

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 285

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 60

29 august 2017

Cuprins

PARLAMENTUL EUROPEAN

SESIUNEA 2013-2014

Ședințele dintre 24 și 27 februarie 2014

Procesele-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în JO C 61, 19.2.2015.

TEXTE ADOPTATE 1

I Rezoluții, recomandări și avize

REZOLUȚII

Parlamentul European

Marți, 25 februarie 2014

2017/C 285/01	Rezoluția Parlamentului European din 25 februarie 2014 conținând recomandări adresate Comisiei privind combaterea violenței împotriva femeilor (2013/2004(INL)) 2
2017/C 285/02	Rezoluția Parlamentului European din 25 februarie 2014 referitoare la monitorizarea privind delegarea competențelor legislative și controlul statelor membre asupra exercitării competențelor de executare de către Comisie (2012/2323(INI)) 11
2017/C 285/03	Rezoluția Parlamentului European din 25 februarie 2014 referitoare la semestrul european pentru coordonarea politicilor economice: analiza anuală a creșterii pentru 2014 (2013/2157(INI)) 18
2017/C 285/04	Rezoluția Parlamentului European din 25 februarie 2014 referitoare la semestrul european pentru coordonarea politicilor economice: ocuparea forței de muncă și aspecte sociale în Analiza anuală a creșterii pentru 2014 (2013/2158(INI)) 24
2017/C 285/05	Rezoluția Parlamentului European din 25 februarie 2014 referitoare la guvernarea pieței unice în cadrul semestrului european din 2014 (2013/2194(INI)) 40
2017/C 285/06	Rezoluția Parlamentului European din 25 februarie 2014 referitoare la ameliorarea plantelor: care sunt opțiunile pentru creșterea calității și a productivității? (2013/2099(INI)) 47

RO

Miercuri, 26 februarie 2014

2017/C 285/07	Rezoluția Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la cel de al 7-lea și cel de al 8-lea raport intermediar al Comisiei privind politica de coeziune a UE și raportul strategic 2013 privind implementarea programului 2007-2013 (2013/2008(INI))	52
2017/C 285/08	Rezoluția Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la dezvoltarea optimă a potențialului regiunilor ultraperiferice prin crearea de sinergii între fondurile structurale și alte programe ale Uniunii Europene (2013/2178(INI))	58
2017/C 285/09	Rezoluția Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la evaluarea finanțelor Uniunii pe baza rezultatelor obținute: un nou instrument pentru procedura îmbunătățită de descărcare de gestiune a Comisiei Europene (2013/2172(INI))	68
2017/C 285/10	Rezoluția Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la finanțarea pe termen lung a economiei europene (2013/2175(INI))	71
2017/C 285/11	Rezoluția Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la exploatarea sexuală și prostituția – impactul acestora asupra egalității de gen (2013/2103(INI))	78
2017/C 285/12	Rezoluția Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la promovarea dezvoltării prin practici responsabile în afaceri, în special în ceea ce privește rolul industriilor extractive în țările în curs de dezvoltare (2013/2126(INI))	87

Joi, 27 februarie 2014

2017/C 285/13	Rezoluția Parlamentului European din 27 februarie 2014 referitor la SOLVIT (2013/2154(INI))	96
2017/C 285/14	Rezoluția Parlamentului European din 27 februarie 2014 referitoare la situația din Ucraina (2014/2595(RSP))	102
2017/C 285/15	Rezoluția Parlamentului European din 27 februarie 2014 referitoare la situația din Irak (2014/2565(RSP))	106
2017/C 285/16	Rezoluția Parlamentului European din 27 februarie 2014 referitoare la utilizarea dronelor înarmate (2014/2567(RSP))	110
2017/C 285/17	Rezoluția Parlamentului European din 27 februarie 2014 referitoare la situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană (2012) (2013/2078(INI))	112
2017/C 285/18	Rezoluția Parlamentului European din 27 februarie 2014 conținând recomandări adresate Comisiei privind reexaminarea mandatului european de arestare (2013/2109(INL))	135
2017/C 285/19	Rezoluția Parlamentului European din 27 februarie 2014 referitoare la încheierea Acordului de parteneriat voluntar între Uniunea Europeană și Republica Indonezia cu privire la aplicarea legislației în domeniul forestier, guvernanta și schimburile comerciale cu produse din lemn care intră în Uniunea Europeană (2013/2990(RSP))	141
2017/C 285/20	Rezoluția Parlamentului European din 27 februarie 2014 referitoare la situația din Venezuela (2014/2600(RSP))	145
2017/C 285/21	Rezoluția Parlamentului European din 27 februarie 2014 referitoare la viitorul politicii UE în materie de vize (2014/2586(RSP))	147

2017/C 285/22	Rezoluția Parlamentului European din 27 februarie 2014 referitoare la măsurile specifice luate în cadrul politicii comune în domeniul pescuitului cu scopul de a dezvolta rolul femeii (2013/2150(INI))	150
2017/C 285/23	Rezoluția Parlamentului European din 27 februarie 2014 referitoare la taxele pentru copierea privată (2013/2114(INI))	156

II Comunicări

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Parlamentul European

Marti, 25 februarie 2014

2017/C 285/24	Decizia Parlamentului European din 25 februarie 2014 privind cererea de ridicare a imunității lui Tadeusz Cymański (2013/2278(IMM))	161
2017/C 285/25	Decizia Parlamentului European din 25 februarie 2014 privind modificarea articolului 136 din Regulamentul de procedură al Parlamentului European referitor la participarea la ședințe (2013/2033(REG))	163

Miercuri, 26 februarie 2014

2017/C 285/26	Decizia Parlamentului European din 26 februarie 2014 de prelungire a aplicabilității articolului 147 din Regulamentul de procedură al Parlamentului European până la sfârșitul celei de-a opta legislaturi (2014/2585(RSO))	164
2017/C 285/27	Decizia Parlamentului European din 26 februarie 2014 privind modificarea articolului 166 din Regulamentul de procedură referitor la votul final și a articolului 195 alineatul (3) referitor la votul în comisie (2014/2001(REG))	166

III Acte pregătitoare

PARLAMENTUL EUROPEAN

Marti, 25 februarie 2014

2017/C 285/28	P7_TA(2014)0111 State membre care se confruntă cu dificultăți grave sau sunt amenințate de astfel de dificultăți cu privire la stabilitatea lor financiară ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1198/2006 al Consiliului în ceea ce privește anumite dispoziții referitoare la gestiunea financiară pentru anumite state membre care se confruntă cu dificultăți grave sau sunt amenințate de astfel de dificultăți cu privire la stabilitatea lor financiară (COM(2013)0428 – C7-0178/2013 – 2013/0200(COD)) P7_TC1-COD(2013)0200 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1198/2006 al Consiliului privind Fondul European pentru pescuit în ceea ce privește anumite dispoziții referitoare la gestiunea financiară pentru anumite state membre care se confruntă cu dificultăți grave sau sunt amenințate de astfel de dificultăți cu privire la stabilitatea lor financiară	167
---------------	--	-----

2017/C 285/29	<p>P7_TA(2014)0112</p> <p>Adaptarea unor acte juridice care prevăd utilizarea procedurii de reglementare cu control (articolele 290 și 291 din TFUE) ***I</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de adaptare la articolele 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene a unei serii de acte juridice care prevăd utilizarea procedurii de reglementare cu control (COM(2013)0751 – C7-0386/2013 – 2013/0365(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0365</p> <p>Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului de adaptare la articolele 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene a unei serii de acte juridice care prevăd utilizarea procedurii de reglementare cu control 169</p>
2017/C 285/30	<p>P7_TA(2014)0113</p> <p>Adaptarea unor acte juridice din domeniul justiției care prevăd utilizarea procedurii de reglementare cu control (articolul 290 din TFUE) ***I</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de adaptare la articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene a unei serii de acte juridice din domeniul justiției care prevăd utilizarea procedurii de reglementare cu control (COM(2013)0452 – C7-0197/2013 – 2013/0220(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0220</p> <p>Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului de adaptare la articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene a unei serii de acte juridice din domeniul justiției care prevăd utilizarea procedurii de reglementare cu control 190</p>
2017/C 285/31	<p>P7_TA(2014)0114</p> <p>Adaptarea unor acte juridice care prevăd utilizarea procedurii de reglementare cu control (articolul 290 din TFUE) ***I</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de adaptare la articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene a unei serii de acte juridice care prevăd utilizarea procedurii de reglementare cu control (COM(2013)0451 – C7-0198/2013 – 2013/0218(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0218</p> <p>Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului de adaptare la articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene a unei serii de acte juridice care prevăd utilizarea procedurii de reglementare cu control 194</p>
2017/C 285/32	<p>Decizia Parlamentului European din 25 februarie 2014 privind propunerea de numire a lui Oskar Herics ca membru al Curții de Conturi (C7-0009/2014 – 2014/0802(NLE)) 207</p>

2017/C 285/33

P7_TA(2014)0117

Obiectivul prevăzut pentru anul 2020 de reducere a emisiilor de CO₂ generate de autoturismele noi ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 443/2009 pentru a defini modalitățile de realizare a obiectivului prevăzut pentru anul 2020 de reducere a emisiilor de CO₂ generate de autoturismele noi (COM(2012)0393 – C7-0184/2012 – 2012/0190(COD))

P7_TC1-COD(2012)0190

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 443/2009 pentru a defini modalitățile de realizare a obiectivului prevăzut pentru anul 2020 de reducere a emisiilor de CO₂ generate de autoturismele noi 208

2017/C 285/34

P7_TA(2014)0118

Marca comunitară ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 207/2009 al Consiliului privind marca comunitară (COM(2013)0161 – C7-0087/2013 – 2013/0088(COD))

P7_TC1-COD(2013)0088

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 207/2009 privind marca comunitară ⁽¹⁾ 209

2017/C 285/35

P7_TA(2014)0119

Legislațiile statelor membre cu privire la mărci ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 februarie 2014 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (reformare) (COM(2013)0162 – C7-0088/2013 – 2013/0089(COD))

P7_TC1-COD(2013)0089

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 februarie 2014 în vederea adoptării Directivei 2014/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (Reformare) ⁽¹⁾ 262

2017/C 285/36

P7_TA(2014)0120

Înghetarea și confiscarea produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 februarie 2014 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind înghețarea și confiscarea beneficiilor provenite din săvârșirea de infracțiuni în Uniunea Europeană (COM(2012)0085 – C7-0075/2012 – 2012/0036(COD))

P7_TC1-COD(2012)0036

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 februarie 2014 în vederea adoptării Directivei 2014/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană 287

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

2017/C 285/37	<p>P7_TA(2014)0121</p> <p>Agenția Uniunii Europene pentru cooperare și formare în materie de aplicare a legii (Europol) ***I</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Agenția Uniunii Europene pentru cooperare și formare în materie de aplicare a legii (Europol) și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI și 2005/681/JAI (COM(2013)0173 – C7-0094/2013 – 2013/0091(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0091</p> <p>Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului privind <i>instituirea Agenției Uniunii Europene pentru cooperare și formare în materie de aplicare a legii (Europol)</i> și de abrogare a Deciziilor <i>Deciziei</i> 2009/371/JAI a Consiliului și 2005/681/JAI [AM 1] 288</p>
2017/C 285/38	<p>P7_TA(2014)0122</p> <p>Condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, schimb de elevi, formare profesională remunerată și neremunerată, servicii de voluntariat și muncă au pair ***I</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 februarie 2014 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind condițiile de intrare și ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, schimb de elevi, formare profesională remunerată și neremunerată, servicii de voluntariat și muncă au pair (COM(2013)0151 – C7-0080/2013 – 2013/0081(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0081</p> <p>Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 februarie 2014 în vederea adoptării Directivei 2014/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, schimb de elevi, formare profesională remunerată și neremunerată, servicii de voluntariat și muncă au pair (reformare) 348</p>
2017/C 285/39	<p>P7_TA(2014)0123</p> <p>Corpul voluntar european de ajutor umanitar ***I</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Corpului voluntar european de ajutor umanitar EU Aid Volunteers (COM(2012)0514 – C7-0303/2012 – 2012/0245(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0245</p> <p>Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Corpului voluntar european de ajutor umanitar (inițiativa „Voluntari UE pentru ajutor umanitar”) 376</p>
2017/C 285/40	<p>P7_TA(2014)0124</p> <p>Fondul de ajutor european pentru cele mai defavorizate persoane ***I</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul de ajutor european pentru cele mai defavorizate persoane (COM(2012)0617 – C7-0358/2012 – 2012/0295(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0295</p> <p>Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul de ajutor european destinat celor mai defavorizate persoane 377</p>

2017/C 285/41	P7_TA(2014)0125 Produsele biocide ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 528/2012 privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide în ceea ce privește anumite condiții de acces pe piață (COM(2013)0288 – C7-0141/2013 – 2013/0150(COD)) P7_TC1-COD(2013)0150 Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 528/2012 privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide, în ceea ce privește anumite condiții de acces pe piață	378
 Miercuri, 26 februarie 2014		
2017/C 285/42	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la decizia Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului de dialog politic și de cooperare între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republicile Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua și Panama, pe de altă parte, cu excepția articolului 49 alineatul (3) (12399/2013 – C7-0425/2013 – 2012/0219A(NLE))	379
2017/C 285/43	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului de dialog politic și de cooperare dintre Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republicile Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua și Panama, pe de altă parte, în ceea ce privește articolul 49 alineatul (3) (12400/2013 – C7-0426/2013 – 2012/0219B(NLE))	380
2017/C 285/44	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre (COM(2013)0803 – C7-0417/2013 – 2013/0392(NLE))	381
2017/C 285/45	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată în ceea ce privește o declarație standard privind TVA (COM(2013)0721 – C7-0394/2013 – 2013/0343(CNS))	382
2017/C 285/46	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului de modificare a Deciziei 2009/831/CE cu privire la perioada de aplicare a acesteia (COM(2013)0930 – C7-0022/2014 – 2013/0446(CNS))	385
2017/C 285/47	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului de modificare a Deciziei 2004/162/CE în ceea ce privește aplicarea sa cu privire la Mayotte începând cu 1 ianuarie 2014 (COM(2014)0024 – C7-0031/2014 – 2014/0010(CNS))	386
2017/C 285/48	Rezoluția Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea unui acord-cadru global de parteneriat și cooperare între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Indonezia, pe de altă parte, cu excepția chestiunilor legate de readmisie (11250/2013 – C7-0351/2013 – 2013/0120A(NLE))	387
2017/C 285/49	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea unui acord-cadru global de parteneriat și cooperare între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Indonezia, pe de altă parte, cu excepția chestiunilor legate de readmisie (11250/2013 – C7-0351/2013 – 2013/0120A(NLE))	394

2017/C 285/50 Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului-cadru global de parteneriat și cooperare dintre Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Indonezia, pe de altă parte, referitor la chestiuni legate de readmisie (11313/2013 – C7-0356/2013 – 2013/0120B(NLE)) 395

2017/C 285/51 Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului între Uniunea Europeană și Republica Turcia privind readmisia persoanelor aflate în situație de ședere ilegală (10697/2012 – C7-0029/2014 – 2012/0122(NLE)) . . 396

2017/C 285/52 P7_TA(2014)0147
Spațiul feroviar unic european ***I
Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind instituirea spațiului feroviar unic european, în ceea ce privește deschiderea pieței pentru serviciile de transport feroviar intern de călători și guvernanta infrastructurii feroviare (COM(2013)0029 – C7-0025/2013 – 2013/0029(COD))
P7_TC1-COD(2013)0029
Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 26 februarie 2014 în vederea adoptării Directivei 2014/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind instituirea spațiului feroviar unic european, în ceea ce privește deschiderea pieței pentru serviciile de transport feroviar intern de călători și guvernanta infrastructurii feroviare ⁽¹⁾ 397

2017/C 285/53 P7_TA(2014)0148
Serviciile de transport feroviar intern de călători ***I
Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1370/2007 în ceea ce privește deschiderea pieței pentru serviciile de transport feroviar intern de călători (COM(2013)0028 – C7-0024/2013 – 2013/0028(COD))
P7_TC1-COD(2013)0028
Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 26 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1370/2007 în ceea ce privește deschiderea pieței pentru serviciile de transport feroviar intern de călători ⁽¹⁾ 420

2017/C 285/54 P7_TA(2014)0149
Interoperabilitatea sistemului feroviar ***I
Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind interoperabilitatea sistemului feroviar în Uniunea Europeană (reformare) (COM(2013)0030 – C7-0027/2013 – 2013/0015(COD))
P7_TC1-COD(2013)0015
Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 26 februarie 2014 în vederea adoptării Directivei 2014/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind interoperabilitatea sistemului feroviar în Uniunea Europeană (Reformare) ⁽¹⁾ 432

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

2017/C 285/55	<p>P7_TA(2014)0150</p> <p>Siguranța feroviară ***I</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind siguranța feroviară (reformare) (COM(2013)0031 – C7-0028/2013 – 2013/0016(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0016</p> <p>Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 26 februarie 2014 în vederea adoptării Directivei 2014/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind siguranța feroviară (Reformare) ⁽¹⁾ 485</p>
2017/C 285/56	<p>P7_TA(2014)0151</p> <p>Agenția pentru Căi Ferate a Uniunii Europene ***I</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Agenția pentru Căi Ferate a Uniunii Europene și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 881/2004 (COM(2013)0027 – C7-0029/2013 – 2013/0014(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0014</p> <p>Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 26 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 privind Agenția pentru Căi Ferate a Uniunii Europene și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 881/2004 ⁽¹⁾ 524</p>
2017/C 285/57	<p>P7_TA(2014)0152</p> <p>Standardizarea conturilor întreprinderilor feroviare ***I</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1192/69 al Consiliului privind standardizarea conturilor întreprinderilor feroviare (COM(2013)0026 – C7-0026/2013 – 2013/0013(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0013</p> <p>Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 26 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1192/69 al Consiliului privind standardizarea conturilor întreprinderilor feroviare ⁽¹⁾ 565</p>
2017/C 285/58	<p>P7_TA(2014)0153</p> <p>Raportarea evenimentelor în aviația civilă ***I</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind raportarea evenimentelor de aviație civilă, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 996/2010 și de abrogare a Directivei nr. 2003/42/CE, a Regulamentului (CE) nr. 1321/2007 al Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 1330/2007 al Comisiei (COM(2012)0776 – C7-0418/2012 – 2012/0361(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0361</p> <p>Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 26 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului privind raportarea, analiza și acțiunile subsecvente cu privire la evenimentele de aviație civilă, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 996/2010 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2003/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului, și a Regulamentelor (CE) nr. 1321/2007 și (CE) nr. 1330/2007 ale Comisiei 567</p>

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

2017/C 285/59	<p>P7_TA(2014)0154</p> <p>Instalarea unui sistem eCall la bordul vehiculelor ***I</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind cerințele de omologare de tip pentru instalarea unui sistem eCall la bordul vehiculelor și de modificare a Directivei 2007/46/CE (COM(2013)0316 – C7-0174/2013 – 2013/0165(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0165</p> <p>Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 26 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului privind cerințele de omologare de tip pentru instalarea <i>la bordul autovehiculelor</i> a unui sistem eCall la bordul vehiculelor <i>bazat pe numărul 112</i> și de modificare a Directivei 2007/46/CE [AM 1] ⁽¹⁾ 568</p>
2017/C 285/60	<p>Amendamentele adoptate de Parlamentul European la 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind intermedierea de asigurări (reformare) (COM(2012)0360 – C7-0180/2012 – 2012/0175(COD)) 581</p>
2017/C 285/61	<p>P7_TA(2014)0156</p> <p>Al treilea program de acțiune a Uniunii în domeniul sănătății (2014-2020) ***I</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind instituirea unui program „Sănătate pentru creștere economică”, al treilea program multianual de acțiune a UE în domeniul sănătății pentru perioada 2014-2020 (COM(2011)0709 – C7-0399/2011 – 2011/0339(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0339</p> <p>Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 26 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului privind instituirea celui de al treilea program de acțiune a Uniunii în domeniul sănătății (2014-2020) și de abrogare a Deciziei nr. 1350/2007/CE 620</p>
2017/C 285/62	<p>P7_TA(2014)0157</p> <p>Rețelele de telecomunicații transeuropene ***I</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind o serie de orientări pentru rețelele de telecomunicații transeuropene și de abrogare a Deciziei nr. 1336/97/CE (COM(2013)0329 – C7-0149/2013 – 2011/0299(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0299</p> <p>Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 26 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului privind o serie de orientări pentru rețelele transeuropene din domeniul infrastructurii de telecomunicații și de abrogare a Deciziei nr. 1336/97/CE 622</p>

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

2017/C 285/63	P7_TA(2014)0158	
	Accesibilitatea site-urilor web ale organismelor din sectorul public ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind accesibilitatea site-urilor web ale organismelor din sectorul public (COM(2012)0721 – C7-0394/2012 – 2012/0340(COD))	
	P7_TC1-COD(2012)0340	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 26 februarie 2014 în vederea adoptării Directivei 2014/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind accesibilitatea site-urilor web <i>internet</i> ale organismelor din sectorul public și a site-urilor <i>internet administrate de entități care îndeplinesc sarcini publice</i> [AM 1] ⁽¹⁾	623

2017/C 285/64	P7_TA(2014)0159	
	Legislația europeană comună în materie de vânzare ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Legislația europeană comună în materie de vânzare (COM(2011)0635 – C7-0329/2011 – 2011/0284(COD))	
	P7_TC1-COD(2013)0119	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 26 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului privind Legislația europeană comună în materie de vânzare	638

2017/C 285/65	P7_TA(2014)0160	
	Fabricarea, prezentarea și vânzarea tutunului și a produselor aferente ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește fabricarea, prezentarea și vânzarea tutunului și a produselor aferente (COM(2012)0788 – C7-0420/2012 – 2012/0366(COD))	
	P7_TC1-COD(2012)0366	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 26 februarie 2014 în vederea adoptării Directivei 2014/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe și de abrogare a Directivei 2001/37/CE	725

Joi, 27 februarie 2014

2017/C 285/66	P7_TA(2014)0165	
	Ordinul european de anchetă ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 27 februarie 2014 referitoare la proiectul de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind ordinul european de anchetă în materie penală (09288/2010 – C7-0185/2010 – 2010/0817(COD))	
	P7_TC1-COD(2010)0817	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 27 februarie 2014 în vederea adoptării Directivei 2014/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind ordinul european de anchetă în materie penală	727

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

2017/C 285/67

P7_TA(2014)0166

Regimul vizelor pentru resortisanții țărilor terțe ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 27 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație (COM(2013)0853 – C7-0430/2013 – 2013/0415(COD))

P7_TC1-COD(2013)0415

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 27 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 al Consiliului de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație 728

2017/C 285/68

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 27 februarie 2014 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului de parteneriat voluntar între Uniunea Europeană și Republica Indonezia cu privire la aplicarea legislației în domeniul forestier, guvernanta și schimburile comerciale cu produse din lemn care intră în Uniunea Europeană (11767/1/2013 – C7-0344/2013 – 2013/0205(NLE)) 729

2017/C 285/69

P7_TA(2014)0168

Controlul persoanelor la frontierele externe ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 27 februarie 2014 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de introducere a unui regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe recunoașterea unilaterală de către Croația și Cipru a anumitor documente ca fiind echivalente cu vizele naționale ale acestora pentru tranzitul sau șederea preconizată pe teritoriile lor pentru o perioadă care nu depășește 90 de zile în decursul unei perioade de 180 de zile și de abrogare a Deciziilor nr. 895/2006/CE și 582/2008/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului (COM(2013)0441 – C7-0186/2013 – 2013/0210(COD))

P7_TC1-COD(2013)0210

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 27 februarie 2014 în vederea adoptării Deciziei nr. .../2014/UE a Parlamentului European și a Consiliului de introducere a unui regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe recunoașterea unilaterală de către Bulgaria, Croația, Cipru și România a anumitor documente ca fiind echivalente cu vizele naționale ale acestora pentru tranzitul sau șederea preconizată pe teritoriile lor pentru o perioadă care nu depășește 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile și de abrogare a Deciziilor nr. 895/2006/CE și 582/2008/CE 730

2017/C 285/70

P7_TA(2014)0169

Țări terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe ale statelor membre și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 27 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe ale statelor membre și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație (COM(2012)0650 – C7-0371/2012 – 2012/0309(COD))

P7_TC1-COD(2012)0309

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 27 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 al Consiliului de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație 731

Legenda simbolurilor utilizate

- * Procedura de consultare
- *** Procedura de aprobare
- ***I Procedura legislativă ordinară (prima lectură)
- ***II Procedura legislativă ordinară (a doua lectură)
- ***III Procedura legislativă ordinară (a treia lectură)

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus în proiectul de act.)

Amendamentele Parlamentului:

părțile noi de text sunt evidențiate prin caractere ***cursive aldine***. Părțile de text eliminate sunt indicate prin simbolul **■** sau sunt tăiate. Înlocuirile sunt semnalate prin evidențierea cu caractere ***cursive aldine*** a textului nou și prin eliminarea sau tăierea textului înlocuit.

PARLAMENTUL EUROPEAN

SESIUNEA 2013-2014

Ședințele dintre 24 și 27 februarie 2014

Procesele-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în *JO C 61*, 19.2.2015.

TEXTE ADOPTATE

Mărți, 25 februarie 2014

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

PARLAMENTUL EUROPEAN

P7_TA(2014)0126

Combaterea violenței împotriva femeilor

Rezoluția Parlamentului European din 25 februarie 2014 conținând recomandări adresate Comisiei privind combaterea violenței împotriva femeilor (2013/2004(INL))

(2017/C 285/01)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere articolele 2 și 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolele 23, 24 și 25,
- având în vedere Rezoluția sa din 24 martie 2009 referitoare la combaterea mutilării genitale a femeilor în UE ⁽¹⁾ și Rezoluția sa din 14 iunie 2012 referitoare la încetarea mutilării genitale a femeilor ⁽²⁾,
- având în vedere declarația sa din 22 aprilie 2009 privind campania „Să spunem NU violenței împotriva femeilor” ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 26 noiembrie 2009 privind eliminarea violenței împotriva femeilor ⁽⁴⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 5 aprilie 2011 referitoare la prioritățile și structura unui nou cadru al politicii UE de combatere a violenței împotriva femeilor ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 februarie 2013 referitoare la cea de-a 57-a sesiune a CSF a ONU: eliminarea și prevenirea tuturor formelor de violență împotriva femeilor și a fetelor ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 11 octombrie 2007 privind asasinarea femeilor (femicidul) în Mexic și America Centrală și rolul Uniunii Europene în combaterea acestui fenomen ⁽⁷⁾,
- având în vedere Strategia Comisiei pentru egalitatea între femei și bărbați 2010-2015, prezentată la 21 septembrie 2010,
- având în vedere Planul de acțiune al Comisiei pentru punerea în aplicare a Programului de la Stockholm (COM(2010)0171),

⁽¹⁾ JO C 117 E, 6.5.2010, p. 52.

⁽²⁾ JO C 332 E, 15.11.2013, p. 87.

⁽³⁾ JO C 184 E, 8.7.2010, p. 131.

⁽⁴⁾ JO C 285 E, 21.10.2010, p. 53.

⁽⁵⁾ JO C 296 E, 2.10.2012, p. 26.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0045.

⁽⁷⁾ JO C 227 E, 4.9.2008, p. 140.

Marți, 25 februarie 2014

- având în vedere Programul 2014-2020 pentru drepturi, egalitate și cetățenie,
- având în vedere concluziile Consiliului EPSCO din 8 martie 2010 privind eradicarea violenței împotriva femeilor,
- având în vedere Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind combaterea abuzului sexual al copiilor și a pornografiei infantile și de înlocuire a Deciziei-cadru 2004/68/GAI a Consiliului ⁽¹⁾,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 18 septembrie 2012 privind „Eradicarea violenței domestice împotriva femeilor” ⁽²⁾,
- având în vedere orientările Uniunii Europene privind violența împotriva femeilor și fetelor și combaterea tuturor formelor de discriminare împotriva acestora,
- având în vedere Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (Convenția de la Istanbul),
- având în vedere articolul 11 alineatul (1) litera (d) din Convenția asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei, adoptată prin Rezoluția 34/180 din 18 decembrie 1979 a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite,
- având în vedere dispozițiile instrumentelor juridice ale Organizației Națiunilor Unite în domeniul drepturilor omului și, în special, cele referitoare la drepturile femeii, precum Carta ONU, Declarația universală a drepturilor omului, convențiile internaționale privind drepturile civile și politice, precum și cele privind drepturile economice, sociale și culturale, Convenția pentru combaterea traficului de ființe umane și a exploatării prostituției, Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor (CEDAW) și protocolul său opțional, precum și Convenția împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente crude, inumane sau degradante și Convenția din 1851 privind statutul refugiaților și principiul nereturnării, Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu dizabilități;
- având în vedere alte instrumente ale ONU referitoare la violența împotriva femeilor, cum ar fi Declarația de la Viena și Programul de acțiune din 25 iunie 1993, adoptate de Conferința mondială privind drepturile omului (A/CONF. 157/23) și Declarația privind eliminarea violenței împotriva femeilor din 20 decembrie 1993 (A/RES/48/104),
- având în vedere Rezoluția Adunării Generale a ONU din 12 decembrie 1997 intitulată „Prevenirea criminalității și măsuri de justiție penală pentru a elimina violența împotriva femeilor” (A/RES/52/86), Rezoluția din 18 decembrie 2002 intitulată „Conclucrarea în vederea eliminării crimelor comise împotriva femeilor în numele onoarei” (A/RES/57/179) și Rezoluția din 22 decembrie 2003 intitulată „Eliminarea violenței domestice împotriva femeilor” (A/RES/58/147) și Rezoluția Adunării Generale a ONU din 5 martie 2013 intitulată „Intensificarea eforturilor la nivel mondial pentru eliminarea tuturor formelor de mutilare genitală a femeilor” (A/RES/67/146),
- având în vedere rapoartele întocmite de raportorii speciali pe probleme de violență împotriva femeilor ai Înalțului Comisar al ONU pentru drepturile omului și Recomandarea generală nr. 19, adoptată de Comisia pentru eliminarea discriminării împotriva femeilor (a 11-a sesiune, 1992),
- având în vedere Declarația de la Beijing și Platforma de acțiune adoptată la a patra Conferință mondială privind femeile, la 15 septembrie 1995, precum și rezoluțiile Parlamentului din 18 mai 2000, referitoare la urmărirea Platformei de acțiune la Beijing ⁽³⁾, din 10 martie 2005, referitoare la urmările celei de-a patra Conferințe mondiale privind femeile – Platforma de acțiune (Beijing + 10) ⁽⁴⁾ și din 25 februarie 2010, referitoare la Beijing + 15 – Platforma de acțiune a ONU pentru egalitatea de gen ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ JO L 335, 17.12.2011, p. 1.

⁽²⁾ JO C 351, 15.11.2012, p.21.

⁽³⁾ JO C 59, 23.2.2001, p.258.

⁽⁴⁾ JO C 320 E, 15.12.2005, p. 247.

⁽⁵⁾ JO C 348 E, 21.12.2010, p. 11.

Marti, 25 februarie 2014

- având în vedere Rezoluția Adunării Generale a ONU din 19 decembrie 2006, „Intensificarea eforturilor de eliminare a tuturor formelor de violență împotriva femeilor” (A/RES/61/143), precum și Rezoluțiile Consiliului de Securitate al ONU nr. 1325 și privind femeile, pacea și securitatea,
 - având în vedere Concluziile celei de a 57-a sesiuni a Comisiei privind statutul femeilor referitoare la eliminarea și prevenirea tuturor formelor de violență împotriva femeilor și a fetelor,
 - având în vedere Raportul ONU al raportorului special pe probleme de violență împotriva femeilor, cauzele și consecințele sale, Rashida Manjoo, din 16 mai 2012,
 - având în vedere articolul 5 din Planul internațional de acțiune privind îmbătrânirea, adoptat la Madrid,
 - având în vedere Evaluarea valorii adăugate europene ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolele 42 și 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitate de gen și avizul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A7-0075/2014),
- A. întrucât în Directiva 2012/29/EU ⁽²⁾ de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității, violența de gen este definită ca violență direcționată împotriva unei persoane din cauza genului acesteia din urmă, a identității sale de gen sau a expresiei genului, ori care afectează persoanele de un anumit gen în mod disproporționat; întrucât poate provoca victimei traume fizice, sexuale, emoționale și psihologice, precum și daune economice și este înțeleasă ca o formă de discriminare și de încălcare a libertăților fundamentale ale victimei și include poate include violența în cadrul relațiilor apropiate, violența sexuală (inclusiv violul, agresiunea sexuală și hărțuirea), traficul de ființe umane, sclavia și diferite forme de practici dăunătoare, cum ar fi căsătoriile forțate, mutilarea genitală a femeilor și așa-numitele „crime de onoare”.
- B. întrucât violența de gen cuprinde victime și agresori de toate vârstele, mediile educaționale, venituri și poziții sociale și are legătură cu distribuția inegală a puterii între femei și bărbați, precum și de idei și comportamente bazate pe stereotipurile din societatea noastră, care trebuie combătute din stadii incipiente, pentru a conduce la o schimbare a atitudinilor;
- C. întrucât sunt în continuă creștere forme de violență împotriva femeilor, practicate de soți, parteneri sau foști soți și foști parteneri, întrucât, în unele țări, numărul victimelor a înregistrat o creștere foarte mare iar urmările suferite au tendința de a deveni mult mai grave, ajungând chiar la moarte, după cum reflectă statisticile, numărul femeilor ucise reprezentând un procent în creștere din numărul total de omucideri;
- D. întrucât în anumite țări, datele statistice au evidențiat că, deși nu a crescut numărul total de omucideri, este în creștere numărul de femei ucise raportat la numărul total de omucideri, confirmând faptul că violența împotriva femeilor este din ce în ce mai mare;
- E. întrucât sărăcia extremă crește riscul de violență și de alte forme de exploatare care împiedică participarea deplină a femeilor în toate domeniile vieții și atingerea egalității de gen;
- F. întrucât o mai mare independență și implicare economică și socială a femeilor permite reducerea gradului de vulnerabilitate a acestora față de violența de gen;
- G. întrucât noi stereotipuri și forme de discriminare și de violență au apărut recent prin utilizarea tot mai mare de platforme sociale online, cum ar fi practicile abuzive de ademenire sexuală („grooming”) ce vizează în special adolescenții;
- H. întrucât persistă atitudinile sexiste în rândul generației mai tinere cu privire la rolurile de gen; iar tinerele care sunt victime ale violenței continuă să fie blamate și stigmatizate de semenii lor și de restul societății;

⁽¹⁾ PE 504.467.

⁽²⁾ Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului (JO L 315, 14.11.2012, p. 57).

Marți, 25 februarie 2014

- I. întrucât violența este o experiență traumatică pentru orice bărbat, femeie sau copil, însă violența de gen este mai des comisă de bărbați împotriva femeilor și fetelor, iar ambele reflectă și agravează inegalitățile între bărbați și femei și afectează sănătatea, demnitatea, securitatea și autonomia victimelor;
- J. întrucât trebuie să se țină cont și să se protejeze minorii care asistă la violența împotriva rudelor, prin tratamente psihologice și intervenții sociale adecvate, de asemenea, întrucât copiii care au fost martori la violențe sunt supuși unui risc mult mai mare de a fi afectați de probleme emoționale și relaționale;
- K. întrucât femeile victime ale violenței de gen și copiii lor, au nevoie adeseori de sprijin și protecție deosebite din cauza riscului ridicat de victimizare secundară și repetată, a riscului de intimidare sau de răzbunare asociat unor astfel de violențe;
- L. întrucât femeile și copiii care au suferit violențe, au nevoie de adăposturi speciale în care să li se ofere servicii adecvate de îngrijire a sănătății, asistență juridică și consiliere și terapie psihologică; întrucât adăposturile pentru femei ar trebui să beneficieze de finanțare adecvată din partea statelor membre;
- M. întrucât violențele bărbaților împotriva femeilor afectează locul femeilor în societate și autodeterminarea acestora în ceea ce privește sănătatea acestora, accesul la un loc de muncă și la educație, integrarea în activități sociale și culturale, independența economică, participarea la viața publică și politică, implicarea în procesul decizional și relațiile cu bărbații, precum și în dobândirea respectului de sine;
- N. întrucât violența împotriva femeilor poate lăsa urme fizice și psihologice profunde, poate deteriora starea generală de sănătate a femeilor și a fetelor, inclusiv sănătatea lor reproductivă și sexuală, iar în unele cazuri poate provoca moartea, fenomen denumit feminicid;
- O. Întrucât este nevoie de educație și pregătire de la vârste foarte fragede pentru a combate violența împotriva femeilor și violența de gen în general, deoarece aceste demersuri dezvoltă capacitățile tinerilor de a-și trata cu respect partenerii, indiferent de gen și de a conștientiza principiile egalității;
- P. întrucât violența împotriva femeilor capătă forme din ce în ce mai inacceptabile, inclusiv participarea femeilor la grupuri care organizează trafic de femei pentru exploatare sexuală;
- Q. întrucât studiile dedicate violenței împotriva femeilor estimează că o cincime până la un sfert dintre toate femeile din Europa au suferit acte de violență fizică cel puțin o dată în viața adultă, iar peste o zecime au suferit acte de violență sexuală, care au implicat folosirea forței ⁽¹⁾;
- R. întrucât, conform Evaluării valorii adăugate europene, costul anual pentru UE al violenței de gen împotriva femeilor este estimat la 228 miliarde EUR în 2011 (echivalentul a 1,8 % din PIB-ul UE), dintre care 45 miliarde EUR anual pentru servicii publice și de stat și 24 miliarde EUR pentru scăderea producției economice;
- S. întrucât Agenția pentru Drepturi Fundamentale a emis în martie 2013 rezultatele preliminare ale sondajului european privind violența împotriva femeilor, arătând, printre altele, că: patru din cinci femei nu au apelat la niciun serviciu, precum asistența medicală, servicii sociale sau sprijin pentru victime, în urma celor mai grave incidente de violență ale oamenilor, alții decât partenerii lor; femeile care au apelat la sprijin au beneficiat cel mai probabil de servicii medicale, evidențiind necesitatea garantării faptului că specialiștii din domeniul sănătății pot aborda nevoile victimelor violenței; două din cinci femei nu cunoșteau legile sau inițiativele politice care le pot proteja în cazuri de violență domestică și jumătate nu cunoșteau nicio legislație sau inițiativă preventivă;
- T. întrucât Comisia a subliniat, în Strategia pentru egalitatea între femei și bărbați 2010-2015, că violența de gen este una dintre principalele probleme care trebuie soluționate în vederea realizării egalității de gen veritabile;

⁽¹⁾ Grupul operativ al Consiliului Europei pentru combaterea violenței împotriva femeilor, inclusiv violența domestică (EG-TFV), „Raportul final de activitate”, septembrie 2008.

Marti, 25 februarie 2014

- U. întrucât sistemul juridic definit de Tratatul de la Lisabona oferă noi posibilități de cooperare crescută în vederea unei politici a Uniunii în materie penală, permițându-le instituțiilor și statelor membre să colaboreze pe baze certe, pentru a crea o cultură juridică comună a UE în ceea ce privește combaterea tuturor formelor de violență și discriminare împotriva femeilor, respectând sistemele și tradițiile juridice naționale, fără a le înlocui;
- V. întrucât conștientizarea și mobilizarea, inclusiv prin mass-media și platforme sociale, reprezintă componente importante ale unei strategii de prevenție eficiente;
- W. întrucât nicio intervenție izolată nu va elimina violența împotriva femeilor, ci doar o combinație de acțiuni legate de infrastructură, judiciară, de aplicare, culturale, educaționale, sociale, de sănătate și de alte acțiuni legate de servicii poate reduce semnificativ acest fenomen și consecințele sale;
- X. întrucât cele șase obiective inseparabile în ceea ce privește măsurile vizând combaterea violențelor împotriva femeilor sunt politicile, prevenirea, protecția, urmărirea în justiție, asistența și parteneriatul;
- Y. întrucât trebuie intensificate acțiunile împotriva industriei care consideră fetele și femeile drept obiecte sexuale;
- Z. întrucât femeile din Uniunea Europeană nu au același grad de protecție împotriva violenței comise de bărbați, datorită politicilor și legislațiilor diferite din statele membre, în ceea ce privește de exemplu definirea infracțiunilor și domeniul de aplicare a legislației, fiind astfel vulnerabile la astfel de violențe;
- AA. întrucât, din cauza unor factori cum ar fi rasa, etnia, religia sau convingerile, sănătatea, starea civilă, locuințele, statutul de migrant, vârsta, dizabilitatea, clasa, orientarea sexuală și identitate de gen, femeile pot avea nevoi speciale și pot fi mai vulnerabile la discriminări multiple;
- AB. întrucât, în multe cazuri, femeile nu depun plângeri împotriva actelor de violență de gen la care sunt supuse, din motive complexe și diverse, care includ factori psihologici, economici, sociali și culturali, și pentru că uneori nu au încredere în capacitățile poliției, în sistemul juridic și în serviciile sociale și de sănătate pentru a le ajuta în mod concret; întrucât, în anumite cazuri, autoritățile consideră violența de gen ca o problemă de familie și, prin urmare, o problemă ce poate fi rezolvată la acest nivel;
- AC. întrucât politicile care vizează sănătatea reproducerii ar trebui să fie în centrul acestei dezbateri;
- AD. întrucât este indispensabilă colectarea de date calitative și cantitative defalcate, comparabile și actualizate în mod regulat, care să acopere toată problematica, pentru a înțelege dimensiunea reală a violenței împotriva femeilor în UE și, deci, pentru a elabora politici, strategii și acțiuni eficiente;
- AE. întrucât respingerea de către Parlamentul European, la 12 decembrie 2012, a propunerii Comisiei de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile europene de siguranță în fața criminalității ⁽¹⁾ reiterează necesitatea unei noi propuneri de act legislativ al UE, care să instituie un sistem coerent pentru colectarea statisticilor privind violența împotriva femeilor în statele membre, și întrucât Consiliul, în concluziile sale din decembrie 2012, a solicitat îmbunătățirea colectării și diseminării unor date comparabile, fiabile și actualizate în mod regulat cu privire la toate formele de violență împotriva femeilor, atât la nivel național, cât și la nivelul UE;
- AF. întrucât mutilarea genitală a femeilor (MGF) este recunoscută pe plan internațional ca o încălcare a drepturilor omului, o formă de tortură împotriva fetelor și a femeilor și reflectă o inegalitate adânc înrădăcinată între sexe; întrucât MGF constituie o formă extremă de discriminare împotriva femeilor și este aproape întotdeauna comisă asupra minorelor și constituie o încălcare a drepturilor copilului;
- AG. întrucât prostituția poate fi considerată drept o formă de violență împotriva femeilor, datorită efectelor acesteia asupra sănătății fizice și mentale, mai ales în cazurile de prostituție forțată și de trafic de femei pentru prostituție;
- AH. întrucât există o tendință de creștere a numărului crimelor de onoare pe teritoriul Uniunii Europene, tendință ce afectează în principal fetele tinere;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2012)0494.

Marți, 25 februarie 2014

- AI. întrucât abuzurile asupra vârstnicilor sunt recunoscute la nivel internațional ca o încălcare a drepturilor fundamentale ale femeilor în vârstă, laolaltă cu necesitatea de a preveni și combate aceste abuzuri în toate țările UE;
- AJ. întrucât adoptarea Orientărilor UE privind violența împotriva femeilor și fetelor și combaterea tuturor formelor de discriminare împotriva acestora, precum și capitolul special referitor la protecția femeilor împotriva violenței de gen în cadrul strategic al UE pentru drepturile omului și planul de acțiune reflectă voința politică clară a UE de a considera drepturile femeii o chestiune prioritară și de a lua măsuri pe termen lung în acest domeniu; întrucât coerența între dimensiunea internă și cea externă a politicilor referitoare la drepturile omului poate aduce uneori la lumină o discrepanță între retorică și comportamente;
- AK. întrucât, conform Comisiei și rapoartelor Amnesty International, MGF afectează sute de mii de femei și fete în Europa, cifra de 500 000 de victime fiind citată frecvent; întrucât neconcordanțele dintre dispozițiile legilor din statele membre conduc la așa-numitul fenomen de „turism MGF” transfrontalier în UE,
- AL. întrucât UE trebuie să continue colaborarea cu țările terțe pentru a eradica practica violentă a mutilării genitale a femeilor; întrucât acele state membre și țări terțe a căror legislație națională incriminează mutilarea genitală trebuie să acționeze în temeiul acestei legislații,
1. solicită Comisiei să prezinte, până la sfârșitul anului 2014, în temeiul articolului 84 din TFUE, o propunere de act care să stabilească măsuri de încurajare și sprijin pentru acțiunile statelor membre în domeniul prevenirii violenței împotriva femeilor și a fetelor, urmând recomandările detaliate prezentate în anexă;
 2. invită Comisia să prezinte o propunere revizuită de regulament privind statisticile europene referitoare la infracțiunile violente, care să includă un sistem coerent de colectare a datelor statistice cu privire la violența de gen în statele membre;
 3. solicită Consiliului să activeze clauza-pasarelă, prin adoptarea unei decizii în unanimitate care să definească violența împotriva femeilor și a fetelor (și alte forme de violență de gen) ca domeniu infracțional între cele enumerate la articolul 83 alineatul (1) din TFUE;
 4. invită Comisia să încurajeze ratificările naționale și să lanseze procedura pentru aderarea UE la Convenția de la Istanbul privind violența împotriva femeilor, evaluând în prealabil impactul și valoarea adăugată a celei din urmă;
 5. solicită Comisiei să prezinte o strategie la nivelul UE și un plan de acțiune pentru combaterea tuturor formelor de violență împotriva femeilor, astfel cum este prevăzut în Planul de acțiune 2010 pentru punerea în aplicare a Programului de la Stockholm, cu scopul de a proteja integritatea femeilor, egalitatea (articolul 2 din TUE), și bunăstarea (articolul 3 alineatul (1) din TUE), în mod concret și eficient într-un spațiu de libertate, securitate și justiție, punând accentul în special pe prevenire, prin informarea femeilor cu privire la drepturile pe care le au și prin conștientizarea bărbaților și a băieților, încă de la o vârstă fragedă, în legătură cu respectarea integrității fizice și psihice a femeilor, insistând asupra pregătirii corespunzătoare a personalului din cadrul serviciilor polițienești și judiciare, care să țină seama de caracterul specific al violenței de gen și încurajând statele membre să aibă în vedere sprijinirea victimelor, pentru ca acestea să își refacă viața și să își recâștige încrederea în sine, astfel încât să nu ajungă din nou în situații de vulnerabilitate sau de dependență; strategia ar trebui să acorde o atenție deosebită grupurilor vulnerabile, precum persoanele în vârstă, persoanele cu dizabilități, imigranții și persoanele LGBT și, de asemenea, ar trebui să includă măsuri de sprijinire a copiilor care au fost martorii violențelor și să îi recunoască drept victime;
 6. invită Comisia să promoveze colaborarea dintre statele membre și ONG-urile și organizațiile de femei în vederea pregătirii și implementării unei strategii eficiente de eliminare a violenței împotriva femeilor;
 7. încurajează Comisia să adopte primele măsuri necesare înființării unui Observator european al violenței împotriva femeilor și a fetelor, pe baza structurilor instituționale existente (Institutul European pentru Egalitatea de Gen -IEEG) și sub direcția unui coordonator UE pentru violența împotriva femeilor și fetelor;
 8. solicită insistent Comisiei să instituie, în următorii trei ani, un An UE al eradicării violenței împotriva femeilor și fetelor, în vederea conștientizării cetățenilor și a tuturor politicienilor cu privire la această problemă larg răspândită care afectează toate statele membre, pentru a prezenta un plan de acțiune clar vizând stoparea violenței împotriva femeilor;

Marți, 25 februarie 2014

9. invită statele membre să combată crimele de onoare asigurând educație și adăpost pentru posibile victime și să organizeze campanii de conștientizare a formei extreme a abuzurilor în materie de drepturi ale omului și a numărului de decese tragice cauzate de crime de onoare;
 10. invită statele membre și părțile interesate, ca în colaborare cu Comisia, să contribuie la diseminarea informațiilor referitoare la programele UE și la fondurile puse la dispoziție în temeiul acestora pentru a combate violența împotriva femeilor;
 11. confirmă faptul că recomandările respectă drepturile fundamentale și principiile subsidiarității și proporționalității;
 12. consideră că implicațiile financiare ale propunerii solicitate ar trebui acoperite din bugetul Uniunii, secțiunea III (asigurând complementaritatea deplină cu linia bugetară actuală asociată cu subiectul propunerii);
 13. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție și recomandările detaliate din anexă Comisiei și Consiliului, precum și parlamentelor și guvernelor statelor membre, Consiliului Europei și Institutului European pentru Egalitatea de Gen.
-

Marți, 25 februarie 2014

ANEXĂ LA REZOLUȚIE:

CONȚINÂND RECOMANDĂRI DETALIATE PRIVIND CONȚINUTUL PROPUNERII SOLICITATE

Recomandarea 1 privind obiectivul și sfera de aplicare a regulamentului ce urmează a fi adoptat

Obiectivul regulamentului ar trebui să fie stabilirea unor măsuri pentru a încuraja și sprijini acțiunea statelor membre în domeniul prevenirii violenței de gen.

Violența de gen ar trebui considerată (așa cum s-a indicat deja în Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor standarde minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității, și de înlocuire a Deciziei-cadru a Consiliului 2001/220/JAI) violență îndreptată împotriva unei persoane din cauza genului acelei persoane, a identității sale de gen sau expresiei de gen, ori care afectează persoanele de un anumit gen în mod disproporționat. Aceasta poate provoca victimei prejudicii fizice, sexuale, emoționale și psihologice, precum și pierderi economice și poate include violența în cadrul relațiilor apropiate, violența sexuală (inclusiv violul, agresiunea sexuală și hărțuirea), traficul de ființe umane, sclavia și diferite forme de practici dăunătoare, cum ar fi căsătoriile forțate, mutilarea genitală a femeilor și așa-numitele „crime de onoare”.

Recomandarea 2 privind măsurile preventive și de combatere

Statele membre ar trebui să creeze o serie de măsuri de prevenire și combatere a violenței de gen împotriva femeilor și a fetelor. Concret, acestea ar trebui:

- să conceapă, să implementeze și să evalueze strategii și programe cuprinzătoare anuale, inclusiv programe de educație publică și de formare a cadrelor didactice și a celor care activează în sectoare recreative, care să urmărească înlăturarea obstacolelor, ce împiedică femeile și fetele să beneficieze pe deplin de drepturile și libertățile lor, precum și promovarea unei schimbări profunde a comportamentelor socioculturale;
- să efectueze studii relevante asupra violenței de gen, inclusiv cu privire la cauzele și motivele violenței, să colecteze și să analizeze datele și să își continue, în același timp, eforturile de a standardiza criteriile pentru înregistrarea violenței de gen, astfel încât datele colectate să fie comparabile;
- să organizeze cursuri de formare a funcționarilor și a celor susceptibili să intre în contact cu cazurile de violență de gen – inclusiv personalul din sectoarele aplicării legii, asistenței sociale, sănătății și urgențelor (victime sau martori la acte de violență) – pentru a detecta, identifica și soluționa în mod corespunzător astfel de cazuri, acordând o atenție specială nevoilor și drepturilor victimelor;
- să facă schimburi de expertiză, experiență, informații și practici optime prin Rețeaua Uniunii Europene de prevenire a infracțiunilor (RUEPI);
- să organizeze campanii de conștientizare, inclusiv campanii destinate specific bărbaților, în colaborare, atunci când este relevant, cu ONG-urile, asociațiile, mass-media și alți actori;
- să creeze, dacă nu există deja, linii naționale de asistență gratuite, cu personal specializat, și să le acorde un sprijin;
- să se asigure că există adăposturi specializate, concepute atât ca puncte de prim contact pentru asistență, dar și ca spații sigure și care permit autonomia pentru femei, și să le doteze cu echipament și cu personal pregătit corespunzător, oferind locuri pentru cel puțin o femeie la 10 000 de locuitori;
- să asigure sprijinirea ONG-urilor pentru femei și a societății civile care întreprind acțiuni de prevenire a violenței de gen împotriva femeilor și a fetelor.–

Mărti, 25 februarie 2014

Recomandarea 3 privind raportorii naționali sau mecanisme echivalente

În termen de un an de la intrarea în vigoare a regulamentului, statele membre ar trebui să ia măsurile necesare pentru a desemna raportori naționali sau mecanisme echivalente. Misiunea acestor mecanisme ar trebui să includă evaluarea tendințelor în privința violenței de gen, măsurarea rezultatelor măsurilor luate pentru combaterea acesteia la nivel național și local, colectarea de statistici și informarea anuală a Comisiei și a comisiilor de resort ale Parlamentului European.

Recomandarea 4 privind coordonarea strategiei Uniunii de combatere a violenței împotriva femeilor

Pentru a contribui la o strategie coordonată și consolidată a Uniunii de combatere a violenței de gen, statele membre ar trebui să transmită Comisiei informațiile menționate în Recomandarea 3.

Recomandarea 5 privind raportarea

Începând cu anul următor intrării în vigoare a prezentului regulament, în fiecare an, până la 31 decembrie, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport în care să evalueze în ce măsură statele membre au luat măsuri ca urmare a prezentului regulament.

Raportul va prezenta măsurile luate și va evidenția bunele practici.

Recomandarea 6 privind crearea unui forum al societății civile

Comisia păstrează este permanent într-un dialog apropiat cu organizațiile relevante ale societății civile și cu organismele competente care activează în domeniul combaterii violenței de gen la nivel local, regional, național, european sau internațional, și să creeze un forum al societății civile în acest scop.

Forumul va constitui o modalitate de schimb de informații și de cumulare a cunoașterii. Acesta va asigura un dialog strâns între instituțiile Uniunii și actorii relevanți.

Forumul va fi deschis acestora din urmă, în conformitate cu primul paragraf, și se va întruni cel puțin o dată pe an.

Recomandarea 7 privind sprijinul financiar

Regulamentul ar trebui să stabilească sursa finanțării, în cadrul bugetului UE (secțiunea III), pentru acțiunile enumerate la Recomandarea 3.

Marți, 25 februarie 2014

P7_TA(2014)0127

Delegarea competențelor legislative și exercitarea competențelor de executare de către Comisie

Rezoluția Parlamentului European din 25 februarie 2014 referitoare la monitorizarea privind delegarea competențelor legislative și controlul statelor membre asupra exercitării competențelor de executare de către Comisie (2012/2323(INI))

(2017/C 285/02)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
 - având în vedere Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și a principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁽¹⁾,
 - având în vedere Înțelegerea comună privind actele delegate, aprobată de Conferința președinților la 3 martie 2011,
 - având în vedere Acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană ⁽²⁾, în special punctul 15 și anexa 1,
 - având în vedere hotărârea Curții de Justiție din 5 septembrie 2012 în cauza C-355/10, Parlamentul/Consiliul (nepublicată încă) și cauza pendinte C-427/12, Comisia/Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene,
 - având în vedere Rezoluția sa din 5 mai 2010 referitoare la delegarea puterii legislative ⁽³⁾,
 - având în vedere Raportul de informare al Comitetului Economic și Social European, adoptat la 19 septembrie 2013 și intitulat „O mai bună legisferare: acte de punere în aplicare și acte delegate”,
 - având în vedere scrisoarea din 26 noiembrie 2012 a Președintelui Parlamentului European adresată președintelui Conferinței președinților de comisie referitoare la principiile orizontale privind utilizarea actelor delegate în ceea ce privește programele legislative care intră sub incidența Cadrului financiar multianual (CFM), astfel cum a fost aprobată de Conferința președinților cu ocazia reuniunii sale din 15 noiembrie 2012,
 - având în vedere scrisoarea din 8 februarie 2013 a Președintelui Parlamentului adresată Președinților Consiliului și Comisiei cu privire la absența progreselor în Consiliu în ceea ce privește propunerile de aliniere din domeniul agriculturii și al pescuitului,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice și avizele Comisiei pentru dezvoltare, Comisiei pentru afaceri economice și monetare, Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, Comisiei pentru transport și turism, Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, Comisiei pentru pescuit și Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A7-0435/2013),
- A. întrucât Tratatul de la Lisabona a introdus posibilitatea ca Parlamentul și Consiliul (denumite împreună în continuare „organul legislativ”) să delege o parte din propriile competențe Comisiei în cadrul unui act legislativ („actul de bază”); întrucât delegarea este o operațiune delicată, în cadrul căreia Comisia i se încredințează sarcina de a exercita competențe care țin, de fapt, de rolul organului legislativ; întrucât este necesar, prin urmare, să se garanteze punerea în aplicare corectă a tratatului pentru a garanta un nivel suficient de legitimitate democratică și în cazul actelor delegate; întrucât punctul de pornire în analiza delegării trebuie, prin urmare, să fie întotdeauna libertatea organului legislativ; întrucât, conform jurisprudenței istorice, adoptarea normelor esențiale din domeniul avut în vedere este rezervată organului

⁽¹⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

⁽²⁾ JO L 304, 20.11.2010, p. 47.

⁽³⁾ JO C 81 E, 15.3.2011, p. 6.

Mărti, 25 februarie 2014

- legislativ; întrucât acest lucru înseamnă că adoptarea unor norme, a căror adoptare solicită decizii politice care țin de responsabilitatea organului legislativ, nu poate fi delegată; întrucât, prin urmare, poate fi delegată doar competența de a completa și de a modifica părți neesențiale ale unui act legislativ; întrucât actele delegate respective adoptate de Comisie vor fi acte fără caracter legislativ cu un domeniu de aplicare general; întrucât actul de bază trebuie să definească în mod explicit obiectivul, conținutul, domeniul de aplicare și durata delegării respective și trebuie să stabilească condițiile aplicabile delegării;
- B. întrucât, pentru a stabili modalitățile practice de aplicare și a conveni asupra precizărilor și preferințelor aplicabile delegării de competențe legislative în conformitate cu articolul 290 din TFUE, Parlamentul, Consiliul și Comisia au încheiat o Înțelegere comună privind actele delegate, în scopul exercitării în bune condiții a competenței delegate și al controlului eficient al acestei competențe de către Parlamentul European și Consiliu;
- C. întrucât, conform tratatelor, statele membre trebuie să ia toate măsurile de drept intern necesare pentru a pune în aplicare actele obligatorii din punct de vedere juridic ale Uniunii; întrucât, cu toate acestea, în cazul în care sunt necesare condiții unitare de punere în aplicare a actelor obligatorii din punct de vedere juridic ale Uniunii, aceste acte conferă competențe de executare Comisiei (și, în anumite cazuri excepționale, Consiliului), conform articolului 291 din TFUE; întrucât, atunci când actul de bază prevede ca adoptarea unor acte de punere în aplicare de către Comisie să fie supusă controlului statelor membre, actul de bază ar trebui să confere Comisiei competențele de punere în aplicare în cauză în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011; întrucât unul dintre angajamentele esențiale asumate de Comisie într-o declarație anexată la regulamentul menționat consta în alinierea urgentă a *acquis*-ului la noul sistem de acte delegate și de punere în aplicare, proces care urma să fie finalizat în această legislatură, inclusiv pentru actele de bază care fac trimitere la procedura de reglementare cu control;
- D. întrucât organul legislativ este cel care determină, de la caz la caz, nivelul de detaliere al fiecărui act legislativ și, prin urmare, decide dacă să delege Comisiei competența de a adopta acte delegate și, de asemenea, dacă este necesar să se delege competențe pentru asigurarea unor condiții unitare de punere în aplicare a actului legislativ; întrucât conferirea de astfel de competențe delegate sau de punere în aplicare nu este niciodată obligatorie; întrucât ar trebui să se aibă totuși în vedere conferirea de astfel de competențe atunci când este nevoie de flexibilitate și eficiență, iar acestea nu pot fi asigurate prin procedura legislativă ordinară; întrucât decizia de a conferi competențe delegate sau de punere în aplicare trebuie să se bazeze pe factori obiectivi care trebuie să permită controlul jurisdicțional al soluției adoptate; întrucât absența jurisprudenței privind articolul 290 din TFUE și privind criteriile prevăzute de acesta a îngreunat obținerea unui acord între Parlamentul European și Consiliu privind delimitarea dintre actele de punere în aplicare și actele delegate;
- E. întrucât delegarea de competențe către Comisie nu reprezintă doar o problemă tehnică, ci poate implica aspecte de o importanță politică semnificativă pentru cetățenii și consumatorii Uniunii, întreprinderi și sectoare întregi, din cauza impacturilor posibile de natură socioeconomică, asupra mediului și asupra sănătății;
- F. întrucât, în cazul mai multor dosare, negocierile legislative au evidențiat faptul că instituțiile interpretează diferit anumite aspecte; întrucât, în conformitate cu articolul 37a din Regulamentul său de procedură, comisiile Parlamentului pot solicita un aviz din partea Comisiei pentru afaceri juridice atunci când analizează o propunere care prevede acte delegate; întrucât Conferința președinților a aprobat o orientare comună la 13 ianuarie 2012, iar la 19 aprilie 2012 a adoptat o abordare orizontală care trebuie să fie aplicate de fiecare comisie pentru a depăși diferențele de opinie; întrucât Parlamentul trebuie să dezvolte orientarea comună, stabilindu-și propriile criterii pentru aplicarea articolelor 290 și 291 din TFUE și încercând să ajungă la un acord asupra unor astfel de criterii cu Consiliul și cu Comisia,

Criterii pentru aplicarea articolelor 290 și 291 din TFUE

1. consideră că, la aplicarea articolelor 290 și 291 din TFUE, Parlamentul ar trebui să aplice următoarele criterii neobligatorii; lista de criterii nu ar trebui considerată exhaustivă:

- caracterul obligatoriu sau neobligatoriu al unei măsuri trebuie să fie decis pe baza naturii și conținutului său; în conformitate cu articolul 290 din TFUE, poate fi delegată doar competența de a adopta măsuri obligatorii din punct de vedere juridic;

Marți, 25 februarie 2014

- Comisia poate modifica acte legislative doar prin acte delegate; același principiu se aplică și anexelor, deoarece anexele fac parte integrantă din actul legislativ; anexele nu trebuie adăugate sau eliminate cu scopul de a declanșa sau de a evita utilizarea actelor delegate; dacă apreciază că un text ar trebui să facă parte din actul de bază, organul legislativ poate decide să includă textul respectiv într-o anexă; acest lucru este valabil în special în ceea ce privește listele sau registrele de produse sau substanțe autorizate din Uniune, care ar trebui să rămână, pentru a se asigura securitatea juridică, parte integrantă a actului de bază, dacă este cazul, sub formă de anexă; măsurile care au scopul de a defini mai detaliat conținutul exact al obligațiilor prevăzute în actul legislativ sunt destinate să completeze actul de bază prin adăugarea de elemente neesențiale;
- măsurile care conduc la determinarea unor priorități, obiective sau rezultate preconizate ar trebui să fie adoptate prin acte delegate, dacă organul legislativ decide să nu le includă în actul legislativ;
- măsurile destinate să stabilească condiții, criterii sau cerințe (suplimentare) care să fie îndeplinite și a căror respectare trebuie să fie asigurată de statele membre sau de alte persoane sau entități direct vizate de legislație vor modifica, implicit, conținutul legislației și vor introduce noi norme cu un domeniu de aplicare general; prin urmare, elaborarea unor astfel de norme și criterii suplimentare poate fi făcută doar prin acte delegate; dimpotrivă, punerea în aplicare a unor norme și criterii deja prevăzute în actul de bază (sau într-un viitor act delegat), fără a modifica pe fond drepturile și obligațiile prevăzute în acestea și fără a introduce noi opțiuni de politică, poate avea loc prin acte de punere în aplicare;
- în anumite circumstanțe, Comisia este împuternicită să adopte norme suplimentare cu caracter obligatoriu din punct de vedere juridic și cu domeniu de aplicare general care afectează pe fond drepturile și obligațiile prevăzute în actul de bază; astfel de măsuri vor completa, implicit, măsurile din actul de bază, definind mai detaliat politica Uniunii; acest lucru poate fi realizat doar prin acte delegate;
- în funcție de structura programului financiar în cauză, elementele neesențiale care modifică sau completează actul de bază, cum ar fi specificațiile tehnice, interesele strategice, obiectivele, rezultatele preconizate etc., ar putea fi adoptate prin acte delegate în măsura în care nu sunt incluse în actul de bază; doar în ceea ce privește elementele care nu reflectă o orientare politică sau o orientare de politici suplimentară, organul legislativ poate decide să permită adoptarea acestora prin acte de punere în aplicare;
- o măsură care stabilește natura informațiilor care trebuie furnizate în temeiul actului de bază (de exemplu, conținutul exact al informațiilor) completează în general obligația de a furniza informațiile și ar trebui introdusă printr-un act delegat;
- în general, o măsură care stabilește modalitățile de furnizare a informațiilor (de exemplu, formatul) nu completează în general obligația de a furniza informațiile, ci permite o aplicare unitară; prin urmare, o astfel de măsură ar trebui adoptată, de regulă, printr-un act de punere în aplicare;
- măsurile care stabilesc procedura de urmat (de exemplu, modalitatea de a realiza o acțiune sau de a pune o măsură în aplicare) pot fi adoptate ori prin acte delegate, ori prin acte de punere în aplicare (sau pot fi chiar un element esențial al actului de bază), în funcție de conținutul, contextul și natura dispozițiilor prevăzute în actul de bază; măsurile care stabilesc elementele procedurilor care implică opțiuni politice suplimentare neesențiale cu scopul de a completa cadrul legislativ stabilit în actul de bază ar trebui să fie, în general, prevăzute în acte delegate; măsurile care stabilesc detaliile procedurale pentru a asigura condiții unitare de punere în aplicare a unei obligații prevăzute în actul de bază ar trebui să fie, în general, măsuri de punere în aplicare;
- la fel ca în cazul procedurilor, abilitarea de a stabili metode (de exemplu, modul în care trebuie desfășurată o anumită acțiune periodic și sistematic) sau metodologii (de exemplu, normele conform cărora se stabilesc metodele) poate prevedea acte delegate sau acte de punere în aplicare, în funcție de conținut și context;
- în general, actele delegate ar trebui să fie utilizate ori de câte ori actul de bază lasă o marjă considerabilă de manevră Comisiei să completeze cadrul legislativ instituit prin actul de bază;

Marți, 25 februarie 2014

- autorizațiile pot fi măsuri cu domeniu de aplicare general; acesta este, de exemplu, cazul deciziilor care au ca scop autorizarea sau interzicerea includerii unei anumite substanțe în produsele alimentare sau cosmetice etc.; astfel de decizii au un domeniu de aplicare general pentru că se aplică tuturor operatorilor care doresc să utilizeze substanța în cauză; în astfel de cazuri, dacă se bazează integral pe criteriile conținute în actul de bază, decizia Comisiei ar putea să ia forma unui act de punere în aplicare; cu toate acestea, atunci când aceste criterii permit în continuare Comisiei să adopte opțiuni politice sau de politici suplimentare neesențiale/secundare, o astfel de autorizație ar trebui să fie un act delegat, deoarece ar completa actul de bază;
- un act legislativ îi poate delega Comisiei doar competența de a adopta acte fără caracter legislativ cu un domeniu de aplicare general; prin urmare, măsurile de aplicare individuală nu pot fi adoptate prin acte delegate; un act are un domeniu de aplicare general dacă se aplică situațiilor determinate obiectiv și produce efecte juridice în raport cu categoriile de persoane, în general, și abstract;
- actele de punere în aplicare nu ar trebui să aducă o nouă orientare politică, iar competențele conferite Comisiei nu ar trebui să lase o marjă de manevră semnificativă;

Comentarii generale

2. îndeamnă Comisia și Consiliu să înceapă negocierile cu Parlamentul pentru a ajunge la un acord privind criteriile enumerate mai sus; consideră că acest lucru se poate realiza în cadrul unei revizuirii a Acordului interinstituțional privind o mai bună legislație care să includă astfel de criterii;
3. reiterează deciziile luate de Conferința președinților în cadrul reuniunilor sale din 13 ianuarie 2011 și 19 aprilie 2012 în ceea ce privește actele delegate și actele de punere în aplicare și subliniază faptul că Parlamentul ar trebui să insiste permanent asupra utilizării actelor delegate pentru toate competențele delegate Comisiei care întrunesc criteriile stabilite la articolul 290 din TFUE și că dosarele în care nu sunt garantate drepturile instituționale ale Parlamentului în ceea ce privește includerea actelor delegate nu ar trebui înscrise pe ordinea de zi a sesiunii plenare pentru a fi supuse la vot în vederea adoptării unui acord; evidențiază faptul că Parlamentul ar trebui să semnaleze încă de la începutul negocierilor că problema actelor delegate și a actelor de punere în aplicare constituie un aspect instituțional esențial pentru Parlament;
4. solicită Comisiei să motiveze pe viitor în mod explicit și consecvent de ce propune un act delegat sau un act de punere în aplicare într-o propunere legislativă și de ce consideră ca neesențial conținutul normativ al actului respectiv; reamintește că, din prevederile articolelor 290 și 291 din TFUE, reiese în mod clar că actele delegate și actele de punere în aplicare sunt destinate să răspundă unor nevoi diferite și, prin urmare, nu pot fi interschimbabile;
5. consideră că, pentru a consolida poziția raportorilor săi în cadrul negocierilor legislative, ar trebui să se apeleze în mai mare măsură la posibilitatea de a solicita un aviz din partea Comisiei pentru afaceri juridice, în temeiul articolului 37a din Regulamentul său de procedură;
6. își exprimă îngrijorarea profundă că alinierea acquis-ului la Tratatul de la Lisabona a fost realizată doar parțial, la patru ani de la intrarea în vigoare a tratatului; salută prezentarea de către Comisie a propunerilor recente de aliniere a actelor legislative rămase care prevăd utilizarea procedurii de reglementare cu control (PRC); cu toate acestea, subliniază necesitatea de a începe negocierile pe marginea acestor propuneri cât mai curând posibil, pentru a se finaliza acest exercițiu înainte de încheierea actualii legislații; consideră că cel puțin toate cazurile tratate anterior în cadrul PRC ar trebui să fie în prezent aliniate la articolul 290 din TFUE, deoarece măsurile PRC sunt, de asemenea, măsuri cu domeniu de aplicare general, destinate să modifice elemente neesențiale ale unui act de bază, printre altele, prin ștergerea unora dintre acele elemente sau prin completarea instrumentului, adăugând elemente neesențiale noi; în același timp, solicită Consiliului să avanseze în cadrul discuțiilor privind propunerile de aliniere, în prezent blocate la nivelul Consiliului, printre care se numără propuneri din domeniul agriculturii și al pescuitului;
7. își exprimă îngrijorarea că, deși, în anumite cazuri, poate reprezenta o soluție bună, menținerea sistematică a tuturor elementelor de politică în actul de bază ar putea să erodeze, în timp, utilitatea articolului 290 din TFUE ca mijloc valoros de raționalizare a procesului legislativ, în condițiile în care acesta a fost adoptat pentru a se evita microgestionarea și procedurile de codecizie complicate și îndelungate; subliniază că această abordare ar putea fi extrem de dificil de aplicat, în anumite cazuri, cum ar fi sectoarele în care tehnologiile sunt încă în curs de dezvoltare;

Marți, 25 februarie 2014

8. subliniază faptul că, în cazurile în care s-a hotărât utilizarea actelor de punere în aplicare, echipa de negociere a Parlamentului ar trebui să evalueze cu atenție ce tip de control este necesar din partea statelor membre și dacă ar trebui folosită procedura de consultare sau de examinare; subliniază faptul că, în cazurile în care este utilizată procedura de examinare, echipele de negociere ale Parlamentului ar trebui să accepte doar în cazuri excepționale, bine justificate, așa-numita „clauză privind lipsa avizului”, întrucât aceasta împiedică adoptarea de către Comisie a proiectului de act de punere în aplicare în caz de „lipsă a avizului” din partea comitetului compus din reprezentanți ai statelor membre și prezidat de Comisie;
9. recomandă Comisiei să nu abuzeze de acte delegate pentru a relansa discuțiile pe marginea unor aspecte asupra cărora s-a ajuns deja la un acord la nivel politic în cadrul trilogurilor; semnalează că este preferabil ca competența de a adopta acte delegate să fie conferită Comisiei doar pentru o perioadă limitată;
10. încurajează comisiile parlamentare să monitorizeze atent utilizarea actelor delegate și a actelor de punere în aplicare în domeniilor lor de competență; în acest scop, solicită Comisiei să îmbunătățească dispozițiile administrative referitoare la transmiterea și clasificarea documentelor referitoare la actele delegate, inclusiv documentele pregătitoare, pentru a asigura cel puțin același nivel de informare și transparență ca în cazul registrului actelor de punere în aplicare existent și pentru a garanta un flux simultan de informații către Parlament și către Consiliu, în calitatea acestora de organ legislativ;
11. consideră că s-au înregistrat progrese semnificative în ceea ce privește asigurarea transmiterii rapide a actelor delegate către comisiile competente în fond, fapt care, la rândul său, a influențat în mod pozitiv exercitarea dreptului de control de către deputații în Parlamentul European;
12. prin urmare, atrage atenția asupra responsabilității politice a organului legislativ și asupra necesității implicării cu regularitate și promptitudine a Parlamentului în faza pregătitoare a actelor delegate; solicită Comisiei să ofere Parlamentului, inclusiv raportorului responsabil de dosarul în cauză, informații complete în legătură cu calendarul planificat, reuniunile programate cu grupurile de experți și conținutul actelor delegate preconizate, inclusiv prin acordarea accesului la bazele de date relevante ale Comisiei, ca, de exemplu, CIRCA;
13. îndeamnă Comisia să respecte în totalitate punctul 15 din Acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană, printre altele, prin simplificarea procedurii de invitare a experților din Parlament la reuniunile cu experții naționali, dacă se solicită astfel de către comisia parlamentară competentă în fond; recunoaște faptul că, în urma participării specialiștilor Parlamentului la respectivele reuniuni, Comisia poate fi invitată la reuniunile de la Parlament pentru a purta un schimb de opinii suplimentar pe marginea pregătirii actelor delegate; îndeamnă Comisia să aplice punctul 15 din Acordul-cadru și în cazul părților din reuniunile statelor membre cu Comisia în cadrul cărora sunt discutate alte aspecte decât actele de punere în aplicare în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011;
14. consideră că intervalul dintre prezentarea proiectelor de măsuri de punere în aplicare și adoptarea lor de către Comisie este adesea foarte scurt și, din acest motiv, nu permite Parlamentului să exercite un control adecvat; îndeamnă Comisia, în consecință, să respecte în totalitate dreptul Parlamentului de a controla proiectele finale de acte de aplicare în termen de o lună, în conformitate cu acordul din 2008 dintre Parlament și Comisie privind procedurile de comitologie;
15. solicită alocarea unor resurse suficiente de personal și tehnice pentru actele delegate și actele de punere în aplicare, printre altele, cu scopul de a garanta un flux intern eficient de informații; consideră că transmiterea actelor delegate către deputații în Parlamentul European prin intermediul unui buletin informativ facilitează controlul acestor acte și le permite deputaților să își exprime eventualele obiecțiuni în timp util;
16. recomandă numirea, în fiecare comisie, a unor raportori permanenți pentru actele delegate și actele de punere în aplicare, garantându-se astfel coerența în cadrul comisiei în cauză și cu alte comisii; consideră că aspecte similare trebuie tratate într-un mod coerent, păstrându-se totuși flexibilitatea necesară;
17. salută disponibilitatea experților Comisiei de a participa la reuniuni de informare cu deputații europeni, având în vedere faptul că organizarea unor astfel de reuniuni în timp util înainte de adoptarea actelor delegate este utilă în ceea ce privește clarificarea aspectelor esențiale ale acestor acte și facilitarea activității Parlamentului legate de evaluarea actelor în cauză;
18. solicită în continuare, mai ales membrilor echipelor de negociere, să acorde o atenție deosebită actelor delegate și actelor de punere în aplicare la prezentarea de rapoarte către comisia competentă după fiecare trilog, conform articolului 70 alineatul (4) din Regulamentul de procedură al Parlamentului European;

Marti, 25 februarie 2014

Comentarii legate de domenii specifice

Agricultură și pescuit

19. regretă faptul că dosarele de aliniere referitoare la legislația esențială din domeniul agriculturii și al pescuitului au fost blocate de Consiliu în urma eșecului negocierilor din cadrul trilogurilor informale și al primei lecturi a Parlamentului; subliniază că această situație este cauzată deseori de lipsa de disponibilitate din partea Consiliului de a face uz de acte delegate; constată că o soluție în ceea ce privește alinierea care să fie acceptabilă pentru ambele părți a putut fi găsită doar în contextul procedurilor legislative complete referitoare la reforma PAC și a PCP, chiar dacă unele dispoziții au putut fi convenite numai cu condiția ca acestea să nu constituie un precedent; îndeamnă Consiliul să realizeze progrese în ceea ce privește dosarele de aliniere restante, astfel încât procedurile să poată fi încheiate înainte de sfârșitul actualei legislaturi;

Cooperarea pentru dezvoltare

20. reamintește că, în special în cazul Instrumentului de cooperare pentru dezvoltare (ICD), Parlamentul aplică din 2006 un proces de „control democratic”, sub forma unui dialog politic cu Comisia asupra proiectelor de măsuri; remarcă totuși că experiența Parlamentului în ceea ce privește această practică nu este concludentă și că influența sa asupra deciziilor Comisiei este limitată;

21. atrage atenția că, în domeniul cooperării pentru dezvoltare, actele de punere în aplicare se bazează adesea pe consultări prealabile cu terțe părți, ceea ce face mult mai dificilă introducerea unor modificări într-o etapă târzie a procedurii oficiale de comitologie; subliniază, prin urmare, că notificarea mai timpurie a Parlamentului și dialogul cu acesta ar constitui un pas important spre o utilizare mai eficace a competențelor de control ale Parlamentului;

Afaceri economice și monetare.

22. evidențiază faptul că în domeniul serviciilor financiare reglementările privind autoritățile europene de supraveghere (AES) introduc standarde tehnice de reglementare (STR) și standarde tehnice de punere în aplicare (STPA) conform cărora AES prezintă proiecte de STR și STPA Comisiei în vederea adoptării; consideră că, având în vedere cunoștințele tehnice și competențele specializate ale AES, ori de câte ori este posibil, actele delegate ar trebui să capete mai degrabă forma unor STR decât a actelor delegate ordinare; consideră că, de asemenea, înainte de adoptarea actelor delegate ordinare de către Comisie, ar trebui să solicite mereu consiliere tehnică din partea AES pertinente cu privire la conținutul actelor respective;

23. subliniază faptul că, în conformitate cu anumite acte legislative, perioada pentru verificarea STR poate fi prelungită cu o lună ținând seama de volumul și complexitatea lor și consideră că acest tip de flexibilitate ar trebui să devină o regulă generală; subliniază, de asemenea, că organul legislativ a stabilit o perioadă de verificare de trei luni, ce poate fi prelungită cu încă trei luni, pentru toate actele delegate din domeniul serviciilor financiare și consideră că această practică ar trebui extinsă la alte domenii cu caracter complex;

24. subliniază că înțelegerile conform cărora nici un act delegat nu poate fi prezentat Parlamentului în perioadele de vacanță ale acestei instituții ar trebui să se aplice, de asemenea, și STR;

25. consideră că apelul adresat părților interesate de a participa la grupurile de părți interesate ale AES ar trebui să dureze suficient de mult (nu mai puțin de două luni), să fie emis prin canale variate și să urmeze un proces clar și raționalizat pentru a se asigura primirea de candidaturi din partea unei baze largi de candidați; reamintește necesitatea unor grupuri de părți interesate ale AES echilibrate, în concordanță cu dispozițiile regulamentelor respective.

Ocuparea forței de muncă și afaceri sociale

26. reamintește că, în domeniul ocupării forței de muncă și afacerilor sociale, Parlamentul a contestat valabilitatea deciziei EURES în fața Curții de Justiție pentru a-și apăra prerogativele;

Libertăți civile, justiție și afaceri interne

27. invită Comisia să includă în programul său de activitate propuneri de modificare a tuturor actelor juridice din fostul pilon al treilea, pentru a le alinia la noua ierarhie de norme și pentru a respecta prerogativele și competențele Parlamentului European, precum și dreptul său la informare cu privire la delegarea de competențe Comisiei în conformitate cu Tratatul de la Lisabona; subliniază faptul că acest fapt va necesita o evaluare individuală a fiecărui act juridic, pentru a identifica

Marti, 25 februarie 2014

deciziile care, ca elemente esențiale, trebuie adoptate de organul legislativ, în special în cazul în care abordează drepturile fundamentale ale persoanelor în cauză, precum și cele care pot fi considerate drept elemente neesențiale (a se vedea hotărârea Curții de Justiție în cauza C-355/10);

28. atrage atenția asupra faptului că, în continuare, Consiliul adoptă acte juridice pe baza dispozițiilor din fostul pilon al treilea, la mult timp după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, astfel încât Parlamentul a fost obligat să introducă o acțiune în justiție la Curtea de Justiție;

o

o o

29. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și parlamentelor statelor membre.

Mărti, 25 februarie 2014

P7_TA(2014)0128

Semestrul european pentru coordonarea politicilor economice: analiza anuală a creșterii pentru 2014

Rezoluția Parlamentului European din 25 februarie 2014 referitoare la semestrul european pentru coordonarea politicilor economice: analiza anuală a creșterii pentru 2014 (2013/2157(INI))

(2017/C 285/03)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 136 coroborat cu articolul 121 alineatul (2),
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1175/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1466/97 al Consiliului privind consolidarea supravegherii pozițiilor bugetare și supravegherea și coordonarea politicilor economice ⁽¹⁾,
- având în vedere Directiva 2011/85/UE a Consiliului din 8 noiembrie 2011 privind cerințele referitoare la cadrele bugetare ale statelor membre ⁽²⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1174/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind măsurile de executare pentru corectarea dezechilibrelor macroeconomice excesive din zona euro ⁽³⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1177/2011 al Consiliului din 8 noiembrie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1467/97 privind accelerarea și clarificarea aplicării procedurii deficitului excesiv ⁽⁴⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1176/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind prevenirea și corectarea dezechilibrelor macroeconomice ⁽⁵⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1173/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind aplicarea eficientă a supravegherii bugetare în zona euro ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 5 februarie 2013 referitoare la îmbunătățirea accesului la finanțare al IMM-urilor ⁽⁷⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 6 decembrie 2012 intitulată „Un plan de acțiune în vederea consolidării luptei împotriva fraudei și a evaziunii fiscale” (COM(2012)0722),
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 473/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind dispozițiile comune pentru monitorizarea și evaluarea proiectelor de planuri bugetare și pentru asigurarea corectării deficitelor excesive ale statelor membre din zona euro ⁽⁸⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 472/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind consolidarea supravegherii economice și bugetare a statelor membre din zona euro care întâmpină sau care sunt amenințate de dificultăți grave în ceea ce privește stabilitatea lor financiară ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ JO L 306, 23.11.2011, p. 12.

⁽²⁾ JO L 306, 23.11.2011, p. 41.

⁽³⁾ JO L 306, 23.11.2011, p. 8.

⁽⁴⁾ JO L 306, 23.11.2011, p. 33.

⁽⁵⁾ JO L 306, 23.11.2011, p. 25.

⁽⁶⁾ JO L 306, 23.11.2011, p. 1.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0036.

⁽⁸⁾ JO L 140, 27.5.2013, p. 11.

⁽⁹⁾ JO L 140, 27.5.2013, p. 1.

Marți, 25 februarie 2014

- având în vedere Rezoluția sa din 23 octombrie 2013 referitoare la semestrul european pentru coordonarea politicilor economice: punerea în aplicare a priorităților pentru 2013 ⁽¹⁾,
 - având în vedere comunicarea Comisiei din 13 noiembrie 2013 privind analiza anuală a creșterii pentru 2014 (COM(2013)0800),
 - având în vedere Rezoluția sa din 21 mai 2013 referitoare la lupta împotriva fraudei, a evaziunii și a paradisurilor fiscale ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 12 decembrie 2013 referitoare la un apel privind asumarea unui angajament măsurabil și obligatoriu de combatere a fraudei și a evaziunii fiscale în UE ⁽³⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 12 decembrie 2013 referitoare la preparativele în vederea reuniunii Consiliului European (19-20 decembrie 2013) ⁽⁴⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare și avizul Comisiei pentru bugete (A7-0084/2014),
- A. întrucât ultima estimare din toamnă a Comisiei prevede o relansare lentă a creșterii reale a PIB în zona euro, preconizându-se să atingă 1,1 % în 2014, precum și scăderea ratei șomajului și menținerea nivelului inflației sub 2 %;
- B. întrucât creșterea este în stagnare în piețele emergente, în timp ce continuă să fie puternică în Statele Unite ale Americii, iar în Japonia aflându-se la un nivel pozitiv,
- C. întrucât, în perioada 20-22 ianuarie 2014, Parlamentul European organizează o reuniune la nivel înalt cu reprezentanții parlamentelor naționale (în contextul Săptămânii parlamentare europene) pentru a discuta despre analiza anuală a creșterii pentru 2014, precum și despre obiectivele de politică economică generală în domeniile creșterii și creării de locuri de muncă, cu scopul de a evalua mai bine eficacitatea politicilor și potențialele efecte de contagiune în UE,
- D. întrucât Comisia recunoaște faptul că majoritatea obiectivelor Strategiei Europa 2020 nu vor fi atinse nici în cazul cel mai fericit,
- E. întrucât Parlamentul a salutat introducerea instrumentului de convergență și competitivitate, ca unul din eforturile de consolidare a cadrului de guvernanță;
1. observă că procesul de redresare economică este în curs în UE, dar este încă fragil; subliniază că o consolidare fiscală favorabilă creșterii este necesară și trebuie continuate eforturile pentru a asigura respectarea cadrului de guvernanță economică actual, pe de o parte, și pentru a obține o creștere și locuri de muncă mai durabile pe termen mediu și lung, pe de altă parte;
 2. salută recunoașterea necesității unei consolidări fiscale favorabile creșterii; îndeamnă Comisia să transpună această prioritate în recomandări concrete pentru statele membre și UE în ansamblu, inclusiv pentru cele în care se derulează programe de ajustare economică, astfel încât acestea să se ocupe de consolidarea fiscală concomitent cu punerea în aplicare a unor reforme structurale care conduc la o creștere economică reală, durabilă și echilibrată din punct de vedere social, la ocuparea forței de muncă, la consolidarea competitivității și la mărirea convergenței;
 3. constată că extinderea marjelor ratei dobânzii la datoria suverană a redus în mod semnificativ marja de manevră fiscală în mai multe state membre în ceea ce privește politica fiscală; ia notă și de faptul că abordarea Băncii Centrale Europene (BCE) în materie de politică monetară a contribuit la reducerea marjelor ratei dobânzii la datoria suverană; constată că BCE, printr-o orientare prospectivă, va menține această politică pe termen scurt și mediu, contribuind astfel la o creștere mai susținută;
 4. ia notă de faptul că Comisia monitorizează obiectivele Europa 2020 la nivel național și european în recomandările specifice fiecărei țări, supraveghind astfel mai îndeaproape obiectivele stabilite în materie de ocupare a forței de muncă, cercetare și dezvoltare, educație, combaterea sărăciei, energia din resurse regenerabile și reducerea emisiilor;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0447.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0205.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0593.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0597.

Marti, 25 februarie 2014

5. consideră că economia UE în ansamblu trebuie să își stimuleze mai mult competitivitatea costurilor și nu numai în cadrul economiei mondiale, în special prin sporirea concurenței pe piețele de produse și servicii, în scopul de a crește productivitatea și eficiența utilizării resurselor și de a reduce prețurile, precum și prin adaptarea costurilor forței de muncă productivitate, asigurând totodată reducerea dezechilibrelor macroeconomice interne;
6. recunoaște reformele structurale ambițioase puse în aplicare de statele membre care au cunoscut dificultăți grave; încurajează statele membre să depună în continuare eforturi; subliniază faptul că trebuie să se mențină în continuare cu fermitate eforturi în ceea ce privește reformele structurale și trebuie să se asigure monitorizarea acestor eforturi pentru a se garanta eficacitatea reformelor și pentru a se consolida progresele realizate; încurajează adoptarea și punerea în aplicare a unor programe de reforme structurale care să promoveze convergența și competitivitatea la nivel național și european și care să consolideze creșterea durabilă și să promoveze ocuparea forței de muncă; subliniază importanța unei puneri în aplicare rapide și eficiente a programelor și a regimurilor de combatere a șomajului, în special a șomajului în rândul tinerilor;
7. subliniază importanța de a lansa sau continua procesul reformelor structurale aprofundate și durabile pentru atingerea stabilității pe termen mediu și lung; subliniază faptul că UE nu poate concura doar în ceea ce privește costurile generale sau costurile forței de muncă, ci trebuie să investească mai mult în cercetare, inovare și dezvoltare, în educație și competențe, precum și în utilizarea eficientă a resurselor, atât la nivel național cât și european;
8. solicită din nou să se adopte un act normativ privind „orientările referitoare la convergență” în cadrul procedurii legislative ordinare, stabilind, pentru o perioadă determinată, un număr foarte limitat de obiective pentru cele mai urgente măsuri de reformă, și reiterează cererea pe care a adresat-o statelor membre cu privire la asigurarea faptului că programele naționale de reformă ar trebui să fie stabilite pe baza orientărilor referitoare la convergență menționate anterior și verificate de Comisie; invită statele membre să își asume angajamentul de a pune pe deplin în aplicare programele lor naționale de reformă; sugerează că, pe această bază, statele membre ar putea încheia un „parteneriat în favoarea convergenței” cu instituțiile UE, prevăzându-se totodată posibilitatea de finanțare condițională a activităților de reformă; reafirmă că intensificarea cooperării economice ar trebui să fie însoțită de un mecanism financiar bazat pe măsuri de încurajare; consideră că orice fel de finanțare sau de instrumente suplimentare, cum ar fi un mecanism de solidaritate, trebuie să facă parte integrantă din bugetul UE, rămânând însă în afara pachetului convenit în cadrul financiar multianual (CFM);
9. își exprimă îngrijorarea cu privire la nivelul general de îndatorare publică și privată a statelor membre din zona euro; subliniază faptul că UE trebuie să depășească modelul de creștere bazată pe acumularea unor datorii excesive și pe consumul resurselor;
10. solicită, așadar, statelor membre ca la elaborarea politicilor și reformelor economice să acorde o atenție deosebită impactului asupra generației tinere de europeni și asupra generațiilor viitoare, pentru a nu priva tinerii de oportunități încă de la început; subliniază faptul că trebuie să se depună eforturi suplimentare pentru a combate efectele pe termen lung ale șomajului și, în special, ale șomajului în rândul tinerilor;
11. mulțumește autorităților din statele membre care au pus în aplicare cu succes programe de ajustare macroeconomică sau programe în sectorul financiar;
12. subliniază că o condiție necesară pentru succesul programelor de asistență financiară este o combinație de solidaritate și condiționalitate, o puternică asumare a răspunderii și un angajament solid privind realizarea reformelor; totuși, îndeamnă Comisia și statele membre să integreze asistența financiară și sistemul ad-hoc al troicii într-o structură juridică îmbunătățită care respectă cadrul guvernancei economice a UE și dreptul comunitar, garantând în acest fel responsabilitatea democratică;
13. subliniază faptul că uniunea economică și monetară (UEM) nu este încă finalizată și reamintește Comisiei obligațiile și angajamentele sale de a spori creșterea și convergența economică și de a consolida competitivitatea la nivel UE; consideră că acest lucru ar putea fi realizat în mod optim dacă Comisia ar prezenta în cele din urmă propuneri suplimentare în vederea finalizării UEM, în conformitate cu toate orientările din proiectul său pentru o uniune economică și monetară profundă și veritabilă; constată că finalizarea UEM ar trebui să se bazeze pe metoda comunitară;
14. recunoaște contribuția reglementărilor financiare noi și revizuite ale UE la depășirea crizei financiare; constată că finalizarea celor trei piloni ai uniunii bancare și punerea în aplicare a noilor norme privind cerințele de capital pentru bănci contribuie la restabilirea încrederii în capacitatea de rezistență a sectorului bancar european;

Marți, 25 februarie 2014

15. salută declarația Comisiei conform căreia prioritatea principală a analizei anuale a creșterii (AAC) pentru 2014 este consolidarea unei creșteri durabile, inteligente și favorabile incluziunii și a unei competitivități care să ducă la crearea de locuri de muncă suplimentare;
16. împărtășește opinia Comisiei conform căreia statele membre trebuie să continue să realizeze o consolidare fiscală favorabilă creșterii; solicită statelor membre să își simplifice regimurile fiscale, să reducă impozitele și contribuțiile la asigurările sociale, în special pentru veniturile mici și medii, și să transfere presiunea fiscală de la veniturile salariale către consum și către activitățile dăunătoare mediului, în scopul de a stimula creșterea, investițiile private și crearea de locuri de muncă, de a face eforturile de consolidare mai eficiente și de a consolida investițiile în educație, cercetare și dezvoltare și politicile active pentru piața forței de muncă;
17. încurajează statele membre, în cadrul unui program de ajustare, să continue aplicarea sau să aplice reforme structurale durabile și favorabile creșterii, consolidând totodată eforturile pentru realizarea obiectivelor Europa 2020; își exprimă îngrijorarea cu privire la absența răspunderii privind reformele specifice în cazul statelor membre care cunosc un deficit bugetar excesiv sau un deficit de cont curent; consideră că principiul concentrării finanțării în fazele inițiale ale proiectelor, plus o repartizare imediată ar trebui să se aplice tuturor fondurilor pentru perioada 2014-2020, destinate să stimuleze creșterea economică, ocuparea forței de muncă și investițiile strategice, în special în ceea ce privește Inițiativa privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor;
18. subliniază importanța monitorizării și a punerii în aplicare a recomandărilor specifice fiecărei țări, a supravegherii multilaterale, a schimbului de experiențe, de cele mai bune practici și de evaluări inter pares, ca mijloc de stimulare a dezbaterii și a presiunii reciproce, furnizând astfel orientări care să contribuie la crearea impulsului necesar și la acceptarea reformelor;
19. subliniază încă o dată faptul că absența unor reforme ambițioase care să sporească competitivitatea economiilor europene și care să garanteze durabilitatea sistemelor de asigurări sociale și de sănătate va constitui o povară excesivă pentru generațiile viitoare; subliniază, de asemenea, importanța remedierii deficitelor excesive și a dezechilibrelor de cont curent;
20. subliniază că instituțiile suverane și financiare prezintă vulnerabilități persistente într-un mediu cu un ritm lent de creștere economică;
21. subliniază faptul că reformele structurale trebuie să fie completate de investiții pe termen mai lung în educație, cercetare, inovare și energia durabilă; consideră că parteneriatele public-privat pot fi, de asemenea, considerate instrumente de promovare a investițiilor și de creare a unei creșteri inteligente și durabile care să completeze programele de investiții publice;
22. solicită adoptarea unor măsuri mai solide și mai coerente pe baza planului de acțiune cuprinzător al Comisiei, în vederea consolidării luptei împotriva fraudei și a evaziunii fiscale; îndeamnă Comisia să includă obiective concrete și măsurabile în Strategia Europa 2020;
23. subliniază faptul că accesul la finanțare, în special pentru IMM-uri, este unul dintre cele mai mari obstacole în calea creșterii în UE; consideră că sunt necesare mai multe alternative la creditele bancare prin îmbunătățirea alocării eficiente a capitalului pe piețele de capital, prin stimularea investițiilor pe termen lung și prin utilizarea deplină a noilor instrumente financiare inovatoare ale UE concepute pentru a sprijini accesul IMM-urilor la piețele de capital; consideră că finalizarea uniunii bancare ar îmbunătăți accesul la finanțare și ar crea condiții de concurență echitabile pentru accesul IMM-urilor la finanțare; subliniază necesitatea de a limita în continuare sarcina administrativă pentru IMM-uri și de a ține în permanență seama de principiul proporționalității în dezvoltarea regimurilor normative; consideră că Banca Europeană de Investiții (BEI) poate juca un rol și mai activ în accesul la finanțare pentru economia reală; consideră că propunerile privind finanțarea din partea BEI, formulate în cadrul celor mai recente reuniuni ale Consiliului, în special al celor referitoare la finanțarea IMM-urilor, pot și ar trebui să fie mai ambițioase;
24. reiterează importanța finalizării pieței unice pentru creșterea în UE; consideră că statele membre și Comisia nu își respectă angajamentul lor privind finalizarea pieței unice;
25. subliniază faptul că absența unei piețe a muncii interne funcționale și a unei abordări durabile a imigrației împiedică creșterea în UE; subliniază avantajele macroeconomice pe care modernizarea piețelor lor ale muncii le pot aduce statelor membre și încurajează Comisia și statele membre să ia în considerare măsuri specifice pentru consolidarea unei piețe a forței de muncă comune de succes, bazată pe libera circulație a lucrătorilor, un mediu concurențial echitabil și efectiv și pe principiul unei convergențe sociale ascendente, precum și pe o politică modernă și favorabilă incluziunii privind imigrația la nivel național și european;

Marti, 25 februarie 2014

26. solicită Comisiei să expună Parlamentului măsurile specifice pe care intenționează să le adopte pentru a facilita consolidarea creșterii durabile și îmbunătățirea competitivității și pentru a îndeplini obiectivele sale în acest domeniu;
27. consideră că, în general, analiza anuală a creșterii nu este destul de detaliată și nu furnizează resursele necesare pentru realizarea obiectivelor sale;
28. ia act de raportul privind mecanismul de alertă; observă reducerea treptată a dezechilibrelor interne în cadrul economiei UE; atrage atenția, de asemenea, asupra dezechilibrelor externe, inclusiv asupra excedentelor externe deosebit de mari și asupra reducerii cotelor de piață ale exporturilor în majoritatea statelor membre;
29. subliniază faptul că obiectivul procedurii privind dezechilibrele macroeconomice este să prevină propagarea efectelor negative pe care politicile naționale prost concepute le pot avea asupra altor state membre din zona euro; își manifestă îngrijorarea cu privire la faptul că Comisia, în interpretarea tabloului de bord, nu ia suficient în considerare faptul că zona euro și statele membre din această zonă sunt economii deschise și interdependente;
30. ia act de evaluarea Comisiei potrivit căreia un număr important de dezechilibre macroeconomice sunt pe cale de a fi corectate; subliniază că, pentru a consolida în continuare competitivitatea globală a UE, Comisia trebuie să țină seama de excedentul de cont curent al unui stat membru comparativ cu restul zonei euro;
31. este îngrijorat de faptul că majoritatea statelor membre continuă să piardă părți de piață la nivel mondial și dispun de o poziție investițională internațională netă extrem de negativă; regretă faptul că alte caracteristici importante care au o influență puternică asupra competitivității, cum ar fi costurile de capital unitare, nu sunt încă integrate în tabloul de bord pentru dezechilibrele macroeconomice, în ciuda solicitărilor repetate ale Parlamentului;
32. este în continuare preocupat de absența progreselor în ceea ce privește reducerea nivelurilor excesive ale datoriei private; subliniază faptul că aceasta nu reprezintă doar un motiv de îngrijorare privind stabilitatea financiară, ci limitează, de asemenea, potențialul de creștere al UE;
33. subliniază că situația actuală, caracterizată de rate ale dobânzilor extrem de mici pe curba de randament, reprezintă un motiv de îngrijorare în ceea ce privește economiile private și regimurile de pensiilor ale cetățenilor europeni;
34. ia act de prima evaluare a proiectelor de planuri bugetare ale statelor membre efectuată de Comisie; subliniază faptul că analiza proiectelor de planuri bugetare îmbunătățește supravegherea și monitorizarea multilaterală a situației bugetare a statelor membre;
35. își manifestă îngrijorarea cu privire la faptul că doar două state membre și-au realizat obiectivele pe termen mediu; invită statele membre să continue și, dacă este necesar, să își intensifice eforturile, dat fiind faptul că consolidarea fiscală favorabilă creșterii este necesară în statele membre care nu respectă cerințele;
36. subliniază faptul că semestrul european nu trebuie să pună în niciun fel în pericol prerogativele Parlamentului European și ale parlamentelor naționale; subliniază faptul că ar trebui să existe o separare clară între competențele UE și competențele naționale și că Parlamentul este sediul responsabilității la nivelul Uniunii; îndeamnă Comisia să asigure implicarea oficială corespunzătoare a Parlamentului în toate etapele procesului semestrului european pentru a spori legitimitatea democratică a deciziilor luate;
37. subliniază necesitatea de a consolida, în fața Parlamentului European și a parlamentelor naționale, responsabilitatea democratică în ceea ce privește elementele esențiale pentru funcționarea zonei euro, cum ar fi Mecanismul european de stabilitate, deciziile Eurogrupului, precum și monitorizarea și evaluarea programelor de asistență financiară; solicită Comisiei să realizeze și să publice evaluări ex-post interne ale recomandărilor sale și ale participării sale în cadrul troiciei;
38. arată că principala problemă în mai multe state membre este faptul că fragmentarea piețelor financiare conduce la absența surselor de finanțare și la creșterea costurilor de finanțare, în special pentru IMM-uri; consideră că BCE ar trebui să își mențină rolul său proactiv în favoarea defragmentării și consideră că BEI poate promova în continuare finanțarea pentru IMM-uri, activitatea întreprinzătorilor, exporturile și inovarea, care sunt cruciale pentru redresarea economică.

Marți, 25 februarie 2014

Bugetul UE

39. constată că analiza anuală a creșterii pe 2014 diferă doar marginal de cea din 2013; își exprimă, prin urmare, din nou regretul pentru faptul că nu există noi propuneri din partea Comisiei privind rolul pe care bugetul UE îl poate avea în stimularea creșterii și a creării de locuri de muncă în vederea atingerii obiectivelor Europa 2020;
40. regretă faptul că Comisia nu a prezentat Parlamentului un raport exhaustiv privind implementarea Pactului pentru creștere economică și locuri de muncă încheiat în iunie 2012;
41. invită Comisia să elaboreze un tablou de bord, actualizat regulat, al implementării programelor noi, permițând realizarea unor comparații între statele membre care să asigure adoptarea deciziilor cu privire la prioritățile în materie de cheltuieli în deplină cunoștință de cauză, ținând seama de tendințele observabile de către autoritatea bugetară;
42. subliniază faptul că nivelul scăzut de credite de plată și plafonul limitat al plăților rămân o problemă crucială pentru bugetul UE, ceea ce are un efect negativ asupra redresării economice, deoarece întârzierile la plată îi afectează în primul rând pe beneficiarii direcți; subliniază, în plus, faptul că acest nivel scăzut al plăților la bugetul anual al UE pentru 2014 este în totală contradicție cu măsurile convenite de colegislatori, de creștere temporară a ratelor de cofinanțare de către UE a programelor UE aflate sub gestiune partajată în statele membre, care se confruntă sau care sunt amenințate de dificultăți serioase în ceea ce privește stabilitatea financiară; reamintește, în privința implementării, necesitatea unei evoluții ordonate a plăților, pentru a se evita orice transfer anormal al angajamentelor restante („RAL”) în bugetul pentru exercițiul financiar 2015 și, în acest sens, necesitatea de a se recurge, după caz, la diferitele mecanisme de flexibilitate incluse în Regulamentul privind CFM; intenționează să continue monitorizarea strictă a situației generale a plăților, în special în legătură cu nivelul foarte ridicat al plăților încă necesare pentru finalizarea programelor din CFM precedent;
43. își exprimă din nou regretul că statele membre continuă să considere contribuția lor la bugetul UE ca o variabilă de ajustare la eforturile lor de consolidare, care duce, în schimb, la reducerea artificială a volumului plăților disponibile în bugetul UE; invită Comisia să țină seama pe deplin de această tendință recurentă și periculoasă atunci când analizează planurile bugetare ale statelor membre și să propună măsuri concrete pentru anularea sa;
44. reamintește opinia sa că situația fiscală a statelor membre poate fi ameliorată printr-un nou sistem de resurse proprii de finanțare a bugetului Uniunii, care să reducă contribuțiile pe bază de venit național brut, permițându-le astfel statelor membre să își desfășoare eforturile de consolidare fără a pune în pericol finanțarea UE pentru susținerea investițiilor în redresarea economică și măsuri de reformă; subliniază, astfel, importanța pe care o acordă noului grup la nivel înalt pentru resursele proprii, care ar trebui să conducă la o adevărată reformă a finanțării UE;
45. reafirmă că intensificarea cooperării economice ar trebui însoțită de un mecanism bazat pe măsuri de încurajare; consideră că orice fel de finanțare sau de instrumente suplimentare, cum ar fi un mecanism de solidaritate, trebuie să facă parte integrantă din bugetul UE, rămânând însă în afara pachetului convenit în cadrul financiar multianual (CFM);

o

o o

46. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului European, Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și Băncii Centrale Europene.
-

Mărți, 25 februarie 2014

P7_TA(2014)0129

Semestrul european pentru coordonarea politicilor economice: ocuparea forței de muncă și aspecte sociale

Rezoluția Parlamentului European din 25 februarie 2014 referitoare la semestrul european pentru coordonarea politicilor economice: ocuparea forței de muncă și aspecte sociale în Analiza anuală a creșterii pentru 2014 (2013/2158(INI))

(2017/C 285/04)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 9 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere articolele 145, 148, 152 și articolul 153 alineatul (5) din TFUE,
- având în vedere articolul 28 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 13 noiembrie 2013 intitulată „Analiza anuală a creșterii pentru 2014” (COM(2013)0800) și Proiectul de raport comun privind ocuparea forței de muncă anexat la aceasta,
- având în vedere Rezoluția sa din 23 octombrie 2013 referitoare la semestrul european pentru coordonarea politicilor economice: punerea în aplicare a priorităților pentru 2013 ⁽¹⁾,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 2 octombrie 2013 intitulată „Consolidarea dimensiunii sociale a Uniunii economice și monetare” (COM(2013)0690),
- având în vedere Întrebarea cu solicitare de răspuns oral O-000122/2013 – B7-0524/2013 adresată Comisiei și rezoluția corelată a Parlamentului din 21 noiembrie 2013 referitoare la Comunicarea Comisiei intitulată „Consolidarea dimensiunii sociale a uniunii economice și monetare” ⁽²⁾,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 3 martie 2010 intitulată „Europa 2020: o strategie europeană pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),
- având în vedere rezoluția sa din 8 septembrie 2010 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre: Partea a II-a a Orientărilor integrate Europa 2020 ⁽³⁾,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 18 aprilie 2012 intitulată „Către o redresare generatoare de locuri de muncă” (COM(2012)0173),
- având în vedere Întrebarea cu solicitare de răspuns oral O-000120/2012 adresată Comisiei și rezoluția corelată a Parlamentului din 14 iunie 2012 referitoare la Comunicarea Comisiei intitulată „Către o redresare generatoare de locuri de muncă” ⁽⁴⁾,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 23 noiembrie 2010 intitulată „O agendă pentru noi competențe și locuri de muncă: o contribuție europeană la ocuparea integrală a forței de muncă” (COM(2010)0682) și rezoluția Parlamentului din 26 octombrie 2011 pe acest subiect ⁽⁵⁾,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 16 decembrie 2010 intitulată „Platforma europeană de combatere a sărăciei și a excluziunii sociale: un cadru european pentru coeziunea socială și teritorială” (COM(2010)0758) și rezoluția Parlamentului din 15 noiembrie 2011 pe acest subiect ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0447.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0515.

⁽³⁾ JO C 308 E, 20.10.2011, p. 116.

⁽⁴⁾ JO C 332 E, 15.11.2013, p. 81.

⁽⁵⁾ JO C 131 E, 8.5.2013, p. 87.

⁽⁶⁾ JO C 153 E, 31.5.2013, p. 57.

Marți, 25 februarie 2014

- având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Inițiativa privind oportunitățile pentru tineri” (COM(2011)0933),
 - având în vedere Rezoluția sa din 20 noiembrie 2012 privind Pactul referitor la investițiile sociale – ca răspuns la criză ⁽¹⁾,
 - având în vedere comunicarea Comisiei din 20 februarie 2013 intitulată „Către investiții sociale pentru promovarea creșterii și coeziunii – inclusiv implementarea Fondului social european pentru perioada 2014-2020” (COM(2013)0083),
 - având în vedere Întrebarea cu solicitare de răspuns oral O-000057/2013 – B7-0207/2013 adresată Comisiei și rezoluția corelată a Parlamentului din 12 iunie 2013 referitoare la Comunicarea Comisiei intitulată „Către investiții sociale pentru promovarea creșterii și coeziunii – inclusiv implementarea Fondului social european pentru perioada 2014-2020” ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 5 februarie 2013 referitoare la îmbunătățirea accesului la finanțare al IMM-urilor ⁽³⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A7-0091/2014),
- A. întrucât recesiunea din zona euro a luat sfârșit, din punct de vedere numeric, în al doilea trimestru al anului 2013, dar creșterea anuală în zona euro va rămâne fragilă în acest an, în timp ce șomajul se află încă la un nivel foarte ridicat; întrucât creșterea sustenabilă trebuie consolidată în mod semnificativ pentru ca aceasta să fie considerată o redresare de lungă durată și pentru a genera impulsul necesar degrevării UE de provocările socioeconomice;
- B. întrucât șomajul în UE a atins cifra alarmantă de 26,6 milioane de persoane, șomajul pe termen lung crescând în majoritatea statelor membre și atingând un nivel record pe ansamblul UE; întrucât scăderea ocupării forței de muncă a fost mai pronunțată în țările care au fost nevoite să impună o reformă fiscală substanțială;
- C. întrucât ratele șomajului în rândul tinerilor au atins niveluri fără precedent, fiind în medie de 23 % pentru ansamblul UE, iar, în anumite state membre, rata șomajului în rândul tinerilor cu vârste cuprinse între 16 și 25 de ani fiind mai mare de 50 %; întrucât situația de pe piața muncii este deosebit de critică pentru tineri, indiferent de nivelul lor de educație, aceștia fiind deseori șomeri sau având contracte de muncă precare sau fiind obligați să accepte stagii neplătite sau să emigreze; întrucât, în 2011, pierderile economice cauzate de neintegrarea tinerilor pe piața muncii au fost estimate la 153 de miliarde EUR în statele membre, respectiv 1,2 % din PIB-ul UE; întrucât rigiditatea excesivă a reglementărilor privind piața muncii din mai multe state membre duce la o lipsă de flexibilitate în a absorbi în mod eficace șocuri; întrucât legislația în vigoare privind piața muncii poate, în unele cazuri, să protejeze în mod disproporționat persoanele care au acces la informații și poate avea un impact negativ asupra incluziunii tinerilor în forța de muncă;
- D. întrucât asistăm la cea mai adâncă și mai îndelungată recesiune din istoria economică a ultimilor 100 de ani, dar s-a evitat o catastrofă, iar efectele crizei s-au întins pe mai mulți ani, chiar decenii; întrucât printre aceste efecte se numără și faptul că șomajul de lungă durată este în continuare în creștere, ceea ce ar putea duce la un șomaj structural; întrucât segmentarea pieței muncii a continuat să crească, veniturile medii ale gospodăriilor sunt în scădere în multe state membre, iar indicatorii demonstrează o tendință de niveluri oarecum mai ridicate și forme mai profunde de sărăcie și de excluziune socială, inclusiv sărăcia persoanelor încadrate în muncă, pentru anii ce vor veni;
- E. întrucât Fondul Monetar Internațional (FMI) a arătat recent că există posibilități de a impozita mai bine și mai progresiv, ceea ce ar putea contribui la reducerea inegalităților din UE; întrucât există necesitatea de a redirecționa sarcina fiscală dinspre muncă spre alte forme durabile de impozitare cu scopul de a promova creșterea și crearea de locuri de muncă și de a aduce pe parcurs venituri suplimentare, precum și de a spori legitimitatea efortului de consolidare;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2012)0419.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0266.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0036.

Marti, 25 februarie 2014

- F. întrucât efectele crizei au generat o diferență din ce în ce mai mare și fără precedent în ceea ce privește producția și ocuparea forței de muncă între țările centrale și țările periferice; întrucât decalajul dintre centru și periferie în ceea ce privește ratele șomajului a ajuns la 10 puncte procentuale în 2012, în comparație cu numai 3,5 puncte procentuale în 2000; întrucât această diferență este prevăzută să atingă un nivel record în acest an;
- G. întrucât, pentru a garanta sustenabilitatea statului providență și a finanțelor publice pe termen lung, este necesară continuarea unei consolidări fiscale diferențiate și favorabile creșterii;
- H. întrucât ar trebui operate îmbunătățiri cu caracter economic care să încurajeze continuarea cu hotărâre a eforturilor, consolidării fiscale și punând accentul pe creștere și ocuparea forței de muncă, în vederea continuării programelor de reformă pentru îmbunătățirea competitivității și asigurarea unei redresări viabile;
- I. întrucât erorile în previziunile economice ale Comisiei pentru creștere economică și șomaj din ultimii ani demonstrează nevoia unui model de prognoză și a unei strategii îmbunătățite pentru a pune capăt crizei; întrucât ritmul consolidării fiscale a scăzut; întrucât crearea de locuri de muncă în zona euro este în continuare foarte slabă; întrucât, potrivit Eurostat, inflația în zona euro se situează sub valorile-țintă ale BCE;
- J. întrucât evoluțiile demografice exercită o presiune asupra bugetelor naționale și a sistemelor de pensii naționale; întrucât speranța de viață continuă să crească;
- K. întrucât este necesar să se țină seama de coeficientul speranței de viață în vederea asigurării sustenabilității sistemelor de pensii;
- L. întrucât accentul pus pe viteza și intensitatea cu care se urmăresc reformele structurale a fost asimetric între statele membre în timpul crizei, el fiind mult mai restrictiv pentru țările periferice decât pentru țările centrale; întrucât toate statele membre ar trebui să aibă același elan și să realizeze reformele structurale necesare în vederea promovării unei creșteri și a creării de locuri de muncă în zonă care să fie sustenabile și echilibrate;
- M. întrucât toate statele membre trebuie să își îmbunătățească performanța și competitivitatea, iar o reală provocare cu care se confruntă zona euro în prezent o reprezintă divergențele socioeconomice tot mai mari între statele membre; întrucât este în interesul tuturor statelor membre să se asigure că ocuparea forței de muncă și provocările sociale sunt abordate în timp util și în mod eficace pentru a evita o deteriorare economică;
- N. întrucât investițiile în educație și formare, cercetare și inovare, domenii-cheie pentru creșterea economică și crearea de locuri de muncă, sunt în continuare mai mici în UE în comparație cu partenerii și rivalii săi economici din restul lumii; întrucât investițiile productive în aceste domenii sunt esențiale pentru o ieșire veritabilă din criză;
- O. întrucât sprijinul acordat antreprenorilor ar trebui să fie o prioritate pentru statele membre;
- P. întrucât o combinație coerentă de politici care să îmbine politicile macroeconomice, politicile structurale, instituțiile sigure de pe piața muncii, piețe nesegmentate ale muncii, negocierile colective și sisteme de protecție socială dispunând de suficiente resurse este esențială în absorbția șocurilor ciclice; întrucât un sistem bazat pe reintegrarea rapidă pe piața muncii și măsuri complementare bazate pe flexicuritate este, de asemenea, important în ceea ce privește absorbția șocurilor ciclice;
- Q. întrucât nivelurile de sărăcie au crescut începând cu 2007, astfel încât 24,2 % din populația UE este în prezent expusă riscului de sărăcie sau de excluziune socială; întrucât cheltuielile pentru protecția socială au fost reduse în aproape toate statele membre și întrucât Comitetul pentru protecție socială (CPS) avertizează că există din ce în ce mai mulți cetățeni care sunt expuși riscului sărăciei din punctul de vedere al veniturilor, al sărăciei în rândul copiilor, al nevoilor medicale nesatisfăcute, al lipsurilor materiale severe și al excluziunii sociale;
- R. întrucât Uniunea Europeană înregistrează eșec după eșec cu privire la aproape toate obiectivele Strategiei Europa 2020, iar progresul înregistrat de statele membre în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor Strategiei Europa 2020 este dezamăgitor; întrucât angajamentele asumate în cadrul programelor naționale de reformă pentru 2013 sunt insuficiente pentru a atinge majoritatea obiectivelor la nivelul UE;

Marți, 25 februarie 2014

- S. întrucât este esențial să se promoveze responsabilitatea democratică, asumarea responsabilității și legitimitatea tuturor actorilor implicați în cadrul semestrului european; întrucât implicarea adecvată a Parlamentului este o parte esențială a procesului; întrucât parlamentele naționale sunt reprezentanții și garanții drepturilor obținute și delegate de către cetățeni; întrucât introducerea semestrului european ar trebui să aibă loc cu respectarea deplină a prerogativelor parlamentelor naționale,
- T. întrucât lipsesc mecanismele necesare pentru a asigura respectarea de către Consiliul European a poziției Parlamentului înaintea adoptării anuale a priorităților propuse de Comisie în Analiza anuală a creșterii;
- U. întrucât în perioada 20-22 ianuarie 2014 a organizat reuniuni la nivel înalt cu membrii parlamentelor naționale (Săptămâna parlamentară europeană) în vederea unor dezbateri pe marginea Analizei anuale a creșterii pe 2014, inclusiv a aspectelor legate de ocuparea forței de muncă și a aspectelor sociale menționate în aceasta;

Indicatori sociali

1. salută faptul că, în acest an, pentru prima dată, Proiectul de raport comun privind ocuparea forței de muncă, anexat la Analiza anuală a creșterii (AAC), include un tablou de bord privind ocuparea forței de muncă și politicile sociale, care va contribui la îmbunătățirea monitorizării ocupării forței de muncă și a situației sociale ca parte a supravegherii macroeconomice în cadrul semestrului european; consideră că aceasta ar trebui să aibă un impact asupra orientărilor privind politicile în cadrul semestrului european, pentru a consolida dimensiunea socială a Uniunii economice și monetare, întrucât aceasta nu este numai de dorit, ci și necesară pentru a face față crizei și a preveni divergențele socioeconomice grave din zona euro, sporindu-i astfel sustenabilitatea; își exprimă îngrijorarea profundă cu privire la caracterul limitat al rolului Parlamentului European în cadrul semestrului european; regretă faptul că Comisia și Consiliul au înregistrat doar progrese minore în ceea ce privește consolidarea controlului democratic al orientărilor privind politicile economice; este de părere că, în conformitate cu tratatele existente, articolul 136 din TFUE permite Consiliului, la recomandarea Comisiei și cu aprobarea prin vot a statelor membre a căror monedă este euro, să adopte orientări obligatorii ale politicii economice pentru țările din zona euro în cadrul semestrului european; subliniază că un mecanism de stimulare ar consolida caracterul obligatoriu al coordonării politicii economice; solicită un acord interinstituțional pentru a implica Parlamentul în elaborarea și aprobarea analizei anuale a creșterii și a orientărilor în materie de politică economică și de ocupare a forței de muncă;
2. subliniază faptul că prioritățile sociale și economice convenite în cadrul Strategiei Europa 2020 sunt profund interconectate; consideră că sustenabilitatea economică și echilibrul macroeconomic nu se pot realiza – pe termen mediu și lung – fără consolidarea și protecția dimensiunii sociale a UEM; consideră că aspectele sociale și economice ale Uniunii sunt două fețe ale aceleiași monede, ambele jucând un rol esențial în dezvoltarea UE;
3. remarcă, însă, că acești indicatori nu au fost obligatorii, spre deosebire de tabloul de bord al procedurii privind dezechilibrele macroeconomice; solicită Comisiei și statelor membre să evalueze această situație având în vedere dezechilibrele sociale și cele privind ocuparea forței de muncă în UE, care sunt din ce în ce mai mari;
4. consideră că este regretabil că indicatorii privind ocuparea forței de muncă și indicatorii sociali propuși de Comisie sunt insuficienți pentru a reflecta în mod cuprinzător situația privind ocuparea forței de muncă și situația socială a statelor membre; solicită includerea unor indicatori suplimentari în tabloul de bord, în special a unui indice privind nivelul de sărăcie în rândul copiilor, a unui indice privind accesul la îngrijiri medicale, a unui indice privind lipsa de adăpost și a unui indice privind locurile de muncă decente, pentru a permite o evaluare adecvată a situației sociale din statele membre; consideră că indicatorii ar trebui să fie revizuiți periodic, după consultarea Parlamentului; subliniază că lipsesc mecanismele necesare pentru a asigura respectarea de către Consiliul European a poziției Parlamentului înaintea adoptării anuale a priorităților propuse de Comisie în Analiza anuală a creșterii;

Reuniuni ale miniștrilor pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale din cadrul Eurogrupului

5. subliniază importanța organizării, atunci când este nevoie, a unei reuniuni a miniștrilor pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale din cadrul Eurogrupului înaintea summiturilor zonei euro; este de opinie că reuniunile comune prin care se urmărește găsirea unei poziții coerente între Consiliile EPSCO și ECOFIN sunt la fel de importante, astfel încât să se asigure că problemele sociale și de ocupare a forței de muncă sunt abordate mai în detaliu în discuțiile și deciziile autorităților din zona euro și cu scopul de a contribui la reuniunile șefilor de stat și de guvern din zona euro;

Marti, 25 februarie 2014

Necesitatea de restimulare a cererii interne și de creare a unor locuri de muncă de calitate cu ajutorul investițiilor productive și al productivității crescute

Un pact pentru creșterea investițiilor și a productivității în UE

6. subliniază că, în timp ce reformele structurale pot da rezultate pe termen mediu și lung, necesitatea de stimulare a cererii interne a Uniunii Europene impune Comisiei și Consiliului să intensifice investițiile pentru a sprijini creșterea și locuri de muncă de calitate pe termen scurt și pentru a spori potențialul pe termen mediu; ia act de faptul că obiectivele principale au fost deja definite în Strategia Europa 2020 și în Pactul pentru creștere economică și locuri de muncă convenit în iunie 2012, dar că finanțarea trebuie să fie intensificată; prin urmare, încurajează statele membre să creeze un pachet de investiții pentru a realiza o îmbunătățire semnificativă pe termen scurt a situației economice și a situației de pe piețele muncii din statele membre, astfel cum s-a solicitat în Rezoluția Parlamentului European din 11 septembrie 2013 referitoare la combaterea șomajului în rândul tinerilor: posibile soluții ⁽¹⁾;

7. subliniază că competitivitatea UE va fi stimulată în primul rând prin investiții menite să stimuleze productivitatea în educație, cercetare și dezvoltare, inovare permanentă, servicii noi de digitalizare și de cloud computing; consideră că aceștia sunt factori care ar transforma UE într-o destinație preferată pentru întreprinderi din întreaga lume, un exportator de produse și servicii cu o valoare adăugată ridicată și un furnizor de locuri de muncă de înaltă calitate;

8. își exprimă preocuparea cu privire la faptul că peste 20 de state membre au redus cheltuielile pentru educație în termeni relativi (ca procentaj din PIB), punându-și astfel în pericol creșterea și competitivitatea, care au de suferit și din cauza discrepanțelor dintre nevoile pieței muncii și calificările reale ale forței de muncă; subliniază faptul că reducerea unor astfel de investiții va crește vulnerabilitatea structurală a UE, având în vedere nevoia din ce în ce mai mare de lucrători înalt calificați și faptul că, în multe state membre, o mare parte a forței de muncă este în prezent slab calificată; avertizează asupra faptului că, potrivit Eurostat, aproape jumătate dintre toții copiii ai căror părinți aveau un nivel de educație scăzut erau expuși riscului de sărăcie în UE 27 în 2011, comparativ cu 22 % dintre copiii ai căror părinți aveau un nivel de educație mediu și cu 7 % dintre copiii ai căror părinți aveau un nivel de educație superior, cele mai mari diferențe relevate de Eurostat fiind înregistrate în România (78 % dintre copiii din familii cu nivel de educație scăzut comparativ cu 2 % într-o familie cu un nivel de educație ridicat), Republica Cehă (76 % și 5 %), Slovacia (77 % și 7 %), Bulgaria (71 % și 2 %) și Ungaria (68 % și 3 %);

9. salută faptul că, în cadrul AAC 2014, Comisia solicită statelor membre să protejeze sau să promoveze investițiile pe termen mai lung în domeniul educației, cercetării și inovării, energiei și politicii climatice; consideră însă acest lucru insuficient pentru a permite statelor membre aflate deja într-o perioadă de constrângere bugetară să își îndeplinească obiectivul respectiv; invită Comisia să pună în aplicare un plan care să ajute aceste state membre să efectueze investițiile productive necesare, de exemplu, în educație, cercetare și dezvoltare, având în vedere potențialul acestor sectoare de a genera creștere economică și locuri de muncă;

Fonduri europene

10. subliniază faptul că, într-o perioadă caracterizată prin constrângeri fiscale majore și o capacitate redusă de creditare în sectorul privat, fondurile europene reprezintă o pârgie esențială aflată la dispoziția statelor membre pentru stimularea economiei, care contribuie la atingerea obiectivelor în materie de creștere și ocupare a forței de muncă ale Strategiei Europa 2020;

11. consideră că politica de coeziune este esențială pentru a contribui la reducerea disparităților interne în materie de competitivitate și a dezechilibrelor structurale; invită Comisia să reprogrameze de urgență fondurile structurale necheltuite în favoarea programelor de ocupare a forței de muncă în rândul tinerilor și a IMM-urilor; invită Comisia să găsească soluții specifice pentru acele state membre cu o rată a șomajului extrem de ridicată care vor fi obligate să returneze fondurile UE din cauza unor probleme de cofinanțare;

12. invită Comisia să aplice principiul concentrării la începutul perioadei la fondurile esențiale pentru surmontarea crizei, cum ar fi Fondul social european pentru perioada 2014-2020, monitorizând însă cu atenție efectele nedorite ale acestei concentrări, precum riscul de dezangajare automată și impactul asupra configurației plăților pentru statele membre

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0365.

Marți, 25 februarie 2014

care au cele mai mari rate ale șomajului și care traversează perioade de consolidare fiscală aprofundată, în special în ceea ce privește programele de stimulare a creșterii economice, a ocupării forței de muncă și a investițiilor strategice;

13. consideră că cel puțin 25 % din fondurile naționale de coeziune ar trebui utilizate pentru programe specifice din cadrul Fondului social european în statele membre care înregistrează cele mai ridicate niveluri ale șomajului și sărăciei;

Locuri de muncă de calitate și salarii decente cu scopul de a spori productivitatea

14. afirmă necesitatea unor piețe ale muncii mai adaptate și mai dinamice, capabile să se adapteze perturbărilor ce afectează situația economică, fără a crea redundanțe și ajustări excesive ale salariilor; reamintește că puterea de cumpărare a multor lucrători din UE a fost diminuată puternic, veniturile gospodăriilor au scăzut și cererea internă a fost redusă, alimentând și mai mult șomajul și excluziunea socială, în special în statele membre cel mai grav afectate de criză; subliniază faptul că reducerea costurilor forței de muncă, reflectată direct în salarii, nu poate fi singura strategie de redobândire a competitivității; remarcă faptul că în comunicarea privind AAC 2014 se subliniază faptul că țările de bază care dispun de marja de manevră necesară ar putea mări salariile ca o modalitate de creștere a cheltuielilor; solicită ca în cadrul recomandărilor să se dea dovadă de ambiție pentru a promova o creștere și creare de locuri de muncă mai echilibrate în zona euro;

15. ia act de faptul că, în proiectul său de raport comun privind ocuparea forței de muncă pe 2014, Comisia subliniază că reducerea costurilor unitare ale forței de muncă și moderarea salarială au fost integrate în evoluția prețurilor, în parte din cauza creșterii simultane a impozitelor indirecte și a prețurilor reglementate;

16. constată că locurile de muncă și salariile decente sunt importante nu numai pentru coeziunea socială și echitatea în cadrul societății, ci și pentru menținerea unei economii solide; invită Comisia și statele membre să propună, în conformitate cu competențele care le revin, măsuri prin care să se abordeze inegalitățile și să se garanteze salarii decente; solicită statelor membre să combată sărăcia persoanelor încadrate în muncă prin aplicarea unor politici privind piața muncii orientate către garantarea unor salarii care să asigure un trai decent lucrătorilor;

17. constată că femeile potențiază creșterea locurilor de muncă în Europa și, prin urmare, sunt necesare eforturi suplimentare pentru a valorifica la maximum potențialul productiv al forței de muncă feminine printr-o mai bună implementare a politicilor privind egalitatea de gen și o utilizare mai eficientă a fondurilor UE în acest scop;

18. subliniază importanța analizării posibilității de a reduce presiunea asupra salariilor prin măsuri privind salariile minime în conformitate cu practicile naționale;

19. subliniază faptul că calitatea locurilor de muncă este esențială în cadrul unei economii bazate pe cunoaștere pentru a promova o productivitate ridicată a muncii și o inovare rapidă pe baza unei forțe de muncă competente, adaptabile și motivate, cu standarde de sănătate și de siguranță decente, un sentiment de securitate și ore de lucru rezonabile;

Reforme pentru consolidarea participării unei forțe de muncă de calitate

20. invită statele membre să prezinte planuri naționale generale și de încadrare în muncă a tinerilor în programele naționale de reformă pentru 2014; consideră că este regretabil faptul că, în pofida cererilor repetate ale Parlamentului, un număr semnificativ de state membre nu au prezentat astfel de planuri în 2013;

21. regretă că, în orientările sale pentru 2013, Consiliul nu a ținut seama de apelul Parlamentului pentru accentuarea importanței calității locurilor de muncă; invită Comisia să includă în recomandările specifice fiecărei țări bazate pe Analiza anuală a creșterii pentru 2014 calitatea locurilor de muncă, formarea, sistemele de învățare duală, accesul la învățare pe tot parcursul vieții, drepturile esențiale ale lucrătorilor, sprijinul pentru mobilitatea pieței muncii și activitatea independentă prin creșterea securității lucrătorilor;

22. subliniază că reformele în cadrul pieței muncii ar trebui să se concentreze pe creșterea productivității și eficienței forței de muncă cu scopul de a îmbunătăți competitivitatea economică a UE și de a permite o creștere economică și crearea de locuri de muncă durabile, respectând strict atât litera, cât și spiritul acquis-ului social european și principiile acestuia; consideră că reformele în cadrul piețelor muncii ar trebui puse în aplicare astfel încât să fie promovate flexibilitatea internă

Marti, 25 februarie 2014

și calitatea locurilor de muncă;

23. consideră că reformele structurale ale pieței muncii ar trebui să introducă flexibilitatea internă pentru a menține locurile de muncă în perioadele de crize economice și să asigure calitatea locurilor de muncă, siguranța în cazul schimbării locului de muncă, regimuri de alocații de șomaj bazate pe cerințe de activare și legate de politici de reintegrare care mențin stimulentele pentru muncă, asigurând totodată venituri decente, acorduri contractuale pentru a combate segmentarea pieței muncii, a anticipa restructurarea economică și a asigura accesul la învățarea pe tot parcursul vieții; consideră că numai un echilibru bazat pe flexibilitate poate asigura o piață a muncii competitivă;

24. subliniază importanța politicilor active, cuprinzătoare și favorabile incluziunii de ocupare a forței de muncă în contextul actual; este profund îngrijorat de faptul că mai multe state membre, în pofida creșterii ratelor șomajului, au redus alocările bugetare pentru finanțarea acestor politici de ocupare a forței de muncă; invită statele membre să îmbunătățească acoperirea și eficacitatea politicilor active privind piața muncii, în strânsă cooperare cu partenerii sociali;

25. solicită statelor membre să conceapă – în colaborare cu sectorul privat și cu partenerii sociali în conformitate cu practicile naționale – și să prezinte planuri în materie de locuri de muncă cu măsuri specifice pentru crearea de locuri de muncă, îndeosebi pentru sectoarele identificate de Comisie ca având un înalt potențial, cum ar fi sectorul asistenței medicale și cel al asistenței sociale, sectorul economiei cu emisii scăzute de carbon, eficiente din punct de vedere al utilizării resurselor și sectorul TIC; invită statele membre să sprijine, prin aceste planuri în materie de locuri de muncă, crearea unor oportunități de încadrare în muncă, în special pentru persoanele aflate în șomaj pe termen lung, persoanele în vârstă fără loc de muncă, femei și alte grupuri prioritare afectate deosebit de puternic de criză, cum ar fi imigranții și persoanele cu handicap;

26. subliniază importanța programului Erasmus+, precum și contribuția semnificativă pe care programul european pentru educație, formare, tineret, sport și limbi străine o poate aduce la îmbunătățirea situației pieței muncii, în special a situației tinerilor;

27. subliniază importanța cooperării consolidate între serviciile publice de ocupare a forței de muncă (SPOFM), în vederea elaborării și implementării de sisteme paneuropene de învățare comparativă bazate pe date concrete și a implementării de inițiative europene în domeniul pieței muncii;

Șomajul în rândul tinerilor

28. este profund îngrijorat de faptul că ratele șomajului în rândul tinerilor sunt încă foarte ridicate; ia act de faptul că situația tinerilor șomeri este deosebit de îngrijorătoare; invită, prin urmare, Comisia și statele membre să ia măsuri urgente în vederea integrării tinerilor pe piața muncii; solicită statelor membre să aplice măsurile convenite de mult timp sau măsuri noi în vederea abordării șomajului în rândul tinerilor, a reducerii numărului tinerilor care nu sunt încadrați profesional și nu urmează niciun program educațional sau de formare (NEET), luând în considerare aspectul calitativ al locurilor de muncă decente, care respectă pe deplin standardele fundamentale de muncă;

29. salută adoptarea Garanției pentru tineret de către Consiliu și alocarea a 6 miliarde de euro pentru Inițiativa privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor, ca parte din următorul CFM; invită statele membre să pună în aplicare de urgență sisteme de garanții pentru tineret și să utilizeze în mod eficient resursele disponibile, concentrându-se pe tinerii aflați în situațiile cele mai dificile; este preocupat însă de faptul că unele guverne nu au pus la dispoziție fondurile necesare pentru a face posibil acest demers; solicită statelor membre să introducă un sistem adecvat de monitorizare a eficacității măsurilor aplicate și a resurselor financiare angajate;

30. constată cu satisfacție că aceste fonduri pot fi folosite în timpul primilor doi ani din următorul cadru financiar; reamintește totuși că această sumă nu este suficientă în totalitate pentru a combate șomajul în rândul tinerilor într-un mod durabil și că ar trebui să reprezinte doar o tranșă inițială cu care să se combată problema; subliniază că OIM a calculat că numai în zona euro sunt necesare 21 de miliarde de euro pentru a realiza un program eficace de combatere a șomajului în rândul tinerilor, comparativ cu pierderea economică determinată de neintegrarea tinerilor pe piața muncii, estimată la 153 miliarde EUR în statele membre în 2011 sau 1,2% din PIB-ul UE; invită Comisia să facă din Garanția pentru tineret o prioritate și să extindă bugetul disponibil în evaluarea promisă la jumătatea perioadei a cadrului financiar multianual;

31. invită Comisia și Consiliul să se asigure că statele membre care fac obiectul procedurii aplicabile deficitelor excesive dispun de o marjă de manevră fiscală pentru a realiza programele de garanții pentru tineret;

Marți, 25 februarie 2014

32. salută propunerea Comisiei privind un cadru calitativ pentru stagii, în vederea stimulării capacității de angajare și a îmbunătățirii condițiilor de muncă ale tinerilor; remarcă, însă, că nu s-a solicitat un nivel adecvat de remunerare; invită Comisia, statele membre și partenerii sociali europeni să pună în aplicare în mod ambițios Alianța europeană pentru ucenicii;

Mobilitatea forței de muncă

33. consideră că, având în vedere numărul de lucrători, în special tineri, care pleacă din țările lor de origine în alte state membre în căutarea unor oportunități de angajare, este nevoie urgent să se elaboreze măsuri adecvate; constată că pentru a se garanta transferabilitatea drepturilor la pensie și continuitatea indemnizației de șomaj timp de cel puțin trei luni, perioadă în care beneficiarul este în căutarea unui loc de muncă în alt stat membru, legislația europeană este în curs de modificare; ia act de faptul că s-a ajuns la un acord între Consiliu și Parlament cu privire la transferabilitatea drepturilor de pensie suplimentară;

34. subliniază importanța sistemelor de educație duală practicate în unele state membre; consideră că educația duală poate fi implementată în mult mai multe state membre, ținându-se cont totodată de particularitățile naționale;

35. salută intenția Comisiei de a dezvolta Portalul european pentru mobilitatea locurilor de muncă (EURES) prin intensificarea și extinderea activităților sale și, mai ales, prin promovarea mobilității tinerilor; solicită elaborarea unei strategii specifice în acest scop, în colaborare cu statele membre; constată, cu toate acestea, că mobilitatea trebuie să rămână voluntară și nu trebuie să limiteze eforturile de a crea locuri de muncă și posibilități de formare la fața locului, pentru a nu agrava problema exodului de creiere, fenomen întâlnit deja în statele membre cele mai afectate de criză;

Sisteme de impozitare mai echitabile

36. constată că inegalitatea între venituri crește atât de la un stat membru la altul, cât și în interiorul statelor membre, în special în sudul UE și la periferia sa; constată, de asemenea, că, în numeroase state, criza a intensificat tendințele pe termen lung de polarizare a salariilor și de segmentare a pieței muncii;

37. ia act de faptul că FMI a indicat recent că există posibilități de a impozita mai bine și mai progresiv, ceea ce ar putea contribui la reducerea inegalităților din UE; subliniază necesitatea de a redirecționa sarcina fiscală dinspre muncă spre alte forme durabile de impozitare cu scopul de a promova creșterea și crearea de locuri de muncă și de a aduce pe parcurs venituri suplimentare, precum și de a spori legitimitatea efortului de consolidare;

38. invită statele membre să adopte măsuri care să favorizeze crearea de locuri de muncă, cum ar fi reformele impozitelor pe veniturile salariale care să ofere stimulente în vederea găsirii unui loc de muncă, să susțină activitățile independente voluntare și să promoveze întreprinderile care activează în sectoare strategice;

39. constată importanța reducerii impozitelor pe veniturile salariale, în special prin intermediul unor reduceri temporare bine orientate ale contribuțiilor la fondul asigurărilor sociale sau al unor programe de subvenții pentru noii angajați, în special pentru tineri, pentru lucrătorii cu salarii mici și slab calificați, pentru persoanele aflate în șomaj de lungă durată și alte grupuri vulnerabile, asigurând în același timp sustenabilitatea pe termen lung a sistemelor publice de pensii;

40. subliniază importanța adoptării unor măsuri concrete de combatere a muncii la negru, a activităților independente false, a fraudei fiscale și a evaziunii fiscale, în special în contextul actual al consolidării fiscale, pentru a proteja lucrătorii și veniturile și a menține încrederea publicului în echitatea și eficacitatea sistemelor fiscale;

Tendințe sociale și sustenabilitatea sistemelor de protecție socială

Necesitatea reducerii sărăciei și a excluziunii sociale

41. își exprimă preocuparea cu privire la creșterea sărăciei în rândul tuturor categoriilor de vârstă; constată că sărăcia și excluziunea socială în rândul persoanelor cu vârste cuprinse între 18 și 64 de ani au crescut semnificativ în două treimi dintre statele membre în ultimii ani, în principal din cauza numărului tot mai mare de gospodării cu persoane neîncadrate în muncă sau cu o intensitate scăzută a muncii și a sărăciei persoanelor încadrate în muncă; constată că riscul sărăciei și al excluziunii sociale a fost în 2012 cu mult mai ridicat (48,8 %) pentru resortisanții țărilor terțe (cu vârste cuprinse între 18 și

Marti, 25 februarie 2014

64 de ani) decât pentru cetățenii UE; solicită Comisiei și statelor membre să întreprindă măsuri urgente în vederea atingerii obiectivului Strategiei Europa 2020 privind sărăcia și excluziunea socială; îndeamnă Comisia și statele membre să acționeze imediat în vederea combaterii sărăciei în rândul copiilor având în vedere faptul că, în 2011, proporția copiilor cu vârste sub 18 ani expuși riscului de sărăcie și de excluziune socială era de 27 %; invită Comisia să emită recomandări, în special la adresa statelor membre în care se înregistrează cele mai ridicate proporții ale persoanelor sub 18 ani expuse riscului de sărăcie sau excluziune socială;

42. salută recunoașterea, în AAC 2014, a necesității de a aborda consecințele sociale ale crizei și de a asigura sustenabilitatea financiară a protecției sociale; invită statele membre să consolideze dispozitivele de siguranță, să asigure eficacitatea sistemelor de protecție socială și să investească în măsuri preventive;

43. salută crearea Fondului de ajutor european pentru cele mai defavorizate persoane, care va ajuta persoanele cele mai afectate de sărăcie în satisfacerea nevoilor de bază ale acestora; solicită statelor membre să utilizeze fondurile respective în mod corespunzător și să le direcționeze către persoanele cele mai defavorizate;

Pensii sustenabile

44. ia act de propunerea din recomandările specifice fiecărei țări, adresată multor state membre, referitoare la reformele sistemelor de pensii; regretă faptul că recomandările Comisiei au fost formulate fără a se face referire la recomandările Parlamentului din cărțile verzi și albe privind pensiile; subliniază că reformele privind pensiile necesită o coeziune politică și socială la nivel național și că acestea pot fi realizate cu succes numai dacă sunt negociate cu partenerii sociali;

45. subliniază faptul că reformele actuale necesare care vizează sistemele de pensii din statele membre ar trebui proiectate, concepute și adoptate astfel încât să se asigure durabilitatea lor, fără a periclita totodată nivelul adecvat al pensiilor, în deplină concordanță cu prioritățile economice și sociale ale Strategiei Europa 2020;

46. subliniază nevoia de a realiza reformele necesare pentru a garanta sustenabilitatea sistemelor de pensii; consideră că, pentru a crește cu succes vârstele efective de pensionare, este necesar ca reformele sistemelor de pensii să fie însoțite de politici care să limiteze accesul la regimurile de pensionare anticipată și la alte modalități de ieșire anticipată de pe piața muncii, care să dezvolte oportunități de angajare pentru lucrătorii mai în vârstă, să garanteze accesul la învățarea pe tot parcursul vieții, să introducă politici de beneficii fiscale care stimulează încadrarea în muncă pentru cât mai mult timp și sprijină îmbătrânirea activă și în condiții bune de sănătate; subliniază accelerarea presiunii exercitate de evoluțiile demografice asupra bugetelor naționale și a sistemelor de pensii naționale odată cu pensionarea primului val din generația născută în cursul exploziei demografice postbelice; ia act de progresele și nivelurile de ambiție inegale dintre statele membre în formularea și punerea în aplicare a reformelor structurale menite să conducă la creșterea nivelului de ocupare a forței de muncă, la eliminarea treptată a sistemelor de pensionare anticipată și evaluarea, la nivelul statelor membre și împreună cu partenerii sociali, a nevoii de a stabili un echilibru sustenabil între vârsta legală și efectivă de pensionare și creșterea speranței de viață; subliniază faptul că statele membre care nu reușesc să realizeze acum reforme treptate ar putea să se afle mai târziu în situația de a trebui să pună în aplicare reforme-șoc, cu consecințe sociale semnificative;

47. își exprimă preocuparea cu privire la riscul unor pensii neadecvate pentru o întreagă generație de tineri europeni care se află în prezent în șomaj sau lucrează în condiții precare și care se vor confrunta cu o vârstă de pensionare și mai înaintată și cu perioade de calculare a contribuțiilor la pensii tot mai lungi;

Stabilizatori sociali europeni

48. constată că politica în materie de protecție socială, în special ajutoarele de șomaj, venitul minim garantat și impozitarea progresivă, au contribuit inițial la reducerea gravității recesiunii și au stabilizat piețele muncii și consumul; subliniază însă că eficacitatea acestor stabilizatori economici și sociali esențiali a fost redusă în mod îngrijorător în statele membre în care sunt cel mai necesari; constată că veniturile gospodăriilor și cererea internă au fost, prin urmare, mai puțin protejate;

49. consideră că introducerea unor sisteme bonus/malus creează o situație din care vor avea de câștigat toate părțile implicate;

50. subliniază că politicile sociale și standardele sociale au fost utilizate în unele cazuri ca factori de ajustare ca urmare a cerințelor în materie de consolidare fiscală; invită Comisia să evalueze consecințele pe care aceste procese le-au avut asupra sistemelor naționale de asistență socială și a cetățenilor; solicită statelor membre să îmbunătățească caracterul adecvat și eficacitatea sistemelor de protecție socială și să se asigure că acestea continuă să joace rolul de „tampoane” împotriva sărăciei și a excluziunii sociale;

Marți, 25 februarie 2014

51. subliniază necesitatea recunoașterii de către Comisie a importanței îngrijitorilor, atât în ceea ce privește acordarea de îngrijiri, cât și pentru economie și societate în general, reamintind faptul că interesele acestora sunt rareori luate în considerare în cadrul politicilor care totuși îi afectează în mod constant și sub toate aspectele;

52. consideră, că finanțarea UE ar putea contribui la consolidarea capacităților îngrijitorilor în legătură cu furnizarea de sprijin (de exemplu, sprijin emoțional, schimburi și informații) și reprezentare și că ar putea sprijini schimbul de informații, cercetarea și crearea de rețele; de asemenea, consideră că ar putea fi explorate măsuri legislative, pornind de la premisa respectării competențelor naționale și a principiului subsidiarității, lucru care s-ar putea concretiza, de exemplu, printr-o directivă privind concediul pentru îngrijitori;

53. evidențiază nevoia viitoare de îngrijitori calificați, având în vedere schimbările demografice, și importanța asigurării educației și formării viitorilor îngrijitori, pentru a se evita o prăbușire a întregului sistem de asistență medicală și socială; de asemenea, consideră importantă acordarea de sprijin maxim îngrijitorilor (în special îngrijitorilor informali), a căror contribuție trebuie recunoscută;

54. subliniază importanța serviciilor de îngrijiri paliative în cadrul îngrijirii pe termen lung; remarcă faptul că, datorită structurii multiprofesionale, a flexibilității și a cooperării cu alte sectoare profesionale, îngrijitorii și utilizatorii de echipe mobile de îngrijiri paliative au potențialul de a găsi soluții la problemele cruciale care afectează sistemele de îngrijiri pe termen lung;

Necesitatea de a consolida legitimitatea democratică și dialogul social

55. subliniază că toate reformele pieței muncii ar trebui să se întemeieze pe coordonarea consolidată a dialogului social;

56. subliniază că troica a confirmat că participarea de înaltă calitate a partenerilor sociali și dialogul social intensiv, inclusiv la nivel național, sunt esențiale pentru succesul oricărei reforme și că, mai ales în cazul reformelor UEM, rolul partenerilor sociali în cadrul noului proces de guvernare economică, în special al semestrului european, ar trebui consolidat; salută propunerea Comisiei de a spori implicarea partenerilor sociali în procesul semestrului european, printre altele în cadrul Comitetului pentru dialog social, înainte de adoptarea anuală a AAC;

57. invită Consiliul European și statele membre să se asigure că parlamentele naționale și regionale, partenerii sociali, autoritățile publice și societatea civilă sunt strâns implicate în punerea în aplicare și monitorizarea orientărilor privind politicile în cadrul Strategiei Europa 2020 și în procesul său de guvernare economică, pentru a asigura asumarea responsabilității; invită Consiliul European și Comisia să integreze într-un mod mai eficace monitorizarea și evaluarea obiectivelor de ocupare a forței de muncă, sociale și educaționale ale Strategiei Europa 2020 în semestrul european 2014;

o

o o

58. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Marti, 25 februarie 2014

ANEXĂ LA REZOLUȚIE

RECOMANDĂRI SPECIFICE DE ADOPTAT DE CĂTRE CONSILIUL EUROPEAN ÎN ORIENTĂRILE SALE PRIVIND POLITICILE

Recomandarea nr. 1: indicatorii sociali

Parlamentul European consideră că orientările anuale privind politicile care urmează să fie adoptate de către Consiliul European pe baza AAC ar trebui să vizeze următoarele aspecte:

salută faptul că, în acest an, pentru prima dată, Proiectul de raport comun privind ocuparea forței de muncă, anexat la Analiza anuală a creșterii (AAC), include un tablou de bord privind ocuparea forței de muncă și politicile sociale, care va contribui la îmbunătățirea monitorizării ocupării forței de muncă și a situației sociale ca parte a supravegherii macroeconomice în cadrul semestrului european; consideră că aceasta ar trebui să aibă un impact asupra orientărilor privind politicile în cadrul semestrului european, pentru a consolida dimensiunea socială a uniunii economice și monetare, care nu este numai de dorit, ci și necesară pentru a face față crizei și a preveni divergențele socioeconomice grave din zona euro, sporindu-i astfel sustenabilitatea;

își exprimă îngrijorarea profundă cu privire la rolul limitat al Parlamentului European în cadrul semestrului european; regretă progresele minore înregistrate de Comisie și Consiliu în vederea consolidării controlului democratic al orientărilor privind politicile economice; este de părere că, în conformitate cu tratatele existente, articolul 136 din TFUE permite Consiliului, la recomandarea Comisiei și cu aprobarea prin vot a statelor membre a căror monedă este euro, să adopte orientări obligatorii ale politicii economice pentru țările din zona euro în cadrul semestrului european; subliniază că un mecanism de stimulare ar consolida caracterul obligatoriu al coordonării politicii economice; solicită un acord interinstituțional pentru a implica Parlamentul în elaborarea și aprobarea analizei anuale a creșterii și a orientărilor în materie de politică economică și de ocupare a forței de muncă;

remarcă, însă, că acești indicatori nu au fost obligatorii, spre deosebire de tabloul de bord al procedurii privind dezechilibrele macroeconomice; solicită Comisiei și statelor membre să evalueze această situație având în vedere dezechilibrele sociale și cele privind ocuparea forței de muncă în UE, care sunt din ce în ce mai mari;

consideră că este regretabil că indicatorii privind ocuparea forței de muncă și indicatorii sociali propuși de Comisie sunt insuficienți pentru a reflecta în mod cuprinzător situația privind ocuparea forței de muncă și situația socială a statelor membre; solicită includerea unor indicatori suplimentari în tabloul de bord, în special a unui indice privind nivelul de sărăcie în rândul copiilor, a unui indice privind accesul la îngrijiri medicale, a unui indice privind lipsa de adăpost și a unui indice privind locurile de muncă decente, pentru a permite o evaluare adecvată a situației sociale din statele membre; indicatorii ar trebui să fie revizuiți periodic, după consultarea Parlamentului; întrucât lipsesc mecanismele necesare pentru a asigura respectarea de către Consiliul European a poziției Parlamentului European înaintea adoptării anuale a priorităților propuse de Comisie în Analiza anuală a creșterii;

Recomandarea nr. 2: Eurogrupul la nivelul miniștrilor pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale

Parlamentul European consideră că orientările anuale privind politicile care urmează să fie adoptate de către Consiliul European pe baza AAC ar trebui să vizeze următoarele aspecte:

subliniază importanța organizării, atunci când este nevoie, a unei reuniuni a miniștrilor pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale din cadrul Eurogrupului înaintea summiturilor zonei euro; reuniunile comune prin care se urmărește găsirea unei poziții coerente între Consiliile EPSCO și ECOFIN sunt la fel de importante, astfel încât să se asigure că problemele sociale și de ocupare a forței de muncă sunt abordate mai în detaliu în discuțiile și deciziile autorităților din zona euro și cu scopul de a contribui la reuniunile șefilor de stat și de guvern din zona euro;

Recomandarea nr. 3: un pact pentru creșterea investițiilor și a productivității în UE

Parlamentul European consideră că orientările anuale privind politicile care urmează să fie adoptate de către Consiliul European pe baza AAC ar trebui să vizeze următoarele aspecte:

subliniază că, în timp ce reformele structurale pot da rezultate pe termen mediu și lung, necesitatea de stimulare a cererii interne a Uniunii Europene impune Comisiei și Consiliului să intensifice investițiile pentru a sprijini creșterea și locuri de muncă de calitate pe termen scurt și pentru a spori potențialul pe termen mediu; ia act de faptul că obiectivele principale au fost deja definite în Strategia Europa 2020 și în Pactul pentru creștere economică și locuri de muncă convenit în iunie 2012,

Marți, 25 februarie 2014

dar că finanțarea trebuie să fie intensificată; prin urmare, încurajează statele membre să creeze un pachet de investiții pentru a realiza o îmbunătățire semnificativă pe termen scurt a situației economice și a situației de pe piețele muncii din statele membre, astfel cum s-a menționat în Rezoluția Parlamentului European din 11 septembrie 2013 referitoare la combaterea șomajului în rândul tinerilor: posibile soluții (2013/2045(INI));

salută faptul că, în cadrul AAC 2014, Comisia solicită statelor membre să protejeze sau să promoveze investițiile pe termen mai lung în domeniul educației, cercetării și inovării, energiei și politicii climatice; consideră însă acest lucru insuficient pentru a permite statelor membre aflate deja într-o perioadă de constrângere bugetară să își îndeplinească obiectivul respectiv;

invită Comisia să pună în aplicare un plan care să ajute aceste state membre să efectueze investițiile productive necesare, de exemplu, în educație, cercetare și dezvoltare, având în vedere potențialul acestor sectoare de a genera creștere economică și locuri de muncă;

Recomandarea nr. 4: locuri de muncă de calitate și salarii decente pentru creșterea productivității

Parlamentul European consideră că orientările anuale privind politicile care urmează să fie adoptate de către Consiliul European pe baza AAC ar trebui să vizeze următoarele aspecte:

Costurile unitare ale forței de muncă, costurile de producție și marjele de profit

afirmă necesitatea unor piețe ale muncii mai adaptate și mai dinamice, capabile să se adapteze perturbărilor ce afectează situația economică, fără a crea redundanțe și ajustări excesive ale salariilor; reamintește că puterea de cumpărare a multor lucrători din UE a fost diminuată puternic, veniturile gospodăriilor au scăzut și cererea internă a fost redusă, alimentând și mai mult șomajul și excluziunea socială, în special în țările cel mai grav afectate de criză; subliniază faptul că reducerea costurilor forței de muncă, reflectată direct în salarii, nu poate fi singura strategie de redobândire a competitivității; remarcă faptul că în comunicarea privind AAC 2014 se subliniază faptul că țările de bază care dispun de marja de manevră necesară ar putea mări salariile ca o modalitate de creștere a cheltuielilor; solicită ca în cadrul recomandărilor să se dea dovadă de ambiție pentru a promova o creștere și creare de locuri de muncă mai echilibrate în zona euro;

Salarii și plăți decente

Comisia ar trebui să propună măsuri de abordare a inegalităților și să garanteze salarii decente; invită statele membre să combată sărăcia în rândul persoanelor încadrate în muncă prin aplicarea unor politici privind piața forței de muncă orientate către garantarea unor salarii care să asigure un trai decent lucrătorilor, ceea ce este important nu doar pentru coeziunea socială și echitatea la nivelul societății, ci și pentru menținerea unei economii puternice.

Calitatea locurilor de muncă

recomandă punerea unui accent mai mare, în recomandările specifice fiecărei țări elaborate de Comisie pentru 2014, pe calitatea locurilor de muncă, esențială într-o economie bazată în mare măsură pe cunoaștere, pentru a promova o productivitate ridicată a muncii și inovarea rapidă datorită unei forțe de muncă calificate, adaptabile și responsabile, cu standarde de siguranță și sănătate decente și un sentiment de securitate și un orar de muncă rezonabil; orientările privind politicile ar trebui să se concentreze, în special în legătură cu accesul lucrătorilor, pe un set central de drepturi în domeniul muncii, astfel cum au fost prevăzute în Tratat, fără a aduce atingere legislației statelor membre;

să combată existența și extinderea condițiilor de muncă precare și a activităților independente false și să se asigure că lucrătorii cu contracte temporare sau cu normă redusă, sau lucrătorii independenți beneficiază de protecție socială adecvată și de acces la formare;

să asigure punerea în aplicare eficientă a Directivei de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă;

Recomandarea nr. 5: reforme pentru consolidarea participării unei forțe de muncă de calitate

Parlamentul European consideră că orientările anuale privind politicile care urmează să fie adoptate de către Consiliul European pe baza AAC ar trebui să vizeze următoarele aspecte:

Marti, 25 februarie 2014

Planuri naționale generale și de încadrare în muncă a tinerilor

Comisia ar trebui să facă obligatorie prezentarea unor planuri naționale generale și de încadrare în muncă a tinerilor în recomandările specifice fiecărei țări elaborate pentru 2014;

Comisia ar trebui să includă în Analiza anuală a creșterii pentru 2014 calitatea locurilor de muncă, formarea și accesul la învățarea pe tot parcursul vieții, drepturile fundamentale ale lucrătorilor, sprijinul pentru mobilitatea pieței muncii și activitatea independentă prin creșterea siguranței lucrătorilor;

Reforme ale pieței muncii și politicile active privind ocuparea forței de muncă

reforme în cadrul pieței muncii ar trebui să se concentreze pe creșterea productivității și eficienței forței de muncă cu scopul de a îmbunătăți competitivitatea economică a UE și de a permite creșterea economică durabilă și crearea de locuri de muncă, respectând strict atât litera, cât și spiritul acquis-ului social european și principiile acestuia; reformele în cadrul piețelor muncii ar trebui puse în aplicare astfel încât să fie promovată calitatea locurilor de muncă;

reforme structurale ale pieței muncii ar trebui să introducă flexibilitatea internă pentru a menține locurile de muncă în perioadele de crize economice și să asigure calitatea locurilor de muncă, siguranța în cazul schimbării locului de muncă, regimuri de alocații de șomaj bazate pe cerințe de activare și legate de politici de reintegrare care păstrează stimulentele pentru muncă asigurând totodată venituri decente, acorduri contractuale pentru a combate segmentarea pieței muncii, a anticipa restructurarea economică și a asigura accesul la învățarea pe tot parcursul vieții;

Abordarea decalajelor de competențe

o mai bună monitorizare a nevoilor în materie de competențe din sectoare și/sau regiuni specifice și remedierea rapidă a acestor decalaje de competențe;

Comisia și statele membre ar trebui să coopereze la elaborarea Panoramei competențelor în UE, pentru a oferi o viziune cuprinzătoare a nevoilor în materie de competențe la nivelul UE;

încurajarea cooperării și sinergiilor dintre sectorul educației și formării profesionale și întreprinderi, pentru a anticipa nevoile în acest sens și a adapta sistemele de educație și de formare profesională la nevoile pieței muncii, astfel încât forța de muncă să dispună de competențele necesare și să îi fie facilitată tranziția de la educație și formare la viața profesională; în acest context, sistemele de învățare duală ar trebui să joace un rol esențial;

promovarea accesului la învățarea pe tot parcursul vieții pentru toate categoriile de vârstă, nu doar prin intermediul învățării formale, ci și prin dezvoltarea învățării non-formale și informale;

instituirea unui sistem de validare a învățării non-formale și informale până în 2015, în legătură cu Cadrul european al calificărilor;

Somajul în rândul tinerilor

solicită elaborarea unui Pact european pentru încadrarea în muncă a tinerilor, prin care să se aplice măsurile convenite de mult timp și să se prevadă resurse și măsuri noi în vederea abordării șomajului în rândul tinerilor, a reducerii numărului tinerilor care nu sunt încadrați profesional și nu urmează niciun program educațional sau de formare (NEET), luând în considerare aspectul calitativ al locurilor de muncă decente, care respectă pe deplin standardele de muncă centrale;

statele membre ar trebui să pună de urgență în aplicare garanțiile pentru tineret și să folosească resursele disponibile în mod eficient, concentrându-și eforturile pe tinerii aflați în situațiile cel mai dificile;

invită Comisia să facă din garanția pentru tineret o prioritate și să extindă bugetul disponibil în evaluarea promisă la jumătatea perioadei a cadrului financiar multianual;

Comisia ar trebui să propună un cadru de calitate pentru stagii care să cuprindă, printre altele, criterii pentru rezultatele învățării și condiții de muncă **adecvate**; Invită Comisia, statele membre și partenerii sociali europeni să pună în aplicare în mod ambițios Alianța europeană pentru ucenicii;

Marți, 25 februarie 2014

Vârșnicii și șomerii de lungă durată

statele membre ar trebui să dezvolte oportunități de încadrare în muncă pentru lucrătorii mai în vârstă, să garanteze accesul la învățarea pe tot parcursul vieții, să introducă planuri de beneficii fiscale care să stimuleze încadrarea în muncă pentru cât mai mult timp și să sprijine îmbătrânirea activă și în condiții bune de sănătate;

șomerii de lungă durată ar trebui sprijiniți prin crearea de locuri de muncă și abordări integrate de incluziune activă, incluzând stimulente de activare pozitivă, cum sunt consilierea personalizată și programele de tranziție de la asistență socială la muncă, sisteme adecvate de ajutoare și accesul la servicii de calitate pentru a-i ajuta să se reconecteze la piața muncii și să obțină locuri de muncă de calitate;

Femeile

Comisia ar trebui să pună accentul în mai mare măsură pe creșterea semnificativă a participării femeilor la piața muncii, care este esențială pentru atingerea obiectivului principal al Strategiei Europa 2020 în ceea ce privește rata de ocupare a forței de muncă; invită la adoptarea unor măsuri cum ar fi îngrijirea și îngrijirea copiilor la prețuri accesibile, regimuri adecvate de concedii de maternitate, de paternitate și parentale și flexibilitatea programului de lucru și a locului de muncă;

statele membre ar trebui să respecte și să stimuleze egalitatea de gen ca parte a politicilor lor naționale și a programelor naționale de reformă (PNR);

Alte categorii prioritare

statele membre ar trebui să includă în programele lor naționale de reformă măsuri-cheie privind ocuparea forței de muncă și incluziunea socială, adoptate prin strategia europeană pentru persoanele cu handicap; invită Comisia Europeană să includă aceste măsuri în recomandările sale pentru 2014 specifice fiecărei țări;

solicită includerea integrării minorităților în prioritățile Analizei anuale a creșterii pe 2014, deoarece participarea acestora la piața muncii este esențială pentru atingerea obiectivului principal al Strategiei Europa 2020 în ceea ce privește rata de ocupare a forței de muncă; invită Comisia și statele membre să abordeze nivelul redus de participare la piața muncii a persoanelor din rândul minorităților (de pildă persoanele de etnie romă);

Recomandarea nr. 6: consolidarea mobilității voluntare a forței de muncă

Parlamentul European consideră că orientările anuale privind politicile care urmează să fie adoptate de către Consiliul European pe baza AAC ar trebui să vizeze următoarele aspecte:

consideră că, având în vedere numărul de lucrători, în special tineri, care pleacă din țările lor de origine în alte state membre în căutarea unor oportunități de angajare, este nevoie urgent să se elaboreze măsuri adecvate; pentru a se garanta transferabilitatea drepturilor la pensie și continuitatea indemnizației de șomaj timp de cel puțin trei luni, perioadă în care beneficiarul este în căutarea unui loc de muncă în alt stat membru, legislația europeană este în curs de modificare și s-a ajuns la un acord între Consiliu și Parlament cu privire la transferabilitatea drepturilor de pensie suplimentară;

Recomandarea nr. 7: spre sisteme de impozitare mai echitabile

Parlamentul European consideră că orientările anuale privind politicile care urmează să fie adoptate de către Consiliul European pe baza AAC ar trebui să vizeze următoarele aspecte:

ia act de faptul că Fondul Monetar Internațional (FMI) a indicat recent că există posibilități de a impozita mai bine și mai progresiv, ceea ce ar putea contribui la reducerea inegalităților din UE; subliniază necesitatea de a redirecționa sarcina fiscală dinspre muncă spre alte forme durabile de impozitare cu scopul de a promova creșterea și crearea de locuri de muncă și de a aduce pe parcurs venituri suplimentare, precum și de a spori legitimitatea efortului de consolidare;

Recomandarea nr. 8: sărăcia și excluziunea socială trebuie reduse

Parlamentul European consideră că orientările anuale privind politicile care urmează să fie adoptate de către Consiliul European pe baza AAC ar trebui să vizeze următoarele aspecte:

statele membre ar trebui să consolideze dispozitivele de siguranță și să asigure eficacitatea sistemelor de protecție socială și să investească în măsuri preventive;

Marti, 25 februarie 2014

îndeamnă Comisia să ia în considerare impactul programelor de ajustare economică asupra progreselor înregistrate în atingerea principalelor obiective ale Strategiei Europa 2020 în acele state membre care se confruntă cu dificultăți financiare și să convină asupra unor modificări menite să alinieze programele de ajustare la obiectivele Strategiei Europa 2020;

Recomandarea nr. 9: pensii sustenabile

Parlamentul European consideră că orientările anuale privind politicile care urmează să fie adoptate de către Consiliul European pe baza AAC ar trebui să vizeze următoarele aspecte:

subliniază nevoia de a realiza reformele necesare pentru a garanta sustenabilitatea sistemelor de pensii; consideră că, pentru a crește cu succes vârstele efective de pensionare, este necesar ca reformele sistemelor de pensii să fie însoțite de politici care să limiteze accesul la regimurile de pensionare anticipată și la alte modalități de ieșire anticipată de pe piața muncii, care să dezvolte oportunități de angajare pentru lucrătorii mai în vârstă, să garanteze accesul la învățarea pe tot parcursul vieții, să introducă politici de beneficii fiscale care stimulează încadrarea în muncă pentru cât mai mult timp și sprijină îmbătrânirea activă și în condiții bune de sănătate;

subliniază accelerarea presiunii exercitate de evoluțiile demografice asupra bugetelor naționale și a sistemelor de pensii naționale odată cu pensionarea primului val din generația născută în cursul exploziei demografice postbelice; ia act de progresele și nivelurile de ambiție inegale dintre statele membre în formularea și punerea în aplicare a reformelor structurale menite să conducă la creșterea nivelului de ocupare a forței de muncă, la eliminarea treptată a sistemelor de pensionare anticipată și în evaluarea, la nivelul statelor membre și împreună cu partenerii sociali, a nevoii de a stabili un echilibru sustenabil între vârsta legală și efectivă de pensionare și creșterea speranței de viață; subliniază faptul că statele membre care nu reușesc să realizeze acum reforme treptate ar putea să se afle mai târziu în situația de a trebui să pună în aplicare reforme-șoc, cu consecințe sociale semnificative;

Recomandarea nr. 10: stabilizatori sociali europeni

Parlamentul European consideră că orientările anuale privind politicile care urmează să fie adoptate de către Consiliul European pe baza AAC ar trebui să vizeze următoarele aspecte:

constată că politica în materie de protecție socială, în special ajutoarele de șomaj, venitul minim garantat și impozitarea progresivă, au contribuit inițial la reducerea gravității recesiunii și au stabilizat piețele muncii și consumul; subliniază însă că eficacitatea acestor stabilizatori economici și sociali esențiali a fost redusă în mod îngrijorător în statele membre în care sunt cel mai necesari; constată că veniturile gospodăriilor și cererea internă au fost, prin urmare, mai puțin protejate;

subliniază că politicile sociale și standardele sociale au fost utilizate în unele cazuri ca factori de ajustare din cauza cerințelor în materie de consolidare fiscală; invită Comisia să evalueze consecințele pe care aceste procese le-au avut asupra sistemelor naționale de asistență socială și a cetățenilor; solicită statelor membre să îmbunătățească caracterul adecvat și eficacitatea sistemelor de protecție socială și să se asigure că acestea continuă să joace rolul de „tampoane” împotriva sărăciei și a excluziunii sociale;

Recomandarea nr. 11: legitimitatea democratică și dialogul social trebuie consolidate

Parlamentul European consideră că orientările anuale privind politicile care urmează să fie adoptate de către Consiliul European pe baza AAC ar trebui să vizeze următoarele aspecte:

toate reformele pieței muncii ar trebui să se întemeieze pe coordonarea consolidată a dialogului social;

consolidarea participării de înaltă calitate a partenerilor sociali și a dialogului social intensiv, inclusiv la nivel național, sunt esențiale pentru succesul oricărei reforme și, mai ales, pentru reformele UEM, rolul partenerilor sociali în cadrul noului proces de guvernare economică, în special al semestrului european;

punerea în aplicare a propunerii Comisiei de consolidare a implicării partenerilor sociali în procesul semestrului european, printre altele în cadrul Comitetului pentru dialog social, înainte de adoptarea anuală a AAC;

Consiliul European și statele membre ar trebui să se asigure că parlamentele naționale și regionale, partenerii sociali, autoritățile publice și societatea civilă sunt strâns implicate în procesul de punere în aplicare și monitorizare a orientărilor privind politicile în cadrul Strategiei Europa 2020 și în procesul de guvernare economică, pentru a asigura asumarea responsabilității;

Mărti, 25 februarie 2014

Consiliul European și Comisia ar trebui să integreze mai eficient monitorizarea și evaluarea obiectivelor de ocupare a forței de muncă, sociale și educaționale ale Strategiei Europa 2020 în semestrul european 2014.

Marti, 25 februarie 2014

P7_TA(2014)0130

Guvernanța pieței unice

Rezoluția Parlamentului European din 25 februarie 2014 referitoare la guvernarea pieței unice în cadrul semestrului european din 2014 (2013/2194(INI))

(2017/C 285/05)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 13 noiembrie 2013 intitulată „Analiza anuală a creșterii pentru 2014” (COM(2013)0800) și raportul Comisiei intitulat „O piață unică pentru creștere economică și locuri de muncă: analiza progreselor înregistrate și a obstacolelor rămase în statele membre” (COM(2013)0785), precum și analiza intitulată „Lanțuri valorice internaționale în interiorul și în exteriorul UE”, pe care se fundamentează acesta,
- având în vedere primul raport al Comisiei din 28 noiembrie 2012, privind „Situția integrării pieței unice în 2013 – Contribuție la Analiza anuală a creșterii 2013” (COM(2012)0752),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 3 octombrie 2012, intitulată „Actul privind piața unică II – Împreună pentru o nouă creștere” (COM(2012)0573),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 8 iunie 2012, intitulată „O guvernare mai bună pentru piața unică” (COM(2012)0259),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 24 februarie 2012, intitulat „Asigurarea funcționării pieței unice – Bilanț anual de guvernare pentru 2011” (SWD(2012)0025),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 13 aprilie 2011 intitulată „Actul privind piața unică – Douăsprezece pârgii pentru stimularea creșterii și întărirea încrederii – Împreună pentru o nouă creștere” (COM(2011)0206),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 3 martie 2010, intitulată „EUROPA 2020 – O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),
- având în vedere tabloul de bord online al pieței unice publicat la 4 iulie 2013,
- având în vedere tabloul de bord al pieței interne nr. 26 (februarie 2013),
- având în vedere concluziile Consiliului European din 27-28 iunie 2013,
- având în vedere concluziile Consiliului Competitivitate din 29-30 mai 2013 privind reglementarea inteligentă,
- având în vedere concluziile Consiliului European din 14-15 martie 2013,
- având în vedere dezbaterile din cadrul Consiliului Competitivitate din 18-19 februarie 2013 cu privire la Analiza anuală a creșterii pe 2013 și la Actul privind piața unică,
- având în vedere Rezoluția sa din 7 februarie 2013 conținând recomandări adresate Comisiei privind guvernarea pieței unice ⁽¹⁾ și răspunsul ulterior al Comisiei adoptat la 8 mai 2013,
- având în vedere Concluziile Consiliului European din 24-25 octombrie 2013,
- având în vedere Rezoluția sa din 14 iunie 2012 intitulată „Actul privind piața unică: următoarele etape în direcția creșterii ⁽²⁾” și răspunsul ulterior al Comisiei adoptat la 26 septembrie 2012,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 aprilie 2011 referitoare la guvernare și parteneriat în cadrul pieței unice ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0054.

⁽²⁾ JO C 332 E, 15.11.2013, p. 72.

⁽³⁾ JO C 296 E, 2.10.2012, p. 51.

Marți, 25 februarie 2014

- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor (A7-0066/2014),
- A. întrucât Analiza anuală a creșterii pe 2013 a lansat al treilea ciclu al semestrului european și include, pentru prima dată, un raport anual privind situația integrării pieței unice;
- B. întrucât o piață unică eficientă, care funcționează bine, bazată pe o economie socială de piață foarte competitivă este esențială pentru o creștere durabilă și favorabilă incluziunii;
- C. întrucât Parlamentul a solicitat includerea pe deplin a unui pilon privind piața unică în ciclul semestrului european;
- D. întrucât o mai bună guvernare a pieței unice ar trebui să aibă drept obiectiv îmbunătățirea și accelerarea transpunerii și a punerii în aplicare a directivelor și regulamentelor referitoare la aceasta, în special dacă au legătură cu sectoarele-cheie identificate;
- E. întrucât calitatea programelor de reformă naționale în cadrul semestrului european variază considerabil în ceea ce privește conținutul, transparența și fezabilitatea;
- F. întrucât piața unică ar trebui să fie considerată ca fiind strict legată de alte domenii politice orizontale, precum protecția consumatorilor și a lucrătorilor, drepturile sociale, mediul și dezvoltarea sustenabilă;
- G. întrucât Actele privind piața unică I și II reprezintă o strategie orizontală bine construită care a determinat adoptarea unor măsuri legislative și nelegislative concrete, având capacitatea de a declanșa potențialul neexploatat de creștere al pieței unice și de a elimina obstacolele din calea ei;
- H. întrucât Comisia a identificat serviciile, serviciile financiare, transportul, energia și piața digitală ca fiind domenii-cheie pentru îmbunătățirea funcționării și aprofundării pieței unice; întrucât metodologia de stabilire a acestor domenii ar trebui să fie revizuită și evaluată în mod regulat, luând în considerare obiectivele și perspectivele de creștere, precum și criteriile vizând asigurarea protecției necesare pentru cetățeni, în special pentru consumatori, profesioniști și lucrători;
- I. întrucât în domeniul serviciilor on-line și de comunicație piața unică europeană nu este încă pe deplin funcțională; întrucât fragmentarea normelor la nivel național ridică obstacole în calea liberei circulații a serviciilor digitale și a comerțului electronic transfrontalier; întrucât întreprinderile și serviciile publice europene vor obține beneficii economice și sociale prin utilizarea serviciilor și aplicațiilor TIC performante;
- J. întrucât o structură europeană de transport accesibilă și eficientă, o industrie europeană ambițioasă și crearea unei piețe unice în domeniul energiei, având drept obiectiv sprijinirea competitivității întreprinderilor europene și garantarea pentru familii și consumatori a unui acces universal la un preț accesibil la energie sunt vitale pentru piața unică a UE; întrucât, prin urmare, este necesară stabilirea unor măsuri prioritare în aceste domenii,

Semestrul european

1. solicită din nou Comisiei să consolideze guvernanta pieței unice prin stabilirea unui ciclu anual de guvernanta a pieței unice, ca pilon specific al semestrului european, care să cuprindă tabloul de bord al pieței interne, un raport anual privind integrarea pieței unice în cadrul analizei anuale a creșterii, orientările Consiliului European adresate statelor membre, planurile de acțiune naționale vizând punerea în aplicare a orientărilor privind piața unică și recomandările specifice fiecărei țări; invită Comisia, de asemenea, să țină seama pe deplin de principalele domenii de creștere economică – identificate ca fiind domeniul serviciilor, domeniul energiei, domeniul transporturilor și domeniul pieței unice digitale – și de măsurile incluse în Actele privind piața unică I și II;
2. subliniază necesitatea de a stabili piața unică ca al treilea pilon al semestrului european în vederea acoperirii unui set clar de priorități legate de economia reală; consideră că definirea și realizarea acestor priorități este un element esențial pentru a stimula creșterea și pentru a reduce insuficiențele care împiedică realizarea obiectivelor Strategiei Europa 2020, asigurând în același timp convergența economică între statele membre în interiorul și în afara zonei euro, precum și în zonele centrale și periferice ale UE;

Marti, 25 februarie 2014

3. reamintește opinia sa potrivit căreia primul raport privind starea integrării pieței unice a fost insuficient și incomplet; consideră, prin urmare, că viitoarele rapoarte ar trebui să fie mai clare în ceea ce privește deficiențele actuale din anumite state membre, să furnizeze orientări concrete referitoare la posibilele soluții și avantaje preconizate și să indice pârgșii eficiente pentru stimularea creșterii și a competitivității și, prin urmare, pentru crearea de locuri de muncă, care, împreună, să asigure un răspuns concret la criza socială și economică actuală;
4. salută raportul Comisiei privind integrarea pieței unice din 2014 (COM(2013)0785)) și sprijină cu hotărâre eforturile Comisiei de a integra în continuare piața unică în considerentele semestrului european; apreciază faptul că raportul privind situația pieței unice în 2014 conține o serie de elemente care vizează cu precădere măsurile adoptate de fiecare stat membru; totuși, consideră că raportul nu conține încă o evaluare calitativă a eficacității măsurilor adoptate, a progreselor înregistrate și a rezultatelor efective obținute în materie de politici; solicită crearea unui instrument analitic pentru măsurarea integrării pieței unice, în cadrul pilonului privind piața unică al semestrului european, în contextul recomandărilor specifice pentru fiecare țară; consideră că acest instrument analitic ar putea completa tabloul de bord al pieței unice;
5. consideră că este nevoie de mai multă coordonare orizontală și de coerență în ceea ce privește pregătirea propunerilor legislative cu relevanță pentru piața unică; consideră că guvernarea pieței unice ar trebui să ia în considerare în mod corespunzător nevoile tuturor părților interesate și că este necesară o implicare mai intensă și mai timpurie a partenerilor sociali, a societății civile și a altor părți interesate în conceperea, adoptarea, punerea în aplicare și monitorizarea măsurilor în vederea stimulării creșterii și sporirii drepturilor cetățenilor în cadrul pieței unice;
6. subliniază necesitatea unor consultări ample și a unor evaluări minuțioase ale impactului înainte de adoptarea unei propuneri de către Comisie; subliniază faptul că propunerile Comisiei trebuie să fie în conformitate cu principiile reglementării inteligente și adecvate, să includă o evaluare a impactului asupra IMM-urilor, și că acestea trebuie să primească aprobarea Comitetului de evaluare a impactului înființat în acest sens; în plus, subliniază faptul că evaluările de impact trebuie să studieze efectele pe care noua legislație le are asupra perspectivelor în materie de creștere și asupra competitivității Europei;
7. consideră că exercițiul semestrului european ar trebui să fie ancorat într-un proces democratic mai profund, cu o implicare mai mare din partea parlamentelor naționale, sporind totodată prerogativele Parlamentului European;
8. consideră că recomandările specifice fiecărei țări, prezentate în cadrul acestui proces, ar trebui să ia în considerare progresele înregistrate de fiecare stat membru și că dispozițiile naționale privind punerea în aplicare a legislației pieței unice nu trebuie să urmărească neapărat o abordare uniformă, ci ar trebui, în schimb, să încerce să sporească eficacitatea măsurilor adoptate și a rezultatelor efective obținute în materie de politici;
9. solicită ca viitoarele recomandări specifice pentru fiecare țară din cadrul ciclului semestrului european din 2014 să reflecte constatările din raportul privind integrarea pieței unice într-un mod mai puternic și mai strict decât recomandările specifice pentru fiecare țară din 2013;
10. este de părere că cel de-al treilea pilon al semestrului european, dedicat integrării pieței unice, ar trebui să aibă drept obiectiv identificarea politicilor și măsurilor prioritare pentru stimularea și revitalizarea economiei reale; consideră că acest obiectiv nu va putea fi realizat în mod eficient decât dacă toate instituțiile UE îl împărtășesc și îl sprijină în mod consecvent; din acest motiv, încurajează o organizare bine direcționată a activității Consiliului Competitivitate, astfel încât aceasta să integreze în mod explicit în cadrul semestrului european prioritățile cu relevanță pentru economia reală;

Sectoare-cheie

11. consideră că sectoarele-cheie identificate de Comisie – serviciile, serviciile financiare, transportul, energia și piața digitală – rămân decisive pentru integrarea completă a pieței unice; consideră, în plus, că pentru a obține un nivel mai ridicat de creștere economică, relansarea unei politici industriale coerente și integrate axată pe aceste domenii ar trebui să includă și eforturile de a spori protecția drepturilor cetățenilor – incluzând drepturile consumatorilor și lucrătorilor – precum și un model de competitivitate bazat pe cunoștințe și inovare, prin stimulente acordate de UE pentru investiții și acces la finanțare, cercetare și dezvoltare și sprijin pentru învățământul superior;
12. îndeamnă Comisia să dezvolte o veritabilă politică industrială europeană; consideră că reindustrializarea ar trebui să fie o prioritate trans-sectorială pentru Uniune; consideră că această nouă politică industrială ar trebui să cuprindă asigurarea aplicării normelor pieței unice, o strategie globală privind dimensiunea externă a pieței unice, cu un accent deosebit pe politici coerente de protecție a consumatorului și pe un acces îmbunătățit la capital și infrastructuri în vederea sporirii competitivității întreprinderilor și facilitării accesului acestora la noi piețe;

Marți, 25 februarie 2014

13. subliniază faptul că, prin eliminarea barierelor din calea liberei circulații a persoanelor, a bunurilor, a serviciilor și a capitalurilor, piața unică oferă întreprinderilor posibilitatea de a desfășura activități pe scară mai largă, consolidându-le astfel capacitatea de inovare, de investiții, de creștere a productivității și de creare de locuri de muncă;

14. solicită Comisiei să prezinte un plan de acțiune detaliat care să cuprindă măsuri destinate realizării unei piețe unice în domeniul energiei complet integrată și interconectată; evidențiază necesitatea de a oferi consumatorilor prețuri transparente și comparabile la energie și de a asigura, în același timp, protecția consumatorilor, inclusiv a celor vulnerabili; subliniază nevoia de investiții considerabile în infrastructura energetică și consideră că toate sectoarele din domeniul utilităților trebuie să țină pasul cu progresele înregistrate în sectorul energiei;

15. subliniază că îmbunătățirea infrastructurii, în special a conexiunilor și interoperabilității transfrontaliere, este esențială pentru o funcționare eficientă a pieței unice; consideră că un sistem european de transport unic, interconectat și eficient este esențial pentru libera circulație a bunurilor, a persoanelor și a serviciilor în cadrul pieței unice; consideră că este esențial să se investească suplimentar pentru realizarea acestor obiective și reiterează faptul că ar trebui instituite instrumente financiare diversificate pentru aceste proiecte;

16. subliniază faptul că o aplicare coerentă a legislației actuale și a propunerilor suplimentare referitoare la serviciile digitale, prezentate de Comisie, poate ajuta Europa să utilizeze pe deplin piața internă; solicită elaborarea unei politici pentru piața unică digitală, care să sporească competitivitatea, accesibilitatea, caracterul transfrontalier și transparența serviciilor online din Europa, oferind un nivel ridicat de accesibilitate și de protecție consumatorului; subliniază importanța investițiilor orientate și observă că activitatea desfășurată în legătură cu propunerea „Continentul conectat” va contribui la reducerea diferențelor de prețuri dintre statele membre prin încurajarea concurenței în sectorul telecomunicațiilor;

17. solicită o punere în aplicare ambițioasă a agendei consumatorului, inclusiv a măsurilor legislative și de programare, cu scopul de a întări protecția consumatorilor și încrederea în piața unică, de a capacita consumatorii, de a încuraja consumatorul mediu să se comporte în mod responsabil și de a spori protecția consumatorilor vulnerabili;

18. consideră că un acces mai ușor la finanțare pentru IMM-uri ar putea contribui la relaxarea constrângerilor legate de lichiditate și la majorarea capitalului de lucru pentru IMM-uri; salută faptul că dezvoltarea unor forme de finanțare alternativă a IMM-urilor se află printre cele mai importante priorități stabilite de Comisie în cadrul analizei anuale a creșterii pentru 2014 și al raportului privind integrarea pieței unice; sprijină cu fermitate obiectivul de a dezvolta obligațiuni specifice și o piață consacrată de burse de valori pentru IMM-uri și invită Comisia și statele membre să întreprindă acțiuni concrete pentru a realiza acest obiectiv; de asemenea, sprijină inițiativa adoptată la nivelul UE pentru a completa eforturile la nivel național de creștere a microcreditelor și de stimulare a spiritului de întreprinzător în domeniul social, inclusiv sprijinirea băncilor de dezvoltare care oferă împrumuturi la rate mai mici decât băncile comerciale; remarcă importanța deosebită a sprijinirii IMM-urilor prin intermediul programelor COSME și Orizont 2020;

19. subliniază pertinenta obstacolelor din calea funcționării pieței unice cauzate de fragmentarea pieței serviciilor financiare cu amănuntul, astfel cum a evidențiat Comisia în raportul privind integrarea pieței unice, în special în legătură cu ratele dobânzilor extrem de divergente pentru împrumuturile bancare, care au un impact puternic asupra consumatorilor, gospodăriilor și IMM-urilor; este convins că aceste diferențe împiedică accesul efectiv la finanțare și au un impact negativ asupra economiei reale; este îngrijorat cu privire la impresia negativă pe care o au consumatorii cu privire la fragmentarea și rezultatele nesatisfăcătoare ale serviciilor financiare cu amănuntul, în special în ceea ce privește conturile bancare, ipotecile, pensiile private și valorile mobiliare;

20. consideră că reglementarea serviciilor financiare ar trebui să ofere informații îmbunătățite, o protecție sporită și căi de atac eficiente pentru consumatori; subliniază necesitatea de a încheia rapid și în mod pozitiv activitatea pe marginea propunerilor legislative privind consumatorii și piața serviciilor financiare cu amănuntul, în special privind comparabilitatea comisioanelor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți cu funcționalități de bază; este de părere că, pentru a încuraja investiția sigură a economiilor private în economia reală, ar trebui prezentate noi propuneri, cum ar fi regimul specific de insolvență a consumatorilor pentru îmbunătățirea actualelor măsuri fragmentate și inadecvate;

21. regretă faptul că, în ciuda dovezilor clare care demonstrează importanța pieței unice pentru depășirea crizei, libera circulație a cetățenilor, în special a lucrătorilor și a profesioniștilor în întreaga Europă nu este finalizată și că sunt necesare măsuri mai ferme pentru a elimina obstacolele rămase și a stimula creșterea economică, garantând în același timp drepturile

Marti, 25 februarie 2014

cetățenilor și lucrătorilor; subliniază necesitatea dezvoltării echilibrate a pieței interne, bazată pe deplina implementare a libertăților economice în conformitate cu economia socială de piață;

22. reamintește faptul că metoda ciclică de prezentare a actelor privind piața unică asigură posibilitatea de a identifica și dezbate în mod regulat prioritățile pentru dezvoltarea pieței unice; consideră că această metodă ar trebui consolidată și dezvoltată în continuare;

23. salută pachetul de propuneri legislative referitoare la elaborarea unui regulament privind siguranța produselor de consum și a unui regulament privind supravegherea pieței, precum și cu privire la dezvăluirea informațiilor nefinanciare și privind diversitatea de către anumite mari întreprinderi și grupuri; consideră că aceste inițiative pot îmbunătăți drepturile consumatorilor, garanta mai bine sănătatea și siguranța consumatorilor, facilita comerțul cu bunuri și servicii și încuraja un nou model de competitivitate; solicită, prin urmare, Comisiei să colaboreze îndeaproape cu Parlamentul și Consiliul pentru a ajunge la o concluzie într-un termen rezonabil;

24. subliniază importanța acordurilor politice încheiate cu privire la reformarea Directivei privind recunoașterea reciprocă a calificărilor profesionale, a pachetului privind achizițiile publice și concesiunile, a Directivei privind soluționarea alternativă a litigiilor și a Regulamentului privind soluționarea online a litigiilor; îndeamnă, prin urmare, Comisia și statele membre să înceapă să pună în aplicare noile dispoziții în mod rapid și integral;

25. subliniază necesitatea de a transpune în mod adecvat legislația privind achizițiile publice și concesiunile; subliniază importanța achizițiilor publice în calitate de stimulent important al creșterii, în special pentru IMM-uri; consideră că implementarea acestei reforme oferă oportunitatea majoră de a moderniza administrația publică prin utilizarea strategică a achizițiilor publice în ce privește inovarea și sustenabilitatea și prin îmbunătățirea calității și eficienței cheltuielilor publice în conformitate cu cerințele specifice ale administrațiilor locale și naționale; consideră că acestea reprezintă factorii-cheie ai punerii în aplicare cu succes a normelor privind achizițiile publice și concesiunile;

26. consideră că, în special pentru combaterea șomajului în rândul tinerilor, noile norme privind calificările profesionale (adoptate în noiembrie 2013 și modificând Directiva 2005/36/CE și Sistemul de informare al pieței interne – Regulamentul IMI) reprezintă un pas important în direcția îmbunătățirii liberei circulații a lucrătorilor și a profesioniștilor, și prevede un nivel înalt comun de formare și promovarea utilizării permisului profesional european; subliniază că implementarea deplină și corectă a Directivei privind recunoașterea reciprocă a calificărilor profesionale (și a Directivei privind serviciile) constituie un stimulent important pentru creșterea economică a UE; în același timp, consideră că este necesară o reformă a profesiilor reglementate pentru a oferi tinerilor un acces mai bun la aceste profesii și pentru a crea o piață mai dinamică care să ofere garanții adecvate consumatorilor;

Instrumente de guvernare

27. ia act de răspunsul Comisiei la rezoluția Parlamentului din 7 februarie 2013 în ceea ce privește temeiul legislativ pentru propunerea legislativă solicitată, care ar conține elementele menționate în respectiva rezoluție; consideră că recomandările specifice prezentate conțin totuși idei valoroase pentru îmbunătățirea guvernanței pieței unice;

28. ia act de structura ajustată a celei de a doua ediții a raportului privind integrarea pieței unice (COM(2013)0785); salută faptul că, astfel, Comisia a răspuns și cererilor Parlamentului exprimate în rezoluția sa din 7 februarie 2013; observă că o serie de măsuri subliniate în acea rezoluție au dus deja la o îmbunătățire a punerii în aplicare și a respectării legislației UE, incluzând utilizarea mai strictă a instrumentului „Pilot UE”;

29. salută tabloul de bord online al pieței unice și în special modul său vizual și informativ de a prezenta rezultatele statelor membre în ceea ce privește legislația UE referitoare la funcționarea pieței interne; consideră că tabloul de bord online ar trebui să fie disponibil în toate limbile Uniunii pentru a ajuta cetățenii europeni să înțeleagă ciclul pieței unice și potențialul lor rol activ în cadrul acesteia;

30. consideră că ar trebui să se depună eforturi pentru ca transpunerea și aplicarea uniformă a legislației Uniunii în statele membre să fie mai transparentă; observă că termenele de transpunere sunt depășite în medie cu nouă luni și că există un număr din ce în ce mai mare de directive al căror termen de transpunere a expirat de doi ani sau mai mult; consideră că fiecare directivă ar trebui să fie transpusă într-un mod coerent și că toate măsurile de transpunere ar trebui să fie adoptate pentru a reflecta acordul încheiat la nivelul Uniunii;

Marți, 25 februarie 2014

31. consideră, totuși, că statisticile pur cantitative referitoare la punerea în aplicare a legislației privind piața unică nu sunt suficiente și că este necesar să se pună accentul pe calitatea modului în care legislația este pusă în aplicare în statele membre, folosind indicatori-cheie specifici pentru sectoarele pieței unice dezvoltate la nivel european;

32. salută raportul privind „Lanțurile valorice internaționale din cadrul și din afara UE” ca pe un exemplu pozitiv de utilizare a indicatorilor speciali pentru a evalua integrarea pieței unice, acordându-se o atenție specială răspândirii sistemelor de producție în UE; consideră că sprijinirea unor noi inițiative de dezvoltare a unor lanțuri de aprovizionare transfrontaliere va stimula eliminarea barierelor care împiedică de mult timp finalizarea pieței unice și poate contribui la creșterea productivității și a competitivității societăților europene la nivelul economiei mondiale;

33. salută îmbunătățirea nivelului de deficit mediu de transpunere, care a scăzut la 0,6 %; subliniază că până și un deficit foarte redus într-un domeniu politic important poate avea un efect extrem de defavorabil asupra oportunităților oferite consumatorilor și întreprinderilor și, prin urmare, asupra economiei europene în ansamblu;

34. regretă durata medie a procedurilor de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, în special faptul că durata litigiilor privind serviciile este cea mai îndelungată (în medie 49,8 luni); consideră că procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor au evidențiat o serie de limitări în ceea ce privește abordarea și corectarea rapidă a deficiențelor în implementarea și aplicarea dispozițiilor privind piața unică; invită statele membre să colaboreze mai eficient cu Comisia pentru a soluționa cazurile mai rapid și invită Comisia să realizeze „verificări” aprofundate ale măsurilor naționale care sunt în detrimentul pieței unice;

35. este de părere că procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor ar trebui să fie considerate o soluție de ultimă instanță, care ar trebui să fie utilizate doar după ce au fost întreprinse încercări de a coordona și corecta situația și că, prin urmare, Comisia ar trebui să promoveze utilizarea instrumentului „EU Pilot” și a altor proceduri înainte de a intenta o acțiune împotriva unui stat membru în fața Curții de Justiție; în afară de aceasta, insistă asupra faptului că fiecare efort depus ar trebui să vizeze utilizarea mai strictă a procedurilor de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în cazul încălcării legislației Uniunii în domeniul pieței unice și că statele membre și Consiliul European ar trebui să continue crearea de proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în cadrul revizuirilor viitoare ale TFUE;

36. sprijină măsurile Comisiei în vederea îmbunătățirii cooperării autorităților naționale în ceea ce privește funcționarea pieței unice; este de acord că instituirea unui mecanism IT permanent care să faciliteze schimbul de informații pertinente ar putea îmbunătăți în mod semnificativ situația, având în vedere că întâlnirea de câteva ori pe an unui grup de experți naționali nu este o modalitate potrivită de a aborda o chestiune atât de prioritară;

37. reiterează faptul că este important ca Sistemul de informare al pieței interne (IMI) să funcționeze în mod adecvat, având în vedere că i s-a acordat recent o bază reglementară corespunzătoare și se extinde în prezent pentru a cuprinde noi domenii și sectoare politice; invită Comisia să informeze Parlamentul cu privire la funcționarea instrumentului de traducere automată înființat cu scopul de a facilita comunicarea dintre autoritățile naționale, regionale și locale;

38. invită statele membre să pună pe deplin în aplicare măsurile prevăzute de agenda digitală și să intensifice eforturile în direcția modernizării administrației publice, inclusiv prin punerea rapidă în aplicare a măsurilor legate de e-Guvernare, e-Sănătate, facturarea electronică, achizițiile publice electronice, cu scopul de a pune la dispoziție servicii digitale mai numeroase și mai bune pentru cetățeni și întreprinderi din întreaga Europă, precum și de a reduce costurile și a îmbunătăți eficiența sectorului public;

39. observă că rețeaua SOLVIT de soluționare a problemelor nu este utilizată la capacitatea sa; invită statele membre să se asigure că rețelei SOLVIT și ghișeele unice li se acordă resurse adecvate, astfel cum prevede Directiva privind serviciile; solicită atât Comisiei, cât și statelor membre să adopte noi măsuri pentru a disemina informații cu privire la disponibilitatea acestor instrumente în rândul întreprinderilor și antreprenorilor; consideră, în plus, că statele membre ar trebui să inițieze un schimb de bune practici mai intens și mai amplu;

40. observă că utilizarea portalurilor „Europa ta” și „Europa ta – Consiliere” crește constant și că acestea ar trebui să fie în măsură să furnizeze informații necesare oricărei persoane care călătorește pe teritoriul Uniunii Europene;

Marti, 25 februarie 2014

41. salută „luna pieței unice”, eveniment care, în perioada 23 septembrie – 23 octombrie 2013, a reunit cetățeni din toată Europa, factori de decizie, experți și lideri din UE în cadrul unei dezbateri online și al evenimentelor naționale conexe pentru a discuta despre progresul realizat până acum, despre provocările rămase și despre ideile privind viitorul pieței unice și solicită Comisiei să evalueze atent preocupările și sugestiile exprimate de participanți; invită Comisia să evalueze formatul și eficiența exercițiului din 2013, inclusiv capacitatea acestuia de a intra în contact cu cetățeni, întreprinderi și consumatori și de a le oferi acestora ocazia reală de a contribui la conturarea pieței unice;

o

o o

42. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Comisiei, Consiliului, Consiliului European, precum și parlamentelor și guvernelor statelor membre.

Marți, 25 februarie 2014

P7_TA(2014)0131

Ameliorarea plantelor

Rezoluția Parlamentului European din 25 februarie 2014 referitoare la ameliorarea plantelor: care sunt opțiunile pentru creșterea calității și a productivității? (2013/2099(INI))

(2017/C 285/06)

Parlamentul European,

- având în vedere raportul din 2009 al Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO), intitulat „Cum să hrănim lumea în 2050”,
- având în vedere Convenția internațională pentru protecția noilor soiuri de plante (Convenția UPOV),
- având în vedere Tratatul internațional privind resursele fitogenetice pentru alimentație și agricultură al FAO,
- având în vedere raportul din aprilie 2013 intitulat „Headed for 9 billion” („Pe cale să devenim nouă miliarde”), semnat de Ivar Virgin/Stockholm Environment Institute, Timbro,
- având în vedere raportul FAO din 1993 intitulat „Harvesting nature’s diversity” (Să profităm de diversitatea naturii),
- având în vedere site-ul privind Banca mondială de semințe de la Svalbard ⁽¹⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 27 martie 2001 intitulată „Planul de acțiune pentru biodiversitate în vederea conservării resurselor naturale” (COM(2001)0162),
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic ⁽²⁾,
- având în vedere Directiva 2002/53/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind Catalogul comun al soiurilor de plante agricole ⁽³⁾ și Directiva 2002/55/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea semințelor de legume ⁽⁴⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1830/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind trasabilitatea și etichetarea organismelor modificate genetic și trasabilitatea produselor destinate alimentației umane sau animale, produse din organisme modificate genetic, și de modificare a Directivei 2001/18/CE ⁽⁵⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului din 27 iulie 1994 de instituire a unui sistem de protecție comunitară a soiurilor de plante ⁽⁶⁾,
- având în vedere Nota Secretarului General al ONU intitulată „Dreptul la hrană – Politicile privind semințele și dreptul la hrană: consolidarea agrobiodiversității și încurajarea inovării” (A/64/170, 2009, Adunarea Generală a ONU),
- având în vedere concluziile IAASTD (Evaluarea internațională a cunoștințelor, științelor și tehnologiilor agricole pentru dezvoltare), un proces interguvernamental sprijinit de FAO, Fondul global pentru mediu, Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare, UNESCO, Banca Mondială și OMS,
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală (A7-0044/2014),

⁽¹⁾ <http://www.regjeringen.no/en/dep/lmd/campaign/svalbard-global-seed-vault.html?id=462220>.

⁽²⁾ JO L 268, 18.10.2003, p. 1.

⁽³⁾ JO L 193, 20.7.2002, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 193, 20.7.2002, p. 33.

⁽⁵⁾ JO L 268, 18.10.2003, p. 24.

⁽⁶⁾ JO L 227, 1.9.1994, p. 1.

Marti, 25 februarie 2014

- A. întrucât Comisia sa pentru agricultură și dezvoltare rurală își propune, prin intermediul prezentului raport, să lanseze o dezbatere și o analiză aprofundată privind situația generală a ameliorării plantelor în agricultura europeană și mondială;
- B. întrucât sectorul plantelor este esențial pentru productivitatea, diversitatea, sănătatea și calitatea agriculturii, horticulturii, producției de alimente și de hrană pentru animale și pentru mediul înconjurător;
- C. întrucât, conform unor rapoarte provenite în principal de la organismele Națiunilor Unite FAO și OMS, precum și de la Comisia ONU privind schimbările climatice, se preconizează că numărul locuitorilor de pe glob va crește de la șapte miliarde în prezent la circa nouă miliarde în perioada 2040-2050, putând ajunge chiar la 10-11 miliarde;
- D. întrucât această creștere a populației va exercita o presiune extremă asupra agriculturii, în special în ceea ce privește îmbunătățirea productivității, pentru a răspunde cererii de produse alimentare, care va spori în mod considerabil, și întrucât FAO estimează că aprovizionarea cu alimente va trebui să crească cu 70 % în următorii 30-40 de ani;
- E. întrucât, deoarece un procent reprezentând între 30 și 50 % din produsele alimentare fabricate în UE este irosit, iar media la nivel mondial este de aproximativ 30 %, o mare parte din nevoia tot mai mare de hrană poate fi satisfăcută prin intermediul unor metode de producție a alimentelor mai bune, mai eficiente și durabile în țările dezvoltate, combinate cu sisteme de depozitare și de distribuție extinse în țările în curs de dezvoltare;
- F. întrucât problema principală rămâne în continuare modul în care populațiile din diferite părți ale lumii vor avea capacitatea de a-și asigura hrana necesară, în condițiile în care suprafețele de teren cultivabil scad ca urmare a utilizării inadecvate a terenurilor, incluzând practici agricole precare, accentuate de schimbările climatice, în vreme ce oportunitățile de creștere a suprafeței cultivabile sunt extrem de limitate, deoarece, în majoritatea regiunilor lumii, nu se preconizează darea în folosință a unor terenuri agricole noi, situație cauzată;
- G. întrucât FAO estimează că va fi posibil să se obțină o creștere de circa 10 % a producției agricole prin cultivarea de noi terenuri arabile, ceea ce înseamnă că un procent de aproximativ 90 % va trebui să provină din creșterea recoltelor obținute din terenurile deja existente, păstrându-se totodată calitatea ridicată a produselor astfel cultivate;
- H. întrucât exploatarea excesivă a terenurilor arabile ar putea duce la sărăcirea solului și, în cel mai rău caz, la eroziune și deșertificare; întrucât același lucru este valabil și pentru suprafețele împădurite, deoarece transformarea terenurilor împădurite în terenuri arabile ar putea afecta atât clima, cât și gospodărirea apelor, precum și biodiversitatea, într-o măsură atât de mare încât este o opțiune care nu poate fi luată în considerare în vederea creșterii producției de alimente;
- I. întrucât, pe lângă reducerea suprafețelor de teren arabil, se constată și o stabilizare a productivității agricole, existând chiar o tendință îngrijorătoare de scădere a acesteia, care va avea un efect negativ grav asupra agriculturii pe viitor și asupra nevoilor de hrană ale populației;
- J. întrucât producția de hrană depinde nu doar de existența unor suprafețe arabile suficiente, ci și de factori cum ar fi clima, apa, energia și accesul la substanțele nutritive; întrucât în viitor resursele de bază în cauză vor scădea, iar această lipsă va avea probabil un efect negativ asupra cererilor tot mai mari privind utilizarea terenurilor agricole, producția și viabilitatea;
- K. întrucât este probabil să survină schimbări climatice majore în viitor; întrucât, în Europa, acestea se vor traduce printr-un climat considerabil mai uscat în regiunile sudice, unde există zone extrem de importante pentru producția de fructe și legume; întrucât, în regiunile centrale și nordice ale Europei, se preconizează că iernile vor fi mai blânde, iar verile mult mai ploioase decât în prezent; întrucât acest lucru va duce, foarte probabil, și la o creștere a numărului bolilor animalelor și plantelor, ceea ce va face, la rândul său, necesară aplicarea unor tehnici agricole noi;
- L. întrucât agricultura din Europa se confruntă, fără îndoială, cu provocări imense și, date fiind condițiile climatice extreme cum sunt seceta, inundațiile și alte catastrofe naturale, aceasta va trebui să se adapteze pentru a garanta producția; întrucât culturile agricole actuale nu vor putea rămâne aceleași în viitor, dacă ne dorim să fim capabili să răspundem nevoilor tot mai mari de hrană ale populației;

Marți, 25 februarie 2014

M. întrucât durata protecției soiurilor în cazul acelor plante care necesită o perioadă mai lungă de dezvoltare înaintea etapei de comercializare este insuficientă pentru a încuraja investițiile comerciale în cercetarea și dezvoltarea lor,

1. subliniază că, pentru a face față provocărilor viitoare, cum sunt nevoile de hrană și schimbările climatice, este extrem de important să dispunem de un sector de ameliorare a plantelor eficace și competitiv;

2. fără a aduce atingere importanței primordiale a unui sol sănătos și a diversității pentru asigurarea rezilienței ecosistemului agricol, subliniază importanța dezvoltării de noi soiuri care să reziste la condițiile preconizate în viitor, ca de exemplu precipitații mai importante cantitativ și apariția estimată sporită a unor boli ale plantelor; constată că este important, totodată, să se mențină și să se extindă actuala diversitate din Europa, atât în cadrul ecosistemului agricol în ansamblu, cât și în ceea ce privește diversitatea genetică în cadrul varietăților și numărul absolut de diferite soiuri și soiuri primitive, întrucât toate acestea sunt necesare pentru a garanta adaptarea la provocările schimbărilor climatice;

3. constată că sunt necesare culturi care, de exemplu, absorb azotul și fosforul în mod eficace, suportă mai bine seceta și precipitațiile abundente, sunt rezistente la dăunători și la schimbările de temperatură; subliniază că este necesar, totodată, să se dezvolte culturi permanente, cum sunt culturile multianuale; constată că, în cazul culturilor multianuale, terenul nu trebuie arat în fiecare an, ceea ce face agricultura mai ecologică;

4. subliniază că, deoarece producerea unui soi nou durează în medie 10 ani, de la faza de cercetare până la obținerea unei semințe definitive, plus timpul suplimentar pentru testare și răspândire pe piață, este nevoie, încă din prezent, să se încurajeze considerabil mai multe investiții în cercetare, pentru a satisface nevoile de hrană viitoare și pentru a face față schimbărilor climatice;

5. subliniază că, deoarece oportunitățile de a transforma terenuri noi în terenuri arabile sunt foarte limitate, este extrem de important să se faciliteze procesul de producere a unor culturi noi, caracterizate prin adaptabilitate la condițiile de mediu, adecvare în ceea ce privește nevoia de a face față precarității resurselor, sprijinirea obiectivelor de sustenabilitate, o productivitate suficientă și o calitate ridicată, și că este important, de asemenea, să se dezvolte culturile utilizate deja pe scară largă la nivel mondial, pentru a se conferi mai multă flexibilitate evoluțiilor tehnice și științifice viitoare din acest sector;

6. constată că diminuarea constantă a numărului de produse de protecție a plantelor specifice, destinate unor utilizări minore, are un impact semnificativ asupra calității și asupra randamentului fructelor și legumelor și pune în pericol producția unor culturi specializate; subliniază necesitatea de a se găsi soluții atât pe termen scurt, cât și pe termen lung, pentru cultivarea acestor culturi;

7. constată că producerea unui soi nou de grâu, de rapiță sau de orice altă cultură poate dura în medie 10 ani și că este, prin urmare, important să se dezvolte și să se utilizeze tehnici noi de ameliorare a plantelor, care să răspundă nevoilor societății și agriculturii, și să se manifeste deschidere față de tehnologiile disponibile, pentru a satisface aceste nevoi și a îmbunătăți competitivitatea sectoarelor agricol și horticola; își exprimă preocuparea cu privire la întârzierea pe care o înregistrează Comisia în evaluarea noilor tehnici de ameliorare a plantelor și invită Comisia să clarifice de urgență statutul acestora din punct de vedere al reglementării;

8. invită Comisia să recurgă la cadrul strategic comun pentru cercetare, inovare și dezvoltare tehnologică Orizont 2020 pentru a finanța cercetarea aplicată care sprijină dezvoltarea de noi tehnici inovatoare de ameliorare a plantelor, precum ameliorarea accelerată;

9. ia act de estimările FAO, conform cărora diversitatea culturilor a scăzut cu 75 % în decursul secolului XX și o treime din diversitatea actuală ar putea să dispară până în 2050; subliniază că, pentru a garanta securitatea alimentară pe termen lung pentru o populație în creștere, precum și rezistența sistemelor de producție alimentară, este extrem de important să ne protejăm și să ne conservăm diversitatea biologică și genetică de care dispunem în Europa; consideră că este crucial, prin urmare, să prezervăm marea majoritate a soiurilor locale și regionale *in situ* și în exploatarea agricole, pentru a menține și a spori diversitatea genetică și a culturilor atât în cadrul varietăților și al soiurilor, cât și în ceea ce privește numărul absolut al acestora;

10. subliniază că, pentru a face posibilă producerea de noi soiuri, este vital să existe multe variații genetice disponibile; consideră, prin urmare, că acest declin rapid reprezintă un motiv serios de îngrijorare;

Mărti, 25 februarie 2014

11. salută atât dezvoltarea de parteneriate între guverne, industrie și organizațiile de cercetare, de exemplu în sectorul ameliorării participative, menite să stimuleze cercetarea în domeniul preameliorării și al ameliorării, cât și caracterizarea și menținerea resurselor genetice; atrage atenția asupra avantajelor consolidării și extinderii acestor parteneriate, precum și a inițiativelor transnaționale din sectorul în cauză, și subliniază necesitatea asigurării faptului că programele de susținere sunt structurate astfel încât să maximizeze impactul și coerența investițiilor în general;
12. consideră că este crucial, pentru viitorul Europei, să se facă eforturi serioase în vederea conservării patrimoniului nostru genetic și că este important, în special, să se cultive și să se conserve soiurile locale și regionale, pentru a se păstra atât diversitatea genetică, cât și cea culturală;
13. constată că, în încercarea de a conserva și a menține varietatea genetică din domeniile agriculturii și al ameliorării plantelor, în diverse bănci de gene din întreaga lume sunt strânse colecții de semințe și de material vegetal; remarcă, în mod deosebit, existența unei bănci de gene în arhipelagul Svalbard, care conține material genetic din întreaga lume, și subliniază faptul că acesta este un proiect ambițios și foarte important de salvare a diversității genetice pentru viitor;
14. consideră importantă conservarea mării majorității a soiurilor și a resurselor genetice ale plantelor *in situ* și în exploatarea agricole; atrage atenția asupra faptului că instituțiile publice nu depun în prezent suficiente eforturi și nu oferă sprijin suficient pentru a facilita atingerea acestui obiectiv;
15. subliniază că acest proiect și alte proiecte similare sunt cruciale pentru viitorul tehnicilor de ameliorare a plantelor și pentru producția agricolă și aprovizionarea cu alimente;
16. subliniază faptul că cercetarea și practica în domeniul ameliorării plantelor sunt esențiale pentru viitorul producției agricole, în special cercetarea privind producerea soiurilor existente și a soiurilor noi, pentru a se garanta aprovizionarea cu alimente pe viitor;
17. recunoaște importanța garantării accesului la resurse genetice ca bază pentru ameliorarea plantelor; susține în special principiul fundamental al sistemului internațional al drepturilor amelioratorilor de plante consacrate în Convenția UPOV și subliniază că utilizarea unui soi protejat pentru o ameliorare și exploatare ulterioară a unui soi nou ameliorat nu poate fi prevenită de titularii acestor drepturi; constată că acest principiu fundamental este, de asemenea, recunoscut la articolul 13 alineatul (2) litera (d) punctul (ii) din Tratatul internațional privind resursele fitogenetice pentru alimentație și agricultură al FAO;
18. înțelege că producerea de noi soiuri ameliorate este costisitoare și necesită timp, însă subliniază că aceasta este necesară pentru a menține competitivitatea Europei în domeniu; sugerează ca aceste costuri să fie eventual compensate prin prelungirea perioadei de valabilitate a drepturilor de protecție a soiurilor de plante, în urma unei evaluări a impactului adecvate;
19. își exprimă preocuparea în legătură cu faptul că piața mondială a ameliorării plantelor este dominată de câteva întreprinderi multinaționale, care investesc într-un număr redus de soiuri, în vreme ce în Europa aceasta rămâne în continuare mai diversificată față de situația de pe glob, întreprinderile mici și mijlocii reprezentând o parte importantă a sectorului; subliniază că piața europeană a ameliorării plantelor trebuie îmbunătățită în continuare, în interesul unei concurențe sănătoase;
20. consideră că întreprinderile multinaționale din domeniul ameliorării plantelor au câștigat o influență îngrijorătoare asupra agriculturii mondiale și asupra politicilor agricole; subliniază rolul cercetării științifice independente finanțate din fonduri publice și realizată în interesul public pe termen lung, în vederea garantării securității alimentare pe termen lung;
21. consideră, în plus, că întreprinderile mari ar trebui să exploateze și să facă schimb într-un mod mai productiv de tehnicile lor de ameliorare a plantelor, care, dacă sunt utilizate corect, ar putea contribui la rezolvarea unor probleme legate de mediu, climă și aprovizionarea cu alimente;
22. constată că IMM-urile joacă un rol important în sectorul comercializării semințelor și al ameliorării plantelor din UE, având în vedere contribuția lor semnificativă la ameliorarea plantelor în scopuri comerciale, și atrage atenția asupra capacității acestora de a converti cercetarea și cunoștințele în produse comerciale noi; atrage atenția asupra faptului că, pe măsură ce ameliorarea plantelor devine un sector tot mai bazat pe cercetare intensivă și înaltă tehnologie, costul și instrumentele necesare pentru a dezvolta și a comercializa un soi nou ar putea reprezenta pe viitor o barieră pentru întreprinderile mai mici; consideră că o durată adecvată a perioadei de protecție a drepturilor de proprietate ale

Marți, 25 februarie 2014

amelioratorilor asupra soiurilor de plante și accesul deplin la cercetare ar putea contribui în mod semnificativ la crearea unui mediu concurențial echitabil și subliniază că este crucial ca investițiile în aceste întreprinderi din UE să fie menținute și pe viitor;

23. subliniază că este important pentru Europa să recâștige și să continue dezvoltarea cercetării și a practicilor europene în materie de ameliorare a plantelor;

24. subliniază importanța diversității soiurilor din Europa și a cercetării europene în domeniul ameliorării plantelor, care se concentrează pe nevoile europene, incluzând plantele, cerealele și fructele adecvate pentru condițiile locale și regionale; constată că orice dezvoltare în acest domeniu va ajuta agricultorii europeni să îmbunătățească cantitatea și calitatea producției de alimente și furaje;

25. subliniază că Europa are nevoie de o gamă variată de actori în sectorul ameliorării plantelor și că ar trebui ca mai multe întreprinderi și centre de cercetare să aibă posibilitatea să realizeze proiecte de cercetare și să activeze în acest sector;

26. consideră că cercetarea din domeniul ameliorării plantelor necesită sprijin financiar pe termen lung pentru a putea continua și că acordarea unui sprijin financiar în favoarea unui proiect de cercetare din domeniul ameliorării plantelor pe o perioadă relativ scurtă de timp nu se justifică, deoarece pentru dezvoltarea unui soi nou sunt necesari în medie 10 ani;

27. subliniază că UE, conform politicii agricole comune, are datoria de a-și asuma responsabilitatea pentru a reacționa în mod adecvat la provocările cu care se vor confrunta în viitor agricultura și ameliorarea plantelor din Europa; consideră că UE ar trebui să joace un rol de lider în elaborarea unor tehnici durabile de ameliorare a plantelor și în promovarea cercetării și practicii din domeniul agriculturii și al ameliorării plantelor;

28. subliniază că cercetarea fundamentală din domeniul ameliorării plantelor efectuată în cadrul Uniunii Europene ar trebui să fie finanțată de UE și de statele membre; nu crede că este posibil ca întreprinderile mici și mijlocii care activează în domeniul ameliorării plantelor să finanțeze ele însele mare parte din cercetare și să fie în același timp competitive;

29. invită Comisia să aloce resurse financiare și să creeze o structură coerentă pentru cercetarea și practica din domeniul ameliorării plantelor în cadrul programelor de cercetare și al altor instrumente adecvate de politică, astfel încât diversitatea europeană să poată fi conservată și îmbunătățită; consideră că este important, în special, ca proiectele de cercetare să beneficieze de timp și de finanțare suficiente pentru a obține rezultate; subliniază că este, de asemenea, foarte important ca întreprinderile din domeniul ameliorării plantelor să aibă acces nerestricționat la rezultatele cercetărilor și este de părere că ar trebui să existe un număr mare de proiecte de cercetare, astfel încât eventualele eșecuri să aibă un impact mai scăzut;

30. subliniază că va exista o nevoie continuă de lucrători cu înaltă calificare pentru a răspunde cererilor viitoare de cercetare în domeniul ameliorării plantelor și că știința plantelor și ameliorarea plantelor ar trebui promovate în continuare în școli și universități, precum și în rândul publicului general; atrage atenția, în special, asupra succesului evenimentului „Fascination of Plants Day” din 18 mai 2013;

31. subliniază că obiectivul final al legislației privind ameliorarea plantelor ar trebui să fie facilitarea aplicării tehnicilor de ameliorare a plantelor și facilitarea cercetării în domeniul agriculturii și al ameliorării plantelor; consideră că legislația în cauză ar trebui să aibă ca rezultat produse mai bine adaptate la climatul local și la condițiile geografice, ceea ce ar duce la creșterea productivității și a siguranței recoltelor din punctul de vedere al sănătății și al mediului înconjurător;

32. constată că, având în vedere legislația actuală privind ameliorarea plantelor bazată pe tehnică, s-a dovedit că este dificil să se stabilească, *a posteriori*, ce tehnică a fost utilizată la momentul ameliorării, ceea ce confirmă obstacolele ridicate de legislația bazată pe tehnică;

33. invită Comisia, ținând cont de provocările și de situația actuală a sectorului european și mondial de ameliorare a plantelor, să examineze și să analizeze cu atenție situația și să propună măsuri eficiente și practice pentru a face față acestor provocări enorme cu care se vor confrunta amelioratorii și agricultorii europeni;

34. încurajează Comisia să elaboreze o strategie globală privind factorii de producție agricolă, în special în legătură cu ameliorarea plantelor; îndeamnă Comisia să asigure un cadru de politică ce sprijină sectorul factorilor de producție agricolă ca unul dintre domeniile-cheie pentru dezvoltarea productivității și sustenabilității agricole;

35. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Miercuri, 26 februarie 2014

P7_TA(2014)0132

Politica de coeziune

Rezoluția Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la cel de al 7-lea și cel de al 8-lea raport intermediar al Comisiei privind politica de coeziune a UE și raportul strategic 2013 privind implementarea programului 2007-2013 (2013/2008(INI))

(2017/C 285/07)

Parlamentul European,

- având în vedere „Al șaptelea raport intermediar privind coeziunea economică, socială și teritorială” al Comisiei din 24 noiembrie 2011 (COM(2011)0776) și documentul de lucru care îl însoțește (SEC(2011)1372),
- având în vedere „Al optulea raport intermediar privind coeziunea economică, socială și teritorială – Dimensiunea regională și urbană a crizei” al Comisiei din 26 iunie 2013 (COM(2013)0463) și documentul de lucru care îl însoțește (SWD(2013)0232),
- având în vedere documentul intitulat „Politica de coeziune: Raport strategic 2013 privind implementarea programului 2007-2013” al Comisiei din 18 aprilie 2013 (COM(2013)0210) și documentul de lucru care îl însoțește (SWD(2013) 0129),
- având în vedere propunerea Comisiei din 6 octombrie 2011 de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, care fac obiectul cadrului strategic comun, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 (COM(2011)0615),
- având în vedere Rezoluția sa din 11 martie 2009 referitoare la politica de coeziune: investiții în economia reală ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 7 octombrie 2010 referitoare la politica de coeziune și regională a UE după 2013 ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 20 mai 2010 referitoare la contribuția politicii de coeziune la atingerea obiectivelor de la Lisabona și a obiectivelor Strategiei UE 2020 ⁽³⁾,
- având în vedere propunerea Comisiei din 6 octombrie 2011 de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind dispozițiile specifice aplicabile Fondului european de dezvoltare regională și obiectivului referitor la investițiile pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1080/2006 (COM(2011)0614),
- având în vedere cel de-al patrulea raport de monitorizare al Comitetului Regiunilor privind Europa 2020 din octombrie 2013,
- având în vedere documentul comun al Direcției Generale Politică Regională și Urbană și al Direcției Generale Ocuparea Forței de Muncă, Afaceri Sociale și Incluziune din cadrul Comisiei intitulat „Politica de coeziune a UE contribuie la ocuparea forței de muncă și la creșterea economică în Europa” din iulie 2013,
- având în vedere studiul publicat de Parlament intitulat „Politica de coeziune după 2013: o evaluare critică a propunerilor legislative” din iunie 2012,
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională și avizele Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea între sexe (A7-0081/2014),

⁽¹⁾ JO C 87 E, 1.4.2010, p. 113.

⁽²⁾ JO C 371 E, 20.12.2011, p. 39.

⁽³⁾ JO C 161 E, 31.5.2011, p. 120.

Miercuri, 26 februarie 2014

- A. întrucât dovezi empirice indică faptul că criza economică, financiară și socială a stopat procesul de convergență sau chiar l-a dat înapoi, agravând în acest fel disparitățile dintre regiuni și punând capăt unei lungi perioade în timpul căreia disparitățile regionale în ceea ce privește PIB-ul pe cap de locuitor și șomajul în UE au scăzut în mod considerabil, afectând totodată mai puternic regiunile mai slabe din Uniune;
- B. întrucât resursele publice atât în statele membre, cât și la nivelul UE s-au redus și sunt supuse unei presiuni tot mai mari, în timp ce criza și recesiunea care i-a urmat, precum și criza datoriiilor suverane din mai multe state membre au determinat statele membre să implementeze în cele din urmă reformele structurale importante necesare pentru a contribui la restabilirea creșterii economice și a creării de locuri de muncă, fapt care a dus uneori la reduceri ale cofinanțării fondurilor structurale și de coeziune;
- C. întrucât politicile de consolidare fiscală au mărit rolul și importanța politicii de coeziune ca sursă de investiții publice, în special la nivel subnațional, dat fiind faptul că finanțarea acestei politici reprezintă mai mult de jumătate din totalitatea investițiilor publice într-un număr important de state membre și regiuni;
- D. întrucât criza are un impact negativ asupra tuturor regiunilor și orașelor, mărinnd astfel importanța finanțării politicii de coeziune inclusiv în regiunile de tranziție și în regiunile mai dezvoltate;
- E. întrucât contribuția la obiectivele Strategiei Europa 2020 are o dimensiune regională foarte puternică, de care ar trebui să se țină seama în pregătirea și implementarea noii generații de programe în cadrul politicii de coeziune și a altor politici de investiții ale UE;
- F. întrucât până în prezent, în cadrul politicii de coeziune, s-a pus accentul mai degrabă pe absorbție decât pe definirea și monitorizarea obiectivelor, inclusiv pe evaluarea realizării acestora, în condițiile în care sistemele de monitorizare și evaluare nu sunt în măsură să își îndeplinească pe deplin scopul, acela de a îmbunătăți definirea unor obiective diferențiate în funcție de caracteristicile, elementele specifice și nevoile locale, regionale și interregionale;
- G. întrucât politica de coeziune continuă să reprezinte principala sursă de finanțare publică a UE în contextul cadrului financiar multianual 2014-2020 și întrucât noul cadru al politicii de coeziune subliniază foarte ferm necesitatea de a concentra investițiile la nivel regional și local pe un număr restrâns de domenii considerate cele mai importante, cum ar fi crearea de locuri de muncă, IMM-urile, ocuparea forței de muncă (în special în rândul tinerilor) mobilitatea forței de muncă, formarea și educarea, cercetarea și inovarea, TIC, transportul sustenabil și eliminarea ambuteiajelor, energia sustenabilă, mediul, promovarea capacității instituționale a autorităților publice și a administrației publice eficiente, dezvoltarea urbană și orașele;
- H. întrucât necesitatea de a obține mai mult cu mai puține resurse a dus la includerea specializării inteligente în noul cadru al politicii de coeziune (CPC ⁽¹⁾), pentru ca regiunile să adopte o abordare strategică și mai puțin fragmentată a dezvoltării economice printr-un sprijin orientat către cercetare și inovare;
- I. întrucât parteneriatul și guvernanța pe mai multe niveluri constituie principii generale orizontale pentru îndeplinirea strategiei Uniunii pentru creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii, în contextul noului cadru legislativ al politicii de coeziune;
- J. întrucât evaluările realizate pe parcursul programului 2007-2013 nu au analizat întregul ciclu de evaluare, inclusiv eficiența, eficacitatea și impactul;
- K. întrucât rata absorbției fondurilor este de aproximativ 50 % la nivelul statelor membre și de aproximativ 30 % în ultimul an al intervalului;
- L. întrucât IMM-urile întâmpină dificultăți în ceea ce privește accesul la finanțarea din sectorul bancar;

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 320).

Miercuri, 26 februarie 2014

Probleme generale de implementare în cursul actualei perioade de programare

1. salută cel de al șaptelea și cel de al optulea raport intermediar, precum și raportul strategic pe 2013, și invită Comisia, care în prezent lansează evaluarea ex post 2007-2013, și statele membre să garanteze că evaluarea se bazează pe date fiabile, că analizează eficiența, eficacitatea și impactul operațiunilor și că va fi încheiată până la sfârșitul lui 2015, după cum se precizează în fostul regulament general, pentru a trage învățăminte clare în vederea implementării următoarelor perioade de programare;
2. consideră că politicile de consolidare bugetară sunt insuficiente în sine pentru a stimula creșterea și a promova investițiile care generează locuri de muncă de calitate și durabile, ceea ce impune, de asemenea, măsuri de sprijinire a economiei și de încurajare a progresului – încă fragil și timid – spre redresare;
3. invită Comisia și statele membre să crească investițiile în domeniul antreprenorial, al înființării de noi întreprinderi și al activităților independente, ca mijloc de a crea mai multe locuri de muncă, în special având în vedere că IMM-urile și microîntreprinderile reprezintă peste două treimi din totalul locurilor de muncă din sectorul privat la nivelul UE; consideră că ar trebui să se acorde o atenție specială nivelurilor regional și local; consideră, în plus, că investițiile în întreprinderile sociale și în antreprenoriatul social reprezintă o bună opțiune suplimentară pentru a satisface anumite nevoi sociale care nu sunt satisfăcute de bunurile și serviciile publice;
4. își exprimă îngrijorarea cu privire la lipsa de resurse financiare publice suficiente, în special la nivel subnațional, pentru implementarea corespunzătoare a Strategiei Europa 2020, din cauza impactului crizei economice, și cu privire la faptul că un număr important de state membre și regiuni mai puțin dezvoltate depind în mare măsură de finanțarea politicii de coeziune; consideră că înainte de a lua orice decizie cu privire la eventuale sancțiuni macroeconomice, ar trebui ținut cont în mod corespunzător de faptul că dezvoltarea anumitor state membre depinde în proporție covârșitoare de fondurile de coeziune;
5. consideră că, cu toate că resursele alocate politicii de coeziune în actualul cadru financiar multianual sunt relativ mici comparativ cu nevoile de pe teren, asigurarea unei eficiențe și a unor sinergii mai bune între bugetul UE și bugetele naționale ar putea totuși să constituie pârghii importante pentru politicile de stimulare a creșterii economice;
6. consideră că pentru a contribui la succesul strategiei UE pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii în conformitate cu obiectivele economice, sociale și de coeziune teritorială, pe lângă necesitatea de a se concentra asupra unor sectoare cu un potențial de creare de locuri de muncă și inovare pe termen lung, este important să se țină cont de faptul că multe regiuni mai puțin dezvoltate au o nevoie considerabilă de investiții în proiecte de infrastructură în sectoare de bază precum transportul, telecomunicațiile și energia regenerabilă;
7. consideră că – în ciuda faptului că autoritățile locale și regionale sunt implicate în pregătirea acordurilor de parteneriat – mai trebuie întreprinse și alte acțiuni pentru consolidarea dimensiunii teritoriale a sistemului de guvernare al politicii de coeziune, al Strategiei Europa 2020 și al semestrului european, prin asigurarea unui dialog real și a unei reale complementarități între diferitele niveluri de guvernare, pe de o parte, și asigurarea concordanței priorităților stabilite la aceste niveluri cu necesitățile și elementele specifice identificate la nivel național, regional și local, pe de altă parte; subliniază, în acest context, importanța garantării implicării corespunzătoare a administrațiilor locale și regionale în întocmirea strategiilor naționale și definirea problemelor și provocărilor lor specifice, evitând, totodată orice creștere a sarcinii administrative;
8. consideră că politica de coeziune este cel mai bine plasată pentru a oferi Strategiei Europa 2020 dimensiunea teritorială necesară pentru a aborda diferențele foarte semnificative din Uniune și din statele membre în materie de creștere economică, a garanta că potențialul de creștere este utilizat și în zonele cele mai îndepărtate și mai puțin populate ale Uniunii și a ține cont de diferențele existente în ceea ce privește capacitățile instituționale, care fac ca diferitele regiuni să nu poată utiliza obiectivele date ca referințe în același fel;

Concentrarea pe ocuparea forței de muncă și incluziunea socială

9. este cu deosebire preocupat de faptul că, din cauza crizei, procentul populației expuse la riscul de sărăcie sau excludere socială, care suferă de lipsuri materiale, degradarea mediului sau condiții precare de locuit, sau cu o rată foarte scăzută de ocupare a forței de muncă și amenințate cu excluderea și sărăcia energetică, a crescut simțitor, cu o mai mare incidență în regiunile și orașele de convergență și, mai ales, în regiunile din jurul capitalelor care, potrivit indicatorilor, sunt

Miercuri, 26 februarie 2014

clasificate ca dezvoltate, fiind afectate mai cu seamă femeile, familiile monoparentale, familiile cu patru sau mai mulți copii, cei care au persoane în îngrijire (îndeosebi cei care îngrijesc membri ai familiei cu dizabilități), membrii comunităților marginalizate sau persoanele în vârstă aflate aproape de pensionare pentru care accesul la oportunități egale este dificil;

10. consideră o urgență soluționarea acestor probleme – care afectează grav coeziunea dintre regiuni și poate amenința competitivitatea Uniunii pe termen mediu și lung – prin concentrarea pe politici care asigură accesul la locuri de muncă sustenabile, de calitate și incluziunea socială, mai ales pentru tineri, promovând rolul vital al IMM-urilor în această privință, reducând fragmentarea și facilitând tranziția între locuri de muncă, cu accent pe programele de recalificare profesională pentru cei aflați în șomaj de mult timp, valorificând experiența dobândită de cei aflați la sfârșitul carierei și promovând independența economică în egală măsură pentru femei și bărbați; consideră, de asemenea, esențială promovarea accesibilității fizice și a accesului la informații și la mijloacele de comunicare, realizările în acest domeniu trebuind evaluate cu ajutorul unor indicatori obiectivi și comparabili, luând în considerare provocările demografice;

11. insistă asupra rolului jucat de FSE în reducerea disparităților de capital uman dintre regiuni și în creșterea ratelor de ocupare a locurilor de muncă, dat fiind faptul că acest fond, concomitent cu FEDER, contribuie la îndeplinirea câtorva dintre prioritățile actuale majore ale Uniunii, și anume stimularea ocupării forței de muncă tinere și a pieței de muncă, promovarea economiei și a creșterii durabile, reducerea numărului de persoane care abandonează prematur școala și combaterea sărăciei, discriminării și excluziunii sociale; de aceea, insistă asupra necesității de a consolida principiul gestiunii financiare solide, îndeosebi în ceea ce privește eficiența și eficacitatea operațiunilor FSE și solicită Comisiei să analizeze temeinic efectul global și impactul real al FSE asupra ratei șomajului și creării de locuri de muncă;

12. recunoaște că o parte semnificativă a cheltuielilor din FSE este alocată pentru a promova locuri de muncă mai multe și mai bune, pentru a sprijini integrarea și participarea grupurilor defavorizate, inclusiv a persoanelor cu handicap, precum și pentru a dezvolta o societate favorabilă incluziunii, accesibilă tuturor cetățenilor; subliniază, cu toate acestea, că, în perioade de criză, ar trebui să se depună mai multe eforturi pentru ca FSE să se concentreze în mai mare măsură și în mod mai eficient pe combaterea inegalităților la nivel local și regional și a excluziunii sociale, pe asigurarea accesului la locurile de muncă pentru grupurile cel mai vulnerabile și pentru tineri în special, precum și pe sprijinirea reintegrării femeilor pe piața muncii prin reducerea segregării pe criterii de sex;

13. constată că numărul ridicat al cazurilor de abandon școlar în anumite regiuni depășește în mod considerabil obiectivul de 10 % și că tinerii care abandonează școala trebuie să beneficieze de o ofertă de educație, formare sau încadrare în muncă care să corespundă nevoilor lor; face referire, în acest context, la importanța acordării unei garanții pentru tineret persoanelor care abandonează școala; subliniază că, pentru a se reduce numărul cazurilor de abandon școlar, este important ca sistemul educațional să fie favorabil incluziunii și să ofere șanse egale tuturor tinerilor; subliniază că trebuie găsită, prin urmare, o soluție la problema integrării pe piața muncii a tinerilor slab calificați, asigurându-se formarea la locul de muncă și o formare profesională fără bariere, accesibilă și de calitate pentru a-i ajuta să dobândească competențele necesare, ținând cont de faptul că lipsa calificărilor adecvate poate crește riscul șomajului, care crește, la rândul lui, riscul sărăciei și implică numeroase provocări sociale legate de excluziune, alienare și eforturi ratate de a-și construi o viață independentă; atrage atenția că, în acest scop, contribuția FSE este esențială pentru a ajuta mai mulți tineri să își continue studiile și să obțină calificările corespunzătoare necesare pentru un loc de muncă și o carieră, precum și pentru a garanta un acces mai extins la educația de înaltă calitate prin intermediul proiectelor speciale adresate copiilor provenind din rândul grupurilor defavorizate și al minorităților, inclusiv persoanelor cu handicap; invită statele membre să încurajeze formarea profesională și pregătirea la locul de muncă adecvate pentru cei care vor beneficia de pe urma acestora;

14. subliniază că situația ocupării forței de muncă în rândul tinerilor depinde în foarte mare măsură de situația economică globală și că este, prin urmare, foarte important ca tinerii să fie sprijiniți, îndrumați și supravegheați în tranziția lor de la educație la viața profesională; consideră că, prin urmare, Comisia ar putea să alinieze viitoarele propuneri de politici din acest domeniu cu inițiativele „Tineret în mișcare” și „Oportunități pentru tineri”;

15. subliniază că rata ocupării forței de muncă din anumite regiuni rămâne sub 60 % și că o serie de regiuni se îndepărtează chiar și de propriile obiective naționale cu un procent de 20-25 %, ceea ce are efecte negative în special asupra tinerilor, femeilor, persoanelor în vârstă, persoanelor care asigură servicii de îngrijire și persoanelor cu handicap; subliniază că anumite măsuri de criză au avut un efect negativ asupra coeziunii și au dus la o creștere structurală a inegalităților la nivelul UE; subliniază că menținerea încadrării profesionale a grupurilor expuse unui risc ridicat sau crearea unor opțiuni de încadrare profesională pentru acestea necesită măsuri precise vizând crearea de locuri de muncă, posibilități de formare și

Miercuri, 26 februarie 2014

păstrarea locurilor de muncă; subliniază că, în cazul anumitor localități izolate, de-a lungul mai multor generații șomajul a reprezentat o problemă care amenință în special comunitățile marginalizate;

16. atrage atenția asupra faptului că ratele de ocupare a forței de muncă au rămas mult sub nivelul obiectivului Strategiei Europa 2020, conform căruia cel puțin 75 % din populația cu vârsta cuprinsă între 20 și 64 de ani ar trebui să aibă un loc de muncă până în 2020; constată că, deși nu există obiective privind ratele de ocupare a forței de muncă la nivel regional, statele membre au stabilit obiective naționale individuale care, în majoritatea cazurilor, nu au fost îndeplinite, deoarece criza financiară și economică a avut un impact asimetric major asupra piețelor regionale ale muncii, în special în Europa de Sud, unde se înregistrează o creștere semnificativă a șomajului în rândul tinerilor;

17. consideră că toate regiunile au de înfruntat problema creării unei creșteri economice durabile și a eficienței resurselor; subliniază, în această privință, necesitatea unor politici care să includă prioritizarea cheltuielilor în domeniile educației, învățării continue, cercetării, inovării și dezvoltării, eficienței energetice și antreprenoriatului local, precum și crearea unor noi instrumente financiare pentru toate tipurile de afaceri și în primul rând pentru IMM-uri;

18. reamintește potențialul IMM-urilor de creare de locuri de muncă și îndeamnă statele membre să elaboreze politici care să faciliteze accesul la finanțare și să amelioreze condițiile de finanțare pentru IMM-uri; solicită Comisiei să coopereze cu statele membre pentru a crește transparența și previzibilitatea sistemului de invitații la licitații și a reduce timpul scurt de la lansarea unei invitații la licitație și adjudecarea unui contract, îndeosebi pentru IMM-uri, care concurează într-un mediu supus unor schimbări rapide;

19. îndeamnă să se acorde o atenție deosebită sectoarelor culturale și creative, contribuind la realizarea obiectivelor strategiei „Europa 2020” și, în special, la crearea de locuri de muncă; subliniază contribuția fundamentală a acestor sectoare la dezvoltarea regiunilor și orașelor; solicită măsuri susținute de promovare a educației continue a femeilor în mod special legat de aceste sectoare în încercarea de a asigura valorificarea eficace a calificărilor lor, precum și crearea unor noi perspective de locuri de muncă;

Date din evaluări

20. reamintește că, deși există dovezi clare că punerea în aplicare a politicii de coeziune s-a accelerat și că programele care au decurs din aceasta au adus contribuții importante în numeroase domenii în care investițiile sunt necesare pentru modernizarea economică și competitivitate (cum ar fi cercetarea și dezvoltarea, sprijinul acordat IMM-urilor, reindustrializarea, incluziunea socială și educația și formarea), un anumit număr de state membre riscă să eșueze în încercarea de a își implementa programele înainte de sfârșitul perioadei actuale de programare; solicită Comisiei, în această privință, să analizeze cauzele profunde ale ratelor de absorbție scăzute și îndeamnă statele membre să furnizeze cofinanțare pentru a accelera implementarea fondurilor;

21. încurajează statele membre să exploreze sinergiile dintre finanțarea politicii de coeziune și alte surse de finanțare europeană (precum TEN-T, TEN-E, MCE, Orizont 2020, COSME și alte programe), precum și cu finanțarea oferită de Banca Europeană de Investiții și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare; îndeamnă statele membre să accelereze punerea în aplicare și simplificarea și să îmbunătățească accesul la fondurile disponibile pentru încurajarea IMM-urilor, a organizațiilor societății civile, a municipalităților locale și a altor beneficiari interesați să utilizeze aceste fonduri;

Monitorizarea și provocări în materie de evaluare

22. consideră că evaluarea joacă un rol esențial în dezbateră politică și în procesul de învățare dar se arată preocupat de faptul că, deși furnizarea datelor de monitorizare și a informațiilor legate de implementare îmbunătățește calitatea obiectivelor fixate, calitatea neuniformă a rapoartelor privind progresele înregistrate îngreunează totuși în multe cazuri conturarea unei imagini complete și exacte a progreselor făcute în realizarea obiectivelor la nivel regional și local; subliniază faptul că evaluarea ar trebui, de asemenea, să examineze și să propună măsuri vizând relaxarea sarcinilor inutile impuse beneficiarilor, inclusiv IMM-uri, autorități locale și regionale și ONG-uri; consideră că nu ar trebui impuse sarcini suplimentare legate de monitorizare;

23. consideră că rapoartele intermediare nu oferă pe deplin o imagine clară a progreselor realizate în aplicarea politicii de coeziune și în realizarea obiectivelor stabilite, fie din cauza problemelor legate de disponibilitatea datelor la nivelul relevant fie din cauza unei legături insuficient de clare între datele statistice furnizate și măsura în care obiectivele politicii de coeziune care cer monitorizare au fost îndeplinite;

Miercuri, 26 februarie 2014

24. solicită Comisiei și statelor membre, în vederea creșterii transparenței raportării și a calității programării și a punerii sale în aplicare, să utilizeze din plin instrumentele de monitorizare și evaluare disponibile în contextul actualului cadru legislativ (o orientare mai puternică către rezultate, utilizarea de indicatori de realizare comuni, alegerea indicatorilor pentru rezultate specifice ale programului și un cadru de performanță clar);

25. consideră că întrucât, cu toate că evaluările programelor din cadrul politicii de coeziune pentru perioada 2007-2013, cofinanțate de FEDER și Fondul de coeziune arată că, în general, în statele membre există un nivel satisfăcător de conștientizare a cerinței privind egalitatea de gen la elaborarea unor astfel de programe (70 % ⁽¹⁾), ele indică totodată că egalitatea de gen nu este deloc integrată efectiv în programe printr-o identificare clară a problemelor sau prin obiective cuantificate (mai puțin de 8 %); invită Comisia să îmbunătățească în continuare sistemele de raportare ale statelor membre prin introducerea și utilizarea unor indicatori, astfel încât să fie posibil să se evalueze sprijinul acordat în cadrul politicii de coeziune pentru realizarea de progrese concrete în ceea ce privește egalitatea de gen și măsura în care se realizează acest lucru;

26. îndeamnă Comisia să verifice dacă autoritățile de gestionare aplică Directiva privind plățile întârziate în legătură cu beneficiarii de proiecte și dacă iau măsuri corespunzătoare pentru a reduce întârzierile plăților;

27. invită Serviciul de audit intern al Comisiei și Curtea Europeană a Auditorilor să crească numărul auditurilor lor de performanță privind fondurile structurale și de coeziune și, în special privind FSE;

o

o o

28. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și statelor membre.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/evaluation/pdf/2009-03-16-inception-report.pdf

Miercuri, 26 februarie 2014

P7_TA(2014)0133

Dezvoltarea optimă a potențialului regiunilor ultraperiferice

Rezoluția Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la dezvoltarea optimă a potențialului regiunilor ultraperiferice prin crearea de sinergii între fondurile structurale și alte programe ale Uniunii Europene (2013/2178(INI))

(2017/C 285/08)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 349 și articolul 355 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), prin care regiunilor ultraperiferice (RUP) li se conferă un statut special și care prevede adoptarea unor măsuri specifice care să permită punerea în aplicare pe deplin a tratatelor și a politicilor comune,
- având în vedere articolul 107 alineatul (3) litera (a) din TFUE privind regimul ajutoarelor de stat destinat acestor regiuni;
- având în vedere articolul 174 și articolele următoare din TFUE, care stabilesc drept obiectiv coeziunea economică, socială și teritorială și definesc instrumentele financiare structurale necesare pentru a atinge acest obiectiv,
- având în vedere comunicările Comisiei Europene referitoare la regiunile ultraperiferice (RUP), în special cea din 17 octombrie 2008 intitulată „Regiunile ultraperiferice: un atu pentru Europa” (COM(2008)0642),
- având în vedere rezoluțiile sale referitoare la regiunile ultraperiferice, în special cea din 20 mai 2008 referitoare la Strategia pentru regiunile ultraperiferice: realizări și perspective ⁽¹⁾,
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei intitulat „Regiunile în 2020 – o evaluare a viitoarelor provocări pentru regiunile Uniunii” (SEC(2008)2868),
- având în vedere mesajul adresat de Insula Réunion la 7 iulie 2008 în urma conferinței intitulate „Uniunea Europeană și regiunile de peste mări: strategii pentru combaterea schimbărilor climatice și a pierderii biodiversității” și având în vedere concluziile Consiliului Uniunii Europene din 25 iunie 2009 privind evaluarea intermediară a punerii în aplicare a planului de acțiune al UE pentru biodiversitate și către o strategie a UE privind speciile alogene invazive,
- având în vedere memorandumul comun al regiunilor ultraperiferice din 14 octombrie 2009 privind „Regiunile ultraperiferice în perspectiva anului 2020”,
- având în vedere platforma comună din 6 iulie 2010 adresată Președintelui Comisiei Europene, José Manuel Durão Barroso, de către Conferința deputaților în Parlamentul European din regiunile ultraperiferice,
- având în vedere memorandumul comun semnat de Spania, Franța, Portugalia și regiunile ultraperiferice din 7 mai 2010, intitulat „O viziune reinnoită privind strategia europeană pentru regiunile ultraperiferice”,
- având în vedere contribuția comună a regiunilor ultraperiferice din 28 ianuarie 2011 privind cel de-al cincilea raport referitor la coeziunea economică, socială și teritorială,
- având în vedere raportul intitulat „Regiunile ultraperiferice din UE și piața unică: influența UE în lume”, din 12 octombrie 2011, adresat lui Michel Barnier, membru al Comisiei Europene, prezentat de către Pedro Solbes Mira,
- având în vedere Rezoluția sa din 18 aprilie 2012 referitoare la rolul politicii de coeziune în regiunile ultraperiferice din Uniunea Europeană în contextul Strategiei „Europa 2020” ⁽²⁾,

⁽¹⁾ JO C 279 E, 19.11.2009, p. 12.

⁽²⁾ JO C 258 E, 7.9.2013, p. 1.

Miercuri, 26 februarie 2014

- având în vedere Comunicarea Comisiei Europene din 20 iunie 2012 intitulată „Regiunile ultraperiferice ale Uniunii Europene: către un parteneriat pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii” (COM(2012)0287),
 - având în vedere raportul întocmit de deputatul Serge Letchimy pentru prim-ministrul Republicii Franceze, intitulat „Articolul 349 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene: o contribuție la aplicarea derogărilor, care vine în sprijinul unui proiect global privind dezvoltarea regiunilor ultraperiferice”,
 - având în vedere contribuțiile comune și documentele cu caracter tehnic și politic ale Conferinței președinților regiunilor ultraperiferice din Uniunea Europeană și, în special, declarația finală a celei de a 19-a Conferințe a președinților regiunilor ultraperiferice din Uniunea Europeană din 17 și 18 octombrie 2013,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională (A7-0121/2014),
- A. întrucât atuurile, resursele și potențialul RUP, recunoscute de Comisia Europeană în strategia sa din 2008 și în comunicarea sa din 2012, vizează domenii de importanță esențială pentru Uniunea Europeană în ceea ce privește cercetarea, inovarea și creșterea și întrucât acestea sunt insuficient susținute și finanțate prin fondurile și programele europene;
- B. întrucât regiunile ultraperiferice sunt alcătuite dintr-un ansamblu de arhipelaguri, din insule și dintr-o regiune situată în pădurea amazoniană care se caracterizează prin constrângeri comune specifice care le diferențiază de alte zone geografice din Uniune prezentând caracteristici speciale (regiuni insulare, montane și cu densitate scăzută a populației);
- C. întrucât, în ceea ce privește obiectivele pe care Uniunea și le-a stabilit pentru a realiza Strategia Europa 2020 pentru creștere economică, Strategia Orizont 2020, Strategia Energie 2020, programele LIFE+ și Natura 2000, rețelele transeuropene de telecomunicații, de transport și de energie, RUP reprezintă regiuni ale excelenței care pot contribui în mod semnificativ la realizarea acestor obiective;
- D. întrucât este important, în acest sens, să se încurajeze investițiile pe termen lung și să se promoveze potențialul de inovare al RUP pentru a le întări în mod sustenabil avântul economic și social și pentru a spori șansele de reușită ale diferitelor strategii ale Uniunii;
- E. întrucât, pentru realizarea acestor strategii, fondurile structurale și Fondul european de investiții pentru RUP ar trebui ajustate sau completate pentru ca RUP să poată participa, la nivelul potențialului și în conformitate cu intențiile lor, la marile provocări cu care se confruntă Uniunea Europeană;
- F. întrucât contextul actual de criză economică și socială are efecte deosebit de grave în regiunile ultraperiferice ale Uniunii Europene, în special în ceea ce privește competitivitatea și ocuparea forței de muncă și întrucât, pentru a răspunde necesității de creștere economică și pentru a face față problemei șomajului, ar trebui să se ia măsuri urgente și adecvate în următoarea perioadă de finanțare și programare;
- G. întrucât și articolul 349 ar trebui să fie utilizat ca temei juridic pentru a permite RUP, prin măsuri specifice, să își găsească locul ce li se cuvine în programele UE care ar putea contribui în mod concret la dezvoltarea potențialului lor recunoscut;
- H. întrucât RUP ar putea deveni teritorii pilot și teritorii ale excelenței ce ar aduce beneficii Uniunii în ansamblu în domenii precum: biodiversitatea, mediul, adaptarea la schimbările climatice și atenuarea acestora, gestionarea și observarea fenomenelor climatice extreme, cercetarea, inovarea, spațiul, domeniul aerospațial, oceanele, creșterea în domeniul maritim, amenajarea spațiului maritim și guvernarea maritimă, seismologia, vulcanologia, bolile nou apărute, energiile regenerabile, transporturile, telecomunicațiile, capacitatea de intervenție umanitară de urgență în țările terțe și cultura;
- I. întrucât RUP sunt situate în bazinele maritime din zona Caraibilor, Oceanului Indian și Oceanului Atlantic; întrucât conferă Uniunii Europene statutul de putere maritimă mondială; întrucât poziția lor geostrategică contribuie la dimensiunea mondială a UE; întrucât RUP sunt dispun de resurse naturale, marine și halieutice excepționale, care reprezintă peste 50 % din biodiversitatea de la nivel mondial;

Miercuri, 26 februarie 2014

- J. întrucât RUP reprezintă o realitate unică și formează un ansamblu comun atât în cadrul, cât și în afara Uniunii Europene, pe care Comisia Europeană trebuie să îl promoveze și să îl sprijine, în special prin implementarea unor politici comune;
- K. întrucât optimizarea potențialului RUP impune crearea unor sinergii maxime între toate instrumentele, fondurile și programele Uniunii,

Noi perspective pentru RUP

1. este convins că potențialul, atuurile, resursele și experiența RUP reprezintă o șansă suplimentară pentru Uniune și statele membre de a face față provocărilor cu care se confruntă în ceea ce privește mondializarea, capacitatea de inovare, creșterea, coeziunea socială, presiunea demografică, schimbările climatice, prevenirea riscurilor majore de catastrofe naturale, energia, gestionarea sustenabilă a resurselor naturale și conservarea biodiversității;
2. este convins de faptul că îmbunătățirea accesului RUP la diferitele programe și fonduri ale Uniunii conduce, pe termen scurt și pe termen lung, la beneficii pentru întreaga Uniune; regretă orientarea preconizată la nivel european de a nu recurge decât la politica de coeziune pentru a finanța cvasi-totalitatea proiectelor de dezvoltare ale RUP;
3. sprijină Comisia Europeană în intenția sa de a implementa politici care să întărească autonomia, consolidarea economică și crearea de locuri de muncă sustenabile în RUP, prin valorificarea atuurilor lor și a unor măsuri practice ingenioase bazate pe articolul 349 din TFUE, precum și a instrumentelor ad-hoc, în special în domeniul energiei, transporturilor și TIC, pentru fiecare dintre fondurile și programele care au obiective ce pot fructifica atuurile RUP în vederea unei dezvoltări sustenabile;
4. subliniază, de asemenea, faptul că este necesar și important pentru RUP ca politicile europene să contribuie – prin instrumente fiscale și vamale specifice, printre altele, la promovarea și la diversificarea bazei economice a economiilor regiunilor ultraperiferice și la crearea de locuri de muncă;
5. consideră că articolul 349 din TFUE reprezintă un temelie juridic adecvat pentru adoptarea unor măsuri specifice pentru regiunile ultraperiferice, dar regretă utilizarea limitată și redusă a acestei dispoziții din tratat, care prevede posibilitatea de a acorda un regim special pe baza statutului de regiune ultraperiferică;
6. invită Comisia să creeze un grup de contact între comisarii europeni de resort, grupul de lucru interservicii care coordonează politicile pentru RUP și deputați în Parlamentul European aleși în RUP, pentru a evalua programele preconizate și/sau inițiate pentru RUP;
7. subliniază faptul că, întrucât sunt îndepărtate de continentul european, RUP reprezintă vectorii de influență ai unei Uniuni Europene care devine conștientă de dimensiunea sa mondială și de rolul său într-o lume ce suferă o profundă schimbare;
8. solicită ca, în caz de dezastru natural, să se acorde o atenție specială RUP, având în vedere particularitățile acestora și în conformitate cu articolul 349, care prevede posibilitatea de a adopta măsuri specifice, și reamintește importanța coordonării fondurilor structurale cu Fondul de solidaritate al Uniunii Europene;
9. solicită ca investițiile efectuate prin intermediul serviciilor de interes economic general în domeniul TIC, al transporturilor, al apei și al energiei să devină o prioritate în aceste regiuni și susține un cadru mai coerent privind ajutoarele de stat acordate RUP în vederea realizării obiectivelor Strategiei Europa 2020;
10. este convins de existența unei corelații strânse între conștientizarea dimensiunii mondiale pe care o poate valorifica Uniunea și atenția acordată RUP; este convins de faptul că Uniunea și statele membre nu iau suficient în considerare ponderea și perspectiva de viitor a alegerilor sale strategice în materie de investiții în RUP și această situație este un indicator al valorificării insuficiente de către Uniune a propriei sale dimensiuni mondiale și internaționale; consideră că este esențial pentru RUP să se îmbunătățească sinergiile în ceea ce privește instrumentele și programele în vederea promovării cooperării internaționale a acestor regiuni pe plan mondial;

Miercuri, 26 februarie 2014

11. reamintește că pentru promovarea creării de sinergii între fondurile structurale și alte programe ale Uniunii, este esențial să se adopte o perspectivă macroregională și să se elaboreze strategii pentru macroregiunile care includ RUP, valorificând caracteristicile și resursele acestor regiuni;
12. invită autoritățile naționale și regionale să utilizeze o abordare bazată pe mai multe fonduri și să stabilească, în măsura posibilului și într-un mod cât mai eficace, articulații între fondurile structurale și instrumentele financiare ale altor programe ale Uniunii Europene;
13. invită Comisia să aprofundeze strategia europeană privind RUP pentru a facilita dezvoltarea atuurilor acestor regiuni, precum și să ia în considerare constrângerile structurale și permanente cu care acestea se confruntă; invită Comisia, în acest context, să dea curs propunerilor formulate de RUP și incluse în special în planurile de acțiune ale acestora;

Sinergii cu programul Orizont 2020

14. consideră că RUP au potențialul de a se afla în fruntea cercetării și a tehnologiilor în domeniile vizate de obiectivele programului Orizont 2020, cum ar fi spațiul, domeniul aerospațial, biotehnologiile, observarea riscurilor naturale, cercetarea în domeniul marin, biodiversitatea, energia din surse regenerabile, sănătatea, adaptarea la schimbările climatice și transporturile inteligente;
15. reamintește că unul dintre obiectivele politicii de coeziune pentru perioada 2014-2020 este consolidarea cercetării, a dezvoltării tehnologice și a inovării;
16. regretă că RUP, întrucât proiectele lor nu se încadrează decât foarte greu în exigențele obținerii unor finanțări comunitare din cauza caracteristicilor lor speciale, nu au beneficiat suficient de programul-cadru pentru cercetare și dezvoltare în perioada 2007-2013 și prezintă, în consecință, o rată scăzută a participării și a reușitelor, și sunt mai puțin prezente în rețelele europene de cercetare; invită, în acest sens, Comisia, să acționeze pentru susținerea cercetării în RUP și să faciliteze atingerea unei mase critice;
17. consideră că doar FEDER nu va putea permite RUP să îndeplinească obiectivele politicii de coeziune și ale Strategiilor UE 2020 și Orizont 2020; consideră că, în consecință, Comisia ar trebui să adapteze și să garanteze accesul RUP la programul Orizont 2020 prin crearea unor programe specifice, care să faciliteze integrarea RUP în rețelele europene și internaționale de cercetare și inovare; reamintește, în acest sens, că în secțiunea referitoare la programul intitulat „Extinderea participării și diseminarea excelenței” din Strategia Orizont 2020 se evidențiază existența unor decalaje semnificative, identificate în tabloul de bord privind inovarea al Uniunii, între performanțele în domeniul cercetării și al inovării măsurile specifice de diseminare a excelenței și de extindere a participării statelor membre și a regiunilor întârziate în materie de cercetare și inovare;
18. pledează pentru valorizarea și dezvoltarea structurală a universităților din RUP, pentru a contribui, în sinergie cu programul Orizont 2020, la afirmarea europeană și internațională a universităților din RUP, a centrelor de cercetare ale acestora, precum și a cercetătorilor și studenților lor; reamintește faptul că programele care promovează mobilitatea interuniversitară a studenților, a cadrelor didactice și a funcționarilor sunt grav compromise în RUP din cauza costurilor suplimentare generate de izolare și de distanță;
19. reamintește faptul că programele de cercetare și de inovare trebuie să fie suficient de flexibile pentru a se adapta noilor frontiere și noilor provocări în domeniul cunoașterii, cum ar fi zonele acvatice de mare adâncime, care prezintă un potențial ridicat;
20. atrage atenția asupra intereselor economice tot mai mari legate de imensa bogăție a solurilor marine și de uriașul potențial biogenetic, mineral și biotehnologic al regiunilor ultraperiferice în aceste domenii, precum și asupra faptului că este important să se țină seama de acestea în „noua strategie europeană pentru RUP”, pentru a se asigura dezvoltarea unei economii a cunoașterii, bazată pe mediul marin, precum și crearea de activități economice cu valoare adăugată ridicată în domenii precum medicina, farmacia și energia, printre altele;

Miercuri, 26 februarie 2014

Sinergii cu piața internă

21. invită Comisia Europeană să valorifice diferitele concluzii din raportul Solbes pentru a crește integrarea și dezvoltarea RUP pe piața internă;
22. subliniază că în RUP concurența nu se concretizează în același fel ca în restul spațiului european, libera funcționare a pieței în aceste regiuni nefiind posibilă în majoritatea sectoarelor SIEG a căror activitate nu este atractivă pentru investițiile private; subliniază că, în RUP, oferta de produse de calitate la prețuri competitive nu este posibilă decât dacă există o compensație adecvată din partea statului, iar oferirea acestor servicii în RUP necesită o evaluare urgentă din partea Comisiei, astfel încât să se prevadă o mai mare flexibilitate și o mai bună adaptare a cadrului legislativ actual al Uniunii la această realitate;
23. invită Comisia să asigure respectarea mai strictă a dispozițiilor privind concurența, pentru a se evita situațiile de monopol și de înțelegeri ilicite în aceste teritorii;
24. invită Comisia să publice un ghid pentru întreprinderile mici și mijlocii din RUP și pentru contribuția acestora la piața internă, ținând seama de diferitele programe și fonduri europene aplicabile în RUP;
25. invită Comisia să examineze costurile suplimentare și problema nivelului ridicat al prețurilor în RUP și să țină seama de acestea în elaborarea politicilor europene;

Sinergii cu programul LIFE+ și cu Strategia Energie 2020

26. consideră că potențialul RUP în materie de gestionare, conservare și reabilitare a biodiversității, de adaptare la schimbările climatice și de dezvoltare a surselor de energie regenerabile poate fi optimizat, permițând în aceleași timp Uniunii să își atingă propriile obiective, prin crearea de sinergii și de posibilități de finanțare complementară între politica de coeziune, programul LIFE+ și Strategia Energie 2020;
27. observă că programul LIFE+ pentru perioada 2014-2020 vizează cofinanțarea unor proiecte inovatoare al căror scop este conservarea mediului și combaterea schimbărilor climatice; subliniază că este esențial să se creeze sinergii cu obiectivele 5 și 6 ale politicii de coeziune 2014-2020, având în vedere faptul că este indispensabilă, în acest sens, consolidarea participării RUP în LIFE+;
28. regretă faptul că acțiunea pregătitoare BEST nu a fost transformată într-un real program pentru RUP și TTPM, contrar avizului Parlamentului European și concluziilor Consiliului din 25 iunie 2009;
29. regretă faptul că habitatele și speciile animale și vegetale care trebuie protejate în RUP franceze nu au fost înscrise în anexa I la Directiva 92/43/CEE privind habitatele, fauna și flora, ceea ce face imposibilă aplicarea acestei directive în RUP franceze și exclude aceste teritorii de la participarea la rețelele și programele Natura 2000;
30. invită Comisia să elaboreze un program Natura 2000 specific pentru RUP, luând drept temei articolul 349 din TFUE;
31. invită Comisia să promoveze, bazându-se pe bunele exemple și pe rezultatele înregistrate de câteva regiuni ultraperiferice în domeniul energiilor regenerabile, măsuri pentru a deveni autonome în materie de energie și pentru a realiza obiectivele Strategiei Energie 2020 și reamintește Comisiei propunerea elaborată de aceasta vizând crearea unui program specific în domeniul energiei menit să reducă costurile aprovizionării, ale infrastructurilor și ale serviciilor furnizate în RUP, cu scopul de a încuraja politicile în domeniul energiei din surse regenerabile, pe baza programelor POSEI, și cu scopul de a atinge cel mai ridicat nivel al sinergiilor cu alte axe de acțiune ale UE;
32. atrage atenția asupra necesității de a încuraja dezvoltarea potențialului existent a energiilor din surse regenerabile în insule, dependența de combustibili fosili fiind agravată de izolarea lor și depărtarea geografică; consideră, prin urmare, că ar trebui să ia în considerare nevoia de a asigura, în cadrul politicilor energetice europene, instrumente care să le permită să facă față în mod adecvat problemelor ridicate de către sistemele energetice izolate;

Sinergii cu programele europene pentru tineret

33. subliniază că obiectivele 8, 9 și 10 ale noii politici de coeziune sunt ocuparea forței de muncă, integrarea socială, combaterea sărăciei, educația, formarea și formarea profesională;

Miercuri, 26 februarie 2014

34. subliniază faptul că RUP se află printre regiunile europene care sunt afectate de cele mai ridicate niveluri ale șomajului, în special în rândul tinerilor; atrage însă, atenția asupra dificultății aplicării fondurilor de garantare pentru tineri prin co-finanțare; regretă în continuare absența unor dispoziții specifice pentru RUP în cadrul programelor privind ocuparea și inovarea socială și reamintește că RUP au întâmpinat dificultăți încercând să beneficieze de oportunitățile oferite de programul „Progres”; solicită dezvoltarea axei sociale, prin implementarea unui plan pilot de urgență pentru a combate șomajul în regiunile ultraperiferice; solicită crearea, în cadrul Comisiei, a unor echipe de acțiune speciale pentru încadrarea în muncă a tinerilor cu scopul de aplica garanția și mobilizarea FSE și ILMT;

35. invită BEI să includă RUP în inițiativa sa intitulată „Locuri de muncă pentru tineri” și în programul său intitulat „Să investim în competențe”;

36. este îngrijorat de exodul puternic de competențe cu care se confruntă RUP din cauza nivelului ridicat al șomajului și a insuficienței măsurilor de formare propuse, în timp ce pentru o creștere durabilă este indispensabil să fie disponibilă o forță de muncă instruită și calificată, mai ales în domeniile specifice sau tradiționale ale acestor regiuni, dar și pentru a stimula dezvoltarea de noi activități pentru a face față provocărilor la nivel mondial;

37. observă că obiectivul noului program Erasmus este dezvoltarea unei societăți a cunoașterii; subliniază că realizarea acestui obiectiv reprezintă o condiție indispensabilă pentru realizarea Strategiei Europa 2020, care conferă cunoașterii rolul de forță motrice principală a economiei europene; constată astfel necesitatea de a se crea în RUP o sinergie mai puternică între programul Erasmus și FSE, astfel încât să fie valorificate resursele umane și competențele locale, care constituie motoare puternice ale creșterii;

38. sprijină dezvoltarea capacităților universitare ale regiunilor ultraperiferice și a noilor filiere ale excelenței, pentru a mări atractivitatea și influența universităților din RUP în Europa; sprijină dezvoltarea de parteneriate interuniversitare, extinzându-le și la universitățile din țările terțe cu care regiunile ultraperiferice întrețin relații privilegiate; de asemenea, solicită ca și programele Erasmus+ și EURES să suporte costurile de transport suplimentare legate de distanța mare, pentru a permite studenților din RUP să profite de programele europene de formare și de schimb, iar universităților RUP să încerce să beneficieze mai de programul Erasmus Mundus între statele membre și restul lumii;

Sinergii cu rețelele transeuropene (transporturi, telecomunicații, energie)

39. reafirmă faptul că raportul Teixeira referitor la rolul politicii de coeziune în regiunile ultraperiferice din Uniunea Europeană în contextul Strategiei „Europa 2020” (2011/2195(INI)) invită Comisia să creeze un program specific în domeniul energiei, al transporturilor și al tehnologiilor informației și comunicațiilor, pe baza programelor POSEI și, în special, un cadru specific pentru susținerea sectorului transporturilor în RUP, în favoarea, printre altele, a transporturilor în comun și a dezvoltării transportului maritim între insule;

40. subliniază necesitatea dezvoltării în RUP a unor sinergii între rețelele transeuropene, mecanismul pentru interconectarea Europei, programele Civitas și Orizont 2020 și investițiile efectuate de FEDER și de fondurile de coeziune care au legătură cu domeniile transporturilor, telecomunicațiilor și energiei;

41. reamintește faptul că accesibilitatea joacă un rol principal în contextul dezvoltării regiunilor ultraperiferice și adesea este obligatoriu să existe o rețea internă și externă complexă de servicii de transport maritim și aerian, ceea ce îngreunează mobilitatea și accesibilitatea în RUP, care nu dispun de o alternativă la transportul aerian sau maritim și care, de asemenea, trebuie să facă față majorării prețurilor transportului, majorare care, în sine, are consecințe negative în domeniul economic și social;

42. salută angajamentul Comisiei de a integra RUP în rețele europene, dar regretă excluderea din majoritatea acestor zone a coridoarelor prioritare și, prin urmare, excluderea finanțării prin MIE; invită Comisia să-și reconsidere această excludere în strategia pentru regiunile ultraperiferice și să garanteze că investițiile în transporturi din regiunile ultraperiferice pentru a contracara izolarea geografică; invită Comisia să stabilească un cadru sectorial specific pentru RUP pentru a promova accesibilitatea și conectarea RUP cu continentul european;

Miercuri, 26 februarie 2014

43. regretă faptul că proiectele de dezvoltare a autostrăzilor maritime nu sunt mai avansate în cauza priorității acordate legăturilor pe distanță scurtă care exclud în mod discriminatoriu RUP; invită Comisia să revizuiască această excludere în cadrul strategiei sale pentru regiunile ultraperiferice;
44. subliniază necesitatea de a revizui cadrul privind ajutoarele de stat pentru transporturile maritime, în scopul de a permite acordarea de ajutoare publice pentru legăturile maritime dintre RUP și țările terțe;
45. subliniază necesitatea de a adapta clasificarea aeroporturilor regionale, în măsura în care aceasta nu se poate limita, în cazul RUP, la chestiuni precum fluxul pasagerilor și rentabilitatea;
46. consideră că, având în vedere rolul care îi revine economiei digitale, problema diviziunii digitale dintre RUP și Europa constituie o piedică în calea dezvoltării și a competitivității RUP; constată că întârzierile înregistrate în ceea ce privește implementarea și modernizarea TIC în RUP agravează problema depărtării geografice prin diviziunea digitală; propune ca dezvoltarea TIC să fie intensificată prin extinderea și modernizarea rețelelor, prin realizarea de sinergii cu FEDER și prin înlesnirea accesului acestor proiecte la finanțarea acordată de BEI și subliniază, de asemenea, necesitatea de a le acorda acestor regiuni acces prioritar la programele GMES și GALILEO;

Sinergii cu politica UE în domeniul maritim (PCP, FEPAM)

47. reamintește că RUP contribuie la faptul că Uniunea Europeană are statutul de putere maritimă la nivel mondial;
48. invită Comisia să conștientizeze mai profund dimensiunea sa maritimă mondială, importanța mărilor, a oceanelor și a „creșterii albastre” pentru întreaga UE, poziția strategică pe care o ocupă RUP, rolul pe care îl pot avea aceste teritorii în exploatarea sustenabilă a mărilor, a oceanelor și a zonelor de coastă în guvernarea maritimă mondială și în dezvoltarea unei economii bazate pe cunoașterea resurselor marine;
49. constată lipsa unei sinergii între politica de coeziune și PCP, deoarece aceasta din urmă nu ține încă seama în măsură suficientă de realitățile din aceste regiuni; subliniază importanța păstrării unui program POSEI în domeniul pescuitului și propune să dezvolte cercetarea și inovarea în economia maritimă, ca potențiali factori de creștere
50. subliniază faptul că RUP depind de resursele halieutice din zonele lor economice exclusive, care sunt foarte fragile în plan biologic și ecologic și că, prin urmare, este oportun să se asigure o protecție adecvată și eficace a zonelor lor sensibile din punct de vedere biogeografic, în special prin asigurarea accesului exclusiv al acestora la flotele locale care desfășoară activități utilizând instrumente de pescuit ecologice; subliniază faptul că este necesar să se garanteze o exploatare echilibrată și sustenabilă a resurselor din aceste zone, menținând în același timp activitatea de pescuit; cere ca acordurile de pescuit ale Uniunii să fie, de asemenea, negociate în viitor, cu implicarea părților interesate în RUP și gândite în beneficiul populațiilor locale, pe termen lung, și integrarea sistematică a unui capitol cu privire RUP în evaluările de impact;
51. regretă faptul că programul POSEI în domeniul pescuitului, care instituie un regim de compensare pentru costurile suplimentare a comercializării unor produse pescărești din RUP, generate de caracterul ultraperiferic, a fost recent integrat în Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime (FEPAM) și că acesta nu mai constituie, prin urmare, o reglementare autonomă care să vizeze în mod specific și exclusiv aceste regiuni, ceea ce scade importanța discriminării pozitive recunoscute ca drept al RUP în temeiul articolului 349 din TFUE;
52. regretă faptul că, în noua PCP, având în vedere situația anumitor RUP, asistența pentru reînnoirea flotelor nu a fost autorizată pentru aceste regiuni;

Sinergii cu politica agricolă comună

53. constată că agricultura este un sector dinamic care generează locuri de muncă și participă la dezvoltarea de activități cu o înaltă valoare adăugată; reamintește, cu toate acestea, caracteristicile specifice sectorului agricol din RUP care afectează profund această activitate, cum ar fi dimensiunea redusă a exploatațiilor sau piața limitată; reamintește că cel de al treilea obiectiv al noii politici de coeziune este consolidarea IMM-urilor din sectorul agricol;
54. constată că sectorul agricol din RUP se confruntă cu dificultăți în materie de diversificare și competitivitate, precum și cu noi provocări legate, în special, de globalizare, de liberalizarea piețelor, de securitatea alimentară și de dezvoltarea sustenabilă;

Miercuri, 26 februarie 2014

55. subliniază necesitatea de a menține programul POSEI, care s-a dovedit util și adaptat la realitățile din RUP, dar care suferă de subfinanțare cronică; subliniază, în acest sens, necesitatea de a oferi POSEI mijloacele necesare pentru a ajuta producătorii din RUP să depășească efectele liberalizării, prezente în mai multe domenii, legate de politicile europene și de încheierea acordurilor internaționale, inclusiv în sectoare precum laptele, zahărul, romul, carnea și bananele; subliniază, de asemenea, importanța economică, socială și de mediu a tuturor producțiilor agricole din regiunile ultraperiferice; sprijină menținerea POSEI într-un cadru adecvat și autonom;

56. încurajează crearea de sinergii între politica de coeziune și FEADR pentru a garanta gestionarea sustenabilă a resurselor de apă prin modernizarea și extinderea rețelelor de irigație, amenajarea teritoriului, formarea, valorificarea turistică a agriculturii sustenabile și a comunităților rurale;

57. invită Comisia să stimuleze producția agricolă locală și comercializarea locală, adică o producție locală de calitate care să înlocuiască importurile;

58. sprijină crearea în RUP de DOP, de DOC și de mărci locale și solicită o politică de promovare care să răspundă nevoilor RUP, precum și o politică de protecție a IG;

Sinergii cu politica externă a UE

59. regretă lipsa constantă a unei corelări între fondurile europene, FED, FEDER și ETC, în special în cadrul proiectelor de cooperare transfrontalieră, acestea fiind esențiale pentru realizarea obiectivelor acestor fonduri; reamintește, în acest sens, necesitatea asigurării compatibilității programelor FED și FEDER;

60. invită Comisia să inițieze o cooperare între statele membre ale UE, RUP, TTPM și țările ACP pentru a intensifica dialogul și a favoriza integrarea RUP în zonele lor geografice respective; subliniază, în acest sens, rolul esențial pe care delegațiile UE ar trebui să îl joace mai pregnant pentru a facilita dialogul între diferiții actori implicați în programarea aferentă RUP, TTPM și țărilor ACP;

61. invită Comisia să conștientizeze mai profund poziția geostrategică a RUP determinată de apropierea acestora de mai multe continente;

62. invită Comisia să finalizeze planul de acțiune pentru vecinătatea extinsă, la care lucrează din 1999, precum și să identifice obstacolele și soluțiile care să faciliteze integrarea regională a RUP în regiunile geografice respective; în acest context, reamintește relațiile istorico-culturale privilegiate a fiecărei RUP cu anumite țări terțe, precum și dezvoltarea potențială a unor relații economice, comerciale și de cooperare cu mai multe regiuni ale lumii;

63. solicită Comisiei să țină mai bine seama de impactul acordurilor comerciale încheiate cu țările terțe asupra economiilor RUP, cerând elaborarea sistematică a unui studiu de impact prealabil cu privire la protecția așa-numitelor produse „sensibile”, în cazul în care acest lucru este justificat, și să compenseze în mod echitabil prejudiciile aduse sectoarelor specifice; solicită, de asemenea, crearea unui mecanism de consultare a autorităților regionale în aceste regiuni; îndeamnă Comisia să prevadă pentru acordurile internaționale în curs de implementare, studii periodice pentru a evalua și a lua în considerare vulnerabilitatea piețelor în regiunile ultraperiferice;

64. regretă faptul că acordurile încheiate cu țările Americii Latine și cu țările ACP nu au ținut seama de interesele RUP și că, înainte de negocierea acestor acorduri, nu a fost realizată nicio evaluare de impact;

65. solicită Comisiei să negocieze în mod sistematic, în cadrul acordurilor comerciale încheiate cu țările ACP învecinate cu RUP, o componentă specifică vizând crearea unei piețe RUP-ACP al cărei obiectiv să fie integrarea mai eficace a RUP în zonele lor geografice respective;

66. reamintește interesul pe care îl reprezintă RUP, permițându-i Uniunii Europene să își dezvolte și să își folosească capacitățile de intervenție umanitară ca răspuns la catastrofe naturale; recomandă, prin urmare, crearea unei forțe europene de securitate civilă;

Miercuri, 26 februarie 2014

Sinergii cu programele de combatere a sărăciei și a excluziunii sociale

67. subliniază problemele fundamentale legate în special de excluziunea socială, cu care se confruntă regiunile ultraperiferice; reamintește că obiectivul 9 al noii politici de coeziune este promovarea incluziunii sociale, combaterea sărăciei și a tuturor formelor de discriminare și că FEDER prevede, drept prioritate pentru investiții, acordarea unui sprijin populațiilor celor mai dezavantajate;

68. salută adoptarea FEAD și solicită aplicarea sa în RUP în condiții de eficacitate maximă;

69. constată că anumite RUP se confruntă cu un deficit pronunțat de locuințe mai ales din cauza creșterii demografice puternice în aceste teritorii; încurajează crearea unui cadru de investiții în locuințe sociale și adoptarea unor dispoziții specifice care să permită ca ajutoarele ce sprijină investițiile în locuințe sociale să nu fie considerate ajutoare de stat; constată că anumite RUP se confruntă cu un proces de deșertificare tot mai accentuat care conduce la degradarea locuințelor caracteristice acestor zone și consideră că este important să se combată acest fenomen prin acordarea de ajutoare pentru reabilitare urbană și pentru promovarea activităților economice adaptate la respectivele zone, astfel încât să se contribuie la fixarea populației;

Sinergii cu programele COSME și cu Instrumentul european de microfinanțare Progress

70. constată că anumite RUP sunt situate în regiuni în care concurența industrială este puternică, în special din cauza costului redus al forței de muncă și a abundenței de materii prime din țările vecine; reamintește că obiectivele nr. 3 și nr. 8 ale politicii de coeziune pentru perioada 2014-2020 vizează întărirea competitivității IMM-urilor și promovarea ocupării sustenabile a forței de muncă în condiții optime;

71. constată că microîntreprinderile și IMM-urile din RUP, al căror număr crește rapid în pofida crizei, sunt nevoite să se confrunte cu dificultăți sporite de acces la finanțare, ceea ce le periclitează dezvoltarea și existența;

72. salută în acest context obiectivele viitorului program COSME care vizează sprijinirea IMM-urilor europene, în special în ceea ce privește finanțarea și pătrunderea pe noi piețe; salută dezvoltarea Instrumentului de microfinanțare Progress; invită Comisia să garanteze implementarea eficientă a acestor programe în RUP și salută posibilitatea de a stabili un dialog cu BEI și cu fondurile europene de investiții pentru a analiza posibilitatea de a contribui la îmbunătățirea accesului la finanțare pentru IMM-uri în RUP, în vederea creării de fonduri de investiții de proximitate în fiecare RUP și în vederea dezvoltării de piețe de capital de risc regionale;

73. subliniază faptul că este necesar ca dezvoltarea economică a fiecărei RUP să fie adaptată la potențialul său; observă, de exemplu, faptul că insuficiența capacităților de tratare a deșeurilor oferă posibilitatea îmbunătățirii situației atât în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, cât și protecția mediului;

74. salută deschiderea recentă a consultării publice intitulată „Plan de acțiune ecologic pentru IMM-uri”; invită așadar Comisia să includă în viitoarele sale concluzii problemele și competențele IMM-urilor din RUP în acest domeniu;

75. subliniază faptul că turismul reprezintă una dintre principalele forțe motrice ale economiei RUP; consideră, în acest sens, că dezvoltarea și modernizarea parcurilor hoteliere din RUP prin sprijinul comun al FEDER și al programului COSME sunt indispensabile pentru a promova diversificarea și dezvoltarea turismului sustenabil în RUP;

76. propune simplificarea politicilor în materie de acordare a vizelor nu numai pentru statele membre ale UE, cât și pentru anumite țări terțe, pentru a facilita turismul și a favoriza dezvoltarea unui turism cu destinații multiple în RUP și în țările vecine;

Sinergii cu programul Europa Creativă

77. constată că anumite RUP au un pronunțat caracter multicultural și că viața culturală din RUP trebuie să poată alimenta viața culturală europeană și să se poată alimenta din aceasta; invită Comisia să deschidă accesul la programul Europa Creativă pentru programele legate de RUP;

Miercuri, 26 februarie 2014

78. invită Comisia să elaboreze o strategie pentru dezvoltarea și promovarea patrimoniului cultural din RUP pe baza programului euro-mediteranean Heritage IV;

o

o o

79. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Miercuri, 26 februarie 2014

P7_TA(2014)0134

Evaluarea finanțelor Uniunii

Rezoluția Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la evaluarea finanțelor Uniunii pe baza rezultatelor obținute: un nou instrument pentru procedura îmbunătățită de descărcare de gestiune a Comisiei Europene (2013/2172(INI))

(2017/C 285/09)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 318 și 319 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
 - având în vedere rapoartele de evaluare adoptate de Comisie în 2012 și 2013 [COM(2012)0040, COM(2012)0675 și COM(2013)0461],
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru control bugetar (A7-0068/2014),
- A. întrucât evaluarea reprezintă un instrument prin care se vizează identificarea și înțelegerea rezultatelor și impactului unui proces, precum și identificarea unor alternative care să contribuie la procesul decizional, ceea ce ar duce la o îmbunătățire mai pronunțată a procesului;
- B. întrucât auditul nu trebuie confundat cu evaluarea, evaluarea ținând de competența autorităților de gestionare, iar auditul ținând de responsabilitatea organismelor de audit;
- C. întrucât evaluarea rezultatelor și auditul performanței se bazează pe obiectivele stabilite în etapa cea mai timpurie, la nivel de programare;
- D. întrucât, în prezentarea sa din iunie 2011 privind proiectul Comisiei pentru noul cadru financiar multianual, președintele Barroso a solicitat ca deciziile bugetare să se ia „nu pe baza rubricilor tradiționale determinate de birocrație și interese politice, ci pe baza faptelor și obiectivelor [...]”, pentru a valorifica la maximum fiecare euro cheltuit;
- E. întrucât, în pofida angajamentului Comisiei în favoarea performanței, întocmirea bugetului pe baza activităților este în continuare principiul fundamental al elaborării bugetului Uniunii;
- F. întrucât, la 3 iulie 2013, Parlamentul a solicitat Comisiei să înființeze un grup de lucru alcătuit din reprezentanți ai Comisiei, ai Parlamentului, ai Consiliului și ai Curții de Conturi pentru a examina măsurile de punere în aplicare a unui buget bazat pe performanțe și de elaborare a unui plan de acțiune în această privință, însoțit de un calendar,
1. subliniază că, datorită axării sale pe finanțele Uniunii pe baza rezultatelor obținute, raportul de evaluare prevăzut la articolul 318 din TFUE completează abordarea bazată pe conformitate prezentată de Curtea de Conturi la capitolele 1-9 din raportul său anual și oferă Parlamentului posibilitatea de a-și exercita într-un mod mai eficace competența de control politic al acțiunilor autorităților publice europene;
 2. reamintește că descărcarea de gestiune este o procedură politică care vizează execuția bugetului Uniunii Europene de către Comisie sub propria sa responsabilitate și în cooperare cu statele membre;
 3. reamintește că, la 17 aprilie 2013, Parlamentul a îndemnat Comisia să modifice structura raportului de evaluare prevăzut la articolul 318, „separând politicile interne de cele externe și concentrându-se, în secțiunea referitoare la politicile interne, asupra Strategiei Europa 2020 [...], [acordând] o atenție deosebită progreselor înregistrate în realizarea inițiativelor emblematice”⁽¹⁾;

⁽¹⁾ A se vedea Decizia Parlamentului privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2011, secțiunea III – Comisia și agențiile executive (JO L 308, 16.11.2013, p. 27).

Miercuri, 26 februarie 2014

4. reamintește, de asemenea, că în Acordul interinstituțional⁽¹⁾ care însoțește cadrul financiar multianual (CFM) pentru perioada 2014-2020 se precizează că Comisia va face deosebirea între politicile interne, axate pe Strategia Europa 2020, și cele externe, și va utiliza mai multe informații referitoare la performanță, inclusiv rezultatele auditurilor de performanță, în vederea evaluării finanțelor UE pe baza rezultatelor obținute;
5. subliniază că activitatea bazată pe întocmirea bugetului pe activități este în continuare principiul fundamental pentru stabilirea bugetului Uniunii; își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că Curtea de Conturi, în raportul său anual pentru 2012, conchide că pentru multe domenii ale bugetului UE cadrul legislativ este complex și nu există o concentrare suficientă asupra performanței și regretă că propunerile privind agricultura și coeziunea pentru perioada de programare 2014-2020 sunt în continuare în mod fundamental bazate pe intrări (orientate pe cheltuieli) și, prin urmare, sunt axate încă mai degrabă pe conformitatea cu normele decât pe performanță;
6. salută faptul că, în ultimul său raport privind evaluarea finanțelor Uniunii pe baza rezultatelor obținute (COM(2013)0461), Comisia a luat în considerare mai multe recomandări făcute de Parlament în deciziile sale de acordare a descărcării de gestiune;
7. regretă însă faptul că, în loc să se axeze pe realizarea obiectivelor principale ale Uniunii și pe eficacitatea politicilor sale, Comisia a prezentat rezumatele unei serii de evaluări care vizau programe ale UE din toate domeniile tematice de cheltuieli din cadrul actualului CFM, în conformitate cu actualele rubrici bugetare;
8. subliniază că Curtea de Conturi a evaluat al doilea și al treilea raport de evaluare și a ajuns la concluzia că, deși au existat îmbunătățiri, rapoartele nu furnizează încă dovezi suficiente, relevante și fiabile cu privire la rezultatele obținute de politicile UE pentru a fi utilizate în cadrul procedurii de descărcare de gestiune;
9. îndeamnă Comisia să utilizeze informații specifice cu privire la realizările statelor membre în evaluarea sa în ceea ce privește realizările financiare ale Uniunii;
10. insistă asupra faptului că raportul de evaluare privind performanța financiară nu ar trebui să producă un nou set de evaluări parțiale efectuate fie la jumătatea perioadei, fie la finalul perioadei de programare;
11. subliniază faptul că autoritatea bugetară are nevoie în fiecare an de o imagine clară a măsurii în care obiectivele principale ale Uniunii au fost efectiv îndeplinite, furnizată, într-o primă etapă, de o evaluare a programului financiar principal și, într-o a doua etapă, de declarațiile programului cu privire la cheltuielile operaționale⁽²⁾, evaluând în ce măsură programele au contribuit la îndeplinirea obiectivelor Strategiei Europa 2020;
12. consideră că evaluarea efectuată de Comisie ar trebui să reprezinte o sursă de informații și de inspirație pentru Curtea de Conturi; solicită Curții de Conturi să supună unui audit anual procesul de evaluare al Comisiei, să raporteze Parlamentului în cadrul raportului său anual cu privire la acesta și să îl ia în considerare la elaborarea programului său de audit al performanței;
13. solicită Curții să informeze Parlamentul într-o manieră transparentă și responsabilă cu privire la progresele realizate de Comisie în proiectarea și funcționarea proceselor sale de gestionare a riscurilor, de guvernanță și de control intern în vederea îndeplinirii obiectivelor Uniunii și să formuleze recomandări dacă sunt întâlnite deficiențe;
14. salută planul de acțiune pentru elaborarea raportului de evaluare prevăzut la articolul 318, astfel cum se prevede în documentul de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește ultimul raport de evaluare al Comisiei (SWD(2013)0229), și apreciază în special faptul că raportul de evaluare prevăzut la articolul 318 include informații referitoare la performanță bazate pe planul de gestiune, pe rapoartele anuale de activitate și pe raportul de sinteză, conform solicitării Parlamentului din 2013;
15. salută, de asemenea, intenția Comisiei de a-și structura raportul de evaluare în funcție de noul cadru de performanță pentru următorul CFM și de a-și baza raportul pe acest cadru;
16. subliniază că un astfel de cadru de performanță ar trebui să includă următoarele trei elemente principale: realizarea obiectivelor de program (rezultate), buna gestiune a programului de către Comisie și statele membre și modul în care rezultatele programului și buna gestiune contribuie la realizarea obiectivelor principale ale Uniunii;

⁽¹⁾ JO C 373, 20.12.2013, p. 1.

⁽²⁾ A se vedea Proiectul de buget general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2014: *Working document on Programme statements of operational expenditures* (Document de lucru referitor la declarațiile programului cu privire la cheltuielile operaționale), COM(2013)0450, iunie 2013.

Miercuri, 26 februarie 2014

17. subliniază faptul că această măsurare a performanței poate fi realizată doar în domenii în care UE este responsabilă, în mare măsură, din punct de vedere politic, iar o influență europeană semnificativă este posibilă în mod concret;
 18. insistă asupra necesității de a prezenta datele obținute în urma procesului de evaluare sub formă agregată la nivel global, iar în ceea ce privește politicile interne, în legătură cu obiectivele Strategiei Europa 2020;
 19. solicită Comisiei să prezinte Parlamentului European și Consiliului raportul de evaluare a finanțelor Uniunii pe baza rezultatelor obținute, astfel cum este prevăzut la articolul 318 al doilea paragraf din TFUE înainte de 30 iunie din anul următor exercițiului financiar care face obiectul evaluării;
 20. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Comisiei, Consiliului și Curții de Conturi a Uniunii Europene.
-

Miercuri, 26 februarie 2014

P7_TA(2014)0161

Finanțarea pe termen lung a economiei europene**Rezoluția Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la finanțarea pe termen lung a economiei europene (2013/2175(INI))**

(2017/C 285/10)

Parlamentul European,

- având în vedere Cartea verde a Comisiei intitulată „Finanțarea pe termen lung a economiei europene” (COM(2013)0150),
 - având în vedere propunerea Comisiei de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind fondurile europene de investiții pe termen lung (COM(2013)0462),
 - având în vedere Principiile la nivel înalt ale OCDE privind finanțarea investițiilor pe termen lung de către investitorii instituționali,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Europa 2020: O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Gândiți mai întâi la scară mică”: Prioritate pentru IMM-uri – Un „Small Business Act pentru Europa” (COM(2008)0394), care recunoaște rolul principal al IMM-urilor în cadrul economiei UE și vizează consolidarea rolului acestora, precum și promovarea potențialului lor de creștere economică și de creare de locuri de muncă prin diminuarea unui număr de probleme considerate drept obstacole în calea dezvoltării IMM-urilor,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Un plan de acțiune pentru îmbunătățirea accesului la finanțare al IMM-urilor” (COM(2011)0870),
 - având în vedere propunerea Comisiei de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui program pentru competitivitatea întreprinderilor și întreprinderile mici și mijlocii (2014 – 2020) (COM(2011)0834),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 23 februarie 2011 intitulată „Revizuirea «Small Business Act» pentru Europa” (COM(2011)0078) și rezoluția Parlamentului din 12 mai 2011 referitoare la aceasta ⁽¹⁾,
 - având în vedere Regulamentul (UE) nr. 345/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene cu capital de risc ⁽²⁾,
 - având în vedere Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 ⁽³⁾,
 - având în vedere negocierile privind Parteneriatul transatlantic pentru comerț și investiții,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare și avizele Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și Comisiei pentru dezvoltare regională (A7-0065/2014),
- A. întrucât, conform afirmațiilor Comisiei, băncile comerciale reprezintă o sursă primară de finanțare în UE, asigurând peste 75 % din intermedierea financiară;
- B. întrucât criza financiară globală și criza datorilor suverane din UE au obstrucționat în mod semnificativ procesul de intermediere financiară și capacitatea sectorului financiar din Europa de a direcționa economiile către necesitățile de investiții pe termen lung, dat fiind contextul macroeconomic nefavorabil;

⁽¹⁾ JO C 377 E, 7.12.2012, p. 102.⁽²⁾ JO L 115, 25.4.2013, p. 1.⁽³⁾ JO L 174, 1.7.2011, p. 1.

Miercuri, 26 februarie 2014

- C. întrucât investițiile publice au un rol esențial în antrenarea investițiilor pe termen lung; întrucât, după cum arată recente studii ale Comisiei ⁽¹⁾, politicile de consolidare fiscală, în special atunci când sunt coordonate la nivelul UE, au avut un impact foarte puternic asupra investițiilor pe termen lung ca urmare a efectelor colaterale și a existenței unui multiplicator fiscal pozitiv;
- D. întrucât competitorii internaționali ai UE, precum SUA sau Japonia, au menținut niveluri ridicate ale investițiilor publice, în timp ce politicile UE au condus la niveluri foarte scăzute ale acestor investiții;
- E. întrucât se înregistrează în continuare un nivel scăzut al încrederii și o mare aversiune la risc a investitorilor privați și instituționali;
- F. întrucât climatul de interes scăzut, previziunile de creștere redusă, cel puțin pentru viitorul apropiat, și incertitudinea economică au condus la scăderea semnificativă a ofertei de finanțare pe termen lung, precum și a apetitului de risc pentru proiecte pe termen lung;
- G. întrucât insuficiența fondurilor publice din statele membre a împiedicat capacitatea sectorului public de a investi în infrastructură;
- H. întrucât Parlamentul a solicitat în repetate rânduri un act legislativ privind restructurarea societăților (așa cum a solicitat deja în ianuarie 2013) pentru a permite planificarea pe termen lung pentru întreprinderi;
- I. întrucât creșterea ratei globale a șomajului și, în special, a ratei șomajului în rândul tinerilor continuă să reprezinte o amenințare majoră la adresa convergenței economice și sociale la nivelul UE,

Raționament

1. salută inițiativa Comisiei de demarare a unei largi dezbateri privind modalitățile de asigurare a finanțării pe termen lung și de îmbunătățire și diversificare a sistemului de intermediere financiară pentru investițiile pe termen lung în UE; subliniază totuși că trebuie făcute de urgență progrese concrete în vederea relansării investițiilor pe termen lung și a creării de locuri de muncă în UE; subliniază că definiția finanțării pe termen lung ar trebui să fie echilibrată și să includă existența unor elemente de pasiv stabile în vederea gestionării activelor pe termen lung fără niciun risc de lichiditate excesivă;
2. subliniază că investițiile pe termen lung trebuie să fie în conformitate cu necesitățile economiei reale, cu scopul de a asigura o bază necesară pentru o creștere economică durabilă continuă și pentru bunăstarea socială necesară pentru a înfăptui o Uniune competitivă, durabilă, favorabilă incluziunii sociale și inovatoare;
3. constată specificitatea circumstanțelor de la nivel regional și local și solicită o cooperare mai eficientă între instituțiile UE, statele membre și autoritățile locale și regionale pentru a facilita proiectele transnaționale și instituirea unei culturi a investițiilor pe termen lung în întreaga UE;
4. subliniază că investițiile pe termen lung trebuie să fie în conformitate cu obiectivele definite în Strategia Europa 2020 pentru creștere, cu actualizarea politicii industriale din 2012, cu inițiativa „O Uniune pentru inovare”, precum și cu Mecanismul pentru interconectarea Europei;
5. subliniază că costurile în materie de educație și formare ar trebui tratate ca investiții pe termen lung;
6. constată că măsura în care o economie poate furniza finanțare pentru investițiile pe termen lung depinde de cererea publică și privată, ambele foarte scăzute în UE, de cultura sa privind investițiile, precum și de abilitatea sa de a genera capacități de finanțare și de a atrage și reține investițiile interne și străine directe;
7. subliniază că investițiile pe termen lung joacă un rol crucial în stabilizarea piețelor financiare prin investiții contraciclice, promovând astfel o creștere economică durabilă;
8. constată că băncile din UE asigură peste 75 % din finanțarea pe termen lung, ceea ce creează o importantă dependență de această sursă de finanțare, în timp ce în SUA mai puțin de 20 % din finanțarea totală pe termen lung este asigurată de bănci, mare parte din aceasta fiind asigurată prin piețele de capital, bine dezvoltate;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/economic_paper/2013/pdf/ecp506_en.pdf

Miercuri, 26 februarie 2014

9. constată că sistemul financiar al UE va deveni mai rezistent cu o gamă mai largă de surse și instrumente de finanțare nebankare care deserveșc deponenții și nevoile de finanțare pe termen lung ale societăților;
10. constată că, pentru a atinge obiectivele UE în domeniul climei și al energiei, alocarea activelor trebuie orientată spre investiții ecologice pe termen lung;
11. subliniază că consolidarea fiscală constituie prioritatea pentru bugetele publice pentru a asigura și a restabili conformitatea cu Pactul de stabilitate și de creștere și cu pachetul privind supravegherea și monitorizarea bugetare; sprijină, prin urmare, inițiativa de consolidare a investițiilor private în finanțarea pe termen lung;

Obstacole în calea unei creșteri inteligente, durabile și favorabile incluziunii

12. constată că finanțarea publică este limitată din cauza creșterii economice reduse, a unei gestiuni deficitare a banilor publici și a acordării de ajutoare de stat pentru salvarea instituțiilor financiare;
13. constată că anumite țări se confruntă cu obstacole importante în accesul la piețele de capital, ba chiar își văd refuzat accesul la acestea din cauza nivelurilor excesive ale datoriilor acumulate în ultimii ani, deși piețele de capital au fost principala cauză a crizei recente; constată, de asemenea, că accesul la capital pentru IMM-uri este considerabil îngreunat în multe state membre, întrucât băncile comerciale pun la dispoziție credite doar în condiții foarte restrictive;
14. constată că o serie de investitori din sectorul bancar și cel al asigurărilor trebuie să își adapteze modelele de afaceri la cerințe de reglementare mai stricte și în continuă schimbare; subliniază că aceste cerințe ar trebui să consolideze finanțarea economiei reale și că ar trebui să contribuie la obiectivele globale ale UE privind o economie durabilă, favorabilă incluziunii și inteligentă;
15. constată că investitorii pot fi, de asemenea, descurajați să investească în anumite sectoare, având în vedere riscul unor modificări de reglementare care pot afecta semnificativ economia unui proiect;
16. invită Comisia ca, în cooperare cu Comitetul european pentru risc sistemic, să evalueze riscurile sistemice la adresa piețelor de capital și a societății în ansamblu ca urmare a excesului de active de carbon „de nears”; solicită Comisiei să raporteze cu privire la evaluarea respectivă ca măsură ulterioară Cărții sale verzi;
17. constată că actualele coduri ale falimentului din UE sunt fragmentate și că, în anumite cazuri, pot să descurajeze investițiile transfrontaliere și să restricționeze capacitatea investitorilor de a-și recupera capitalul în cazul în care un proiect eșuează; avertizează că trebuie evitată o uniformizare la un nivel inferior în ceea ce privește protecția investitorilor; recunoaște că dispozițiile privind falimentul reprezintă o competență a statelor membre;

Mecanisme de finanțare alternativă

18. constată că băncile comerciale vor constitui, probabil, și în viitor o sursă principală de finanțare și că este deosebit de important ca statele membre să identifice noi surse care să vină în completarea mecanismelor tradiționale, pentru a acoperi decalajul de finanțare, asigurând totodată un cadru adecvat de reglementare și supraveghere adaptat la nevoile economiei reale; regretă că, în ultimii 20 de ani, numărul ofertelor publice a fost în scădere în UE, afectând creșterea, crearea de locuri de muncă, inovarea și stabilitatea; constată că IMM-urile cotate sunt responsabile pentru o parte semnificativă din totalul locurilor de muncă create în UE și regretă consecințele negative ale limitării capitalului acestor întreprinderi în timp ce cresc;
19. propune să fie analizată crearea unei secțiuni de investiții în cadrul bugetului UE;
20. salută propunerea legislativă a Comisiei privind fondurile de investiții pe termen lung; constată că, potrivit caracteristicilor vizate, acestea vor fi destinate mai ales investitorilor instituționali; subliniază că și cadrul UE pentru fonduri de investiții alternative, fonduri de capital de risc și fonduri de investiții sociale prevede modele de instrumente adecvate de investiții;
21. subliniază rolul consolidat al noilor instrumente financiare inovatoare în cadrul tuturor domeniilor de activitate și în ansamblul finanțării acoperite de fondurile europene structurale și de investiții; subliniază că rolul investițiilor financiare în cadrul politicii de coeziune este în creștere, având în vedere disponibilitatea precară a creditelor pentru investiții în economia reală; invită Comisia să garanteze claritatea și transparența juridică a noilor instrumente financiare disponibile pe piață și să stabilească legături mai ferme cu opțiunile de creditare ale Băncii Europene de Investiții (BEI);

Miercuri, 26 februarie 2014

22. invită Comisia să propună un cadru european consolidat pentru fondurile de investiții mai puțin lichide pentru a canaliza lichiditățile pe termen scurt ale gospodăriilor în investiții pe termen lung și pentru a asigura o soluție alternativă la pensii;
23. încurajează părțile implicate în inițiativa UE-BEI de emisie de obligațiuni pentru finanțarea de proiecte să continue eforturile în vederea dezvoltării sale, pentru a crește astfel finanțarea marilor proiecte europene de infrastructură în domeniul transporturilor, al energiei și al tehnologiei informației; invită statele membre să elaboreze inițiative naționale de emisie de obligațiuni pentru finanțarea de proiecte, cu mecanisme de garantare subiacente; reamintește că garanții publice ar trebui acordate doar în condiții stricte care vizează furnizarea adecvată a bunurilor publice;
24. consideră că parteneriatele public-private (PPP) pot reprezenta o metodă eficientă și rentabilă de facilitare a colaborării între sectorul public și cel privat pentru anumite investiții, mai ales în proiectele de infrastructură; constată că este absolut necesar un nivel înalt de expertiză pentru a permite efectuarea corectă a selecției, a evaluării, a elaborării și a planificării pe termen lung, precum și instituirea mecanismelor de finanțare ale unor astfel de proiecte;
25. consideră că investitorii pe termen lung (băncile de dezvoltare naționale, regionale sau multilaterale și instituțiile financiare publice) constituie instrumente puternice de stimulare a investițiilor private pentru a permite IMM-urilor să aibă acces la finanțare și a cataliza finanțarea pe termen lung pentru întreprinderile de interes public general și de importanță strategică, și anume cele care ar conferi valoare adăugată obiectivelor politicii publice asociate cu creșterea economică, coeziunea socială și protecția mediului; subliniază importanța responsabilității, a transparenței și a proprietății democratice în cazul obiectivelor de investiții pe termen lung și al mecanismelor de facilitare;
26. invită Comisia să analizeze și să elaboreze, într-un document ulterior, o abordare armonizată pentru evaluarea pe termen lung a proiectelor de interes general sprijinite cu resurse publice, la nivel național și european;
27. invită statele membre să își creeze rețele adecvate pentru cooperare și schimburi de informații și să instituie investitori publici pe termen lung naționali sau regionali care să beneficieze de bunele practici deja utilizate de instituțiile cu experiență; subliniază în această privință că astfel de bănci de dezvoltare naționale sau regionale, adesea cu o structură cooperativă, au continuat să ofere fonduri fiabile economiilor regionale și locale pe durata crizei actuale; invită Comisia și statele membre să își consolideze sprijinul pentru instituțiile financiare de acest tip;
28. invită Comisia să analizeze modalități de sprijinire a statelor membre care necesită asistență financiară și tehnică pentru instituirea investitorilor lor publici naționali și regionali pe termen lung și să evalueze posibilitatea unui mecanism UE de garantare pentru aceștia;
29. invită Comisia și statele membre să analizeze potențialul tehnicilor de agregare și de punere în comun ca mijloace de îmbunătățire a perspectivelor pentru proiecte sociale la scară mai mică sau alte proiecte de infrastructură, atunci când se încearcă să se atragă investițiile necesare;
30. constată creșterea rapidă a finanțării participative și consideră că aceasta ar putea aduce noi oportunități; subliniază totuși că protecția și transparența investitorilor trebuie menținute;
31. consideră că investitorii instituționali – precum întreprinderile de asigurări, fondurile de pensii, întreprinderile familiale, fondurile mutuale și fondurile de dotare – sunt furnizori de finanțare pe termen lung adecvați și de încredere, având în vedere orizonturile temporale mai ample ale modelelor de afaceri ale acestora; subliniază că cerințele prudențiale și de supraveghere adecvate asociate cu acești investitori instituționali trebuie îmbunătățite și calibrate astfel încât să promoveze investițiile pe termen lung pentru o economie reală inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii;
32. subliniază necesitatea îmbunătățirii accesului la piețele de capital prin noi surse de finanțare precum oferte publice inițiale, finanțarea participativă, creditarea de tip peer-to-peer și obligațiuni (garantate) sau prin noi segmente de piață; solicită UE să inventarieze și să dezvolte inițiativele naționale de succes pentru a identifica și a elimina obstacolele din calea ofertelor publice inițiale; sprijină introducerea categoriei piețelor de creștere pentru IMM-uri în cadrul Directivei privind piețele instrumentelor financiare; invită Comisia să sprijine dezvoltarea lor prin revizuirea Directivei privind prospectul; de asemenea, invită Comisia să ia în considerare o abordare la nivelul mai multor direcții pentru a explora mijloacele de consolidare a piețelor publice pentru IMM-uri și modul în care directivele privind Planurile de acțiune pentru serviciile financiare pot diversifica rezerva de investitori;

Miercuri, 26 februarie 2014

33. încurajează eforturile de reglementare care să asigure securitizarea de înaltă calitate a activelor, cu evitarea totodată a structurilor prea complexe, a resecuritizării excesive și a unui număr mai mare de trei tranșe; constată că rămâne loc pentru o standardizare și transparență îmbunătățite în ceea ce privește riscurile subiacente; invită Comisia și Banca Centrală Europeană să monitorizeze îndeaproape și să participe activ la activitățile grupului de lucru pentru securitizare al Consiliului pentru Stabilitate Financiară (FSB) din cadrul Organizației Internaționale a Reglementatorilor de Valori Mobiliare; constată că lipsește o abordare coerentă și solicită, prin urmare, elaborarea unui cadru global de reglementare și a unei definiții pentru „securitizarea de înaltă calitate”; consideră că securitizarea de înaltă calitate poate avea un rol util în intermedierea financiară atât a activelor pe termen lung, cât și a activelor pe termen scurt și poate fi benefică pentru debitorii mici și mijlocii;
34. constată că securitizarea a fost unul dintre factorii care au contribuit la criză, întrucât responsabilitatea pe termen lung pentru riscuri a fost răspândită de-a lungul lanțului de securitizare; solicită Comisiei, prin urmare, să continue să consolideze sistemul bancar, inclusiv băncile cooperatiste și de economii publice, și capacitatea băncilor de a accesa refinanțări pe termen lung pentru a-și acoperi investițiile pe termen lung;
35. salută operațiunile de îmbunătățire a creditării ale Fondului European de Investiții (FEI), precum și programul-cadru pentru competitivitate și inovare, care va asigura finanțare suplimentară pentru IMM-uri;
36. invită Comisia să reducă sarcina administrativă și de reglementare inutilă și să țină cont în special de particularitățile IMM-urilor și ale antreprenorilor; salută adoptarea „Small Business Act” pentru Europa și a Programului pentru competitivitatea întreprinderilor și IMM-uri (COSME), respectiv a programului „Orizont 2020”; constată că fragmentarea piețelor financiare se traduce printr-o finanțare a sectorului IMM-urilor mai dificilă și mai împovărătoare;
37. recomandă ca BEI să stabilească o sucursală specială pentru finanțarea IMM-urilor, cu condiții de creditare adaptate acestora;
38. ia act de solicitarea Comisiei de recurgere la fonduri de capital privat sau fonduri de capital de risc, astfel cum sunt reglementate de Directiva privind administratorii fondurilor de investiții alternative (AFIA) și Regulamentul privind fondurile europene cu capital de risc, ca surse alternative de finanțare, mai ales în cazul întreprinderilor în faze de început sau de creștere; constată că, în prezent, se acordă importante deduceri fiscale pentru finanțarea datorii; consideră că firmele de investiții cu capital de risc sau capital privat pot oferi un important sprijin fără caracter financiar, cum ar fi servicii de consultanță, consiliere financiară, consiliere privind strategiile de marketing și formare; invită Comisia, de asemenea, să evalueze rolul acestor firme în finanțarea economiei UE; invită Comisia să depună eforturi în vederea eliminării tuturor prejudecăților privind capitalul propriu din diversele economii naționale, din economia europeană și din cea mondială;

Cadrul de reglementare

39. subliniază că un climat de afaceri favorabil investițiilor, cu accent pe progresul tehnologic, este o precondiție pentru transformarea UE într-o destinație atractivă pentru investițiile străine directe; subliniază nevoia de a încuraja libera circulație a capitalului, atât în cadrul UE, cât și între UE și țările terțe, astfel încât UE să poată avea acces la fondurile mondiale de investiții; constată, în această privință, în special importanța de a se asigura că Directiva AFIA este pusă în aplicare într-un mod care să încurajeze investițiile străine în Europa;
40. consideră că este important ca investitorii să poată alege între mai multe produse de investiții atractive pentru a-și putea diversifica investițiile;
41. subliniază necesitatea de a elimina viziunile pe termen scurt excesive care caracterizează comportamentul anumitor investitori și de a trece la o cultură a investițiilor responsabile care să conducă la investiții pe termen lung în UE;
42. subliniază necesitatea de a încuraja o înțelegere comună a faptului că stabilitatea financiară și creșterea economică nu se exclud reciproc, ci mai curând sunt interdependente și constituie o bază importantă prin care se asigură și se consolidează încrederea investitorilor pe termen lung;
43. subliniază importanța educației financiare și a înțelegerii investitorilor în stabilirea unui culturi a investițiilor pe termen lung în UE și subliniază rolul pe care îl pot avea reglementările UE în această privință;
44. subliniază că un cadru de reglementare solid și securitatea juridică sunt indispensabile pentru o piață unică funcțională a serviciilor financiare; consideră că reformele actuale și viitoare ale sistemului de reglementare ar trebui să fie evaluate cu atenție, iar consecințele lor urmărite îndeaproape; solicită Comisiei și statelor membre să accelereze promovarea uniunii bancare pentru a reduce fragmentarea piețelor financiare; invită Comisia să definitiveze piața unică a serviciilor pentru realizarea întregului său potențial;

Miercuri, 26 februarie 2014

45. solicită punerea în aplicare a unor stimulente pentru a consolida acționariatul pe termen lung, precum drepturi de vot suplimentare în consiliile de administrație, acțiuni suplimentare și dividende mai mari;
46. invită Comisia să evalueze cu atenție impactul cumulativ al reglementărilor financiare deja adoptate sau în deliberare privind investițiile pe termen lung;
47. salută progresele înregistrate în cadrul negocierilor în curs de desfășurare privind Parteneriatul transatlantic pentru comerț și investiții; constată importanța acestor negocieri în consolidarea politicilor și a măsurilor de creștere a investițiilor SUA-UE în sprijinirea creării de locuri de muncă, a creșterii economice durabile și a competitivității internaționale;
48. consideră că ar trebui inclus un studiu specific de evaluare a impactului asupra finanțării pe termen lung în orice propunere legislativă privind reglementările relevante în materie de servicii financiare;
49. sprijină solicitarea Comisiei către Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale de a analiza eventuala aliniere a anumitor dispoziții privind cerințele de capital din cadrul regimului Solvabilitate II pentru evitarea posibilelor obstacole din calea finanțării pe termen lung; invită Comisia să se consulte pe deplin asupra aliniilor propuse și, de asemenea, să modifice legislația actuală;
50. reiterează solicitarea sa ca propunerea de regulament privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții să atribuie o ponderare adecvată la risc expunerilor complet garantate prin ipotecă asupra proiectelor de infrastructură esențială în domeniul transporturilor, al energiei și al comunicațiilor; consideră că legislația viitoare ar trebui să țină seama de cerințele investitorilor pe termen lung, să evalueze riscul activelor financiare prin includerea naturii și a duratei elementelor de pasiv și să recunoască efectul pozitiv al unor elemente de pasiv stabile;
51. încurajează Comisia să urmărească intensificarea cooperării internaționale și a convergenței în domeniul finanțării pe termen lung, printr-un dialog mondial atât la nivelul G20, cât și la nivelul FSB;
52. consideră că investițiile în active pe termen lung necesită cunoștințe temeinice și evaluarea riscurilor pe termen lung asociate acestora; subliniază, prin urmare, că investitorii trebuie să dezvolte o expertiză puternică și o bună gestionare a riscurilor pentru a proteja angajamentele pe termen lung;
53. consideră că principii contabile solide conforme obiectivelor pe termen lung aplicabile investitorilor instituționali, cum ar fi trecerea la o economie favorabilă climei, pot îmbunătăți transparența și coerența informațiilor financiare și ar trebui să reflecte sistematic abordarea economică utilizată de investitorii pe termen lung; subliniază totuși că punerea în aplicare a acestor principii de contabilitate nu trebuie să aibă ca efect crearea de stimulente pentru strategiile prociclice; îndeamnă Comitetul pentru Standarde Internaționale de Contabilitate să ia în considerare riscul de prociclicitate la revizuirea practicilor de marcare la piață și de marcare la model și să recunoască importanța esențială a prudenței la revizuirea cadrului său conceptual; consideră că dezvăluirea de informații nefinanciare clare și standardizate privind marile întreprinderi poate spori transparența și încuraja un climat mai favorabil investitorilor;
54. încurajează Comisia să urmărească îndeaproape activitatea G20 privind propunerile de creare a unui cadru de investiții multilateral care să stabilească standarde minime și să modifice anumite reglementări privind investițiile pe termen lung și norme privind contabilizarea la valoare justă pentru a aborda fluctuațiile și volatilitatea pe termen scurt și, în consecință, pentru a încuraja investițiile transfrontaliere;
55. consideră că un mediu fiscal fiabil, care să nu împietzeze asupra investițiilor pe termen lung, este absolut necesar; constată că anumite stimulente și concesiile fiscale pot fi foarte importante în sprijinirea investițiilor; încurajează schimbul de bune practici și subliniază că piața internă necesită transparență și o mai bună coordonare a politicilor fiscale naționale, pentru încurajarea investițiilor între statele membre și pentru evitarea dublei impuneri sau a dublei neimpuneri; încurajează statele membre și Comisia să evalueze posibilitatea impozitării avantajoase a profiturilor provenite din proiectele durabile de infrastructură sau a acordării altor stimulente și concesiile fiscale pentru a promova investițiile pe termen lung;
56. invită statele membre, în colaborare cu autoritățile locale și regionale, să își revizuiască instrumentele de planificare a bugetului și să elaboreze și să publice propriile planuri naționale de infrastructură pentru a asigura investitorilor și altor părți interesate informații detaliate și pentru a le permite o mai mare certitudine și o planificare prospectivă în legătură cu proiectele viitoare; invită Comisia să sprijine statele membre să dezvolte o metodă de standardizare a datelor proiectelor de infrastructură și să le pună la dispoziție prin intermediul unui depozit central de date;

Miercuri, 26 februarie 2014

57. consideră că un cadru de reglementare sectorial stabil este indispensabil concesionarilor de infrastructuri mari de transport finanțate fără fonduri publice, cu scopul de a le permite, prin intermediul unor norme de tarifare adecvate, accesul la finanțările necesare, recuperarea costurilor pe termen lung, precum și o rentabilitate suficientă a investiției;
58. invită Comisia să evalueze impactul stimulentele fiscale utilizate de statele membre pentru finanțarea pe termen lung și tranziția energetică și să identifice cele mai bune practici pentru a face distincția între costuri de capital mai mici pentru investiții ecologice și costuri de capital mai mari pentru investiții în proiecte incompatibile cu trecerea la furnizarea unei energii durabile;
59. solicită ca IMM-urile să beneficieze de acces prioritar la fondurile europene de investiții pe termen lung, având în vedere că ele stau la baza creșterii economice și a creării de locuri de muncă în UE; consideră că acest acces ar trebui însoțit de o simplificare a procedurilor de aplicare; subliniază importanța de a asigura întreprinderilor un acces mai simplu la finanțare pe durata întregului lor ciclu de viață pentru a crea și menține locuri de muncă durabile și de calitate;
60. solicită Comisiei și statelor membre să încurajeze fondurile de pensii să adopte decizii responsabile din punct de vedere social în materie de investiții, care respectă normele internaționale și ale UE în materie de drepturile omului, normele sociale și de mediu, inclusiv orientările și principiile OCDE și ale ONU în aceste domenii; reamintește faptul că intenția Comisiei de a revizui Directiva privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (Directiva IORP) nu trebuie să descurajeze finanțările durabile pe termen lung;
61. subliniază nevoia unei mai bune reglementări și supravegheri financiare pentru protejarea lucrătorilor, a contribuabililor și a economiei reale împotriva viitoarelor disfuncționalități ale pieței;
62. invită Comisia să își intensifice comunicarea și interacțiunea cu BEI în ceea ce privește conceperea de împrumuturi adaptate și de sisteme de garantare; încurajează BEI să colaboreze îndeaproape cu statele membre și cu regiunile în ceea ce privește implementarea de către acestea a instrumentelor financiare noi și inovatoare puse la dispoziție de fondurile structurale și de investiții europene și să continue să sprijine strategia lor de investiții care vizează sectorul economiei sociale; de asemenea, invită BEI să analizeze posibilitatea introducerii unui grad mai mare de flexibilitate la stabilirea volumului și condițiilor aferente acestor împrumuturi adaptate și altor sisteme conexe, astfel încât acestea să fie cât mai compatibile cu instrumentele financiare puse la dispoziție prin intermediul fondurilor structurale și de investiții europene, mai ales în cazurile referitoare la finanțarea corespunzătoare a tinerilor antreprenori și a întreprinderilor sociale;

o

o o

63. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.
-

Miercuri, 26 februarie 2014

P7_TA(2014)0162

Exploatarea sexuală și prostituția, precum și impactul acestora asupra egalității de gen

Rezoluția Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la exploatarea sexuală și prostituția – impactul acestora asupra egalității de gen (2013/2103(INI))

(2017/C 285/11)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 4 și 5 din Declarația Universală a Drepturilor Omului din 1948,
- având în vedere Convenția ONU din 1949 pentru suprimarea traficului de persoane și a exploatarea prostituției semenilor,
- având în vedere articolul 6 din Convenția CEDAW din 1979, care urmărește combaterea tuturor formelor de trafic de femei și a exploatarea prostituției femeilor,
- având în vedere Convenția ONU din 1989 cu privire la drepturile copilului,
- având în vedere Declarația ONU din 1993 privind eliminarea violenței împotriva femeilor, al cărei articol 2 afirmă că violența împotriva femeilor cuprinde: „violența fizică, sexuală și psihologică survenită în comunitate în general, incluzând violul, abuzurile sexuale, hărțuirea sexuală și intimidarea la locul de muncă, în instituțiile de învățământ sau în alte entități, traficul de femei și prostituția forțată”,
- având în vedere Protocolul de la Palermo din 2000 privind prevenirea, eliminarea și sancționarea traficului de persoane, în special cu femei și copii, care completează Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității organizate transnaționale, și este anexat acesteia din urmă,
- având în vedere obiectivul strategic D.3 din Platforma de acțiune și Declarația de la Beijing din 1995,
- având în vedere Convenția nr. 29 a OIM privind munca forțată sau obligatorie, al cărei articol 2 definește munca forțată,
- având în vedere Declarația (11) de la Bruxelles a Organizației Internaționale pentru Migrație (OIM) privind prevenirea și combaterea traficului de ființe umane, care solicită o politică globală, multidisciplinară și coordonată în mod eficace, care să implice actori din toate domeniile vizate,
- având în vedere recomandările Consiliului Europei în acest domeniu, cum ar fi Recomandarea nr. R 11 din 2000 privind traficul de ființe umane în scopul exploatarea sexuale, Recomandarea nr. R 5 din 2002 privind protecția femeilor împotriva violenței și Recomandarea 1545 din 2002 privind campania împotriva traficului de femei,
- având în vedere Convenția Consiliului Europei privind lupta împotriva traficului de ființe umane,
- având în vedere propunerea de recomandare a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, intitulată „Incrimnarea cumpărării de servicii sexuale în vederea combaterii traficului de persoane în scopul exploatarea sexuale”, doc. nr. 12920 din 26 aprilie 2012,
- având în vedere Decizia ministerială nr. 1(12) de la Viena a OSCE de susținere a măsurilor OSCE și a Planului de Acțiune al OSCE pentru combaterea traficului de ființe umane (Decizia nr. 557, adoptată în 2003),
- având în vedere articolele 2 și 13 din Tratatul privind Uniunea Europeană,
- având în vedere Decizia-cadru a Consiliului nr. 2002/629/JAI din 19 iulie 2002 privind combaterea traficului de persoane,

Miercuri, 26 februarie 2014

- având în vedere Decizia-cadru 2011/36/UE a consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI din 19 iulie 2002 a Consiliului,
- având în vedere Rezoluția Consiliului privind inițiativele de combatere a traficului de ființe umane, în special femei ⁽¹⁾,
- având în vedere Strategia UE în vederea eradicării traficului de persoane,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 iunie 1995 referitoare la a 4-a Conferință mondială privind femeile, care a avut loc la Beijing, pe tema „Acțiune pentru egalitate, dezvoltare și pace” ⁽²⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 24 aprilie 1997 privind Comunicarea Comisiei referitoare la conținuturile ilegale și dăunătoare de pe internet ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 16 septembrie 1997 referitoare la necesitatea unei campanii europene având ca obiectiv o toleranță zero față de violența împotriva femeilor ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 24 octombrie 1997 referitoare la Cartea verde a Comisiei privind protecția minorilor și a demnității umane în serviciile audiovizuale și informaționale ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 noiembrie 1997 referitoare la Comunicarea Comisiei privind combaterea turismului sexual cu copii și un aide-mémoire privind contribuția Uniunii Europene la consolidarea luptei împotriva abuzului și a exploatării sexuale a copiilor ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 16 decembrie 1997 referitoare la Comunicarea Comisiei privind traficul de femei în scopul exploatării sexuale ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 mai 1998 referitoare la propunerea de Recomandare a Consiliului privind protecția minorilor și a demnității umane în serviciile audiovizuale și informaționale ⁽⁸⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 17 decembrie 1998 referitoare la respectarea drepturilor omului în Uniunea Europeană ⁽⁹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 10 februarie 1999 referitoare la armonizarea formelor de protecție în completarea statutului de refugiat în Uniunea Europeană ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 30 martie 2000 privind Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor, privind punerea în aplicare a măsurilor de combatere a turismului sexual cu copii ⁽¹¹⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 11 aprilie 2000 privind inițiativa Republicii Austria în vederea adoptării unei decizii a Consiliului privind combaterea pornografiei infantile pe internet ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ JO C 260, 29.10.2003, p. 4.

⁽²⁾ JO C 166, 3.7.1995, p. 92.

⁽³⁾ JO C 150, 19.5.1997, p. 38.

⁽⁴⁾ JO C 304, 6.10.1997, p. 55.

⁽⁵⁾ JO C 339, 10.11.1997, p. 420.

⁽⁶⁾ JO C 358, 24.11.1997, p. 37.

⁽⁷⁾ JO C 14, 19.1.1998, p. 39.

⁽⁸⁾ JO C 167, 1.6.1998, p. 128.

⁽⁹⁾ JO C 98, 9.4.1999, p. 279.

⁽¹⁰⁾ JO C 150, 28.5.1999, p. 203.

⁽¹¹⁾ JO C 378, 29.12.2000, p. 80.

⁽¹²⁾ JO C 40, 7.2.2001, p. 41.

Miercuri, 26 februarie 2014

- având în vedere Rezoluția sa din 18 mai 2000 referitoare la măsurile luate ca urmare a Programului de acțiune de la Beijing ⁽¹⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 19 mai 2000 privind Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European intitulată „Acțiuni suplimentare în lupta împotriva traficului de femei” ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 15 iunie 2000 privind Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European intitulată „Victimele infracționalității în Uniunea Europeană: reflecții asupra normelor și măsurilor care trebuie adoptate” ⁽³⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 12 iunie 2001 privind propunerea de Decizie cadru a Consiliului privind combaterea traficului de ființe umane ⁽⁴⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 17 ianuarie 2006 privind strategiile de prevenire a traficului de femei și copii expuși riscului de exploatare sexuală ⁽⁵⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 2 februarie 2006 referitoare la situația actuală a luptei împotriva violenței față de femei și acțiunile viitoare ⁽⁶⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 15 martie 2006 privind prostituția forțată în contextul evenimentelor sportive mondiale ⁽⁷⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 26 noiembrie 2009 referitoare la eliminarea violenței împotriva femeilor ⁽⁸⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 5 aprilie 2011 referitoare la prioritățile și structura unui nou cadru al politicii UE de combatere a violenței împotriva femeilor ⁽⁹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 6 februarie 2013 referitoare la cea de-a 57-a sesiune a CSF a ONU: Eliminarea și prevenirea tuturor formelor de violență împotriva femeilor și a fetelor ⁽¹⁰⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 23 octombrie 2013 referitoare la crima organizată, corupție și spălarea de bani: recomandări cu privire la acțiunile și inițiativele care se impun ⁽¹¹⁾,
 - având în vedere campania de conștientizare organizată de Lobby-ul european al femeilor și intitulată „Not for sale” (Nu e de vânzare),
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen și avizul Comisiei pentru dezvoltare (A7-0071/2014),
- A. întrucât prostituția este un fenomen care comportă o dimensiune de gen, de proporții globale, implicând aproximativ 40-42 de milioane de persoane din întreaga lume, marea majoritate a persoanelor care se prostituează fiind femei și fete și aproape toți cumpărătorii fiind bărbați, și întrucât aceasta reprezintă atât o cauză, dar și o consecință a inegalității de gen;
- B. întrucât prostituția și prostituția forțată sunt forme de sclavie incompatibile cu demnitatea umană și drepturile fundamentale ale omului;
- C. întrucât traficul de ființe umane, în special de femei și copii, pentru exploatare sexuală, precum și alte forme de exploatare, este una dintre cele mai flagrante încălcări ale drepturilor omului; întrucât traficul de ființe umane este în creștere la nivel global, ca urmare a creșterii criminalității organizate și a profitabilității sale;
- D. întrucât munca este una dintre principalele surse de autorealizare umană, prin care indivizii își aduc o contribuție la binele colectiv;

⁽¹⁾ JO C 59, 23.2.2001, p. 258.

⁽²⁾ JO C 59, 23.2.2001, p. 307.

⁽³⁾ JO C 67, 1.3.2001, p. 304.

⁽⁴⁾ JO C 53 E, 28.2.2002, p. 114.

⁽⁵⁾ JO C 287 E, 24.11.2006, p. 75.

⁽⁶⁾ JO C 288 E, 25.11.2006, p. 66.

⁽⁷⁾ JO C 291 E, 30.11.2006, p. 292.

⁽⁸⁾ JO C 285 E, 21.10.2010, p. 53.

⁽⁹⁾ JO C 296 E, 2.10.2012, p. 26.

⁽¹⁰⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0045.

⁽¹¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0444.

Miercuri, 26 februarie 2014

- E. întrucât prostituția și prostituția forțată sunt intrinsec legate de inegalitatea de gen din societate și are un impact asupra statutului femeilor și bărbaților în societate și asupra percepției relațiilor reciproce dintre aceștia și a sexualității;
- F. întrucât sănătatea sexuală și a reproducerii este promovată prin abordări sănătoase ale sexualității bazate pe respect reciproc;
- G. întrucât Directiva 2011/36/UE din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia instituie dispoziții ferme în ceea ce privește victimele;
- H. întrucât fiecare politică în materie de prostituție are un impact asupra realizării egalității de gen, afectând înțelegerea problematicii de gen și comunică mesaje și norme unei societăți, inclusiv tineretului său;
- I. întrucât prostituția funcționează ca o afacere creând o piață, cu diferiți actori interconectați, în cadrul căreia proxeneții și achizitorii calculează și acționează în scopul de a-și asigura sau mări piețele și maximiza profiturile și întrucât clienții joacă un rol esențial deoarece mențin cererea pe această piață;
- J. întrucât, potrivit OMS, „sănătatea sexuală necesită o abordare pozitivă și respectuoasă a sexualității și a relațiilor sexuale, precum și posibilitatea de a avea experiențe sexuale agreabile și sigure, fără constrângere, discriminare și violență”;
- K. întrucât prostituția reduce toate actele intime la valoarea lor monetară și diminuează ființa umană transformând-o în marfă sau obiect la dispoziția clientului;
- L. întrucât marea majoritate a persoanelor care se prostituează provin din grupuri vulnerabile;
- M. întrucât proxenetismul este strâns legat de criminalitatea organizată;
- N. întrucât criminalitatea organizată, traficul de persoane, crimele extrem de violente și corupția înfloresc în jurul prostituției, iar orice cadru de legalizare aduce beneficii în primul rând proxeneților, care se pot transforma în „oameni de afaceri”;
- O. întrucât piețele prostituției alimentează traficul cu femei și copii ⁽¹⁾;
- P. întrucât traficul funcționează ca mijloc de aprovizionare a piețelor prostituției cu femei și fete minore;
- Q. întrucât datele UE arată că politicile curente de combatere nu sunt eficiente și că există o problemă în identificarea și urmărirea în justiție a traficanților, fiind necesar să se consolideze anchetele cazurilor de trafic sexual, urmărirea în justiție și condamnarea traficanților de ființe umane;
- R. întrucât tot mai mulți tineri, dintre care, în mod alarmant, mulți copii, sunt forțați să se prostitueze;
- S. întrucât presiunile sub care se desfășoară actele de prostituție pot fi directe și fizice ori indirecte, de exemplu prin intermediul presiunii asupra familiei în țara de origine, și întrucât astfel de presiuni pot fi psihologice și insidioase;
- T. întrucât principala responsabilitate pentru combaterea traficului de ființe umane le revine statelor membre și întrucât, în aprilie 2013, doar șase state membre au notificat transpunerea completă a Directivei UE privind combaterea traficului de ființe umane, al cărei termen de punere în aplicare a expirat la 6 aprilie 2013;
- U. întrucât Comisia, în Strategia pentru egalitate între femei și bărbați (2010-2015), a declarat că „inegalitățile între femei și bărbați încalcă drepturi fundamentale”;

⁽¹⁾ În raportul pe 2006 elaborat de Sigma Huda, Raportor Special al ONU pentru traficul de persoane, în special femei și copii, s-a subliniat impactul direct al politicilor privind prostituția asupra amplitudinii traficului de ființe umane.

Miercuri, 26 februarie 2014

- V. întrucât există o divergență enormă în modul în care statele membre tratează prostituția, existând două abordări principale: una consideră prostituția ca o încălcare a drepturilor femeii – o formă de sclavie sexuală – care conduce la inegalitate de gen în detrimentul femeilor și la menținerea acesteia; cealaltă abordare susține că prostituția ca atare promovează egalitatea de gen prin faptul că promovează dreptul femeilor de a deține controlul asupra a ceea ce vor să facă cu propriul corp; în ambele cazuri, fiecare stat membru are competența de a decide modul de abordare a problemei prostituției;
- W. întrucât, deși există o diferență între „prostituția forțată” și „prostituția voluntară”;
- X. întrucât chestiunea prostituției trebuie să fie abordată cu o viziune pe termen lung și din perspectiva egalității de gen;
1. recunoaște că prostituția, prostituția forțată și exploatarea sexuală constituie chestiuni extrem de specifice genului și încălcări ale demnității umane, contrare principiilor drepturilor omului, printre care egalitatea de gen, și, de aceea, sunt contrare principiilor Cartei Drepturilor Fundamentale ale Uniunii Europene, inclusiv a scopului și principiului egalității de gen;
 2. subliniază obligativitatea respectării dreptului la sănătate a tuturor femeilor, inclusiv a dreptului la corpurile și sexualitatea lor, fără constrângeri, discriminare și violență;
 3. subliniază faptul că există mai multe legături între prostituție și trafic și recunoaște că prostituția – atât la nivel global, cât și în Europa – alimentează traficul de femei vulnerabile și fete minore, multe dintre acestea având vârste cuprinse între 13-25 de ani; subliniază că, conform datelor Comisiei Europene, majoritatea victimelor (62 %) sunt traficate în scopul exploatării sexuale, femeile și fetele reprezentând 96 % din victimele identificate sau presupuse, iar proporția victimelor din țări terțe înregistrând o creștere în ultimii ani;
 4. recunoaște, totuși, că lipsa de date fiabile, exacte și comparabile între țări, datorate în principal naturii ilegale și de multe ori invizibile a prostituției și traficului, mențin opacitatea pieții prostituției și împiedică decizia politică, ceea ce înseamnă că toate cifrele sunt bazate exclusiv pe estimări;
 5. subliniază faptul că prostituția este și o problemă de sănătate, deoarece are efecte negative asupra sănătății persoanelor care o practică, acestea fiind mult mai susceptibile de a suferi traume sexuale, fizice și psihice, dependenței de alcool și droguri, fiind expuse și unei rate de mortalitate mai mari decât media populației; adaugă și subliniază că mulți dintre comparatori de sex solicită sexul comercial neprotejat, ceea ce crește riscul de efecte negative asupra sănătății, atât pentru persoanele care se prostituează, cât și pentru cumpărători;
 6. subliniază faptul că prostituția forțată, prostituția și exploatarea în industria sexului pot avea consecințe fizice și psihologice devastatoare, pe termen lung, pentru persoanele implicate, chiar și după ce au părăsit mediul prostituției, mai ales pentru copii și adolescenți, pe lângă faptul că reprezintă atât o cauză, cât și o consecință a inegalității de gen, perpetuând stereotipurile de gen și concepții stereotipe despre femeile care vând sex, cum ar fi ideea că corpurile femeilor și fetelor sunt de vânzare pentru a satisface cererea de sex a bărbaților;
 7. invită, de asemenea, statele membre să introducă, în conformitate cu legislația națională, consiliere și controale de sănătate regulate și confidențiale pentru persoanele prostituate, în alte locații decât cele în care au loc actele de prostituție;
 8. recunoaște că persoanele care se prostituează sunt un grup cu risc ridicat de infecții cu HIV și cu alte boli cu transmitere sexuală;
 9. invită statele membre să facă schimb de cele mai bune practici cu privire la modalitățile de reducere a pericolelor asociate prostituției de stradă;
 10. recunoaște că prostituția și prostituția forțată pot avea un impact asupra violenței împotriva femeilor în general, studiile referitoare la cumpărătorii de sex arătând că bărbații care apelează la sexul plătit au o imagine degradantă despre femei ⁽¹⁾; prin urmare, sugerează autorităților naționale competente ca interdicția privind cumpărarea de servicii sexuale să fie însoțită de o campanie de sensibilizare în rândul bărbaților;

⁽¹⁾ La următoarea adresă pot fi consultate mai multe studii cu privire la cumpărătorii de servicii sexuale: <http://www.womenlobby.org/spip.php?article1948&lang=en>.

Miercuri, 26 februarie 2014

11. subliniază că persoanele prostituate sunt deosebit de vulnerabile din punct de vedere social, economic, fizic, psihologic, emoțional și familial și sunt mai mult expuse riscului de violență și vătămare decât persoanele implicate în oricare alte activități; prin urmare, forțele naționale de poliție ar trebui să fie încurajate să se ocupe, printre altele, de ratele scăzute de condamnare pentru violul comis asupra prostituatelor; subliniază faptul că persoanele care se prostituează sunt, de asemenea, supuse oprobiului public și sunt stigmatizate social, chiar dacă încetează practicarea prostituției;
12. atrage atenția asupra faptului că femeile prostituate au dreptul la maternitate, la creșterea și la îngrijirea copiilor lor;
13. subliniază faptul că normalizarea prostituției are un impact asupra violenței împotriva femeilor; subliniază în special că datele arată că bărbații care apelează la sexul plătit sunt mai susceptibili de a comite acte sexuale coercitive și alte acte de violență împotriva femeilor și au deseori atitudini misogine;
14. observă că între 80-95 % dintre persoanele prostituate au suferit o formă de violență înainte de a se prostitua (viol, incest, pedofilia), că 62 % dintre acestea declară ca au fost violate, iar 68 % suferă de tulburări de stres post-traumatic – un procent similar cu cel al victimelor torturii ⁽¹⁾,
15. subliniază că prostituția copiilor nu poate fi niciodată voluntară, copiii neavând capacitatea de „a-și da consimțământul” pentru practicarea prostituției; îndeamnă statele membre să combată prostituția copiilor (care implică persoane sub 18 ani), cât se poate de energetic, deoarece aceasta este cea mai gravă formă de prostituție forțată; cere de urgență toleranță zero care să se bazeze pe prevenirea, protejarea victimelor și pedepsirea clienților;
16. subliniază faptul că prostituția copiilor și exploatarea sexuală a copiilor sunt în creștere și prin intermediul rețelelor sociale, unde sunt des utilizate forme de înșelăciune și intimidare;
17. atrage atenția asupra fenomenului prostituției minorilor, care nu este identic cu molestarea sexuală și ale cărui rădăcini își au originea în situațiile economice dificile și lipsa îngrijirii părintești;
18. subliniază necesitatea unor măsuri eficiente care să acorde o atenție deosebită înlăturării persoanelor prostituate minore de pe așa-numită piață a prostituției și intrării lor pe această piață, precum și axarea pe combaterea activităților care contravin obiectivelor Convenției ONU cu privire la drepturile copilului și Protocolului opțional aferent;
19. consideră că plata unor servicii sexuale prestate de persoane sub 21 de ani care practică prostituția ar trebui să constituie o infracțiune, în timp ce serviciile în sine oferite de acestea nu ar trebui pedepsite;
20. atrage atenția asupra fenomenului „sponsorizării”, care reprezintă prostituția fetelor minore sau a fetelor care abia au ajuns la vârsta majoratului în schimbul unor bunuri de lux sau al unor sume mici de bani care să le asigure fondurile pentru cheltuielile zilnice sau pentru cheltuielile legate de educație;
21. atrage atenția statelor membre că educația joacă un rol important în prevenirea prostituției și a criminalității organizate asociate cu aceasta și, prin urmare, recomandă organizarea în școli și colegii a unor campanii educaționale speciale, de sensibilizare și prevenire, specifice vârstei și recomandă statelor membre ca educația în spiritul egalității să reprezinte un obiectiv fundamental al procesului de educație a tinerilor;
22. atrage atenția asupra faptului că publicitatea pentru servicii sexuale în ziare și platformele sociale din media pot fi mijloacele de susținere a traficului de persoane și a prostituției;
23. atrage atenția asupra rolului tot mai mare al internetului și al rețelelor sociale online în recrutarea de prostituate noi și tinere prin intermediul rețelelor de trafic de persoane; solicită, de asemenea, organizarea de campanii de prevenire pe internet, care să ia în considerare grupurile vulnerabile vizate de aceste rețele de trafic de persoane;

⁽¹⁾ Farley, M., „Violence against women and post-traumatic stress syndrome”, *Women and Health*, 1998; Damant, D. ed al., „Trajectoires d'entrée en prostitution: violence, toxicomanie et criminalité”, *Le Journal International de Victimologie*, Nr. 3, aprilie 2005.

Miercuri, 26 februarie 2014

24. atrage atenția asupra unor efecte, în cea mai mare parte negative, ale producției mediatică și pornografice, în special în mediul online, prin crearea unei imagini nefavorabile a femeilor care ar putea conduce la desconsiderarea personalității umane a acestora și le-ar putea prezenta ca pe o marfă; avertizează, totodată, că libertatea sexuală nu trebuie interpretată ca un element de disprețuire a femeilor;
25. subliniază faptul că normalizarea prostituției influențează percepția tinerilor asupra sexualității și asupra relațiilor dintre femei și bărbați;
26. subliniază faptul că persoanele prostituate nu ar trebui incriminate, și invită toate statele membre să abroge legislația represivă împotriva celor care practică prostituția;
27. invită statele membre ale UE să manifeste reținere în a atribui un caracter infracțional sau penal acelor persoane care se prostituează și să creeze programe care să le sprijine să își schimbe profesia, dacă doresc;
28. consideră că reducerea cererii ar trebui să facă parte dintr-o strategie integrată de combatere a traficului în statele membre;
29. consideră că un mod de combatere a traficului de femei și fete minore pentru exploatare sexuală și de îmbunătățire a egalității de gen este modelul implementat în Suedia, Islanda și Norvegia (așa-numitul model nordic) și discutat în prezent în mai multe țări europene, unde cumpărarea de servicii sexuale constituie o infracțiune, și nu serviciile persoanelor care se prostituează;
30. subliniază că prostituția este o chestiune transfrontalieră și că statele membre ar trebui să își asume responsabilitatea pentru combaterea cumpărării de sex în afara propriului teritoriu;
31. subliniază că unele date confirmă efectul disuasiv al modelului nordic asupra traficului în Suedia, unde prostituția și traficul de sex nu au crescut, și că acest model este din ce în ce mai mult susținut de populație, în special de tineri, ceea ce arată că legislația a determinat o schimbare a atitudinilor;
32. recunoaște rezultatele unui raport guvernamental recent elaborat în Finlanda, care îndeamnă la o incriminare totală a cumpărării sexului, și că abordarea finlandeză, care incriminează cumpărătorii și nu victimele traficului, s-a dovedit ineficientă în lupta împotriva traficului de persoane;
33. consideră că legislația oferă o oportunitate de a clarifica semnificația normelor acceptabile în societate și de a crea o societate atentă la aceste valori;
34. consideră că tratarea prostituției ca o „muncă sexuală” legală, dezincriminarea industriei sexului în general și legalizarea proxenetismului nu reprezintă o soluție pentru asigurarea siguranței femeilor și fetelor minore vulnerabile în fața violenței și exploatării, ci are efectul opus, expunându-le pericolului unui nivel mai ridicat de violență, conducând și la creșterea numărului de femei și fete minore care suferă abuzuri, prin încurajarea piețelor de prostituție;
35. condamnă orice încercări politice sau discursuri politice care pleacă de la premisa că prostituția poate fi o soluție pentru femeile migrante din Europa;
36. solicită, prin urmare, statelor membre, în conformitate cu legislația națională, să confere autorităților polițienești și celor responsabile pentru spațiile în care au loc acte de prostituție, dreptul de a intra în sedii și de a efectua verificări în mod arbitrar;
37. invită insistent Comisia și statele membre să mobilizeze mijloacele și instrumentele necesare pentru a lupta împotriva traficului și a exploatării sexuale și pentru a reduce prostituția ca încălcare a drepturilor fundamentale ale femeilor – în special în ceea ce privește minorii – și a egalității de gen;
38. invită statele membre să transpună în legislația națională cât mai repede posibil Directiva 2011/36/UE din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului, îndeosebi în scopul protejării victimelor;

Miercuri, 26 februarie 2014

39. invită insistent Comisia să evalueze impactul pe care cadrul legal european conceput în vederea eliminării traficului pentru exploatare sexuală l-a avut până în prezent, să studieze în continuare structurile activităților de prostituție și trafic de ființe umane în scopul exploatării sexuale în UE și nivelul crescut al turismului sexual în UE, acordând o atenție specială minorilor, precum și să promoveze schimbul de cele mai bune practici între statele membre;
40. subliniază faptul că Comisia ar trebui să finanțeze în continuare proiectele și programele care vizează combaterea traficului de ființe umane și a exploatării sexuale;
41. solicită statelor membre să conceapă și să implementeze politici de combatere a traficului de persoane, a exploatării sexuale și a prostituției, să se asigure că toate părțile interesate, cum ar fi ONG-urile, poliția și agențiile de aplicare a legii, precum și serviciile sociale și medicale sunt sprijinite și implicate în decizii și cooperează;
42. constată că marea majoritate a persoanelor care se prostituează ar dori să se oprească, dar nu se simt capabile să facă acest lucru; subliniază faptul că aceste persoane au nevoie de sprijin adecvat, în special psihologic și de asistență socială, pentru a scăpa de rețele de exploatare sexuală și dependențele frecvent asociate cu acestea; propune, prin urmare, ca autoritățile competente să pună în aplicare programe pentru ieșirea din mediul prostituției, în strânsă cooperare cu părțile implicate;
43. subliniază importanța unei pregătiri adecvate a serviciilor de poliție și a personalului din sistemul judiciar într-un mod mai general, în ceea ce privește diferitele aspecte ale exploatării sexuale, inclusiv aspectele legate de gen și de imigrare și îndeamnă statele membre să încurajeze autoritățile de poliție să coopereze cu victimele și să le încurajeze să depună mărturie, pentru a încuraja existența unor servicii specializate în cadrul poliției și, de asemenea, să angajeze femei de poliție; subliniază necesitatea cooperării judiciare între statele membre în vederea combaterii mai eficiente a rețelilor de trafic de persoane în Europa;
44. atrage atenția autorităților naționale asupra impactului recesiunii economice asupra numărului tot mai mare de bărbați, femei și fete minore forțați, inclusiv femeile migrante să practice prostituția;
45. subliniază faptul că problemele economice și sărăcia sunt principalele cauze ale prostituției în rândul femeilor tinere și minorelor și că strategiile de gen vizând prevenirea, campaniile la nivel național și la nivel european adresate în special comunităților excluse social și celor aflați în situații de vulnerabilitate sporită (de exemplu persoanele cu dizabilități și tinerii din sistemul de protecție a copiilor), măsurile de reducere a sărăciei și de creștere a gradului de conștientizare, atât în rândul cumpărătorilor, cât și a furnizorilor de sex, precum și schimbul de cele mai bune practici sunt elemente esențiale pentru combaterea exploatării sexuale a femeilor și minorelor, în special în rândul migranților; recomandă Comisiei să desemneze o „Săptămână europeană pentru combaterea traficului de ființe umane”;
46. subliniază faptul că excluziunea socială reprezintă un factor major ce contribuie la vulnerabilitatea crescută a femeilor și fetelor minore dezavantajate în fața traficului de ființe umane; subliniază, de asemenea, că criza economică și socială a mărit șomajul, adesea făcând femeile cele mai vulnerabile, inclusiv celor situate mai sus pe scara socială, să devină prostituate, pentru a învinge sărăcia și excluziunea socială; invită statele membre să abordeze problemele sociale care determină prostituția bărbaților, femeilor și a copiilor;
47. solicită insistent statelor membre să finanțeze organizațiile care lucrează pe teren, oferindu-le fonduri și strategii de ieșire, să ofere servicii sociale inovatoare pentru victimele exploatării sexuale și traficului de persoane, inclusiv pentru femeile migrante și fără acte, prin evaluarea nevoilor și a riscurilor individuale ale acestora, în scopul de a beneficia de asistență, sprijin și o protecție corespunzătoare, precum și să implementeze politici (cu o abordare holistă și prin intermediul diferitelor servicii din domeniul poliției, imigrării, sănătății și educației) care să ajute femeile și minorii vulnerabili să iasă din mediul prostituției, asigurându-se că aceste programe au un temei legal și dispun de finanțarea necesară pentru a atinge respectivul obiectiv; subliniază importanța consilierii psihologice și necesitatea ca victimele exploatării sexuale să fie reintegrate în societate; subliniază faptul că acest proces are nevoie de timp și necesită elaborarea unui plan de viață care reprezintă o alternativă credibilă și viabilă pentru persoanele care s-au prostituat anterior;
48. subliniază faptul că este nevoie de mai multe analize și dovezi statistice pentru a decide care este cel mai eficient mod de combatere a traficului de femei și fete în scopul exploatării sexuale;
49. solicită insistent statelor membre să evalueze efectele pozitive și negative ale încadrării penale a cumpărării de servicii sexuale în privința reducerii prostituției și traficului;
50. solicită UE și statelor membre să dezvolte politici de gen preventive în țările de origine ale persoanelor care se prostituează ca rezultat al traficului, orientate atât către cumpărătorii de sex, cât și către femei și minori, prin sancțiuni, campanii de conștientizare și educație;

Miercuri, 26 februarie 2014

51. invită UE și statele membre să ia măsuri de descurajarea a practicii turismului sexual în interiorul sau în afara UE;
 52. solicită ca Serviciul European de Acțiune Externă să ia măsuri pentru a opri practicarea prostituției în zonele de conflict în care forțele militare ale UE sunt prezente;
 53. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.
-

Miercuri, 26 februarie 2014

P7_TA(2014)0163

Promovarea dezvoltării prin practici responsabile în afaceri**Rezoluția Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la promovarea dezvoltării prin practici responsabile în afaceri, în special în ceea ce privește rolul industriilor extractive în țările în curs de dezvoltare (2013/2126(INI))**

(2017/C 285/12)

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația de la Addis Abeba privind dezvoltarea și gestionarea resurselor de minereuri din Africa, adoptată de prima Conferință a Uniunii Africane la nivelul miniștrilor responsabili de dezvoltarea resurselor de minereuri din octombrie 2008,
 - având în vedere Viziunea africană asupra mineritului, adoptată de șefii de stat și de guverne la summit-ul UA din februarie 2009,
 - având în vedere Declarația de la Lusaka a Summitului special al ICGLR de Combatere a exploatării ilegale a resurselor naturale în regiunea Marilor Lacuri din 15 decembrie 2010 ⁽¹⁾,
 - având în vedere Planul de acțiune pentru implementarea Viziunii africane asupra mineritului, adoptată de cea de a doua Conferință a miniștrilor din Uniunea Africană responsabili pentru dezvoltarea resurselor de minereuri, desfășurată la Addis Abeba, în decembrie 2011,
 - având în vedere cele zece principii pentru integrarea gestionării riscurilor pentru drepturile omului în negocierile contractelor dintre stat și investitori, propuse de Reprezentantul Special al Secretarului General la a 17-a sesiune a Consiliului ONU pentru Drepturile Omului, în mai 2011,
 - având în vedere Orientările OCDE privind datoria de a asigura o aprovizionare responsabilă cu minereuri din zone afectate de conflicte și din zone cu grad mare de risc, care oferă recomandări detaliate pentru a ajuta companiile să respecte drepturile omului și să evite conflictele de finanțare prin practicile lor de aprovizionare ⁽²⁾,
 - având în vedere standardul EITI, standard internațional de transparență care garantează publicarea veniturilor guvernelor provenite din resurse naturale,
 - având în vedere Declarația de la Lough Erne G8 din iunie 2013, în care șefii de stat și de guvern au reiterat importanța gestionării transparente și responsabile a resurselor naturale și a lanțului lor de aprovizionare ⁽³⁾,
 - având în vedere Declarația finală a G20, publicată la 6 septembrie 2013, în care conducătorii sprijină Inițiativa privind transparența în industriile extractive (EITI),
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare (A7-0132/2014),
- A. întrucât, în mai multe țări în curs de dezvoltare, extracția resurselor naturale reprezintă o proporție semnificativă a PIB-ului și, de multe ori, cea mai mare parte a câștigurilor valutare și a investițiilor străine;

⁽¹⁾ <http://www.oecd.org/corporate/mne/47143500.pdf>

⁽²⁾ <http://www.oecd.org/daf/inv/mne/GuidanceEdition2.pdf>

⁽³⁾ <https://www.gov.uk/government/publications/g8-lough-erne-declaration/g8-lough-erne-declaration-html-version>

Miercuri, 26 februarie 2014

- B. întrucât Africa deține unele dintre cele mai mari rezerve de minereuri din lume și întrucât profiturile obținute din exploatarea resurselor de minereuri ale Africii ar trebui să fie utilizate pentru a realiza ODM, pentru eradicarea sărăciei și pentru o dezvoltare și o creștere socioeconomică rapidă și amplă; întrucât, cu toate acestea, țările africane încă mai trebuie să elaboreze și să implementeze strategii coerente de transformare a exploatării resurselor naturale într-un motor de dezvoltare economică și de diversificare a economiilor;
- C. întrucât resursele naturale pot fi motoare importante de creștere economică și de dezvoltare socială dacă veniturile sunt gestionate corect și în transparență deplină;
- D. întrucât litigiile legate de petrol, gaze naturale, minereuri, lemn și alte resurse naturale, se clasează pe locul al doilea ca sursă de conflicte la nivel mondial; întrucât concurența privind resursele, precum solul și apa, este în creștere, exacerbând conflictele existente sau declanșând altele noi; întrucât gestionarea defectuoasă a resurselor funciare și naturale este agravată de degradarea mediului, creșterea populației și de schimbările climatice;
- E. întrucât, în mod paradoxal, țările cu resurse naturale bogate au adesea o evoluție mai slabă decât alte țări (fenomen cunoscut sub numele de „blestemul resurselor”) iar controlul, exploatarea, impozitarea minereurilor și comerțul cu acestea contribuie uneori la conflictele armate (problema „minereurilor din zonele de conflict”);
- F. întrucât beneficiile exploatărilor miniere pentru populațiile locale adesea nu se văd sau sunt depășite net de impactul social și de mediu negativ; întrucât beneficiile exploatărilor miniere pentru populațiile locale pot fi dezvoltate de autoritățile locale sau naționale datorită unei mai bune guvernante și a unei mai mari transparențe care să permită, astfel, anularea unui eventual impact social și de mediu negativ;
- G. întrucât evaluările impactului social și de mediu joacă un rol important în ceea ce privește protejarea drepturilor populațiilor autohtone din zonele industriei extractive;
- H. întrucât, în anul 2008, Banca Mondială a estimat că 90 % din producția de minereuri a Republicii Democratice Congo provine din activitatea micilor mineri care nu sunt înregistrați și care lucrează în zone izolate și nesigure, controlate de grupuri armate;
- I. întrucât mineritul la scară mică oferă un număr considerabile de locuri de muncă mai ales în zonele rurale; întrucât oficializarea mineritului artizanal și la scară mică este necesară pentru stimularea antreprenoriatului local/național, îmbunătățirea nivelului de trai și pentru promovarea dezvoltării integrate sociale și economice a mediului rural; întrucât caracterul neoficial al mineritului artizanal la scară mică face acest tip de minerit vulnerabil în fața criminalității organizate și a organizațiile paramilitare, aceste activități confruntându-se cu o serie de provocări, cum ar fi munca copiilor, ce împiedică realizarea integrală a potențialului lor de dezvoltare;
- J. întrucât industria extractivă ar trebui să permită dezvoltarea sectoarelor bazate pe tehnologia de ultimă generație și pe inovație și întrucât aceasta oferă soluții în domeniu, în special cu privire la eficiența resurselor, eficiența energetică, proiectarea ecologică, îmbunătățirea performanțelor, reciclarea și economia circulară, de care trebuie să se bucure atât țările în curs de dezvoltare, cât și țările dezvoltate;
- K. întrucât Viziunea privind industria minieră în Africa oferă un cadru pentru integrarea mai coerentă și mai fermă a acestui sector de activitate în economia și societatea continentului;
- L. întrucât încălcările drepturilor omului apar foarte frecvent în industria extractivă și includ munca copiilor, violența sexuală, dispariția de persoane, încălcarea dreptului la un mediu curat, pierderea terenurilor și a mijloacelor de trai, fără negocieri sau fără despăgubiri adecvate, mutări forțate și distrugerea unor locații importante din motive rituale sau culturale;
- M. întrucât munca forțată și interzicerea sindicatelor și a drepturilor de negociere colectivă rămân preocupări majore; întrucât și standardele de sănătate și de siguranță, care sunt adesea extrem de scăzute sau lipsesc, reprezintă un motiv important de îngrijorare, mai ales în exploatarea miniere la scară mică, ce își desfășoară deseori activitatea în condiții extrem de precare;

Miercuri, 26 februarie 2014

- N. întrucât responsabilitatea de a respecta drepturile omului este un standard global de conduită așteptat de la toate întreprinderile de afaceri, oriunde își desfășoară activitatea, după cum se afirmă în Principiile directoare privind întreprinderile și drepturile omului, elaborate de Reprezentantul Special al Secretarului General al ONU pe problema drepturilor omului, a corporațiilor transnaționale și a altor întreprinderi, John Ruggie; întrucât nu există totuși un acord larg cu privire la implicațiile concrete ale acestei responsabilități, iar progresele în vederea respectării sale depline sunt grav afectate și de absența unor monitorizări, raportări, verificări și mecanisme de responsabilizare eficiente;
- O. întrucât proliferarea codurilor de conduită, a standardelor și a sistemelor de certificare având domenii de aplicare tematice diferite în domeniul responsabilității sociale a întreprinderilor (RSI) face ca aceste evaluări, comparații și verificări să fie dificile sau chiar imposibil de realizat; întrucât această proliferare are multe cauze, inclusiv angajamentul insuficient pentru funcționarea eficientă a RSI și alte subterfugii practicate de firmele care doresc să fie percepute ca responsabile din punct de vedere social și ecologic;
- P. întrucât, pentru a mări eficiența și a realiza echitatea în domeniul RSI, trebuie imperativ înlocuit actualul sistem „à la carte”, în care firmele își aleg codurile și standardele în funcție de preferințele lor, cu standarde comune la nivel de industrie;
- Q. întrucât practicile de greenwashing (ecologizare de fațadă) – care proiectează imaginea unei așa-zise acțiuni pozitive de protecție a mediului, menită să înșele publicul și să distragă atenția de la practicile dăunătoare mediului – induc în eroare consumatorii, publicul larg și autoritățile de reglementare în ceea ce privește performanțele de mediu și subminează adoptarea unui comportament responsabil în afaceri, iar din aceste motive trebuie să fie combătute; întrucât, în general, întreprinderile care utilizează RSI ca instrument de marketing trebuie să se asigure că declarațiile făcute sunt corecte;
- R. întrucât implementarea Inițiativei privind transparența în industriile extractive (EITI) este menită să intensifice transparența în ceea ce privește gestionarea veniturilor, în scopul de a reduce potențialul de corupție și a permite o împărțire echitabilă a beneficiilor;
- S. întrucât, deși în numeroase țări africane în ultimele două decenii s-a produs o liberalizare a economiei, comerțului și investițiilor, aceste țări nu au atins un nivel semnificativ de diversificare economică și au, în medie, economii mai puțin diversificate ce sunt mai mult concentrate, de exemplu, pe exporturi cu valoare adăugată mică de minereuri și produse agricole, ambele fiind extrem de sensibile la șocurile prețurilor externe; întrucât în prezent, toate eforturile ar trebui să fie direcționate către o mai mare diversificare economică, și anume către o mai mică dependență de industriile extractive sau de exporturile agricole;
- T. întrucât Declarația de la Addis Abeba privind dezvoltarea și gestionarea resurselor minerale ale Africii îndeamnă țările africane să se asigure că acordurile de parteneriat economic (APE) și negocierile OMC per ansamblu nu limitează politica națională de dezvoltare și că liberalizarea comerțului, care poate accentua dependența de produse de bază a țărilor africane cu venituri reduse, nu produce un „efect de blocare”;
- U. întrucât, după reformele miniere din anii '80 coordonate de Banca Mondială, America Latină întreprinde noi acțiuni în direcția consolidării rolului instituțiilor statului, concentrându-se asupra priorităților naționale și a obiectivelor de dezvoltare economică;
- V. întrucât taxele de export sunt larg folosite, cu toate că multe acorduri comerciale regionale și acordurile de parteneriat economic (APE) cu UE urmăresc interzicerea acestora;
- W. întrucât unele țări ACP sunt îngrijorate de faptul că restricțiile APE privind taxele de export pot face mai dificilă urcarea pe lanțul valoric;
- X. întrucât corupția și contractele netransparente sunt larg răspândite în industria minieră;
- Y. întrucât caracterul global al lanțurilor de aprovizionare moderne au determinat ca resursele naturale ce au alimentat unele dintre cele mai brutale conflicte din lume să fie cumpărate și comercializate la nivel internațional, inclusiv de către companiile care operează în UE;

Miercuri, 26 februarie 2014

- Z. întrucât, deși binevenite, eforturile din proprie inițiativă ale companiilor de a evita aprovizionarea cu minereuri provenite din zonele de conflict nu au fost întotdeauna eficiente;
- AA. întrucât secțiunea 1502 a Legii Dodd Frank impune întreprinderilor înregistrate la Comisia pentru valori mobiliare și burse de valori din SUA (Securities and Exchange Commission – SEC), inclusiv societăților europene, să se supună obligației de diligență de a stabili dacă produsele lor conțin minereuri care au finanțat grupuri armate din RDC; și întrucât, într-o hotărâre de însoțire, SEC s-a raportat la Orientările OCDE ca reprezentând un standard credibil în materie diligență pentru întreprinderile care pun în aplicare legislația;
- AB. întrucât eforturile de încheiere a conflictului prin prevenirea fluxului de venituri din minerit artizanal către grupurile armate au avut un succes relativ în cazul diamantelor, dar sunt necesare eforturi mai mari pentru a construi un cadru legal și instituțional robust pentru mineritul artizanal, suplimentar față de Conferința internațională privind Regiunea marilor lacuri (ICGLR);

Mineritul și dezvoltarea durabilă

1. constată cu îngrijorare că mineritul nedurabil poate avea un uriaș impact negativ asupra mediului și a societății, în special în Africa;
2. subliniază faptul că la nivel global explozia prețurilor la produsele de bază, alimentată de cererile economiilor emergente, oferă o mare oportunitate pentru țările în curs de dezvoltare bogate în resurse, în special în Africa, de a-și mări veniturile și de a le canaliza în dezvoltare, în interesul popoarelor lor; sprijină politicile naționale care vizează acest lucru; subliniază că reformele legislative și de reglementare sunt adesea cruciale și subliniază faptul că domeniul de aplicare al politicilor necesare nu ar trebui limitat prin acorduri comerciale și de investiții;
3. subliniază faptul că, în afară de generarea de venituri guvernamentale care pot fi utilizate pentru dezvoltare, industriile extractive ar trebui să contribuie la dezvoltare prin crearea de legături cu economia locală, de exemplu, prin ocuparea forței de muncă și formarea profesională a persoanelor de la nivel local, achiziționarea de bunuri și servicii locale, prelucrarea locală a materialelor extrase și participarea la eforturile de dezvoltare a industriilor locale care utilizează materiale prelucrate sau neprelucrate sau care pot beneficia de prezența companiilor extractive în alte moduri; îndeamnă statele membre ale Uniunii Africane să implementeze sistematic Viziunea africană asupra mineritului; este convins că în aceste moduri se poate accelera foarte mult realizarea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului; în acest sens, subliniază necesitatea de a promova principiile dezvoltării durabile, bazate pe minerit responsabil față de mediu și societate;
4. invită țările în curs de dezvoltare să își actualizeze cooperarea regională, dezvoltarea și adoptarea unor norme comune de mediu, sociale, de sănătate și de siguranță și a unor norme pentru sectorul minier, inclusiv pentru mineritul artizanal și la scară mică (ASM);
5. subliniază necesitatea unei abordări regionale și internaționale în combaterea exploatării ilegale a resurselor naturale; încurajează țările în curs de dezvoltare să ia măsuri în vederea oficializării mineritului artizanal și la scară mică, pentru a îmbunătăți nivelul de trai, a asigura salarii decente și pentru a integra sectorul mineritului artizanal și la scară mică în economia rurală și națională, furnizând în același timp sprijin financiar și tehnic accesibil pentru acest obiectiv și asigurând un regim juridic care conferă celor care practică acest tip de minerit teren suficient și siguranța posesiei; solicită UE să ajute țările în curs de dezvoltare să își mărească capacitatea la nivel local de a desfășura sisteme de urmărire și de certificare înainte de a aplica interzicerea transportului de minereuri neconforme;
6. subliniază eforturile UE de a sprijini o mai amplă dezvoltare instituțională și consolidare a capacităților în guvernele țărilor-gazdă, astfel încât să se stabilească cadrul instituțional și legislativ necesar pentru gestionarea și alocarea veniturilor din industriile extractive (IE), într-un mod transparent și eficient; subliniază, de asemenea, parteneriatele dezvoltate între Uniune și Banca Africană de Dezvoltare; în special, îndeamnă UE să acorde un rol prioritar asistenței pentru elaborarea legislației și a politicii fiscale, astfel încât să maximizeze beneficiile locale și naționale de dezvoltare a industriilor extractive (IE), care să conducă la crearea de locuri de muncă locale, salarii pentru angajați și familiile acestora, precum și legături mai ample între întreprinderile mici și mijlocii și lanțul de aprovizionare asociat cu dezvoltarea IE;
7. subliniază, în conformitate cu principiul dreptului la proprietate, că comunitățile locale ar trebui să participe la planificarea și dezvoltarea proiectelor legate de resursele naturale, care ar trebui evaluate din perspectiva lanțurilor de aprovizionare locale și a ocupării forței de muncă din comunitatea locală;

Miercuri, 26 februarie 2014

8. consideră că este esențial să fie recunoscute și protejate drepturile și culturile tradiționale ale popoarelor indigene în cadrul dezvoltării industriilor extractive și să li se asigure participarea prealabilă și în cunoștință de cauză;
9. subliniază necesitatea de a se asigura că victimele încălcărilor legislației sociale sau de mediu de către companiile multinaționale au acces efectiv la justiție;
10. subliniază că, în contextul în care legislația națională din țările în curs de dezvoltare nu apără în mod corespunzător drepturile omului de infracțiunile specifice întreprinderilor, Cadruul „ocrotire, respectare și compensare” al ONU oferă un set de principii cuprinzător și util pentru protecția drepturilor omului și respectarea, de către întreprinderi, a acestor drepturi;
11. solicită implementarea eficientă a Cartei africane a drepturilor omului, care include dispoziții privind întrebuințarea bogățiilor și a resurselor naturale, precum și principii în vederea unor compensații adecvate;
12. solicită țărilor în curs de dezvoltare să ratifice convențiile privind drepturile omului și instrumentele relevante pentru sectorul minereurilor și, apoi, să le implementeze, printre altele, autorizând instituțiile publice în domeniul drepturilor omului să monitorizeze punerea în aplicare a standardelor în materie de drepturile omului cu privire la minerit și dezvoltând instrumente și metodologii în vederea integrării aspectelor legate de sănătate și de drepturile omului în procedurile de evaluare a impactului;
13. constată cu îngrijorare că, potrivit lui John Ruggie, Raportorul Special al ONU pentru drepturile omului, aproximativ două treimi din încălcările drepturilor omului la nivelul companiilor provin din sectoarele petrolului, gazelor și mineritului; subliniază faptul că statele membre ale UE și comunitatea internațională au datoria, în temeiul legislației internaționale și europene privind drepturile omului, să se asigure că acele companii care operează în jurisdicția lor nu cauzează sau contribuie la abuzuri ale drepturilor omului, în mod direct sau indirect, prin activitățile lor;
14. își exprimă îngrijorarea cu privire la condițiile de muncă din mineritul la scară mică, unde multe locuri de muncă sunt precare și departe de standardele internaționale și naționale de muncă, și unde se estimează că rata accidentelor este de șase sau șapte ori mai mare decât în mineritul la scară mai mare; solicită guvernelor țărilor în curs de dezvoltare și companiilor miniere să aplice standardele fundamentale de muncă, în conformitate cu Convențiile OIM pentru a asigura locuri de muncă decente și sigure pentru toți lucrătorii din acest sector, inclusiv în Convenția privind siguranța și sănătatea în mine;
15. invită statele membre ale UE să crească asistența pentru combaterea muncii copiilor în minerit și să sprijine angajamentele OIM de a sigura oportunități educaționale și perspective alternative de generare a veniturilor, în scopul de a exclude copiii din activitățile de minerit;
16. salută faptul că instituțiile financiare internaționale au dezvoltat metode pentru a se asigura că investitorii în minereuri efectuează evaluarea impactului asupra mediului (EIM) și evaluarea impactului social (EIS); remarcă însă că, având în vedere constrângerile financiare și cele în materie de resurse umane, consolidarea capacităților în țările în curs de dezvoltare dedicate îndeplinirii acestor cerințe rămâne o provocare; solicită, prin urmare, UE să își actualizeze asistența tehnică pentru a permite țărilor în curs de dezvoltare să instituie practici de evaluare sistematică a sănătății, a riscurilor sociale și de mediu, conținând dispoziții ce vizează participarea publică efectivă;
17. subliniază rolul Grupului Băncii Mondiale în dezvoltarea practicilor responsabile în afaceri; reamintește nevoia de a îmbunătăți modul de a împărtăși și de a pune în aplicare cunoștințele privind edificarea unor instituții care doresc o mai mare integritate, de a pune la dispoziția cetățenilor mijloacele de acțiune pentru ca guvernele să fie mai eficiente și să îi țină la curent într-o mai mare măsură;
18. solicită autorităților să interzică explorarea și exploatarea minereurilor în parcurile naționale și în siturile care fac parte din patrimoniul mondial și solicită, totodată, întreprinderilor să își asume angajamentul de a nu desfășura astfel de activități de explorare și exploatare;
19. consideră că industria minieră ar putea și ar trebui să aducă contribuții valoroase la atenuarea schimbărilor climatice, prin transfer de tehnologie și investiții responsabile; subliniază, în special, că societățile miniere la scară largă pot oferi know-how pentru reducerea emisiilor în sectorul minier de dimensiuni mici și mijlocii; reiterează solicitarea UE de urmări încheierea unor acorduri privind finanțarea combaterii schimbărilor climatice, transferul de tehnologie și consolidarea capacităților și pentru a îmbunătăți asistența pentru țările în curs de dezvoltare în vederea reducerii emisiilor de CO₂;

Miercuri, 26 februarie 2014

20. subliniază necesitatea unei legislații europene puternice privind divulgarea de informații nefinanciare de către unele companii mari, inclusiv obligația ca aceste companii să dovedească diligența necesară, impusă de riscuri, ținând cont de întregul lor lanț de aprovizionare;

Rolul sectorului privat

21. solicită aplicarea efectivă a Declarației OIM privind principiile și drepturile fundamentale la locul de muncă, a Orientărilor OCDE pentru întreprinderile multinaționale, a Pactului global al ONU și a principiilor directoare ale ONU privind întreprinderile și drepturile omului, prin mecanisme comune la nivel de industrie;

22. solicită Serviciului European de Acțiune Externă și Comisiei să se asigure că funcționarii comerciali ai UE, dacă aceștia fac parte din delegațiile UE, beneficiază de formare periodică în materie de RSI;

23. solicită Comisiei să promoveze activ comportamentul comercial responsabil în rândul întreprinderilor din UE care își desfășoară activitatea în străinătate, asigurând respectarea strictă a tuturor obligațiilor juridice, îndeosebi a standardelor și normelor internaționale din domeniul drepturilor omului, muncii și mediului;

24. subliniază faptul că domeniul tematic de aplicare a diferitelor scheme de implementare a responsabilității sociale a întreprinderilor (RSI) este de multe ori selectiv, ceea ce se aplică și problemelor sociale și de mediu; consideră că o astfel de abordare fragmentată este în detrimentul evaluării performanței globale sustenabile a unei întreprinderi; consideră că, deși aceste cadre generale au dezvoltat o înțelegere și un limbaj comune privind principiile RSI, ele ar trebui să constituie, de asemenea, baza pentru standarde internaționale comune la nivel de industrie pentru ceea ce constituie o întreprindere responsabilă din punct de vedere social;

25. subliniază, de asemenea, că inițiativele în materie de RSI nu trebuie considerate drept substitut pentru responsabilitatea guvernului față de cetățenii săi în ceea ce privește asigurarea infrastructurii de bază și a altor bunuri publice, dar ar trebui, în schimb, să o completeze;

Comerțul internațional și regimurile de investiții

26. invită UE să folosească relațiile comerciale și de investiții cu principalele țări partenere (de exemplu SUA, China, Japonia, Brazilia și India) pentru a promova un dialog privind RSI; îndeamnă de asemenea, UE să efectueze evaluări de impact asupra dezvoltării durabile ale acordurilor comerciale propuse, înainte de intrarea în faza de negociere; afirmă necesitatea unor tratate de investiții care să încurajeze practici RSI pozitive și raportarea privind RSI;

27. subliniază că acordurile comerciale ar trebui să respecte nevoile țărilor în curs de dezvoltare de a-și diversifica economiile și de a-și moderniza tehnologiile;

28. recunoaște importanța investițiilor străine directe pentru creșterea industrială și constată că termenii excesiv de generoși pentru investițiile străine directe (ISD) în minerit oferite de țările în curs de dezvoltare în anii '80 și '90, în combinație cu administrarea deficitară pe plan intern, corupția, absența responsabilității și cadrul normativ insuficient le-au împiedicat pe acestea să obțină o parte echitabilă din profiturile din exploatarea resurselor naturale și, prin urmare, au privat aceste țări de resurse atât de necesare pentru dezvoltarea lor economică și socială;

29. împărtășește preocuparea exprimată de Reprezentantul Special al ONU pentru afaceri și drepturile omului, privind faptul că metodele actuale de protejare a drepturilor investitorilor în contracte și acorduri internaționale limitează capacitatea statelor de a proteja drepturile omului; subliniază necesitatea de a echilibra drepturile investitorilor cu obligațiile în materie de dezvoltare umană sustenabilă;

30. îndeamnă UE și statele sale membre să aplice cele zece principii ale Reprezentantului Special al ONU pentru afaceri și drepturile omului, care urmăresc să integreze gestionarea riscurilor la adresa drepturilor omului în cadrul negocierilor privind contractele între state și investitori, astfel încât să se asigure că clauzele de stabilizare nu compromit protecția și respectarea drepturilor omului; invită UE să sprijine consolidarea capacităților în țările în curs de dezvoltare pentru negocierea și aplicarea drepturilor omului și a clauzelor de dezvoltare durabilă în acordurile de investiții;

Miercuri, 26 februarie 2014

31. subliniază faptul că cerințele de performanță care vizează creșterea legăturilor dintre investitorii străini și producătorii locali sunt un semn distinctiv al politicii industriale; subliniază faptul că acordurile de investiții ar trebui să permită utilizarea cerințelor vizând transferul de conținut și de tehnologie locale, pentru a încuraja firmele străine să stabilească legături ascendente și descendente și să contribuie la dezvoltarea economică a țării gazdă;
32. încurajează țările africane să își intensifice eforturile de integrare regională, astfel încât să îndepărteze o parte dintre barierele intraafricane din calea industrializării pe bază de minereuri;
33. subliniază faptul că taxele la export sunt permise în cadrul regimului OMC și pot fi parte a unei strategii politice vizând dezvoltarea industriilor interne de fabricare și de prelucrare;

Beneficii în urma veniturilor

34. îndeamnă UE să asiste țările în curs de dezvoltare în negocierea acordurilor de investiții care vor aduce beneficii sociale sustenabile și condiții socioeconomice mai bune; subliniază că, prin presiunile asupra guvernelor din țările în curs de dezvoltare pentru a minimiza impozitele și redevențele, companiile miniere afectează negativ capacitatea fiscală a statului, în timp ce, în schimb, „creșterea tarifelor”, aplicată de UE la produse finite face mult mai dificil pentru țările în curs de dezvoltare producătoare de materii prime să prelucreze și să producă produse cu valoare adăugată pentru export;
35. subliniază necesitatea de a negocia și de a aplica acorduri fiscale cu țările în curs de dezvoltare pentru a se asigura că întreprinderile multinaționale își plătesc impozitele în mod echitabil; solicită, în sens mai larg, UE să mărească sprijinul pentru asistarea țărilor în curs de dezvoltare în reformele fiscale și consolidarea administrațiilor fiscale, astfel încât să se permită dobândirea, gestionarea și partajarea adecvată a veniturilor provenite din minereuri, precum și să instituie acorduri de liber schimb care să elimine creșterea tarifelor la produsele finite selectate care ar putea împiedica prelucrarea și fabricarea de produse din minereuri cu valoare adăugată, împiedicând, astfel, strategia de diversificare economică a țărilor în curs de dezvoltare;
36. subliniază că fluxurile ilicite de capital din Africa sunt legate de secretul din jurul contractelor de exploatare minieră și de regimurile fiscale; consideră așadar, că lupta împotriva evaziunii fiscale și a paradisurilor fiscale ar trebui să rămână o prioritate;
37. este preocupat de modul în care se pot acorda concesiuni companiilor miniere și de problemele pe care le-ar putea provoca acest lucru, inclusiv exproprierea, privarea de mijloace de trai și problemele oamenilor cu privire la drepturile de utilizare și drepturile funciare; cere autorităților să delimiteze „zone interzise” pentru concesiunile în zonele protejate ecologic prin lege sau care au o concentrație mare de minerii artizanale și să facă acest lucru înainte de a acorda concesiunile, pentru a evita tulburările și problemele cu comunitățile locale și companiile miniere; de asemenea, solicită autorităților să creeze o capacitate în vederea organizării unor consultări cu comunitățile locale, să evalueze corect solicitările de concesiuni, să monitorizeze siturile și să evalueze impactul mineritului înainte de a acorda concesiunile; solicită autorităților să se asigure că concesiunile miniere artizanale sunt oficializate și recunoscute în mod corespunzător de către state, inclusiv în cazurile în care statele se îndreaptă spre mineritul industrial;
38. salută revizuirea recentă a Directivei contabile și a Directivei privind transparența, prin care sunt introduse obligații de raportare privind plățile către guvern în cazul industriilor extractive și al industriilor de exploatare forestieră; îndeamnă statele membre să pună cu rapiditate în aplicare aceste directive; solicită ca datele colectate cu privire la venituri să fie disponibile într-un format cât mai deschis și accesibil cu putință;
39. invită autoritățile să se asigure că autorizațiile în domeniul minier și alte active sunt acordate sau vândute în cadrul unor proceduri de achiziții deschise și competitive; invită autoritățile să publice contractele, inclusiv anexele, hărțile și toate detaliile financiare, pentru a combate, astfel, cazurile de corupție; invită autoritățile și întreprinderile vizate să alcătuiască o listă completă a părților interesate din cadrul tuturor întreprinderilor miniere, în special în cazul unor noi tranzacții, și o listă completă a celor care beneficiază sistematic de pe urma acestor tranzacții, cu scopul de a combate, astfel, corupția; invită autoritățile și întreprinderile să se asigure că toate plățile către guvern sunt publicate și accesibile publicului larg; îndeamnă UE să solicite companiilor extractive înregistrate în Europa să publice toate contractele încheiate;

Miercuri, 26 februarie 2014

40. invită autoritățile să investigheze acuzațiile grave de corupție din sectorul minier și, după caz, să urmărească vinovații în justiție, să înghețe fondurile sau să refuze continuarea tranzacțiilor; solicită ca evaluările riscurilor de corupție să aibă în vedere proceduri de confiscare a activelor și de punere în vânzare a activelor confiscate, implicarea persoanelor fizice și a întreprinderilor în calitate de intermediari în „concesionări speculative” (în special în cazul în care acești intermediari au relații binecunoscute cu autoritățile statului), vânzarea activelor sub valoarea lor de piață și vânzarea activelor fără organizare de licitații (în special atunci când activele au o importanță economică majoră sau procedurile de achiziție sunt, din alte considerente, obligatorii); invită autoritățile să se asigure că cumpărătorii finali ai acestor active sunt trași la răspundere pentru intermediarii cu care au intrat în parteneriat;

Ruperea legăturilor dintre conflictele armate și exploatarea minieră

41. ia act cu preocupare de faptul că exploatarea resurselor naturale de mare valoare, inclusiv a petrolului, gazelor naturale, minereurilor și lemnului, reprezintă o sursă majoră de conflicte în lume; consideră că, pentru a avea sorți de izbândă, strategiile de prevenire a conflictelor trebuie să abordeze următoarele aspecte: angajamentul insuficient al comunităților în procesul de dezvoltare a industriilor extractive; împărțirea neadecvată a beneficiilor; consecințele negative la nivel economic și social și asupra mediului; gestionarea necorespunzătoare a fondurilor; corupția; rolul armatelor și al grupărilor rebele; cadrele instituționale și legale neadecvate de administrare a dezvoltării industriilor extractive; neacordarea de atenție aspectelor legate de resursele naturale în acordurile de pace;

42. împărtășește Viziunea privind industria minieră în Africa, potrivit căreia un sector minier responsabil față de societate și față de mediu, transparent și favorabil incluziunii, care asigură comunităților beneficii durabile, este esențial pentru abordarea impacturilor adverse ale sectorului minier și contribuie la evitarea conflictelor apărute în urma exploatării minereurilor; în acest context, solicită proceduri guvernamentale transparente și participative la toate nivelurile, în vederea evaluării impactului mineritului asupra mediului și a societății;

43. subliniază faptul că minereurile din zone de conflict reprezintă o provocare importantă în ceea ce privește drepturile omului; evidențiază că buna guvernare, inclusiv practicile de bună gestionare și control al mediului și respectarea standardelor sociale, sunt esențiale pentru combaterea problemei minereurilor din zonele de conflict;

44. subliniază faptul că majoritatea inițiativelor la nivel internațional legate de minereurile din zonele de conflict au drept obiectiv să încurajeze un comportament responsabil al industriilor care cumpără minereurile, de exemplu, prin intermediul sistemelor de certificare a topitoarelor; solicită includerea aspectelor relevante ale drepturilor omului în toate programele de certificare în conformitate cu standardele internaționale, cum ar fi cele stabilite de Orientările OCDE privind datoria de a asigura o aprovizionare responsabilă cu minereuri din zone afectate de conflicte și din zone cu grad mare de risc;

45. subliniază că, pentru ca inițiativele antreprenoriale în curs legate de minereurile din zonele de conflict să reușească să ducă la ruperea legăturilor dintre conflictele armate și exploatarea minieră și să respecte standardele internaționale stabilite de OCDE, ar trebui adoptate acte legislative la nivel european pentru a reglementa inițiativele în cauză și întreprinderile care utilizează și comercializează resursele naturale vizate și își desfășoară activitatea în UE; prin urmare, solicită Comisiei să prezinte acte legislative obligatorii privind minereurile din zonele de conflict;

46. subliniază că este necesar un regulament UE care să impună întreprinderilor care utilizează și comercializează minereuri și resurse naturale provenind din zone afectate de conflicte și din zone cu grad ridicat de risc să efectueze verificările necesare în conformitate cu Orientările OCDE privind datoria de a asigura o aprovizionare responsabilă cu minereuri din zone afectate de conflicte și din zone cu grad mare de risc și care să completeze Directiva contabilă și Directiva privind transparența revizuite ale UE în ceea ce privește divulgarea de informații financiare și nefinanciare de către marile companii, precum și dispozițiile din Legea Dodd Frank legate de minereurile din zonele de conflict; în special, consideră că actele legislative în cauză ar trebui:

(a) să creeze, pentru toate întreprinderile din amonte care își desfășoară activitatea în UE și utilizează și comercializează resurse naturale provenind din zone afectate de conflicte și din zone cu grad ridicat de risc și pentru toate întreprinderile din aval care introduc pentru prima dată pe piața europeană produsele în cauză, obligativitatea din punct de vedere juridic de a efectua verificările necesare ale lanțului de aprovizionare pentru a identifica și atenua riscurile de finanțare a conflictelor și cazurile de încălcare a drepturilor omului;

Miercuri, 26 februarie 2014

- (b) să se bazeze pe instrumentele internaționale relevante, printre care se numără Carta Internațională a Drepturilor Omului, completată ulterior de tratate și standarde internaționale privind drepturile omului (cum ar fi, Principiile orientative ale ONU privind activitatea economică și drepturile omului și Cadrul ocrotire, respectare și compensare al ONU), tratatele de bază ale Organizației Internaționale a Muncii (OIM), dreptul umanitar și penal internațional și Orientările OCDE privind datoria de a asigura o aprovizionare responsabilă cu minereuri din zone afectate de conflicte și din zone cu grad mare de risc;
- (c) să se aplice, fără excepție, tuturor segmentelor lanțului de aprovizionare și tuturor resurselor naturale produse în zone afectate de conflicte și în zone cu grad mare de risc;
- (d) să se bazeze pe o abordare orientată asupra riscurilor, care impune companiilor să evalueze consecințele existente și posibile ale activităților lor și să atenueze riscurile identificate;
- (e) să prevadă obligația de efectuare de audituri independente în mod regulat și declararea publică a eforturilor întreprinderii în ceea ce privește efectuarea verificărilor necesare;
- (f) să definească cerințele legate de evaluarea riscurilor pentru întreprinderi și de cadrul de gestionare;
- (g) să prevadă un regim de sancțiuni pentru cazurile de nerespectare a obligațiilor în materie de efectuare de verificări ale riscurilor cu care se confruntă lanțul de aprovizionare;
- (h) să fie comparabile cu obligațiile care decurg din Legea Dodd Frank, astfel încât întreprinderile care îndeplinesc obligațiile UE în materie de aprovizionare responsabilă să le îndeplinească automat și pe cele impuse de legislația Statelor Unite;
47. subliniază că legislația UE în materie de efectuare a verificărilor necesare ar trebui să facă parte dintr-o abordare mai amplă și complementară, care să abordeze cauzele care stau la baza conflictelor și vulnerabilității, și să fie completată de programe de ajutor pentru dezvoltare, care să vizeze aspecte legate de guvernare și de reforma sistemului de securitate, precum și consolidarea capacității autorităților și comunităților locale de a-și gestiona propriile resurse naturale în mod durabil și în beneficiul populației locale;
48. invită UE să sprijine consolidarea capacităților în țările în curs de dezvoltare bogate în minereuri și să elaboreze programe de aprovizionare care nu alimentează conflicte;
49. îndeamnă țările în curs de dezvoltare să pună în aplicare legislația națională privind efectuarea verificărilor necesare, incluzând Orientările OCDE privind datoria de a asigura o aprovizionare responsabilă printre cerințele Codului minier național;
50. îndeamnă SEAE să promoveze un dialog cu principalele țări partenere (de exemplu, China, Japonia, Brazilia, India și Africa de Sud) privind importanța politicilor comerciale care respectă principiul „datoriei de a proteja”, în general, și principiile directoare ale ONU și, în special, cadrul OCDE;
51. solicită statelor membre să ofere consultanță companiilor europene cu privire la strategiile de atenuare a riscurilor atunci când își desfășoară activitatea în zone cu grad ridicat de risc și în zone de conflict, în scopul de a le ajuta să își continue activitățile în astfel de zone, atunci când acest lucru este și în interesul populației locale;
- o
- o o
52. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.
-

Joi, 27 februarie 2014

P7_TA(2014)0164

SOLVIT

Rezoluția Parlamentului European din 27 februarie 2014 referitor la SOLVIT (2013/2154(INI))

(2017/C 285/13)

Parlamentul European,

- având în vedere Recomandarea 2013/461/UE a Comisiei din 17 septembrie 2013 privind principiile care guvernează SOLVIT ⁽¹⁾,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 17 septembrie 2013 intitulată „Consolidarea participării întreprinderilor și cetățenilor în cadrul pieței unice europene: plan de acțiune pentru dinamizarea portalului «Europa ta», în cooperare cu statele membre” (COM(2013)0636),
 - având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 24 februarie 2012 intitulat „*Reinforcing effective problem-solving in the Single Market – Unlocking SOLVIT’s full potential at the occasion of its 10th anniversary*” (Consolidarea soluționării eficiente a problemelor pe piața unică – Deblocarea întregului potențial al SOLVIT cu ocazia celei de a 10-a aniversări a rețelei) (SWD(2012)0033),
 - având în vedere primul raport al Comisiei din 28 noiembrie 2012 privind „Situția integrării pieței unice în 2013 – Contribuție la Analiza anuală a creșterii 2013” (COM(2012)0752),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 8 iunie 2012 intitulată „O guvernanta mai bună pentru piața unică” (COM(2012)0259),
 - având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 24 februarie 2012 intitulat „*Making the Single Market Deliver – Annual Governance check-up 2011*” (Asigurarea funcționării pieței unice – Bilanț anual de guvernanta pentru 2011) (SWD(2012)0025),
 - având în vedere Tabloul de bord online al pieței unice publicat la 4 iulie 2013,
 - având în vedere studiul „Ghișeu unic european” din iulie 2013, solicitat de Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor din cadrul Parlamentului,
 - având în vedere Rezoluția sa din 7 februarie 2013 referitoare la guvernanta pieței unice ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 14 iunie 2012 referitoare la Actul privind piața unică: următoarele etape în direcția creșterii ⁽³⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 6 aprilie 2011 referitoare la guvernanta și parteneriat în cadrul pieței unice ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 9 martie 2010 referitoare la SOLVIT ⁽⁵⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A7-0059/2014),
- A. întrucât drepturile cetățenilor și ale întreprinderilor în cadrul pieței interne trebuie să fie exercitate în mod eficace, iar legislația UE care garantează aceste drepturi trebuie să fie pusă în aplicare în mod eficient pentru a se garanta faptul că cetățenii și întreprinderile profită de potențialul pieței unice;
- B. întrucât informarea cetățenilor cu privire la drepturile lor și facilitarea exercitării acestor drepturi contribuie la îmbunătățirea funcționării pieței unice;

⁽¹⁾ JO L 249, 19.9.2013, p. 10.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0054.

⁽³⁾ JO C 332 E, 15.11.2013, p. 72.

⁽⁴⁾ JO C 296 E, 2.10.2012, p. 51.

⁽⁵⁾ JO C 349 E, 22.12.2010, p. 10.

Joi, 27 februarie 2014

- C. întrucât SOLVIT tratează, în prezent, aproximativ 1 300 de cazuri pe an și este în măsură să ofere soluții pentru aproximativ 90 % din clienții săi în termenul-limită de 70 de zile;
- D. întrucât interesul cetățenilor față de portalul „Europa ta” crește în mod rapid, la fel ca utilizarea acestui portal, și întrucât, potrivit Tabloului de bord online al pieței unice, în 2012 portalul a fost accesat de peste 11 000 de vizitatori în fiecare zi, față de 6 500 de vizitatori cu un an în urmă;
- E. întrucât a solicitat în mod repetat ca rețeaua SOLVIT să fie consolidată în continuare și să se adopte măsuri pentru a pune la dispoziția publicului informații mai detaliate și mai fiabile în legătură cu drepturile de care beneficiază în UE;
- F. întrucât SOLVIT joacă un rol important ca instrument-cheie pentru soluționarea problemelor și, prin urmare, ca mijloc de asigurare a unui nivel mai ridicat de respectare a legislației Uniunii în ceea ce privește piața unică; întrucât, în ciuda acestui fapt, utilizarea SOLVIT este în continuare insuficientă și acest instrument nu și-a valorificat pe deplin potențialul;
- G. întrucât, dacă se folosește la capacitatea sa maximă, sistemul SOLVIT poate deveni în multe domenii o modalitate utilă de a preveni utilizarea excesivă a sistemelor judiciare, care pot fi extrem de complicate și care îngreunează soluționarea problemelor cetățenilor și ale întreprinderilor;
- H. întrucât, potrivit studiului comandat de Comisia IMCO, intitulat „Ghișeu unic european”, deși cetățenii și întreprinderile din UE au acces la o gamă largă de informații, modalități de consiliere și asistență online, nivelul lor de informare cu privire la aceste servicii este foarte scăzut, în condițiile în care 91,6 % din persoanele care au participat la sondaj nu aveau cunoștință de niciun serviciu online la care ar putea recurge pentru a semnala probleme legate de piața unică;
- I. întrucât eficiența asistenței oferite prin sistemul SOLVIT depinde în mare măsură de nivelul de pregătire a personalului;
- J. întrucât ar trebui depuse mai multe eforturi în vederea unei mai bune integrări a SOLVIT în gama de servicii de asistență și de instrumente de punere în aplicare existente la nivel național și la nivelul Uniunii;
- K. întrucât, pentru a putea identifica în mod corect problemele atunci când acestea apar și a le putea soluționa, cetățenii și întreprinderile trebuie să își cunoască drepturile în cadrul pieței unice și întrucât este necesar să se depună eforturi suplimentare pentru a spori nivelul de sensibilizare cu privire la aceste drepturi,

Introducere: utilizarea efectivă a drepturilor și oportunităților în cadrul pieței unice

1. reiterează faptul că potențialul pieței unice poate fi valorificat numai dacă întreprinderile și cetățenii cunosc drepturile și oportunitățile care li se oferă și sunt în măsură să le pună în practică în mod efectiv; reamintește că aceste obiective pot fi îndeplinite doar dacă statele membre asigură punerea în aplicare efectivă a legislației referitoare la piața unică și dacă se pun la dispoziție informații de bună calitate și mecanisme eficiente de soluționare a problemelor;
2. subliniază că multe dintre problemele pieței unice au drept cauză suprareglementarea, punerea în aplicare cu întârziere sau în mod incorect a legislației de către unul sau mai multe state membre sau normele naționale care sunt în contradicție cu legislația Uniunii; îndeamnă cu fermitate Comisia, în acest sens, să facă presiuni asupra statelor membre care nu respectă normele referitoare la piața unică;
3. subliniază faptul că multe dintre problemele legate de punerea în aplicare a normelor referitoare la piața unică sunt detectate prin intermediul rețelei SOLVIT și salută contribuția SOLVIT la impunerea unor modificări administrative și normative pentru a remedia aceste probleme; îndeamnă Consiliul să stabilească măsuri pentru a îmbunătăți sarcinile administrațiilor publice în vederea consolidării cooperării dintre autoritățile naționale și Comisie;
4. subliniază necesitatea ca SOLVIT să dispună de mecanisme eficiente de alertare a Comisiei în legătură cu problemele identificate de rețea referitoare la piața unică, rezultate din cauza neaplicării legislației UE;
5. subliniază faptul că transpunerea și punerea în aplicare adecvată, precum și respectarea legislației referitoare la piața unică sunt extrem de importante pentru consumatorii și întreprinderile europene și, prin urmare, pentru economie în ansamblu și pentru încrederea cetățenilor în funcționarea pieței unice; relevă, de asemenea, obligațiile juridice ale statelor membre în acest sens;
6. își reiterează solicitarea privind dezvoltarea în continuare a procedurilor aplicabile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, inclusiv prin asigurarea unei puneri în aplicare mai stricte a procedurilor respective în cazul în care sunt încălcate prevederile dreptului Uniunii în ceea ce privește piața unică, precum și prin introducerea unor proceduri mai rapide;

Joi, 27 februarie 2014

7. subliniază, în plus, că este important să se depună toate eforturile pentru a asigura faptul că problemele legate de punerea în aplicare a legislației sunt prevenite, depistate și soluționate înainte ca inițierea unor proceduri formale de constatare a neîndeplinirii obligațiilor să fie necesară;

8. subliniază că este necesar să se aplice principiul toleranței zero pentru nerespectarea Directivei privind serviciile și să se folosească evaluarea inter pares în ceea ce privește punerea în aplicare și transpunerea acesteia, ca metode de asigurare a punerii în aplicare efective a legislației privind piața unică;

SOLVIT: asistență pentru persoanele fizice și întreprinderi în vederea soluționării problemelor

9. salută noua Recomandare a Comisiei privind principiile care guvernează SOLVIT, care pune bazele instituirii noului instrument SOLVIT 2.0;

10. remarcă faptul că rețeaua SOLVIT a obținut rezultate tangibile și și-a demonstrat utilitatea; constată totuși că există în continuare numeroase posibilități de îmbunătățire, în special în ceea ce privește soluționarea litigiilor comerciale și perioada necesară pentru a răspunde solicitărilor de informații;

11. salută eforturile Comisiei de a îmbunătăți în continuare activitatea eficientă a rețelei SOLVIT în ceea ce privește soluționarea informală și rapidă a litigiilor transfrontaliere legate de piața internă – un instrument de tratare a aplicării necorespunzătoare în urma transpunerii – cu ajutorul unor proceduri cât mai accesibile cetățenilor și sugerează ca statele membre să coopereze îndeaproape cu Comisia pentru a îmbunătăți sistemul SOLVIT, astfel încât acesta să devină un serviciu gratuit și ușor de utilizat;

12. consideră că activitatea centrelor SOLVIT ar trebui să fie îmbunătățită în mod constant, în special în ceea ce privește cazurile legate de asigurările sociale, și încurajează o mai bună coordonare a sistemelor naționale de asigurări sociale;

13. solicită acordarea unei atenții deosebite tuturor problemelor de drept al muncii cu caracter transfrontalier, precum și aspectelor referitoare la drepturile sociale și la egalitatea de tratament, cu un accent deosebit pe chestiunile referitoare la pensii, lucrătorii din Uniunea Europeană și lucrătorii detașați;

14. subliniază în special importanța rețelei SOLVIT pentru lucrătorii migranți în ceea ce privește chestiunile referitoare la egalitatea de tratament și la soluționarea problemelor transfrontaliere;

15. constată că marea majoritate a clienților SOLVIT sunt cetățeni; subliniază necesitatea de a valorifica pe deplin potențialul considerabil al SOLVIT în calitate de instrument de soluționare a problemelor pentru întreprinderi; subliniază faptul că trebuie să se depună mai multe eforturi, în special în cazul întreprinderilor mici și mijlocii, pentru a spori nivelul de sensibilizare a întreprinderilor în legătură cu SOLVIT, pentru a asigura informarea acestora în legătură cu posibilitățile sale și pentru a le permite să utilizeze mai eficient acest instrument; salută recenta actualizare a portalului „Europa ta” pentru întreprinderi, ceea ce reprezintă o evoluție pozitivă în această direcție;

16. solicită să fie îmbunătățite activitățile de relații cu publicul ale SOLVIT pentru a spori în mod semnificativ gradul de cunoaștere a acestei rețele; invită statele membre, Comisia și deputații în Parlamentul European, în circumscripțiunile lor, să întreprindă campanii de sensibilizare prin care să promoveze rolul portalului „Europa ta” și al SOLVIT; subliniază faptul că statele membre pot promova SOLVIT suplimentar la nivel regional, deși toate cazurile trebuie tratate la nivel național;

17. atrage atenția asupra faptului că SOLVIT primește încă un volum ridicat de cazuri care nu intră în sfera sa de competență și că acest lucru încetinește tratarea reclamațiilor care îi sunt trimise; prin urmare, subliniază necesitatea ca sfera de competență a SOLVIT să fie mai bine explicată cetățenilor și întreprinderilor;

18. invită statele membre să garanteze faptul că se pun la dispoziție resurse adecvate pentru a menține rețeaua SOLVIT, făcând trimitere la condițiile de organizare a centrelor SOLVIT prevăzute de Recomandarea Comisiei din 17 septembrie 2013;

19. subliniază importanța menținerii calității serviciului oferit de SOLVIT în ciuda restricțiilor bugetare și a resurselor umane limitate; relevă că este important să se garanteze faptul că centrele SOLVIT dispun de personal suficient și bine pregătit, care deține competențe adecvate în domeniul juridic și cunoaște limbile pertinente ale Uniunii, și că personalului i se oferă o formare adecvată pentru a-i îmbunătăți în permanență competențele și cunoștințele;

20. subliniază faptul că este important ca centrele SOLVIT din diferitele state membre să ofere un nivel similar al serviciilor, întrucât acest lucru este esențial pentru soluționarea eficientă a problemelor;

Joi, 27 februarie 2014

21. subliniază importanța unor soluții rapide la problemele care necesită numai clarificarea legislației Uniunii și comunicarea adecvată cu solicitanții implicați în cazuri complicate;
22. solicită să se asigure o mai bună coordonare cu alte proceduri de tratare a plângerilor, în special cu instrumentul „EU Pilot”;
23. subliniază faptul că este important ca activitatea SOLVIT să fie orientată către tratarea unui număr mai mare de cazuri ale întreprinderilor; observă că, pentru a realiza acest lucru, este necesară o informare pe scară mai largă în rândul întreprinderilor cu privire la SOLVIT, o cooperare mai strânsă între SOLVIT și asociațiile întreprinderilor europene și naționale, de exemplu sub forma unui grup de lucru în care să se reunească centrele SOLVIT și asociațiile de întreprinderi, și o mai mare disponibilitate a unora dintre centrele SOLVIT de a accepta cazuri mai complexe;
24. regretă faptul că numeroase cazuri care privesc întreprinderile și care ar putea fi tratate de SOLVIT sunt respinse pe motiv că sunt prea complexe; este de părere că, dacă anumite centre SOLVIT consideră că respectivele cazuri legate de întreprinderi sunt prea complexe pentru a fi acceptate, acest lucru constituie o problemă care trebuie soluționată local, în cadrul centrelor SOLVIT în cauză;
25. subliniază importanța asigurării de către Comisie a unei asistențe informale în tratarea cazurilor, inclusiv a consilierii juridice informale în cazurile complexe; invită centrele SOLVIT să recurgă la această asistență;
26. subliniază importanța schimbului de informații între centrele SOLVIT și recomandă ca statele membre să depună eforturi pentru a îmbunătăți cooperarea dintre aceste centre; încurajează centrele SOLVIT din întreaga Uniune să inițieze schimburi de bune practici mai detaliate și mai semnificative și subliniază importanța acestor schimburi dintre centrele SOLVIT legate de punerea în practică și promovarea serviciilor acordate;
27. salută clarificările prezentate în Recomandarea Comisiei 2013/461/UE în ceea ce privește mandatul SOLVIT în cazurile în care reglementările naționale sunt în contradicție cu legislația Uniunii (cunoscute și drept cazuri structurale); salută preluarea cazurilor respective de către anumite centre SOLVIT; invită toate centrele SOLVIT să asigure o asistență eficace ori de câte ori apar astfel de probleme structurale, inclusiv prin contribuția lor la identificarea potențialelor probleme create de legislația națională propusă;
28. invită centrele SOLVIT să acționeze mai ferm și mai eficient atunci când răspund la plângeri și, în special, când tratează cazuri mai complexe;
29. subliniază că este important ca între petenți, centrele SOLVIT implicate și Comisie să existe o comunicare și o colaborare strânsă pe parcursul procedurii; remarcă faptul că, în numeroase cazuri, petenții nu sunt consultați pe parcursul procedurii, ci intră în contact cu centrele SOLVIT doar în momentul depunerii plângerii și la finalizarea cazului;
30. consideră că ar trebui să existe o cooperare mai strânsă între toate nivelurile de administrație din statele membre și SOLVIT;
31. salută în special protecția datelor cu caracter personal de care au dat dovadă centrele SOLVIT și solicită ca protecția asigurată să fie monitorizată în permanență, iar atunci când este cazul, să fie intensificată în vederea respectării cerințelor utilizatori legate de protecția datelor;
32. subliniază faptul că este important să se sporească vizibilitatea rețelei SOLVIT și nivelul de informare a publicului cu privire la aceasta, precum și apropierea acestui serviciu de cetățenii care nu cunosc despre existența rețelei; invită statele membre și Comisia să asigure acces egal la centrele SOLVIT și la portalurile online, de exemplu pentru persoanele cu handicap sau pentru persoanele în vârstă, precum și să dezvolte toate opțiunile posibile pentru a stabili contacte între utilizatori și centrele SOLVIT în acest context; ia act de propunerea de directivă prezentată de Comisie privind accesibilitatea site-urilor de internet ale organismelor din sectorul public (COM(2012)0721);
33. subliniază necesitatea de a conecta și integra portalurile SOLVIT cu alți actori și platforme pertinente pentru a spori accesibilitatea și vizibilitatea pentru toți utilizatorii; invită statele membre să coopereze strâns cu Comisia pentru a îmbunătăți sistemul SOLVIT prin asigurarea unei abordări coerente pe tot teritoriul UE și prin îmbunătățirea vizibilității acestuia; consideră că paginile de internet pertinente ale instituțiilor europene ar trebui să includă un link către site-ul „Europa ta”;
34. subliniază importanța difuzării informațiilor referitoare la baza de date a cazurilor SOLVIT și salută recomandarea Comisiei referitoare la necesitatea de a oferi, pentru cazurile care nu pot fi tratate de SOLVIT, informații cu privire la rețelele alternative de soluționare a problemelor sau la surse de informare, inclusiv la alte căi de atac posibile, atât la nivel național, cât și la nivelul Uniunii;

Joi, 27 februarie 2014

35. încurajează centrele SOLVIT să fie proactive stabilind din proprie inițiativă contacte cu cetățenii, întreprinderile și cu parlamentele naționale;
36. salută Tabloul de bord online al pieței unice, care prezintă informații referitoare la performanța statelor membre în legătură cu rețeaua SOLVIT și cu portalul „Europa ta”, precum și informații referitoare la performanța acestora în ceea ce privește legislația UE care este pertinentă pentru funcționarea pieței unice;
37. solicită Comisiei și statelor membre să adopte noi măsuri pentru a disemina în rândul cetățenilor, al întreprinderilor și al antreprenorilor informații cu privire la disponibilitatea acestor instrumente, utilizând toate mijloacele de comunicare în masă, inclusiv internetul, pentru a se asigura că informațiile ajung la un număr cât mai mare de cetățeni și întreprinderi; invită statele membre să organizeze campanii de informare orientate către grupuri specifice, inclusiv către întreprinderi – în special către întreprinderile mici și mijlocii;
38. invită Comisia să continue să monitorizeze, în cadrul raportului anual cu privire la integrarea pieței unice, performanța mecanismelor Uniunii de soluționare a problemelor, în special a SOLVIT, ca o componentă a Analizei anuale a creșterii; își reiterează, de asemenea, solicitarea adresată Comisiei de a consolida guvernarea pieței unice prin instituirea unui pilon specific dedicat semestrului european, inclusiv prin elaborarea unor recomandări specifice fiecărei țări;
39. își menține în continuare angajamentul de a monitoriza îndeaproape evoluția SOLVIT; îndeamnă Comisia să instituie obiective măsurabile care să permită urmărirea evoluției dorite a SOLVIT; încurajează statele membre să își stabilească propriile obiective măsurabile și termene pentru dezvoltarea sistemului de tratare a cazurilor în centrele SOLVIT locale; consideră în acest sens că, pentru a monitoriza evoluția, s-ar justifica separarea cazurilor care vizează cetățenii de cele care vizează întreprinderile; consideră că, dacă aceste obiective nu sunt atinse, ar trebui să se reanalizeze posibilitatea înlocuirii procedurii informale cu un act legislativ, având în vedere mecanismele existente precum cele prevăzute de Directiva 2013/11/UE privind soluționarea alternativă a litigiilor și de Regulamentul (UE) nr. 524/2013 privind soluționarea online a litigiilor; îndeamnă Consiliul să urmeze obiectivele Parlamentului în acest sens; invită Comisia și statele membre să monitorizeze îndeaproape, în cadrul semestrului european, progresul realizat în îndeplinirea acestor obiective SOLVIT la nivel european și național;

„Europa ta”: asigurarea unei reacții mai pertinente la nevoile cetățenilor și ale întreprinderilor

40. ia act de creșterea continuă a gradului de utilizare a portalului „Europa ta”;
41. încurajează Comisia și statele membre să facă o deosebire clară între programele „Europa ta” și SOLVIT în coordonarea campaniilor de sporire a vizibilității acestora;
42. salută obiectivele stabilite în planul de acțiune „Europa ta”, și anume finalizarea prezentării de informații practice și de bună calitate cu privire la drepturile de pe piața unică a UE, sporirea gradului de cunoaștere a portalului „Europa ta” și punerea în practică a unui parteneriat strâns între Comisie și statele membre;
43. încurajează Comisia să întreprindă măsuri mai eficace pentru poziționarea portalului „Europa ta” ca instrument destinat întreprinderilor și să sporească vizibilitatea acestuia, inclusiv prin utilizarea mai amplă a rețelelor de socializare; consideră că prin intermediul unor măsuri de branding și cu implicarea SOLVIT, portalul „Europa ta” ar trebui să devină punctul unic de acces pentru consumatorii și întreprinderile europene în cazul în care acestea se confruntă cu probleme sau caută informații; consideră că un astfel de punct unic de acces ar putea servi ca punct de referință pentru cetățeni și întreprinderi și le-ar putea facilita acestora accesul la diferite instrumente de informare și la mecanisme specializate de soluționare a problemelor, inclusiv la SOLVIT;
44. invită Comisia să extindă sfera de interes a portalului „Europa ta” astfel încât acesta să includă toate drepturile, obligațiile și oportunitățile de pe piața unică și să îl facă cât mai ușor de utilizat;
45. îndeamnă statele membre să furnizeze informații privind normele și procedurile naționale care vizează drepturile la nivelul UE; invită statele membre să se asigure că aceste informații sunt practice, nu conțin expresii de specialitate, sunt accesibile în mod egal pentru toată lumea, sunt actualizate și disponibile în limbile pertinente și să asigure legătura între portalurile lor naționale (instrumentele de e-guvernare) și „Europa ta”;

Joi, 27 februarie 2014

46. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și parlamentelor și guvernelor statelor membre.

Joi, 27 februarie 2014

P7_TA(2014)0170

Situația din Ucraina

Rezoluția Parlamentului European din 27 februarie 2014 referitoare la situația din Ucraina (2014/2595(RSP)) (2017/C 285/14)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la politica europeană de vecinătate, Parteneriatul estic (EaP) și Ucraina, cu precădere Rezoluția sa din 6 februarie 2014 referitoare la situația din Ucraina ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 12 decembrie 2013 referitoare la rezultatele Summitului de la Vilnius și viitorul Parteneriatului estic, în special în ceea ce privește Ucraina ⁽²⁾,
 - având în vedere concluziile Consiliului European din 19-20 decembrie 2013,
 - având în vedere concluziile reuniunii extraordinare a Consiliului Afaceri Externe privind Ucraina din 20 februarie 2014,
 - având în vedere articolul 110 alineatele (2) și (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, în urma deciziei guvernului și președintelui Ucrainei de a suspenda semnarea acordului de asociere, sute de mii de persoane au ieșit în mod spontan în stradă în toată țara pentru a manifesta sprijinul pentru integrarea europeană; întrucât demonstrații din Kiev au ocupat în mod pașnic Piața Independenței (*Maidan Nezalezhnosti*), solicitând o schimbare politică radicală pentru a determina guvernul să revină asupra deciziei sale;
- B. întrucât, sub conducerea președintelui Ianukovici, autoritățile au încălcat în mod clar legea, autorizând forțele de securitate să utilizeze muniție de război împotriva protestatarilor și desfășurând lunetiști pe acoperișurile din Piața Independenței și din jurul ei care, de la sfârșitul lunii noiembrie 2013, este epicentrul unui protest antigvernamental și proeuropean; întrucât unii protestatari și trecători au fost executați pe străzile Kievului, suscitând reacții de condamnare și indignare la nivel internațional;
- C. întrucât, în această perioadă, trei miniștri de externe din UE s-au deplasat la Kiev, într-un efort de mediere între președintele Ianukovici și opoziție, pentru găsirea unei soluții de compromis; întrucât aceștia au reușit să intermedieze un acord cu privire la o foaie de parcurs pentru o ieșire pașnică și democratică din criză; întrucât trimisul special rus a facilitat și el acordul, însă fără a-l semna;
- D. întrucât, prin urmare, UE a decis să impună sancțiuni specifice, inclusiv înghețarea activelor și o interdicție de acordare a vizelor pentru persoanele responsabile de încălcări ale drepturilor omului, acte de violență și utilizarea excesivă a forței; întrucât statele membre au convenit, în plus, să suspende licențele de export pentru echipamentele care ar putea fi utilizate pentru represiune internă și să reanalizeze licențele de export pentru echipamentele care fac obiectul Poziției comune 2008/944/PESC;
- E. întrucât, la inițiativa cetățenilor orașelor Liov și Donețk, la 26 februarie 2014, aceștia și-au desfășurat activitatea atât în limba ucraineană, cât și în limba rusă, în semn de solidaritate și unitate cu întreaga țară;
- F. întrucât parlamentul ucrainean a adoptat, la 21 februarie 2014, o rezoluție prin care denunță operațiunile „antiteroriste” și solicită retragerea forțelor de securitate din centrul Kievului; întrucât parlamentul și-a demonstrat astfel hotărârea de a juca un rol esențial și de a prelua controlul asupra situației din țară; întrucât, în ziua următoare, parlamentul a votat demiterea președintelui Ianukovici, revenirea la constituția din 2004, organizarea de alegeri anticipate la 25 mai 2014 și eliberarea fostului prim-ministru, Iulia Timoșenko;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2014)0098.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0595.

Joi, 27 februarie 2014

1. îi omagiază pe cei care au luptat pentru valorile europene și pe cei care și-au pierdut viața astfel, adresează sincere condoleanțe familiilor victimelor, condamnă cu fermitate toate actele de violență și îndeamnă atât cetățenii ucraineni, cât și liderii politici și civici să își asume pe deplin răspunderea în cadrul acțiunilor lor în acest moment istoric pe care îl trăiește Ucraina;
2. condamnă ferm acțiunile brutale și disproporționate ale forțelor care au intervenit împotriva demonstrațiilor, precum trupele speciale Berkut, lunetiștii și alții, care au dus la o escaladare dramatică a violenței; deplânge morții și răniții ambelor părți și adresează sincere condoleanțe familiilor victimelor; atrage atenția asupra faptului că orice nouă escaladare a violenței ar fi dezastruoasă pentru națiunea ucraineană și ar putea submina unitatea și integritatea teritorială a țării; subliniază că acum este de o importanță fundamentală ca toate părțile să dea dovadă de responsabilitate, reținere și angajament față de un dialog politic incluziv, evitând represaliile extrajudiciare; îndeamnă toate forțele politice să coopereze în aceste circumstanțe critice pentru Ucraina și să faciliteze găsirea unor soluții de compromis, distanțându-se clar de extremiști și evitând provocările și acțiunile violente care ar putea alimenta mișcările separatiste;
3. salută rolul responsabil jucat de Rada Supremă, care și-a asumat pe deplin funcțiile constituționale, umplând vidul politic și instituțional creat odată cu demisia guvernului și demiterea președintelui, care a fost ulterior înlăturat de parlament; ia act de măsurile adoptate până în prezent de parlament cu privire, îndeosebi, la revenirea la constituția din 2004, decizia de a organiza alegeri prezidențiale la 25 mai 2014, decizia de a retrage forțele de poliție și de securitate și eliberarea din închisoare a lui Iuliei Timoșenko; subliniază că este foarte important ca parlamentul ucrainean și membrii săi să aplice în continuare principiile statului de drept;
4. felicită poporul Ucrainei pentru transferul bine organizat al puterii și pentru rezistența sa civică din ultimele câteva luni și subliniază faptul că acest protest civic și popular servește drept exemplu și va marca un punct de cotitură în istoria Ucrainei; subliniază că această victorie civică, democratică, nu ar trebui pătată de sentimente răzbunătoare sau de acte de retorsiune împotriva adversarilor ori de rivalități politice interne; subliniază că autorii crimelor împotriva cetățenilor Ucrainei și cei care au abuzat de puterea statului ar trebui să fie supuși unor procese independente; solicită instituirea unei comisii independente care să investigheze, în strânsă cooperare cu Grupul consultativ internațional din cadrul Consiliului Europei și cu OSCE, încălcările drepturilor omului care au avut loc de la începutul demonstrațiilor;
5. sprijină abordarea UE, care combină eforturile diplomatice intense cu sancțiuni specifice împotriva celor care au ordonat abuzurile împotriva drepturilor omului în contextul opresiunii politice; solicită aplicarea sancțiunilor specifice convenite de Consiliul Afaceri Externe și îndeamnă statele membre să aplice propria legislație de combatere a spălării banilor pentru a opri fluxul ilicit de bani obținuți prin delapidare dinspre Ucraina și pentru a asigura returnarea activelor furate și depozitate în UE; consideră că o anchetă independentă reală asupra crimelor comise ar trebui să înceapă să producă rezultate fără întârziere și că sancțiunile specifice ar trebui ridicate imediat ce situația din Ucraina se îmbunătățește, iar ancheta în cauză privind crimele comise începe să producă rezultate; solicită efectuarea unor anchete privind delapidarea masivă a fondurilor de stat și a activelor statului de către apropiații și „familia” președintelui demis Ianukovici, înghețarea tuturor activelor acestora până la clarificarea modului în care au fost dobândite și, în cazurile în care se dovedește că au fost furate, returnarea acestor active de către guvernele statelor membre;
6. îndeamnă Comisia, statele membre și organizațiile umanitare internaționale să furnizeze asistență medicală și umanitară rapidă, substanțială și directă tuturor victimelor;
7. solicită tuturor părților și țărilor terțe să respecte și să protejeze unitatea și integritatea teritorială a Ucrainei; invită toate forțele politice din Ucraina și toți actorii internaționali implicați să se angajeze în acțiuni menite să restabilească integritatea teritorială și unitatea națională a Ucrainei, ținând seama de structura culturală și lingvistică a țării și de istoria acesteia; solicită Parlamentului Ucrainei și viitorului guvern să respecte drepturile minorităților din țară, precum și utilizarea limbii ruse și a altor limbi minoritare; solicită adoptarea unei noi legislații în conformitate cu obligațiile Ucrainei în temeiul Cartei europene a limbilor regionale sau minoritare;
8. reamintește faptul că frontierele actuale ale Ucrainei au fost garantate de Statele Unite ale Americii, Federația Rusă și Regatul Unit în cadrul unui memorandum semnat la Budapesta în care s-au formulat asigurări în materie de securitate în momentul în care Ucraina a renunțat la armele nucleare și a aderat la Tratatul de neproliferare a armelor nucleare; reamintește Federației Ruse că, alături de cele două țări menționate mai sus, s-a angajat, în cadrul aceluiași act, să nu recurgă

Joi, 27 februarie 2014

la constrângeri economice menite să subordoneze propriilor sale interese exercitarea de către Ucraina a drepturilor inalienabile garantate de suveranitatea sa și în acest mod să obțină beneficii de orice natură;

9. subliniază importanța întreprinderii de acțiuni cât mai rapide care să abordeze cauzele profunde ale crizei, restabilind încrederea cetățenilor în clasa politică și în instituții; consideră, de asemenea, că în acest scop sunt necesare reforme constituționale și structurale menite să creeze un sistem efectiv de separare a puterilor în stat, o legătură mai strânsă între clasa politică și societate, un stat de drept, un sistem de asumare a responsabilităților, o putere judecătorească realmente independentă și imparțială, precum și alegeri libere și credibile;

10. salută concluziile reuniunii extraordinare a Consiliului Afaceri Externe din 20 februarie 2014 și, în special, decizia de a introduce sancțiuni punctuale, incluzând înghețarea activelor și interzicerea vizelor pentru cei răspunzători de încălcarea drepturilor omului, violență și utilizare excesivă a forței, precum și de a suspenda licențele de export pentru echipamentele care ar putea fi folosite în acțiunile de represiune internă; ia act de impactul major al acestor sancțiuni asupra opiniei publice ucrainene și este de părere că aceste măsuri ar fi putut fi adoptate mai devreme; cu toate acestea, consideră că aceste sancțiuni ar trebui menținute ca parte integrantă a politicii UE față de Ucraina pe durata acestei perioade de tranziție;

11. salută eliberarea din închisoare a fostului prim-ministru, Iulia Timoșenko și speră ca eliberarea acesteia să simbolizeze sfârșitul justiției selective și motivate politic în Ucraina; solicită eliberarea imediată și necondiționată a tuturor demonstranților și deținuților politici reținuți în mod ilegal, renunțarea la toate acuzațiile care li se aduc și reabilitarea lor politică;

12. îndeamnă toate forțele politice să conlucreze, în acest moment de răscruce pentru Ucraina, în direcția unei tranziții pașnice, a unei agende cuprinzând reforme ambițioase și extinse, a unui guvern orientat către standardele europene, să sprijine unitatea teritorială și integritatea țării și să faciliteze soluțiile de compromis pentru viitorul Ucrainei; invită autoritățile interimare să garanteze drepturile și libertățile democratice pentru toate forțele politice democratice și să prevină atacurile împotriva oricărora dintre acestea;

13. subliniază că doar poporul ucrainean – și nimeni altcineva – are dreptul de a decide, fără intervenție străină, cu privire la orientarea geopolitică a țării și la acordurile și comunitățile internaționale la care Ucraina ar trebui să adere;

14. condamnă atacarea și distrugerea sediului Partidului Comunist din Ucraina și al altor partide și încercările de interzicere a acestuia;

15. reiterează faptul că acordul de asociere/acordul de liber schimb aprofundat și cuprinzător este gata pentru a fi semnat cu noul guvern de îndată ce acesta va fi pregătit;

16. salută faptul că, dintre cele trei repere stabilite de Consiliul Afaceri Externe din 2012, acela referitor la stoparea justiției selective (inclusiv trimiterea în închisoare a Juliei Timoșenko) a fost îndeplinit, iar celelalte două rămase, privind sistemele judiciare și electoral, care au făcut obiectul principalelor revendicări ale mișcării de protest, sunt deja în curs de a suferi schimbări și reforme profunde, proces care, se speră, va fi finalizat în curând de noul guvern de coaliție și sprijinit de noua majoritate parlamentară;

17. invită Comisia să conlucreze cu autoritățile ucrainene în vederea găsirii unor modalități de a contrabalansa efectele măsurilor de retorsiune adoptate de Moscova pentru a opri semnarea Acordului de asociere, precum și a unor eventuale noi măsuri; salută anunțul comisarului pentru afaceri economice și monetare, Olli Rehn, conform căruia UE este pregătită să ofere un pachet de ajutor financiar substanțial și ambițios atât pe termen scurt, cât și pe termen lung, odată ce va fi fost instituită o soluție politică pe principii democratice, asumat un angajament în ceea ce privește reforma și numit un guvern legitim; solicită Rusiei să adopte o atitudine constructivă astfel încât să creeze condițiile necesare pentru ca Ucraina să beneficieze de pe urma relațiilor bilaterale, atât cu UE, cât și cu Rusia; îndeamnă UE și statele sale membre să aibă un discurs unitar față de Rusia în sprijinul aspirațiilor europene ale Ucrainei și ale celorlalte țări din cadrul Parteneriatului estic care aleg în mod liber să își aprofundeze relațiile cu UE;

18. se așteaptă din partea Consiliului și a Comisiei împreună cu FMI și Banca Mondială să prezinte, în cel mai scurt timp posibil, un mecanism de asistență financiară pe termen scurt precum și, împreună cu BERD și BEI, un pachet pe termen lung de sprijin financiar, pentru a ajuta Ucraina să-și soluționeze situația economică și socială în curs de înrăutățire și pentru

Joi, 27 februarie 2014

a oferi sprijin pentru lansarea necesarelor reforme, profunde și cuprinzătoare, ale economiei ucrainene; solicită organizarea unei conferințe internaționale a donatorilor în cel mai scurt timp; invită Comisia și SEAE să utilizeze cât mai bine fondurile disponibile pentru Ucraina în cadrul instrumentelor financiare existente și să analizeze posibilitatea disponibilizării unor resurse suplimentare pentru Ucraina cât mai curând posibil;

19. admite faptul că fenomenul răspândit al corupției la toate nivelurile de guvernare constituie, în continuare, o piedică în calea dezvoltării potențialului Ucrainei și subminează încrederea cetățenilor în propriile instituții; îndeamnă, în consecință, noul guvern ca, în programul său, să acorde o maximă prioritate luptei împotriva corupției și solicită UE să ofere asistență în acest demers;

20. subliniază nevoia urgentă de instituire a unui sistem judiciar cu adevărat independent și imparțial;

21. solicită Consiliului să autorizeze Comisia să accelereze dialogul privind vizele cu Ucraina; subliniază că finalizarea rapidă a acordului de liberalizare a regimului vizelor între UE și Ucraina, urmând exemplul Moldovei, constituie modalitatea cea mai potrivită de a răspunde așteptărilor societății civile și tineretului ucrainean; solicită, între timp, introducerea imediată a unor proceduri temporare, foarte simple și cu costuri reduse, de eliberare a vizelor la nivelul UE și al statelor membre, precum și o cooperare consolidată în domeniul cercetării, schimburi extinse de tineri și o disponibilitate sporită a burselor;

22. consideră că dispozițiile privind zona de liber schimb aprofundat și cuprinzător nu constituie o provocare comercială la adresa Federației Ruse și că Acordul de asociere nu este un impediment în ceea ce privește bunele relații ale Ucrainei cu vecina sa din est; subliniază că instabilitatea din vecinătatea comună nu este nici în interesul UE, nici în acela al Rusiei; evidențiază faptul că exercitarea unor constrângeri politice, economice și de alt tip contravine Actului final de la Helsinki;

23. ia act de decizia de a organiza alegeri prezidențiale la 25 mai 2014; subliniază faptul că aceste alegeri trebuie să fie libere și echitabile; încurajează ferm Rada Supremă a Ucrainei să adopte legislația electorală necesară în conformitate cu recomandările Comisiei de la Veneția, inclusiv o lege reformată privind finanțarea partidelor politice, care să abordeze aspectele identificate de GRECO și de OSCE/ODIHR; încurajează observarea de către misiuni internaționale a viitoarelor alegeri și își manifestă disponibilitatea pentru organizarea unei misiuni proprii de observare a acestor alegeri prin intermediul unei misiuni de observare a alegerilor a Parlamentului European, bine reprezentate; consideră că alegerile legislative ar trebui organizate cât mai curând după cele prezidențiale, înainte de sfârșitul anului; invită Comisia, Consiliul European și OSCE/ODIHR să consolideze sprijinul în perioada premergătoare alegerilor și să organizeze o misiune pe termen lung bine reprezentată de monitorizare a alegerilor, astfel încât alegerile prezidențiale prevăzute la 25 mai 2014 să se desfășoare conform celor mai înalte standarde, cu un rezultat acceptat de toate părțile; solicită detașarea de personal al Parlamentului European pe lângă delegația UE de la Kiev în perioada care precedă alegerile;

24. salută faptul că, recent, Consiliul a recunoscut că acordul de asociere, care include o zonă de liber schimb aprofundat și cuprinzător, nu constituie obiectivul final al cooperării dintre UE și Ucraina; atrage atenția asupra faptului că UE este gata să semneze acordul de asociere, care include o zonă de liber schimb aprofundat și cuprinzător, imediat ce va fi rezolvată criza politică actuală și noile autorități ucrainene vor fi pregătite pentru o perspectivă europeană reală; subliniază, de asemenea, că articolul 49 din TUE se referă la toate statele europene, inclusiv Ucraina, care poate solicita să devină membru al Uniunii, cu condiția să respecte principiile democrației, libertățile fundamentale, drepturile omului și ale minorităților și să garanteze statul de drept;

25. subliniază importanța aprovizionării cu energie sigură, diversificată și la prețuri accesibile ca un pilon al tranziției economice, sociale și politice și de dezvoltare a unei economii competitive și prospere pentru toți ucrainenii; în acest sens, subliniază rolul strategic al Comunității Energetice, a cărei președinție o deține Ucraina în 2014, fiind singurul tratat care conectează Ucraina și Uniunea Europeană în prezent;

26. își exprimă sprijinul în favoarea inițiativei societății civile și nepartinice de a institui „Platforma Maidan” de dezvoltare a unei strategii de combatere a corupției endemice din Ucraina;

27. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor statelor membre, președintelui interimar, Guvernului și Parlamentului Ucrainei, Consiliului European, precum și președintelui, Guvernului și Parlamentului Federației Ruse.

Joi, 27 februarie 2014

P7_TA(2014)0171

Situația din Irak

Rezoluția Parlamentului European din 27 februarie 2014 referitoare la situația din Irak (2014/2565(RSP))

(2017/C 285/15)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Irak, în special Rezoluția din 10 octombrie 2013 referitoare la recentele violențe din Irak ⁽¹⁾,
 - având în vedere Acordul de parteneriat și cooperare (APC) dintre Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Irak, pe de altă parte, precum și Rezoluția sa din 17 ianuarie 2013 referitoare la Acordul de parteneriat și cooperare dintre UE și Irak ⁽²⁾,
 - având în vedere documentul strategic comun al UE pentru Irak pentru perioada 2011-2013, elaborat de Comisia Europeană,
 - având în vedere concluziile Consiliului Afaceri Externe referitoare la Irak, în special cele din 10 februarie 2014,
 - având în vedere declarațiile Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR), Catherine Ashton, referitoare la Irak, în special cele din 5 februarie 2014, 16 ianuarie 2014, 18 decembrie 2013 și 5 septembrie 2013,
 - având în vedere declarația purtătorului de cuvânt al VP/ÎR din 28 decembrie 2013 privind uciderea rezidenților din tabăra Hurriya,
 - având în vedere declarația Președintelui Consiliului de Securitate al ONU (CSONU) din 10 ianuarie 2014 referitoare la Irak,
 - având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului din 1948,
 - având în vedere Pactul internațional din 1966 cu privire la drepturile civile și politice, la care Irakul este parte,
 - având în vedere articolul 110 alineatele (2) și (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Irakul se confruntă în continuare cu probleme politice, socioeconomice și de securitate grave și întrucât scena politică din această țară este extrem de fragmentată și afectată de violență și de politici sectare, ceea ce aduce prejudicii grave aspirațiilor legitime ale poporului irakian la pace, prosperitate și la o tranziție autentică spre democrație; întrucât Irakul se confruntă cu cel mai puternic val de violențe din 2008 încoace;
- B. întrucât, chiar dacă Irakul a reușit să readucă producția de petrol aproape la capacitatea deplină, inegalitățile sociale sunt în creștere, deoarece statul irakian în continuare nu este capabil să asigure serviciile de bază populației irakiene, cum ar fi electricitate curentă vara, apă curată și asistență medicală publică;
- C. întrucât, conform datelor privind numărul victimelor publicate de Misiunea ONU de asistență pentru Irak (UNAMI) la 1 februarie 2014, un total de 733 de irakieni au fost uciși și alți 1 229 au fost răniți în acte de terorism și violență în ianuarie 2014; întrucât cifrele din ianuarie 2014 nu includ victimele confruntărilor ce au loc în prezent în provincia Anbar, din cauza unor dificultăți de verificare și de confirmare a situației persoanelor ucise sau rănite;
- D. întrucât războiul civil din Siria a agravat situația din Irak; întrucât acest război se răspândește pe teritoriul Irakului, deoarece militanții, îndeosebi cei din cadrul organizației Statul Islamic al Irakului și Levantului (ISIL), își extind activitățile pe teritoriul irakian;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0424.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0022.

Joi, 27 februarie 2014

- E. întrucât CSONU a condamnat la 10 ianuarie 2014 atacurile organizate de ISIL împotriva locuitorilor Irakului într-o încercare de a destabiliza țara și regiunea;
- F. întrucât guvernul prim-ministrului Nuri al-Maliki nu a luat în considerare preocupările minorității sunnite; întrucât politica de eliminare a influenței partidului Baath în urma adoptării legii privind justiția și răspunderea a dus la concedierea în principal de funcționari sunniți, ceea ce a întărit percepția caracterului sectar al programului guvernamental; întrucât, în special, desființarea de către guvern, la 30 decembrie 2013, a taberei protestatarilor sunniți care a existat în Ramadi timp de un an a declanșat confruntările violente din provincia Anbar; întrucât, drept urmare, din decembrie 2013 în Fallujah și în alte orașe din provincia Anbar s-au înregistrat lupte între forțele guvernamentale și militanții afiliați ISIL;
- G. întrucât la 13 februarie 2014 peste 63 000 de familii (ceea ce reprezintă peste 370 000 de persoane, potrivit calculului ONU) afectate de luptele din provincia Anbar au fost înregistrate ca fiind strămutate în interiorul țării; întrucât un număr mare de persoane s-au refugiat în alte părți ale țării, printre care provinciile Karbala, Bagdad și Erbil, în timp ce altele și-au căutat siguranța în comunități periferice din provincia Anbar sau sunt incapabile să părăsească zonele de conflict; întrucât situația lor rămâne precară, din cauza diminuării rezervelor de alimente și apă potabilă, condițiilor necorespunzătoare de igienă și a accesului limitat la îngrijiri medicale;
- H. întrucât pe tot teritoriul irakian continuă cu intensitate atacurile cu bombă, cum ar fi cel din 5 februarie 2014 asupra ministerului de externe din Irak, care afectează în principal cartierele șiiite, iar o serie de evadări din închisori au dus la majorarea numărului de luptători care completează rândurile grupurilor militante extremiste;
- I. întrucât la 25 decembrie 2013, cel puțin 35 de persoane au fost ucise și zeci de persoane au fost rănite în atacuri cu bombă în zonele Bagdadului locuite de creștini; întrucât se crede că cel puțin jumătate din creștinii din Irak au părăsit țara din 2003 încoace;
- J. întrucât la 5 februarie 2014, Ministerul Irakian al Afacerilor Externe din Bagdad a fost ținta unor atacuri și întrucât la 10 februarie 2014 convoiul președintelui Camerei Reprezentanților, Osama al-Nujaifi, a fost atacat în orașul Mosul din provincia Ninawa;
- K. întrucât guvernul federal irakian și guvernul regional din Kurdistan nu au ajuns încă la un acord privind modul în care să fie partajată utilizarea resurselor minerale din țară, deoarece se prevede exploatarea unei noi conducte care va transporta 2 milioane de barili de țiței pe lună din Kurdistan în Turcia, guvernul central pregătindu-se să inițieze o acțiune în instanță împotriva acestei provincii;
- L. întrucât probleme sociale și economice grave – sărăcia la scară largă, nivelul ridicat al șomajului, stagnarea economică, degradarea mediului și lipsa serviciilor publice de bază – continuă să afecteze o parte importantă a populației;
- M. întrucât violențele și actele de sabotaj au împiedicat relansarea economiei, care a fost distrusă de decenii de conflicte și sancțiuni; întrucât Irakul posedă rezerve de țiței ce se situează pe al treilea loc din lume ca volum, dar atacurile, corupția și contrabanda au paralizat exporturile; întrucât a fost perturbată grav structura socială a țării, în special realizările sale anterioare în ceea ce privește egalitatea femeilor;
- N. întrucât libertatea presei și a mass-mediei a făcut obiectul unor atacuri repetate și tot mai intense atât din partea guvernului, cât și a grupurilor extremiste; întrucât jurnaliștii și organele de presă sunt atacate sau cenzurate, iar organizația Reporterii fără frontiere a consemnat absența totală a știrilor cu privire la situația din provincia Anbar; întrucât organizația Freedom House a calificat Irakul ca „țară care nu este liberă” în raportul său din 2014 privind libertatea în lume;
- O. întrucât constituția irakiană garantează egalitatea tuturor cetățenilor în fața legii, precum și „drepturi administrative, politice, culturale și dreptul la educație pentru diferitele naționalități”;
- P. întrucât APC dintre UE și Irak, în special clauza sa privind drepturile omului, subliniază că dialogul politic dintre UE și Irak ar trebui să se axeze pe drepturile omului și consolidarea instituțiilor democratice;

Joi, 27 februarie 2014

- Q. întrucât în noiembrie 2013 au fost adoptate modificări la legislația electorală a Irakului, fiind astfel pregătit terenul pentru alegerile generale prevăzute pentru 30 aprilie 2014,
- R. întrucât UE și-a reafirmat angajamentul de a sprijini Irakul în tranziția sa către democrație, reamintind că unitatea și integritatea teritorială ale Irakului sunt elemente esențiale în edificarea unui stat sigur și prosper pentru toți cetățenii și în instaurarea stabilității în întreaga regiune;
- S. întrucât prima reuniune a Consiliului de cooperare dintre UE și Republica Irak a avut loc la Bruxelles la 20 ianuarie 2014; întrucât Consiliul de cooperare, care se întrunește în cadrul APC UE-Irak, a reafirmat angajamentul ambelor părți de a continua consolidarea relațiilor lor; întrucât UE va continua să avanseze cooperarea în toate domeniile de interes comun, furnizând asistență specifică în domenii convenite în comun;
- T. întrucât autoritățile irakiene continuă să aplice pedeapsa cu moartea; întrucât, în octombrie 2013, cu ocazia Zilei mondiale împotriva pedepsei cu moartea, șefii misiunii UE de la Bagdad au semnat o declarație în care și-au exprimat îngrijorarea profundă cu privire la aplicarea pedepsei cu moartea în Irak și au solicitat guvernului irakian să introducă un moratoriu;
- U. întrucât în prezent se desfășoară o campanie masivă de înarmare a Irakului, care implică vânzarea la scară largă de echipamente militare,
1. condamnă cu fermitate recentele acte de terorism și intensificarea violenței sectare care amenință țara cu revenirea la conflictele sectare și provoacă temeri privind posibila extindere a acestui tip de conflicte la întreaga regiune; atrage atenția asupra faptului că, deși violențele au caracter sectar, cauzele acestora sunt mai degrabă politice decât religioase; transmite condoleanțe familiilor și prietenilor persoanelor decedate și rănite;
 2. condamnă cu fermitate atacurile organizației ISIL din provincia Anbar și sprijină apelul CSONU adresat poporului irakian, inclusiv triburilor irakiene, liderilor locali și forțelor de securitate irakiene din provincia Anbar, de a coopera în combaterea violenței și terorii; subliniază faptul că ISIL face obiectul embargoului asupra armelor și al înghețării activelor impuse de rezoluțiile 1267 (1999) și 2083 (2012) ale CSONU și subliniază importanța unei aplicări rapide și efective a acestor măsuri;
 3. este profund îngrijorat de evoluțiile din provincia Anbar și de numărul mare de persoane strămutate în interiorul țării care părăsesc zonele de conflict; solicită accesul umanitar în Fallujah; solicită guvernului irakian să își onoreze datoria de a proteja populația civilă din Fallujah și din alte localități; încurajează guvernul irakian să continue colaborarea cu UNAMI și agențiile umanitare pentru a asigura furnizarea de ajutor umanitar; salută eforturile ONU de a acorda ajutor celor afectați de luptele din provincia Anbar, în ciuda dificultăților legate de deteriorarea situației de securitate și de operațiunile în desfășurare din provincie;
 4. solicită Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) și Comisiei să sprijine toate eforturile depuse de guvernul irakian și de UNAMI pentru a proteja populația civilă din Fallujah și din alte regiuni, asigurând transferul în condiții de siguranță a civililor rămași în zonele de conflict și întoarcerea în condiții de siguranță a persoanelor strămutate intern, dacă condițiile o permit;
 5. solicită guvernului irakian să trateze problemele de durată care contribuie la instabilitatea din țară, inclusiv preocupările legitime ale minorității sunnite, prin lansarea unui dialog național integrator cu privire la reforma legii privind justiția și răspunderea, evitarea declarațiilor explozive cu caracter sectar și punerea în practică a unor măsuri de reconciliere națională; respinge apelurile la înființarea în Irak a unei regiuni federale sunnite ca soluție pentru conflictul actual, întrucât acest lucru poate conduce la intensificarea atitudinilor sectare și a violențelor;
 6. observă cu îngrijorare că violențele asociate conflictului din Siria se propagă și în Irak; solicită guvernului irakian să depună toate eforturile în vederea izolării Irakului de războiul civil din Siria, neacordând sprijin niciuneia dintre părțile implicate în conflict și împiedicând atât luptătorii sunniți, cât și cei șiiți să treacă frontiera în Siria sau din Siria;
 7. este profund îngrijorat de persistența actelor de violență comise împotriva populației civile, a grupurilor vulnerabile și a comunităților religioase; solicită guvernului irakian și tuturor liderilor politici să adopte măsurile necesare pentru a asigura securitatea și protecția întregii populații din Irak, în special a persoanelor din rândul grupurilor vulnerabile precum femeile, jurnaliștii, tinerii, activiștii pentru drepturile fundamentale, sindicaliștii și comunitățile religioase, inclusiv creștinii; solicită guvernului irakian să asigure respectarea de către forțele de securitate a statului de drept și a normelor internaționale;

Joi, 27 februarie 2014

8. sprijină eforturile UE de a asista Irakul în promovarea democrației, drepturilor omului, bunei guvernante și a statului de drept, inclusiv prin folosirea experienței și a realizărilor misiunii EUJUST LEX-Irak, care din păcate și-a încheiat mandatul la 31 decembrie 2013, împreună cu eforturile UNAMI și ale Reprezentantului special al Secretarului General al ONU de a asista guvernul irakian în consolidarea instituțiilor și proceselor sale democratice, promovarea statului de drept, facilitarea dialogului regional, îmbunătățirea serviciilor de bază și asigurarea protecției drepturilor omului; salută programul de consolidare a capacităților lansat la 22 ianuarie 2014, finanțat de UE și implementat de Biroul Națiunilor Unite pentru Servicii de Proiect, care are ca scop sprijinirea Înaltei Comisii irakiene pentru drepturile omului în executarea mandatului său de promovare și protecție a drepturilor omului în Irak;
9. salută adoptarea, la 4 noiembrie 2013, a amendamentelor la legea electorală irakiană, fapt ce a deschis drumul alegerilor generale planificate pentru 30 aprilie 2014; subliniază importanța acestor alegeri pentru continuarea tranziției democratice din Irak și solicită tuturor părților să asigure caracterul cuprinzător, transparent și credibil al alegerilor, precum și desfășurarea lor la timp; solicită SEAE să acorde cât mai multă asistență guvernului irakian pentru pregătirea aspectelor practice;
10. este profund îngrijorat de numărul mare de execuții din Irak; invită autoritățile irakiene să introducă un moratoriu asupra executării tuturor sentințelor la pedeapsa cu moartea; consideră că este extrem de important să se reformeze sistemul juridic pentru a se putea reinstaura sentimentul securității în rândul cetățenilor irakieni; consideră, de asemenea, că această reformă ar trebui să includă revizuirea legii privind combaterea terorismului, care oferă suspectilor și deținuților mult mai puține instrumente de protecție decât codul de procedură penală, și solicită să se pună capăt impunității, în special în ceea ce privește forțele securității de stat;
11. invită toți actorii statali și nestatali să respecte libertatea presei și a mass-mediei și să protejeze jurnaliștii și organele de presă împotriva actelor de violență; recunoaște faptul că o presă și o mass-medie libere reprezintă un element esențial al unei democrații funcționale, oferind acces la informații și o platformă pentru cetățeni;
12. solicită UE să formuleze o poziție comună în favoarea interzicerii utilizării munițiilor cu uraniu sărăcit și să ofere sprijin pentru tratamentul victimelor, inclusiv al victimelor armelor chimice, precum și pentru eventualele eforturi de curățare a zonelor contaminate;
13. consideră că recentele discuții dintre E3+3 și Iran reprezintă de asemenea o oportunitate de stabilizare pentru Irak, cu condiția ca toate statele învecinate să nu mai intervină în afacerile interne ale Irakului;
14. condamnă cu fermitate atacurile cu rachetă din tabăra Hurriya din 26 decembrie 2013 care, potrivit mai multor informații, au costat viața mai multor rezidenți ai taberei, lăsând în urmă și un număr de răniți; subliniază faptul că trebuie clarificate împrejurările în care a avut loc acest incident brutal; invită autoritățile irakiene să întărească măsurile de securitate din jurul taberei pentru a proteja rezidenții acesteia de alte acte de violență; îndeamnă guvernul irakian să identifice autorii acestui atac și să îi tragă la răspundere; ia act de faptul că UE invită toate părțile să faciliteze acțiunea Înalțului Comisar al ONU pentru Refugiați de instalare cât mai rapidă a tuturor rezidenților din tabăra Hurriya într-un loc permanent și sigur situat în afara Irakului;
15. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Vicepreședintelui Comisiei/Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Consiliului, Comisiei, Reprezentantului special al UE pentru drepturile omului, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Guvernului și Consiliului Reprezentanților din Irak, Guvernului Regional al Kurdistanului, Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite și Consiliului ONU pentru drepturile omului.

Joi, 27 februarie 2014

P7_TA(2014)0172

Utilizarea dronelor înarmate

Rezoluția Parlamentului European din 27 februarie 2014 referitoare la utilizarea dronelor înarmate (2014/2567(RSP))

(2017/C 285/16)

Parlamentul European,

- având în vedere rapoartele din 28 mai 2010 și 13 septembrie 2013 privind utilizarea dronelor înarmate elaborate de către raportorul special al ONU privind execuțiile extrajudiciare, sumare și arbitrare și raportul din 18 septembrie 2013 al raportorului special al ONU privind promovarea și protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale în combaterea terorismului,
 - având în vedere declarația Secretarului General al ONU, Ban Ki-moon, din 13 august 2013 referitoare la utilizarea dronelor înarmate,
 - având în vedere audierea având drept temă implicațiile utilizării dronelor asupra drepturilor omului, organizată la 25 aprilie 2013 de Subcomisia pentru drepturile omului împreună cu Subcomisia pentru securitate și apărare din cadrul Parlamentului European,
 - având în vedere studiul său din 3 mai 2013 intitulat „The Human Rights Implications of the Usage of Drones and Unmanned Robots in Warfare” („Implicațiile utilizării în război a dronelor și a roboților teleghidatți asupra drepturilor omului”),
 - având în vedere concluziile Consiliului din 19-20 decembrie 2013 privind pregătirile referitoare la programul unei noi generații de sisteme de aeronave pilotate de la distanță (RPAS) de altitudine medie și rezistență îndelungată;
 - având în vedere articolul 110 alineatele (2) și (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât utilizarea sistemelor de aeronave pilotate la distanță (RPAS, denumite în continuare „drone”) în cadrul operațiunilor letale extrateritoriale a crescut în mod brusc de-a lungul ultimului deceniu;
- B. întrucât un număr necunoscut de persoane civile au fost ucise, grav rănite sau traumatizate în viața lor de zi cu zi de atacurile cu drone efectuate în afara zonelor declarate de conflict;
- C. întrucât în cazul unor relatări referitoare la persoane civile ucise ca urmare a unor atacuri cu drone, statele au obligația de a desfășura anchete prompte, independente și imparțiale și, în cazul în care aceste relatări se dovedesc corecte, să tragă la răspundere în mod public, să pedepsească pe cei răspunzători și să acorde acces la căi de atac, inclusiv la plata unor reparații către familiile victimelor;
- D. întrucât articolul 51 alineatul (2) din Protocolul adițional I la Convențiile de la Geneva precizează că „sunt interzise actele sau amenințările cu acte de violență al căror obiectiv principal este de a răspândi teroarea în rândul populației civile”;
- E. întrucât atacurile cu drone în afara unui război declarat lansate de un stat pe teritoriul altui stat fără acordul acestuia din urmă sau al Consiliului de Securitate constituie o încălcare a dreptului internațional și al integrității teritoriale și suveranității țării respective;
- F. întrucât dreptul internațional al drepturilor omului interzice asasinatelor arbitrare, în orice situație; întrucât dreptul umanitar internațional nu permite uciderea selectivă a persoanelor stabilite în state nebeligerante;
- G. întrucât orice cheltuieli legate de operațiunile având implicații militare sau din domeniul apărării sunt excluse de la finanțarea din bugetul UE [articolul 41 alineatul (2) din TUE];
- H. întrucât șapte state membre (Franța, Germania, Grecia, Italia, Țările de Jos, Polonia și Spania) au semnat o scrisoare de intenție cu Agenția Europeană de Apărare (AEA), prin care o însărcinează să elaboreze un studiu referitor la producția în comun a navelor MALE („altitudine medie rezistență îndelungată”), care pot fi utilizate pentru a ataca obiective militare sau pentru supravegherea ambarcațiunilor ce transportă migranți în Marea Mediterană, începând, astfel, activitatea în domeniul unui RPAS european;

Joi, 27 februarie 2014

- I. întrucât studiile de cercetare și dezvoltare asociate construcției dronelor, atât militare cât și civile, au beneficiat de sprijinul financiar al UE și întrucât se prevede ca această situație să continue și în viitor;
 1. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la utilizarea dronelor în afara cadrului juridic internațional; îndeamnă UE să elaboreze un răspuns adecvat în materie de politici atât la nivel european, cât și la nivel mondial, care să respecte dreptul în materie de drepturile omului și dreptul umanitar internațional;
 2. invită Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, statele membre și Consiliul:
 - (a) să se opună asasinatelor selective extrajudiciare și să interzică astfel de practici;
 - (b) să asigure că statele membre, în conformitate cu obligațiilor lor juridice, nu comit asasinat selective ilegale sau nu facilitează comiterea unor astfel de asasinat de către alte state;
 - (c) să includă dronele înarmate în regimurile europene și internaționale pertinente de dezarmare și control al armamentelor;
 - (d) să interzică dezvoltarea, producerea și utilizarea unor sisteme de arme pe deplin autonome care permit efectuarea de atacuri fără intervenție umană;
 - (e) să se angajeze să asigure că, în cazul în care există motive rezonabile de a considera că o persoană sau o entitate din jurisdicția lor poate avea legătură cu un asasinat selectiv ilegal în străinătate, vor fi adoptate măsuri în conformitate cu obligațiilor lor juridice interne și internaționale;
 - (f) să sprijine activitatea și măsurile ulterioare privind recomandările raportorului special al ONU privind execuțiile extrajudiciare, sumare și arbitrare și ale raportorului special al ONU privind promovarea și protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale în combaterea terorismului;
 3. îndeamnă Consiliul să adopte o poziție comună a UE cu privire la utilizarea dronelor;
 4. invită UE să promoveze o mai mare transparență și responsabilitate din partea țărilor terțe în utilizarea dronelor înarmate cu privire la temeiurile juridice ale utilizării acestora și la responsabilitatea operațională, pentru a permite controlul jurisdicțional al atacurilor cu drone și a asigura că victimele atacurilor ilegale cu drone dispun de acces real la o cale de atac;
 5. invită, totodată, Comisia să informeze Parlamentul în mod adecvat cu privire la utilizarea fondurilor UE pentru toate proiectele de cercetare și dezvoltare asociate cu construcția de drone; solicită efectuarea unor evaluări ale impactului asupra drepturilor omului în ce privește viitoarele proiecte de dezvoltare de drone;
 6. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/ Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Serviciului European de Acțiune Externă, parlamentelor statelor membre, raportorului special al ONU privind execuțiile extrajudiciare, sumare și arbitrare, raportorului special al ONU privind promovarea și protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale în combaterea terorismului, precum și Secretarului General al ONU.
-

Joi, 27 februarie 2014

P7_TA(2014)0173

Situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană (2012)

Rezoluția Parlamentului European din 27 februarie 2014 referitoare la situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană (2012) (2013/2078(INI))

(2017/C 285/17)

Parlamentul European,

- având în vedere preambulul la Tratatul privind Uniunea Europeană (denumit în continuare „Tratatul UE”, în special a doua liniuță și liniuțele patru-șapte,
- având în vedere îndeosebi articolul 2, articolul 3 alineatul (3) a doua liniuță și articolele 6 și 7 din Tratatul privind Uniunea Europeană, precum și articolele din TUE și TFUE legate de respectarea, promovarea și protecția drepturilor fundamentale în UE,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene din 7 decembrie 2000 (denumită în continuare „Carta”), proclamată la 12 decembrie 2007 la Strasbourg și intrată în vigoare odată cu Tratatul de la Lisabona în decembrie 2009,
- având în vedere Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO), jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, convențiile, recomandările, rezoluțiile și rapoartele Adunării Parlamentare, ale Comitetului de miniștri, ale comisarului pentru drepturile omului și ale Comisiei de la Veneția a Consiliului Europei,
- având în vedere Carta Socială Europeană, astfel cum a fost revizuită în 1996, și jurisprudența Comitetului european pentru drepturile sociale,
- având în vedere convențiile Organizației Națiunilor Unite privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale,
- având în vedere Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap, la care UE este parte, împreună cu aproape toate statele sale membre,
- având în vedere principiile directe privind sărăcia extremă și drepturile omului, adoptate la 27 octombrie 2012 de către Consiliul ONU pentru Drepturile Omului (A/HRC/21/39);
- având în vedere comunicările Comisiei referitoare la articolul 7 din Tratatul privind Uniunea Europeană, „Respectarea și promovarea valorilor pe care este întemeiată Uniunea” (COM(2003)0606), „Strategie privind punerea în aplicare efectivă a Cartei drepturilor fundamentale de către Uniunea Europeană (COM(2010)0573), referitoare la orientările operaționale referitoare la luarea în considerare a drepturilor fundamentale în analizele de impact (SEC(2011)0567),
- având în vedere concluziile referitoare la măsurile și inițiativele Consiliului privind punerea în aplicare a Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, adoptate de Consiliu la 23 mai 2011 și directivele Consiliului cu privire la etapele metodologice care trebuie urmate pentru a verifica compatibilitatea drepturilor fundamentale la nivelul instanțelor pregătitoare ale Consiliului ⁽¹⁾,
- având în vedere Raportul Comisiei pe 2012 privind aplicarea Cartei drepturilor fundamentale a UE (COM(2013)0271) și documentele de lucru însoțitoare,
- având în vedere Raportul privind cetățenia UE pe 2013, intitulat „Cetățeni ai UE: drepturile dumneavoastră, viitorul dumneavoastră” (COM(2013)0269),
- având în vedere „Programul de la Stockholm – o Europă deschisă și sigură în serviciul cetățenilor și pentru protecția acestora” ⁽²⁾;
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Un cadru UE pentru strategiile naționale de integrare a romilor până în 2020” (COM(2011)0173) și concluziile Consiliului European din 24 iunie 2011,

⁽¹⁾ Documentul nr. 10140/11 al Consiliului din 18 mai 2011.

⁽²⁾ JO C 115, 4.5.2010, p. 1.

Joi, 27 februarie 2014

- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Progrese înregistrate în punerea în aplicare a strategiilor naționale de integrare a romilor” (COM(2013)0454) și propunerea de recomandare a Consiliului cu privire la măsurile de integrare efectivă a romilor în statele membre (COM(2013)0460),
- având în vedere Decizia-cadru 2008/913/JAI a Consiliului din 28 noiembrie 2008 privind combaterea anumitor forme și expresii ale rasismului și xenofobiei prin intermediul dreptului penal ⁽¹⁾,
- având în vedere Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică ⁽²⁾, Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă ⁽³⁾ și propunerea de directivă a Consiliului cu privire la punerea în aplicare a principiului tratamentului egal al persoanelor indiferent de religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală (COM(2008)0426),
- având în vedere Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽⁴⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei ⁽⁵⁾,
- având în vedere deciziile și jurisprudența Curții de justiție a Uniunii Europene, jurisprudența curților constituționale naționale care fac din Cartă una dintre referințele lor în materie de interpretare a legii naționale,
- având în vedere discursul din 11 septembrie 2013 al dlui Barroso cu privire la starea Uniunii, pronunțat la Parlamentul European și discursul din 4 septembrie 2013 al dnei Reding cu privire la Uniunea Europeană și statul de drept, pronunțat la Centrul pentru studii de politică europeană (CEPS) (Bruxelles),
- având în vedere scrisoarea din 6 martie 2013, adresată Președintelui Comisiei, dlui Barroso, de către miniștrii de externe din Germania, Țările de Jos, Danemarca și Finlanda, prin care se solicita instituirea unui mecanism vizând favorizarea respectării valorilor fundamentale în statele membre,
- având în vedere Concluziile Consiliului din 6-7 iunie 2013 privind drepturile fundamentale și statul de drept și privind Raportul pe 2012 al Comisiei referitor la aplicarea Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere concluziile conferinței intitulate „O Europă a cetățenilor egali: egalitatea, drepturile fundamentale și statul de drept”, organizată de Președinția Irlandeză și Consiliu la 9 și 10 mai 2013,
- având în vedere al patrulea simpozion anual al Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA) din 7 iunie 2013, intitulat „Promovarea statului de drept în UE”,
- având în vedere proiectul de concluzii ale Consiliului cu privire la evaluarea Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene din 13 septembrie 2013,
- având în vedere activitățile, rapoartele anuale, studiile și avizele FRA, în special Raportul anual privind situația drepturilor fundamentale în UE în 2012,
- având în vedere Raportul comun al FRA, al PNUD, al Băncii Mondiale și al Comisiei intitulat „Situația romilor în 11 state membre ale UE: rezultatele sondajului pe scurt”, publicat în mai 2012,

⁽¹⁾ JO L 328, 6.12.2008, p. 55.

⁽²⁾ JO L 180, 19.7.2000, p. 22.

⁽³⁾ JO L 303, 2.12.2000, p. 16.

⁽⁴⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

⁽⁵⁾ JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

Joi, 27 februarie 2014

- având în vedere raportul publicat în aprilie 2013 al Raportorului special al ONU, privind drepturile omului în cazul migranților, gestionarea frontierelor externe ale UE și impactul său asupra migranților,
- având în vedere rapoartele și studiile elaborate de organizații neguvernamentale (ONG-uri) privind drepturile omului, precum și studiile din acest domeniu, solicitate de Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și cu precădere studiul intitulat „Legătura tripartită dintre drepturile fundamentale, democrație și statul de drept în UE – către mecanismul de la Copenhaga al UE”,
- având în vedere rezoluțiile referitoare la drepturile fundamentale și drepturilor omului, în special Rezoluția sa din 15 decembrie 2010 referitoare la situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană (2009) – punerea în aplicare concretă după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona⁽¹⁾ și Rezoluția sa din 12 decembrie 2012 referitoare la situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană (2010-2011)⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 22 aprilie 2004 referitoare la riscurile încălcării, în spațiul UE, în special în Italia, a libertății de exprimare și de informare [articolul 11 alineatul (2) din Carta Drepturilor Fundamentale]⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 8 iunie 2005 referitoare la protecția minorităților și politicile de combatere a discriminărilor într-o Europă extinsă⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 10 iulie 2008 referitoare la recensământul persoanelor de etnie romă din Italia pe criteriul apartenenței etnice⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 17 septembrie 2009 referitoare la legea lituaniană referitoare la protecția minorilor față de efectele dăunătoare ale informațiilor publice⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 9 septembrie 2010 referitoare la situația romilor și libera circulație în Uniunea Europeană⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 19 ianuarie 2011 referitoare la încălcarea dreptului la libertatea de exprimare și discriminarea pe motive de orientare sexuală în Lituania⁽⁸⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 9 martie 2011 privind Strategia UE referitoare la incluziunea romilor⁽⁹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 10 martie 2011 referitoare la legea maghiară privind mass-media⁽¹⁰⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 21 mai 2013 referitoare la Carta UE: norme standard pentru libertatea mass-mediei în UE⁽¹¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 24 mai 2012 referitoare la combaterea homofobiei în Europa⁽¹²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 14 martie 2013 referitoare la combaterea mai fermă a rasismului, a xenofobiei și a infracțiunilor săvârșite din ură⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ JO C 169 E, 15.6.2012, p. 49.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2012)0500.

⁽³⁾ JO C 104 E, 30.4.2004, p. 1026.

⁽⁴⁾ JO C 124 E, 25.5.2006, p. 405.

⁽⁵⁾ JO C 294 E, 3.12.2009, p. 54.

⁽⁶⁾ JO C 224 E, 19.8.2010, p. 18.

⁽⁷⁾ JO C 308 E, 20.10.2011, p. 73.

⁽⁸⁾ JO C 136 E, 11.5.2012, p. 50.

⁽⁹⁾ JO C 199 E, 7.7.2012, p. 112.

⁽¹⁰⁾ JO C 199 E, 7.7.2012, p. 154.

⁽¹¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0203.

⁽¹²⁾ JO C 264 E, 13.9.2013, p. 54.

⁽¹³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0090.

Joi, 27 februarie 2014

- având în vedere Rezoluția sa din 15 septembrie 2011 referitoare la eforturile UE de combatere a corupției⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 23 octombrie 2013 referitoare la crima organizată, corupția și spălarea de bani: recomandări privind acțiunile și inițiativele care se impun (raport final)⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 3 iulie 2013 referitoare la situația drepturilor fundamentale: standardele și practicile din Ungaria (în conformitate cu Rezoluția sa din 16 februarie 2012)⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 11 septembrie 2012 referitoare la presupusa folosire a unor țări europene de către CIA pentru transportarea și deținerea ilegală de prizonieri: monitorizarea raportului Comisiei TDIP a Parlamentului European⁽⁴⁾ și rezoluția sa de monitorizare din 10 octombrie 2013⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 11 septembrie 2013 referitoare la limbile europene amenințate de dispariție și la diversitatea lingvistică din Uniunea Europeană⁽⁶⁾,
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite din 1979 privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei (CEDAW),
- având în vedere Pactul European pentru egalitatea de gen (2011-2020), adoptat de Consiliul European în martie 2011,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 21 septembrie 2010 intitulată „Strategie pentru egalitatea între femei și bărbați 2010-2015” (COM(2010)0491),
- având în vedere Convenția Consiliului Europei din 7 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice,
- având în vedere în vedere Rezoluția sa din 5 aprilie 2011 referitoare la prioritățile și structura unui nou cadru al politicii UE de combatere a violenței împotriva femeilor⁽⁷⁾ și cea din 6 februarie 2013 referitoare la a 57-a Sesiune a CSF a ONU: Eliminarea și prevenirea tuturor formelor de violență împotriva femeilor și a fetelor⁽⁸⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 24 mai 2012 conținând recomandări adresate Comisiei privind aplicarea principiului remunerării egale a bărbaților și femeilor pentru muncă egală sau muncă de valoare egală⁽⁹⁾,
- având în vedere documentele de lucru I și II referitoare la situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană în 2012 (raportor Louis Michel),
- având în vedere audierea publică din 5 noiembrie 2013 organizată de Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne privind „Situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană: cum să se consolideze drepturile fundamentale ale omului, democrația și statul de drept în UE”,
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, precum și cel al Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A7-0051/2014),

⁽¹⁾ JO C 51 E, 22.2.2013, p. 121.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0444.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0315.

⁽⁴⁾ JO C 353 E, 3.12.2013, p. 1.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0418.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0350.

⁽⁷⁾ JO C 296 E, 2.10.2012, p. 26.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0045.

⁽⁹⁾ JO C 264 E, 13.9.2013, p. 75.

Joi, 27 februarie 2014

- A. întrucât integrarea europeană este un proiect politic născut din cenușa celui de al doilea război mondial și persecutarea și reprimarea persoanelor de către regimuri totalitare, iar scopul său a fost acela de a ancora statele europene în democrație și suveranitatea legii, pentru a respecta și promova drepturile omului, drepturile fundamentale, egalitatea și protecția minorităților pe baza Declarației Universale a Drepturilor Omului (DUDO), a Convenției Europene a Drepturilor Omului (CEDO) și a altor instrumente referitoare la drepturile omului și la libertățile fundamentale și de a evita revenirea la orice fel de regim autoritar;
- B. întrucât individul, cetățeanul sau rezidentul trebuie să se situeze în centrul Uniunii Europene, iar drepturile fundamentale protejează orice persoană împotriva posibilelor interferențe, abuzuri și violențe din partea autorităților – la toate nivelurile – asupra sferei vieții sale private și a libertăților și drepturilor sale; întrucât respectarea și promovarea drepturilor omului, a libertăților fundamentale, a democrației și a valorilor și principiilor astfel cum sunt enunțate în tratatele UE și în instrumentele internaționale privind drepturile omului (DUDO, CEDO, PIDCP, PIDESC etc.) trebuie să se afle în centrul integrării europene;
- C. întrucât Uniunea Europeană a dezvoltat un *acquis* fundamental care vizează respectarea, apărarea și promovarea drepturilor fundamentale, în special prin dezvoltarea criteriilor de la Copenhaga, includerea articolelor 2, 6 și 7 în Tratatul UE, Carta drepturilor fundamentale, obligația de a adera la Convenția Europeană a Drepturilor Omului și dispozițiile corespunzătoare din ordinea juridică națională a statelor membre;
- D. întrucât, odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, Carta a transformat valori și principii în drepturi concrete și opozabile și întrucât, având aceeași valoare ca și Tratatul de la Lisabona, ea a devenit obligatorie din punct de vedere juridic pentru instituții, organele și agențiile UE, precum și pentru statele membre, în cadrul punerii în aplicare a legislației UE;
- E. întrucât o adevărată cultură a drepturilor fundamentale trebuie să fie dezvoltată, promovată și consolidată, atât în instituțiile Uniunii, cât și în statele membre, în special atunci când acestea aplică și implementează dreptul Uniunii, pe plan intern și în relațiile cu țările terțe, întrucât punerea în aplicare a acestor valori și principii trebuie să se bazeze, de asemenea, pe un control efectiv al respectării drepturilor fundamentale garantate în Cartă, de exemplu atunci când sunt elaborate propuneri legislative; întrucât alte considerente nu pot prevala în raport cu respectarea și garantarea respectivelor drepturi fundamentale, în caz contrar existând riscul de a discredita rolul și imaginea Uniunii Europene în ceea ce privește drepturile omului, în special în relațiile cu țările terțe;
- F. întrucât Uniunea Europeană funcționează pe baza prezumției și a încrederii reciproce că statele membre ale UE respectă democrația, supremația legii și drepturile fundamentale, astfel cum sunt consacrate în CEDO și în Carta drepturilor fundamentale, în special în legătură cu dezvoltarea unui spațiu de libertate, securitate și justiție și operarea principiului recunoașterii reciproce;
- G. întrucât principiul recunoașterii reciproce conduce la o situație în care oamenii pot fi transferați dintr-o jurisdicție în alta, fără niciun control prealabil al hotărârilor respective sub aspectul drepturilor omului;
- H. întrucât Curtea de Justiție a Uniunii Europene a subliniat în cauzele conexe C-411/10 și C-493/10 că această prezumție de conformitate cu drepturile fundamentale trebuie să fie relativă și că, prin urmare, judecătorii trebuie să verifice dacă există argumente solide pentru a crede că există carențe sistemice în sistemul judiciar al celorlalte state membre;
- I. întrucât, în consecință, este necesar să existe garanția că autoritățile naționale au suficiente dovezi pentru a lua o decizie în cunoștință de cauză cu privire la existența sau inexistența unor carențe sistemice în sistemele judiciare ale altor state membre;
- J. întrucât corupția cauzează prejudicii sociale și încălcări ale drepturilor fundamentale, deoarece grupările de crimă organizată se folosesc de ea pentru a săvârși infracțiuni grave, precum traficul de persoane; întrucât un sistem judiciar eficace, independent și imparțial este esențial pentru statul de drept și pentru a garanta protecția drepturilor fundamentale și a libertăților civile ale cetățenilor Europei;

Joi, 27 februarie 2014

- K. întrucât Uniunea Europeană traversează o perioadă de criză economică și financiară, precum și o criză democratică și constituțională, după cum au demonstrat-o evenimentele recente din anumite state membre și întrucât aceste tensiuni au evidențiat lipsa unor instrumente adecvate pentru a face față acestei crize și absența voinței politice, precum și dificultățile de aplicare a mecanismelor prevăzute de tratatele actuale, în special la articolul 7 din Tratatul UE;
- L. întrucât Parlamentul European a solicitat de mai multe ori consolidarea mecanismelor care să garanteze respectarea, apărarea și promovarea valorilor Uniunii, enunțate la articolul 2 din Tratatul UE și pentru a face față situațiilor de criză din cadrul Uniunii și al statelor membre și întrucât există o dezbatere în curs cu privire la crearea unui „nou mecanism”, în cadrul căruia Comisia, Consiliul și statele membre se alătură Parlamentului și ONG-urilor;
- M. întrucât FRA a subliniat, în secțiunea principală a Raportului său anual din 2012 dedicat „Uniunii Europene ca o comunitate a valorilor: protejarea drepturilor fundamentale în perioadele de criză”, că o înțelegere comună a valorilor de la articolul 2 și a obligațiilor legale care derivă din acesta constituie o aspirație care presupune instituirea unui dialog constant în UE;
- N. întrucât Comisia a indicat că dorește să consolideze statul de drept în Uniunea Europeană și că ar putea propune utilizarea unor scrisori de notificare în condițiile articolului 7 alineatul (1) din Tratatul UE existent; întrucât aceasta a vorbit și despre necesitatea modificării tratatelor și a anunțat că ar putea propune amendamente înainte de sfârșitul anului 2013 sau la începutul lui 2014, în perspectiva organizării unei dezbateri în cursul alegerilor (inclusiv referitor la articolul 7) și a ajungerii la un consens cu privire la aceste propuneri, al cărui obiectiv ar trebui să fie acela de a garanta că politica UE în materie de drepturi fundamentale se bazează pe norme și mecanisme clare, indicatori obiectivi, date și dovezi transparente, echitabile și predictibile și oferă o puternică protecție în ceea ce privește drepturile individuale, democrația și statul de drept;
- O. întrucât orice decizie în această privință ar trebui să permită, în cel mai scurt timp, garantarea aplicării corecte a articolelor 2, 6 și 7 din Tratatul UE și să asigure că fiecare decizie luată se bazează pe criterii și evaluări obiective și, astfel, să depășească criticile privind lipsa indicatorilor și a criteriilor de evaluare, diferențele de tratament și parțialitatea politică.
- P. întrucât în Uniunea Europeană și în statele membre se produc încă numeroase încălcări ale drepturilor fundamentale, conform celor indicate în rapoartele (anuale și speciale) ale Comisiei, FRA, Consiliul Europei (rapoartele anuale și hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului, documentele și rapoartele comisarului pentru drepturile omului, documentele Adunării Parlamentare a Consiliului Europei), documentele ONU (inclusiv documentele și rapoartele Consiliului ONU pentru Drepturile Omului, ale Înalțului Comisar ONU pentru Drepturile Omului, ale raportorilor speciali etc.), documentele întocmite de ONG-uri (cum sunt Human Rights Watch, Amnesty International, Open Society Institute, ILGA-Europa, ECRE, Reporterii fără Frontiere, Freedom House, FIDH, etc.); întrucât aceste încălcări necesită răspunsuri adecvate din partea Comisiei, Consiliului și statelor membre, dată fiind gravitatea și recurența lor;
- Q. întrucât aceste organizații și-au exprimat și consemnat îngrijorarea, în special în ceea ce privește situația romilor, a migranților, a solicitanților de azil și a refugiaților, a minorităților și a persoanelor LGBT, a mass-mediei și a jurnaliștilor, acțiunile forțelor de securitate, de poliție, ale serviciilor secrete și anchetele necesare pentru a urmări în justiție și a-i pedepsi pe cei răspunzători pentru încălcările drepturilor omului, implicarea statelor în acte de tortură și de rele tratamente săvârșite în țări terțe și utilizarea probelor astfel obținute, condițiile de detenție și relele tratamente aplicate deținuților;
- R. întrucât preambulul Tratatului privind Uniunea Europeană, articolele 8, 9, 10, 19 și 21 din Carta drepturilor fundamentale și jurisprudența Curții de Justiție a UE recunosc importanța drepturilor sociale fundamentale prin incorporarea lor în principii transversale ale legislației comunitare, indicând astfel în mod clar că UE trebuie să garanteze drepturile și libertățile fundamentale, cum sunt drepturile sindicale, dreptul la grevă și dreptul de asociere, întrunire etc., astfel cum sunt definite în Carta socială europeană, iar articolul 151 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene cuprinde o referire explicită la drepturile sociale fundamentale, cum sunt cele stabilite în Carta socială europeană;
- S. întrucât articolele 2 și 3 din Carta drepturilor fundamentale recunosc dreptul la viață și dreptul la integritatea persoanei;

Joi, 27 februarie 2014

- T. întrucât în Uniunea Europeană există aproximativ 100 de milioane de copii și aproximativ 80 de milioane de persoane cu dizabilități; întrucât persoanele cu dizabilități, în special copiii, continuă să sufere din cauza lipsei de asistență și sprijin pentru integrarea lor în școli și întâmpină dificultăți în legătură cu accesul în clădiri sau la servicii și au probleme în a fi ascultați și a participa la decizii care le afectează viețile; întrucât UE, ca parte la Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu handicap, are obligația de a promova, proteja și respecta drepturile persoanelor cu dizabilități, astfel cum sunt consfințite în convenție, de a adopta o strategie de implementare a convenției și de a asigura conformitatea cu prevederile convenției a politicilor și a legislației primare și secundare existente și viitoare;
- U. întrucât femeile și fetele sunt principalele victime ale violenței pe criterii de gen, dat fiind că, în conformitate cu estimările din UE, 20-25 % dintre femei au suferit violențe fizice cel puțin o dată în cursul vieții lor; întrucât sute de mii de femei care trăiesc în Europa au fost supuse mutilării genitale și mii de fete sunt expuse acestui risc;
- V. întrucât femeile din UE câștigă pe oră cu aproximativ 16 % mai puțin decât bărbații;
- W. întrucât sărăcia, inegalitatea de gen și stereotipurile de gen măresc riscul de violență și alte forme de exploatare, inclusiv traficul cu femei și prostituția, și împiedică participarea deplină a femeilor în toate domeniile vieții;
- X. întrucât libertățile fundamentale, drepturile omului și egalitatea de șanse ar trebui garantate pentru toți cetățenii Uniunii Europene; întrucât protejarea minorităților naționale și a limbilor regionale și minoritare într-o UE largită constituie, însă, o problemă majoră, care nu poate fi soluționată prin simpla combatere a xenofobiei și discriminării, ci prin adoptarea unor regimuri și tratamente juridice, lingvistice, culturale, sociale etc. specifice;
1. subliniază că Uniunea Europeană, ca proiect politic, istoric și etic, se străduiește să reunească țările care împărtășesc și promovează împreună valori europene comune, cum sunt cele stabilite la articolul 2 din Tratatul UE și în Carta drepturilor fundamentale, precum și în CEDO, printre care respectarea demnității umane, democrația, statul de drept, drepturile fundamentale, egalitatea, libertatea, nediscriminarea și protejarea minorităților, care sunt strâns legate și care sunt condiții prealabile reciproce și consideră, prin urmare, că un pilon fundamental al identității europene este și trebuie să fie respectarea și promovarea internă și externă a drepturilor omului, a libertăților fundamentale și a democrației, care constituie valori europene;
 2. recomandă ca Parlamentul, Comisia și Consiliul să recunoască existența unor obligații pozitive în materie de apărare și promovare a drepturilor omului; subliniază faptul că respectarea drepturilor și a libertăților fundamentale presupune acțiuni la niveluri diferite; subliniază rolul exercitat în acest domeniu de autoritățile regionale și locale, de ONG-uri și de societatea civilă și solicită Comisiei și Consiliului să își amelioreze cooperarea cu acești factori;
 3. readuce în atenția instituțiilor Uniunii și a statelor membre necesitatea de a-și îndeplini obligațiile cu privire la respectarea libertăților și a drepturilor fundamentale; constată că participarea la tratatele internaționale pentru protecția și promovarea drepturilor omului nu poate servi decât la consolidarea protecției drepturilor fundamentale pe teritoriul UE;
 4. condamnă tendințele îngrijorătoare în materie de încălcări ale drepturilor fundamentale în cadrul Uniunii Europene, în special în materie de imigrație și de azil, de discriminare și de intoleranță – afectând îndeosebi anumite categorii de populație (minorități și migranți) –, de securitate și de terorism, de libertate a presei, de liberă circulație în cadrul Uniunii, de drepturi sociale și sindicale; constată din ce în ce mai des un că statele membre adoptă atitudini obstrucționiste în ceea ce privește respectarea acestor libertăți și drepturi fundamentale, în special în cazul romilor, femeilor, persoanelor LGBT, solicitanților de azil, migranților și al altor categorii de populație vulnerabile;

Aspecte instituționale

5. relevă că este esențial pentru Uniunea Europeană, instituțiile sale, și pentru statele membre să garanteze respectarea valorilor europene, așa cum sunt enunțate la articolul 2 din Tratatul UE și că trebuie aplicate și executate urgent toate instrumentele prevăzute actualmente de tratate în acest sens, precum și să pregătească modificările care trebuie aduse tratatelor, acolo unde este necesar; subliniază că obligația de a îndeplini criteriile de la Copenhaga nu încetează după aderare, ci continuă să le incumbe statelor membre, că drepturile fundamentale fac parte din legislația primară a Uniunii și că ele trebuie să fie respectate atunci când legislația Uniunii este aplicată de orice instanță sau autoritate, la nivelul Uniunii ca și la nivel național; în această privință, regretă în special durata îndelungată a negocierilor de aderare la CEDO și faptul că aderarea UE la CEDO nu este încă finalizată;

Joi, 27 februarie 2014

6. reamintește instituțiilor europene și statelor membre că orice politică privind drepturile fundamentale trebuie să evite înainte de toate producerea încălcărilor, în special cu ajutorul unor proceduri accesibile de prevenire și de atac înainte de luarea unei hotărâri sau a unei măsuri, cu scopul de a permite examinarea și judecarea fiecărei cauze în parte în cel mai scurt timp și în mod eficace, drept, echitabil, fără discriminare;

7. consideră că cetățenii sunt din ce în ce mai interesați de respectarea, protejarea și promovarea drepturilor fundamentale, după cum a dovedit-o mobilizarea în acest sens și atenția crescută acordată cazurilor de încălcare, abuz sau inegalitate, atât în viața cotidiană, cât și în cazurile simbolice sau bine cunoscute, datorită, în parte, unei mai bune circulații a informațiilor prin intermediul noilor tehnologii, rețelelor sociale și mass-media; reamintește că orice încălcare, abuz sau inegalitate aduce atingere democrației și statului de drept, precum și încrederii cetățenilor în instituțiile și reprezentanții acestora, în special în decidenții politici; subliniază că instituțiile și decidenții politici trebuie să ia la cunoștință și să sprijine această tendință democratică, stabilind noi mecanisme de dialog cu cetățenii și consolidând controlul cetățenesc, parlamentar, judiciar și al mass-media asupra autorităților statului, care trebuie să fie mai deschise și mai transparente, cu scopul de a servi mai bine intereselor cetățenilor;

8. consideră că pentru a profita din plin de potențialul tratatelor, este necesar:

- (a) să se finalizeze procesul de aderare la Convenția Europeană privind Drepturile Omului și să se instituie de îndată instrumentele necesare pentru îndeplinirea integrală a acestei obligații, care este consemnată în tratate, deoarece ea va oferi un mecanism suplimentar de punere în executare a drepturilor omului în cazul cetățenilor săi, inter alia pentru a asigura aplicarea de către statele membre a hotărârilor pronunțate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în special a „hotărârilor pilot”; să se accedă, conform apelului lansat de Consiliul Europei, la Cartea socială europeană, semnată la Torino, la 18 octombrie 1961 și revizuită la Strasbourg, la 3 mai 1996, iar pentru statele membre, să accedă și să ratifice convențiile privind drepturile omului ale Consiliului Europei, să pună în aplicare instrumentele existente ale aquis-ului comunitar și să reconsidere opțiunile de neparticipare, care ar putea risca să afecteze drepturile cetățenilor lor;
- (b) să se asigure conformitatea propunerilor legislative și a politicilor cu Carta și respectarea drepturilor fundamentale, făcând pași concreți pentru a garanta verificarea lor în raport cu Carta în toate etapele de elaborare a legislației și examinarea sistematică a impactului legislației UE și a punerii sale în aplicare de către statele membre asupra drepturilor fundamentale în rapoartele de evaluare privind punerea în aplicare a acestei legislații, precum și în raportul anual privind monitorizarea aplicării legislației UE;
- (c) să se asigure că Comisia și Consiliul, în cazul în care acesta este inițiatorul legislației, fac uz, atunci când este cazul, de experiența externă independentă a FRA;
- (d) să se intensifice cooperarea dintre Comisie și statele membre, precum și cu Parlamentul European și cu parlamentele naționale, pentru a îmbunătăți aplicarea legislației actuale a UE în materie de drepturi ale omului;
- (e) să se asigure consolidarea și corectitudinea elaborării și a transunerii dreptului UE care afectează și dezvoltă drepturile fundamentale, urmărind o politică riguroasă de evaluare, de monitorizare și de intentare, în caz de încălcare, a unor acțiuni la Curtea de Justiție, cu precădere în domeniile în care UE deține competențe, ca nediscriminarea, egalitatea, genul, dizabilitățile, protecția datelor, azilul și imigrarea;
- (f) să se asigure promovarea unui rol substanțial al statului de drept care să ia în considerare modul în care drepturile fundamentale sunt protejate în practică;
- (g) să se recunoască faptul că soluționarea acestor probleme, în special în vremuri de criză economică și financiară, necesită o voință politică fermă;
- (h) să se consolideze și să se asigure transparența dialogului interinstituțional privitor la drepturile omului sau atunci când sunt în joc interesele cetățenilor europeni;
- (i) să se asigure deplina utilizare de către Comisie a mecanismelor existente, lansarea unor investigații obiective și inițierea unor proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în cazuri bine motivate, evitând astfel standardele duble, de fiecare dată când un stat membru încalcă drepturile consfințite în cartă la punerea în aplicare a legislației UE;

Joi, 27 februarie 2014

- (j) să se prevadă politici și programe de măsuri ambițioase, eficiente și de anvergură privind drepturile fundamentale și valorile europene comune, în special pentru a asigura, în mod proactiv și sistematic, conformitatea cu obligațiile UE în raport cu combaterea discriminării și promovarea egalității, astfel cum sunt menționate la articolele 8 și 10 din TFUE și la articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale;
 - (k) să se coopereze într-un mod mai sistematic și coordonat, la toate nivelurile, cu Consiliul Europei și cu alte instituții internaționale, în funcție de experiența specifică a acestora, pentru a evita orice suprapunere;
 - (l) să se raționalizeze multitudinea de mecanisme deja disponibile, pentru a preveni încălcarea drepturilor fundamentale în UE, să se soluționeze încălcările drepturilor fundamentale și să se evite fenomenele de căutare a instanței celei mai favorabile și să se acorde un rol mai important autorităților regionale și locale, alături de organizațiile care activează în domeniul drepturilor omului;
 - (m) să se elaboreze tabele comparative și sintetice pentru fiecare țară în parte, pe baza cărora Comisia ar trebui să formuleze recomandări de țară specifice privind politica drepturilor fundamentale, așa cum o face pentru politica economică UE-27; Consiliul ar putea să-și însușească sau să modifice aceste recomandări, precum și propunerile Comisiei referitoare la încălcările flagrante ale drepturilor fundamentale, până la următorul summit al Consiliului European;
 - (n) să se elaboreze un mecanism de revizuire reciprocă, cu participarea organismelor naționale care activează în domeniul drepturilor omului, asemănător cu cel al Comitetului de asistență pentru dezvoltare (CAD) al OCDE: fiecare stat membru ar urma să fie revizuit o dată la fiecare trei sau patru ani, obiectivele principale fiind acelea de a ajuta țara în cauză să înțeleagă în ce fel ar putea să-și îmbunătățească structurile și strategia în domeniul drepturilor fundamentale, precum și să identifice și să împărtășească bunele practici și strategia în materie în cadrul UE;
 - (o) să se elaboreze un „nou mecanism de la Copenhaga” care să asigure respectarea, apărarea și promovarea drepturilor fundamentale și ale valorilor Uniunii, prevăzute la articolul 2 din Tratatul UE și în Carta drepturilor fundamentale;
9. subliniază că acest „nou mecanism de la Copenhaga”, menit să monitorizeze conformitatea cu criteriile de la Copenhaga a fiecărui stat membru, cu eficacitate și cu efecte obligatorii, ar putea fi activat imediat, pe baza unei decizii a Comisiei, cu implicarea deplină a Parlamentului, și că acesta ar trebui:
- (a) să stabilească indicatori, pe baza standardelor în materie de drepturi fundamentale existente sau deja elaborate și recunoscute, cum sunt cele elaborate la nivelul ONU și al Consiliului Europei, luând în considerare opiniile ONG-urilor care activează în domeniul drepturilor omului și al libertăților fundamentale (FRA și Comisia);
 - (b) să se bazeze pe date și informații obiective și fiabile structurate în jurul acestor indicatori, care să fie concepuți pe viitor printr-un proces transparent și credibil (FRA, Comisia);
 - (c) să monitorizeze situația din UE și din fiecare stat membru în parte, pe baza unui proces regulat și obiectiv (FRA, Comisia, Consiliul, Parlamentul European și parlamentele naționale);
 - (d) să efectueze evaluări obiective, comparative și periodice pentru fiecare dintre domeniile care țin de drepturile fundamentale sau domeniile implicate și pentru fiecare instituție și stat membru în parte, încercând totodată să obțină o comparabilitate maximă, inclusiv pe baza constatărilor și a recomandărilor formulate de Consiliul Europei, Organizația Națiunilor Unite și instituțiile și organismele UE pe baza mecanismelor lor de monitorizare existente, pe lângă informațiile prezentate de organizațiile societății civile, (rapoarte ale FRA, rapoarte anuale ale Comisiei, rapoarte anuale ale Parlamentului, rapoarte anuale ale Consiliului) și pe această bază, să facă recomandări;
 - (e) să stabilească un ciclu politic european cu privire la aplicarea articolului 2 din Tratatul UE (democrație, stat de drept, drepturi fundamentale, egalitate) care să urmărească aceste etape anual și plurianual și un forum anual interinstituțional deschis către aceste valori europene, în special privind protecția drepturilor fundamentale;
 - (f) să reunească toate datele și analizele existente provenind de la organismele naționale, europene și internaționale, pentru a garanta că informațiile existente sunt pertinente pentru protejarea drepturilor fundamentale, a statului de drept, a democrației și a unei egalități mai accesibile și mai vizibile;
 - (g) să asigure că DG Justiție și Grupul de lucru FREMP din cadrul Consiliului lucrează împreună cu Comisia pentru libertăți civile a Parlamentului European la stabilirea unui dialog structurat regulat între aceste instituții și organizațiile societății civile privind chestiunile legate de drepturile fundamentale în UE;

Joi, 27 februarie 2014

- (h) să elaboreze și să adopte un set de recomandări, însoțite de sancțiuni eficace și proporționale, care să acționeze ca factor de disuasiune eficace (de exemplu, suspendarea temporară a finanțărilor, aplicarea anumitor acte etc.), care să se aplice în cazul încălcării articolelor 2 și 7 din Tratatul UE și să asigure sprijinirea drepturilor consfințite de acestea;
- (i) să integreze un sistem de alertă precoce, de dialog politic și tehnic, de scrisori de notificare și o „procedură de îngheț”, după cum a solicitat deja Parlamentul, pentru a garanta că statele membre, la cererea instituțiilor UE, suspendă adoptarea legislațiilor care ar putea să neglijeze sau să încalce drepturile fundamentale sau ordinea de drept a UE; Comisia ar trebui să organizeze reuniuni la nivel tehnic cu serviciile statului membru în cauză, dar să nu finalizeze niciun fel de negocieri în alte domenii politice decât cele legate de articolul 2 din TUE, până când nu este asigurată conformitatea deplină cu articolul 2 din TUE;
10. solicită Comisiei ca, în colaborare cu FRA, să adopte o decizie care să stabilească un astfel de „mecanism nou de la Copenhaga”, așa cum a făcut-o pentru monitorizarea corupției din Uniunea Europeană și din statele membre, precum și o revizuire a regulamentului privind FRA, pentru a-i conferi puteri și competențe mai mari;
11. solicită înființarea, de preferat în temeiul unui acord interinstituțional, a unei „comisii de la Copenhaga” alcătuite din experți independenți de nivel înalt privind drepturile fundamentale, numiți, inter alia, de Parlament, al cărui scop ar trebui să fie acela de a asigura conformarea tuturor statelor membre la valorile comune consacrate la articolul 2 din TUE și conformitatea permanentă cu „criteriile de la Copenhaga” și de a oferi consiliere și a raporta în legătură cu aspectele privind drepturile fundamentale, așteptând ca modificarea Regulamentului privind FRA să-i confere agenției puteri și competențe mai largi, inclusiv în ceea ce privește monitorizarea fiecărui stat membru în domeniul drepturilor fundamentale, astfel cum a solicitat în mod repetat Parlamentul;
12. recomandă inițierea unui dialog între instituțiile UE și un stat membru atunci când există un risc de încălcare gravă a valorilor Uniunii, precum și posibilitatea ca instituțiile europene să formuleze recomandări, așa cum prevede articolul 7 alineatul (1) din Tratatul UE; susține pe deplin propunerea Comisiei de a utiliza scrisori de notificare în acest context;
13. invită Comisia și Consiliul să înființeze, împreună cu Parlamentul, un grup de contact pentru a monitoriza implementarea efectivă a valorilor Uniunii și a realiza în mod specific evaluări comune ale situației drepturilor fundamentale în cazurile specifice de care ia act cu îngrijorare oricare dintre aceste trei instituții ale Uniunii; solicită, de asemenea, acestor instituții să țină seama de rezoluțiile Consiliului Europei și de deciziile Curții Europene a Drepturilor Omului;
14. salută declarațiile făcute de Președintele Comisiei și de vicepreședinta Reding care anunțau o comunicare cu posibile modificări ale tratatelor, pe lângă opțiunile disponibile în temeiul tratatelor actuale și solicită comisiilor sale competente să analizeze în detaliu propunerile următoare în vederea consolidării protecției drepturilor fundamentale în tratatele UE:
- revizuirea articolului 7 din Tratatul UE, adăugând o fază de „aplicare a articolului 2 din Tratatul UE” și separând etapa de risc de cea de „încălcare”, cu praguri diferite pentru majoritățile prevăzute, consolidarea analizei tehnice și obiective (nu numai politice) și un dialog mai susținut cu instituțiile statelor membre și o gamă mai largă de sancțiuni detaliate și previzibile, aplicabile de-a lungul procedurii;
 - plecând de la articolul 121 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, elaborarea unui mecanism de coordonare și supraveghere a drepturilor omului mai puternic și mai detaliat;
 - extinderea căilor de atac și a competențelor Comisiei și Curții de Justiție;
 - o trimitere la FRA în tratate, incluzând un temei juridic care să permită modificarea regulamentului de instituire a agenției, nu prin unanimitate, cum este cazul în prezent, ci printr-o procedură legislativă ordinară;
 - eliminarea articolului 51 din Carta drepturilor fundamentale;
 - punerea Parlamentului în situația de a putea iniția proceduri privind încălcarea articolului 2 din TUE pe picior de egalitate cu Comisia și Consiliul și a FRA în situația de fi în măsură să își aducă sprijinul specializat necesar în cadrul procedurii;

Joi, 27 februarie 2014

- revizuirea cerinței privind unanimitatea în domeniile legate de respectarea, protejarea și promovarea drepturilor fundamentale, cum sunt egalitatea și nediscriminarea (de exemplu, articolul 19 din TFUE);

solicită, de asemenea, comisiei sale de resort să clarifice aplicarea și, în final, revizuirea procedurii prin care Parlamentul poate activa articolul 7 din TUE;

15. invită FRA să creeze un site internet public care să colecteze și să comaseze informații și documente în legătură cu drepturile fundamentale elaborate de ONU, Consiliul Europei, OSCE, ONG-uri, FRA, Parlamentul European, instanțe judecătorești, comisii parlamentare naționale, ombudsmani etc.; consideră că aceste informații ar trebui accesate după dată, stat, autor și drept, astfel încât să ofere surse și informații privind situația drepturilor fundamentale în UE și în statele sale membre;

Drepturi specifice, pe baza Cartei drepturilor fundamentale

Demnitatea

16. își exprimă îngrijorarea cu privire la persistența cazurilor de încălcare a demnității umane din Uniune și din statele sale membre, printre ale căror victime se numără minoritățile, îndeosebi minoritatea romă, solicitanții de azil, migranții, persoanele suspectate de legături cu terorismul, persoanele private de libertate, precum și grupurile vulnerabile și persoanele sărace; subliniază că autoritățile publice trebuie să respecte interdicția absolută a torturii și a tratamentelor crude, inumane sau degradante și să ancheteze în profunzime și în mod rapid, eficace și independent toate încălcările, aducând vinovații în fața justiției;

17. își exprimă îngrijorarea cu privire la numeroasele cazuri de rele tratamente aplicate de forțele de poliție și de instituire a legii și ordinii, în special în legătură cu utilizarea disproporționată a forței împotriva participanților pașnici și a jurnaliștilor cu ocazia demonstrațiilor, cu utilizarea excesivă a armelor neletale, cum ar fi bastoanele, gloanțele de cauciuc și „pistoalele cu electroșoc”; solicită ca statele membre să asigure existența pe uniformele forțelor de securitate a unor elemente care să permită identificarea celor care le poartă și faptul că aceștia sunt ținuți în permanență răspunzători pentru acțiunile lor; solicită eliminarea controalelor efectuate de poliție bazate pe stereotipurile etnice și rasiale; își exprimă îngrijorarea cu privire la numărul în creștere de restricții privind libertatea de întrunire și de a demonstra în mod pașnic și relevă că dreptul de întrunire și asociere și libertatea de exprimare constituie fundamentul dreptului de a demonstra; solicită statelor membre să nu ia măsuri care ar submina sau incrimina exercitarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor, le îndeamnă să ia măsuri care să garanteze că forța este utilizată numai în cazuri excepționale, justificate în mod corespunzător, pe baza unei amenințări reale și grave la adresa ordinii publice și reamintește că rolul primordial al forțelor de poliție este acela de a asigura siguranța și protecția persoanelor;

18. își reafirmă sprijinul pentru o inițiativă europeană care să asigure garantarea drepturilor fundamentale ale persoanelor private de libertate și posibilitatea lor de a se reintegra în societate la eliberare; își exprimă îngrijorarea cu privire la suprapopularea dezastruoasă din închisori care afectează un număr mare de state membre, la condițiile precare de încarcerare și de tratament al deținuților și solicită lansarea unei inițiative europene pentru a asigura aplicarea recomandărilor Comitetului European pentru Prevenirea Torturilor și a hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv de către poliție și în centrele de primire a imigranților și în spitalele psihiatrice; recomandă luarea unor măsuri pentru a diminua suprapopularea închisorilor, cum ar fi evitarea utilizării excesive a detenției preventive, prevederea unor alternative la pedepsele privative de libertate, luarea în considerare a dezincriminării anumitor fapte și/sau scurtarea perioadelor pe durata cărora persoanele pot fi reținute fără a fi puse sub acuzare;

19. își reiterează solicitarea de a se face pe deplin lumină cu privire la colaborarea statelor europene la programul Statelor Unite și al CIA de „predări extraordinare”, zborurile și închisorile secrete de pe teritoriul Uniunii și insistă ca statele membre să desfășoare la timp anchete eficace, imparțiale, aprofundate, independente și transparente și să nu lase loc impunității; reamintește statelor membre că interdicția torturii este absolută și că, prin urmare, secretul de stat nu poate fi invocat pentru a limita obligația statelor de a ancheta asupra încălcărilor grave ale drepturilor omului; subliniază că, în cazul în care nu se conformează celor de mai sus, vor fi în joc reputația și încrederea în angajamentul statelor membre de a proteja drepturile fundamentale;

Joi, 27 februarie 2014

20. subliniază faptul că climatul de impunitate în ceea ce privește programul CIA a permis continuarea încălcării drepturilor fundamentale în politicile de combatere a terorismului din UE și din Statele Unite, după cum au relevat dezvăluirile privind activitățile de spionaj în masă desfășurate în cadrul programului de supraveghere al Agenției naționale americane de securitate și organismele de informații din diverse state membre, care sunt în prezent analizate de Parlament; solicită revizuirea legislației privind agențiile de securitate și de informații ale UE și ale statelor membre, acordându-se o atenție deosebită controlului judiciar ex ante și controlului parlamentar, precum și dreptului la recurs și la rectificarea datelor colectate, păstrate sau prelucrate de aceste agenții;

21. invită acele state membre care nu au făcut-o până acum să transpună și să pună în aplicare pe deplin Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia și să adopte măsuri corespunzătoare pentru a garanta că victimelor traficului de persoane le este acordată asistența și protecția adecvate, că traficanții sunt urmăriți penal, fiindu-le date sancțiuni reale, proporționale și disuasive și, totodată, stabilind măsuri preventive;

22. invită statele membre să transpună pe deplin Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității, adoptând măsurile adecvate pentru a garanta asistența și protecția corespunzătoare ale victimelor criminalității;

23. solicită respectarea demnității la sfârșitul vieții, îndeosebi prin garantarea recunoașterii și respectării deciziilor exprimate în dispozițiile testamentare;

24. recunoaște că sănătatea și drepturile sexuale și de reproducere (SRHR) constituie un element esențial al demnității umane, care trebuie abordat în contextul mai larg al discriminării structurale și al inegalităților de gen; invită statele membre să salvgardeze SRHR prin intermediul FRA și al Institutului European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați (EIGE), în special prin furnizarea de programe și servicii de sănătate reproductivă, inclusiv prin asigurarea asistenței și a medicamentelor esențiale pentru planificarea familială voluntară și pentru sănătatea mamei și a nou-născutului și monitorizând politicile și/sau legislația susceptibilă de a încălca sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile aferente;

Libertățile

25. subliniază că democrația și statul de drept sunt întemeiate pe respectarea libertăților și drepturilor fundamentale și că nicio acțiune sau măsură împotriva terorismului sau crimei organizate și cooperarea internațională în acest scop nu trebuie să încalce normele europene în materie de drepturi fundamentale, ci trebuie să le respecte cu strictețe, îndeosebi în ceea ce privește prezumția de nevinovăție, respectarea drepturilor procedurale, dreptul la apărare, protejarea vieții private și a datelor cu caracter personal etc.; subliniază necesitatea unui control democratic mai strict și protejarea și respectarea drepturilor fundamentale în contextul cooperării transfrontaliere în aceste domenii, în special în lumina colectării și utilizării din ce în ce mai extinse de către autorități a datelor cu caracter personal; solicită, în consecință, luarea unor măsuri pentru garantarea vieții private și a protecției datelor cu caracter personal în acest domeniu;

26. critică orientarea către securitate a strategiei de securitate internă a SSI în detrimentul libertăților civile, al drepturilor fundamentale și al adoptării unor măsuri preventive; deplânge adâncirea diferențelor dintre obiectivele declarate și modul în care sunt implementate politicile în realitate; consideră că Parlamentul European trebuie să joace un rol determinant în evaluarea și definirea politicilor de securitate internă, acestea având consecințe grave asupra libertăților și drepturilor fundamentale ale tuturor persoanelor care își au rezidența în Uniunea Europeană, în vederea asigurării supravegherii și controlului democratic al politicilor de securitate, inclusiv al activităților din domeniul informațiilor și, dacă este necesar, a revizuirii lor, cu scopul de a respecta drepturile omului și libertățile fundamentale;

27. își exprimă îngrijorarea cu privire la dezvăluirile referitoare la încălcarea flagrantă a dreptului la viață privată și la protejarea datelor cu caracter personal comisă prin programele secrete de supraveghere masivă a cetățenilor europeni, fără autorizare judiciară de la caz la caz și fără control parlamentar adecvat, instituite de statele europene și neeuropene; condamnă aceste practici și îndeamnă aceste state să înceteze fără întârziere astfel de încălcări; solicită să se facă pe deplin lumină cu privire la conținutul acestor programe, la eventuala colaborare internațională în acest context și ca aceste programe să fie revizuite imediat; subliniază că UE și statele membre trebuie să ia măsuri ferme împotriva statelor care încălcă dreptul fundamental al vieții private, spionând comunicările dintre cetățenii UE și reprezentanți și actorii instituționali, politici și economici europeni; este preocupat de faptul că serviciile de informații s-au sustras controlului

Joi, 27 februarie 2014

democratic, parlamentar și judiciar, desfășurând programe și operațiuni secrete fără aprobare politică; solicită, în consecință, o revizuire de urgență a mecanismelor de supraveghere judiciară și parlamentară a serviciilor secrete, astfel încât să se asigure ancorarea serviciilor de informații în democrație, în statul de drept și în drepturile fundamentale, conform cerințelor de la articolul 2 din TUE; condamnă implicarea secretă a întreprinderilor private în activități de supraveghere în masă; subliniază că UE ar trebui să reacționeze mai ferm și că ar trebui să solicite adoptarea unor măsuri la nivel internațional pentru a asigura punerea în executare și sprijinirea normelor europene în materie de viață privată și protecție a datelor, precum și că ar trebui să promoveze tehnologii care să garanteze confidențialitatea comunicațiilor în Europa;

28. deplânge faptul că discuțiile privind adoptarea unui proiect de regulament și a unei directive privind protejarea datelor cu caracter personal stagnează la Consiliu, în pofida faptului că Parlamentul și-a exprimat susținerea fermă pentru norme mai stricte; regretă decizia luată de Consiliul European în cadrul reuniunii sale din 24-25 octombrie 2013 de a finaliza piața unică digitală abia în 2015, amânând astfel adoptarea pachetului privind protecția datelor, și solicită Consiliului să facă progrese în negocierile având ca obiect regulamentul și directiva privind protecția datelor, pentru adoptarea pachetului privind protecția datelor până la sfârșitul acestei legislaturi;

29. consideră că UE și statele sale membre ar trebui să adopte un sistem de protecție a demascatorilor pentru persoanele care dezvăluie încălcări grave ale drepturilor omului de către serviciile de informații care eludează orice control democratic, parlamentar și judiciar;

30. subliniază că evoluția rapidă a lumii digitale (inclusiv utilizarea în creștere a internetului, a aplicațiilor și a rețelelor sociale) necesită protejarea mai eficace a datelor cu caracter personal și a vieții private, în vederea garantării confidențialității lor;

31. salută numărul în creștere al statelor membre care asigură respectarea dreptului de a întemeia o familie prin căsătorie, parteneriat civil sau coabitare înregistrată și la adopție, fără discriminare bazată pe orientarea sexuală și solicită celorlalte state membre să ia măsuri asemănătoare; salută hotărârea recentă a Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Vallianatos și alții împotriva Greciei, afirmând că uniunile civile nu pot exclude cuplurile de același sex; invită Comisia și toate statele membre să propună și să adopte legislații și politici care să combată homofobia, transfobia și crimele motivate de ură și salută publicarea Avizului 2/2013 al FRA în legătură cu Decizia-cadru privind rasismul și xenofobia – acordând o atenție deosebită asupra drepturilor victimelor; invită Comisia și toate statele membre să asigure aplicarea Directivei privind libera circulație, fără discriminare pe motiv de orientare sexuală; își reiterează apelul adresat Comisiei de a propune un regulament ambițios privind recunoașterea reciprocă a efectelor juridice ale documentelor de stare civilă;

32. este extrem de îngrijorat în ceea ce privește numărul sinuciderilor în rândul tinerilor care cad victime homofobiei; reamintește constatările sondajului FRA privind LGBT din UE care a arătat că 26 % dintre toți respondenții au fost atacați sau amenințați cu violența la domiciliu sau în alte locuri, număr care crește la 35 % în rândul tuturor respondenților transsexuali, în timp ce 19 % dintre respondenți s-au simțit discriminați la locul de muncă sau atunci când și-au căutat un loc de muncă, în pofida protecției juridice în temeiul dreptului UE; invită, în consecință, Comisia să utilizeze aceste cifre ca bază pentru un răspuns european cuprinzător la problemele legate de drepturile fundamentale ale persoanelor LGBT, sub forma unei foi de parcurs a UE pentru egalitate pe criterii de orientare sexuală și identitate de gen, după cum au solicitat în mod repetat Parlamentul și ONG-urile;

33. regretă că procedurile juridice de recunoaștere a genului pentru persoanele transsexuale include încă sterilizarea obligatorie în 14 state membre; invită statele membre să revizuiască aceste proceduri astfel încât să respecte pe deplin dreptul persoanelor transsexuale la demnitate și integritate corporală; felicită Comisia pentru angajamentul său de a activa în cadrul Organizației Mondiale a Sănătății pentru eliminarea tulburărilor de identitate de gen de pe lista tulburărilor mintale și de comportament și de a asigura o reclasificare în termeni nepatologici în cadrul negocierilor privind cea de a 11-a versiune a Clasificării internaționale a bolilor (ICD-11);

34. reafirmă libertatea de gândire, de conștiință, de religie, de a crede și de a nu crede, de a practica religia la alegere, de a schimba religia; condamnă orice formă de discriminare sau intoleranță și consideră că secularismul definit ca separare strictă a autorităților politice neconfesionale de autoritățile religioase, precum și imparțialitatea statului, sunt mijloacele optime de garantare a nediscriminării și egalității între religii și între credincioși și necredincioși; solicită statelor membre să protejeze libertatea religioasă sau de credință, inclusiv libertatea celor fără o religie, cu scopul de a nu-i supune la discriminări ca urmare a unor excepții excesive ale religiilor de la legile privind egalitatea și nediscriminarea;

Joi, 27 februarie 2014

35. reamintește că legislațiile naționale care incriminează blasfemia restrâng libertatea de exprimare în legătură cu credința religioasă sau alte credințe, că ele sunt adesea aplicate pentru a persecuta, maltrata sau intimida persoane care aparțin unor minorități religioase sau de altă natură și că ele pot exercita un puternic efect inhibitor asupra libertății de exprimare și a libertății religioase sau de credință; recomandă statelor membre să dezincrimineze aceste infracțiuni;

36. regretă faptul că în anumite state membre tinerii sunt încă urmăriți în justiție și condamnați la închisoare din cauza nerecunoașterii în mod adecvat a dreptului la obiecție pe motive de conștiință în ceea ce privește serviciul militar și invită statele membre să combată persecutarea și discriminarea persoanelor care își exercită acest drept;

37. reamintește că libertatea de exprimare, libertatea de informare și libertatea mass-media sunt fundamentale pentru a asigura democrația și statul de drept și solicită din nou Comisiei revizuirea și modificarea directivei privind serviciile mass-media audiovizuale, în conformitate cu direcțiile indicate de Parlament în raportul său cu privire la acest subiect; condamnă ferm violențele, presiunile sau amenințările împotriva jurnaliștilor și a mass-mediei, inclusiv în legătură cu dezvăluirea surselor lor de informații privind încălcarea drepturilor fundamentale comise de guverne și state; invită instituțiile Uniunii și statele membre să respecte, să garanteze și să promoveze drepturile fundamentale la libertatea de exprimare și, prin urmare, să se abțină de la a face uz sau a dezvolta mecanisme pentru a împiedica aceste libertăți;

38. își exprimă îngrijorarea în ceea ce privește impactul crizei economice din Europa asupra dreptului de proprietate a canalelor de difuzare a mass-media și perspectiva privatizării serviciilor publice de mass-media în unele state membre; solicită statelor membre să protejeze independența serviciilor publice de mass-media și să-și respecte obligația instituțională de a salvagarda pluralismul media și de a furniza informații de înaltă calitate, diversificate, exacte și fiabile; consideră că proprietatea și managementul mass-media ar trebui să fie întotdeauna transparente și să nu fie concentrate; subliniază că transparența proprietății mass-media este crucială pentru monitorizarea investițiilor intracomunitare în mass-media și a investitorilor non-europeni care își exercită o influență tot mai mare asupra informațiilor care sunt furnizate în statele membre;

39. subliniază importanța respectării și protejării drepturilor refugiaților și ale migranților și subliniază faptul că o atenție deosebită ar trebui acordată migranților femei și copii; își exprimă îngrijorarea cu privire la numeroasele încălcări ale dreptului de azil și ale obligației de a asigura protecția în cazuri de îndepărtare, de expulzare și de extrădare a oricărui migranți; subliniază obligația de a respecta convențiile internaționale referitoare la drepturile omului, în special Convenția ONU privind statutul refugiaților și principiul nereturnării, de a acorda asistență pe mare persoanelor care își riscă viața pentru a ajunge în UE, de a asigura condiții de primire și proceduri care să le respecte demnitatea și drepturile fundamentale; solicită UE și statelor membre să modifice sau să revizuiască întreaga legislație care sancționează persoanele care acordă asistență migranților aflați în suferință pe mare; invită Comisia să revizuiască Directiva 2002/90/CE a Consiliului, care definește sancțiunile în caz de facilitare a intrării, tranzitului și șederii neautorizate, pentru a clarifica faptul că a oferi asistență umanitară pe mare migranților care sunt în pericol este o acțiune ce trebuie salutată, și nu una care ar trebui să conducă la vreo formă de sancționare;

40. salută finalizarea sistemului european comun de azil (SECA) și cheamă statele membre să efectueze reformele legislative și administrative necesare pentru implementarea sa efectivă, astfel încât să asigure instituirea deplină a SECA conform planului, să ofere un acces mai bun la procedura de azil pentru cei care solicită protecție, să ducă la decizi privind azilul mai echitabile, mai rapide și de mai bună calitate și să ofere condiții demne și decente atât celor care solicită azil, cât și celor cărora li se acordă protecție internațională în interiorul UE; regretă totuși că copiii mai pot fi încă plasați în detenție și solicită excluderea lor sistematică din procedurile accelerate; își reiterează apelul către Comisie de a elabora orientări strategice bazate pe cele mai bune practici pentru instituirea unor norme minime comune pentru primirea și protejarea minorilor neînsoțiți; subliniază faptul că garanțiile procedurale trebuie să fie adecvate și corespunzătoare; solicită aplicarea recentei hotărâri a CEJ în care se afirmă că solicitanții de azil LGBT pot constitui un grup social special, susceptibil de a fi persecutat din cauza orientării sexuale și că existența unei pedepse cu închisoarea care sancționează actele homosexuale în țara de origine constituie un act de persecuție per se;

41. condamnă faptul că un număr însemnat de migranți continuă să moară pe mare încercând să ajungă în UE în pofida numeroaselor și variatelor mijloace tehnice furnizate de statele membre și de UE pentru supravegherea și controlul frontierelor externe ale UE; solicită ca Uniunea Europeană și statele membre să pună în aplicare recomandările prevăzute în

Joi, 27 februarie 2014

raportul Adunării Parlamentare a Consiliului European adoptat la 24 aprilie 2012 și intitulat „Vieți pierdute în Mediterana: cine este responsabil?” adoptată în aprilie 2012 ⁽¹⁾; salută hotărârea Curții de Justiție de anulare a Deciziei Consiliului 2010/252/UE;

42. subliniază vulnerabilitatea persoanelor care trec frontierele maritime sudice ale Europei, solicită o soluție viabilă pentru problema generală a imigrării în Mediterana, cu respectarea deplină a principiului nereturnării și, ca o cerință minimală absolută, solicită statelor membre și instituțiilor UE să ia în considerare avizele recente ale FRA cu privire la modalitatea optimă de protecție a drepturilor fundamentale ale migranților în contextul supravegherii maritime;

43. salută manualul legislației europene referitoare la azil, frontiere și imigrație redactat de FRA împreună cu Curtea Europeană a Drepturilor Omului ca o contribuție concretă în sprijinul practicienilor din domeniul dreptului din Europa în privința susținerii drepturilor fundamentale și a drepturilor omului;

44. cheamă statele membre și Consiliul să accelereze munca Grupului operativ pentru Marea Mediterană, pentru a asigura mărirea semnificativă a capacității de salvare pe mare și a iniția un plan exhaustiv privind migrația și azilul, bazat pe solidaritate și împărtășirea responsabilității, cu accent asupra tuturor aspectelor relevante, ca revizuirea legislației UE și a statelor membre permițând încriminarea asistenței umanitare acordate persoanelor aflate în pericol pe mare, dezvoltarea unor rute sigure și legale pentru refugiați și migranți către Europa și cooperarea pentru dezvoltare cu țările terțe, în vederea consolidării democrației, a drepturilor fundamentale și a statului de drept, pentru a garanta că tragedii ca cele survenite în largul insulei Lampedusa nu se vor mai întâmpla;

45. condamnă încălcarea din ce în ce mai frecventă a drepturilor fundamentale ale migranților, în special atunci când aceștia sunt deportați în țări terțe, după cum relevă raportorul special ONU pentru drepturile migranților în raportul său special publicat la 24 aprilie 2013 ⁽²⁾ și raportul FRA ⁽³⁾; subliniază, în această privință, necesitatea de a evalua cu exactitate Directiva privind returnarea, acordurile de readmitere, precum și acțiunea Frontex în materie de respectare a drepturilor fundamentale; solicită Comisiei să furnizeze o monitorizare concretă a urmărilor raportului său critic privind măsurile de readmisie ale UE și acordurile sale cu țări terțe publicat în 2011; condamnă politicile restrictive ale statelor membre cu privire la acordarea vizelor resortisanților anumitor țări terțe specifice;

46. invită statele membre să adopte politici care să încurajeze migrația legală și să ratifice Convenția internațională pentru apărarea drepturilor lucrătorilor migranți și a membrilor familiei lor;

Egalitatea

47. subliniază că principiul demnității umane, al egalității în fața legii și al interzicerii discriminării pe orice criteriu se numără printre fundamentele societății democratice; consideră că Uniunea și statele membre trebuie să își consolideze acțiunile în materie de egalitate și de combatere a discriminărilor, de protecție a diversității culturale, religioase și lingvistice, de egalitate între bărbați și femei, de drepturi ale copilului, de drepturi ale persoanelor în vârstă, de drepturi ale persoanelor cu dizabilități, de drepturi ale persoanelor LGBT și ale persoanelor aparținând minorităților naționale;

48. solicită statelor membre să adopte un cadru legislativ național pentru abordarea tuturor formelor de discriminare și să garanteze implementarea efectivă a cadrului juridic existent al UE, inclusiv prin inițierea unor proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor; deplânge impasul în care se află negocierile Consiliului referitoare la propunerea de directivă privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane indiferent de religie sau credință, dizabilități, vârstă și orientare sexuală și își reiterează încă o dată solicitarea adresată Consiliului de a adopta propunerea; salută poziția Președinției lituaniene a Consiliului de a susține propunerea și solicită statelor membre să urmeze acest exemplu. salută, în acest sens, avizul FRA din 1/2013 referitor la situația egalității în Uniunea Europeană la 10 ani de la implementarea inițială a directivelor privind egalitatea; consideră că ar trebui soluționată și discriminarea pe criterii lingvistice;

49. reamintește Rezoluția sa din 25 octombrie 2011 referitoare la mobilitatea și incluziunea persoanelor cu handicap în Strategia europeană 2010-2020 pentru persoanele cu handicap ⁽⁴⁾ care solicită respectarea deplină a Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;

⁽¹⁾ Rezoluția 1872 (2012) a Adunării Parlamentare a Consiliului European, adoptată la 24 aprilie 2012.

⁽²⁾ Studiu regional: gestionarea frontierelor externe ale Uniunii Europene și impactul său asupra drepturilor omului în cazul migranților, raportul Raportorului special privind drepturile omului în cazul migranților, François Crépeau, 24 aprilie 2013, A/HRC/23/46.

⁽³⁾ Raportul FRA privind Drepturile fundamentale la frontierele maritime meridionale ale Europei, martie 2013.

⁽⁴⁾ JO C 131 E, 8.5.2013, p. 9.

Joi, 27 februarie 2014

50. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că persoanele cu dizabilități continuă să se confrunte cu discriminarea și excluderea, care îi împiedică să se bucure de drepturile lor fundamentale în condiții de egalitate cu celelalte persoane; solicită instituțiilor UE și statelor membre UE să aplice în continuare Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap (CRPD) în domeniile lor de competență; ia act de faptul că dezvoltarea pe viitor a legislației și a politicii UE în domeniul nediscriminării ar putea juca un rol important în procesul de armonizare a legislației în raport cu CRPD pe teritoriul UE, de exemplu cu privire la egalitatea în fața legii; încurajează statele membre să elaboreze politici susținute cu resurse adecvate pentru o mai bună integrare a persoanelor cu dizabilități și pentru a facilita accesul lor la locuințe, educație, piața muncii, transportul public și facilități și participarea lor la procesul politic, în special prin discriminării juridice și practice și restrângerea dreptului lor de a vota și de a candida la alegeri; deplânge faptul că anumite persoane cu dizabilități nu au altă posibilitate decât aceea de a trăi în instituții specializate, dată fiind lipsa alternativelor oferite de comunitate și solicită statelor membre să fie primele care promovează măsuri permițând unui număr mai mare de persoane cu dizabilități să ducă o viață autonomă;

51. invită Comisia să efectueze o revizuire cuprinzătoare a legislației și a politicilor UE pentru a evalua conformitatea lor cu Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu handicap; consideră că elaborarea de politici și proceduri legislative ale UE ar trebui adoptată pentru a garanta respectarea și punerea în aplicare a UNCRPD; solicită Comisiei să adopte în acest scop orientări privind evaluarea impactului specific și să prezinte Parlamentului proiectul de raport intermediar referitor la progresele înregistrate de UE în ceea ce privește aplicarea CRPD în UE; consideră că Parlamentul ar trebui să organizeze dezbateri periodice și să formuleze recomandări în cuprinsul unei rezoluții referitoare la progresele înregistrate în ceea ce privește măsura în care persoanele cu dizabilități se bucură de drepturile care le sunt conferite în CRPD, inclusiv pe baza raportului Comisiei; sprijină inițiativele actuale de înființare a unui Grup operativ pentru implementarea CRPD alcătuit din reprezentanți din diferite comisii, cu scopul de a asigura că acțiunile Parlamentului de monitorizare și sprijinire a aplicării convenției sunt exhaustive și substanțiale;

52. invită statele membre și Comisia să protejeze, să promoveze și să transpună în practică drepturile copilului în toate acțiunile și politicile sale interne și externe cu impact asupra acestora; își exprimă îngrijorarea cu privire la copiii care suferă de pe urma violenței și a exploatării sexuale și invită statele membre să finalizeze transpunerea Directivei 2011/93/UE privind combaterea abuzului sexual și a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile; invită statele membre, Comisia și FRA să își continue eforturile pentru a evalua modul în care sunt tratați copiii pe durata procedurilor judiciare; consideră că, în cazul în care părinții se despart sau divorțează, trebuie să fie întotdeauna luată în considerare respectarea interesului superior al copilului și că fiecare copil ar trebui să aibă posibilitatea de a întreține relații regulate și contacte directe cu ambii părinți;

53. își exprimă îngrijorarea cu privire la situația romilor în UE și la numeroasele cazuri de persecutare, violență, stigmatizare, discriminare, evacuare, relocare și evacuare forțată ilegală, înregistrare ilegală și de stabilire de stereotipuri etnice de către forțele de ordine, care contravin drepturilor fundamentale și legislației Uniunii Europene; își reiterează poziția exprimată în Rezoluția sa din 12 decembrie 2013 referitoare la progresele înregistrate în implementarea strategiilor naționale de integrare a romilor ⁽¹⁾ și solicită o dată în plus aplicarea efectivă a strategiilor de facilitare a integrării reale și acțiuni mai ferme și pertinente de promovare a integrării, în special în domeniul drepturilor fundamentale, educației, ocupării forței de muncă, al locuințelor și îngrijirii sănătății și de combatere a violenței, discursurilor care incită la ură și discriminarea romilor; solicită încetarea evacuărilor forțate ilegale, a dezmembrării taberelor fără a se oferi vreo alternativă locativă și a segregării copiilor romi în școli și trimiterea lor ilicită în școli speciale; solicită statelor membre să utilizeze în mai mare măsură fondurile UE puse la dispoziția lor pentru implementarea proiectelor de integrare, în cooperare cu autoritățile locale, primele care gestionează zilnic persoanele nou-sosite pe teritoriul lor;

54. solicită Comisiei și statelor membre să răspundă cu eficacitate la problema excluderii romilor prin elaborarea unor politici integrate de dezvoltare și prin implementarea măsurilor stabilite în cadrul strategiilor axate pe măsuri de combatere a discriminării și măsuri urmărind creșterea capacității lor de inserție profesională și accesul la piața muncii, în cooperare cu reprezentanții populației rome, asigurând totodată deplina lor participare la gestionarea, monitorizarea și evaluarea proiectelor care le afectează comunitățile, precum și să aloce resurse bugetare suficiente și să asigure cheltuirea acestora în mod eficient; solicită, de asemenea, Comisiei și FRA să prezinte indicatori comuni, comparabili și fiabili pentru monitorizarea progreselor înregistrate în statele membre;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0594.

Joi, 27 februarie 2014

55. consideră că Comisia ar trebui să acționeze cu fermitate în cazurile de încălcare a drepturilor fundamentale ale romilor în statele membre, în special prin inițierea procedurilor pentru încălcarea dreptului comunitar în caz de neacordare a accesului la drepturi economice și sociale, la dreptul la libertatea de mișcare și de ședere, la dreptul la egalitate și nediscriminare și la dreptul la protejarea datelor cu caracter personal, precum și de împiedicare a exercitării acestora; solicită Comisiei instituirea unui mecanism de monitorizare a infracțiunilor săvârșite din ură împotriva romilor și cere Comisiei și statelor membre să abordeze problema neînregistrării nașterii și a lipsei certificatelor de naștere în cazul romilor cu reședința în UE; își reiterează apelul pentru o abordare punctuală a integrării sociale a femeilor rome în vederea evitării discriminării multiple; solicită elaborarea unui cadru european pentru strategii naționale de integrare a romilor într-o strategie europeană pe deplin dezvoltată;

56. subliniază faptul că respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor aparținând minorităților naționale sau etnice, religioase sau lingvistice este esențială; își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că, în viața de zi cu zi, persoanele aparținând acestor comunități minoritare întâmpină piedici în justiție, serviciile de sănătate și sociale, precum și în domeniul educației și al culturii, ceea ce le subminează drepturile și demnitatea de ființe umane și de cetățeni ai Uniunii și conduce la situații în care sunt tratate ca cetățeni de categoria a doua de către autoritățile naționale din propriul lor stat membru; consideră că aceste minorități au nevoi specifice, care sunt diferite de cele ale altor grupuri minoritare, că politicile publice ar trebui să fie mai punctuale și că Uniunea însăși trebuie să abordeze aceste nevoi într-un mod mai adecvat;

57. consideră că nu există o soluție unică pentru îmbunătățirea situației acestor minorități în toate statele membre, dar că ar trebui dezvoltate obiective minimale comune pentru autoritățile publice din UE, ținând seama de normele juridice internaționale pertinente și de bunele practici existente; invită statele membre să se asigure că sistemele lor juridice garantează nediscriminarea persoanelor aparținând unei minorități naționale recunoscute și să adopte măsuri adecvate pentru promovarea unei egalități efective, pe baza normelor și bunelor practici internaționale pertinente, inter alia Convenția-cadru pentru protecția minorităților naționale a Consiliului Europei; solicită Comisiei să instituie o politică standard pentru protejarea minorităților naționale, printre care comunitățile minoritare indigene, cele etnice tradiționale și cele lingvistice, reținând că acestea constituie mai mult de 10 % din populația totală a UE, pentru a evita aplicarea unor standarde duble care diferențiază țările candidate la aderare de statele membre; subliniază necesitatea unui sistem de protecție al UE cuprinzător pentru minoritățile naționale tradiționale, grupurile lingvistice regionale și regiunile constituționale, însoțit de un sistem de monitorizare funcțional, urmând exemplul cadrului UE pentru strategiile naționale de integrare a romilor; solicită statelor membre să ofere date exhaustive privind încălcarea drepturilor fundamentale ale minorităților, astfel încât să le permită FRA și UE să asigure colectarea și raportarea datelor;

58. subliniază că măsurile pozitive puse în aplicare în scopul protejării persoanelor și a grupurilor minoritare, care promovează dezvoltarea lor corespunzătoare și garantează că acestora le sunt asigurate drepturi egale și un tratament egal față de restul populației din domeniul administrativ, politic, economic, social și cultural și din alte domenii nu ar trebui considerate drept discriminare;

59. condamnă violența rasistă, antisemită, homofobă/transfobă și xenofobă și violența împotriva migranților, minorităților religioase și a grupurilor etnice, care a atins niveluri alarmante, în special pe internet, în lipsa unei acțiuni ferme a autorităților de combatere a acestor tipuri de violență; invită statele membre să pună în aplicare Decizia-cadru 2008/913/JAI a Consiliului privind combaterea anumitor forme și expresii ale rasismului și xenofobiei cu ajutorul legii penale, să abordeze problematica discriminării, să garanteze anchetarea discursurilor care incită la ură și a infracțiunilor săvârșite din ură, să adopte legislații penale care să interzică incitarea la ură din orice motiv, inclusiv orientarea sexuală, să asigure o protecție eficace împotriva rasismului, a antisemitismului, a ostilității la adresa romilor, a xenofobiei și a homofobiei și să le ofere victimelor o asistență adecvată; solicită Comisiei să lanseze proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva statelor membre care nu pun în aplicare în mod corect decizia-cadru începând cu 1 decembrie 2014; solicită revizuirea deciziei-cadru pentru a asigura și includerea discursului de incitare la ură și a actelor de antisemitism, islamofobia și intoleranța religioasă, ostilitatea la adresa romilor, homofobia și transfobia și a consolida aplicarea sa; sprijină pe deplin inițiativa lansată sub Președinția irlandeză a Consiliului de a consolida lupta împotriva intoleranței și solicită Consiliului să continue această activitate constructivă;

60. solicită Comisiei și statelor membre să lanseze o acțiune coordonată și cuprinzătoare de combatere și prevenire sistematică a infracțiunilor săvârșite din ură în UE și să pună în evidență delictele săvârșite din ură prin intermediul datelor, asigurând comparabilitatea acestora pentru a permite o supraveghere de către UE a situației, prin conlucrare cu FRA în vederea îmbunătățirii colectării datelor privind delictele săvârșite din ură și armonizarea acestora; condamnă discursurile care incită la ură ce stigmatizează persoanele din cauza originii lor sociale, culturale, religioase sau străine și incitarea la ură

Joi, 27 februarie 2014

rasială, îndeosebi atunci când autorii sunt persoane publice; indică avizul FRA din 2/2013 referitor la Decizia-cadru privind rasismul și xenofobia și subliniază necesitatea de a garanta respectarea drepturilor victimelor infracțiunilor, cu precădere în cazurile de delictе săvârșite din ură;

61. invită statele membre, recunoscând că educația este vitală în combaterea discriminării, să garanteze că strategiile lor de integrare se axează pe reformarea programelor școlare naționale pentru a include în acestea xenofobia, rasismul și ostilitatea față de romi și pentru a stabili că acestea constituie forme de discriminare în discursul public de la o vârstă fragedă;

62. îndeamnă UE și statele membre:

- să asigure egalitatea dintre femei și bărbați și să prevină, combată și să urmărească în justiție toate formele de violență îndreptată împotriva femeilor ca încălcare a drepturilor fundamentale și, în același timp, sprijinirea și protejarea victimelor;
- să semneze și să ratifice Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (Convenția de la Istanbul) și să stabilească un sistem de colectare de date pentru a sprijini părțile la Convenție prin furnizarea unor date precise și comparabile privind amploarea, formele și consecințele violenței împotriva femeilor;
- să-și intensifice eforturile în vederea atingerii obiectivelor Pactului european pentru egalitatea dintre femei și bărbați (2011-2020) și să ia măsuri adecvate pentru a soluționa toate formele de discriminare directă și indirectă împotriva femeilor, în special diferențele de remunerare în funcție de gen, segregarea ocupațională, stereotipurile și toate formele de violență împotriva femeilor, deoarece femeile continuă să sufere de pe urma discriminării multiple în diferite domenii ale vieții cotidiene, în pofida legislației în vigoare privind combaterea discriminării;
- să promoveze educația în spiritul egalității de gen, al integrării acestui principiu și mecanisme de monitorizare suficiente pentru implementarea politicii UE în problematica genului;
- să-și intensifice eforturile pentru combaterea traficului cu ființe umane, în încercarea de a pune capăt exploatării sexuale care afectează îndeosebi femeile și muncii forțate;
- să asigure aplicarea corectă a directivelor privind egalitatea de gen existente, inclusiv prin inițierea unor proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor;
- să propună o strategie europeană de combatere a violenței împotriva femeilor, care să decurgă din angajamentele anterioare în domeniu și care să răspundă numeroaselor cerințe ale Parlamentului; salută, în această privință, „toleranța zero față de violența împotriva femeilor” a Comisiei; solicită totuși mai multe măsuri care să includă o strategie la nivelul întregii UE pentru combaterea violenței împotriva femeilor, astfel cum s-a anunțat în Concluziile Consiliului din martie 2010, care să cuprindă instrumente cu forță de lege și acțiuni de sensibilizare;
- să mențină chestiunea violenței împotriva femeilor, inclusiv violența în cadrul relațiilor apropiate, violența sexuală (violul, agresiunea și hărțuirea sexuală), exploatarea și practicile tradiționale dăunătoare, cum sunt căsătoriile forțate și „crimele de onoare”, printre prioritățile lor, deoarece violența pe criterii de gen este atât o consecință a inegalităților dintre femei și bărbați, cât și o piedică în calea egalității și, ca atare, nu ar trebui tolerată;;
- să aplice o politică de toleranță zero față de mutilarea genitală a femeilor;
- să adopte măsuri și să lanseze proiecte pentru o mai bună reconciliere a vieții de familie cu cea profesională pentru toate generațiile de femei, salutând decizia de a declara 2014 drept An european al echilibrului dintre viața profesională și cea familială;

63. invită Comisia și statele membre să țină cont de nevoile și preocupările specifice ale femeilor, printre altele colaborând cu societatea civilă și cu ONG-urile dedicate femeilor, în elaborarea legislației și analizarea situației drepturilor fundamentale în UE;; subliniază importanța monitorizării și evaluării transpunerii legislației europene referitoare la egalitatea de gen în statele membre;

64. solicită statelor membre garantarea unor salarii și pensii decente, reducerea discrepanței salariale de gen, crearea unor locuri de muncă de înaltă calitate pentru femei, asigurarea accesului femeilor la servicii publice de calitate și ameliorarea prevederilor de protecție socială pentru femei;

Joi, 27 februarie 2014

65. solicită statelor membre să ia măsuri pentru a combate cauzele economice și sociale care favorizează violența împotriva femeilor, cum ar fi șomajul, salariile și pensiile mici, numărul redus al locuințelor, sărăcia și serviciile publice inexistente sau neadecvate, în special serviciile publice de sănătate, educație și de securitate socială;
66. solicită Comisiei să-și intensifice acțiunile de combatere a încălcării drepturilor fundamentale ale fetelor, acțiuni care să fie îndreptate în special împotriva acelei industrii în care fetele sunt considerate obiecte sexuale și care provoacă creșterea traficului sexual cu fete tinere în UE;
67. solicită statelor membre să asigure implementarea strategiilor naționale pentru respectarea și protecția sănătății și a drepturilor sexuale și reproductive ale femeilor (SRHR); insistă asupra rolului Uniunii în sensibilizarea societății și în promovarea bunelor practici în acest domeniu, mai ales că sănătatea este un drept fundamental indispensabil pentru exercitarea altor drepturi ale omului,
68. invită Comisia să înainteze o propunere pentru un cadru juridic referitor la problema discriminării multiple și intersectoriale;
69. consideră că subreprezentarea femeilor în procesul decizional politic și de afaceri constituie un deficit; solicită, prin urmare, statelor membre introducerea unor măsuri de discriminare pozitivă, cum ar fi legi referitoare la sisteme de paritate și cote de reprezentare a femeilor;
70. subliniază faptul că progresele înregistrate în ceea ce privește reducerea discrepanței salariale de gen sunt extrem de lente; relevă că implementarea principiului remunerării egale pentru aceeași muncă și pentru muncă de valoare egală este indispensabilă pentru realizarea egalității de gen; îndeamnă Comisia să revizuiască fără întârziere Directiva 2006/54/CE și să propună modificări, în conformitate cu articolul 32 din directivă și în temeiul articolului 157 din TFUE, urmând recomandările amănunțite din anexa la Rezoluția Parlamentului European din 24 mai 2012;
71. subliniază faptul că reducerile operate în serviciile publice care asigură îngrijirea copiilor au un impact direct asupra independenței economice a femeilor; evidențiază faptul că, în 2010, inactivitatea femeilor și participarea la activități lucrativă cu timp parțial a fost explicată, în proporție de 28,3 %, prin lipsa serviciilor de îngrijire, față de 27,9 % în 2009; evidențiază, de asemenea, că, în 2010, rata de ocupare a femeilor cu copii mici în UE a fost cu 12,7 % mai scăzută decât cea a femeilor fără copii, în creștere față de 11,5 % în anul 2008;
72. regretă faptul că drepturile fundamentale ale femeilor în vârstă sunt încălcate foarte des, inclusiv într-un număr mare de cazuri de violență, abuz fizic, abuz emoțional și abuz financiar în mai multe state membre ale UE; solicită Comisiei și statelor membre să întreprindă acțiuni suplimentare pentru protejarea femeilor în vârstă împotriva tuturor formelor de abuz, inclusiv împotriva rețelilor de tratament din căminele de bătrâni;
73. consideră că femeile cu dizabilități sunt supuse la o dublă discriminare, atât din cauza genului, cât și din cauza dizabilității; solicită, prin urmare, Comisiei și statelor membre să ia măsuri de salvagardare și protecție a drepturilor fundamentale ale femeilor cu dizabilități în UE.
74. solicită Comisiei și statelor membre să se angajeze mai ferm pentru a pune capăt stereotipurilor sexiste vehiculate de mass-media, dat fiind rolul crucial pe care ele îl pot juca în ceea ce privește transformarea modului în care sunt, în general, descrise rolurile bărbaților și femeilor;
75. solicită Comisiei și statelor membre să sensibilizeze în mai mare măsură și mărească gradul de cunoaștere de către cetățeni a drepturilor consacrate în Cartă și să încurajeze democrația participativă prin menținerea unui dialog continuu cu societatea civilă, ONG de profil și organizațiile de femei; solicită îndeosebi organizațiilor de femei să-și împărtășească cunoștințele neprețuite cu privire la stereotipurile persistente și discriminare, deoarece femeile au fost, întotdeauna, victimele cele mai vulnerabile;
76. solicită o implicare mai mare a instituțiilor UE și un dialog multipartit îmbunătățit privind provocările cu care se confruntă persoanele în vârstă în exercitarea pe deplin a drepturilor lor;

Solidaritatea

77. pune accentul asupra faptului că criza financiară și economică și măsurile luate pentru soluționarea acesteia au avut consecințe mai grave asupra păturilor celor mai sărace și dezavantajate ale populației, adesea afectându-le foarte serios, după cum se arată în documentul tematic al Comisarului Consiliului Europei pentru drepturile omului intitulat „Salvagardarea drepturilor omului în vremuri de criză economică”, care cuprinde referiri la grupurile expuse riscului de marginalizare socială, cum sunt migrații, solicitanții de azil, romii, femeile și copiii; relevă faptul că, în 2012, un sfert din

Joi, 27 februarie 2014

populația UE 28 a fost expus riscului de paupertate sau excludere socială; solicită acordarea unei atenții deosebite și luarea unor măsuri adecvate, mai incisive și eficiente în vederea remedierii acestei situații și a combaterii inegalităților și pauperității; condamnă declarațiile politicianilor care tind să transforme aceste populații în țapi ispășitori; își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că crizele economice și sociale afectează drepturile fundamentale, supremația legii și valorile democratice atât la nivel național, cât și supranațional;

78. subliniază faptul că drepturile sociale sunt drepturi fundamentale, recunoscute ca atare prin tratate internaționale, CEDO, Carta drepturilor fundamentale a UE și Carta socială europeană; relevă faptul că aceste drepturi trebuie protejate, atât în drept, cât și în fapt, pentru asigurarea dreptății sociale, în special în perioadele de criză economică sau în care se iau măsuri de austeritate; subliniază importanța dreptului la demnitate, la libertate ocupațională și a dreptului de a munci, a dreptului la nediscriminare, inclusiv pe criterii de naționalitate, la protecție în caz de concediere nejustificată, a dreptului la sănătate și siguranță la locul de muncă, la asigurări sociale și la asistență socială, a dreptului la îngrijirea sănătății, a libertății de mișcare și de ședere, a dreptului la protecție împotriva sărăciei și a excluderii sociale, prin acces efectiv la ocuparea unui loc de muncă, la locuințe corespunzătoare, formare, educație, cultură și asistență socială și medicală, precum și în ceea ce privește remunerarea și beneficiile sociale, garantarea unui nivel de viață decent pentru lucrători și membrii familiilor lor, ca și a celorlalte condiții de angajare și de muncă, autonomia partenerilor sociali și libertatea de alăturare la asociațiile naționale și internaționale de apărare a intereselor economice și sociale ale lucrătorilor și de negociere colectivă;

79. subliniază că a fi în șomaj ori a trăi în sărăcie sau în marginalizare socială sunt situații cu efecte considerabile, și chiar nefaste, asupra exercitării drepturilor și libertăților înscrise în Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, drepturile cele mai amenințate fiind în special: dreptul de demnitate umană (articolul 1), libertatea profesională și dreptul de a munci (articolul 15), dreptul la nediscriminare (articolul 21), protecția în caz de concediere nejustificată (articolul 30), dreptul la securitate socială și la ajutor social (articolul 34), dreptul la îngrijiri medicale (articolul 35) și libertatea de circulație și ședere (articolul 45); subliniază, în plus, că faptul de a fi în șomaj sau de a trăi într-o situație de sărăcie sau de marginalizare socială are, de asemenea, consecințe în materie de acces la servicii de bază, sociale, financiare etc.;

80. reamintește că sistemele care recunosc justiția socială ca fiind un principiu important, concretizat printr-o legislație solidă, constituie cea mai bună protecție împotriva consecințelor sociale ale crizei economice și financiare;

81. recomandă ca toate statele membre să-și anuleze cât mai repede posibil rezervele cu privire la Carta socială europeană; consideră că Parlamentul ar trebui să stimuleze un dialog permanent referitor la progresele înregistrate în această direcție; consideră că trimiterea la CSE de la articolul 151 din TFUE ar trebui utilizată mai eficace, de exemplu, prin includerea unui test privind drepturile sociale în evaluările impactului efectuate de Comisie și Parlament;

82. solicită acțiuni mai ferme pentru ajutorarea persoanelor fără adăpost și adăpostirea și sprijinirea acestora, condamnă – în special într-o perioadă în care criza economică și financiară persistentă pune din ce mai multe persoane în situații vulnerabile, pe străzi – legile și politicile de la nivel național sau local care incriminează respectivele persoane, aflate în cel mai înalt grad în nevoie, deoarece aceasta constituie o încălcare evidentă a drepturilor fundamentale;

83. subliniază necesitatea asigurării compatibilității între măsurile de remediere a crizei și valorile și obiectivele Uniunii și, în special, a asigurării respectării statului de drept în ceea ce privește acțiunile Uniunii în țările cele mai afectate de efectele crizei din zona euro;

84. reiterează ca o chestiune de urgență apelul adresat Consiliului de a include subiectul „Accesul efectiv al celor mai sărace persoane la toate drepturile fundamentale” printre domeniile tematice ale următorului cadru multianual al FRA;

85. regretă faptul că în anumite state membre încă sunt în vigoare norme tranzitorii privind libera circulație a lucrătorilor; subliniază că temerile legate de impactul negativ al migrației forței de muncă nu sunt fondate; evidențiază faptul că estimările arată o creștere pe termen lung cu aproape 1 % a PIB-ului din țările UE-15 ca urmare a mobilității de după extindere (în 2004-2009) ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Situația socială și a ocupării forței de muncă din Europa în 2011, capitolul 6: mobilitatea lucrătorilor în interiorul UE și impactul extinderii, p. 274.

Joi, 27 februarie 2014

86. constată că recentele etichetări ale liberei circulații ca migrație pentru a beneficia de sistemele de securitate socială nu sunt bazate pe fapte ⁽¹⁾; subliniază că discriminarea este un obstacol major în calea exercitării drepturilor fundamentale de către cetățenii europeni; insistă ca cetățenii UE care se află în situație de ședere permanentă în alt stat membru să beneficieze de dreptul la egalitatea de tratament în ceea ce privește securitatea socială, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 883/2004;
87. subliniază necesitatea ca statele membre și Comisia să își intensifice activitatea cu privire la dezvoltarea și garantarea drepturilor lucrătorilor și a drepturilor sociale fundamentale, ca pas esențial în vederea asigurării egalității de tratament, a unor locuri de muncă decente și a unor salarii care să asigure un trai decent în Uniunea Europeană;
88. solicită Comisiei și statelor membre să recunoască faptul că dreptul lucrătorilor la condiții de muncă sigure și sănătoase, astfel cum se precizează la articolul 3 din Carta socială europeană, este esențial pentru oportunitatea lucrătorilor de a avea un trai decent și să asigure respectarea drepturilor fundamentale ale acestora;
89. subliniază importanța rolului partenerilor sociali în negocierea colectivă pentru protejarea drepturilor fundamentale și a egalității de tratament, în special în ceea ce privește tineretul, femeile, persoanele cu handicap și alte grupuri dezavantajate din punct de vedere social de pe piața forței de muncă.

Cetățenia

90. subliniază că intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și a Cartei drepturilor fundamentale, precum și așteptările mai mari ale cetățenilor și ale societății civile, după cum o dovedește eșecul ACTA și scandalurile legate de supraveghere, impun consolidarea și mărirea transparenței democratice și instituționale și a deschiderii în UE, îndeosebi în cadrul instituțiilor, organismelor, birourilor și agențiilor sale și în statele membre; este de părere că transparența și deschiderea sunt principii-cheie care trebuie consolidate și promovate pe viitor pentru a garanta o bună guvernare și participarea deplină a societății civile la procesul decizional al UE;
91. regretă faptul că revizuirea Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 cu privire la dreptul de acces la documente și informații s-a blocat la nivel interinstituțional; solicită Consiliului și Comisiei să-și reia lucrul la revizuirea acestui regulament, pe baza propunerilor Parlamentului de garantare a unei mai mari transparențe în cadrul procesului decizional al UE și a unui acces îmbunătățit la documente pentru cetățenii UE; invită toate instituțiile, birourile, organismele și agențiile UE să pună integral în aplicare Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, astfel cum prevede Tratatul de la Lisabona și constată, având în vedere jurisprudența CEJ și plângerile adresate Ombudsmanului, care arată că nu acesta este cazul; solicită, în același timp, Consiliului și Comisiei să ia măsurile necesare pentru asigurarea transparenței în ceea ce privește informarea publicului larg asupra modului în care se utilizează fondurile transferate statelor membre de la bugetul UE;
92. subliniază că dreptul la o bună administrație implică, de asemenea, o datorie a autorităților de a informa cetățenii cu privire la drepturile lor fundamentale și de a ajuta persoanele cele mai defavorizate să își vadă drepturile explicate și să le sprijine în ceea ce privește asigurarea respectării acestor drepturi;
93. reamintește faptul că cetățenia implică, în conformitate cu articolul 21 din DUDO, dreptul fiecărei persoane de a participa la viața publică din țara de reședință; reamintește că cetățenia europeană nu se limitează la drepturile de a alege și de a fi ales în cadrul alegerilor locale și europene, ci presupune deopotrivă și exercitarea drepturilor în materie de liberă circulație și de ședere, care sunt esențiale; subliniază, prin urmare, faptul că cetățenia europeană include capacitatea fiecărui rezident de pe teritoriul Uniunii de a participa activ și fără niciun fel de discriminare la viața democratică, politică, socială și culturală a statului membru în care acesta își are reședința și de a-și exercita toate drepturile și libertățile fundamentale politice, civile, economice, culturale și sociale recunoscute de Uniunea Europeană;
94. atrage atenția asupra necesității de a organiza campanii de sensibilizare și informare, pentru a promova în rândul cetățenilor valorile și obiectivele Uniunii, și solicită în mod specific difuzarea cât mai largă u puțință a textului articolelor relevante din TUE și din Carta drepturilor fundamentale;
95. salută decizia de a declara 2013 drept Anul european al cetățenilor; solicită însă ca Comisia, alături de statele membre, să informeze în continuare cetățenii UE cu privire la drepturile lor, astfel încât aceștia să poată beneficia pe deplin de cetățenia UE;

⁽¹⁾ A se consulta A fact finding analysis on the impact on the Member States' social security systems of the entitlements of non-active intra-EU migrants to special non-contributory cash benefits and healthcare granted on the basis of residence (O analiză constataătoare privind impactul asupra sistemelor de securitate socială ale statelor membre al drepturilor migranților inactivi din interiorul UE la prestațiile speciale cu caracter necontributiv și la asistența medicală acordată pe baza reședinței), DG Ocuparea Forței de Muncă, raport final prezentat de ICF GHK în asociere cu Milieu Ltd., 14 octombrie 2013.

Joi, 27 februarie 2014

96. invită statele membre să lanseze o campanie de informare prin care să sensibilizeze cetățenii UE cu privire la dreptul de a vota și de a fi aleși; solicită efectuarea în toate statele membre a reformelor necesare în ceea ce privește procedurile pentru alegerile europene, pentru promovarea unei cetățenii europene active; solicită statelor membre să încurajeze participarea activă a cetățenilor, prin inițiative cetățenești și prin exercitarea dreptului de petiționare și a dreptului de a formula plângeri adresate Ombudsmanului European;

97. reamintește importanța activității Ombudsmanului European pentru drepturile persoanelor; subliniază faptul că independența Ombudsmanului constituie un mijloc important de a asigura credibilitatea activității sale și solicită, în consecință, ca statutul său să fie modificat în sensul ca membrii organismului de numire a Ombudsmanului, fie foști membri sau membri încă în funcție, să fie declarați oficial drept neeligibili pentru a candida la această funcție;

98. subliniază că dreptul la libertatea de mișcare și ședere a cetățenilor europeni și a familiilor acestora, precum și libertatea de a alege ocupația și dreptul de a munci, consfințite în tratate și garantate de Directiva privind libertatea de mișcare, reprezintă unul dintre drepturile fundamentale ale cetățenilor europeni și constituie un beneficiu economic important pentru țările gazdă, contribuind la soluționarea discrepanțelor dintre competențe și funcții și la compensarea deficitului demografic al Uniunii Europene; subliniază faptul că directiva prevede deja excepții și restricționări ale dreptului la liberă circulație; condamnă orice tentativă de revizuire a acestui acquis și solicită ca orice încălcare a normelor să fie adusă în fața Curții de Justiție;

Justiția

99. subliniază că o justiție independentă, echitabilă, eficientă, imparțială, dreaptă și funcționând cu termene rezonabile este fundamentală pentru democrație și statul de drept și pentru credibilitatea acestora; își exprimă îngrijorarea cu privire la numeroasele cazuri de încălcare survenite în acest context, pentru care stă mărturie numărul de condamnări pronunțate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului; invită statele membre să pună în aplicare pe deplin deciziile Curții; subliniază că, în UE, nu poate fi tolerată nicio impunitate din motive de poziție de putere, de forță sau de influență asupra persoanelor, autorităților judiciare sau politice;

100. recunoaște importanța – pe lângă cea a instanțelor judecătorești – a instituțiilor nejudiciare și cvasijudiciare, precum instituțiile naționale de apărare a drepturilor omului, organismele pentru egalitate, instituția avocatului poporului și autoritățile pentru protecția datelor, precum și alte instituții cu competențe în materie de drepturi ale omului; subliniază, în acest context, că în toate statele membre ale UE ar trebui desemnate sau înființate instituții naționale de apărare a drepturilor omului, în vederea acreditării lor depline în temeiul așa-numitelor Principii de la Paris (principiile cu privire la statutul și funcționarea instituțiilor naționale pentru protecția și promovarea drepturilor omului, Rezoluția ONU A/RES/48/134, 20 decembrie 1993); subliniază că cerința unei independențe totale ar avantaja și alte instituții cu atribuții în domeniul drepturilor omului;

101. solicită FRA să realizeze un studiu privind legile și procedurile speciale justificate prin combaterea terorismului și conformitatea lor cu drepturile fundamentale, în colaborare cu Raportorul special al ONU în cauză; respinge orice procedură excepțională care creează dezechilibre evidente în ceea ce privește pozițiile acuzării și apărării în cadrul procedurilor judiciare, precum ședințele de judecată sau pronunțările secrete, sau care conferă guvernului competențe speciale de cenzurare a mass-media sau permit supravegherea secretă a populației; constată și condamnă faptul că politicile de combatere a terorismului se extind progresiv asupra unui număr în creștere de infracțiuni și delictе care au în special drept consecință multiplicarea procedurilor judiciare expeditivе, pedepse minimale incompresibile și creșterea numărului de informații înregistrate privind populația;

102. solicită Comisiei să își continue activitatea în materie de justiție penală și de aplicare a foii de parcurs privind garanțiile procedurale și statelor membre să adopte o poziție mai ambițioasă în acest domeniu;

103. salută raportul FRA privind accesul la justiție în cazurile de discriminare din UE și subliniază că accesarea justiției este adesea complicată și împovărătoare; consideră că îmbunătățirile ar putea include proceduri simplificate și consolidarea sprijinului pentru persoanele care caută dreptatea;

Joi, 27 februarie 2014

104. ia act de tabloul de bord privind justiția dat publicității de Comisie care, din nefericire, acoperă numai chestiunile de drept civil, comercial și administrativ, cu toate că Parlamentul a solicitat ca el să acopere și chestiuni ținând de dreptul penal, drepturile fundamentale și statul de drept; solicită, în consecință, ca tabloul de bord să fie dezvoltat, astfel încât să acopere aceste domenii; subliniază că acesta ar trebui încorporat în noul mecanism de la Copenhaga și în ciclul european de elaborare a politicilor privind aplicarea articolului 2 din TUE; subliniază, de asemenea, că îmbunătățirea funcționării sistemelor de drept nu poate avea ca unic obiectiv transformarea unei țări într-un loc mai atractiv pentru a investi și a face afaceri, ținând în primul rând de eficiența procedurilor judiciare, ci că ar trebui să urmărească salvagardarea dreptului la un proces echitabil și respectarea drepturilor fundamentale;

105. îndeamnă Comisia să examineze aplicarea efectivă în UE a dreptului la acces la justiție în contextul drepturilor pe care le are fiecare persoană din generațiile actuale sau viitoare de a trăi într-un mediu adecvat pentru sănătatea și bunăstarea sa;

106. își exprimă îngrijorarea cu privire la politizarea curților constituționale din anumite state membre și reamintește ca un sistem judiciar independent este de maximă importanță;

o

o o

107. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale țărilor candidate, Consiliului Europei și Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa.

Joi, 27 februarie 2014

P7_TA(2014)0174

Mandatul european de arestare**Rezoluția Parlamentului European din 27 februarie 2014 conținând recomandări adresate Comisiei privind reexaminarea mandatului european de arestare (2013/2109(INL))**

(2017/C 285/18)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere articolele 2, 3, 6 și 7 din Tratatul privind Uniunea Europeană și Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere articolul 5 din Decizia sa 2005/684/CE, Euratom din 28 septembrie 2005 de adoptare a Statutului deputaților în Parlamentul European ⁽¹⁾,
- având în vedere Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre ⁽²⁾,
- având în vedere Rapoartele Comisiei privind implementarea mandatului european de arestare și procedurile de predare între statele membre (COM(2005)0063 și SEC(2005)0267, COM(2006)0008 și SEC(2006)0079, COM(2007)0407 și SEC(2007)0979 și COM(2011)0175 și SEC(2011)0430),
- având în vedere raportul final al Consiliului din 28 mai 2009 privind a patra rundă a evaluărilor reciproce cu tema „Aplicarea practică a mandatului european de arestare și procedurile corespunzătoare de predare între statele membre” (8302/4/2009 – CRIMORG 55),
- având în vedere Rezoluția sa din 23 octombrie 2013 referitoare la crima organizată, corupție și spălarea de bani: recomandări cu privire la acțiunile și inițiativele care se impun (raport final) ⁽³⁾,
- având în vedere versiunea revizuită a manualului european privind modalitățile de emiteră a unui mandat european de arestare (17195/1/10 REV 1),
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1382/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a programului „Justiție” pentru perioada 2014-2020 ⁽⁴⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 13 septembrie 2011 intitulată „Instaurarea unui climat de încredere în justiție la nivelul UE – o nouă dimensiune a formării judiciare europene” (COM(2011)0551),
- având în vedere Rezoluția sa din 15 decembrie 2011 privind condițiile de detenție în UE ⁽⁵⁾,
- având în vedere recomandarea sa din 9 martie 2004 către Consiliu privind drepturile deținuților în Uniunea Europeană ⁽⁶⁾,
- având în vedere evaluarea valorii adăugate europene a măsurilor adoptate de Uniune privind mandatul european de arestare, realizată de Unitatea Valoare adăugată europeană din cadrul Parlamentului European;
- având în vedere Acordul-cadru din 20 octombrie 2010 privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană ⁽⁷⁾,
- având în vedere articolele 42 și 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A7-0039/2014),

⁽¹⁾ JO L 262, 7.10.2005, p. 1.⁽²⁾ JO L 190, 18.7.2002, p. 1.⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0444.⁽⁴⁾ JO L 354, 28.12.2013, p. 73.⁽⁵⁾ JO C 168 E, 14.6.2013, p. 82.⁽⁶⁾ JO C 102 E, 28.4.2004, p. 154.⁽⁷⁾ JO L 304, 20.11.2010, p. 47.

Joi, 27 februarie 2014

- A. întrucât Uniunea Europeană și-a stabilit obiectivul de a oferi cetățenilor săi un spațiu al libertății, securității și justiției și întrucât, în conformitate cu articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), aceasta respectă drepturile omului și libertățile fundamentale, asumându-și obligații pozitive pe care trebuie să le îndeplinească pentru a-și onora acest angajament; întrucât, pentru a fi eficient, principiul recunoașterii reciproce trebuie să se fundamenteze pe încredere mutuală, care nu se poate concretiza decât prin garantarea respectării drepturilor fundamentale ale suspectilor și ale persoanelor acuzate, precum și a drepturilor procedurale în cadrul proceselor penale pe întreg cuprinsul Uniunii; întrucât încrederea reciprocă se consolidează prin formare, cooperare și dialog între autoritățile judiciare și juriști, creând o cultură judiciară europeană autentică;
- B. întrucât Decizia-cadru 2002/584/JAI a cunoscut, în general, un mare succes în realizarea obiectivului său de a accelera procedurile de predare în toată Uniunea, în comparație cu procedurile tradiționale de extrădare din statele membre și constituie piatra de temelie a recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești în materie penală prevăzute la articolul 82 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE);
- C. întrucât au apărut probleme legate de funcționarea sa, unele specifice Deciziei-cadru 2002/584/JAI ca urmare a lacunelor din decizia-cadru, cum ar fi neinclusiunea în mod explicit a garantării drepturilor omului sau a verificării proporționalității, precum și a implementării incomplete și incoerente a acesteia, întrucât altele sunt comune cu setul de instrumente de recunoaștere reciprocă datorită dezvoltării incomplete și dezechilibrate a zonei de justiție penală a Uniunii;
- D. întrucât definirea clară și buna funcționare a instrumentelor de recunoaștere reciprocă a măsurilor juridice sunt esențiale pentru anchetele desfășurate de parchetele naționale în vederea combaterii infracțiunilor transnaționale grave și întrucât aceste instrumente vor fi, de asemenea, fundamentale pentru ancheta desfășurată de viitorul Parchet European odată ce acesta va fi înființat;
- E. întrucât Comisia specială pentru probleme de criminalitate organizată, corupție și spălare de bani (CRIM) a sublinia, în rezoluția sa finală, necesitatea de a asigura recunoașterea rapidă și reciprocă, cu respectarea deplină a principiului proporționalității, a tuturor măsurilor juridice, cu referire în special la hotărârile judecătorești, ordinele de confiscare și mandatele europene de arestare (MEA);
- F. întrucât există îngrijorări, printre altele, în următoarele privințe:
- (i) absența, din Decizia-cadru 2002/584/JAI și din alte instrumente de recunoaștere reciprocă, a unui motiv explicit de refuz în cazul în care există motive serioase să se creadă că executarea măsurii ar fi incompatibilă cu obligațiile statului membru de executare în conformitate cu articolul 6 din TUE și cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („Carta”);
 - (ii) absența unei dispoziții din Decizia-cadru 2002/584/JAI și din alte instrumente de recunoaștere reciprocă cu privire la dreptul, prevăzut la articolul 47 din Cartă, la o cale de atac eficace, care rămâne să fie reglementată de legislația națională, fapt ce duce la insecuritate și la practici neconsecvente între statele membre;
 - (iii) absența unei reexaminări periodice a Sistemului de Informații Schengen (SIS II) și a semnalărilor Interpol, precum și lipsa unei legături automate între retragerea unui MEA și eliminarea unor astfel de semnalări, și incertitudinea în ce privește efectul unui refuz de a executa un MEA asupra validității în continuare a unui MEA și a semnalărilor aferente, astfel încât persoanele care fac obiectul unui MEA nu au posibilitatea de a circula liber în spațiul de libertate, securitate și justiție fără riscul unor viitoare arestări sau predări;
 - (iv) lipsa de precizie în stabilirea listei infracțiunilor grave asociate MEA, dar și altor instrumente ale UE care fac trimitere în mod constant la lista respectivă, și includerea infracțiunilor a căror gravitate nu este menționată în codurile penale din toate statele membre ale UE și care este posibil să nu treacă testul proporționalității;
 - (v) utilizarea disproporționată a MEA pentru infracțiuni minore sau în situații în care ar putea fi utilizate alternative mai puțin inoportune, fapt ce duce la arestări nejustificate, timp nejustificat și excesiv petrecut în arest preventiv, aducând astfel atingere, în mod disproporționat, drepturilor fundamentale ale persoanelor suspectate și acuzate și la poveri asupra resurselor statelor membre;

Joi, 27 februarie 2014

- (vi) absența unei definiții a termenului „autoritate judiciară” din Decizia-cadru 2002/584/JAI și din alte instrumente de recunoaștere reciprocă care a condus la diferențe între practicile din statele membre, fapt ce provoacă incertitudine, dăunează încrederii reciproce, și generează litigii;
 - (vii) absența unor standarde minime care să asigure o supraveghere judiciară eficace a măsurilor de recunoaștere reciprocă, fapt ce a dus la practici neconsecvente în statele membre în ce privește garanțiile și mecanismele de protecție juridică împotriva încălcărilor drepturilor fundamentale, inclusiv în privința despăgubirilor pentru victimele erorilor judiciare, cum ar fi erorile de identificare, contrar standardelor prevăzute în Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO) și în jurisprudența consacrată a Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE);
 - (viii) deși recunoaște necesitatea arestului preventiv în anumite condiții, absența unor standarde minime în privința arestului preventiv, inclusiv reexaminarea sa periodică, utilizarea sa ca măsură de ultimă instanță și luarea în considerare a alternativelor, împreună cu absența unor evaluări adecvate a pregătirii pentru proces a cazului pot duce la perioade nejustificate și excesive petrecute în arest preventiv de către persoanele suspectate și acuzate;
 - (ix) condițiile inacceptabile din multe centre de detenție de pe teritoriul Uniunii și impactul pe care îl are acest lucru asupra drepturilor fundamentale ale persoanei în cauză, îndeosebi asupra dreptului la protecție împotriva tratamentelor sau pedepselor inumane sau degradante, în conformitate cu articolul 3 din CEDO, precum și asupra eficacității și funcționării instrumentelor de recunoaștere reciprocă ale Uniunii;
 - (x) lipsa asigurării unei reprezentări juridice pentru persoanele urmărite în temeiul unui MEA, atât în statul membru emitent, cât și în statul membru de executare;
 - (xi) absența, în Decizia-cadru 2002/584/JAI, a unor termene-limită pentru transmiterea MEA traduse, ceea ce generează practici neuniforme și incertitudine;
 - (xii) lipsa unei definiții adecvate a infracțiunilor penale în cazul cărora testul dublei incriminări nu se mai aplică;
 - (xiii) neutilizarea altor instrumente existente de cooperare judiciară și recunoaștere reciprocă ale Uniunii;
1. având în vedere noul cadru legal ce va fi instituit din 2014 în temeiul Tratatului de la Lisabona, consideră că prezenta rezoluție nu ar trebui să se ocupe de problemele ce decurg doar din punerea în aplicare incorectă a Deciziei-cadru 2002/584/JAI, deoarece astfel de probleme pot și ar trebui să fie remediate prin implementarea corectă de către statele membre și prin proceduri ale Comisiei,
 2. invită statele membre să implementeze în timp util și în mod eficace ansamblul măsurilor Uniunii în domeniul dreptului penal, având în vedere faptul că sunt complementare, incluzând ordinul european de anchetă, ordinul european de supraveghere judiciară și măsurile în materie de drepturi procedurale și, prin aceasta, să pună la dispoziția autorităților judiciare instrumente alternative și mai puțin inoportune de recunoaștere reciprocă, asigurând în același timp respectarea drepturilor persoanelor suspectate și acuzate în procedurile penale; invită Comisia să monitorizeze cu atenție implementarea corectă, precum și impactul acestora asupra funcționării MEA și a spațiului de justiție penală al Uniunii;
 3. invită statele membre și autoritățile judiciare ale acestora să studieze toate posibilitățile existente în Decizie-cadru 2002/584/JAI (cum ar fi considerentul 12) pentru a garanta protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale; să utilizeze toate mecanismele alternative posibile înainte de emiterea unui MEA; să instrumenteze cauza fără întârzieri nejustificate odată ce MEA a dus la o arestare pentru a reduce la minimum perioada de arest preventiv;
 4. afirmă că recunoașterea deplină și punerea în aplicare rapidă a măsurilor juridice reprezintă un pas înainte spre o zonă de justiție penală a Uniunii și subliniază importanța MEA ca mijloc eficace de combatere a infracțiunilor transnaționale grave;
 5. consideră că, având în vedere faptul că problemele evidențiate în considerentul C sunt generate atât de specificul Deciziei-cadru 2002/584/JAI, cât și de caracterul incomplet și dezechilibrat al spațiului de justiție penală al Uniunii, soluțiile legislative trebuie să abordeze ambele aspecte prin activități continue menite să instituie standarde minime privind, printre altele, drepturile procedurale ale persoanelor suspectate și acuzate și printr-o măsură transversală care să stabilească principiile aplicabile tuturor instrumentelor de recunoaștere reciprocă sau, dacă această măsură transversală nu este fezabilă

Joi, 27 februarie 2014

sau nu soluționează problemele semnalate în prezenta rezoluție, prin modificări aduse Deciziei-cadru 2002/584/JAI;

6. consideră că slăbiciunile identificate nu doar subminează încrederea reciprocă, ci sunt și costisitoare sub aspect social și economic pentru persoanele vizate, pentru familiile acestora și pentru societate în general;
7. solicită, prin urmare, Comisiei să prezinte, în termen de un an de la adoptarea prezentei rezoluții și în temeiul articolului 82 din TFUE, propuneri legislative ce urmează recomandările detaliate prevăzute în anexă și care prevăd următoarele:
 - (a) o procedură prin care o măsură de recunoaștere reciprocă poate fi, dacă este necesar, validată în statul membru emitent de către un judecător, de către o instanță, de către un judecător de instrucție sau de către un procuror, pentru a trece de interpretările diferite ale termenului „autoritate judiciară”;
 - (b) un control de proporționalitate în momentul emiterii deciziilor de recunoaștere reciprocă, pe baza tuturor factorilor și a circumstanțelor pertinente, cum ar fi gravitatea infracțiunii, stadiul pregătirilor pentru proces, impactul asupra drepturilor persoanei căutate, inclusiv protecția vieții private și de familie, implicațiile costurilor și disponibilitatea unei măsuri alternative mai puțin inoportune;
 - (c) o procedură de consultare standardizată prin intermediul căreia autoritățile competente din statul membru emitent și din statul membru de executare pot face schimb de informații privind executarea hotărârilor judecătorești, de exemplu cu privire la evaluarea proporționalității și, mai exact, în legătură cu MEA, pentru a verifica stadiul pregătirilor pentru proces;
 - (d) un motiv obligatoriu de refuz atunci când există motive serioase să se creadă că executarea măsurii ar fi incompatibilă cu obligațiile statului membru de executare în conformitate cu articolul 6 din TUE și cu Carta, în special cu articolul 52 alineatul (1) din aceasta, referitor la principiul proporționalității;
 - (e) dreptul la o cale de atac eficace în conformitate cu articolul 47 alineatul (1) din Cartă și cu articolul 13 din CEDO, cum ar fi dreptul la recurs în statul membru de executare împotriva solicitării de executare a unui instrument de recunoaștere reciprocă și dreptul persoanei căutate de a contesta în instanță orice nerespectare de către statul membru emitent a asigurărilor oferite statului de executare;
 - (f) o definiție mai precisă a infracțiunilor pentru care ar trebui să se aplice MEA, în vederea aplicării testului proporționalității;
8. solicită o aplicare clară și coerentă de către toate statele membre a legislației Uniunii privind drepturile procedurale în procesele penale asociate utilizării MEA, inclusiv dreptul la interpretare și traducere în cadrul proceselor penale, dreptul de a fi asistat de un avocat în cadrul proceselor penale și dreptul de a comunica după arestare și dreptul la informare în cadrul proceselor penale;
9. invită Comisia să solicite din partea statelor membre date cuprinzătoare referitoare la funcționarea mecanismului MEA și să includă aceste date în următorul raport de implementare în scopul de a propune măsurile corespunzătoare pentru a remedia orice problemă care apare;
10. solicită o reexaminare periodică a MEA neexecutate și o analiză a oportunității retragerii acestora împreună cu semnalările SIS II și Interpol aferente; solicită, de asemenea, retragerea MEA și a semnalărilor SIS II și Interpol aferente în cazul în care MEA a fost refuzat din motive obligatorii, ca de exemplu pe baza principiului „ne bis in idem” sau a incompatibilității cu obligațiile în materie de drepturile omului; solicită formularea unor dispoziții conform cărora semnalările SIS II și Interpol să fie actualizate în mod obligatoriu cu informații privind motivele de refuz al executării MEA corespunzător semnalării iar dosarele Europol să fie actualizate în mod corespunzător;
11. deși subliniază importanța fundamentală a procedurilor corecte, inclusiv a drepturilor la recurs, solicită statelor membre, fie că sunt state membre emitente sau de executare, să prevadă mecanisme juridice pentru a acorda despăgubiri pentru daunele generate de erorile judiciare legate de funcționarea instrumentelor de recunoaștere reciprocă, în conformitate cu standardele prevăzute în CEDO și cu jurisprudența constantă a CEJ;
12. solicită Consiliului să integreze în versiunea sa revizuită a manualului european privind modalitățile de emiteră a unui mandat european de arestare (17195/1/10 REV 1) un termen-limită de șase zile pentru transmiterea unui MEA tradus, pentru a garanta mai multă claritate și certitudine;

Joi, 27 februarie 2014

13. invită statele membre și Comisia să colaboreze la consolidarea rețelelor de contact ale judecătorilor, procurorilor și avocaților apărării în materie penală pentru a înlesni procedurile eficiente și bine documentate legate de MEA și a oferi o formare pertinentă la nivel național și european pentru practicienii din domeniul judiciar și cel juridic, printre altele în domeniul limbilor străine, al utilizării corespunzătoare a MEA, și în ce privește utilizarea combinată a diferitelor instrumente de recunoaștere reciprocă; invită Comisia să elaboreze un manual practic al Uniunii adresat avocaților apărării care acționează în cadrul procedurilor MEA și care să fie ușor accesibil pe întreg cuprinsul Uniunii, având în vedere lucrările derulate în prezent de Asociația europeană a barourilor în domeniul penal pe această temă, și completat de manuale naționale;
 14. invită Comisia să faciliteze înființarea unei rețele judiciare specifice privind mandatul european de arestare și o rețea de avocați ai apărării care își desfășoară activitatea în domeniul justiției penale europene și chestiunilor legate de extrădare și să asigure finanțarea adecvată a acestora, precum și a Rețelei europene de formare judiciară; consideră că, prin programele existente în spațiul de justiție penală al Uniunii, Comisia poate să asigure finanțarea corespunzătoare;
 15. invită Comisia să creeze și să facă ușor accesibilă o bază de date a Uniunii care să colecteze întreaga jurisprudență națională legată de MEA și de alte proceduri de recunoaștere reciprocă, pentru a facilita activitatea juriștilor, precum și monitorizarea și evaluarea punerii în aplicare și a oricăror probleme care survin;
 16. evidențiază legătura dintre condițiile de detenție și măsurile MEA și reamintește statelor membre că articolul 3 din Convenția europeană a drepturilor omului și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO) impun statelor membre nu numai obligații negative, interzicându-le să supună prizonierii la tratamente inumane și degradante, ci și obligații pozitive, cerându-le să garanteze că condițiile de detenție sunt compatibile cu demnitatea umană și că, în cazul în care aceste drepturi sunt încălcate, se efectuează anchete amănunțite și eficiente; invită statele membre să țină seama în mod deosebit de drepturile persoanelor vulnerabile și, în general, să analizeze în profunzime posibilitatea unor alternative la detenție;
 17. pentru a asigura eficacitatea cadrului de recunoaștere reciprocă, invită Comisia să examineze mijloacele juridice și financiare puse la dispoziție la nivelul Uniunii pentru a ameliora standardele de detenție, inclusiv propuneri legislative cu privire la condițiile din arestul preventiv;
 18. confirmă faptul că recomandările respectă drepturile fundamentale, principiul subsidiarității și principiul subsidiarității;
 19. consideră că orice implicație financiară a propunerilor solicitate pentru bugetul Uniunii ar trebui să fie acoperită de alocările bugetare existente; subliniază faptul că adoptarea și implementarea propunerilor respective ar genera economii substanțiale de costuri și timp atât pentru statele membre, cât și pentru cetățeni, fiind astfel benefice atât sub aspect economic, cât și social, fapt clar evidențiat în Evaluarea europeană a valorii adăugate a măsurilor Uniunii privind revizuirea MEA;
 20. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei prezenta propunere, precum și recomandările detaliate în anexă.
-

Joi, 27 februarie 2014

ANEXĂ LA REZOLUȚIE: RECOMANDĂRI PRIVIND UNELE PROPUNERI LEGISLATIVE AVUTE ÎN VEDERE

Procedură de validare pentru instrumentele de recunoaștere juridică reciprocă ale Uniunii

- „autoritate emitentă” în legislația penală a Uniunii este definită astfel:
 - (i) un judecător, o instanță judecătorească, un judecător de instrucție sau un procuror competent pentru cauza vizată; sau
 - (ii) orice altă autoritate competentă, astfel cum este definită de către statul emitent, cu condiția ca actul ce urmează să fie executat să fie validat, după examinarea conformității cu condițiile de emiteră a instrumentului, de către un judecător, de către o instanță, de către un judecător de instrucție sau de către un procuror din statul membru emitent.

Verificarea proporționalității pentru emiterea de instrumente de recunoaștere juridică reciprocă ale Uniunii:

- La emiterea unei hotărâri ce urmează a fi executată într-un alt stat membru, autoritatea competentă evaluează cu atenție necesitatea măsurii solicitate în funcție de toți factorii și circumstanțele pertinente, ținând seama de drepturile procedurale ale persoanelor suspectate sau acuzate și de disponibilitatea unei măsuri alternative mai puțin inoportune, în vederea realizării obiectivelor avute în vedere, și aplică măsura disponibilă cel mai puțin inoportună. Atunci când autoritatea de executare are motive să considere că măsura este disproporționată, aceasta poate consulta autoritatea emitentă cu privire la importanța executării deciziei de recunoaștere reciprocă. După o astfel de consultare, autoritatea emitentă poate decide să retragă decizia de recunoaștere reciprocă.

Procedură de consultare între autoritățile competente din statul membru emitent și statul membru de executare utilizabilă în cazul instrumentelor de recunoaștere juridică reciprocă ale Uniunii:

- Fără a aduce atingere posibilității ca autoritatea competentă de executare să invoce motivele refuzului, ar trebui să se instituie o procedură standardizată prin care autoritățile competente ale statului membru emitent și ale statului membru de executare să facă schimb de informații și să se consulte reciproc cu scopul de a facilita aplicarea armonioasă și eficientă a instrumentelor de recunoaștere reciprocă pertinente sau protecția drepturilor fundamentale ale persoanei în cauză, cum ar fi evaluarea proporționalității, inclusiv cu privire la MEA, pentru a verifica stadiul pregătirilor pentru proces.

Motiv de refuz bazat pe drepturile fundamentale aplicabil instrumentelor de recunoaștere juridică reciprocă ale Uniunii:

- Există motive serioase să se creadă că executarea măsurii ar fi incompatibilă cu obligațiile statului membru de executare în conformitate cu articolul 6 din TUE și cu Carta.

Dispoziție privind căile de atac eficace aplicabile instrumentelor de recunoaștere reciprocă ale Uniunii:

- Statele membre se asigură, în conformitate cu Carta, cu jurisprudența constantă a CEJ și a CEDO, că toate persoanele ale căror drepturi și libertăți sunt încălcate printr-o hotărâre, acțiune sau omisiune în aplicarea unui instrument de recunoaștere reciprocă în materie penală are dreptul la o cale de atac eficientă în fața unei instanțe. În cazul în care o astfel de cale de atac este exercitată în statul membru de executare și are efect suspensiv, decizia finală cu privire la o astfel de cale de atac este luată în termenele stabilite prin actul de recunoaștere reciprocă aplicabil sau, în absența unui termen clar, cu suficientă promptitudine pentru a se asigura că scopul procesului de recunoaștere reciprocă nu este periclitat.

Joi, 27 februarie 2014

P7_TA(2014)0175

Acordul de parteneriat voluntar UE-Indonezia cu privire la aplicarea legislației și guvernarea în domeniul forestier și la schimburile comerciale cu produse din lemn care intră în Uniunea Europeană**Rezoluția Parlamentului European din 27 februarie 2014 referitoare la încheierea Acordului de parteneriat voluntar între Uniunea Europeană și Republica Indonezia cu privire la aplicarea legislației în domeniul forestier, guvernarea și schimburile comerciale cu produse din lemn care intră în Uniunea Europeană (2013/2990(RSP))**

(2017/C 285/19)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului de parteneriat voluntar între Uniunea Europeană și Republica Indonezia cu privire la aplicarea legislației în domeniul forestier, guvernarea și schimburile comerciale cu produse din lemn care intră în Uniunea Europeană ⁽¹⁾,
 - având în vedere Acordul de parteneriat voluntar între Uniunea Europeană și Republica Indonezia cu privire la aplicarea legislației în domeniul forestier, guvernarea și schimburile comerciale cu lemn și produse din lemn care intră în Uniunea Europeană ⁽²⁾,
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 207 alineatul (3) primul paragraf, articolul 207 alineatul (4) primul paragraf, articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) punctul (v) și articolul 218 alineatul (7) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0344/2013),
 - având în vedere Declarația Organizației Națiunilor Unite privind drepturile popoarelor indigene (adoptată prin Rezoluția nr. 61/295 a Adunării Generale din 13 septembrie 2007) ⁽³⁾,
 - având în vedere Regulamentul (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligațiilor care revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn ⁽⁴⁾,
 - având în vedere raportul Băncii Mondiale din 14 martie 2012 intitulat „*Justice for forests: Improving criminal justice efforts to combat illegal logging*” (Dreptate pentru păduri: îmbunătățirea eforturilor justiției penale pentru a combate exploatarea ilegală a lemnului) ⁽⁵⁾,
 - având în vedere raportul organizației Human Rights Watch din 16 iulie 2013, intitulat „*The dark side of green growth: Human rights impacts of weak governance in Indonesia's forestry sector*” (Partea negativă a creșterii ecologice – Impactul asupra drepturilor omului a slabei guvernare din sectorul forestier al Indoneziei) ⁽⁶⁾,
 - având în vedere Acordul-cadru global de parteneriat și cooperare dintre Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Indonezia, pe de altă parte, semnat la 9 noiembrie 2009;
 - având în vedere articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, la 30 septembrie 2013, Guvernul Indoneziei și UE au semnat un Acord de parteneriat voluntar (APV) cu privire la aplicarea legislației în domeniul forestier, guvernarea și schimburile comerciale cu produse din lemn care intră în UE (FLEGT), prin care confirmă angajamentul reciproc de a garanta că lemnul care intră în UE este produs, recoltat și expedit în mod legal;

⁽¹⁾ Documentul Consiliului 11767/1/2013.

⁽²⁾ Documentul Consiliului 11769/1/2013.

⁽³⁾ http://www.un.org/esa/socdev/unpfii/documents/DRIPS_en.pdf

⁽⁴⁾ JO L 295, 12.11.2010, p. 23.

⁽⁵⁾ World Bank, *Justice for forests: Improving criminal justice efforts to combat illegal logging*, 2012, pp. 5-10, http://siteresources.worldbank.org/EXTFINANCIALSECTOR/Resources/Illegal_Logging.pdf

⁽⁶⁾ Human Rights Watch, *The dark side of green growth: Human rights impacts of weak governance in Indonesia's forestry sector*, 2013, http://www.hrw.org/sites/default/files/reports/indonesia0713webwcover_1.pdf

Joi, 27 februarie 2014

- B. întrucât APV-urile urmăresc eradicarea exploatării ilegale a lemnului, îmbunătățirea guvernării în domeniul forestier și au ca rezultat gestionarea sustenabilă a pădurilor, precum și sprijinirea eforturilor mondiale de a pune capăt despăduririlor și degradării pădurilor;
- C. întrucât APV-urile vizează promovarea schimbărilor sistemice în sectorul forestier, răsplătind eforturile operatorilor responsabili care achiziționează lemn din surse legale și fiabile și protejându-i de concurența neloială;
- D. întrucât în Indonezia se găsește cea de-a treia pădure tropicală ca mărime după pădurea amazoniană și pădurea din bazinul fluviului Congo, Indonezia fiind însă și un important emițător de gaze cu efect de seră, în principal ca urmare a conversiei pădurilor sale tropicale și a turbăriilor bogate în carbon în terenuri destinate unor alte scopuri, precum obținerea uleiului de palmier și a hârtiei;
- E. întrucât Indonezia a pierdut cel puțin 1 240 000 de hectare de păduri între 2009 și 2011;
- F. întrucât doar 10 % din exporturile de lemn și de produse din lemn ale Indoneziei, exprimate ca valoare, au ca destinație UE, cea mai mare parte a exporturilor având ca destinație mai ales țări din Asia, APV stabilind astfel un standard important pentru întreaga industrie indoneziană a lemnului;
- G. întrucât sectorul forestier indonezian prezintă un risc ridicat de spălare de bani și evaziune fiscală, potrivit unui studiu al INTERPOL și unui studiu din 2012 al Băncii Mondiale;
- H. întrucât, potrivit *Human Rights Watch*, corupția, spălarea de bani și evaziunea fiscală din sectorul forestier a privat țara de 7 miliarde de USD între 2007 și 2011; în 2010, vicepreședintele Comisiei de eradicare a corupției (KPK) din Indonezia a descris sectorul forestier ca o „sursă de corupție nelimitată”⁽¹⁾; întrucât Indonezia a făcut totuși progrese semnificative în ultimii ani în materie de urmărire penală a infracțiunilor financiare, așa cum a demonstrat-o condamnarea, în decembrie 2012, de către Curtea Supremă a producătorului de ulei de palmier Asian Agri Group pentru evaziune fiscală;
- I. întrucât ambele părți trebuie să ajungă la un acord privind sistemul indonezian de asigurare a legalității lemnului (TLAS)/ Sistem Verifikasi Legalitas Kayu (SVLK) pentru ca lemnul și produsele din lemn indoneziene vizate de APV să poată intra pe piața UE ca lemn cu licență FLEGT, care este automat considerat legal în temeiul noului regulament al UE privind lemnul⁽²⁾;
- J. întrucât sistemul indonezian SVLK este în curs de revizuire pentru a-l actualiza în privința conformității cu cerințele APV;
- K. întrucât Comisia este împuternicită, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2173/2005 al Consiliului privind instituirea unui regim de licențe FLEGT pentru importurile de lemn în Comunitatea Europeană⁽³⁾, să adopte cerințe detaliate privind acordarea licențelor FLEGT și să modifice lista țărilor partenere și a autorităților de emisie de licențe desemnate ale acestora, prevăzute în anexa I la respectivul regulament;
- L. întrucât, la 6 mai 2013, Curtea Constituțională a Indoneziei a hotărât ca pădurile aflate în mod obișnuit în proprietatea populației indigene să nu fie introduse în categoria „zone cu păduri aflate în proprietatea statului”, deschizând astfel calea către o mai amplă recunoaștere a drepturilor populațiilor indigene din arhipelag,
1. salută eforturile voluntare uriașe depuse de Indonezia pentru a pune capăt exploatării ilegale a lemnului, larg răspândite, și comerțului asociat acesteia prin dezvoltarea sistemului SVLK printr-un proces care implică mai multe părți interesate și, în special, progresul semnificativ obținut în ultimele luni; este totuși preocupat în continuare cu privire la anumite probleme; reamintește că, pentru a elibera în continuare licențe FLEGT, SVLK trebuie să fie operațional în vederea atingerii obiectivelor APV;
2. salută rezultatul negocierilor privind Acordul de parteneriat voluntar între Uniunea Europeană și Republica Indonezia cu privire la aplicarea legislației în domeniul forestier, guvernarea și schimburile comerciale cu produse din lemn care intră în Uniunea Europeană; își reafirmă sprijinul pentru încheierea APV și dorința de a oferi sprijin pentru punerea sa în aplicare cu succes;

⁽¹⁾ Reuters Online News, 17 septembrie 2010, Corupția ar putea periclita angajamentele Indoneziei în domeniul mediului: <http://www.reuters.com/article/2010/09/17/indonesia-corruption-idUSSGE68G03P20100917>

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 995/2010.

⁽³⁾ JO L 347, 30.12.2005, p. 1.

Joi, 27 februarie 2014

3. constată că majoritatea surselor de lemn respective din țară nu au fost încă certificate conform SVLK și că, în lanțul de aprovizionare, încă ajung cantități de lemn neverificat provenind din despăduriri;
4. subliniază importanța extinderii sferei de aplicare a sistemului SVLK, inclusiv a auditării, pentru a acoperi toate zonele de producție a lemnului și toate etapele lanțului de aprovizionare, asigurând faptul că lemnul legal verificat este separat de lemnul neverificat, astfel încât acesta din urmă să nu intre în lanțurile de aprovizionare ale SVLK;
5. consideră că aspectul legat de conversia pădurilor este o problemă constantă a sistemului de guvernare a utilizării terenurilor din Indonezia; regretă că, în prezent, SVLK nu auditează procesul de acordare a concesiunilor pentru conversia pădurilor întreprinderilor, în special modul în care acestea realizează evaluările de impact asupra mediului (AMDAL) și respectarea de către acestea a restricțiilor impuse în procesul de obținere a permiselor de conversie a pădurilor (IPK);
6. constată că sistemul SVLK actual duce la certificarea ca legale a unor operațiuni de exploatare a lemnului chiar și atunci când nu au fost soluționate cazurile privind drepturile populațiilor indigene și comunităților locale privind utilizarea terenurilor și/sau nu s-au plătit compensații corespunzătoare, acolo unde este cazul; invită Comisia să îndemne guvernul indonezian să garanteze că drepturile comunității tradiționale la păduri și dreptul la consimțământ liber, prealabil și în cunoștință de cauză al populației și al comunităților locale, precum și compensațiile pentru pierderea accesului la terenuri forestiere, acolo unde este cazul, sunt luate în mod corespunzător în considerare la verificarea legalității și că organismelor de verificare li se acordă un mandat să evalueze dacă întreprinderile au respectat drepturile locale de utilizare a terenurilor și dacă terenurile au fost în mod legal publicate;
7. încurajează guvernul indonezian să asigure faptul că procesul de certificare nu discriminează întreprinderile mici și mijlocii;
8. invită Comisia să exercite presiuni asupra guvernului indonezian pentru ca acesta să se asigure că:
 - toate sursele de lemn și lanțurile lor întregi de custodie sunt auditate, inclusiv verificarea dreptului întreprinderilor de a fi recoltat lemnul;
 - lemnul și a produsele din lemn certificate sunt separate de lemnul și produsele din lemn necertificate;
 - se reduce la minim conversia pădurilor naturale, iar originea legală a lemnului din zonele de conversie este verificată, inclusiv existența unei AMDAL și/sau respectarea dispozițiilor de reglementare a utilizării terenurilor concesionate;
9. invită guvernul indonezian să completeze verificarea legalității în cadrul sistemului SVLK cu măsuri ferme de combatere a infracțiunilor financiare legate de sectorul forestier, precum spălarea banilor și fraudă fiscală, în vederea sporirii credibilității țării în privința eliberării de licențe FLEGT;
10. invită guvernul Indoneziei să dea curs recentei sale decizii de a pune în aplicare legislația fiscală și să solicite documentația care demonstrează că întreprinderile care exportă lemn respectă pe deplin statutul fiscal și statutul împotriva spălării banilor din Indonezia din 2010;
11. salută inițiativa „o singură hartă” a guvernului indonezian destinată creșterii accesului public la date și hărți actualizate și transparente, fără de care buna guvernare forestieră din Indonezia este împiedicată din cauza unor interpretări multiple și incoerente ale legislației și a conflictelor cu comunitățile locale și indigene; subliniază faptul că observatorii forestieri independenți trebuie să aibă acces la aceste informații de bază pentru a-și exercita rolul într-un mod credibil, iar hărțile concesiunilor, planurile de recoltare și informațiile privind permisele ar trebui să fie publice; invită guvernul indonezian să accelereze inițiativa „o singură hartă” și să publice o primă versiune a acesteia, inclusiv informații relevante legate de licențele forestiere și drepturile de utilizare a terenurilor;
12. solicită Comisiei, prin participarea sa la Comitetul mixt de punere în aplicare, să se asigure că riscul de fraudă și de corupție este abordat serios, inclusiv prin elaborarea unui plan de control al fraudelor bazat pe riscuri;
13. recunoaște faptul că verificarea legalității lemnului se bazează aproape exclusiv pe activitatea auditorilor și monitorizarea independentă; salută sistemul SVLK pentru rolul său oficial în respectarea monitorizării independente de către societatea civilă; subliniază totuși faptul că, în termeni de resurse umane și financiare, capacitatea rețelelor de monitorizare independentă este limitată;

Joi, 27 februarie 2014

14. invită Comisia să îndemne guvernul indonezian să garanteze finanțarea și formarea adecvate a auditorilor și a organelor de verificare, precum și a observatorilor forestieri independenți, pentru ca aceștia să poată realiza în mod regulat activități de monitorizare pe teren, controale la fața locului și audituri;
 15. salută eforturile guvernului indonezian de a consolida rolul poliției forestiere desemnate; constată totuși că Ministerul Silviculturii din Indonezia ar trebui să își îmbunătățească în continuare politica de monitorizare, catalogare și urmărire a cazurilor de exploatare ilegală a lemnului; subliniază importanța deosebită a raportării către autoritățile de aplicare a legii privind întreprinderile despre care se constată că operează în mod ilegal;
 16. invită Comisia să îndemne guvernul indonezian să garanteze că rapoartele de monitorizare independentă care semnalează încălcări ale legislației aplicabile li se dă curs în mod adecvat și că autoritățile competente iau măsuri de aplicare a legii efective și disuasive atunci când detectează încălcări ale legislației în cauză;
 17. subliniază faptul că monitorizarea independentă și respectarea drepturilor populațiilor și comunităților indigene sunt factori esențiali care dau credibilitate sistemului SVLK; prin urmare, subliniază că este importantă susținerea în continuare a acestui angajament și consolidarea transparenței față de alte părți interesate ale societății civile, precum și asigurarea unei monitorizări independente de către societatea civilă, fără violențe, amenințări și orice formă de abuz, care, în cazul în care au loc, să fie pedepsite sever;
 18. invită Comisia să exercite presiuni asupra guvernului indonezian pentru ca acesta să garanteze următoarele:
 - continuarea și consolidarea implicării părților interesate în implementarea și funcționarea SVLK;
 - monitorizarea independentă de către societatea civilă, fără violență, amenințări și orice formă de abuz, care, în cazul în care apar, să fie pedepsite sever;
 - obținerea unui consimțământ prealabil acordat în mod liber și în cunoștință de cauză de către populațiile indigene și comunitățile locale în toate cazurile și plățirea unor compensații echitabile, dacă este cazul, pentru pierderea accesului la terenurile forestiere care sunt esențiale pentru asigurarea mijloacelor lor de subsistență, ca o condiție non-negociabilă pentru obținerea tuturor licențelor FLEGT;
 - că cerințele SVLK privind auditul nu sunt statice, ci fac obiectul unui proces periodic de revizuire de către părțile interesate indoneziene, în vederea îmbunătățirii continue a acestora;
 19. invită Comisia să se asigure că constatările din hotărârea Curții Constituționale a Indoneziei din 6 mai 2013 sunt luate în mod corespunzător în considerare pentru revizuirea SVLK;
 20. invită Comisia să faciliteze eforturile necesare din partea guvernului indonezian și să asigure condiții echitabile de concurență la nivel regional, respectând cererea guvernului indonezian de a include regiunea Sarawak în cadrul negocierilor unui APV între UE și Malaysia;
 21. este conștient de faptul că anumite cerințe din prezenta rezoluție depășesc criteriile menționate în anexa 8 la APV cu privire la aprobarea sistemului de licențiere; solicită Comisiei să asigure un avans în ceea ce privește respectarea acestor cerințe suplimentare pe care Parlamentul le consideră importante și să raporteze Parlamentului cu privire la progresele înregistrate înainte de aprobarea sistemului de licențiere;
 22. solicită Comisiei să raporteze periodic Parlamentului cu privire la progresele înregistrate în punerea în aplicare a APV, în special, cu privire la modalitatea în care aspectele menționate mai sus au fost și vor fi abordate;
 23. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Comisiei, Consiliului, precum și Guvernului și Parlamentului Indoneziei.
-

Joi, 27 februarie 2014

P7_TA(2014)0176

Situația din Venezuela

Rezoluția Parlamentului European din 27 februarie 2014 referitoare la situația din Venezuela (2014/2600(RSP))

(2017/C 285/20)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la situația din Venezuela, inclusiv cele din 24 mai 2007 privind Cazul lanțului Radio Caracas TV în Venezuela ⁽¹⁾, din 23 octombrie 2008 referitoare la pierderea drepturilor politice în Venezuela ⁽²⁾, din 7 mai 2009 referitoare la cazul Manuel Rosales din Venezuela ⁽³⁾, din 11 februarie 2010 referitoare la Venezuela ⁽⁴⁾, din 8 iulie 2010 referitoare la Venezuela, în special la cazul Mariei Lourdes Afiuni ⁽⁵⁾ și cea din 24 mai 2012 referitoare la posibila retragere a Venezuelei din Comisia interamericană pentru drepturile omului ⁽⁶⁾,
 - având în vedere declarația purtătorului de cuvânt al lui Catherine Ashton, Vicepreședinte al Comisiei/Înalt Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR), din 14 februarie 2014,
 - având în vedere declarația din 21 februarie 2014 a VP/ÎR Catherine Ashton privind tulburările din Venezuela,
 - având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, la care Venezuela este parte,
 - având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului din 1948,
 - având în vedere articolul 110 alineatele (2) și (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. având în vedere gravitatea situației actuale din Venezuela; întrucât, începând cu 12 februarie 2014, au avut loc pe întreg teritoriul Venezuelei marșuri pașnice conduse de studenți care au sfârșit în violență letală, cel puțin 13 persoane fiind omorâte, 70 rănite și sute de persoane deținute; întrucât revendicările studenților vizează faptul că guvernul președintelui Maduro nu a reușit să soluționeze problemele legate de rata ridicată a inflației, infracțiuni și penuria de anumite bunuri de bază, precum și de nivelurile tot mai ridicate de corupție și intimidarea media și a opoziției democratice; întrucât guvernul a pus penuria pe seama unor „sabotori” și a unor „afaceriști corupți și lacomi de profit”; întrucât Venezuela este țara cu cele mai mari rezerve energetice din America Latină;
- B. întrucât în ultimele zile numărul demonstrațiilor nu a scăzut, ci, dimpotrivă, a crescut, fapt ce a determinat o creștere a numărului persoanelor ucise, rănite și arestate, ca urmare a suprimării mișcării de protest de către autoritățile statale și grupurile armate ilegale;
- C. întrucât, în Venezuela, tensiunea și polarizarea politică devin tot mai mari; întrucât autoritățile venezuelane, în loc să contribuie la menținerea păcii și a calmului, au amenințat că vor desfășura o „revoluție armată”;
- D. având în vedere actele de represiune îndreptate în special împotriva studenților, jurnaliștilor, a liderilor opoziției și a activiștilor societății civile pașnici, care au fost persecutați și privați de libertate;
- E. întrucât grupuri armate progubernamentale violente și necontrolate acționează cu impunitate în Venezuela de mult timp; întrucât opoziția a acuzat aceste grupuri de incitare la violență în timpul demonstrațiilor pașnice, fapt ce a avut drept urmare uciderea și rănirea mai multor persoane; întrucât guvernul venezuelan nu a clarificat încă aceste evenimente;

⁽¹⁾ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 484.

⁽²⁾ JO C 15 E, 21.1.2010, p. 85.

⁽³⁾ JO C 212 E, 5.8.2010, p. 113.

⁽⁴⁾ JO C 341 E, 16.12.2010, p. 69.

⁽⁵⁾ JO C 351 E, 2.12.2011, p. 130.

⁽⁶⁾ JO C 264 E, 13.9.2013, p. 88.

Joi, 27 februarie 2014

- F. întrucât media sunt supuse cenzurii și intimidării, iar nenumărați jurnaliști au fost bătuți sau deținuți sau le-a fost distrus materialul profesional,
- G. întrucât libertatea de exprimare și dreptul de participare la demonstrații pașnice constituie elemente de bază ale democrației, iar egalitatea și justiția pentru toți sunt imposibile în lipsa libertăților fundamentale și a respectării drepturilor tuturor cetățenilor; întrucât Constituția Venezuelei garantează dreptul pașnic la întrunire și la asociere, precum și dreptul la demonstrații pașnice; întrucât autoritățile statului au obligația de a salvagarda drepturile fundamentale ale cetățenilor venezuelani, de a le garanta siguranța și de a le proteja viețile, fără a aduce atingere acestor drepturi;
- H. întrucât doar respectarea drepturilor și a libertăților fundamentale, un dialog constructiv și marcat de respect și toleranță pot ajuta Venezuela să depășească această criză gravă și, în consecință, și dificultățile viitoare,
1. condamnă toate actele de violență și pierderile tragice de vieți omenești din timpul demonstrațiilor pașnice din 12 februarie 2014 și din zilele următoare și își exprimă sincerele condoleanțe față de familiile victimelor;
 2. își exprimă profunda solidaritate cu poporul venezuelan, precum și îngrijorarea cu privire la posibilitatea ca noi proteste să conducă la noi acte de violență, care nu ar face decât să adâncească prăpastia dintre pozițiile guvernului și ale opoziției și să polarizeze în și mai mare măsură evoluțiile politice sensibile care au loc în Venezuela; îndeamnă reprezentanții tuturor părților și secțiunilor societății venezuelane să păstreze calmul, atât în acțiuni, cât și în cuvinte;
 3. reamintește guvernului venezuelan că libertatea de exprimare și dreptul de a participa la demonstrații pașnice constituie drepturi fundamentale ale omului într-o democrație, astfel cum este recunoscut în Constituția Venezuelei, și solicită președintelui Maduro să respecte tratatele internaționale la care Venezuela este parte, în special Carta democratică interamericană;
 4. îi reamintește guvernului venezuelan că are obligația de a garanta siguranța tuturor cetățenilor țării, indiferent de opiniile și afilierile lor politice; își exprimă profunda îngrijorare în ceea ce privește arestarea studenților și a liderilor opoziției și solicită punerea imediată în libertate a acestora;
 5. reamintește că principiul separării puterilor este fundamental într-o democrație și că sistemul judiciar nu poate fi folosit de autorități ca mijloc de persecuție și represiune politică a opoziției democratice; solicită autorităților venezuelane să își retragă acuzațiile nefondate și mandatele de arestare emise împotriva liderilor opoziției;
 6. solicită autorităților venezuelane să dezarmeze și să desființeze imediat grupurile armate progovernamentale necontrolate și să pună capăt impunității acestora; solicită clarificarea împrejurărilor în care au avut loc decesele, astfel încât vinovații să fie trași la răspundere pentru faptele lor;
 7. încurajează toate părțile și în special autoritățile venezuelane să inițieze un dialog pașnic, care să se adreseze tuturor segmentelor societății venezuelane, pentru a defini punctele convergente și a le permite actorilor politici să discute cele mai grave probleme cu care se confruntă țara;
 8. subliniază faptul că respectarea libertății presei, a libertății de informare și de opinie, precum și a pluralismului politic constituie elemente fundamentale ale democrației; regretă existența cenzurii media și a internetului, precum și faptul că accesul la unele bloguri și rețele sociale este limitat; condamnă hărțuirea căreia i-au căzut victime mai multe publicații și alte centre media audiovizuale, precum postul de televiziune NTN24 și CNN în spaniolă și consideră aceste practici contrare constituției venezuelane și angajamentelor asumate de Republica Bolivariană a Venezuelei;
 9. solicită trimiterea cât mai curând posibil a unei delegații ad hoc a Parlamentului European pentru a evalua situația din Venezuela;
 10. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernului și Adunării Naționale a Republicii Bolivariene a Venezuelei, Adunării parlamentare euro-latino-americane, precum și Secretarului General al Organizației Statelor Americane.
-

Joi, 27 februarie 2014

P7_TA(2014)0177

Viitorul politicii UE în materie de vize**Rezoluția Parlamentului European din 27 februarie 2014 referitoare la viitorul politicii UE în materie de vize (2014/2586(RSP))**

(2017/C 285/21)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 77,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Aplicarea și dezvoltarea politicii comune în materie de vize în vederea stimulării creșterii economice în UE” (COM(2012)0649),
 - având în vedere Raportul Comisiei privind funcționarea cooperării locale Schengen în cursul primilor doi ani de punere în aplicare a Codului de vize (COM(2012)0648),
 - având în vedere Al șaptelea raport al Comisiei privind menținerea obligativității vizei de către anumite țări terțe, încălcând principiul reciprocității (COM(2012)0681),
 - având în vedere revizuirile recente⁽¹⁾ ale Regulamentului (CE) nr. 539/2001 al Consiliului din 15 martie 2001 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație⁽²⁾,
 - având în vedere acordurile recente privind facilitarea eliberării vizelor încheiate cu Georgia⁽³⁾, Ucraina⁽⁴⁾, Moldova⁽⁵⁾, Capul Verde⁽⁶⁾, Armenia⁽⁷⁾ și Azerbaidjan⁽⁸⁾,
 - având în vedere întrebarea adresată Comisiei cu privire la viitorul politicii UE în materie de vize (O-000028/2014 – B7-0108/2014),
 - având în vedere articolul 115 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât politica comună în materie de vize constituie o consecință firească și necesară a eliminării controalelor la frontierele interne în interiorul zonei Schengen;
- B. întrucât elementele principale ale politicii comune în materie de vize sunt: listele comune ale țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză și ale țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație, anexate la Regulamentul (CE) nr. 539/2001, normele comune privind eliberarea vizelor, astfel cum sunt prevăzute de Codul de vize, modelul uniform de viză, schimbul de informații prin Sistemul de informații privind vizele și o serie de acorduri internaționale cu țări terțe privind exonerarea de obligația de a deține viză și facilitarea eliberării vizelor;
- C. întrucât Tratatul de la Lisabona prevede recurgerea la procedura legislativă ordinară în ce privește toate aspectele politicii comune în materie de vize și obținerea aprobării Parlamentului pentru toate acordurile internaționale în acest domeniu;
- D. întrucât este important să se inițieze o reflecție și o discuție interinstituțională privind viitorul politicii comune a UE în materie de vize, în special în ceea ce privește etapele de parcurs către o mai mare armonizare a procedurilor de eliberare a vizelor, inclusiv adoptarea unor norme comune de eliberare a vizelor,

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1091/2010 (JO L 329, 14.12.2010, p. 1); Regulamentul (UE) nr. 1211/2010 (JO L 339, 22.12.2010, p. 6); Regulamentul (UE) nr. 1289/2013 (JO L 347, 20.12.2013, p. 74); COM(2012)0650; COM(2013)0853.

⁽²⁾ JO L 81, 21.3.2001, p. 1.

⁽³⁾ Decizia 2011/117/UE a Consiliului (JO L 52, 25.2.2011, p. 33).

⁽⁴⁾ Decizia 2013/297/UE a Consiliului (JO L 168, 20.6.2013, p. 10).

⁽⁵⁾ Decizia 2013/296/UE a Consiliului (JO L 168, 20.6.2013, p. 1).

⁽⁶⁾ Decizia 2013/521/UE a Consiliului (JO L 282, 24.10.2013, p. 1).

⁽⁷⁾ Decizia 2013/628/UE a Consiliului (JO L 289, 31.10.2013, p. 1).

⁽⁸⁾ COM(2013)0742.

Joi, 27 februarie 2014

Politica generală în materie de vize și revizuirea Codului de vize

1. salută progresele realizate în domeniul *acquis*-ului în materie de vize, însă solicită Comisiei și statelor membre să îmbunătățească punerea în aplicare a *acquis*-ului actual în materie de vize; solicită mai ales intensificarea cooperării locale Schengen, în scopul îmbunătățirii punerii în aplicare pe termen scurt a Codului de vize;
2. consideră că în viitor ar trebui luate măsuri către o mai mare armonizare a procedurilor de eliberare a vizelor, inclusiv adoptarea unor norme cu adevărat comune de eliberare a vizelor;
3. consideră că, în multe țări terțe, acoperirea consulară actuală este în mod evident nesatisfăcătoare;
4. consideră că centrele comune de primire a cererilor de viză s-au dovedit a fi un instrument util, care ar putea deveni normă în viitor;
5. regretă faptul că Comisia nu a prezentat un studiu asupra posibilității de instituire a unui „mecanism comun european de eliberare a vizelor de scurtă ședere”, inclusiv o examinare a măsurii în care „o evaluare a riscului individual ar putea completa prezumția de risc asociată naționalității solicitantului”, așa cum este invitată să procedeze în programul de la Stockholm (punctul 5.2);
6. consideră că ar trebui facilitate în continuare deplasările călătorilor de bună-credință care călătoresc frecvent, în special printr-o utilizare mai frecventă a vizelor cu intrări multiple cu o durată mai lungă;
7. solicită statelor membre să se folosească de prevederile actuale ale Codului de vize și ale Codului frontierelor Schengen, permițând eliberarea de vize umanitare și să faciliteze acordarea de adăpost temporar apărătorilor drepturilor omului aflați în situație de risc în țări terțe;
8. așteaptă cu interes propunerea preconizată de revizuire a Codului de vize, însă deplânge faptul că adoptarea acesteia a fost în mod repetat amânată de către Comisie;
9. regretă faptul că evaluarea globală a Codului de vize nu a fost încă prezentată de către Comisie; regretă intenția Comisiei de a prezenta această evaluare împreună cu propunerea de revizuire a Codului de vize; consideră că ar fi mai adecvată o prezentare inițială de către Comisie a raportului de evaluare, permițând astfel instituțiilor să poarte o discuție pe baza acestuia;

Facilitarea eliberării vizelor

10. solicită încheierea unor acorduri suplimentare de facilitare a eliberării vizelor, după caz, precum și monitorizarea și îmbunătățirea celor actuale;
11. solicită o evaluare sistematică a acordurilor existente de facilitare a eliberării vizelor, pentru a se putea aprecia dacă acestea își îndeplinesc obiectivul prevăzut;

Regulamentul (CE) nr. 539/2001

12. salută actualizările recente ale listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză și ale listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de obligația de a deține viză, anexate la Regulamentul (CE) nr. 539/2001, și, mai ales, exonerările suplimentare de obligația de a deține viză; reamintește importanța posibilității de a călători fără viză pentru țările terțe și, în special, pentru societățile civile ale acestora, dar și pentru interesele proprii ale UE;
13. în acest context, este de părere că un acord de eliminare a vizelor între UE și Ucraina reprezintă o modalitate de a răspunde solicitărilor venite din partea societății civile ucrainene și a studenților ucraineni care au participat la manifestații în ultimele zile; subliniază faptul că un astfel de acord ar intensifica schimburile și contactele interumane dintre societățile civile, ducând astfel la îmbunătățirea înțelegerii reciproce, și ar fi benefic pentru schimburile economice; solicită Comisiei să prezinte o propunere de introducere a Ucrainei pe lista țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de obligația de a deține viză; solicită statelor membre să pună pe deplin în aplicare acordul actual de facilitare a eliberării vizelor, pentru a înlesni accesul în UE, în special în cazul studenților și al cercetătorilor științifici;
14. salută actualizarea criteriilor de exonerare de obligația de a deține viză, astfel încât să se țină seama de drepturile fundamentale, dar și de beneficiile economice, în special în ceea ce privește turismul și comerțul exterior, precum și includerea acestor criterii într-un articol al regulamentului;

Joi, 27 februarie 2014

15. subliniază faptul că o mai mare liberalizare a vizelor necesită mai multe cunoștințe privind aplicarea exonerărilor actuale de obligația de a deține viză, inclusiv prin intermediul sistemului electronic al UE de autorizare a călătoriilor (EU-ESTA); solicită Consiliului și Comisiei să asigure informarea mai completă a Parlamentului cu privire la situația țărilor terțe aflate în discuție, pentru a face posibilă exercitarea unui control democratic corespunzător;
16. invită Comisia să reflecteze asupra modurilor în care, în viitor, modificările aduse anexelor regulamentului și încheierea acordurilor bilaterale de exonerare de obligația de a deține viză ar putea fi efectuate în paralel, acolo unde se apreciază că sunt necesare, evitând astfel riscul ca o modificare a anexelor să nu fie urmată imediat de acordul necesar de exonerare de obligația de a deține viză;
17. ia notă de acordul privind mecanismul de suspendare; se așteaptă ca statele membre să declanșeze acest mecanism cu bună-credință și numai în ultimă instanță, într-o situație de urgență, în care este nevoie de un răspuns urgent pentru depășirea unor dificultăți cu care se confruntă întreaga Uniune, precum și în cazul în care sunt întrunite criteriile relevante;
18. consideră că reciprocitatea deplină a vizelor este un obiectiv pe care Uniunea ar trebui să îl urmărească în mod activ în relațiile sale cu țările terțe, contribuind astfel la îmbunătățirea credibilității și a consecvenței politicii externe a Uniunii la nivel internațional.
19. solicită o dezbatere privind legătura dintre o mai mare liberalizare a vizelor și cererile formulate de anumite state membre cu privire la măsuri sporite de securitate și controale mai stricte la frontiere pentru călătorii exonați de obligația de a deține viză;

Sistemul de informații privind vizele (VIS)

20. solicită eu-LISA să prezinte cât mai curând posibil rapoartele preconizate de evaluare a Sistemului de informații privind vizele;

Implicarea Parlamentului European

21. solicită Consiliului și Comisiei să îmbunătățească fluxul de informații către Parlament în ceea ce privește negocierile referitoare la acorduri interinstituționale în materie de vize, în conformitate cu articolul 218 alineatul (10) din TFUE și cu Acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană;
22. își anunță intenția de a înființa un grup de contact pentru politica în materie de vize în cadrul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne; invită Președinția Consiliului și statele membre, împreună cu Comisia, să participe la reuniunile acestui grup de contact;

o

o o

23. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.
-

Joi, 27 februarie 2014

P7_TA(2014)0178

Măsurile specifice luate în cadrul politicii comune în domeniul pescuitului cu scopul de a dezvolta rolul femeii

Rezoluția Parlamentului European din 27 februarie 2014 referitoare la măsurile specifice luate în cadrul politicii comune în domeniul pescuitului cu scopul de a dezvolta rolul femeii (2013/2150(INI))

(2017/C 285/22)

Parlamentul European,

- având în vedere legislația aplicabilă Fondului european pentru pescuit (FEP), în special Regulamentele (CE) nr. 2328/2003, (CE) nr. 861/2006, (CE) nr. 1198/2006 și (CE) nr. 791/2007 ale Consiliului, care stabilesc norme detaliate și reglementări privind asistența structurală a Comunității în sectorul pescuitului,
- având în vedere Directiva 2010/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 iulie 2010 privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbații și femeile care desfășoară o activitate independentă și de abrogare a Directivei 86/613/CEE a Consiliului ⁽¹⁾,
- având în vedere poziția sa din 6 februarie 2013 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind politica comună în domeniul pescuitului ⁽²⁾,
- având în vedere poziția sa din 12 septembrie 2012 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor obținute din pescuit și din acvacultură ⁽³⁾,
- având în vedere propunerea Comisiei și pozițiile adoptate de Parlament și de Consiliu cu privire la Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime (COM(2011)0804),
- având în vedere propunerea prezentată de Comisie și pozițiile adoptate de Parlament și de Consiliu referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a normelor de participare și diseminare pentru Programul-cadru pentru cercetare și inovare Orizont 2020 (2014-2020) (COM(2011)0810),
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulată „Strategie pentru egalitatea între femei și bărbați 2010-2015” (COM(2010)0491),
- având în vedere Rezoluția sa din 15 decembrie 2005 referitoare la rețelele de femei: pescuit, agricultură și diversificare ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 22 noiembrie 2012 referitoare la pescuitul costier la scară mică, pescuitul artizanal și reforma politicii comune în domeniul pescuitului ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 22 noiembrie 2012 referitoare la dimensiunea externă a politicii comune în domeniul pescuitului ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 septembrie 2012 referitoare la reforma politicii comune din domeniul pescuitului – comunicare generală ⁽⁷⁾,
- având în vedere audierea intitulată „Femeile și dezvoltarea durabilă în domeniul pescuitului”, organizată de Comisia pentru pescuit la 1 decembrie 2010,

⁽¹⁾ JO L 180, 15.7.2010, p. 1.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0040.

⁽³⁾ JO C 353 E, 3.12.2013, p. 212.

⁽⁴⁾ JO C 286 E, 23.11.2006, p. 519.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2012)0460.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P7_TA(2012)0461.

⁽⁷⁾ JO C 353 E, 3.12.2013, p. 104.

Joi, 27 februarie 2014

- având în vedere audierea care a avut loc la Parlamentul European la 14 octombrie 2013 în cadrul Comisiei pentru pescuit și al Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen, care a avut ca temă dezvoltarea rolului femeii în domeniul pescuitului și al acvaculturii în Europa,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere deliberările comune ale Comisiei pentru pescuit și ale Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen, care au avut loc în temeiul articolului 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru pescuit și al Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A7-0070/2014),
- A. întrucât munca depusă de femei în domeniul pescuitului și al acvaculturii nu este recunoscută și, în general, rămâne invizibilă, în ciuda faptului că ea are o valoare adăugată economică considerabilă și în ciuda faptului că ea contribuie la durabilitatea socială, economică și de mediu a numeroase localități și regiuni din Europa, în special a zonelor dependente de pescuit;
- B. întrucât, în statele membre, peste 100 000 de femei lucrează în sectorul pescuitului, dintre care circa 4 % în sectorului pescuitului propriu-zis și în activități asociate navelor de pescuit, precum confecționerile de plase de pescuit, lucrătoarele portuare și împachetatoarele, circa 30 % în acvacultură, în special în domeniul pescuitului manual al crustaceelor și moluștelor, și circa 60 % în industria de prelucrare;
- C. întrucât trebuie să se țină seama de caracterul dificil al muncii depuse în mod tradițional de către femei în sectorul pescuitului și al acvaculturii, cum este pescuitul manual al crustaceelor și moluștelor, vânzarea tradițională de pește, fie ambulantă, fie în spații special amenajate în acest scop, fabricarea și repararea plaselor de pescuit (confecționerile de plase de pescuit), descărcarea și clasificarea peștelui și ambalarea în condiții climatice deosebit de dificile etc.;
- D. întrucât statisticile subestimează puternic realitatea implicării profesionale a femeilor în unele dintre aceste sectoare și întrucât criza economică generalizată și șomajul ridicat din unele state membre au contribuit la creșterea numerică a acestei categorii de populație, asistându-se la o participare tot mai intensă a femeilor în activitățile din domeniul pescuitului, în special în ceea ce privește pescuitul manual al crustaceelor și moluștelor, ca modalitate de a completa sau chiar de a asigura veniturile familiei;
- E. întrucât se recunoaște contribuția adusă de femei în cadrul activităților conexe pescuitului și acvaculturii, în special în domeniile legate de confecționarea și repararea plaselor de pescuit, descărcarea și clasificarea peștelui, gestionarea aprovizionării cu produse a vasului, prelucrarea, transformarea, împachetarea și comercializarea produselor din pește sau în domeniul gestiunii întreprinderilor de pescuit;
- F. întrucât Parlamentul European, în Rezoluția sa din 22 noiembrie 2012 referitoare la pescuitul costier la scară mică, pescuitul artizanal și reforma politicii comune în domeniul pescuitului, la punctul 30, solicită statelor membre să ia în considerare importanța rolului economic, social și cultural al femeilor în industria piscicolă, astfel încât acestea să poată avea acces la prestațiile sociale și semnaleză faptul că participarea activă a femeilor la diferitele activități din domeniul pescuitului contribuie, pe de o parte, la păstrarea și supraviețuirea sectorului pescuitului și, pe de altă parte, la protecția tradițiilor și practicilor specifice, precum și a diversității culturale a diferitelor regiuni;
- G. întrucât, în poziția sa din 12 septembrie 2012, Parlamentul European a cerut creșterea participării femeilor în organizațiile de producători din sectorul pescuitului și acvaculturii;
- H. întrucât Parlamentul European, în Rezoluția sa din 22 noiembrie 2012 referitoare la pescuitul costier la scară mică, pescuitul artizanal și reforma politicii comune în domeniul pescuitului, la punctul 31 privind Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime (FEPAM), solicită finanțare pentru a crește participarea femeilor în sectorul pescuitului, sprijinirea asociațiilor de femei, formare profesională destinată femeilor, precum și îmbunătățirea rolului femeilor în domeniul pescuitului prin acordarea de sprijin activităților desfășurate pe uscat și activităților asociate pescuitului, atât în domeniul producției, cât și în cel al transformării și comercializării;
- I. întrucât Parlamentul European, în Rezoluția sa din 22 noiembrie 2012 referitoare la pescuitul costier la scară mică, pescuitul artizanal și reforma politicii comune în domeniul pescuitului, la punctul 39, solicită Comisiei și statelor membre să ia măsuri pentru a se asigura că femeile beneficiază de o remunerație egală, precum și de alte drepturi sociale și economice, inclusiv de o asigurare, care să acopere riscurile și măsurile pentru aplicarea coeficienților de reducere a vârstei de pensionare (activitate pe timpul nopții, gradul de pericol, programul de lucru impus de ritmul de producție sau de posibilitatea de pescuit) la care acestea sunt expuse ca urmare a activităților desfășurate în sectorul pescuitului, precum și de recunoașterea ca boli profesionale a afecțiunilor specifice;

Joi, 27 februarie 2014

- J. întrucât informațiile statistice referitoare la forța de muncă și, în special, referitoare la distribuția sa pe genuri în cadrul anumitor activități, precum și informațiile referitoare la pescuitul artizanal sau la scară mică, la acvacultura extensivă și activitățile conexe, rămân în plan secund față de informațiile referitoare la capturi, descărcări, tonaj etc.;
- K. întrucât datele statistice la nivelul Uniunii Europene și al statelor membre referitoare la forța de muncă în domeniul pescuitului, acvaculturii și al activităților conexe nu sunt complete, armonizate și detaliate pe indicatori care să permită estimarea contribuției femeilor în aceste sectoare;
- L. întrucât, în ciuda faptului că munca depusă de către femei în sectorul pescuitului și al acvaculturii și a contribuției sale economice importante, femeile nu se bucură de o protecție socială și de muncă adecvată și nici de un statut profesional și de muncă adecvat;
- M. întrucât femeile suferă din cauza discriminării economice în sectorul pescuitului și primesc o remunerație mai mică comparativ cu bărbații pentru realizarea acelorași activități;
- N. întrucât adesea munca femeilor din domeniul pescuitului nu se bucură de recunoaștere legală și nu le dă drept de acces la o protecție socială pe măsura riscurilor și a afecțiunilor de sănătate specifice și caracteristice acestor activități;
- O. întrucât Parlamentul European, în Rezoluția sa din 22 noiembrie 2012 referitoare la pescuitul costier la scară mică, pescuitul artizanal și reforma politicii comune în domeniul pescuitului, la punctul 42, invită Comisia și statele membre să ia măsuri pentru o mai mare recunoaștere juridică și socială a activității femeilor în domeniul pescuitului și pentru a garanta că femeile care lucrează cu normă întreagă sau cu fracțiune de normă în întreprinderile familiale sau care își ajută soții și contribuie astfel la sustenabilitatea economică proprie și a familiei beneficiază de recunoaștere legală sau că li se acordă beneficii sociale echivalente cu cele de care se bucură persoanele care desfășoară activități independente, în special prin aplicarea Directivei 2010/41/UE și pentru a le garanta drepturile sociale și economice, inclusiv egalitatea salarială, ajutoare de șomaj în caz de întrerupere (temporară sau definitivă) a activității, dreptul la pensie, concilierea vieții profesionale cu viața privată, accesul la concediul de maternitate, accesul la asigurările sociale, la serviciile sanitare gratuite și la protecția securității și sănătății la locul de muncă, dar și la asigurări care să acopere riscurile la care se expun atunci când lucrează pe mare;
- P. întrucât, în Rezoluția sa din 12 septembrie 2012, Parlamentul European s-a pronunțat în favoarea necesității de a acorda o mai mare recunoaștere juridică și socială și o mai mare recompensă rolului pe care îl au femeile în sectorul pescuitului și aceleași drepturi ca și bărbații, precum și un statut juridic și beneficii sociale echivalente celor de care se bucură lucrătorii independenți femeilor care își ajută soții și partenerii de viață care lucrează în sectorul pescuitului, contribuind astfel la întreținerea unei întreprinderi familiale,
1. solicită Comisiei să sprijine realizarea unui program statistic specific privind regiunile dependente de pescuit, acordând o atenție deosebită pescuitului costier artizanal, metodelor de pescuit tradiționale și canalelor de comercializare specifice, precum și muncii și condițiilor sociale și de muncă ale lucrătoarelor în domeniul pescuitului manual al crustaceelor și moluștelor, confecționerelor de plase de pescuit și femeilor care lucrează în domeniul pescuitului artizanal și în activitățile conexe, cu scopul de a evalua necesitățile specifice ale activității femeilor și de a îmbunătăți recunoașterea socială a acestor profesii care presupun o muncă foarte dură;
 2. consideră că este necesar să se îmbunătățească modul de colectare și de analizare a informațiilor statistice referitoare la ocuparea forței de muncă în domeniul pescuitului, informații defalcate pe sexe, tip de activitate și tipul de contract de muncă (activități independente, salariate, fracțiune de normă, normă întreagă, ocazional), pentru a putea estima contribuția femeilor în sectorul pescuitului și al acvaculturii;
 3. îndeamnă Comisia să se asigure că datele compilate defalcate pe gen se referă și la sectorul capturilor și că sunt introduși noi indicatori cum ar fi vârsta, nivelul de educație și nivelul de formare, precum și activitatea soților și a partenerilor de viață;
 4. consideră necesară stabilirea unor definiții clare cu privire la indicatorii statistici folosiți în culegerea de date referitoare la ocuparea forței de muncă în domeniul pescuitului, acvaculturii și al activităților conexe; consideră, de asemenea, necesară elaborarea unui set de indicatori statistici armonizați la nivelul UE și invită statele membre să furnizeze la timp date complete în conformitate cu indicatorii în cauză;

Joi, 27 februarie 2014

5. cere Comisiei și Consiliului să acorde recunoaștere juridică și socială rolului pe care îl au femeile în sectorul pescuitului și al acvaculturii, precum și în ceea ce privește dezvoltarea durabilă al zonelor dependente de pescuit, cu scopul de a elimina toate barierele economice, administrative și sociale care îngreunează participarea acestora în condiții de egalitate;
6. cere Comisiei și Consiliului să îndemne statele membre să reglementeze și să recunoască drept boli profesionale leziunile articulațiilor sau ale coloanei vertebrale sau bolile reumatice provocate de condițiile meteorologice dure în care trebuie să muncească lucrătoarele din domeniul pescuitului manual al crustaceelor și moluștelor, confecționerile de plase de pescuit, lucrătoarele portuare, împachetatoarele, femeile care lucrează în întreprinderi prelucrătoare sau în domeniul prelucrării, al pescuitului și al comercializării, precum și bolile cauzate de ridicarea unor greutăți excesive;
7. îndeamnă Comisia să recunoască faptul că munca femeilor contribuie la o mai bună trasabilitate a produselor piscicole, ceea ce contribuie la o mai bună informare a consumatorului și asigură standarde mai înalte de calitate și securitate a produselor piscicole și de acvacultură și sporește astfel oportunitățile economice, gastronomice și turistice ale zonelor de pescuit;
8. solicită crearea (în cadrul Fondului European pentru Pescuit și Afaceri Maritime și/sau al altor instrumente) unor mecanisme specifice de sprijin care să poată fi activate în situații de urgență (dezastre naturale) precum și a unor mecanisme de compensare financiară a pescarilor, a pescăriștelor și a familiilor lor pe perioadele de interdicție temporară a pescuitului, mai ales în zonele în care pescuitul este unica activitate aducătoare de venit;
9. consideră că este necesar să se încurajeze și să se acorde sprijin economic pentru asocierea între femei prin intermediul rețelelor de femei, la nivel național și european, cu scopul de a crește vizibilitatea rolului femeilor în sectorul pescuitului, de a sensibiliza societatea în ceea ce privește contribuția femeilor la această activitate, de a facilita schimburile de experiență și de a comunica necesitățile și revendicările femeilor de la nivelul administrațiilor locale și până la organismele europene;
10. solicită Comisiei și statelor membre să faciliteze accesul la finanțare al organizațiilor de femei din domeniul pescuitului, acvaculturii și activităților conexe astfel încât acestea să își poată pune în practică inițiativele, să își consolideze organizațiile și să stabilească legături cu alte organizații de femei în vederea schimbului de experiență și bune practici;
11. consideră că este necesar să se încurajeze și să se consolideze participarea efectivă a femeilor în cadrul organelor de consultare și al consiliilor consultative, de decizie, de reprezentare, regionale, precum și în cadrul organizațiilor profesionale, garantând participarea acestora la luarea deciziilor atât în sectorul public, cât și în cel privat în aceleași condiții ca și bărbații;

Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime (FEPAM) 2013-2020

12. ia act de faptul că numai unul dintre statele membre a utilizat oportunitățile oferite de axa 4 a Fondului european pentru pescuit pentru a finanța proiecte ai căror beneficiari sunt femeile, cere statelor membre să profite de ocaziile oferite de FEPAM în următoarele scopuri:
 - să aplice principiul egalității de șanse, atât în etapa de elaborare, cât și în cea de dezvoltare sau de punere în aplicare a programelor operaționale;
 - să încurajeze participarea femeilor în sectorul pescuitului reorganizând sectorul și oferind dotări adecvate (cum ar fi vestiare pe bărci și în porturi);
 - să sprijine asociațiile de femei și funcționarea acestora într-o structură de tip rețea, cum ar fi confecționerile de plase de pescuit, lucrătoarele portuare și împachetatoarele;
 - să sprijine proiectele care au scopul de a ameliora problemele cauzate de condițiile de muncă ale lucrătoarelor în domeniul pescuitului manual al crustaceelor și moluștelor, inclusiv prin reconcilierea vieții profesionale cu viața familială;
 - să sprijine proiecte pentru dezvoltarea, diversificarea și valorificarea rolului femeilor în domeniul pescuitului și al acvaculturii;
 - să faciliteze accesul femeilor și al tinerelor la formare profesională prin intermediul finanțării de cursuri de formare specifice, al finanțării învățământului profesional și al recunoașterii profesionale a activității acestora. În acest scop, statele membre ar trebui să pună în aplicare procese pentru obținerea certificatelor profesionale cu recunoaștere oficială și pentru înființarea de centre de formare în aceste profesii pe care, de obicei, le desfășoară femeile din diferite colective de muncă;
 - să ofere tinerelor oportunități de angajare mai bune și să sprijine continuitatea de la o generație la alta, în special prin dezvoltarea de activități profesionale durabile pentru mediul marin;

Joi, 27 februarie 2014

- să încurajeze formarea profesională, în special pentru femeile care lucrează în sectorul pescuitului și al acvaculturii, pentru a crește posibilitățile acestora de acces la posturi de conducere și la posturi tehnice calificate și de gestiune în domeniul pescuitului, în condiții salariale egale cu ale bărbaților;
 - să îmbunătățească rolul femeilor în domeniul pescuitului, sprijinind în special activitățile realizate pe uscat și activitățile asociate pescuitului, atât în etapa de producție, cât și în cea de prelucrare, comercializare și vânzare;
 - să încurajeze inițiativele antreprenoriale ale femeilor, inclusiv, după caz, diversificarea economică a anumitor activități relaționate cu sectorul pescuitului, dar și a unor activități precum muzeologia, tradițiile culturale, artizanatul, gastronomia și restaurantele;
 - să încurajeze inițiativele antreprenoriale în activități care nu au legătură cu activitatea de pescuit, în acele zone de coastă care au pierdut locuri de muncă în urma aplicării reformei în domeniul pescuitului;
13. cere statelor membre să faciliteze modalități de creditare flexibile, care să permită depășirea dificultăților specifice cu care se confruntă femeile pentru a-și finanța proiectele pasibile de a fi incluse în programele naționale în cadrul FEPAM;
14. solicită statelor membre să sprijine inițiativele antreprenoriale ale femeilor prin facilitarea unui sistem favorabil de microcredite și printr-o informare adecvată privind oportunitățile de finanțare;
15. solicită statelor membre să ia măsuri de dezvoltare și modernizare a infrastructurii locale, de diversificare a activităților economice și de îmbunătățire a calității vieții în zonele pescărești, mai ales în zonele care depind în întregime de pescuit, pentru a asigura dezvoltarea durabilă a acestora, combaterea sărăciei în general și a femeilor și copiilor în mod special, precum și a violenței îndreptate împotriva femeilor și a violenței domestice;
16. reamintește pozițiile adoptate în cadrul procedurii referitoare la Orizont 2020, Programul-cadru pentru cercetare și inovare Orizont (2014-2020), referitoare la impulsivitatea participării femeilor în toate activitățile de cercetare, proiectare și în disciplinele științifice, precum și, în special, femeilor care își dedică activitatea profesională cunoașterii mediului marin;
17. Invită statele membre:
- să acorde recunoaștere juridică pentru munca femeilor care contribuie din punct de vedere economic la unitatea familială și a femeilor care contribuie prin munca pe care o depun, deși neremunerată;
 - să garanteze acordarea de ajutoare femeilor, acordându-le ajutoare de șomaj în cazul în care sunt obligate să recurgă la o întrerupere (temporară sau definitivă) a activității profesionale, dreptul la pensie, posibilitatea de reconciliere a vieții profesionale cu cea privată, acces la concediu de maternitate (indiferent de statutul lor conjugal în cadrul cuplului), la securitate socială și la servicii sanitare gratuite și la protecția în fața riscurilor la care se expun deoarece muncesc în sectorul maritim și al pescuitului;
18. întrucât Parlamentul European, în Rezoluția sa din 22 noiembrie 2012 referitoare la dimensiunea externă a politicii comune în domeniul pescuitului, la punctul 28, cere ca, în cadrul OMC, UE să susțină penalizarea țărilor unde au loc acțiuni de discriminare a femeilor și, la punctul 45, îndeamnă Comisia ca, în cursul negocierilor acordurilor din domeniul pescuitului, să se asigure că statul costier alocă o parte substanțială din sprijinul sectorial pentru dezvoltare proiectelor care au drept obiectiv recunoașterea, promovarea și diversificarea rolului femeilor în sectorul pescuitului, asigurând aplicarea principiului egalității de tratament și al egalității de șanse între femei și bărbați în ceea ce privește în special formarea și accesul la finanțare și la credite;
19. solicită Comisiei să se asigure că dimensiunea europeană de gen se regăsește și este garantată în cadrul Acordurilor de Parteneriat Economic care implică activitatea de pescuit;

Regulamentul de bază privind politica comună în domeniul pescuitului

20. cere statelor membre să vegheze la îndeplinirea obiectivelor din cadrul noii politici comune în domeniul pescuitului în ceea ce privește accesul la resurse de pescuit, pe baza unor criterii transparente de mediu, sociale și economice, introducând principiile egalității de tratament și de șanse între femei și bărbați;
21. cere statelor membre să recunoască statutul profesional al femeilor în cazurile de întrerupere temporară a activității, inclusiv în cazurile de întrerupere din motive biologice;

Joi, 27 februarie 2014

22. cere Comisiei și statelor membre să ia măsuri pentru a asigura respectarea Directivei 2010/41/UE pentru ca femeile care lucrează în domeniul pescuitului cu normă întreaga sau cu fracțiune de normă în întreprinderile familiale sau care își ajută soții sau partenerii de viață și contribuie astfel la sustenabilitatea economică proprie și a familiei, precum și femeile care realizează această activitate ca mod de viață și care nu aparțin niciunei unități familiale, să beneficieze de recunoaștere legală și de beneficii sociale echivalente cu cele de care se bucură persoanele care desfășoară activități independente;

o

o o

23. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și guvernelor statelor membre.

Joi, 27 februarie 2014

P7_TA(2014)0179

Taxele pentru copierea privată

Rezoluția Parlamentului European din 27 februarie 2014 referitoare la taxele pentru copierea privată (2013/2114(INI))

(2017/C 285/23)

Parlamentul European,

- având în vedere Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională ⁽¹⁾,
 - având în vedere propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind gestionarea colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe și acordarea de licențe multiteritoriale pentru drepturile asupra operelor muzicale pentru utilizări online pe piața internă (COM(2012)0372), precum și evaluarea de impact care însoțește această propunere,
 - având în vedere articolele 4, 6, 114 și 118 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
 - având în vedere hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene, mai ales din 21 octombrie 2010 în cauza C-467/08, Padawan/SGAE [2010] Rep. p. I-10055, din 16 iunie 2011 în cauza C-462/09, Stichting de Thuiskopie/Opus Supplies Deutschland GmbH și alții [2011] Rep. p. I-05331, din 9 februarie 2010 în cauza C-277/10, Martin Luksan/Petrus van der Let (nepublicată încă), din 27 iunie 2013 în cauzele conexe C-457/11 – C-460/11, VG Wort/Kyocera Mita și alții (nepublicate încă) și din 11 iulie 2013 în cauza C-521/11, Austro Mechana/Amazon (nepublicată încă),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 24 mai 2011 intitulată „O piață unică pentru drepturile de proprietate intelectuală: Stimularea creativității și inovației pentru a oferi Europei creștere economică, locuri de muncă de calitate și produse și servicii de primă clasă” (COM(2011)0287),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 18 decembrie 2012 privind conținutul creativ online pe piața unică (COM(2012)0789),
 - având în vedere recomandările lui António Vitorino din 31 ianuarie 2013 în urma procesului de mediere în ceea ce privește taxele pentru copierea privată și reprografie,
 - având în vedere documentul de lucru al Comisiei pentru afaceri juridice intitulat „Drepturi de autor în sectorul muzical și audiovizual”, aprobat la 29 iunie 2011,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0114/2014),
- A. întrucât cultura și creativitatea constituie fundamentul identității europene, trecute și prezente, și vor juca un rol vital în dezvoltarea economică și socială viitoare a Uniunii Europene;
- B. întrucât cultura și creația artistică reprezintă o parte integrantă a economiei digitale, iar expresia conținutului cultural de înaltă calitate și de masă se bazează pe egalitatea accesului la creșterea digitală a Europei, și întrucât consultările arată că piața digitală europeană nu și-a îndeplinit încă promisiunile privind o distribuție eficientă, remunerarea echitabilă a creatorilor și distribuția corectă și eficientă a veniturilor în sectorul cultural în general, iar găsirea unor soluții la aceste probleme presupune o acțiune la nivelul Uniunii;

⁽¹⁾ JO L 167, 22.6.2001, p. 10.

Joi, 27 februarie 2014

- C. întrucât tranziția la mediul digital are un impact enorm asupra modului în care sunt exprimate, distribuite și dezvoltate identitățile culturale și întrucât reducerea barierelor în calea participării și apariția unor noi canale de distribuție facilitează accesul la operele de creație și la cultură, favorizând circulația, descoperirea și redescoperirea culturii și a creațiilor artistice din întreaga lume și asigurând oportunități pentru creatori și artiști; întrucât oportunitățile de piață pentru noi servicii și societăți s-au mărit astfel extrem de mult;
- D. întrucât dreptul autorilor la protecția operelor lor de creație și la o remunerare echitabilă a activității de creație trebuie să existe și în epoca digitală;
- E. întrucât copierea privată digitală a căpătat o mare importanță economică ca urmare a progresului tehnic și a utilizării internetului și a tehnologiei de tip cloud computing și întrucât sistemul existent de taxe pentru copierea privată nu ține seama într-o măsură suficient de mare de evoluțiile din epoca digitală; întrucât, în prezent, nu există încă un model alternativ în acest domeniu, care să garanteze compensații echitabile pentru titularii de drepturi și, în același timp, să permită copierea privată; întrucât trebuie, totuși, să aibă loc o dezbateră în vederea actualizării mecanismului de copiere privată, pentru a se spori eficacitatea acestuia și a se ține seama într-o mai mare măsură de progresele tehnologice;
- F. întrucât Directiva Parlamentului European și a Consiliului privind gestionarea colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe și acordarea de licențe multiteritoriale pentru drepturile asupra operelor muzicale pentru utilizări online pe piața internă, care a fost adoptată de Parlamentul European și de Consiliu la 4 februarie 2014, confirmă faptul că la gestionarea drepturilor de autor trebuie să se acorde o atenție deosebită transparenței fluxului de plăți colectate, distribuite și plătite titularilor de drepturi de către societățile de gestiune colectivă, inclusiv pentru copierea privată;
- G. întrucât Directiva 2001/29/CE permite statelor membre să prevadă o excepție de la dreptul de reproducere pentru anumite tipuri de reproduceri ale materialelor audio, vizuale și audiovizuale pentru uz personal sau o limitare a acestui drept, însoțită de o compensație echitabilă, și permite consumatorilor, în țările care au pus în aplicare această limitare, să își copieze în mod liber și ori de câte ori doresc colecțiile muzicale și audiovizuale de pe un suport sau material multimedia pe altul, fără a trebui să ceară permisiunea titularilor drepturilor de autor, cu condiția ca această copiere să fie destinată unui uz privat; întrucât orice taxe trebuie calculate pe baza posibilelor prejudicii cauzate titularilor de drepturi prin actul de copiere privată;
- H. întrucât valoarea totală a taxelor pentru copierea privată colectate în 23 din cele 28 de state membre ale Uniunii Europene a crescut de peste trei ori de la intrarea în vigoare a Directivei 2001/29/CE și reprezintă, în prezent, peste 600 de milioane EUR, potrivit estimărilor Comisiei Europene, și întrucât această sumă reprezintă o valoare considerabilă pentru artiști;
- I. întrucât, pentru producătorii și importatorii de suporturi și materiale de înregistrare tradiționale și digitale, aceste taxe reprezintă doar o mică parte a cifrei lor de afaceri – estimată la un total de peste 1 000 miliarde EUR;
- J. întrucât, în cazul unui număr mare de terminale mobile, există teoretic posibilitatea copierii pentru uz personal, aceste terminale nefiind totuși folosite în acest scop; solicită, prin urmare, purtarea de discuții pe termen lung pentru a găsi o abordare mai eficientă și mai actuală, care să nu se bazeze neapărat pe o taxă fixă pentru dispozitive;
- K. întrucât compararea prețurilor materialelor vândute de o țară care aplică taxe și cele ale materialelor vândute de o țară care nu aplică taxe indică faptul că taxa pentru copierea în scopuri private nu are un impact semnificativ asupra prețului produselor;
- L. întrucât, de la intrarea în vigoare a Directivei 2001/29/CE, s-au înregistrat, la nivel național și european, numeroase acțiuni în justiție, inițiate de către producătorii și importatorii de suporturi și echipamente de înregistrare tradiționale și digitale;
- M. întrucât Directiva 2001/29/CE și jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene nu impun statelor membre să garanteze titularilor de drepturi plățirea directă a întregii sume rezultate din taxele pentru copierea privată și întrucât statele membre dispun de o marjă largă de apreciere pentru a decide ca o parte a acestei compensații să fie furnizată indirect;
- N. întrucât taxele pentru copierea privată sunt plătite de consumatori atunci când cumpără suportul sau serviciile de înregistrare sau stocare și întrucât consumatorii au, prin urmare, dreptul de a cunoaște existența și valoarea acestor taxe; întrucât valoarea taxelor pentru copierea privată ar trebui să reflecte utilizarea efectivă a acestor echipamente și servicii în scopul copierii private de materiale audio, vizuale și audiovizuale;

Joi, 27 februarie 2014

- O. întrucât prețurile pentru suporturi și materiale nu variază în funcție de nivelurile diferite de taxe pentru copierea privată aplicate în Uniune și întrucât eliminarea taxelor pentru copierea privată în Spania în 2012 nu a avut niciun impact asupra prețurilor pentru suporturile și materiale;
- P. întrucât există diferențe mari între diferitele modele și rate de colectare a taxelor pentru copierea privată, inclusiv în ceea ce privește consecințele acestora asupra consumatorilor și a pieței unice; întrucât ar trebui creat un cadru european care să garanteze un nivel ridicat de transparență în beneficiul titularilor de drepturi, al producătorilor și importatorilor de echipamente, al consumatorilor, precum și al prestatorilor de servicii din întreaga Uniune și întrucât, pentru ca în era digitală și a pieței interne să se mențină echilibrul din cadrul sistemului, ar trebui să se modernizeze mecanismele de taxare în numeroase state membre și să se creeze un cadru european care să garanteze condiții echivalente pentru titularii de drepturi, consumatori, producători și importatorii de echipamente, precum și pentru furnizorii de servicii din întreaga Uniune;
- Q. întrucât mecanismele de exonerare și de rambursare pentru uzul profesional instituite în statele membre trebuie să fie eficiente; întrucât, în anumite state membre, aceste mecanisme sunt necesare și întrucât deciziile judecătorești adoptate în unele state membre nu sunt întotdeauna aplicate;
- R. întrucât, în cazul accesului la operele on-line și al vânzării acestora, practicile de acordare a licențelor sunt complementare sistemului de taxe pentru copierea privată;
- S. întrucât procesul clasic de copiere este înlocuit, mai ales în domeniul digital, de așa-numitele modele de difuzare în flux (streaming), în cazul cărora nu se înregistrează nicio copie a operei protejate de drepturile de autor pe terminalul utilizatorului, și întrucât, prin urmare, ar trebui preferate, mai ales în aceste cazuri, modelele de acordare a unei licențe,

Un sistem corect ce trebuie modernizat și armonizat

1. reamintește că sectorul cultural asigură 5 milioane de locuri de muncă în UE și 2,6 % din PIB-ul UE, fiind unul dintre principalele motoare ale creșterii europene și o sursă de locuri de muncă noi care nu pot fi delocalizate, precum și faptul că acest sector stimulează inovarea și este un mijloc eficient de combatere a recesiunii actuale;
2. reamintește faptul că legislația în materie de drepturi de autor ar trebui să asigure un echilibru între interesele, inter alia, ale creatorilor și ale consumatorilor; consideră, în acest context, că toți consumatorii europeni ar trebui să aibă dreptul de a efectua copii private după conținuturi achiziționate în mod legal;
3. solicită, așadar, Comisiei să prezinte o propunere legislativă de revizuire a Directivei 2001/29/CE privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională, inclusiv o dispoziție privind armonizarea integrală a excepțiilor și limitărilor referitoare, printre altele, la copierea privată;
4. subliniază faptul că regimul actual al drepturilor de autor este unul fragmentat, care necesită reforme în vederea facilitării accesului la conținuturi culturale și creative și a creșterii circulației globale a acestora, astfel încât artiștii, creatorii, consumatorii, întreprinderile și populația să beneficieze de evoluțiile din domeniul digital, de noile canale de distribuție, de noile modele de afaceri și de alte oportunități, în special în perioadele de austeritate bugetară;
5. ia act de faptul că, în prezent, taxele pentru copierea privată constituie o sursă de venit cu importanță variabilă pentru diferitele categorii de titulari de drepturi, iar importanța acesteia diferă semnificativ de la un stat membru la altul;
6. consideră că sistemul de copiere privată este un sistem corect și care echilibrează excepția de copiere pentru uz personal cu dreptul la compensații echitabile pentru titularii de drepturi, precum și că acesta este un sistem ce s-ar cuveni păstrat, în special în cazurile în care titularii de drepturi nu sunt în măsură să obțină o licență directă pentru dreptul de reproducere pe mai multe dispozitive; consideră că, pe termen scurt, nu există nicio alternativă la acest sistem echilibrat; subliniază, totuși, că, pe termen lung, trebuie organizate dezbateri în vederea evaluării permanente a sistemului de copiere privată în lumina evoluțiilor pieței și ale domeniului digital și a comportamentului consumatorilor, și, dacă este posibil, în vederea analizării posibilelor alternative care ar permite atingerea obiectivului de asigurare a unui echilibru între excepția în ceea ce privește copierea de către consumatori și compensarea creatorilor;
7. subliniază că discrepanțele foarte mari dintre sistemele naționale de colectare de taxe, în special în ceea ce privește tipurile de produse supuse taxării și nivelul acestor taxe pot distorsiona concurența și da naștere la „forum shopping” în cadrul pieței interne;

Joi, 27 februarie 2014

8. invită statele membre și Comisia Europeană să realizeze un studiu cu privire la elementele esențiale ale copierii private, îndeosebi cu privire la o definiție comună, la conceptul de „compensații echitabile”, care, în prezent, nu este explicit reglementat de Directiva 2001/29/CE, și la conceptul de „prejudiciu” adus autorului prin reproducerea neautorizată a operei sale pentru uz privat; îndeamnă Comisia să găsească un compromis în ceea ce privește produsele care ar trebui să facă obiectul unei taxe și să stabilească criterii comune pentru modalitățile de negociere a ratelor aplicabile pentru copierea privată în vederea punerii în aplicare a unui sistem transparent, echitabil și uniform pentru consumatori și creatori;

Pentru o procedură unică de colectare a taxelor, o mai bună vizibilitate în rândul consumatorilor și proceduri de rambursare mai eficiente

9. consideră că taxele pentru copierea privată ar trebui aplicate tuturor materialelor și suporturilor utilizate pentru capacități de înregistrare și de stocare în scopuri private atunci când actele de copiere privată aduc prejudicii creatorilor;

10. subliniază faptul că ar trebui definit în mod clar conceptul de copii pentru uz privat pentru toate dispozitivele, precum și că trebuie garantat accesul utilizatorului la conținutul protejat prin drepturi de autor pe toate suporturile media, pe baza unei singure taxe pentru copiere; solicită respectarea mecanismelor deja existente în statele membre, precum excepțiile și scutiunile de la plata taxelor și posibilitatea aplicării acestora în paralel pe piață;

11. consideră ca taxele pentru copierea privată trebuie colectate la nivel de producători sau importatori; constată că transferul acestei taxe la nivelul distribuitorilor ar genera o sarcină administrativă excesivă pentru întreprinderile mici și mijlocii de distribuție și organizațiile de gestiune colectivă a drepturilor de autor;

12. recomandă, în cazul tranzacțiilor transfrontaliere, colectarea taxelor pentru copierea privată în statul membru în care își are reședința utilizatorul final care a cumpărat produsul, în conformitate cu hotărârea luată în cauza C-462/09 (Opus), menționată mai sus.

13. consideră, prin urmare, că, pentru a împiedica orice formă de plată dublă în cazul tranzacțiilor transfrontaliere, taxele pentru copierea privată a unui anumit produs ar trebui să poată fi percepute doar o singură dată, de către o organizație de gestiune colectivă dintr-un stat membru, și că taxele plătite în mod necuvenit într-un stat membru altul decât cel al utilizatorului final ar trebui rambursate;

14. consideră că statele membre în care se percep taxe ar trebui să simplifice și să armonizeze valoarea acestor taxe;

15. invită statele membre să simplifice, prin consultare cu toate părțile interesate, procedurile de stabilire a taxelor astfel încât să garanteze echitatea și obiectivitatea;

16. insistă ca rolul sistemului de copiere privată în remunerarea artiștilor și difuzarea culturală să devină mai vizibil pentru consumatori; îndeamnă statele membre și titularii de drepturi să lanseze campanii „pozitive”, care să pună în evidență beneficiile aduse de taxele pentru copierea privată;

17. consideră că trebuie informați consumatorii cu privire la valoarea, scopul și utilizarea taxelor pe care le plătesc; îndeamnă, prin urmare, Comisia și statele membre să se angajeze într-un dialog cu producătorii, importatorii, comercianții cu amănuntul și asociațiile de consumatori pentru a garanta că aceste informații se află în mod clar la dispoziția consumatorilor;

18. îndeamnă statele membre să adopte reglementări transparente pentru exonerările în cazul utilizărilor profesionale, pentru a se asigura că acestea sunt exceptate, inclusiv în practică, de la plata taxelor pentru copierea privată în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene;

19. invită statele membre să garanteze că nu trebuie plătite taxe pentru copierea privată în cazul în care suporturile sunt utilizate pentru uz profesional și că diferitele mecanisme de rambursare a taxelor achitate pentru utilizatorii profesionali sunt înlocuite cu sisteme care garantează faptul că acești utilizatori nu au obligația de a plăti taxa de la bun început;

Transparență la nivelul alocării veniturilor

20. salută directiva privind gestiunea colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe, recent adoptată de Parlament și de Consiliu, care pledează pentru o mai mare transparență a fluxurilor de plăți colectate, distribuite și plătite titularilor de drepturi de către societățile de gestiune colectivă, în special prin publicarea unui raport anual privind transparența, care să includă o secțiune specială referitoare la utilizarea sumelor colectate în scopuri sociale și culturale;

Joi, 27 februarie 2014

21. invită statele membre să asigure o mai mare transparență în alocarea sumelor provenite din taxele pentru copierea privată;
22. invită statele membre să se asigure că cel puțin 25 % din sumele provenite din plățile pentru copierea privată sunt folosite pentru a sprijini creația, artele spectacolului și activitățile de producție aferente;
23. invită statele membre să publice rapoarte privind aceste alocări de sume într-un format deschis și cu date care pot fi interpretate;
24. încurajează organizatorii de evenimente culturale și spectacole, care beneficiază de finanțare din taxele pentru copierea privată, să sensibilizeze publicul lor ținând cu privire la acest lucru prin intermediul unei publicități suplimentare;

Măsuri tehnice de protecție

25. subliniază că exonerarea privind copierea privată oferă cetățenilor dreptul să își copieze liber colecțiile muzicale și audiovizuale de pe un suport sau material multimedia pe altul, fără a cere permisiunea titularilor drepturilor de autor, cu condiția ca această copie să fie destinată uzului privat;
26. subliniază că, mai ales în epoca digitală, este necesară autorizarea aplicării măsurilor tehnice de protecție pentru a restabili echilibrul între libertatea de a copia în scopuri private și drepturile exclusive de autor;
27. subliniază faptul că măsurile tehnice de protecție nu trebuie să împiedice realizarea de copii de către consumatori sau remunerarea echitabilă a titularilor de drepturi pentru copierea privată;

Licențe

28. constată că, în pofida unui acces oficial la operele de creație, continuă descărcarea, stocarea și copierea privată a acestora; consideră, prin urmare, că existența unui sistem de taxare a copierii private continuă să fie utilă în mediul online; subliniază, totuși, că ar trebui să se prefere întotdeauna acordarea de licențe modelelor care aduc beneficii tuturor titularilor de drepturi de proprietate dacă nu sunt permise niciun fel de copii pe dispozitive și suporturi ale operei care face obiectul drepturilor de autor;
29. subliniază că domeniul de aplicare a excepției pentru copierea privată include anumite servicii online, printre care și anumite servicii de cloud computing;

Noi modele de afaceri în mediul digital

30. invită Comisia să evalueze impactul asupra sistemului copierii private al serviciilor de cloud computing pentru înregistrarea și stocarea privată a operelor protejate pentru a determina dacă aceste copii private ale operelor protejate ar trebui luate în considerare în cadrul mecanismelor de compensare pentru copii private și, dacă da, modalitatea în care ar trebui să se facă acest lucru;

o

o o

31. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.
-

Marți, 25 februarie 2014

II

(Comunicări)

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI
ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

PARLAMENTUL EUROPEAN

P7_TA(2014)0110

Cerere de ridicare a imunității parlamentare a dlui Tadeusz Cymański**Decizia Parlamentului European din 25 februarie 2014 privind cererea de ridicare a imunității lui Tadeusz Cymański (2013/2278(IMM))**

(2017/C 285/24)

Parlamentul European,

- având în vedere cererea de ridicare a imunității lui Tadeusz Cymański, transmisă de Ministerul Public al Republicii Polone la 23 octombrie 2013 și comunicată în ședința plenară din 18 noiembrie 2013,
 - în urma audierii lui Tadeusz Cymański, în conformitate cu articolul 7 alineatul (5) din Regulamentul de procedură,
 - având în vedere articolele 8 și 9 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, precum și articolul 6 alineatul (2) din Actul din 20 septembrie 1976 privind alegerea membrilor Parlamentului European prin vot universal direct,
 - având în vedere hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene din 12 mai 1964, 10 iulie 1986, 15 și 21 octombrie 2008, 19 martie 2010 și 6 septembrie 2011 ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 105 din Constituția Republicii Polone,
 - având în vedere articolul 5 alineatul (2), articolul 6 alineatul (1) și articolul 7 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0099/2014),
- A. întrucât Ministerul Public al Republicii Polone a solicitat ridicarea imunității parlamentare a lui Tadeusz Cymański în legătură cu o cerere de autorizare a începerii urmăririi penale împotriva unui deputat în Parlamentul European care i-a fost adresată de Inspectoratul General de Poliție Rutieră în legătură cu delictul descris la articolul 96 alineatul (3) din Codul delictelor minore al Poloniei;

⁽¹⁾ Hotărârea din 12 mai 1964 în cauza 101/63 Wagner/Fohrmann și Krier (Rec. 1964, p. 387), hotărârea din 10 iulie 1986 în cauza 149/85 Wybot/Faure și alții (Rec. 1986, p. 2391), hotărârea din 15 octombrie 2008 în cauza T-345/05 Mote/Parlamentul (Rep. 2008, p. II-2849), hotărârea din 21 octombrie 2008 în cauzele conexe C-200/07 și C-201/07 Marra/De Gregorio și Clemente (Rep. 2008, p. I-7929), hotărârea din 19 martie 2010 în cauza T-42/06 Gollnisch/Parlamentul (Rep. 2010, p. II-1135), hotărârea din 6 septembrie 2011 în cauza C-163/10 Patriciello (Rep. 2011, p. I-7565).

Marti, 25 februarie 2014

- B. întrucât, în conformitate cu articolul 8 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, deputații în Parlamentul European nu pot fi urmăriți, deținuți sau trimiși în judecată pentru opiniile sau voturile exprimate în exercițiul funcției lor;
- C. întrucât, în conformitate cu articolul 9 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, deputații în Parlamentul European se bucură, pe teritoriul propriului lor stat, de imunitățile acordate membrilor parlamentului lor;
- D. întrucât, în conformitate cu articolul 105 din Constituția Republicii Polone, „un deputat nu poate fi tras la răspundere pentru activitățile efectuate în sfera mandatului de deputat pe durata mandatului său sau după expirarea acestuia. În ceea ce privește astfel de activități, un deputat poate fi tras la răspundere numai în fața Seimului Poloniei și, în cazul în care a încălcat drepturile unor părți terțe, acesta poate fi acționat în instanță numai cu acordul Seimului”;
- E. întrucât doar Parlamentul poate decide dacă imunitatea trebuie sau nu ridicată într-un anumit caz; întrucât Parlamentul poate ține seama în mod rezonabil de poziția deputatului în cauză la luarea deciziei sale cu privire la ridicarea sau nu a imunității acestuia ⁽¹⁾;
- F. întrucât delictul prezumtiv nu are o legătură directă sau evidentă cu exercitarea de către Tadeusz Cymański a funcțiilor sale de deputat în Parlamentul European și nu reprezintă opinii sau voturi exprimate în exercitarea funcțiilor sale de deputat în Parlamentul European, în sensul articolului 8 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene;
- G. întrucât procedura penală care urmează să fie inițiată împotriva lui Tadeusz Cymański nu are, prin urmare, nicio legătură cu calitatea sa de deputat în Parlamentul European;
- H. întrucât, în cazul de față, Parlamentul nu a identificat nicio dovadă de *fumus persecutionis*, și anume o suspiciune suficient de serioasă și precisă cu privire la faptul că acest caz a fost adus la lumină în intenția de a cauza prejudicii activității politice a deputatului în cauză;
- I. întrucât cererea este prezentată în urma unei declarații scrise a dlui Cymański, prin care domnia sa a refuzat să respecte obligația de a dezvălui identitatea persoanei căreia i-a încredințat autovehiculul indicat în raportul său de către Inspectoratul General de Poliție Rutieră și a acceptat să achite o amendă de 500 PLN în legătură cu delictul descris la articolul 96 alineatul (3) din Codul delictelor minore al Poloniei;
 - 1. hotărăște să ridice imunitatea lui Tadeusz Cymański;
 - 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite imediat prezenta decizie, precum și raportul comisiei competente, autorității competente a Republicii Polone și lui Tadeusz Cymański.

⁽¹⁾ Cauza T-345/05 Mote/Parlament, citată mai sus, punctul 28.

Marți, 25 februarie 2014

P7_TA(2014)0116

Modificarea articolului 136 din Regulamentul de procedură privind participarea la ședințe**Decizia Parlamentului European din 25 februarie 2014 privind modificarea articolului 136 din Regulamentul de procedură al Parlamentului European referitor la participarea la ședințe (2013/2033(REG))**

(2017/C 285/25)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea de modificare a Regulamentului său de procedură (B7-0051/2013),
 - având în vedere Decizia 2005/684/CE, Euratom a Parlamentului European din 28 septembrie 2005 de adoptare a Statutului deputaților în Parlamentul European ⁽¹⁾,
 - având în vedere Decizia Biroului din 19 mai și 9 iulie 2008 privind normele de aplicare a Statutului deputaților în Parlamentul European ⁽²⁾,
 - având în vedere articolele 211 și 212 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri constituționale (A7-0038/2014),
1. decide să aducă Regulamentului său de procedură modificarea de mai jos;
 2. reamintește că această modificare intră în vigoare în prima zi a următoarei perioade de sesiune;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie, spre informare, Consiliului și Comisiei.

Amendamentul 1**Regulamentul de procedură al Parlamentului European****Articolul 136 – alineatul 2***Textul în vigoare*

(2) Numele deputaților a căror prezență este atestată de foaia de prezență sunt **înscrise** în procesul-verbal al fiecărei ședințe.

Amendamentul

(2) Numele deputaților a căror prezență este atestată de foaia de prezență sunt **consemnate** în procesul-verbal al fiecărei ședințe **în rubrica „prezenți”**. **Numele deputaților a căror absență este aprobată de Președinte sunt consemnate în procesul-verbal al fiecărei ședințe în rubrica „absenți motivat”**.

⁽¹⁾ JO L 262, 7.10.2005, p. 1.

⁽²⁾ JO C 159, 13.7.2009, p. 1.

Miercuri, 26 februarie 2014

P7_TA(2014)0145

Prelungirea aplicabilității articolului 147 din Regulamentul de procedură al Parlamentului European până la sfârșitul celei de-a opta legislaturi

Decizia Parlamentului European din 26 februarie 2014 de prelungire a aplicabilității articolului 147 din Regulamentul de procedură al Parlamentului European până la sfârșitul celei de-a opta legislaturi (2014/2585(RSO))

(2017/C 285/26)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 342 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere Regulamentul nr. 1 al Consiliului din 15 aprilie 1958 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (UE) nr. 517/2013 al Consiliului ⁽²⁾,
 - având în vedere Codul de conduită privind multilingvismul adoptat de Birou la 17 noiembrie 2008,
 - având în vedere Decizia sa din 11 martie 2009 privind prelungirea aplicabilității articolului 147 până la finalul legislaturii în curs ⁽³⁾ și deciziile ulterioare ale Biroului de prelungire a derogării de la articolul 146 până la finalul legislaturii în curs,
 - având în vedere articolele 146 și 147 din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, în temeiul articolului 146, toate documentele Parlamentului trebuie redactate în limbile oficiale și toți deputații au dreptul de a se exprima în cadrul Parlamentului în limba oficială pe care o alege, fiind asigurată interpretarea în celelalte limbi oficiale;
- B. întrucât, în conformitate cu articolul 147, sunt autorizate derogări de la articolul 146 până la finalul celei de-a șaptea legislaturi dacă și în măsura în care numărul de lingviști pentru o limbă oficială este insuficient, deși s-au luat toate măsurile necesare în acest sens; întrucât, în privința fiecărei limbi oficiale pentru care se consideră că este necesară o derogare, Biroul, la propunerea Secretarului General, stabilește dacă sunt îndeplinite condițiile necesare și își revizuește decizia din șase în șase luni;
- C. întrucât Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului ⁽⁴⁾ prevede măsuri de derogare provizorii (ce pot fi prelungite) privind limba irlandeză aplicabile pe o perioadă de cinci ani, până la începutul lui 2017;
- D. întrucât, deși s-au luat toate măsurile preventive necesare, se estimează că pentru limbile irlandeză și malteză nu se va dispune de capacitățile necesare pentru a se asigura servicii complete de interpretare în aceste limbi odată cu începutul celei de-a opta legislaturi; întrucât este posibil ca, pentru anumite alte limbi, deși va exista capacitatea necesară pentru a satisface necesitățile care decurg din activitățile obișnuite ale Parlamentului, numărul interpreților să nu fie suficient pentru a permite satisfacerea completă a tuturor necesităților suplimentare preconizate pe durata exercitării președinției Consiliului de către statele membre vizate în timpul celei de-a opta legislaturi;
- E. întrucât, în pofida eforturilor interinstituționale susținute și permanente și în pofida faptului că au fost înregistrate progrese, se estimează că numărul de traducători și juriști-lingviști calificați va rămâne în continuare limitat, astfel încât, în viitorul previzibil, pentru limba irlandeză nu poate fi asigurată o acoperire completă în temeiul articolului 146; întrucât, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, legislația UE adoptată înainte de 1 ianuarie 2007 („acquis-ul”) nu trebuie tradusă în limba irlandeză; întrucât, ca urmare a măsurilor de derogare stabilite în regulamentul menționat, în prezent sunt înaintate în versiunea irlandeză numai propunerile Comisiei de regulamente ale Parlamentului European și Consiliului și întrucât, atât timp cât persistă această situație, serviciile Parlamentului nu vor fi în măsură să pregătească versiunile în limba irlandeză ale altor tipuri de acte legislative;

⁽¹⁾ JO L 17, 6.10.1958, p. 385.

⁽²⁾ JO L 158, 10.6.2013, p. 1.

⁽³⁾ JO C 87 E, 1.4.2010, p. 186.

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului din 13 iunie 2005 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1 din 15 aprilie 1958 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene și Regulamentul nr. 1 din 15 aprilie 1958 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Europene a Energiei Atomice și de introducere a unor măsuri derogatorii temporare de la aceste regulamente (JO L 156, 18.6.2005, p. 3), prelungite prin Regulamentul (UE) nr. 1257/2010 al Consiliului (JO L 343, 29.12.2010, p. 5).

Miercuri, 26 februarie 2014

- F. întrucât, deși capacitatea de traducere în limba croată crește constant în urma aderării Croației la Uniunea Europeană la 1 iulie 2013, este posibil să nu se poată asigura acoperirea integrală a necesităților în această limbă odată cu începutul celei de a opta legislaturi;
- G. întrucât articolul 147 alineatul (4) prevede că, la recomandarea motivată a Biroului, Parlamentul poate decide, la sfârșitul legislaturii, prelungirea aplicabilității acestui articol;
- H. întrucât, având în vedere cele expuse anterior, Biroul a recomandat prelungirea aplicării articolului 147 până la sfârșitul celei de-a opta legislaturi,
1. decide să prelungească aplicabilitatea articolului 147 din Regulamentul de Procedură al Parlamentului până la sfârșitul celei de a opta legislaturi;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie Consiliului și Comisiei spre informare.
-

Miercuri, 26 februarie 2014

P7_TA(2014)0146

Modificarea articolului 166 (votul final) și a articolului 195 alineatul (3) (votul în comisie) din Regulamentul de procedură al Parlamentului

Decizia Parlamentului European din 26 februarie 2014 privind modificarea articolului 166 din Regulamentul de procedură referitor la votul final și a articolului 195 alineatul (3) referitor la votul în comisie (2014/2001(REG))

(2017/C 285/27)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea de modificare a Regulamentului său de procedură (B7-0252/2013),
 - având în vedere articolele 211 și 212 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri constituționale (A7-0035/2014),
1. decide să aducă Regulamentului său de procedură modificările de mai jos;
 2. reamintește că aceste modificări intră în vigoare în prima zi a următoarei perioade de sesiune;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie, spre informare, Consiliului și Comisiei.

Amendamentul 3

Regulamentul de procedură al Parlamentului European

Articolul 166

Textul în vigoare

La votarea oricărei propuneri de act legislativ, indiferent dacă aceasta se face prin vot unic și/sau vot final, Parlamentul votează prin apel nominal, utilizând sistemul electronic de votare.

Amendamentul

Atunci când ia o decizie pe baza unui raport, Parlamentul votează prin vot unic și/sau final prin apel nominal în conformitate cu articolul 167 alineatul (2). Votul privind amendamentele se face prin apel nominal doar în urma unei cereri adresate în conformitate cu articolul 167.

Amendamentul 4

Regulamentul de procedură al Parlamentului European

Articolul 195 – alineatul 3

Textul în vigoare

(3) Votul în comisie se face prin ridicarea mâinii, cu excepția cazului în care un sfert dintre membrii comisiei solicită votul prin apel nominal. În acest caz se procedează la vot în conformitate cu articolul 167 alineatul (2).

Amendamentul

(3) Votul unic și/sau final în comisie cu privire la un raport se face prin apel nominal, în conformitate cu articolul 167 alineatul (2). Votul privind amendamentele și alte voturi se fac prin ridicarea mâinii, cu excepția cazului în care președintele decide să procedeze la votul electronic sau a cazului în care un sfert dintre membrii comisiei solicită votul prin apel nominal.

Marți, 25 februarie 2014

III

(Acte pregătitoare)

PARLAMENTUL EUROPEAN

P7_TA(2014)0111

State membre care se confruntă cu dificultăți grave sau sunt amenințate de astfel de dificultăți cu privire la stabilitatea lor financiară *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1198/2006 al Consiliului în ceea ce privește anumite dispoziții referitoare la gestiunea financiară pentru anumite state membre care se confruntă cu dificultăți grave sau sunt amenințate de astfel de dificultăți cu privire la stabilitatea lor financiară (COM(2013)0428 – C7-0178/2013 – 2013/0200(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2017/C 285/28)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2013)0428),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 43 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0178/2013),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 19 septembrie 2013 ⁽¹⁾,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 3 februarie 2014, de a aproba poziția Parlamentului European în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru pescuit (A7-0046/2014),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 341, 21.11.2013, p. 75.

Marti, 25 februarie 2014

P7_TC1-COD(2013)0200

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1198/2006 al Consiliului privind Fondul European pentru pescuit în ceea ce privește anumite dispoziții referitoare la gestiunea financiară pentru anumite state membre care se confruntă cu dificultăți grave sau sunt amenințate de astfel de dificultăți cu privire la stabilitatea lor financiară

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 335/2014.)

Marți, 25 februarie 2014

P7_TA(2014)0112

Adaptarea unor acte juridice care prevăd utilizarea procedurii de reglementare cu control (articolele 290 și 291 din TFUE) *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de adaptare la articolele 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene a unei serii de acte juridice care prevăd utilizarea procedurii de reglementare cu control (COM(2013)0751 – C7-0386/2013 – 2013/0365(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2017/C 285/29)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2013)0751),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2), articolul 43 alineatul (2), articolul 53 alineatul (1), articolul 62, articolul 100 alineatul (2), articolul 114, articolul 168 alineatul (4) literele (a) și (b), articolul 172, articolul 192 alineatul (1), articolul 207, articolul 214 alineatul (3) și articolul 338 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0386/2013),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere Regulamentul (UE) nr. 182/2011 din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁽¹⁾,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 21 ianuarie 2014 ⁽²⁾,
 - după consultarea Comitetului Regiunilor,
 - având în vedere Înțelegerea comună privind actele delegate, aprobată de Conferința președinților la 3 martie 2011,
 - având în vedere Acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană ⁽³⁾, în special punctul 15 și anexa 1,
 - având în vedere Rezoluția sa din 5 mai 2010 referitoare la delegarea puterii legislative ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 25 februarie 2014 referitoare la monitorizarea privind delegarea competențelor legislative și controlul statelor membre asupra exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁽⁵⁾,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice și avizul Comisiei pentru afaceri economice și monetare, avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, avizul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, avizul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, avizul Comisiei pentru comerț internațional, avizul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, precum și avizul Comisiei pentru transport și turism (A7-0011/2014),
- A. întrucât Comisia s-a angajat să stabilească, până la sfârșitul anului 2012, câte acte legislative cuprinzând trimiteri la procedura de reglementare cu control mai sunt în vigoare, pentru a pregăti inițiativele legislative adecvate și a finaliza astfel adaptarea la noul cadru juridic; întrucât obiectivul anunțat a fost acela ca, până la sfârșitul celei de a șaptea

⁽¹⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

⁽²⁾ Nepublicat încă în Jurnalul Oficial.

⁽³⁾ JO L 304, 20.11.2010, p. 47.

⁽⁴⁾ JO C 81 E, 15.3.2011, p. 6.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2014)0127.

Marti, 25 februarie 2014

legislaturi a Parlamentului, toate dispozițiile care fac trimitere la procedura de reglementare cu control să fie eliminate din toate instrumentele legislative; întrucât Comisia a prezentat propunerile necesare pentru îndeplinirea acestui angajament, chiar dacă aceasta s-a întâmplat mai târziu decât s-a preconizat;

1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2013)0365

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului de adaptare la articolele 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene a unei serii de acte juridice care prevăd utilizarea procedurii de reglementare cu control

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 alineatul (2), articolul 53 alineatul (1), articolul 62, articolul 100 alineatul (2), articolul 114, articolul 168 alineatul (4) litera (a), articolul 168 alineatul (4) litera (b), articolul 172, articolul 192 alineatul (1), articolul 207, articolul 214 alineatul (3) și articolul 338 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Tratatul de la Lisabona a introdus o distincție între competențele delegate Comisiei de a adopta acte fără caracter legislativ și cu domeniu de aplicare general, care completează sau modifică anumite elemente neesențiale ale unui act legislativ (acte delegate), și competențele conferite Comisiei de a adopta condiții unitare de punere în aplicare a actelor obligatorii din punct de vedere juridic ale Uniunii (acte de punere în aplicare).
- (2) Măsurile care pot fi acoperite de delegarea de competențe, astfel cum se prevede la articolul 290 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), corespund, în principiu, măsurilor acoperite de procedura de reglementare cu control, prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE a Consiliului ⁽³⁾.
- (3) Este necesară adaptarea la articolul 290 din TFUE a unei serii de acte juridice aflate deja în vigoare, care prevăd utilizarea procedurii de reglementare cu control și care îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 290 alineatul (1) din TFUE.

⁽¹⁾ Avizul din 21 ianuarie 2014 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 25 februarie 2014.

⁽³⁾ Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei (JO L 184, 17.7.1999, p. 23).

Marți, 25 februarie 2014

- (4) În momentul în care Comisia pregătește acte delegate pe baza actelor juridice adaptate prin prezentul regulament, este deosebit de important ca aceasta să desfășoare consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. În momentul pregătirii și elaborării actelor delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, promptă și adecvată a documentelor pertinente către Parlamentul European și Consiliu.
- (5) Este necesară adaptarea la articolul 291 din TFUE a unei serii de acte juridice aflate deja în vigoare, care prevăd utilizarea procedurii de reglementare cu control și care îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 291 alineatul (2) din TFUE.
- (6) Atunci când îi sunt conferite competențe de punere în aplicare Comisiei, aceste competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾.
- (7) Ca o consecință a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, este necesar, de asemenea, să se modifice o serie de acte legislative aflate deja în vigoare care prevăd utilizarea procedurii de reglementare cu control prin eliminarea anumitor măsuri vizate de această procedură.
- (8) Prezentul regulament nu ar trebui să aibă incidență asupra procedurilor în curs în cadrul cărora un comitet a emis deja un aviz în conformitate cu articolul 5a din Decizia 1999/468/CE înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament.
- (9) Având în vedere faptul că adaptările și modificările care urmează să fie făcute prin prezentul regulament vizează numai procedurile, nu este necesară transpunerea acestora de către statele membre în cazul directivelor,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

- (1) În cazul în care dispozițiile enumerate în anexa I la prezentul regulament prevăd utilizarea procedurii de reglementare cu control menționate la articolul 5a alineatele (1)-(5) din Decizia 1999/468/CE, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 2 din prezentul regulament.
- (2) În cazul în care dispozițiile enumerate în anexa I prevăd utilizarea procedurii de urgență menționate la articolul 5a alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu procedura de urgență prevăzută la articolul 3 din prezentul regulament.

Articolul 2

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei sub rezerva respectării condițiilor prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate ~~este conferită~~ **se conferă** Comisiei pe o perioadă ~~de timp nedeterminată de cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.~~ **Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.** [AM 1]
- (3) Delegarea de competențe poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. Decizia de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Aceasta intră în vigoare în ziua următoare datei publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (5) Un act delegat adoptat intră în vigoare numai în cazul în care nu a fost exprimată nicio obiecție din partea Parlamentului European sau a Consiliului în termen de două luni de la notificarea actului respectiv Parlamentului European și Consiliului sau în cazul în care, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European, cât și Consiliul informează Comisia cu privire la faptul că nu vor formula obiecții. Termenul menționat se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

Mărți, 25 februarie 2014

Prin derogare de la primul paragraf, termenul pentru formularea de obiecțiuni cu privire la actele delegate adoptate în temeiul regulamentelor enumerate la punctele 12 ⁽¹⁾, 13 ⁽²⁾, 14 ⁽³⁾, 16 ⁽⁴⁾ și 18 ⁽⁵⁾ din secțiunea F și la punctul 21 ⁽⁶⁾ din secțiunea G din anexa I, este de trei luni, acesta prelungindu-se cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului. [AM 2]

(6) În cazul în care dispozițiile enumerate în anexa I la prezentul regulament prevăd că termenul-limită stabilit la articolul 5a alineatul (3) litera (c) din Decizia 1999/468/CE este redus în temeiul dispozițiilor articolului 5a alineatul (5) litera (b) din decizia respectivă, termenele specificate la alineatul (5) din prezentul articol se stabilesc la o lună.

Articolul 3

(1) Actele delegate adoptate în temeiul prezentului articol intră în vigoare fără întârziere și se aplică atâta timp cât nu se formulează nicio obiecție, în conformitate cu alineatul (2). Notificarea unui act delegat transmisă Parlamentului European și Consiliului prezintă motivele pentru care s-a recurs la procedura de urgență.

(2) Parlamentul European sau Consiliul pot formula obiecții la un act delegat în conformitate cu procedura menționată la articolul 2 alineatul (5). Într-un astfel de caz, Comisia abrogă actul fără întârziere, în urma notificării deciziei de a se opune de către Parlamentul European sau de către Consiliu.

Articolul 4

(1) În cazul în care dispozițiile enumerate în anexa II prevăd utilizarea procedurii de reglementare cu control menționate la articolul 5a alineatele (1)-(5) din Decizia 1999/468/CE, Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care dispozițiile enumerate în anexa II prevăd utilizarea procedurii de urgență menționate la articolul 5a alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE, Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare cu aplicabilitate imediată în conformitate cu articolul 8 coroborat cu articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 5

~~Regulamentul (CE) nr. 66/2010 al Parlamentului European și al Consiliului, Regulamentul (CE) nr. 1221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului, Directiva 97/70/CE a Consiliului ⁽⁷⁾, Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului, Directiva 2002/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului [AM 61, 62, și 63] și Regulamentul (CE) nr. 1257/96 al Consiliului ⁽⁸⁾ se modifică în conformitate cu anexa III la prezentul regulament.~~

Articolul 6

Prezentul regulament nu are incidență asupra procedurilor în curs în cadrul cărora un comitet a emis deja un aviz în conformitate cu articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 177/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 februarie 2008 de stabilire a unui cadru comun pentru registrele de uz statistic ale întreprinderilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2186/93 al Consiliului (JO L 61, 5.3.2008, p. 6).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 716/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2007 privind statisticile comunitare legate de structura și activitatea filialelor străine (JO L 171, 29.6.2007, p. 17).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1445/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2007 de stabilire a unor norme comune pentru furnizarea de informații de bază privind paritățile puterii de cumpărare și pentru calculul și diseminarea acestora (JO L 336, 20.12.2007, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 184/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 ianuarie 2005 privind statisticile comunitare ale balanței de plăți, ale comerțului internațional cu servicii și ale investițiilor străine directe (JO L 35, 8.2.2005, p. 23).

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 450/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 februarie 2003 privind indicele costului forței de muncă (JO L 69, 13.3.2003, p. 1).

⁽⁶⁾ Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE (JO L 267, 10.10.2009, p. 7).

⁽⁷⁾ Directiva 97/70/CE a Consiliului din 11 decembrie 1997 de instituire a unui regim armonizat de siguranță pentru navele de pescuit cu lungimea de 24 metri sau mai mare (JO L 34, 9.2.1998, p. 1).

⁽⁸⁾ Regulamentul (CE) nr. 1257/96 al Consiliului din 20 iunie 1996 privind ajutorul umanitar (JO L 163, 2.7.1996, p. 1).

Marti, 25 februarie 2014

Articolul 7

Prezentul regulamentul intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la ...,

Pentru Parlamentul European,
Președintele

Pentru Consiliu,
Președintele

Marți, 25 februarie 2014

ANEXA I

Dispoziții ale actelor juridice care fac trimitere la procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE și care sunt adaptate la regimul actelor delegate ⁽¹⁾

A. REȚELE DE COMUNICARE, CONȚINUT ȘI TEHNOLOGIE

-1. Decizia nr. 626/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 iunie 2008 privind selectarea și autorizarea sistemelor care furnizează servicii mobile de comunicații prin satelit (MSS)**Articolul 9 alineatul (3)* [AM 4]**

1. Regulamentul (CE) nr. 733/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 aprilie 2002 privind punerea în aplicare a domeniului de nivel 1 „eu”

Articolul 3 alineatul (1) litera (a)**

Articolul 5 alineatul (1)

Articolul 5 alineatul (2)

2. Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (directiva privind serviciul universal)

Articolul 26 alineatul (7)**Articolul 27a alineatul (5) [AM 5]**

Articolul 35

3. Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru)

Articolul 9b alineatul (3)**Articolul 10 alineatul (4)**

Articolul 13a alineatul (4)

Articolul 15 alineatul (4)**Articolul 17 alineatul (6a)****Articolul 19 alineatul (4) [AM 6]**

B. POLITICI CLIMATICE

4. Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind efortul statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră astfel încât să respecte angajamentele Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020

Articolul 3 alineatul (2) [AM 7]

Articolul 3 alineatul (6)

Articolul 11 alineatul (3)

5. Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului

Articolul 3d alineatul (3)

Articolul 3f alineatul (9)

⁽¹⁾ Cu titlu informativ, dispozițiile care fac trimitere la termenul-limită redus prevăzut la articolul 2 alineatul (6) sunt indicate în prezenta anexă cu simbolul*, dispozițiile care fac trimitere la procedura de urgență prevăzută la articolul 3 sunt indicate în prezenta anexă cu simbolul**, dispozițiile care fac trimitere la procedura de urgență prevăzută la articolul 3 și la termenul-limită redus prevăzut la articolul 2 alineatul (6) sunt indicate în prezenta anexă cu simbolul***, iar dispozițiile la care se face trimitere la articolul 2 alineatul (5) al doilea paragraf sunt indicate în prezenta anexă cu simbolul**** [AM 3].

Marți, 25 februarie 2014

Articolul 10 alineatul (4)

Articolul 10a alineatul (1)

Articolul 10a alineatul (7)

Articolul 10a alineatul (8)

Articolul 10a alineatul (13)

Articolul 11a alineatul (8)

Articolul 11a alineatul (9)

Articolul 11b alineatul (7)

Articolul 14 alineatul (1)

Articolul 15 al cincilea paragraf

Articolul 16 alineatul (12) [AM 8]

Articolul 19 alineatul (3)

Articolul 22

Articolul 24 alineatul (1) litera (b)

Articolul 24 alineatul (3)

Articolul 24 a alineatul (1)

Articolul 24 a alineatul (2)

Articolul 25 alineatul (2)

Articolul 25 a alineatul (1)

Anexa IV partea A

C. ENERGIE

6. Directiva 2008/92/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 privind o procedură comunitară de ameliorare a transparenței prețurilor la gaz și energie electrică aplicate utilizatorilor finali din industrie (reformare)

Articolul 6

D. ÎNTREPRINDERI ȘI INDUSTRIE

7. Regulamentul (CE) nr. 715/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2007 privind omologarea de tip a autovehiculelor în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 5 și Euro 6) și privind accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor

Articolul 5 alineatul (3)

Articolul 8

Articolul 14 alineatul (2)

Articolul 14 alineatul (3)

8. Directiva 2006/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind echipamentele tehnice și de modificare a Directivei 95/16/CE (reformare)

Articolul 8 alineatul (1) litera (a)

Articolul 8 alineatul (1) litera (b) coroborat cu articolul 9 alineatul (3) [AM 9]

Mărti, 25 februarie 2014

E. MEDIU

9. Regulamentul (CE) nr. 66/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind eticheta UE ecologică

Articolul 6 alineatul (5) al doilea paragraf [AM 10]

Articolul 6 alineatul (7)

Articolul 8 alineatul (2)

Articolul 15

10. Regulamentul (CE) nr. 1221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 761/2001 și a Deciziilor 2001/681/CE și 2006/193/CE ale Comisiei

Articolul 16 alineatul (4)

Articolul 17 alineatul (3)

Articolul 30 alineatul (6)

Articolul 46 alineatul (6) [AM 11]

Articolul 48 alineatul (2)

F. STATISTICĂ

11. Regulamentul (CE) nr. 453/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2008 referitor la statisticile trimestriale privind locurile de muncă vacante în Comunitate

Articolul 2 alineatul (1)

Articolul 3 alineatul (1)

Articolul 5 alineatul (1) [AM 12]

Articolul 7 alineatul (1)

Articolul 7 alineatul (3)

12. Regulamentul (CE) nr. 177/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 februarie 2008 de stabilire a unui cadru comun pentru registrele de uz statistic ale întreprinderilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2186/93 al Consiliului**** [AM 13]

Articolul 3 alineatul (6)

Articolul 5 alineatul (2)

Articolul 6 alineatul (3) în ceea ce privește adoptarea „măsurilor privind standardele comune de calitate” coroborat cu articolul 15 alineatul (1) litera (c) în ceea ce privește adoptarea unor „standarde de calitate comune”

Articolul 8 alineatul (3)

Articolul 15 alineatul (1)

13. Regulamentul (CE) nr. 716/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2007 privind statisticile comunitare legate de structura și activitatea filialelor străine**** [AM 14]

Articolul 5 alineatul (4)

Articolul 6 alineatul (3) în ceea ce privește adoptarea „standardelor comune de calitate” coroborat cu articolul 9 alineatul (2) litera (a)

Articolul 9 alineatul (2) litera (b)

Articolul 9 alineatul (2) litera (c) în ceea ce privește definirea „standardelor de calitate comune adecvate”

Marți, 25 februarie 2014

14. Regulamentul (CE) nr. 1445/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2007 de stabilire a unor norme comune pentru furnizarea de informații de bază privind paritățile puterii de cumpărare și pentru calculul și diseminarea acestora**** [AM 15]
- Articolul 7 alineatul (4) în ceea ce privește adoptarea „criteriilor comune de control al calității” coroborat cu articolul 12 alineatul (3) litera (c) în ceea ce privește definirea „criteriilor privind calitatea”
- Articolul 12 alineatul (3)
15. Regulamentul (CE) nr. 1552/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 7 septembrie 2005 privind statisticile referitoare la formarea profesională în întreprinderi
- Articolul 5 alineatul (2)
- Articolul 7 alineatul (3)
- Articolul 8 alineatul (2)
- Articolul 9 alineatul (4) în ceea ce privește adoptarea unor „cerințe de calitate și a tuturor măsurilor necesare evaluării și îmbunătățirii calității”
- Articolul 9 alineatul (4) în ceea ce privește stabilirea „structurii rapoartelor de calitate” [AM 16]**
- Articolul 10 alineatul (2)
- Articolul 13
16. Regulamentul (CE) nr. 184/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 ianuarie 2005 privind statisticile comunitare ale balanței de plăți, ale comerțului internațional cu servicii și ale investițiilor străine directe**** [AM 17]
- Articolul 4 alineatul (3) în ceea ce privește adoptarea unor „standarde de calitate comune”
- Articolul 10
17. Regulamentul (CE) nr. 1177/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 iunie 2003 privind statisticile comunitare referitoare la venit și la condițiile de viață (EU-SILC)
- Articolul 6 alineatul (2)
- Articolul 8 alineatul (3)**
- Articolul 15 alineatul (5) coroborat cu articolul 15 alineatul (2) litera (a) în ceea ce privește „definirea listei variabilelor țintă primare care urmează să fie incluse în fiecare domeniu pentru componenta transversală și a listei variabilelor țintă care urmează să fie incluse în componenta longitudinală, inclusiv specificarea codurilor variabilelor”
- Articolul 15 alineatul (5) coroborat cu articolul 15 alineatul (2) litera (a) în ceea ce privește definirea „formatului tehnic de transmitere la Eurostat”**
- Articolul 15 alineatul (5) coroborat cu articolul 15 alineatul (2) litera (b)**
- Articolul 15 alineatul (5) coroborat cu articolul 15 alineatul (2) litera (c)
- Articolul 15 alineatul (5) coroborat cu articolul 15 alineatul (2) litera (d)**
- Articolul 15 alineatul (5) coroborat cu articolul 15 alineatul (2) litera (e)
- Articolul 15 alineatul (5) coroborat cu articolul 15 alineatul (2) litera (f) [AM 18]
18. Regulamentul (CE) nr. 450/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 februarie 2003 privind indicele costului forței de muncă**** [AM 19]
- Articolul 2 alineatul (4)
- Articolul 3 alineatul (2)
- Articolul 4 alineatul (1)
- Articolul 4 alineatul (2)
- Articolul 8 alineatul (1)

Marți, 25 februarie 2014

Articolul 11 litera (a)

Articolul 11 litera (b)

Articolul 11 litera (d)

Articolul 11 litera (e)

Articolul 11 litera (f) în ceea ce privește adoptarea unor „criterii de calitate separate pentru datele curente și retrospective transmise”

Articolul 11 litera (i)

Anexă punctul 3

19. Regulamentul (CE) nr. 437/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 februarie 2003 privind rapoartele statistice referitoare la transportul aerian de pasageri, mărfuri și poștă

Articolul 5

Articolul 7 alineatul (2)

Articolul 10 alineatul (2)

20. Regulamentul (CE) nr. 2150/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2002 referitor la statisticile privind deșeurile

Articolul 1 alineatul (5)

Articolul 3 alineatul (1)

Articolul 4 alineatul (3)

Articolul 5 alineatul (4)

Articolul 6 alineatul (2) litera (a)

Articolul 6 alineatul (2) litera (b)

Articolul 6 alineatul (2) litera (c) în ceea ce privește „definirea criteriilor corespunzătoare de evaluare a calității”

Articolul 6 alineatul (2) litera (c) în ceea ce privește definirea „conținutului rapoartelor de calitate” [AM 20]

Articolul 6 alineatul (2) litera (d)

Articolul 8 alineatul (3)

Anexa I secțiunea 7 punctul 1

Anexa II secțiunea 7 punctul 1

G. PIAȚA INTERNĂ ȘI SERVICII

21. Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE****

Articolul 14 alineatul (1)

Articolul 14 alineatul (2) [AM 21]

22. Directiva 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind coordonarea procedurilor privind atribuirea anumitor contracte de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de servicii de către autoritățile sau entitățile contractante în domeniile apărării și securității și de modificare a Directivelor 2004/17/CE și 2004/18/CE

Articolul 68 alineatul (1)***

Articolul 69 alineatul (2)***

Marți, 25 februarie 2014

H. MOBILITATE ȘI TRANSPORTURI

23. Regulamentul (CE) nr. 391/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor

Articolul 13

Articolul 14 alineatul (1)

Articolul 14 alineatul (2)

24. Directiva 2009/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 privind normele și standardele de siguranță pentru navele de pasageri (Reformare)

Articolul 10 alineatul (3)

25. Regulamentul (CE) nr. 725/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 privind consolidarea securității navelor și a instalațiilor portuare

Articolul 10 alineatul (2)**

Articolul 10 alineatul (3) [AM 22]**

26. Directiva 2000/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2000 privind instalațiile portuare de preluare a deșeurilor provenite din exploatarea navelor și a reziduurilor de încărcătură

Articolul 15

27. Directiva 97/70/CE a Consiliului din 11 decembrie 1997 de instituire a unui regim armonizat de siguranță pentru navele de pescuit cu lungimea de 24 metri sau mai mare

Articolul 8 litera (a) prima liniuță [AM 23]

Articolul 8 litera (b)

I. SĂNĂTATE ȘI CONSUMATORI

28. Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind produsele cosmetice

Articolul 2 alineatul (3)

Articolul 13 alineatul (8)

Articolul 14 alineatul (2)

Articolul 15 alineatul (1)

Articolul 15 alineatul (2)**

Articolul 16 alineatul (8)

Articolul 16 alineatul (9)**

Articolul 18 alineatul (2) [AM 24]

Articolul 20 alineatul (2)

Articolul 31 alineatul (1)**

Articolul 31 alineatul (2)

Articolul 31 alineatul (3)

29. Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului

Articolul 8 alineatul (4) ultima teză coroborat cu articolul 78 alineatul (1) litera (b)

Articolul 17 al doilea paragraf coroborat cu articolul 78 alineatul (1) litera (d)

Articolul 25 alineatul (3) coroborat cu articolul 78 alineatul (1) litera (e)

Mărti, 25 februarie 2014

Articolul 26 coroborat cu articolul 78 alineatul (1) litera (f)

Articolul 27 alineatul (2) coroborat cu articolul 78 alineatul (1) litera (h)

Articolul 29 alineatul (4) coroborat cu articolul 78 alineatul (1) litera (g) [AM 25]

Articolul 29 alineatul (6) primul paragraf a doua teză coroborat cu articolul 78 alineatul (1) litera (c)

Articolul 30 alineatul (3) coroborat cu articolul 78 alineatul (1) litera (i)

Articolul 52 alineatul (4) ultimul paragraf coroborat cu articolul 78 alineatul (1) litera (j)

Articolul 54 alineatul (5) coroborat cu articolul 78 alineatul (1) litera (k)

Articolul 58 alineatul (2) coroborat cu articolul 78 alineatul (1) litera (l)

Articolul 65 alineatul (1) coroborat cu articolul 78 alineatul (1) litera (m)

Articolul 68 al treilea paragraf coroborat cu articolul 78 alineatul (1) litera (n)

Articolul 78 alineatul (1) litera (a)

Anexa II punctul 3.6.5

30. Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002

Articolul 5 alineatul (1)**

Articolul 5 alineatul (2)*

Articolul 6 alineatul (1)

Articolul 6 alineatul (2)*

Articolul 7 alineatul (4)

Articolul 11 alineatul (2)

Articolul 15 alineatul (1)

Articolul 17 alineatul (2)

Articolul 18 alineatul (3)

Articolul 19 alineatul (4)

Articolul 20 alineatul (11)

Articolul 21 alineatul (6)

Articolul 27

Articolul 31 alineatul (2)

Articolul 32 alineatul (3)

Articolul 40 litera (a)

Articolul 40 litera (b)

Articolul 40 litera (c)

Articolul 40 litera (d)

Articolul 40 litera (e)

Articolul 40 litera (f)

Articolul 41 alineatul (1)

Articolul 41 alineatul (3)

Marți, 25 februarie 2014

Articolul 42 alineatul (2) litera (a)

Articolul 42 alineatul (2) litera (b)

Articolul 42 alineatul (2) litera (c)

Articolul 42 alineatul (2) litera (d)

Articolul 43 alineatul (3)

Articolul 45 alineatul (4)

Articolul 48 alineatul (7) litera (a)

Articolul 48 alineatul (7) litera (b)

Articolul 48 alineatul (7) litera (c) [AM 26]

Articolul 48 alineatul (7) litera (d)

Articolul 48 alineatul (8)

31. Regulamentul (CE) nr. 767/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind introducerea pe piață și utilizarea furajelor, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 79/373/CEE a Consiliului, a Directivei 80/511/CEE a Comisiei, a Directivelor 82/471/CEE, 83/228/CEE, 93/74/CEE, 93/113/CE și 96/25/CE ale Consiliului și a Deciziei 2004/217/CE a Comisiei

Articolul 6 alineatul (2)**

Articolul 7 alineatul (2)

Articolul 10 alineatul (5)*

Articolul 17 alineatul (4)

Articolul 20 alineatul (2)

Articolul 26 alineatul (3) [AM 27]

Articolul 27 alineatul (1)

Articolul 32 alineatul (4)

32. Regulamentul (CE) nr. 470/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 de stabilire a procedurilor comunitare în vederea stabilirii limitelor de reziduuri ale substanțelor farmacologic active din alimentele de origine animală, de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2377/90 al Consiliului și de modificare a Directivei 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului

Articolul 13 alineatul (2)

Articolul 18 [AM 28]**

Articolul 19 alineatul (3)

Articolul 24 alineatul (4)

33. Regulamentul (CE) nr. 1334/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind aromele și anumite ingrediente alimentare cu proprietăți aromatizante destinate utilizării în și pe produsele alimentare și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1601/91 al Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 2232/96 și (CE) nr. 110/2008 și a Directivei 2000/13/CE

Articolul 8 alineatul (2)**

Articolul 22**

Articolul 25 alineatul (3)

Mărti, 25 februarie 2014

34. Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind aditivii alimentari
- Articolul 9 alineatul (2)
- Articolul 23 alineatul (4) a doua teză [AM 29]**
- Articolul 24 alineatul (3)*
- Articolul 30 alineatul (1)*
- Articolul 30 alineatul (2)*
- Articolul 30 alineatul (3)*
- Articolul 30 alineatul (5)
- Articolul 31*
35. Regulamentul (CE) nr. 1332/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind enzimele alimentare și de modificare a Directivei 83/417/CEE a Consiliului, a Regulamentului (CE) nr. 1493/1999 al Consiliului, a Directivei 2000/13/CE, a Directivei 2001/112/CE a Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 258/97
- Articolul 17 alineatul (5)
36. Regulamentul (CE) nr. 1331/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 de instituire a unei proceduri comune de autorizare pentru aditivii alimentari, enzimele alimentare și aromele alimentare
- Articolul 7 alineatul (4)
- Articolul 7 alineatul (5)*
- Articolul 7 alineatul (6)**
37. Regulamentul (CE) nr. 1925/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind adaosul de vitamine și minerale, precum și de anumite substanțe de alt tip în produsele alimentare
- Articolul 3 alineatul (3)**
- Articolul 4 al doilea paragraf
- Articolul 5 alineatul (1)
- Articolul 6 alineatul (1)**
- Articolul 6 alineatul (2) [AM 30]**
- Articolul 6 alineatul (6)
- Articolul 7 alineatul (1)
- Articolul 8 alineatul (2)
- Articolul 8 alineatul (5)**
38. Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare
- Articolul 1 alineatul (2)
- Articolul 1 alineatul (4)
- Articolul 3 litera (d)
- Articolul 4 alineatul (1) primul paragraf
- Articolul 4 alineatul (1) al șaselea paragraf
- Articolul 4 alineatul (5)
- Articolul 8 alineatul (2)
- Articolul 13 alineatul (3)**
- Articolul 13 alineatul (4)**

Marți, 25 februarie 2014

Articolul 17 alineatul (3) primul paragraf

Articolul 17 alineatul (3) al doilea paragraf, litera (b)

Articolul 18 alineatul (5) primul paragraf

Articolul 18 alineatul (5) al doilea paragraf, litera (b)

Articolul 28 alineatul (4) litera (b)

Articolul 28 alineatul (6) litera (a) punctul (ii) [AM 31]

39. Directiva 2004/23/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind stabilirea standardelor de calitate și securitate pentru donarea, obținerea, controlul, prelucrarea, conservarea, stocarea și distribuirea țesuturilor și a celulelor umane

Articolul 8 alineatul (5)

Articolul 8 alineatul (6)

Articolul 9 alineatul (4) [AM 32]

Articolul 28**

40. Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic

Articolul 3 alineatul (2)

Articolul 12 alineatul (4)

Articolul 14 alineatul (1) prima liniuță

Articolul 14 alineatul (1) a doua liniuță

Articolul 14 alineatul (1) a treia liniuță

Articolul 15 alineatul (2)

Articolul 24 alineatul (4)

Articolul 26 alineatul (1) [AM 33]

Articolul 32 al șaselea paragraf

Articolul 47 alineatul (3)

41. Directiva 2002/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 ianuarie 2003 privind stabilirea standardelor de calitate și securitate pentru recolectarea, controlul, prelucrarea, stocarea și distribuirea sângelui uman și a componentelor sanguine și de modificare a Directivei 2001/83/CE

Articolul 29 primul paragraf**

Articolul 29 al doilea paragraf litera (a)

Articolul 29 al doilea paragraf litera (b)**

Articolul 29 al doilea paragraf litera (c)**

Articolul 29 al doilea paragraf litera (d)**

Articolul 29 al doilea paragraf litera (e)**

Articolul 29 al doilea paragraf litera (f)**

Articolul 29 al doilea paragraf litera (g)**

Articolul 29 al doilea paragraf litera (h)

Articolul 29 al doilea paragraf litera (i) [AM 34]

Mărți, 25 februarie 2014

42. Directiva 2002/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002 referitoare la apropierea legislațiilor statelor membre privind suplimentele alimentare
- Articolul 4 alineatul (2)
- Articolul 4 alineatul (5)**
- Articolul 5 alineatul (4) în ceea ce privește adoptarea „cantităților minime de vitamine și minerale”
- Articolul 5 alineatul (4) în ceea ce privește adoptarea „cantităților maxime de vitamine și minerale”**
- Articolul 12 alineatul (3) [AM 35]**
43. Directiva 2002/32/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 mai 2002 privind substanțele nedorite din furaje
- Articolul 7 alineatul (2)**
- Articolul 8 alineatul (1)**
- Articolul 8 alineatul (2) a doua liniuță
-

Marți, 25 februarie 2014

ANEXA II

Dispoziții ale actelor juridice care fac trimitere la procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE și care sunt adaptate la regimul actelor delegate ⁽¹⁾

A. REȚELE DE COMUNICARE, CONȚINUT ȘI TEHNOLOGIE

1. ~~Decizia nr. 626/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 iunie 2008 privind selectarea și autorizarea sistemelor care furnizează servicii mobile de comunicații prin satelit (MSS)~~

~~Articolul 9 alineatul (3)* [AM 36]~~

2. ~~Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (directiva privind serviciul universal)~~

~~Articolul 26 alineatul (7)~~

~~Articolul 27 alineatul (5) [AM 37]~~

3. ~~Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru)~~

~~Articolul 9b alineatul (3)~~

~~Articolul 10 alineatul (4)~~

~~Articolul 15 alineatul (4)~~

~~Articolul 17 alineatul (6) litera (a)~~

~~Articolul 19 alineatul (4) [AM 38]~~

B. POLITICI CLIMATICE

4. ~~Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind efortul statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră astfel încât să respecte angajamentele Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020~~

~~Articolul 3 alineatul (2) [AM 39]~~

5. ~~Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului~~

~~Articolul 11 alineatul (8)~~

~~Articolul 16 alineatul (12) [AM 40]~~

C. ÎNTREPRINDERI ȘI INDUSTRIE

6. ~~Directiva 2006/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind echipamentele tehnice și de modificare a Directivei 95/16/CE (reformare)~~

~~Articolul 8 alineatul (1) litera (b) coroborat cu articolul 9 alineatul (3) [AM 41]~~

D. MEDIU

7. ~~Regulamentul (CE) nr. 1221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 761/2001 și a Deciziilor 2001/681/CE și 2006/193/CE ale Comisiei~~

~~Articolul 46 alineatul (6) [AM 42]~~

⁽¹⁾ În scop informativ, dispozițiile care fac trimitere la procedura de urgență în temeiul articolului 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 sunt indicate în prezenta anexă cu simbolul **.

Mărți, 25 februarie 2014

E. STATISTICĂ

8. ~~Regulamentul (CE) nr. 453/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2008 referitor la statisticile trimestriale privind locurile de muncă vacante în Comunitate~~

~~Articolul 5 alineatul (1) [AM 43]~~

9. Regulamentul (CE) nr. 177/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 februarie 2008 de stabilire a unui cadru comun pentru registrele de uz statistic ale întreprinderilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2186/93 al Consiliului

Articolul 6 alineatul (3) în ceea ce privește adoptarea „conținutului și frecvenței rapoartelor de calitate” coroborat cu articolul 15 alineatul (1) litera (c) în ceea ce privește adoptarea „conținutului și a periodicității rapoartelor de calitate”

10. Regulamentul (CE) nr. 716/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2007 privind statisticile comunitare legate de structura și activitatea filialelor străine

Articolul 6 alineatul (3) în ceea ce privește adoptarea „conținutului și a periodicității rapoartelor de calitate” coroborat cu articolul 9 alineatul (2) litera (c) în ceea ce privește definirea „conținutului și a periodicității rapoartelor de calitate”

11. Regulamentul (CE) nr. 1445/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2007 de stabilire a unor norme comune pentru furnizarea de informații de bază privind paritățile puterii de cumpărare și pentru calculul și diseminarea acestora

Articolul 7 alineatul (4) în ceea ce privește adoptarea „structurii rapoartelor privind calitatea” coroborat cu articolul 12 alineatul (3) litera (c) în ceea ce privește definirea „structurii rapoartelor referitoare la calitate”

12. ~~Regulamentul (CE) nr. 1552/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 7 septembrie 2005 privind statisticile referitoare la formarea profesională în întreprinderi~~

~~Articolul 9 alineatul (4) în ceea ce privește adoptarea „structurii rapoartelor de calitate” [AM 44]~~

13. Regulamentul (CE) nr. 184/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 ianuarie 2005 privind statisticile comunitare ale balanței de plăți, ale comerțului internațional cu servicii și ale investițiilor străine directe

Articolul 4 alineatul (3) în ceea ce privește adoptarea „conținutului și a periodicității rapoartelor de calitate”

14. Regulamentul (CE) nr. 1177/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 iunie 2003 privind statisticile comunitare referitoare la venit și la condițiile de viață (EU-SILC)

Articolul 8 alineatul (3)

~~Articolul 15 alineatul (5) coroborat cu articolul 15 alineatul (2) litera (a) în ceea ce privește definirea „formatului tehnic de transmitere la Eurostat”~~

~~Articolul 15 alineatul (5) coroborat cu articolul 15 alineatul (2) litera (b)~~

~~Articolul 15 alineatul (5) coroborat cu articolul 15 alineatul (2) litera (d) [AM 45]~~

15. Regulamentul (CE) nr. 450/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 februarie 2003 privind indicele costului forței de muncă

Articolul 8 alineatul (2) coroborat cu articolul 11 litera (f) în ceea ce privește adoptarea „conținutului rapoartelor privind calitatea”

16. Regulamentul (CE) nr. 2150/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2002 referitor la statisticile privind deșeurile

~~Articolul 6 alineatul (2) litera (c) în ceea ce privește adoptarea „conținutului rapoartelor de calitate” [AM 46]~~

F. PIATA INTERNĂ ȘI SERVICII

17. Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE

Articolul 14 alineatul (2) [AM 47]

Marți, 25 februarie 2014

G. MOBILITATE ȘI TRANSPORTURI

18. ~~Regulamentul (CE) nr. 725/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 privind consolidarea securității navelor și a instalațiilor portuare~~

~~Articolul 10 alineatul (3)** [AM 48]~~

19. ~~Directiva 97/70/CE a Consiliului din 11 decembrie 1997 de instituire a unui regim armonizat de siguranță pentru navele de pescuit cu lungimea de 24 metri sau mai mare~~

~~Articolul 8 litera (a) prima liniuță [AM 49]~~

H. SĂNĂTATE ȘI CONSUMATORI

20. ~~Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind produsele cosmetice~~

~~Articolul 18 alineatul (2) [AM 50]~~

21. ~~Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului~~

~~Articolul 17 al doilea paragraf coroborat cu articolul 78 alineatul (1) litera (d)~~

~~Articolul 29 alineatul (4) coroborat cu articolul 78 alineatul (1) litera (g) [AM 51]~~

22. ~~Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002~~

~~Articolul 40 litera (e)~~

~~Articolul 40 litera (d)~~

~~Articolul 40 litera (e)~~

~~Articolul 41 alineatul (1)~~

~~Articolul 41 alineatul (3)~~

~~Articolul 42 alineatul (2) litera (d)~~

~~Articolul 45 alineatul (4)~~

~~Articolul 48 alineatul (7) litera (e) [AM 52]~~

23. ~~Regulamentul (CE) nr. 767/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind introducerea pe piață și utilizarea furajelor, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 79/373/CEE a Consiliului, a Directivei 80/511/CEE a Comisiei, a Directivelor 82/471/CEE, 83/228/CEE, 93/74/CEE, 93/113/CE și 96/25/CE ale Consiliului și a Deciziei 2004/217/CE a Comisiei~~

~~Articolul 7 alineatul (2)~~

~~Articolul 10 alineatul (5)*~~

~~Articolul 26 alineatul (3) [AM 53]~~

24. ~~Regulamentul (CE) nr. 470/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 de stabilire a procedurilor comunitare în vederea stabilirii limitelor de reziduuri ale substanțelor farmacologic active din alimentele de origine animală, de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2377/90 al Consiliului și de modificare a Directivei 2001/82/CE a Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului~~

~~Articolul 18** [AM 54]~~

Mărți, 25 februarie 2014

25. Regulamentul (CE) nr. 1925/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind adaosul de vitamine și minerale, precum și de anumite substanțe de alt tip în produsele alimentare
Articolul 6 alineatul (1)
Articolul 6 alineatul (2) [AM 55]
26. Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare
Articolul 13 alineatul (3)
Articolul 13 alineatul (4)
Articolul 17 alineatul (3) primul paragraf
Articolul 17 alineatul (3) al doilea paragraf litera (b)
Articolul 18 alineatul (5) primul paragraf
Articolul 18 alineatul (5) al doilea paragraf litera (b)
Articolul 28 alineatul (6) litera (a) punctul (ii) [AM 56]
27. Directiva 2004/23/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind stabilirea standardelor de calitate și securitate pentru donarea, obținerea, controlul, prelucrarea, conservarea, stocarea și distribuția țesuturilor și a celulelor umane
Articolul 8 alineatul (6)
Articolul 9 alineatul (4) [AM 57]
28. Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic
Articolul 3 alineatul (2)
Articolul 14 alineatul (1) prima liniuță
Articolul 14 alineatul (1) a doua liniuță
Articolul 15 alineatul (2)
Articolul 26 alineatul (1) [AM 58]
29. Directiva 2002/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 ianuarie 2003 privind stabilirea standardelor de calitate și securitate pentru recolectarea, controlul, prelucrarea, stocarea și distribuția sângelui uman și a componentelor sanguine și de modificare a Directivei 2001/83/CE
Articolul 29 al doilea paragraf litera (i) [AM 59]
30. Directiva 2002/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002 referitoare la apropierea legislațiilor statelor membre privind suplimentele alimentare
Articolul 5 alineatul (4) în ceea ce privește adoptarea „cantităților maxime de vitamine și minerale” [AM 60]
-

Marți, 25 februarie 2014

ANEXA III

Modificări aduse Regulamentului (CE) nr. 66/2010 al Parlamentului European și al Consiliului, Regulamentului (CE) nr. 1221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului, Directivei 97/70/CE a Consiliului, Regulamentului (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului, Directivei 2002/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului și Regulamentului (CE) nr. 1257/96 al Consiliului [AM 61]

A. MEDIU

- 1) La articolul 6 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 66/2010, se elimină al doilea paragraf.
- 2) Regulamentul (CE) nr. 1221/2009 se modifică după cum urmează:
 - (a) la articolul 16, se elimină alineatul (4);
 - (b) la articolul 30, se elimină alineatul (6). [AM 62]

B. MOBILITATE ȘI TRANSPORTURI

3. La articolul 8 litera (a) din Directiva 97/70/CE, se elimină a doua liniuță.

C. SĂNĂTATE ȘI CONSUMATORI

- 4) La articolul 23 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1333/2008, se elimină a doua teză.
- 5) La articolul 12 din Directiva 2002/46/CE, se elimină alineatul (3). [AM 63]

D. AJUTOR UMANITAR

6. La articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 1257/96, se elimină alineatul (1).
-

Marti, 25 februarie 2014

P7_TA(2014)0113

Adaptarea unor acte juridice din domeniul justiției care prevăd utilizarea procedurii de reglementare cu control (articolul 290 din TFUE) *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de adaptare la articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene a unei serii de acte juridice din domeniul justiției care prevăd utilizarea procedurii de reglementare cu control (COM(2013)0452 – C7-0197/2013 – 2013/0220(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2017/C 285/30)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2013)0452),
- având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 81 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0197/2013),
- având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 16 octombrie 2013 ⁽¹⁾,
- având în vedere scrisoarea din 11 octombrie 2013 a Președintelui Comitetului Regiunilor adresată Președintelui Parlamentului,
- având în vedere Înțelegerea comună privind actele delegate, aprobată de Conferința președinților la 3 martie 2011,
- având în vedere Acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană ⁽²⁾, în special punctul 15 și anexa 1,
- având în vedere Rezoluția sa din 5 mai 2010 referitoare la delegarea puterii legislative ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 februarie 2014 referitoare la monitorizarea privind delegarea competențelor legislative și controlul statelor membre asupra exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁽⁴⁾,
- având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0480/2013),

A. întrucât Comisia s-a angajat să evalueze, până la sfârșitul anului 2012, câte acte legislative cuprinzând trimiteri la procedura de reglementare cu control mai sunt în vigoare, pentru a pregăti inițiativele legislative adecvate și a finaliza, astfel, adaptarea la noul cadru juridic; întrucât obiectivul anunțat a fost acela ca, până la sfârșitul celei de-a șaptea legislaturi a Parlamentului, toate dispozițiile care fac trimitere la procedura de reglementare cu control să fie eliminate din toate instrumentele legislative; întrucât Comisia a prezentat propunerile necesare pentru îndeplinirea acestui angajament, chiar dacă aceasta s-a întâmplat mai târziu decât s-a preconizat,

1. adoptă poziția sa în primă lectură prezentată în continuare;
2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;

⁽¹⁾ Nepublicat încă în Jurnalul Oficial.

⁽²⁾ JO L 304, 20.11.2010, p. 47.

⁽³⁾ JO C 81 E, 15.3.2011, p. 6.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2014)0127.

Marți, 25 februarie 2014

3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2013)0220

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului de adaptare la articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene a unei serii de acte juridice din domeniul justiției care prevăd utilizarea procedurii de reglementare cu control

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 81 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Tratatul de la Lisabona permite legiuitorului să delege Comisiei competența de a adopta acte fără caracter legislativ și cu domeniu de aplicare general, care completează sau modifică anumite elemente neesențiale ale actului legislativ.
- (2) Măsurile care pot fi acoperite de delegarea de competențe, astfel cum se prevede la articolul 290 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), corespund, în principiu, măsurilor acoperite de procedura de reglementare cu control (PRC), prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE a Consiliului ⁽³⁾.
- (3) Este necesară adaptarea la articolul 290 din TFUE a unei serii de acte juridice aflate deja în vigoare care utilizează procedura de reglementare cu control.
- (4) Prezentul regulament nu ar trebui să aibă incidență asupra procedurilor în curs în cadrul cărora un comitet a emis deja un aviz în conformitate cu articolul 5a din Decizia 1999/468/CE înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament.
- (5) În momentul în care Comisia pregătește acte delegate pe baza actelor juridice adaptate prin prezentul regulament, este deosebit de important ca aceasta să desfășoare consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Comisia ar trebui să asigure, la momentul pregătirii și elaborării actelor delegate, transmiterea simultană, promptă și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (6) Actele juridice menționate în anexă sunt obligatorii pentru Regatul Unit și Irlanda și, prin urmare, acestea iau parte la adoptarea și aplicarea prezentului regulament.
- (7) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament care nu este obligatoriu pentru aceasta și nu i se aplică,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

În cazul în care actele juridice enumerate în anexa la prezentul regulament prevăd utilizarea procedurii de reglementare cu control menționate la articolul 5a alineatele (1)-(4) din Decizia 1999/468/CE, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 2 din prezentul regulament.

⁽¹⁾ JO C 67, 6.3.2014, p. 104.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 25 februarie 2014.

⁽³⁾ Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei (JO L 184, 17.7.1999, p. 23).

Marti, 25 februarie 2014

Articolul 2

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei sub rezerva respectării condițiilor prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei pe o perioadă de timp nedeterminată.
- (3) Delegarea de competențe poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. Decizia de revocare pune capăt delegării competenței specificate în respectiva decizie. Aceasta intră în vigoare în ziua următoare datei publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (5) Un act delegat adoptat intră în vigoare numai în cazul în care nu a fost exprimată nicio obiecție din partea Parlamentului European sau a Consiliului în termen de două luni de la notificarea actului respectiv Parlamentului European și Consiliului sau în cazul în care, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European, cât și Consiliul informează Comisia cu privire la faptul că nu vor formula obiecții. Termenul menționat se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 3

Prezentul regulament nu are incidență asupra procedurilor în curs în cadrul cărora un comitet a emis deja un aviz în conformitate cu articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.

Articolul 4

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la ...,

Pentru Parlamentul European,
Președintele

Pentru Consiliu,
Președintele

Marți, 25 februarie 2014

ANEXĂ

Acte juridice care fac trimitere la procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE și care sunt adaptate la regimul actelor delegate.

1. Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului din 28 mai 2001 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială ⁽¹⁾
2. Regulamentul (CE) nr. 805/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 privind crearea unui Titlu Executoriu European pentru creanțele necontestate ⁽²⁾
3. Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată ⁽³⁾
4. Regulamentul (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă ⁽⁴⁾
5. Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială (notificarea sau comunicarea actelor) și abrogarea Regulamentului (CE) nr. 1348/2000 al Consiliului ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ JO L 174, 27.6.2001, p. 1.

⁽²⁾ JO L 143, 30.4.2004, p. 15.

⁽³⁾ JO L 399, 30.12.2006, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 199, 31.7.2007, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 324, 10.12.2007, p. 79.

Marti, 25 februarie 2014

P7_TA(2014)0114

Adaptarea unor acte juridice care prevăd utilizarea procedurii de reglementare cu control (articolul 290 din TFUE) *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de adaptare la articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene a unei serii de acte juridice care prevăd utilizarea procedurii de reglementare cu control (COM(2013)0451 – C7-0198/2013 – 2013/0218(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2017/C 285/31)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2013)0451),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2), articolul 33, articolul 43 alineatul (2), articolul 53 alineatul (1), articolul 62, articolul 64 alineatul (2), articolul 91, articolul 100 alineatul (2), articolul 114, articolul 153 alineatul (2) litera (b), articolul 168 alineatul (4) litera (b), articolul 172, articolul 192 alineatul (1), articolul 207 și articolul 338 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0198/2013),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 16 octombrie 2013 ⁽¹⁾,
 - având în vedere scrisoarea din 11 octombrie 2013 a Președintelui Comitetului Regiunilor adresată Președintelui Parlamentului,
 - având în vedere Înțelegerea comună privind actele delegate, aprobată de Conferința președinților la 3 martie 2011,
 - având în vedere Acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană ⁽²⁾, în special punctul 15 și anexa 1,
 - având în vedere Rezoluția sa din 5 mai 2010 referitoare la delegarea puterii legislative ⁽³⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 25 februarie 2014 referitoare la monitorizarea privind delegarea competențelor legislative și controlul statelor membre asupra exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁽⁴⁾,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice, precum și avizele Comisiei pentru comerț internațional, al Comisiei pentru afaceri economice și monetare, al Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, al Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, al Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, al Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și al Comisiei pentru transport și turism (A7-0010/2014),
- A. întrucât Comisia s-a angajat să evalueze, până la sfârșitul anului 2012, câte acte legislative cuprinzând trimiteri la procedura de reglementare cu control mai sunt în vigoare, pentru a pregăti inițiativele legislative adecvate și a finaliza, astfel, adaptarea la noul cadru juridic; întrucât obiectivul anunțat a fost acela ca, până la sfârșitul celei de-a șaptea legislaturi a Parlamentului, toate dispozițiile care fac trimitere la procedura de reglementare cu control să fie eliminate din toate instrumentele legislative; întrucât Comisia a prezentat propunerile necesare pentru îndeplinirea acestui angajament, chiar dacă aceasta s-a întâmplat mai târziu decât s-a preconizat;

⁽¹⁾ Nepublicat încă în Jurnalul Oficial.

⁽²⁾ JO L 304, 20.11.2010, p. 47.

⁽³⁾ JO C 81 E, 15.3.2011, p. 6.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2014)0127.

Marți, 25 februarie 2014

1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2013)0218

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului de adaptare la articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene a unei serii de acte juridice care prevăd utilizarea procedurii de reglementare cu control

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 33, articolul 43 alineatul (2), articolul 53 alineatul (1), articolul 62, articolul 64 alineatul (2), articolul 91, articolul 100 alineatul (2), articolul 114, articolul 153 alineatul (2) litera (b), articolul 168 alineatul (4) litera (b), articolul 172, articolul 192 alineatul (1), articolul 207 și articolul 338 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Tratatul de la Lisabona permite legiuitorului să delege Comisiei competența de a adopta acte fără caracter legislativ și cu domeniu de aplicare general, care completează sau modifică anumite elemente neesențiale ale actului legislativ.
- (2) Măsurile care pot fi acoperite de delegarea de competențe, astfel cum se prevede la articolul 290 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), corespund, în principiu, măsurilor acoperite de procedura de reglementare cu control, prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE a Consiliului ⁽³⁾.
- (3) Este necesară adaptarea la articolul 290 din TFUE a unei serii de acte juridice în vigoare care prevăd utilizarea procedurii de reglementare cu control.
- (4) Prezentul regulament nu ar trebui să aibă incidență asupra procedurilor în curs în cadrul cărora un comitet a emis deja un aviz în conformitate cu articolul 5a din Decizia 1999/468/CE înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament.
- (5) Având în vedere faptul că adaptările care urmează să fie făcute prin prezentul regulament vizează numai procedurile, nu este necesară transpunerea acestora de către statele membre în cazul directivelor.
- (6) În momentul în care Comisia pregătește acte delegate pe baza actelor juridice adaptate prin prezentul regulament, este deosebit de important ca aceasta să desfășoare consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Comisia ar trebui să asigure, la momentul pregătirii și elaborării actelor delegate, transmiterea simultană, promptă și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu,

⁽¹⁾ Avizul din 16 octombrie 2013 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 25 februarie 2014.

⁽³⁾ Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei (JO L 184, 17.7.1999, p. 23).

Marti, 25 februarie 2014

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT

Articolul 1

(1) În cazul în care actele juridice enumerate în anexa la prezentul regulament prevăd utilizarea procedurii de reglementare cu control menționată la articolul 5a alineatele (1)-(5) din Decizia 1999/468/CE, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 2 din prezentul regulament.

(2) În cazul în care actele juridice enumerate în anexă prevăd utilizarea procedurii de urgență menționată la articolul 5a alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu procedura de urgență prevăzută la articolul 3 din prezentul regulament.

Articolul 2

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei sub rezerva respectării condițiilor prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate ~~este conferită~~ **se conferă** Comisiei pe o perioadă de ~~timp nedeterminată~~ **cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.** [AM 1]

(3) Delegarea de competențe poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. Decizia de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Aceasta intră în vigoare în ziua următoare datei publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat intră în vigoare numai în cazul în care nu a fost exprimată nicio obiecție din partea Parlamentului European sau a Consiliului în termen de două luni de la notificarea actului respectiv Parlamentului European și Consiliului sau în cazul în care, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European, cât și Consiliul informează Comisia cu privire la faptul că nu vor formula obiecții. Termenul menționat se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Prin derogare de la primul paragraf, termenul pentru formularea de obiecțiuni cu privire la actele delegate adoptate în temeiul regulamentelor enumerate la punctele 81⁽¹⁾, 82⁽²⁾, 85⁽³⁾, 86⁽⁴⁾, 90-93⁽⁵⁾ din secțiunea G și la punctul 95⁽⁶⁾ din secțiunea H din anexă, este de trei luni, acesta prelungindu-se cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului. [AM 2]

(6) În cazul în care actele juridice enumerate în anexa la prezentul regulament prevăd că termenul-limită stabilit la articolul 5a alineatul (3) litera (c) din Decizia 1999/468/CE este redus în temeiul dispozițiilor articolului 5a alineatul (5) litera (b) din decizia respectivă, termenele specificate la alineatul (5) din prezentul articol se stabilesc la o lună.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 451/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2008 de instituire a unei noi clasificări statistice a produselor în funcție de domeniul de activitate (CPA) și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3696/93 al Consiliului (JO L 145, 4.6.2008, p. 65).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 295/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2008 privind statisticile structurale de întreprindere (JO L 97, 9.4.2008, p. 13).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1893/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a Nomenclatorului statistic al activităților economice NACE a doua revizuire și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3037/90 al Consiliului, precum și a anumitor regulamente CE privind domenii statistice specifice (JO L 393, 30.12.2006, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 1161/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 iulie 2005 privind întocmirea conturilor nefinanciare trimestriale pe sector instituțional (JO L 191, 22.7.2005, p. 22).

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 1165/98 al Consiliului din 19 mai 1998 privind statisticile pe termen scurt (JO L 162, 5.6.1998, p. 1); Regulamentul (CE) nr. 2494/95 al Consiliului din 23 octombrie 1995 privind indicii armonizați ai prețurilor de consum (JO L 257, 27.10.1995, p. 1); Regulamentul (CEE) nr. 696/93 al Consiliului din 15 martie 1993 privind unitățile statistice pentru observarea și analizarea sistemului de producție comunitar (JO L 76, 30.3.1993, p. 1); Regulamentul (CEE) nr. 3924/91 al Consiliului din 19 decembrie 1991 privind organizarea unei anchete comunitare asupra producției industriale (JO L 374, 31.12.1991, p. 1).

⁽⁶⁾ Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate (JO L 243, 11.9.2002, p. 1).

Marți, 25 februarie 2014

Articolul 3

(1) Actele delegate adoptate în temeiul prezentului articol intră în vigoare fără întârziere și se aplică atâta timp cât nu se formulează nicio obiecție, în conformitate cu alineatul (2). Notificarea unui act delegat transmisă Parlamentului European și Consiliului prezintă motivele pentru care s-a recurs la procedura de urgență.

(2) Parlamentul European sau Consiliul pot formula obiecții la un act delegat în conformitate cu procedura menționată la articolul 2 alineatul (5). Într-un astfel de caz, Comisia abrogă actul fără întârziere, în urma notificării deciziei Parlamentului European sau a Consiliului de a formula obiecții.

Articolul 4

Prezentul regulament nu are incidență asupra procedurilor în curs în cadrul cărora un comitet a emis deja un aviz în conformitate cu articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.

Articolul 5

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la ...,

Pentru Parlamentul European,
Președintele

Pentru Consiliu,
Președintele

Marti, 25 februarie 2014

ANEXĂ

Acte juridice care fac trimitere la procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE și care sunt adaptate la regimul actelor delegate ⁽¹⁾.

A. rețele de comunicare, conținut și tehnologie

1. Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice)
2. Directiva 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora (Directiva privind accesul)

B. ocuparea forței de muncă, afaceri sociale și incluziune

3. Directiva 2009/148/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la azbest la locul de muncă**
4. Directiva 2009/104/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru folosirea de către lucrători a echipamentului de muncă la locul de muncă [a doua directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE]**
5. Directiva 2006/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 privind cerințele minime de securitate și de sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscuri generate de agenții fizici (radiații optice artificiale) [a nouăsprezecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE]**
6. Directiva 2004/37/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți cancerigeni sau mutageni la locul de muncă [a șasea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE]**
7. Directiva 2003/10/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 februarie 2003 privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscuri generate de agenți fizici (zgomot) [a șaptesprezecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE]**
8. Directiva 2002/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 iunie 2002 privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscurile generate de agenți fizici (vibrații) [a șaisprezecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE]**
9. Directiva 2000/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți biologici la locul de muncă [a șaptea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE]**
10. Directiva 1999/92/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1999 privind cerințele minime pentru îmbunătățirea protecției sănătății și securității lucrătorilor expuși unui potențial risc în medii explozive [a cincisprezecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE]**
11. Directiva 98/24/CE a Consiliului din 7 aprilie 1998 privind protecția sănătății și securității lucrătorilor împotriva riscurilor legate de prezența agenților chimici la locul de muncă [a paisprezecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE]**
12. Directiva 93/103/CE a Consiliului din 23 noiembrie 1993 privind cerințele minime de securitate și sănătate în muncă la bordul navelor de pescuit [a treisprezecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE]**

⁽¹⁾ Cu titlu informativ, actele juridice care fac trimitere la termenul-limită redus prevăzut la articolul 2 alineatul (6) sunt indicate în prezenta anexă cu simbolul*, actele juridice care fac trimitere la procedura de urgență prevăzută la articolul 3 sunt indicate în prezenta anexă cu simbolul**, iar actele juridice care fac trimitere la procedura de urgență prevăzută la articolul 3 și la termenul-limită redus prevăzut la articolul 2 alineatul (6) sunt indicate în prezenta anexă cu simbolul***, iar actele juridice la care se face trimitere la articolul 2 alineatul (5) al doilea paragraf sunt indicate în prezenta anexă cu simbolul****. [AM 3]

Marți, 25 februarie 2014

13. Directiva 92/104/CEE a Consiliului din 3 decembrie 1992 privind cerințele minime pentru îmbunătățirea securității și protecției sănătății lucrătorilor din industria extractivă de suprafață și în subteran [a douăsprezecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE]**
14. Directiva 92/91/CEE a Consiliului din 3 noiembrie 1992 privind cerințele minime de îmbunătățire a protecției securității și sănătății lucrătorilor din industria extractivă de foraj [a unsprezecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE]**
15. Directiva 92/58/CEE a Consiliului din 24 iunie 1992 privind cerințele minime pentru semnalizarea de securitate și sănătate la locul de muncă [a noua directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE]**
16. Directiva 92/57/CEE a Consiliului din 24 iunie 1992 privind cerințele minime de securitate și sănătate care se aplică pe șantierele temporare sau mobile [a opta directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE]**
17. Directiva 92/29/CEE a Consiliului din 31 martie 1992 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru promovarea unei mai bune asistențe medicale la bordul navelor **
18. Directiva 90/270/CEE a Consiliului din 29 mai 1990 privind condițiile minime de securitate și sănătate pentru lucrul la monitor [a cincea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE]**
19. Directiva 90/269/CEE a Consiliului din 29 mai 1990 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru manipularea manuală a încărcăturilor care prezintă riscuri pentru lucrători și, în special, de producere a unor afecțiuni dorso-lombare [a patra directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE]**
20. Directiva 89/656/CEE a Consiliului din 30 noiembrie 1989 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru utilizarea de către lucrători a echipamentelor individuale de protecție la locul de muncă [a treia directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE]**
21. Directiva 89/654/CEE a Consiliului din 30 noiembrie 1989 privind cerințele minime de securitate și sănătate la locul de muncă [prima directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE]**
22. Directiva 89/391/CEE a Consiliului din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă**

C. politici climatice

23. Regulamentul (CE) nr. 1005/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind substanțele care diminuează stratul de ozon
24. Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivei 85/337/CEE a Consiliului, precum și a Directivelor 2000/60/CE, 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE, 2008/1/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului

D. energie

25. Regulamentul (CE) nr. 1222/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind etichetarea pneurilor în ceea ce privește eficiența consumului de combustibil și alți parametri esențiali
26. Regulamentul (CE) nr. 715/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind condițiile de acces la rețelele pentru transportul gazelor naturale și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1775/2005
27. Regulamentul (CE) nr. 714/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind condițiile de acces la rețea pentru schimburile transfrontaliere de energie electrică și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1228/2003

Marti, 25 februarie 2014

28. Regulamentul (CE) nr. 713/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 de instituire a Agenției pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei
 29. Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE
 30. Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 2003/55/CE
- E. întreprinderi și industrie
31. Regulamentul (CE) nr. 661/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind cerințele de omologare de tip pentru siguranța generală a autovehiculelor, a remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate care le sunt destinate
 32. Regulamentul (CE) nr. 595/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2009 privind omologarea de tip a autovehiculelor și a motoarelor cu privire la emisiile provenite de la vehicule grele (Euro VI) și accesul la informații privind repararea și întreținerea vehiculelor și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 715/2007 și a Directivei 2007/46/CE și de abrogare a Directivelor 80/1269/CEE, 2005/55/CE și 2005/78/CE
 33. Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic
 34. Regulamentul (CE) nr. 79/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 ianuarie 2009 privind omologarea de tip a autovehiculelor pe bază de hidrogen și de modificare a Directivei 2007/46/CE
 35. Directiva 2009/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 privind siguranța jucăriilor
 36. Directiva 2009/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 de simplificare a clauzelor și condițiilor de transfer al produselor din domeniul apărării în interiorul Comunității
 37. Directiva 2009/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind dispozițiile comune pentru mijloacele de măsurare și metodele de control metrologic (reformare)
 38. Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective (Directivă-cadru)
 39. Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei
 40. Directiva 2004/10/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 privind armonizarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative referitoare la aplicarea principiilor bune practice de laborator și verificarea aplicării acestora la testele efectuate asupra substanțelor chimice
 41. Directiva 2004/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 privind inspecția și verificarea bune practice de laborator (BPL)
 42. Regulamentul (CE) nr. 2003/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 octombrie 2003 privind îngrășămintele
 43. Directiva 2000/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 mai 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la zgomotul emis de echipamentele utilizate în exterior
 44. Directiva 97/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1997 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la măsurile împotriva emisiei de poluanți gazoși și de pulberi provenind de la motoarele cu ardere internă care urmează să fie instalate pe echipamentele mobile fără destinație rutieră

Marți, 25 februarie 2014

45. Directiva 75/324/CEE a Consiliului din 20 mai 1975 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la generatoarele de aerosoli

F. mediu

46. Regulamentul (CE) nr. 1007/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind comerțul cu produse derivate din focă

47. Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice

48. Directiva 2009/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 privind etapa a II-a de recuperare a vaporilor de benzină în timpul alimentării autovehiculelor la stațiile de benzină

49. Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006**

50. Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (Directiva-cadru privind deșeurile)

51. Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”)

52. Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa

53. Directiva 2007/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 privind evaluarea și gestionarea riscurilor de inundații

54. Directiva 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2007 de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (Inspire)

55. ~~Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșuri [AM 4]~~

56. Regulamentul (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 ianuarie 2006 de instituire a unui registru european al emisiilor și transferului de poluanți și de modificare a Directivelor 91/689/CEE și 96/61/CE ale Consiliului

57. Directiva 2006/118/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind protecția apelor subterane împotriva poluării și a deteriorării

58. Directiva 2006/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive și de modificare a Directivei 2004/35/CE

59. Directiva 2006/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 februarie 2006 privind gestionarea calității apei pentru scăldat și de abrogare a Directivei 76/160/CEE

60. Regulamentul (CE) nr. 850/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind poluanții organici persistenti și de modificare a Directivei 79/117/CEE

61. Directiva 2004/107/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind arsenicul, cadmiul, mercurul, nichelul și hidrocarburile aromatice policiclice în aerul înconjurător

62. Directiva 2004/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind limitarea emisiilor de compuși organici volatili cauzate de utilizarea de solvenți organici în anumite vopsele și lacuri și în produsele de refinisare a vehiculelor și de modificare a Directivei 1999/13/CE

63. Directiva 2002/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 iunie 2002 privind evaluarea și gestiunea zgomotului ambiental

64. Directiva 2001/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind plafoanele naționale de emisie pentru anumiți poluanți atmosferici

65. Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei

Marti, 25 februarie 2014

66. Directiva 2000/53/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind vehiculele scoase din uz
67. Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri
68. Directiva 98/83/CE a Consiliului din 3 noiembrie 1998 privind calitatea apei destinate consumului uman
69. Directiva 96/59/CE a Consiliului din 16 septembrie 1996 privind eliminarea bifenililor policlorurați și a terfenililor policlorurați (PCB/TPC)
70. Directiva 94/63/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind controlul emisiilor de compuși organici volatili (COV) rezultați din depozitarea carburanților și din distribuția acestora de la terminale la stațiile de distribuție a carburanților
71. Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje
72. Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole
73. Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale
74. Directiva 86/278/CEE a Consiliului din 12 iunie 1986 privind protecția mediului, în special a solului, atunci când se utilizează nămoluri de epurare în agricultură
- G. statistică
75. Regulamentul (CE) nr. 1185/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind statisticile referitoare la pesticide
76. Regulamentul (CE) nr. 1338/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind statisticile comunitare referitoare la sănătatea publică, precum și la sănătatea și siguranța la locul de muncă
77. Regulamentul (CE) nr. 1166/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind anchetele structurale în agricultură și ancheta privind metodele de producție agricolă și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 571/88 al Consiliului
78. Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008 privind statisticile în domeniul energiei
79. Regulamentul (CE) nr. 763/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 privind recensământul populației și al locuințelor
80. Regulamentul (CE) nr. 452/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2008 privind producerea și dezvoltarea de statistici în materie de educație și învățare continuă
81. Regulamentul (CE) nr. 451/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2008 de instituire a unei noi clasificări statistice a produselor în funcție de domeniul de activitate (CPA) și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3696/93 al Consiliului**** [AM 5]
82. Regulamentul (CE) nr. 295/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2008 privind statisticile structurale de întreprindere (reformare)**** [AM 6]
83. Regulamentul (CE) nr. 862/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind statisticile comunitare din domeniul migrației și protecției internaționale și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 311/76 al Consiliului privind elaborarea de statistici cu privire la lucrătorii străini
84. Regulamentul (CE) nr. 458/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 aprilie 2007 privind Sistemul european de statistici integrate privind protecția socială (SESPROS)
85. Regulamentul (CE) nr. 1893/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a Nomenclatorului statistic al activităților economice NACE a doua revizuire și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3037/90 al Consiliului, precum și a anumitor regulamente CE privind domenii statistice specifice**** [AM 7]
86. Regulamentul (CE) nr. 1161/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 iulie 2005 privind întocmirea conturilor nefinanciare trimestriale pe sector instituțional**** [AM 8]
87. Regulamentul (CE) nr. 808/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 privind statisticile comunitare referitoare la societatea informațională

Marți, 25 februarie 2014

88. Regulamentul (CE) nr. 1059/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 mai 2003 privind instituirea unui nomenclator comun al unităților teritoriale de statistică (NUTS)
89. Regulamentul (CE) nr. 530/1999 al Consiliului din 9 martie 1999 privind statisticile structurale ale câștigurilor salariale și ale costului forței de muncă
90. Regulamentul (CE) nr. 1165/98 al Consiliului din 19 mai 1998 privind statisticile pe termen scurt **** [AM 9]
91. Regulamentul (CE) nr. 2494/95 al Consiliului din 23 octombrie 1995 privind indicii armonizați ai prețurilor de consum **** [AM 10]
92. Regulamentul (CEE) nr. 696/93 al Consiliului din 15 martie 1993 privind unitățile statistice pentru observarea și analizarea sistemului de producție comunitar **** [AM 11]
93. Regulamentul (CEE) nr. 3924/91 al Consiliului din 19 decembrie 1991 privind organizarea unei anchete comunitare asupra producției industriale **** [AM 12]

H. piața internă și serviciile

94. Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne
95. Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate **** [AM 13]
96. Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului

I. mobilitate și transporturi

97. Regulamentul (CE) nr. 1073/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind normele comune pentru accesul la piața internațională a serviciilor de transport cu autocarul și autobuzul și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 561/2006
98. Regulamentul (CE) nr. 1071/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier și de abrogare a Directivei 96/26/CE a Consiliului
99. Regulamentul (CE) nr. 392/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 privind răspunderea în caz de accident a transportatorilor de persoane pe mare
100. Regulamentul (CE) nr. 1072/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind normele comune pentru accesul la piața transportului rutier internațional de mărfuri
101. Directiva 2009/33/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea vehiculelor de transport rutier nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic
102. Directiva 2009/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de instituire a principiilor fundamentale care reglementează investigarea accidentelor din sectorul de transport maritim și de modificare a Directivei 1999/35/CE a Consiliului și a Directivei 2002/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului
103. Directiva 2009/15/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor, precum și pentru activitățile în domeniu ale administrațiilor maritime
104. Regulamentul (CE) nr. 300/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2008 privind norme comune în domeniul securității aviației civile și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2320/2002**
105. Directiva 2008/96/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind gestionarea siguranței infrastructurii rutiere
106. Directiva 2008/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 septembrie 2008 privind transportul interior de mărfuri periculoase*

Marti, 25 februarie 2014

107. Regulamentul (CE) nr. 1371/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind drepturile și obligațiile călătorilor din transportul feroviar
108. Directiva 2007/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 privind certificarea mecanicilor de locomotivă care conduc locomotive și trenuri în sistemul feroviar comunitar**
109. Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere (reformare)
110. Regulamentul (CE) nr. 336/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 februarie 2006 privind aplicarea Codului Internațional de Management al Siguranței pe teritoriul Comunității și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 3051/95 al Consiliului
111. Directiva 2006/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 de stabilire a cerințelor tehnice pentru navele de navigație interioară și de abrogare a Directivei 82/714/CEE a Consiliului***
112. Regulamentul (CE) nr. 2111/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2005 de stabilire a unei liste comunitare a transportatorilor aerieni care se supun unei interdicții de exploatare pe teritoriul Comunității și de informare a pasagerilor transportului aerian cu privire la identitatea transportatorului aerian efectiv și de abrogare a articolului 9 din Directiva 2004/36/CE
113. Directiva 2005/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind consolidarea securității portuare**
114. Directiva 2005/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind serviciile de informații fluviale (RIS) armonizate pe căile navigabile interioare de pe teritoriul Comunității
115. Regulamentul (CE) nr. 868/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 privind protecția împotriva subvenționării și practicilor tarifare neloiale ale țărilor nemembre, care cauzează prejudicii operatorilor de transport aerian comunitari prin furnizarea de servicii aeriene similare
116. Regulamentul (CE) nr. 789/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 privind transferul în alt registru al cargoboturilor și al navelor de pasageri în interiorul Comunității și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 613/91 al Consiliului
117. Regulamentul (CE) nr. 785/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 privind cerințele de asigurare a operatorilor de transport aerian și a operatorilor de aeronave
118. Directiva 2004/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind cerințele minime de siguranță pentru tunelurile din Rețeaua rutieră transeuropeană
119. Directiva 2004/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind interoperabilitatea sistemelor de taxare rutieră electronică în cadrul Comunității
120. Regulamentul (CE) nr. 782/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 aprilie 2003 privind interzicerea compușilor organostanici pe nave
121. Directiva 2003/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 iulie 2003 privind calificarea inițială și formarea periodică a conducătorilor auto ai anumitor vehicule rutiere destinate transportului de mărfuri sau de pasageri, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3820/85 al Consiliului și a Directivei 91/439/CEE a Consiliului și de abrogare a Directivei 76/914/CEE a Consiliului
122. Directiva 2003/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 aprilie 2003 privind cerințele de stabilitate specifice pentru navele de pasageri ro-ro
123. Regulamentul (CE) nr. 2099/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 noiembrie 2002 de instituire a unui Comitet pentru siguranța maritimă și prevenirea poluării de către nave (COSS) și de modificare a regulamentelor privind siguranța maritimă și prevenirea poluării de către nave
124. Directiva 2002/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2002 de instituire a unui sistem comunitar de monitorizare și informare privind traficul navelor maritime și de abrogare a Directivei 93/75/CEE a Consiliului

Marți, 25 februarie 2014

125. Directiva 2002/30/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 martie 2002 privind stabilirea normelor și a procedurilor cu privire la introducerea restricțiilor de exploatare referitoare la zgomot pe aeroporturile comunitare
126. Directiva 2001/96/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 decembrie 2001 de stabilire a cerințelor și procedurilor armonizate pentru încărcarea și descărcarea în siguranță a vrachierelor
127. Directiva 1999/35/CE a Consiliului din 29 aprilie 1999 privind sistemul de expertize obligatorii pentru operarea în siguranță a serviciilor regulate de feriboturi cu punte rului și ambarcațiuni rapide de pasageri
128. Directiva 98/41/CE a Consiliului din 18 iunie 1998 privind înregistrarea persoanelor care călătoresc la bordul navelor de pasageri care operează în porturile de destinație sau de plecare din statele membre ale Comunității
129. Directiva 96/50/CE a Consiliului din 23 iulie 1996 privind armonizarea condițiilor de obținere a brevetelor de comandant de navă pentru transportul de mărfuri și călători pe căile navigabile interioare din Comunitate
130. Directiva 95/50/CE a Consiliului din 6 octombrie 1995 privind procedurile unitare de control în transportul rutier de mărfuri periculoase
131. Regulamentul (CEE) nr. 3922/91 al Consiliului din 16 decembrie 1991 privind armonizarea cerințelor tehnice și a procedurilor administrative în domeniul aviației civile
132. Directiva 91/672/CEE a Consiliului din 16 decembrie 1991 privind recunoașterea reciprocă a brevetelor naționale ale conducătorilor de navă pentru transportul de mărfuri și călători pe căile navigabile interioare

J. sănătate și consumatori

133. Directiva 2009/128/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unui cadru de acțiune comunitară în vederea utilizării durabile a pesticidelor
134. Directiva 2009/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 privind exploatarea și comercializarea apelor minerale naturale**
135. Directiva 2009/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 privind utilizarea în condiții de izolare a microorganismelor modificate genetic (reformare)
136. Directiva 2009/32/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind solvenții de extracție utilizați la fabricarea produselor alimentare și a ingredientelor alimentare
137. Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului
138. Regulamentul (CE) nr. 1394/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind medicamentele pentru terapie avansată și de modificare a Directivei 2001/83/CE și a Regulamentului (CE) nr. 726/2004
139. Regulamentul (CE) nr. 1901/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 privind medicamentele de uz pediatric și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1768/92, a Directivei 2001/20/CE, a Directivei 2001/83/CE și a Regulamentului (CE) nr. 726/2004
140. Regulamentul (CE) nr. 183/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 ianuarie 2005 de stabilire a cerințelor privind igiena furajelor
141. Regulamentul (CE) nr. 1935/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 octombrie 2004 privind materialele și obiectele destinate să vină în contact cu produsele alimentare și de abrogare a Directivelor 80/590/CEE și 89/109/CEE***
142. Regulamentul (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman
143. Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală
144. Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare

Marti, 25 februarie 2014

145. Regulamentul (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 de stabilire a procedurilor comunitare privind autorizarea și supravegherea medicamentelor de uz uman și veterinar și de instituire a unei Agenții Europene pentru Medicamente
 146. Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind controlul salmonelii și al altor agenți zoonotici specifici, prezenți în rețeaua alimentară
 147. Regulamentul (CE) nr. 2065/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 noiembrie 2003 privind aromele de fum utilizate sau destinate utilizării în sau pe produsele alimentare
 148. Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind aditivii din hrana animalelor
 149. Regulamentul (CE) nr. 1830/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind trasabilitatea și etichetarea organismelor modificate genetic și trasabilitatea produselor destinate alimentației umane sau animale, produse din organisme modificate genetic, și de modificare a Directivei 2001/18/CE
 150. Directiva 2003/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind monitorizarea zoonozelor și a agenților zoonotici, de modificare a Deciziei 90/424/CEE a Consiliului și de abrogare a Directivei 92/117/CEE a Consiliului**
 151. Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare
 152. Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2001 de stabilire a unor regulamente pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă
 153. Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman
 154. Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 martie 2001 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic și de abrogare a Directivei 90/220/CEE a Consiliului
 155. Regulamentul (CE) nr. 141/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 1999 privind produsele medicamentoase orfane
 156. Directiva 1999/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 februarie 1999 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind produsele și ingredientele alimentare tratate cu radiații ionizante***
 157. Regulamentul (CE) nr. 258/97 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 ianuarie 1997 privind alimentele și ingredientele alimentare noi
 158. Regulamentul (CEE) nr. 315/93 al Consiliului din 8 februarie 1993 de stabilire a procedurilor comunitare privind contaminanții din alimente**
 159. Directiva 89/108/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la alimentele congelate rapid destinate consumului uman
- K. impozitare și uniune vamală
160. Decizia nr. 70/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind crearea unui mediu informatizat pentru vamă și comerț
-

Marți, 25 februarie 2014

P7_TA(2014)0115

Numirea unui membru al Curții de Conturi – Oskar HERICS (AT)**Decizia Parlamentului European din 25 februarie 2014 privind propunerea de numire a lui Oskar Herics ca membru al Curții de Conturi (C7-0009/2014 – 2014/0802(NLE))****(Procedura de consultare)**

(2017/C 285/32)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 286 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C7-0009/2014),
 - având în vedere articolul 108 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru control bugetar (A7-0128/2014),
- A. întrucât Comisia sa pentru control bugetar a evaluat calificările candidatului propus, ținând seama în special de condițiile prevăzute la articolul 286 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
- B. întrucât, în cursul reuniunii sale din 17 februarie 2014, Comisia pentru control bugetar a audiat candidatul desemnat de Consiliu pentru a fi membru al Curții de Conturi,
1. emite un aviz favorabil privind propunerea Consiliului de numire a lui Oskar Herics ca membru al Curții de Conturi;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie Consiliului și, spre informare, Curții de Conturi, precum și celorlalte instituții ale Uniunii Europene și instituțiilor de control din statele membre.

Marti, 25 februarie 2014

P7_TA(2014)0117

Obiectivul prevăzut pentru anul 2020 de reducere a emisiilor de CO₂ generate de autoturismele noi *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 443/2009 pentru a defini modalitățile de realizare a obiectivului prevăzut pentru anul 2020 de reducere a emisiilor de CO₂ generate de autoturismele noi (COM(2012)0393 – C7-0184/2012 – 2012/0190(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2017/C 285/33)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2012)0393),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 192 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0184/2012),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 12 decembrie 2012 ⁽¹⁾,
 - după consultarea Comitetului Regiunilor,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 29 noiembrie 2013, de a aproba poziția Parlamentului European în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și avizul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, precum și cel al Comisiei pentru transport și turism (A7-0151/2013),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2012)0190

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 443/2009 pentru a defini modalitățile de realizare a obiectivului prevăzut pentru anul 2020 de reducere a emisiilor de CO₂ generate de autoturismele noi

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 333/2014.)

⁽¹⁾ JO C 44, 15.2.2013, p. 109.

Marți, 25 februarie 2014

P7_TA(2014)0118

Marca comunitară *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 207/2009 al Consiliului privind marca comunitară (COM(2013)0161 – C7-0087/2013 – 2013/0088(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2017/C 285/34)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei înaintată Parlamentului și Consiliului (COM(2013)0161),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 118 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0087/2013),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comisiei pentru afaceri juridice din 14 octombrie 2013 referitor la utilizarea actelor delegate,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice, precum și avizele Comisiei pentru comerț internațional și Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor (A7-0031/2014),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. solicită Comisiei să ia măsuri pentru a codifica regulamentul după finalizarea procedurii legislative;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2013)0088

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 207/2009 privind marca comunitară

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 118 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 25 februarie 2014.

Marti, 25 februarie 2014

- (1) Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului⁽¹⁾, codificat în 2009 ca Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului⁽²⁾, a instituit un sistem de protecție a mărcilor specific Uniunii Europene, care prevede protecția mărcilor la nivelul Uniunii Europene, în paralel cu protecția mărcilor disponibilă la nivelul statelor membre conform sistemelor mărcilor naționale armonizate de Directiva 89/104/CEE a Consiliului⁽³⁾, codificată ca Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽⁴⁾.
- (2) Ca o consecință a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, terminologia din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ar trebui să fie actualizată. Aceasta implică înlocuirea termenului „marcă comunitară” cu termenul „marcă europeană a Uniunii Europene”. În conformitate cu abordarea comună privind agențiile descentralizate, asupra căreia au convenit Parlamentul European, Consiliul și Comisia în iulie 2012, denumirea „Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)” ar trebui să fie înlocuită cu „Agenția Uniunii Europene pentru mărci, desene și modele industriale **drepturile de proprietate intelectuală**” (denumită în continuare „agenția”). [AM 1]
- (3) Ca urmare a comunicării Comisiei din 16 iulie 2008 privind o strategie a drepturilor de proprietate industrială pentru Europa⁽⁵⁾, Comisia a efectuat o evaluare cuprinzătoare a funcționării globale a sistemului mărcilor în Europa în ansamblul ei, atât la nivelul Uniunii, cât și la nivel național, ținând totodată seama de relația dintre aceste niveluri.
- (4) În concluziile sale din 25 mai 2010 cu privire la viitoarea revizuire a sistemului mărcilor din Uniunea Europeană⁽⁶⁾, Consiliul a invitat Comisia să prezinte propuneri de revizuire a Regulamentului (CE) nr. 207/2009 și a Directivei 2008/95/CE.
- (5) Experiența dobândită de la instituirea sistemului mărcii comunitare a arătat că întreprinderile din Uniune și din țările terțe au acceptat sistemul, acesta devenind o **completare și o alternativă** viabilă și de succes față de protecția mărcilor asigurată la nivelul statelor membre. [AM 2]
- (6) Cu toate acestea, mărcile naționale sunt în continuare necesare pentru întreprinderile care nu doresc ca protecția mărcilor lor să fie asigurată la nivelul Uniunii sau care nu sunt în măsură să obțină protecție la nivelul întregii Uniuni, în timp ce obținerea protecției naționale nu ridică nicio problemă. Fiecare persoană care dorește să obțină protejarea unei mărci ar trebui să poată decide dacă optează pentru protejarea acesteia doar ca marcă națională în unul sau în mai multe state membre sau doar ca marcă a **Uniunii Europene** sau pentru ambele tipuri de protecție.
- (7) Cu toate că evaluarea funcționării globale a sistemului mărcii comunitare a confirmat că numeroase aspecte ale sistemului, inclusiv principiile fundamentale pe care se bazează, au trecut cu succes testul trecerii timpului și continuă să răspundă nevoilor și așteptărilor întreprinderilor, Comisia a concluzionat, în comunicarea sa intitulată „O piață unică pentru drepturile de proprietate intelectuală” din 24 mai 2011⁽⁷⁾, că este necesară modernizarea sistemului mărcilor din Uniune astfel încât acesta să devină mai eficace, mai eficient și mai coerent în ansamblul său, precum și adaptarea acestuia la era internetului.
- (8) În paralel cu îmbunătățirile și modificările aduse sistemului mărcii comunitare, ar trebui continuată armonizarea legislațiilor și practicilor naționale în materie de mărci și alinierea acestora la sistemul mărcilor din Uniune, în măsura în care este necesar, pentru a crea, pe cât posibil, condiții egale pentru înregistrarea și protecția mărcilor la nivelul întregii Uniuni.
- (9) În scopul de a permite o flexibilitate sporită, asigurând, în același timp, o mai mare securitate juridică în ceea ce privește mijloacele de reprezentare a mărcilor, cerința privind reprezentarea grafică ar trebui să fie eliminată din definiția mărcii **Uniunii Europene**. Ar trebui să se permită reprezentarea unui semn **în Registrul mărcilor Uniunii Europene** prin orice formă adecvată și, prin urmare, nu neapărat prin mijloace grafice, cu condiția ca ~~reprezentarea să permită~~ **semnul să poată fi reprezentat într-un mod clar, precis, autonom, ușor accesibil, durabil și obiectiv. Prin urmare, un semn ar trebui permis sub orice formă adecvată, ținând cont de tehnologia disponibilă în general care permite** autorităților competente și publicului să determine cu precizie și claritate obiectul care beneficiază de protecție. [AM 3]

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO L 11, 14.1.1994, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, 24.3.2009, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 40, 11.2.1989, p. 1).

⁽⁴⁾ Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 299, 8.11.2008, p. 25).

⁽⁵⁾ COM(2008) 0465.

⁽⁶⁾ JO C 140, 29.5.2010, p. 22.

⁽⁷⁾ COM(2011) 0287.

Marți, 25 februarie 2014

- (10) Dispozițiile actuale ale Regulamentului (CE) nr. 207/2009 nu reușesc să ofere denumirilor de origine și indicațiilor geografice același grad de protecție precum alte instrumente ale dreptului Uniunii. Prin urmare, este necesar să se clarifice motivele absolute de refuz cu privire la denumirile de origine și indicațiile geografice și să se asigure coerența deplină cu legislația relevantă a Uniunii destinată protejării acestor titluri de proprietate intelectuală. Din motive de coerență cu alte acte legislative ale Uniunii, domeniul de aplicare al acestor motive absolute ar trebui să fie extins astfel încât să includă și mențiunile tradiționale protejate pentru vinuri, precum și specialitățile tradiționale garantate.
- (11) Mărcile pentru care cererea de înregistrare depusă este redactată într-un sistem de scriere sau într-o limbă ininteligibilă în Uniune nu ar trebui să poată beneficia de protecție dacă, în urma traducerii sau transcrierii lor în oricare dintre limbile oficiale ale statelor membre, înregistrarea lor ar trebui să fie refuzată din motive absolute.
- (12) Este necesar să se pună piedici în calea însușirii necinstite a mărcilor, prin extinderea posibilităților de a se opune cererilor de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene depuse cu rea credință.
- (13) În scopul de a menține un nivel ridicat de protecție a drepturilor asupra denumirilor de origine și indicațiilor geografice protejate la nivelul Uniunii, este necesar să se precizeze faptul că aceste drepturi permit formularea unei opoziții față de înregistrarea unei mărci a Uniunii Europene ulterioare, indiferent dacă acestea reprezintă sau nu și motive de refuz de care examinatorul trebuie să țină seama.
- (14) Pentru a se asigura securitatea juridică și coerența deplină cu principiul priorității, potrivit căruia o marcă înregistrată anterior are prioritate față de mărcile înregistrate ulterior, este necesar să se prevadă că asigurarea respectării drepturilor conferite de o marcă a Uniunii Europene nu ar trebui să aducă atingere drepturilor titularilor dobândite înainte de data de depunere sau de data de prioritate a mărcii Uniunii Europene. Această dispoziție este în conformitate cu articolul 16 alineatul (1) din Acordul privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală din 15 aprilie 1994 ⁽¹⁾.
- ~~(15) Pentru a se asigura securitatea juridică și claritatea, este necesar să se precizeze faptul că nu doar în cazul similitudinii, ci și în cazul utilizării unui semn identic pentru produse sau servicii identice, nu ar trebui să se acorde protecție unei mărci europene decât dacă și în măsura în care principala funcție a mărcii europene, aceea de a garanta originea comercială a produselor sau serviciilor, este afectată în mod negativ. [AM 4]~~
- (16) Este posibilă apariția unor confuzii cu privire la sursa comercială din care provin produsele sau serviciile atunci când o întreprindere utilizează același semn sau un semn similar cu o denumire comercială, în așa fel încât se stabilește o legătură între produsele sau serviciile provenind de la întreprinderea în cauză și societatea care poartă denumirea respectivă. Nerespectarea unei mărci a Uniunii Europene ar trebui, prin urmare, să cuprindă și utilizarea unui semn ca denumire comercială sau ca denumire similară, atâta timp cât utilizarea are drept scop diferențierea produselor sau serviciilor din punctul de vedere al originii lor comerciale.
- (17) Pentru a se asigura securitatea juridică și coerența deplină cu legislația specifică a Uniunii, este oportun să se prevadă ca titularul unei mărci a Uniunii Europene să aibă dreptul de a interzice unui terț utilizarea unui semn într-o publicitate comparativă în cazul în care acest tip de publicitate comparativă este contrar Directivei 2006/114/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾.
- (18) Pentru a consolida protecția mărcilor și a combate în mod mai eficace contrafacerea, precum și **fără a aduce atingere normelor OMC, în special articolului V din GATT privind liberul tranzit**, titularul unei mărci europene a Uniunii Europene ar trebui să aibă dreptul de a împiedica părțile terțe să introducă produse pe teritoriul vamal al Uniunii, fără ca acestea să fie puse în liberă circulație pe acest teritoriu, în cazul în care aceste produse provin din țări terțe și poartă, fără a fi autorizate, o marcă în esență identică cu marca Uniunii Europene înregistrată pentru produsele respective. **Această dispoziție nu ar trebui să restricționeze tranzitul medicamentelor generice, în conformitate cu obligațiile internaționale ale Uniunii Europene, astfel cum sunt reflectate, în special, în „Declarația privind Acordul TRIPS și sănătatea publică”, adoptată la 14 noiembrie 2001 cu ocazia Conferinței ministeriale a OMC de la Doha.** [AM 5]

⁽¹⁾ JO L 336, 23.12.1994, p. 214.

⁽²⁾ Directivei 2006/114/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind publicitatea înșelătoare și comparativă (JO L 376, 27.12.2006, p. 21).

Marti, 25 februarie 2014

- (18a) **Titularul unei mărci a Uniunii Europene ar trebui să aibă dreptul de a intenta acțiunile legale necesare, inclusiv printre altele dreptul de a solicita autorităților naționale vamale să ia măsuri în privința bunurilor care se presupune că încalcă drepturile titularului, precum reținerea și distrugerea, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 608/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾. [AM 6]**
- (18b) **Articolul 28 din Regulamentul (UE) nr. 608/2013 precizează că titularul dreptului este răspunzător față de deținătorul mărfurilor, printre altele în cazul în care se dovedește ulterior că mărfurile în cauză nu au încălcat un drept de proprietate intelectuală. [AM 7]**
- (18c) **Statele membre ar trebui să ia măsuri corespunzătoare în ceea ce privește asigurarea unui tranzit neperturbat al medicamentelor generice. Un titular al unei mărci a Uniunii Europene nu ar trebui să aibă dreptul să împiedice nicio parte terță să aducă bunuri, în contextul unei activități comerciale, pe teritoriul vamal al statului membru, pe baza unor similitudini, percepute sau efective, între denumirea comună internațională (DCI) pentru ingredientul activ din medicamente și o marcă înregistrată. [AM 8]**
- (19) Pentru a împiedica în mod mai eficace intrarea pe teritoriu a unor produse contrafăcute, în special în contextul vânzărilor pe internet livrate în loturi mici, potrivit definiției din Regulamentul (UE) nr. 608/2013, titularul unei mărci a Uniunii Europene înregistrate în mod valabil ar trebui să aibă dreptul de a interzice importul unor astfel de produse în Uniune, în cazul în care expeditorul produselor contrafăcute este singurul care acționează în cursul activităților comerciale. **În cazul în care sunt luate asemenea măsuri, statele membre ar trebui să se asigure că persoanele fizice sau juridice care au comandat bunurile sunt informate în legătură cu motivele care stau la baza măsurilor, precum și cu drepturile lor legale opozabile expeditorului. [AM 9]**
- (20) Pentru a permite titularilor de mărci ale Uniunii Europene să combată contrafacerea în mod mai eficace, aceștia ar trebui să aibă dreptul de a interzice aplicarea pe produse a unei mărci contrafăcute și acțiunile pregătitoare prealabile acestei aplicări.
- (21) Drepturile exclusive conferite de o marcă a Uniunii Europene nu ar trebui să îndreptățească titularul să interzică utilizarea unor semne sau indicații care sunt folosite în mod corect și în conformitate cu practicile loiale din domeniul industrial și comercial. În scopul de a crea condiții egale pentru denumirile comerciale și mărci în caz de conflict, în contextul în care denumirilor comerciale li se acordă cu regularitate protecție nelimitată față de mărcile înregistrate ulterior, ar trebui să se considere că o astfel de utilizare nu include decât folosirea numelor de persoane. Aceasta ar trebui să includă și utilizarea, în general, a unor semne sau indicații descriptive sau lipsite de caracter distinctiv. În plus, titularul unei mărci a Uniunii Europene nu ar trebui să fie îndreptățit să împiedice utilizarea generală corectă și loială a acesteia în scopul de a identifica sau de a face trimitere la produse sau servicii ca fiind ale titularului.
- (22) Pentru a se asigura securitatea juridică și protejarea drepturilor conferite de mărci, dobândite în mod legitim, este oportun și necesar să se prevadă, fără a se aduce atingere principiului conform căruia marca înregistrată ulterior nu este opozabilă mărcii anterioare, faptul că titularii mărcilor Uniunii Europene nu ar trebui să aibă dreptul de a se opune utilizării unei mărci ulterioare atunci când marca ulterioară a fost dobândită într-un moment în care marca anterioară nu ar fi fost opozabilă mărcii ulterioare. **Pentru desfășurarea controalelor, autoritățile vamale ar trebui să facă uz de competențele și procedurile prevăzute de legislația vamală relevantă a Uniunii în materie de asigurare a respectării drepturilor de proprietate intelectuală. [AM 10]**
- (23) Din motive de echitate și securitate juridică, utilizarea unei mărci a Uniunii Europene sub o formă care diferă prin elemente care nu modifică caracterul distinctiv al mărcii în forma în care aceasta este înregistrată ar trebui să fie suficientă pentru a menține drepturile conferite, indiferent dacă marca a fost înregistrată sau nu sub forma în care este utilizată.

⁽¹⁾ **Regulamentul (UE) nr. 608/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală de către autoritățile vamale și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1383/2003 al Consiliului (JO L 181, 29.6.2013, p. 15).**

Marți, 25 februarie 2014

- (24) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului conferă Comisiei competențe în vederea adoptării normelor de punere în aplicare a acestui regulament. În urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, competențele conferite Comisiei în temeiul Regulamentului (CE) nr. 207/2009 trebuie aliniate la articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.
- (25) Este deosebit de important ca, pe parcursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. În momentul pregătirii și al elaborării actelor delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, promptă și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (26) În vederea asigurării înregistrării eficiente a actelor juridice privind mărcile Uniunii Europene ca obiecte ale dreptului de proprietate și garantării transparenței depline a registrului mărcilor Uniunii Europene, ar trebui să fie delegată Comisiei competența de a adopta, în conformitate cu articolul 290 din tratat, acte delegate în care să se precizeze anumite obligații ale solicitantului în legătură cu mărci specifice, detaliile privind procedurile de înscriere a transferului mărcilor Uniunii Europene, crearea și transferul unui drept real, executarea silită, implicarea în proceduri de insolvență, acordarea sau transferul unei licențe în registru, precum și anularea sau modificarea înscrierilor relevante din registru.
- (27) Având în vedere numărul foarte redus și aflat în scădere treptată al cererilor de înregistrare a unei mărci comunitare depuse la oficiile centrale din domeniul proprietății intelectuale din statele membre (denumite în continuare „oficiile din statele membre”), depunerea de cereri de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene ar trebui să fie posibilă doar la agenție.
- (28) Protecția mărcii Uniunii Europene se acordă în legătură cu produse sau servicii specifice, a căror natură și număr determină întinderea protecției acordate titularului mărcii. Prin urmare, este esențial să se stabilească în Regulamentul (CE) nr. 207/2009 norme pentru desemnarea și clasificarea produselor și serviciilor și să se asigure securitatea juridică și buna administrare, prin impunerea cerinței ca produsele și serviciile pentru care se solicită protecția mărcii să fie identificate de către solicitant cu suficientă claritate și precizie pentru a permite autorităților competente și agenților economici să determine, exclusiv pe baza acestei cereri, întinderea protecției solicitate. Utilizarea termenilor generali ar trebui să fie interpretată ca incluzând doar produsele și serviciile acoperite în mod clar de sensul literal al termenului respectiv. Titularii unor mărci ale Uniunii Europene care, conform practicilor anterioare ale agenției, sunt înregistrate pentru întregul titlu al unei clase din cadrul Clasificării Nisa, ar trebui să aibă posibilitatea de a-și adapta specificațiile produselor și serviciilor astfel încât să se asigure conformitatea conținutului registrului cu standardele de claritate și precizie impuse de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.
- (29) În vederea instituirii unui sistem eficace și eficient de depunere a cererilor de înregistrare a mărcii Uniunii Europene, inclusiv în ceea ce privește revendicările referitoare la prioritate și senioritate, competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei, în ceea ce privește precizarea mijloacelor și modalităților de depunere a unei cereri de înregistrare a mărcii Uniunii Europene, detaliile privind condițiile de formă ale unei cereri de înregistrare a mărcii Uniunii Europene, conținutul cererii respective, ~~tipul de taxă de depunere~~, precum și detaliile privind procedurile de verificare a reciprocității, de revendicare a priorității unei cereri anterioare, a unei priorități de expoziție și a seniorității unei mărci naționale. **[AM 11]**
- (30) Sistemul actual al mărcii Uniunii Europene și al cercetărilor naționale nu este nici fiabil, nici eficient. Prin urmare, acesta ar trebui să fie înlocuit prin punerea la dispoziție a unor motoare de căutare complete, rapide și puternice, care să poată fi utilizate gratuit de către public în contextul cooperării dintre agenție și oficiile din statele membre.
- (31) În vederea asigurării verificării și înregistrării eficiente și rapide de către agenție a cererilor de înregistrare a mărcilor Uniunii Europene pe baza unor proceduri transparente, minuțioase, corecte și echitabile, competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din tratat ar trebui delegată Comisiei, în ceea ce privește precizarea detaliilor referitoare la procedurile de verificare a respectării cerințelor privind data de depunere și a condițiilor de formă pe care trebuie să le îndeplinească o cerere, procedurile de verificare a achitării taxei aferente clasei și de examinare a motivelor absolute de refuz, detaliile privind publicarea cererii, procedurile de corectare a greșelilor și erorilor survenite la publicarea cererilor, detaliile privind procedurile referitoare la observațiile prezentate de terți, detaliile privind procedura de opoziție, detaliile privind procedurile de depunere și de examinare a unei opoziții și procedurile de modificare și de divizare a cererii, detaliile specifice care trebuie consemnate în registru la înregistrarea unei mărci a Uniunii Europene, modalitățile de publicare a înregistrării, precum și conținutul și modalitățile de eliberare a unui certificat de înregistrare.

Marti, 25 februarie 2014

- (32) Pentru a permite reînnoirea mărcilor Uniunii Europene în mod eficace și eficient, precum și aplicarea în practică, în condiții de siguranță, a dispozițiilor privind modificarea și divizarea unei mărci a Uniunii Europene, fără a se compromite securitatea juridică, competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din tratat ar trebui delegată Comisiei, în ceea ce privește precizarea modalităților **procedurii** de reînnoire a unei mărci a Uniunii Europene și procedurile care reglementează modificarea și divizarea unei mărci a Uniunii Europene. [AM 12]
- (33) În vederea permiterii titularului unei mărci a Uniunii Europene să renunțe fără a întâmpina dificultăți la o marcă a Uniunii Europene, respectând, în același timp, drepturile terților înscrise în registru în legătură cu marca respectivă și pentru a se asigura că titularul unei mărci a Uniunii Europene poate fi decăzut din drepturi sau marca poate fi declarată nulă în mod eficace și eficient, prin intermediul unor proceduri transparente, minuțioase, corecte și echitabile, precum și pentru a se lua în considerare principiile enunțate în prezentul regulament, competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din tratat ar trebui delegată Comisiei, în ceea ce privește precizarea procedurii care reglementează renunțarea la o marcă a Uniunii Europene, precum și procedurile de decădere și de nulitate.
- (34) Pentru a se permite examinarea eficace, eficientă și completă a deciziilor agenției de către camerele de recurs, prin intermediul unei proceduri transparente, minuțioase, corecte și echitabile, care să ia în considerare principiile stabilite în Regulamentul (CE) nr. 207/2009, competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei, în ceea ce privește precizarea detaliilor privind conținutul căii de atac, procedura de depunere și de examinare a unei căi de atac, conținutul și forma deciziilor camerei de recurs și rambursarea taxelor pentru calea de atac.
- (35) Ca o completare a dispozițiilor existente privind mărcile comunitare colective și în vederea remedierii actualelor dezechilibre dintre sistemele naționale și sistemul mărcii Uniunii Europene, este necesar să se adauge un set de dispoziții specifice vizând protejarea mărcilor europene de certificare, care permit unei instituții sau unui organism de certificare să autorizeze aderenții la sistemul de certificare să utilizeze marca drept semn pentru produse sau servicii care îndeplinesc criteriile de certificare.
- (35a) ***Pentru a contribui la îmbunătățirea performanțelor întregului sistem de înregistrare și a se asigura că mărcile nu sunt înregistrate atunci când refuzul se bazează pe motive întemeiate, de pildă faptul că marca este descriptivă și nedistinctivă sau concepută astfel încât să inducă în eroare publicul, de exemplu, în legătură cu natura, calitatea sau originea geografică a bunurilor sau serviciilor, părțile terțe ar trebui să poată transmite oficiilor centrale în domeniul proprietății industriale ale statelor membre observații scrise prin care să explice care dintre motivele absolute constituie un obstacol în calea înregistrării.*** [AM 13]
- (36) Pentru a se permite utilizarea eficace și eficientă a mărcilor europene colective și a mărcilor europene de certificare, ar trebui să fie delegată Comisiei competența de a adopta, în conformitate cu articolul 290 din tratat, acte delegate în care să se precizeze ~~termenul de prezentare a~~ **conținutul oficial al** regulamentelor privind utilizarea mărcilor respective și conținutul acestora. [AM 14]
- (37) Experiența dobândită în urma punerii în aplicare a actualului sistem al mărcii comunitare a evidențiat potențialul de îmbunătățire a anumitor aspecte de procedură. În consecință, ar trebui luate anumite măsuri în vederea simplificării și accelerării, după caz, a procedurilor și în vederea sporirii securității și previzibilității juridice, în cazurile în care este necesar.
- (38) În vederea asigurării unei funcționări bune, eficace și eficiente a sistemului mărcilor Uniunii Europene, competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei, în ceea ce privește precizarea cerințelor privind forma deciziilor, detaliile privind procedura orală și modalitățile de probă, modalitățile de notificare, procedura de constatare a pierderii unor drepturi, mijloacele de comunicare și formularele care trebuie utilizate de către părțile la procedură, normele privind calcularea și durata termenelor, procedurile de revocare a unei hotărâri sau de anulare a unei înscrieri în registru și de corectare a erorilor evidente din cadrul hotărârilor și a erorilor imputabile agenției, modalitățile de întrerupere a procedurii și procedurile privind repartizarea și stabilirea cheltuielilor, detaliile specifice care trebuie introduse în registru, ~~detaliile privind consultarea publică și păstrarea dosarelor~~, modalitățile de publicare în Buletinul mărcilor Uniunii Europene și în Jurnalul Oficial al agenției, modalitățile de cooperare administrativă între agenție și autoritățile din statele membre, precum și detaliile privind reprezentarea în fața agenției. [AM 15]

Marți, 25 februarie 2014

- (39) Din motive de securitate juridică și pentru a se asigura o mai mare transparență, este necesar să se definească în mod clar toate sarcinile agenției, inclusiv cele care nu sunt legate de gestionarea sistemului mărcii din Uniune.
- (40) Pentru se promova convergența practicilor și a se dezvolta instrumente comune, este necesar să se stabilească un cadru adecvat de cooperare între agenție și oficiile din statele membre, definindu-se în mod clar domeniile **cheie** de cooperare și permițându-se agenției să coordoneze proiecte comune relevante de interes pentru Uniune și să finanțeze aceste proiecte comune, până la o sumă maximă, prin intermediul granturilor. Aceste activități de cooperare ar trebui să aducă beneficii întreprinderilor care utilizează sistemele mărcilor în **Europa Uniune**. Proiectele comune, în special bazele de date ~~destinate cercetării și consultării~~ **utilizate pentru cercetare și consultare**, ar trebui să ofere **gratuit** utilizatorilor sistemului instituit la nivelul Uniunii prin ~~prezentul regulament~~ **Regulamentul (CE) nr. 207/2009** instrumente suplimentare, accesibile tuturor, și eficiente și ~~gratuite~~, astfel încât să se asigure conformitatea cu cerințele specifice care decurg din caracterul unitar al mărcii **Uniunii Europene**. **Totuși, implementarea rezultatelor unor asemenea proiecte comune nu ar trebui să fie obligatorie pentru statele membre. Cu toate că este important ca toate părțile să contribuie la succesul proiectelor comune, nu în ultimul rând prin schimbul de bune practici și experiență, obligația strictă impusă tuturor statelor membre de a implementa rezultatele proiectelor comune, chiar și atunci când, de exemplu, un stat membru consideră că dispune deja de un instrument IT sau similar mai bun, nu ar fi nici proporțională, nici în interesul superior al utilizatorilor.** [AM 16]
- (41) Anumite principii legate de governanța agenției ar trebui să fie adaptate la abordarea comună privind agențiile descentralizate ale UE adoptată de Parlamentul European, Consiliu și Comisie în iulie 2012.
- (42) În interesul unei securități juridice mai mari și al unei transparențe sporite, este necesar să se actualizeze unele dispoziții privind organizarea și funcționarea agenției.
- (43) În interesul unei bune gestiuni financiare, ar trebui să se evite acumularea unor excedente bugetare importante. Această regulă nu ar trebui să afecteze constituirea de către agenție a unei rezerve financiare care să corespundă unui an de cheltuieli operaționale pentru a se asigura continuitatea activităților agenției și executarea sarcinilor care îi revin.
- (44) În vederea permiterii transformării, în mod eficace și eficient, a unei cereri sau a unei înregistrări de marcă a Uniunii Europene în cererea de înregistrare a unei mărci naționale, asigurându-se, în același timp, o examinare riguroasă a cerințelor relevante, competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din tratat ar trebui delegată Comisiei, în ceea ce privește precizarea condițiilor de formă pe care trebuie să le respecte o cerere de transformare, precum și detaliile privind examinarea și publicarea acesteia.
- (44a) **Structura taxelor a fost stabilită prin Regulamentul (CE) nr. 2869/95 al Comisiei ⁽¹⁾. Structura taxelor este însă un aspect central al funcționării sistemului de mărci al Uniunii Europene, fiind revizuită doar de două ori de la stabilirea sa și numai în urma unor aprige dezbateri politice. Prin urmare, structura taxelor ar trebui să fie reglementată direct în Regulamentul (CE) nr. 207/2009. Regulamentul (CE) nr. 2869/95 ar trebui prin urmare abrogat, iar dispozițiile referitoare la structura taxelor cuprinse în Regulamentul (CE) nr. 2868/95 ⁽²⁾ al Comisiei ar trebui eliminate.** [AM 17]
- (45) În vederea asigurării unei metode eficace și eficiente de soluționare a litigiilor și pentru a se garanta respectarea regimului lingvistic prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 207/2009, precum și adoptarea rapidă a deciziilor în cauze simple și organizarea eficace și eficientă a camerelor de recurs, ~~pentru a se garanta un nivel adecvat și realist al taxelor care urmează a fi percepute de agenție~~, respectându-se, în același timp, principiile bugetare prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 207/2009, competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din tratat ar trebui delegată Comisiei, în ceea ce privește precizarea detaliilor privind limbile care trebuie utilizate în relațiile cu agenția, cazurile în care deciziile de opoziție și de anulare ar trebui să fie luate de către un singur membru, detaliile privind organizarea camerelor de recurs, ~~valoarea taxelor care trebuie achitate agenției și detaliile privind achitarea acestora~~ **taxelor.** [AM 18]

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2869/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 privind taxele care trebuie plătite Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (JO L 303, 15.12.1995, p. 33).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO L 303, 15.12.1995, p. 1).

Marti, 25 februarie 2014

- (46) În vederea asigurării înregistrării eficace și eficiente a mărcilor internaționale în deplină conformitate cu normele din Protocolul referitor la Aranjamentul de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor, competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei, în ceea ce privește precizarea detaliilor privind procedurile referitoare la înregistrarea internațională a mărcilor.
- (46a) **Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului și al Consiliului ⁽¹⁾ și a emis un aviz la 11 iulie 2013 ⁽²⁾. [AM 19]**
- (47) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 207/2009 se modifică după cum urmează:

1. În titlu, termenul „marca comunitară” se înlocuiește cu termenul „marca europeană a Uniunii Europene”.
2. În întregul regulament, cuvintele „marcă comunitară” se înlocuiesc cu „marcă a Uniunii Europene” și se efectuează modificările gramaticale necesare. **[AM 20 Prezentul amendament se aplică întregului text]**
3. În întregul regulament, cuvintele „instanță competentă în domeniul mărcilor comunitare” se înlocuiesc cu „instanță competentă în domeniul mărcilor europene a Uniunii Europene” și se efectuează modificările gramaticale necesare. **[AM 21 Prezentul amendament se aplică întregului text]**
4. În întregul regulament, cuvintele „marcă comunitară colectivă” se înlocuiesc cu „marcă europeană colectivă a Uniunii Europene” și se efectuează modificările gramaticale necesare. **[AM 22 Prezentul amendament se aplică întregului text]**
5. În întregul regulament, cu excepția cazurilor menționate la punctele 2, 3 și 4, termenii „Comunitate”, „Comunitatea Europeană” și „Comunitățile Europene” se înlocuiesc cu „Uniune” și se efectuează modificările gramaticale necesare.
6. În întregul regulament, cuvântul „Oficiu”, în măsura în care acesta se referă la Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) instituit prin articolul 2 din regulament, se înlocuiește cu „Agenție” și se efectuează modificările gramaticale necesare.
7. În întregul regulament, cuvântul „președinte” se înlocuiește cu „director executiv” și se efectuează modificările gramaticale necesare.
8. Articolul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 2

Agenția

(1) Se instituie o Agenție a Uniunii Europene pentru mărci, desene și modele industriale **drepturile de proprietate intelectuală**, denumită în continuare «agenția». **[AM 23 Prezentul amendament se aplică întregului text]**

(2) Toate trimiterile la Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din legislația Uniunii Europene se citesc ca trimiteri la agenție.”

⁽¹⁾ **Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).**

⁽²⁾ **JO C 32, 4.2.2014, p. 23.**

Marți, 25 februarie 2014

9. Articolul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 4

Semne care pot constitui ~~o marcă europeană~~ **să constituie o marcă a Uniunii Europene**

Pot constitui mărci **ale Uniunii** Europene toate semnele, în special cuvintele, inclusiv numele de persoane, desenele, literele, cifrele, culorile ca atare, forma produsului sau a ambalajului său ori sunetele, cu condiția **utilizării unor tehnologii universal disponibile și** ca astfel de semne să fie în măsură:

- (a) să distingă produsele sau serviciile unei întreprinderi de cele ale altora; **precum și**
- (b) să fie reprezentate **în Registrul mărcilor Uniunii Europene** într-un mod care să permită autorităților competente și publicului să stabilească cu **claritate și** precizie obiectul protecției conferite titularului.” [AM 24]

10. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), literele (j) și (k) se înlocuiesc cu următorul text:

„(j) mărcile care sunt excluse de la înregistrare și care nu mai sunt utilizate în temeiul legislației Uniunii sau al acordurilor internaționale la care Uniunea este parte, care prevăd protejarea denumirilor de origine și a indicațiilor geografice;

(k) mărcile care sunt excluse de la înregistrare în temeiul legislației Uniunii sau al acordurilor internaționale la care Uniunea este parte, care prevăd protejarea **băturilor spirtoase, a** mențiunilor tradiționale pentru vin și a specialităților tradiționale garantate;

(l) mărcile care cuprind sau constau într-o denumire anterioară a soiului, înregistrată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2100/94 (*); [AM 25]

(* Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului din 27 iulie 1994 de instituire a unui sistem de protecție comunitară a soiurilor de plante cu privire la același tip de produs (JO L 227, 1.9.1994, p. 1);

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Alineatul (1) se aplică chiar dacă motivele de refuz nu există:

~~(a) decât într-o parte a Uniunii;~~

~~(b) decât în cazurile în care o marcă într-o limbă sau un sistem de scriere străin este tradusă sau transcrisă în orice sistem de scriere sau limbă oficială a unui stat membru.” [AM 26]~~

11. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) La opoziția titularului mărcii, înregistrarea unei mărci se respinge:

(a) atunci când este solicitată de agentul sau reprezentantul titularului mărcii, în numele său și fără autorizația titularului, în afară de cazul în care acest reprezentant își justifică acțiunile; **sau** [AM 27]

(b) atunci când marca poate fi confundată cu o marcă anterioară protejată în afara Uniunii, cu condiția ca, la data cererii, marca anterioară să fi fost încă utilizată efectiv și solicitantul să fi fost de rea-credință.”;

(b) la alineatul (4), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În cazul opoziției titularului unei mărci neînregistrate sau al unui alt semn utilizat în comerț cu un domeniu de aplicare care depășește domeniul local, marca solicitată este refuzată la înregistrare, atunci când și în măsura în care, în temeiul legislației Uniunii care prevede protejarea denumirilor de origine și a indicațiilor geografice sau al legislației statului membru care este aplicabilă acestui semn.”;

Marti, 25 februarie 2014

(c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) La opoziția titularului unei mărci înregistrate anterioare în înțelesul alineatului (2), se respinge înregistrarea mărcii solicitate, de asemenea, în cazul în care este identică sau similară unei mărci anterioare, indiferent dacă produsele sau serviciile pentru care se depune cererea sunt identice sau similare celor pentru care este înregistrată marca anterioară sau nu sunt similare cu acestea, atunci când, în cazul unei mărci a Uniunii Europene anterioare, aceasta este de notorietate în cadrul Uniunii sau, în cazul unei mărci naționale anterioare, este de notorietate în respectivul stat membru și în cazul în care utilizarea fără un motiv întemeiat a mărcii solicitate ar genera un profit necuvenit de pe urma caracterului distinctiv sau a renumelui mărcii anterioare sau ar aduce atingere acestora.”

12. Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9

~~Dreptul conferit de marca europeană~~ **Drepturi conferite de o marcă a Uniunii Europene**

(1) Înregistrarea unei mărci ~~europene~~ **a Uniunii Europene** conferă titularului său un drept exclusiv.

(2) Fără a aduce atingere drepturilor titularilor dobândite înainte de data de depunere sau de data de prioritate a mărcii Uniunii Europene, titularul unei mărci ~~europene~~ **a Uniunii Europene** este îndreptățit să interzică oricărui terț să folosească, fără acordul său, în comerț un semn în legătură cu produse sau servicii în cazul în care:

(a) semnul este identic mărcii ~~europene~~ **Uniunii Europene** și este utilizat pentru produse sau servicii identice cu cele pentru care este înregistrată marca ~~europeană~~ și în cazul în care o astfel de utilizare afectează sau este susceptibilă să afecteze funcția mărcii europene de a garanta consumatorilor originea produselor sau a serviciilor **Uniunii Europene**;

(b) ~~fără a aduce atingere literei (a)~~, semnul este identic sau similar mărcii ~~europene~~ **Uniunii Europene** și este utilizat pentru produse sau servicii care sunt identice sau similare produselor sau serviciilor pentru care este înregistrată marca ~~europeană~~ **Uniunii Europene**, în cazul în care există un risc de confuzie pentru public; riscul de confuzie cuprinde riscul de asociere între semn și marcă;

(c) semnul este identic sau similar mărcii **Uniunii** Europene, indiferent dacă acesta este utilizat în legătură cu produse sau servicii care sunt identice, similare cu cele pentru care este înregistrată o marcă a Uniunii Europene sau nu sunt similare cu acestea, atunci când marca este de notorietate în Uniune și când folosirea semnului fără motiv întemeiat generează un profit necuvenit de pe urma caracterului distinctiv sau a renumelui mărcii **Uniunii** Europene sau aduce atingere acestora.

(3) În temeiul alineatului (2) pot fi interzise, în special, următoarele:

(a) aplicarea semnului pe produse sau pe ambalajul acestora;

(b) oferirea produselor, introducerea lor pe piață sau deținerea lor în aceste scopuri, ori oferirea sau asigurarea de servicii sub semnul respectiv;

(c) importul sau exportul de produse sub acest semn;

(d) utilizarea semnului ca denumire comercială sau ca nume de societate ori ca parte a unei denumiri comerciale sau a numelui unei societăți;

(e) utilizarea semnului în documentele de afaceri și publicitate;

(f) utilizarea semnului în publicitatea comparativă într-un mod care contravine Directivei 2006/114/CE al Parlamentului European și al Consiliului (*).

Marți, 25 februarie 2014

(4) Titularul unei mărci europene a Uniunii Europene are este, de asemenea, dreptul de a interzice îndreptățit să interzică importul în Uniune de produse menționate la alineatul (3) litera (c) în cazul în care doar livrate în loturi mici, potrivit definiției din Regulamentul (UE) nr. No 608/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (**), în măsura în care numai expeditorul produselor de produse acționează în cursul activităților de comerț și în cazul în care aceste produse, inclusiv ambalajul, poartă fără autorizație o marcă care este identică cu marca Uniunii Europene înregistrată pentru comercializarea produselor respective sau care nu poate fi diferențiată, în aspectele sale esențiale, de marca respectivă a Uniunii Europene. În cazul în care sunt luate asemenea măsuri, statele membre se asigură că persoanele fizice sau juridice care au comandat bunurile sunt informate în legătură cu motivele care stau la baza măsurilor, precum și cu drepturile lor legale opozabile expeditorului.

(5) Fără a aduce atingere normelor OMC, în special articolului V din GATT privind liberul tranzit, titularul unei mărci europene a Uniunii Europene înregistrate este, de asemenea, îndreptățit să interzică oricărui terț să introducă produse pe teritoriul vamal al Uniunii, în contextul unei activități comerciale, fără ca acestea să fie puse în liberă circulație pe acest teritoriu, în cazul în care aceste produse, inclusiv ambalajele lor, provin din țări terțe dintr-o țară terță și poartă, fără a fi autorizate, o marcă identică cu marca europeană Uniunii Europene înregistrată pentru aceste produse sau și care nu poate fi deosebită, în aspectele sale esențiale, de marca respectivă. [AM 28 și 116]

(*) Directiva 2006/114/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind publicitatea înșelătoare și comparativă (JO L 376, 27.12.2006, p. 21)

(**) Regulamentul (UE) nr. 608/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală de către autoritățile vamale și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1383/2003 al Consiliului (JO L 181, 29.6.2013, p. 15)".

13. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 9a

Încălcarea dreptului titularului prin utilizarea unor forme de prezentare, a unor ambalaje sau prin alte mijloace

În cazul în care este probabil că vor fi utilizate, pentru produse sau servicii, forme de prezentare, ambalaje sau alte suporturi pe care se aplică marca și că această utilizare în legătură cu produsele sau serviciile respective ar constitui o încălcare a dreptului titularului în temeiul articolului 9 alineatele (2) și (3), titularul unei mărci a Uniunii Europene are dreptul de a interzice următoarele:

- (a) aplicarea în comerț a unui semn identic sau similar cu marca Uniunii Europene pe formele de prezentare, pe ambalaje sau pe alte suporturi pe care poate fi aplicată marca;
- (b) oferirea, introducerea pe piață sau deținerea în aceste scopuri, importarea sau exportarea formelor de prezentare, a ambalajelor sau a altor suporturi pe care se aplică marca.

Articolul 9b

Data de la care dreptul este opozabil terților

(1) Dreptul conferit de o marcă a Uniunii Europene nu este opozabil terților decât de la data publicării înregistrării mărcii.

(2) Poate fi solicitată o compensație rezonabilă cu privire la fapte săvârșite după data publicării înregistrării unei mărci a Uniunii Europene, în cazurile în care, după publicarea înregistrării mărcii, faptele respective ar fi interzise în temeiul acestei publicări.

(3) Instanța sesizată nu se poate pronunța asupra fondului până la publicarea înregistrării.”

14. Articolul 12 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 12

Limitarea efectelor mărcii europene Uniunii Europene

(1) Dreptul conferit de o marcă europeană a Uniunii Europene nu permite titularului său să interzică terților utilizarea în comerț;

Marți, 25 februarie 2014

- (a) a numelui său personal sau a adresei sale;
- (b) a semnelor sau indicațiilor care sunt lipsite de caracter distinctiv sau care se referă la tipul, calitatea, cantitatea, destinația, valoarea, proveniența geografică, perioada producerii produsului sau prestării serviciului sau a altor caracteristici ale acestora;
- (c) a mărcii cu scopul de a identifica sau de a face trimitere la produse sau servicii ca aparținând titularului mărcii, mai ales atunci când utilizarea mărcii se impune pentru indicarea destinației unui produs sau a unui serviciu, în special când este vorba despre un accesoriu sau o piesă detașată:
 - (i) *se impune pentru indicarea destinației unui produs sau unui serviciu, în special ca accesorii sau piese de schimb;*
 - (ii) *se face prin publicitate comparativă, cu respectarea tuturor condițiilor stabilite în Directiva 2006/114/CE;*
 - (iii) *se face pentru a propune atenției consumatorilor vânzarea de bunuri originale care au fost vândute inițial de proprietarul mărcii sau cu consimțământul acestuia;*
 - (iv) *se face pentru a propune o alternativă legitimă la bunurile sau serviciile oferite de proprietarul mărcii;*
 - (v) *se face în scop de parodie, exprimare artistică, critică sau comentariu.*

Primul paragraf **Prezentul alineat** se aplică numai în cazul în care utilizarea de către terț se face conform practicilor loiale în domeniul industrial sau comercial.

(2) Se consideră că utilizarea de către un terț nu este conformă cu practicile loiale în special în oricare dintre următoarele cazuri:

- (a) **în cazul în care** utilizarea dă impresia că există o legătură comercială între terț și titularul mărcii;
- (b) **în cazul în care** utilizarea generează un profit necuvenit din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii sau aduce atingere acestora, fără un motiv întemeiat.”

(2a) Marca nu permite titularului său să interzică utilizarea acesteia de către terți dintr-un motiv întemeiat, legat de orice utilizare necomercială a mărcii.

(2b) Dreptul conferit de marcă nu permite titularului său să interzică unui terț utilizarea, în cadrul comerțului, a unui drept anterior cu aplicabilitate locală dacă acest drept este recunoscut prin legislația statului membru în cauză și în limita teritoriului în care este recunoscut.” [AM 29]

15. **Articolul 13 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:**

„(1) Dreptul conferit de marca Uniunii Europene nu permite titularului să interzică folosirea acesteia pentru produse care au fost introduse pe piață în Spațiul Economic European sub această marcă de către titularul mărcii sau cu acordul său.” [AM 30]

16. Se introduce următorul articol:

„Articolul 13a

Dreptul titularului unei mărci înregistrate ulterior de a interveni ca apărăare în cadrul unei acțiuni în contrafacere

(1) În cadrul acțiunilor în contrafacere, titularul unei mărci a Uniunii Europene nu are dreptul de a interzice utilizarea unei mărci a Uniunii Europene înregistrate ulterior în cazul în care marca ulterioară nu este declarată nulă în temeiul articolului 53 alineatele (3) și (4), articolului 54 alineatele (1) și (2) și articolului 57 alineatul (2).

(2) În cadrul acțiunilor în contrafacere, titularul unei mărci a Uniunii Europene nu are dreptul de a interzice utilizarea unei mărci naționale înregistrate ulterior în cazul în care marca națională înregistrată ulterior nu este declarată nulă în temeiul articolului 8, articolului 9 alineatele (1) și (2) și articolului 48 alineatul (3) din Directiva [xxx].

Marți, 25 februarie 2014

(3) În cazul în care titularul unei mărci a Uniunii Europene nu are dreptul de a interzice utilizarea unei mărci înregistrate ulterior în temeiul alineatelor (1) sau (2), titularul respectivei mărci înregistrate ulterior nu are dreptul de a interzice utilizarea mărcii Uniunii Europene anterioare în cadrul unei acțiuni în contrafacere.”

17. La articolul 15 alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În sensul primului paragraf este considerată, de asemenea, utilizare:

(a) utilizarea mărcii Uniunii Europene sub o formă care diferă prin elemente care nu alterează caracterul distinctiv al mărcii în forma în care aceasta a fost înregistrată, indiferent dacă marca este înregistrată sau nu și sub forma în care este utilizată;

(b) aplicarea mărcii Uniunii Europene pe produsele sau pe ambalajul acestora în Uniune, numai cu scopul exportului.”

18. La articolul 16 alineatul (1), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Cu excepția cazului în care se prevede altfel la articolele 17-24, marca Uniunii Europene ca obiect al dreptului de proprietate se consideră, în totalitatea sa și pe întreg teritoriul Uniunii, ca o marcă națională înregistrată în statul membru în care, conform registrului mărcilor Uniunii Europene (denumit în continuare «registru»):”.

19. La articolul 17, alineatul (4) se elimină.

20. Articolul 18 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 18

Transferul unei mărci înregistrate în numele unui agent

(1) În cazul în care o marcă a Uniunii Europene a fost înregistrată în numele agentului sau reprezentantului titularului acestei mărci, fără autorizarea titularului, acesta are dreptul să solicite transferul mărcii Uniunii Europene în favoarea sa, exceptând cazurile în care acest agent sau reprezentant își justifică acțiunile.

(2) Titularul poate depune o cerere de transfer în temeiul alineatului (1) la următoarele instituții:

(a) agenția, în locul unei cereri de declarare a nulității conform articolului 53 alineatul (1) litera (b);

(b) o instanță competentă în domeniul mărcilor Uniunii Europene, astfel cum se menționează la articolul 95, în locul unei cereri reconvenționale în nulitate conform articolului 100 alineatul (1).”

21. Articolul 19 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) La cererea uneia dintre părți, drepturile menționate la alineatul (1) sau transferul acestor drepturi se înscriu în registru și se publică.”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(3) O înscriere în registru efectuată în temeiul alineatului (2) se anulează sau se modifică la cererea uneia dintre părți.”

22. La articolul 20 se adaugă următorul alineat:

„(4) O înscriere în registru efectuată în temeiul alineatului (3) se anulează sau se modifică la cererea uneia dintre părți.”

23. La articolul 22 se adaugă următorul alineat:

„(6) O înscriere în registru efectuată în temeiul alineatului (5) se anulează sau se modifică la cererea uneia dintre părți.”

Mărti, 25 februarie 2014

24. La titlul II se inserează următoarea secțiune:

„SECȚIUNEA 5

Delegarea competențelor

Articolul 24a

Delegarea competențelor

Comisiei i se conferă competența de a adopta acte delegate, în conformitate cu dispozițiile de la articolul 163, pentru a preciza:

- (a) obligația solicitantului de a furniza o traducere sau o transcriere, astfel cum se menționează la articolul 7 alineatul (2) litera (b) în limba de redactare a cererii;
- (b) procedura de înscriere în registru a unui transfer, astfel cum este menționată la articolul 17 alineatul (5);
- (c) procedura de înscriere în registru a creării sau a transferului unui drept real, astfel cum este menționată la articolul 19 alineatul (2);
- (d) procedura de înscriere în registru a executării silite, astfel cum este menționată la articolul 20 alineatul (3);
- (e) procedura de înscriere în registru a includerii într-o procedură de insolvență, astfel cum este menționată la articolul 21 alineatul (3);
- (f) procedura de înscriere în registru a acordării sau transferului unei licențe, astfel cum este menționată la articolul 22 alineatul (5);
- (g) procedura de anulare sau de modificare a înscrierii în registru a unui drept real, a executării silite sau a unei licențe, astfel cum se menționează la articolul 19 alineatul (3), articolul 20 alineatul (4) și, respectiv, articolul 22 alineatul (6).”

25. Articolul 25 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 25

Depunerea cererii

Cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene se depune la agenție.”

26. Articolul 26 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) reproducerea mărcii, care îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 4 litera (b).”;

(aa) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Cei care depun cereri pentru o marcă a Uniunii Europene trebuie să plătească o taxă de depunere. Taxa de depunere constă din:

(a) taxa de bază;

(b) o taxă de clasă pentru fiecare clasă care depășește clasa căreia îi aparțin bunurile sau serviciile în conformitate cu articolul 28;

(c) dacă este cazul, taxa de cercetare menționată la articolul 38 alineatul (2).

Candidatul face un ordin de plată a taxei de depunere cel mai târziu la data depunerii cererii.”; [AM 31]

Marți, 25 februarie 2014

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În plus față de cerințele prevăzute la alineatele (1) și (2), o cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene trebuie să îndeplinească condițiile de formă stabilite în conformitate cu articolul 35a litera (b). În cazul în care aceste condiții prevăd ca marca să fie reprezentată sub formă electronică, directorul executiv al Agenției poate stabili formatul și dimensiunea maximă a fișierului electronic respectiv.”

27. Articolul 27 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 27

Data de depunere

Data de depunere a cererii de înregistrare a mărcii **Uniunii** Europene este aceea la care solicitantul a prezentat la Oficiu documente care să conțină elementele menționate la articolul 26 alineatul (1), sub rezerva ~~plății~~ **efectuării ordinului de plată a** taxei de depunere ~~pentru care va fi fost furnizat ordinul de plată cel târziu la acea dată în termen de 21 de zile de la data depunerii documentelor menționate.~~ **[AM 32]**

28. Articolul 28 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 28

Desemnarea și clasificarea produselor și serviciilor

(1) Produsele și serviciile pentru care se depun cereri de înregistrare se clasifică conform clasificării stabilite de Aranjamentul de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957 (denumit în continuare «Clasificarea Nisa»).

(2) Produsele și serviciile pentru care se solicită protecția mărcii sunt identificate de către solicitant cu suficientă claritate și precizie pentru a permite autorităților competente și agenților economici să determine, exclusiv pe această bază, întinderea protecției solicitate. Lista de produse și servicii permite clasificarea fiecărui element într-o singură clasă din cadrul Clasificării Nisa.

(3) În sensul alineatului (2), pot fi utilizate indicațiile generale oferite de titlurile claselor din Clasificarea Nisa sau alți termeni generali, cu condiția ca aceștia să respecte standardele necesare de claritate și precizie.

(4) Agenția respinge cererea în legătură cu indicații sau termeni neclari sau imprecizi, în cazul în care solicitantul nu propune o formulare acceptabilă în termenul stabilit de către agenție în acest scop.

(5) Utilizarea unor termeni generali, inclusiv a indicațiilor generale oferite de titlul clasei din Clasificarea Nisa, se interpretează ca incluzând toate produsele sau serviciile acoperite în mod clar de sensul literal al indicației sau al termenului respectiv. Utilizarea acestui tip de termeni sau de indicații nu se interpretează ca incluzând o invocare a unor produse sau servicii care nu poate fi înțeleasă astfel.

(6) În cazul în care solicitantul cere înregistrarea în cadrul mai multor clase, ~~sunt grupate~~ **acesta grupează** produsele și serviciile în funcție de clasele din Clasificarea Nisa, fiecare grup de produse sau servicii fiind precedat de numărul clasei căreia îi aparține, ~~prezentarea grupurilor urmând~~ **și le prezintă în** ordinea claselor. **[AM 33]**

(7) Clasificarea produselor și serviciilor se efectuează în scopuri exclusiv administrative. Apartenența la aceeași clasă din Clasificarea Nisa nu este un motiv pentru a se considera că produsele sunt similare, în același fel în care neapartenența la aceeași clasă nu este un motiv pentru a se considera că produsele sunt diferite.

(8) Titularii mărcilor Uniunii Europene solicitate înainte de 22 iunie 2012 și care ~~nu~~ sunt înregistrate ~~decât~~ în raport cu întregul titlu al unei clase din clasificarea de la Nisa pot declara că intenția lor de la data de depunere a fost de a solicita protecția unor produse sau servicii în afara celor acoperite de sensul literal al titlului clasei respective, cu condiția ca produsele sau serviciile astfel desemnate să fie incluse în lista alfabetică a acestei clase din Clasificarea Nisa, în ediția acestei clasificări care este în vigoare la data de depunere a cererii. **[AM 34]**

Marti, 25 februarie 2014

Declarația se depune la agenție în termen de **4 șase** luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament și precizează, în mod clar, precis și specific, produsele și serviciile, altele decât cele acoperite în mod clar de sensul literal al indicațiilor oferite de titlul clasei, la care se referea inițial intenția titularului. Agenția ia măsurile adecvate pentru a modifica registrul în mod corespunzător. Această posibilitate nu aduce atingere aplicării articolului 15, articolului 42 alineatul (2), articolului 51 alineatul (1) litera (a) și articolului 57 alineatul (2). [AM 35]

Se consideră că mărcile Uniunii Europene pentru care nu se depune nicio declarație în termenul menționat în al doilea paragraf desemnează, începând cu expirarea termenului respectiv, doar produsele sau serviciile acoperite în mod clar de sensul literal al indicațiilor incluse în titlul clasei relevante.

(8a) În cazul în care registrul este modificat, drepturile exclusive conferite de marca Uniunii Europene în temeiul articolului 9 nu împiedică o parte terță să continue să utilizeze o marcă pentru produse sau servicii, în cazul și în măsura în care:

- (a) utilizarea mărcii respective pentru acele bunuri sau servicii a început înainte ca registrul să fie modificat și**
- (b) utilizarea mărcii pentru bunurile sau serviciile respective nu a încălcat drepturile titularului pe baza sensului literal al înregistrării bunurilor și serviciilor în registru la momentul respectiv.**

În plus, modificarea listei de bunuri sau servicii consemnate în registru nu conferă titularului mărcii Uniunii Europene dreptul de a se opune sau de a depune o cerere de declarare a invalidității unei mărci depuse mai târziu, în cazul și în măsura în care:

- (a) fie marca depusă mai târziu se afla în utilizare, fie se depusese o cerere de înregistrare a mărcii pentru bunuri sau servicii înainte ca registrul să fie modificat și**
- (b) utilizarea mărcii pentru bunurile sau serviciile respective nu a încălcat sau nu ar fi încălcat drepturile titularului pe baza sensului literal al înregistrării bunurilor și serviciilor în registru la momentul respectiv.”** [AM 36]

29. La articolul 29 alineatul (5) se adaugă următoarea teză:

„În cazul în care este necesar, directorul executiv al agenției solicită Comisiei să ia în calcul posibilitatea de a cerceta să cerceteze dacă un stat în sensul primei teze acordă tratamentul reciproc respectiv.” [AM 37]

30. Articolul 30 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 30

Revendicarea priorității

(1) Cererile privind prioritatea se depun împreună cu cererea de marcă a Uniunii Europene și cuprind data, numărul și țara cererii anterioare. **Solicitantul prezintă o copie a cererii anterioare în termen de trei luni de la data depunerii. Dacă cererea anterioară este o cerere de marcă a Uniunii Europene, agenția include ex officio în dosar o copie a cererii anterioare.** [AM 38]

(2) Directorul executiv al agenției poate decide ca informațiile și documentele suplimentare care trebuie furnizate de solicitant în sprijinul cererii privind prioritatea să fie mai puțin numeroase decât ceea ce este prevăzut în normele adoptate în conformitate cu articolul 35a litera (d), cu condiția ca agenția să poată obține informațiile necesare din alte surse.”

31. Articolul 33 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1) se adaugă următoarea teză:

„Cererea privind prioritatea se depune împreună cu cererea de marcă a Uniunii Europene.”;

Marți, 25 februarie 2014

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Orice solicitant care dorește să se prevealeze de prioritate în conformitate cu alineatul (1) trebuie să facă dovada că produsele sau serviciile au fost prezentate în cadrul expoziției sub marca depusă.”

32. La articolul 34, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Senioritatea revendicată pentru marca Uniunii Europene se stinge atunci când titularul mărcii anterioare a cărei senioritate a fost revendicată este declarat decăzut din drepturi sau când această marcă este declarată nulă. În cazul în care titularul este declarat decăzut din drepturile asupra mărcii anterioare, senioritatea se stinge cu condiția ca decăderea din drepturi să intre în vigoare înainte de data de depunere sau de data de prioritate a mărcii Uniunii Europene.”

33. La titlul III se inserează următoarea secțiune:

„SECȚIUNEA 5

Delegarea competențelor

Articolul 35a

Delegarea competențelor

Comisiei i se conferă competența de a adopta acte delegate, în conformitate cu dispozițiile de la articolul 163, pentru a preciza:

(a) mijloacele și modalitățile de a depune la agenție o cerere de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene în conformitate cu articolul 25;

(b) detaliile privind ~~conținutul~~ **conținutul în privința formei al** cererii de înregistrare a mărcii ~~europene~~ **Uniunii Europene** menționate la articolul 26 alineatul (1), ~~tipurile de taxe care trebuie plătite pentru cerere prevăzute la articolul 26 alineatul (2), inclusiv numărul claselor de produse și servicii care fac obiectul acestor taxe, precum și~~ și condițiile de formă ale cererii menționate la articolul 26 alineatul (3); **[AM 39]**

(c) procedurile pentru verificarea reciprocității în conformitate cu articolul 29 alineatul (5);

(d) procedura și normele cu privire la informarea și documentația pentru revendicarea priorității unei cereri anterioare în conformitate cu articolul 30;

(e) procedura și normele privind dovezile necesare pentru a se prevala de prioritatea de expunere în conformitate cu articolul 33 alineatul (1);

(f) procedura pentru revendicarea seniorității unei mărci naționale în conformitate cu articolul 34 alineatul (1) și articolul 35 alineatul (1).”

34. La articolul 36 alineatul (1), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene respectă condițiile prevăzute în prezentul regulament și condițiile de formă menționate la articolul 26 alineatul (3).”

35. La articolul 37, se elimină alineatul (2).

36. La titlul IV, se elimină secțiunea 2.

37. Articolul 39 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care condițiile pe care trebuie să le respecte cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene sunt îndeplinite, cererea se publică în sensul articolului 42, în măsura în care nu a fost respinsă în conformitate cu articolul 37. Publicarea cererii nu aduce atingere informațiilor care au fost deja puse la dispoziția publicului în alt mod în conformitate cu prezentul regulament sau cu acte delegate adoptate în conformitate cu prezentul regulament.”;

Marti, 25 februarie 2014

(b) se adaugă următorul alineat:

„(3) Agenția corectează orice greșeală sau eroare survenită în publicarea cererii.”

38. Articolul 40 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 40

Observații ale terților

(1) Orice persoană fizică sau juridică, precum și orice grup sau organism care reprezintă fabricanți, producători, prestatori de servicii, comercianți sau consumatori pot depune la agenție observații scrise, precizând motivele conform cărora înregistrarea mărcii ar trebui respinsă ex officio, în temeiul articolelor 5 și 7.

Aceștia nu dobândesc calitatea de părți în cadrul procedurii în fața agenției.

(2) Observațiile formulate de terți se prezintă înainte de sfârșitul perioadei de opoziție sau, în cazul în care a fost depusă o opoziție împotriva mărcii, înainte de luarea deciziei finale cu privire la opoziție.

(3) Depunerea de observații menționată la alineatul (1) se aplică fără a se aduce atingere dreptului agenției de a redeschide examinarea motivelor absolute, din proprie inițiativă, în orice moment înainte de înregistrare, după caz.

(4) Observațiile menționate la alineatul (1) sunt notificate solicitantului, care poate formula comentarii la acestea.”

39. La articolul 41, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Opoziția se formulează în scris și se motivează. Aceasta nu se consideră ca formulată decât după achitarea taxei pentru opoziție.

(4) Într-un termen stabilit de agenție, persoana care a formulat opoziția poate prezenta fapte, dovezi și observații în susținerea acesteia.”

40. ~~La~~ Articolul 42 alineatul (2) ~~prima teză, segmentul de frază „în decursul a cinci ani ce precedă publicarea” se înlocuiește cu „în decursul a cinci ani ce precedă data de depunere a cererii sau data de prioritate a~~ **următorul text:**

„(2) La cererea solicitantului, titularul unei mărci a Uniunii Europene anterioare care a formulat opoziția, aduce dovada că, în decursul a cinci ani ce preced depunerea sau data de prioritate a cererii de înregistrare a mărcii Uniunii Europene, marca Uniunii Europene anterioară a făcut obiectul unei utilizări cu bună-credință în cadrul Uniunii și în legătură cu produsele sau serviciile pentru care a fost înregistrată și pe care se întemeiază opoziția, sau că există motive întemeiate pentru neutilizare, deoarece la data respectivă marca Uniunii Europene anterioară fusese înregistrată cu cel puțin cinci ani în urmă. În absența unei astfel de dovezi, opoziția se respinge. În cazul în care marca Uniunii Europene anterioară nu a fost utilizată decât pentru o parte dintre produsele sau serviciile pentru care a fost înregistrată, aceasta nu se consideră înregistrată, în sensul examinării opoziției, decât pentru acea parte de produse sau servicii.” [AM 40]

41. Articolul 44 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) înainte ca agenția să acorde data de depunere a cererii menționată la articolul 27 și în timpul perioadei de opoziție prevăzute la articolul 41 alineatul (1).”;

(b) alineatul (3) se elimină.

42. Articolul 45 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 45

Înregistrare

(1) Atunci când cererea respectă dispozițiile prezentului regulament și când nicio opoziție nu a fost formulată în termenul menționat la articolul 41 alineatul (1) sau când o opoziție a fost respinsă printr-o decizie finală, marca se înregistrează ca marcă a Uniunii Europene. Înregistrarea se publică.

Marți, 25 februarie 2014

- (2) Agenția emite un certificat de înregistrare. Certificatul poate fi emis prin mijloace electronice.
- (3) Titularul unei mărci înregistrate a Uniunii Europene are dreptul de a utiliza alături de marcă, în legătură cu produsele și serviciile acoperite de înregistrare, un simbol care să ateste faptul că marca este înregistrată în Uniune numai atât timp cât înregistrarea este în vigoare. Configurația exactă a simbolului respectiv se stabilește de către directorul executiv al agenției.
- (4) Simbolul unei mărci înregistrate nu poate fi utilizat de către alte persoane în afară de titularul mărcii sau fără acordul titularului. Titularul mărcii nu utilizează simbolul de marcă înainte ca marca să fie înregistrată sau după decăderea din drepturi a titularului, declararea nulității mărcii, expirarea mărcii sau renunțarea la aceasta.”

43. La titlul IV se inserează următoarea secțiune:

„SECȚIUNEA 7

Delegarea de competențe

Articolul 45a

Delegarea de competențe

Comisiei i se conferă competența de a adopta acte delegate, în conformitate cu dispozițiile de la articolul 163, pentru a preciza:

- (a) procedura de examinare a conformității cu cerințele care trebuie îndeplinite pentru acordarea unei date de depunere menționată la articolul 36 alineatul (1) litera (a) și cu condițiile de formă menționate la articolul 26 alineatul (3), precum și procedura de verificare a plății taxelor pe categorie menționate la articolul 36 alineatul (1) litera (c);
- (b) procedura de examinare a motivelor absolute de respingere, astfel cum este menționată la articolul 37;
- (c) detaliile pe care trebuie să le conțină publicarea cererii menționată la articolul 39 alineatul (1);
- (d) procedura de corectare a erorilor survenite la publicarea cererilor de înregistrare a mărcilor Uniunii Europene menționate la articolul 39 alineatul (3);
- (e) procedura pentru prezentarea de observații de către terți menționate la articolul 40;
- (f) detaliile privind procedura de depunere și examinare a opoziției prevăzută la articolele 41 și 42;
- (g) procedurile care reglementează modificarea cererii de înregistrare în temeiul articolului 43 alineatul (2) și divizarea cererii în temeiul articolului 44;
- (h) detaliile care trebuie consemnate în registru la înregistrarea unei mărci a Uniunii Europene și modalitățile de publicare a înregistrării menționate la articolul 45 alineatul (1), conținutul și modalitățile de emitere a certificatului de înregistrare prevăzut la articolul 45 alineatul (2).”

43a. La articolul 47, se introduce următorul alineat:

„(1a) Taxa plătită pentru reînnoirea unei mărci a Uniunii Europene constă din:

- (a) o taxă de bază;**
- (b) o taxă de clasă pentru fiecare clasă care depășește clasa pentru care se solicită reînnoirea; precum și**
- (c) dacă este cazul, o taxă suplimentară pentru întârzierea la plata taxei de reînnoire sau pentru depunerea cu întârziere a cererii de reînnoire în conformitate cu alineatul (3)”; [AM 41]**

44. La articolul 49, se elimină alineatul (3).

45. Se inserează următorul articol:

„Articolul 49a

Delegarea de competențe

Comisiei i se conferă competența de a adopta acte delegate, în conformitate cu dispozițiile de la articolul 163, pentru a preciza:

Marti, 25 februarie 2014

- (a) ~~modalitățile procedurale~~ **procedura** de reînnoire a mărcii Uniunii Europene în temeiul articolului 47, inclusiv tipul de taxe care trebuie achitate; [AM 42]
- (b) procedura care reglementează modificarea înregistrării unei mărci a Uniunii Europene prevăzute la articolul 48 alineatul (2);
- (c) procedura care reglementează divizarea unei mărci europene prevăzută la articolul 49.”

46. La articolul 50, alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Renunțarea se declară în scris la agenție de către titularul mărcii. Aceasta nu are efect decât după înregistrare. Valabilitatea renunțării la o marcă ~~europenească~~ **a Uniunii Europene** care este declarată la agenție ca urmare a depunerii unei cereri de decădere **sau a unei declarații de nulitate a mărcii respective** în temeiul articolului 56 alineatul (1) este condiționată de respingerea finală sau de retragerea cererii de decădere **sau a declarației de nulitate**. [AM 43]

(3) Renunțarea se înregistrează numai cu acordul titularului unui drept înscris în registru. În cazul în care a fost înregistrată o licență, renunțarea se înscrie în registru numai dacă titularul mărcii dovedește că l-a informat pe licențiat cu privire la intenția sa de renunțare; înscrierea se face la expirarea termenului ~~stabilit în conformitate cu articolul 57 a litera (a)~~ **de trei luni de la data la care titularul mărcii dovedește agenției că l-a informat pe licențiat cu privire la intenția sa de renunțare.** [AM 44]

47. La articolul 53 alineatul (1), se adaugă următorul paragraf:

„Condițiile menționate la literele (a), (b) și (c) din primul paragraf trebuie să fie îndeplinite la data de depunere sau la data de prioritate a mărcii Uniunii Europene.”

48. La articolul 54, alineatele (1) și (2), cuvintele „și nici să se opună utilizării mărcii ulterioare” se elimină. **se înlocuiesc cu următorul text:**

„(1) **Titularul unei mărci a Uniunii Europene care a tolerat timp de cinci ani consecutivi utilizarea unei mărci a Uniunii Europene ulterioare în cadrul Uniunii, având cunoștință despre această utilizare, nu mai poate solicita declararea nulității [...] mărcii ulterioare pe baza respectivei mărci anterioare pentru produsele sau serviciile pentru care marca ulterioară a fost utilizată, cu excepția cazului în care depunerea mărcii Uniunii Europene ulterioare a fost efectuată cu rea-credință.**

(2) **Titularul unei mărci naționale anterioare menționate la articolul 8 alineatul (2) sau al unui alt semn anterior menționat la articolul 8 alineatul (4), care a tolerat timp de cinci ani consecutivi utilizarea unei mărci a Uniunii Europene ulterioare în cadrul statului membru în care această marcă anterioară sau celălalt semn anterior este protejat, având cunoștință despre această utilizare, nu mai poate să solicite declararea nulității [...] mărcii ulterioare pe baza mărcii anterioare sau a celui alt semn anterior pentru produsele sau serviciile pentru care marca ulterioară a fost utilizată, decât dacă depunerea mărcii Uniunii Europene ulterioare a fost efectuată cu rea-credință.** [AM 45]

49. Articolul 56 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1) litera (c), „în temeiul legislației statului membru respectiv” se înlocuiește cu „în temeiul legislației Uniunii sau a statului membru respectiv”;
- (b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Cererea de decădere sau de declarare a nulității este inadmisibilă în cazul în care o cerere având același obiect și aceeași cauză a fost soluționată pe fond, între aceleași părți, fie de către agenție, fie de către o instanță competentă în domeniul mărcilor Uniunii Europene astfel cum este menționată la articolul 95, iar hotărârea agenției sau a instanței respective privind cererea în cauză a dobândit autoritate de lucru judecat.”

Marți, 25 februarie 2014

50. La A articolul 57 alineatul (2) a doua teză, „publicării cererii de înregistrare a mărcii comunitare” se înlocuiește cu „datei depunerii sau a datei de prioritate a cererii de înregistrare a mărcii europene **următorul text:**

„(2) La cererea titularului mărcii Uniunii Europene, titularul unei mărci a Uniunii Europene anterioare, care este parte în procedura în nulitate, aduce dovada că, în cursul celor cinci ani care precedă data cererii de declarare a nulității, marca Uniunii Europene anterioară a făcut obiectul unei utilizări cu bună-credință în cadrul Uniunii în legătură cu produsele sau serviciile pentru care a fost înregistrată și pe care cererea de declarare a nulității se întemeiază ori că există motive întemeiate pentru neutilizare, atât timp cât la acea dată marca Uniunii Europene anterioară fusese înregistrată cu cel puțin cinci ani în urmă. În afară de aceasta, în cazul în care la data depunerii cererii pentru o marcă a Uniunii Europene sau la data prioritară a depunerii cererii pentru o marcă a Uniunii Europene marca Uniunii Europene anterioară a fost înregistrată cu cel puțin cinci ani înainte, titularul mărcii Uniunii Europene anterioare aduce, de asemenea, dovada îndeplinirii, până la acea dată, a condițiilor prevăzute la articolul 42 alineatul (2). În cazul neprezentării acestei dovezi, cererea de declarare a nulității se respinge. În cazul în care marca Uniunii Europene anterioară nu a fost utilizată decât pentru o parte dintre produsele sau serviciile pentru care a fost înregistrată, aceasta nu se consideră înregistrată decât pentru acea parte de produse sau servicii, în scopul examinării cererii de declarare a nulității.” [AM 46]

51. La titlul VI se inserează următoarea secțiune:

„SECȚIUNEA 6

Delegarea de competențe

Articolul 57a

Delegarea de competențe

Comisiei i se conferă competența de a adopta acte delegate, în conformitate cu dispozițiile de la articolul 163, pentru a preciza:

- (a) procedura care reglementează renunțarea la o marcă a Uniunii Europene prevăzută la articolul 50, ~~inclusiv termenul menționat la alineatul (3) din articolul respectiv;~~ [AM 47]
- (b) procedurile care reglementează decăderea și nulitatea unei mărci a Uniunii Europene prevăzute la articolele 56 și 57.”

52. Articolul 58 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Deciziile oricăruia dintre forurile de decizie ale agenției enumerate la articolul 130 literele (a) – (d) pot face obiectul unei căi de atac. Atât termenul de exercitare a căilor de atac prevăzut la articolul 60, cât și introducerea căii de atac au efect suspensiv.”

53. Articolul 62 se elimină.

54. Articolul 64 alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Deciziile camerelor de recurs produc efecte numai de la data expirării termenului menționat la articolul 65 alineatul (5) sau, dacă în acest termen a fost înaintată o acțiune în fața Tribunalului, de la data respingerii căii de atac în cauză sau a oricărei căi de atac introduse în fața Curții de Justiție împotriva hotărârii Tribunalului.”

55. Articolul 65 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Deciziile camerelor de recurs prin care se pronunță asupra unei căi de atac pot forma obiectul unei acțiuni în fața Tribunalului.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Tribunalul are competența atât de a anula, cât și de a modifica hotărârea atacată.”;

Marti, 25 februarie 2014

(c) alineatele (5) și (6) se înlocuiesc cu următorul text:

„(5) Acțiunea se introduce în fața Tribunalului în termen de două luni de la data notificării deciziei camerei de recurs.

(6) Agenția ia măsurile necesare pentru executarea hotărârii Tribunalului sau, în caz de recurs împotriva acestei hotărâri, a Curții de Justiție.”

56. Se inserează următorul articol:

„Articolul 65a

Delegarea de competențe

Comisiei i se conferă competența de a adopta acte delegate, în conformitate cu dispozițiile de la articolul 163, pentru a preciza:

(a) ~~conținutul~~ **conținutul privind forma al** cererii de introducere a căii de atac menționate la articolul 60 și procedura de depunere și examinare a unei căi de atac; [AM 48]

(b) ~~conținutul~~ **conținutul privind forma al** deciziilor camerei de recurs prevăzute la articolul 64; [AM 49]

(c) rambursarea taxelor pentru calea de atac menționate la articolul 60.”

57. Denumirea titlului VIII se înlocuiește cu următorul text:

„DISPOZIȚII SPECIALE PRIVIND MĂRCILE COLECTIVE EUROPENE ȘI MĂRCILE DE CERTIFICARE EUROPENE”.

58. Între denumirea titlului VIII și articolul 66 se introduce următorul titlu:

„SECȚIUNEA 1

Mărcile colective ale Uniunii Europene”.

59. La articolul 66, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Titlurile I – VII și IX – XIV se aplică mărcilor colective ale Uniunii Europene, cu excepția cazului în care în prezenta secțiune se prevede altfel.”

60. La Articolul 67 alineatul (1), ~~cuvintele „în termenul alocat” se înlocuiesc cu „în termenul alocat în conformitate cu articolul 74a”~~. **se înlocuiește cu următorul text:**

„(1) **În termen de două luni de la data depunerii, solicitantul înregistrării unei mărci colective a Uniunii Europene prezintă un regulament de utilizare a acesteia.**” [AM 50]

61. Articolul 69 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 69

Observații ale terților

În cazul în care agenției i se adresează observații în scris cu privire la o marcă colectivă a Uniunii Europene în temeiul articolului 40, observațiile respective pot, de asemenea, să se bazeze pe un anumit motiv pentru care ar trebui respinsă cererea de înregistrare a unei mărci colective a Uniunii Europene în temeiul articolului 68.”

61a. Articolul 71 alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) **Se pot transmite observații scrise în conformitate cu articolul 69 și în legătură cu regulamentul de utilizare modificat.**” [AM 51]

Marți, 25 februarie 2014

62. Se inserează următorul articol:

„Articolul 74a

Delegarea de competențe

Comisiei i se conferă competența de a adopta acte delegate, în conformitate cu dispozițiile articolului 163, pentru a preciza termenul, prevăzut la articolul 67 alineatul (1), în care regulamentul **conținutul privind forma al regulamentului de** utilizare a mărcii colective a Uniunii Europene ~~trebuie prezentat agenției și conținutul regulamentului respectiv~~, astfel cum este prevăzut la articolul 67 alineatul (2). [AM 52]

63. La titlul VIII se adaugă următoarea secțiune:

„SECȚIUNEA 2

Mărcile de certificare europene

Articolul 74b

Mărcile de certificare europene

(1) O marcă de certificare europeană este o marcă a Uniunii Europene desemnată astfel la data depunerii cererii de înregistrare și care este în măsură să facă distincția între, pe de o parte, produsele sau serviciile pentru care proveniența geografică, materialul, modul de fabricare al produselor sau de prestare a serviciilor, calitatea, exactitatea sau alte caracteristici sunt certificate de către titularul mărcii și, pe de altă parte, produsele și serviciile care nu beneficiază de o astfel de certificare.

(2) Orice persoană juridică, inclusiv instituțiile, autoritățile și organismele de drept public, poate solicita înregistrarea unor mărci europene de certificare, cu condiția ca:

(a) persoana juridică să nu desfășoare o activitate economică care implică furnizarea de produse sau servicii de tipul celor certificate;

(b) persoana juridică să aibă competența de a certifica produsele sau serviciile pentru care se solicită înregistrarea mărcii.

(3) Prin derogare de la articolul 7 alineatul (1) litera (c), semnele sau indicațiile ce pot să servească, în comerț, pentru a desemna proveniența geografică a produselor sau serviciilor pot constitui mărci de certificare europene în sensul alineatului (1). O marcă de certificare nu îndreptățește titularul să interzică unui terț utilizarea în comerț a acestor semne sau indicații, atât timp cât sunt folosite conform practicilor loiale în domeniul industrial sau comercial. O marcă de certificare nu poate fi opusă unui terț abilitat să utilizeze o denumire geografică.

(4) Titlurile I – VII și IX – XIV se aplică mărcilor de certificare europene, cu excepția cazului în care în prezenta secțiune se prevede altfel.

Articolul 74c

Regulament de utilizare a mărcii

(1) **În termen de două luni de la data depunerii**, solicitantul înregistrării unei mărci europene de certificare europeană **europene** prezintă un regulament de utilizare a mărcii de certificare ~~în termenul stabilit în conformitate cu articolul 74c~~. [AM 53]

(2) Regulamentul de utilizare indică persoanele autorizate să utilizeze marca, caracteristicile care urmează să fie certificate de marcă, modul în care organismul de certificare va testa caracteristicile respective și va supraveghea utilizarea mărcii, precum și condițiile de utilizare a mărcii, inclusiv sancțiunile.

Articolul 74d

Respingerea cererii

(1) Pe lângă motivele de respingere a unei cereri de înregistrare a mărcii Uniunii Europene prevăzute la articolele 36 și 37, cererea de înregistrare a mărcii de certificare europene se respinge atunci când nu respectă articolele 74b și 74c sau când regulamentul de utilizare contravine ordinii publice sau bunelor moravuri.

Mărti, 25 februarie 2014

(2) Cererea de înregistrare a mărcii de certificare europene se respinge și atunci când publicul riscă să fie indus în eroare în ceea ce privește caracterul sau semnificația mărcii și, mai ales, atunci când se poate să fie considerată a fi altceva decât o marcă de certificare.

(3) Cererea nu se respinge în cazul în care solicitantul, printr-o modificare a reglementului de utilizare, îndeplinește cerințele prevăzute la alineatele (1) și (2).

Articolul 74e

Observații ale terților

În cazul în care agenției i se adresează observații în scris cu privire la o marcă de certificare europeană în temeiul articolului 40, observațiile respective pot, de asemenea, să se bazeze pe un anumit motiv pentru care ar trebui respinsă cererea de înregistrare a unei mărci de certificare europene în temeiul articolului 74d.

Articolul 74f

Modificarea reglementului de utilizare a mărcii

(1) Titularul mărcii de certificare europene transmite agenției orice regulament de utilizare modificat.

(2) Modificarea nu se menționează în registru în cazul în care regulamentul de utilizare modificat nu respectă dispozițiile articolului 74c sau în cazul în care conține un motiv de respingere menționat la articolul 74d.

(3) **Se pot transmite observații scrise în conformitate cu** articolul 74e ~~se aplică regulamentul~~ **și în legătură cu regulamentul** de utilizare modificat. [AM 54]

(4) În sensul prezentului regulament, modificarea reglementului de utilizare nu produce efecte decât de la data înscrierii în registru a mențiunii de modificare.

Articolul 74 g

Transferul

Prin derogare de la articolul 17 alineatul (1), o marcă de certificare europeană nu poate fi transferată decât către o persoană juridică ce îndeplinește cerințele articolului 74b alineatul (2).

Articolul 74h

Exercitarea acțiunii în contrafacere

(1) Numai titularul unei mărci de certificare europene sau persoanele autorizate în mod expres de titular în acest scop au dreptul de a exercita o acțiune în contrafacere.

(2) Titularul unei mărci de certificare europene poate cere, în numele persoanelor abilitate să utilizeze marca, repararea prejudiciului suferit de acestea în urma utilizării neautorizate a mărcii.

Articolul 74i

Cauze de decădere

În afara cauzelor de decădere prevăzute la articolul 51, titularul unei mărci de certificare europene este declarat decăzut din drepturi ca urmare a unei cereri depuse la agenție sau a unei cereri reconvenționale în cadrul unei acțiuni în contrafacere, atunci când este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

(a) titularul nu mai îndeplinește cerințele de la articolul 74b alineatul (2);

Marți, 25 februarie 2014

- (b) titularul nu ia măsuri corespunzătoare în vederea prevenirii unei utilizări a mărcii care nu ar fi compatibilă cu condițiile de utilizare prevăzute de regulamentul de utilizare, a cărui modificare, dacă este cazul, a fost menționată în registru;
- (c) modul în care marca a fost utilizată de către titular a avut drept consecință posibilitatea ca aceasta să inducă consumatorul în eroare în sensul articolului 74d alineatul (2);
- (d) modificarea regulamentului de utilizare a fost menționată de către titular în registru, contrar dispozițiilor articolului 74f alineatul (2), cu excepția cazului în care titularul mărcii respectă, printr-o nouă modificare a regulamentului de utilizare, condițiile stabilite de articolul respectiv.

Articolul 74j

Cauze de nulitate

În plus față de cauzele de nulitate prevăzute la articolele 52 și 53, o marcă de certificare europeană înregistrată contrar dispozițiilor articolului 74d este declarată nulă ca urmare a unei cereri depuse la agenție sau a unei cereri reconvenționale în cadrul unei acțiuni în contrafacere, cu excepția cazului în care titularul mărcii respectă, printr-o modificare a regulamentului de utilizare, cerințele stabilite la articolul 74d.

Articolul 74k

Delegarea competențelor

Comisiei i se conferă competența de a adopta acte delegate, în conformitate cu dispozițiile articolului 163, pentru a preciza termenul, prevăzut la articolul 74c alineatul (1), în care regulamentul **conținutul de formă al regulamentului** de utilizare a mărcii de certificare europene ~~trebuie prezentat agenției și conținutul regulamentului respectiv~~, astfel cum este prevăzut la articolul 74c alineatul (2).” [AM 55]

64. Articolul 75 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 75

Forma deciziilor și a comunicărilor agenției

(1) Deciziile adoptate de agenție sunt motivate. Acestea nu se pot întemeia decât pe motive sau pe dovezi asupra cărora părțile interesate au avut posibilitatea de a formula observații.

(2) Orice decizie, comunicare sau notificare din partea agenției indică numele departamentului sau al diviziei agenției, precum și numele funcționarului sau funcționarilor responsabili. Aceasta trebuie să aibă semnătura funcționarului sau funcționarilor respectivi sau, în absența semnăturii, ștampila agenției, imprimată sau aplicată cu tuș. Directorul executiv poate decide, de asemenea, că un alt mijloc de identificare a departamentului sau diviziei agenției, precum și a numelui funcționarului sau funcționarilor responsabili, sau că un alt tip de identificare decât ștampila poate fi utilizat în cazul în care deciziile, comunicările sau notificările din partea agenției sunt transmise prin fax sau prin orice alte mijloace tehnice de comunicare.”

65. La articolul 76 alineatul (1) se adaugă următoarea teză:

„În cadrul procedurilor în nulitate în temeiul articolului 52, agenția își limitează examinarea la motivele și argumentele furnizate de către părți.”

66. La articolul 78 se adaugă următorul alineat:

„(5) Directorul executiv al agenției stabilește valoarea cheltuielilor, inclusiv a avansurilor, care urmează să fie achitate în legătură cu costurile de probațiune menționate la articolul 93a litera (b).”

67. Articolul 79 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 79

Notificare

(1) Agenția notifică din oficiu toate hotărârile și invitațiile de a se înfățișa înaintea sa, precum și comunicările care determină curgerea unui termen sau a căror notificare este prevăzută de alte dispoziții ale prezentului regulament sau ale actelor delegate adoptate în temeiul prezentului regulament sau este dispusă de către directorul executiv al agenției.

Marti, 25 februarie 2014

(2) Directorul executiv poate stabili ce documente, altele decât deciziile în cazul cărora curge un termen pentru introducerea unei căi de atac și invitațiile de a se înfățișa, se notifică prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

(3) Notificarea se poate efectua prin mijloace electronice, detaliile acestora fiind stabilite de către directorul executiv.

(4) În cazul în care notificarea se face prin publicare, directorul executiv stabilește modalitățile de publicare, precum și momentul în care începe să curgă termenul de o lună la expirarea căruia documentul este considerat ca fiind notificat.”

68. Se inserează următoarele articole:

„Articolul 79a

Constatarea pierderii unui drept

În cazul în care agenția constată că pierderea unui drept decurge din prezentul regulament sau din actele delegate adoptate în conformitate cu prezentul regulament, în absența luării unei decizii, ea comunică acest lucru persoanei în cauză, în conformitate cu articolul 79. Aceasta din urmă poate solicita o decizie în acest sens. Agenția adoptă o astfel de decizie în cazul în care nu este de acord cu persoana care face solicitarea; în caz contrar, agenția își rectifică constatările și comunică acest lucru solicitantului.

Articolul 79b

Comunicări adresate agenției

Agenției i se pot adresa comunicări prin mijloace electronice. Directorul executiv stabilește măsura și condițiile tehnice în care comunicările respective pot fi transmise în format electronic.

Articolul 79c

Termene

(1) ~~Calcularea și durata termenelor face obiectul normelor adoptate în conformitate cu articolul 93a litera (f)~~ **Termenele se exprimă în perioade de ani, luni, săptămâni sau zile. Calcularea începe de la data ulterioară datei în care a avut loc evenimentul relevant. [AM 56]**

(2) Directorul executiv al agenției stabilește înainte de începutul fiecărui an calendaristic zilele în care agenția nu este deschisă pentru primirea de documente sau în care corespondența obișnuită nu este livrată în localitatea în care agenția își are sediul.

(3) Directorul executiv stabilește durata perioadei de întrerupere în cazul unei întreruperi generale în livrarea corespondenței în statul membru în care agenția își are sediul sau în cazul unei întreruperi efective a legăturii agenției cu mijloacele electronice de comunicare admise.

(4) În cazul în care o împrejurare excepțională, precum un dezastru natural sau o grevă, întrerupe sau perturbă comunicarea corespunzătoare dintre părțile la procedură și agenție sau invers, directorul executiv poate decide ca, pentru părțile la procedură care își au reședința sau sediul social în statul în cauză sau care au numit un reprezentant cu sediul social în statul în cauză, toate termenele care altfel ar expira la data începerii respectivului eveniment sau după această dată, astfel cum decide directorul executiv, se prelungesc până la o dată care urmează a fi stabilită de acesta. La stabilirea datei respective, directorul executiv estimează când va lua sfârșit împrejurarea excepțională. Dacă împrejurarea în cauză afectează sediul agenției, directorul executiv specifică faptul că data stabilită se aplică tuturor părților la procedură.

Articolul 79d

Rectificarea erorilor și a omisiunilor manifeste

Agenția rectifică toate erorile lingvistice sau greșelile de transcriere și omisiunile manifeste survenite în deciziile agenției sau erorile tehnice imputabile agenției produse la înregistrarea mărcii sau la publicarea înregistrării acesteia. **Agenția păstrează înregistrări ale acestor rectificări.** [AM 57]

Marți, 25 februarie 2014

69. Articolul 80 se modifică după cum urmează:

- (a) ~~la~~ alineatul (1) ~~prima teză~~, expresia „decizie care conține o eroare de procedură evidentă” se înlocuiește cu „decizie care conține o eroare evidentă” **următorul text:**

„(1) Atunci când agenția efectuează o înscriere în registru sau ia o decizie care conține o eroare [...] evidentă, care îi este imputabilă, agenția asigură eliminarea înscrierii respective sau revocarea deciziei. În cazul în care există numai o singură parte la procedură ale cărei drepturi au fost încălcate prin înscriere sau prin act, eliminarea înscrierii sau revocarea deciziei este dispusă chiar dacă, pentru partea respectivă, eroarea nu a fost evidentă.”; [AM 58]

- (b) ~~la~~ alineatul (2), ~~a doua teză~~ se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Eliminarea înscrierii sau revocarea deciziei, prevăzute la alineatul (1), se dispune ex officio sau la cererea uneia dintre părțile la procedură, de către instanța care a făcut înscrierea sau care adoptă decizia. Eliminarea înscrierii în registru sau revocarea deciziei se efectuează în termen de un an de la data înscrierii în registru sau de la adoptarea deciziei, după ce au fost consultate părțile la procedură, precum și eventualii titulari de drepturi asupra mărcii Uniunii Europene în cauză care sunt înscrși în registru; Agenția păstrează înregistrări ale acestor eliminări sau revocări.”; [AM 59]

- (c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Prezentul articol nu aduce atingere dreptului părților de a formula o cale de atac în temeiul articolelor 58 și 65, și nici posibilității de corectare a erorilor și omisiunilor manifeste în temeiul articolului 79d. În cazul în care împotriva deciziei agenției care conține o eroare a fost introdusă o cale de atac, aceasta rămâne fără obiect în momentul în care agenția își revocă decizia în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol.”

70. Articolul 82 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Prezentul articol nu se aplică termenelor prevăzute la articolul 29 alineatul (1), articolul 33 alineatul (1), articolul 36 alineatul (2), articolul 41 alineatele (1) și (3), articolul 47 alineatul (3), articolul 60, articolul 65 alineatul (5), articolul 81, articolul 112, termenelor prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol sau termenului prevăzut pentru revendicarea seniorității în conformitate cu articolul 34, după depunerea cererii.”;

- (b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În cazul în care agenția admite cererea, consecințele nerespectării termenului se consideră că nu s-au produs. În cazul în care în perioada dintre expirarea termenului nerespectat și cererea de continuare a procedurii a fost luată o decizie, departamentul care are competența de a statua în ceea ce privește actul neîndeplinit revizuieste decizia și, în cazul în care îndeplinirea actului omis este suficientă, adoptă o decizie diferită. Dacă decizia inițială nu trebuie să fie modificată, aceasta este confirmată în scris.”

71. Se inserează următorul articol:

„Articolul 82a

Întreruperea procedurii

(1) Procedura în fața agenției este întreruptă ~~La întreruperea sau reluarea procedurii agenția respectă modalitățile stabilite în conformitate cu articolul 93a litera (i):~~

- (a) în caz de deces sau de incapacitate juridică fie a solicitantului sau a titularului mărcii Uniunii Europene, fie a persoanei care este imputernicită, în temeiul dreptului intern, să îl reprezinte. Atât timp cât respectivele evenimente nu aduc atingere imputernicirii reprezentantului desemnat în conformitate cu articolul 93, procedura nu se întrerupe decât la cererea reprezentantului;**

- (b) în cazul în care, din pricina unei acțiuni intentate împotriva bunurilor sale, solicitantul sau titularul mărcii Uniunii Europene este împiedicat, din motive juridice, să continue procedura în fața agenției;**

Marti, 25 februarie 2014

(c) *în caz de deces sau de incapacitate juridică a reprezentantului solicitantului sau a titularului mărcii Uniunii Europene ori în cazul în care reprezentantul este împiedicat, din motive juridice, din cauza unei acțiuni intentate împotriva bunurilor sale, să urmeze procedura în fața agenției.*

(2) *În cazul în care agenția cunoaște identitatea persoanei imputernicite să continue procedura în fața sa în cazurile menționate la alineatul (1) literele (a) și (b), informează această persoană și orice terț interesat asupra faptului că procedura va fi reluată la o dată ce urmează a fi stabilită de agenție.*

(3) *În cazul menționat la alineatul (1) litera (c), procedura este reluată atunci când agenția este informată în legătură cu desemnarea unui nou reprezentant al solicitantului sau când a notificat celorlalte părți desemnarea unui nou reprezentant al titularului mărcii Uniunii Europene. În cazul în care, în termen de trei luni de la data de începere a întreruperii procedurii, agenția nu a fost informată cu privire la desemnarea noului reprezentant, aceasta comunică solicitantului sau titularului mărcii Uniunii Europene că:*

(a) *atunci când se aplică articolul 92 alineatul (2), cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene este considerată ca fiind retrasă dacă informația nu este transmisă în cele două luni care urmează respectivei notificări; sau*

(b) *atunci când nu se aplică articolul 92 alineatul (2), procedura se reia cu solicitantul sau titularul mărcii Uniunii Europene începând de la data respectivei notificări.*

(4) *În ceea ce îl privește pe solicitantul sau pe titularul mărcii Uniunii Europene, termenul în vigoare la data întreruperii procedurii, cu excepția termenului de plată a taxelor de reînnoire, reîncep să curgă de la data reluării procedurii.” [AM 60]*

72. Articolul 83 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 83

Trimitere la principiile generale

În absența unor dispoziții de procedură în prezentul regulament sau în actele delegate adoptate în temeiul prezentului regulament, agenția ia în considerare principiile general admise în domeniu în statele membre.”

73. ~~La articolul 85 alineatul (1), cuvintele „în condițiile prevăzute de regulamentul de punere în aplicare” se înlocuiesc cu „în condițiile prevăzute în conformitate cu articolul 93a litera (f).”~~ **se înlocuiește cu următorul text:**

„(1) Partea care pierde într-o procedură de opoziție, de decădere, în nulitate sau într-o cale de atac plătește taxele suportate de cealaltă parte, precum și, fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 119 alineatul (6), toate cheltuielile suportate de aceasta indispensabile pentru desfășurarea procedurilor, inclusiv cheltuielile de deplasare, de ședere și de remunerație a unui agent, consilier sau avocat, în limita tarifelor stabilite pentru fiecare categorie de cheltuieli.” [AM 61]

74. La articolul 86 alineatul (2), a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„Fiecare stat membru desemnează o autoritate unică responsabilă de verificarea autenticității deciziei și comunică datele de contact ale acesteia agenției, Curții de Justiție și Comisiei. Hotărârea este investită cu formulă executorie de către autoritatea în cauză, fără să fie necesar alt control în afară de celui de verificare a autenticității titlului.”

75. Articolul 87 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 87

Registrul mărcilor Uniunii Europene

(1) ~~Agenția ține un registru, în care apar mențiunile a căror înregistrare sau înscriere este prevăzută de prezentul regulament sau de un act delegat adoptat în temeiul prezentului regulament. Agenția~~ **al mărcilor Uniunii Europene și actualizează acest registru. [AM 62]**

(2) Registrul este deschis consultării publice. Poate fi ținut în format electronic.

Marți, 25 februarie 2014

(3) Agenția menține o bază de date electronică care conține informațiile privind cererile de înregistrare a mărcilor Uniunii Europene și înscrierile făcute în registru. Conținutul acestei baze de date poate fi pus la dispoziția publicului. Directorul executiv stabilește condițiile de acces la baza de date și modul în care conținutul acestei baze de date poate fi pus la dispoziție într-o formă prelucrabilă electronic, inclusiv taxele aferente.”

76. Articolul 88 se modifică după cum urmează:

(a) Titlul „Consultare publică” se înlocuiește cu „Consultarea și păstrarea dosarelor”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Atunci când dosarele sunt deschise consultării publice în conformitate cu alineatul (2) sau (3), anumite elemente din dosar pot fi excluse. Directorul executiv stabilește modalitățile de consultare.

(5) Agenția păstrează dosarele tuturor procedurilor legate de o cerere de marcă a Uniunii Europene sau de înregistrarea unei mărci a Uniunii Europene. Directorul executiv stabilește forma în care sunt păstrate aceste dosare. În cazul în care dosarele sunt păstrate în format electronic, documentele originale care stau la baza unor asemenea fișiere electronice sunt eliminate după o perioadă a cărei durată, de la primirea lor de către agenție, este stabilită de către directorul executiv.”

77. Articolul 89 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 89

Publicații periodice

(1) Agenția publică periodic:

(a) un Buletin al Mărcilor Uniunii Europene care conține mențiunile în registru, precum și toate celelalte mențiuni a căror publicare este prevăzută de prezentul regulament sau de actele delegate adoptate în conformitate cu prezentul regulament; [AM 63]

(b) un Jurnal Oficial care conține comunicările și informațiile de ordin general ale directorului executiv al agenției, precum și orice alte informații privind prezentul regulament și aplicarea sa.

Publicările menționate la literele (a) și (b) pot fi efectuate prin mijloace electronice.

(2) Buletinul Mărcilor Uniunii Europene se publică în modul și cu frecvența stabilită de către directorul executiv.

(3) Directorul executiv poate decide că anumite elemente se publică în Jurnalul Oficial în toate limbile oficiale ale Uniunii.”

78. Articolul 92 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (3) a doua teză, persoanele fizice sau juridice care nu au nici domiciliu, nici sediul, nici unitatea industrială sau comercială efectivă și funcțională în cadrul Uniunii sunt reprezentate în fața agenției, în conformitate cu articolul 93 alineatul (1), în orice procedură instituită de prezentul regulament, cu excepția depunerii unei cereri de înregistrare a mărcii Uniunii Europene.

~~Prin derogare de la primul paragraf, nu este necesar ca persoanele fizice sau juridice menționate în paragraful respectiv să fie reprezentate în fața agenției în cazurile prevăzute în conformitate cu articolul 93a litera (p);~~
[AM 64]

~~(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:~~

~~„(4) În cazul în care sunt îndeplinite condițiile stabilite în conformitate cu articolul 93a litera (p), este numit un reprezentant comun.”~~ [AM 65]

79. Articolul 93 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Reprezentarea persoanelor fizice sau juridice în fața agenției poate fi realizată numai:

Marti, 25 februarie 2014

(a) de către orice avocat care are dreptul să profeseze pe teritoriul unuia dintre statele membre și care are domiciliul profesional în cadrul Uniunii, în măsura în care poate acționa în statul respectiv în calitate de mandatar în domeniul mărcilor;

(b) prin mandatarii agreeți înscrși pe o listă păstrată în acest scop de agenție.

Reprezentanții în fața agenției prezintă, la solicitarea agenției, o procură semnată care trebuie anexată la dosar.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Directorul executiv al agenției poate acorda o derogare:

(a) de la cerința prevăzută la alineatul (2) litera (c) a doua teză, atunci când solicitantul face dovada că a dobândit calificarea necesară într-un alt mod;

(b) de la cerința prevăzută la alineatul (2) litera (a) în cazul specialiștilor de înaltă calificare, cu condiția ca cerințele de la alineatul (2) literele (b) și (c) să fie îndeplinite.”;

~~(c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:~~

~~„(5) O persoană poate fi radiată de pe lista mandatarilor autorizați în condițiile stabilite în conformitate cu articolul 93a litera (p).” [AM 66]~~

80. La titlul IX se inserează următoarea secțiune:

„SECȚIUNEA 5

Atribuirea competențelor

Articolul 93a

Delegarea competențelor

Comisiei i se conferă competența de a adopta acte delegate, în conformitate cu dispozițiile de la articolul 163, pentru a preciza:

(a) cerințele privind forma deciziilor menționate la articolul 75;

(b) modalitățile de desfășurare a procedurii orale și de probațiune prevăzute la articolele 77 și 78;

(c) modalitățile de notificare menționate la articolul 79;

(d) procedura de constatare a pierderii unui drept menționată la articolul 79a;

(e) normele privind mijloacele de comunicare, inclusiv mijloacele electronice de comunicare, menționate la articolul 79b, care urmează să fie utilizate de către părțile la procedura în fața agenției și formularele care urmează să fie puse la dispoziție de către agenție;

(f) normele care reglementează calcularea și durata termenelor menționate la articolul 79c alineatul (1);

(g) procedura de corectare a erorilor lingvistice sau a greșelilor de transcriere și a omisiunilor manifeste din deciziile agenției, precum și a erorilor tehnice imputabile agenției produse la înregistrarea mărcii sau la publicarea înregistrării acesteia, astfel cum sunt menționate la articolul 79d;

(h) procedura de revocare a unei decizii sau de eliminare a unei înscrieri în registru, astfel cum este menționată la articolul 80 alineatul (1);

(i) modalitățile de întrerupere și de reluare a procedurilor în fața agenției, astfel cum sunt menționate la articolul 82a;

(j) procedurile de repartizare și stabilire a cheltuielilor, astfel cum sunt menționate la articolul 85 ~~alineatul (1);~~ [AM 67]

(k) mențiunile **care trebuie înscrise în registru**, prevăzute la articolul 87; [AM 68]

~~(l) procedura de consultare publică a dosarelor prevăzută la articolul 88, inclusiv a elementelor din dosar care nu sunt deschise consultării de către public, precum și modalitățile de păstrare a dosarelor agenției prevăzute la articolul 88 alineatul (5); [AM 69]~~

Marți, 25 februarie 2014

- (m) modalitățile de publicare a mențiunilor și înscrierilor prevăzute la articolul 89 alineatul (1) litera (a) în Buletinul Mărcilor Uniunii Europene, inclusiv tipul de informații, și limbile în care se publică aceste mențiuni și înscrieri;
- (n) frecvența, forma și limbile în care se realizează publicările în Jurnalul Oficial al agenției menționat la articolul 89 alineatul (1) litera (b);
- (o) modalitățile de schimb de informații și comunicări între agenție și autoritățile statelor membre și de consultare publică a dosarelor de către sau prin intermediul instanțelor sau al autorităților statelor membre în temeiul articolului 90;
- (p) derogările de la obligația de a fi reprezentat în fața agenției în temeiul articolului 92 alineatul (2), condițiile în care se desemnează un reprezentant comun ~~în temeiul articolului 92 alineatul (4)~~, condițiile în care angajații menționați la articolul 92 alineatul (3) și mandatarii autorizați menționați la articolul 93 alineatul (1) trebuie să depună la agenție o împuternicire semnată pentru a putea asigura reprezentarea în fața agenției, conținutul respectivei împuterniciri, precum și condițiile în care o persoană poate fi radiată de pe lista mandatarilor autorizați ~~menționate la articolul 93 alineatul (5).~~ [AM 70]

81. La titlul X, titlul secțiunii 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Aplicarea normelor Uniunii privind competența judiciară și recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială”.

82. Articolul 94 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Aplicarea normelor Uniunii privind competența judiciară și recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială”;

(b) la alineatul (1), textul „dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 44/2001” se înlocuiește cu „normele Uniunii privind competența judiciară și recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială” **următorul text:**

„(1) Dacă prezentul regulament nu prevede altfel, normele Uniunii în materie de jurisdicție și recunoaștere a executării hotărârilor judecătorești de drept civil și comercial se aplică procedurilor privind mărcile Uniunii Europene și cererile de înregistrare a mărcii Uniunii Europene, precum și procedurilor privind acțiunile simultane sau succesive intentate pe baza mărcilor Uniunii Europene și a mărcilor naționale.”; [AM 71]

(c) se adaugă următorul alineat:

„(3) Trimiterile din prezentul regulament la Regulamentul (CE) nr. 44/2001 includ, după caz, Acordul între Comunitatea Europeană și Regatul Danemarcei privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială încheiat la 19 octombrie 2005.”

83. La articolul 96 litera (c), „articolul 9 alineatul (3) a doua teză” se înlocuiește cu „articolul 9b alineatul (2)”.

84. La articolul 99, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În acțiunile menționate la articolul 96 literele (a) și (c), excepția de decădere sau de nulitate a mărcii **Uniunii** Europene, prezentată pe o altă cale decât cererea reconvențională, este admisibilă în măsura în care pârâtul pune în evidență că titularul mărcii **Uniunii** Europene ar putea fi decăzut din drepturi pentru utilizare efectivă insuficientă în momentul introducerii acțiunii în contrafacere.”.

Marti, 25 februarie 2014

85. Articolul 100 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Instanța competentă în domeniul mărcilor **Uniunii** Europene în fața căreia a fost introdusă o cerere reconvențională de decădere sau în nulitatea mărcii **Uniunii** Europene nu procedează la examinarea cererii reconvenționale până când fie partea interesată, fie instanța nu au informat agenția în legătură cu data la care a fost introdusă cererea reconvențională. Agenția înscrie informațiile respective în registru. În cazul în care o cerere de decădere sau de declarare a nulității mărcii **Uniunii** Europene este în curs de soluționare în fața agenției, instanța este informată de către agenție și suspendă procedura până când decizia privind cererea rămâne definitivă sau până când cererea este retrasă.”;

(b) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Atunci când o instanță competentă în domeniul mărcilor **Uniunii** Europene a pronunțat o hotărâre investită cu autoritate de lucru judecat cu privire la o cerere reconvențională de decădere sau în nulitatea unei mărci a **Uniunii** Europene, se transmite neîntârziat agenției o copie a hotărârii, fie de către instanță, fie de către oricare dintre părțile implicate în procedurile naționale. Agenția sau orice altă parte interesată poate solicita informații cu privire la această transmitere. Agenția înscrie în registru mențiunea hotărârii și ia măsurile necesare pentru a se conforma cu partea dispozitivă a acesteia.”

86. La articolul 102, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Instanța competentă în domeniul mărcilor **Uniunii** Europene poate, de asemenea, să aplice măsurile sau ordinele prevăzute de legislația aplicabilă pe care le consideră necesare în împrejurările cauzei.”

87. Articolul 108 se elimină.

88. ~~La articolul 113 alineatul (3), cuvintele „precum și condițiile formale prevăzute de regulamentul de aplicare” se înlocuiesc cu „precum și condițiile de formă prevăzute în conformitate cu articolul 114a”~~ **se înlocuiește cu următorul text:**

„(3) **Agenția verifică dacă transformarea solicitată îndeplinește condițiile prezentului regulament, în special ale articolului 112 alineatele (1), (2), (4), (5) și (6) și ale alineatului (1) de la prezentul articol, precum și condițiile de formă prevăzute în conformitate cu articolul 114a. În cazul în care aceste condiții sunt îndeplinite, Agenția transmite cererea de transformare serviciilor din domeniul proprietății industriale din statele membre care sunt menționate în aceasta.**” [AM 72]

89. ~~La Articolul 114 alineatul (2), cuvintele „regulamentul de punere în aplicare” se înlocuiesc cu „actele delegate adoptate în conformitate cu prezentul regulament”~~ **se înlocuiește cu următorul text:**

„(2) **O cerere depusă pentru o marcă a Uniunii Europene sau o marcă a Uniunii Europene, transmisă în conformitate cu articolul 113, nu poate, în ceea ce privește forma sa, să fie supusă prin legislația internă unor condiții diferite sau suplimentare față de cele care sunt prevăzute de prezentul regulament ori de acte delegate adoptate în conformitate cu prezentul regulament.**” [AM 73].

90. Se inserează următorul articol:

„Articolul 114a

Delegarea competențelor

Comisiei i se conferă competența de a adopta acte delegate în conformitate cu dispozițiile articolului 163 pentru a preciza condițiile formale pe care trebuie să le respecte o cerere de transformare a unei cereri de înregistrare a unei mărci a **Uniunii** Europene, detaliile legate de examinarea și de publicarea acesteia.”

91. La articolul 116, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), agenția poate recurge la experți naționali detașați sau la alte categorii de personal care nu sunt angajate de agenție. Consiliul de administrație adoptă o decizie care prevede norme privind detașarea experților naționali în cadrul agenției.”

Marți, 25 februarie 2014

92. ~~La~~ Articolul 117, cuvântul „Oficiului” se înlocuiește cu „agenției și personalului acesteia” **cu următorul text:**

„Agenției și personalului acesteia li se aplică Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene.”
[AM 74]

93. Articolul 119 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (6) al doilea paragraf, a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„traducerea este făcută în termenul prevăzut în conformitate cu articolul 144a litera (b).”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(8) Directorul executiv stabilește modul în care se legalizează traducerile.”

94. ~~La~~ Articolul 120 alineatul (1), cuvintele „regulamentul de aplicare” se înlocuiesc cu „un act delegat adoptat în conformitate cu prezentul regulament” **se înlocuiește cu următorul text:**

„(1) Cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene, astfel cum este definită la articolul 26 alineatul (1), și toate celelalte informații a căror publicare este prevăzută de prezentul regulament sau de un act delegat adoptat în conformitate cu prezentul regulament se publică în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene.” [AM 75]

95. Articolul 122 se elimină.

96. Articolul 123 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 123

Transparența

(1) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului (*) se aplică documentelor deținute de către agenție.

(2) Consiliul de administrație adoptă normele detaliate de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001.

(3) Deciziile adoptate de agenție în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 pot face obiectul unei plângeri adresate Ombudsmanului sau al unei acțiuni introduse înaintea Curții de Justiție a Uniunii Europene, în condițiile prevăzute la articolele 228, respectiv 263 din tratat.

(4) Prelucrarea datelor cu caracter personal de către agenție face obiectul Regulamentului (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului (**).

(*) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

(**) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).”

97. Se inserează următorul articol:

„Articolul 123a

Norme de securitate privind protejarea informațiilor clasificate și a informațiilor sensibile neclasificate

Marti, 25 februarie 2014

Agenția aplică principiile de securitate cuprinse în normele de securitate ale Comisiei pentru protejarea informațiilor UE clasificate (IUEC) și a informațiilor sensibile neclasificate, astfel cum sunt prevăzute în anexa la Decizia 2001/844/CE, CECO, Euratom (*) a Comisiei. Aplicarea principiilor de securitate acoperă, printre altele, dispozițiile privind schimbul, prelucrarea și stocarea informațiilor respective.

(*) Decizia 2001/844/CE, CECO, Euratom a Comisiei din 29 noiembrie 2001 de modificare a regulamentului său de procedură (JO L 317, 3.12.2001, p. 1)."

98. La titlul XII se inserează următoarea secțiune:

„SECȚIUNEA 1a

Sarcinile agenției și cooperarea în vederea promovării convergenței

Articolul 123b

Sarcinile agenției

(1) Agenția are următoarele sarcini:

- (a) administrarea și promovarea sistemului mărcilor **Uniunii** Europene stabilit în prezentul regulament;
- (b) administrarea și promovarea sistemului de desene sau modele industriale europene stabilit în Regulamentul (CE) nr. 6/2002 (*) al Consiliului;
- (c) promovarea convergenței practicilor și instrumentelor în materie de mărci și desene sau modele industriale, în cooperare cu serviciile centrale din domeniul proprietății industriale din statele membre, inclusiv cu Oficiul Benelux din domeniul proprietății intelectuale;
- (d) sarcinile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 386/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (**);

(da) sarcinile care îi revin în temeiul Directivei 2012/28/UE al Parlamentului European și al Consiliului (*)**.
[AM 76]

(2) Agenția cooperează cu instituții, autorități, organisme, serviciile din domeniul proprietății industriale, organizații internaționale și guvernamentale în ceea ce privește sarcinile prevăzute la alineatul (1).

(3) Agenția poate asigura servicii de mediere **și de arbitraj** în mod voluntar în scopul de a ajuta părțile să ajungă la o soluționare pe cale amiabilă. [AM 77]

Articolul 123c

Cooperarea în vederea promovării convergenței practicilor și instrumentelor

(1) Agenția, serviciile din domeniul proprietății industriale din statele membre și Oficiul Benelux de proprietate intelectuală cooperează între ele pentru a promova convergența practicilor și instrumentelor în materie de mărci, desene și modele industriale.

Această cooperare acoperă, **printre altele**, următoarele domenii de activitate: [AM 78]

- (a) elaborarea de standarde comune de examinare;
- (b) crearea de baze de date și portaluri comune sau conectate, în vederea consultării, cercetării și clasificării la nivelul Uniunii;
- (c) furnizarea și schimbul continuu de date și informații, inclusiv alimentarea bazelor de date și a portalurilor menționate la litera (b);
- (d) stabilirea de standarde și practici comune, în scopul de a asigura interoperabilitatea între procedurile și sistemele din întreaga Uniune și de a consolida coerența, eficiența și eficacitatea acestora;

Marți, 25 februarie 2014

(e) schimbul de informații privind drepturile și procedurile de proprietate industrială, inclusiv sprijin reciproc pentru birourile de asistență tehnică și centrele de informare;

(f) schimbul de cunoștințe și de asistență tehnică în ceea ce privește domeniile stabilite la literele (a) – (e).

(2) Agenția definește, elaborează și coordonează proiectele comune de interes pentru Uniune **și pentru statele membre** în ceea ce privește domeniile menționate la alineatul (1). Definiția proiectului ~~cuprinde~~ **stabilește** obligațiile și responsabilitățile specifice ale fiecărui serviciu din domeniul proprietății industriale participant din statele membre și ale Oficiului Benelux de proprietate intelectuală. **Pe parcursul tuturor fazelor proiectelor comune, Agenția se consultă cu reprezentanții utilizatorilor.** [AM 79]

(3) Serviciile din domeniul proprietății industriale din statele membre și Oficiul Benelux de proprietate intelectuală participă efectiv la proiectele comune menționate la alineatul (2) cu scopul de a asigura dezvoltarea, funcționarea, interoperabilitatea și actualizarea acestora.

Cu toate acestea, în cazul în care rezultatul acestor proiecte conduce la elaborarea de instrumente pe care un stat membru le consideră, printr-o decizie fundamentată, ca fiind echivalente unor instrumente care există deja în statul membru respectiv, participarea la proiectul de cooperare nu impune obligația de a aplica rezultatele în statul membru respectiv. [AM 80]

(4) Agenția asigură sprijin financiar pentru proiectele comune de interes pentru Uniune **și pentru statele membre** menționate la alineatul (2) în măsura în care acest lucru este necesar pentru a asigura participarea efectivă a serviciilor din domeniul proprietății industriale din statele membre și a Oficiului Benelux de proprietate intelectuală la aceste proiecte în sensul alineatului (3). Sprijinul financiar respectiv poate fi acordat sub formă de granturi. Valoarea totală a finanțării nu ~~trebuie să depășească 10 %~~ **depășește 20 %** din venitul anual al agenției **și acoperă valoarea minimă pentru fiecare stat membru pentru scopuri strâns legate de participarea la proiecte comune.** Beneficiarii granturilor sunt serviciile din domeniul proprietății industriale din statele membre și Oficiul Benelux de proprietate intelectuală. Granturile pot fi acordate fără cereri de propuneri, în conformitate cu normele financiare aplicabile agenției și cu principiile procedurilor de acordare de granturi cuprinse în Regulamentul financiar (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (****) și în Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei (*****). [AM 81]

(*) Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului din 12 decembrie 2001 privind desenele sau modelele industriale comunitare (JO L 3, 5.1.2002, p. 1).

(**) Regulamentul (UE) nr. 386/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 aprilie 2012 privind atribuirea către Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (Mărci, desene și modele industriale) a unor sarcini legate de asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală, inclusiv reunirea reprezentanților sectorului public și privat în cadrul Observatorului European al Încălcărilor Drepturilor de Proprietate Intelectuală (JO L 129, 16.5.2012, p. 1).

(***) **Directiva 2012/28/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind anumite utilizări permise ale operelor orfane (JO L 299, 27.10.2012, p. 5).**

(****) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) Nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).

(*****) Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei din 29 octombrie 2012 privind normele de aplicare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (JO L 362, 31.12.2012, p. 1)."

99. La titlul XII, secțiunile 2 și 3 se înlocuiesc cu următorul text:

„SECȚIUNEA 2

Consiliul de administrație

Articolul 124

Funcțiile consiliului de administrație

(1) Fără a aduce atingere funcțiilor care sunt atribuite comitetului bugetar în secțiunea 5, consiliul de administrație are următoarele funcții:

Marti, 25 februarie 2014

- (a) consiliul de administrație adoptă programul anual de lucru al agenției pentru anul următor, pe baza unui proiect prezentat de directorul executiv în conformitate cu articolul 128 alineatul (4) litera (c) și luând în considerare avizul Comisiei și transmite Parlamentului European, Consiliului și Comisiei programul anual de lucru adoptat;
- (b) în urma unui schimb de opinii între directorul executiv și comisia relevantă din Parlamentul European, consiliul de administrație adoptă un program strategic multianual pentru agenție, inclusiv strategia agenției pentru cooperarea internațională, pe baza unui proiect prezentat de directorul executiv în conformitate cu articolul 128 alineatul (4) litera (d) și luând în considerare avizul Comisiei și transmite Parlamentului European, Consiliului și Comisiei programul strategic multianual adoptat;
- (c) consiliul de administrație adoptă raportul anual pe baza unui proiect prezentat de directorul executiv în conformitate cu articolul 128 alineatul (4) litera (f) și transmite Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi raportul anual adoptat;
- (d) consiliul de administrație adoptă planul multianual privind politica de personal pe baza unui proiect prezentat de directorul executiv în conformitate cu articolul 128 alineatul (4) litera (g);
- (e) consiliul de administrație adoptă normele privind prevenirea și gestionarea conflictelor de interese în cadrul agenției;
- (f) în conformitate cu alineatul (2), acesta exercită, în ceea ce privește personalul agenției, competențele de autoritate imputernicită să facă numiri, conferite prin Statutul funcționarilor și competențele de autoritate abilitată să încheie contracte de muncă, ce îi sunt conferite prin Regimul aplicabil celorlalți agenți (~~«competențele de autoritate imputernicită să facă numiri»~~); [AM 83]
- (g) consiliul de administrație adoptă norme corespunzătoare de punere în aplicare a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți în conformitate cu dispozițiile articolului 110 din Statutul funcționarilor;
- (h) consiliul de administrație numește și poate elibera din funcție directorul executiv și adjunctul sau adjuncții acestuia în temeiul articolului 129 și numește președintele, precum și membrii și președinții camerelor de recurs în temeiul articolului 136;
- (i) consiliul de administrație se asigură că se dă curs în mod adecvat concluziilor și recomandărilor care decurg din rapoartele de audit și evaluările interne sau externe menționate la articolul 165a, precum și din investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF);
- (ia) **consiliul de administrație concepe și întocmește proiecte comune de interes pentru Uniune și statele membre în conformitate cu articolul 123c**; [AM 82]
- (j) consiliul de administrație este consultat înainte de adoptarea orientărilor privind examinarea efectuată în cadrul agenției și în celelalte cazuri prevăzute în prezentul regulament;
- (k) consiliul de administrație poate să prezinte avize și solicitări de informații către directorul executiv și Comisie, în cazul în care consideră că acest lucru este necesar.

(2) Consiliul de administrație adoptă, în conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor și cu articolul 142 din Regimul aplicabil celorlalți agenți, o decizie bazată pe articolul 2 alineatul (1) din Statutul funcționarilor și pe articolul 6 din Regimul aplicabil celorlalți agenți prin care delegă directorului executiv competențele relevante de autoritate imputernicită să facă numiri și definește condițiile în care această delegare de competențe poate fi suspendată.

Directorul executiv este autorizat să subdelege aceste competențe.

În cazul în care împrejurări excepționale impun acest lucru, consiliul de administrație poate, printr-o decizie, să suspende temporar delegarea către directorul executiv a competențelor de autoritate imputernicită să facă numiri și subdelegarea competențelor de către acesta și să le exercite el însuși sau să le delege unuia dintre membrii săi sau unui membru al personalului, altul decât directorul executiv. [AM 84]

Marți, 25 februarie 2014

Articolul 125

Componența consiliului de administrație

- (1) Consiliul de administrație este alcătuit dintr-un reprezentant al fiecărui stat membru și, doi reprezentanți ai Comisiei și un reprezentant al Parlamentului European, precum și din supleanții acestora. [AM 85]
- (2) Membrii consiliului de administrație pot, sub rezerva regulamentului propriu de procedură, să fie asistați de consilieri sau de experți.
- (3) Durata mandatului este de patru ani. Mandatul poate fi reînnoit.

Articolul 126

Președintele consiliului de administrație

- (1) Consiliul de administrație alege un președinte și un vicepreședinte din rândul membrilor săi. Vicepreședintele îl înlocuiește de drept pe președinte în caz de imposibilitate a acestuia de a-și exercita atribuțiile.
- (2) Durata mandatului președintelui și vicepreședintelui este de patru ani. Mandatul poate fi reînnoit o singură dată. Cu toate acestea, dacă în timpul mandatului aceștia pierd calitatea de membri ai consiliului de administrație, mandatul lor expiră automat la aceeași dată.

Articolul 127

Sesiuni

- (1) Consiliul de administrație se reunește la convocarea președintelui.
- (2) Directorul executiv ia parte la deliberări, cu excepția cazului în care consiliul de administrație decide altfel.
- (3) Consiliul de administrație se reunește în sesiune ~~sesiune~~ **ședință** ordinară ~~o dată~~ **de două ori** pe an. În plus, se întrunește la inițiativa președintelui sau la cererea Comisiei, a Parlamentului European sau a unei treimi din numărul statelor membre. [AM 87]
- (4) Consiliul de administrație adoptă un regulament de procedură.
- (5) Consiliul de administrație adoptă decizii cu majoritatea absolută a membrilor săi. Cu toate acestea, deciziile pe care consiliul de administrație este competent să le adopte în temeiul articolului 124 alineatul (1) literele (a) și (b), al articolului 126 alineatul (1) și al articolului 129 alineatele (2) și ~~(4)~~ (3) impun o majoritate de două treimi a membrilor săi. În ambele cazuri, fiecare membru dispune de un singur vot. [AM 88]
- (6) Consiliul de administrație poate să invite observatori la sesiunile sale.
- (7) Secretariatul consiliului de administrație este asigurat de agenție.

SECȚIUNEA 2a

Comitetul executiv

Articolul 127a

Înființare

Consiliul de administrație poate înființa un comitet executiv.

Articolul 127b

Funcții și organizare

- (1) ~~Comitetul executiv asistă consiliul de administrație.~~

Marti, 25 februarie 2014

- (2) ~~Comitetul executiv are următoarele funcții:~~
- ~~(a) să pregătească deciziile care urmează să fie adoptate de consiliul de administrație;~~
 - ~~(b) se asigură, împreună cu consiliul de administrație, că se dă curs concluziilor și recomandărilor care decurg din rapoartele de audit și evaluările interne sau externe, precum și din investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF);~~
 - ~~(c) să acorde asistență și consiliere directorului executiv, fără a aduce atingere funcțiilor directorului executiv, astfel cum sunt prevăzute la articolul 128, la punerea în aplicare a deciziilor consiliului de administrație, în vederea consolidării supravegherii gestiunii administrative.~~
- (3) ~~Atunci când este necesar, din motive de urgență, comitetul executiv poate lua anumite decizii provizorii în numele consiliului de administrație, în special cu privire la aspecte legate de gestiunea administrativă, inclusiv suspendarea delegării competențelor de autoritate împuternicită să facă numiri.~~
- (4) ~~Comitetul executiv este alcătuit din președintele consiliului de administrație, un reprezentant al Comisiei în cadrul consiliului de administrație și alți trei membri desemnați de consiliul de administrație din rândul membrilor săi. Președintele consiliului de administrație este și președintele comitetului executiv. Directorul executiv ia parte la sesiunile comitetului executiv, dar nu are drept de vot.~~
- (5) ~~Durata mandatului membrilor comitetului executiv este de patru ani. Durata mandatului membrilor comitetului executiv se încheie atunci când aceștia își pierd calitatea de membri ai consiliului de administrație.~~
- (6) ~~Comitetul executiv se reunește în cel puțin o sesiune ordinară la fiecare trei luni. În plus, acesta se reunește la inițiativa președintelui său sau la cererea membrilor săi.~~
- (7) ~~Comitetul executiv respectă normele de procedură stabilite de consiliul de administrație. [AM 86]~~

SECȚIUNEA 3

Directorul executiv

Articolul 128

Funcțiile directorului executiv

- (1) Conducerea agenției este asigurată de directorul executiv. Directorul executiv răspunde în fața consiliului de administrație.
- (2) Fără a aduce atingere competențelor Comisiei, ale consiliului de administrație și ale comitetului bugetar, directorul executiv își exercită funcțiile în mod independent și nu solicită și nici nu acceptă instrucțiuni de la niciun guvern și de la niciun alt organism.
- (3) Directorul executiv este reprezentantul legal al agenției.
- (4) Directorul executiv are, în mod concret, următoarele funcții:
- (a) ia toate măsurile necesare, inclusiv adoptarea instrucțiunilor administrative interne și publicarea comunicărilor, în vederea asigurării funcționării agenției;
 - (b) pune în aplicare deciziile adoptate de consiliul de administrație;
 - (c) pregătește un proiect de program de lucru anual, indicând resursele umane și financiare estimate pentru fiecare activitate, și îl înaintează consiliului de administrație, după consultarea Comisiei;
 - (d) pregătește un proiect de program strategic multianual, care cuprinde și strategia agenției pentru cooperarea internațională, și îl înaintează consiliului de administrație, după consultarea Comisiei și în urma unui schimb de opinii cu comisia relevantă din Parlamentul European;
 - (e) pune în aplicare programul de lucru anual și programul strategic multianual și informează consiliul de administrație în legătură cu punerea în aplicare a acestora;

Marți, 25 februarie 2014

- (f) pregătește raportul anual privind activitățile agenției și îl prezintă spre aprobare consiliului de administrație;
- (g) pregătește un proiect de plan multianual privind politica de personal și îl prezintă consiliului de administrație, după consultarea Comisiei;
- (h) pregătește un plan de acțiune pe baza concluziilor rezultate în urma rapoartelor și evaluărilor de audit interne sau externe, precum și în urma investigațiilor efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF), și informează de două ori pe an Comisia și consiliul de administrație în legătură cu progresele înregistrate;
- (i) protejează interesele financiare ale Uniunii prin aplicarea de măsuri preventive de combatere a fraudei, a corupției și a altor activități ilegale, prin realizarea de controale eficace și, dacă se constată nereguli, prin recuperarea sumelor plătite necuvenit și, dacă este cazul, prin aplicarea de sancțiuni administrative și financiare eficace, proporționale și disuasive;
- (j) pregătește o strategie antifraudă a agenției și o prezintă comitetului bugetar în vederea aprobării;
- (k) pentru a asigura aplicarea uniformă a prezentului regulament, poate sesiza camera de recurs extinsă cu privire la aspecte de drept, în special în cazul în care camerele de recurs au emis decizii divergente în legătură cu aspectul respectiv;
- (l) întocmește estimarea veniturilor și cheltuielilor agenției și execută bugetul;
- (la) fără a aduce atingere articolelor 125 și 136, acesta exercită, în ceea ce privește personalul agenției, competențele de autoritate împuternicită să facă numiri, conferite prin Statutul funcționarilor, și competențele de autoritate abilitată să încheie contracte de muncă, conferite prin Regimul aplicabil celorlalți agenți («competențele de autoritate împuternicită să facă numiri»); [AM 91]**
- ~~(m) își exercită, în ceea ce privește personalul, competențele care îi sunt încredințate de către consiliul de administrație în conformitate cu articolul 124 alineatul (1) litera (f); [AM 89]~~
- (ma) poate prezenta Comisiei orice propunere de modificare a prezentului regulament, a actelor delegate adoptate în temeiul prezentului regulament și a oricărei alte norme aplicabile mărcilor Uniunii Europene, după consultarea consiliului de administrație și, în ceea ce privește taxele și dispozițiile bugetare prevăzute de prezentul regulament, după consultarea comitetului bugetar; [AM 90]**
- (n) își exercită competențele conferite de articolul 26 alineatul (3), de articolul 29 alineatul (5), de articolul 30 alineatul (2), de articolul 45 alineatul (3), de articolul 75 alineatul (2), de articolul 78 alineatul (5), de articolele 79, 79b și 79c, de articolul 87 alineatul (3), de articolele 88 și 89, de articolul 93 alineatul (4), de articolul 119 alineatul (8) și de articolul 144, în conformitate cu criteriile prevăzute în prezentul regulament și în actele delegate adoptate în temeiul prezentului regulament;
- (o) poate să își delege funcțiile.
- (5) Directorul executiv este asistat de unul sau mai mulți directori executivi adjuncți. În cazul în care directorul executiv este absent sau în imposibilitatea de a-și exercita atribuțiile, directorul executiv adjunct sau unul dintre directorii executivi adjuncți îl înlocuiește în conformitate cu procedura stabilită de consiliul de administrație.

Articolul 129

Numirea și revocarea directorului executiv și reînnoirea mandatului acestuia

- (1) Directorul executiv este angajat ca agent temporar al agenției în temeiul articolului 2 litera (a) din Regimul aplicabil celorlalți agenți.
- (2) Directorul executiv este numit de consiliul de administrație pe baza unei liste de **trei** candidați propuse de ~~Comisie~~ **un comitet de preselectie a Consiliului de administrație compusă din reprezentanți ai statelor membre, Comisiei și Parlamentului European**, în urma unei proceduri de selecție deschise și transparente **și a publicării unei invitații la depunerea de candidaturi în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și în alte publicații**. Înainte de a fi numit în funcție, candidatul selecționat de către consiliul de administrație poate fi invitat să facă o declarație în fața oricărei comisii competente a Parlamentului European și să răspundă întrebărilor adresate de membrii acesteia. În scopul încheierii contractului cu directorul executiv, agenția este reprezentată de președintele consiliului de administrație.

Marti, 25 februarie 2014

Directorul executiv poate fi revocat din funcție numai prin decizia consiliului de administrație care acționează la propunerea Comisiei Europene, **în urma unui raport de evaluare întocmit de Comisie la cererea consiliului de administrație sau a Parlamentului European.**

(3) Durata mandatului directorului executiv este de cinci ani. Până la sfârșitul acestei perioade, ~~Comisia~~ **Consiliul de administrație** realizează o evaluare bazată pe o analiză a activității directorului executiv, precum și sarcinile și provocările viitoare ale agenției. **Consiliul de administrație poate prelungi o singură dată durata mandatului directorului executiv cu cel mult trei ani. La adoptarea deciziilor sale privind prelungirea mandatului directorului executiv, consiliul de administrație ține cont de raportul de evaluare a performanțelor directorului executiv întocmit de Comisie, precum și de sarcinile și provocările viitoare ale agenției.**

(4) ~~La propunerea Comisiei, care ia în considerare evaluarea menționată la alineatul (3), Consiliul de administrație poate reînnoi mandatul directorului executiv o singură dată, cu cel mult cinci ani.~~

(5) Directorul executiv al cărui mandat a fost reînnoit nu mai poate să participe la o altă procedură de selecție pentru același post la sfârșitul perioadei totale.

(6) Directorul executiv adjunct sau directorii executivi adjuncți sunt numiți sau revocați din funcție, astfel cum se prevede la alineatul (2), după consultarea directorului executiv și, după caz, a directorului executiv care a fost numit dar care nu și-a început mandatul. Directorul executiv adjunct este numit pentru un mandat de cinci ani. Acesta poate fi reînnoit o singură dată, pentru maximum cinci ani, de către consiliul de administrație ~~pe baza unei propuneri din partea Comisiei~~, astfel cum se prevede la alineatul ~~(4)~~ (3), după consultarea directorului executiv.”
[AM 92]

100. Articolul 130 se modifică după cum urmează:

(a) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) un departament însărcinat cu ținerea registrului;”;

(b) se adaugă următoarea literă:

„(f) orice altă unitate sau persoană numită de directorul executiv în acest scop.”

101. La articolul 132 alineatul (2), teza a treia se înlocuiește cu următorul text:

„În cazuri speciale stabilite în conformitate cu articolul 144a litera (c), deciziile se iau de către un singur membru.”

102. Articolul 133 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 133

Departamentul însărcinat cu ținerea registrului

(1) Departamentul însărcinat cu ținerea registrului are competența de a lua decizii în ceea ce privește înscrierea în registru.

(2) De asemenea, are competența de a păstra lista mandatarilor autorizați menționați la articolul 93 alineatul (2).

(3) Deciziile departamentului se iau de către un singur membru.”

103. Articolul 134 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) O divizie de anulare are competența de a lua orice decizie referitoare la:

(a) cererile de decădere sau în nulitatea unei mărci **a Uniunii** Europene,

(b) cererile de transfer al unei mărci **a Uniunii** Europene, astfel cum se prevede la articolul 18.”;

(b) la alineatul (2), a treia teză se înlocuiește cu următorul text:

„În cazuri speciale stabilite în conformitate cu articolul 144a litera (c), deciziile se iau de către un singur membru.”

Marți, 25 februarie 2014

104. Se inserează următorul articol:

„Articolul 134a

Competența generală

Deciziile care sunt impuse de prezentul regulament și care nu intră în sfera de competență a unui examinator, a unei divizii de opoziție, a unei divizii de anulare sau a departamentului însărcinat cu ținerea registrului sunt luate de către orice funcționar sau unitate numită de către directorul executiv în acest scop.”

105. Articolul 135 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Camerele de recurs au competența de a se pronunța asupra acțiunilor introduse împotriva deciziilor luate în temeiul articolelor 131 – 134a.”;

(b) la alineatul (3), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) de către autoritatea camerelor de recurs prevăzută la articolul 136 alineatul (4) litera (a); sau”;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Camera extinsă are, de asemenea, competența de a emite avize motivate cu privire la aspecte de drept cu care este sesizată de către directorul executiv în conformitate cu articolul 128 alineatul (4) litera (k).”;

(d) la alineatul 5 se elimină ultima teză.

106. Articolul 136 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 136

Independența membrilor camerelor de recurs

(1) Președintele camerelor de recurs și președintele fiecărei camere sunt numiți pentru o perioadă de cinci ani, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 129 pentru numirea directorului executiv. Aceștia sunt eliberați din funcție pe durata mandatului numai pentru motive grave și în cazul în care Curtea de Justiție, sesizată de către instituția care i-a numit, ia o decizie în acest sens.

(2) Mandatul președintelui camerelor de recurs poate fi reînnoit o singură dată pentru o perioadă suplimentară de cinci ani sau până la ieșirea la pensie, în cazul în care vârsta de pensionare este atinsă în timpul noului mandat, după o evaluare prealabilă pozitivă a activității sale de către consiliul de administrație.

(3) Durata mandatului președinților fiecărei camere poate fi prelungită pentru perioade suplimentare de cinci ani sau până la ieșirea la pensie, în cazul în care vârsta de pensionare este atinsă în timpul noului mandat, după o evaluare prealabilă pozitivă a activității lor de către consiliul de administrație, sub rezerva unui aviz favorabil din partea președintelui camerelor de recurs.

(4) Președintele camerelor de recurs are următoarele funcții de gestiune și de organizare:

(a) prezidează autoritatea camerelor de recurs însărcinată cu stabilirea regulamentului și organizarea activității camerelor;

(b) asigură executarea deciziilor autorității;

(c) atribuie cauzele unei camere pe baza criteriilor obiective stabilite de autoritatea camerelor de recurs;

(d) transmite către directorul executiv nevoile referitoare la cheltuieli ale camerelor pentru a stabili estimările de cheltuieli.

Marti, 25 februarie 2014

Președintele camerelor de recurs prezidează camera extinsă.

(5) Membrii camerelor de recurs sunt numiți pentru o perioadă de cinci ani de către consiliul de administrație. Mandatul lor poate fi reînnoit pentru perioade suplimentare de cinci ani sau până la ieșirea la pensie, în cazul în care vârsta de pensionare este atinsă în timpul noului mandat, după o evaluare prealabilă pozitivă a activității lor de către consiliul de administrație, sub rezerva unui aviz favorabil din partea președintelui camerelor de recurs.

(6) Membrii camerelor de recurs sunt eliberați din funcție numai pentru motive grave și în cazul în care Curtea de Justiție, sesizată de către consiliul de administrație care acționează la propunerea președintelui camerelor de recurs, după consultarea președintelui camerei căreia îi aparține membrul în cauză, ia o decizie în acest sens.

(7) Președintele camerelor de recurs și președinții fiecărei camere, precum și membrii camerelor de recurs sunt independenți. În deciziile lor, aceștia nu depind de niciun fel de instrucțiuni.

(8) Deciziile luate de către o cameră extinsă privind recursurile sau avizele legate de aspectele de drept cu care a fost sesizată de către directorul executiv în conformitate cu articolul 135 sunt obligatorii pentru forurile de decizie ale agenției menționate la articolul 130.

(9) Președintele camerelor de recurs și președinții și membrii camerelor de recurs nu trebuie să fie examinatori sau membri ai diviziilor de opoziție, ai departamentului însărcinat cu ținerea registrului sau ai diviziilor **de anulare**.

Articolul 136a

Centrul de mediere și arbitraj

(1) *Agenția poate înființa un centru de mediere și arbitraj independent de forurile de decizie enumerate la articolul 130. Centrul este situat în incinta agenției.*

(2) *Orice persoană fizică sau juridică poate utiliza serviciile centrului pe bază voluntară, cu scopul de a soluționa pe cale amiabilă litigiile care intră sub incidența prezentului regulament sau a Directivei...*

(3) *Agenția poate demara o procedură de arbitraj și din proprie inițiativă, pentru a le oferi părților posibilitatea de a ajunge la un acord pe cale amiabilă.*

(4) *Centrul este condus de un director care răspunde de activitatea centrului.*

(5) *Directorul este numit de consiliul de administrație.*

(6) *Centrul stabilește norme de mediere și arbitraj, precum și reguli privind activitatea centrului. Normele de mediere și arbitraj, precum și regulile trebuie aprobate de consiliul de administrație.*

(7) *Centrul întocmește o listă de mediatori și de arbitri care să ajute părțile să soluționeze conflictele. Aceștia sunt independenți și dispun de experiență și competențe relevante. Lista este aprobată de consiliul de administrație.*

(8) *Examinatorii și membrii diviziei institutului sau ai camerelor de recurs nu pot lua parte la nicio mediere sau niciun arbitraj a(l) unui caz în care aceștia:*

(a) *au fost implicați anterior în proceduri supuse medierii sau arbitrajului;*

(b) *au interese personale; sau*

(c) *au fost implicați anterior în calitate de reprezentanți ai uneia dintre părți;*

(9) *Nicio persoană chemată să depună mărturie în calitate de membru al unei comisii de arbitraj sau de mediere nu poate fi implicată într-o opoziție, anulare sau procedură care a dat naștere unui proces de mediere sau arbitraj." [AM 93]*

Marți, 25 februarie 2014

107. Articolul 138 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 138

Comitetul bugetar

- (1) Comitetul bugetar are funcțiile care îi sunt atribuite de prezenta secțiune.
- (2) Articolul 125, articolul 126 și articolul 127 alineatele (1) – (4), (6) și (7) se aplică în ceea ce privește comitetul bugetar.
- (3) Comitetul bugetar adoptă deciziile cu majoritatea absolută a membrilor săi. Cu toate acestea, deciziile pe care comitetul bugetar este competent să le adopte în temeiul articolului 140 alineatul (3) și al articolului 143 impun o majoritate de două treimi a membrilor săi. În ambele cazuri, fiecare membru dispune de un singur vot.”

108. La articolul 139 se adaugă următoarele alineate:

„(4) Agenția pregătește semestrial un raport asupra situației sale financiare destinat **Parlamentului European, Consiliului și** Comisiei. Pe baza ~~acestui raport~~ **raportului respectiv**, Comisia examinează situația financiară a agenției. [AM 94]

(4a) Agenția constituie o rezervă financiară care să corespundă unui an de cheltuieli operaționale pentru a-și asigura continuitatea operațiilor.” [AM 95]

109. Se inserează următorul articol:

„Articolul 141a

Combaterea fraudei

- (1) În scopul de a facilita combaterea fraudei, a corupției și a altor activități ilegale în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului (*), agenția aderă la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 privind anchetele interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și adoptă dispozițiile corespunzătoare care se aplică tuturor angajaților agenției utilizând modelul prevăzut în anexa la respectivul acord.
- (2) Curtea de Conturi Europeană are competența de a efectua audituri, pe bază de documente și la fața locului, în ceea ce-i privește pe toți beneficiarii de granturi, contractanții și subcontractanții care au primit fonduri ale Uniunii din partea agenției.
- (3) OLAF poate efectua investigații, inclusiv controale la fața locului și inspecții, în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 și de Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului (**), pentru a stabili dacă au avut loc fraude, cazuri de corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii în legătură cu un grant sau cu un contract finanțat de agenție.
- (4) Fără a aduce atingere alineatelor (1), (2) și (3), acordurile de cooperare cu țări terțe și cu organizații internaționale, contractele, acordurile de grant și deciziile privind granturile luate de agenție conțin dispoziții care împuternicesc în mod expres Curtea de Conturi Europeană și OLAF să efectueze astfel de audituri și investigații, în conformitate cu competențele lor respective.
- (5) Comitetul bugetar adoptă o strategie antifraudă, care este proporțională cu riscurile de fraudă, luând în considerare raportul cost-beneficiu al măsurilor care urmează să fie puse în aplicare.

(*) Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) (JO L 136, 31.5.1999, p. 1).

(**) Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2)”

Mărți, 25 februarie 2014

110. Articolul 144 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 144

Taxe

(1) Pe lângă taxele prevăzute la articolul 26 alineatul (2), la articolul 36 alineatul (1) litera (c), la articolul 41 alineatul (3), la articolul 44 alineatul (4), la articolul 47 alineatele (1) și (3), la articolul 49 alineatul (4), la articolul 56 alineatul (2), la articolul 60, la articolul 81 alineatul (3), la articolul 82 alineatul (1), la articolul 113 alineatul (1) și la articolul 147 alineatul (5), sunt percepute taxe în următoarele cazuri:

- (a) eliberarea unei copii a certificatului de înregistrare;
- (b) înregistrarea unei licențe sau a unui alt drept asupra unei mărci **a Uniunii** Europene;
- (c) înregistrarea unei licențe sau a unui alt drept asupra unei cereri de înregistrare a unei mărci **a Uniunii** Europene;
- (d) radierea înregistrării unei licențe sau a unui alt drept;
- (e) modificarea unei mărci **a Uniunii** Europene înregistrate;
- (f) eliberarea unui extras din registru;
- (g) consultarea publică a unui dosar;
- (h) eliberarea unei copii a unor documente din dosare;
- (i) eliberarea unei copii certificate conforme cererii;
- (j) comunicarea de informații conținute într-un dosar;
- (k) reexaminarea stabilirii cheltuielilor de procedură care trebuie rambursate.

(2) Valoarea taxelor menționate la alineatul (1) se stabilește **la nivelurile stabilite în anexa -I** astfel încât veniturile corespunzătoare să permită asigurarea, în principiu, a echilibrului bugetului agenției, evitându-se în același timp acumularea de excedente semnificative. ~~Fără a aduce atingere articolului 139 alineatul (4), în cazul în care excedentele semnificative devin recurente, Comisia reexaminează nivelul taxelor. Dacă această reexaminare nu conduce la o reducere sau la o modificare a nivelului taxelor care să împiedice acumularea în continuare a unor excedente semnificative, excedentele acumulate după reexaminare se transferă la bugetul Uniunii. [AM 96]~~

(3) Directorul executiv stabilește valoarea sumei percepute pentru fiecare serviciu oferit de agenție, cu excepția celor menționate la alineatul (1), precum și pentru publicațiile emise de agenție în conformitate cu criteriile prevăzute în actul delegat adoptat în temeiul articolului 144a litera (d). Valoarea taxei nu depășește ceea ce este necesar pentru acoperirea costurilor serviciului specific oferit de agenție.

(4) În conformitate cu criteriile stabilite în actul delegat adoptat în temeiul articolului 144a litera (d), directorul executiv poate lua următoarele măsuri:

- (a) poate preciza ce metode de plată specifice pot fi folosite, în afară de cele prevăzute în conformitate cu articolul 144a litera (d), în special prin plata în conturi curente deschise la agenție;
- (b) poate stabili valorile sub care o sumă prea mare plătită pentru o taxă sau pentru un tarif nu se restituie;
- (c) poate renunța la inițierea unei proceduri de executare silită a oricărei sume datorate dacă suma care urmează să fie recuperată este minimă sau dacă recuperarea este prea nesigură.”;

În cazul în care se pot utiliza metodele de plată menționate la litera (a), directorul executiv stabilește data la care se consideră că au fost făcute plățile respective către agenție.”

Marți, 25 februarie 2014

111. Se inserează următoarea secțiune:

„SECȚIUNEA 6

Delegarea competențelor

Articolul 144a

Delegarea competențelor

Comisiei i se conferă competența de a adopta acte delegate, în conformitate cu dispozițiile articolului 163, pentru a stabili:

- (a) criteriile specifice de utilizare a limbilor menționate la articolul 119;
- (b) cazurile în care deciziile de opoziție și de anulare se iau de către un singur membru în conformitate cu articolul 132 alineatul (2) și cu articolul 134 alineatul (2);
- (c) ~~detaliile privind organizarea camerelor de recurs, inclusiv înființarea și rolul autorității camerelor de recurs prevăzute la articolul 135 alineatul (3) litera (a), componența camerei extinse și normele referitoare la sesizarea acesteia, astfel cum sunt menționate la articolul 135 alineatul (4), precum și condițiile în care deciziile se iau de către un singur membru, în conformitate cu articolul 135 alineatele (2) și (5); [AM 97]~~
- (d) ~~sistemul de taxe și tarife datorate agenției în conformitate cu articolul 144, inclusiv valoarea taxelor, metodele de plată, monedele, scadența taxelor și tarifelor, data la care plata se consideră efectuată și consecințele neefectuării plății sau ale plății efectuate cu întârziere, ale plăților situate sub sau peste valoarea cuvenită, precum și criteriile conform cărora directorul executiv își poate exercita competențele stabilite la articolul 144 alineatele (3) și (4). [AM 98]~~

112. ~~La articolul 145, cuvintele „regulamentele sale de aplicare” se înlocuiesc cu „actele delegate adoptate în temeiul prezentului regulament”~~**Articolul 145 se înlocuiește cu următorul text:**

„Articolul 145

Dispoziții aplicabile

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul titlu, prezentul regulament și actele delegate adoptate în temeiul prezentului regulament se aplică oricărei cereri de înregistrare internațională depuse în temeiul Protocolului referitor la Aranjamentul de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor, adoptat la Madrid la 27 iunie 1989 (denumite în continuare «cerere internațională» și «Protocolul de la Madrid») și întemeiate pe o cerere de marcă a Uniunii Europene sau pe o marcă a Uniunii Europene, precum și înregistrării în registrul internațional ținut de Biroul Internațional al Organizației Mondiale a Proprietății Intelectuale (denumite în continuare «înregistrare internațională» și «Birou Internațional»), a mărcilor ce desemnează Uniunea Europeană.» [AM 99]

113. La articolul 147, alineatele (4), (5) și (6) se înlocuiesc cu următorul text:

„(4) Depunerea unei cereri internaționale este condiționată de achitarea unei taxe către agenție. Atunci când înregistrarea internațională trebuie să se întemeieze pe o marcă a Uniunii Europene odată ce aceasta a fost înregistrată, taxa se datorează la data înregistrării mărcii Uniunii Europene. Cererea se consideră a nu fi fost depusă atât timp cât taxa nu a fost achitată.

(5) ~~Cererea internațională îndeplinește condițiile de formă stabilite în conformitate cu articolul 161a litera (a).~~

(6) Agenția examinează dacă cererea internațională îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 146 și la alineatele (1), (3) și (5) din prezentul articol.

(7) Agenția transmite cererea internațională Biroului Internațional în cel mai scurt timp.”[AM 100]

Mărti, 25 februarie 2014

114. Se inserează următorul articol:

„Articolul 148a

Notificarea nulității cererii de bază sau a înregistrării de bază

~~În termen~~ **Pe parcursul unei perioade** de cinci ani de la data înregistrării internaționale, agenția notifică Biroului internațional **toate** faptele și deciziile care afectează validitatea cererii de înregistrare a unei mărci **a Uniunii** Europene sau a înregistrării unei mărci **a Uniunii** Europene pe care se baza înregistrarea internațională.” [AM 101]

115. ~~La articolul 149 se adaugă următoarea teză:~~

~~„Cererea îndeplinește condițiile de formă stabilite în conformitate cu articolul 161a litera (e).”~~ [AM 102]

116. Articolul 154 alineatul (4) se elimină.

117. Se inserează următorul articol:

„Articolul 154a

Mărci colective și de certificare

În cazul în care o înregistrare internațională se întemeiază pe o cerere de bază sau pe o înregistrare de bază referitoare la o marcă colectivă, la o marcă de certificare sau la o marcă de garanție, ~~agenția respectă procedurile prevăzute în conformitate cu articolul 161a litera (f).~~ **înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană este tratată ca o marcă colectivă a Uniunii Europene. Titularul înregistrării internaționale prezintă regulamentul de utilizare a mărcii, astfel cum este prevăzut la articolul 67, direct agenției în termen de două luni de la data la care Biroul internațional notifică agenției înregistrarea internațională**” [AM 103]

118. Articolul 155 se elimină.

119. Articolul 156 se modifică după cum urmează:

(a) ~~la alineatul (2), cuvintele „șase luni” se înlocuiesc cu cuvintele „o lună”;~~ **alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:**

„(2) Opoziția se formulează într-un termen de trei luni care începe să curgă după o lună de la data publicării prevăzute la articolul 152 alineatul (1). Opoziția se consideră formulată numai după achitarea taxei de opoziție.”; [AM 104]

(b) alineatul (4) se elimină.

120. Se inserează următoarele articole:

„Articolul 158a

Efectul juridic al înregistrării transferurilor

Înscrierea schimbării titularului înregistrării internaționale în registrul internațional are același efect ca și înscrierea unui transfer în registru în temeiul articolului 17.

Articolul 158b

Efectul juridic al înregistrării licențelor și a altor drepturi

Înscrierea în registrul internațional a unei licențe sau a unei limitări a dreptului titularului de a dispune de înregistrarea internațională are același efect ca și înscrierea în registru a unei licențe, a unui drept real, a unei executări silite sau a unei proceduri de insolvență în temeiul articolelor 19, 20, 21 și 22.

Articolul 158c

Examinarea cererilor de înregistrare a transferurilor, a licențelor sau a limitărilor dreptului de a dispune al titularului

Marți, 25 februarie 2014

Agencia transmite Biroului internațional cererile de înregistrare a unei modificări de titular, a unei licențe sau a unei limitări a dreptului de a dispune al titularului, a modificării sau anulării unei licențe sau a ridicării unei limitări a dreptului de a dispune al titularului care i-au fost adresate în cazurile specificate în conformitate cu articolul 161a litera (h).” [AM 105]

121. Articolul 159 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) în desemnare a unui stat membru parte la Protocolul de la Madrid, în măsura în care, la data cererii de transformare, era posibilă desemnarea directă a aceluși stat membru pe baza Protocolului de la Madrid. Articolele 112, 113 și 114 se aplică.”;

(b) la alineatul (2), cuvintele „sau la Aranjamentul de la Madrid” se elimină. **alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:**

„(2) Cererea de marcă națională sau desemnarea unui stat membru parte la Protocolul de la Madrid [...] rezultată din transformarea desemnării Uniunii Europene operată prin intermediul unei înregistrări internaționale beneficiază, în statul membru respectiv, de data înregistrării internaționale prevăzute la articolul 3 alineatul (4) din Protocolul de la Madrid, de data extinderii la Uniunea Europeană în temeiul articolului 3b alineatul (2) din Protocolul de la Madrid, în cazul în care aceasta este ulterioară înregistrării internaționale, sau de data de prioritate a acestei înregistrări și, după caz, de senioritatea unei mărci a acestui stat, revendicată în conformitate cu articolul 153.” [AM 106]

122. La titlul XIII se inserează următoarea secțiune:

„SECȚIUNEA 4

Atribuirea competențelor

Articolul 161a

Delegarea competențelor

Comisiei i se conferă competența de a adopta acte delegate, în conformitate cu dispozițiile de la articolul 163, pentru a preciza:

(a) condițiile de formă ale unei cereri internaționale menționate la articolul 147 alineatul (5), procedura de examinare a cererii internaționale în temeiul articolului 147 alineatul (6) și modalitățile de transmitere a cererii internaționale către Biroul Internațional în temeiul articolului 147 alineatul (4); [AM 107]

(b) modalitățile de notificare prevăzute la articolul 148a;

(c) condițiile de formă ale unei cereri de extindere teritorială menționate la articolul 149 alineatul (2), procedura de examinare a acestor condiții și modalitățile de înaintare a cererii de extindere teritorială către Biroul internațional; [AM 108]

(d) procedura de depunere a unei cereri de revendicare a seniorității în temeiul articolului 153;

(e) procedurile de examinare a motivelor absolute de respingere menționate la articolul 154 și de depunere și examinare a unei opoziții în temeiul articolului 156, inclusiv comunicările necesare care trebuie transmise Biroului internațional;

(f) procedurile legate de înregistrările internaționale menționate la articolul 154a;

(g) cazurile în care agenția notifică Biroului internațional invalidarea efectelor unei înregistrări internaționale în temeiul articolului 158 și informațiile pe care trebuie să le conțină această notificare;

(h) modalitățile de transmitere a cererilor menționate la articolul 158c către Biroul internațional;

(i) condițiile pe care trebuie să le respecte o cerere de transformare în temeiul articolului 159 alineatul (1);

(j) condițiile de formă ale unei cereri de transformare menționate la articolul 161 și procedurile pentru o astfel de transformare;

Marti, 25 februarie 2014

(k) modalitățile de comunicare între agenție și Biroul internațional, inclusiv comunicările care trebuie efectuate în temeiul articolului ~~147 alineatul (4), al articolului~~ 148a, al articolului 153 alineatul (2) și al articolului 158c.”
[AM 109]

123. Articolul 162 se elimină.

124. Articolul 163 se elimină.

125. Se inserează următorul articol:

„Articolul 163a

Exercitarea delegării

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Delegarea de competențe menționată la articolele 24a, 35a, 45a, 49a, 57a, 65a, 74a, 74k, 93a, 114a, 144a și 161a se conferă pentru o perioadă de timp nedeterminată.

(3) Delegarea de competențe menționată la alineatul (2) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. Decizia de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în respectiva decizie. Decizia de revocare intră în vigoare în ziua următoare datei publicării deciziei în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu aduce atingere validității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolelor 24a, 35a, 45a, 49a, 57a, 65a, 74a, 74k, 93a, 114a, 144a și 161a intră în vigoare numai dacă nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de **patru** luni de la notificarea actului respectiv către Parlamentul European și Consiliu sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor prezenta obiecții. ~~Acest termen~~ **Perioada menționată** se prelungește cu **2 două** luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”
[AM 110]

126. Articolul 164 se elimină.

127. Se inserează următorul articol:

„Articolul 165a

Evaluare și reexaminare

(1) Până în 2019, și ulterior la fiecare cinci ani, Comisia ~~efectuează o evaluare a punerii~~ **evaluează punerea** în aplicare a prezentului regulament. [AM 112]

(2) Evaluarea analizează cadrul juridic de cooperare între agenție, serviciile centrale din domeniul proprietății industriale din statele membre și Oficiul Benelux de proprietate intelectuală, acordându-se o atenție deosebită mecanismului de finanțare. Evaluarea are, de asemenea, drept obiect analizarea impactului, a eficacității și a eficienței agenției și a practicilor de lucru ale acesteia. Evaluarea abordează, în mod concret, eventuala necesitate de a modifica mandatul agenției, precum și implicațiile financiare ale unei astfel de modificări.

(3) Comisia înaintează Parlamentului European, Consiliului și consiliului de administrație raportul de evaluare însoțit de concluziile sale asupra raportului. Concluziile evaluării se fac publice.

(4) O evaluare din două conține o analiză a rezultatelor obținute de agenție, având în vedere obiectivele, mandatul și sarcinile acesteia. În cazul în care Comisia consideră că funcționarea în continuare a agenției nu se mai justifică în raport cu obiectivele, mandatul și sarcinile care îi sunt atribuite, aceasta poate propune abrogarea prezentului regulament.”

Marți, 25 februarie 2014

127a. Se introduce următoarea anexă:

„Anexa -I

Cuantumul taxelor

Taxele ce urmează a fi plătite Agenției în conformitate cu prezentul regulament și cu Regulamentul (CE) nr. 2868/95 sunt după cum urmează:

1. Taxă de bază pentru depunerea unei cereri de marcă individuală [articolul 26 alineatul (2) norma 4 litera (a)]	925 EUR
1a. Taxă de cercetare pentru o cerere de marcă a Uniunii Europene [articolul 38 alineatul (2) norma 4 litera (c)]	Suma de 12 EUR, înmulțită cu numărul de oficii centrale pentru proprietatea industrială menționate la articolul 38 alineatul (2); Agenția publică suma respectivă, precum și modificările ulterioare în Jurnalul Oficial al Agenției
1b. Taxă de bază pentru depunerea unei cereri de marcă individuală prin mijloace electronice [articolul 26 alineatul (2) norma 4 litera (a)]	775 EUR
1c. Taxă de bază pentru depunerea unei cereri de marcă individuală prin mijloace electronice, folosind baza de date de clasificare online [articolul 26 alineatul (2) norma 4 litera (a)]	725 EUR
2. Taxă pentru a doua clasă de produse și servicii pentru o marcă individuală [articolul 26 alineatul (2) norma 4 litera (b)]	50 EUR
2a. Taxă pentru a treia clasă de produse și servicii pentru o marcă individuală [articolul 26 alineatul (2) norma 4 litera (b)]	75 EUR
2b. Taxă pentru fiecare clasă de produse și servicii mai mare de trei pentru o marcă individuală [articolul 26 alineatul (2) norma 4 litera (b)]	150 EUR
3. Taxă de bază pentru depunerea unei cereri de marcă colectivă [articolul 26 alineatul (2) și articolul 66 alineatul (3) norma 4 litera (a) și norma 42]	1 000 EUR
3a. Taxă de bază pentru depunerea unei cereri de marcă colectivă prin mijloace electronice, folosind baza de date de clasificare online [articolul 26 alineatul (2) și articolul 66 alineatul (3) norma 4 litera (a) și norma 42]	950 EUR
4. Taxă pentru clasa a doua de bunuri și servicii, pentru o marcă colectivă [articolul 26 alineatul (2) și articolul 66 alineatul (3) norma 4 litera (b) și norma 42]”	50 EUR
4a. Taxă pentru clasa a treia de bunuri și servicii, pentru o marcă colectivă [articolul 26 alineatul (2) și articolul 66 alineatul (3) norma 4 litera (b) și norma 42]”	75 EUR
4b. Taxă pentru fiecare clasă de bunuri și servicii, peste clasa a treia, pentru o marcă colectivă [articolul 26 alineatul (2) și articolul 66 alineatul (3) norma 4 litera (b) și norma 42]	150 EUR

Marți, 25 februarie 2014

5. Taxă de opoziție [articolul 41 alineatul (3)] Norma 17 alineatul (1)	350 EUR
7. Taxă de bază pentru înregistrarea unei mărci individuale (articolul 45)	0 EUR
8. Taxă pentru fiecare clasă de produse și servicii mai mare de trei pentru o marcă individuală (articolul 45)	0 EUR
9. Taxă de bază pentru înregistrarea unei mărci colective [articolul 45 și articolul 66 alineatul (3)];	0 EUR
10. Taxă pentru fiecare clasă de bunuri și servicii, peste clasa a treia, pentru o marcă colectivă [articolul 45 și articolul 64 alineatul (3)];	0 EUR
11. Taxă suplimentară pentru plata cu întârziere a taxei de înregistrare (articolul 162 alineatul (2) al doilea paragraf)	0 EUR
12. Taxă de bază pentru reînnoirea unei mărci individuale [articolul 47 alineatul (1); norma 30 alineatul (2) litera (a)]	1 150 EUR
12a. Taxă de bază pentru reînnoirea unei mărci individuale prin mijloace electronice [articolul 47 alineatul (1); norma 30 alineatul (2) litera (a)]	1 000 EUR
13. Taxă de reînnoire pentru a doua clasă de produse și servicii pentru o marcă individuală [articolul 47 alineatul (1) norma 30 alineatul (2) litera (b)]	100 EUR
13a. Taxă de reînnoire pentru a treia clasă de produse și servicii pentru o marcă individuală [articolul 47 alineatul (1) norma 30 alineatul (2) litera (b)]	150 EUR
13b. Taxă pentru reînnoirea fiecărei clase de bunuri și servicii, peste clasa a treia, pentru o marcă individuală [articolul 47 alineatul (1) norma 30 alineatul (2) litera (b)]	300 EUR
14. Taxă de bază pentru reînnoirea unei mărci colective [articolul 47 alineatul (1) și articolul 66 alineatul (3) norma 30 litera (a) și norma 42]	1 275 EUR
15. Taxă de reînnoire pentru clasa a doua de bunuri și servicii, pentru o marcă colectivă [articolul 47 alineatul (1) și articolul 66 alineatul (3) norma 30 alineatul (2) litera (b) și norma 42]"	100 EUR
15a. Taxă de reînnoire pentru clasa a treia de bunuri și servicii, pentru o marcă colectivă [articolul 47 alineatul (1) și articolul 66 alineatul (3) norma 30 alineatul (2) litera (b) și norma 42]"	150 EUR
15b. Taxă de reînnoire pentru fiecare clasă de bunuri și servicii mai mare de trei, pentru o marcă colectivă [articolul 47 alineatul (1) și articolul 66 alineatul (3) norma 30 alineatul (2) litera (b) și norma 42]	300 EUR

Marți, 25 februarie 2014

16. Taxă suplimentară pentru întârzierea la plata taxei de reînnoire sau pentru depunerea cu întârziere a cererii de reînnoire [articolul 47 alineatul (3) norma 30 alineatul (2) litera (c)]	25 % din taxa de reînnoire întârziată la plată, supusă unui plafon maxim de 1 150 EUR
17. Taxă pentru o cerere de revocare sau pentru o declarație de nulitate (articolul 56 alineatul (2), norma 39 alineatul (1))	700 EUR
18. Taxă de apel (articolul 60 norma 49 alineatul (3))	800 EUR
19. Taxă pentru cererea de restitutie în integritate (articolul 81 alineatul (3))	200 EUR
20. Taxă pentru cererea de convertire a unei cereri pentru o marcă a Uniunii Europene sau a unei mărci a Uniunii Europene (articolul 113 alineatul (1), în conjuncție și cu articolul 159 alineatul (1)); Norma 45 alineatul (2), de asemenea, în conjuncție cu norma 123 alineatul (2))	200 EUR
(a) într-o cerere de marcă națională	
(b) într-o desemnare de state membre, în conformitate cu Acordul de la Madrid	
21. Taxă pentru continuarea procedurilor [articolul 82 alineatul (1)]	400 EUR
22. Taxă pentru declarația de divizare a unei mărci înregistrate a Uniunii Europene [articolul 49 alineatul (4)] sau a unei cereri pentru o marcă a Uniunii Europene [articolul 44 alineatul (4)]:	250 EUR
23. Taxă pentru cererea de înregistrare a unei licențe sau a unui alt drept privind o marcă a Uniunii Europene înregistrată [articolul 162 alineatul (2) litera (c), norma 33 alineatul (2)] sau privind o cerere de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene [articolul 157 alineatul (2) litera (d), norma 33 alineatul (4)]:	200 EUR pe înregistrare dar, dacă se prezintă mai multe cereri în același dosar sau în același timp, fără a se depăși 1 000 EUR
(a) acordarea unei licențe;	
(b) transferul unei licențe;	
(c) crearea unui drept real;	
(d) transferul unui drept real;	
(e) executare silită;	
24. Taxă pentru anularea înregistrării unei licențe sau a altui drept [articolul 162 alineatul (2) litera (e), norma 35 alineatul (3)]	200 EUR per anulare dar, dacă se prezintă mai multe cereri în același dosar sau în același timp, fără a se depăși un total de 1 000 EUR
25. Taxă pentru modificarea unei mărci a Uniunii Europene [articolul 162 alineatul (2) litera (f), norma 25 alineatul (2)]	200 EUR

Marți, 25 februarie 2014

26. Taxă pentru eliberarea unei copii după cererea pentru o marcă a Uniunii Europene [articolul 162 alineatul (2) litera (j), norma 89 alineatul (5)], a unei copii după certificatul de înregistrare [articolul 162 alineatul (2) litera (b), norma 24 alineatul (2)] sau a unui extras din registru [articolul 162 alineatul (2) litera (g), norma 84 alineatul (6)]:	
(a) copie sau extras neautentificat;	10 EUR
(b) copie sau extras autentificat;	30 EUR
27. Taxă pentru analizarea dosarelor [articolul 162 alineatul (2) litera (h), norma 89 alineatul (1)]	30 EUR
28. Taxă pentru eliberarea de copii ale documentelor unui dosar [articolul 162 alineatul (2) litera (i), norma 89 alineatul (5)]:	
(a) copie neautentificată;	10 EUR
(b) copie autentificată;	30 EUR
suplimentar pentru fiecare pagină, atunci când se depășesc 10 pagini	1 EUR
29. Taxă pentru comunicarea de informații referitoare la un dosar [articolul 162 alineatul (2) litera (k), norma 90]	10 EUR
30. Taxă pentru reanalizarea modului de determinare a costurilor procedurale ce urmează a fi rambursate [articolul 162 alineatul (2) litera (l), norma 94 alineatul (4)]	100 EUR
31. Taxă pentru depunerea unei cereri internaționale la Agenție [articolul 147alineatul (5)]”	300 EUR

[AM 111]

Articolul 1a

Regulamentul (CE) nr. 2868/95 se modifică după cum urmează:

- (1) Norma 4 se elimină;
- (2) Norma 30 alineatul (2) se elimină. [AM 113]

Articolul 1b

Regulamentul (CE) nr. 2869/95 se abrogă.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexă (*). [AM 114]

(*) Tabelul de corespondență va fi întocmit în urma încheierii unui acord interinstituțional referitor la prezentul regulament.

Marți, 25 februarie 2014

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în [a se specifica data corespunzătoare unui număr de 90 de zile de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*].

Articolul 1 alineatul (9), alineatul (10) litera (b), alineatele (21), (22), (23), (25), (26), (27), (29), (30), (31), (34), (37), (38), (41), (44), (46), (57), (58), (59), (60), (61), (63), (64), (66), (67), (68), (69), (70), (71), (72), (73), (75), (76), (77), (78), (79), (88), (89), (93), (94), (99), în măsura în care în care se raportează la articolul 128 alineatul (4) litera (n), alineatul (101), alineatul (103) litera (b), alineatul (105) litera (d), alineatele (112), (113), (114), (115), (117), (120), (123) și (124), se aplică de la [a se specifica prima zi a primei luni de după o perioadă de 18 luni de la data specificată la primul alineat].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la ...,

Pentru Parlamentul European

Președintele

Pentru Consiliu

Președintele

Marti, 25 februarie 2014

P7_TA(2014)0119

Legislațiile statelor membre cu privire la mărci *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 februarie 2014 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (reformare) (COM(2013)0162 – C7-0088/2013 – 2013/0089(COD))

(Procedura legislativă ordinară – reformare)

(2017/C 285/35)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2013)0162),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0088/2013),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 11 iulie 2013 ⁽¹⁾,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 28 noiembrie 2001 privind utilizarea mai structurată a tehnicii de reformare a actelor legislative ⁽²⁾,
 - având în vedere articolele 87 și 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice, precum și avizele Comisiei pentru comerț internațional și Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor (A7-0032/2014),
- A. întrucât grupul de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei consideră că propunerea în cauză nu conține nicio modificare de fond în afara celor care au fost identificate ca atare în propunere și întrucât, în ceea ce privește codificarea dispozițiilor neschimbate din actele precedente cu respectivele modificări, propunerea se limitează la o simplă codificare a actelor existente, fără modificări de fond ale acestora,
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare, modificată pentru a ține seama de recomandările grupului de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2013)0089

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 februarie 2014 în vederea adoptării Directivei 2014/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (Reformare)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și, în special, articolul 114 **alineatul (1)**, [AM 1]

⁽¹⁾ JO C 327, 12.11.2013, p. 42.

⁽²⁾ JO C 77, 28.3.2002, p. 1.

Marți, 25 februarie 2014

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) O serie de modificări urmează să fie aduse Directivei 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾. Este necesar, din motive de claritate, să se reformeze directiva respectivă.
- (2) Directiva 2008/95/CE a armonizat dispozițiile centrale ale legislației pe fond în domeniul mărcilor care la momentul adoptării erau considerate ca influențând în modul cel mai direct funcționarea pieței interne prin împiedicarea liberei circulații a mărfurilor și a liberei prestări a serviciilor în Uniune .
- (3) Protecția mărcilor în statele membre coexistă alături de protecția disponibilă la nivelul Uniunii prin mărcile comunitare care reprezintă drepturi de proprietate intelectuală cu caracter unitar și valabil în întreaga Uniune, astfel cum se specifică în Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului ⁽⁴⁾. Coexistența sistemelor mărcilor la nivel național și la nivelul Uniunii reprezintă de fapt o piatră de temelie a abordării Uniunii referitoare la protecția proprietății intelectuale.
- (4) Ca urmare a comunicării Comisiei din 16 iulie 2008 privind o strategie a drepturilor de proprietate industrială pentru Europa ⁽⁵⁾, Comisia a efectuat o evaluare cuprinzătoare a funcționării globale a sistemului mărcilor în întreaga Europă, atât la nivelul Uniunii, cât și la nivel național, ținând totodată seama de relațiile reciproce.
- (5) În concluziile sale din 25 mai 2010 cu privire la viitoarea revizuire a sistemului mărcilor din Uniunea Europeană ⁽⁶⁾, Consiliul a invitat Comisia să prezinte propuneri de revizuire a Regulamentului (CE) nr. 207/2009 și a Directivei 2008/95/CE. În acest context, revizuirea directivei sus-menționate ar trebui să conțină măsuri menite să o facă mai coerentă cu Regulamentul (CE) nr. 207/2009, reducând astfel elementele de divergență din cadrul sistemului mărcilor din Europa, în ansamblu, **dar menținând totodată protecția mărcilor naționale ca o opțiune atractivă pentru solicitanți. În acest context, ar trebui să se garanteze o relație de complementaritate între sistemul mărcilor la nivelul Uniunii Europene și sistemele mărcilor naționale.** [AM 2]
- (6) În comunicarea sa din 24 mai 2011, intitulată „O piață unică pentru drepturile de proprietate intelectuală” ⁽⁷⁾, Comisia a concluzionat că, pentru a răspunde cererilor crescânde ale părților interesate de sisteme de înregistrare a mărcilor mai rapide, de mai bună calitate, mai bine organizate, care să fie mai coerente, ușor de utilizat, accesibile publicului și actualizate din punct de vedere tehnologic, este necesară modernizarea sistemului mărcilor din Uniunea Europeană în ansamblul său, precum și adaptarea sa la era internetului.
- (7) Consultarea și evaluarea în sensul acestei directive au revelat faptul că, în pofida armonizării precedente parțiale a legislațiilor naționale, mediul de afaceri european rămâne foarte eterogen, limitând accesul la protecția mărcilor în general și având astfel efecte nefaste asupra competitivității și creșterii.
- (8) Prin urmare, pentru a îndeplini obiectivul referitor la promovarea și la crearea unei piețe unice care să funcționeze bine și pentru a facilita dobândirea și protecția mărcilor în Uniune, este necesar să se meargă dincolo de sfera limitată de armonizare realizată prin intermediul Directivei 2008/95/CE și să se extindă armonizarea legislativă asupra tuturor aspectelor de drept material în materie de mărci care reglementează mărcile protejate prin înregistrare, astfel cum se prevede în Regulamentul (CE) nr. 207/2009.
- (9) Pentru ca înregistrarea mărcilor în întreaga Uniune să fie mai ușor de obținut și de administrat, este esențială armonizarea nu numai a dispozițiilor de drept material, ci și a normelor procedurale. Prin urmare, ar trebui aliniate principalele norme procedurale ale statelor membre și ale sistemului mărcilor europene, inclusiv cele în cazul cărora

⁽¹⁾ JO C 327, 12.11.2013, p. 42.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 25 februarie 2014.

⁽³⁾ Directivei 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 299, 8.11.2008, p. 25).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, 24.3.2009, p. 1).

⁽⁵⁾ COM(2008)0465.

⁽⁶⁾ JO C 140, 29.5.2010, p. 22.

⁽⁷⁾ COM(2011)0287.

Marti, 25 februarie 2014

divergențele cauzează probleme majore pentru funcționarea pieței interne. În ceea ce privește procedurile prevăzute de dreptul intern, este suficient să se stabilească principiile generale, lăsând statelor membre libertatea de a prevedea norme mai specifice.

- (10) Este fundamental să se asigure faptul că mărcile înregistrate beneficiază de aceeași protecție în sistemele juridice ale tuturor statelor membre și că mărcile la nivel național beneficiază de aceeași protecție ca mărcile **Uniunii** Europene. În conformitate cu protecția extinsă acordată mărcilor **Uniunii** Europene care se bucură de un renume în Uniune, ar trebui să se acorde, de asemenea, o protecție extinsă la nivel național tuturor mărcilor înregistrate care se bucură de un renume într-un anumit stat membru. [AM 3]
- (11) Prezenta directivă nu ar trebui să priveze statele membre de dreptul de a continua să protejeze mărcile dobândite prin utilizare, însă ar trebui să reglementeze numai raporturile lor cu mărcile dobândite prin înregistrare.
- (12) Atingerea obiectivelor urmărite prin această armonizare presupune ca dobândirea și păstrarea dreptului la marca înregistrată să se facă în principiu în toate statele membre, în aceleași condiții.
- (13) În acest scop, este oportun să se stabilească o listă exemplificativă de semne care pot constitui o marcă, cu condiția ca astfel de semne pot să distingă produsele sau serviciile unei întreprinderi de cele ale altor întreprinderi. Pentru a îndeplini obiectivele sistemului de înregistrare a mărcilor, care constau în asigurarea securității juridice și a unei bune administrări, se impune, de asemenea, ca semnul să poată fi reprezentat **în registru** într-un mod ~~care să permită identificarea cu precizie a obiectului protecției~~ **clar, precis, autonom, ușor accesibil, durabil și obiectiv**. Prin urmare, ar trebui să se autorizeze ca un semn să fie reprezentat în orice formă corespunzătoare și deci nu neapărat prin mijloace grafice, atâta timp cât reprezentarea sa **folosește tehnologii universal disponibile și** oferă garanții satisfăcătoare în acest sens. [AM 4]
- (14) Mai mult, motivele de refuz sau de nulitate privind marca în sine, inclusiv absența caracterului distinctiv, sau privind conflictele dintre marcă și drepturile anterioare ar trebui să fie enumerate exhaustiv, chiar dacă unele dintre aceste motive sunt enumerate cu titlu facultativ pentru statele membre, care pot deci să mențină sau să introducă în legislația lor motivele în cauză.
- (15) Pentru a se garanta că nivelurile de protecție acordată indicațiilor geografice prin alte instrumente de drept al Uniunii se aplică în mod uniform și complet în ceea ce privește examinarea motivelor absolute și relative de refuz în întreaga Uniune, prezenta directivă ar trebui să includă aceleași dispoziții privind indicațiile geografice ca cele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 207/2009.
- (16) Protecția conferită de marca înregistrată, al cărei scop este tocmai acela de a garanta funcția mărcii drept indicație a originii, ar trebui să fie absolută în cazul de identitate între marcă și semn și între produse sau servicii. Protecția ar trebui să funcționeze, de asemenea, în caz de similitudine între marcă și semn și produse sau servicii. Este indispensabil să se interpreteze noțiunea de similitudine în raport cu riscul de confuzie. Condiția specifică a protecției ar trebui să o constituie riscul de confuzie, a cărui apreciere depinde de numeroși factori și, în principal, de recunoașterea mărcii pe piață, de asocierea care poate fi făcută cu semnul utilizat sau înregistrat, de gradul de similitudine între marcă și semn, și între produsele sau serviciile desemnate. Mijloacele prin care riscul de confuzie poate fi constatat și, în special, sarcina probei ar trebui să țină de normele naționale de procedură, cărora prezenta directivă nu ar trebui să le aducă atingere.
- (17) Pentru a asigura securitatea juridică și coerența deplină cu principiul priorității, potrivit căruia o marcă înregistrată anterior are prioritate față de mărcile înregistrate ulterior, este necesar să se stabilească faptul că asigurarea respectării drepturilor conferite de o marcă nu ar trebui să aducă atingere drepturilor titularilor dobândite înainte de data depunerii sau de data de prioritate a mărcii. Aceasta este în conformitate cu articolul 16 alineatul (1) din Acordul privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală din 15 aprilie 1994 (denumit în continuare: „Acordul TRIPS”) ⁽¹⁾.
- (18) Este oportun să se prevadă că o nerespectare a unei mărci nu poate fi stabilită decât în cazul în care se constată că marca sau semnul care încalcă dreptul este utilizat în cursul schimburilor comerciale pentru a diferenția originea comercială a produselor sau a serviciilor. Utilizarea în alte scopuri ar trebui să intre sub incidența dispozițiilor de drept intern.

⁽¹⁾ JO L 336, 23.12.1994, p. 213.

Marți, 25 februarie 2014

- (19) Pentru a asigura securitatea juridică și claritatea, este necesar să se clarifice faptul că unei mărci i se acordă protecție, nu numai în cazul unei similitudini, ci și în cazul unui semn identic utilizat pentru produse și servicii identice, numai dacă și în măsura în care funcția principală a mărcii, care constă în garantarea originii comerciale a produselor și a serviciilor, este afectată. [AM 5]
- (20) Ar trebui să fie considerată nerespectare a unei mărci și utilizarea semnului ca denumire comercială sau ca denumire similară, în măsura în care utilizarea se face în scopul diferențierii originii comerciale a produselor sau a serviciilor.
- (21) Pentru a asigura securitatea juridică și coerența deplină cu legislația specifică a Uniunii, este oportun să se prevadă dreptul titularului unei mărci de a interzice unei părți terțe utilizarea unui semn într-o publicitate comparativă în cazul în care respectiva publicitate comparativă contravine Directivei 2006/114/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾.
- (22) Cu scopul de a consolida protecția mărcilor și de a combate în mod mai eficace contrafacerea, și fără a aduce atingere normelor OMC, în special articolului V din GATT privind liberul tranzit, titularul unei mărci înregistrate ar trebui să fie îndreptățit să împiedice părțile terțe să introducă produse pe teritoriul vamal al statului membru, fără a le pune în liberă circulație în statul respectiv, atunci când acele produse provin din țări terțe și poartă, fără a fi autorizate, o marcă în esență identică cu marca înregistrată pentru produsele respective. **Această dispoziție nu ar trebui să restricționeze tranzitul medicamentelor generice, în conformitate cu obligațiile internaționale ale Uniunii Europene, astfel cum sunt reflectate, în special, în „Declarația privind Acordul TRIPS și sănătatea publică”, adoptată la 14 noiembrie 2001 cu ocazia Conferinței ministeriale a OMC de la Doha.** [AM 55]
- (22a) Titularul unei mărci ar trebui să aibă dreptul de a intenta acțiunile juridice necesare, inclusiv, printre altele, dreptul de a solicita autorităților vamale naționale să ia măsuri în privința bunurilor care se presupune că încalcă drepturile titularului, precum reținerea și distrugerea, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 608/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾. Autoritățile vamale ar trebui să pună în aplicare procedurile relevante prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 608/2013 la cererea titularului drepturilor și pe baza unor criterii de analiză a riscului. [AM 7]
- (22b) Articolul 28 din Regulamentul (UE) nr. 608/2013 precizează că titularul drepturilor este răspunzător pentru daune față de deținătorul mărfurilor, printre altele în cazul în care se dovedește ulterior că mărfurile în cauză nu au încălcat un drept de proprietate intelectuală. [AM 8]
- (22c) Statele membre ar trebui să ia măsuri corespunzătoare în ceea ce privește asigurarea unui tranzit neperturbat al medicamentelor generice. Prin urmare, titularul unei mărci nu ar trebui să aibă dreptul de a împiedica nicio parte terță să aducă produse, în contextul activității comerciale, pe teritoriul vamal al statului membru, pe baza similarității, percepute sau reale, dintre denumirea comună internațională (DCI) a ingredientului activ din medicamente și o marcă înregistrată. [AM 9]
- (23) Pentru a împiedica în mod mai eficace intrarea pe teritoriu a unor produse contrafăcute, în special în contextul vânzărilor pe internet **livrate în loturi mici, potrivit definiției din Regulamentul (UE) nr. 608/2013**, titularul unei mărci înregistrate legal ar trebui să aibă dreptul de a interzice importul unor astfel de produse în Uniune, în situația în care expeditorul produselor **contrafăcute** este singurul care acționează în scopuri comerciale. **În cazul în care sunt luate asemenea măsuri, persoanele fizice sau juridice care au comandat bunurile sunt informate în legătură cu motivele care stau la baza măsurilor, precum și cu drepturile lor legale opozabile expeditorului.** [AM 10]
- (24) Pentru a permite titularilor de mărci înregistrate să combată în mod mai eficace contrafacerea, aceștia ar trebui să fie îndreptățiți să interzică aplicarea unei mărci contrafăcute pe produse, precum și anumite acte pregătitoare anterioare acestei aplicări.
- (25) Drepturile exclusive conferite de o marcă nu ar trebui să îndreptățească titularul să interzică utilizarea de semne sau indicații care sunt utilizate corect și în conformitate cu practicile loiale în domeniul industrial și comercial. Pentru a crea condiții egale pentru denumiri comerciale și mărci, ținând seama de faptul că denumirilor comerciale li se conferă în mod regulat o protecție nelimitată față de mărcile ulterioare, ar trebui să se considere că o astfel de

⁽¹⁾ Directiva 2006/114/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind publicitatea înșelătoare și comparativă (JO L 376, 27.12.2006, p. 21).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 608/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală de către autoritățile vamale și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1383/2003 al Consiliului (JO L 181, 29.6.2013, p. 15).

Marti, 25 februarie 2014

utilizare cuprinde utilizarea propriului nume. O astfel de utilizare ar trebui să includă, de asemenea, utilizarea de semne sau indicații descriptive sau nedistinctive în general. În plus, titularul nu ar trebui să fie îndreptățit să împiedice utilizarea generală corectă și onestă a mărcii pentru a identifica produsele sau serviciile ca fiind produse sau servicii ale titularului ori pentru a face trimitere la ele.

- (26) Din principiul liberei circulații a mărfurilor reiese că titularul unei mărci nu trebuie să fie îndreptățit să interzică unei părți terțe utilizarea mărcii pentru produse care au fost comercializate în cadrul Uniunii, sub marca respectivă, de către el însuși sau cu consimțământul său, cu excepția cazului în care titularul are motive legitime de a se opune continuării comercializării produselor.
- (27) Este necesar, din motive de securitate juridică și fără a aduce atingere într-un mod inechitabil intereselor titularului unei mărci anterioare, să se prevadă ca acesta din urmă să nu mai poată să ceară anularea sau să se opună folosirii unei mărci ulterioare celei care îi aparține și a cărei folosință a tolerat-o cu bună știință un timp îndelungat, cu excepția cazului în care cererea de marcă ulterioară a fost efectuată cu rea-credință.
- (28) Pentru a asigura securitatea juridică și a proteja drepturile conferite de mărcile dobândite în mod legitim, este oportun și necesar să se prevadă ca, fără a aduce atingere principiului potrivit căruia marca ulterioară nu poate fi opusă mărcii anterioare, titularii mărcilor anterioare să nu fie îndreptățiți să obțină refuzul sau nulitatea ori să se opună utilizării unei mărci ulterioare atunci când respectiva marcă ulterioară a fost dobândită într-un moment în care marca anterioară a putut fi declarată nulă sau titularul său a putut fi decăzut din drepturi, de exemplu din cauza faptului că marca nu dobândise încă un caracter distinctiv prin utilizare sau atunci când marca anterioară nu a putut fi opusă mărcii ulterioare întrucât condițiile necesare nu erau aplicabile, de exemplu în cazul în care marca anterioară nu se bucura încă de un renume.
- (29) Mărcile nu își îndeplinesc scopul de a diferenția produsele sau serviciile și de a permite consumatorilor să facă alegeri în cunoștință de cauză decât dacă sunt utilizate efectiv pe piață. De asemenea, este necesară o cerință de utilizare pentru a reduce numărul total al mărcilor înregistrate și protejate în Uniune și, în consecință, numărul conflictelor care apar între ele. Prin urmare, este important să se solicite ca mărcile înregistrate să fie efectiv utilizate în legătură cu produsele sau serviciile pentru care sunt înregistrate sau, în cazul în care nu sunt utilizate **în termen de cinci ani de la data înregistrării**, este necesar ca titularul lor să poată fi decăzut din drepturile sale. [AM 11]
- (30) În consecință, o marcă înregistrată nu ar trebui să fie protejată decât în măsura în care este utilizată efectiv, iar o marcă înregistrată anterior nu ar trebui să îi permită titularului său să se opună unei mărci ulterioare sau să invalideze o marcă ulterioară în cazul în care respectivul titular nu și-a utilizat în mod efectiv propria marcă. În plus, statele membre ar trebui să prevadă faptul că o marcă nu poate fi invocată cu succes în cadrul unei acțiuni în contrafacere dacă se stabilește, ca urmare a unei excepții, că titularul mărcii ar putea fi decăzut din drepturile sale sau, în cazul în care acțiunea este introdusă împotriva unui drept ulterior, că titularul respectivei mărci ar fi putut fi decăzut din drepturile sale în momentul în care dreptul ulterior a fost dobândit.
- (31) Este oportun să se prevadă că, atunci când senioritatea unei mărci naționale a fost invocată în ceea ce privește o marcă europeană și, ulterior, marca națională a făcut obiectul unei renunțări sau a expirat, validitatea acelei mărci naționale poate face încă obiectul unei contestări. Această contestare ar trebui să se limiteze la situațiile în care marca națională ar fi putut fi declarată nulă sau titularul său ar fi putut fi decăzut din drepturi la momentul eliminării din registru a mărcii respective.
- (32) Din motive de coerență și pentru a facilita exploatarea comercială a mărcilor în Uniune, normele aplicabile mărcilor ca obiecte ale dreptului de proprietate ar trebui să fie aliniate cu cele deja existente pentru mărcile din Uniune și ar trebui să cuprindă norme privind cesiunea și transferul, licențele, drepturile reale, executarea silită și procedurile de insolvență.
- (33) Mărcile colective s-au dovedit a fi un instrument util pentru promovarea produselor sau a serviciilor care au proprietăți specifice comune. Prin urmare, este oportun ca mărcile colective naționale să fie supuse unor norme similare celor aplicabile mărcilor colective europene.
- (34) Pentru a îmbunătăți și a facilita accesul la protecția mărcilor și pentru a spori securitatea juridică și previzibilitatea, procedura de înregistrare a mărcilor în statele membre ar trebui să fie eficientă și transparentă și ar trebui să respecte norme similare celor aplicabile mărcilor din Uniune. **Prin urmare, pentru a institui un sistem al mărcilor coerent și echilibrat atât la nivel național, cât și la nivelul Uniunii, toate oficiile centrale din domeniul proprietății industriale din statele membre ar trebui să se limiteze, în examinările ex officio pe care le întreprind pentru a decide dacă o marcă este eligibilă pentru înregistrare, doar la absența motivelor absolute de refuz. Această abordare nu ar trebui, totuși, să aducă atingere dreptului oficiilor respective de a furniza, la cererea solicitanților, căutări ale unor drepturi anterioare pe o bază pur informativă și fără a aduce atingere procesului ulterior de înregistrare sau fără a-i conferi acestuia un caracter obligatoriu, inclusiv în ceea ce privește procedurile ulterioare de opoziție. Statele membre ar trebui să poată decide în mod liber dacă vor realiza o examinare ex officio a motivelor relative de refuz.** [AM 12]

Marți, 25 februarie 2014

- (35) Pentru a asigura securitatea juridică în ceea ce privește domeniul de aplicare al drepturilor conferite de mărci și pentru a facilita accesul la protecția mărcilor, denumirea și clasificarea produselor și a serviciilor care fac obiectul unei cereri de înregistrare a unei mărci ar trebui să respecte aceleași norme în toate statele membre și ar trebui să fie alinate la cele aplicabile mărcilor din Uniune. Pentru a permite autorităților competente și operatorilor economici să determine, numai pe baza cererii, amploarea protecției solicitate pentru mărci, denumirea produselor și a serviciilor ar trebui să fie suficient de clară și de precisă. În cazul în care sunt utilizați termeni generali, aceștia ar trebui interpretați ca referindu-se numai la produsele și la serviciile pe care le desemnează în sens literal.
- (36) În scopul garantării unei protecții efective a mărcilor, statele membre ar trebui să instituie o procedură administrativă eficientă în ceea ce privește opozițiile, care să permită titularilor drepturilor anterioare să se opună înregistrării unei mărci. În plus, pentru a oferi mijloace eficiente pentru decăderea din drepturi a titularului unei mărci sau pentru declararea nulității mărcilor, statele membre ar trebui să prevadă o procedură administrativă de decădere din drepturi sau de declarare a nulității similare celei aplicabile mărcilor la nivelul Uniunii.
- (37) Oficiile centrale din domeniul proprietății industriale din statele membre ar trebui să coopereze între ele și cu Agenția Uniunii Europene pentru drepturile de proprietate intelectuală (denumită în continuare „agenția”) în toate domeniile înregistrării și administrării mărcilor pentru a promova convergența practicilor și a instrumentelor, cum ar fi crearea și actualizarea unor baze de date comune sau conectate și a unor portaluri de consultare și de căutare. Oficiile din statele membre și agenția ar trebui să coopereze în continuare în toate celelalte domenii de activitate care sunt relevante pentru protecția mărcilor în Uniune.
- (38) Prezenta directivă nu ar trebui să excludă aplicarea, în privința mărcilor, a dispozițiilor legislative ale statelor membre, altele decât dreptul mărcilor, cum ar fi dispozițiile cu privire la concurența neloială, la răspunderea civilă sau la protecția consumatorilor.
- (39) Toate statele membre sunt parte la Convenția de la Paris privind protecția proprietății industriale (Convenția de la Paris) și la Acordul TRIPS . Este necesar ca dispozițiile prezentei directive să fie pe deplin armonizate cu cele ale convenției și cu cele ale acordului menționate. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre care decurg din respectiva convenție și din respectivul acord . Dacă este cazul, ar trebui aplicat articolul 351 al doilea paragraf din tratat.
- (40) Obligația de a transpune prezenta directivă în dreptul intern ar trebui să se limiteze la dispozițiile care reprezintă o modificare de fond în raport cu directiva anterioară. Obligația de a transpune dispozițiile neschimbate rezultă din directiva anterioară.
- (41) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenul de transpunere în dreptul național a Directivei 2008/95/CE menționat în anexa I partea B a directivei respective.
- (41a) **Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ și a emis un aviz la 11 iulie 2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, [AM 13]**

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Capitolul 1

Dispoziții generale

Articolul 1

Domeniul de aplicare

Prezenta directivă se aplică mărcilor individuale, colective, de garantare sau de certificare de bunuri și de servicii, care au făcut obiectul unei înregistrări sau al unei cereri de înregistrare într-un stat membru sau pe lângă Oficiul Benelux de Proprietate Intelectuală sau care au făcut obiectul unei înregistrări internaționale care produce efecte într-un stat membru.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

⁽²⁾ JO C 32, 4.2.2014, p. 23.

Marți, 25 februarie 2014

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

- (a) „oficiu” înseamnă oficiul central în domeniul proprietății industriale al statului membru sau Oficiul Benelux de Proprietate Intelectuală responsabil cu înregistrarea mărcilor;
- (b) „agenție” desemnează Agenția Uniunii Europene ~~privind mărcile, desenele și modelele~~ **pentru drepturile de proprietate intelectuală**, instituită în conformitate cu articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009; **[AM 15. Acest amendament se aplică întregului text]**
- (c) „registru” înseamnă **registru**l mărcilor **ținut de un oficiu**,
- (ca) „mărci anterioare” înseamnă:
- (i) **mărcile a căror dată de depunere a cererii de înregistrare este anterioară celei a cererii de înregistrare a mărcii, ținând seama, dacă este cazul, de dreptul de prioritate invocat pentru susținerea acestor mărci și care aparțin categoriilor următoare:**
- **mărci ale Uniunii Europene;**
 - **mărcile înregistrate în statul membru sau, în ceea ce privește Belgia, Luxemburgul și Țările de Jos, la Oficiul Benelux de Proprietate Intelectuală;**
 - **mărcile care au făcut obiectul unei înregistrări internaționale care produce efecte în statul membru;**
- (ii) **mărcile Uniunii Europene care își revendică în mod valabil senioritatea, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 207/2009, în raport cu o marcă menționată la punctul (i) a doua și a treia liniuță, chiar dacă această ultimă marcă a făcut obiectul unei renunțări sau a expirat;**
- (iii) **cererile de mărci menționate la punctele (i) și (ii), sub rezerva înregistrării lor;**
- (iv) **mărcile care, la data depunerii cererii de înregistrare a mărcii sau, dacă este cazul, la data priorității invocate în sprijinul cererii de înregistrare a mărcii, sunt „notorii” în statul membru, în sensul în care acest termen este folosit în articolul 6a din Convenția de la Paris; [AM 16]**
- (cb) „**marcă de garantare sau de certificare**” înseamnă **o marcă desemnată astfel la data depunerii cererii și care este în măsură să facă distincția între produsele sau serviciile pentru care originea geografică, materialul, modul de fabricare a produselor sau de prestare a serviciilor, calitatea, exactitatea sau alte caracteristici ale acestor produse și servicii sunt certificate de către titularul mărcii și produsele și serviciile care nu beneficiază de o astfel de certificare; [AM 17]**
- (cc) „**marcă colectivă**” înseamnă **o marcă desemnată astfel la data depunerii cererii și care este în măsură să facă distincția între produsele sau serviciile membrilor unei asociații care este titularul mărcii și produsele sau serviciile altor întreprinderi. [AM 18]**

Capitolul 2

Legislația privind mărcile

Secțiunea 1

Semne care pot să constituie o marcă

Articolul 3

Semne care pot să constituie o marcă

Pot constitui mărci toate semnele, în special cuvintele, inclusiv numele de persoane, desenele, literele, cifrele, culorile per se, forma produsului sau a ambalajului său sau sunetele, cu condiția **să se utilizeze tehnologii accesibile tuturor și** ca astfel de semne să fie capabile:

Marți, 25 februarie 2014

- (a) să distingă produsele sau serviciile unei întreprinderi de cele ale altor întreprinderi; **precum și**
- (b) să fie reprezentate **în registru** într-un mod care să permită autorităților competente și publicului să stabilească cu precizie obiectul protecției conferite titularului. [AM 19]

Secțiunea 2

Motive de refuz sau de nulitate

Articolul 4

Motive absolute de refuz sau de nulitate

- (1) Sunt refuzate înregistrării sau pot să fie declarate nule, dacă sunt înregistrate:
 - (a) semnele care nu pot constitui o marcă;
 - (b) mărcile fără caracter distinctiv;
 - (c) mărcile care sunt compuse exclusiv din semne sau indicii putând servi, în comerț, pentru a desemna felul, calitatea, cantitatea, destinația, valoarea, proveniența geografică sau data fabricației produsului sau a prestării de servicii sau alte caracteristici ale acestora;
 - (d) mărcile care sunt compuse exclusiv din semne sau indicii devenite uzuale în limbajul curent sau în practicile comerciale loiale și constante;
 - (e) semnele constituite exclusiv:
 - (i) din forma impusă chiar de natura produsului;
 - (ii) din forma produsului necesară obținerii unui rezultat tehnic;
 - (iii) din forma care dă valoare substanțială produsului;
 - (f) mărcile care sunt contrare ordinii publice sau bunelor moravuri;
 - (g) mărcile de natură să înșele publicul, de exemplu cu privire la natura, calitatea sau proveniența geografică a produsului sau a serviciului;
 - (h) mărcile care, în absența autorizației autorităților competente, trebuie refuzate sau invalidate în temeiul articolului 6b din Convenția de la Paris privind protecția proprietății industriale, denumită în continuare „Convenția de la Paris”;
 - (i) mărcile care sunt excluse de la înregistrare și nu vor mai putea fi utilizate în temeiul legislației Uniunii sau al acordurilor internaționale la care Uniunea este parte, care prevăd protecția denumirilor de origine și a indicațiilor geografice.
 - (j) mărcile care sunt excluse de la înregistrare în temeiul legislației Uniunii sau al acordurilor internaționale la care Uniunea este parte, care prevăd protecția **băuturilor spirtoase, a** mențiunilor tradiționale pentru vinuri și a specialităților tradiționale garantate; [AM 20]
 - (ja) **mărcile care cuprind sau constau într-o denumire anterioară a soiului, înregistrată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului⁽¹⁾ cu privire la același tip de produs.** [AM 21]
- (2) Alineatul (1) se aplică chiar dacă există motive de refuz:
 - (a) în alte state membre decât cele în care a fost depusă cererea de înregistrare;
 - (b) numai în cazul în care o marcă într-o limbă străină este tradusă sau transcrisă într-un sistem de scriere sau în limba oficială a unui stat membru. [AM 22]

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului din 27 iulie 1994 de instituire a unui sistem de protecție comunitară a soiurilor de plante (JO L 227, 1.9.1994, p. 1).

Mărti, 25 februarie 2014

- (3) O marcă poate fi declarată nulă în cazul în care cererea de înregistrare a mărcii a fost făcută cu rea-credință de către solicitant. Orice stat membru poate prevedea, de asemenea, ca unei astfel de mărci să i se refuze înregistrarea.
- (4) Orice stat membru poate prevedea ca unei mărci să îi fie refuzată înregistrarea sau, dacă este înregistrată, ca aceasta să poată fi declarată nulă în cazul și în măsura în care:
- (a) utilizarea acestei mărci poate fi interzisă în temeiul unei alte legislații decât legislația privind mărcile din statul membru în cauză sau din Uniune;
 - (b) marca conține un semn de o înaltă valoare simbolică, în special un simbol religios;
 - (c) marca conține insigne, embleme și ecusoane, altele decât cele menționate la articolul 6b din Convenția de la Paris și care prezintă un interes public, cu excepția cazului în care înregistrarea lor a fost autorizată în conformitate cu legislația statului membru de către autoritatea competentă.
- (5) Unei mărci nu i se refuză înregistrarea ~~sau, dacă este înregistrată, nu poate fi declarată nulă în aplicarea în temeiul alineatului (1) literele (b), (c) sau (d) dacă, înainte de data cererii de înregistrare sau după data înregistrării și ca urmare a utilizării ei, aceasta a dobândit un caracter distinctiv. **O marcă nu poate fi declarată nulă în temeiul alineatului (1) literele (b), (c) sau (d) dacă, înainte de data depunerii cererii de declarare a nulității, și ca urmare a utilizării ei, aceasta a dobândit un caracter distinctiv.** [AM 23]~~
- (6) Statele membre pot prevedea ca alineatul (5) să se aplice și atunci când caracterul distinctiv a fost dobândit după data cererii de înregistrare și înainte de data înregistrării.

Articolul 5

Motive relative de refuz sau de nulitate

- (1) Unei mărci îi este refuzată înregistrarea sau, dacă este înregistrată, poate fi declarată nulă:
- (a) atunci când este identică cu o marcă anterioară și când produsele sau serviciile pentru care marca a fost cerută sau a fost înregistrată sunt identice cu cele pentru care marca anterioară este protejată;
 - (b) atunci când, din cauza identității sau a similitudinii sale cu marca anterioară și din cauza identității sau a similitudinii produselor sau a serviciilor pe care cele două mărci le desemnează, există, din partea publicului, un risc de confuzie care include riscul de asociere cu marca anterioară.
- (2) În sensul alineatului (1), prin „mărci anterioare” se înțelege:
- (a) ~~mărcile a căror dată de depunere este anterioară celei a cererii de marcă, ținând seama, dacă este cazul, de dreptul de prioritate invocat pentru susținerea acestor mărci și care aparțin categoriilor următoare;~~
 - (i) mărcile europene;
 - (ii) mărcile înregistrate în statul membru sau, în ceea ce privește Belgia, Luxemburgul și Țările de Jos, la Oficiul Benelux de Proprietate Intelectuală;
 - (iii) mărcile care au făcut obiectul unei înregistrări internaționale care produce efecte în statul membru;
 - (b) mărcile europene care își revendică în mod valabil senioritatea, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 207/2009, în raport cu o marcă menționată la litera (a) punctele (ii) și (iii), chiar dacă această ultimă marcă a făcut obiectul unei renunțări sau a expirat;
 - (c) ~~cererile de mărci menționate la literele (a) și (b), sub rezerva înregistrării lor;~~
 - (d) ~~mărcile care, la data depunerii cererii de marcă sau, dacă este cazul, la data priorității invocate în sprijinul cererii de marcă, sunt „notorii” în statul membru, în sensul articolului 6a din Convenția de la Paris.~~ [AM 24]
- (3) Unei mărci îi este refuzată înregistrarea sau, dacă este înregistrată, poate fi declarată nulă:
- (a) dacă este identică sau similară unei mărci anterioare, indiferent dacă produsele sau serviciile pentru care aceasta este solicitată sau înregistrată sunt identice, similare sau nu sunt similare celor pentru care marca anterioară este înregistrată, atunci când marca anterioară se bucură de renume ~~într-un stat~~ **în statul** membru **pentru care se cere înregistrarea sau în care este înregistrată marca** sau, în cazul unei mărci a Uniunii Europene, în Uniune și utilizarea mărcii ulterioare ar obține fără motiv justificat un profit necuvenit din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii anterioare sau când ea le-ar aduce atingere; [AM 25]

Marți, 25 februarie 2014

- (b) în cazul în care un agent sau un reprezentant al titularului mărcii solicită înregistrarea în nume propriu, fără autorizația titularului, cu excepția cazului în care respectivul agent sau reprezentant își justifică demersul;
- (c) în cazul în care marca poate fi confundată cu o marcă anterioară protejată în afara Uniunii, cu condiția ca, la data depunerii cererii, marca să fi făcut încă obiectul unei utilizări efective, iar solicitantul să fi fost de rea-credință;
- ~~(d) în cazul în care aceasta este exclusă de la înregistrare și nu mai poate fi utilizată în temeiul legislației Uniunii care prevede protecția denumirilor de origine și a indicațiilor geografice. [AM 26]~~
- (4) Un stat membru poate să prevadă că unei mărci îi este refuzată înregistrarea sau, dacă este înregistrată, că aceasta poate fi declarată nulă în cazul și în măsura în care:
- (a) drepturile la o marcă neînregistrată sau la un alt semn utilizat în lumea afacerilor au fost dobândite înainte de data de depunere a cererii de înregistrare a mărcii ulterioare sau, dacă este cazul, înainte de data priorității invocate în sprijinul cererii de înregistrare a mărcii ulterioare și dacă această marcă neînregistrată sau acest alt semn conferă titularului său dreptul de a interzice utilizarea unei mărci ulterioare;
- (b) utilizarea mărcii poate fi interzisă în temeiul unui drept anterior, altul decât drepturile menționate la alineatul (2) și la litera (a) din prezentul alineat, și în special:
- (i) un drept la nume;
- (ii) un drept la imagine;
- (iii) un drept de autor;
- (iv) un drept de proprietate industrială.
- (5) Statele membre ~~pot permite~~ **permit** ca, în circumstanțe corespunzătoare, să nu fie necesar să se refuze înregistrarea mărcii sau ca aceasta să fie declarată nulă atunci când titularul mărcii anterioare sau al dreptului anterior este de acord cu înregistrarea mărcii ulterioare. [AM 27]
- (6) Un stat membru poate să prevadă ca, prin derogare de la alineatele (1)-(5), motivele de refuz sau de nulitate care erau aplicabile în acest stat membru înainte de data intrării în vigoare a dispozițiilor necesare pentru a se conforma Directivei 89/104/CEE să se aplice mărcilor pentru care cererea a fost depusă înainte de această dată.

Articolul 6

Constatarea a posteriori a nulității unei mărci sau a decăderii din drepturi a titularului acesteia

Atunci când senioritatea unei mărci naționale, care a făcut obiectul unei renunțări sau a expirat, este invocată pentru o marcă europeană, nulitatea mărcii naționale sau decăderea din drepturi a titularului acesteia poate fi constatată a posteriori, cu condiția ca nulitatea sau decăderea din drepturi a titularului acesteia să fi putut fi, de asemenea, declarate în momentul în care marca a făcut obiectul renunțării sau a expirat. În acest caz, senioritatea încetează să producă efecte .

Articolul 7

Motive de refuz sau de nulitate numai pentru o parte a produselor sau a serviciilor

Atunci când există motive pentru refuzul înregistrării sau nulitatea unei mărci numai pentru o parte din produsele sau serviciile pentru care această marcă a fost solicitată sau înregistrată, refuzul înregistrării sau nulitatea acoperă numai produsele sau serviciile în cauză.

Articolul 8

Absența caracterului distinctiv sau a renumelui unei mărci anterioare care împiedică declararea nulității unei mărci înregistrate

O marcă înregistrată nu poate fi declarată nulă pe baza unei mărci anterioare, în niciunul dintre cazurile următoare:

- (a) în cazul în care marca anterioară, care poate fi declarată nulă în temeiul articolului 4 alineatul (1) literele (b), (c) sau (d), nu a dobândit un caracter distinctiv în conformitate cu articolul 4 alineatul (5) la data depunerii cererii sau la data priorității mărcii înregistrate;
- (b) în cazul în care la baza cererii de declarare a nulității se află articolul 5 alineatul (1) litera (b), iar marca anterioară nu a dobândit un caracter îndeajuns de distinctiv pentru a putea susține existența unui risc de confuzie în sensul articolului 5 alineatul (1) litera (b) la data depunerii cererii sau la data priorității mărcii înregistrate;
- (c) în cazul în care la baza cererii de declarare a nulității se află articolul 5 alineatul (3) **litera (a)**, iar marca anterioară nu s-a bucurat de un renume în sensul articolului 5 alineatul (3) **litera (a)** la data depunerii cererii sau la data priorității mărcii înregistrate. [AM 28]

Marti, 25 februarie 2014

Articolul 9

Interdicția de a solicita declararea nulității ca urmare a toleranței

- (1) Titularul unei mărci anterioare în temeiul articolului 5 ~~alineatele~~ **alineatul** (2) și **al articolului 5 alineatul** (3) **litera (a)**, care a tolerat, într-un stat membru, folosirea unei mărci ulterioare înregistrate în acest stat membru timp de cinci ani consecutivi, având cunoștință despre această utilizare, nu mai este îndreptățit să solicite declararea nulității pe baza respectivei mărci anterioare pentru produsele sau serviciile pentru care marca ulterioară a fost utilizată, cu excepția cazului în care cererea de înregistrare a mărcii ulterioare a fost efectuată cu rea-credință. **[AM 29]**
- (2) Orice stat membru poate să prevadă că alineatul (1) se aplică titularului oricărui alt drept anterior menționat la articolul 5 alineatul (4) litera (a) sau (b).
- (3) În cazurile menționate la alineatul (1) sau (2), titularul unei mărci înregistrate ulterior nu este îndreptățit să se opună utilizării dreptului anterior, chiar dacă acest drept nu mai poate fi invocat împotriva mărcii ulterioare.

Secțiunea 3

Drepturi conferite și limitări

Articolul 10

Drepturi conferite de marcă

- (1) Înregistrarea unei mărci conferă titularului său drepturi exclusive.
- (2) Fără a aduce atingere drepturilor titularilor dobândite înainte de data depunerii cererii sau de data de prioritate a mărcii înregistrate, titularul unei mărci înregistrate este îndreptățit să interzică oricărui terț să utilizeze, fără consimțământul său, în cadrul comerțului un semn pentru produse sau servicii în cazul în care:
- (a) semnul este identic cu marca și este utilizat pentru produse sau servicii identice cu cele pentru care aceasta este înregistrată și în cazul în care o astfel de utilizare afectează sau poate afecta funcția mărcii de a garanta pentru consumatori originea produselor sau a serviciilor;
 - (b) **fără a aduce atingere literei (a)**, semnul este identic sau similar cu marca și este utilizat pentru produse sau servicii care sunt identice sau similare cu produsele sau serviciile pentru care marca este înregistrată, în cazul în care există un risc de confuzie din partea publicului; riscul de confuzie cuprinde riscul de asociere între semn și marcă;
 - (c) semnul este identic sau similar mărcii, indiferent dacă este utilizat pentru produse sau servicii care sunt identice, similare sau nu sunt similare celor pentru care marca este înregistrată, atunci când marca aceasta se bucură de renume într-un stat membru și când prin utilizarea semnului se obțin foloase necuvenite din caracterul distinctiv sau renumele mărcii ori se aduce atingere acestora.
- (3) În temeiul alineatului (2), poate fi interzis, în special:
- (a) să se aplice semnul pe produse sau pe ambalajul acestora;
 - (b) să se ofere produsele, să fie comercializate sau să fie deținute în acest scop sau să se ofere sau să se furnizeze servicii sub acest semn;
 - (c) să se importe sau să se exporte produsele sub acest semn;
 - (d) să se utilizeze semnul ca denumire comercială sau ca nume al societății ori ca parte a unei denumiri comerciale sau a numelui unei societăți;
 - (e) să se utilizeze semnul în documentele de afaceri sau în publicitate;
 - (f) să se utilizeze semnul în publicitatea comparativă într-un mod care contravine Directivei 2006/114/CE.

Marți, 25 februarie 2014

(4) Titularul unei mărci înregistrate este, de asemenea, îndreptățit să interzică importul **în Uniune** de produse ~~în temeiul alineatului (3) litera (e)~~ **livrate în loturi mici, potrivit definiției din Regulamentul (UE) nr. 608/2013**, în măsura în care numai expeditorul de produse acționează în scopuri comerciale **și în cazul în care aceste produse, inclusiv ambalajul, poartă fără autorizație o marcă care este identică cu marca înregistrată pentru comercializarea produselor respective sau care nu poate fi diferențiată, în aspectele sale esențiale, de marca respectivă. În cazul în care sunt luate asemenea măsuri, statele membre se asigură că persoanele fizice sau juridice care au comandat bunurile sunt informate în legătură cu motivele care stau la baza măsurilor, precum și cu drepturile lor legale opozabile expeditorului.**

(5) **Fără a aduce atingere normelor OMC, în special articolului V din GATT privind liberul tranzit**, titularul unei mărci înregistrate este îndreptățit să împiedice toate părțile terțe să introducă, în contextul unei activități comerciale, produse pe teritoriul vamal al statului membru în care este înregistrată marca, fără a le pune în liberă circulație în statul respectiv, atunci când acele produse, inclusive ambalajele, provin din țări terțe și poartă, fără a fi autorizate, o marcă identică cu marca înregistrată pentru respectivele produse sau care nu poate fi diferențiată, în aspectele sale esențiale, de acea marcă. **[AM 30 și 56]**

(6) Atunci când, anterior datei intrării în vigoare a dispozițiilor necesare pentru a se conforma primei directivei 89/104/CEE ⁽¹⁾, în temeiul legislației unui stat membru nu putea fi interzisă utilizarea unui semn în condițiile prevăzute la alineatul (2) literele (b) sau (c), dreptul conferit de marcă nu poate fi invocat pentru a împiedica continuarea folosirii semnului.

(7) Alineatele (1), (2), (3) și (6) nu aduc atingere dispozițiilor în orice stat membru referitoare la protecția împotriva utilizării unui semn în alte scopuri decât acelea de a distinge produsele sau serviciile, atunci când utilizarea acestui produs fără motive întemeiate atrage foloase necuvenite din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii ori aduce atingere acestora.

Articolul 11

Încălcarea drepturilor titularului prin intermediul prezentării, al ambalajului sau prin alte mijloace

În cazul în care este probabil ca prezentarea, ambalajul sau celelalte suporturi pe care se aplică marca să fie utilizate pentru produse sau servicii, iar utilizarea pentru aceste produse și servicii ar constitui o încălcare a drepturilor titularului în temeiul articolului 10 alineatele (2) și (3), titularul are dreptul de a interzice următoarele:

- (a) aplicarea, în cursul schimburilor comerciale, a unui semn **care este, astfel cum se prevede la articolul 5 alineatul (1) din prezenta directivă**, identic sau similar mărcii pe ~~prezentare~~, pe ambalaj, **pe etichete, pe elementele de securitate, pe dispozitivele care atestă autenticitatea** sau pe **orice** alte suporturi pe care poate fi aplicată marca; **[AM 31]**
- (b) oferirea, introducerea pe piață sau deținerea în aceste scopuri a ~~prezentărilor~~, ambalajelor, **etichetelor, elementelor de securitate, dispozitivelor care atestă autenticitatea** sau a ~~altor~~ **oricărui alte** suporturi pe care se aplică marca, precum și importul sau exportul acestor suporturi. **[AM 32]**

Articolul 12

Reproducerea mărcilor în dicționare

În cazul în care reproducerea unei mărci într-un dicționar, o enciclopedie sau o lucrare similară dă impresia că aceasta constituie denumirea generică a produselor sau a serviciilor pentru care este înregistrată marca, editorul se asigură, la cererea titularului mărcii, că reproducerea mărcii comunitare să fie, cel mai târziu în ediția următoare a lucrării, însoțită de indicația că este vorba despre o marcă înregistrată.

Articolul 13

Interdicția de a utiliza marca înregistrată în numele unui agent sau al unui reprezentant

(1) În cazul în care o marcă este înregistrată în numele agentului sau al reprezentantului titularului acelei mărci, fără consimțământul titularului, acesta din urmă este îndreptățit să facă următoarele demersuri:

- (a) să se opună utilizării mărcii sale de către agentul sau reprezentantul său;

⁽¹⁾ Prima directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 40, 11.2.1989, p. 1).

Marți, 25 februarie 2014

- (b) să solicite agentului sau reprezentantului cesiunea mărcii în favoarea sa.
- (2) Alineatul (1) nu se aplică în cazul în care agentul sau reprezentantul își justifică demersul.

Articolul 14

Limitarea efectelor mărcii

- (1) Dreptul conferit de marcă nu permite titularului său să interzică unui terț utilizarea, în cadrul comerțului:
 - (a) a numelui și a adresei sale personale;
 - (b) a semnelor sau a indicațiilor care nu sunt distinctive sau care privesc felul, calitatea, cantitatea, destinația, valoarea, originea geografică sau data fabricației produsului sau a prestării serviciului sau a altor caracteristici ale acestora;
 - (c) a mărcii, cu scopul de a identifica sau a face o trimitere la produsele sau serviciile ca fiind ale titularului mărcii, în special atunci când utilizarea mărcii:
 - (i) se impune pentru indicarea destinației unui produs sau a unui serviciu, în special ca accesorii sau piese detașate.;
 - (ii) **se face prin publicitate comparativă, cu respectarea tuturor condițiilor stabilite în Directiva 2006/114/CE;**
 - (iii) **se face pentru a propune atenției consumatorilor vânzarea de bunuri originale care au fost vândute inițial de titularul mărcii sau cu consimțământul acestuia;**
 - (iv) **se face pentru a propune o alternativă legitimă la bunurile sau serviciile oferite de proprietarul mărcii;**
 - (v) **se face în scop de parodie, exprimare artistică, critică sau comentariu;**

Primul paragraf **Prezentul alineat** se aplică numai în cazul în care utilizarea de către un terț se face în conformitate cu practicile loiale în materie industrială sau comercială. [AM 33]

- (2) ~~Utilizarea de către un terț este considerată ca fiind contrară practicilor loiale, în special în următoarele cazuri:~~
 - ~~(a) atunci când lasă impresia că există o legătură comercială între terț și titularul mărcii;~~
 - ~~(b) atunci când atrage foloase necuvenite din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii ori aduce atingere acestora, fără motive întemeiate. [AM 34]~~
- (2a) Marca nu permite titularului său să interzică utilizarea acesteia de către terți dintr-un motiv întemeiat, legat de orice utilizare necomercială a mărcii. [AM 35]**

- (3) Dreptul conferit de marcă nu permite titularului său să interzică unui terț utilizarea, în cadrul comerțului, a unui drept anterior cu aplicabilitate locală dacă acest drept este recunoscut prin legislația statului membru în cauză și în limita teritoriului în care este recunoscut.

Articolul 15

Epuizarea drepturilor conferite de o marcă

- (1) Marca nu dă dreptul titularului său să interzică utilizarea acesteia pentru produsele care au fost introduse pe piața Uniunii sub această marcă de către titular sau cu consimțământul acestuia.
- (2) Alineatul (1) nu se aplică atunci când există motive justificate pentru ca titularul să se opună comercializării ulterioare a produselor, în special atunci când starea produselor se modifică sau se deteriorează după introducerea lor pe piață.

Articolul 16

Utilizarea mărcii

- (1) Dacă, în termen de cinci ani de la data înregistrării, marca nu a fost utilizată efectiv de către titular în statul membru în cauză pentru produsele sau serviciile pentru care aceasta este înregistrată sau dacă o astfel de utilizare a fost suspendată pe o perioadă neîntreruptă de cinci ani, marca este supusă limitelor și sancțiunilor prevăzute la articolul 17, la articolul 19 alineatul (1), la articolul 46 alineatul (1) și la articolul 48 alineatele (3) și (4), cu excepția cazului în care există un motiv întemeiat pentru a nu fi fost utilizată.

Marți, 25 februarie 2014

(2) În cazul în care un stat membru prevede proceduri de opoziție ca urmare a înregistrării, perioada de cinci ani menționată la alineatul (1) se calculează de la data la care marca nu mai poate face obiectul unei opoziții sau, în cazul în care a fost depusă o opoziție și nu a fost retrasă, de la data la care decizia de a pune capăt procedurii de opoziție a devenit definitivă.

(3) În ceea ce privește mărcile care au făcut obiectul unei înregistrări în temeiul acordurilor internaționale care produc efecte într-un stat membru, perioada de cinci ani menționată la alineatul (1) se calculează de la data la care marca nu mai poate fi respinsă sau nu mai poate face obiectul unei opoziții. În cazul în care a fost depusă o opoziție și nu a fost retrasă, perioada se calculează de la data la care decizia de a pune capăt procedurii de opoziție a devenit definitivă.

(3a) Data de începere a perioadei de cinci ani menționată la alineatele (1), (2) și (3) este înscrisă în registru. [AM 36]

(4) În sensul alineatului (1) este considerată, de asemenea, utilizare:

(a) folosirea mărcii sub o formă care diferă prin elemente care nu alterează caracterul distinctiv în forma sub care aceasta a fost înregistrată, indiferent dacă marca în forma utilizată este sau nu înregistrată, de asemenea, în numele titularului;

(b) aplicarea mărcii pe produse sau pe ambalajul acestora în statul membru în cauză numai în scopul exportului.

(5) Utilizarea mărcii cu consimțământul titularului se consideră utilizare de către titular.

Articolul 17

Neutilizarea ca mijloc de apărare în cazul unei acțiuni în contrafacere

Titularul unei mărci este îndreptățit să interzică utilizarea unui semn numai în măsura în care nu riscă să fie decăzut din drepturile sale în temeiul articolului 19 la momentul introducerii acțiunii în contrafacere.

Articolul 18

Dreptul dobândit de titularul unei mărci înregistrate ulterior ca mijloc de apărare în cazul unei acțiuni în contrafacere

(1) În cadrul acțiunilor în contrafacere, titularul unei mărci nu este îndreptățit să interzică utilizarea unei mărci înregistrate ulterior în cazul în care acea marcă ulterioară nu poate fi declarată nulă în temeiul articolului 8, al articolului 9 alineatele (1) și (2) și al articolului 48 alineatul (3).

(2) În cadrul acțiunilor în contrafacere, titularul unei mărci nu este îndreptățit să interzică utilizarea unei mărci a Uniunii europene înregistrate ulterior în cazul în care acea marcă ulterioară nu poate fi declarată nulă în temeiul articolului 53 alineatele (3) și (4), al articolului 54 alineatele (1) și (2) sau al articolului 57 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009.

(3) În cazul în care titularul unei mărci nu este îndreptățit să interzică, în temeiul alineatelor (1) sau (2), utilizarea unei mărci înregistrate ulterior, titularul respectivei mărci înregistrate ulterior nu este îndreptățit să interzică utilizarea mărcii anterioare în cadrul acțiunilor în contrafacere, chiar dacă acest drept nu mai poate fi invocat împotriva mărcii ulterioare.

Secțiunea 4

Decăderea din drepturi a titularului unei mărci

Articolul 19

Absența unei utilizări efective ca motiv de decădere

(1) Titularul unei mărci poate fi decăzut din drepturile sale dacă, pe o perioadă neîntreruptă de cinci ani, marca nu a fost utilizată efectiv în statul membru în cauză, pentru produsele sau serviciile pentru care aceasta este înregistrată și dacă nu există motive întemeiate pentru a nu fi fost utilizată.

(2) Nicio persoană nu poate reclama decăderea din drepturi a titularului unei mărci dacă, între expirarea acestei perioade de cinci ani și prezentarea cererii de decădere, marca a început sau a reînceput să fie utilizată efectiv.

Marti, 25 februarie 2014

(3) Începerea sau reluarea utilizării, dacă are loc într-un termen de trei luni înainte de prezentarea cererii de decădere și cel mai devreme la expirarea perioadei neîntrerupte de cinci ani de neutilizare, nu este luată în considerare atunci când pregătirile pentru începerea sau reluarea utilizării intervin doar după ce titularul a luat la cunoștință că cererea de decădere ar putea fi prezentată.

Articolul 20

Evoluția spre o denumire uzuală sau o indicație înșelătoare ca motive de decădere

Titularul unei mărci poate fi decăzut din drepturile sale atunci când, după data înregistrării sale, marca:

- (a) a devenit, prin activitatea sau inactivitatea titularului său, denumirea uzuală în comerț a unui produs sau a unui serviciu pentru care ea este înregistrată;
- (b) este capabilă, ca urmare a folosirii de către titular sau cu consimțământul lui, pentru produsele sau serviciile pentru care aceasta este înregistrată, să inducă publicul în eroare în primul rând cu privire la natura, calitatea sau proveniența geografică a acestor produse sau servicii.

Articolul 21

Decăderea din drepturi numai pentru o parte a produselor sau a serviciilor

Atunci când există cauze pentru decăderea din drepturi a titularului unei mărci numai pentru o parte din produsele sau serviciile pentru care această marcă a fost înregistrată, decăderea din drepturi acoperă numai produsele sau serviciile în cauză.

Secțiunea 5

Mărcile ca obiect al dreptului de proprietate

Articolul 22

Transferul mărcilor înregistrate

(1) O marcă poate fi transferată, independent de transferul întreprinderii, pentru toate sau pentru o parte dintre produsele sau serviciile pentru care este înregistrată.

(2) Un transfer al întregii întreprinderi implică transferul mărcii, cu excepția cazului în care există o convenție contrară sau în cazul în care aceasta rezultă în mod evident din împrejurări. Această dispoziție se aplică obligației contractuale de a transfera întreprinderea.

~~(3) Fără a aduce atingere alineatului (2), cesiunea mărcii se face în scris și necesită semnătura părților contractante, în afară de cazul în care rezultă dintr-o hotărâre judecătorească; în caz contrar, cesiunea este nulă. [AM 37]~~

(4) La cererea uneia dintre părți, transferul se înscrie în registru și se publică, **în cazul în care partea solicitantă a furnizat oficiului probe documentare care atestă transferul.** [AM 38]

(5) Până când ~~transferul nu este înscris în registru~~ **cererea de înregistrare a transferului nu a fost primită de oficiu**, succesorul în drepturi nu poate să invoce drepturile care decurg din înregistrarea mărcii împotriva terților. [AM 39]

(6) Atunci când trebuie să se respecte termenele impuse de oficiu, succesorul în drepturi poate să formuleze către oficiu declarațiile prevăzute în acest scop, de îndată ce acesta din urmă a primit cererea de înregistrare a transferului.

Articolul 23

Drepturi reale

(1) O marcă poate, independent de întreprindere, să facă obiectul unui gaj sau al unui alt drept real.

(2) La cererea uneia dintre părți, drepturile menționate la alineatul (1) se înscriu în registru și se publică.

Marți, 25 februarie 2014

Articolul 24

Executare silită

- (1) Marca poate să facă obiectul unor măsuri de executare silită.
- (2) La solicitarea uneia dintre părți, executarea silită se înscrie în registru și se publică.

Articolul 25

Procedura de insolvență

În cazul în care o marcă este implicată într-o procedură de insolvență, la cererea autorității competente, o mențiune în acest sens se consemnează în registru și se publică.

Articolul 26

Licențe

- (1) O marcă poate face obiectul licențelor pentru toate sau pentru o parte din produsele sau serviciile pentru care ea este înregistrată și pentru tot teritoriul sau pentru o parte a teritoriului unui stat membru. Licențele pot fi exclusive sau neexclusive.
- (2) Titularul mărcii poate invoca drepturile conferite de această marcă față de un licențiat care încalcă una dintre clauzele contractului de licență, în ceea ce privește:
 - (a) durata sa;
 - (b) forma acoperită prin înregistrarea sub care marca poate fi utilizată;
 - (c) natura produselor sau a serviciilor pentru care se acordă licența;
 - (d) teritoriul pe care marca poate fi aplicată sau
 - (e) calitatea produselor fabricate sau a serviciilor asigurate de licențiat.
- (3) Fără a aduce atingere dispozițiilor din contractul de licență, licențiatul nu poate iniția o acțiune în contrafacerea unei mărci decât cu acordul titularului acesteia. Cu toate acestea, titularul unei licențe exclusive poate iniția o astfel de acțiune în cazul în care, după notificare, titularul mărcii nu introduce el însuși o acțiune în contrafacere într-un termen corespunzător.
- (4) Orice licențiat are dreptul de a interveni în acțiunea în contrafacere inițiată de titularul mărcii, pentru a obține repararea prejudiciului suferit.
- (5) La solicitarea uneia dintre părți, acordarea sau transferul unei licențe de marcă se înscrie în registru și se publică.

Articolul 27

Cerere de înregistrare a unei mărci ca obiect al dreptului de proprietate

Articolele 22-26 se aplică în cazul cererilor de înregistrare a mărcilor.

Secțiunea 6

Mărcile de garantare, mărcile de certificare și mărcile colective

Articolul 28

Definiții

În sensul prezentei secțiuni, se aplică următoarele:

1. „marcă de garantare sau de certificare” înseamnă o marcă desemnată astfel la data depunerii cererii și care este în măsură să facă distincția între produsele sau serviciile pentru care originea geografică, materialul, modul de fabricare a produselor sau de prestare a serviciilor, calitatea, exactitatea sau alte caracteristici ale produselor și serviciilor sunt certificate de către titularul mărcii și produsele și serviciile care nu beneficiază de o astfel de certificare;

Marti, 25 februarie 2014

2. „marcă colectivă” înseamnă o marcă desemnată astfel la data depunerii cererii și care este în măsură să facă distincția între produsele sau serviciile membrilor unei asociații care deține drepturile asupra mărcii și produsele sau serviciile altor întreprinderi. [AM 40]

Articolul 29

Mărcile de garantare și mărcile de certificare

- (1) Statele membre pot să prevadă înregistrarea unor mărci de garantare sau de certificare.
- (2) Statele membre pot să prevadă că mărcile de garantare sau de certificare nu vor fi înregistrate, titularul va fi decăzut din drepturile sale ori va fi declarată nulitatea mărcilor, pentru alte cauze decât cele prevăzute la articolele 3,19 și 20, în măsura în care acest fapt este impus de funcția acestor mărci.
- (3) O marcă de garantare sau de certificare, constând din semnele sau indicațiile care pot servi pentru desemnarea, în comerț, a provenienței geografice a produselor sau a serviciilor nu îndreptățește titularul să interzică unui terț utilizarea în comerț a acestor semne sau indicații, atât timp cât sunt folosite conform practicilor loiale în domeniul industrial sau comercial. În special, o astfel de marcă nu poate fi opusă unui terț abilitat să utilizeze o denumire geografică.

Articolul 30

Mărci colective

- (1) Statele membre prevăd înregistrarea mărcilor colective.
- (2) Pot depune mărci colective asociațiile de fabricanți, producători, prestatori de servicii sau comercianți care, în termenii legislației care li se aplică, au capacitatea, în nume propriu, să fie titulari de drepturi și obligații de orice natură, să atribuie contracte sau să întocmească alte acte juridice și să stea în justiție, precum și persoanele juridice de drept public.
- (3) Prin derogare de la articolul 4 alineatul (1) litera (c), semnele sau indicațiile care pot servi pentru desemnarea, în comerț, a provenienței geografice a produselor sau a serviciilor pot să constituie mărci colective.

O marcă colectivă nu îndreptățește titularul să interzică unui terț utilizarea în comerț a respectivelor semne sau indicații, atâta timp cât acestea sunt folosite conform practicilor loiale în domeniul industrial sau comercial. În special, o astfel de marcă nu poate fi opusă unei părți terțe care este îndreptățită să utilizeze o denumire geografică.

Articolul 31

Regulament de utilizare a mărcii colective

- (1) Solicitantul unei mărci colective prezintă **oficiului** regulamentul de utilizare a acesteia. [AM 41]
- (2) Regulamentul de utilizare indică persoanele autorizate să utilizeze marca, condițiile de afiliere la asociație, precum și condițiile de utilizare a mărcii, inclusiv sancțiunile. Regulamentul de utilizare a mărcilor menționate la articolul 30 alineatul (3) autorizează orice persoană ale cărei produse sau servicii provin din zona geografică respectivă să devină membră a asociației care deține drepturile asupra mărcii.

Articolul 32

Respingerea cererii

- (1) Pe lângă motivele de respingere a cererii de înregistrare a unei mărci, prevăzute la articolele 4 și 5, cererea de înregistrare a mărcii colective se respinge dacă nu se respectă dispozițiile articolului 28 alineatul (2) sau ale articolelor 30 și 31 ori dacă regulamentul de utilizare contravine ordinii publice sau bunelor moravuri.
- (2) Cererea de înregistrare a mărcii colective se respinge și în cazul în care publicul riscă să fie indus în eroare în ceea ce privește caracterul sau semnificația mărcii și, mai ales, dacă există probabilitatea ca aceasta să fie considerată a fi altceva decât o marcă colectivă.
- (3) Cererea nu se respinge în cazul în care solicitantul îndeplinește cerințele prevăzute la alineatele (1) și (2), ca urmare a modificării regulamentulului de utilizare.

Marți, 25 februarie 2014

Articolul 33

Utilizarea mărcilor colective

Cerințele articolului 16 sunt îndeplinite atunci când o marcă colectivă este utilizată în mod efectiv, în conformitate cu articolului 16, de către orice persoană abilitată să utilizeze această marcă.

Articolul 34

Modificarea regulamentului de utilizare a mărcii colective

- (1) Titularul unei mărci colective transmite oficiului orice regulament de utilizare modificat.
- (2) Modificarea se menționează în registru, cu excepția cazului în care regulamentul de utilizare modificat nu respectă cerințele articolului 31 sau implică unul dintre motivele de respingere menționate la articolul 32.
- (3) Regulamentului de utilizare modificat i se aplică articolul 42 alineatul (2).
- (4) În sensul prezentei directive, modificarea regulamentului de utilizare nu produce efecte decât de la data înscrierii în registru a mențiunii de modificare.

Articolul 35

Persoanele îndreptățite să introducă o acțiune în contrafacere

- (1) Articolul 26 alineatele (3) și (4) se aplică oricărei persoane abilitate să utilizeze o marcă colectivă.
- (2) În cazul în care persoanele abilitate să utilizeze o marcă colectivă au suferit prejudicii în urma utilizării neautorizate a acesteia, titularul mărcii colective este îndreptățit să ceară, în numele lor, repararea prejudiciului.

Articolul 36

Motive suplimentare de decădere din drepturi

Pe lângă motivele de decădere prevăzute la articolele 19 și 20, titularul unei mărci colective este decăzut din drepturile sale în urma unei cereri depuse la oficiu sau pe baza unei cereri reconvenționale într-o acțiune de contrafacere pe baza următoarelor motive:

- (a) titularul nu ia măsuri adecvate în vederea prevenirii unei utilizări a mărcii care nu ar fi compatibilă cu condițiile de utilizare prevăzute de regulamentul de utilizare, a cărui modificare, dacă este cazul, a fost menționată în registru;
- (b) modul în care marca a fost utilizată de către persoanele abilitate a avut drept consecință posibilitatea ca marca să inducă consumatorul în eroare în sensul articolului 32 alineatul (2);
- (c) modificarea regulamentului de utilizare a mărcii a fost menționată în registru prin încălcarea dispozițiilor articolului 34 alineatul (2), cu excepția cazului în care titularul mărcii respectă, printr-o nouă modificare a regulamentului de utilizare, condițiile stabilite de articolul respectiv.

Articolul 37

Motive suplimentare de nulitate

Pe lângă motivele de nulitate prevăzute la articolele 4 și 5, o marcă colectivă care este înregistrată prin încălcarea dispozițiilor articolului 32 este declarată nulă, cu excepția cazului în care titularul mărcii se conformează, prin modificarea regulamentului de utilizare, cerințelor prevăzute la articolul 32.

Capitolul 3

Proceduri

Secțiunea 1

Cereri și înregistrare

Articolul 38

Condiții pe care cererile trebuie să le îndeplinească

- (1) O cerere de înregistrare a unei mărci conține, **cel puțin**: [AM 42]

Marti, 25 februarie 2014

- (a) cererea de înregistrare;
 - (b) datele care permit identificarea solicitantului;
 - (c) lista produselor sau a serviciilor pentru care se cere înregistrarea;
 - (d) o reprezentare a mărcii.
- (2) Cererea de înregistrare a unei mărci face obiectul plății unei taxe de depunere și, dacă este cazul, a unora sau a mai multor taxe per clasă.

Articolul 39

Data de depunere

- (1) Data de depunere a cererii de înregistrare a unei mărci este data la care documentele care conțin informațiile specificate la articolul 38 sunt depuse la Oficiu de către solicitant.
- (2) În plus, statele membre pot adopta dispoziții conform cărora data de depunere să fie condiționată de plata taxei de depunere sau de înregistrare de bază.

Articolul 40

Denumirea și clasificarea produselor și serviciilor

- (1) Produsele și serviciile pentru care se solicită înregistrarea se clasifică în conformitate cu sistemul de clasificare stabilit de Aranjamentul de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor, din 15 iunie 1957 (denumit în continuare „Clasificarea Nisa”).
- (2) Produsele și serviciile pentru care se solicită protecția sunt identificate de către solicitant cu suficientă claritate și precizie pentru a permite autorităților competente și agenților economici să determine, bazându-se exclusiv pe identificarea respectivă, amploarea protecției urmărite. Lista de produse și servicii permite ca fiecare element să fie clasificat într-o singură clasă din cele prevăzute de Clasificarea Nisa.
- (3) În sensul alineatului (2), se pot utiliza indicațiile generale incluse în titlurile claselor cuprinse în Clasificarea Nisa sau alți termeni generali, cu condiția ca aceștia să respecte standardele necesare de claritate și precizie.
- (4) Oficiul respinge cererea, în măsura în care termenii sunt neclari sau imprecisi, dacă solicitantul nu sugerează o formulare acceptabilă în termenul stabilit de către oficiu în acest sens. Din motive de claritate și securitate juridică, oficiile întocmesc, în cooperare unele cu altele, o listă care să reflecte practicile lor administrative în ceea ce privește clasificarea produselor și serviciilor.
- (5) Utilizarea termenilor generali, inclusiv a indicațiilor generale ale titlurilor claselor din Clasificarea Nisa, se interpretează ca incluzând toate produsele sau serviciile cuprinse în mod clar în sensul literal al indicației sau al termenului. Utilizarea acestor termeni sau indicații nu se interpretează ca incluzând o cerere privind produsele sau serviciile care nu sunt cuprinse în respectivul sens.
- (6) În cazul în care solicitantul solicită înregistrarea pentru mai multe clase, ~~sunt grupate~~ **acesta grupează produsele și serviciile** în funcție de clasele cuprinse în Clasificarea Nisa, fiecare grup fiind precedat de numărul clasei căreia îi aparține respectivul grup de produse sau servicii și ~~prezintă~~ **le prezintă** în ordinea claselor. [AM 43]
- (7) Clasificarea produselor și serviciilor se efectuează în scopuri exclusiv administrative. Produsele și serviciile nu sunt considerate ca fiind asemănătoare între ele doar pe motiv că figurează în aceeași clasă în conformitate cu Clasificarea Nisa, și nici diferite unele de altele pe motiv că apar în clase diferite în conformitate cu Clasificarea Nisa.

Articolul 41

Examinarea ex officio

~~Examinarea ex officio pe care oficiile o întreprind pentru a decide dacă o cerere de înregistrare a unei mărci este eligibilă pentru înregistrare se limitează la absența motivelor absolute de refuz prevăzute la articolul 4.~~ [AM 44]

Articolul 42

Observații ale terților

- (1) Înainte de înregistrarea unei mărci, orice persoană fizică sau juridică și orice grup sau organism care reprezintă fabricanții, producătorii, furnizorii de servicii, comercianții sau consumatorii pot prezenta oficiului observații scrise, explicând care este motivul, dintre cele enumerate la articolul 4, pentru care marca nu trebuie să fie înregistrată ex officio. Aceștia nu dobândesc calitatea de părți în cadrul procedurii în fața oficiului.

Marți, 25 februarie 2014

(2) Pe lângă motivele menționate la alineatul (1), orice persoană fizică sau juridică și orice grup sau organism care reprezintă fabricanții, producătorii, furnizorii de servicii, comercianții sau consumatorii pot prezenta oficiului observații scrise întemeiate pe un anumit motiv pentru care o cerere de marcă colectivă ar trebui să fie refuzată în temeiul articolului 32 alineatele (1) și (2).

(2a) Statele membre care au stabilit proceduri de opoziție bazate pe motive absolute prevăzute la articolul 4 nu trebuie să pună în aplicare prezentul articol. [AM 45]

Articolul 43

Împărțirea cererilor și a înregistrărilor

Solicitantul sau titularul poate împărți o cerere de înregistrare sau o înregistrare de marcă într-una sau mai multe cereri sau înregistrări separate, depunând o declarație la oficiu.

Articolul 44

Taxe

Înregistrarea și reînnoirea unei mărci sunt condiționate de plata unei taxe suplimentare pentru fiecare clasă de produse și servicii înregistrată după prima clasă.

Secțiunea 2

Procedurile de opoziție, decădere din drepturi și nulitate

Articolul 45

Procedura de opoziție

(1) Statele membre prevăd o procedură administrativă eficientă și rapidă la oficiile lor pentru formularea unei opoziții în ceea ce privește înregistrarea unei mărci din motivele prevăzute la articolul 5.

(2) Procedura administrativă menționată la alineatul (1) prevede că cel puțin titularul unuia dintre drepturile anterioare enumerate la **articolul 4 alineatul (1) litera (i), la articolul 5 alineatele alin. (2) și la articolul 5 alineatul (3) litera (a)** trebuie să fie în măsură să prezinte un act de opoziție. **Un act de opoziție poate fi prezentat pe baza unuia sau mai multor drepturi anterioare, cu condiția ca toate acestea să aparțină aceluiași titular, precum și pe baza totalității produselor sau serviciilor sau a unei părți a produselor sau serviciilor pentru care dreptul anterior a fost înregistrat sau solicitat, și poate fi exercitat împotriva totalității produselor sau serviciilor sau a unei părți a produselor sau serviciilor pentru care a fost solicitată marca contestată. [AM 46]**

(3) ~~Partea care a formulat opoziția și solicitantul beneficiază de cel puțin~~ **Părților li se acordă, la cererea lor comună, un termen de minimum două luni înainte de începerea pe durată** procedurii de opoziție pentru a negocia posibilitatea unei soluționări amiabile între părți. **[AM 47]**

Articolul 46

Neutilizarea ca mijloc de apărare în procedura de opoziție

(1) În procedurile administrative de opoziție, în cazul în care, la data depunerii cererii sau la data de prioritate a mărcii ulterioare, perioada de cinci ani în care marca anterioară ar fi trebuit să fie utilizată efectiv, astfel cum se prevede la articolul 16, a expirat, titularul unei mărci anterioare care a notificat opoziția furnizează, la cererea solicitantului, dovada că marca anterioară a fost utilizată efectiv, astfel cum se prevede la articolul 16, în perioada de cinci ani care precedă data de depunere sau data de prioritate a mărcii ulterioare ori că au existat motive întemeiate pentru neutilizare. În absența unei astfel de dovezi, opoziția se respinge.

(2) În cazul în care marca anterioară a fost utilizată doar pentru o parte dintre produsele sau serviciile pentru care a fost înregistrată, aceasta se consideră înregistrată, în sensul examinării opoziției prevăzute la alineatul (1), doar pentru acea parte de produse sau servicii.

(3) Alineatele (1) și (2) se aplică în cazul în care marca anterioară este o marcă **a Uniunii Europene**. În acest caz, utilizarea efectivă a mărcii **Uniunii Europene** se stabilește în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009.

Marti, 25 februarie 2014

Articolul 47

Procedura de decădere din drepturi sau de declarare a nulității

- (1) Statele membre prevăd o procedură administrativă **eficientă și rapidă** de decădere din drepturi sau de declarare a nulității unei mărci la oficiile lor. **[AM 48]**
- (2) Procedura administrativă de decădere din drepturi prevede că titularul unei mărci este decăzut din drepturile sale din motivele prevăzute la articolele 19 și 20.
- (3) Procedura administrativă de nulitate prevede că marca este declarată nulă pe baza a cel puțin unuia dintre următoarele motive:
- (a) marca nu ar fi trebuit să fie înregistrată, deoarece nu se conformează cerințelor prevăzute la articolul 4;
 - (b) marca nu ar fi trebuit să fie înregistrată, din cauza existenței unui drept anterior în sensul articolului 5 alineatele (2) și (3);
- (4) Procedura administrativă prevede că cel puțin următoarele persoane trebuie să fie în măsură să depună o cerere de decădere sau de declarare a nulității:
- (a) în cazul alineatului (2) și al alineatului (3) litera (a), orice persoană fizică sau juridică și orice grup sau organism constituit în scopul de a reprezenta interesul fabricanților, al producătorilor, al furnizorilor de servicii, al comercianților sau al consumatorilor, care, în conformitate cu legea care îi este aplicabilă, are capacitatea de a sta în justiție ca reclamant sau pârât;
 - (b) în cazul alineatului (3) litera (b), titularul unui drept anterior menționat la articolul 5 alineatele (2) și (3).
- (4a) O cerere de decădere din drepturi sau de declarare a nulității unei mărci poate fi depusă împotriva totalității produselor sau serviciilor sau a unei părți a produselor sau serviciilor pentru care a fost înregistrată marca contestată. [AM 49]**
- (4b) O cerere de declarare a nulității unei mărci poate fi depusă pe baza unuia sau mai multor drepturi anterioare, cu condiția ca toate acestea să aparțină aceluiași titular. [AM 50]**

Articolul 48

Neutilizarea ca mijloc de apărare în procedurile care solicită declararea nulității

- (1) În procedurile administrative de declarare a nulității pe baza existenței unei mărci înregistrate cu o dată de depunere anterioară sau cu o dată de prioritate, în cazul în care titularul mărcii ulterioare solicită acest lucru, titularul mărcii anterioare prezintă dovada că, în perioada de cinci ani care precedă data cererii de declarare a nulității, marca anterioară a fost utilizată în mod efectiv, astfel cum se prevede la articolul 16, pentru produsele sau serviciile pentru care marca este înregistrată și pe care titularul le invocă drept justificare pentru cererea sa sau că există motive întemeiate pentru neutilizare, cu condiția ca perioada de cinci ani în care marca anterioară ar fi trebuit să fie utilizată în mod efectiv să fi expirat la data cererii de declarare a nulității. **[AM 51]**
- (2) În cazul în care, la data depunerii cererii sau la data de prioritate a mărcii ulterioare, perioada de cinci ani în care marca anterioară ar fi trebuit să fie utilizată efectiv, astfel cum se prevede la articolul 16, a expirat, titularul mărcii anterioare prezintă, pe lângă dovada prevăzută la alineatul (1), dovada că marca a fost utilizată în mod efectiv în perioada de cinci ani care precedă data de depunere sau data de prioritate ori că au existat motive întemeiate pentru neutilizare.
- (3) În absența dovezilor menționate la alineatele (1) și (2), cererea de declarare a nulității pe baza existenței unei mărci anterioare se respinge.
- (4) În cazul în care marca anterioară a fost utilizată, în conformitate cu articolul 16, doar pentru o parte dintre produsele sau serviciile pentru care a fost înregistrată, aceasta se consideră înregistrată, în sensul examinării cererii de declarare a nulității, doar pentru acea parte de produse sau servicii.
- (5) Alineatele (1) – (4) se aplică în cazul în care marca anterioară este o marcă a Uniunii Europene. În acest caz, utilizarea efectivă a mărcii Uniunii Europene se stabilește în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009.

Marți, 25 februarie 2014

Articolul 49

Efecte ale decăderii din drepturi și ale nulității

- (1) În măsura în care titularul a fost decăzut din drepturi, se consideră că marca înregistrată nu a avut, începând cu data depunerii cererii de decădere, efectele prevăzute de prezenta directivă. În decizie se poate stabili, la cererea uneia dintre părți, o dată anterioară la care a intervenit unul dintre motivele decăderii.
- (2) În măsura în care marca înregistrată a fost declarată nulă, se consideră că aceasta nu a avut, încă de la început, efectele prevăzute de prezenta directivă.

Secțiunea 3

Durata și reînnoirea înregistrării

Articolul 50

Durata înregistrării

- (1) Durata înregistrării mărcii este de 10 ani, cu începere de la data depunerii cererii.
- (2) Înregistrarea poate fi reînnoită, conform articolului 51, pe perioade de câte 10 ani.

Articolul 51

Reînnoirea

- (1) Înregistrarea mărcii se reînnoiește la cererea titularului mărcii sau a oricărei alte persoane autorizate de acesta, cu condiția ca taxele de reînnoire să fi fost achitate.
- (2) Oficiul informează titularul mărcii, precum și pe orice alt titular al unui drept înregistrat privind o marcă, cu privire la expirarea înregistrării, în timp util înaintea respectivei expirări. Absența acestei informări nu atrage răspunderea oficiului.
- (3) Cererea de reînnoire se depune și taxa de reînnoire se achită într-o perioadă de șase luni care expiră în ultima zi a lunii în decursul căreia se încheie perioada de protecție. În caz contrar, cererea mai poate fi depusă în termen de șase luni de la data menționată în prima teză. În această nouă perioadă trebuie plătite taxele de reînnoire, precum și o taxă suplimentară.
- (4) În cazul în care cererea este depusă și taxele sunt achitate doar pentru o parte dintre produsele sau serviciile pentru care este înregistrată marca, înregistrarea se reînnoiește doar pentru acele produse sau servicii.
- (5) Reînnoirea produce efecte în ziua următoare datei expirării înregistrării existente. Reînnoirea se înregistrează și se publică.

Secțiunea 3a

Comunicarea cu oficiul

Articolul 51 a

Comunicarea cu oficiul

Părțile la procedură sau, dacă sunt desemnați, reprezentanții acestora, desemnează o adresă oficială pe teritoriul unuiia dintre statele membre pentru toate comunicările oficiale cu oficiul. [AM 53]

Capitolul 4

Cooperarea administrativă

Articolul 52

Cooperarea în domeniul înregistrării și administrării mărcilor

Statele membre se asigură că oficiile cooperează **în mod eficace** între ele, precum și cu agenția, pentru a promova convergența practicilor și a instrumentelor și pentru a obține rezultate **mai** coerente în examinarea și înregistrarea mărcilor. [AM 52]

Marti, 25 februarie 2014

Articolul 53

Cooperarea în alte sectoare

Statele membre se asigură că oficiile cooperează **în mod eficace** cu agenția în toate sectoarele în care își desfășoară activitatea, altele decât cele menționate la articolul 52, care sunt relevante pentru protecția mărcilor în Uniune. [AM 54]

Capitolul 5

Dispoziții finale

Articolul 54

Transpunere

(1) Statele membre adoptă actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolelor 2 – 6, 8 – 14, 16, 17, 18, 22 – 28 și 30 – 53 în termen de cel mult 24 de luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive. Statele membre comunică Comisiei textul acestor acte.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Acestea includ, de asemenea, o mențiune potrivit căreia trimiterile din cadrul actelor cu putere de lege și al actelor administrative în vigoare la directiva abrogată prin prezenta directivă trebuie interpretate ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri și modul în care se formulează această mențiune.

(2) Statele membre transmit Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 55

Abrogare

Directiva 2008/95/CE se abrogă cu efect de la [ziua următoare datei stabilite la articolul 54 alineatul (1) primul paragraf din prezenta directivă], fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în dreptul național a directivei menționate în partea B a anexei I la Directiva 2008/95/CE.

Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 56

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolele 1, 7, 15, 19, 20, 21 și 54 – 57 se aplică de la [ziua următoare datei stabilite la articolul 54 alineatul (1) primul paragraf din prezenta directivă].

Articolul 57

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la ...,

Pentru Parlamentul European

Președintele

Pentru Consiliu

Președintele

Marți, 25 februarie 2014

ANEXĂ

Tabel de corespondență

Directiva 2008/95/CE	Prezenta directivă
Articolul 1	Articolul 1
—	Articolul 2
Articolul 2	Articolul 3
Articolul 3 alineatul (1) literele (a) – (h)	Articolul 4 alineatul (1) literele (a) – (h)
—	Articolul 4 alineatul (1) literele (i) și (j)
—	Articolul 4 alineatele (2) și (3) prima teză
Articolul 3 alineatul (2) literele (a) – (c)	Articolul 4 alineatul (4) literele (a) – (c)
Articolul 3 alineatul (2) litera (d)	Articolul 4 alineatul (3) a doua teză
Articolul 3 alineatul (3) prima teză	Articolul 4 alineatul (5)
Articolul 3 alineatul (3) a doua teză	Articolul 4 alineatul (6)
Articolul 4 alineatele (1) și (2)	Articolul 5 alineatele (1) și (2)
Articolul 4 alineatul (3) și alineatul (4) litera (a)	Articolul 5 alineatul (3) litera (a)
—	Articolul 5 alineatul (3) litera (b)
Articolul 4 alineatul (4) litera (g)	Articolul 5 alineatul (3) litera (c)
—	Articolul 5 alineatul (3) litera (d)
Articolul 4 alineatul (4) literele (b) și (c)	Articolul 5 alineatul (4) literele (a) și (b)
Articolul 4 alineatul (4) literele (d) – (f)	—
Articolul 4 alineatele (5) și (6)	Articolul 5 alineatele (5) și (6)
—	Articolul 8
Articolul 5 alineatul (1) prima frază introductivă	Articolul 10 alineatul (1)
Articolul 5 alineatul (1) a doua frază introductivă	Articolul 10 alineatul (2) teza introductivă
Articolul 5 alineatul (1) literele (a) și (b)	Articolul 10 alineatul (2) literele (a) și (b)
Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 10 alineatul (2)
Articolul 5 alineatul (3) literele (a) – (c)	Articolul 10 alineatul (3) literele (a) – (c)
—	Articolul 10 alineatul (3) litera (d)
Articolul 5 alineatul (3) litera (d)	Articolul 10 alineatul (3) litera (e)
—	Articolul 10 alineatul (3) litera (f)
—	Articolul 10 alineatele (4) și (5)
Articolul 5 alineatele (4) și (5)	Articolul 10 alineatele (6) și (7)
—	Articolul 11
—	Articolul 12
—	Articolul 13
Articolul 6 alineatul (1) literele (a) – (c)	Articolul 14 alineatul (1) literele (a) – (c)
—	Articolul 14 alineatul (2)

Marți, 25 februarie 2014

Directiva 2008/95/CE	Prezenta directivă
Articolul 6 alineatul (2)	Articolul 14 alineatul (3)
Articolul 7	Articolul 15
Articolul 8 alineatele (1) și (2)	Articolul 26 alineatele (1) și (2)
—	Articolul 26 alineatele (3) – (5)
Articolul 9	Articolul 9
Articolul 10 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 16 alineatul (1)
—	Articolul 16 alineatele (2) și (3)
Articolul 10 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 10 alineatul (4)
Articolul 10 alineatul (2)	Articolul 10 alineatul (5)
Articolul 10 alineatul (3)	—
Articolul 11 alineatul (1)	Articolul 48 alineatele (1) – (3)
Articolul 11 alineatul (2)	Articolul 46 alineatul (1)
Articolul 11 alineatul (3)	Articolul 17
Articolul 11 alineatul (4)	Articolul 17, articolul 46 alineatul (2) și articolul 48 alineatul (4)
—	Articolul 18
Articolul 12 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 19 alineatul (1)
Articolul 12 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 19 alineatul (2)
Articolul 12 alineatul (1) al treilea paragraf	Articolul 19 alineatul (3)
Articolul 12 alineatul (2)	Articolul 20
Articolul 13	Articolul 7 și articolul 21
Articolul 14	Articolul 6
—	Articolele 22 – 25
—	Articolul 27
—	Articolul 28
Articolul 15 alineatul (1)	Articolul 29 alineatele (1) și (2)
Articolul 15 alineatul (2)	Articolul 29 alineatul (3)
—	Articolul 30 – articolul 54 alineatul (1)
Articolul 16	Articolul 54 alineatul (2)
Articolul 17	Articolul 55
Articolul 18	Articolul 56
Articolul 19	Articolul 57

Marți, 25 februarie 2014

P7_TA(2014)0120

Închețarea și confiscarea produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni *I****Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 februarie 2014 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind închețarea și confiscarea beneficiilor provenite din săvârșirea de infracțiuni în Uniunea Europeană (COM(2012)0085 – C7-0075/2012 – 2012/0036(COD))****(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)**

(2017/C 285/36)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2012)0085),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2), articolul 82 alineatul (2) și articolul 83 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0075/2012),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 11 iulie 2012 ⁽¹⁾,
 - având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 10 octombrie 2012 ⁽²⁾,
 - având în vedere avizul Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene din 4 decembrie 2012,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 3 decembrie 2013, de a aproba poziția Parlamentului în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A7-0178/2013),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui/Președintei sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2012)0036**Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 februarie 2014 în vederea adoptării Directivei 2014/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind închețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană***(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Directiva 2014/42/UE.)*⁽¹⁾ JO C 299, 4.10.2012, p. 128.⁽²⁾ JO C 391, 18.12.2012, p. 134.

Mărți, 25 februarie 2014

P7_TA(2014)0121

Agenția Uniunii Europene pentru cooperare și formare în materie de aplicare a legii (Europol) *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Agenția Uniunii Europene pentru cooperare și formare în materie de aplicare a legii (Europol) și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI și 2005/681/JAI (COM(2013)0173 – C7-0094/2013 – 2013/0091(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2017/C 285/37)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2013)0173),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 88 și articolul 87 alineatul (2) litera (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0094/2013),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizele motivate prezentate de Camera Reprezentanților din Belgia, Bundesratul german și Parlamentul Spaniei în cadrul Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, în care se susține că proiectul de act legislativ nu respectă principiul subsidiarității,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și avizul Comisiei pentru bugete, al Comisiei pentru control bugetar și al Comisiei pentru afaceri constituționale (A7-0096/2014),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. subliniază că pentru extinderea mandatului Europol ar trebui să se aplice punctul 31 din Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară ⁽¹⁾; subliniază că orice decizie a autorității legislative în favoarea unei astfel de extinderi nu va aduce atingere deciziilor autorității bugetare în cadrul procedurii bugetare anuale;
 3. solicită Comisiei, de îndată ce regulamentul este convenit de către Parlamentul European și Consiliu, să ia în considerare pe deplin acordul, pentru a îndeplini cerințele bugetare și de personal ale Europol și noile sale sarcini, în special Centrul European de combatere a criminalității informatice, în conformitate cu punctul 42 din Declarația comună a Parlamentului European, Consiliul și Comisiei din 19 iulie 2012 privind agențiile descentralizate;
 4. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 373, 20.12.2013, p. 1.

Marți, 25 februarie 2014

P7_TC1-COD(2013)0091

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului privind instituirea Agenției Uniunii Europene pentru cooperare și formare în materie de aplicare a legii (Europol) și de abrogare a Deciziilor Decizie 2009/371/JAI a Consiliului și 2005/681/JAI [AM 1]

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 88 și articolul 87 alineatul (2) litera (b), [AM 2]

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

după consultarea Autorității Europene pentru Protecția Datelor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Europol a fost înființat prin Decizia 2009/371/JAI a Consiliului ⁽²⁾ ca entitate a Uniunii finanțată de la bugetul general al Uniunii pentru a sprijini și a consolida activitatea autorităților competente ale statelor membre și cooperarea reciprocă a acestora în ceea ce privește prevenirea și combaterea criminalității organizate, a terorismului și a altor forme de criminalitate gravă care afectează două sau mai multe state membre. Decizia 2009/371/JAI a înlocuit Convenția în temeiul articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) privind înființarea Oficiului European de Poliție (Convenția Europol) ⁽³⁾.
- (2) Articolul 88 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede că Europol trebuie să facă obiectul unui regulament adoptat în conformitate cu procedura legislativă ordinară. De asemenea, articolul prevede instituirea procedurii de control al activităților Europol de către Parlamentul European, la care parlamentele naționale sunt asociate, **în conformitate cu articolul 12 litera (c) din TUE și cu articolul 9 din Protocolul nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, cu scopul de a mări legitimitatea democratică și responsabilitatea EUROPOL în fața cetățenilor UE**. Prin urmare, este necesară înlocuirea Deciziei 2009/371/JAI cu un regulament de stabilire a normelor privind controlul parlamentar. [AM 3]
- (3) ~~Colegiul European de Poliție („CEPOL”) a fost instituit prin Decizia 2005/681/JAI ⁽⁴⁾ pentru a facilita cooperarea între forțele naționale de poliție prin organizarea și coordonarea activităților de formare cu o dimensiune polițienească europeană.~~ [AM 4]
- (4) „Programul de la Stockholm – O Europă deschisă și sigură în serviciul cetățenilor și pentru protecția acestora” ⁽⁵⁾ invită Europol să evolueze și să devină „un centru pentru schimbul de informații între autoritățile care asigură respectarea aplicării legii din statele membre, un furnizor de servicii și o platformă pentru serviciile de respectare a aplicării legii”. Pe baza unei evaluări a funcționării Europol, îmbunătățirea în continuare a eficacității sale operaționale este necesară pentru realizarea acestui obiectiv. ~~Programul de la Stockholm stabilește, de asemenea, obiectivul de a crea o cultură europeană veritabilă în domeniul respectării aplicării legii prin instituirea de programe europene de formare și de schimb pentru întregul personal cu competențe în materie de aplicare a legii la nivel național și la nivelul Uniunii.~~ [AM 5]

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 25 februarie 2014.

⁽²⁾ Decizia 2009/371/JAI a Consiliului din 6 aprilie 2009 privind înființarea Oficiului European de Poliție (Europol) (JO L 121, 15.5.2009, p. 37).

⁽³⁾ JO C 316, 27.11.1995, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 256, 1.10.2005, p. 63

⁽⁵⁾ JO C 115, 4.5.2010, p. 1.

Marti, 25 februarie 2014

- (5) Rețelele infracționale și teroriste la scară largă reprezintă o amenințare semnificativă la adresa securității interne a Uniunii, precum și a siguranței și bunăstării cetățenilor săi. Evaluările disponibile privind amenințările arată că grupurile infracționale devin din ce în ce mai mult poliinfracționale și operează transfrontalier. Prin urmare, este necesar ca autoritățile naționale de aplicare a legii să coopereze din ce în ce mai strâns cu omologii din alte state membre. În acest context, este necesar să se furnizeze Europol mijloacele necesare pentru a susține în mai mare măsură statele membre în ceea ce privește prevenirea criminalității, efectuarea de analize și desfășurarea de anchete în întreaga Uniune. Această necesitate a fost confirmată, de asemenea, în ~~evaluările Deciziilor~~ **evaluarea Deciziei 2009/371/JAI și 2005/681/JAI**. [AM 6]
- (6) ~~Ținând seama de legăturile existente între atribuțiile Europol și CEPOL, integrarea și raționalizarea funcțiilor celor două agenții ar consolida eficacitatea activității operaționale, relevanța activității formării și eficiența cooperării polițienești la nivelul Uniunii.~~ [AM 7]
- (7) ~~Deciziile Decizia 2009/371/JAI și 2005/681/JAI ar trebui, prin urmare, să fie abrogate și înlocuite~~ **abrogată și înlocuită** cu prezentul regulament, care se bazează pe lecțiile învățate din punerea în aplicare a ~~ambelor decizii respective decizii~~. **Agencia** Europol, astfel cum este instituit prin prezentul regulament, ar trebui să înlocuiască și să preia funcțiile Europol și CEPOL, astfel cum sunt prevăzute de ~~cele două decizii abrogate~~ **decizia abrogată**. [AM 8]
- (8) ~~Întrucât criminalitatea depășește adesea frontierele interne, Europol ar trebuie să sprijine și să consolideze acțiunile și cooperarea statelor membre în prevenirea și combaterea criminalității grave care afectează două sau mai multe state membre. Întrucât terorismul reprezintă una dintre cele mai grave amenințări~~ **o amenințare** la adresa securității Uniunii, Europol ar trebui să acorde asistență statelor membre pentru a face față provocărilor comune în această privință. În calitate de agenție a UE de aplicare a legii, Europol ar trebui, de asemenea, să susțină și să consolideze acțiunile și cooperarea privind combaterea formelor de criminalitate care afectează interesele UE. De asemenea, Europol ar trebui să ofere sprijin în prevenirea și combaterea infracțiunilor conexe săvârșite pentru a procura mijloacele necesare săvârșirii unor acte aflate în sfera de competență a Europol, pentru a le înlesni, pentru le săvârși sau pentru a asigura impunitatea acestora. [AM 9]
- (9) ~~Europol ar trebui să asigure o formare de calitate superioară, mai coerentă și mai consecventă pentru toate tipurile de personal responsabil cu aplicarea legii, într-un cadru clar în conformitate cu nevoile identificate în materie de formare.~~ [AM 10]
- (10) Europol ar trebui să poată solicita statelor membre să inițieze, să efectueze sau să coordoneze anchete penale în cazurile specifice în care cooperarea transfrontalieră ar contribui cu valoare adăugată. Europol ar trebui să informeze Eurojust cu privire la astfel de solicitări. **Europol ar trebui să justifice solicitarea**. [AM 11]
- (10a) **Europol ar trebui să țină evidența participărilor la activitățile echipelor comune de anchetă care se ocupă de criminalitatea care se încadrează în obiectivele Europol**. [AM 12]
- (10b) **Atunci când se stabilește o cooperare între Europol și statele membre cu privire la o anchetă specifică, ar trebui elaborate prevederi clare între Europol și statele membre implicate, care precizează sarcinile specifice care trebuie efectuate, gradul de participare a statelor membre în procedurile de investigare și judiciare, împărțirea responsabilităților și legea aplicabilă pentru a permite supravegherea judiciară**. [AM 13]
- (11) Pentru a spori eficacitatea Europol ca centru pentru schimbul de informații în Uniune, ar trebui să se prevadă obligații clare pentru statele membre de a furniza Europol datele necesare în scopul îndeplinirii obiectivelor sale. În punerea în aplicare a unor astfel de obligații, statele membre ~~ar trebui trebuie~~ să acorde o atenție specială furnizării de date relevante **numai** pentru combaterea infracțiunilor care sunt considerate priorități strategice și operaționale în cadrul instrumentelor de politică relevante ale Uniunii. De asemenea, statele membre ar trebui să furnizeze Europol o copie a schimburilor bilaterale și multilaterale de informații cu alte state membre referitoare la infracțiunile care se încadrează în obiectivele Europol **și să specifice sursa informațiilor**. În același timp, Europol ar trebui să crească nivelul sprijinului pe care îl acordă statelor membre, astfel încât să consolideze cooperarea reciprocă și schimbul de informații. Europol ~~ar trebui trebuie~~ să înainteze un raport anual tuturor instituțiilor Uniunii și parlamentelor naționale în care să prezinte în ce măsură statele membre îi furnizează informații. [AM 14]

Marți, 25 februarie 2014

- (12) În vederea asigurării unei cooperări eficiente între Europol și statele membre, în fiecare stat membru ar trebui să se înființeze o unitate națională. ~~Aceasta ar trebui să fie punctul principal de legătură între autoritățile naționale de aplicare a legii, institutele de formare și Europol. Acest regulament ar trebui să păstreze rolul unității naționale a Europol, care garantează și apără interesele naționale în cadrul agenției. Ar trebui să se mențină unitatea națională ca punct de legătură între Europol și autoritățile competente, garantându-i-se astfel un rol centralizator și, în același timp, de coordonator al tuturor activităților de cooperare ale statelor membre cu și prin intermediul Europol și asigurându-se în acest fel un răspuns unitar al statului membru la cerințele Europol.~~ Pentru a asigura un schimb de informații continuu și eficient între Europol și unitățile naționale și pentru a facilita cooperarea acestora, fiecare unitate națională ar trebui să detașeze cel puțin un ofițer de legătură la Europol. [AM 15]
- (13) Luând în considerare structura descentralizată a unora dintre statele membre și necesitatea de a asigura în anumite cazuri schimburi rapide de informații, Europol ar trebui să fie autorizat să coopereze în mod direct cu autoritățile de aplicare a legii în statele membre în cadrul anchetelor individuale, informând în același timp unitățile naționale Europol.
- (14) În vederea asigurării unei formări de înaltă calitate, coerente și consecvente în materie de aplicare a legii la nivelul Uniunii, Europol ar trebui să acționeze în conformitate cu politica Uniunii privind formarea în domeniul aplicării legii. Formarea la nivelul Uniunii ar trebui să fie disponibilă pentru toate tipurile de personal responsabil cu aplicarea legii. Europol ar trebui să asigure că formarea este evaluată, iar concluziile rezultate în urma evaluărilor privind nevoile în materie de formare sunt încorporate în activitatea de planificare pentru reducerea suprapunerilor. Europol ar trebui să promoveze recunoașterea în statele membre a formării furnizate la nivelul Uniunii. [AM 16]
- (15) Este necesar, de asemenea, să se îmbunătățească guvernanta Europol, prin urmărirea obiectivului de creștere a eficienței și prin raționalizarea procedurilor.
- (16) Comisia și statele membre ar trebui să fie reprezentate în cadrul Consiliului de administrație al Europol pentru a supraveghea cu eficacitate activitatea acestuia. ~~În scopul de a reflecta dublul mandat al noii agenții, sprijin operațional și formare în materie de aplicare a legii, Membrii titulari ai Consiliului de administrație ar trebui să fie numiți pe baza cunoștințelor lor privind cooperarea în domeniul aplicării legii, în timp ce membrii supleanți ar trebui să fie numiți pe baza cunoștințelor lor referitoare la formarea personalului responsabil cu aplicarea legii. Membrii supleanți ar trebui să acționeze în calitate de membri titulari în absența acestora și ori de câte ori au loc discuții sau se iau hotărâri referitoare la formare. Consiliul de administrație ar trebui să fie consiliat de un comitet științific în ceea ce privește aspectele tehnice în materie de formare.~~ [AM 17]
- (17) Consiliul de administrație ar trebui să i se acorde competențele necesare, în special cu privire la stabilirea bugetului, verificarea executării acestuia, adoptarea normelor financiare și a documentelor de planificare corespunzătoare, **adoptarea de măsuri pentru protejarea intereselor financiare ale Uniunii și combaterea fraudei, precum și adoptarea de norme pentru prevenirea și gestionarea conflictelor de interese**, instituirea unor proceduri de lucru transparente pentru luarea deciziilor de către directorul executiv al Europol și adoptarea raportului anual de activitate. Acesta ar trebui să exercite competențele de autoritate împuternicită să facă numiri în ceea ce privește personalul agenției, inclusiv directorul executiv. Pentru raționalizarea procesului de luare a deciziilor și pentru consolidarea supravegherii gestionării administrative și bugetare, Consiliul de administrație ar trebui să aibă, de asemenea, dreptul de a institui un comitet executiv. [AM 18]
- (18) În vederea asigurării unei funcționări cotidiene eficiente a Europol, directorul executiv ar trebui să fie reprezentantul legal și administratorul acestuia, acționând în condiții de deplină independență în îndeplinirea tuturor îndatoririlor sale și asigurând că Europol îndeplinește sarcinile prevăzute în prezentul regulament. În special, directorul executiv ar trebui să răspundă de elaborarea documentelor bugetare și de planificare înaintate Consiliului de administrație în vederea adoptării unei decizii, precum și de punerea în aplicare a programelor anuale și multianuale de lucru ale Europol și a altor documente de planificare.
- (19) În scopul prevenirii și combaterii criminalității care se încadrează în obiectivele sale, este necesar ca Europol să aibă la dispoziție informațiile cele mai complete și mai actualizate posibil. Prin urmare, **în măsura în care Europol poate fi considerat destinatarul legal al acestor date**, Europol ar trebui să fie în măsură să prelucreze datele pe care i le furnizează statele membre, țări terțe, organizații internaționale și organisme ale Uniunii, precum și date care provin din surse aflate la dispoziția publicului pentru înțelegerea fenomenelor și a tendințelor infracționale, colectarea de informații cu privire la rețele infracționale și detectarea de legături între diferite infracțiuni. [AM 19]

Marti, 25 februarie 2014

- (20) În scopul îmbunătățirii eficacității Europol în ceea ce privește furnizarea către autoritățile de aplicare a legii din statele membre de analize precise privind criminalitatea, Europol ar trebui să utilizeze noile tehnologii pentru prelucrarea datelor. Europol ar trebui să fie în măsură să detecteze rapid legături între anchete și moduri de operare comune unor grupuri infracționale diferite, să verifice încrucișat date și să aibă o imagine de ansamblu clară asupra tendințelor, ~~menținând~~ **asigurând** în același timp un nivel ridicat al protecției datelor cu caracter personal în cazul persoanelor fizice. ~~Prin urmare, bazele de date ale Europol nu ar trebui să fie predefinite, permițând acestuia să aleagă cea mai eficientă structură informatică.~~ Pentru a asigura un nivel ridicat al protecției datelor, ar trebui să se prevadă scopul operațiunilor de prelucrare și drepturile de acces, precum și garanții suplimentare specifice. **Prelucrarea datelor cu caracter personal trebuie să se facă cu respectarea principiului privind limitarea scopului și a principiului proporționalității.** [AM 20]
- (21) În vederea respectării dreptului de proprietate asupra datelor și a protecției informațiilor, statele membre și autoritățile din țările terțe și organizațiile internaționale ar trebui să fie în măsură să stabilească scopul în care Europol poate prelucra datele pe care le furnizează și să restricționeze drepturile de acces. **Delimitarea scopului contribuie la transparență, securitate juridică și predictibilitate și este esențială în special în domeniul cooperării polițienești, unde, de obicei, persoanele vizate nu știu că datele lor personale sunt colectate și prelucrate și unde utilizarea datelor cu caracter personal este susceptibilă de a avea un impact major asupra vieții și libertăților indivizilor.** [AM 21]
- (22) Pentru a asigura că datele sunt accesate numai de către persoanele pentru care accesul este necesar în scopul îndeplinirii sarcinilor lor, prezentul regulament ar trebui să stabilească norme detaliate privind diferite grade ale dreptului de acces la datele prelucrate de Europol. Normele respective ar trebui să nu aducă atingere restricțiilor în materie de acces impuse de furnizorii de date, întrucât principiul dreptului de proprietate asupra datelor ar trebui să fie respectat. Pentru a spori eficiența prevenirii și combaterii criminalității care se încadrează în obiectivele Europol, acesta ar trebui să notifice statelor membre informațiile care le vizează.
- (23) În vederea consolidării cooperării operaționale între agenții și, în special, în vederea stabilirii de legături între datele aflate deja în posesia diferitelor agenții, Europol ar trebui să acorde Eurojust și ~~Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF)~~ dreptul de a avea acces la datele pe care le deține și de a efectua căutări în acestea, **în conformitate cu garanțiile specifice stabilite.** [AM 22]
- (24) Europol ar trebui să întrețină relații de cooperare cu alte organisme ale Uniunii, autorități de aplicare a legii și ~~institute de formare în materie de aplicare a legii~~ din țări terțe, organizații internaționale și părți private, în măsura necesară pentru îndeplinirea sarcinilor sale. [AM 23]
- (25) Pentru a asigura eficacitatea operațională, Europol ar trebui să fie în măsură să facă schimb de informații de orice tip, cu excepția datelor cu caracter personal, cu alte organisme ale Uniunii, autorități de aplicare a legii și institute de formare în materie de aplicare a legii din țări terțe și organizații internaționale, în măsura necesară pentru îndeplinirea sarcinilor sale. ~~Întrucât societățile, întreprinderile, asociațiile de întreprinderi, organizațiile neguvernamentale și alte entități private dețin cunoștințe de specialitate și date cu relevanță directă pentru prevenirea și combaterea criminalității grave și a terorismului, Europol ar trebui să fie, de asemenea, în măsură să facă schimb de astfel de date cu părțile private.~~ Pentru a preveni și a combate criminalitatea informatică, în ceea ce privește incidentele legate de securitatea rețelelor și a informației, în temeiul Directivei [denumirea directivei adoptate] a Parlamentului European și a Consiliului privind măsuri de asigurare a unui nivel comun ridicat de securitate a rețelelor și a informației în Uniune (*), Europol ar trebui să coopereze și să facă schimb de informații, cu excepția datelor cu caracter personal, cu autoritățile naționale competente în materie de securitate a rețelelor și a sistemelor de informații. [AM 24]
- (26) În măsura necesară pentru îndeplinirea sarcinilor sale, Europol ar trebui să fie în măsură să facă schimb de date cu caracter personal cu alte organisme ale Uniunii. **Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor sprijină limitarea acestui schimb de informații la persoanele care au comis sau se presupune că ar putea comite infracțiuni care intră în domeniul de competență al Europol.** [AM 25]

(*) Propunere COM(2013)0048.

Marți, 25 februarie 2014

- (27) Criminalitatea gravă și terorismul au adesea conexiuni dincolo de teritoriul UE. Prin urmare, Europol ar trebui să fie în măsură să facă schimb de date cu caracter personal cu autoritățile de aplicare a legii din țările terțe și cu organizații internaționale cum ar fi Interpol, în măsura necesară pentru îndeplinirea sarcinilor sale. **În contextul schimbului de date cu caracter personal cu țări terțe și organizații internaționale, trebuie să se asigure un echilibru între caracterul necesar pentru aplicarea eficientă a legii și protecția datelor cu caracter personal.** [AM 26]
- (28) Europol ar trebui să fie în măsură să transfere date cu caracter personal către o autoritate a unei țări terțe sau o organizație internațională pe baza unei decizii a Comisiei care constată că țara sau organizația internațională în cauză asigură un nivel adecvat de protecție a datelor sau, în absența unei decizii privind caracterul adecvat al protecției, a unui acord internațional încheiat de Uniune în temeiul articolului 218 din TFUE sau a unui acord de cooperare încheiat între Europol și această țară terță înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament. Având în vedere articolul 9 din Protocolul 36 privind dispozițiile tranzitorii atașat la tratat, acordurile respective ar trebui să continue să producă efecte juridice atât timp cât nu sunt abrogate, anulate sau modificate în temeiul tratatului.
- (29) În cazul în care un transfer de date cu caracter personal nu se poate baza pe o decizie a Comisiei privind caracterul adecvat al protecției sau pe un acord internațional încheiat de Uniune sau pe un acord de cooperare în vigoare, Consiliul de administrație și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor ar trebui să poată autoriza un transfer sau o serie de transferuri, cu condiția asigurării unor garanții adecvate. Atunci când nu se aplică niciuna dintre situațiile de mai sus, directorul executiv ar trebui să poată autoriza transferul de date în cazuri excepționale pe baza unei analize de la caz la caz, dacă acest lucru este necesar pentru a proteja interesele esențiale ale unui stat membru, pentru a preveni un pericol iminent legat de criminalitate sau terorism, dacă transferul este necesar sau este solicitat în mod legal din motive importante de ordin public, dacă persoana vizată și-a dat consimțământul sau dacă sunt în joc interesele vitale ale persoanei vizate.
- (30) Europol ar trebui să fie în măsură să prelucreze date cu caracter personal care provin de la părți private și persoane private numai dacă acestea îi sunt transferate de către o unitate națională Europol a unui stat membru în conformitate cu dreptul său intern sau de către un punct de contact dintr-o țară terță cu care există o cooperare instituită printr-un acord de cooperare încheiat în conformitate cu articolul 23 din Decizia 2009/371/JAI înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament sau de către o autoritate a unei țări terțe sau o organizație internațională cu care Uniunea a încheiat un acord internațional în temeiul articolului 218 din TFUE.
- (31) Nu ar trebui prelucrată nicio informație care a fost obținută în mod clar ~~de către o țară terță sau o organizație internațională~~ cu încălcarea drepturilor omului. [AM 27]
- (32) Normele privind protecția datelor în cadrul Europol ar trebui să fie consolidate și aliniate la alte instrumente relevante de protecție a datelor aplicabile procesului de prelucrare a datelor în domeniul cooperării polițienești în Uniunea Europeană, pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a persoanelor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal. Deși Decizia 2009/371/JAI asigură un regim adecvat de protecție a datelor pentru Europol, acesta ar trebui aprofundat pentru a alinia Europol la cerințele Tratatului de la Lisabona, pentru a reflecta amplificarea rolului Europol, pentru a consolida drepturile persoanelor vizate și pentru a consolida încrederea dintre statele membre și Europol, esențială pentru un schimb de informații eficient. Normele privind protecția datelor în cadrul Europol ar trebui să fie consolidate și să se bazeze pe principiile pe care se întemeiază Regulamentul (CE) nr. 45/2001 a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾ sau un instrument care înlocuiește regulamentul (CE) nr. 45/2001, pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, precum și pe alte principii legate de protecția datelor, inclusiv principiul responsabilității, evaluarea impactului privind protecția datelor, protecția datelor începând cu momentul conceperii și protecția implicită a datelor și notificarea în caz de încălcare a securității datelor cu caracter personal. Noul cadru privind protecția datelor pentru instituțiile și organismele UE ar trebui să se aplice Europol din momentul în care a fost adoptat.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

Marti, 25 februarie 2014

După cum **se recunoaște în** Declarația 21 atașată la tratat, ~~recunoaște natura specifică a prelucrării~~ **natura specifică a prelucrării** datelor cu caracter personal în contextul aplicării legii, ~~normele impune elaborarea de norme specifice privind protecția datelor și libera circulație a acestor date în cadrul~~ **Europol în conformitate cu articolul 16 din TFUE privind protecția datelor ar trebui să fie autonome și aliniată** și ca aceste norme să fie aliniată la dispozițiile altor instrumente relevante în materie de protecție a datelor aplicabile în domeniul cooperării polițienești în Uniune, în special Convenția nr. 108 a Consiliului Europei ⁽¹⁾ și **Protocolul suplimentar la aceasta din 8 noiembrie 2001** și Recomandarea nr. R(87) a Consiliului Europei ⁽²⁾, precum și **regimul solid de protecție a datelor instituit prin Decizia-cadru 2008/977/JAI a Consiliului privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală** ⁽³⁾ [a se înlocui cu directiva relevantă în vigoare la momentul adoptării]. **Transparența este o condiție esențială a protejării datelor pentru că permite exercitarea altor principii și drepturi în materie de protecție a datelor. Pentru a consolida transparența, Europol ar trebui să aibă politici transparente de protecție a datelor pe care ar trebui să le facă publice cu ușurință și în care ar trebui să definească într-o formă clară și într-un limbaj accesibil dispozițiile privind prelucrarea datelor cu caracter personal și mijloacele de care dispun persoanele vizate pentru a-și exercita drepturile, precum și să publice o listă a acordurilor de cooperare internaționale încheiate cu țări terțe, organisme ale Uniunii și organizații internaționale.** [AM 28]

- (33) ~~Pe cât posibil,~~ **Datele cu caracter personal ar trebui diferențiate în funcție de gradul lor de exactitate și fiabilitate. Ar trebui** **Trebuie** să se facă diferența între fapte și evaluări cu caracter personal, pentru a asigura atât protecția persoanelor fizice, cât și calitatea și fiabilitatea informațiilor prelucrate de Europol. [AM 29]
- (33a) **Având în vedere caracterul special al Agenției, aceasta ar trebui să beneficieze de un regim propriu, special, care să garanteze protecția datelor cu caracter personal și care să nu fie în niciun caz inferior regimului general aplicabil Uniunii și agențiilor acesteia. Astfel, reformele referitoare la normele generale aplicabile protecției datelor cu caracter personal ar trebui să se aplice Agenției Europol în cel mai scurt timp, la cel mult doi ani de la intrarea în vigoare a noilor norme generale; alinierea normativă între regimul special al Europol și regimul particular al UE în ceea ce privește protecția datelor cu caracter personal ar trebui încheiată în mai puțin de doi ani de la adoptarea oricărei reglementări în acest domeniu.** [AM 30]
- (34) În domeniul cooperării polițienești sunt prelucrate date cu caracter personal care se referă la diferite categorii de persoane vizate. Europol ar trebui să facă distincții cât mai clare posibil între datele cu caracter personal ale diferitelor categorii de persoane vizate. Datele cu caracter personal ale unor persoane cum ar fi victime, martori, persoane care dețin informații relevante, precum și datele cu caracter personal ale minorilor ar trebui să fie protejate în mod special. Prin urmare, Europol ar trebui să nu le prelucrez decât în cazul în care acest lucru este strict necesar pentru prevenirea și combaterea criminalității care se încadrează în obiectivele sale și dacă datele respective completează alte date cu caracter personal deja prelucrate de Europol.
- (35) Ținând seama de drepturile fundamentale în materie de protecție a datelor cu caracter personal, Europol nu ar trebui să stocheze date cu caracter personal mai mult decât este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor sale. **Necesitatea continuării conservării datelor respective ar trebui reexaminată în termen de cel mult trei ani de la stocarea acestora.** [AM 32]
- (36) Pentru a garanta securitatea datelor cu caracter personal, Europol ~~ar trebui să pună în aplicare măsuri tehnice și organizatorice corespunzătoare~~ **trebuie să pună în aplicare toate măsurile necesare.** [AM 33]
- (37) Orice persoană ar trebui să aibă un drept de acces la datele cu caracter personal care o privesc, de rectificare a datelor inexacte care o privesc și de ștergere sau de blocare a datelor care o privesc, ~~dacă acestea nu mai sunt necesare.~~ **Drepturile persoanelor vizate și exercitarea acestora nu ar trebui să afecteze obligațiile care revin Europol și ar trebui să facă obiectul restricțiilor prevăzute în prezentul regulament.** [AM 34]

⁽¹⁾ Convenția pentru protejarea persoanelor față de prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal, Strasbourg, 28.1.1981.

⁽²⁾ Recomandarea nr. R(87) 15 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei către statele membre de reglementare a utilizării datelor cu caracter personal în sectorul polițienesc, 17.9.1987.

⁽³⁾ **Decizia-cadru 2008/977/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală** (JO L 350, 30.12.2008, p. 60).

Marți, 25 februarie 2014

- (38) Protecția drepturilor și libertăților persoanelor vizate impune o atribuire clară a responsabilităților în temeiul prezentului regulament. În special, statele membre ar trebui să răspundă de acuratețea și actualizarea datelor pe care le-au transferat către Europol și de legalitatea unui astfel de transfer. Europol ar trebui să răspundă de acuratețea și actualizarea datelor puse la dispoziție de alți furnizori de date. Europol ~~ar trebui~~ **trebuie**, de asemenea, să asigure că datele sunt prelucrate în mod corect și în conformitate cu dispozițiile legale, sunt colectate și prelucrate într-un scop specific, că acestea sunt adecvate, relevante, neexcesive în raport cu scopul în care sunt prelucrate și că sunt păstrate fără a se depăși timpul necesar scopului în care sunt prelucrate. [AM 35]
- (39) Europol ar trebui să țină evidențe privind colectarea, alterarea, accesarea, divulgarea, combinarea sau ștergerea datelor cu caracter personal în scopul verificării legalității prelucrării datelor, automonitorizării și asigurării integrității și securității corespunzătoare a datelor. Europol ~~ar trebui să aibă~~ **are** obligația de a coopera cu Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor și de a pune la dispoziția acesteia, la cerere, registrele sau documentația, astfel încât acestea să poată fi utilizate în scopul monitorizării operațiunilor de prelucrare. [AM 36]
- (40) Europol ar trebui să desemneze un responsabil cu protecția datelor care să îi acorde asistență în ceea ce privește monitorizarea respectării dispozițiilor prezentului regulament. Responsabilul cu protecția datelor ar trebui să fie în măsură să își îndeplinească îndatoririle și sarcinile în mod independent și cu eficacitate. **Responsabilul cu protecția datelor trebuie să dispună de mijloacele care îi sunt necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale.** [AM 37]
- (41) **O structură de supraveghere independentă, care dispune de competențe suficiente, responsabilă și eficientă, este esențială pentru protejarea persoanelor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, astfel cum se stipulează la articolul 8 din Carta drepturilor fundamentale și la articolul 16 din TFUE.** Autoritățile naționale competente în materie de supraveghere a prelucrării datelor cu caracter personal ar trebui să monitorizeze legalitatea prelucrării datelor cu caracter personal de către statele membre. Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor ar trebui să monitorizeze legalitatea prelucrării datelor de către Europol, exercitându-și funcțiile în deplină independență. [AM 38]
- (42) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor și autoritățile naționale de supraveghere ar trebuie să coopereze în aspecte specifice care necesită implicare la nivel național și în scopul de a asigura aplicarea coerentă a prezentului regulament în întreaga Uniune.
- (43) Întrucât Europol prelucrează, de asemenea, date cu caracter personal neoperaționale, care nu au legătură cu anchete penale, **cum ar fi datele personale ale angajaților Europol, ale furnizorilor de servicii sau ale vizitatorilor,** prelucrarea unor astfel de date ar trebui să facă obiectul Regulamentului (CE) nr. 45/2001. [AM 40]
- (44) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor ar trebui să investigheze și să soluționeze plângerile înaintate de persoanele vizate. Investigația inițiată în urma unei plângeri, care poate fi atacată în instanță, ar trebui să fie efectuată în măsura în care este ~~adevat în cazul~~ **necesar pentru o elucidare completă a cazului** respectiv. Autoritatea de supraveghere ar trebui să informeze **fără întârziere** persoana vizată cu privire la stadiul în care se află plângerea și cu privire la soluționarea acesteia într-un termen rezonabil. [AM 41]
- (45) Orice persoană fizică ar trebui să aibă dreptul la exercitarea unei căi de atac împotriva deciziilor Autorității Europene pentru Protecția Datelor care o privesc.
- (46) Europol ar trebui să facă obiectul unor norme generale privind răspunderea contractuală și necontractuală aplicabile instituțiilor, agențiilor și organismelor Uniunii, cu excepția răspunderii pentru prelucrarea ilegală a datelor.
- (47) Pentru persoana fizică în cauză poate fi neclar dacă prejudiciul pe care l-a suferit în urma prelucrării ilegale a datelor este cauzat de acțiunea Europol sau de cea a unui stat membru. Prin urmare, Europol și statul membru în care s-a produs evenimentul care a generat prejudiciul ar trebui să fie răspunzători în solidar.
- (48) ~~Pentru a asigura că~~ **Pentru a respecta rolul parlamentelor în monitorizarea spațiului european de libertate, securitate și justiție și responsabilitățile parlamentelor naționale și ale Parlamentului European în ceea ce privește exercitarea competențelor ce le sunt conferite în cadrul procesului legislativ, este necesar ca** EUROPOL ~~este să fie~~ o organizație internă pe deplin responsabilă și transparentă, ~~este necesar,~~ **În acest scop,** având în vedere articolul 88 din TFUE, ~~să se instituie procedura,~~ **ar trebui instituite proceduri** de control al activităților Europol de către Parlamentul European împreună cu parlamentele naționale, **în conformitate cu dispozițiile privind cooperarea interparlamentară prevăzute la titlul II din Protocolul nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană** la care parlamentele naționale sunt asociate, ținând seama în mod corespunzător de necesitatea garantării confidențialității informațiilor operaționale. [AM 42]

Marti, 25 februarie 2014

- (49) Statutul funcționarilor Comunităților Europene și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților Europene stabilite de Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului ⁽¹⁾ ar trebui să se aplice personalului Europol. Europol ar trebui să poată angaja personal recrutat din cadrul autorităților competente ale statelor membre ca agenți temporari, a căror perioadă de serviciu ar trebui să fie limitată pentru a respecta principiul rotației, întrucât reintegrarea ulterioară a membrilor personalului în serviciul autorității lor competente facilitează cooperarea strânsă între Europol și autoritățile competente ale statelor membre. Statele membre ar trebui să ia orice măsură necesară pentru a asigura că membrii personalului angajați în cadrul Europol în calitate de agenți temporari pot, la încetarea raporturilor de serviciu în cadrul Europol, să revină în administrația publică națională de care aparțin.
- (50) Dată fiind natura îndatoririlor Europol și rolul directorului executiv, acesta din urmă ~~poate fi~~ **ar trebui** invitat să facă o declarație și să răspundă întrebărilor ~~comisiei competente a Parlamentului European~~ **Grupului de control parlamentar** înaintea numirii sale, precum și înaintea oricărei prelungiri a mandatului său. Directorul executiv ar trebui, de asemenea, să prezinte raportul anual ~~Parlamentului European~~ **acestui Grup de control parlamentar** și Consiliului. În plus, Parlamentul European ar trebui să aibă posibilitatea de a-l invita pe directorul executiv să prezinte un raport privind modul în care și-a îndeplinit îndatoririle. [AM 43]
- (51) Pentru a garanta deplina autonomie și independență a Europol, ar trebui să se acorde acestuia un buget autonom, ale cărui venituri să provină în principal dintr-o contribuție de la bugetul Uniunii. Procedura bugetară a Uniunii ar trebui să se aplice în ceea ce privește contribuția Uniunii și orice alte subvenții care sunt suportate de la bugetul general al Uniunii. Auditarea conturilor ar trebui să fie efectuată de Curtea de Conturi.
- (52) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ ar trebui să se aplice Europol.
- (53) Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ ar trebui să se aplice Europol.
- (54) Europol prelucrează date care necesită o protecție specială, întrucât conțin informații UE clasificate și informații sensibile neclasificate. Prin urmare, Europol ar trebui să stabilească norme privind confidențialitatea și prelucrarea unor astfel de informații, ținând seama de principiile de bază și standardele minime prevăzute de Decizia 2011/292/UE a Consiliului ⁽⁴⁾.
- (55) Este oportun ca aplicarea prezentului regulament să fie evaluată periodic.
- (56) ~~Dispozițiile necesare privind găzduirea Europol în statul membru în care își are sediul, și anume Țările de Jos, și normele specifice aplicabile întregului personal al Europol și membrilor de familie ai acestora ar trebui stabilite într-un acord privind sediul. În plus, statul membru gazdă ar trebui să furnizeze cele mai bune condiții posibile pentru a asigura buna funcționare a Europol, inclusiv școli pentru copii și transport, în scopul de a atrage resurse umane de înaltă calitate, care să provină dintr-o zonă geografică cât mai extinsă posibil.~~ [AM 44]
- (57) Europol, astfel cum este instituit prin prezentul regulament, înlocuiește și succede Europol, astfel cum a fost instituit prin Decizia 2009/371/JAI, și CEPOL, astfel cum a fost instituit prin Decizia 2005/681/JAI. Prin urmare, Europol ar trebui să fie succesorul legal al tuturor contractelor acestora, inclusiv contractele de muncă, obligațiile asumate și bunurile achiziționate. Acordurile internaționale încheiate de Europol, astfel cum a fost instituit în baza Deciziei 2009/371/JAI, și CEPOL, astfel cum a fost instituit în baza Deciziei 2005/681/JAI, ar trebui să rămână în vigoare, ~~cu excepția Acordului privind sediul încheiat de CEPOL.~~ [AM 45]

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului din 29 februarie 1968 de instituire a Statutului funcționarilor comunităților europene și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai acestor comunități, precum și a unor dispoziții speciale aplicabile temporar funcționarilor Comisiei (JO L 56, 4.3.1968, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (Regulamentul financiar) (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) (JO L 136, 31.5.1999, p. 1).

⁽⁴⁾ Decizia 2011/292/UE a Consiliului din 31 martie 2011 privind normele de securitate pentru protecția informațiilor UE clasificate (JO L 141, 27.5.2011, p. 17).

Marți, 25 februarie 2014

- (58) Pentru a permite Europol să îndeplinească în continuare sarcinile Europol, astfel cum a fost instituit în baza Deciziei 2009/371/JAI, și sarcinile CEPOL, astfel cum a fost instituit prin Decizia 2005/681/JAI, la nivelul maxim al capacităților sale, ar trebui să se prevadă măsuri tranzitorii, în special în ceea ce privește Consiliul de administrație și directorul executiv și rezervarea unei părți din bugetul Europol pentru activități de formare timp de trei ani după intrarea în vigoare a prezentului regulament. [AM 46]
- (59) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume instituirea unei entități responsabile de cooperarea și formarea în materie de aplicare a legii la nivelul Uniunii, nu poate fi îndeplinit într-o măsură suficientă de statele membre **dar**, datorită dimensiunii și efectelor acțiunii, poate fi îndeplinit mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se prevede la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum se prevede la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea obiectivului respectiv. [AM 47]
- (60) [În conformitate cu articolul 3 din Protocolul (nr. 21) privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, statele membre respective și-au notificat intenția de a participa la adoptarea și aplicarea prezentului regulament] SAU [Fără a aduce atingere dispozițiilor de la articolul 4 din Protocolul (nr. 21) privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, statele membre respective nu vor participa la adoptarea prezentului regulament, nu vor avea obligații în temeiul acestuia și nu vor face obiectul aplicării sale].
- (61) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul (nr. 22) privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.
- (62) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în particular dreptul la protecția datelor cu caracter personal și dreptul la viață privată protejate de articolele 8 și 7 din cartă, precum și de articolul 16 din TFUE,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE ȘI OBIECTIVELE EUROPOL

Articolul 1

Instituirea Agenției Uniunii Europene pentru cooperare și formare în materie de aplicare a legii [AM 48]

(1) Se instituie Agenția Uniunii Europene pentru cooperare și formare în materie de aplicare a legii (Europol) pentru a îmbunătăți cooperarea reciprocă între autoritățile de aplicare a legii în Uniunea Europeană, și pentru a consolida și a susține acțiunile acestora, precum și pentru a pune în aplicare o politică europeană coerentă în domeniul formării. [AM 49]

(2) Europol, astfel cum este instituit prin prezentul regulament, înlocuiește și succede Europol, astfel cum a fost instituit prin Decizia 2009/371/JAI, și CEPOL, astfel cum a fost instituit prin Decizia 2005/681/JAI. [AM50]

(2a) *Europol are ca punct de legătură câte o singură unitate națională în fiecare stat membru, care va fi înființată sau desemnată în conformitate cu articolul 7.* [AM 51]

Marti, 25 februarie 2014

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament:

- (a) „autoritățile competente ale statelor membre” înseamnă toate autoritățile polițienești și alte servicii de aplicare a legii **publice** existente în statele membre care sunt responsabile, în temeiul dreptului **în conformitate cu dreptul** național **aplicabil**, cu prevenirea și combaterea infracțiunilor **care intră sub incidența Europol**; [AM 52]
- (b) „analiză” înseamnă ~~colectarea, prelucrarea sau utilizarea datelor~~ **examinarea atentă a informațiilor pentru a identifica semnificațiile specifice și caracteristicile particulare** în scopul de a acorda asistență în anchete penale **și de a desfășura orice alte sarcini menționate la articolul 4**; [AM 53]
- (c) „organisme ale Uniunii” înseamnă instituții, entități, misiuni, oficii și agenții înființate prin TUE și TFUE sau în baza acestora;
- (d) „personal responsabil cu aplicarea legii” înseamnă personalul forțelor de poliție, al serviciilor vamale și al altor servicii relevante, inclusiv organismele Uniunii, responsabile cu prevenirea și combaterea criminalității grave care afectează două sau mai multe state membre, a terorismului și a formelor de criminalitate care aduc atingere unui interes comun care face obiectul unei politici a Uniunii, precum și cu gestionarea crizelor civile și cu acțiunile polițienești internaționale desfășurate cu ocazia unor evenimente de importanță majoră;
- (e) „țări terțe” înseamnă țări care nu sunt state membre ale Uniunii Europene;
- (f) „organizații internaționale” înseamnă organizațiile internaționale și organismele lor subordonate de drept public sau alte organisme care sunt înființate printr-un acord încheiat între două sau mai multe țări sau în baza unui astfel de acord;
- (g) „părți private” înseamnă entități și organisme instituite în temeiul dreptului unui stat membru sau al unei țări terțe, în special societăți și întreprinderi, asociații de întreprinderi, organizații fără scop lucrativ și alte persoane juridice care nu fac obiectul dispozițiilor de la litera (f) a prezentului articol;
- (h) „persoane private” înseamnă toate persoanele fizice;
- (i) „date cu caracter personal” înseamnă orice informație referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă; ~~denumită în continuare „persoană vizată” („persoană vizată”)~~; o persoană identificabilă este o persoană care poate fi identificată, direct sau indirect, în special prin referire la **un element de identificare, cum ar fi un nume**, un număr de identificare, **date de localizare, un identificator unic**, sau la unul sau mai multe elemente specifice, proprii identității sale fizice, fiziologice, **genetice**, psihice, economice, culturale sau sociale **sau de gen**; [AM 54]
- (j) „prelucrarea datelor cu caracter personal”, denumită în continuare „prelucrare”, înseamnă orice operațiune sau serie de operațiuni care se efectuează asupra datelor cu caracter personal, prin mijloace automate sau neautomate, cum ar fi colectarea, înregistrarea, organizarea, stocarea, adaptarea sau alterarea, extragerea, consultarea, utilizarea, dezvăluirea prin transmitere, diseminare sau punere la dispoziție în orice alt mod, alăturarea sau combinarea, blocarea, ștergerea sau distrugerea;
- (k) „destinatar” înseamnă o persoană fizică sau juridică, o autoritate publică, o agenție sau orice alt organism căruii îi sunt divulgate datele, indiferent dacă este sau nu un terț; ~~cu toate acestea, autoritățile care pot primi date în cadrul unei anumite anchete nu sunt considerate destinatari~~; [AM 55]
- (l) „transfer de date cu caracter personal” înseamnă comunicarea de date cu caracter personal, puse la dispoziție în mod activ, între un număr limitat de părți identificate, expeditorul permițând în deplină cunoștință de cauză sau în mod intenționat ca destinatarul să aibă acces la datele cu caracter personal;
- (m) „sistem de evidență a datelor cu caracter personal”, denumit în continuare „sistem de evidență”, înseamnă orice serie structurată de date cu caracter personal care sunt accesibile conform unor criterii specifice, fie ele centralizate, descentralizate sau repartizate pe baza unor criterii funcționale sau geografice;

Marți, 25 februarie 2014

- (n) „consimțământul persoanei vizate” înseamnă orice manifestare de voință, **explicită**, liberă, specifică și în cunoștință de cauză prin care persoana vizată acceptă **în mod clar și explicit** să fie prelucrate datele cu caracter personal care o privesc; [AM 56]
- (o) „date cu caracter personal administrative” înseamnă toate datele cu caracter personal prelucrate de Europol, cu excepția datelor care sunt prelucrate în vederea îndeplinirii obiectivelor prevăzute la articolul 3 alineatele (1) și (2).

Articolul 3

Obiective

- (1) Europol sprijină și consolidează activitatea autorităților competente ale statelor membre și cooperarea reciprocă a acestora în ceea ce privește prevenirea și combaterea ~~criminalității grave~~ **crimei organizate, a terorismului și a altor forme de criminalitate gravă, astfel cum se specifică în anexa 1** și care afectează două sau mai multe state membre, ~~a terorismului și a formelor de criminalitate care aduc atingere unui interes comun care face obiectul unei politici a Uniunii, astfel cum se specifică în anexa 1,~~ **implicând o abordare comună a statelor membre, date fiind amploarea, importanța și consecințele infracțiunilor.** [AM 57]
- (2) De asemenea, Europol sprijină și consolidează activitatea autorităților competente ale statelor membre și cooperarea reciprocă a acestora în ceea ce privește prevenirea și combaterea infracțiunilor conexe infracțiunilor menționate la alineatul (1). Următoarele infracțiuni sunt considerate infracțiuni conexe:
- (a) infracțiunile săvârșite pentru procurarea mijloacelor necesare săvârșirii unor acte aflate în sfera de competență a Europol;
- (b) infracțiunile săvârșite în vederea înlesnirii sau a săvârșirii unor acte aflate în sfera de competență a Europol;
- (c) infracțiunile săvârșite pentru a asigura impunitatea actelor aflate în sfera de competență a Europol.
- ~~(3) Europol sprijină, dezvoltă, desfășoară și coordonează activități de formare pentru personalul responsabil cu aplicarea legii.~~ [AM 58]

Capitolul II

SARCINI REFERITOARE LA COOPERAREA ÎN DOMENIUL APLICĂRII LEGII

Articolul 4

Sarcini

- (1) Europol este agenția Uniunii Europene care îndeplinește următoarele sarcini, în conformitate cu prezentul regulament:
- (a) colectarea, stocarea, prelucrarea, analizarea și schimbul de informații;
- (b) notificarea fără întârziere a statelor membre, **prin intermediul unităților naționale ale Europol, prevăzute la articolul 7**, cu privire la informațiile care le vizează și cu privire la orice conexiune între infracțiuni; [AM 59]
- (c) coordonarea, organizarea și punerea în aplicare de anchete și acțiuni operaționale
- (i) efectuate în comun cu autoritățile competente ale statelor membre **fie în cadrul anchetelor demarate deja de statele membre, fie ca urmare a unei solicitări adresate de Europol unui stat membru de a iniția o anchetă penală**; sau [AM 60]
- (ii) în cadrul unor echipe comune de anchetă, în conformitate cu articolul 5, dacă este cazul, în colaborare cu Eurojust;
- (d) participarea la echipe comune de anchetă, precum și propunerea înființarea lor în conformitate cu articolul 5;
- (e) furnizarea către statele membre de informații și sprijin analitic în legătură cu evenimente internaționale majore;
- (f) elaborarea de evaluări privind amenințările, analize strategice și operaționale, precum și de rapoarte generale asupra situației;

Marti, 25 februarie 2014

- (g) dezvoltarea, transmiterea și promovarea cunoștințelor de specialitate în ceea ce privește metode de prevenire a criminalității, proceduri de anchetare, metode tehnice și criminalistice, precum și consilierea statelor membre;
 - (h) furnizarea de sprijin tehnic și financiar pentru operațiunile și anchetele transfrontaliere ale statelor membre, inclusiv **prin** echipe comune de anchetă, **în conformitate cu articolul 5; [AM 61]**
 - ~~(i) sprijinirea, dezvoltarea, desfășurarea, coordonarea și punerea în aplicare de activități de formare pentru personalul responsabil cu aplicarea legii în cooperare cu rețeaua de institute de formare în statele membre, astfel cum se prevede în capitolul III; [AM 62]~~
 - ~~(j) furnizarea către organismele Uniunii instituite în baza titlului V din tratat și către Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) de date operative în materie penală și de sprijin analitic în domeniile care sunt de competența acestora; [AM 63]~~
 - (k) furnizarea de informații și sprijin pentru structurile UE de gestionare a crizelor și misiunile UE de gestionare a crizelor instituite în baza TUE;
 - (l) dezvoltarea de centre ale Uniunii specializate în combaterea anumitor tipuri de criminalitate care se încadrează în obiectivele Europol, în special Centrul European de Combatere a Criminalității Informatice.
- (la) sprijinirea anchetelor desfășurate în statele membre, în special prin transmiterea tuturor informațiilor relevante către unitățile naționale; [AM 64]**

(2) Europol furnizează analize strategice și evaluări privind amenințările pentru a acorda asistență Consiliului și Comisiei în stabilirea priorităților strategice și operaționale ale Uniunii în materie de combatere a criminalității. De asemenea, Europol acordă asistență în ceea ce privește punerea în aplicare operațională a priorităților respective.

(3) Europol furnizează date operative strategice în scopul de a acorda asistență în ceea ce privește utilizarea eficientă și eficace a resurselor disponibile la nivel național și la nivelul Uniunii pentru activități operaționale și pentru susținerea acestor activități.

(4) Europol îndeplinește rolul de birou central pentru combaterea falsificării monedei euro, în conformitate cu Decizia 2005/511/JAI a Consiliului⁽¹⁾. Europol încurajează, de asemenea, coordonarea măsurilor puse în aplicare în vederea combaterii falsificării monedei euro de către autoritățile competente ale statelor membre sau în cadrul echipelor comune de anchetă, dacă este cazul, în colaborare cu organismele Uniunii și cu autoritățile țărilor terțe.

(4a) Europol nu aplică măsuri coercitive. [AM 65]

Articolul 5

Participarea la echipele comune de anchetă

(1) Europol poate participa la activitățile echipelor comune de anchetă care se ocupă de criminalitatea care se încadrează în obiectivele Europol.

(2) Europol poate, în limitele prevăzute de legislația statelor membre în care echipa comună de anchetă își desfășoară activitatea, să acorde asistență pentru toate activitățile și să facă schimb de informații cu toți membrii echipei comune de anchetă. **Agenții Europol nu participă la aplicarea măsurilor coercitive. [AM 66]**

(3) În cazul în care are motive să considere că înființarea unei echipe comune de anchetă ar oferi valoare adăugată unei anchete, Europol poate să propună acest lucru statelor membre în cauză și să ia măsuri pentru a le acorda asistență în ceea ce privește constituirea de echipe comune de anchetă.

(3a) Participarea Europol la o echipă comună de anchetă trebuie aprobată de autoritățile competente ale statelor membre reprezentate în echipă și este consemnată într-un document semnat de către directorul Europol, care se anexează la acordul corespunzător de creare a echipei comune de anchetă. [AM 67]

⁽¹⁾ Decizia 2005/511/JAI a Consiliului din 12 iulie 2005 privind protecția monedei euro împotriva falsificării, prin desemnarea Europol ca fiind biroul central pentru combaterea falsificării monedei euro (JO L 185, 16.7.2005, p. 35).

Marți, 25 februarie 2014

(3b) Anexa menționată la alineatul (3a) stabilește condițiile de participare a agenților Europol la echipa comună de anchetă, inclusiv normele privind privilegiile și imunitățile acestor agenți și responsabilitățile care pot rezulta în urma unor activități nereglementare ale acestora. [AM 68]

(3c) Agenții Europol care participă la echipa comună de anchetă sunt supuși, în ceea ce privește infracțiunile care pot fi comise împotriva lor sau cele pe care le pot ei comite, legislației naționale a statului membru în care acționează echipa comună de anchetă aplicabilă membrilor echipei comune de anchetă care îndeplinesc funcții analoge în statul membru respectiv. [AM 69]

(3d) Agenții Europol care participă la o echipă comună de anchetă pot face schimb de informații obținute din sistemele Europol de stocare a datelor cu membrii echipei lor. Deoarece acest aspect presupune contactul direct, după cum prevede articolul 7, Europol informează simultan în această privință unitățile naționale ale statelor membre reprezentate în echipele comune de anchetă, precum și unitățile naționale Europol din statele membre care au furnizat informațiile. [AM 70]

(3e) Informațiile obținute de către un ofițer de Europol în timp participa la o echipă comună de anchetă pot fi incorporate în orice sisteme de stocare a datelor Europol, prin intermediul unităților naționale Europol, cu acordul și sub responsabilitatea autorității competente care a furnizat aceste informații. [AM 71]

(4) Europol nu aplică măsuri coercitive.

Articolul 6

Solicitări formulate de Europol cu privire la inițierea de anchete penale

(1) În cazurile ~~specifice~~ în care Europol consideră că ar trebui să fie inițiată o anchetă penală cu privire la o infracțiune care se încadrează în obiectivele sale, acesta informează Eurojust. [AM 72]

(2) În același timp, Europol ~~solicită~~ poate solicita unităților naționale ale statelor membre vizate, instituite în baza articolului 7 alineatul (2), să inițieze, să efectueze sau să coordoneze o anchetă penală. [AM 73]

(2a) Dacă există suspiciuni cu privire la un atac rău intenționat asupra rețelei și a sistemului informatic a două sau mai multe state membre sau organisme ale Uniunii, comis de un actor guvernamental sau neguvernamental dintr-o țară terță, Europol inițiază o anchetă din proprie inițiativă. [AM 74]

(3) ~~Unitățile naționale~~ Statele membre acordă atenția cuvenită acestor solicitări motivate și, prin intermediul unităților naționale, informează fără întârziere Europol cu privire la inițierea anchetei ~~dacă se va decide inițierea unei anchete~~. [AM 75]

(4) Dacă autoritățile competente ale statelor membre în cauză decid să nu dea curs solicitării formulate de Europol, acestea îi comunică, în termen de o lună de la prezentarea solicitării, motivele care au stat la baza hotărârii respective. Motivele pot să nu fie divulgate în cazul în care comunicarea acestora:

(a) ar leza interese naționale fundamentale în materie de securitate; sau

(b) ar pune în pericol reușita anchetelor în curs sau siguranța unor persoane.

(5) Europol informează Eurojust cu privire la decizia autorității competente a statului membru de a iniția sau de a refuza inițierea unei anchete.

Articolul 7

Cooperarea statelor membre cu Europol

(1) Statele membre ~~cooperază cu~~ și Europol în ceea ce privește **cooperază pentru** îndeplinirea sarcinilor ~~sale~~ **Europolului**. [AM 76]

(2) Fiecare stat membru instituie sau desemnează o unitate națională care este organismul de legătură între Europol și autoritățile competente **desemnate în de** statele membre, precum și cu institututele de formare pentru personalul responsabil cu aplicarea legii. Fiecare stat membru ~~numește un funcționar în calitate de~~ **desemnează** un șef al unității naționale. [AM 77]

(3) Statele membre asigură că unitățile lor naționale sunt în măsură să își îndeplinească sarcinile stabilite în prezentul regulament, în special că au acces la bazele naționale de date în materie de aplicare a legii.

Marti, 25 februarie 2014

(4) **Unitatea națională constituie singurul organism de legătură dintre Europol și autoritățile competente ale statelor membre. Cu toate acestea,** Europol poate să coopereze în mod direct cu autoritățile competente ale statelor membre în ceea ce privește anchetele **contextul anchetelor individuale pe care aceste autorități le desfășoară cu condiția ca acest contact direct să reprezinte o valoare adăugată pentru încheierea cu succes a anchetei și în conformitate cu legislația națională.** În acest caz, Europol informează fără întârziere în prealabil unitatea națională **cu privire la necesitatea acestui contact. Europol și furnizează în cel mai scurt timp,** o copie a oricăror informații **informațiilor** care au făcut obiectul unui schimb în cursul contactelor directe dintre Europol și autoritățile competente respective **în cadrul acestor contacte directe.** [AM 78]

(5) În special, statele membre, prin intermediul unității lor naționale sau al unei autorități competente a statului membru: [AM 79]

(a) furnizează Europol **din inițiativă proprie,** informațiile **informațiile secrete** necesare pentru îndeplinirea obiectivelor sale. Aceasta include punerea la dispoziția Europol, fără întârziere, de informații referitoare la domeniile criminalității pe care Uniunea le consideră prioritare. Aceasta include, de asemenea, furnizarea unei copii a schimburilor bilaterale sau multilaterale de informații cu un alt stat membru sau cu alte state membre, în măsura în care schimbul se referă la o infracțiune care se încadrează în obiectivele Europol **funcțiilor sale și răspund la cererile de informare, de transmitere de date și de consiliere formulate de Europol;**

Fără a aduce atingere exercitării atribuțiilor care le revin statelor membre cu privire la menținerea ordinii publice și apărarea securității interne, o unitate națională nu este obligată, într-un anumit caz, să furnizeze date și informații dacă acest lucru ar însemna:

(i) **lezarea intereselor naționale fundamentale în materie de securitate;**

(ii) **punerea în pericol a reușitei unei anchete în curs de desfășurare sau a siguranței unor persoane; sau**

(iii) **divulgarea unor informații referitoare la organizații sau la anumite activități ale serviciilor de informații în domeniul securității statului;** [AM 80]

(b) asigură comunicarea și cooperarea eficace cu Europol a tuturor autorităților competente relevante ale statelor membre și institutelor de formare pentru personalul responsabil cu aplicarea legii din statele membre; [AM 81]

(c) creșterea gradului de informare cu privire la activitățile Europol; [AM 82]

(ca) **solicită Europol informații pertinente care ar putea facilita anchetele desfășurate de autoritățile competente desemnate;** [AM 83]

(cb) **garantează comunicarea și cooperarea eficiente cu autoritățile competente;** [AM 84]

(cc) **asigură respectarea legii în cadrul fiecărui schimb de informații cu Europol.** [AM 85]

(6) Șefii unităților naționale se reunesc periodic, în special pentru a discuta și a soluționa problemele care apar în contextul cooperării lor operaționale cu Europol.

(7) Fiecare stat membru definește modul de organizare și organigrama unității naționale în conformitate cu legislația sa națională.

(8) Costurile suportate de unitățile naționale și de autoritățile competente în statele membre în cadrul procesului de comunicare cu Europol sunt suportate de statele membre și, cu excepția costurilor de conectare, nu sunt imputate Europol.

(9) Statele membre asigură un nivel ~~minim~~ **cât mai ridicat** de securitate al tuturor sistemelor utilizate pentru conectarea la Europol. [AM 86]

(10) În fiecare an Europol redactează un raport privind ~~cantitatea și calitatea informațiilor~~ **informațiile** furnizate de fiecare stat membru în temeiul alineatului (5) litera (a) și privind activitatea unității naționale respective. Raportul **este analizat de Consiliul de administrație cu scopul de a îmbunătăți permanent cooperarea reciprocă dintre Europol și statele membre. Raportul** anual este transmis Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale. [AM 229]

Marți, 25 februarie 2014

Articolul 8

Ofițerii de legătură

- (1) Fiecare unitate națională desemnează cel puțin un ofițer de legătură la Europol. Sub rezerva unor dispoziții contrare prevăzute de prezentul regulament, ofițerii de legătură se supun dreptului național al statului membru care i-a desemnat.
- (2) Ofițerii de legătură constituie birourile naționale de legătură la Europol și sunt instruiți de unitățile lor naționale în cadrul Europol în conformitate cu dreptul național al statului membru care i-a desemnat și cu dispozițiile aplicabile administrării Europol.
- (3) Ofițerii de legătură ~~acordă asistență în ceea ce privește schimbul de~~ **transmit** informații ~~între de la unitățile lor naționale la~~ Europol și ~~de la acesta la unitățile naționale~~ statele membre ale acestora. [AM 87]
- (4) Ofițerii de legătură acordă asistență în ceea ce privește schimbul de informații între statele lor membre și ofițerii de legătură ai altor state membre, în conformitate cu dreptul național. Infrastructura Europol poate fi utilizată, în conformitate cu dreptul național, pentru astfel de schimburi bilaterale referitoare și în ceea ce privește infracțiuni care nu se încadrează în obiectivele Europol. Consiliul de administrație stabilește drepturile și obligațiile ofițerilor de legătură în relația cu Europol. **Toate aceste schimburi de informații respectă dreptul Uniunii și dreptul național, în special Decizia 2008/977/JAI sau Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾, după caz. Europol prelucrează datele primite în temeiul acestei dispoziții doar atunci când poate fi considerat destinat legal în conformitate cu dreptul național sau dreptul Uniunii.** [AM 88]
- (5) Ofițerii de legătură se bucură de privilegiile și imunitățile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin, în conformitate cu articolul 65.
- (6) Europol se asigură că ofițerii de legătură sunt pe deplin informați și implicați în toate activitățile sale, în măsura necesară pentru îndeplinirea sarcinilor lor.
- (7) Europol suportă costurile pentru punerea la dispoziția statelor membre a spațiilor necesare în sediul său și acordă ofițerilor de legătură sprijinul adecvat în scopul îndeplinirii sarcinilor care le revin. Toate celelalte costuri aferente desemnării ofițerilor de legătură sunt suportate de statul membru care i-a desemnat, inclusiv costurile cu echipamentele ofițerilor de legătură, cu excepția cazului în care autoritatea bugetară decide altfel la recomandarea Consiliului de administrație.

Capitolul III

~~SARCINI REFERITOARE LA FORMAREA PERSONALULUI RESPONSABIL CU APLICAREA LEGII~~

Articolul 9

Academia Europol

(1) Un departament din cadrul Europol, denumit Academia Europol, astfel cum este instituit prin prezentul regulament, sprijină, dezvoltă, desfășoară și coordonează activități de formare pentru personalul responsabil cu aplicarea legii, în special în domeniile privind lupta împotriva criminalității grave care afectează două sau mai multe state membre și a terorismului, gestionarea evenimentelor care prezintă un risc ridicat pentru ordinea publică și a evenimentelor sportive, planificarea strategică și comanda misiunilor nemilitare ale Uniunii, precum și în ceea ce privește competențele de conducere în materie de aplicare a legii și competențele lingvistice, în special, pentru:

(a) creșterea gradului de informare și de cunoaștere referitor la:

(i) instrumente internaționale și ale Uniunii privind cooperarea în domeniul aplicării legii;

⁽¹⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

Marti, 25 februarie 2014

- (ii) organismele Uniunii, în special Europol, Eurojust și Frontex, funcționarea și rolul acestora;
 - (iii) aspecte judiciare ale cooperării în domeniul aplicării legii și cunoștințe practice cu privire la accesul la canalele de informare;
 - (b) încurajarea dezvoltării cooperării regionale și bilaterale între statele membre, precum și între statele membre și țările terțe;
 - (c) abordarea unor domenii tematice specifice în materie penală sau polițienească în care formarea la nivelul Uniunii poate contribui cu valoare adăugată;
 - (d) elaborarea de programe comune specifice pentru personalul responsabil cu aplicarea legii în scopul formării acestuia în vederea participării la misiuni civile ale Uniunii;
 - (e) sprijinirea statelor membre în ceea ce privește activitățile bilaterale de consolidare a capacităților în materie de aplicare a legii în țările terțe;
 - (f) formarea formatorilor și acordarea de asistență în ceea ce privește îmbunătățirea bunelor practici în domeniul învățării și schimburile de astfel de practici.
- (2) Academia Europol dezvoltă și actualizează periodic instrumentele și metodologiile de învățare și le aplică în cadrul unei perspective de învățare pe tot parcursul vieții în vederea îmbunătățirii competențelor personalului responsabil cu aplicarea legii. Academia Europol evaluează rezultatele acestor acțiuni în vederea consolidării calității, coerenței și eficacității acțiunilor viitoare.

Articolul 10

Sarcinile Academiei Europol

- (1) Academia Europol elaborează analize multianuale privind nevoile strategice în materie de formare și programe de învățare multianuale.
- (2) Academia Europol elaborează și pune în aplicare activități de formare și produse pentru învățare, printre care se pot număra:
- (a) cursuri, seminare, conferințe, activități bazate pe internet și activități de învățare online;
 - (b) programe comune pentru a crește gradul de informare, a remedia lacunele și/sau a facilita o abordare comună în ceea ce privește fenomenele infracționale transfrontaliere;
 - (c) module de formare structurate în funcție de etapele progresive sau nivelurile de complexitate ale competențelor necesare grupului țintă relevant și axate fie pe o anumită regiune geografică, fie pe un domeniu tematic specific al activității infracționale sau pe un set specific de competențe profesionale;
 - (d) programe de schimb și de detașare a personalului responsabil cu aplicarea legii în contextul unei abordări a formării bazate pe aspecte operaționale.
- (3) În vederea asigurării unei politici europene coerente în domeniul formării pentru a sprijini misiunile civile și consolidarea capacităților în țările terțe, Academia Europol:
- (a) evaluează impactul politicilor și al inițiativelor de formare existente la nivelul Uniunii în materie de aplicare a legii;
 - (b) dezvoltă și desfășoară activități de formare pentru a pregăti personalul responsabil cu aplicarea legii din statele membre în vederea participării la misiuni civile, inclusiv pentru a-i oferi posibilitatea de a dobândi competențe lingvistice corespunzătoare;
 - (c) dezvoltă și desfășoară activități de formare pentru personalul responsabil cu aplicarea legii din țările terțe, în special din țările candidate la aderarea la Uniune;
 - (d) gestionează fondurile de asistență externă ale Uniunii alocate pentru a acorda asistență țărilor terțe în ceea ce privește consolidarea capacităților lor în domeniile de politică relevante, în conformitate cu prioritățile stabilite ale Uniunii.
- (4) Academia Europol promovează recunoașterea reciprocă a formării în materie de aplicare a legii în statele membre și a standardelor de calitate europene existente în domeniu.

Marți, 25 februarie 2014

Articolul 11

~~Cercetare relevantă pentru formare~~

- (1) ~~Academia Europol contribuie la dezvoltarea cercetării relevante pentru activitățile de formare reglementate de prezentul capitol.~~
- (2) ~~Academia Europol promovează și instituie un parteneriat cu organisme ale Uniunii, precum și cu instituții academice publice și private și încurajează crearea unor parteneriate mai strânse între universități și institute de formare în materie de aplicare a legii în statele membre. [AM 89]~~

Capitolul IV

ORGANIZAREA EUROPOL

Articolul 12

Structura administrativă și de gestionare a Europol

Structura administrativă și de gestionare a Europol cuprinde:

- (a) un consiliu de administrație, care exercită funcțiile prevăzute la articolul 14;
- (b) un director executiv, care exercită responsabilitățile prevăzute la articolul 19;
- ~~(c) un comitet științific pentru formare, în conformitate cu articolul 20; [AM 90]~~
- (d) dacă este cazul, orice alt organism consultativ instituit de Consiliul de administrație, în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) litera (p);
- ~~(e) dacă este cazul, un comitet executiv, în conformitate cu articolele 21 și 22. [AM 91]~~

SECȚIUNEA 1

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Articolul 13

Componența Consiliului de administrație

- (1) Consiliul de administrație este format din câte un reprezentant al fiecărui stat membru și ~~din doi reprezentanți ai un reprezentant al~~ Comisiei Europene, având cu toții drept de vot. [AM 92]
- (1a) Un reprezentant al Grupului mixt de control parlamentar este autorizat să participe, în calitate de observator, la reuniunile Consiliului de administrație. Reprezentantul nu are drept de vot. [AM 93]**
- (2) Membrii Consiliului de administrație sunt numiți pe baza experienței lor în gestionarea organizațiilor din sectorul public sau privat și a cunoștințelor privind cooperarea în domeniul aplicării legii.
- (3) Fiecare membru al Consiliului de administrație este reprezentat de un membru supleant, care este numit ~~pe baza experienței sale în gestionarea organizațiilor din sectorul public și privat și a cunoștințelor referitoare la politica națională privind formarea personalului responsabil cu aplicarea legii. Membrul supleant acționează în calitate de membru titular în oricare dintre aspectele referitoare la formarea personalului responsabil cu aplicarea legii de către membrul titular pe baza criteriilor stabilite la articolul 13 alineatul (2). Membrul supleant îl reprezintă pe membrul titular în absența acestuia. Membrul titular îl reprezintă pe membrul supleant, în cazul absenței acestuia, în oricare dintre aspectele referitoare la formarea personalului responsabil cu aplicarea legii. [AM 94]~~
- (4) Toate părțile reprezentate în cadrul Consiliului de administrație ~~depun eforturi pentru a limita rotația reprezentanților lor, în scopul de a asigura continuitatea activității acestuia. Toate părțile au drept obiectiv realizarea unei reprezentări echilibrate a bărbaților și a femeilor în cadrul Consiliului de administrație. [AM 95]~~
- (5) Mandatul membrilor titulari și cel al membrilor supleanți este de patru ani. Mandatul respectiv poate fi reînnoit. La expirarea mandatului sau în caz de demisie, membrii rămân în funcție până la reînnoirea mandatului sau până la înlocuirea lor ~~depinde de durata fixată de statele membre care i-au desemnat. [AM 96]~~

Marti, 25 februarie 2014

(5a) *Președintele este asistat de secretariatul Consiliului de administrație. Secretariatul are drept sarcină, în special:*

(a) *să se implice, îndeaproape și permanent, în organizarea, coordonarea și asigurarea coerenței activităților Consiliului de administrație. Sub responsabilitatea și îndrumarea președintelui,*

(b) *să ofere Consiliului de administrație sprijinul administrativ necesar pentru a-și îndeplini sarcinile. [AM 97]*

(5b) *La începutul mandatului, fiecare membru al Consiliului de administrație depune o declarație de interes. [AM 98]*

Articolul 14

Funcțiile Consiliului de administrație

(1) Consiliul de administrație:

(a) adoptă în fiecare an programul de lucru al Europol pentru anul următor, cu o majoritate de două treimi din membrii săi și în conformitate cu articolul 15;

(b) adoptă un program multianual de lucru, cu o majoritate de două treimi din membrii săi, în conformitate cu articolul 15;

(c) adoptă, cu o majoritate de două treimi din membrii săi, bugetul anual al Europol și exercită alte funcții în ceea ce privește bugetul Europol, în temeiul capitolului XI;

(d) adoptă un raport anual de activitate consolidat privind activitățile Europol **pe care îl prezintă Grupului mixt de control parlamentar** și îl transmite, ~~până la data de 1 iulie a anului următor, Parlamentului European, Consiliului, Comisiei, Curții de Conturi și, parlamentelor naționale și~~ **Autorității Europene pentru Protecția Datelor până la data de 1 iulie a anului următor**. Raportul anual de activitate consolidat este făcut public; [AM 99]

(e) adoptă regulile financiare aplicabile Europol în conformitate cu articolul 63;

(f) adoptă, până la data de 31 ianuarie, ținând seama de avizul Comisiei, planul multianual privind politica de personal;

~~(g) adoptă o strategie antifraudă proporțională cu riscurile de fraudă, ținând seama de raportul dintre costurile și beneficiile măsurilor care urmează să fie puse în aplicare; [AM 100]~~

(h) adoptă norme pentru prevenirea și gestionarea conflictelor de interese în ceea ce privește membrii săi, ~~precum și membrii Comitetului științific pentru formare; [AM 101]~~

~~(i) în conformitate cu alineatul (2), exercită, în ceea ce privește personalul Europol, competențele de autoritate împuternicită să facă numiri, conferite prin Statutul funcționarilor, și competențele de autoritate abilitată să încheie contracte de muncă, conferite prin Regimul aplicabil celorlalți agenți („competențe de autoritate împuternicită să facă numiri”); [AM 102]~~

(j) **la propunerea directorului**, adoptă norme corespunzătoare de aplicare a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți, în conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor; [AM 103]

(k) numește directorul executiv și directorii executivi adjuncți și, dacă este cazul, poate prelungi mandatul acestora sau îi poate elibera din funcție, în conformitate cu articolele 56 și 57;

(l) stabilește indicatori de performanță și supraveghează activitatea directorului executiv, inclusiv punerea în aplicare a deciziilor Consiliului de administrație;

(m) numește un contabil care face obiectul Statutului funcționarilor și al Regimului aplicabil celorlalți agenți și care acționează independent din punct de vedere funcțional în îndeplinirea îndatoririlor sale;

~~(n) numește membrii Comitetului științific pentru formare; [AM 104]~~

Marți, 25 februarie 2014

- (o) asigură luarea măsurilor adecvate în urma concluziilor și a recomandărilor rezultate din rapoarte și evaluări de audit interne sau externe, precum și din investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) **și de Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor**; [AM 105]
- (p) adoptă toate deciziile privind instituirea structurilor interne ale Europol și, în cazul în care este necesar, privind modificarea acestora; [AM 106]
- (q) adoptă propriul regulament de procedură.
- (qa) **numește un responsabil cu protecția datelor care acționează independent în funcțiile sale de Consiliul de administrație și este responsabil pentru crearea și gestionarea sistemelor de prelucrare a datelor**; [AM 107]

Consiliul de administrație, la propunerea Autorității Europene pentru Protecția Datelor, prezentată în conformitate cu articolul 46 alineatul 3 litera (f), poate interzice temporar sau definitiv prelucrarea datelor, cu o majoritate de două treimi din voturile membrilor. [AM 108]

(2) Consiliul de administrație adoptă, în conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor, o decizie bazată pe articolul 2 alineatul (1) din Statutul funcționarilor și pe articolul 6 din Regimul aplicabil celorlalți agenți prin care delegă directorului executiv competențele relevante de autoritate împuternicită să facă numiri și stabilește condițiile în care această delegare de competențe poate fi suspendată. Directorul executiv este autorizat să subdelege aceste competențe.

În cazul în care circumstanțe excepționale impun acest lucru, Consiliul de administrație poate, printr-o decizie, să suspende temporar delegarea competențelor de autoritate împuternicită să facă numiri către directorul executiv și subdelegarea competențelor de către directorul executiv pentru a le exercita el însuși sau a le delega unuia dintre membrii săi sau unui membru al personalului, altul decât directorul executiv. [AM 109]

Articolul 15

Programul anual de lucru și programul multianual de lucru

(1) Consiliul de administrație adoptă programul anual de lucru până cel târziu la data de 30 noiembrie a fiecărui an, pe baza unui proiect înaintat de directorul executiv **și prezentat Grupului mixt de control parlamentar**, ținând seama de avizul Comisiei. Consiliul de administrație transmite programul anual de lucru Parlamentului European **Grupului mixt de control parlamentar**, Consiliului, Comisiei, și parlamentelor naționale **și Autorității Europene pentru Protecția Datelor**. [AM 110]

(2) Programul anual de lucru cuprinde obiective detaliate și rezultatele preconizate care includ indicatori de performanță. Acesta conține, de asemenea, o descriere a acțiunilor care urmează să fie finanțate și informații care indică resursele financiare și umane alocate fiecărei acțiuni, în conformitate cu principiile întocmirii și gestionării bugetului pe activități. Programul anual de lucru este ~~în concordanță cu~~ **se stabilește în funcție de** programul multianual de lucru menționat la alineatul (4). Acesta indică în mod clar sarcinile care au fost adăugate, modificate sau eliminate în comparație cu exercițiul financiar precedent. [AM 111]

(3) Consiliul de administrație modifică programul anual de lucru adoptat în cazul în care o nouă sarcină este atribuită Europol.

~~Orice modificare substanțială a~~ **Modificările** programului anual de lucru se adoptă prin aceeași procedură ca cea utilizată în cazul programului anual de lucru inițial. Consiliul de administrație poate delega directorului executiv competența de a aduce modificări nesubstanțiale programului anual de lucru. [AM 112]

(4) De asemenea, Consiliul de administrație adoptă programul multianual de lucru și îl actualizează până la data de 30 noiembrie a fiecărui an, ținând seama de avizul Comisiei și după consultarea Parlamentului European și a parlamentelor naționale, **precum și a Autorității Europene pentru Protecția Datelor**. [AM 114]

Programul multianual de lucru adoptat este înaintat Parlamentului European, **și prezentat Grupului mixt de control parlamentar și se transmite** Consiliului, Comisiei, și parlamentelor naționale **și Autorității Europene pentru Protecția Datelor**. [AM 113]

Marti, 25 februarie 2014

Programul multianual de lucru stabilește obiectivele strategice și rezultatele preconizate, care includ indicatori de performanță. Acesta cuprinde, de asemenea, informații care indică valoarea sumelor și efectivele de personal alocate pentru fiecare obiectiv, conform cadrului financiar multianual și planului de politică multianual în materie de personal. Acesta include strategia privind relațiile cu țările terțe sau organizațiile internaționale menționate la articolul 29.

Programul multianual este pus în aplicare prin intermediul programelor anuale de lucru și, după caz, este actualizat pe baza rezultatelor evaluărilor externe și interne. Concluziile acestora evaluări se reflectă, dacă este cazul, și în programul anual de lucru pentru anul următor.

Articolul 16

Președintele Consiliului de administrație

(1) Consiliul de administrație alege din rândul membrilor săi un președinte și un vicepreședinte. Președintele și vicepreședintele sunt aleși cu o majoritate de două treimi din membrii Consiliului de administrație.

Vicepreședintele îl înlocuiește automat pe președinte dacă acesta nu își poate îndeplini îndatoririle.

(2) Durata mandatului președintelui și al vicepreședintelui este de ~~patru~~ **cinci** ani. Mandatul acestora poate fi reînnoit o singură dată. Cu toate acestea, mandatul președintelui și al vicepreședintelui expiră automat în momentul încetării calității acestora de membri ai Consiliului de administrație. [AM 115]

Articolul 17

Reuniunile Consiliului de administrație

(1) Președintele convoacă reuniunile Consiliului de administrație.

(2) Directorul executiv al Europol participă la deliberări.

(3) Consiliul de administrație se reunește în cel puțin două ședințe ordinare pe an. În plus, acesta se reunește la inițiativa președintelui, la solicitarea Comisiei sau la solicitarea a cel puțin o treime din membrii săi.

(4) Consiliul de administrație poate invita orice persoană a cărei opinie poate fi relevantă pentru discuții să participe la reuniunile sale în calitate de observator fără drept de vot.

(4a) Un reprezentant al Grupului mixt de control parlamentar este autorizat să participe, în calitate de observator, la reuniunile Consiliului de administrație. [AM 116]

(5) Membrii Consiliului de administrație pot fi asistați de consilieri sau experți, sub rezerva dispozițiilor regulamentului de procedură.

(6) Europol asigură secretariatul Consiliului de administrație.

Articolul 18

Reguli de vot

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor de la articolul 14 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) **și alineatul (1a)**, de la articolul 16 alineatul (1) și de la articolul 56 alineatul (8), Consiliul de administrație adoptă deciziile cu majoritatea membrilor săi. [AM 117]

(2) Fiecare membru are dreptul la un singur vot. În absența unui membru titular, dreptul de vot al acestuia poate fi exercitat de către supleantul său.

(3) Președintele participă la vot.

(4) Directorul executiv nu participă la vot.

Marți, 25 februarie 2014

(4a) Reprezentantul Grupului mixt de control parlamentar nu participă la vot. [AM 118]

(5) Regulamentul de procedură al Consiliului de administrație stabilește mai detaliat modalitățile de vot, în special condițiile în care un membru poate acționa în numele unui alt membru, și cerințele de quorum, în cazul în care este necesar.

SECȚIUNEA 2

DIRECTORUL EXECUTIV

Articolul 19

Responsabilitățile directorului executiv

- (1) Directorul executiv gestionează Europol. Acesta răspunde în fața Consiliului de administrație.
- (2) Fără a aduce atingere competențelor Comisiei, Consiliului de administrație sau Comitetului executiv, directorul executiv este independent în îndeplinirea îndatoririlor sale și nu solicită și nici nu acceptă instrucțiuni din partea niciunui guvern sau alt organism.
- (3) Directorul executiv ~~prezintă Parlamentului European un raport privind~~ **se prezintă în fața Grupului mixt de control parlamentar și îl informează cu privire la** modul în care și-a îndeplinit îndatoririle, atunci când este invitat să facă acest lucru. Consiliul îl poate invita pe directorul executiv să prezinte un raport privind modul în care și-a îndeplinit îndatoririle. **[AM 119]**
- (4) Directorul executiv este reprezentantul legal al Europol.
- (5) Directorul executiv răspunde de punerea în aplicare a sarcinilor atribuite Europol prin prezentul regulament. În special, directorul executiv răspunde de:
 - (a) administrarea curentă a Europol;
 - (b) punerea în aplicare a deciziilor adoptate de Consiliul de administrație;
 - (c) elaborarea programului anual de lucru și a programului multianual de lucru și înaintarea acestora Consiliului de administrație, ~~după consultarea~~ **ținând seama de avizul** Comisiei; **[AM 120]**
 - (d) punerea în aplicare a programului anual de lucru și a programului multianual de lucru și prezentarea către Consiliul de administrație a unui raport cu privire la punerea în aplicare a acestora;
 - (e) elaborarea raportului anual consolidat privind activitățile Europol și înaintarea acestuia, spre aprobare, Consiliului de administrație;
 - (f) elaborarea unui plan de acțiune în urma concluziilor rapoartelor și evaluărilor de audit interne sau externe, precum și a rapoartelor de investigație și a recomandărilor în urma investigațiilor desfășurate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și prezentarea unui raport privind progresele înregistrate către Comisie, de două ori pe an, precum și în mod periodic către Consiliul de administrație;
 - (g) protejarea intereselor financiare ale Uniunii prin aplicarea de măsuri preventive de combatere a fraudei, a corupției și a oricăror alte activități ilegale, prin efectuarea de verificări eficiente, fără a aduce atingere competenței de investigare a OLAF, și, dacă se constată nereguli, prin recuperarea sumelor plătite necuvenit și, după caz, prin sancțiuni administrative și financiare eficiente, proporționale și disuasive;
 - (h) elaborarea unei ~~strategii~~ **analize strategice** antifraudă **și a unei strategii de prevenire și tratare a conflictelor de interes** antifraudă a Europol și înaintarea acesteia, spre aprobare, Consiliului de administrație; **[AM 121]**
 - (i) elaborarea proiectului de norme financiare aplicabile Europol;
 - (j) elaborarea proiectului de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale Europol și execuția bugetului acestuia;

Marti, 25 februarie 2014

- (k) elaborarea proiectului de plan multianual de politică în materie de personal și înaintarea acestuia Consiliului de administrație, ~~după consultarea~~ **ținând seama de avizul** Comisiei; [AM 122]
- (ka) **exercitarea, respectând personalul Europol, a competențelor conferite autorității de numire de către Statutul funcționarilor, precum și de către Regimul aplicabil celorlalți agenți autorității abilitate să încheie contracte de muncă („competențelor autorității împuternicite să facă numiri”), fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 14 alineatul (1) litera (j);** [AM 123]
- (kb) **adoptă toate deciziile privind instituirea structurilor interne ale Europol și, dacă este necesar, privind modificarea acestora;** [AM 124]
- (l) sprijinirea președintelui Consiliului de administrație în pregătirea reuniunilor Consiliului de administrație;
- (m) informarea periodică a Consiliului de administrație cu privire la punerea în aplicare a priorităților strategice și operaționale ale Uniunii în materie de combatere a criminalității.

SECȚIUNEA 3

COMITETUL ȘTIINȚIFIC PENTRU FORMARE

Articolul 20

Comitetul științific pentru formare

- (1) ~~Comitetul științific pentru formare este un organism consultativ independent care garantează și orientează calitatea științifică a activității desfășurate de Europol în domeniul formării. În acest scop, directorul executiv implică din timp Comitetul științific pentru formare în elaborarea tuturor documentelor menționate la articolul 14, în măsura în care acestea se referă la formare.~~
- (2) ~~Comitetul științific pentru formare este format din 11 persoane având cel mai ridicat nivel de calificare academică sau profesională în domeniile care fac obiectul capitolului III din prezentul regulament. Membrii acestuia sunt numiți de Consiliul de administrație în urma unei cereri de candidaturi și a unei proceduri de selecție transparente care urmează să fie publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. Membrii Consiliului de administrație nu pot fi membri ai Comitetului științific pentru formare. Membrii Comitetului științific pentru formare sunt independenți. Aceștia nu solicită și nici nu acceptă instrucțiuni din partea vreunui guvern sau alt organism.~~
- (3) ~~Lista membrilor Comitetului științific pentru formare este făcută publică și este actualizată de Europol pe site-ul său internet.~~
- (4) ~~Mandatul membrilor Comitetului științific pentru formare este de cinci ani. Mandatul nu poate fi reînnoit și poate fi revocat în cazul în care membrii nu îndeplinesc criteriile de independență.~~
- (5) ~~Comitetul științific pentru formare își alege președintele și vicepreședintele pentru un mandat de cinci ani. Comitetul științific hotărăște cu majoritate simplă. Comitetul științific este convocat de președinte de până la patru ori pe an. Dacă este necesar, președintele convoacă reuniuni extraordinare din proprie inițiativă sau la solicitarea a cel puțin patru membri ai Comitetului științific.~~
- (6) ~~Directorul executiv, directorul executiv adjunct pentru formare sau reprezentanții acestora sunt invitați la reuniuni în calitate de observatori fără drept de vot.~~
- (7) ~~Comitetul științific este asistat de un secretar care este membru al personalului Europol desemnat de Comitetul științific și numit de directorul executiv.~~
- (8) ~~În special, Comitetul științific pentru formare:~~
 - (a) ~~oferă consiliere directorului executiv și directorului executiv adjunct pentru formare în elaborarea programului anual de lucru și a altor documente strategice, în scopul de a asigura calitatea științifică și coerența acestora cu politicile și prioritățile sectoriale relevante ale Uniunii;~~

Marți, 25 februarie 2014

- (b) emite avize independente pentru Consiliul de administrație și îi consiliază pe membrii acestuia cu privire la aspectele care se încadrează în domeniul său de competență;
- (c) emite avize independente și oferă consiliere cu privire la calitatea programelor, metodele de învățare aplicate, opțiunile de învățare și evoluțiile științifice;
- (d) îndeplinește orice altă sarcină consultativă având legătură cu aspectele științifice ale activității Europol referitoare la formare care este solicitată de Consiliul de administrație sau de directorul executiv sau de directorul executiv adjunct pentru formare.
- (9) Bugetul anual al Comitetului științific pentru formare este alocat unei linii bugetare individuale a Europol. [AM 125]

SECȚIUNEA 4

COMITETUL EXECUTIV

Articolul 21

Înființare

Consiliul de administrație poate institui un comitet executiv.

Articolul 22

Funcții și organizare

- (1) Comitetul executiv oferă asistență Consiliului de administrație.
- (2) Comitetul executiv îndeplinește următoarele funcții:
 - (a) elaborează deciziile care urmează să fie adoptate de Consiliul de administrație;
 - (b) asigură, împreună cu Consiliul de administrație, punerea în aplicare în mod adecvat a constatărilor și recomandărilor rezultate în urma rapoartelor și evaluărilor de audit interne și externe, precum și a rapoartelor de investigație și a recomandărilor în urma investigațiilor desfășurate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF);
 - (c) fără a aduce atingere funcțiilor directorului executiv, astfel cum sunt prevăzute la articolul 19, oferă asistență și consiliere directorului executiv pentru punerea în aplicare a deciziilor Consiliului de administrație, în scopul de a consolida supravegherea gestionării administrative.
- (3) Atunci când este necesar, din motive de urgență, Comitetul executiv poate lua anumite decizii provizorii în numele Consiliului de administrație, în special în ceea ce privește aspecte legate de gestionarea administrativă, inclusiv suspendarea delegării competențelor de autoritate împuternicită să facă numiri.
- (4) Comitetul executiv este alcătuit din președintele Consiliului de administrație, un reprezentant al Comisiei în Consiliul de administrație și trei alți membri desemnați de Consiliul de administrație din rândul membrilor săi. Președintele Consiliului de administrație este și președintele Comitetului executiv. Directorul executiv participă la reuniunile Comitetului executiv, fără a avea însă drept de vot.
- (5) Mandatul membrilor Comitetului executiv este de patru ani. Mandatul membrilor Comitetului executiv încetează o dată cu încetarea calității de membru în Consiliul de administrație.
- (6) Comitetul executiv se întrunește în cel puțin o reuniune ordinară la fiecare trei luni. De asemenea, acesta se reunește la inițiativa președintelui său sau la cererea membrilor săi.
- (7) Comitetul executiv se supune regulamentului de procedură stabilit de Consiliul de administrație. [AM 126]

Capitolul V

PRELUCRAREA INFORMAȚIILOR

Articolul 23

Surse de informații

- (1) Europol poate prelucra doar informațiile care i-au fost furnizate:

Marti, 25 februarie 2014

- (a) de către statele membre, în conformitate cu legislația națională a acestora;
 - (b) de către organisme ale Uniunii, țări terțe și organizații internaționale, în conformitate cu capitolul VI;
 - (c) de către părți private, în conformitate cu articolul 29 alineatul (2).
- (2) Europol poate extrage și prelucra în mod direct informații, inclusiv date cu caracter personal, din surse aflate la dispoziția publicului, cum ar fi mijloacele de informare în masă, inclusiv internetul și datele publice.
- (3) Europol poate extrage și prelucra informații, inclusiv date cu caracter personal, din sistemele de informații naționale, ale Uniunii sau internaționale, inclusiv prin mijloace informatizate de acces direct, în măsura în care acest lucru este autorizat de instrumente juridice ale Uniunii, internaționale sau naționale **și dacă poate fi demonstrată necesitatea și proporționalitatea unui astfel de acces pentru îndeplinirea unei sarcini care se încadrează în mandatul Europol**. Dispozițiile aplicabile ale respectivelor instrumente juridice ale Uniunii, internaționale sau naționale reglementează accesul la astfel de informații și utilizarea acestora de către Europol, în măsura în care prevăd reguli de acces și de utilizare mai stricte decât cele din prezentul regulament.

Acestea stabilesc obiectivele, categoriile de date personale, precum și scopurile, mijloacele și procedura de urmat pentru găsirea și procesarea informațiilor, respectând legislația aplicabilă și principiile protecției datelor. Accesul la astfel de sisteme de informații este acordat doar personalului autorizat în mod corespunzător al Europol, în măsura în care este **strict necesar și proporțional** pentru îndeplinirea sarcinilor acestora. [AM 127]

Articolul 24

Scopurile activităților de prelucrare a informațiilor

- (1) În măsura în care este necesar pentru îndeplinirea obiectivelor sale, astfel cum sunt prevăzute la articolul 3 ~~alineatele (1) și (2)~~, Europol ~~prelucrează~~ **poate prelucra** informații, inclusiv date cu caracter personal,.

Datele cu caracter personal pot fi prelucrate numai în următoarele scopuri:

- (a) verificare încrucișată pentru identificarea conexiunilor **sau a altor legături relevante** dintre informații, **limitată la**
 - (i) **persoanele care sunt suspectate de a fi comis sau de a fi participat la săvârșirea unei infracțiuni care intră în competența Europol, sau care au fost condamnate pentru comiterea unei astfel de infracțiuni;**
 - (ii) **persoanele în privința cărora există dovezi clare sau motive întemeiate care să indice că vor săvârși infracțiuni penale;**
- (b) efectuarea de analize strategice sau tematice;
- (c) efectuarea de analize operaționale în cazuri specifice.

Aceste sarcini se îndeplinesc cu respectarea următoarelor criterii:

- **verificările menționate la litera (a) se realizează cu respectarea garanțiilor necesare pentru protecția datelor și, în special, se prezintă justificări suficiente pentru solicitările de informații și scopul acestora; se iau, de asemenea, măsurile necesare pentru a garanta faptul că doar autoritățile responsabile de la început de colectarea informațiilor le pot modifica ulterior;**
- **pentru fiecare caz de analiză operațională menționat la litera (c) se aplică următoarele garanții specifice:**
 - (i) **se definește un scop specific; datele cu caracter personal pot fi prelucrate doar dacă sunt relevante pentru acest scop specific;**
 - (ii) **toate operațiunile de verificări încrucișate efectuate de personalul Europol sunt motivate explicit; extragerea datelor în urma unei consultări este limitată strict la minimumul necesar și este motivată cu precizie;**
 - (iii) **datele pot fi modificate doar de personalul autorizat responsabil pentru scopul în care datele au fost colectate inițial.**

Marți, 25 februarie 2014

Europol documentează în mod corespunzător aceste operațiuni. Documentația este pusă, la cerere, la dispoziția responsabilului cu protecția datelor și a Autorității Europene pentru Protecția Datelor în scopul verificării legalității operațiunilor de prelucrare.

(2) Categoriile de date cu caracter personal și categoriile de persoane vizate ale căror date pot fi colectate pentru fiecare scop specific menționat la alineatul (1) sunt enumerate în anexa 2.

(2a) Europol poate prelucra date, în mod excepțional și pentru o perioadă limitată, în scopul de a determina dacă aceste date sunt relevante pentru sarcinile și pentru scopurile menționate la alineatul (1). Consiliul de administrație, acționând la propunerea directorului și în urma consultării Autorității Europene pentru Protecția Datelor, stabilește condițiile referitoare la prelucrarea acestor date, în special în ceea ce privește accesul la date și utilizarea lor, precum și termenele de stocare și ștergere a datelor, care nu pot depăși șase luni, ținând seama de principiile menționate la articolul 34.

(2b) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor elaborează proiecte de orientări care specifică scopurile menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c). [AM 128]

Articolul 25

Stabilirea scopului activităților de prelucrare a informațiilor

(1) Un stat membru, un organism al Uniunii, o țară terță sau o organizația internațională care furnizează informații Europol stabilește scopul **specific și bine definit** în care acestea sunt prelucrate, astfel cum se prevede la articolul 24. ~~Dacă nu a făcut acest lucru, Europol stabilește relevanța informațiilor respective, precum și scopul activității de prelucrare a informațiilor.~~ Europol poate prelucra informații în alt scop, **specific și bine definit**, decât cel pentru care au fost transmise doar dacă este autorizat **explicit** de furnizorul de date, **în conformitate cu legea aplicabilă**. [AM 129]

(2) Statele membre, organismele Uniunii, țările terțe și organizațiile internaționale pot indica, la momentul transferării informațiilor, orice restricție privind accesul la informații sau privind utilizarea acestora, în termeni generali sau specifici, inclusiv în ceea ce privește ștergerea sau distrugerea. În cazul în care necesitatea unor astfel de restricții se constată după efectuarea transferului, acestea informează Europol în consecință. Europol respectă restricțiile respective.

(3) Europol poate impune statelor membre, organismelor Uniunii, țărilor terțe și organizațiilor internaționale orice restricție privind accesul la informații extrase din surse aflate la dispoziția publicului sau privind utilizarea acestora.

Articolul 25a

Evaluarea impactului privind protecția datelor

(1) Anterior oricărei prelucrări de date cu caracter personal, Europol efectuează o evaluare a impactului sistemelor de prelucrare și al procedurilor vizate asupra protecției datelor cu caracter personal și o notifică Autorității Europene pentru Protecția Datelor.

(2) Evaluarea cuprinde cel puțin o descriere generală a operațiunilor de prelucrare avute în vedere, o evaluare a riscurilor privind drepturile și libertățile persoanelor vizate, măsurile preconizate în vederea evitării riscurilor, garanțiile, măsurile de securitate și mecanismele menite să asigure protecția datelor cu caracter personal și să demonstreze respectarea dispozițiilor din prezentul regulament, luând în considerare drepturile și interesele legitime ale persoanelor vizate și ale celorlalte persoane interesate. [AM 130]

Articolul 26

Accesul personalului statelor membre și al personalului Europol la informațiile stocate de Europol

(1) **Dacă pot justifica necesitatea îndeplinirii legitime a sarcinilor lor**, statele membre au acces la toate informațiile care au fost furnizate în scopurile prevăzute la articolul 24 alineatul (1) literele (a) și (b) și pot efectua căutări în acestea, fără a aduce atingere dreptului statelor membre, organismelor Uniunii și țărilor terțe și organizațiilor internaționale de a indica restricții în ceea ce privește accesul la datele respective și utilizarea acestora. Statele membre desemnează autoritățile competente autorizate să efectueze astfel de căutări.

Marti, 25 februarie 2014

(2) Statele membre au acces indirect, pe baza unui sistem de tip răspuns pozitiv/răspuns negativ („hit/no hit”), la informațiile care au fost furnizate în scopurile prevăzute la articolul **într-un scop specific în temeiul articolului** 24 alineatul (1) litera (c), fără a aduce atingere oricărei restricții indicate de statele membre, organismele Uniunii și țările terțe sau organizațiile internaționale care au furnizat informațiile respective, în conformitate cu articolul 25 alineatul (2). În cazul unui răspuns pozitiv („hit”), Eurojust **informează furnizorul informațiilor și** inițiază procedura prin care informațiile care au generat rezultatul pozitiv pot face obiectul unui schimb, în conformitate cu decizia **furnizorului informațiilor către Eurojust și în măsura în care este necesar pentru îndeplinirea legitimă a sarcinilor** statului membru care a furnizat informațiile Eurojust în cauză.

(3) Personalul Eurojust împuternicit în mod corespunzător de către directorul executiv are acces la informațiile prelucrate de Eurojust în măsura necesară pentru îndeplinirea îndatoririlor sale.

(3a) Eurojust ține o evidență detaliată a tuturor răspunsurilor pozitive și informațiilor accesate în conformitate cu articolul 43. [AM 131]

Articolul 27

Accesul Eurojust și OLAF la informațiile Eurojust

(1) Eurojust ia toate măsurile corespunzătoare pentru a permite Eurojust și ~~Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF)~~, în limitele mandatelor respective ale acestora **mandatului său**, să aibă acces la toate informațiile care au fost furnizate în scopurile prevăzute la articolul 24 alineatul (1) literele (a) și (b) și să poată efectua căutări în acestea, fără a aduce atingere dreptului statelor membre, organismelor Uniunii și țărilor terțe și organizațiilor internaționale de a indica restricții în ceea ce privește accesul la datele respective și utilizarea acestora. Eurojust este informat în cazul în care o căutare efectuată de Eurojust sau ~~OLAF~~ indică existența unei concordanțe cu informațiile prelucrate de Eurojust.

(2) Eurojust ia toate măsurile corespunzătoare pentru a permite Eurojust și ~~OLAF~~, în limitele mandatelor respective ale acestora **mandatului său**, să aibă acces în mod indirect, pe baza unui sistem de tip răspuns pozitiv/răspuns negativ („hit/no hit”), la informațiile furnizate în scopurile prevăzute **scopul precis prevăzut** la articolul 24 alineatul (1) litera (c), fără a aduce atingere oricăror restricții indicate de statele membre, organismele Uniunii și țările terțe sau organizațiile internaționale care le-au furnizat, în conformitate cu articolul 25 alineatul (2). În cazul unui răspuns pozitiv („hit”), Eurojust inițiază procedura prin care informațiile care au generat răspunsul pozitiv pot face obiectul unui schimb, în conformitate cu decizia statului membru, organismului Uniunii, țării terțe sau organizației internaționale care a furnizat informațiile Eurojust. **În cazul unui răspuns pozitiv („hit”), Eurojust precizează datele de care are nevoie, iar Eurojust poate partaja datele doar în măsura în care datele care generează răspunsul pozitiv sunt necesare pentru îndeplinirea legitimă a sarcinilor sale. Eurojust înregistrează informațiile accesate.**

(3) Căutările de informații în conformitate cu alineatele (1) și (2) se efectuează doar în scopul de a identifica dacă informațiile aflate la dispoziția Eurojust sau, respectiv, ~~OLAF~~ prezintă concordanțe cu informațiile prelucrate de Eurojust.

(4) Eurojust permite efectuarea de căutări în conformitate cu alineatele (1) și (2) doar după ce obține informații de la Eurojust cu privire la membrii naționali, adjuncții, asistenții și membrii personalului său, iar de la ~~OLAF~~ informații cu privire la membrii personalului său care au fost desemnați ca fiind autorizați să efectueze astfel de căutări.

(5) Dacă în timpul activităților de prelucrare efectuate de Eurojust în legătură cu o anchetă specifică, Eurojust sau un stat membru constată necesitatea coordonării, cooperării sau acordării de sprijin în conformitate cu mandatul Eurojust sau ~~OLAF~~, Eurojust le notifică cu privire la aceasta și inițiază procedura de schimb de informații, în conformitate cu decizia statului membru care furnizează informațiile. Într-un astfel de caz, Eurojust și ~~OLAF~~ se consultă cu Eurojust.

(6) Eurojust, inclusiv Colegiul, membrii naționali, adjuncții, asistenții și membrii personalului său și ~~OLAF~~ respectă orice restricție privind accesul sau utilizarea, indicată în termeni generali sau specifici, de statele membre, organismele Uniunii, țările terțe și organizațiile internaționale în conformitate cu articolul 25 alineatul (2).

(6a) Eurojust și Eurojust se informează reciproc dacă, după consultarea datelor celorlalte instituții, există semne care sugerează că datele pot fi incorecte sau pot fi contradictorii cu alte date. [AM 132]

Marți, 25 februarie 2014

Articolul 28

Obligația de notificare a statelor membre

(1) În cazul în care Europol, în conformitate cu sarcinile care îi revin în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (b), trebuie să comunice unui stat membru informații care îl vizează și informațiile respective fac obiectul unor restricții privind accesul, astfel cum se prevede la articolul 25 alineatul (2), care ar interzice ca acestea să facă obiectul unui schimb, Europol se consultă cu furnizorul de date care a stabilit limitarea accesului și solicită o autorizare din partea acestuia pentru a efectua schimbul de informații.

Fără o asemenea autorizare **explicită**, informațiile nu pot face obiectul unui schimb.

În cazul în care informațiile nu fac obiectul unor restricții de acces în conformitate cu articolul 25, Europol informează totuși statul membru care a furnizat informațiile că acestea au fost transmise. [AM 133]

(2) Fără a ține seama de existența oricăror restricții privind accesul, Europol comunică unui stat membru informațiile care îl vizează dacă:

- (a) acest lucru este absolut necesar pentru a preveni un pericol iminent legat de criminalitatea gravă sau infracțiuni de terorism; sau
- (b) acest lucru este esențial pentru a preveni o amenințare iminentă și gravă la adresa securității publice a statului membru respectiv.

Într-un astfel de caz, Europol informează cât de repede posibil furnizorul de date cu privire la acest schimb de informații și își justifică analiza situației.

Capitolul VI

RELAȚIA CU PARTENERII

SECȚIUNEA 1

DISPOZIȚII COMUNE

Articolul 29

Dispoziții comune

(1) În măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor sale, Europol poate stabili și întreține relații de cooperare cu organismele Uniunii în conformitate cu obiectivele organismelor respective, cu autorități de aplicare a legii din țări terțe, ~~cu institute de formare în materie de aplicare a legii din țări terțe~~, cu organizații internaționale și părți private.

(2) În măsura în care acest lucru este relevant pentru îndeplinirea sarcinilor sale și sub rezerva oricărei restricții prevăzute în temeiul articolului 25 alineatul (2), Europol poate face în mod direct schimb de informații de orice tip, cu excepția datelor cu caracter personal, cu entitățile menționate la alineatul (1).

(3) Europol poate primi și prelucra date cu caracter personal ~~care provin de la~~ **deținute de** entitățile menționate la alineatul (1), cu excepția părților private, în măsura în care este **strict** necesar și **proporțional** pentru îndeplinirea **legitimă** a sarcinilor sale și sub rezerva dispozițiilor din prezentul capitol.

(4) Fără a aduce atingere dispozițiilor de la articolul 36 alineatul (4) (5), datele cu caracter personal sunt transferate de Europol către organisme ale Uniunii, țări terțe și organizații internaționale numai dacă acest lucru este necesar pentru prevenirea și combaterea criminalității care se încadrează în ~~obiectivele~~ **sarcinile** Europol și în conformitate cu dispozițiile din prezentul capitol și **dacă beneficiarul garantează explicit că datele vor fi utilizate doar în scopul pentru care au fost transmise**. Dacă datele care urmează să fie transferate au fost furnizate de un stat membru, Europol solicită acordul **prealabil explicit al** statului membru respectiv, cu excepția cazului în care:

- (a) ~~se poate presupune acordarea autorizării, deoarece statul membru nu a limitat în mod expres posibilitatea efectuării de transferuri ulterioare; sau~~

Marti, 25 februarie 2014

(b) statul membru a autorizat în prealabil efectuarea unui astfel de transfer ulterior, fie în termeni generali, fie sub rezerva unor condiții specifice. Un astfel de acord poate fi retras oricând.

(5) Transferurile ulterioare ale datelor cu caracter personal de către state membre, organisme ale Uniunii, țări terțe și organizații internaționale sunt interzise, cu excepția cazului în care Europol și-a dat acordul explicit **prealabil, iar beneficiarul garantează explicit că datele vor fi utilizate doar în scopul pentru care au fost transmise.**

(5a) Europol se asigură că sunt înregistrate în detaliu toate transferurile datelor cu caracter personal și motivele acestora, în conformitate cu prezentul regulament.

(5b) Nu se prelucrează nicio informație care a fost obținută de către o țară terță, o organizație internațională sau o parte privată, cu încălcarea drepturilor fundamentale, astfel cum sunt prevăzute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. [AM 134]

SECȚIUNEA 2

SCHIMBURI/TRANSFERURI DE DATE CU CARACTER PERSONAL

Articolul 30

Transferul de date cu caracter personal către organisme ale Uniunii

Sub rezerva oricăror posibile restricții prevăzute în temeiul articolului 25 alineatele (2) sau (3) **și fără a aduce atingere articolului 27**, Europol poate transfera în mod direct date cu caracter personal către organisme ale Uniunii, în măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor sale sau a sarcinilor organismului Uniunii destinat. **Europol face publică lista de instituții și organisme ale UE cărora le comunică informații, prin afișarea unei astfel de liste pe pagina sa de internet. [AM 135]**

Articolul 31

Transferul de date cu caracter personal către țări terțe și organizații internaționale

(1) Europol poate transfera date cu caracter personal către o autoritate a unei țări terțe sau o organizație internațională, în măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor sale, pe baza:

- (a) unei decizii a Comisiei, adoptată în conformitate cu [articolele 25 și 31 din Directiva 95/46/CE] care constată că țara sau organizația internațională respectivă sau un sector de prelucrare din țara terță sau organizația internațională respectivă asigură un nivel adecvat de protecție (decizie privind nivelul adecvat de protecție); sau
- (b) unui acord internațional încheiat între Uniune și țara terță sau organizația internațională respectivă în temeiul articolului 218 din TFUE care prevede garanții adecvate în ceea ce privește protecția vieții private și a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor; sau
- (c) unui acord de cooperare încheiat între Europol și țara terță sau organizația internațională respectivă în conformitate cu articolul 23 din Decizia 2009/371/JAI înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Aceste acorduri de cooperare se modifică în termen de cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament și se înlocuiesc cu un alt acord, în conformitate cu litera (b). [AM 136]

~~Astfel de transferuri nu necesită alte autorizări suplimentare.~~ **Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor este consultată în timp util înaintea și pe parcursul negocierii unui acord internațional menționat la litera (b) și în special înainte de adoptarea mandatului de negociere, precum și înainte de finalizarea acordului.**

Europol face publică o listă actualizată regulat a acordurilor sale internaționale și de cooperare încheiate cu țări terțe și cu organizații internaționale, prin afișarea acestora pe pagina sa de internet. [AM 137]

Europol poate încheia acorduri de lucru pentru punerea în aplicare a unor astfel de acorduri sau decizii privind nivelul adecvat de protecție.

Marți, 25 februarie 2014

(2) Prin derogare de la alineatul (1), **cu respectarea obligațiilor de discreție, confidențialitate și proporționalitate**, directorul executiv poate autoriza transferul de date cu caracter personal către țări terțe sau organizații internaționale, de la caz la caz, dacă:

- (a) transferul ~~datelor~~ este ~~absolut~~ necesar pentru a ~~proteja~~ interesele esențiale ale unuia sau mai multor state membre care se încadrează în obiectivele Europol **protejarea intereselor vitale ale persoanei vizate sau ale unei alte persoane; sau**
 - (b) transferul datelor este ~~absolut~~ necesar pentru a ~~preveni un pericol iminent legat de criminalitate sau infracțiuni de terorism~~ **protejarea intereselor legitime ale persoanei vizate, în cazul în care legea statului membru care transferă datele cu caracter personal prevede acest lucru; sau**
 - (c) transferul ~~datelor~~ este ~~necesar sau este solicitat în mod legal din motive importante de interes public sau pentru constatarea, exercitarea sau apărarea unui drept în instanță~~ **esențial pentru prevenirea unei amenințări imediate și grave la adresa siguranței publice a unui stat membru sau a unei țări terțe; sau**
 - (d) transferul este necesar ~~pentru a proteja interesele vitale ale persoanei vizate sau ale unei alte persoane, în cazuri individuale, în scopul prevenirii, investigării, identificării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării sancțiunilor penale; sau~~
- (da) transferul este necesar, în cazuri individuale, pentru constatarea, exercitarea sau apărarea unui drept în instanță legat de prevenirea, investigarea, identificarea sau urmărirea penală a infracțiunilor sau de executarea unei anumite sancțiuni penale.*

În toate circumstanțele, directorul executiv al Europol ia în considerare nivelul protecției datelor aplicabil în țara terță sau organizația internațională în cauză, ținând cont de natura și scopul datelor, de durata preconizată a prelucrării, de dispozițiile generale sau specifice privind protecția datelor aplicabile în țara respectivă și de acceptarea sau respingerea condițiilor specifice impuse de Europol cu privire la acele date.

Este posibil să nu se aplice derogări în cazul unor transferuri sistematice, masive sau structurale.

În plus, ~~Consiliul de administrație, în acord cu~~ Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, poate autoriza **un transfer sau** o serie de transferuri în conformitate cu literele (a) – (d) de mai sus, ~~luând în considerare existența garanțiilor~~ **oferind garanții adecvate** cu privire la protecția vieții private și a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor, pentru o perioadă de maximum un an, cu posibilitate de reînnoire. [AM 138]

(3) Directorul executiv informează **fără întârziere** Consiliul de administrație și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor cu privire la cazurile în care a aplicat dispozițiile de la alineatul (2). [AM 139]

(3a) Europol înregistrează în detaliu toate transferurile efectuate în temeiul prezentului articol. [AM 140]

Articolul 32

Date cu caracter personal care provin de la părți private

(1) În măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor sale, Europol poate prelucra date cu caracter personal care provin de la părți private, cu condiția ca acestea să **nu** fie primite **direct de la părți private, ci doar** prin intermediul: [AM 141]

- (a) unei unități naționale a unui stat membru, în conformitate cu dreptul național;
- (b) unui punct de contact al unei țări terțe cu care Europol a încheiat un acord de cooperare în conformitate cu articolul 23 din Decizia 2009/371/JAI înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament; sau
- (c) unei autorități a unei țări terțe sau unei organizații internaționale cu care Uniunea a încheiat un acord internațional în temeiul articolului 218 din TFUE.

Marti, 25 februarie 2014

- (2) În cazul în care datele primite aduc atingere intereselor unui stat membru, Europol informează imediat unitatea națională a statului membru în cauză.
- (3) Europol nu contactează ~~în mod direct~~ părți private pentru extragerea de date cu caracter personal. [AM 142]
- (4) Comisia evaluează necesitatea și posibilul impact al schimburilor directe de date cu caracter personal cu părți private în termen de trei ani după aplicarea prezentului regulament. Evaluarea respectivă specifică, printre altele, motivele pentru care schimburile de date cu caracter personal cu părți private sunt sau nu sunt necesare pentru Europol.

Articolul 33

Informații care provin de la persoane private

- (1) Informațiile, inclusiv datele cu caracter personal, care provin de la persoane private pot fi prelucrate de Europol, cu condiția ca acestea să fie primite prin intermediul:
- (a) unei unități naționale a unui stat membru, în conformitate cu dreptul național;
 - (b) unui punct de contact al unei țări terțe cu care Europol a încheiat un acord de cooperare în conformitate cu articolul 23 din Decizia 2009/371/JAI înainte de data de la care se aplică prezentul regulament; sau
 - (c) unei autorități a unei țări terțe sau unei organizații internaționale cu care Uniunea Europeană a încheiat un acord internațional în temeiul articolului 218 din TFUE.
- (2) În cazul în care Europol primește informații, inclusiv date cu caracter personal, de la o persoană privată cu reședința într-o țară terță cu care nu există un acord internațional încheiat fie în baza articolului 23 din Decizia 2009/371/JAI, fie în baza articolului 218 din TFUE, Europol poate doar să transmită mai departe informațiile respective către un stat membru sau o țară terță vizată cu care s-a încheiat un astfel de acord internațional.

- (3) Europol nu contactează ~~în mod direct~~ persoane private pentru extragerea de informații. [AM 143]

Capitolul VII

GARANȚII PRIVIND PROTECȚIA DATELOR

Articolul 34

Principii generale privind protecția datelor

- (1) Datele cu caracter personal sunt:
- (a) prelucrate în mod corect, **transparent și verificabil față de persoana vizată** și în conformitate cu dispozițiile legale;
 - (b) colectate în scopuri specificate, explicite și legitime și nu sunt prelucrate ulterior într-un mod incompatibil cu scopurile respective. ~~Prelucrarea ulterioară a datelor cu caracter personal în scopuri istorice, statistice sau științifice nu este considerată incompatibilă, cu condiția ca Europol să ofere garanții corespunzătoare, în special pentru a asigura că datele nu sunt prelucrate în oricare alte scopuri;~~
 - (c) adecvate, relevante și ~~neexcesive~~ limitate **la minimumul necesar** în raport cu scopurile în care sunt prelucrate; **aceste date se prelucreează doar dacă și atât timp cât scopurile nu au putut fi atinse prin prelucrarea unor informații care nu implică date cu caracter personal;**
 - (d) exacte și, ~~în cazul în care este necesar~~, actualizate; trebuie să se ia toate măsurile rezonabile pentru a asigura că datele cu caracter personal care sunt inexacte, având în vedere scopurile în care sunt prelucrate, sunt șterse sau rectificate fără întârziere;
 - (e) păstrate într-o formă care permite identificarea persoanelor vizate, ~~fără a se depăși timpul necesar~~ **pe o perioadă ce nu depășește perioada necesară îndeplinirii** scopurilor ~~în~~ **pentru** care datele cu caracter personal sunt prelucrate **datele cu caracter personal;**

Marți, 25 februarie 2014

- (ea) *prelucrate într-o manieră care îi permite persoanei vizate să își exercite drepturile într-un mod eficace;*
- (eb) *prelucrate astfel încât să fie protejate împotriva prelucrării neautorizate sau ilegale și împotriva pierderii, a distrugerii sau a deteriorării accidentale, cu ajutorul unor măsuri tehnice sau organizatorice adecvate;*
- (ec) *prelucrate exclusiv de către personalul autorizat în mod corespunzător, care are nevoie de ele pentru îndeplinirea sarcinilor sale.*
- (1a) *Europol face public un document care să expună, într-o manieră inteligibilă, dispoziții referitoare la prelucrarea datelor cu caracter personal și la mijloacele disponibile pentru exercitarea drepturilor persoanelor vizate. [AM 144]*

Articolul 35

Grade diferite de precizie și fiabilitate a datelor cu caracter personal

- (1) Sursa informațiilor care provin ~~care provin~~ **provenite** de la un stat membru este evaluată ~~în măsura posibilului~~ de către statul membru care furnizează informațiile, ~~utilizându-se~~ **utilizând** următoarele coduri de evaluare a sursei: [AM 145]
- (A): atunci când nu există îndoieli cu privire la autenticitatea, credibilitatea și competența sursei sau dacă informația este furnizată de o sursă care s-a dovedit fiabilă în toate cazurile;
- (B): atunci când informația este furnizată de o sursă care s-a dovedit fiabilă în majoritatea cazurilor;
- (C): atunci când informația este furnizată de o sursă care s-a dovedit nefiabilă în majoritatea cazurilor;
- (X): atunci când fiabilitatea sursei nu poate fi evaluată.
- (2) Informațiile care provin de la un stat membru sunt evaluate ~~în măsura posibilului~~ de către statul membru care furnizează informațiile pe baza fiabilității acestora, utilizându-se următoarele coduri de evaluare a informațiilor: [AM 146]
- (1): informație a cărei acuratețe nu este pusă la îndoială;
- (2): informație cunoscută personal de sursă, dar care nu este cunoscută personal de funcționarul care o transmite;
- (3): informație pe care sursa nu o cunoaște personal, dar care este coroborată cu alte informații deja înregistrate;
- (4): informație care nu este cunoscută personal de sursă și care nu poate fi coroborată.
- (3) În cazul în care Europol, pe baza informațiilor pe care le deține deja, ajunge la concluzia că este necesar ca evaluarea să fie corectată, acesta informează statul membru în cauză și acționează pentru a se ajunge la un acord cu privire la modificarea evaluării. Europol nu modifică evaluarea fără un astfel de acord.
- (4) În cazul în care Europol primește din partea unui stat membru informații care nu au făcut obiectul unei evaluări, acesta ~~încearcă, în măsura posibilului, să evalueze~~ **evaluează** fiabilitatea sursei sau a informației pe baza informațiilor pe care le deține deja. Evaluarea datelor și a informațiilor specifice se efectuează în acord cu statul membru care le-a furnizat. De asemenea, un stat membru poate ajunge la un acord în termeni generali cu Europol referitor la evaluarea anumitor tipuri de date și a anumitor surse. Dacă nu s-a ajuns la un acord într-un caz specific sau dacă nu există un acord în termeni generali, Europol evaluează informațiile sau datele și le atribuie codurile de evaluare (X) și (4), menționate la alineatele (1) și (2). [AM 147]
- (5) În cazul în care Europol primește date sau informații din partea unei țări terțe sau a unei organizații internaționale sau a unui organism al Uniunii, prezentul articol se aplică în consecință.
- (6) Informațiile din surse aflate la dispoziția publicului sunt evaluate de Europol, utilizându-se codurile de evaluare ~~menționate la alineatele (1) (X) și (2)~~ (4). [AM 148]

Marti, 25 februarie 2014

Articolul 36

Prelucrarea categoriilor speciale de date cu caracter personal și a diferitelor categorii de persoane vizate

- (1) Este interzisă prelucrarea datelor cu caracter personal care vizează victimele unei infracțiuni penale, martorii sau alte persoane care pot furniza informații privind infracțiuni sau persoanele care nu au împlinit vârsta de 18 ani, cu excepția cazului în care acest lucru este strict necesar **și justificat în mod corespunzător** pentru prevenirea sau combaterea criminalității care se încadrează în obiectivele Europol. [AM 149]
- (2) Este interzisă prelucrarea datelor cu caracter personal, efectuată prin mijloace automate sau de alt tip, care dezvăluie originea rasială, ~~sau~~ etnică **sau socială**, opiniile politice, religia sau convingerile religioase, apartenența sindicală și datele privind sănătatea sau viața sexuală, cu excepția cazului în care acest lucru este strict necesar **și justificat în mod corespunzător** pentru prevenirea sau combaterea criminalității care se încadrează în obiectivele Europol și dacă datele respective completează alte date cu caracter personal deja prelucrate de Europol. [AM 150]
- (3) Numai Europol are acces la datele cu caracter personal menționate la alineatele (1) și (2). Directorul executiv autorizează în mod corespunzător un număr limitat de funcționari care pot avea acces la datele respective, în cazul în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor lor.
- (4) Nicio decizie care produce efecte juridice asupra unei persoane vizate nu se bazează exclusiv pe prelucrarea automată a datelor menționate la alineatul (2), cu excepția cazului în care decizia este autorizată în mod expres în temeiul legislației naționale sau a Uniunii sau, ~~dacă este necesar~~, de către Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor. [AM 151]
- (5) Datele cu caracter personal menționate la alineatele (1) și (2) nu se transmit statelor membre, organismelor Uniunii, țărilor terțe sau organizațiilor internaționale, cu excepția situației în care acest lucru este strict necesar **și justificat în mod corespunzător** în cazuri individuale referitoare la criminalitatea care se încadrează în obiectivele Europol. **Această transmitere se efectuează în conformitate cu dispozițiile capitolului VI din prezentul regulament.** [AM 152]
- (6) La fiecare șase luni, Europol înaintează Autorității Europene pentru Protecția Datelor o prezentare generală privind toate datele cu caracter personal menționate la alineatul (2) pe care le-a prelucrat.

Articolul 37

Termene pentru stocarea și ștergerea datelor cu caracter personal

- (1) Europol stochează datele cu caracter personal pe care le prelucerează numai atât timp cât este **strict** necesar pentru ~~îndeplinirea obiectivelor sale~~ **scopurile în care sunt prelucrate datele.** [AM 153]
- (2) Necesitatea de a stoca în continuare datele este analizată în orice situație de Europol în termen de cel mult trei ani după începerea prelucrării inițiale a datelor cu caracter personal. Europol poate decide stocarea în continuare a datelor cu caracter personal până la următoarea analiză, care va avea loc după o nouă perioadă de trei ani, dacă stocarea în continuare a datelor mai este necesară pentru îndeplinirea sarcinilor sale. Motivele stocării în continuare sunt justificate și înregistrate. Dacă nu se ia nicio decizie cu privire la stocarea în continuare a datelor cu caracter personal, acestea sunt șterse în mod automat după trei ani.
- (3) Dacă datele privind persoanele menționate la articolul 36 alineatele (1) și (2) sunt stocate pentru o perioadă mai mare de cinci ani, Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor este informată în consecință.
- (4) În cazul în care un stat membru, un organism al Uniunii, o țară terță sau o organizație internațională a indicat, la momentul transferului, orice restricție în ceea ce privește ștergerea sau distrugerea înainte de termen a datelor cu caracter personal, în conformitate cu articolul 25 alineatul (2), Europol șterge datele cu caracter personal în conformitate cu restricțiile respective. Dacă stocarea în continuare a datelor este considerată necesară pentru îndeplinirea sarcinilor Europol, pe baza informațiilor care sunt mai exhaustive decât cele deținute de furnizorul de date, Europol solicită furnizorului de date autorizarea de a stoca în continuare datele și prezintă o motivare în acest sens.
- (5) În cazul în care un stat membru, un organism al Uniunii, o țară terță sau o organizație internațională șterge din fișierele sale naționale datele furnizate Europol, aceasta informează în consecință Europol. Europol șterge datele respective, cu excepția cazului în care stocarea lor în continuare este considerată necesară pentru îndeplinirea obiectivelor sale, pe baza informațiilor care sunt mai exhaustive decât cele deținute de furnizorul de date. Europol informează furnizorul de date cu privire la stocarea în continuare a datelor respective și prezintă o motivare în acest sens.

Marți, 25 februarie 2014

- (6) Datele cu caracter personal nu se șterg dacă:
- (a) acest lucru ar dăuna intereselor persoanei vizate care necesită protecție. În astfel de cazuri, datele sunt utilizate numai cu consimțământul **explicit scris al** persoanei vizate; [AM 154]
 - (b) acuratețea acestora este contestată de persoana vizată, pentru o perioadă de timp care permite statelor membre sau Europol, după caz, să verifice acuratețea datelor;
 - (c) datele cu caracter personal au fost păstrate ca mijloace de probă **sau pentru constatarea, exercitarea ori apărarea unui drept în justiție**; [AM 155]
 - (d) persoana vizată se opune ștergerii și solicită în schimb restricționarea utilizării acestora.

Articolul 38

Securitatea prelucrării

- (1) Europol pune în aplicare măsuri tehnice și organizatorice corespunzătoare pentru a proteja datele cu caracter personal împotriva distrugerii accidentale sau ilegale, pierderii accidentale sau divulgării, alterării și accesării neautorizate sau oricărei alte forme neautorizate de prelucrare.
- (2) În ceea ce privește prelucrarea automată a datelor, Europol pune în aplicare măsuri menite:
- (a) să împiedice accesul persoanelor neautorizate la echipamentele de prelucrare a datelor utilizate pentru prelucrarea datelor cu caracter personal (controlul accesului la echipamente);
 - (b) să împiedice citirea, copierea, modificarea sau îndepărtarea neautorizată a suporturilor de date (controlul suporturilor de date);
 - (c) să împiedice introducerea neautorizată de date și inspectarea, modificarea sau ștergerea neautorizată a datelor cu caracter personal stocate (controlul stocării);
 - (d) să împiedice utilizarea sistemelor de prelucrare automată a datelor de către persoane neautorizate, utilizându-se echipamente de comunicare a datelor (controlul utilizării);
 - (e) să asigure că persoanele autorizate să utilizeze un sistem de prelucrare automată a datelor au acces numai la datele care fac obiectul autorizației lor de acces (controlul accesului la date);
 - (f) să asigure că este posibil să se verifice și să se stabilească organismele cărora le pot fi transmise sau le-au fost transmise date cu caracter personal, utilizându-se echipamente de comunicare a datelor (controlul comunicării);
 - (g) să asigure că este posibil să se verifice și să se stabilească datele cu caracter personal care au fost introduse în sistemele automate de prelucrare a datelor, precum și când și de către cine au fost introduse datele respective (controlul introducerii datelor);
 - (ga) să asigure că este posibil să se verifice și să se stabilească datele care au fost accesate de fiecare membru al personalului și la ce oră (evidența accesărilor); [AM 156]**
 - (h) să împiedice citirea, copierea, modificarea sau ștergerea neautorizată a datelor cu caracter personal în timpul transferurilor de date cu caracter personal sau în timpul transportării suporturilor de date (controlul transportului);
 - (i) să asigure că sistemele instalate pot fi imediat repuse în funcțiune în cazul producerii unei întreruperi (recuperare);
 - (j) să asigure că sistemul funcționează fără defecțiuni, că defecțiunile de funcționare sunt raportate imediat (fiabilitate) și că datele stocate nu pot fi afectate de funcționarea defectuoasă a sistemului (integritate).
- (3) Europol și statele membre definesc mecanisme pentru a asigura că limitele sistemului de informații țin seama de necesitățile în materie de securitate.

Marti, 25 februarie 2014

Articolul 38a

Protecția datelor începând cu momentul conceperii și protecția implicită a datelor

- (1) Europol pune în aplicare măsuri și proceduri tehnice și organizatorice corespunzătoare, astfel încât prelucrarea să îndeplinească cerințele dispozițiilor adoptate în conformitate cu prezentul regulament și să asigure protecția drepturilor persoanei vizate.
- (2) Europol pune în aplicare mecanisme care garantează că, în mod implicit, sunt prelucrate numai acele date cu caracter personal care sunt necesare pentru scopurile prelucrării. [AM 157]

Articolul 38b

Comunicarea unei încălcări a dispozițiilor privind protecția datelor către Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor

- (1) În cazul în care are loc o încălcare a securității datelor cu caracter personal, Europol anunță această încălcare Autorității Europene pentru Protecția Datelor, fără întârzieri nejustificate și, în cazul în care este posibil, în termen de cel mult 24 de ore de la data la care a luat cunoștință de aceasta. În cazul în care anunțul este efectuat după 24 de ore, Europol va furniza, la cerere, o justificare în acest sens.
- (2) Notificarea menționată la alineatul (1) trebuie, cel puțin:
 - (a) să descrie caracterul încălcării securității datelor cu caracter personal, inclusiv categoriile și numărul persoanelor vizate în cauză, precum și categoriile și numărul de înregistrări de date în cauză;
 - (b) să recomande măsuri de atenuare a eventualelor efecte negative ale încălcării securității datelor cu caracter personal;
 - (c) să descrie consecințele posibile ale încălcării securității datelor cu caracter personal;
 - (d) să descrie măsurile propuse sau adoptate de operator pentru a remedia problema încălcării securității datelor cu caracter personal.
- (3) Europol justifică orice încălcare a securității datelor cu caracter personal, inclusiv circumstanțele acesteia, efectele și măsurile de remediere adoptate, astfel încât Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor să poată verifica respectarea dispozițiilor prezentului articol. [AM 158]

Articolul 38c

Informarea persoanei vizate cu privire la încălcarea securității datelor cu caracter personal

- (1) Atunci când este probabil ca o încălcare a securității datelor cu caracter personal, astfel cum este menționat la articolul 38b, să afecteze în mod negativ protecția datelor cu caracter personal sau intimitatea persoanei vizate, Europol comunică fără întârziere persoanei vizate încălcarea securității datelor cu caracter personal.
- (2) Informarea persoanei vizate prevăzută la alineatul (1) descrie natura încălcării securității datelor cu caracter personal și conține identitatea și datele de contact ale responsabilului cu protecția datelor prevăzută la articolul 44.
- (3) Informarea persoanei vizate cu privire la încălcarea securității datelor cu caracter personal ale acesteia nu este necesară în cazul în care Europol demonstrează într-un mod satisfăcător Autorității Europene pentru Protecția Datelor că a pus în aplicare măsuri tehnologice adecvate de protecție și că respectivele măsuri au fost aplicate în cazul datelor afectate de încălcarea securității datelor cu caracter personal. Astfel de măsuri tehnologice de protecție asigură faptul că datele devin neinteligibile persoanelor care nu sunt autorizate să le acceseze.
- (4) Informarea persoanei vizate poate fi amânată, restricționată sau omisă atunci când este necesar și proporțional, în funcție de interesele legitime ale persoanei vizate:
 - (a) pentru a evita obstrucționarea cercetărilor, a anchetelor sau a procedurilor oficiale ori juridice;

Marți, 25 februarie 2014

- (b) **pentru a nu prejudicia prevenirea, identificarea, investigarea sau urmărirea penală a infracțiunilor sau executarea pedepselor;**
- (c) **pentru a proteja securitatea publică și națională;**
- (d) **pentru a proteja drepturile și libertățile părților terțe.** [AM 159]

Articolul 39

Dreptul de acces al persoanei vizate

(1) Orice persoană vizată are dreptul, la intervale rezonabile, de a obține informații prin care să i se aducă la cunoștință dacă Europol prelucrează sau nu prelucrează date cu caracter personal care o privesc. În cazul în care sunt prelucrate astfel de date cu caracter personal, Europol furnizează persoanei vizate **cel puțin** următoarele informații: [AM 160]

- (a) confirmarea faptului dacă se prelucrează sau nu prelucrează date care o privesc;
- (b) informații cel puțin cu privire la scopurile operațiunii de prelucrare, categoriile de date vizate, **perioada de stocare a datelor** și destinatarii cărora le sunt divulgate datele; [AM 161]
- (c) comunicarea într-o formă inteligibilă a datelor care fac obiectul prelucrării și a oricăror informații disponibile cu privire la sursele acestora.

(ca) **o notificare privind temeiul juridic pe baza căruia sunt prelucrate datele;** [AM 162]

(cb) **existența dreptului de a solicita de la Europol rectificarea, ștergerea sau restricționarea prelucrării datelor cu caracter personal referitoare la persoana vizată;** [AM 163]

(cc) **o copie a datelor care fac obiectul prelucrării;** [AM 164]

(2) Orice persoană vizată care dorește să își exercite dreptul de acces la datele cu caracter personal poate depune o cerere în acest sens, ~~fără costuri excesive~~ **în mod gratuit**, la autoritatea ~~competentă din~~ **desemnată în acest scop** în statul membru în care alege să efectueze acest demers. Autoritatea respectivă transmite cererea către Europol fără întârziere și, în orice situație, în termen de o lună de la primire. **Europol confirmă primirea cererii.** [AM 165 și 234]

(3) Europol răspunde cererii respective fără întârziere nejustificată și, în orice situație, în termen de trei luni de la primirea ~~acesteia~~ **solicitării din partea autorității naționale.** [AM 166]

(4) Europol consultă autoritățile competente ale statelor membre în cauză cu privire la decizia care urmează să fie adoptată. O decizie privind accesul la date este condiționată de strânsă cooperare între Europol și statele membre pe care accesul persoanei vizate la datele respective le privește în mod direct. În cazul în care un stat membru are obiecții cu privire la răspunsul propus de Europol, acesta notifică Europol motivele obiecțiilor sale.

(5) ~~Accesul la datele cu caracter personal~~ **Furnizarea de informații ca răspuns la o solicitare formulată în temeiul alineatului (1)** este ~~refuzat sau restricționat dacă aceasta~~ **refuzată sau restricționată în măsura în care acest refuz parțial sau complet** constituie o măsură necesară pentru: [AM 167]

- (a) a permite Europol să își îndeplinească sarcinile în mod corespunzător;
- (b) a proteja securitatea și ordinea publică în statele membre sau a preveni criminalitatea;
- (c) a garanta că nicio anchetă națională nu va fi pusă în pericol;
- (d) a proteja drepturile și libertățile părților terțe.

Orice decizie privind restricționarea sau refuzul informațiilor solicitate ia în considerare drepturile fundamentale și interesele persoanei vizate. [AM 168]

(6) Europol informează în scris persoana vizată cu privire la orice refuz sau limitare a accesului, cu privire la motivele unei astfel de decizii și cu privire la dreptul său de a depune o plângere la Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor. Informațiile referitoare la motivele de fapt și de drept pe care se bazează decizia pot fi omise în cazul în care furnizarea acestora ar aduce atingere efectelor restricției impuse la alineatul (5).

Marti, 25 februarie 2014

Articolul 40

Dreptul la rectificare, ștergere și blocare

- (1) Orice persoană vizată are dreptul de a solicita Europol să rectifice datele cu caracter personal care o privesc, dacă acestea sunt incorecte și, ~~în cazul în care acest lucru este posibil și necesar~~, să le completeze sau să le actualizeze. [AM 169]
- (2) Orice persoană vizată are dreptul de a solicita Europol să șteargă datele cu caracter personal care o privesc dacă acestea nu mai sunt necesare scopurilor în care sunt colectate în conformitate cu dispozițiile legale sau sunt prelucrate ulterior în conformitate cu dispozițiile legale.
- (3) În loc să fie șterse, datele cu caracter personal se blochează dacă există motive întemeiate să se considere că ștergerea lor ar putea afecta interesele legitime ale persoanei vizate. Datele blocate se prelucrează doar în scopul pentru care nu au fost șterse.
- (4) Dacă Europol deține date de tipul celor descrise la alineatele (1), (2) și (3) care i-au fost furnizate de țări terțe, organizații internaționale sau care sunt rezultatele analizelor sale proprii, datele respective sunt rectificate, șterse sau blocate de Europol, **iar aceasta informează sursa de la care provin datele, în cazul în care acest lucru este relevant.** [AM 170]
- (5) Dacă Europol deține date de tipul celor descrise la alineatele (1) și (2) care i-au fost furnizate în mod direct de statele membre, datele respective sunt rectificate, șterse sau blocate de statele membre în cauză, în colaborare cu Europol.
- (6) Dacă datele incorecte au fost transferate prin alte mijloace corespunzătoare sau dacă erorile conținute de datele furnizate de statele membre sunt cauzate de un transfer defectuos sau au fost transferate cu încălcarea dispozițiilor prezentului regulament sau dacă rezultă în urma introducerii, preluării sau stocării acestora în mod incorect sau cu încălcarea dispozițiilor prezentului regulament de către Europol, datele respective sunt rectificate sau șterse de Europol în colaborare cu statele membre în cauză.
- (7) În cazurile menționate la alineatele (4), (5) și (6), toți destinatarii datelor respective sunt notificați imediat. În conformitate cu normele care li se aplică, destinatarii rectifică, șterg sau blochează aceste date în sistemele lor.
- (8) Europol informează în scris persoana vizată, fără întârziere nejustificată și, în orice situație, în termen de trei luni, cu privire la faptul că datele care o privesc au fost rectificate, șterse sau blocate.
- (9) Europol informează în scris persoana vizată cu privire la orice refuz de rectificare, ștergere sau blocare și cu privire la posibilitatea de a depune o plângere la Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor și de a exercita o cale de atac.

Articolul 41

Responsabilitatea în domeniul protecției datelor

- (1) Europol stochează datele cu caracter personal astfel încât să se poată stabili sursa acestora în conformitate cu articolul 23.
 - (1a) **Europol stochează datele cu caracter personal astfel încât să poată fi rectificate și șterse.** [AM 171]
- (2) Responsabilitatea pentru calitatea datelor cu caracter personal, astfel cum se prevede la articolul 34 litera (d), aparține statului membru care le-a furnizat către Europol, iar în cazul datelor cu caracter personal furnizate de organisme ale Uniunii, țări terțe sau organizații internaționale, precum și în cazul datelor extrase de Europol din surse aflate la dispoziția publicului, responsabilitatea aparține Europol. **Organismele Uniunii sunt responsabile pentru calitatea datelor până la momentul transferului, inclusiv la momentul respectiv.** [AM 172]
- (3) Responsabilitatea pentru respectarea principiilor prevăzute la articolul 34 literele (a), (b), (c) și (e) aparține Europol.
- (4) Responsabilitatea pentru ~~legalitatea transferului~~ **principiile aplicabile în ceea ce privește protecția datelor** aparține: [AM 173]
 - (a) statului membru care a furnizat datele, în cazul datelor cu caracter personal furnizate Europol de statele membre; și

Marți, 25 februarie 2014

(b) Europol, în cazul datelor cu caracter personal furnizate de Europol către statele membre și țări terțe sau organizații internaționale.

(5) În cazul unui transfer între Europol și un organism al Uniunii, responsabilitatea pentru legalitatea transferului aparține Europol. Fără a aduce atingere tezei precedente, în cazul în care datele sunt transferate de Europol la cererea destinatarului, atât Europol, cât și destinatarul sunt responsabili pentru legalitatea acestui transfer. În plus, Europol este responsabil pentru toate operațiunile de prelucrare a datelor cu caracter personal pe care le efectuează.

Europol verifică competența destinatarului și evaluează necesitatea transferului datelor. Dacă apar îndoieli în privința necesității acestui transfer, Europol solicită destinatarului mai multe informații. Destinatarul se asigură că necesitatea transferului datelor poate fi verificată. Destinatarul prelucrează datele cu caracter personal numai în scopurile care au determinat transferul. [AM 174]

Articolul 42

Verificare prealabilă

(1) Prelucrarea datelor cu caracter personal **în orice set de operațiuni de prelucrare** care ~~face parte dintr-un nou sistem de evidență care urmează să fie instituit~~ **servesc unuia sau mai multor scopuri conexe în ceea ce privește activitățile de bază** face obiectul verificării prealabile atunci când: [AM 175]

(a) urmează să fie prelucrate categoriile speciale de date menționate la articolul 36 alineatul (2);

(b) tipul de prelucrare, în special utilizarea noilor tehnologii, mecanisme sau proceduri, prezintă riscuri specifice în ceea ce privește drepturile și libertățile fundamentale, în special protecția datelor cu caracter personal, ale persoanelor vizate.

(2) Verificările prealabile sunt efectuate de Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor în urma primirii unei notificări din partea responsabilului cu protecția datelor care, în caz de incertitudine în ceea ce privește necesitatea verificării prealabile, se consultă cu Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor.

(3) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor emite un aviz în termen de două luni de la primirea notificării. Termenul poate fi suspendat **în orice moment** până când Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor obține oricare eventuale informații suplimentare pe care ~~le-a~~ **le-a** solicitat. Atunci când complexitatea cazului impune acest lucru, termenul poate fi prelungit cu încă două luni, prin decizie a Autorității Europene pentru Protecția Datelor. **Sunt posibile cel mult două prelungiri.** Această decizie este notificată Europol înainte de expirarea termenului inițial de două luni. [AM 176]

În cazul în care nu s-a emis un aviz până la sfârșitul termenului de două luni, sau a prelungirii acestuia, acesta se consideră a fi favorabil.

Dacă avizul Autorității Europene pentru Protecția Datelor stabilește că prelucrarea notificată poate implica o încălcare a oricărei dispoziții a prezentului regulament, aceasta face propuneri, după caz, pentru evitarea unei astfel de încălcări. În cazul în care Europol nu modifică operațiunea de prelucrare în consecință, Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor poate exercita competențele care i-au fost conferite în temeiul articolului 46 alineatul (3).

(4) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor ține un registru al tuturor operațiunilor de prelucrare care i-au fost notificate în temeiul alineatului (1). Registrul respectiv este integrat în registrul menționat la articolul 27 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

Articolul 43

Înregistrare și documentare

(1) În scopul verificării legalității prelucrării datelor, automonitorizării și asigurării integrității și securității corespunzătoare a datelor, Europol ține evidențe privind colectarea, alterarea, accesarea, **extragerea**, divulgarea, combinarea sau ștergerea datelor cu caracter personal. Registrele sau documentațiile respective se șterg după trei ani, cu excepția cazului în care datele sunt în continuare necesare pentru un control aflat în curs. Registrele respective nu pot fi modificate. [AM 177]

(2) Registrele sau documentațiile elaborate în temeiul alineatului (1) sunt comunicate la cerere Autorității Europene pentru Protecția Datelor în scopul efectuării unui control privind protecția datelor. Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor utilizează informațiile respective numai în scopul efectuării controlului privind protecția datelor și pentru asigurarea prelucrării corespunzătoare a datelor, precum și a integrității și a securității acestora.

Marti, 25 februarie 2014

Articolul 44

Responsabilul cu protecția datelor

- (1) Consiliul de administrație numește un responsabil cu protecția datelor care este membru al personalului. În îndeplinirea îndatoririlor sale, responsabilul cu protecția datelor acționează în mod independent.
- (2) Responsabilul cu protecția datelor este selectat pe baza calităților sale personale și profesionale și, în special, a cunoștințelor de specialitate privind protecția datelor.
- (3) Selecția responsabilului cu protecția datelor nu trebuie să genereze un conflict de interese între îndatoririle sale în calitate de responsabil cu protecția datelor și orice alte îndatoriri oficiale, în special în legătură cu aplicarea dispozițiilor prezentului regulament.
- (4) Responsabilul cu protecția datelor este numit pentru un mandat cu o durată cuprinsă între doi și cinci ani. Mandatul său poate fi reînnoit, durata totală a acestuia neputând să depășească zece ani. Responsabilul cu protecția datelor poate fi demis din funcție de către instituția sau organismul Uniunii care l-a desemnat doar cu aprobarea Autorității Europene pentru Protecția Datelor, în cazul în care nu mai îndeplinește condițiile necesare pentru exercitarea îndatoririlor sale.
- (5) După desemnare, responsabilul cu protecția datelor este înregistrat la Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor de către instituția sau organismul care l-a desemnat.
- (6) În ceea ce privește îndeplinirea îndatoririlor sale, responsabilul cu protecția datelor nu poate primi niciun fel de instrucțiuni.
- (7) Responsabilul cu protecția datelor are, în special, următoarele sarcini în ceea ce privește datele cu caracter personal, cu excepția datelor cu caracter personal ale membrilor personalului Europol, precum și a datelor cu caracter personal administrative:
 - (a) asigurarea, în mod independent, a ~~legalității și a respectării~~ **aplicării interne a** dispozițiilor prezentului regulament în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal; [AM 178]
 - (b) asigurarea faptului că se ține o evidență a operațiunilor de transfer și de primire de date cu caracter personal, în conformitate cu prezentul regulament;
 - (c) asigurarea faptului că, la cerere, persoanele vizate sunt informate cu privire la drepturile pe care le au în temeiul prezentului regulament;
 - (d) cooperarea cu personalul Europol care răspunde de procedurile, formarea și consilierea privind prelucrarea datelor;
 - (e) cooperarea cu Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, **în special în ceea ce privește operațiunile de prelucrare prevăzute la articolul 42**; [AM 179]
 - (f) elaborarea unui raport anual și înaintarea acestuia către Consiliul de administrație și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor.
- (fa) îndeplinirea rolului de punct de contact pentru cererile de acces în temeiul articolului 39**; [AM 180]
- (fb) ținerea unui registru cu toate operațiunile de prelucrare efectuate de Europol, inclusiv, dacă este cazul, informații cu privire la scop, categoriile de date, beneficiari, termenele-limită de blocare și ștergere, transferurile către țări terțe sau organizații internaționale și măsurile de securitate**; [AM 181]
- (fc) ținerea unui registru cu incidentele și încălcările legate de securitate care afectează datele cu caracter personal operaționale sau administrative**; [AM 182]
- (8) În plus, responsabilul cu protecția datelor exercită funcțiile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 45/2001 referitor la datele cu caracter personal ~~ale membrilor personalului Europol, precum și a datelor cu caracter personal~~ administrative. [AM 183]
- (9) În îndeplinirea sarcinilor sale, responsabilul cu protecția datelor are acces la toate datele prelucrate de Europol și la toate sediile Europol. **Acest acces este posibil în orice moment și fără solicitare prealabilă**. [AM 184]

Marți, 25 februarie 2014

(10) În cazul în care responsabilul cu protecția datelor consideră că dispozițiile prezentului regulament privind prelucrarea datelor cu caracter personal nu au fost respectate, acesta îl informează pe directorul executiv, solicitându-i să soluționeze neconformitatea într-un anumit termen. Dacă directorul executiv nu soluționează neconformitatea prelucrării în termenul stabilit, responsabilul cu protecția datelor informează Consiliul de administrație și convine împreună cu acesta asupra unui termen pentru formularea unui răspuns. În cazul în care Consiliul de administrație nu soluționează neconformitatea prelucrării în termenul stabilit, responsabilul cu protecția datelor sesizează Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor.

(11) Consiliul de administrație adoptă norme de aplicare cu privire la responsabilul pentru protecția datelor. Normele de aplicare respective se referă, în special, la procedura de selecție pentru funcția de responsabil cu protecția datelor și la demiterea, sarcinile, îndatoririle și competențele responsabilului cu protecția datelor și la garanțiile de independență a acestuia. Europol pune la dispoziția responsabilului cu protecția datelor personalul și resursele necesare pentru îndeplinirea îndatoririlor sale. Acești membri ai personalului au acces la datele cu caracter personal prelucrate de Europol și la sediile Europol numai în măsura necesară pentru îndeplinirea sarcinilor lor. **Acest acces este posibil în orice moment și fără solicitare prealabilă.** [AM 185]

(11a) Responsabilul cu protecția datelor trebuie dotat cu resursele necesare îndeplinirii sarcinilor sale. [AM 186]

Articolul 45

Controlul exercitat de autoritatea națională de supraveghere

(1) Fiecare stat membru desemnează o autoritate națională de supraveghere care are sarcina de a monitoriza în mod independent, în conformitate cu dispozițiile dreptului său național, caracterul legal al transferului, extragerii și oricărei comunicări de date cu caracter personal efectuate de statul membru în cauză către Europol, precum și de a examina dacă un astfel de transfer, extragere sau comunicare încalcă drepturile persoanei vizate. În acest scop, autoritatea națională de supraveghere are acces, la sediul unității naționale sau la sediul ofițerilor de legătură, la datele transmise de statul său membru către Europol, în conformitate cu procedurile naționale relevante.

(2) În scopul exercitării funcției lor de control, autoritățile naționale de supraveghere au acces la birourile și la documentele ofițerilor de legătură ai statului membru respectiv la Europol.

(3) Autoritățile naționale de supraveghere controlează, în conformitate cu procedurile naționale relevante, activitățile unităților naționale și ale ofițerilor de legătură, în măsura în care activitățile respective sunt relevante pentru protecția datelor cu caracter personal. De asemenea, acestea informează Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor cu privire la orice măsură pe care o iau referitor la Europol.

(4) Orice persoană are dreptul de a solicita autorității naționale de supraveghere să verifice dacă transferul sau comunicarea către Europol, sub orice formă, de date care o privesc și accesul statului membru în cauză la datele respective au un caracter legal. Acest drept se exercită în conformitate cu legislația națională a statului membru în care a fost depusă cererea.

Articolul 46

Controlul exercitat de Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor

(1) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor răspunde de monitorizarea și asigurarea aplicării dispozițiilor prezentului regulament referitoare la protecția drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către Europol, precum și de consilierea Europol și a persoanelor vizate cu privire la toate aspectele care se referă la prelucrarea datelor cu caracter personal. În acest scop, aceasta îndeplinește îndatoririle prevăzute la alineatul (2) și exercită competențele acordate la alineatul (3).

(2) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor are următoarele îndatoriri, în temeiul prezentului regulament:

(a) de a primi plângeri, de a investiga cazul semnalat și de a informa persoana vizată cu privire la soluționarea plângerii într-un termen rezonabil;

(b) de a efectua investigații fie din proprie inițiativă, fie pe baza unei plângeri, și de a informa **fără întârziere** persoana vizată cu privire la soluționarea plângerii ~~într-un termen rezonabil~~; [AM 187]

(c) de a monitoriza și de a asigura aplicarea de către Europol a dispozițiilor prezentului regulament și ale oricărui alt act al Uniunii care se referă la protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal;

Marti, 25 februarie 2014

- (d) de a consilia Europol, fie din proprie inițiativă, fie ca răspuns la o consultare, cu privire la toate aspectele care au legătură cu prelucrarea datelor cu caracter personal, în special înainte de elaborarea de norme interne referitoare la protecția drepturilor și libertăților fundamentale în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal;
- (e) de a stabili, de a motiva și de a face publice excepțiile, garanțiile, autorizările și condițiile menționate la articolul 36 alineatul (4);
- (f) de a ține un registru al operațiunilor de prelucrare care i-au fost notificate în temeiul articolului 42 alineatul (1) și înregistrate în conformitate cu articolul 42 alineatul (4);
- (g) de a efectua o verificare prealabilă a prelucrării care i-a fost notificată.
- (3) În temeiul prezentului regulament, Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor poate:
- (a) să consilieze persoanele vizate cu privire la exercitarea drepturilor lor;
- (b) să sesizeze Europol în cazul unei presupuse încălcări a dispozițiilor care reglementează prelucrarea datelor cu caracter personal și, dacă este necesar, să facă propuneri pentru remedierea încălcării și pentru îmbunătățirea protecției persoanelor vizate;
- (c) să dispună să se dea curs cererilor de exercitare a anumitor drepturi în legătură cu datele, în cazul în care astfel de cereri au fost refuzate cu încălcarea articolelor 39 și 40;
- (d) să adreseze Europol avertismente sau mustrări;
- (e) să dispună rectificarea, blocarea, ștergerea sau distrugerea tuturor datelor ~~în cazul în care acestea~~ au fost prelucrate cu încălcarea dispozițiilor care reglementează prelucrarea datelor cu caracter personal și notificarea unor astfel de acțiuni părților terțe cărora le-au fost divulgate datele; **[AM 188 – nu privește toate versiunile lingvistice]**
- (f) **să propună Consiliului de administrație** să interzică temporar sau definitiv, **parțial sau total**, prelucrarea; **[AM 189]**
- (g) să sesizeze Europol și, dacă este necesar, Parlamentul European, Consiliul și Comisia;
- (h) să sesizeze Curtea de Justiție a Uniunii Europene în condițiile prevăzute de tratat;
- (i) să intervină în acțiunile introduse în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene.
- (4) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor are competența:
- (a) de a obține de la Europol acces la toate datele cu caracter personal și la toate informațiile necesare pentru investigațiile sale;
- (b) de a obține acces la orice sediu în care Europol își desfășoară activitatea atunci când există motive întemeiate pentru a presupune că în sediul respectiv se efectuează o activitate care face obiectul prezentului regulament.
- (5) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor elaborează un raport anual privind activitățile de supraveghere referitoare la Europol. Raportul face parte din raportul anual al Autorității Europene pentru Protecția Datelor menționat la articolul 48 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

Raportul include informații statistice referitoare la plângeri, anchete, investigații, prelucrarea informațiilor sensibile, transferuri de date cu caracter personal către țări terțe și organizații internaționale, verificări și notificări prealabile și utilizarea competențelor prevăzute la alineatul (3).

Acest raport se transmite și se prezintă Grupului mixt de control parlamentar și se transmite Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale. Pe baza acestui raport, Parlamentul European și Consiliul pot solicita Autorității Europene pentru Protecția Datelor să întreprindă acțiuni suplimentare pentru a asigura punerea în aplicare a dispozițiilor prezentului regulament. [AM 190]

- (6) Membrii și personalul Autorității Europene pentru Protecția Datelor sunt supuși obligației de confidențialitate, în conformitate cu articolul 69.

Marți, 25 februarie 2014

Articolul 47

Cooperarea între Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor și autoritățile naționale de protecție a datelor

(1) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor acționează în strânsă cooperare cu autoritățile naționale de supraveghere în ceea ce privește aspecte specifice care necesită implicare la nivel național, în special în cazul în care Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor sau o autoritate națională de supraveghere identifică discrepanțe majore între practicile statelor membre sau un transfer potențial ilegal în utilizarea canalelor Europol pentru schimbul de informații sau în contextul întrebărilor adresate de una sau mai multe autorități naționale de supraveghere cu privire la punerea în aplicare și interpretarea prezentului regulament.

(2) ~~În cazurile menționate la alineatul (1),~~ **Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor folosește, atunci când este cazul, expertiza și experiența autorităților naționale de protecție a datelor în îndeplinirea atribuțiilor sale stabilite la articolul 46 alineatul (2). În desfășurarea activităților în cooperare cu Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, membrii și personalul autorităților naționale de protecție a datelor au, ținând seama de principiile subsidiarității și proporționalității, competențe echivalente cu cele prevăzute la articolul 46 alineatul (4) și sunt supuși obligației echivalente cu cele prevăzute la articolul 46 alineatul (6).** Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor și autoritățile naționale de supraveghere pot, fiecare acționând în sfera competențelor deținute, să facă schimb de informații relevante, să își ofere reciproc asistență în efectuarea de auditudini și inspecții, să examineze dificultățile legate de interpretarea sau aplicarea prezentului regulament, să analizeze problemele care se referă la exercitarea supravegherii independente sau a drepturilor persoanei vizate, să elaboreze propuneri armonizate pentru soluții comune la orice problemă și să promoveze creșterea gradului de informare cu privire la drepturile în materie de protecție a datelor, dacă este necesar. [AM 191]

(2a) **Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor informează pe deplin autoritățile de control naționale cu privire la toate aspectele pertinente pentru acestea.** [AM 192]

(2b) **În cazurile în care aspecte specifice privesc datele care provin din unul sau mai multe state membre, Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor consultă autoritățile naționale de supraveghere vizate sau competente. Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor nu decid cu privire la luarea altor măsuri înainte ca autoritățile naționale de supraveghere vizate sau competente să fi informat Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor cu privire la poziția lor, într-un termen specificat de AEPD care nu este mai scurt de două luni. AEPD ține seama în cea mai mare măsură de poziția autorităților naționale de supraveghere vizate și competente. În cazul în care AEPD intenționează să nu urmeze poziția lor, aceasta le informează și le oferă o justificare. În cazurile în care AEPD consideră că este vorba de o situație extrem de urgentă, poate decide să adopte măsuri imediate. În astfel de cazuri, AEPD informează imediat autoritățile naționale de supraveghere vizate și competente și justifică natura urgentă a situației, precum și măsura pe care a luat-o.** [AM 193]

(2c) **Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor consultă autoritățile naționale de supraveghere vizate sau competente înaintea luării oricărei măsuri prevăzute la articolul 46 alineatul (3), literele (e)-(h). AEPD ține seama în cea mai mare măsură de poziția autorităților naționale de supraveghere vizate și competente comunicată într-un termen specificat de aceasta și care nu este mai scurt de două luni. Dacă AEPD intenționează să nu urmeze pozițiile autorităților de supraveghere naționale, aceasta le informează și le oferă o justificare. În cazurile în care AEPD consideră că este vorba de o situație extrem de urgentă, poate decide să adopte măsuri imediate. În astfel de cazuri, AEPD informează imediat autoritățile naționale de supraveghere vizate și competente și justifică natura urgentă a situației, precum și măsura pe care a luat-o. Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor se abține de a lua măsuri dacă toate autoritățile de supraveghere naționale i-au comunicat poziția lor negativă.** [AM 194]

(3) ~~Autoritățile~~ **Șefii autorităților** naționale de supraveghere și ~~Autoritatea Europeană~~ **Autorității Europene** pentru Protecția Datelor se reunesc în funcție de nevoi **cel puțin o dată pe an pentru a discuta aspecte de politică strategică și generală sau alte aspecte menționate la alineatele (1) și (2).** Costurile și organizarea reuniunilor respective sunt în sarcina Autorității Europene pentru Protecția Datelor. Regulamentul de procedură se adoptă cu ocazia primei reuniuni. Metodele de lucru suplimentare sunt adoptate de comun acord, dacă este necesar. [AM 195]

Marti, 25 februarie 2014

Articolul 48

Date cu caracter personal administrative ~~și date ale membrilor personalului~~ [AM 196]

Regulamentul (CE) nr. 45/2001 se aplică tuturor datelor cu caracter personal ~~ale membrilor personalului Europol, precum și datelor cu caracter personal~~ administrative deținute de Europol. [AM 197]

Capitolul VIII

CĂI DE ATAC ȘI RĂSPUNDERE

Articolul 49

Dreptul de a depune o plângere la Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor

(1) Orice persoană vizată are dreptul de a depune o plângere la Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, în cazul în care consideră că prelucrarea datelor sale cu caracter personal nu este conformă cu dispozițiile prezentului regulament.

(2) În cazul în care o plângere se referă la o decizie menționată la articolul 39 sau 40, Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor consultă organismele naționale de supraveghere sau organismul judiciar competent din statul membru /**statele membre** de la care provin datele sau din statul membru /**statele membre** direct vizat(e). ~~Decizia Autorității Europene pentru Protecția Datelor, care poate fi inclusiv aceea de a refuza comunicarea oricărei informații, este luată în strânsă cooperare cu organismul național de supraveghere sau cu organismul judiciar competent.~~ [AM 198]

(3) În cazul în care o plângere se referă la prelucrarea datelor furnizate Europol de un stat membru, Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor ~~se asigură că verificările necesare au fost efectuate în mod corect~~, în strânsă cooperare cu organismul național de supraveghere al statului membru care a furnizat datele, **se asigură că prelucrarea datelor în statul membru în cauză a fost legală și că verificările necesare au fost efectuate în mod corect.** [AM 199]

(4) În cazul în care o plângere se referă la prelucrarea datelor furnizate Europol de entități ale UE, țări terțe sau organizații internaționale, Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor se asigură că Europol a efectuat verificările necesare.

Articolul 50

Dreptul la exercitarea unei căi de atac împotriva Autorității Europene pentru Protecția Datelor

Acțiunile împotriva deciziilor Autorității Europene pentru Protecția Datelor sunt introduse în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Articolul 51

Dispoziții generale privind răspunderea și dreptul la despăgubiri

(1) Răspunderea contractuală a Europol este guvernată de dreptul aplicabil contractului respectiv.

(2) Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să se pronunțe în temeiul oricărei clauze compromisorii prevăzute într-un contract încheiat de Europol.

(3) Fără a aduce atingere dispozițiilor de la articolul 52, în cazul răspunderii necontractuale, Europol, în conformitate cu principiile generale comune legislațiilor statelor membre, repară orice prejudiciu cauzat de departamentele sale sau de membrii personalului său în îndeplinirea îndatoririlor acestora.

(4) Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă în litigiile privind acordarea de despăgubiri pentru prejudiciile menționate la alineatul (3).

(5) Răspunderea personală a angajaților față de Europol este reglementată de Statutul personalului sau de regimul aplicabil acestora.

Marți, 25 februarie 2014

Articolul 52

Răspunderea pentru prelucrarea incorectă a datelor cu caracter personal și dreptul la despăgubiri

(1) Orice persoană care a suferit un prejudiciu ca urmare a unei operațiuni ilegale de prelucrare a datelor are dreptul de a primi despăgubiri pentru prejudiciul suferit, fie de la Europol, în conformitate cu articolul 340 din TFUE, fie de la statul membru în care s-a produs evenimentul care a generat prejudiciul, în conformitate cu dreptul său național. Persoana în cauză introduce o acțiune împotriva Europol în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene sau împotriva statului membru în fața instanței naționale competente din statul membru respectiv.

(2) Orice litigiu între Europol și statele membre privind răspunderea finală pentru despăgubirile acordate unei persoane fizice în conformitate cu alineatul (1) este înaintat Consiliului de administrație, care îl soluționează cu o majoritate de două treimi din membrii săi, fără a aduce atingere dreptului de contestare a acestei decizii în conformitate cu articolul 263 din TFUE.

Capitolul IX

CONTROLUL PARLAMENTAR

Articolul 53

Controlul parlamentar *mixt*

(1) *Controlul activităților Europol de către Parlamentul European și parlamentele naționale este realizat prin intermediul unui Grup mixt de control parlamentar, care se stabilește în cadrul comisiei competente a Parlamentului European, din care vor face parte membri titulari ai comisiei competente a Parlamentului European și un reprezentant al comisiei competente din cadrul parlamentului național al fiecărui stat membru și un membru supleant. Statele membre cu sisteme parlamentare bicamerale pot fi reprezentate de un reprezentant din fiecare cameră.*

(2) *Grupul mixt de control parlamentar se convoacă întotdeauna în sediile Parlamentului European de către președintele comisiei competente a Parlamentului European. Reuniunile sunt coprezidate de președintele comisiei competente a Parlamentului European și de reprezentantul parlamentului național al statului membru care deține președinția prin rotație a Consiliului.*

(3) *Grupul mixt de control parlamentar monitorizează aplicarea dispozițiilor prezentului regulament, în special în ceea ce privește impactul lor asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice.*

(4) *În acest scop, Grupul mixt de control parlamentar are următoarele atribuții:*

(1) (a) *Președintele Consiliului de administrație, directorul executiv și un reprezentant al Comisiei se prezintă în fața Grupului mixt de control parlamentar, la cererea acestuia, pentru a discuta aspecte care se referă la Europol, ținând cont de obligațiile de discreție și confidențialitate. Dacă este cazul, Grupul poate decide să invite la reuniunile sale și alte persoane relevante.*

(2) *Controlul parlamentar asupra activităților Europol, exercitat de Parlamentul European împreună cu parlamentele naționale, se efectuează în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament.*

(b) *Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor se prezintă în fața Grupului mixt de control parlamentar, la cererea acestuia și cel puțin o dată pe an, pentru a discuta chestiuni legate de protecția drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice, și în special protecția datelor cu caracter personal în ceea ce privește operațiile Europol, ținând cont, dacă este cazul, de obligațiile privind respectarea discreției și a confidențialității.*

Următoarele documente se prezintă și se discută în reuniunile Grupului mixt de control parlamentar:

— *proiectele programelor de lucru anuale și multianuale menționate la articolul 15;*

— *raportul anual de activitate consolidat privind acțiunile sale prevăzut la articolul 14;*

— *raportul anual al Autorității Europene pentru Protecția Datelor privind supravegherea activităților referitoare la Europol menționate la articolul 46;*

Marti, 25 februarie 2014

— *raportul de evaluare redactat de Comisie pentru analizarea eficacității și eficienței Europol menționat la articolul 70.*

Următoarele persoane se prezintă în fața Grupului mixt de control parlamentar la cererea acestuia:

- *candidații selecționați pentru postul de director executiv, menționați la articolul 56 alineatul (2);*
- *directorul executiv, al cărui mandat se prevede a fi prelungit, așa cum se prevede la articolul 56 alineatul (5);*
- *directorul executiv, pentru a raporta în legătură cu îndeplinirea sarcinilor.*

Președintele consiliului de administrație informează Grupul mixt de control parlamentar înainte de demiterea directorului executiv din funcție și indică motivele luării acestei decizii.

~~(3)(5)~~ În plus, față de obligațiile de informare și consultare prevăzute în prezentul regulament, Europol transmite Parlamentului European și parlamentelor naționale, **Grupului mixt de control parlamentar**, ținând cont, *dacă este cazul*, de obligațiile de discreție și confidențialitate, cu titlu informativ:

- (a) evaluări privind amenințările, analize strategice și rapoarte generale asupra situației referitoare la obiectivul Europol, precum și rezultatele studiilor și ale evaluărilor comandate de Europol;
- (b) acordurile de lucru adoptate în temeiul articolului 31 alineatul (1).

(6) Grupul mixt de control parlamentar poate solicita orice documente pertinente necesare îndeplinirii sarcinilor sale, sub rezerva dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, precum și a normelor care reglementează tratamentul informațiilor confidențiale de către Parlamentul European.

(7) Grupul mixt de control parlamentar poate elabora concluzii de sinteză privind activitățile de supraveghere referitoare la Europol destinate Parlamentului European. [AM 200]

Articolul 54

Accesul Parlamentului European la informații clasificate prelucrate de Europol sau prin intermediul acestuia

(1) În scopul exercitării controlului parlamentar asupra activităților Europol în conformitate cu articolul 53, accesul la informații clasificate ale Uniunii Europene și la informații sensibile neclasificate prelucrate de Europol sau prin intermediul acestuia ~~poate fi~~ **este** acordat, la cerere, ~~Parlamentului European~~ **Grupului mixt de control parlamentar** și reprezentanților acestuia **și, după caz, în urma consimțământului furnizorului de date.**

(2) **Având în vedere caracterul sensibil și confidențial al acestor informații, accesul la informații clasificate ale Uniunii Europene și la informații sensibile neclasificate face obiectul principiilor de bază și al standardelor minime prevăzute la articolul 69 normelor care reglementează tratamentul informațiilor confidențiale de către Parlamentul European ⁽²⁾.** Modalitățile de acces ~~suplimentare sunt~~ **pot fi** reglementate printr-un acord de lucru încheiat între Europol și Parlamentul European. [AM 201]

Capitolul X

PERSONALUL

Articolul 55

Dispoziții generale

(1) Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți, precum și normele adoptate de comun acord de instituțiile Uniunii pentru punerea în aplicare a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți se aplică personalului Europol, cu excepția membrilor personalului care, la data de la care se aplică prezentul regulament, își desfășoară activitatea în temeiul contractelor încheiate de Europol, astfel cum a fost instituit prin Convenția Europol.

⁽¹⁾ **Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, Consiliului și Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).** [AM 200]

⁽²⁾ **În conformitate cu decizia Biroului Parlamentului European din 15 aprilie 2013.**

Marți, 25 februarie 2014

(2) Personalul Europol este format din agenți temporari și/sau agenți contractuali. Consiliul de administrație decide care dintre posturile temporare prevăzute în schema de personal pot fi ocupate doar de personalul angajat din cadrul autorităților competente ale statelor membre. Personalul recrutat pentru a ocupa astfel de posturi este format din agenți temporari și poate fi angajat doar prin contracte pe durată determinată, care pot fi reînnoite o singură dată pentru o perioadă fixă.

(2a) Autoritatea de numire utilizează pe deplin posibilitățile furnizate de Statutul funcționarilor și asigură personal de specialitate, cum ar fi experți IT cu o grupă de funcții și cu un grad superior, în funcție de calificarea lor, pentru îndeplinirea sarcinilor Agenției într-un mod ideal în conformitate cu articolul 4. [AM 202]

Articolul 56

Directorul executiv

(1) Directorul executiv este angajat ca agent temporar al Europol în temeiul articolului 2 litera (a) din Regimul aplicabil celorlalți agenți.

(2) Directorul executiv este numit de Consiliul de administrație ~~dintr-o listă de candidați propusă de Comisie, în urma unei proceduri de selecție deschise și transparente.~~ **în conformitate cu o procedură de cooperare, după cum urmează:**

(a) dintr-o listă de cel puțin trei candidați propusă de un comitet alcătuit dintr-un reprezentant al Comisiei în scopul încheierii contractului cu directorul executiv, Europol este reprezentat de președintele Consiliului de administrație și alți doi membri ai Consiliului de administrație, în urma unei proceduri de selecție deschise și transparente, candidaților li se va cere, înainte de numire, să se adreseze Consiliului și Grupului mixt de control parlamentar și să răspundă la întrebări;

(b) Grupul mixt de control parlamentar și Consiliul își vor prezenta avizele și ordinea preferințelor;

(c) Consiliul de administrație va numi directorul executiv ținând cont de aceste avize.

~~În scopul încheierii contractului cu directorul executiv, Europol este reprezentat de președintele Consiliului de administrație.~~

~~Înainte de a fi numit în funcție, candidatul selecționat de Consiliul de administrație poate fi invitat să facă o declarație în fața comisiei competente a Parlamentului European și să răspundă întrebărilor adresate de membrii acesteia. [AM 203]~~

(3) Durata mandatului directorului executiv este de cinci ani. Până la sfârșitul acestei perioade, Comisia efectuează o analiză care ia în considerare evaluarea activității directorului executiv, precum și sarcinile viitoare ale Europol și provocările cu care se va confrunta acesta.

(4) Consiliul de administrație, **după avizul Grupului mixt de control parlamentar și** la propunerea Comisiei, care ia în considerare analiza menționată la alineatul (3), poate prelungi o singură dată mandatul directorului executiv pentru o perioadă de cel mult cinci ani. [AM 204]

(5) Consiliul de administrație informează Parlamentul European în legătură cu intenția sa de a prelungi mandatul directorului executiv. În luna care precede orice astfel de prelungire, directorul executiv ~~poate fi~~ **este** invitat să facă o declarație în fața ~~comisiei competente a Parlamentului~~ **Grupului mixt de control parlamentar** și să răspundă întrebărilor adresate de membrii acesteia. [AM 205]

(6) Directorul executiv al cărui mandat a fost prelungit nu mai poate să participe la o altă procedură de selecție pentru același post la sfârșitul duratei cumulate a mandatului.

(7) Directorul executiv poate fi demis din funcție numai printr-o decizie a Consiliului de administrație, ~~la propunerea Comisiei~~ **care se explică în fața Grupului mixt de control parlamentar și a Consiliului.** [AM 206]

(8) Consiliul de administrație adoptă deciziile privind numirea, prelungirea mandatului și demiterea din funcție a directorului executiv și/sau a directorului executiv adjunct (directorilor executivi adjuncți) în baza unei majorități de două treimi din membrii săi cu drept de vot.

Marti, 25 februarie 2014

Articolul 57

Directorii executivi adjuncți

(1) Directorul executiv este asistat de ~~patru~~ **trei** directori executivi adjuncți, ~~inclusiv unul care răspunde de formare. Directorul executiv adjunct pentru formare răspunde de gestionarea Academiei Europol și a activităților acesteia. Sarcinile celorlalți directori executivi adjuncți sunt definite de directorul executiv. [AM 207]~~

(2) Articolul 56 se aplică directorilor executivi adjuncți. Directorul executiv este consultat înainte de numirea sau demiterea din funcție a acestora.

Articolul 58

Experții naționali detașați și alte categorii de personal

- (1) Europol poate utiliza experți naționali detașați sau alte categorii de personal neangajat de agenție.
- (2) Consiliul de administrație adoptă o decizie care prevede norme privind detașarea experților naționali la Europol.

Capitolul XI

DISPOZIȚII FINANCIARE

Articolul 59

Bugetul

(1) Estimări ale tuturor veniturilor și cheltuielilor Europol se elaborează pentru fiecare exercițiu financiar, care corespunde anului calendaristic, și sunt înscrise în bugetul Europol.

(2) Bugetul Europol este echilibrat în ceea ce privește veniturile și cheltuielile.

(3) Fără a aduce atingere altor resurse, veniturile Europol cuprind o contribuție din partea Uniunii, înscrisă în bugetul general al Uniunii Europene.

(4) Europol poate beneficia de finanțare din partea Uniunii sub forma acordurilor de delegare sau a granturilor ad-hoc și excepționale în conformitate cu dispozițiile instrumentelor relevante care sprijină politicile Uniunii.

(5) Cheltuielile Europol includ remunerarea personalului, cheltuielile administrative și de infrastructură, precum și cheltuieli de funcționare.

Articolul 60

Întocmirea bugetului

(1) În fiecare an, directorul executiv elaborează un proiect de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale Europol pentru exercițiul financiar următor, care conține schema de personal, și îl transmite Consiliului de administrație.

(2) Pe baza proiectului, Consiliul de administrație elaborează un proiect de estimare previzională a veniturilor și cheltuielilor Europol pentru următorul exercițiu financiar. Proiectul de estimare previzională a veniturilor și cheltuielilor Europol este transmis Comisiei în fiecare an până la [data prevăzută în regulamentul financiar cadru]. **Până la 31 martie**, Consiliul de administrație transmite **și prezintă** Comisiei, Parlamentului European și Consiliului un proiect final de estimare, care include un proiect de schemă de personal, până la 31 martie **Grupului mixt de control parlamentar**, Comisiei, Consiliului **și parlamentelor naționale**. [AM 208]

(3) Comisia transmite situația estimărilor Parlamentului European și Consiliului (autoritatea bugetară), împreună cu proiectul de buget general al Uniunii Europene.

(4) Pe baza situației estimărilor, Comisia înscrie în proiectul de buget general al Uniunii Europene estimările pe care le consideră necesare pentru schema de personal și suma aferentă contribuției care urmează să fie suportată de la bugetul general, pe care le prezintă autorității bugetare în conformitate cu articolele 313 și 314 din TFUE.

Marți, 25 februarie 2014

- (5) Autoritatea bugetară autorizează creditele pentru finanțarea Europol.
- (6) Autoritatea bugetară adoptă schema de personal a Europol.
- (7) Bugetul Europol este adoptat de Consiliul de administrație. Acesta devine definitiv după adoptarea finală a bugetului general al Uniunii. În cazul în care este necesar, acesta se ajustează în consecință.
- (8) Pentru orice proiect care poate avea implicații financiare semnificative asupra bugetului, în special proiectele de natură imobiliară, se aplică dispozițiile [regulamentului financiar cadru].

Articolul 61

Execuția bugetului

- (1) Directorul executiv execută bugetul Europol.
- (2) În fiecare an, directorul executiv transmite autorității bugetare toate informațiile relevante pentru concluziile procedurilor de evaluare.

Articolul 62

Prezentarea conturilor și descărcarea de gestiune

- (1) Până la data de 1 martie după încheierea fiecărui exercițiu financiar, contabilul Europol transmite conturile provizorii contabilului Comisiei și Curții de Conturi.
- (2) Până la data de 31 martie a următorului exercițiu financiar, Europol transmite **și prezintă** raportul privind gestiunea bugetară și financiară ~~Parlamentului European~~ **Grupului mixt de control parlamentar**, Consiliului și Curții de Conturi. [AM 209]
- (3) Până la data de 31 martie după încheierea fiecărui exercițiu financiar, contabilul Comisiei transmite Curții de Conturi conturile provizorii ale Europol, consolidate cu conturile Comisiei.
- (4) După primirea observațiilor formulate de Curtea de Conturi cu privire la conturile provizorii ale Europol, în temeiul articolului 148 din Regulamentul financiar, contabilul întocmește conturile finale ale Europol. Directorul executiv le înaintează Consiliului de administrație în vederea obținerii unui aviz.
- (5) Consiliul de administrație emite un aviz cu privire la conturile finale ale Europol.
- (6) Până la data de 1 iulie după încheierea fiecărui exercițiu financiar, directorul executiv transmite **și prezintă** conturile finale ~~Parlamentului European~~ **Grupului mixt de control parlamentar**, Consiliului, Comisiei, Curții de Conturi și parlamentelor naționale, împreună cu avizul Consiliului de administrație. [AM 210]
- (7) Conturile finale se publică.
- (8) Directorul executiv transmite Curții de Conturi un răspuns la observațiile formulate în raportul anual ale acesteia până la [data prevăzută în regulamentul financiar cadru]. Directorul executiv transmite răspunsul respectiv și Consiliului de administrație.
- (9) Directorul executiv prezintă Parlamentului European, la cererea acestuia, orice informație necesară pentru buna desfășurare a procedurii de descărcare de gestiune pentru exercițiul financiar în cauză, în conformitate cu articolul 165 alineatul (3) din Regulamentul financiar.
- (10) Parlamentul European, la recomandarea Consiliului care hotărăște cu majoritate calificată, acordă directorului executiv, înainte de data de 15 mai a anului N + 2, descărcarea de gestiune în ceea ce privește execuția bugetului pentru anul N.

Marti, 25 februarie 2014

Articolul 63

Norme financiare

(1) Normele financiare aplicabile Europol sunt adoptate de Consiliul de administrație, după consultarea Comisiei. Acestea nu derogă de la dispozițiile [regulamentului financiar cadru], cu excepția cazului în care activitatea Europol impune în mod special acest lucru, iar Comisia și-a dat acordul prealabil. **Parlamentul European este informat cu privire la orice astfel de derogare.** [AM 211]

(2) ~~Având în vedere specificitatea membrilor rețelei institutelor naționale de formare, care sunt singurele organisme având caracteristicile specifice și competențele tehnice pentru a desfășura activități de formare relevante, membrii respectivi pot primi granturi fără o cerere de propuneri în conformitate cu articolul 190 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei⁽¹⁾.~~ [AM 212]

Capitolul XII

DISPOZIȚII DIVERSE

Articolul 64

Statut juridic

- (1) Europol este un organism al Uniunii. Acesta are personalitate juridică.
- (2) În fiecare stat membru, Europol se bucură de cea mai extinsă capacitate juridică acordată persoanelor juridice în temeiul legislației naționale. Europol poate, în special, să achiziționeze și să înstrăineze bunuri mobile și imobile și să se constituie parte în proceduri judiciare.
- (3) Sediul Europol se află la Haga, Țările de Jos.

Articolul 65

Privilegiu și imunități

- (1) Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene se aplică Europol și personalului acestuia.
- (2) Ofițerii de legătură și membrii de familie ai acestora beneficiază de privilegiu și imunități care fac obiectul unui acord între Regatul Țărilor de Jos și celelalte state membre. Acordul respectiv prevede privilegiile și imunitățile necesare pentru îndeplinirea corespunzătoare a sarcinilor care le revin ofițerilor de legătură.

Articolul 66

Regim lingvistic

- (1) Dispozițiile prevăzute de Regulamentul nr. 1⁽²⁾ se aplică Europol.
- (2) Serviciile de traducere necesare pentru funcționarea Europol sunt furnizate de Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene.

Articolul 67

Transparență

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 se aplică **tuturor** documentelor **administrative** deținute de Europol. [AM 213]
- (2) Pe baza unei propuneri a directorului executiv și nu mai târziu de șase luni după intrarea în vigoare a prezentului regulament, Consiliul de administrație adoptă normele detaliate de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 în ceea ce privește documentele Europol.

⁽¹⁾ JO L 362, 31.12.2012, p. 1.

⁽²⁾ CEE Consiliu: Regulamentul nr. 1 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene (JO 17, 6.10.1958, p. 385/58).

Marți, 25 februarie 2014

(3) Deciziile luate de Europol în temeiul articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 pot face obiectul unei plângeri înaintate Ombudsmanului sau al unei acțiuni introduse în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene, în condițiile prevăzute la articolul 228 și, respectiv, la articolul 263 din TFUE.

(3a) Europol publică pe site-ul său o listă cu membrii Consiliului său de administrație, cu experții externi și interni, precum și declarațiile lor de interese și CV-urile. Procesele verbale ale Consiliului de administrație sunt publicate sistematic. Europol poate limita temporar sau permanent publicarea documentelor în cazul în care acest lucru riscă să periclitaze îndeplinirea sarcinilor Europol, ținând seama de obligațiile sale de discreție și de confidențialitate. [AM 214]

Articolul 67a

Notificarea prealabilă și mecanismul semnalelor de alertă („red flags”)

Comisia activează un sistem de avertizare dacă are motive serioase de îngrijorare cu privire la faptul că consiliul de administrație este pe cale să adopte decizii care nu ar fi în conformitate cu mandatul Europol, ar încălca legislația UE sau s-ar afla în contradicție cu obiectivele de politică ale Uniunii. În astfel de cazuri, Comisia va semnaliza chestiunea în mod oficial Consiliului de administrație și va solicita acestuia să se abțină de la adoptarea deciziei respective. În cazul în care consiliul de administrație respinge solicitarea, Comisia informează în acest sens în mod oficial Parlamentul European și Consiliul, în vederea adoptării unor măsuri rapide. Comisia poate solicita Consiliului de administrație să se abțină de la punerea în aplicare a deciziei controversate pe parcursul perioadei în care instituțiile dezbat încă respectiva chestiune. [AM 215]

Articolul 68

Combaterea fraudei

(1) Pentru a facilita combaterea fraudei, a corupției și a altor activități ilegale în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1073/1999, în termen de șase luni de la data la care devine operațional, Europol aderă la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 privind investigațiile interne desfășurate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) ⁽¹⁾ și adoptă dispozițiile corespunzătoare care se aplică tuturor angajaților Europol, utilizând modelul prevăzut în anexa la acordul respectiv.

(2) Curtea de Conturi Europeană are competența de audita, pe bază de documente și la fața locului, toți beneficiarii de granturi, contractanții și subcontractanții care au primit fonduri ale Uniunii din partea Europol.

(3) OLAF poate efectua investigații, inclusiv verificări și inspecții la fața locului, pentru a stabili dacă au existat acte de fraudă, fapte de corupție sau orice alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii în legătură cu un grant sau un contract finanțat de Europol, în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 și de Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului ⁽²⁾.

(4) Fără a aduce atingere dispozițiilor de la alineatele (1), (2) și (3), acordurile de cooperare ale Europol cu țări terțe și organizații internaționale, contractele Europol, acordurile de grant ale Europol și deciziile Europol privind granturile conțin dispoziții care împuternicesc în mod expres Curtea de Conturi Europeană și OLAF să efectueze astfel de audituri și investigații, conform competențelor care le revin.

Articolul 69

Norme de securitate privind protecția informațiilor clasificate

Europol stabilește propriile sale norme privind obligațiile de discreție și confidențialitate, precum și privind protecția informațiilor clasificate ale Uniunii Europene și a informațiilor sensibile neclasificate, ținând seama de principiile de bază și de standardele minime prevăzute de Decizia 2011/292/UE. Acestea vizează, între altele, dispoziții privind schimbul de astfel de informații, precum și prelucrarea și stocarea acestora.

⁽¹⁾ JO L 136, 31.5.1999, p. 15.

⁽²⁾ Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

Marti, 25 februarie 2014

Articolul 70

Evaluare și revizuire

(1) În termen de cel mult cinci ani după [data de la care se aplică prezentul regulament] și, ulterior, la fiecare cinci ani, Comisia comandă o evaluare pentru a analiza, în special, impactul, eficacitatea și eficiența Europol și practicile de lucru ale acestuia, **precum și funcționarea mecanismului de control al activităților Europol de către Parlamentul European, împreună cu parlamentele naționale.** În particular, evaluarea abordează posibila necesitate de a modifica obiectivele Europol și implicațiile financiare ale unei astfel de modificări. [AM 216]

(2) Comisia **transmite și** prezintă ~~Parlamentului European~~ **Grupului mixt de control parlamentar**, Consiliului, parlamentelor naționale și Consiliului de administrație raportul de evaluare și concluziile sale asupra raportului, **însoțite, dacă este cazul, de o propunere de modificare a acestui regulament. În plus, Comisia furnizează, la cerere, Parlamentului European, Consiliului și parlamentelor naționale orice alte informații legate de evaluare.** [AM 217]

(3) La fiecare a doua evaluare, Comisia analizează, de asemenea, rezultatele obținute de Europol, având în vedere obiectivele, mandatul și sarcinile acestuia. În cazul în care Comisia consideră că existența Europol nu mai este justificată în raport cu obiectivele și sarcinile care i-au fost atribuite, aceasta poate propune modificarea în consecință sau abrogarea prezentului regulament, **în cadrul procedurii legislative ordinare.** [AM 218]

Articolul 71

Controale administrative

Activitățile Europol fac obiectul controlului exercitat de Ombudsmanul European în conformitate cu dispozițiile articolului 228 din TFUE.

Articolul 72

Sediul

(1) Dispozițiile necesare referitoare la găzduirea care urmează să fie oferită Europol în statul membru și facilitățile care trebuie puse la dispoziție de statul membru respectiv, împreună cu normele specifice aplicabile în statul membru gazdă cu privire la directorul executiv, membrii Consiliului de administrație, personalul Europol și membrii de familie ai acestora sunt prevăzute într-un acord privind sediul între Europol și statul membru în care este situat sediul, încheiat după obținerea aprobării Consiliului de administrație și în termen de cel mult [2 ani după intrarea în vigoare a prezentului regulament].

(2) Statul membru care găzduiește Europol furnizează cele mai bune condiții posibile pentru a asigura funcționarea Europol, inclusiv școlarizare multilingvistică de orientare europeană și conexiuni de transport corespunzătoare.

Capitolul XIII

DISPOZIȚII TRANZITORII

Articolul 73

Sucesiunea legală generală

(1) Europol, astfel cum a fost instituit prin prezentul regulament, este succesorul juridic general în ceea ce privește toate contractele încheiate, obligațiile asumate și proprietățile achiziționate de Europol, astfel cum a fost instituit prin Decizia 2009/371/JAI, și CEPOL, ~~astfel cum a fost instituit în temeiul Deciziei 2005/681/JAI.~~ [AM 219]

(2) Prezentul regulament nu aduce atingere forței juridice a acordurilor încheiate de Europol, astfel cum a fost instituit prin Decizia 2009/371/JAI, înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament.

~~(3) Prezentul regulament nu aduce atingere forței juridice a acordurilor încheiate de CEPOL, astfel cum a fost instituit prin Decizia 2005/681/JAI, înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament. [AM 220]~~

(4) Prin derogare de la alineatul (3), acordul privind sediul încheiat în baza Deciziei 2005/681/JAI încetează la data de la care se aplică prezentul regulament. [AM 221]

Marți, 25 februarie 2014

Articolul 74

Dispoziții tranzitorii privind Consiliul de administrație

- (1) ~~Mandatul membrilor Consiliului de administrație al CEPOL, astfel cum a fost instituit în baza articolului 10 din Decizia 2005/681/JAI, încetează la [data intrării în vigoare a prezentului regulament]. [AM 222]~~
- (2) Mandatul membrilor Consiliului de administrație al Europol, astfel cum a fost instituit în baza articolului 37 din Decizia 2009/371/JAI, încetează la [data de la care se aplică prezentul regulament].
- (3) Consiliul de administrație, astfel cum a fost instituit în baza articolului 37 din Decizia 2009/371/JAI, în perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a prezentului regulament și data de la care se aplică acesta:
- (a) exercită funcțiile Consiliului de administrație, astfel cum sunt prevăzute la articolul 14 din prezentul regulament;
 - (b) pregătește adoptarea normelor privind obligațiile de confidențialitate și discreție, precum și protecția informațiilor UE clasificate menționate la articolul 69 din prezentul regulament;
 - (c) elaborează orice instrument necesar pentru aplicarea prezentului regulament; și
 - (d) revizuieste măsurile de punere în aplicare fără caracter legislativ a Deciziei 2009/371/JAI, astfel încât să permită Consiliului de administrație instituit în baza articolului 13 din prezentul regulament să adopte o decizie în temeiul articolului 78 alineatul (2).
- (4) Comisia ia, fără întârziere, măsurile necesare după intrarea în vigoare a prezentului regulament pentru a asigura că activitatea Consiliului de administrație instituit în conformitate cu articolul 13 începe la [data de la care se aplică prezentul regulament].
- (5) În termen de cel mult 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, statele membre trimit o notificare Comisiei cu privire la numele persoanelor pe care le-au numit în calitate de membri titulari și membri supleanți ai Consiliului de administrație, în conformitate cu articolul 13.
- (6) Consiliul de administrație instituit în temeiul articolului 13 din prezentul regulament se reunește pentru prima dată la [data de la care se aplică prezentul regulament]. În cadrul reuniunii respective, acesta ia, dacă este cazul, o decizie menționată la articolul 78 alineatul (2).

(6a) Consiliul de administrație elaborează dispoziții detaliate care reglementează procedura prevăzută la articolul 67a și le prezintă Comisiei spre aprobare. [AM 223]

Articolul 75

Dispoziții tranzitorii privind directorii executivi și directorii adjuncți

- (1) Directorul executiv numit în baza articolului 38 din Decizia 2009/371/JAI îndeplinește, pentru perioada rămasă din mandatul său, responsabilitățile directorului executiv, astfel cum se prevede la articolul 19 din prezentul regulament. Celelalte condiții ale contractului său rămân neschimbate. Dacă mandatul său se încheie după [data intrării în vigoare a prezentului regulament], dar înainte de [data de la care se aplică prezentul regulament], mandatul se prelungește automat până la un an după data de la care se aplică prezentul regulament.
- (2) În cazul în care directorul executiv refuză sau nu poate să acționeze în conformitate cu dispozițiile de la alineatul (1), Comisia desemnează pe unul dintre funcționarii săi în scopul de a îndeplini funcția de director executiv interimar și a exercita atribuțiile directorului executiv pentru o perioadă de maximum 18 luni, până la efectuarea numirilor prevăzute la articolul 56.
- (3) Dispozițiile de la alineatele (1) și (2) se aplică directorilor adjuncți numiți în baza articolului 38 din Decizia 2009/371/JAI.
- (4) ~~Directorul executiv al CEPOL, numit în baza articolului 11 alineatul (1) din Decizia 2005/681/JAI, este numit, pentru perioada rămasă din mandatul său, în funcția de director executiv adjunct pentru formare al Europol. Celelalte condiții ale contractului său rămân neschimbate. Dacă mandatul său se încheie după [data intrării în vigoare a prezentului regulament], dar înainte de [data de la care se aplică prezentul regulament], acesta se prelungește automat până la un an după data de la care se aplică prezentul regulament. [AM 224]~~

Marti, 25 februarie 2014

Articolul 76

Dispoziții bugetare tranzitorii

- (1) Pentru fiecare dintre cele trei exerciții bugetare care urmează intrării în vigoare a prezentului regulament, cel puțin 8 milioane EUR din cheltuielile operaționale ale Europol sunt rezervate pentru formare, astfel cum se prevede în capitolul III. [AM 225]
- (2) Procedura de descărcare de gestiune în ceea ce privește bugetele aprobate în baza articolului 42 din Decizia 2009/371/JAI se desfășoară în conformitate cu normele stabilite la articolul 43 din Decizia 2009/371/JAI și cu normele financiare ale Europol.

Capitolul XIV

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 77

Înlocuire

Prezentul regulament înlocuiește și abrogă Decizia 2009/371/JAI și ~~Decizia 2005/681/JAI~~.

Trimiterile la ~~deciziile înlocuite~~ **decizia înlocuită** se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament. [AM 226]

Articolul 78

Abrogare

- (1) Toate măsurile legislative de punere în aplicare a Deciziei 2009/371/JAI și a ~~Deciziei 2005/681/JAI~~ se abrogă cu efect de la data aplicării prezentului regulament.
- (2) Toate măsurile fără caracter legislativ de punere în aplicare a Deciziei 2009/371/JAI, care instituie Oficiul European de Poliție (Europol), și a ~~Deciziei 2005/681/JAI~~, care instituie CEPOL, rămân în vigoare după [data de la care se aplică prezentul regulament], cu excepția cazului în care se decide altfel de către Consiliul de administrație al Europol în punerea în aplicare a prezentului regulament. [AM 227]

Articolul 79

Intrarea în vigoare și aplicarea

- (1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi după data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Regulamentul se aplică de la [data aplicării].

Cu toate acestea, articolele 73, 74 și 75 se aplică de la [data intrării în vigoare a prezentului regulament].

Adoptat la ...,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

Marți, 25 februarie 2014

ANEXA I

Lista infracțiunilor în privința cărora Europol susține și consolidează acțiunea autorităților competente ale statelor membre și cooperarea reciprocă a acestora în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) din prezentul regulament

- terorism;
- crimă organizată;
- trafic ilegal de droguri;
- activități ilegale de spălare de bani;
- criminalitate legată de substanțe nucleare și radioactive;
- trafic ilegal de migrații;
- trafic de persoane;
- criminalitate legată de autovehicule;
- omucidere voluntară, vătămare corporală gravă;
- trafic ilicit de organe și țesuturi umane;
- răpire; sechestrare și luare de ostatici;
- rasism și xenofobie;
- jaf;
- trafic ilegal de bunuri de patrimoniu; inclusiv antichități și opere de artă;
- înșelăciune și fraudă; inclusiv fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii;
- activități mafioate („racketeering”) și extorcare;
- contrafacere și piratare a produselor;
- falsificare de documente administrative și traficul de documente administrative falsificate;
- falsificarea banilor și a altor mijloace de plată;
- criminalitatea informatică;
- corupție;
- trafic ilegal de arme; muniții și materiale explozibile;
- trafic ilegal cu specii rare de animale;
- trafic ilegal cu specii și varietăți rare de plante;
- infracțiuni împotriva mediului; inclusiv poluarea cauzată de nave;
- trafic ilegal cu substanțe hormonale și alți factori de creștere;
- abuz sexual și exploatare sexuală a **persoanelor, în special a** femeilor și copiilor. [AM 228]

Marti, 25 februarie 2014

ANEXA II

Categoriile de date cu caracter personal și categoriile de persoane vizate ale căror date pot fi colectate și prelucrate în scopul verificării încrucișate prevăzute la articolul 24 alineatul (1) litera (a)

1. Datele cu caracter personal colectate și prelucrate în scopuri de verificare încrucișată se referă la:
 - (a) persoane care, în conformitate cu dreptul național al statului membru respectiv, sunt suspectate de a fi săvârșit sau de a fi participat la săvârșirea unei infracțiuni de competența Europol sau care au fost condamnate pentru o astfel de infracțiune;
 - (b) persoane cu privire la care există indicii concrete sau motive rezonabile, în temeiul dreptului național al statului membru respectiv, care justifică prezumția că vor săvârși infracțiuni de competența Europol.
2. Datele care se referă la persoanele menționate la alineatul (1) pot include numai următoarele categorii de date cu caracter personal:
 - (a) numele de familie, numele dinaintea căsătoriei, prenumele și orice nume de împrumut sau nume fals;
 - (b) data și locul nașterii;
 - (c) naționalitatea;
 - (d) sexul;
 - (e) locul de reședință, profesia și locul unde se află persoana respectivă;
 - (f) codul personal de asigurări sociale, permisul de conducere, actele de identitate și datele care figurează în pașaport; și
 - (g) dacă este necesar, alte caracteristici care pot fi utile pentru identificare, inclusiv orice caracteristici fizice obiective specifice care nu pot fi modificate, cum ar fi datele dactiloscopice și profilul ADN (stabilite din partea necodată a ADN-ului).
3. Pe lângă datele menționate la alineatul (2), pot fi colectate și prelucrate următoarele categorii de date cu caracter personal referitoare la persoanele menționate la alineatul (1):
 - (a) infracțiuni, infracțiuni presupuse, precum și locul, data săvârșirii (presupuse a) acestora și modul (presupus) în care au fost săvârșite;
 - (b) mijloacele care au fost utilizate sau care pot fi utilizate în scopul săvârșirii infracțiunilor respective, inclusiv informații referitoare la persoane juridice;
 - (c) departamentele care răspund de caz și numerele de referință ale dosarelor;
 - (d) suspiciunea de apartenență la o organizație criminală;
 - (e) condamnări, în cazul în care acestea privesc infracțiuni de competența Europol;
 - (f) partea care introduce datele.

Aceste date pot fi furnizate Europol chiar dacă nu conțin încă elemente referitoare la persoane.
4. Informațiile suplimentare deținute de Europol sau de unitățile naționale cu privire la persoanele menționate la alineatul (1) pot fi comunicate oricărei unități naționale sau Europol, la cererea acestora. Unitățile naționale comunică informațiile în conformitate cu dreptul lor național.
5. În cazul în care se renunță în mod definitiv la procedurile împotriva persoanei în cauză sau dacă aceasta este achitată, datele referitoare la cazul cu privire la care a fost adoptată o astfel de decizie se șterg.

Marți, 25 februarie 2014

ANEXA III

Categoriile de date cu caracter personal și categoriile de persoane vizate ale căror date pot fi colectate și prelucrate în scopul efectuării de analize strategice sau de altă natură generală și în scopul efectuării de analize operaționale [astfel cum se prevede la articolul 24 alineatul (1) literele (b) și (c)]

1. Datele cu caracter personal colectate și prelucrate în scopul efectuării de analize strategice sau de altă natură generală și în scopul efectuării de analize operaționale se referă la:
 - (a) persoane care, în conformitate cu dreptul național al statului membru respectiv, sunt suspectate de a fi săvârșit sau de a fi participat la săvârșirea unei infracțiuni de competența Europol sau care au fost condamnate pentru o astfel de infracțiune;
 - (b) persoane cu privire la care există indicii concrete sau motive rezonabile, în temeiul dreptului național al statului membru respectiv, care justifică prezumția că vor săvârși infracțiuni de competența Europol;
 - (c) persoane care pot fi chemate să depună mărturie în cadrul unor anchete desfășurate în legătură cu infracțiunile cercetate sau în cadrul unor proceduri penale ulterioare;
 - (d) persoane care au fost victimele uneia dintre infracțiunile cercetate sau cu privire la care anumite fapte justifică prezumția că pot fi victimele unei astfel de infracțiuni;
 - (e) contacte și asociați; și
 - (f) persoane care pot furniza informații privind infracțiunile cercetate.
2. Următoarele categorii de date cu caracter personal, inclusiv datele administrative asociate, pot fi prelucrate în cazul categoriilor de persoane menționate la alineatul (1) literele (a) și (b):
 - (a) detalii personale:
 - (i) numele de familie actuale și anterioare;
 - (ii) prenumele actuale și anterioare;
 - (iii) numele dinaintea căsătoriei;
 - (iv) numele tatălui (după caz, în scopul identificării);
 - (v) numele mamei (după caz, în scopul identificării);
 - (vi) sexul;
 - (vii) data nașterii;
 - (viii) locul nașterii;
 - (ix) naționalitatea;
 - (x) starea civilă;
 - (xi) nume de împrumut;
 - (xii) porecle;
 - (xiii) nume false;
 - (xiv) loc de reședință și/sau domiciliu actuale și anterioare;
 - (b) descriere fizică:
 - (i) descriere fizică;
 - (ii) trăsături distinctive (semne/cicatrici/tatuaje etc.);
 - (c) mijloace de identificare:
 - (i) documente de identitate/permis de conducere;
 - (ii) numărul cărții naționale de identitate/pașaportului;

Marți, 25 februarie 2014

- (iii) numărul național de identificare/codul personal de asigurări sociale, dacă este cazul;
 - (iv) imagini vizuale și alte informații privind aspectul;
 - (v) informații de identificare criminalistică, cum ar fi amprente, profilul ADN (stabilit din partea necodată a ADN-ului), amprenta vocală, grupa sanguină, informații dentare;
- (d) ocupație și competențe:
- (i) loc de muncă și ocupație actuale;
 - (ii) loc de muncă și ocupație anterioare;
 - (iii) studii (școlare/universitare/profesionale);
 - (iv) calificări;
 - (v) competențe și alte cunoștințe (limbi/alte);
- (e) informații economice și financiare:
- (i) date financiare (conturi și coduri bancare, carduri de credit etc.);
 - (ii) active în numerar;
 - (iii) participații în acțiuni/alte active;
 - (iv) date referitoare la bunurile aflate în proprietate;
 - (v) legături cu întreprinderi;
 - (vi) contacte cu bănci și instituții de credit;
 - (vii) situație fiscală;
 - (viii) alte informații privind modul în care o persoană își gestionează resursele financiare;
- (f) date comportamentale:
- (i) stil de viață (cum ar fi cheltuieli care depășesc veniturile) și obișnuințe;
 - (ii) deplasări;
 - (iii) locuri frecventate;
 - (iv) arme și alte instrumente periculoase;
 - (v) grad de periculozitate;
 - (vi) riscuri specifice, cum ar fi probabilitatea evadării, utilizarea de agenți dubli, legături cu personalul responsabil cu aplicarea legii;
 - (vii) trăsături de caracter care au legătură cu infracționalitatea;
 - (viii) consum de droguri;
- (g) contacte și asociați, inclusiv tipul și natura contactului sau asocierii;
- (h) mijloace de comunicare utilizate, cum ar fi telefon (fix/mobil), fax, pager, poștă electronică, adrese poștale, conexiune (conexiuni) internet;
- (i) mijloace de transport utilizate, cum ar fi vehicule, bărci, aeronave, inclusiv informații de identificare a respectivelor mijloace de transport (numere de înregistrare);
- (j) informații privind comportamentul infracțional:
- (i) condamnări anterioare;
 - (ii) suspiciuni de implicare în activități infracționale;
 - (iii) moduri de operare;
 - (iv) mijloace care au fost utilizate sau care pot fi utilizate pentru pregătirea și/sau săvârșirea de infracțiuni;

Marți, 25 februarie 2014

- (v) apartenența la grupuri infracționale/organizații criminale și poziția în cadrul grupului/organizației;
 - (vi) rolul în organizația criminală;
 - (vii) aria geografică a activităților infracționale;
 - (viii) materiale adunate în timpul unei anchete, cum ar fi imagini video și fotografice;
- (k) trimiteri la alte sisteme de informații în care sunt stocate informații privind persoana vizată:
- (i) Europol;
 - (ii) agenții de poliție/vamale;
 - (iii) alte agenții de aplicare a legii;
 - (iv) organizații internaționale;
 - (v) entități publice;
 - (vi) entități private;
- (l) informații privind persoanele juridice care au legătură cu datele menționate la literele (e) și (j):
- (i) denumirea persoanei juridice;
 - (ii) localizare;
 - (iii) data și locul înființării;
 - (iv) număr de înregistrare administrativă;
 - (v) formă juridică;
 - (vi) capital;
 - (vii) domeniu de activitate;
 - (viii) filiale naționale și internaționale;
 - (ix) directori;
 - (x) legături cu bănci.
3. „Contacte și asociați”, astfel cum se prevede la alineatul (1) litera (e), înseamnă persoane prin intermediul cărora există suficiente motive pentru a considera că se pot obține informații care se referă la persoanele menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) din prezenta anexă și care sunt relevante pentru analiză, cu condiția ca acestea să nu se încadreze într-una din categoriile de persoane menționate la alineatul (1) literele (a), (b), (c), (d) și (f). „Contacte” înseamnă persoane care au un contact sporadic cu persoanele menționate la alineatul (1) literele (a) și (b). „Asociați” înseamnă persoane care au un contact periodic cu persoanele menționate la alineatul (1) literele (a) și (b).
- În ceea ce privește contactele și asociații, se pot stoca datele prevăzute la alineatul (2) dacă este necesar, cu condiția să existe motive pentru a presupune că datele respective trebuie utilizate în scopul analizării rolului persoanelor respective în calitate de contacte sau de asociați.
- În acest context, se respectă următoarele:
- (a) relațiile dintre aceste persoane și persoanele menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) sunt clarificate cât de repede posibil;
 - (b) în cazul în care presupunerea că există o relație între aceste persoane și persoanele menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) se dovedește a fi nefondată, datele se șterg fără întârziere;
 - (c) în cazul în care persoanele respective sunt suspectate de săvârșirea unei infracțiuni care se încadrează în obiectivele Europol sau au fost condamnate pentru o astfel de infracțiune, ori în cazul în care există indicii concrete sau motive rezonabile, în temeiul dreptului național al statului membru respectiv, care justifică prezumția că vor săvârși o astfel de infracțiune, se pot stoca toate datele prevăzute la alineatul (2);

Marti, 25 februarie 2014

- (d) datele privind contactele și asociații contactelor, precum și datele privind contactele și asociații asociaților nu se stochează, cu excepția datelor privind tipul și natura contactelor sau ale asocierilor acestora cu persoanele menționate la alineatul (1) literele (a) și (b);
 - (e) în cazul în care nu este posibilă o clarificare în temeiul dispozițiilor prevăzute la literele de mai sus, acest aspect este luat în considerare atunci când se ia o decizie privind necesitatea și amploarea stocării pentru analiză suplimentară.
4. În ceea ce privește persoanele care, astfel cum se prevede la alineatul (1) litera (d), au fost victimele uneia dintre infracțiunile cercetate sau cu privire la care anumite fapte justifică prezumția că pot fi victimele unei astfel de infracțiuni, se pot stoca datele menționate la alineatul (2) litera (a) punctul (i) – litera (c) punctul (iii) din prezenta anexă, precum și următoarele categorii de date:
- (a) date de identificare a victimei;
 - (b) motivarea statutului de victimă;
 - (c) prejudicii (fizice/financiare/psihologice/altele);
 - (d) dacă trebuie să se garanteze anonimatul;
 - (e) dacă este posibilă înfățișarea în instanță;
 - (f) informații legate de infracțiune furnizate de către sau prin intermediul persoanelor menționate la alineatul (1) litera (d), inclusiv informații cu privire la relația acestora cu alte persoane, dacă este necesar, pentru identificarea persoanelor menționate la alineatul (1) literele (a) și (b).

Alte date prevăzute la alineatul (2) se pot stoca dacă este necesar, cu condiția să existe motive pentru a presupune că acestea trebuie utilizate în scopul analizării rolului unei persoane în calitate de victimă sau potențială victimă.

Datele care nu sunt necesare pentru analiză suplimentară se șterg.

5. În ceea ce privește persoanele care, astfel cum se prevede la alineatul (1) litera (c), pot fi chemate să depună mărturie în cadrul unor anchete desfășurate în legătură cu infracțiunile cercetate sau în cadrul unor proceduri penale ulterioare, se pot stoca datele menționate la alineatul (2) litera (a) punctul (i) – litera (c) punctul (iii) din prezenta anexă, precum și categoriile de date care îndeplinesc următoarele criterii:
- (a) informații legate de criminalitate furnizate de persoanele respective, inclusiv informații privind relația acestora cu alte persoane care fac obiectul fișierului de lucru pentru analiză;
 - (b) dacă trebuie să se garanteze anonimatul;
 - (c) dacă trebuie să se acorde protecție și de către cine;
 - (d) noua identitate;
 - (e) dacă este posibilă înfățișarea în instanță.

Alte date prevăzute la alineatul (2) se pot stoca dacă este necesar, cu condiția să existe motive pentru a presupune că acestea trebuie utilizate în scopul analizării rolului persoanelor respective în calitate de martori.

Datele care nu sunt necesare pentru analiză suplimentară se șterg.

6. În ceea ce privește persoanele care, astfel cum se prevede la alineatul (1) litera (f), pot furniza informații privind infracțiunile cercetate, se pot stoca datele menționate la alineatul (2) litera (a) punctul (i) – litera (c) punctul (iii) din prezenta anexă, precum și categoriile de date care îndeplinesc următoarele criterii:
- (a) detalii personale codate;
 - (b) tipul de informații furnizate;
 - (c) dacă trebuie să se garanteze anonimatul;
 - (d) dacă trebuie să se acorde protecție și de către cine;
 - (e) noua identitate;
 - (f) dacă este posibilă înfățișarea în instanță;

Marți, 25 februarie 2014

(g) experiențe negative;

(h) recompense (financiare/avantaje).

Alte date prevăzute la alineatul (2) se pot stoca dacă este necesar, cu condiția să existe motive pentru a presupune că acestea trebuie utilizate în scopul analizării rolului persoanelor respective în calitate de informatori.

Datele care nu sunt necesare pentru analiză suplimentară se șterg.

7. Dacă, în orice moment pe parcursul unei analize, devine clar, pe baza unor indicii fiabile și coroborate, că o persoană ar trebui încadrată într-o altă categorie de persoane, astfel cum este definită în prezenta anexă, decât în categoria în care a fost încadrată inițial, în cazul persoanei respective Europol poate prelucra numai datele autorizate în cadrul respectivei noi categorii.

Dacă, pe baza unor astfel de indicii, devine clar că o persoană ar trebui încadrată în două sau mai multe categorii, astfel cum sunt definite în prezenta anexă, Europol poate prelucra toate datele autorizate în cadrul categoriilor respective.

Marti, 25 februarie 2014

P7_TA(2014)0122

Condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, schimb de elevi, formare profesională remunerată și neremunerată, servicii de voluntariat și muncă au pair *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 februarie 2014 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind condițiile de intrare și ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, schimb de elevi, formare profesională remunerată și neremunerată, servicii de voluntariat și muncă au pair (COM(2013)0151 – C7-0080/2013 – 2013/0081(COD))

(Procedura legislativă ordinară – reformare)

(2017/C 285/38)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2013)0151),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 79 alineatul (2) literele (a) și (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0080/2013),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul motivat prezentat de către Parlamentul Greciei în cadrul Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, în care se susține că proiectul de act legislativ nu respectă principiul subsidiarității,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 18 septembrie 2013 ⁽¹⁾,
 - având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 28 noiembrie 2013 ⁽²⁾,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 28 noiembrie 2001 privind utilizarea mai structurată a tehnicii de reformare a actelor legislative ⁽³⁾,
 - având în vedere scrisoarea din 20 septembrie 2013 a Comisiei pentru afaceri juridice, adresată Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne în conformitate cu articolul 87 alineatul (3) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere articolele 87 și 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și al Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0377/2013),
- A. întrucât grupul de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei consideră că propunerea în cauză nu conține nicio modificare de fond în afara celor care au fost identificate ca atare în propunere și întrucât, în ceea ce privește codificarea dispozițiilor neschimbate din actele precedente cu respectivele modificări, propunerea se limitează la o simplă codificare a actelor existente, fără modificări de fond ale acestora,
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare, modificată pentru a ține seama de recomandările grupului de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 341, 21.11.2013, p. 50.

⁽²⁾ JO C 114, 15.4.2014, p. 42.

⁽³⁾ JO C 77, 28.3.2002, p. 1.

Marți, 25 februarie 2014

P7_TC1-COD(2013)0081

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 februarie 2014 în vederea adoptării Directivei 2014/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, schimb de elevi, formare profesională remunerată și neremunerată, servicii de voluntariat și muncă au pair (reformare)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 79 alineatul (2) literele (a) și (b),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Trebuie aduse o serie de modificări Directivei 2004/114/CE a Consiliului ⁽⁴⁾ și Directivei 2005/71/CE a Consiliului ⁽⁵⁾. Din motive de claritate, directivele respective ar trebui reformate.
- (2) Prezenta directivă ar trebui să răspundă necesității, identificate în rapoartele privind aplicarea celor două directive ⁽⁶⁾, de a remedia deficiențele depistate, **de a se asigura transparența și securitatea juridică** și de a oferi un cadru juridic coerent pentru diferitele categorii de persoane care sosesc în Uniune din țări terțe. Prin urmare, aceasta ar trebui să simplifice și să raționalizeze într-un singur instrument dispozițiile existente care se aplică acestor categorii diferite. Deși categoriile de persoane care intră sub incidența prezentei directive prezintă diferențe între ele, acestea au și o serie de caracteristici în comun, ceea ce permite reglementarea situațiilor lor prin intermediul unui cadru juridic comun la nivelul Uniunii. [AM 1]
- (3) Prezenta directivă ar trebui să contribuie la obiectivul programului de la Stockholm, acela de a apropia legislațiile naționale în ceea ce privește condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe. Imigrația din afara Uniunii este o sursă de persoane înalt calificate, studenții și cercetătorii în special fiind din ce în ce mai căutați. Aceștia joacă un rol important în crearea valorii-cheie a Uniunii, capitalul uman, prin asigurarea unei creșteri inteligente, durabile și favorabile incluziunii și, prin urmare, contribuie la realizarea obiectivelor Strategiei Europa 2020.
- (4) Deficiențele evidențiate în rapoartele privind aplicarea celor două directive se referă, în principal, la condițiile de admisie, drepturile, garanțiile procedurale, accesul studenților la piața forței de muncă în timpul studiilor, dispozițiile privind mobilitatea în interiorul Uniunii, precum și la lipsa unei armonizări, dat fiind că reglementarea anumitor categorii de persoane, cum ar fi voluntarii, elevii și stagiarilor neremunerați a fost lăsată la latitudinea statelor membre. Consultările ulterioare mai largi au subliniat, de asemenea, necesitatea unor posibilități mai bune de căutare a unui loc de muncă pentru cercetători și studenți și a unei mai bune protecții a lucrătorilor au pair și a stagiarilor remunerați, care nu intră sub incidența instrumentelor actuale.

⁽¹⁾ JO C 341, 21.11.2013, p. 50.

⁽²⁾ JO C 114, 15.4.2014, p. 42.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 25 februarie 2014.

⁽⁴⁾ Directivei 2004/114/CE a Consiliului din 13 decembrie 2004 privind condițiile de admisie a resortisanților țărilor terțe pentru studii, schimb de elevi, formare profesională neremunerată sau servicii de voluntariat (JO L 375, 23.12.2004, p. 12).

⁽⁵⁾ Directivei 2005/71/CE a Consiliului din 12 octombrie 2005 privind o procedură specială de admisie a resortisanților țărilor terțe în scopul desfășurării unei activități de cercetare științifică (JO L 289, 3.11.2005, p. 15).

⁽⁶⁾ COM(2011)0587 și COM(2011)0901.

Marti, 25 februarie 2014

- (5) În vederea creării treptate a unui spațiu de libertate, securitate și justiție, tratatul prevede măsuri care trebuie luate în materie de azil, imigrație și protecția drepturilor resortisanților țărilor terțe.
- (6) Prezenta directivă ar trebui, de asemenea, să vizeze încurajarea contactelor interpersonale și a mobilității, ca elemente importante ale politicii externe a Uniunii, în special în relația cu țările partenere la politica europeană de vecinătate sau cu partenerii strategici ai Uniunii. Aceasta ar trebui să permită o mai bună contribuție la abordarea globală în materie de migrație și mobilitate și la parteneriatele pentru mobilitate din cadrul acesteia, care oferă un cadru concret pentru dialog și cooperare între statele membre și țările terțe, inclusiv în privința facilitării și a organizării migrației ~~legale~~ **regulamentare**. [AM 2 – nu privește toate versiunile lingvistice]
- (7) Migrarea în scopurile menționate de prezenta directivă ar trebui să promoveze generarea și dobândirea de cunoștințe și competențe. Aceasta reprezintă o formă de îmbogățire reciprocă pentru migranții vizați, țara lor de origine și statul membru gazdă ~~și contribuie la promovarea unei mai bune cunoașteri între culturi~~, **în același timp consolidând legăturile culturale și îmbogățind diversitatea culturală**. [AM 3]
- (8) Prezenta directivă ar trebui să promoveze Uniunea ca spațiu atractiv pentru cercetare și inovare și să stimuleze evoluția Uniunii în cadrul concurenței globale pentru câștigarea talentelor **și, prin realizarea acestui lucru, să conducă la o creștere a competitivității și a ratelor de creștere globale ale Uniunii, creând totodată locuri de muncă cu o contribuție mai mare la creșterea PIB-ului**. Deschiderea Uniunii pentru resortisanții țărilor terțe care pot fi admiși în scopuri de cercetare face, de asemenea, parte din inițiativa emblematică „O Uniune a inovării”. Crearea unei piețe de muncă deschise pentru cercetătorii Uniunii și pentru cercetătorii din țări terțe a fost, de asemenea, considerată ca fiind un obiectiv-cheie al Spațiului european de cercetare (SEC), un spațiu unificat în care cercetătorii, cunoștințele științifice și tehnologiile circulă liber. [AM 4]
- (9) Ar trebui să se faciliteze admisia cercetătorilor printr-o procedură de admisie care să nu depindă de relația lor juridică cu organismul de cercetare gazdă și prin renunțarea la solicitarea unui permis de muncă, pe lângă permisul de ședere sau viza de lungă ședere. Această procedură ar trebui să se bazeze pe colaborarea dintre organismele de cercetare și autoritățile competente în probleme de imigrare din statele membre: celor dintâi ar trebui să li se atribuie un rol cheie în procedura de admisie în scopul facilitării și accelerării intrării și șederii cercetătorilor din țări terțe în Uniune, menținându-se în același timp prerogativele statelor membre cu privire la politica de imigrare. Organismele de cercetare desemnate în prealabil de statele membre ar trebui să poată semna un acord de primire cu un resortisant al unei țări terțe în scopul realizării unui proiect de cercetare. Statele membre ar trebui să elibereze o autorizație pe baza acordului de primire dacă sunt îndeplinite condițiile de intrare și de ședere.
- (10) Deoarece efortul necesar pentru atingerea țintei care constă în a investi 3 % din PIB în cercetare privește în mare parte sectorul privat, care trebuie prin urmare să recruteze și mai mulți cercetători în anii următori, organismele de cercetare care pot fi desemnate în temeiul prezentei directive ar trebui să aparțină atât sectorului public, cât și celui privat.
- (11) Pentru a spori atractivitatea Uniunii pentru cercetătorii **și studenții** resortisanți ai țărilor terțe, membrii de familie ai cercetătorilor **și ai studenților**, astfel cum au fost definiți în Directiva 2003/86/CE a Consiliului ⁽¹⁾, ar trebui să fie admiși împreună cu respectivii cercetători. Aceștia ar trebui să beneficieze de dispozițiile privind mobilitatea în interiorul Uniunii și ar trebui, de asemenea, să aibă acces la piața muncii. [AM 5]
- (12) Dacă este cazul, statele membre ar trebui să fie încurajate să considere candidații la doctorate drept cercetători.
- (13) Punerea în aplicare a prezentei directive nu ar trebui să încurajeze un „exod al creierelor” din țările emergente sau în curs de dezvoltare. În vederea instituirii unei politici globale în materie de migrație, ar trebui luate, în parteneriat cu țările de origine, măsuri pentru sprijinirea reintegrării cercetătorilor în țările lor de origine.
- (14) Pentru promovarea Europei în ansamblul său ca un centru mondial de excelență pentru studii și formare profesională, condițiile de intrare și de ședere a persoanelor care doresc să călătorească în Uniune în aceste scopuri ar trebui să fie îmbunătățite, **simplificate și facilitate**. Acest lucru este conform cu obiectivele proiectului pentru modernizarea sistemelor de învățământ superior din Europa ⁽²⁾, în special în contextul internaționalizării învățământului superior european. Apropierea legislațiilor naționale relevante ale statelor membre **către norme mai favorabile pentru resortisanți ai țărilor terțe** face parte din acest efort. [AM 6]

⁽¹⁾ Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei (JO L 251, 3.10.2003, p. 12).

⁽²⁾ COM(2011)0567.

Marți, 25 februarie 2014

- (15) Extinderea și aprofundarea procesului de la Bologna, lansat prin Declarația de la Bologna ⁽¹⁾, au dus la o convergență progresivă a sistemelor de învățământ superior în țările participante, dar și dincolo de acestea. Acest lucru se datorează faptului că autoritățile naționale au sprijinit mobilitatea studenților și a cadrelor universitare și că instituțiile de învățământ superior au integrat-o în programa lor. Aceste practici trebuie să conducă la îmbunătățirea dispozițiilor privind mobilitatea studenților în interiorul Uniunii. Un învățământ superior european mai atractiv și mai competitiv este unul dintre obiectivele Declarației de la Bologna. Procesul de la Bologna a dus la crearea Spațiului european al învățământului superior. Prin raționalizarea sectorului învățământului superior european, studiile în Europa au devenit mai atractive pentru studenții care sunt resortisanți ai unor țări terțe. **Participarea a numeroase state terțe la procesul de la Bologna, precum și la programele Uniunii pentru mobilitatea studenților implică reguli de mobilitate armonizate și simplificate pentru cetățenii acestor state.** [AM 7]
- (16) Durata și alte condiții privind cursurile pregătitoare pentru studenți reglementate de prezenta directivă trebuie stabilite de statele membre în conformitate cu legislația lor internă.
- (17) Dovada acceptării unui student de către o unitate de învățământ superior poate include, printre alte posibilități, o scrisoare sau un certificat care să confirme înscrierea acestuia.
- (18) La evaluarea disponibilității unor resurse suficiente, ar trebui avute în vedere bursele acordate.
- (19) Deși statele membre puteau decide dacă să aplice sau nu Directiva 2004/114/CE în cazul elevilor, al voluntarilor și al stagiarilor neremunerați, aceste categorii de persoane ar trebui să intre în prezent în domeniul de aplicare al prezentei directive, pentru a se facilita intrarea și șederea acestora și a li se garanta drepturile. Prezenta directivă ar trebui să se aplice, de asemenea, lucrătorilor au pair și stagiatorilor remunerați, pentru a le garanta drepturile legale și protecția.
- (20) Stagiarilor remunerați care călătoresc în Uniune pentru a desfășura o activitate în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii nu ar trebui să intre sub incidența prezentei directive, deoarece se încadrează în domeniul de aplicare al [Directivei 2013/xx/UE privind transferurile în cadrul aceleiași companii].
- (21) Întrucât la nivelul Uniunii nu există în prezent niciun cadru legal privind lucrătorii au pair resortisanți ai țărilor terțe prin care să se garanteze tratamentul echitabil al acestora, este necesar să se introducă dispoziții pentru a aborda nevoile specifice ale acestora ca o categorie deosebit de vulnerabilă. Prezenta directivă ar trebui să prevadă condițiile care urmează să fie îndeplinite atât de către lucrătorul au pair, cât și de familia gazdă, în special în ceea ce privește acordul încheiat între aceștia, care ar trebui să includă elemente cum ar fi banii de buzunar destinați lucrătorului au pair ⁽²⁾.
- (22) După ce toate sunt îndeplinite condițiile generale și speciale de admisie, statele membre ar trebui să emită o autorizație, și anume o viză de lungă ședere și/sau un permis de ședere, în termenele stabilite, **care nu ar trebui să fie limitată sau anulată de cerințe suplimentare.** În cazul în care un stat membru eliberează un permis de ședere doar pentru teritoriul său și toate condițiile din prezenta directivă referitoare la admisie sunt îndeplinite, statul membru ar trebui să îi acorde resortisantului țării terțe interesat vizele necesare. [AM 8]
- (23) Autorizațiile ar trebui să menționeze situația resortisantului țării terțe în cauză, precum și programele corespunzătoare ale Uniunii care cuprind măsuri de mobilitate. Statele membre pot adăuga informații suplimentare pe suport de hârtie sau în format electronic, cu condiția ca acest lucru să nu reprezinte condiții suplimentare.
- (24) Diferitele perioade de valabilitate în ceea ce privește autorizațiile acordate în temeiul prezentei directive ar trebui să reflecte natura specifică a șederii pentru fiecare categorie vizată.
- (25) Statele membre ~~pot impune solicitanților o taxă pentru procesarea cererilor de eliberare a unei autorizații~~ **ar trebui să ia în considerare renunțarea la taxele de intrare și de ședere aplicate resortisanților țărilor terțe în scopul prezentei directive.** ~~Taxele~~ **Dacă statele membre solicită resortisanților țărilor terțe plata unor taxe, acestea ar trebui să fie proporționale cu scopul șederii și nu ar trebui să constituie un obstacol în calea obiectivelor directivei.** [AM 9]
- (26) Drepturile acordate resortisanților țărilor terțe în temeiul prezentei directive nu ar trebui să fie diferite în funcție de tipul autorizației (viză de lungă ședere sau permis de ședere).

⁽¹⁾ Declarația comună a miniștrilor educației din Europa din 19 iunie 1999.

⁽²⁾ Acordul european pentru plasamentul „au pair” al Consiliului Europei, articolul 8.

Marti, 25 februarie 2014

- (27) Termenul „admisie” se referă atât la intrarea, cât și la șederea resortisanților țărilor terțe într-un stat membru în scopurile menționate de prezenta directivă.
- (28) Admisia poate fi refuzată doar pe motive justificate temeinic. În special, admisia poate fi refuzată dacă un stat membru consideră, pe baza unei evaluări a faptelor, într-un anumit caz, că resortisantul țării terțe reprezintă o potențială amenințare pentru ordinea publică, **sau** siguranța publică **sau** sănătatea publică. [AM 10]
- (29) În caz de îndoieli privind motivele cererii de admisie, statele membre ar trebui să poată solicita toate dovezile necesare pentru evaluarea coerenței, în special pe baza studiilor sau a cursurilor de formare pe care intenționează să le urmeze solicitantul, pentru a lupta împotriva abuzului și a utilizării incorecte a procedurii stabilite de prezenta directivă.
- (30) Autoritățile naționale ar trebui să informeze resortisanții țărilor terțe care solicită admisia în statele membre în temeiul prezentei directive cu privire la o decizie legată de cerere. Acestea ar trebui să facă acest lucru în scris cât mai curând posibil și cel mai târziu în termen de ~~60~~ **30** de zile începând de la data depunerii cererii ~~sau cât mai curând posibil și cel mai târziu în termen de 30 de zile începând de la aceeași dată, în cazul cercetătorilor și al studenților care beneficiază de programele Uniunii care cuprind măsuri de mobilitate. Statele membre ar trebui să informeze solicitantul cât mai curând posibil cu privire la orice informație suplimentară de care are nevoie pentru procesarea cererii. În cazul în care legislația națională prevede introducerea unei căi de atac împotriva unei decizii negative, autoritățile naționale ar trebui să informeze solicitantul cu privire la decizia lor în termen de 30 de zile de la data la care a fost introdusă calea de atac.~~ [AM 11]
- (31) Mobilitatea în interiorul Uniunii a cercetătorilor, studenților și stagiarii remunerați resortisanți ai țărilor terțe ar trebui facilitată. În cazul cercetătorilor, prezenta directivă ar trebui să îmbunătățească normele privind perioada în care autorizația acordată de către primul stat membru ar trebui să acopere șederea într-un al doilea stat membru, fără a fi necesar un nou acord de primire. Ar trebui aduse îmbunătățiri în ceea ce privește situația studenților și a noii categorii de stagii remunerați, pentru ca aceștia să poată avea drept de ședere într-un al doilea stat membru pentru o perioadă cuprinsă între trei și șase luni, dacă îndeplinesc condițiile generale prevăzute de prezenta directivă. În cazul stagiilor remunerați ai unei țări terțe care călătoresc în Uniune în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii, ar trebui să se aplice dispozițiile specifice privind mobilitatea în interiorul Uniunii, în conformitate cu [Directiva 2013/xx/UE privind transferurile în cadrul aceleiași companii].
- (32) Normele UE în materie de imigrație și programele Uniunii care cuprind măsuri de mobilitate ar trebui să se completeze reciproc. Cercetătorii, și studenții, **voluntarii și stagiarii** resortisanți ai țărilor terțe ~~care beneficiază de aceste programe ale Uniunii ar trebui să aibă dreptul de a se deplasa în statele diferite state membre prevăzute în temeiul autorizației acordate de către primul stat membru, atâta timp cât lista completă cu respectivele state membre este cunoscută înainte de intrarea în Uniune. O astfel de autorizație ar trebui să le permită să își exercite dreptul la mobilitate fără a fi nevoiți să furnizeze informații suplimentare sau să efectueze alte proceduri de depunere a cererilor. Statele membre sunt încurajate să faciliteze mobilitatea în interiorul Uniunii pentru voluntarii resortisanți ai țărilor terțe în cadrul programelor de voluntariat care vizează mai mult de un stat membru.~~ [AM 12]
- (33) Pentru a permite studenților resortisanți ai țărilor terțe să suporte mai ușor o parte din costurile studiilor lor, acestora trebuie să li se acorde un acces ~~sporit~~ **deplin** la piața forței de muncă în conformitate cu condițiile stabilite de prezenta directivă, ~~și anume cel puțin 20 ore pe săptămână. Principiul accesului studenților la piața forței de muncă ar trebui să funcționeze se aplică ca o regulă generală; cu toate acestea, în situații excepționale, statele membre ar trebui să ia în considerare situația piețelor lor de forță de muncă naționale, deși acest aspect nu trebuie să riste eliminarea pe deplin a dreptului la muncă.~~
- (34) Ca parte a intenției de a asigura o forță de muncă bine pregătită pentru viitor, ~~statele membre ar trebui să permită și de a respecta și a aprecia munca și contribuția globală a studenților care își obțin diploma în Uniune, statele membre ar trebui să permită studenților respectivi să rămână pe teritoriul lor, cu intenția de a căuta un loc de muncă sau de a deschide o afacere, pentru o perioadă de 12 luni după expirarea autorizației inițiale. De asemenea, statele membre ar trebui să permită cercetătorilor să facă același lucru la finalizarea proiectului lor de cercetare, astfel cum se prevede în acordul de primire. Acest lucru nu ar trebui să dea naștere unui drept automat de a avea acces la piața forței de muncă sau de a deschide o afacere. Studenților și cercetătorilor li s-ar putea cere să prezinte dovezi în conformitate cu articolul 24.~~ [AM 14]

Marți, 25 februarie 2014

- (35) Dispozițiile prezentei directive nu aduc atingere competenței statelor membre de a reglementa contingentele de admisie a resortisanților țărilor terțe în scopul ocupării unui loc de muncă.
- (36) Pentru ca Uniunea să devină mai atractivă pentru cercetătorii, studenții, elevii, stagiarilor, voluntarii și lucrătorii au pair resortisanți țărilor terțe, este important să se asigure că aceștia beneficiază de un tratament echitabil, în conformitate cu articolul 79 din tratat. Aceste categorii de persoane au dreptul la un tratament egal cu cel aplicat resortisanților statului membru gazdă în temeiul Directivei 2011/98/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾. Pentru cercetătorii resortisanți ai țărilor terțe, pe lângă drepturile acordate în temeiul Directivei 2011/98/UE, ar trebui să se mențină drepturi mai favorabile la un tratament egal cu cel aplicat resortisanților statului membru gazdă în ceea ce privește ramurile de securitate socială, astfel cum sunt definite în Regulamentul (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială ⁽²⁾. În prezent, Directiva 2011/98/UE prevede posibilitatea ca statele membre să limiteze aplicarea egalității de tratament în ceea ce privește ramurile securității sociale, inclusiv prestațiile familiale, iar această posibilitate de limitare ar putea afecta cercetătorii. În plus, indiferent dacă dreptul Uniunii sau dreptul intern al statului membru gazdă oferă sau nu **studentilor**, elevilor, voluntarilor, stagiatorilor neremunerați și lucrătorilor au pair resortisanți ai țărilor terțe accesul la piața forței de muncă, aceștia ar trebui să beneficieze de dreptul la un tratament egal cu cel aplicat resortisanților statului membru gazdă în ceea ce privește accesul la bunuri și servicii și oferta de bunuri și servicii puse la dispoziția publicului. **[AM 15]**
- (37) Prezenta directivă nu trebuie să aducă atingere în niciun caz aplicării Regulamentului (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului ⁽³⁾.
- (38) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene menționate la articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană.
- (39) Statele membre ar trebui să aplice dispozițiile prezentei directive fără discriminare pe criterii de sex, rasă, culoare, origine etnică sau socială, caracteristici genetice, limbă, religie sau credință, convingeri politice sau de altă natură, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere, handicap, vârstă sau orientare sexuală.
- (40) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative, statele membre s-au angajat să însoțească, în cazuri justificate, notificarea măsurilor de transpunere cu unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.
- (41) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume stabilirea condițiilor de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare studii, schimb de elevi, formare profesională neremunerată sau remunerată servicii de voluntariat sau muncă au pair, nu poate fi realizat într-o manieră suficientă de către statele membre și, datorită dimensiunii sau efectelor, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate lua măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se prevede la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum se prevede la articolul respectiv din tratat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea respectivului obiectiv.
- (42) Fiecare stat membru ar trebui să se asigure că este pus la dispoziția publicului cel mai complet set posibil de informații actualizate periodic, în special în rețeaua internet, cu privire la organismele de cercetare desemnate în temeiul prezentei directive și care cercetătorii ar putea încheia un acord de primire și cu privire la condițiile și procedurile de intrare și de ședere pe teritoriul său în scopul desfășurării de activități de cercetare, astfel cum au fost adoptate în conformitate cu prezenta directivă, precum și informații cu privire la unitățile definite de prezenta directivă, programele de studii la care resortisanții țărilor terțe pot fi admiși și condițiile și procedurile pentru intrarea și șederea pe teritoriul său în scopurile menționate anterior.

⁽¹⁾ Directivei 2011/98/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru (JO L 343, 23.12.2011, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 883/2004 din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 166, 30.4.2004, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentului (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului din 13 iunie 2002 de instituire a unui model uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe (JO L 157, 15.6.2002, p. 1).

Marti, 25 februarie 2014

- (42a) **Fiecare stat membru are obligația de a informa resortisanții țărilor terțe cu privire la normele aplicabile cazului lor specific pentru a se asigura transparența și securitatea juridică și, astfel, pentru a-i încuraja să vină în Uniune. Toate informațiile care sunt relevante pentru procedură, inclusiv documentația generală privind programe de studiu, de schimb sau de cercetare, dar și informații specifice cu privire la drepturile și obligațiile solicitanților ar trebui, prin urmare, să fie furnizate într-un mod ușor accesibil și inteligibil pentru resortisanții țărilor terțe. [AM 16]**
- (43) [În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și fără a aduce atingere articolului 4 din respectivul protocol, aceste state membre nu participă la adoptarea prezentei directive, nu au nicio obligație în temeiul acesteia și nici nu fac obiectul aplicării sale.]
- (44) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive, nu are nici o obligație în temeiul acesteia și nici nu face obiectul aplicării sale.
- (45) Obligația de a transpune prezenta directivă în dreptul intern ar trebui să se limiteze la acele dispoziții care reprezintă o modificare substanțială față de directivele anterioare. Obligația de a transpune dispozițiile care rămân nemodificate decurge din directivele anterioare.
- (46) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în dreptul intern și termenele de aplicare a directivelor prevăzute în anexa I partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul

Scopul prezentei directive este stabilirea:

- (a) condițiilor de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pe teritoriul statelor membre pentru o perioadă care depășește 90 de zile, pentru cercetare studii, schimb de elevi, formare profesională remunerată și neremunerată, servicii de voluntariat sau muncă au pair;
- (b) condițiilor de intrare și de ședere pentru studenții și stagiarilor remunerați resortisanți ai țărilor terțe, pentru o perioadă care depășește 90 de zile, în alte state membre decât cel care acordă pentru prima dată unui resortisant al unei țări terțe o autorizație pe baza prezentei directive;
- (c) condițiilor de intrare și de ședere pentru cercetătorii resortisanți ai unor țări terțe în alte state membre decât cel care acordă pentru prima dată unui resortisant al unei țări terțe o autorizație pe baza prezentei directive.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

- (1) Prezenta directivă se aplică resortisanților țărilor terțe care solicită admisia pe teritoriul unui stat membru pentru cercetare, studii, schimb de elevi, formare profesională, remunerată sau neremunerată, servicii de voluntariat sau muncă au pair.
- (2) Prezenta directivă nu se aplică în cazul resortisanților țărilor terțe:
- (a) rezidenți într-un stat membru ca solicitanți de azil sau aflați sub protecție subsidiară ori sub incidența unor programe de protecție temporară;

Marți, 25 februarie 2014

- (b) a căror expulzare a fost suspendată din motive de fapt sau de drept;
- (c) care sunt membri de familie ai unor cetățeni ai Uniunii Europene care și-au exercitat dreptul la liberă circulație în Uniune;
- (d) care se bucură de statutul de rezident pe termen lung într-un stat membru în conformitate cu Directiva 2003/109/CE a Consiliului ⁽¹⁾ și care își exercită dreptul de ședere într-un alt stat membru pentru studii sau pentru a urma cursuri de formare profesională;
- (e) considerați, în conformitate cu legislația internă a statului membru vizat, ca persoane care desfășoară o activitate independentă.
- (f) care, împreună cu membrii familiilor lor și indiferent de cetățenia lor, beneficiază de drepturi în materie de liberă circulație echivalente cu cele ale cetățenilor Uniunii în temeiul acordurilor încheiate fie între Uniune și statele sale membre, fie între Uniune și țări terțe;
- (g) stagiați care călătoresc în Uniune în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii în temeiul [Directivei 2013/xx/UE privind transferurile în cadrul aceleiași companii].

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive:

- (a) „resortisant al unei țări terțe” înseamnă o persoană care nu este cetățean al Uniunii Europene în sensul articolului 20 alineatul (1) din tratat;
- (b) „cercetător” înseamnă un resortisant al unei țări terțe care este titular al unei diplome corespunzătoare de absolvire a studiilor superioare, de natură să-i permită accesul la programe de doctorat și care este selecționat de un organism de cercetare pentru realizarea unui proiect de cercetare pentru care este necesară, de regulă, calificarea menționată anterior;
- (c) „student” înseamnă un resortisant al unei țări terțe acceptat de o unitate de învățământ superior și admis pe teritoriul unui stat membru pentru a urma ca activitate principală un ciclu de studii la cursuri de zi, care conduce la obținerea unui titlu de calificare în urma absolvirii unei unități de învățământ superior recunoscută de statul membru, inclusiv diplome, certificate sau titluri de doctor absolvite într-o unitate de învățământ superior, care pot cuprinde cursuri pregătitoare prealabile acestei forme de învățământ în conformitate cu legislația internă;
- (d) „elev” înseamnă un resortisant al unei țări terțe admis pe teritoriul unui stat membru pentru a urma un program recunoscut de învățământ secundar în cadrul unui program de schimburi gestionat de o organizație recunoscută în acest scop de statul membru în conformitate cu legislația și practicile sale administrative interne;
- (e) „stagiar neremunerat” înseamnă un resortisant al unei țări terțe care a fost admis pe teritoriul unui stat membru pentru o perioadă de formare profesională fără remunerație în conformitate cu legislația internă a statului membru în cauză;
- (f) „stagiar remunerat” înseamnă un resortisant al unei țări terțe care a fost admis pe teritoriul unui stat membru pentru o perioadă de formare pentru care este remunerat în conformitate cu legislația națională a statului membru în cauză;
- (g) „voluntar” înseamnă un resortisant al unei țări terțe admis pe teritoriul unui stat membru pentru a participa la un program recunoscut de servicii de voluntariat;
- (ga) **„furnizor de servicii de voluntariat” înseamnă o organizație responsabilă pentru programul de servicii de voluntariat la care este repartizat resortisantul țării terțe. Astfel de organizații și grupuri sunt independente și autonome ca și alte entități nonprofit, de exemplu, autoritățile publice. Ele sunt active în mediul public, iar activitatea lor are ca scop, cel puțin parțial, să contribuie la binele public ⁽²⁾ [AM 17]**
- (h) „program de servicii de voluntariat” înseamnă un program de activități de solidaritate practică pe baza unui program recunoscut de statul membru sau de Uniune, care urmărește activități de interes general **pentru o cauză nonprofit; [AM 18]**

⁽¹⁾ Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung (JO L 16, 23.1.2004, p. 44).

⁽²⁾ **Comunicarea Comisiei privind promovarea rolului organizațiilor de voluntariat și al fundațiilor din Europa, COM(1997)0241.**

Marti, 25 februarie 2014

- (i) „lucrător au pair” înseamnă un resortisant al unei țări terțe care este primit temporar de o familie pe teritoriul unui stat membru, ~~în schimbul unor activități casnice ușoare și de îngrijire a copiilor~~, pentru a-și îmbunătăți competențele lingvistice și cunoștințele despre țara gazdă, **în schimbul unor activități casnice ușoare și de îngrijire a copiilor; [AM 19 – nu privește toate versiunile lingvistice]**
- (j) „cercetare” înseamnă o activitate creatoare întreprinsă sistematic în scopul creșterii volumului de cunoștințe, inclusiv cunoștințele despre om, cultură și societate, și a utilizării acestora pentru conceperea unor noi aplicații;
- (k) „organism de cercetare” înseamnă un organism public sau privat care desfășoară activități de cercetare și care a fost desemnat în sensul prezentei directive de către un stat membru în conformitate cu legislația sau practica administrativă a acestuia;
- (l) „unitate de învățământ” înseamnă o unitate publică sau privată recunoscută de statul membru gazdă și/sau ale cărei cursuri de studii sunt recunoscute în conformitate cu legislația și practicile administrative interne, pe baza unor criterii transparente, în scopurile stabilite de prezenta directivă;
- (la) **„entitate-gazdă” înseamnă instituția de învățământ, organizația de cercetare, întreprinderea sau instituția de formare profesională, organizația care efectuează schimb de elevi sau organizația responsabilă pentru programul de servicii de voluntariat la care este repartizat resortisantul țării terțe, indiferent de forma juridică a acesteia, stabilită în conformitate cu legislația națională pe teritoriul unui stat membru; [AM 20]**
- (lb) **„familie gazdă” înseamnă familia care primește temporar un lucrător au-pair și îi permite să participe la viața de familie zilnică pe teritoriul unui stat membru, pe baza unui acord încheiat între familia gazdă și lucrătorul au-pair; [AM 21]**
- (m) „remunerare” înseamnă plata, sub orice formă, care se primește în schimbul serviciilor prestate și care este considerată, în conformitate cu legislația națională sau practicile curente drept element constitutiv al unui raport de muncă;
- (n) „angajare” înseamnă exercitarea unor activități care includ o formă de lucru sau de muncă reglementată de legislația națională **sau de acordul colectiv aplicabil** sau de practicile curente, efectuată pentru un angajator și desfășurată sub coordonarea și supravegherea acestuia; [AM 22]
- (na) **„angajator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică pentru care sau sub a cărei conducere și/sau supraveghere are loc angajarea; [AM 23]**
- (nb) **„membri de familie” înseamnă resortisanți ai unei țări terțe, conform definiției prevăzute la articolul 4 din Directiva 2003/86/CE; [AM 24]**
- (o) „primul stat membru” înseamnă statul membru care acordă primul o autorizație unui resortisant al unei țări terțe, în baza prezentei directive;
- (p) „al doilea stat membru” înseamnă orice stat membru, altul decât primul stat membru;
- (q) „programele Uniunii care cuprind măsuri de mobilitate” înseamnă programele finanțate de Uniune care promovează mobilitatea resortisanților țărilor terțe către Uniune;
- (r) „autorizație” înseamnă un permis de ședere eliberat de autoritățile unui stat membru care conferă unui resortisant al unei țări terțe dreptul de ședere legală pe teritoriul său, în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1030/2002, sau o viză de lungă ședere;
- (s) „viză de lungă ședere” înseamnă o autorizație eliberată de către un stat membru, astfel cum se prevede la articolul 18 din Convenția Schengen, sau eliberată în conformitate cu legislația națională a statelor membre care nu aplică în întregime acquis-ul Schengen.

Articolul 4

Dispoziții mai favorabile

- (1) Prezenta directivă nu aduce atingere dispozițiilor mai favorabile ale:
 - (a) acordurilor bilaterale sau multilaterale încheiate între Uniune sau între Uniune și statele sale membre și una sau mai multe țări terțe sau

Marți, 25 februarie 2014

(b) acordurilor bilaterale sau multilaterale încheiate între unul sau mai multe state membre și una sau mai multe țări terțe.

(2) Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului statelor membre de a adopta sau de a menține dispoziții mai favorabile pentru persoanele cărora li se aplică, în ceea ce privește articolele **16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, și 29, 30, 31, 32, 33 și 34**, în special în contextul parteneriatelor pentru mobilitate. [AM 25]

CAPITOLUL II

ADMISIE

Articolul 5

Principiu

(1) Admisia unui resortisant al unei țări terțe în conformitate cu prezenta directivă se face sub rezerva verificării documentelor justificative care să indice faptul că acesta îndeplinește condițiile generale stabilite la articolul 6 și condițiile speciale stabilite la oricare dintre articolele 7- 14, care se aplică categoriei relevante.

(2) După ce sunt îndeplinite toate condițiile generale și speciale de admisie, solicitanții au dreptul la o viză de lungă ședere și/sau la un permis de ședere. În cazul în care un stat membru eliberează permise de ședere numai pe teritoriul său și nu în altă parte și toate condițiile de admisie prevăzute în prezenta directivă sunt îndeplinite, statul membru în cauză eliberează resortisantului țării terțe viza necesară.

Articolul 6

Condiții generale

Un resortisant al unei țări terțe care solicită admisia în scopurile stabilite de prezenta directivă:

- (a) prezintă un document de călătorie valabil, în conformitate cu legislația internă. Statele membre pot solicita ca perioada de valabilitate a documentului de călătorie să acopere cel puțin durata planificată a șederii;
- (b) dacă este minor în conformitate cu legislația internă a statului membru gazdă, prezintă declarația de consimțământ a părinților sau o declarație echivalentă pentru șederea planificată;
- (c) deține asigurare de boală pentru toate riscurile împotriva cărora sunt în mod normal asigurați resortisanții statului membru vizat;
- (d) nu este considerat o amenințare pentru ordinea publică, siguranța publică sau sănătatea publică; [AM 26]
- (e) face dovada, în cazul în care statul membru o solicită, a achitării taxei de procesare a cererii în conformitate cu articolul 31.
- (f) prezintă dovezile solicitate de statul membru care să ateste faptul că pe durata șederii va dispune de suficiente resurse pentru a își acoperi cheltuielile de întreținere, de formare profesională și costurile călătoriei de întoarcere, fără a se aduce atingere unei eventuale examinări a fiecărui caz în parte. **Nu este necesară furnizarea unei astfel de dovezi, dacă resortisantul unei țări terțe în cauză poate dovedi că primește un grant sau o bursă, că a primit un angajament de sponsorizare de la o familie-gazdă sau o ofertă fermă de loc de muncă sau dacă o organizație care efectuează schimb de elevi sau un program de servicii de voluntariat se declară responsabilă pentru cheltuielile de întreținere ale elevului sau ale voluntarului pe toată perioada șederii sale în statul membru în cauză.** [AM 27]

Articolul 7

Condiții speciale pentru cercetători

(1) Pe lângă condițiile generale prevăzute la articolul 6, un resortisant al unei țări terțe care solicită să fie admis în scopul desfășurării de activități de cercetare:

- (a) prezintă un acord de primire semnat cu un organism de cercetare, în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) și articolul 9 alineatul (2);

Marti, 25 februarie 2014

- (b) dacă este cazul, prezintă o declarație de răspundere financiară emisă de organismul de cercetare în conformitate cu articolul 9 alineatul (3).
- (2) Statele membre pot să verifice condițiile pe care se bazează și în care a fost încheiat acordul de primire.
- (3) După încheierea cu un rezultat pozitiv a verificărilor menționate la alineatele (1) și (2), cercetătorii sunt admiși pe teritoriul statelor membre pentru executarea acordului de primire.
- (4) Cererile depuse de resortisanții țărilor terțe care doresc să desfășoare activități de cercetare în Uniune sunt luate în considerare și examinate atunci când resortisanții respectivi își au reședința în afara teritoriului statului membru în care doresc să fie admiși.
- (5) Statele membre ~~pot accepta~~ **examinează**, în conformitate cu legislația lor internă, o cerere depusă atunci când resortisantul respectiv al unei țări terțe se află deja pe teritoriul lor. **[AM 28]**
- (6) Statele membre stabilesc dacă cererile pentru obținerea autorizației trebuie să fie depuse de către cercetător sau de către organismul de cercetare relevant.

Articolul 8

Desemnarea organismelor de cercetare

- (1) Orice organism de cercetare care dorește să primească un cercetător în conformitate cu procedura de admisie prevăzută de prezenta directivă trebuie să fie desemnat în prealabil în acest scop de către statul membru respectiv.
- (2) Desemnarea organismelor de cercetare se face în conformitate cu procedurile prevăzute de legislația internă sau practica administrativă a statelor membre. Atât organismele publice, cât și cele private întocmesc cererile de desemnare în conformitate cu procedurile respective și pe baza îndatoririlor statutare sau a obiectivelor lor, după caz, precum și pe baza dovezii că desfășoară activități de cercetare.
- Desemnarea unui organism de cercetare se face pentru o perioadă de cel puțin cinci ani. În cazuri excepționale, statele membre pot face desemnarea pentru o perioadă mai scurtă.
- (3) Statele membre pot solicita, în conformitate cu legislația internă, un angajament scris al organismului de cercetare în sensul că, în cazul în care un cercetător rămâne în mod ilegal pe teritoriul statului membru în cauză, organismul respectiv răspunde de rambursarea cheltuielilor suportate din fonduri publice pentru șederea și repatrierea cercetătorului respectiv. Răspunderea financiară a organismului de cercetare încetează cel târziu la șase luni după încetarea acordului de primire.
- (4) Statele membre pot adopta o dispoziție în sensul că, în termen de două luni de la data expirării acordului de primire respectiv, organismul desemnat trebuie să confirme autorităților competente, desemnate în acest scop de către statele membre, realizarea lucrărilor din cadrul fiecărui proiect de cercetare pentru care a fost încheiat un acord de primire în temeiul articolului 9.
- (5) Autoritățile competente din fiecare stat membru publică și actualizează listele organismelor de cercetare desemnate în sensul prezentei directive ori de câte ori se aduc modificări listelor respective.
- (6) Statele membre pot, printre alte măsuri, să refuze reînnoirea sau să decidă retragerea desemnării unui organism de cercetare care nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la alineatele (2), (3) și (4) sau în cazurile în care desemnarea a fost obținută în mod fraudulos sau un organism de cercetare a semnat în mod fraudulos ori neglijent un acord de primire cu un resortisant al unei țări terțe. În cazul în care desemnarea este refuzată sau retrasă, organismului în cauză îi poate fi interzis să solicite din nou desemnarea pe o perioadă de până la cinci ani de la data publicării deciziei de retragere sau de refuz a reînnoirii.
- (7) Statele membre pot stabili, prin legislația lor internă, consecințele retragerii desemnării sau ale refuzului de a reînnoi desemnarea în cazul acordurilor de primire existente, încheiate în conformitate cu articolul 9, precum și consecințele în ceea ce privește permisele de ședere ale cercetătorilor implicați.

Marți, 25 februarie 2014

Articolul 9

Acordul de primire

(1) Un organism de cercetare care dorește să primească un cercetător semnează un acord de primire cu acesta dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolele 6 și 7.

Acordul de primire conține cel puțin următoarele elemente:

- (a) titlul și scopul proiectului de cercetare;
- (b) angajamentul cercetătorului de a finaliza proiectul de cercetare;
- (c) confirmarea organismului că se angajează să îl primească pe cercetător, astfel încât acesta să poată finaliza proiectul de cercetare;
- (d) data de început și data de sfârșit a proiectului de cercetare;
- (e) informații privind relația juridică dintre organismul de cercetare și cercetător;
- (f) informații privind condițiile de lucru ale cercetătorului.

(2) Organismele de cercetare pot semna acorduri de primire numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) proiectul de cercetare a fost acceptat de autoritățile competente ale organismului după examinarea:
 - (i) scopului și duratei cercetării, precum și a disponibilității resurselor financiare necesare pentru realizarea acesteia;
 - (ii) calificării profesionale a cercetătorului în lumina obiectivelor cercetării, dovedită cu o copie certificată a calificării sale, în conformitate cu articolul 2 litera (b).

(3) După semnarea acordului de primire, organismului de cercetare i se poate solicita, în conformitate cu legislația internă, să furnizeze cercetătorului o declarație individuală privind asumarea răspunderii financiare pentru cheltuieli în sensul articolului 8 alineatul (3).

(4) Acordul de primire încetează în mod automat în cazul în care cercetătorul nu este admis sau în cazul în care relația juridică dintre cercetător și organismul de cercetare încetează.

(5) Organismele de cercetare informează prompt autoritatea desemnată în acest scop de către statele membre despre orice eveniment care poate împiedica punerea în aplicare a acordului de primire.

Articolul 10

Condiții speciale pentru studenți

(1) Pe lângă condițiile generale prevăzute la articolul 6, un resortisant al unei țări terțe care solicită admisia pentru studii trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- (a) să dovedească faptul că a fost acceptat de o unitate de învățământ superior pentru a urma un curs de studii;
- (b) să facă dovada, la solicitarea statului membru, a achitării taxelor percepute de unitatea de învățământ;
- (c) să facă dovada, la solicitarea statului membru, a cunoașterii suficiente a limbii în care se va desfășura programul de studii pe care îl va urma.

(2) Se consideră că studenții care se califică în mod automat pentru asigurare de boală pentru toate riscurile împotriva cărora sunt în mod normal asigurați resortisanții statului membru vizat, ca urmare a înscrierii la o unitate de învățământ, îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 6 alineatul (1) litera (c).

Marti, 25 februarie 2014

Articolul 11

Condiții speciale pentru elevi

(1) Un resortisant al unei țări terțe care solicită admisă în cadrul unui program de schimb de elevi trebuie să îndeplinească, în afara condițiilor generale prevăzute la articolul 6, următoarele condiții:

- (a) să nu fie sub vârsta minimă și să nu aibă peste vârsta maximă stabilite de statul membru vizat;
- (b) să facă dovada acceptării sale de către o unitate de învățământ secundar;
- (c) să facă dovada participării la un program recunoscut de schimb de elevi gestionat de o organizație recunoscută în acest scop de statul membru vizat, în conformitate cu legislația și practicile administrative interne;
- (d) să facă dovada faptului că organizația care desfășoară programe de schimburi de elevi acceptă să preia responsabilitatea pentru respectivul elev pe durata prezenței acestuia pe teritoriul statului membru vizat, în special cu privire la cheltuielile de întreținere, școlarizare, de sănătate și de întoarcere în țara de origine;
- (e) să fie cazat pe întreaga durată a șederii la o familie care îndeplinește condițiile stabilite de statul membru vizat și este selecționată în conformitate cu normele privind programul de schimb de elevi la care participă elevul.

(2) ~~Statele membre pot limita admisă elevilor participanți într-un program de schimb la resortisanții țărilor terțe care oferă aceleași oportunități propriilor lor resortisanți. [AM 29]~~

Articolul 12

Condiții speciale privind stagiarii *neremunerați sau remunerați* [AM 30]

(1) Un resortisant al unei țări terțe care solicită admisă sa ca stagiar neremunerat sau remunerat trebuie să îndeplinească, în afara condițiilor generale prevăzute la articolul 6, următoarele condiții:

- (a) să ~~fi~~ **furnizeze dovezi că a** semnat un acord de formare profesională, aprobat, dacă este necesar, de autoritatea relevantă din statul membru vizat în conformitate cu legislația și practicile administrative interne, pentru o poziție în cadrul întreprinderilor din sectorul public sau privat sau al unei unități de formare profesională recunoscută de statul membru în conformitate cu legislația și practicile administrative interne; [AM 31]
- (b) să ~~dovedească, la solicitarea statului membru, că are studii, calificări sau experiență profesională anterioară relevantă pentru a beneficia de experiența stagiului. [AM 32]~~
- (c) să beneficieze, la solicitarea statului membru, de cursuri de bază de învățare a limbii pentru a acumula cunoștințele necesare în scopul îndeplinirii sarcinilor pe care le implică poziția.

Acordul menționat la litera (a) trebuie să descrie programul de formare, să precizeze durata acestuia, condițiile în care stagiarul este supravegheat în momentul derulării respectivului program, programul său de lucru, relația juridică cu entitatea gazdă și, în cazul în care stagiarul este remunerat, remunerația care i se acordă.

(2) Statele membre pot solicita entității gazdă să declare că resortisantul țării terțe nu ocupă un loc de muncă vacant.

Articolul 13

Condiții speciale pentru voluntari

Un resortisant al unei țări terțe care solicită admisă în cadrul unui program de servicii de voluntariat trebuie să îndeplinească, în afara condițiilor generale prevăzute la articolul 6, următoarele condiții:

Marți, 25 februarie 2014

- (a) să prezinte un acord încheiat cu organizația responsabilă din statul membru vizat pentru programul/**proiectul** de servicii de voluntariat la care participă, ~~oferind o descriere a sarcinilor care îi revin, a condițiilor~~ **care să specifice: titlul și scopul proiectului de voluntariat, data de început și data de sfârșit a proiectului de voluntariat, sarcinile voluntarilor, condițiile** privind supravegherea îndeplinirii respectivelor sarcini, ~~a programului~~ **programul** de lucru, ~~a resurselor~~ **resursele** disponibile pentru acoperirea cheltuielilor de deplasare, de întreținere, de cazare și a banilor de buzunar pe întreaga durată a șederii și, după caz, ~~a formării~~ **formarea** la care participă, care este menită să îl ajute să își îndeplinească sarcinile profesionale; [AM 33]
- (b) să facă dovada faptului că organizația responsabilă cu programul de servicii de voluntariat la care participă a încheiat o poliță de asigurare civilă;
- (c) și, la solicitarea expresă a statului membru gazdă, să participe la cursuri de bază de învățare a limbii, a istoriei și a structurilor politice și sociale ale respectivului stat membru.

Articolul 14

Condiții speciale pentru lucrătorii au pair

Un resortisant al unei țări terțe care solicită să fie admis ca lucrător au pair trebuie să îndeplinească, pe lângă condițiile generale prevăzute la articolul 6, următoarele condiții:

- (a) să aibă cel puțin 17 ani, dar nu mai mult de 30 de ani sau, în cazuri justificate în mod individual, peste 30 de ani;
- (b) să facă dovada că familia gazdă își asumă răspunderea pentru acesta pe durata prezenței sale pe teritoriul statului membru în cauză, în special în ceea ce privește cheltuielile de întreținere, cazare, sănătate, ~~maternitate~~ sau riscurile de accidente; [AM 34]
- (c) să prezinte un acord încheiat între lucrătorul au pair și familia gazdă care să definească drepturile și obligațiile lucrătorului au pair, inclusiv detaliile cu privire la banii de buzunar pe care urmează să îi primească acesta, și măsurile adecvate ~~care îi permit să participe la cursuri și~~ **privind orele dedicate participării** la treburile casnice de zi cu zi, **indicând numărul maxim de ore pe zi care pot fi dedicate participării la acestea, inclusiv acordarea a cel puțin unei zile libere pe săptămână, și care îi permit să participe la cursuri.** [AM 35]

CAPITOLUL III

AUTORIZAȚIILE ȘI DURATA ȘEDERII

Articolul 15

Autorizațiile

Vizele de lungă ședere și permisele de ședere poartă titlul „cercetător”, „student”, „voluntar”, „elev”, „stagiar remunerat”, „stagiar neremunerat” sau „lucrător au pair”. Pentru cercetătorii și studenții resortisanți ai țărilor terțe care se deplasează în Uniune în cadrul unui anumit program al Uniunii care cuprinde măsuri de mobilitate, autorizația menționează programul respectiv.

După o autorizare reușită și acordarea unei vize, entitatea-gazdă este înregistrată într-un sistem de acreditare, pentru a facilita viitoarele proceduri de depunere a cererilor. [AM 36]

Articolul 16

Durata șederii

- (1) Statele membre eliberează o autorizație pentru cercetători pe o perioadă de cel puțin un an și o reînnoiesc dacă sunt îndeplinite în continuare condițiile prevăzute la articolele 6, 7 și 9. În cazul în care proiectul de cercetare este prevăzut să dureze mai puțin de un an, autorizația este eliberată pentru durata proiectului.

Marti, 25 februarie 2014

(2) Statele membre eliberează o autorizație pentru studenți pe o perioadă de cel puțin un an, **sau, atunci când durata studiilor acestora depășește un an, pentru întreaga durată a studiilor lor și, dacă este cazul,** o reînnoiesc dacă sunt îndeplinite în continuare condițiile prevăzute la articolele 6 și 10. ~~În cazul în care perioada de studii este prevăzută să dureze mai puțin de un an, autorizația este eliberată pentru durata studiilor.~~ [AM 37]

(3) Pentru elevi și lucrătorii au pair, statele membre eliberează o autorizație **care acoperă întreaga durată a programului de schimb de elevi sau a acordului dintre familia-gazdă și lucrătorii au pair** pentru o perioadă maximă de un an. [AM 38]

(4) Perioada de valabilitate a unei autorizații eliberate stagiariilor corespunde duratei de ocupare a poziției sau este de maximum un an. În cazuri excepționale, aceasta poate fi reînnoită, o singură dată, sub forma unui permis și exclusiv pe durata necesară obținerii unei formări profesionale recunoscute de un stat membru în conformitate cu legislația și practicile administrative interne, cu condiția ca titularul să îndeplinească în continuare condițiile prevăzute la articolele 6 și 12.

(5) Voluntarilor li se eliberează o autorizație pentru o perioadă de cel mult un an. În cazuri excepționale, dacă durata programului relevant depășește un an, durata valabilității autorizației necesare poate corespunde perioadei respective.

(6) În cazurile în care statele membre permit intrarea și șederea pe baza unei vize de lungă ședere, odată cu prima prelungire a șederii inițiale se eliberează un permis de ședere. În cazul în care valabilitatea vizei de lungă ședere este mai scurtă decât durata autorizată de ședere, viza de lungă ședere este înlocuită cu un permis de ședere, fără formalități suplimentare, înainte de expirarea vizei.

Articolul 17

Informații suplimentare

Statele membre pot să adauge informații suplimentare referitoare la șederea resortisantului unei țări terțe, cum ar fi lista completă, pe suport de hârtie, a statelor membre în care cercetătorul sau studentul **a declarat că** intenționează să se deplaseze **în conformitate cu articolul 27 alineatul (1) litera (a)** sau să stocheze astfel de date în format electronic, astfel cum se prevede la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 și la punctul 16 litera (a) din anexa la regulamentul respectiv. [AM. 39]

CAPITOLUL IV

Motivul refuzului, retragerii sau refuzului reînnoirii autorizațiilor

Articolul 18

Motivul ~~respingerii~~ **refuzului acordării** unei ~~cereri~~ **autorizații**

(1) Statele membre o cerere ~~resping~~ **refuză acordarea unei autorizații** în următoarele cazuri:

(a) în cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile generale prevăzute la articolul 6, ~~precum și~~ **sau** condițiile speciale relevante stabilite la articolul 7 și la articolele 10-16;

(b) în cazul în care documentele prezentate au fost dobândite în mod fraudulos, au fost falsificate sau modificate;

(c) ~~în cazul în care entitatea sau instituția de învățământ gazdă a fost înființată cu unicul scop de a facilita intrarea pe teritoriul statului respectiv;~~

(d) ~~în cazul în care entitatea gazdă a fost sancționată în temeiul dreptului intern pentru muncă nedeclarată și/sau angajare ilegală ori nu îndeplinește obligațiile legale în ceea ce privește securitatea socială și/sau impozitarea prevăzute în dreptul intern ori a inițiat procedura de faliment ori este insolubilă;~~

Marți, 25 februarie 2014

(e) în cazul în care familia gazdă sau, dacă este cazul, orice organizație intermediară implicată în plasarea lucrătorului au pair a fost sancționată în conformitate cu dreptul intern pentru încălcarea condițiilor și/sau a obiectivelor plasamentului lucrătorilor au pair și/sau pentru angajare ilegală.

(2) Statele membre pot respinge o cerere dacă se constată că entitatea gazdă a desființat în mod deliberat, în intervalul de 12 luni care precede imediat data depunerii cererii, locurile de muncă pe care încearcă să le completeze prin intermediul noii cereri **refuza o autorizație în situațiile următoare:**

(a) în cazul în care entitatea gazdă a fost sancționată în conformitate cu dreptul intern pentru muncă nedeclarată și/sau angajare ilegală ori nu îndeplinește obligațiile legale în ceea ce privește securitatea socială și/sau impozitarea prevăzute în dreptul intern ori a inițiat procedura de faliment ori este insolubilă;

(b) în cazul în care familia gazdă sau, dacă este cazul, orice organizație intermediară implicată în plasarea lucrătorului au pair a fost sancționată în conformitate cu dreptul intern pentru încălcarea condițiilor și/sau a obiectivelor plasamentului lucrătorilor au pair și/sau pentru angajare ilegală;

(c) în cazul în care entitatea sau instituția de învățământ gazdă a fost înființată cu unicul scop de a facilita intrarea pe teritoriul statului respectiv. [AM 40]

Articolul 19

Motivele retragerii **sau ale refuzului reînnoirii** unei autorizații

(1) Statele membre retrag **sau refuză să reînnoiască** o autorizație în situațiile următoare:

(a) în cazul în care titularul nu mai îndeplinește condițiile generale prevăzute la articolul 6, sau condițiile speciale relevante stabilite la articolul 7 și la articolele 10-14 sau 16;

(a) (b) în cazul în care autorizațiile și documentele prezentate au fost dobândite în mod fraudulos, au fost falsificate sau modificate;

(b) în cazul în care resortisantul unei țări terțe își are reședința pe teritoriul statului membru din alte motive decât cele pentru care a primit drept de ședere;

(c) în cazul în care entitatea gazdă a fost înființată cu unicul scop de a facilita intrarea pe teritoriul statului membru;

(2) **Statele membre pot retrage sau refuza să reînnoiască o autorizație în situațiile următoare:**

(a) în cazul în care entitatea gazdă nu a îndeplinit obligațiile legale în ceea ce privește securitatea socială și/sau impozitarea prevăzute în dreptul intern sau a inițiat procedura de faliment sau este insolubilă; **Atunci când o astfel de situație survine în cursul unui ciclu de studii, studentului ar trebui să i se acorde o perioadă de timp rezonabilă pentru a găsi un ciclu echivalent, care să-i permită finalizarea studiilor;**

(b) în cazul în care familia **entitatea** gazdă sau, dacă este cazul, orice organizație intermediară implicată în plasarea lucrătorului au pair a fost sancționată în conformitate cu dreptul intern pentru încălcarea condițiilor și/sau obiectivelor plasamentului lucrătorilor au pair și/sau pentru angajare ilegală. **muncă nedeclarată și/sau angajare ilegală ori nu îndeplinește obligațiile legale în ceea ce privește securitatea socială și/sau impozitarea prevăzute în dreptul intern ori a inițiat procedura de faliment ori este insolubilă;**

(c) în cazul în care entitatea gazdă a fost înființată cu unicul scop de a facilita intrarea pe teritoriul statului membru;

(d) în cazul în care familia gazdă sau, dacă este cazul, orice organizație intermediară implicată în plasarea lucrătorului au pair a fost sancționată în conformitate cu dreptul intern pentru încălcarea condițiilor și/sau obiectivelor plasamentului lucrătorilor au pair și/sau pentru angajare ilegală;

(e) în cazul în care resortisantul unei țări terțe își are reședința pe teritoriul statului membru din alte motive decât cele pentru care a primit drept de ședere;

(f) în cazul studenților, dacă termenele-limită impuse cu privire la accesul la activitățile economice prevăzute la articolul 23 nu sunt respectate; ~~sau~~

Mărți, 25 februarie 2014

(g) ~~în cazul studenților, dacă respectivul student nu înregistrează un progres acceptabil în studiile relevante, în conformitate cu legislația și practicile administrative interne;.~~ **Statul membru în cauză poate retrage sau refuza să reînnoiască o autorizare din acest motiv doar printr-o decizie bazată pe motive specifice, luând în considerare evaluarea instituției de învățământ, care este consultată cu privire la progresele studentului, cu excepția cazului în care instituția nu răspunde la solicitarea privind avizul într-un termen rezonabil de timp;**

(2) ~~Statele membre pot retrage o autorizație pe motiv~~

(h) **din motive de ordine publică, siguranță publică sau sănătate publică. Motivele legate de ordinea publică sau de siguranță publică trebuie să se bazeze exclusiv pe comportamentul personal al resortisantului în cauză al țării terțe. Motivele legate de sănătatea publică au la bază o analiză obiectivă a adevăratelor riscuri și nu sunt aplicate în mod discriminatoriu în comparație cu tratamentul aplicat resortisanților statului membru în cauză.**

(2a) **Atunci când un stat membru retrage o autorizație pe unul dintre motivele prevăzute la alineatul 2 literele (a), (b) sau (c), resortisantul unei țări terțe are dreptul de a rămâne pe teritoriul statului membru în cazul în care găsește o altă entitate gazdă sau o familie gazdă, pentru a-și termina studiile sau cercetarea sau pentru un alt scop pentru care a fost acordată autorizația. [AM 41]**

Articolul 20

Motivele refuzului reînnoirii unei autorizații

(1) ~~Statele membre pot refuza să reînnoiască o autorizație în următoarele cazuri:~~

(a) ~~în cazul în care autorizația și documentele prezentate au fost dobândite în mod fraudulos, au fost falsificate sau modificate;~~

(b) ~~în cazul în care se constată că titularul nu mai îndeplinește condițiile generale de intrare și de ședere stabilite la articolul 6, precum și condițiile speciale relevante prevăzute la articolele 7, 9 și 10;~~

(c) ~~în cazul studenților, dacă termenele limită impuse cu privire la accesul la activitățile economice prevăzute la articolul 23 nu sunt respectate sau dacă respectivul student nu înregistrează un progres acceptabil în studiile relevante, în conformitate cu legislația și practicile administrative interne.~~

(2) ~~Statele membre pot refuza să reînnoiască o autorizație pe motive de ordine publică, siguranță publică și sănătate publică. [AM 42]~~

CAPITOLUL V

DREPTURI

Articolul 21

Egalitatea de tratament

(1) Prin derogare de la articolul 12 alineatul (2) ~~litera~~ **literele (a) și (b)** din Directiva 2011/98/UE, cercetătorii **și studenții** resortisanți ai țărilor terțe au dreptul la un tratament egal cu cel aplicat resortisanților statului membru gazdă în ceea ce privește **educația și formarea profesională și** ramurile securității sociale, inclusiv prestațiile familiale, astfel cum sunt definite în Regulamentul (CE) nr. 883/2004. [AM 43]

(2) **Studenții**, elevii, voluntarii, stagiarilor neremunerați și lucrătorii au pair, indiferent dacă beneficiază sau nu de drept de muncă în temeiul legislației Uniunii sau al dreptului intern, au dreptul la un tratament egal în ceea ce privește accesul la bunuri și servicii și oferta de bunuri și servicii puse la dispoziția publicului, cu excepția procedurilor de obținere a unei locuințe, astfel cum se prevede în dreptul intern. [AM 44]

(2a) **Resortisanții țărilor terțe care se află sub incidența domeniului de aplicare al prezentei directive și au autorizație de intrare și ședere pe teritoriul unui stat membru, pe baza unei vize de lungă ședere, au dreptul la un tratament egal cu cel aplicat resortisanților statului membru gazdă în ceea ce privește drepturile menționate la alineatele (1) și (2) ale prezentului articol. [AM 45]**

Marți, 25 februarie 2014

Articolul 22

Activitatea didactică a cercetătorilor

Cercetătorii admiși în temeiul prezentei directive pot desfășura activități didactice în conformitate cu legislația internă. Statele membre pot stabili un număr maxim de ore sau zile de activitate didactică.

Articolul 23

Activități economice desfășurate de studenți

(1) În afara timpului lor de studiu și sub rezerva respectării normelor și condițiilor aplicabile activității relevante în statul membru gazdă, studenții au dreptul de a fi angajați și pot avea dreptul să exercite o activitate economică independentă. Poate fi luată în considerare situația pieței forței de muncă din statul membru gazdă, **dar nu într-un mod sistematic care ar putea duce la excluderea studenților de pe piața forței de muncă.** [AM 46]

(2) Atunci când este necesar, statele membre acordă studenților și/sau angajatorilor aprobarea prealabilă în conformitate cu legislația internă.

(3) Fiecare stat membru stabilește numărul maxim de ore pe săptămână sau numărul zilelor ori lunilor dintr-un an permise pentru o asemenea activitate, care nu va fi sub 20 de ore pe săptămână, sau echivalentul în zile sau luni într-un an.

(4) Statele membre pot solicita studenților să declare, în avans sau în alt mod, unei autorități desemnate de statul membru respectiv, implicarea într-o activitate economică. Angajatorii acestora pot, de asemenea, să se supună unei obligații de declarare, în avans sau în alt mod.

Articolul 24

Căutarea unui loc de muncă de către cercetători și studenți și activitățile antreprenoriale întreprinse de aceștia

(1) După finalizarea proiectului de cercetare sau a studiilor în statul membru, resortisanții țărilor terțe au dreptul de ședere pe teritoriul statului membru pentru o perioadă de ~~12~~ **18** luni, pentru a căuta un loc de muncă sau a deschide o afacere, în cazul în care condițiile prevăzute la articolul 6 litera (a) și literele (c)–(f) sunt în continuare îndeplinite. Într-o perioadă cuprinsă între ~~3~~ **șase** și ~~6~~ **nouă** luni, resortisanților țărilor terțe li se poate cere să dovedească faptul că sunt în continuare în căutarea unui loc de muncă sau că sunt pe cale să deschidă o afacere. După o perioadă de ~~6~~ **nouă** luni, resortisanților țărilor terțe li se mai poate cere să dovedească faptul că au o șansă reală de a fi angajați sau de a deschide o afacere.

(2) **Statele membre eliberează o autorizație în sensul alineatului (1) din prezentul articol pentru resortisantul unei țări terțe în cauză și, atunci când este cazul, pentru membrii familiei acestuia în conformitate cu legislația națională, în cazul în care condițiile prevăzute la articolul 6 litera (a) și literele (c)–(f) sunt îndeplinite.** [AM 47]

Articolul 25

Membrii de familie ai cercetătorilor și ai studenților

(1) Prin derogare de la articolul 3 alineatul (1) și de la articolul 8 din Directiva 2003/86/CE, reîntregirea familiei nu este condiționată de necesitatea ca titularul autorizației de ședere în scopul desfășurării unei activități de cercetare **sau a studiilor** să aibă perspective întemeiate de a obține dreptul de ședere permanentă și să aibă o perioadă minimă de ședere.

(2) Prin derogare de la articolul 4 alineatul (1) ultimul paragraf și de la articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2003/86/CE, condițiile și măsurile privind integrarea menționate în dispozițiile respective pot fi aplicate numai după ce persoanelor vizate li s-a acordat dreptul de reîntregire a familiei.

(3) Prin derogare de la articolul 5 alineatul (4) primul paragraf din Directiva 2003/86/CE, autorizațiile pentru membrii de familie se acordă, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile pentru reîntregirea familiei, în termen de 90 de zile de la data la care a fost depusă cererea și în termen de 60 de zile de la data cererii inițiale pentru membrii familiei cercetătorilor **și ai studenților** resortisanți ai țărilor terțe care intră sub incidența programelor relevante ale Uniunii care cuprind măsuri de mobilitate.

Marti, 25 februarie 2014

(4) Prin derogare de la articolul 13 alineatele (2) și (3) din Directiva 2003/86/CE, durata de valabilitate a autorizației acordate membrilor de familie trebuie să fie aceeași cu cea a autorizației acordate cercetătorului **sau studentului**, în măsura în care perioada de valabilitate a documentelor lor de călătorie permite acest lucru.

(5) Prin derogare de la articolul 14 alineatul (2) a doua teză din Directiva 2003/86/CE, statele membre nu aplică nicio limită de timp în ceea ce privește accesul pe piața forței de muncă. [AM 48]

CAPITOLUL VI MOBILITATEA ÎNTRE STATELE MEMBRE

Articolul 26

Dreptul la mobilitate între statele membre pentru cercetători, studenți și stagiarilor ~~remunerați~~, **voluntari și stagiarilor**

(1) Unui resortisant al unei țări terțe care a fost admis ca cercetător în temeiul prezentei directive i se permite să desfășoare o parte din activitatea sa de cercetare în alt stat membru în condițiile prevăzute de prezentul articol.

În cazul în care șederea cercetătorului în alt stat membru nu depășește o perioadă de șase luni, activitatea de cercetare poate fi desfășurată pe baza acordului de primire încheiat în primul stat membru, cu condiția ca cercetătorul să aibă suficiente resurse în celălalt stat membru și să nu fie ~~considerat~~ o amenințare pentru ordinea publică, siguranța publică sau sănătatea publică în cel de-al doilea stat membru.

În cazul în care șederea cercetătorului în alt stat membru depășește șase luni, statele membre pot solicita un nou acord de primire pentru desfășurarea activității de cercetare în acel stat membru. În cazul în care statele membre prevăd necesitatea unei autorizații în vederea exercitării mobilității, o astfel de autorizație se acordă în conformitate cu garanțiile procedurale precizate la articolul 30. Statele membre nu solicită cercetătorului să părăsească teritoriul lor pentru a depune cereri de eliberare a unei autorizații.

(2) Pentru perioade cuprinse între trei și șase luni, unui resortisant al unei țări terțe care a fost admis ca student, **voluntar** sau ca stagiar ~~remunerați~~ în temeiul prezentei directive i se permite să își efectueze o parte din studii/stagiu/**activitatea de voluntariat** într-un alt stat membru, cu condiția ca, înainte de transferul său în respectivul stat membru, să fi prezentat următoarele informații autorității competente din cel de-al doilea stat membru:

- (a) un document de călătorie valabil;
- (b) dovada că deține o asigurare de sănătate contra tuturor riscurilor pentru care resortisanții statului membru în cauză sunt asigurați în mod normal;
- (c) dovada că a fost acceptat de o unitate de învățământ superior sau de o entitate gazdă de formare **sau voluntariat**;
- (d) dovezi care să ateste faptul că pe durata șederii va dispune de suficiente resurse pentru a-și acoperi cheltuielile de întreținere, de studii și costurile călătoriei de întoarcere.

(3) Pentru mobilitatea studenților, **a voluntarilor** și a stagiilor din primul stat membru către un al doilea stat membru, autoritățile celui de al doilea stat membru informează autoritățile primului stat membru cu privire la decizia lor. Se aplică procedurile de cooperare prevăzute la articolul 32.

(4) Pentru un resortisant al unei țări terțe care a fost admis ca student, transferurile către un al doilea stat membru pentru o perioadă care depășește șase luni pot fi acordate în aceleași condiții ca și cele aplicate pentru mobilitate, pentru o perioadă cuprinsă între trei și șase luni. În cazul în care statele membre prevăd obligația prezentării unei noi cereri pentru obținerea autorizației de exercitare a mobilității pentru o perioadă mai mare de șase luni, o astfel de autorizație se acordă în conformitate cu articolul 29.

(5) Statele membre nu solicită studenților, **voluntarilor sau stagiilor** să părăsească teritoriul pentru a depune cereri pentru obținerea autorizației de exercitare a mobilității între statele membre. [AM 49]

Marți, 25 februarie 2014

Articolul 27

Drepturi pentru cercetătorii, **voluntarii, stagiarii remunerați și neremunerați** și studenții participanți la programele Uniunii care cuprind măsuri de mobilitate

- (1) Statele membre acordă resortisanților țărilor terțe care au fost admiși în calitate de cercetători, **voluntari, stagiați remunerați sau neremunerați** sau studenți în temeiul prezentei directive și care participă la programele Uniunii ce includ măsuri de mobilitate o autorizație care să acopere întreaga durată a șederii lor în statele membre în cauză, în cazul în care::
- (a) lista completă cu statele membre în care cercetătorul, **voluntarul, stagiarul remunerat sau neremunerat** sau studentul **a declarat că** intenționează să se deplaseze este cunoscută înainte de intrarea acestuia pe teritoriul primului stat membru;
- (b) în cazul studenților, solicitantul poate prezenta dovada că a fost acceptat de unitatea relevantă de învățământ ~~superior~~ pentru a urma cursuri;
- (ba) în cazul voluntarilor, solicitantul poate prezenta dovada că a fost acceptat de organizația sau de programul relevant de furnizare de servicii de voluntariat, precum Serviciul european de voluntariat;**
- (bb) în cazul stagiatorilor, solicitantul poate prezenta dovada că a fost acceptat de entitatea gazdă relevantă.**
- (2) Autorizația se acordă de către primul stat membru în care cercetătorul, **voluntarul, stagiarul neremunerat sau remunerat** sau studentul își va avea reședința.
- (3) Dacă lista completă a statelor membre nu este cunoscută înainte de intrarea pe teritoriul primului stat membru:
- (a) în cazul cercetătorilor se aplică condițiile prevăzute la articolul 26 pentru perioade de ședere într-un alt stat membru de până la șase luni;
- (b) în cazul studenților, **al stagiatorilor neremunerați sau remunerați și al voluntarilor** se aplică condițiile prevăzute la articolul 26 pentru perioade de ședere într-un alt stat membru cuprinse între trei și șase luni. [AM 50]

Articolul 28

Dreptul de ședere al membrilor de familie în al doilea stat membru

- (1) Dacă un cercetător se deplasează către un al doilea stat membru în conformitate cu articolele 26 și 27 și dacă familia a fost deja reîntregită în primul stat membru, membrii de familie ai cercetătorului/**cercetătoarei** sunt autorizați să îl/o însoțească sau să i se alăture ulterior. [AM 51 – nu privește toate versiunile lingvistice]
- (2) În cel mult o lună de la intrarea pe teritoriul celui de al doilea stat membru, membrul de familie în cauză sau cercetătorul înaintează autorităților competente din statul membru respectiv, în conformitate cu dreptul național, o cerere de permis de ședere ca membru de familie.

În cazul în care permisul de ședere al membrilor de familie eliberat de primul stat membru expiră în cursul procedurii sau nu îi mai dă posesorului dreptul de ședere legală pe teritoriul celui de al doilea stat membru, statele membre permit șederea persoanei respective pe teritoriul lor, dacă este necesar prin eliberarea unor permise naționale de ședere temporară sau a unor autorizații echivalente, care să îi permită solicitantului să își continue șederea legală pe teritoriul statului membru respectiv alături de cercetătorul în cauză, până când autoritățile competente din al doilea stat membru vor lua o decizie în privința cererii.

- (3) Cel de al doilea stat membru poate prevedea obligația membrilor de familie în cauză să anexeze la cererea de permis de ședere:
- (a) permisul de ședere în primul stat membru și un document de călătorie valabil sau copii legalizate ale acestora, precum și o viză, dacă este necesară;
- (b) dovada că au avut reședința ca membri de familie ai cercetătorului în primul stat membru;
- (c) dovada că dețin o asigurare de sănătate care acoperă toate riscurile în cel de al doilea stat membru sau că cercetătorul are o asigurare pentru aceștia.

Marti, 25 februarie 2014

- (4) Cel de al doilea stat membru poate impune obligația cercetătorului de a furniza dovezi cu privire la faptul că titularul:
- (a) are o locuință considerată normală pentru o familie de dimensiuni comparabile în aceeași regiune și care corespunde standardelor generale de sănătate și de siguranță în statul membru în cauză;
 - (b) are resurse stabile, constante și suficiente pentru a se întreține pe sine și pe ceilalți membri ai familiei, fără a recurge la asistența socială a statului membru în cauză.

Statele membre evaluează aceste resurse în raport cu natura și caracterul lor constant și pot ține seama de nivelul salariilor și al pensiilor minime naționale, precum și de numărul membrilor familiei.

CAPITOLUL VII

PROCEDURĂ ȘI TRANSPARENȚĂ

Articolul 29

Garanții procedurale și transparență

(1) Autoritățile competente ale statelor membre decid asupra cererii complete de eliberare a unei autorizații și informează solicitantul, în scris, în conformitate cu procedurile de notificare prevăzute de dreptul intern al statului membru în cauză, cât mai curând posibil și cel mai târziu în termen de ~~60~~ **30** de zile de la data la care a fost depusă cererea ~~sau în termen de 30 zile de la respectiva dată în cazul cercetătorilor și studenților resortisanți ai țărilor terțe care participă la programele Uniunii ce includ măsuri de mobilitate. În cazul în care legislația lor națională prevede posibilitatea introducerii unei căi de atac în fața unei autorități administrative, autoritățile competente ale statelor membre decid asupra căii de atac cel mai târziu în termen de 30 de zile de la data la care a fost formulată calea de atac.~~ **[AM 53]**

(2) În cazul în care informațiile furnizate în sprijinul cererii sunt necorespunzătoare, autoritățile competente informează solicitantul cu privire la orice alte informații care mai sunt necesare și, **la înregistrarea cererii**, indică un termen rezonabil de completare a cererii. Termenul specificat la alineatul (1) se suspendă până la primirea de către autoritatea competentă desemnată a informațiilor suplimentare necesare. **[AM 54]**

(3) Orice decizie de ~~respingere~~ **refuzare** a unei ~~cereri~~ **autorizații** de eliberare a unei autorizații se comunică resortisantului țării terțe vizat în conformitate cu procedurile de notificare prevăzute de legislația internă. Notificarea menționează posibilele căi de atac pe care le are la dispoziție, instanța sau autoritatea națională la care poate introduce o cale de atac și termenul în care poate acționa **și furnizează toate informațiile practice relevante care facilitează exercitarea dreptului său.** **[AM 55]**

(4) În cazul în care o ~~cerere~~ **autorizație** este ~~respinsă~~ **refuzată** sau o autorizație eliberată în conformitate cu prezenta directivă este retrasă, persoana vizată are dreptul la o cale de atac judiciară în fața autorităților statului membru vizat. **[AM 56]**

Articolul 29a

Procedura accelerată de eliberare a permiselor de ședere sau a vizelor pentru studenți, elevi și cercetători

Un acord privind instituirea unei proceduri accelerate de admisie care să permită eliberarea permiselor de ședere sau a vizelor pe numele resortisantului țării terțe vizat poate fi încheiat între autoritatea unui stat membru responsabil pentru intrarea și șederea studenților, elevilor sau cercetătorilor care sunt resortisanți ai țărilor terțe și o unitate de învățământ superior sau o unitate care gestionează programele de schimb de elevi care a fost recunoscută în acest scop de statul membru vizat, sau o organizație de cercetare aprobată de statul membru respectiv, în conformitate cu legislația și practicile administrative interne. **[AM 57]**

Marti, 25 februarie 2014

Articolul 30

Transparența și accesul la informații

Statele membre pun la dispoziția publicului informațiile **informații ușor accesibile și inteligibile** privind condițiile de intrare și de ședere pentru resortisanții țărilor terțe care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive, inclusiv valoarea minimă a resurselor lunare necesare, drepturile, toate documentele justificative necesare pentru o cerere, precum și taxele aplicabile. Statele membre pun la dispoziția publicului informațiile privind organismele de cercetare desemnate în conformitate cu articolul 8. [AM 58]

Articolul 31

Taxe

Statele membre pot pretinde solicitantilor **cere** plata taxelor de procesare **prelucrare** a cererilor în conformitate cu prezenta directivă. Valoarea acestor taxe nu ~~pune în pericol~~ **trebuie să fie excesivă sau disproporționată astfel încât să împiedice** îndeplinirea obiectivelor directivei. **Dacă aceste taxe sunt plătite de către resortisantul unei țări terțe, acesta are dreptul de a-i fi rambursate taxele de către entitatea gazdă sau, respectiv, familia gazdă.** [AM 59]

CAPITOLUL VIII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 32

Puncte de contact

(1) Statele membre desemnează punctele de contact responsabile de primirea și transmiterea informațiilor necesare pentru punerea în aplicare a articolelor 26 și 27.

(2) Statele membre asigură un nivel corespunzător de cooperare în schimburile de informații menționate la alineatul (1).

(2a) Statele membre facilitează procedura de depunere a cererilor, permițând resortisanților unor țări terțe să depună cereri și să poată finaliza procedura pentru orice stat membru în cadrul ambasadei sau al consulatului statului membru care este cel mai convenabil pentru solicitant. [AM 60]

Articolul 33

Statistici

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 862/2007 al Parlamentului European și al Consiliului (¹), statele membre comunică Comisiei anual, iar pentru prima dată nu mai târziu de [], statisticile privind numărul de resortisanți ai țărilor terțe care au primit autorizații. În plus și în măsura în care este posibil, Comisiei i se comunică statistici cu privire la numărul resortisanților țărilor terțe ale căror autorizații au fost reînnoite sau retrase în cursul anului calendaristic precedent, indicându-se cetățenia acestora. Statisticile privind membrii de familie ai cercetătorilor care au fost admiși pe teritoriul statelor membre sunt comunicate în același mod.

Statisticile menționate la primul paragraf se referă la perioade de referință de un an calendaristic și se furnizează Comisiei în termen de șase luni de la încheierea anului de referință. Primul an de referință este [...].

Articolul 34

Raportarea

Periodic, iar pentru prima dată până la [cinci ani de la data transpunerii prezentei directive], Comisia evaluează aplicarea prezentei directive și prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la aplicarea prezentei directive în statele membre și propune modificări, după caz.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 862/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind statisticile comunitare din domeniul migrației și protecției internaționale și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 311/76 al Consiliului privind elaborarea de statistici cu privire la lucrătorii străini (JO L 199, 31.7.2007, p. 23).

Mărti, 25 februarie 2014

Articolul 35

Transpunerea

(1) Statele membre adoptă actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive cel mai târziu până la [doi ani de la intrarea în vigoare]. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. De asemenea, ele conțin o mențiune în sensul că trimiterile, efectuate în cuprinsul actelor cu putere de lege și al actelor administrative în vigoare, la directivele abrogate prin prezenta directivă se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri și modul în care se formulează această mențiune.

(2) Statele membre comunică Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 36

Abrogarea

Directivele 2005/71/CE și 2004/114/CE se abrogă cu efect de la [o zi după data prevăzută la articolul 35 alineatul (1) primul paragraf din prezenta directivă], fără a se aduce atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor stabilite în anexa I partea B.

Trimiterile la directivele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 37

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 38

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la ...,

Pentru Parlamentul European

Președintele

Pentru Consiliu

Președintele

Marți, 25 februarie 2014

ANEXA I

Partea A

Directiva abrogată și lista modificărilor succesive ale acesteia
(menționate la articolul 37)

Directiva 2004/114/CE a Parlamentului European și a Consiliului	(JO L 375, 23.12.2004, p. 12)
Directiva 2005/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului	(JO L 289, 3.11.2005, p. 15)

Partea B

Lista termenelor de transpunere în dreptul intern [și de aplicare]
(menționate la articolul 36)

Directiva	Termen de transpunere	Data aplicării
2004/114/CE	12.1.2007	
2005/71/CE	12.10.2007	

Marți, 25 februarie 2014

ANEXA II

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 2004/114/CE	Directiva 2005/71/CE	Prezenta directivă
Articolul 1 litera (a)		Articolul 1 litera (a)
Articolul 1 litera (b)		—
—		Articolul 1 literele (b) și (c)
Articolul 2 formula introductivă		Articolul 3 formula introductivă
Articolul 2 litera (a)		Articolul 3 litera (a)
Articolul 2 litera (b)		Articolul 3 litera (c)
Articolul 2 litera (c)		Articolul 3 litera (d)
Articolul 2 litera (d)		Articolul 3 litera (e)
—		Articolul 3 literele (f) și (g)
Articolul 2 litera (e)		Articolul 3 litera (l)
Articolul 2 litera (f)		Articolul 3 litera (h)
Articolul 2 litera (g)		—
—		Articolul 3 litera (i)
—		Articolul 3 literele (m)-(s)
Articolul 3 alineatul (1)		Articolul 2 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (2)		Articolul 2 alineatul (2) literele (a)-(e)
—		Articolul 2 alineatul (2) literele (f) și (g)
Articolul 4		Articolul 4
Articolul 5		Articolul 5 alineatul (1)
—		Articolul 5 alineatul (2)
Articolul 6 alineatul (1)		Articolul 6 literele (a)-(e)
—		Articolul 6 litera (f)
Articolul 6 alineatul (2)		—
—		Articolul 7

Marti, 25 februarie 2014

Directiva 2004/114/CE	Directiva 2005/71/CE	Prezenta directivă
Articolul 7 alineatul (1) formula introductivă		Articolul 10 alineatul (1) formula introductivă
Articolul 7 alineatul (1) litera (a)		Articolul 10 alineatul (1) litera (a)
Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c)		—
Articolul 7 alineatul (1) litera (d)		Articolul 10 alineatul (1) litera (b)
Articolul 7 alineatul (2)		Articolul 10 alineatul (2)
—		Articolul 10 alineatul (3)
Articolul 8		—
—		Articolul 11
Articolul 9 alineatele (1) și (2)		Articolul 12 alineatele (1) și (2)
Articolul 10 formula introductivă		Articolul 13 alineatul (1) formula introductivă
Articolul 10 litera (a)		Articolul 13 alineatul (1) litera (a)
Articolul 10 literele (b) și (c)		—
—		Articolul 12 alineatul (1) litera (b)
—		Articolul 12 alineatul (2)
Articolul 11 formula introductivă		Articolul 14 alineatul (1) formula introductivă
Articolul 11 litera (a)		—
Articolul 11 litera (b)		Articolul 13 alineatul (1) litera (a)
Articolul 11 litera (c)		Articolul 13 alineatul (1) litera (b)
Articolul 11 litera (d)		Articolul 13 alineatul (1) litera (c)
Articolele 12-15		—
—		Articolele 14, 15 și 16
Articolul 16 alineatul (1)		Articolul 20 alineatul (1) formula introductivă
—		Articolul 20 alineatul (1) literele (a)-(c)
Articolul 16 alineatul (2)		Articolul 20 alineatul (2)
—		Articolul 21
Articolul 17 alineatul (1) primul paragraf		Articolul 23 alineatul (1)

Marți, 25 februarie 2014

Directiva 2004/114/CE	Directiva 2005/71/CE	Prezenta directivă
Articolul 17 alineatul (1) al doilea paragraf		Articolul 23 alineatul (2)
Articolul 17 alineatul (2)		Articolul 23 alineatul (3)
Articolul 17 alineatul (3)		—
Articolul 17 alineatul (4)		Articolul 23 alineatul (4)
—		Articolele 15, 24, 25 și 27
—		Articolul 17
Articolul 18 alineatul (1)		—
—		Articolul 29 alineatul (1)
Articolul 18 alineatele (2), (3) și (4)		Articolul 29 alineatele (2), (3) și (4)
Articolul 19		—
—		Articolul 30
Articolul 20		Articolul 31
—		Articolele 32 și 33
Articolul 21		Articolul 34
Articolele 22-25		—
—		Articolele 35, 36 și 37
Articolul 26		Articolul 38
—		Anexele I și II
	Articolul 1	—
	Articolul 2 formula introductivă	—
	Articolul 2 litera (a)	Articolul 3 litera (a)
	Articolul 2 litera (b)	Articolul 3 litera (i)
	Articolul 2 litera (c)	Articolul 3 litera (k)
	Articolul 2 litera (d)	Articolul 3 litera (b)
	Articolul 2 litera (e)	—
	Articolele 3 și 4	—
	Articolul 5	Articolul 8

Marți, 25 februarie 2014

Directiva 2004/114/CE	Directiva 2005/71/CE	Prezenta directivă
	Articolul 6 alineatul (1)	Articolul 9 alineatul (1)
	—	Articolul 9 alineatul (1) literele (a)-(f)
	Articolul 6 alineatul (2) litera (a)	Articolul 9 alineatul (2) litera (a)
	Articolul 6 alineatul (2) literele (a), (b) și (c)	—
	Articolul 6 alineatele (3), (4) și (5)	Articolul 9 alineatele (3), (4) și (5)
	Articolul 7	—
	Articolul 8	Articolul 16 alineatul (1)
	Articolul 9	—
	Articolul 10 alineatul (1)	Articolul 19 alineatul (2) litera (a)
	—	Articolul 19 alineatul (2) litera (b)
	Articolul 10 alineatul (2)	—
	Articolul 11 alineatele (1) și (2)	Articolul 22
	Articolul 12 formula introductivă	—
	Articolul 12 litera (a)	—
	Articolul 12 litera (b)	—
	Articolul 12 litera (c)	Articolul 21 alineatul (1)
	Articolul 12 litera (d)	—
	Articolul 12 litera (e)	—
	—	Articolul 21 alineatul (2)
	Articolul 13 alineatul (1)	Articolul 26 alineatul (1)
	Articolul 13 alineatul (2)	Articolul 26 alineatul (1)
	Articolul 13 alineatele (3) și (5)	Articolul 26 alineatul (1)
	Articolul 13 alineatul (4)	—
	—	Articolul 26 alineatele (2), (3) și (4)
	Articolele 14-21	—

Marti, 25 februarie 2014

P7_TA(2014)0123

Corpul voluntar european de ajutor umanitar *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Corpului voluntar european de ajutor umanitar EU Aid Volunteers (COM(2012)0514 – C7-0303/2012 – 2012/0245(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2017/C 285/39)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2012)0514),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 214 alineatul (5) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0303/2012),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 11 decembrie 2013, de a aproba poziția Parlamentului European în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare și avizele Comisiei pentru bugete și Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A7-0158/2013),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. consideră că acestei inițiative ar trebui să i se garanteze o finanțare și credite bugetare distincte, care trebuie totuși să se completeze în continuare cu celelalte instrumente destinate politicilor externe ale Uniunii;
 3. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2012)0245

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Corpului voluntar european de ajutor umanitar (inițiativa „Voluntari UE pentru ajutor umanitar”)

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 375/2014.)

Marți, 25 februarie 2014

P7_TA(2014)0124

Fondul de ajutor european pentru cele mai defavorizate persoane *I****Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul de ajutor european pentru cele mai defavorizate persoane (COM(2012)0617 – C7-0358/2012 – 2012/0295(COD))****(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)**

(2017/C 285/40)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2012)0617),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 175 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0358/2012),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizele motivate prezentate de către Parlamentul (Riksdag) Regatului Suediei, Camera Lorzilor și Camera Comunelor ale Regatului Unit și Bundestagul Germaniei în cadrul Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, în care se susține că proiectul de act legislativ nu respectă principiul subsidiarității,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 14 februarie 2013 ⁽¹⁾,
 - după consultarea Comitetului Regiunilor,
 - având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolele 1, 24 și 34,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 11 decembrie 2013, de a aproba poziția Parlamentului European în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și avizele Comisiei pentru bugete, Comisiei pentru control bugetar, Comisiei pentru dezvoltare regională, Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, precum și al Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A7-0183/2013),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare ⁽²⁾;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2012)0295**Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul de ajutor european destinat celor mai defavorizate persoane***(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 223/2014.)*⁽¹⁾ JO C 133, 9.5.2013, p. 62.⁽²⁾ Prezenta poziție înlocuiește amendamentele adoptate la 12 iunie 2013 (Texte adoptate P7_TA(2013)0257).

Marti, 25 februarie 2014

P7_TA(2014)0125

Produsele biocide *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 528/2012 privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide în ceea ce privește anumite condiții de acces pe piață (COM(2013)0288 – C7-0141/2013 – 2013/0150(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2017/C 285/41)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2013)0288),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0141/2013),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 18 septembrie 2013 ⁽¹⁾,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 11 decembrie 2013, de a aproba poziția Parlamentului European în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A7-0354/2013),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2013)0150

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 528/2012 privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide, în ceea ce privește anumite condiții de acces pe piață

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 334/2014.)

⁽¹⁾ JO C 341, 21.11.2013, p. 44.

Miercuri, 26 februarie 2014

P7_TA(2014)0135

Acordul de dialog politic și de cooperare între CE și Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua și Panama, cu excepția articolului 49 alineatul (3) ***

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la decizia Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului de dialog politic și de cooperare între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republicile Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua și Panama, pe de altă parte, cu excepția articolului 49 alineatul (3) (12399/2013 – C7-0425/2013 – 2012/0219A(NLE))

(Procedura de aprobare)

(2017/C 285/42)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (12399/2013),
 - având în vedere Acordul de dialog politic și de cooperare între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republicile Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua și Panama, pe de altă parte (13368/2012),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 209 alineatul (2) și cu articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0425/2013),
 - având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru afaceri externe (A7-0463/2013),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Republicilor Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua și Panama.

Miercuri, 26 februarie 2014

P7_TA(2014)0136

Acordul de dialog politic și de cooperare între CE și Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua și Panama, în ceea ce privește articolul 49 alineatul (3) ***

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului de dialog politic și de cooperare dintre Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republicile Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua și Panama, pe de altă parte, în ceea ce privește articolul 49 alineatul (3) (12400/2013 – C7-0426/2013 – 2012/0219B(NLE))

(Procedura de aprobare)

(2017/C 285/43)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (12400/2013),
 - având în vedere Acordul de dialog politic și de cooperare între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republicile Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua și Panama, pe de altă parte (13368/2012),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 79 alineatul (3) și cu articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0426/2013),
 - având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A7-0119/2014),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Republicilor Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua și Panama.

Miercuri, 26 februarie 2014

P7_TA(2014)0137

Orientări pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre ***Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre (COM(2013)0803 – C7-0417/2013 – 2013/0392(NLE))****(Consultare)**

(2017/C 285/44)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2013)0803),
 - având în vedere articolul 148 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C7-0417/2013),
 - având în vedere articolul 55 și articolul 46 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A7-0470/2013),
1. aprobă propunerea Comisiei;
 2. invită Consiliul să informeze Parlamentul în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
 3. solicită Consiliului să îl consulte din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial textul aprobat de Parlament;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.
-

Miercuri, 26 februarie 2014

P7_TA(2014)0138

Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată *

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată în ceea ce privește o declarație standard privind TVA (COM(2013)0721 – C7-0394/2013 – 2013/0343(CNS))

(Procedura legislativă specială – consultare)

(2017/C 285/45)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2013)0721),
 - având în vedere articolul 113 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C7-0394/2013),
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A7-0090/2014),
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată;
 2. invită Comisia să își modifice propunerea în consecință, în conformitate cu articolul 293 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
 3. invită Consiliul să informeze Parlamentul în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
 4. solicită Consiliului să îl consulte din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea Comisiei;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

Amendamentul 1

Propunere de directivă

Considerentul 1

Textul propus de Comisie

- (1) Directiva 2006/112/CE ⁽¹²⁾ a Consiliului prevede **obligativitatea persoanelor** impozabile de a depune declarații privind TVA, dar le permite statelor membre să fie flexibile pentru a determina informațiile necesare. Acest lucru dă naștere unor norme și proceduri diferite în ceea ce privește depunerea declarațiilor privind TVA în Uniune, unor dificultăți mai mari pentru întreprinderi și unor obligații în materie de TVA care creează obstacole în calea schimburilor comerciale din Uniune.

⁽¹²⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p.1).

Amendamentul

- (1) Directiva 2006/112/CE ⁽¹²⁾ a Consiliului prevede **că persoanele** impozabile **au obligația** de a depune declarații privind TVA, dar le permite statelor membre să fie flexibile pentru a determina informațiile necesare. Acest lucru dă naștere unor norme și proceduri diferite în ceea ce privește depunerea declarațiilor privind TVA în Uniune, unor dificultăți mai mari pentru întreprinderi, **unor sarcini administrative inutile pentru autoritățile fiscale ale statelor membre și pentru persoanele impozabile, unor lacune ce pot fi folosite pentru a comite fraude legate de TVA**, unor obligații în materie de TVA care creează obstacole în calea schimburilor comerciale din Uniune, **precum și unor costuri care nu sunt necesare, atât pentru autoritățile fiscale din statele membre, cât și pentru persoanele impozabile.**

⁽¹²⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p.1).

Miercuri, 26 februarie 2014

Amendamentul 2
Propunere de directivă
Considerentul 2

Textul propus de Comisie

- (2) Pentru a reduce sarcinile întreprinderilor și a îmbunătăți funcționarea pieței interne, ar trebui introdusă o declarație standard privind TVA pentru toate întreprinderile care efectuează tranzacții comerciale în Uniune; Utilizarea declarațiilor standardizate ar trebui să faciliteze controlul declarațiilor privind TVA de către statele membre.

Amendamentul

- (2) Pentru a reduce sarcinile întreprinderilor și a îmbunătăți funcționarea pieței interne, ar trebui introdusă o declarație standard privind TVA pentru toate întreprinderile care efectuează tranzacții comerciale în Uniune, **iar** utilizarea declarațiilor standardizate ar trebui să faciliteze **atât colectarea și plata TVA, cât și** controlul declarațiilor privind TVA de către **autoritățile fiscale din** statele membre. **De asemenea, ar trebui să sprijine întreprinderile să respecte legislația în materie de TVA, reducând astfel rata erorilor, și, în cele din urmă, contribuind la reducerea, sau chiar la eliminarea, fraudei în domeniul TVA și a diferenței dintre veniturile teoretice și veniturile reale din TVA.**

Amendamentul 3
Propunere de directivă
Considerentul 3

Textul propus de Comisie

- (3) Este necesar ca sarcinile administrative să fie reduse la minimum. Prin urmare, în declarația standard privind TVA ar trebui să figureze un set limitat de informații obligatorii. În plus, în ceea ce privește declarația standard privind TVA și alte declarații, statele membre nu ar trebui să fie autorizate să solicite alte informații decât cele prevăzute la titlul XI capitolul 5 din directivă.

Amendamentul

- (3) Este necesar ca sarcinile administrative să fie reduse la minimum. Prin urmare, în declarația standard privind TVA ar trebui să figureze un set limitat de informații obligatorii. În plus, în ceea ce privește declarația standard privind TVA și alte declarații, statele membre nu ar trebui să fie autorizate să solicite alte informații decât cele prevăzute la titlul XI capitolul 5 din directivă. **Scopul vizat al declarației standard privind TVA va fi în totalitate îndeplinit cu condiția ca statele membre să transpună pe deplin și în timp util prezenta directivă în actele cu putere de lege și actele administrative de drept intern, fără abateri de la domeniul său de aplicare.**

Amendamentul 4
Propunere de directivă
Considerentul 9 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (9a) **Autoritățile fiscale din statele membre ar trebui să le ofere propriilor funcționari și persoanelor impozabile instrucțiuni practice online referitoare la procedura corectă de depunere electronică a declarațiilor standard privind TVA, pentru a se asigura că aceasta se face într-o manieră adecvată și sigură.**

Miercuri, 26 februarie 2014

Amendamentul 5
Propunere de directivă
Considerentul 14 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (14a) *Pentru a reduce și mai mult sarcinile asupra întreprinderilor și a îmbunătăți funcționarea pieței interne, cerințele în materie de informare din declarațiile standard privind TVA ar trebui să fie uniformizate pe deplin în toate statele membre, iar Comisia ar trebui, în termen de cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, să evalueze punerea în aplicare a prezentei directive din acest punct de vedere și să prezinte propuneri adecvate.*

Amendamentul 6
Propunere de directivă
Articolul 2 – alineatul 2 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- (2a) *Până la ...* [JO a se introduce data: 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive], Comisia examinează dacă prezenta directivă este adecvată din perspectiva reducerii suplimentare a sarcinilor asupra întreprinderilor și a îmbunătățirii funcționării pieței interne. Rezultatele examinării sunt comunicate Parlamentului European și Consiliului, însoțite, dacă este cazul, de propuneri legislative adecvate.*

Amendamentul 7
Propunere de directivă
Articolul 3

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. ***Aceasta este disponibilă, în formă consolidată cu directiva pe care o modifică, în termen de trei luni de la publicarea sa.***

Miercuri, 26 februarie 2014

P7_TA(2014)0139

Modificarea Deciziei 2009/831/CE cu privire la perioada de aplicare a acesteia ***Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului de modificare a Deciziei 2009/831/CE cu privire la perioada de aplicare a acesteia (COM(2013)0930 – C7-0022/2014 – 2013/0446(CNS))****(Procedura legislativă specială – consultare)**

(2017/C 285/46)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2013)0930),
 - având în vedere articolul 349 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C7-0022/2014),
 - având în vedere articolul 55 și articolul 46 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională (A7-0113/2014),
1. aprobă propunerea Comisiei;
 2. invită Consiliul să informeze Parlamentul în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
 3. solicită Consiliului să îl consulte din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial textul aprobat de Parlament;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.
-

Miercuri, 26 februarie 2014

P7_TA(2014)0140

Modificarea Deciziei 2004/162/CE în ceea ce privește aplicarea sa cu privire la Mayotte începând cu 1 ianuarie 2014 *

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului de modificare a Deciziei 2004/162/CE în ceea ce privește aplicarea sa cu privire la Mayotte începând cu 1 ianuarie 2014 (COM(2014)0024 – C7-0031/2014 – 2014/0010(CNS))

(Procedura legislativă specială – consultare)

(2017/C 285/47)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2014)0024),
 - având în vedere articolul 349 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C7-0031/2014),
 - având în vedere articolul 55 și articolul 46 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională (A7-0144/2014),
1. aprobă propunerea Comisiei;
 2. invită Consiliul să informeze Parlamentul în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
 3. solicită Consiliului să îl consulte din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial textul aprobat de Parlament;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.
-

Miercuri, 26 februarie 2014

P7_TA(2014)0141

Acord-cadru global de parteneriat și cooperare CE-Indonezia, cu excepția chestiunilor legate de readmisie**Rezoluția Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea unui acord-cadru global de parteneriat și cooperare între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Indonezia, pe de altă parte, cu excepția chestiunilor legate de readmisie (11250/2013 – C7-0351/2013 – 2013/0120A(NLE))**

(2017/C 285/48)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (11250/2013),
- având în vedere proiectul de acord-cadru global de parteneriat și cooperare între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Indonezia, pe de altă parte (14032/2009),
- având în vedere Acordul de cooperare din 7 martie 1980 dintre Comunitatea Economică Europeană și Indonezia, Malaiezia, Filipine, Singapore și Thailanda – țări membre ale Asociației Națiunilor din Asia de Sud-Est ⁽¹⁾ (ASEAN) – și protocoalele de aderare ulterioare,
- având în vedere Rezoluția sa din 5 septembrie 2002 referitoare la comunicarea Comisiei privind un cadru strategic pentru consolidarea relațiilor de parteneriat dintre Europa și Asia ⁽²⁾
- având în vedere Rezoluția sa din 5 iunie 2003 privind situația din Indonezia, în special din provincia Aceh ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 20 noiembrie 2003 privind provincia Aceh ⁽⁴⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 13 ianuarie 2005 privind dezastrul recent provocat de tsunamiul din Oceanul Indian ⁽⁵⁾,
- având în vedere negocierile privind un acord global de parteneriat și cooperare între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Indonezia, pe de altă parte, autorizate de Consiliu la 25 noiembrie 2004, încheiate în iunie 2007 și care au condus la semnarea acordului la 9 noiembrie 2009,
- având în vedere acordul dintre Uniunea Europeană și Guvernul Republicii Indonezia privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene, semnat la 29 iunie 2011 ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 7 iulie 2011 referitoare la Indonezia, inclusiv atacurile asupra minorităților ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 2 februarie 2012 referitoare la politica externă a UE față de țările BRICS și alte puteri emergente: obiective și strategii ⁽⁸⁾,
- având în vedere Decizia 2012/308/PESC a Consiliului din 26 aprilie 2012 privind aderarea Uniunii Europene la Tratatul de prietenie și cooperare în Asia de Sud-Est ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ JO L 144, 10.6.1980, p. 2.⁽²⁾ JO C 272 E, 13.11.2003, p. 476.⁽³⁾ JO C 68 E, 18.3.2004, p. 617.⁽⁴⁾ JO C 87 E, 7.4.2004, p. 528.⁽⁵⁾ JO C 247 E, 6.10.2005, p. 147.⁽⁶⁾ JO L 264, 8.10.2011, p. 2.⁽⁷⁾ JO C 33 E, 5.2.2013, p. 201.⁽⁸⁾ JO C 239 E, 20.8.2013, p. 1.⁽⁹⁾ JO L 154, 15.6.2012, p. 1.

Miercuri, 26 februarie 2014

- având în vedere rapoartele misiunilor Parlamentului de observare a alegerilor în Indonezia din 5 aprilie 2004 și 20 septembrie 2004, în Timorul de Est din 30 august 1999, 30 august 2001, 9 aprilie 2007, 30 iunie 2007 și 7 iulie 2012, și în provincia Aceh din 11 decembrie 2006,
 - având în vedere Declarația de la Jakarta privind principiile pentru agențiile anticorupție din 27 noiembrie 2012,
 - având în vedere articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană,
 - având în vedere articolul 91, articolul 100, articolul 191 alineatul (4), articolul 207 și articolul 209, coroborate cu articolul 218 alineatul (6) litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 81 alineatul (3) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul interimar al Comisiei pentru afaceri externe (A7-0093/2014),
- A. întrucât relațiile dintre Uniunea Europeană și Republica Indonezia (denumită în continuare Indonezia), urmează să fie reglementate de Acordul-cadru global pe parteneriat și cooperare menționat anterior (denumit în continuare APC);
- B. întrucât APC este primul de acest gen între Uniunea Europeană și Indonezia și are drept scop consolidarea cooperării politice, economice și sectoriale de interes reciproc și sporirea cooperării bilaterale și regionale pentru a răspunde provocărilor globale;
- C. întrucât APC conține, ca elemente esențiale, confirmarea valorilor exprimate în Carta Organizației Națiunilor Unite și în Declarația Universală a Drepturilor Omului a Organizației Națiunilor Unite, precum și în alte tratate internaționale aplicabile ambelor părți, precum și angajamentul lor față de principiile democrației, buneii guvernări și statului de drept și dispoziții privind stabilirea sau consolidarea cooperării în domenii precum drepturile omului, comerțul și investițiile, energia, turismul, transporturile și infrastructura, protecția mediului marin și pescuitul, politica industrială și întreprinderile mici și mijlocii (IMM), protecția datelor și drepturile de proprietate intelectuală, precum și combaterea proliferării armelor de distrugere în masă (ADM) și combaterea criminalității organizate, a corupției, a spălării banilor și a terorismului și a finanțării acestuia;
- D. întrucât Indonezia este a patra țară din lume ca număr de locuitori, a treia cea mai mare democrație, cea mai mare țară predominant musulmană cu milioane de adepți ai altor credințe și o societate eterogenă de peste 240 de milioane de cetățeni de diferite etnii, limbi și culturi, dintre care 40 % sunt sub 25 de ani, fiind situată strategic într-un arhipelag cu peste 17 000 de insule ce se întind pe 5 400 km de la est la vest în Oceanul Indian și Oceanul Pacific;
1. solicită Consiliului să ia în considerare următoarele recomandări:
- (a) salută APC, pe care îl consideră primul acord de acest tip între UE și țările ASEAN; consideră că acordul demonstrează importanța din ce în ce mai mare a legăturilor dintre UE și Indonezia și se așteaptă ca acesta să reprezinte începutul unei noi etape în relațiile bilaterale, bazate pe principii comune precum democrația, statul de drept și drepturile omului, egalitatea, respectul reciproc și avantajele reciproce;
 - (b) subliniază că Indonezia se află de 15 ani într-un proces de transformare democratică, politică, socială și economică, după 33 de ani de regim militar autoritar; constată că Indonezia se urbanizează rapid, are o clasă de mijloc în creștere rapidă (peste 70 de milioane), este bogată în resurse naturale, este cea mai mare economie din Asia de Sud-Est (cu o creștere a PIB-ului de peste 6 % în ultimii doi ani), jumătate din comerțul mondial trecând prin frontiera sa maritimă de nord, și are o prezență diplomatică tot mai mare în cadrul forurilor regionale și globale, cum ar fi ONU, OMC, COI, G20, precum și ASEAN, Indonezia fiind atât fondatoarea acesteia, cât și cel mai mare membru al său, și recunoaște rolul important pe care îl are Indonezia în întreaga regiune;

Miercuri, 26 februarie 2014

- (c) salută progresele realizate de Indonezia în dezvoltarea guvernării democratice și angajamentul față de democrație demonstrat de societatea sa pluralistă, reprezentat prin alegerile libere și echitabile, libertatea mass-mediei, activismul societății civile, reziliența economică și reducerea sărăciei, în educație și alți indicatori privind Obiectivele de dezvoltare ale mileniului (ODM), în favorizarea bunelor relații cu țările vecine și în promovarea democrației și a drepturilor omului; observă, totuși, că există încă provocări serioase privind statul de drept, protecția drepturilor omului, și anume, asigurarea răspunderii autorilor încălcărilor drepturilor omului (inclusiv armata) și ale minorităților, precum drepturile membrilor grupurilor religioase, etnice, de gen și LGBTI, și inclusiv provocări legate de lupta împotriva corupției; subliniază faptul că aceste provocări pot fi abordate prin cooperare internațională, și anume, în contextul APC;
- (d) subliniază legăturile din ce în ce mai strânse dintre UE și Indonezia în ceea ce privește comerțul și alte domenii economice, având în vedere oportunitățile de afaceri oferite de o economie care a atras un nivel din ce în ce mai ridicat de investiții străine și interne; sugerează că ar trebui să se urmărească o infrastructură și o conectivitate mai bune, precum și un cadru de reglementare îmbunătățit, prin cooperare în temeiul dispozițiilor APC privind comerțul și investițiile, impozitarea și domeniul vamal, dialogul privind politica economică, mediul, politica industrială și IMM-urile, precum și transporturile, pentru a debloca potențialul economic complet al Indoneziei și a promova creșterea economică durabilă, crearea de locuri de muncă și reducerea sărăciei, atât în statele membre ale UE, cât și în Indonezia;
- (e) subliniază faptul că APC are ca scop continuarea consolidării relațiilor dintre UE și Indonezia, pe lângă mecanismele de cooperare existente, și cooperarea în ceea ce privește abordarea provocărilor globale, pe baza principiilor comune vizând egalitatea, respectul reciproc, avantajele reciproce, democrația, participarea activă în cadrul societății civile, statul de drept, buna guvernare și drepturile omului, prin dezvoltarea cooperării politice și economice cu privire la chestiuni care vizează comerțul, investițiile, politica industrială și IMM-urile, mediul, schimbările climatice, energia, știința și tehnologia, drepturile de proprietate intelectuală, turismul, educația și cultura, migrația, precum și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, a traficului de droguri, a corupției, a criminalității organizate și a traficului de ființe umane;
- (f) consideră că relația dintre Indonezia și UE ar trebui să fie recunoscută ca o relație strategică și că ar trebui să se organizeze cu regularitate summituri pentru a analiza evoluțiile globale și bilaterale; recomandă organizarea regulată a unor vizite la nivel înalt în Indonezia, și anume, de către Președintele Comisiei Europene, Înaltul Reprezentant/Vicepreședinte și deputați din Parlamentul European, precum și facilitarea reciprocă a eliberării vizelor și a accesului organizațiilor societății civile astfel încât să se intensifice contactele directe între oameni și schimburile în rândul societății civile; salută, în această privință, înființarea comitetului mixt, în temeiul articolului 41 din APC, care are obligația de a se reuni cel puțin o dată la doi ani în Indonezia și la Bruxelles în mod alternativ;
- (g) îndeamnă UE și Indonezia să utilizeze de deplin APC, astfel încât să obțină beneficii geostrategice pe termen lung în confruntarea cu provocările globale de securitate în cadrul forurilor bilaterale, regionale și multilaterale globale, cum ar fi abordarea schimbărilor climatice și proliferarea ADM, combaterea terorismului, a corupției, a criminalității organizate, a traficului de droguri, a spălării de bani și a finanțării terorismului, cooperarea în domeniul protecției datelor, precum și continuarea cooperării în alte domenii, care nu fac obiectul APC în mod explicit, cum ar fi pregătirea pentru dezastre și reacția la acestea, soluționarea conflictelor, armele de calibru mic și armament ușor (SALW) și securitatea maritimă, inclusiv pirateria;
- (h) salută ratificarea de către Indonezia a Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice și a Pactului internațional privind drepturile economice, sociale și culturale din 2006, precum și ratificările recente ale unei serii de instrumente ONU referitoare la lucrătorii migranți, persoanele cu handicap, copiii implicați în conflicte armate și vânzarea de copii, prostituția infantilă și pornografia infantilă; se așteaptă ca reformele instituționale și juridice necesare să asigure respectarea acestor instrumente;
- (i) apreciază în mod deosebit acordul de pace obținut și dezvoltarea economică din Aceh din ultimii opt ani și speră că se pot înregistra progrese suplimentare pentru a scoate provincia și populația sa din sărăcie;
- (j) salută eforturile depuse de autoritățile indoneziene în vederea combaterii corupției, printre care eforturile Comisiei de eradicare a corupției (KPK); cu toate acestea, este preocupat de faptul că, în continuare, corupția reprezintă o problemă gravă și un obstacol major în calea dezvoltării, în ciuda ratificării de către Indonezia în 2006 a Convenției Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției, și, prin urmare, îndeamnă adoptarea de acțiuni suplimentare în temeiul

Miercuri, 26 februarie 2014

articolului 35 din APC pentru schimbul de bune practici cu privire la abordarea corupției, printre care recuperarea activelor ascunse în statele membre ale UE sau în orice altă jurisdicție și combaterea criminalității cu caracter economic și financiar;

- (k) încurajează statele membre ale UE să extindă asistența juridică reciprocă cu Indonezia privind lupta împotriva corupției și să coopereze cu Indonezia în ceea ce privește neacordarea refugului entităților implicate în corupție și încălcările drepturilor omului;
- (l) constată importanța Legii nr. 34/2004 și a Regulamentului ministerial nr. 22/2009 din Indonezia care stabilesc ca toate întreprinderile militare și activitățile economice să fie preluate în mod obligatoriu de Guvernul Indoneziei; subliniază impactul fundamental al respectării acestei legi și a acestui regulament pentru responsabilitatea democratică în combaterea corupției și protecția drepturilor omului;
- (m) salută rolul Indoneziei în conducerea la nivel regional a procesului Forumului din Bali privind drepturile omului; își exprimă, cu toate acestea, îngrijorarea cu privire la inconsecvența prevederilor Legii nr. 8/1985 și ale noii Legi nr. 17/2013 privind organizațiile de masă (de abrogare a fostei Legi nr. 8/1985 privind asociațiile), referitoare la organizațiile civile (Legea Ormas), care, în pofida scopului declarat de a asigura toleranța și de a împiedica violența împotriva grupurilor societății, dacă nu sunt revizuite pentru a fi în conformitate cu standardele internaționale privind drepturile omului, riscă să impună restricții administrative, juridice și financiare inutile și uneori oneroase asupra activităților organizațiilor neguvernamentale, subminând astfel în mod semnificativ capacitățile societății civile de a lucra în Indonezia și limitând libertatea de asociere, libertatea de exprimare, libertatea de întrunire și libertatea de gândire, de conștiință și de religie; consideră, în acest sens, că dialogul anual UE-Indonezia privind drepturile omului reprezintă platforma adecvată pentru abordarea acestor preocupări;
- (n) subliniază faptul că, atât întreprinderile naționale, cât și cele străine care își desfășoară activitatea în Indonezia trebuie să își dezvolte activitățile în conformitate cu principiile responsabilității sociale a întreprinderilor; salută Regulamentul Guvernului nr. 47/2012 privind responsabilitatea socială și de mediu a societăților cu răspundere limitată, care se aplică în general societăților indoneziene și prevede stimulente și sancțiuni; subliniază, totuși, nevoia de consolidare a capacității de a pune în aplicare principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului; invită UE să furnizeze, în cadrul APC, asistența tehnică necesară și Indonezia să își dezvolte propriul plan național de punere în aplicare a principiilor directoare ale ONU; felicită Indonezia pentru găzduirea, în noiembrie 2012, a reuniunii internaționale conduse de Comisia sa pentru eradicarea corupției alături de Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare (PNUD) și de Biroul Națiunilor Unite pentru Droguri și Criminalitate (UNODC), care a dezbătut „principiile pentru agențiile anticorupție”;
- (o) constată cu regret că acordarea unei atenții din ce în ce mai mari doctinelor islamice din sistemul public de învățământ, în detrimentul accentului asupra pluralității și diversității religioase, etnice și culturale consacrate în motoul indonezian „Bhineka Tunggal Ika” (unitate în diversitate), precum și percepția foarte răspândită privind lipsa de hotărâre politică din partea autorităților de a aborda extremismul religios sunt percepute drept factori care contribuie la creșterea incidentelor, printre care se numără violența sectară și discriminarea persoanelor care aparțin minorităților etnice și religioase; este în continuare preocupat cu privire la actele de discriminare, hărțuire sau violență comise împotriva persoanelor care aparțin minorităților etnice, a femeilor sau a persoanelor LGBTI, urmărite uneori în temeiul a diverse norme și reglementări privind pornografia, blasfemia sau activitățile minorităților religioase;
- (p) își exprimă preocuparea cu privire la violența îndreptată împotriva minorităților religioase, care se reflectă în atacurile împotriva adepților Ahmadiyya și a musulmanilor șiiți și în închiderea bisericilor din anumite părți ale țării, precum și cu privire la reglementările și la practicile de stat discriminatorii împotriva persoanelor care nu aparțin uneia dintre cele șase religii recunoscute, în contextul înregistrării civile a căsătoriilor și a nașterilor sau a emiterii cărților de identitate; îndeamnă autoritățile indoneziene să asigure aplicarea practică a libertății religioase prevăzute de constituție, precum și să continue să promoveze toleranța religioasă; consideră, în acest sens, că dialogul anual UE-Indonezia privind drepturile omului, precum și articolul 39 din APC privind modernizarea administrației de stat și a administrației publice reprezintă platforma adecvată pentru abordarea acestor preocupări;

Miercuri, 26 februarie 2014

- (q) reamintește că abolirea pedepsei cu moartea este un obiectiv-cheie al politicii Uniunii privind drepturile omului; invită autoritățile indoneziene să ia în considerare abolirea pedepsei cu moartea sau, cel puțin, să declare un moratoriu privind aplicarea acesteia; consideră, în acest sens, că dialogul anual UE-Indonezia privind drepturile omului reprezintă platforma adecvată pentru abordarea acestor preocupări; îndeamnă, de asemenea, UE să colaboreze mai îndeaproape cu societatea civilă din Indonezia, pentru a promova drepturile omului, statul de drept și combaterea corupției, precum și pentru a pleda pentru abolirea pedepsei cu moartea;
- (r) continuă să fie profund îngrijorat în ceea ce privește tortura și abuzurile legate de drepturile omului împotriva populației civile din Papua și Papua de Vest, în cazul cărora, potrivit estimărilor, au fost ucise 100 000 de persoane în ultimii 50 de ani; salută anunțul recent al guvernatorului din Papua privind deschiderea provinciei Papua pentru jurnaliști străini și ONG-uri pentru prima dată după mulți ani; invită UE să furnizeze asistență autorităților indoneziene, astfel cum a procedat anterior în cazul Aceh, pentru dezvoltarea unei abordări cuprinzătoare în vederea îmbunătățirii situației din Papua; este în continuare îngrijorat cu privire la conflictele dintre forțele de securitate și grupurile proindependență și la rapoartele negative privind încălcarea drepturilor omului atribuite forțelor de securitate, precum și la lipsa de progrese cu privire la îmbunătățirea situației în educație, sănătate și la nivelul oportunităților de muncă, la capacitatea de a exercita libertatea de expresie și de întrunire, esențiale pentru locuitorii din Papua, precum și la protecția mediului, a resurselor naturale și a identității lor culturale; îndeamnă autoritățile indoneziene să ofere acces liber în zonă observatorilor independenți ai UE;
- (s) își exprimă aprecierea față de guvernul indonezian pentru eforturile sale de a permite funcționarea ICNUR în țară și de a oferi asistență pentru gestionarea solicitanților de azil și a refugiaților; observă importanța discursului politic public în vederea creșterii susținerii din partea societății în favoarea solicitanților de azil și a refugiaților; sugerează, de asemenea, ca Indonezia și UE să pună în aplicare pe deplin articolul 34 din APC în vederea cooperării cu privire la chestiunile în domeniul migrației, printre care migrația legală și ilegală, traficul de migranți și traficul de ființe umane;
- (t) îndeamnă UE și Indonezia să coopereze îndeaproape în temeiul articolului 4 din APC privind cooperarea legală în vederea finalizării de către Indonezia a ratificării Convenției ONU din 1948 pentru prevenirea și reprimarea crimei de genocid și a Statutului de la Roma al Curții Penale Internaționale;
- (u) salută dialogul continuu privind drepturile omului, stabilit în 2010, dintre UE și Indonezia și încurajează o participare și o contribuție mai ample ale societății civile în cadrul acestui dialog și în aplicarea Planului național de acțiune pentru drepturile omului;
- (v) salută regulamentele din 2006, 2008 și 2010 care interzic mutilarea genitală a femeilor; recunoaște eforturile depuse de autoritățile indoneziene, printre care ratificarea Convenției privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor și a Convenției cu privire la drepturile copilului a ONU și activitatea derulată de Comisia națională privind violența împotriva femeilor (Komnas Perempuan) și de societatea civilă locală pentru a disemina informații cu privire la pericolele mutilării genitale a femeilor; constată că, în pofida acestor eforturi și a adoptării Rezoluției ONU privind interzicerea mutilării genitale a femeilor, această tradiție este încă practică în anumite părți din Indonezia; recomandă, în acest sens, ca UE și Indonezia să coopereze îndeaproape în temeiul articolului 31 din APC privind sănătatea și să facă uz de dialogul privind drepturile omului în vederea realizării unui schimb de bune practici având ca scop exterminarea mutilării genitale și reducerea la minimum a riscurilor la adresa sănătății tinerelor și a femeilor vizate de aceste proceduri; invită Indonezia să își intensifice eforturile pentru a pune capăt acestei forme grave de violență bazată pe gen împotriva fetelor și a femeilor, care constituie o încălcare gravă a drepturilor omului în cazul acestora;
- (w) apreciază progresele făcute de Indonezia prin intermediul Planului național de acțiune pentru interzicerea celor mai grave forme ale muncii copiilor, precum și cadrul său legal de combatere a exploatării copiilor;
- (x) recunoaște rolul important al mișcărilor forței de muncă în cadrul dialogurilor și al negocierilor cu guvernul și cu alte părți interesate pentru promovarea condițiilor de muncă și a drepturilor de securitate socială în Indonezia; recomandă ca, prin cooperarea urmărită în temeiul dispozițiilor APC privind protecția drepturilor omului și nediscriminarea, să se abordeze aspecte legate de egalitatea de gen la locul de muncă, precum și de diferența de remunerare bazată pe gen; subliniază în special importanța măsurilor specifice pentru asigurarea aplicării în mod cuprinzător a standardelor de muncă internaționale fundamentale, dat fiind că lucrătoarele încă sunt supuse exploatării și discriminării sub forma suprasolicitării, a plății insuficiente și a abuzurilor din partea managementului;

Miercuri, 26 februarie 2014

- (y) subliniază că exporturile din UE în Indonezia s-au dublat în ultimii șase ani, atingând o valoare de 9,6 miliarde EUR în 2012; constată că comerțul bilateral se ridică la numai 25 de miliarde EUR, motiv pentru care Indonezia se află pe locul 29 în clasamentul partenerilor comerciali ai UE și doar pe locul patru în clasamentul partenerilor comerciali din regiune ai UE, în ciuda faptului că Indonezia reprezintă 40 % din PIB-ul și populația ASEAN; constată, cu toate acestea, că investițiile UE în Indonezia sunt în plină expansiune, situându-se pe locul al doilea după Singapore în clasamentul investițiilor străine directe, și că 1 000 de companii din UE au investit peste 1 000 de miliarde EUR și oferă locuri de muncă unui număr de 1,1 milioane de indonezieni;
- (z) invită Indonezia și UE să aibă în vedere începerea negocierilor unui acord de liber schimb, pe lângă cooperarea solicitată în cadrul APC, în vederea eliminării treptate a barierelor comerciale majore, inclusiv consolidarea consultărilor privind conformitatea cu normele OMC, promovarea utilizării standardelor internaționale privind barierele tehnice din calea comerțului, îmbunătățirea protecției drepturilor de proprietate intelectuală, creșterea transparenței reglementărilor comerciale și dezvoltarea cooperării vamale și promovarea unui regim de investiții nediscriminatoriu, mărinând astfel mai mult volumul comercial de bunuri, investiții, servicii și achiziții publice;
- (aa) felicită Indonezia pentru eforturile de a lucra în parteneriat cu UE în vederea eradicării comerțului cu lemn și produse din lemn ilegale; ia act de semnarea Acordului de parteneriat voluntar privind aplicarea legislației, guvernanta și schimburile comerciale în domeniul forestier (APV FLEGT) dintre UE și Indonezia în septembrie 2013; constată că exporturile indoneziene de produse din lemn în UE au crescut cu 114 % în primul trimestru al anului 2013; așteaptă emiterea licențelor FLEGT, care certifică legalitatea lemnului și a produselor din lemn, pentru lemnul și produsele din lemn indoneziene care urmează să fie importate în UE, de îndată ce ambele părți consideră că sistemul indonezian de asigurare a legalității lemnului (SALL) este suficient de puternic; de asemenea, se așteaptă ca evaluările periodice comune să analizeze capacitatea jucătorilor relevanți de a implementa APV FLEGT;
- (ab) recunoaște rolul-cheie al Indoneziei și al UE privind abordarea schimbărilor climatice, având în vedere importanța geopolitică și economică, extinderea teritorială, precum și dimensiunea populației acestora; salută rolul din ce în ce mai important al Indoneziei în cadrul negocierilor internaționale privind schimbările climatice; laudă planurile ambițioase ale Indoneziei anunțate în 2009 de a stopa creșterea emisiilor și solicitarea sa privind susținerea internațională în scopul de a ajuta țara să obțină reduceri și mai mari; constată că defrișarea și schimbarea destinației terenurilor sunt principalele cauze ale emisiilor de gaze cu efect de seră din Indonezia, însă se așteaptă ca sectorul energetic din ce în ce mai mare să depășească silvicultura din acest punct de vedere până în 2027; invită, prin urmare, părțile la APC să stabilească imediat un mecanism instituționalizat de cooperare bilaterală în temeiul articolului 23 din APC privind energia, care ar putea avea la bază exemplul Unității pentru schimbări climatice a Regatului Unit (UKCCU) Indonezia înființate în 2011, în vederea diversificării aprovizionării cu energie, prin dezvoltarea de forme noi și regenerabile de energie și a infrastructurilor de transport al acestora pentru a conecta energia din surse regenerabile la centrele de cerere și pentru a obține o utilizare rațională a energiei în scopul de a combate schimbările climatice și de a promova dezvoltarea durabilă;
- (ac) își exprimă profunda îngrijorare cu privire la efectele cererilor din ce în ce mai mari de ulei de palmier asupra defrișării din Indonezia, care este cel mai mare producător mondial de ulei de palmier; salută moratoriul privind defrișarea pădurilor noi decis de guvern în 2011, însă îndeamnă la adoptarea de măsuri în vederea remedierii numeroaselor lacune care, până în prezent, au diminuat foarte mult efectele acestuia;
- (ad) salută acordul privind aviația semnat de UE și Indonezia în 2011, care elimină restricțiile legate de naționalitate din cadrul serviciilor aeriene bilaterale și reprezintă o măsură care consolidează cooperarea generală dintre UE și Indonezia; recomandă adoptarea unor măsuri suplimentare în temeiul articolului 34 din APC privind transporturile, în special stabilirea unui dialog strâns în domeniul transportului maritim și terestru pentru a îmbunătăți infrastructura din arhipelagul indonezian, precum și pentru a pune în aplicare pe deplin standardele internaționale în materie de securitate, siguranță și prevenire a poluării;
- (ae) își exprimă îngrijorarea alarmantă cu privire la incendiile forestiere anuale recurente care sunt puse în mare măsură pe seama defrișării terenurilor pentru a face loc culturilor de palmier de ulei și, prin urmare, a întreprinderilor de exploatare a lemnului și a agricultorilor, și care contribuie, de asemenea, la încălzirea globală, motiv pentru care Indonezia este unul dintre cei mai mari emițători de gaze cu efect de seră; salută promisiunea Guvernului Indoneziei de a ratifica Acordul ASEAN privind bruma uscată până la începutul anului următor și îndeamnă autoritățile să adopte de urgență măsuri preventive mai eficiente;

Miercuri, 26 februarie 2014

- (af) constată că turismul este unul dintre principalele sectoare ale economiei indoneziene; subliniază, în acest sens, faptul că articolul 17 din APC oferă o oportunitate excelentă de a face schimb de informații și de a stabili cele mai bune practici în vederea sporirii la maxim a potențialul indonezian privind patrimoniul natural și cultural și a atenuării impacturilor negative, precum poluarea sau daunele ecosistemelor marine, în vederea dezvoltării de modele de turism durabil și a creșterii contribuției pozitive a turismului, respectând totodată interesele comunităților locale;
- (ag) constată că contactele directe între oameni dintre Indonezia și UE au fost implementate prin intermediul programului Erasmus Mundus II, care a acordat 200 de burse în perioada 2008 – 2010; ia act de faptul că Comisia Europeană prevede organizarea de ateliere și de seminarii pentru a spori înțelegerea și cunoștințele privind standardele internaționale și cerințele în materie de calitate în rândul IMM-urilor indoneziene; solicită, totuși, să se intensifice schimburile între studenți și între personalul academic și să se stabilească programe regulate de formare în temeiul articolului 25 din APC privind cultura și educația, precum și schimburi de bune practici și de *know-how* în domeniul turismului, al spiritului antreprenorial și al limbilor; în plus, solicită Indoneziei și UE ca, în acest context, să aibă în vedere începerea negocierilor privind facilitarea eliberării vizelor pentru a spori contactele directe dintre oameni;
- (ah) constată că, între 2007 și 2013, UE a oferit Indoneziei aproximativ 400 de milioane EUR ca asistență pentru dezvoltare; recunoaște că, începând din 2014, Indonezia nu va mai fi eligibilă pentru programe indicative multianuale după obținerea statutului de țară cu venituri medii inferioare, în timp ce continuă să beneficieze de sistemul de preferințe generalizate (SPG) al UE; îndeamnă, prin urmare, Indonezia să continue să pună în aplicare politicile stabilite ca priorități și finanțate anterior prin programe indicative multianuale, precum cele privind educația, comerțul și investițiile, aplicarea legii și sistemul judiciar, consolidarea generală a capacităților, precum și schimbările climatice; consideră că cooperarea bilaterală în temeiul APC, împreună cu finanțarea din partea Băncii Europene de Investiții (BEI) și cu orice acord de parteneriat economic viitor, vor juca un rol esențial în promovarea acestor priorități în Indonezia;
- (ai) sugerează că Indonezia și UE ar trebui să identifice domenii de cooperare în temeiul dispozițiilor APC, pentru a pune în aplicare și a gestiona mai bine Planul de dezvoltare economică al Indoneziei (MP3EI), prin realizarea de schimburi de *know-how* și de bune practici pentru parteneriatele de tip public-privat și, ca parte a obligațiilor G20 ale Indoneziei și ale unora dintre statele membre ale UE, să coopereze îndeaproape pentru a aborda transferul profiturilor și evitarea plății impozitelor și pentru a stabili un schimb automat de informații fiscale;
- (aj) îndeamnă UE, în cadrul APC, să susțină eforturile Indoneziei de modernizare a administrației sale publice, în special prin consolidarea capacităților de elaborare și punere în aplicare de politici, precum și a instituțiilor judiciare și de aplicare a legii;
- (ak) solicită cooperarea UE-Indonezia în privința punerii în aplicare a Convenției privind comerțul internațional cu specii sălbătice de faună și floră pe cale de dispariție (CITES) și în privința conservării și gestionării în mod sustenabil a resurselor naturale și a diversității biologice, în special a resurselor forestiere, marine și de pescuit; își exprimă îngrijorarea cu privire la creșterea defrișărilor realizate de sectorul privat pentru plantațiile de ulei de palmier și de cauciuc, în detrimentul monoculturilor;
- (al) salută ratificarea de către Indonezia a Convenției Organizației Națiunilor Unite asupra dreptului mării și solicită UE să ofere asistență cu privire la reforma instituțională și la alte reforme necesare pentru a respecta convenția și a îmbunătăți securitatea maritimă în regiune;
- (am) salută APC, care demonstrează importanța din ce în ce mai mare a legăturilor UE-Indonezia și deschide o nouă eră a relațiilor bilaterale prin consolidarea cooperării politice, economice și sectoriale în cadrul unei game largi de domenii de politică, prin facilitarea fluxurilor comerciale și investiționale și a contactelor directe între oameni, inclusiv în contextul inițiativelor UE-ASEAN, precum și prin consolidarea cooperării dintre Indonezia și UE în ceea ce privește combaterea schimbărilor climatice, pe lângă cooperarea existentă în contextul altor organizații internaționale, în cadrul căreia ambele joacă un rol tot mai important; subliniază faptul că cooperarea bilaterală și multilaterală poate favoriza soluționarea conflictelor la nivel regional și global și poate îmbunătăți eficiența în ceea ce privește recuperarea activelor și lupta împotriva terorismului, a pirateriei, a crimei organizate, a spălării de bani și a paradisurilor fiscale; salută, prin urmare, faptul că toate statele membre au ratificat APC, care a fost semnat încă din 2009;
2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Miercuri, 26 februarie 2014

P7_TA(2014)0142

Acordul-cadru global de parteneriat și cooperare CE-Indonezia, cu excepția chestiunilor legate de readmisie ***

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea unui acord-cadru global de parteneriat și cooperare între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Indonezia, pe de altă parte, cu excepția chestiunilor legate de readmisie (11250/2013 – C7-0351/2013 – 2013/0120A(NLE))

(Procedura de aprobare)

(2017/C 285/49)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (11250/2013),
 - având în vedere proiectul de acord-cadru global de parteneriat și cooperare între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Indonezia, pe de altă parte (14032/2009),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolele 91 și 100, articolul 191 alineatul (4), articolele 207 și 209, coroborate cu articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0351/2013),
 - având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru afaceri externe (A7-0134/2014),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Republicii Indonezia.

Miercuri, 26 februarie 2014

P7_TA(2014)0143

Acordul-cadru global de parteneriat și cooperare CE-Indonezia, referitor la chestiuni legate de readmisie ***

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului-cadru global de parteneriat și cooperare dintre Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Indonezia, pe de altă parte, referitor la chestiuni legate de readmisie (11313/2013 – C7-0356/2013 – 2013/0120B(NLE))

(Procedura de aprobare)

(2017/C 285/50)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (11313/2013),
 - având în vedere proiectul de Acord-cadru global de parteneriat și cooperare dintre Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Indonezia, pe de altă parte (14032/2009),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 79 alineatul (3) și cu articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0356/2013),
 - având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și avizul Comisiei pentru afaceri externe (A7-0115/2014),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Republicii Indonezia.

Miercuri, 26 februarie 2014

P7_TA(2014)0144

Acordul UE-Turcia privind readmisia persoanelor aflate în situație de ședere ilegală ***

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului între Uniunea Europeană și Republica Turcia privind readmisia persoanelor aflate în situație de ședere ilegală (10697/2012 – C7-0029/2014 – 2012/0122(NLE))

(Procedura de aprobare)

(2017/C 285/51)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (10697/2012),
 - având în vedere proiectul de acord între Uniunea Europeană și Republica Turcia privind readmisia persoanelor aflate în situație de ședere ilegală (10693/2012),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 79 alineatul (3) și cu articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) punctul (v) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0029/2014),
 - având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și avizul Comisiei pentru afaceri externe (A7-0097/2014),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Republicii Turcia.

Miercuri, 26 februarie 2014

P7_TA(2014)0147

Spațiul feroviar unic european *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind instituirea spațiului feroviar unic european, în ceea ce privește deschiderea pieței pentru serviciile de transport feroviar intern de călători și governanța infrastructurii feroviare (COM(2013)0029 – C7-0025/2013 – 2013/0029(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2017/C 285/52)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2013)0029),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 91 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0025/2013),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizele motivate prezentate în cadrul Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității de către Senatul Franței, Parlamentul Lituaniei, Camera Deputaților din Marele Ducat al Luxemburgului, Senatul Țărilor de Jos, Camera Reprezentanților din Țările de Jos și Parlamentul Suediei, în care se susține că proiectul de act legislativ nu respectă principiul subsidiarității,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 11 iulie 2013 ⁽¹⁾,
 - având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 8 octombrie 2013 ⁽²⁾,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru transport și turism și avizele Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și Comisiei pentru dezvoltare regională (A7-0037/2014),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2013)0029

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 26 februarie 2014 în vederea adoptării Directivei 2014/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind instituirea spațiului feroviar unic european, în ceea ce privește deschiderea pieței pentru serviciile de transport feroviar intern de călători și governanța infrastructurii feroviare

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 91,

⁽¹⁾ JO C 327, 12.11.2013, p. 122.

⁽²⁾ JO C 356, 5.12.2013, p. 92.

Miercuri, 26 februarie 2014

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) În cursul ultimului deceniu, **rețeaua europeană de autostrăzi s-a extins cu 27 %, în timp ce rețeaua feroviară utilizată s-a redus cu 2 %**. În plus, dezvoltarea transportului feroviar de călători a fost insuficientă pentru a mări ponderea sa modală în raport cu automobilele și aviația. Ponderea modală de 6 % a transportului feroviar de călători din Uniunea Europeană a rămas relativ stabilă și serviciile de transport feroviar de călători nu au ținut pasul cu evoluția necesităților în ceea ce privește oferta sau calitatea. [AM 1]
- (1a) **Printre principalele motive care stau la baza ponderii modale insuficiente a căilor ferate din Europa se numără o concurență neloială în ceea ce privește celelalte mijloace de transport, lipsa voinței politice de a dezvolta transportul feroviar și investițiile insuficiente în rețelele feroviare**. [AM 2]
- (2) Piețele de transport feroviar de mărfuri și de călători din Uniune au fost deschise concurenței din 2007 și respectiv 2010, prin Directivele 2004/51/CE ⁽⁴⁾ și 2007/58/CE ⁽⁵⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului. De asemenea, unele state membre au deschis concurenței piețele lor de servicii de transport intern de călători, fie prin introducerea unor drepturi de acces liber, fie prin licitații deschise pentru atribuirea contractelor de servicii publice, fie prin ambele.
- (2a) **Efectele practice ale dispozițiilor acestor directive trebuie evaluate prin verificarea calității serviciilor furnizate pe baza unor fapte specifice, a ratelor ofertelor și a ratelor de utilizare, precum și a costurilor și tarifelor practicate**. [AM 3]
- (2b) **Pentru a dezvolta un spațiu feroviar european unic este esențial ca legislația relevantă să fie aplicată în mod eficace și deplin în toate statele membre, în termenii prevăzuți. Având în vedere deficiențele identificate în acest sector, statele membre ar trebui să supravegheze îndeaproape punerea în aplicare a legislației Uniunii**. [AM 4]
- (2c) **Mai multe studii și chestionare demonstrează că în statele membre care și-au deschis piețele pentru transporturile interne de călători, precum Suedia și Regatul Unit, piața feroviară s-a extins iar numărul călătorilor și al angajaților care se declară mulțumiți a crescut**. [AM 5]
- (3) Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁶⁾ instituie un spațiu feroviar unic european, cu norme comune privind governanța întreprinderilor feroviare și a administratorilor infrastructurii, finanțarea și tarifarea infrastructurii, condițiile de acces la infrastructura și la serviciile feroviare și supravegherea reglementară a pieței feroviare. Datorită introducerii tuturor acestor elemente, este în prezent posibilă deschiderea completă a pieței feroviare a Uniunii și reformarea guvernării administratorilor infrastructurii, cu obiectivul de a asigura accesul egal la infrastructură **pentru a îmbunătăți calitatea serviciilor feroviare în întreaga Uniune, garantând totodată standardele sociale și condițiile de ocupare a forței de muncă**. [AM 6]

⁽¹⁾ JO C 327, 12.11.2013, p. 122.

⁽²⁾ JO C 356, 5.12.2013, p. 92.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 26 februarie 2014.

⁽⁴⁾ Directiva 2004/51/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 de modificare a Directivei 91/440/CEE a Consiliului privind dezvoltarea căilor ferate comunitare (JO L 164, 30.4.2004, p. 164).

⁽⁵⁾ Directiva 2007/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 de modificare a Directivei 91/440/CEE a Consiliului privind dezvoltarea căilor ferate comunitare și a Directivei 2001/14/CE privind alocarea capacităților de infrastructură feroviară și tarifarea utilizării infrastructurii feroviare (JO L 315, 3.12.2007, p. 44).

⁽⁶⁾ Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind instituirea spațiului feroviar unic european (JO L 343, 14.12.2012, p. 32).

Miercuri, 26 februarie 2014

- (3a) *Finalizarea deschiderii pieței feroviare a Uniunii ar trebui considerată esențială pentru ca transportul feroviar să poată deveni o alternativă credibilă la alte moduri de transport din punct de vedere al prețului și calității.* [AM 7]
- (4) Directiva 2012/34/UE cere Comisiei să propună, dacă este oportun, măsuri legislative referitoare la deschiderea pieței serviciilor de transport feroviar intern de călători și să creeze condițiile necesare pentru a garanta accesul nediscriminatoriu și cel mai rentabil la infrastructură, **inclusiv la infrastructura de vânzări a operatorilor tradiționali** pe baza cerințelor existente privind separarea dintre administrarea infrastructurii și operațiunile de transport. [AM 8]
- (4a) *Deschiderea pieței pentru transportul intern de călători va avea un impact pozitiv asupra funcționării pieței feroviare europene; aceasta va duce la o mai mare flexibilitate și la mai multe posibilități pentru societăți și călători. Personalul din sectorul feroviar va beneficia, de asemenea, de deschidere, întrucât aceasta va îmbunătăți șansele lor de a furniza servicii noilor operatori de pe piață. Lucrătorii experimentați le pot oferi valoare adăugată noilor actori, ceea ce duce la îmbunătățirea condițiilor de muncă.* [AM 9]
- (4b) *Statele membre sunt responsabile de organizarea propriilor piețe ale muncii pentru personalul din sectorul feroviar. Acestea ar trebui să se asigure totuși că modul în care este organizată piața muncii nu afectează calitatea serviciului. Legislația Uniunii prevede deja un cadru clar pentru protecția lucrătorilor din domeniul feroviar.* [AM 10]
- (5) O mai bună coordonare între administratorii infrastructurii și întreprinderile feroviare ar trebui asigurată prin instituirea unui comitet de coordonare, pentru a obține o administrare și o utilizare eficientă a infrastructurii. **În plus, pentru a garanta buna desfășurare a operațiunilor în gestionarea zilnică a rețelei, inclusiv gestionarea traficului în rețea în sezonul de iarnă, administratorul infrastructurii la nivel de control al traficului ar trebui să colaboreze cu întreprinderile feroviare, fără ca acest lucru să îi afecteze independența și responsabilitatea pentru gestionarea rețelei și respectarea normelor în vigoare.** [AM 117]
- (6) De asemenea, statele membre ar trebui să se asigure că toate funcțiile necesare pentru realizarea în mod sustenabil a operațiunilor, întreținerii și dezvoltării infrastructurii feroviare vor fi administrate, în mod coerent, de către administratorul infrastructurii.
- (6a) *Pentru a garanta o concurență suficientă și echitabilă în cadrul spațiului feroviar european, este necesară nu doar asigurarea accesului nediscriminatoriu la infrastructură, ci și integrarea rețelelor feroviare naționale și consolidarea organismelor de reglementare. Această consolidare ar trebui să implice extinderea competențelor organismelor de reglementare responsabile și dezvoltarea unei rețele a organismelor de reglementare, care să joace în viitor un rol central în reglementarea pieței de transport feroviar din Uniune.* [AM 12]
- (6b) *Administratorul infrastructurii, în exercitarea tuturor funcțiilor relevante prevăzute în prezenta directivă, ar trebui să aibă obligația de a-și utiliza competențele pentru a îmbunătăți permanent eficiența gestionării infrastructurii feroviare în vederea oferirii unor servicii de calitate utilizatorilor săi.* [AM 13]
- (7) *Fără a aduce atingere competențelor statelor membre în materie de planificare și de finanțare a infrastructurii, aspectele transfrontaliere, cum ar fi tarifele de acces la calea ferată, ar trebui să fie tratate în mod eficient între administratorii de infrastructură din diferitele state membre prin instituirea unei Rețele Europene a Administratorilor Infrastructurii.* [AM 14]
- (8) Pentru a garanta accesul egal la infrastructură, ~~ar trebui înlăturate orice conflicte de interese care rezultă din~~ structurile integrate ~~care includ~~ **ar trebui concepute astfel încât să nu apară conflicte de interese între** administrarea infrastructurii și activitățile de transport. Înlăturarea **potențialilor** factori care încurajează discriminarea concurenților este singurul mod de a garanta accesul egal la infrastructura feroviară. Aceasta este o condiție necesară pentru deschiderea cu succes a pieței serviciilor de transport feroviar intern de călători. Astfel ar trebui să se elimine și potențialul de subvenționare încrucișată existent în astfel de structuri integrate, care provoacă, de asemenea, denaturări ale pieței, **precum măsurile legate de remunerarea personalului și alte beneficii care ar putea duce la tratament preferențial în comparație cu concurenții.** [AM 15]

Miercuri, 26 februarie 2014

- (9) Cerințele existente privind independența administratorilor infrastructurii de întreprinderile de transport feroviar, prevăzute în Directiva 2012/34/UE, acoperă numai funcțiile esențiale ale administratorului infrastructurii, care sunt luarea deciziilor privind alocarea traselor și a deciziilor privind tarifarea infrastructurii. Este însă necesar ca toate funcțiile să fie exercitate în mod independent, întrucât și alte funcții ar putea fi utilizate pentru a discrimina concurenții. Acest lucru este valabil în special pentru deciziile privind **accesul la serviciile de emiteră a biletelor, la stații și la depouri, privind** investițiile sau întreținerea, care pot favoriza părțile de rețea care sunt utilizate în special de operatorii de transport ai întreprinderii integrate. Deciziile privind planificarea lucrărilor de întreținere pot influența disponibilitatea traselor pentru concurenți. [AM 16]
- (9a) **Chiar și în cazul punerii în aplicare a garanțiilor prevăzute în Directiva 2013/34/UE care asigură independența administratorului infrastructurii, întreprinderile integrate vertical ar putea abuza de structura lor pentru a oferi avantaje concurențiale nejustificate operatorilor feroviari care fac parte din întreprinderile respective.** [AM 17]
- (10) Cerințele actuale ale Directivei 2012/34/UE includ numai independența juridică, organizațională și decizională. Aceasta nu exclude în totalitate posibilitatea de a menține o întreprindere integrată, atâta timp cât cele trei categorii de independență sunt asigurate. În privința independenței decizionale, trebuie să se asigure existența unor garanții adecvate care să excludă controlul unei întreprinderi integrate asupra procesului decizional al unui administrator al infrastructurii. Cu toate acestea, chiar și aplicarea deplină a unor astfel de garanții nu înlătură complet toate posibilitățile unui comportament discriminatoriu față de concurenți care există în cazul unei întreprinderi integrate vertical. În special, posibilitatea de subvenționare încrucișată continuă să existe în cadrul structurilor integrate, sau cel puțin pentru organismele integrate este foarte greu să controleze și să aplice garanțiile care sunt instituite pentru a preveni subvenționarea încrucișată. O separare instituțională dintre gestionarea infrastructurii și operarea serviciilor de transport este cea mai eficientă măsură pentru a rezolva aceste probleme.
- (11) ~~Prin urmare, este necesar să se ceară statelor membre să se asigure că aceleași sau aceleași persoane juridice sau fizice nu au dreptul de a controla un administrator de infrastructură și, concomitent, de a controla sau a exercita orice drept asupra unei întreprinderi feroviare. De asemenea, este necesar ca faptul de a controla~~ **Prezenta directivă vizează stabilirea unei concurențe libere și echitabile între toate întreprinderile feroviare, excluzând astfel posibilitatea ca o întreprindere feroviară să excludă posibilitatea de a controla sau de a avea orice drept asupra unui administrator al infrastructurii să mențină un model integrat vertical, astfel cum este definit la articolul 3.** [AM 18]
- (12) Dacă statele membre mențin un administrator al infrastructurii care face parte dintr-o întreprindere integrată vertical, este necesar ca ele să introducă cel puțin garanții stricte privind independența efectivă a întregii administrații a infrastructurii în raport cu întreprinderea integrată. Este necesar ca aceste garanții să acopere nu numai organizarea societății administratorului infrastructurii în relație cu întreprinderea integrată, ci și structura administrativă a administratorului infrastructurii, și, în măsura în care acest lucru este posibil în cadrul unei structuri integrate, să prevină transferurile financiare între administratorul infrastructurii și celelalte entități juridice ale întreprinderii integrate. Aceste garanții nu numai că sunt în concordanță cu ceea ce este necesar pentru a îndeplini cerințele existente privind independența decizională a funcțiilor esențiale în temeiul Directivei 2012/34/UE, în ceea ce privește independența administratorului în gestionarea infrastructurii, ci merg mai departe decât cerințele respective, prin adăugarea unor clauze care exclud posibilitatea ca veniturile administratorului infrastructurii să fie utilizate pentru a finanța celelalte entități din cadrul întreprinderii integrate vertical. Acest lucru ar trebui să se aplice în mod independent față de aplicarea legislației fiscale a statelor membre și fără a aduce atingere normelor UE privind ajutoarele de stat.
- (12a) **Ar trebui să se analizeze cu mare seriozitate chestiunea îmbunătățirii siguranței căilor ferate în timpul procesului de deschidere a pieței pentru serviciile interne de transport feroviar de călători, în special când este vorba de reformarea structurilor integrate existente, pentru a evita crearea unor noi obstacole administrative care să compromită menținerea și îmbunătățirea siguranței.** [AM 19]
- (12b) **Posibilitatea ca un administrator de infrastructură să plătească dividende către proprietarul final al întreprinderii integrate vertical nu ar trebui să îl împiedice pe administratorul de infrastructură să constituie rezerve pentru a-și îmbunătăți situația financiară și pentru a-și echilibra conturile pe o perioadă rezonabilă conform dispozițiilor prezentei directive. Toate plățile de dividende ale administratorului de infrastructură ar trebui alocate pentru investiții în reînnoirea infrastructurii feroviare aflate în exploatare.** [AM 107]

Miercuri, 26 februarie 2014

- (12c) **Societatea holding într-o întreprindere integrată vertical poate contribui la deciziile strategice necesare pentru buna funcționare a sistemului de transport feroviar în ansamblu în interesul tuturor părților active pe piața feroviară, fără a aduce atingere deciziilor rezervate funcțiilor administratorului de infrastructură.** [AM 108]
- (12d) **De asemenea, este posibil ca reprezentanții proprietarilor finali ai întreprinderii integrate vertical în consiliul de supraveghere să fie persoane numite de proprietarii finali, dar să nu fie angajate de aceștia, cu condiția ca aceste persoane să nu aibă nicio răspundere sau interes într-o altă entitate a întreprinderii integrate vertical.** [AM 109]
- (12e) **Normele care asigură independența administratorului de infrastructură în cadrul întreprinderii integrate vertical nu ar trebui să aducă atingere criteriilor stabilite de Eurostat privind deficitul public și datoria publică, deoarece, în orice caz, holdingul, chiar dacă se au în vedere garanțiile pentru independența administratorului infrastructurii, poate rămâne în continuare proprietarul infrastructurii și, în plus, poate păstra un număr suficient de funcții pentru a nu fi considerat o entitate artificială, având ca unic scop reducerea datoriei publice în sensul criteriilor respective.** [AM 110]
- (13) Chiar și în cazul punerii în aplicare a garanțiilor privind independența, întreprinderile integrate vertical ar putea abuza de structura lor pentru a oferi avantaje concurențiale nejustificate operatorilor feroviari care fac parte din întreprinderile respective. Din acest motiv, fără a aduce atingere articolului 258 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, este necesar ca, la cererea statului membru sau din proprie inițiativă, Comisia să verifice că aceste garanții sunt puse în aplicare efectiv și că orice denaturări rămase în ceea ce privește concurența sunt înlăturate. În cazul în care Comisia nu este în măsură să confirme că aceste cerințe au fost îndeplinite, este necesar ca toate statele membre să aibă posibilitatea de a limita sau de a revoca drepturile de acces ale operatorilor integrați respectivi.
- (13a) **Având în vedere caracterul eterogen al rețelelor din punctul de vedere al dimensiunii și densității acestora și varietatea structurilor organizaționale ale autorităților naționale, locale sau regionale și experiențele lor respective în ceea ce privește procesul de deschidere a pieței, fiecare stat membru ar trebui să dispună de suficientă flexibilitate pentru a-și organiza rețeaua astfel încât să se poată ajunge la combinația optimă de servicii prin acces direct și de servicii oferite în urma încheierii unor contracte de servicii publice, pentru a garanta servicii de înaltă calitate și ușor accesibile pentru toți călătorii. După selectarea contractelor de servicii publice care urmează să facă obiectul unei licitații, fiecare stat membru ar trebui să definească, de la caz la caz, mecanismele de siguranță care trebuie introduse pentru fiecare serviciu în cazul în care procedura de licitație nu se încheie cu succes. Aceste mecanisme nu ar trebui să genereze în niciun caz costuri suplimentare pentru întreprinderile feroviare care administrează serviciile respective.** [AM 20]
- (14) Faptul de a acorda întreprinderilor feroviare din Uniune dreptul de acces la infrastructura feroviară în toate statele membre pentru a opera servicii de transport intern de călători poate avea implicații pentru organizarea și finanțarea serviciilor de transport feroviar de călători prestate în cadrul unui contract de servicii publice. Este necesar ca statele membre să aibă opțiunea de a limita aceste drepturi de acces dacă ele ar compromite echilibrul economic al contractelor de servicii publice respective **sau calitatea serviciilor furnizate** și dacă a fost obținută aprobarea organismului de reglementare relevant. [AM 21]
- (15) **Din proprie inițiativă sau ca urmare a unei solicitări din partea părților interesate**, organismele de reglementare ar trebui să evalueze, **pe baza unei analize economice obiective**, impactul economic potențial pe care serviciile de transport intern de călători furnizate în condiții de acces liber îl au asupra contractelor de servicii publice, ~~în urma cererii părților interesate și pe baza unei analize economice obiective.~~ [AM 22]
- (16) Procesul de evaluare ar trebui să țină cont de necesitatea de a oferi tuturor actorilor din cadrul pieței o certitudine juridică suficientă pentru dezvoltarea activităților lor. Procedura ar trebui să fie cât mai simplă, eficientă și transparentă cu putință, precum și coerentă cu procesul de alocare a capacității de infrastructură.
- (17) Pentru a evalua dacă echilibrul economic al contractului de servicii publice ar fi compromis, este necesar să se ia în considerare criteriile prestabilite. Aceste criterii și detaliile procedurii de urmat pot evolua în timp, în special în funcție de experiența organismelor de reglementare, și pot ține cont de caracteristicile specifice ale serviciilor de transport intern de călători.
- (18) Atunci când evaluează dacă echilibrul economic al contractului de servicii publice ar fi compromis, organismele de reglementare ar trebui să examineze impactul economic **și social** al serviciului vizat asupra contractelor de servicii publice existente, ținând cont de impactul său asupra profitabilității oricăror servicii incluse în astfel de contracte de servicii publice, de consecințele **consolidării politicii de coeziune în domeniul respectiv și** în ceea ce privește

Miercuri, 26 februarie 2014

costurile nete pentru autoritatea publică competentă care a atribuit contractele. Pentru a face această evaluare, este necesar să se examineze factori precum cererea din partea călătorilor, stabilirea prețurilor biletelor, modalitățile de emisie a biletelor, situarea și numărul stațiilor, precum și orarul și frecvența noului serviciu propus. [AM 23]

- (18a) *Pentru a stabili dacă un serviciu liber accesibil pe aceeași rețea are un impact asupra calității serviciilor furnizate în cadrul unui contract de servicii publice, organismele de reglementare ar trebui să țină seama în special de efectele asupra rețelei, de menținerea corespondențelor și de punctualitatea serviciilor furnizate în cadrul contractului de servicii publice.* [AM 24]
- (19) Pentru a spori atractivitatea serviciilor de transport feroviar de călători, statele membre ar trebui să poată cere să solicite întreprinderilor feroviare care operează servicii de transport intern de călători să participe la un sistem comun de informații și de emisie integrată a biletelor pentru furnizarea biletelor, a biletelor directe și a rezervărilor. Dacă este instituit un astfel de sistem, este necesar să se garanteze ar trebui să garanteze că el nu creează o denaturare a pieței și nu discriminează între întreprinderile feroviare. [AM 25]
- (19a) *Este important ca întreprinderile feroviare să se implice în dezvoltarea unor sisteme de emisie integrată a biletelor, în special în ceea ce privește transportul local și regional, pentru a spori atractivitatea transportului feroviar de călători. Aceste sisteme nu ar trebui să creeze o denaturare a pieței sau să facă discriminări între întreprinderile feroviare.* [AM 26]
- (19b) *Întrucât noul pachet feroviar urmărește să consolideze drepturile călătorilor și având în vedere că libertatea de circulație este un pilon fundamental al Uniunii, ar trebui depuse eforturi mai mari în vederea garantării acestui drept și în cazul persoanelor cu handicap și al celor cu mobilitate redusă. Îmbunătățirea accesibilității mijloacelor de transport și a infrastructurilor devine, astfel, prioritară. Pentru realizarea acestui obiectiv ar trebui încurajate contactele transfrontaliere. Acest lucru se aplică, de asemenea, asistenței acordate acestei categorii speciale de călători, care trebuie uniformizată într-un sistem mai extins. În acest sens, ar trebui lansat un proces de consultare care să implice partenerii sociali, cetățenii și organizațiile pentru protecția drepturilor persoanelor cu handicap.* [AM 27]
- (19c) *Pe baza experienței dobândite prin intermediul rețelei organismelor de reglementare menționate la articolul 57 din Directiva 2012/34/UE, Comisia ar trebui să elaboreze, până cel târziu la 31 decembrie 2016, o propunere legislativă de consolidare a rețelei organismelor de reglementare, formalizând procedurile sale și conferindu-i personalitate juridică. Acest organism ar trebui să aibă o funcție de supraveghere și de arbitraj care să îi permită să abordeze problemele transfrontaliere și internaționale și să soluționeze căile de atac formulate împotriva deciziilor luate de organismele naționale de reglementare.* [AM 28]
- (19d) *În vederea realizării spațiului feroviar unic european și având în vedere concurența din sectorul feroviar, Comisia se angajează să sprijine și să încurajeze în mod activ dialogul social la nivelul Uniunii pentru a se asigura că lucrătorii feroviari sunt protejați pe termen lung împotriva efectelor nedorite ale deschiderii pieței, precum dumpingul social.* [AM 29]
- (19e) *Călătorii ar trebui să aibă acces la sisteme funcționale de emisie directă a biletelor și la sisteme de emisie integrată a biletelor. Aceste sisteme vor face, de asemenea, ca transportul feroviar să fie considerat un mijloc de transport mai atractiv pentru cetățeni. Sistemele de emisie directă a biletelor, dezvoltate de acest sector în cadrul statelor membre, ar trebui să fie interoperabile pentru a permite crearea unui sistem la nivelul Uniunii, care să îi cuprindă pe toți operatorii de transport feroviar de călători.* [AM 30]
- (19f) *Pe baza experienței dobândite prin intermediul rețelei organismelor de reglementare înființate în conformitate cu articolul 57 din Directiva 2012/34/UE, Comisia ar trebui să elaboreze o propunere legislativă pentru a înlocui rețeaua cu organismul european de reglementare, formalizând procedurile sale și conferindu-i personalitate juridică până cel târziu la 31 decembrie 2019, în timp util pentru deschiderea serviciilor interne de transport feroviar de călători. Acest organism ar trebui să aibă o funcție de supraveghere și de arbitraj care să îi permită să abordeze problemele transfrontaliere și internaționale și să soluționeze căile de atac formulate împotriva deciziilor luate de organismele naționale de reglementare.* [AM 31]
- (19 g) *Pentru a evita dumpingul social, o întreprindere feroviară ar trebui să poată furniza servicii de transport feroviar doar dacă respectă acordurile colective sau legislațiile naționale care prevăd standarde în statul membru în care intenționează să acționeze. Ar trebui prevăzută, prin urmare, o remunerare egală în același loc. Organismul de reglementare competent ar trebui să monitorizeze respectarea acestei cerințe.* [AM 32]

Miercuri, 26 februarie 2014

- (19h) *Organismul național de reglementare ar trebui să aprobe modalitățile de transfer al personalului sau să solicite modificări ale acestora. Acest lucru ar putea include recurgerea la o perioadă de reflecție pentru personalul care urmează să fie transferat. În luarea deciziei, organismul de reglementare ar trebui să evite transferul de informații sensibile de la administratorul infrastructurii către o altă entitate din cadrul întreprinderii integrate.* [AM 33]
- (19i) *Deschiderea pieței nu ar trebui să aibă consecințe negative asupra condițiilor de muncă și sociale ale lucrătorilor din sistemul feroviar. Clauzele sociale relevante ar trebui respectate pentru a evita dumpingul social sau concurența neloială din partea noilor operatori care nu respectă standardele sociale minime din sectorul feroviar.* [AM 34]
- (19j) *Întreprinderile feroviare și administratorii infrastructurii ar trebui să instituie în cadrul culturii lor în materie de siguranță o „cultură a echității” pentru a încuraja în mod activ personalul să raporteze accidentele, incidentele și accidentele evitate la limită legate de siguranță fără a face obiectul unor pedepse sau al discriminării. O cultură a echității permite industriei feroviare să tragă învățăminte de pe urma accidentelor, incidentelor și accidentelor evitate la limită și, prin urmare, să îmbunătățească siguranța feroviară pentru lucrători și pentru călători.* [AM 35]
- (19k) *Comisia ar trebui să garanteze punerea în aplicare deplină și corespunzătoare de către statele membre a dispozițiilor din Directiva 2005/47/CE a Consiliului⁽¹⁾.* [AM 36]
- (19l) *Ținând seama de dezvoltarea spațiului feroviar unic european și de deschiderea în continuare a pieței transportului feroviar, statele membre ar trebui să utilizeze convențiile colective pentru a evita dumpingul social și concurența neloială.* [AM 37]
- (19m) *Comisia ar trebui să evalueze impactul prezentei directive asupra dezvoltării pieței muncii pentru personalul de bord din transportul feroviar și, dacă este cazul, să propună noi măsuri legislative privind certificarea personalului respectiv.* [AM 38]
- (19n) *Personalul de bord este format dintr-un grup de profesioniști din sectorul feroviar care efectuează sarcini legate de siguranță. În mod tradițional, el efectuează sarcini legate de siguranța operațională în cadrul sistemului feroviar și este responsabil de confortul și siguranța pasagerilor la bordul trenurilor. O certificare asemănătoare cu certificarea mecanicilor de locomotivă este utilă pentru a garanta un nivel înalt al calificărilor și competențelor, pentru a recunoaște relevanța acestei categorii profesionale competente în materie de siguranță a serviciilor feroviare, dar și pentru a facilita mobilitatea lucrătorilor.* [AM 39]
- (19o) *Organismul național de reglementare ar trebui să aprobe modalitățile de transfer al personalului sau să solicite modificări ale acestora. Acest lucru ar putea include recurgerea la o perioadă de reflecție pentru personalul care urmează să fie transferat. În luarea deciziei, organismul de reglementare ar trebui să evite transferul de informații sensibile de la administratorul infrastructurii către o altă entitate din cadrul întreprinderii integrate.* [AM 40]
- (20) *În conformitate cu declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative⁽²⁾, statele membre s-au angajat ca în cazurile justificate să însoțească notificarea măsurilor lor de transpunere cu unul sau mai multe documente care explică relația dintre componentele unei directive și părțile corespondente din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată,*
- (20a) *Administratorii infrastructurii ar trebui să coopereze în caz de incidente sau accidente care au un impact asupra traficului transfrontalier pentru a disemina orice informație relevantă, evitând astfel efectele colaterale negative;* [AM 41]
- (20b) *Organismul de reglementare ar trebui să aibă competența de a monitoriza lucrările de întreținere a infrastructurii pentru a garanta că acestea nu sunt realizate într-un mod care duce la discriminare între întreprinderile feroviare.* [AM 42]
- (20c) *Administratorul infrastructurii din cadrul unei întreprinderi integrate vertical ar trebui să poată să ofere personalului său anumite servicii sociale în sediile care sunt utilizate de alte entități ale întreprinderii integrate vertical.* [AM 43]

⁽¹⁾ Directiva 2005/47/CE a Consiliului din 18 iulie 2005 privind acordul dintre Comunitatea Căilor Ferate Europene (CER) și Federația Europeană a Lucrătorilor în Transporturi (ETF) asupra anumitor aspecte legate de condițiile de muncă ale lucrătorilor mobili care prestează servicii de interoperabilitate transfrontalieră în sectorul feroviar (JO L 195, 27.7.2005, p. 15).

⁽²⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

Miercuri, 26 februarie 2014

- (20d) *Administratorul infrastructurii din cadrul unei întreprinderi integrate vertical ar trebui să poată coopera cu alte entități ale întreprinderii integrate vertical în ceea ce privește dezvoltarea de sisteme IT, sub rezerva aprobării de către organismul de reglementare. [AM 44]*
- (20e) *Condițiile de punere la dispoziție a biletelor, prin bilete și rezervări în întreaga Uniune, prevăzute la articolul 9 din Regulamentul (CE) nr. 1371/2007 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾, ar trebui considerate îndeplinite odată ce sistemul comun de informații privind călătoriile și de emiteră a biletelor este instituit până la 12 decembrie 2019, în conformitate cu dispozițiile prezentei directive. [AM 45]*
- (20f) *Organismul de reglementare poate elabora orientări privind consolidarea independenței personalului și gestionarea administratorului infrastructurii dintr-o întreprindere integrată vertical cu privire la alocarea traseelor și tarifarea infrastructurii. [AM 118]*
- (20 g) *În temeiul prezentei directive, statele membre sunt libere în orice moment să aleagă între diferite tipuri de structuri pentru administrarea infrastructurilor care coexistă în cadrul spațiului feroviar unic european, și anume întreprinderi separate și întreprinderi integrate vertical, chiar dacă acestea au introdus deja un tip de structură separat. Prezenta directivă stabilește diverse norme și principii care guvernează organizarea internă a acestor structuri. [AM 47]*
- (20h) *În sensul prezentei directive, conceptele de consiliu de supraveghere, consiliu de administrație, consiliu de gestiune sau de organisme care reprezintă legal întreprinderea ar trebui să se aplice structurilor corporative existente din statele membre, evitând în același timp crearea unor noi organisme. [AM 119]*

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 2012/34/UE se modifică după cum urmează:

-1. La articolul 1 se adaugă următoarele alineate:

„(2a) *Prezenta directivă are ca obiectiv transformarea transportului feroviar într-un mijloc de transport mai atractiv pentru cetățenii europeni. Ea contribuie la realizarea unor sisteme funcționale de informare și emiteră integrată a biletelor. Sistemele de emiteră directă a biletelor dezvoltate de sectorul feroviar în statele membre ar trebui să fie interoperabile pentru a permite crearea unui sistem la nivelul întregii Uniuni, care să cuprindă toți operatorii de transport feroviar de călători. [AM 49]*

(2b) *Obiectivul prezentei directive, și anume acela de a realiza spațiul feroviar unic european, va fi urmărit pe baza dialogului social la nivelul Uniunii pentru a garanta că lucrătorii din sectorul feroviar sunt protejați în mod corespunzător împotriva efectelor nedorite ale deschiderii pieței.” [AM 50]*

-1b. La articolul 2, se introduce următorul alineat:

„(3a) *Dispozițiile articolelor 7, 7a, 7b, 7c, 7d și 7e nu se aplică rețelelor mai mici de 500 de km în cazul în care:*

(a) *aceste rețele nu prezintă importanță strategică pentru funcționarea pieței feroviare europene; sau*

(b) *acestea sunt izolate din punct de vedere tehnic și organizațional de rețeaua feroviară internă principală.” [AM 87]*

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1371/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind drepturile și obligațiile călătorilor din transportul feroviar (JO L 315, 3.12.2007, p. 14).

Miercuri, 26 februarie 2014

1. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

(a) Punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. «administratorul infrastructurii» înseamnă orice organism sau firmă care asigură dezvoltarea, operarea și întreținerea infrastructurii feroviare pe o rețea; dezvoltarea include planificarea rețelei, planificarea financiară și a investițiilor, precum și construcția și modernizarea infrastructurii; operarea infrastructurii cuprinde toate elementele procesului de alocare a traselor, incluzând atât definirea, cât și evaluarea disponibilității și alocarea traselor individuale, gestionarea traficului și tarifarea infrastructurii, incluzând stabilirea și colectarea tarifelor; întreținerea include reînnoirea infrastructurii și celelalte activități de administrare a activelor”;

(b) punctul 5 se elimină;

(c) se introduce următorul punct 31:

„31. «întreprindere integrată vertical» înseamnă o întreprindere în care:

- una sau mai multe întreprinderi feroviare sunt deținute sau parțial deținute de aceeași întreprindere în calitate de administrator al infrastructurii (societate holding) sau
- un administrator al infrastructurii este deținut sau parțial deținut de una sau mai multe întreprinderi feroviare sau
- una sau mai multe întreprinderi feroviare sunt deținute sau parțial deținute de un administrator al infrastructurii”;

(ca) se adaugă următorul punct:

„32. «sistem de emiteră integrată a biletelor» înseamnă un sistem de emiteră a biletelor care îi permite unei persoane să facă o călătorie care implică transferuri între diferite moduri de transport sau în cadrul acestora, cum ar fi trenuri, autobuze, tramvaie, metroui, feriboturi sau avioane”;

(cb) se adaugă următorul punct:

„33. «bilet direct» înseamnă biletul sau biletele de transport care reprezintă un contract pentru servicii feroviare succesive executate de către una sau mai multe întreprinderi feroviare”; [AM 52]

(cc) se adaugă următoarele puncte:

„34. «consiliu de supraveghere» înseamnă orice grup de persoane numite de proprietarii întreprinderii pentru a le promova interesele, monitoriza și controla activitatea cadrelor de conducere și pentru a aproba principalele decizii referitoare la gestionarea întreprinderii;

35. «consiliu de administrație» înseamnă orice grup de persoane cu funcții de conducere, responsabile de administrarea zilnică a întreprinderii”; [AM 53]

(cd) se adaugă următorul punct:

„36. «servicii de transport de călători de mare viteză» înseamnă servicii de transport furnizate pe linii special concepute pentru mare viteză, echipate pentru viteze care sunt, în general, de 250 km/oră sau depășesc această viteză și care funcționează la aceste viteze pentru cea mai mare parte a zilei”; [AM 54]

2. La articolul 6, alineatul (2) se elimină;

2a. Se introduce următorul articol:

„Articolul 6a

Cu condiția să nu apară niciun conflict de interese și să fie garantată confidențialitatea informațiilor comerciale sensibile, nicio dispoziție din prezenta directivă nu împiedică statele membre să-l autorizeze pe administratorul infrastructurii să încheie, în mod transparent, neexclusiv și nediscriminatoriu, acorduri de cooperare cu unul sau mai mulți solicitanți în ceea ce privește o linie specifică sau o porțiune locală sau regională a rețelei, astfel încât să-i fie oferite solicitantului respectiv stimulentele financiare care să sporească eficiența cooperării sale pentru porțiunea de rețea în cauză. Aceste stimulente pot consta în reduceri sau majorări ale tarifelor de acces la calea ferată, corespunzătoare economiilor posibile sau creșterilor de venituri pentru întreprinderea feroviară sau administratorul infrastructurii în urma acestei cooperări. Această cooperare vizează o gestionare mai eficientă a perturbărilor, a lucrărilor de întreținere, a infrastructurii saturate, a unei linii sau porțiuni a rețelei în care se înregistrează întârzieri sau îmbunătățirea siguranței.

Miercuri, 26 februarie 2014

Durata sa este limitată la maximum cinci ani și poate fi reînnoită. Administratorul infrastructurii informează organismul de reglementare menționat la articolul 55 cu privire la cooperarea planificată. Autoritatea de reglementare își dă acordul înainte de încheierea acordului de cooperare, solicită modificarea sa sau îl respinge în cazul în care condițiile de mai sus nu sunt îndeplinite. Ea poate solicita modificarea în orice moment a acordului, pe toată durata de validitate a acestuia. Administratorul infrastructurii informează comitetul de coordonare menționat la articolul 7d cu privire la acordul de cooperare. Prezentul paragraf nu se aplică cooperării autorizate în temeiul articolelor 7a și 7b dintre administratorul infrastructurii și întreprinderile feroviare ca părți ale aceleași întreprinderi integrate vertical.” [AM 120]

3. Articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 7

Separarea instituțională a administratorului infrastructurii

(1) Statele membre se asigură că administratorul infrastructurii îndeplinește toate funcțiile menționate la articolul 3 punctul (2) și este independent de orice întreprindere feroviară.

În cazul în care, la data intrării în vigoare a prezentei directive, unele elemente ale infrastructurii feroviare astfel cum sunt definite la anexa I sunt deținute și gestionate de alte întreprinderi decât administratorul infrastructurii, statele membre pot decide ca aceste dispoziții să continue, cu condiția ca acele întreprinderi să fie din punct de vedere juridic, distincte și independente de orice întreprindere feroviară. [AM 121]

Pentru a garanta independența administratorului infrastructurii, statele membre se asigură că administratorii infrastructurii sunt organizați în cadrul unei entități care să fie distinctă din punct de vedere juridic de orice întreprindere feroviară.

(2) De asemenea, statele membre se asigură că aceeași sau aceleași persoane juridice sau fizice nu au dreptul:

- (a) să exercite direct sau indirect un control în sensul Regulamentului (CE) nr. 139/2004 al Consiliului (*), să aibă interese financiare sau să exercite drepturi concomitent asupra unei întreprinderi feroviare și a unui administrator al infrastructurii;
- (b) să numească membri în consiliul de supraveghere, în consiliul de administrație sau în organismele care reprezintă legal un administrator al infrastructurii, și concomitent să exercite în mod direct sau indirect controlul, să aibă interese financiare sau să exercite drepturi asupra unei întreprinderi feroviare;
- (c) să fie membri în consiliul de supraveghere, în consiliul de administrație sau în organisme care reprezintă legal întreprinderea, în cadrul unei întreprinderi feroviare și concomitent al unui administrator al infrastructurii;
- (d) să administreze infrastructura feroviară sau să facă parte din conducerea administratorului infrastructurii și concomitent să exercite direct sau indirect controlul, să aibă interese financiare sau să exercite drepturi asupra unei întreprinderi feroviare, sau să administreze întreprinderea feroviară sau să facă parte din conducerea acesteia și concomitent să exercite direct sau indirect controlul, să aibă interese sau să exercite drepturi asupra unui administrator al infrastructurii.

(3) Pentru punerea în aplicare a prezentului articol, dacă persoana menționată la alineatul (2) este un stat membru sau alt organism public, două autorități publice care sunt separate sau distincte din punct de vedere juridic și care exercită controlul sau alte drepturi menționate la alineatul (2) asupra administratorului infrastructurii, pe de o parte, și a întreprinderii feroviare, pe de altă parte, se consideră a nu fi aceeași persoană sau persoane.

(4) Dacă nu există niciun conflict de interese și este garantat caracterul confidențial al informațiilor sensibile din punct de vedere comercial, administratorul infrastructurii poate subcontracta lucrări specifice de dezvoltare, reînnoire și întreținere, asupra cărora își păstrează puterea de decizie, unor întreprinderi feroviare sau oricărui organism acționând sub supravegherea administratorului infrastructurii.

(4a) Sub rezerva respectării dispozițiilor referitoare la separarea instituțională a administratorului infrastructurii, astfel cum sunt prevăzute la alineatele (1)-(3), a neaparității niciunui conflict de interese și a garantării confidențialității informațiilor comerciale sensibile, statele membre pot autoriza administratorul infrastructurii să încheie, în mod transparent, neexclusiv și nediscriminatoriu, acorduri de cooperare cu unul sau mai mulți solicitanți în ceea ce privește o linie specială sau o porțiune locală sau regională a rețelei, astfel încât solicitantul respectiv să fie stimulat să sporească eficiența cooperării sale pentru porțiunea de rețea în cauză.

Miercuri, 26 februarie 2014

Aceste stimulente constau în reduceri ale tarifelor de acces la calea ferată, corespunzătoare economiilor posibile pentru administratorul infrastructurii în urma acestei cooperări. Această cooperare vizează o gestionare mai eficientă a perturbărilor, a lucrărilor de întreținere, a infrastructurii saturate, a unei linii sau porțiuni a rețelei în care se înregistrează întârzieri sau îmbunătățirea siguranței. Durata sa este limitată la maximum cinci ani și poate fi reînnoită. Administratorul infrastructurii informează organismul de reglementare menționat la articolul 55 cu privire la cooperarea planificată. Autoritatea de reglementare își dă acordul înainte de încheierea acordului de cooperare, solicită modificarea sa sau îl respinge în cazul în care condițiile de mai sus nu sunt îndeplinite. Ea poate solicita modificarea în orice moment a acordului, pe toată durata de validitate a acestuia. Administratorul infrastructurii informează comitetul de coordonare menționat la articolul 7d cu privire la acordul de cooperare. [AM 56]

(5) În cazul în care la data intrării în vigoare a prezentei directive administratorul infrastructurii face parte dintr-o întreprindere integrată vertical, statele membre pot decide să nu aplice alineatele (2)-(4) din prezentul articol. În acest caz, statul membru în cauză se asigură că administratorul infrastructurii îndeplinește toate funcțiile menționate la articolul 3 alineatul (2) și are o independență organizațională și decizională efectivă față de orice întreprindere feroviară, în conformitate cu cerințele prevăzute la articolele 7a-7e și 7b.

(*) Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi [Regulamentul (CE) privind concentrările economice] (JO L 24, 29.1.2004, p. 1.) [AM 122]

4. Se inserează următoarele articole:

„Articolul 7a

Independența efectivă a administratorului infrastructurii în cadrul unei întreprinderi integrate vertical

(1) Statele membre se asigură că administratorul infrastructurii este organizat sub forma unui organism distinct din punct de vedere juridic de orice întreprindere feroviară sau societate holding care controlează astfel de întreprinderi și de orice alte entități juridice din cadrul unei întreprinderi integrate vertical.

(2) Entitățile juridice din cadrul întreprinderii integrate vertical care sunt active pe piețele serviciilor de transport feroviar nu dețin, **direct, indirect sau prin intermediul filialelor**, participații directe sau indirecte ale administratorului infrastructurii. De asemenea, administratorul infrastructurii nu deține **direct, indirect sau prin intermediul filialelor** nicio participație directă sau indirectă în nicio entitate juridică din cadrul întreprinderii integrate vertical active pe piețele serviciilor de transport.

Prezenta dispoziție nu exclude totuși existența unei întreprinderi integrate vertical atunci când una sau mai multe întreprinderi sunt deținute în totalitate sau parțial de aceeași întreprindere ca un administrator de infrastructură (societate holding).

(3) Veniturile administratorului infrastructurii nu pot fi utilizate pentru a finanța alte entități juridice din cadrul întreprinderii integrate vertical, ci numai pentru a finanța activitatea administratorului infrastructurii și în vederea plății dividendelor. **Pot fi plătite dividende** către proprietarul final al societății integrate vertical. **Aceste plăți de dividende de către administratorul infrastructurii nu sunt alocate pentru a fi utilizate pentru investițiile în modernizarea infrastructurii în funcțiune și nu îl împiedică pe administratorul infrastructurii să constituie rezerve pentru a-și gestiona profitul și pierderile pe durata ciclului economic.**

Prezentele dispoziții nu se aplică plăților către investitorii privați în cazul parteneriatelor de tip public-privat.

Administratorul infrastructurii poate acorda împrumuturi ~~nicuinei alte entități juridice din~~ **doar sucursalelor sale.** În cadrul întreprinderii integrate vertical, iar nicio altă entitate juridică din cadrul întreprinderii integrate vertical nu poate acorda împrumuturi administratorului infrastructurii **împrumuturile către administratorul infrastructurii pot fi acordate doar de către societatea holding și fac obiectul monitorizării de către organismul de reglementare menționat la articolul 55. Societatea holding demonstrează organismului de reglementare că împrumutul este acordat la prețul existent pe piață și că respectă articolul 6.**

Miercuri, 26 februarie 2014

Orice servicii oferite de alte entități juridice administratorului infrastructurii se bazează pe contracte și sunt plătite la prețul pieței. Datoriile atribuite administratorului infrastructurii sunt separate în mod clar de datoriile atribuite altor entități juridice din cadrul întreprinderii integrate vertical, iar aceste datorii sunt onorate separat.

Contabilitatea administratorului infrastructurii și a celorlalte entități juridice din cadrul întreprinderii integrate vertical este ținută într-un mod care garantează respectarea prezentelor dispoziții și care permite existența unor circuite financiare separate pentru administratorul infrastructurii și pentru celelalte entități juridice din cadrul întreprinderii integrate vertical.

(4) Fără a aduce atingere articolului 8 alineatul (4), administratorul infrastructurii atrage fonduri de pe piețele de capital în mod independent, și nu prin intermediul altor entități juridice din cadrul întreprinderii integrate vertical. Celelalte entități juridice din cadrul întreprinderii integrate vertical nu atrag fonduri prin intermediul administratorului infrastructurii. [AM 123]

(5) Administratorul infrastructurii ține evidențe detaliate ale oricăror raporturi comerciale și financiare cu alte entități juridice din cadrul întreprinderii integrate vertical și le pune la dispoziția organismului de reglementare la cererea acestuia, în conformitate cu articolul 56 alineatul (12).

Articolul 7b

Independența efectivă a personalului și a conducerii administratorului infrastructurii în cadrul unei întreprinderi integrate vertical

(1) Fără a aduce atingere deciziilor organismului de reglementare de la articolul 56, administratorul infrastructurii are puteri decizionale efective, independente de celelalte entități juridice din cadrul întreprinderii integrate vertical, în ceea ce privește toate funcțiile menționate la articolul 3 alineatul (2) **alocarea traseelor și tarifarea infrastructurii**.

Întreaga structură administrativă și statutul administratorului infrastructurii garantează că nicio altă entitate juridică din cadrul întreprinderii integrate vertical nu condiționează, direct sau indirect, comportamentul administratorului infrastructurii în relație cu aceste funcții **alocarea traseelor și tarifarea infrastructurii**.

Membrii consiliului de supraveghere și ai consiliului de administrație al administratorului infrastructurii și administratorii aflați direct în subordinea lor acționează conform acestor principii.

(2) Membrii consiliului de administrație și personalul de nivel superior al administratorului infrastructurii nu fac parte din consiliile de supraveghere sau de administrație sau din personalul de nivel superior al oricăror alte entități juridice din cadrul întreprinderii integrate vertical.

Membrii consiliilor de supraveghere sau administrație și personalul de nivel superior al altor entități juridice din cadrul întreprinderii integrate vertical nu fac parte din consiliul de administrație și din personalul de nivel superior al administratorului infrastructurii.

(3) Administratorul infrastructurii are un consiliu de supraveghere compus din reprezentanți ai proprietarilor finali ai întreprinderii integrate vertical.

Consiliul de supraveghere poate consulta comitetul de coordonare menționat la articolul 7d cu privire la aspecte de competența acestuia.

Deciziile privind numirea în funcție și prelungirea mandatului, condițiile de muncă, inclusiv remunerarea, și încetarea mandatului membrilor consiliului de administrație al administratorului infrastructurii sunt luate de consiliul de supraveghere. Identitatea și condițiile privind termenul, durata și încetarea mandatului persoanelor desemnate de consiliul de supraveghere pentru numirea în funcție sau prelungirea mandatului ca membri ai consiliului de administrație al administratorului infrastructurii, precum și motivele oricărei decizii propuse de încetare a mandatului, sunt notificate organismului de reglementare menționat la articolul 55. Condițiile respective și deciziile menționate la prezenta literă devin obligatorii numai dacă organismul de reglementare le a aprobat în mod expres. Organismul de reglementare poate ridica obiecții cu privire la aceste decizii atunci când apar îndoieli cu privire la independența profesională a unei persoane numite în cadrul consiliului de administrație sau în cazul încetării premature a mandatului unui membru al consiliului de administrație al administratorului infrastructurii.

Membrii consiliului de administrație care dorește să depună plângeri cu privire la încetarea prematură a mandatului lor li se garantează dreptul efectiv de a sesiza organismul de reglementare.

Miercuri, 26 februarie 2014

(4) Pentru o perioadă de trei ani de la părăsirea administratorului infrastructurii, membrii consiliului de supraveghere sau ai consiliului de administrație și personalul de nivel superior al administratorului infrastructurii nu au dreptul de a deține nicio funcție de nivel înalt în nicio altă entitate juridică din cadrul întreprinderii integrate vertical. Pentru o perioadă de trei ani de la părăsirea celorlalte entități juridice din cadrul întreprinderii integrate vertical, membrii consiliului de supraveghere sau ai consiliului de administrație și personalul de nivel superior al acestora nu au dreptul de a deține nicio funcție de nivel superior în cadrul administratorului infrastructurii.

(5) Administratorul infrastructurii are propriul său personal și are un sediu separat de celelalte entități juridice din cadrul întreprinderii integrate vertical. Accesul la sistemele de informații este protejat pentru a asigura independența administratorului infrastructurii. Regulamentele interne sau contractele de muncă limitează în mod clar contactele cu **de conducere. Informațiile sensibile deținute de administratorul infrastructurii sunt protejate în mod corespunzător și nu sunt comunicate altor entități.**

Administratorul infrastructurii poate oferi angajaților săi servicii sociale, cum ar fi cele oferite în școli, grădinițe, centre sportive și restaurante, la sediile utilizate de celelalte entități juridice din cadrul întreprinderii integrate vertical. la comunicările oficiale legate de exercitarea funcțiilor administratorului infrastructurii care sunt de asemenea exercitate în legătură cu alte întreprinderi feroviare din afara întreprinderii integrate vertical. Transferul altor categorii de personal decât cel menționat la litera (c) între **Administratorul infrastructurii poate coopera cu alte entități din cadrul întreprinderii integrate vertical în ceea ce privește dezvoltarea sistemelor lor de informații.**

Organismul de reglementare aprobă sau solicită modificări ale dispozițiilor privind punerea în aplicare a prezentului alineat în vederea garantării independenței administratorului infrastructurii, și celelalte entități juridice din cadrul **Organismul de reglementare poate solicita** întreprinderii integrate este posibil numai dacă se poate garanta faptul că nu vor fi transmise informații sensibile între administrator și entitățile respective **să îi pună la dispoziție orice informații necesare.**

(6) Administratorul infrastructurii are capacitatea de organizare necesară pentru a-și îndeplini toate funcțiile în mod independent de celelalte entități juridice din cadrul întreprinderii integrate vertical și nu are dreptul de a delega entităților juridice respective executarea acestor funcții sau a oricăror activități legate de ele.

Cu condiția să nu existe niciun conflict de interese, distorsiune pe piață sau discriminare și să fie garantat caracterul confidențial al informațiilor sensibile din punct de vedere comercial, administratorul infrastructurii poate subcontracta lucrări specifice de dezvoltare, reînnoire și întreținere, asupra cărora își păstrează puterea de decizie, unor întreprinderi feroviare sau oricărui organism acționând sub supravegherea administratorului infrastructurii.

(7) Membrii consiliilor de supraveghere sau de administrație și personalul de nivel superior al administratorului infrastructurii nu au interese și nu primesc beneficii financiare, direct sau indirect, de la alte entități juridice din cadrul întreprinderii integrate vertical. Elementele bazate pe performanță ale remunerării lor nu depind de rezultatele comerciale ale niciunor alte entități juridice din cadrul întreprinderii integrate vertical sau entități juridice aflate sub controlul său, ci numai de rezultatele administratorului infrastructurii. [AM 124/rev]

Articolul 7e

Procedura de verificare a conformității

(1) La cererea unui stat membru sau din proprie inițiativă, Comisia decide dacă administratorii infrastructurii care fac parte dintr-o întreprindere integrată vertical îndeplinesc cerințele de la articolele 7a și 7b și dacă punerea în aplicare a cerințelor respective este adecvată pentru a asigura condiții de concurență echitabile pentru toate întreprinderile feroviare și absența denaturării concurenței în cadrul pieței relevante.

(2) Comisia are dreptul de a cere toate informațiile necesare, într-un termen rezonabil, de la statul membru în care își are sediul întreprinderea integrată vertical. Comisia consultă organismul sau organismele de reglementare vizate și, după caz, rețeaua de organisme de reglementare menționată la articolul 57.

(3) Statele membre pot limita drepturile de acces prevăzute la articolul 10 pentru întreprinderile feroviare din cadrul întreprinderii integrate vertical din care face parte administratorul de infrastructură vizat, în cazul în care Comisia informează statele membre că nu a fost formulată nicio cerere în conformitate cu alineatul (1) sau în așteptarea examinării cererii de către Comisie sau dacă aceasta decide, în conformitate cu procedura menționată la articolul 62 alineatul (2), că:

Miercuri, 26 februarie 2014

- (a) ~~nu s-au oferit răspunsuri adecvate la cererile de informații formulate de Comisie în conformitate cu alineatul (2) sau~~
- (b) ~~administratorul de infrastructură vizat nu îndeplinește cerințele prevăzute la articolele 7a și 7b sau~~
- (c) ~~punerea în aplicare a cerințelor prevăzute la articolele 7a și 7b nu este suficientă pentru a asigura condiții de concurență echitabile pentru toate întreprinderile feroviare și absența denaturării concurenței în statul membru în care își are sediul administratorul de infrastructură vizat.~~

~~Comisia decide într-un termen rezonabil.~~

~~(4) Statul membru în cauză poate cere Comisiei să abroge decizia menționată la alineatul (3), în conformitate cu procedura menționată la articolul 62 alineatul (2), dacă demonstrează Comisiei, într-un mod pe care aceasta îl consideră satisfăcător, că motivele care au dus la adoptarea deciziei nu mai există. Comisia decide într-un termen rezonabil.~~

~~(5) Fără a aduce atingere alineatelor (1)–(4), continuarea respectării cerințelor prevăzute la articolele 7a și 7b este monitorizată de organismul de reglementare menționat la articolul 55. Orice solicitant are dreptul de a adresa o contestație organismului de reglementare în cazul în care consideră că cerințele respective nu sunt respectate. În cazul primirii unei astfel de contestații, organismul de reglementare decide, în termenele indicate la articolul 56 alineatul (9), cu privire la toate măsurile necesare pentru a remedia situația. [AM 101 și 125/rev]~~

Articolul 7c

Comitetul de coordonare

(1) Statele membre se asigură că administratorii infrastructurii instituie și organizează comitete de coordonare pentru fiecare rețea. Participarea în calitate de membri este deschisă ~~cel puțin~~ administratorului infrastructurii, solicitanților cunoscuți în sensul articolului 8 alineatul (3) și, la cerere, solicitanților potențiali, organizațiilor lor reprezentative, reprezentanților utilizatorilor serviciilor de transport de marfă și de călători și, dacă este relevant, autorităților regionale și locale, **inclusiv autorităților competente**. Reprezentanții statelor membre și organismul de reglementare în cauză sunt invitați la reuniunile comitetului de coordonare în calitate de observatori. [AM 59]

(2) Comitetul de coordonare formulează propuneri privind sau recomandări pentru administratorul infrastructurii și, după caz, statul membru, în legătură cu:

- (a) necesitățile solicitanților privind întreținerea și dezvoltarea capacității de infrastructură;
 - (b) conținutul obiectivelor de performanță orientate spre utilizatori incluse în acordurile de natură contractuală menționate la articolul 30 și al stimulentele menționate la articolul 30 alineatul (1) și aplicarea lor;
 - (c) conținutul și aplicarea documentului de referință al rețelei menționat la articolul 27;
 - (d) cadrul și regulile de tarifare stabilite de stat și sistemul de tarifare stabilit de administratorul infrastructurii în conformitate cu articolul 29 și nivelul și structura tarifelor pentru utilizarea infrastructurii;
 - (e) procesul de alocare a capacității de infrastructură, inclusiv regulile de prioritate pentru alocarea capacității între diferitele categorii de utilizatori ai infrastructurii; **principiile de coordonare în caz de conflict între cererile de exploatare a unui serviciu feroviar sunt reglementate de articolul 46 alineatul (4); [AM 60]**
 - (f) aspectele legate de intermodalitate;
 - (g) orice alte aspecte legate de condițiile privind accesul și utilizarea infrastructurii, precum și de calitatea serviciilor asigurate de administratorul infrastructurii;
- (ga) **problemele cu care se confruntă utilizatorii de transport feroviar de marfă și de călători, precum calitatea serviciilor furnizate, tarifele infrastructurii și nivelul și transparența prețurilor serviciilor feroviare. [AM 61]**

Miercuri, 26 februarie 2014

Comitetul de coordonare are competența de a cere administratorului infrastructurii informațiile relevante de la literele (a)-(g) **(ga)** pentru a putea îndeplini sarcinile menționate, **fără a aduce atingere confidențialității comerciale.** [AM 62]

(3) Comitetul de coordonare stabilește un regulament de procedură care să includă, în special, reguli privind participarea la și frecvența reuniunilor, care trebuie să aibă loc cel puțin trimestrial. **Regulamentul de procedură prevede, printre altele, consultări periodice, cel puțin o dată pe an, cu utilizatorii serviciilor de transport feroviar de marfă și de călători și cu reprezentanții ai lucrătorilor din sectorul feroviar.** Un raport al discuțiilor comitetului de coordonare se transmite anual administratorului infrastructurii, statului membru, organismului de reglementare în cauză, **utilizatorilor serviciilor de transport feroviar de marfă și de călători, reprezentanților interesați ai lucrătorilor din sectorul feroviar, precum și** Comisiei, cu indicarea pozițiilor respective ale membrilor comitetului. [AM 63]

Articolul 7d

Rețeaua Europeană a Administratorilor Infrastructurii

(1) Statele membre se asigură că administratorii infrastructurii participă și cooperează în cadrul unei rețele în vederea dezvoltării infrastructurii feroviare a Uniunii, în special în vederea asigurării:

- (i) unei realizări eficiente și la timp a rețelei transeuropene de transport, inclusiv a coridoarelor rețelei centrale, a coridoarelor de transport feroviar de marfă în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 913/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (*) și a planului de desfășurare a Sistemului european de management al traficului feroviar (ERTMS) prevăzut în Decizia 2012/88/UE a Comisiei (**) și
- (ii) **facilitării unor servicii transfrontaliere de transport de călători eficiente și eficace în cadrul Uniunii, inclusiv a cooperării transfrontaliere pentru eliminarea blocajelor.**

(1a) De asemenea, rețeaua dezvoltă principii-cadru comune în cea ce privește tarifele serviciilor transfrontaliere de călători care funcționează pe mai multe rețele, astfel cum este prevăzut la articolul 37, precum și în ceea ce privește alocarea capacităților în conformitate cu articolul 40. Aceste principii comune fac obiectul unui aviz al rețelei organismelor de reglementare menționate la articolul 57. [AM 64]

Comisia este membru al rețelei. Ea coordonează și susține activitatea rețelei și îi adresează recomandări, după caz. De asemenea, ea se asigură că administratorii în cauză ai infrastructurii cooperează în mod activ.

(2) Rețeaua participă la activitățile de monitorizare a pieței menționate la articolul 15 și efectuează o analiză comparativă a eficienței și **eficacității** administratorilor infrastructurii pe baza unor indicatori și criterii de calitate comune, precum fiabilitatea, capacitatea, disponibilitatea, punctualitatea și siguranța rețelelor lor, calitatea și utilizarea activelor, întreținerea, reînnoirile, ameliorările, investițiile, eficiența financiară și **transparența cadrului și a normelor de tarificare.** [AM 65]

(3) **Ținând seama de opiniile exprimate de rețea,** Comisia ~~poate adopta~~ **adoaptă** măsuri care să stabilească principii și practici comune ale rețelei, în special pentru a asigura coerența analizei comparative, precum și procedurile de urmat pentru a coopera în cadrul rețelei. Măsurile respective se adoptă prin intermediul unui act de punere în aplicare ~~delegat,~~ în conformitate cu procedura menționată la articolul ~~62 alineatul (3)~~ **60.**

(*) Regulamentul (UE) nr. 913/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2010 privind rețeaua feroviară europeană pentru un transport de marfă competitiv (JO L 276, 20.10.2010, p. 22.)

(**) 2012/88/UE: Decizia Comisiei din 25 ianuarie 2012 privind specificația tehnică de interoperabilitate referitoare la subsistemele de control-comandă și semnalizare ale sistemului feroviar transeuropean [notificată cu numărul C(2012) 172] (JO L 51, 23.2.2012, p. 51.) [AM 66]

5. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Întreprinderilor feroviare li se acordă, în condiții echitabile, nediscriminatorii și transparente, dreptul de acces la infrastructura feroviară din toate statele membre în scopul operării tuturor tipurilor de servicii de transport feroviar de călători. Întreprinderile feroviare au dreptul să îmbarce călători din orice stație și să îi debarce în altă stație. Dreptul respectiv include accesul la infrastructura care conectează infrastructurile de servicii menționate la punctul 2 din anexa II.”;

Miercuri, 26 februarie 2014

(aa) se introduce următorul alineat (2a):

„(2a) Un stat membru nu este obligat să acorde drept de acces la infrastructură în scopul exploataării oricărui tip de servicii unei întreprinderi feroviare atunci când acesta se află sub controlul direct sau indirect al unei sau al unor persoane dintr-o țară terță sau din țări terțe în care drepturile de acces la facilitățile de infrastructură și servicii nu sunt acordate întreprinderilor din Uniune în condiții similare celor prevăzute de prezenta directivă. În sensul prezentului alineat, controlul decurge din drepturi, contracte sau orice alte mijloace care, fie separat, fie combinate și având în vedere considerentele de drept sau de fapt relevante, conferă posibilitatea exercitării unei influențe decisive asupra unei întreprinderi, în special prin:

(a) dreptul de proprietate sau dreptul de folosință integrală sau parțială asupra activelor întreprinderii în cauză;

(b) drepturi sau contracte care conferă o influență decisivă asupra structurii, deliberărilor sau deciziilor organelor unei întreprinderi.”; [AM 67]

(b) alineatele (3) și (4) se elimină.

6. Articolul 11 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre pot limita dreptul de acces prevăzut la articolul 10 alineatul (2) pentru serviciile de transport de călători între un anumit punct de plecare și o anumită destinație atunci când unul sau mai multe contracte de servicii publice acoperă aceeași rută sau o rută alternativă, dacă exercițiul acestui drept ar compromite echilibrul economic al contractului sau contractelor de servicii publice în cauză. **Serviciile de transport de călători de mare viteză nu sunt limitate în ceea ce privește dreptul lor de acces prevăzut la articolul 10 alineatul (2).**

Autoritățile competente și administratorii infrastructurii notifică în prealabil toate părțile interesate cu privire la cererile de capacitate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului (*) care ar putea intra în conflict cu drepturile de acces acordate în temeiul articolului 10 din prezenta directivă.

Toate serviciile de călători care nu sunt incluse într-un contract de servicii publice sunt menționate ca servicii cu acces deschis.

În cazul în care o autoritate competentă creează un nou contract de servicii publice sau extinde domeniul de aplicare a unui contract existent în sensul utilizării unor capacități de infrastructură mai mari decât cele folosite anterior, drepturile de acces ale întreprinderilor care furnizează deja servicii cu acces direct care pot fi afectate de decizia autorității competente nu fac obiectul niciunei limitări.

(*) Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și (CEE) nr. 1107/70 ale Consiliului (JO L 315, 3.12.2007, p. 1).”; [AM 68]

(b) la alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru a stabili dacă echilibrul economic al unui contract de servicii publice ar fi compromis, organismul sau organismele de reglementare relevante menționate la articolul 55 efectuează o analiză economică obiectivă și își bazează decizia pe criterii prestabilite. ~~Acest lucru este stabilit~~

Aceste criterii includ, printre altele, efectele exercitării dreptului de acces asupra profitabilității oricărui servicii incluse în contractul de servicii publice, inclusiv efectele asupra costului net suportat de autoritatea publică competentă care a atribuit contractul, cererea din partea călătorilor, stabilirea prețului biletelor, regimul de eliberare a biletelor, poziția și numărul stațiilor, precum și orarul și frecvența noului serviciu propus, și sunt stabilite de organismul de reglementare menționat la articolul 55, în conformitate cu măsurile menționate la alineatul (4) de la prezentul articol. Analiza stabilește dacă viabilitatea serviciilor exploatare în cadrul contractului de servicii publice este compromisă de un nou serviciu cu acces deschis.

Miercuri, 26 februarie 2014

Se consideră că echilibrul economic al contractului de servicii publice nu este compromis în cazul în care organismul de reglementare estimează că potențialul nou serviciu este în principal generator de venituri mai degrabă decât consumator de venituri pentru sectorul feroviar și că pierderea de venituri pentru setul de servicii prevăzute de contractul sau contractele de servicii publice, dacă există, nu este substanțială. În conformitate cu această analiză și cu decizia organismului de reglementare, statele membre sunt împuternicite să autorizeze, să modifice sau să refuze dreptul de acces la serviciul de călători în cauză.”

(c) *se introduc următoarele alineate:*

„(2a) Atunci când un contract de servicii publice este atribuit în urma unei proceduri publice de licitație concurențiale, în conformitate cu dreptul Uniunii, statele membre pot, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1370/2007, limita dreptul de acces prevăzut la articolul 10 alineatul (2) din prezenta directivă pe durata contractului respectiv de servicii publice între un loc de plecare și o destinație care face obiectul contractului de servicii publice. Informația privind limitarea acestui drept de acces este făcută publică atunci când este lansată procedura de licitație pentru contractul de servicii publice. Nu este limitat accesul la orice nou serviciu suplimentar în sensul articolului 10 alineatul (2), dacă organismul de reglementare estimează că acesta este în principal mai degrabă generator de venituri decât consumator de venituri pentru sectorul feroviar și că pierderea de venituri pentru seria de servicii prevăzute de contractul de servicii publice, dacă există, nu este substanțială.

Limitările menționate la prezentul paragraf nu au ca efect restrângerea dreptului de imbarcare a călătorilor din orice stație situată pe ruta unui serviciu internațional și de debarcare în altă stație, inclusiv în stații situate în același stat membru.

*(2b) Organismul sau organismele de reglementare care realizează analiza menționată la alineatele (2) și (2a) **deliberează** în urma unei cereri formulate de oricare dintre entitățile enumerate mai jos, în termen de o lună de la ~~informarea~~ **primirea informației** privind serviciul de transport de călători avut în vedere menționat la articolul 38 alineatul (4):*

- (a) autoritatea sau autoritățile competente care au atribuit contractul de servicii publice;
- (b) oricare altă autoritate competentă interesată care are dreptul de a limita accesul în sensul prezentului articol;
- (c) administratorul infrastructurii;
- (d) întreprinderea feroviară care execută contractul de servicii publice;

*(da) **întreprinderea feroviară care a solicitat capacitatea în conformitate cu articolul 38 alineatul (4).”;**
[AM 69 și 114]*

(d) ~~alineatul~~ **alineatele (3) și (4) se înlocuiesc** se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) Organismul de reglementare comunică motivele deciziei sale și condițiile în care una dintre entitățile enumerate mai jos poate solicita reconsiderarea deciziei în termen de o lună de la notificare:

- (a) autoritatea sau autoritățile competente în materie;
- (b) administratorul infrastructurii;
- (c) întreprinderea feroviară care execută contractul de servicii publice;
- (d) întreprinderea feroviară care solicită accesul.”;

Dacă organismul de reglementare decide **în conformitate cu alineatul (2)** că echilibrul economic al unui contract de servicii publice ar fi compromis de serviciul de transport de călători avut în vedere menționat la articolul 38 alineatul (4), el indică modificările posibile ale unui astfel de serviciu care ar garanta respectarea condițiilor de acordare a dreptului de acces prevăzute la articolul 10 alineatul (2).

Miercuri, 26 februarie 2014

(4) Pe baza experienței acumulate de organismele de reglementare, de autoritățile competente și de întreprinderile feroviare și a activităților rețelei menționate la articolul 57 alineatul (1), Comisia adoptă până la 16 decembrie 2016 măsuri care să stabilească detaliile procedurii și criteriile care trebuie urmate în vederea aplicării alineatelor (1), (2) și (3) ale prezentului articol. Respectivul act de punere în aplicare *delegat* se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul ~~62~~ **60.**; [AM 70]

(e) alineatul (5) se elimină.

7. Se inserează următorul articol:

„Articolul 13a

Sisteme comune de informații și de emiteră ~~integrată~~ a biletelor [AM 71]

(1) ~~Fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 1371/2007⁽¹⁾ și Directivei 2010/40/UE⁽²⁾, Toate datele referitoare la orare sunt considerate a fi date publice și sunt puse la dispoziție în consecință.~~

Fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 1371/2007 și Directivei 2010/40/UE, statele membre solicită ca toate părțile interesate din sectorul feroviar, cum ar fi întreprinderile feroviare, administratorii infrastructurii și vânzătorii de legitimații de transport să folosească, până la data de 12 decembrie 2019, un sistem interoperabil de informații și de emiteră directă a biletelor care să le permită pasagerilor să aibă acces la toate datele necesare pentru planificarea unei călătorii și să își rezerve și să își achiziționeze biletele în cadrul Uniunii.

Statele membre solicită întreprinderilor feroviare să coopereze pentru a crea, până la 12 decembrie 2019, un sistem comun de informații și de emiteră a biletelor pentru furnizarea biletelor, a biletelor directe și a rezervărilor pentru toate serviciile de transport public feroviar de călători prestate pe baza unui contract de servicii publice în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1370/2007 sau decid să împuternicească autoritățile competente să creeze un astfel de sistem. Acest sistem nu ar trebui să creeze o denaturare a pieței sau să facă discriminări între întreprinderile feroviare. Sistemul este administrat de o entitate juridică publică sau privată sau de o asociație a tuturor întreprinderilor feroviare care operează servicii de transport de călători.

Întreprinderile feroviare care prestează servicii comerciale publice de călători beneficiază de un acces nediscriminatoriu la sistem, cu scopul de a furniza informații și de a pune în vânzare bilete pentru transportul public feroviar de călători, în plus față de serviciile de transport pe care le prestează.

Orice sistem de acest tip este elaborat astfel încât să fie interoperabil în conformitate cu Directiva 2008/57/CE și cu specificațiile tehnice de bază privind aplicațiile telematice. Sistemul pune în aplicare respectivele cerințe tehnice astfel încât să asigure, în special, consecvența în ceea ce privește tarifele și compensarea, confidențialitatea informațiilor comerciale, protecția datelor personale și respectarea normelor în materie de concurență. Orice sistem sau aplicație care oferă servicii adiționale călătorilor trebuie să fie interoperabil(ă) în conformitate cu specificațiile tehnice sus-menționate.

Statele membre asigură un acces deschis și nediscriminatoriu la specificațiile tehnice de bază privind aplicațiile telematice.

Orice acord comercial încheiat între întreprinderile participante trebuie să respecte normele în materie de concurență.

Costurile unui astfel de sistem sunt repartizate în mod echitabil între întreprinderile feroviare participante, într-un mod care reflectă contribuțiile lor.

Organismul de reglementare asigură faptul că orice astfel de sistem de emiteră directă a biletelor nu provoacă denaturări ale pieței și nu discriminează între întreprinderile feroviare.

De asemenea, statele membre pot solicita întreprinderilor feroviare care operează servicii de transport intern de călători și furnizorilor de servicii de transport de călători prin alte moduri de transport să participe la un sistem comun interoperabil de informații privind călătoriile și de emiteră integrată a biletelor pentru furnizarea biletelor, a biletelor directe și a rezervărilor, sau pot decide să confere autorităților relevante competența de a institui un astfel de sistem. Dacă este instituit un astfel de sistem, statele membre se asigură că el nu provoacă denaturări ale pieței și nu

Miercuri, 26 februarie 2014

discriminează între întreprinderile feroviare și alți furnizori de servicii de transport de călători, precum și că este administrat de o entitate juridică publică sau privată sau de o asociație a tuturor întreprinderilor feroviare care operează servicii de transport de călători. [AM 72]

(2) Statele membre pot solicita întreprinderilor feroviare care operează servicii de transport de călători să instituie și să coordoneze **stabilesce și coordonează, inclusiv în ceea ce privește rutele principale din cadrul Uniunii**, planuri de urgență naționale pentru a oferi călătorilor asistență, în sensul articolului 18 din Regulamentul (CE) nr. 1371/2007 **ținând seama de Decizia 2008/164/CE a Comisiei (*)**, în cazul unei perturbări majore a serviciilor, **declanșată de catastrofe naturale sau provocată de om. Fiecare administrator de gară și fiecare întreprindere feroviară care operează servicii de călători își pune în aplicare propriile planuri de urgență în conformitate cu planurile de urgență naționale.**

(¹) JO L 315, 3.12.2007, p. 14.

(²) JO L 207, 6.8.2010, p. 1.

(*) **Decizia 2008/164/CE a Comisiei din 21 decembrie 2007 privind specificația tehnică de interoperabilitate referitoare la «persoane cu mobilitate redusă» din sistemul feroviar transeuropean convențional și de mare viteză (JO L 64, 7.3.2008, p. 72).** [AM 73]

7a. La articolul 19, se adaugă următoarea literă:

„(da) au convenit să aplice convențiile colective din statele membre în care doresc să își desfășoare activitatea;”
[AM 74]

8. La articolul 38, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Dacă un solicitant intenționează să ceară capacitate de infrastructură pentru a opera un serviciu de transport de călători, el informează administratorii infrastructurii și organismele de reglementare în cauză cu cel puțin 18 luni înainte de intrarea în vigoare a graficului de circulație la care se referă cererea de capacitate. Pentru a permite organismelor de reglementare în cauză să evalueze impactul economic potențial asupra contractelor de servicii publice existente, organismele de reglementare se asigură că orice autoritate competentă care a atribuit un contract de servicii de transport de călători pe ruta respectivă, definit într-un contract de servicii publice, orice altă autoritate competentă interesată cu dreptul de a limita accesul în temeiul articolului 11 și orice întreprindere feroviară care execută contractul de servicii publice pe ruta serviciului de transport de călători respectiv sunt informate fără întârzieri nejustificate și cel târziu în termen de cinci zile.”

8a. La articolul 42 se introduce următorul alineat:

„(1a) Pentru a preveni discriminarea solicitanților, organismul de reglementare menționat la articolul 55 din prezenta directivă aprobă în prealabil un astfel de acord-cadru și supraveghează un acord-cadru în vigoare din proprie inițiativă. De asemenea, un solicitant are dreptul de a prezenta o contestație organismului de reglementare în cazul în care consideră că nu a fost tratat în mod echitabil, că a fost discriminat sau vătămat în orice alt mod de un acord-cadru. În cazul contestării unui acord-cadru, organismul de reglementare, în termen de cel mult două luni de la data la care a primit contestația, fie confirmă că nu este necesară modificarea acordului-cadru, fie solicită modificarea acordului-cadru respectiv, în conformitate cu orientările stabilite de organismul de reglementare. Administratorul infrastructurii și întreprinderea feroviară se conformează deciziei organismului de reglementare de îndată ce acest lucru este posibil în practică și, în orice caz, în termen de cel mult o lună de la primirea notificării privind decizia respectivă din partea organismului de reglementare. Atunci când îndeplinește funcțiile descrise la prezentul alineat, organismul de reglementare acordă o atenție deosebită protecției secretelor comerciale.” [AM 75]

8b. La articolul 46, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Principiile care reglementează procedura de coordonare se stabilesc în documentul de referință al rețelei. Acestea reflectă în special dificultatea stabilirii traseelor internaționale și efectul pe care orice modificare îl poate avea asupra altor administratori ai infrastructurii. În caz de conflict între cererile de prestare a unui serviciu feroviar pe același segment de piață, administratorul infrastructurii ia în considerare, la alocarea capacității, doar infrastructura contestată și nu volumul global al capacității solicitate de candidați.” [AM 76]

Miercuri, 26 februarie 2014

8c. La articolul 54, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul perturbării circulației trenurilor provocată de o problemă de natură tehnică sau de un accident, administratorul infrastructurii ia toate măsurile necesare pentru restabilirea situației normale. Pentru aceasta, el elaborează un plan de intervenție în care enumeră diferitele organisme care trebuie informate în cazul accidentelor grave sau în cazul perturbării semnificative a circulației trenurilor. În cazul unei perturbări care ar putea afecta traficul transfrontalier, administratorul infrastructurii comunică toate informațiile relevante altor administratori de infrastructură a căror rețea și al căror trafic pot fi afectate de această perturbare. Administratorii infrastructurii în cauză colaborează pentru a readuce traficul transfrontalier în condiții de normalitate.” [AM 77]

8d. La articolul 55 se adaugă următorul alineat:

„(3a) Statele membre se asigură că organismele de reglementare dispun de capacitățile organizatorice și funcționale necesare menționate la articolul 56 din prezenta directivă și adoptă, după caz, un plan de acțiune privind dotarea organismelor cu aceste capacități.” [AM 78]

8e. Articolul 56 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 56

Funcțiile organismului de reglementare

(1) Fără a aduce atingere articolului 46 alineatul (6), solicitantul are dreptul să conteste la organismul de reglementare în cazul în care consideră că nu a fost tratat echitabil, a fost discriminat sau a fost nedreptățit în orice fel și, în special, în legătură cu deciziile adoptate de către administratorul infrastructurii sau, după caz, de către întreprinderea feroviară sau de către operatorul unei infrastructuri de servicii în ceea ce privește:

- (a) documentul de referință al rețelei în versiunile provizorii și finale ale acestuia;
- (b) criteriile stabilite în acesta;
- (c) procedura de alocare și rezultatul său;
- (d) sistemul de tarifare;
- (e) nivelul sau structura tarifelor de infrastructură care i se cer sau i se pot cere a fi plătite;
- (f) măsuri privind accesul în conformitate cu articolele 10-13;
- (g) accesul la servicii și tarifarea acestora, în conformitate cu articolul 13.
- (ga) lucrări programate sau neprogramate de întreținere a infrastructurii.

(2) Fără a aduce atingere competențelor autorităților naționale din domeniul asigurării concurenței pe piața serviciilor feroviare, organismul de reglementare are competența de a monitoriza situația concurenței de pe piețele de servicii feroviare și, în special, de a controla literele (a)-(ga) de la alineatul (1) din proprie inițiativă, în vederea prevenirii discriminării unor solicitanți. Organismul verifică în special dacă documentul de referință al rețelei conține clauze discriminatorii sau creează puteri discreționare ale administratorului infrastructurii, care ar putea fi utilizate pentru discriminarea solicitanților.

(3) De asemenea, organismul de reglementare cooperează îndeaproape cu autoritatea națională în domeniul siguranței în sensul Directivei 2008/57/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*), precum și cu autoritatea de acordare a licențelor în înțelesul prezentei directive.

Statele membre garantează că aceste autorități elaborează în comun un cadru pentru schimbul de informații și pentru cooperare vizând prevenirea efectelor negative asupra concurenței sau a siguranței pe piața feroviară. Acest cadru include un mecanism prin care organismul de reglementare poate să furnizeze autorităților naționale în domeniul siguranței și autorităților naționale de acordare a licențelor recomandări privind aspectele care ar putea afecta concurența pe piața feroviară și prin care autoritatea națională în domeniul siguranței poate să furnizeze organismului de reglementare și autorității de acordare a licențelor recomandări privind aspectele care ar putea afecta siguranța. Fără a aduce atingere independenței vreunei autorități în sfera competențelor sale, autoritatea relevantă examinează orice astfel de recomandare înainte de adoptarea deciziilor sale. În cazul în care autoritatea în cauză se abate de la această recomandare, precizează motivele în cadrul deciziilor pe care le adoptă.

Miercuri, 26 februarie 2014

(4) Statele membre pot decide ca organismului de reglementare să i se încredințeze sarcina de a adopta avize fără caracter obligatoriu cu privire la versiunile provizorii ale planului de afaceri menționat la articolul 8 alineatul (3), ale acordului de natură contractuală și ale planului de consolidare a capacității pentru a indica în special dacă aceste instrumente sunt conforme cu situația concurenței în cadrul pieței serviciilor feroviare.

(5) Organismul de reglementare deține o capacitate organizațională suficientă în ceea ce privește resursele umane și materiale, care este proporțională cu importanța sectorului feroviar din statele membre.

(6) Organismul de reglementare se asigură că tarifele stabilite de către administratorul infrastructurii sunt în conformitate cu capitolul IV secțiunea 2 și sunt nediscriminatorii. Organismul de reglementare se asigură că tarifele de acces stabilite de administratorul infrastructurii, de operatorii de infrastructuri de servicii sau de întreprinderile feroviare – inclusiv pentru accesul la calea ferată și la stații, la clădirile acestora și în celelalte facilități, precum și la facilitățile pentru afișarea informațiilor de călătorie – nu sunt discriminatorii. În acest sens, modificările propuse ale nivelului sau ale structurii tarifelor menționate la prezentul alineat se notifică organismului de reglementare cu cel puțin două luni înainte de intrarea lor în vigoare programată. Până cel târziu cu o lună înainte de intrarea lor în vigoare, organismul de reglementare poate insista ca modificările propuse să fie reduse, majorate, amânate sau anulate. Negocierile dintre solicitanți și administratorul infrastructurii cu privire la nivelul tarifelor de utilizare a infrastructurii sunt permise numai dacă sunt purtate sub supravegherea organismului de reglementare. Organismul de reglementare intervine dacă negocierile sunt susceptibile să contravină cerințelor prezentului capitol.

(7) Organismul de reglementare consultă cu regularitate și, în orice caz, cel puțin o dată la doi ani reprezentanții utilizatorilor serviciilor de transport feroviar de mărfuri și călători, pentru a ține cont de opiniile acestora referitoare la piața feroviară.

(8) Organismul de reglementare are competența să ceară informații relevante administratorului infrastructurii, solicitanților și oricărei alte părți implicate din statul membru respectiv.

Informațiile solicitate se furnizează într-un termen rezonabil care se stabilește de către organismul de reglementare și care nu depășește o lună, cu excepția cazurilor în care, în circumstanțe excepționale, organismul de reglementare convine și autorizează o prelungire a termenului, care nu poate depăși două săptămâni. Organismul de reglementare este abilitat să aplice penalități corespunzătoare, inclusiv amenzi, pentru a impune conformarea cu aceste solicitări de informații. Informațiile care trebuie furnizate organismului de reglementare cuprind toate datele pe care acesta le solicită în cadrul funcției sale de apel și al funcției sale de monitorizare a concurenței de pe piața serviciilor feroviare, în conformitate cu alineatul (2). Acestea includ datele necesare pentru observarea statistică și pentru observarea pieței.

(9) Organismul de reglementare analizează toate plângerile și, după caz, solicită informațiile relevante și inițiază consultări cu toate părțile implicate în termen de o lună de la primirea plângerii. Organismul de reglementare este obligat să ia hotărâri în privința plângerilor, să ia măsuri pentru a remedia situația și să informeze părțile cu privire la decizia sa motivată într-o perioadă de timp prestabilită, rezonabilă și, în orice caz, în termen de șase săptămâni de la primirea tuturor informațiilor relevante. Fără a aduce atingere competențelor autorităților naționale din domeniul concurenței în ceea ce privește asigurarea concurenței pe piețele serviciilor feroviare, organismul de reglementare decide, după caz, din proprie inițiativă cu privire la măsurile adecvate de corectare a discriminărilor împotriva solicitanților, a denaturărilor pieței și a altor evoluții nedorite înregistrate pe aceste piețe, în special cu trimitere la alineatul (1) literele (a)-(ga).

O hotărâre a organismului de reglementare este obligatorie pentru toate părțile vizate de aceasta și nu este supusă controlului unei alte instanțe administrative. Organismul de reglementare este abilitat să aplice penalități corespunzătoare, inclusiv amenzi.

În cazul în care se formulează o plângere împotriva refuzului de acordare de capacități de infrastructură sau contra termenilor unei oferte de capacitate, organismul de control fie confirmă faptul că hotărârea administratorului infrastructurii rămâne neschimbată, fie cere modificarea acelei hotărâri conform instrucțiunilor sale. Administratorul infrastructurii se supune deciziei organismului de reglementare în termen de maximum o lună de la primirea notificării cu privire la acea decizie.

(10) Statele membre se asigură că hotărârile luate de organismul de reglementare sunt supuse controlului jurisdicțional. Recursul poate avea efect suspensiv asupra deciziei organismului de reglementare numai când efectul imediat al deciziei organismului de reglementare poate provoca daune ireparabile sau vădit excesive recurentului. Această dispoziție nu aduce atingere competențelor instanței de recurs conferite de dreptul constituțional, după caz.

Miercuri, 26 februarie 2014

(11) Statele membre se asigură că deciziile luate de organismul de reglementare sunt publicate.

(12) Organismul de reglementare are competența de a audita sau de a iniția audituri externe la administratorii de infrastructură, la operatorii de infrastructuri de servicii și, unde este relevant, la întreprinderile feroviare, pentru a verifica conformitatea cu dispozițiile de separare contabilă prevăzute la articolul 6. În această privință, organismul de reglementare are dreptul de a solicita orice informații relevante. În special, organismul de reglementare are competența de a solicita administratorului infrastructurii, operatorilor de infrastructuri de servicii și tuturor întreprinderilor ori entităților care efectuează sau integrează diverse tipuri de transport feroviar sau activități de administrare a infrastructurii, după cum se menționează la articolul 6 alineatele (1) și (2) și la articolul 13, să furnizeze integral sau parțial informațiile contabile enumerate în anexa VIII cu un nivel suficient de detaliu, după cum se consideră necesar și proporțional.

Fără a aduce atingere competențelor autorităților naționale responsabile de ajutoarele de stat, organismul de reglementare poate de asemenea să tragă concluzii referitoare la ajutoarele de stat, pe care le raportează autorităților respective.

(13) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 60 în ceea ce privește anumite modificări ale anexei VIII. Astfel, anexa VIII poate fi modificată pentru a fi adaptată evoluției practicilor contabile și de control și/sau pentru a fi suplimentată cu noi elemente necesare pentru a verifica separarea conturilor.

(*) Directiva 2008/57/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 privind interoperabilitatea sistemului feroviar în Comunitate (reformare) (JO L 191, 18.7.2008, p. 1.) [AM 79]

8f. La articolul 57 se adaugă următorul alineat:

„(9a) În cazul în care un solicitant consideră că decizia unui administrator de infrastructură împiedică dezvoltarea unui serviciu internațional, solicitantul poate sesiza rețeaua organismelor naționale de reglementare pentru a obține avizul acesteia. Organismul național de reglementare în cauză este informat despre această sesizare în același timp. După caz, rețeaua solicită informații de la administratorul de infrastructură și, în orice caz, de la organismul național de reglementare în cauză. Rețeaua adoptă și publică avizul său și îl comunică organismului național de reglementare în cauză.

Rețeaua organismelor naționale de reglementare prezintă Comisiei un raport anual de activitate. Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului:

„În termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentei directive și cel târziu la 31 decembrie 2019, Comisia adoptă o propunere legislativă de instituire a unui organism de reglementare european unic, și îi conferă personalitate juridică, precum și un rol de supraveghere și de arbitraj care să îi permită să reglementeze chestiunile legate de serviciile transfrontaliere, precum și un rol de entitate de apel cu privire la deciziile luate de organismele naționale de reglementare. Acel nou organism înlocuiește rețeaua europeană a organismelor de reglementare.”; [AM 80]

9. La articolul 63, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Până la 31 decembrie 2024, Comisia evaluează impactul prezentei directive asupra sectorului feroviar și transmite Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor un raport privind aplicarea directivei. **Respectiva evaluare ia în considerare punctele de vedere exprimate de organismul de reglementare european privind persistența practicilor discriminatorii sau a altor tipuri de denaturare a concurenței și opiniile exprimate de partenerii sociali în cadrul comitetului pentru dialog social competent al Uniunii.** [AM 81]

Până la aceeași dată, ~~Comisia~~ **organismul de reglementare european** evaluează dacă persistă practici discriminatorii sau alte tipuri de denaturare a concurenței ~~în raport cu administratorii infrastructurii care fac parte dintr-o întreprindere integrată vertical~~ **și publică recomandări pentru măsuri suplimentare de politici.** Dacă este oportun, Comisia propune noi măsuri legislative **bazate pe aceste recomandări.** [AM 82]

Comisia evaluează, la cel mult 18 luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive, impactul său asupra dezvoltării pieței muncii pentru personalul de bord din transportul feroviar și, dacă este cazul, propune noi măsuri legislative privind certificarea personalului de bord feroviar respectiv. [AM 83]

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 1a**Regulamentul (CE) nr. 1371/2007 se modifică după cum urmează:****La articolul 2, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:****„(3) De la data intrării în vigoare a prezentului regulament, articolele 9, 10, 11, 12, 19, articolul 20 alineatul (1) și articolul 26 se aplică tuturor serviciilor feroviare de transport de călători din întreaga Uniune”. [AM 84]**

Articolul 2

(1) Statele membre adoptă și publică, până la ... (*), actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

(1) Prezenta directivă intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. **În termen de trei luni de la publicare, prezenta directivă se pune la dispoziție, în formă consolidată, împreună cu Directiva 2012/34/UE, astfel cum o modifică.** [AM 85]

(2) Punctele 5 – 8 ale articolului 1 se aplică de la 1 ianuarie 2018 [la timp pentru graficul de circulație care începe la 14 decembrie 2019].

Până la data aplicării punctului 5 și fără a aduce atingere serviciilor de transport internațional de călători, statele membre nu vor fi obligate să acorde drept de acces întreprinderilor feroviare și filialelor lor controlate direct sau indirect, autorizate într-un stat membru în care drepturile de acces similare nu sunt acordate. [AM 86]

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la ...,

Pentru Parlamentul European

Președintele

Pentru Consiliu

Președintele

(*) 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

Miercuri, 26 februarie 2014

P7_TA(2014)0148

Serviciile de transport feroviar intern de călători *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1370/2007 în ceea ce privește deschiderea pieței pentru serviciile de transport feroviar intern de călători (COM(2013)0028 – C7-0024/2013 – 2013/0028(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2017/C 285/53)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2013)0028),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 91 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0024/2013),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizele motivate prezentate de către Parlamentul Lituaniei, Camera Deputaților din Luxemburg, Senatul și Camera Reprezentanților din Țările de Jos, Consiliul Federal al Austriei și Parlamentul Suediei în cadrul Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, în care se susține că proiectul de act legislativ nu respectă principiul subsidiarității,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,
 - având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru transport și turism și avizele Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și Comisiei pentru dezvoltare regională (A7-0034/2014),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2013)0028

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 26 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1370/2007 în ceea ce privește deschiderea pieței pentru serviciile de transport feroviar intern de călători

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 91,

⁽¹⁾ JO C 327, 12.11.2013, p. 122.

⁽²⁾ JO C 356, 5.12.2013, p. 92.

Miercuri, 26 februarie 2014

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) În cursul ultimului deceniu, dezvoltarea transportului feroviar de călători a fost insuficientă pentru a mări ponderea sa modală în raport cu transportul rutier și aerian. Ponderea modală de 6 % a transportului feroviar de călători din Uniunea Europeană a rămas relativ stabilă. Serviciile de transport feroviar de călători nu au ținut pasul cu evoluția necesităților **alte moduri de transport** în ceea ce privește disponibilitatea, **prețul** și calitatea. **Având în vedere acest lucru, este necesar să se desprindă toate învățămintele din abordarea adoptată de Uniune în cursul ultimelor trei reforme feroviare.** [AM 1]
- (1a) **Transportul feroviar joacă un rol important atât din punct de vedere social, cât și în ceea ce privește mediul și planificarea în materie de mobilitate și poate să-și mărească în mod semnificativ ponderea totală în cadrul transportului de călători de la nivel european. În acest sens, investițiile în cercetare, în infrastructură și în materialul rulant pot să contribuie în mod semnificativ la o nouă creștere, ducând, prin urmare, în mod direct la creșterea gradului de ocupare a forței de muncă în sectorul transportului feroviar și, în mod indirect, prin creșterea mobilității lucrătorilor din alte sectoare. Transportul feroviar poate deveni o ramură industrială modernă principală a Uniunii, cu condiția ca statele membre să ajungă la un acord cu privire la consolidarea cooperării.** [AM 2]
- (2) Piața serviciilor internaționale de transport feroviar de călători din Uniune a fost deschisă concurenței din 2010. De asemenea, unele state membre au deschis concurenței serviciile lor de transport intern de călători, prin introducerea unor drepturi de acces liber, a unor proceduri de atribuire a contractelor de servicii publice sau a ambelor.
- (3) În Cartea sa albă privind politica în domeniul transporturilor ⁽⁴⁾, adoptată la 28 martie 2011, Comisia și-a anunțat intenția de a finaliza piața feroviară internă, permițând întreprinderilor feroviare din Uniune să furnizeze toate tipurile de servicii de transport, fără bariere tehnice și administrative inutile. **Pentru a realiza mai bine acest obiectiv, reforma actuală trebuie elaborată ținându-se seama de modelele feroviare care și-au demonstrat eficacitatea în Uniune.** [AM 5]
- (3a) **Atât calitatea, cât și eficiența serviciilor publice destinate transportului feroviar de călători ar trebui să crească, iar serviciile de transport de călători existente care funcționează în mod eficient ar trebui păstrate.** [AM 6]
- (3b) **Finalizarea deschiderii pieței feroviare a Uniunii ar trebui considerată esențială pentru ca transportul feroviar să poată deveni o alternativă credibilă la alte moduri de transport în ceea ce privește prețul și calitatea.** [AM 7]
- (3c) **Este esențial ca autoritățile competente să aibă un rol central în organizarea serviciilor publice de transport de călători. Aceste autorități au responsabilitatea de a planifica serviciile publice de transport de călători, inclusiv de a stabili rutele care urmează a fi destinate accesului liber sau care urmează a fi atribuite prin contracte de servicii publice, precum și de a stabili procedura de atribuire. De asemenea, acestea ar trebui să justifice faptul că numai prin procedura de atribuire aleasă de ele se ating obiectivele în materie de viabilitate, eficiență și calitate și să publice justificarea respectivă.** [AM 8]

⁽¹⁾ JO C 327, 12.11.2013, p. 122.

⁽²⁾ JO C 356, 5.12.2013, p. 92.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 26 februarie 2014.

⁽⁴⁾ Carte albă: Foaie de parcurs pentru un spațiu european unic al transporturilor – Către un sistem de transport competitiv și eficient din punctul de vedere al resurselor (COM(2011)0144).

Miercuri, 26 februarie 2014

- (4) Autoritățile competente trebuie să își organizeze serviciile publice de transport de călători astfel încât să garanteze că obligațiile de serviciu public și acoperirea geografică a contractelor de servicii publice sunt adecvate, necesare și proporționale pentru a îndeplini obiectivele politicii privind transportul public de călători de pe teritoriul lor. Este necesar ca această politică să fie stabilită în planuri de transport public **sustenabile**, care să lase spațiu pentru soluții de transport bazate pe piață. Este necesar ca procesul de definire a planurilor de transport public și a obligațiilor de serviciu public să devină transparent pentru părțile interesate, inclusiv pentru potențialii noi participanți în cadrul pieței. [AM 9]
- (5) Pentru a asigura o finanțare viabilă în vederea îndeplinirii obiectivelor planurilor de transport public **sustenabile**, este necesar ca autoritățile competente să conceapă obligațiile de serviciu public astfel încât obiectivele în materie de transport public să fie îndeplinite ~~în mod eficient din punctul de vedere al costurilor~~ **atât prin asigurarea unei înalte calități, cât și într-un mod rentabil**, ținând cont de compensarea efectului financiar net al obligațiilor respective, precum și să asigure sustenabilitatea financiară pe termen lung a transporturilor publice asigurate în cadrul contractelor de servicii publice. **Acest lucru include atât supracompensarea, cât și subcompensarea datorate fie substanței obligațiilor de serviciu public, fie nerespectării de către autoritatea competentă a angajamentelor sale financiare. Obligațiile de serviciu public se pot referi la rețele în care anumite servicii pot fi efectuate cu un profit echitabil fără compensații financiare; includerea acestor servicii în domeniul de aplicare al obligațiilor de serviciu public nu ar trebui să aibă drept rezultat plata unor compensații care depășesc suma necesară asigurării întregii game de servicii.** [AM 10]
- (6) Pentru ca piața serviciilor de transport public feroviar de călători să funcționeze bine, este deosebit de important ca autoritățile competente să respecte aceste criterii pentru obligațiile de serviciu public și pentru sfera de aplicare a contractelor de servicii publice, deoarece operațiunile de transport în regim de acces liber trebuie să fie bine coordonate cu cele efectuate în temeiul contractelor de servicii publice. Din acest motiv, este necesar ca organismul independent de reglementare în domeniul feroviar să se asigure că procesul respectiv este corect aplicat și transparent.
- (7) Este necesară stabilirea unui volum ~~maxim anual~~ al unui contract de servicii publice de transport feroviar de călători **care va fi atribuit pe baza unei proceduri competitive de atribuire în așa fel încât să se faciliteze concurența între micii ofertanți, noii operatori și operatorul tradițional** pentru ~~a facilita concurența pentru~~ aceste contracte, permițând, în același timp, o anumită flexibilitate autorităților competente pentru a optimiza volumul în funcție de considerații economice și operaționale. [AM 64]
- (8) Pentru a facilita pregătirea procedurilor de atribuire a contractelor, stimulând astfel concurența, este necesar ca autoritățile competente să se asigure, **protejând, totodată, secretele comerciale**, că toți operatorii de servicii publice interesați să prezinte o ofertă primesc anumite informații privind serviciile de transport și infrastructura acoperite de contractele de servicii publice, **astfel încât să se împiedice posibilitatea ca aceștia să fie dezavantajați de autoritățile contractante în raport cu alți concurenți.** [AM 12]
- (9) Este necesar ca anumite limite maxime pentru atribuirea directă a contractelor de servicii publice să fie adaptate, pentru transportul feroviar, la condițiile economice specifice în care se desfășoară procedurile de atribuire din acest sector.
- (9a) **Pentru a asigura o concurență loială și pentru a împiedica folosirea inadecvată a plăților compensatorii, ar trebui să se aplice principiul reciprocității. Acest principiu nu ar trebui să se aplice numai în cazul statelor membre și al societăților înființate în Uniune, ci și al societăților din țări terțe care doresc să participe la procedurile de achiziții din Uniune.** [AM 65]
- (10) Instituirea unei piețe interne pentru serviciile de transport feroviar de călători necesită norme comune privind procedurile competitive de atribuire a contractelor de servicii publice **care să poată fi aplicate în mod armonizat în toate statele membre și care să țină însă seama de situația specifică din fiecare stat membru.** [AM 14]
- (11) Pentru a crea condiții-cadru care să permită ca societatea să beneficieze pe deplin de avantajele deschiderii efective a pieței serviciilor de transport feroviar intern de călători, este important ca statele membre să asigure un nivel adecvat de protecție socială pentru personalul operatorilor de servicii publice.

Miercuri, 26 februarie 2014

- (12) Este necesar ca autoritățile competente să faciliteze accesul operatorilor de servicii publice la materialul rulant feroviar, prin măsuri adecvate și eficiente, atunci când piața nu asigură realizarea acestui obiectiv în condiții economice și nediscriminatorii corespunzătoare.
- (13) Este necesar ca anumite caracteristici esențiale ale procedurilor viitoare de atribuire a contractelor de servicii publice să fie pe deplin transparente, pentru a permite ca piața să ofere un răspuns mai bine organizat.
- (14) ~~În concordanță cu logica internă a Regulamentului (CE) nr. 1370/2007, este necesar să se clarifice faptul că perioada de tranziție care se va încheia la 2 decembrie 2019 se referă numai la obligația de a organiza proceduri competitive de atribuire a contractelor de servicii publice. [AM 66]~~
- (15) ~~Pregătirea întreprinderilor feroviare pentru procedurile competitive obligatorii de atribuire a contractelor de servicii publice necesită un anumit timp suplimentar care să permită o restructurare internă sustenabilă a întreprinderilor cărora astfel de contracte le erau atribuite în mod direct în trecut. Prin urmare, sunt necesare măsuri tranzitorii pentru contractele atribuite în mod direct între data intrării în vigoare a prezentului regulament și 3 decembrie 2019. [AM 67]~~
- (16) După deschiderea pieței serviciilor de transport feroviar intern de călători, având în vedere că ar putea fi necesar ca autoritățile competente să ia măsuri care să asigure un nivel înalt de concurență prin limitarea numărului de contracte pe care le atribuie aceleași întreprinderi feroviare, ar trebui prevăzute dispoziții adecvate.
- (17) În scopul de a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivul competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.
- (18) În contextul modificării Regulamentului (CE) nr. 994/98 (regulamentul de abilitare) ⁽²⁾, Comisia a propus, de asemenea, modificarea Regulamentului (CE) nr. 1370/2007 (COM(2012)0730). Pentru a armoniza abordarea în ceea ce privește exceptarea pe categorii în domeniul ajutoarelor de stat și în conformitate cu procedurile prevăzute la articolul 108 alineatul (4) și la articolul 109 din tratat, este necesar ca ajutoarele acordate pentru coordonarea transporturilor sau compensarea anumitor obligații inerente noțiunii de serviciu public, menționate la articolul 93 din tratat, să fie incluse în domeniul de aplicare al regulamentului de abilitare.
- (19) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Fără a se aduce atingere Directivei 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾, Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 se modifică după cum urmează: [AM 17]

1. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(-a) se introduce următorul punct:

(aa) „transport public feroviar de călători” înseamnă transportul public de călători pe șine, cu excepția altor moduri de transport de călători pe șine precum metrourele, tramvaiele sau, dacă statele membre decid în acest sens, sistemele tren-tramvai; [AM 18]

(a) Litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) prin «autoritate locală competentă» se înțelege orice autoritate competentă a cărei zonă de competență teritorială nu corespunde teritoriului național și care acoperă necesitățile, **între altele, ale** unui centru urban **și/sau** ale unei zone rurale **sau ale unei regiuni, inclusiv la nivel transfrontalier;**” [AM 19]

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. .../... al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 994/98 al Consiliului din 7 mai 1998 de aplicare a articolelor 92 și 93 din Tratatul de instituire a Comunității Europene anumitor categorii de ajutoare de stat orizontale și a Regulamentului (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători (COM(2012)0730 din 5.12.2012).

⁽³⁾ Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 243).

Miercuri, 26 februarie 2014

(b) La litera (e) se adaugă următorul paragraf:

„Sfera de aplicare a obligațiilor de serviciu public ~~exclde toate~~ **include** serviciile de transport public ~~care depășese eeea ce este necesar~~ **necesare, între altele**, pentru a obține efecte de rețea **de natură economică, tehnică sau geografică** la nivel local, regional sau subnațional. **Astfel de efecte de rețea apar prin integrarea serviciilor de transport, ceea ce face transportul public mai atractiv pentru călători și mai eficient pentru sectorul transportului public. Efectele de rețea pot fi generate atât de serviciile care ating pragul de rentabilitate, cât și de serviciile care nu ating acest prag, precum și la diverse niveluri geografice, de orar al trenurilor sau tarifare.** [AM 20]

2. Se introduce următorul articol 2a:

„Articolul 2a

Planuri de transport public **multimodale și sustenabile** și obligații de serviciu public [AM 21]

(1) Autoritățile competente stabilesc și actualizează regulat planuri **multimodale** de transport public de călători care acoperă toate modurile de transport relevante pentru teritoriul pentru care ele sunt responsabile. Aceste planuri de transport public definesc obiectivele politicii de transport public și mijloacele de realizare a acestora, acoperind toate modurile de transport relevante pentru teritoriul pentru care ele sunt responsabile **și promovând, astfel, coeziunea socială și teritorială. Planurile respective pot consta din informații privind planurile de transport public care există deja în sectorul public. În cazul în care există deja servicii interregionale, acestea sunt luate în considerare.** Planurile **respective** includ cel puțin: [AM 22]

(a) structura rețelei sau a rutelor;

(b) cerințele de bază care trebuie îndeplinite de oferta de transporturi publice, ~~precum inclusiv, între altele, accesibilitatea, conectivitatea teritorială, securitatea,~~ **pentru persoanele cu dizabilități și** interconectările modale și intermodale în principalele noduri, ~~caracteristicile ofertei precum orarul, frecvența serviciilor și gradul minim de utilizare a capacității;~~ [AM 23]

(ba) **pentru transportul public feroviar de călători, criteriile de eficiență care să includă, între altele, partajarea modală a transportului public, punctualitatea, rentabilitatea, frecvența serviciilor, satisfacția clienților și calitatea materialului rulant;** [AM 24]

(c) standarde de calitate **și de siguranță, precum și aspecte** legate de elemente ~~precum echiparea stațiilor și a materialului~~ **control cu privire la materialul** rulant, punctualitatea și fiabilitatea, curățenia, serviciile și informațiile pentru clienți, tratarea plângerilor și măsurile de reparare, monitorizarea calității serviciilor **la infrastructură și la servicii, inclusiv informațiile;** [AM 25]

(d) principiile politicii de tarifare, **precum aplicarea unor tarife sociale;** [AM 26]

(e) ~~cerințe operaționale~~ **norme aplicabile privind drepturile călătorilor, condițiile sociale și de încadrare în muncă și protecția mediului,** precum transportul de biciclete, administrarea traficului, planurile de urgență în cazul unor perturbări **și stabilirea unor obiective legate de mediu.** [AM 27]

Atunci când elaborează planurile de transport public, autoritățile competente iau în considerare, în special, normele aplicabile privind drepturile pasagerilor, protecția socială, ocuparea forței de muncă și protecția mediului. [AM 28]

După consultarea părților interesate, **care includ cel puțin operatorii de transport, administratorii infrastructurii și organizațiile reprezentative de pasageri și salariați,** autoritățile competente adoptă și publică planurile de transport public. În sensul prezentului regulament, părțile relevante de care trebuie să se țină cont sunt cel puțin operatorii de transport, administratorii infrastructurii, după caz, și organizațiile reprezentative de pasageri și salariați. [AM 29]

(2) Instituirea obligațiilor de serviciu public și atribuirea contractelor de servicii publice este coerentă cu planurile de transport public aplicabile.

Miercuri, 26 februarie 2014

(3) Specificațiile obligațiilor de serviciu public pentru transportul public de călători și domeniul lor de aplicare se stabilesc după cum urmează:

- (a) sunt definite în conformitate cu articolul 2 litera (e);
- (b) sunt adecvate pentru îndeplinirea obiectivelor planului de transport public, **adică stabilesc procedura de atribuire în ceea ce privește standardele de calitate ce trebuie atinse și metodele adecvate în acest sens, în vederea îndeplinirii obiectivelor planului de transport public;** [AM 30]
- (c) ~~nu depășesc ceea ce este necesar și proporțional~~ **sunt necesare și proporționale** pentru a îndeplini obiectivele planului **planurilor** de transport public **și, în ceea ce privește transportul public feroviar de călători, țin seama de Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*).** [AM 31]

Evaluarea caracterului adecvat menționat la punctul (b) analizează dacă o intervenție publică în furnizarea transportului pentru călători este o modalitate adecvată de a îndeplini obiectivele planurilor de transport public. [AM 32]

Pentru transportul public feroviar de călători, evaluarea necesității și a proporționalității menționate la litera (c) ține cont de serviciile de transport furnizate în temeiul articolului 10 alineatul (2) din Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind instituirea spațiului feroviar unic european (reformare)⁽¹⁾ și examinează toate informațiile furnizate administratorilor infrastructurii și organismelor de reglementare în temeiul articolului 38 alineatul (4) prima teză din directiva menționată. [AM 33]

(4) Specificațiile privind obligațiile de serviciu public și compensarea aferentă a efectului financiar net al obligațiilor de serviciu public: ~~(a) îndeplinesc obiectivele planului de transport public în modul cel mai eficient din punctul de vedere al costurilor într-un mod rentabil și;~~ ~~(b) susțin financiar asigurarea transportului public de călători în conformitate cu cerințele stabilite în planul de transport public pe termen lung.~~ [AM 34]

(5) Când pregătește aceste specificații, autoritatea competentă stabilește proiectul de specificații pentru obligațiile de serviciu public și domeniul lor de aplicare, măsurile de bază pentru evaluarea conformității lor cu cerințele prevăzute la alineatele (2), (3) și (4), precum și rezultatele evaluării.

Autoritatea competentă consultă ~~în mod adecvat~~ părțile interesate relevante, ~~incluzând cel puțin~~ **precum** operatorii de transport, administratorii infrastructurii, ~~după caz, și organizațiile reprezentative de pasageri~~ **călători** și de salariați, în legătură cu specificațiile respective, și ține cont de pozițiile acestora. [AM 35]

(6) Pentru transportul public feroviar de călători:

- (a) conformitatea evaluării și a procedurii stabilite ~~în~~ **la** prezentul articol sunt asigurate de organismul de reglementare menționat la articolul 55 din Directiva 2012/34/UE, ~~inclusiv din proprie inițiativă.~~ **la cererea oricărei părți interesate implicate;** [AM 36]
- (b) ~~volumul anual maxim al unui contract~~ **numărul minim al contractelor** de servicii publice în termeni de tren-km **pentru transportul feroviar dintr-un stat membru** este: fie 10 milioane tren-km, fie o treime din volumul total la nivel național al transportului public feroviar de călători în temeiul contractului de servicii publice, reținându-se valoarea cea mai mare

— **unu, în cazul unui volum al pieței naționale a transportului feroviar de călători realizat în baza unor contracte de servicii publice de până la 20 de milioane tren-km;**

— **două, în cazul unui volum al pieței naționale a transportului feroviar de călători realizat în baza unor contracte de servicii publice de peste 20 de milioane tren-km și de până la 100 de milioane tren-km, cu condiția ca un contract să nu depășească 75 % din volumul total al pieței asigurat prin contracte de servicii publice;**

— **trei, în cazul unui volum al pieței naționale a transportului feroviar de călători realizat în baza unor contracte de servicii publice de peste 100 de milioane tren-km și de până la 200 de milioane tren-km, cu condiția ca un contract să nu depășească 75 % din volumul total al pieței asigurat prin contracte de servicii publice;**

Miercuri, 26 februarie 2014

— patru, în cazul unui volum al pieței naționale a transportului feroviar de călători realizat în baza unor contracte de servicii publice de peste 200 de milioane tren-km, cu condiția ca un contract să nu depășească 50 % din volumul total al pieței asigurat prin contracte de servicii publice. [AM 69]

(ba) Autoritatea competentă stabilește rutele care vor fi atribuite prin contracte de servicii publice în conformitate cu Directiva 2012/34/UE. [AM 38]

⁽¹⁾ JO L 343, 14.12.2012, p. 32.

^(*) Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind instituirea spațiului feroviar unic european (JO L 343, 14.12.2012, p. 32)."

3. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) La alineatul (1), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) definesc în mod clar obligațiile de serviciu public prevăzute la articolul 2 litera (e) și la articolul 2a pe care trebuie să le respecte operatorul de servicii publice, precum și ~~zonele geografice~~ **rețelele de transport** în cauză, **și solicită operatorului să pună la dispoziția autorității competente toate informațiile importante pentru atribuirea contractelor de servicii publice, protejând, totodată, secretele comerciale;**” [AM 39]

(b) La alineatul (1) litera (b), ultima teză se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul contractelor de servicii publice care nu sunt atribuite în conformitate cu articolul 5 alineatul (3), acești parametri se stabilesc astfel încât ~~nicio plată compensatorie~~ **plățile compensatorii nici** să nu poată depăși ~~depășească~~ suma necesară pentru acoperirea efectului financiar net asupra costurilor ocazionale și asupra veniturilor generate de îndeplinirea obligațiilor de serviciu public, **nici să nu fie mai mici decât această sumă**, ținând cont de veniturile legate de acestea care sunt reținute de operatorul de serviciu public, precum și de un profit rezonabil;” [AM 40]

(ba) Alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Fără a aduce atingere dreptului intern sau dreptului ~~comunitar~~ **Uniunii**, inclusiv contractelor colective **reprezentative** încheiate de partenerii sociali, autoritățile competente ~~pot solicita ca operatorul~~ **solicită operatorului** de servicii publice ales să ~~acorde ofere~~ personalului **condiții de muncă bazate pe standarde sociale naționale, regionale sau locale obligatorii și/sau să procedeze la transferul obligatoriu al personalului în cazul schimbării operatorului. În cazul în care are loc un astfel de transfer, personalul** angajat anterior ~~de fostul operator~~ **operator** pentru a presta servicii ~~beneficiază de aceleași drepturi~~ pe care acesta le-ar fi avut dacă ar fi fost transferat în sensul Directivei 2001/23/CE. În cazul în care autoritățile competente solicită operatorilor de serviciu public să respecte anumite standarde sociale, caietele de sarcini ~~aferele procedurilor competitive de atribuire~~ și contractele de servicii publice cuprind o listă cu personalul în cauză și oferă în condiții de transparență detalii privind drepturile contractuale ale acestuia și condițiile în care angajații sunt considerați ca fiind legați de serviciile respective.” [AM 41]

(c) Alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) În cazul în care autoritățile competente, în conformitate cu dreptul intern, ~~solicită ca operatorii de servicii publice să respecte anumite~~ **autoritățile competente stabilesc** standarde de calitate și standarde sociale ~~sau stabilesc~~, **precum și** criteriile sociale și calitative, aceste standarde și criteriile sunt cuprinse **adecvate, inclusiv obligația operatorilor de servicii publice de a respecta convențiile colective reprezentative și de a asigura condiții de angajare și de muncă decente pe care să le includă sau la care să facă referire** în caietele de sarcini și în contractele de servicii publice, **indiferent de procedura de atribuire.**” [AM 42]

Miercuri, 26 februarie 2014

(d) Se adaugă următorul alineat (8):

„(8) Autoritățile competente pun la dispoziția tuturor părților interesate informațiile relevante pentru pregătirea unei oferte în cadrul unei proceduri competitive de atribuire, **protejând, totodată, secretele comerciale**. Acestea includ informații privind cererea din partea călătorilor, tarifele, costurile și veniturile legate de transportul public de călători acoperit de procedura de atribuire a contractelor, precum și detalii privind specificațiile infrastructurii relevante pentru operarea vehiculelor necesare sau a materialului rulant, pentru a le permite părților interesate să realizeze planuri de afaceri bine informate. Administratorii infrastructurii feroviare susțin autoritățile competente în ceea ce privește furnizarea tuturor specificațiilor relevante privind infrastructura. Neîndeplinirea dispozițiilor prevăzute mai sus face obiectul controlului juridic prevăzut la articolul 5 alineatul (7).” [AM 43]

4. Articolul 5 se modifică după cum urmează:

(-a) se introduce următorul alineat:

„(1a) Orice autoritate competentă, indiferent dacă este o autoritate individuală sau un grup de autorități, inclusiv din mai multe state membre, are dreptul de a atribui contracte de servicii publice în conformitate cu normele stabilite în prezentul regulament.” [AM 44]

(-aa) Se introduc următoarele alineate:

„(3a) Până la sfârșitul perioadei de tranziție menționate la articolul 8 alineatul (2), statele membre și, dacă dreptul național permite, autoritățile competente pot exclude de la participarea la procedurile competitive de atribuire a contractelor de servicii publice feroviare organizate de autoritățile competente pe teritoriul lor în conformitate cu prezentul articol alineatul (3) orice întreprindere feroviară sau operator feroviar sau orice filială controlată direct sau indirect de o întreprindere feroviară sau de societatea holding a acesteia în cazul în care întreprinderea feroviară care exercită controlul, societatea holding care exercită controlul sau filialele acestora:

(a) sunt autorizate și furnizează servicii de transport feroviar intern într-un stat membru în care autoritățile competente nu au dreptul de a atribui contracte de servicii publice prin proceduri competitive de atribuire și

(b) au beneficiat de contracte de servicii publice atribuite direct a căror pondere în ceea ce privește valoarea depășește 50 % din valoarea totală a tuturor contractelor de servicii publice pentru servicii de transport feroviar atribuite întreprinderii feroviare respective sau societății sale holding sau filialelor acestora.

În sensul prezentului alineat, «control» înseamnă orice drepturi, contracte sau alte mijloace care, fie separat, fie combinate, și având în vedere considerentele relevante de fapt sau de drept, conferă posibilitatea exercitării unei influențe decisive asupra unei întreprinderi, în special prin:

(a) dreptul de proprietate sau dreptul de folosință integrală sau parțială asupra activelor unei întreprinderi;

(b) drepturi sau contracte care conferă dreptul de a exercita o influență decisivă asupra structurii, voturilor sau deliberărilor organelor sociale ale întreprinderii respective.

(3b) Statele membre și, dacă dreptul național permite, autoritățile competente pot exclude de la participarea la procedurile competitive de atribuire orice operator feroviar sau întreprindere feroviară controlată direct sau indirect de o persoană juridică sau fizică sau de persoane înregistrate într-o țară terță sau în țări terțe, cu excepția cazului în care țara sau țările respective au luat măsuri pentru a permite atribuirea contractelor de servicii publice prin proceduri competitive de atribuire unor întreprinderi feroviare autorizate într-un stat membru.” [AM 68]

(a) Alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Cu excepția cazurilor în care acest lucru este interzis de legislația națională, autoritățile competente pot decide să atribuiască în mod direct contractele de servicii publice:

(a) dacă valoarea anuală medie estimată este: sub 1 000 000 EUR sau sub 5 000 000 EUR în cazul unui contract de servicii publice care include transportul public feroviar sau

Miercuri, 26 februarie 2014

(b) dacă aceste contracte se referă la furnizarea anuală a mai puțin de 300 000 ~~km~~ **vehicul-km** de servicii publice de transport de călători sau mai puțin de ~~150 000 km~~ **500 000 vehicul-km** în cazul unui contract de servicii publice care include transportul public feroviar. [AM 47]

(ba) în cazul în care sistemele feroviare izolate prezintă, pentru transportul public feroviar de călători, specificații tehnice care diferă considerabil de specificațiile tehnice de interoperabilitate (STI) ale rețelei principale la care nu sunt conectate ale statului membru în cauză. [AM 75]

În cazul unui contract de servicii publice atribuit direct unei întreprinderi mici sau mijlocii care exploatează cel mult 23 de vehicule rutiere, aceste valori maxime pot fi mărite fie la o valoare medie anuală estimată sub 2 000 000 EUR, fie la prestarea anuală de servicii publice de transport de călători pe mai puțin de 600 000 ~~km~~ **vehicul-km.** [AM 48]

(aa) Alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Autoritatea competentă poate lua măsuri de urgență în cazul unei perturbări a serviciilor sau în cazul riscului iminent de producere a unei asemenea perturbări. O situație de urgență poate include incapacitatea autorității competente de a lansa la timp o procedură de atribuire a contractelor pentru un contract de servicii publice și/sau de a atribui la timp contractul respectiv unui operator. Măsurile de urgență respective iau forma unei atribuirii directe sau a unui acord formal de prelungire a unui contract de servicii publice sau a unei cerințe de executare a anumitor obligații de serviciu public. Operatorul de servicii publice are dreptul de a contesta decizia de impunere a executării anumitor obligații de serviciu public. Atribuirea sau prelungirea unui contract de servicii publice prin măsuri de urgență sau impunerea unui astfel de contract nu depășește doi ani.”[AM 63]

(b) Alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) În conformitate cu Directiva 2012/34/UE, și dacă acest lucru nu este interzis de dreptul național, autoritățile competente care sunt responsabile cu stabilirea planurilor de transport public menționate la articolul 2a pot decide ~~ea, să înceapă atribuirea directă a contractelor de servicii publice~~ pentru a stimula concurența între întreprinderile feroviare, contractele **servicii** de transport public feroviar de călători **în cazul în care acoperă părți ale aceleiași rețele sau ale aceluiași ansamblu de rute să fie atribuite unor întreprinderi feroviare diferite.** În acest scop, autoritățile competente pot decide, înainte de a lansa procedura de atribuire a contractelor, să limiteze numărul de contracte atribuite aceleiași întreprinderi feroviare. **sunt îndeplinite următoarele condiții:**”

(a) planul de transport public conține cerințe aplicabile pentru întreaga durată a contractului cu privire la următoarele:

- evoluția numărului de călători;
- punctualitatea serviciilor;
- rentabilitatea în ceea ce privește productivitatea capitalului;
- frecvența operațiunilor feroviare;
- satisfacția clienților;
- calitatea materialului rulant.

(b) autoritatea competentă publică cel târziu cu 18 luni înainte de începerea contractului informații privind modul în care trebuie respectate cerințele prevăzute la litera (a) de la prezentul alineat prin atribuirea directă a unui contract de servicii publice și evaluează în mod regulat măsura în care se respectă cerințele respective în raportul anual menționat la articolul 7 alineatul (1). În cazul în care un operator feroviar sau o întreprindere feroviară interesată depune o plângere cu privire la atribuirea directă a contractului, organismul de reglementare analizează motivele prezentate de autoritatea competentă și ia o decizie cel târziu în termen de două luni de la data depunerii plângerii. Organismul de reglementare poate acționa și din proprie inițiativă.

(c) organismul de reglementare analizează cel târziu în termen de 24 de luni înainte de sfârșitul contractului în curs de desfășurare dacă s-au respectat cerințele prevăzute la litera (a) de la prezentul alineat și evaluează în conformitate cu articolul 7 alineatul (1). Autoritatea competentă pune la dispoziția organismului de reglementare toate datele necesare pentru analiza desfășurată de acesta.

În cazul în care organismul de reglementare ajunge la concluzia că cerințele prevăzute la litera (a) de la prezentul alineat nu au fost respectate, acesta impune imediat autorității competente să atribuiască toate contractele de servicii publice noi în conformitate cu alineatul (3) de la prezentul articol.

Miercuri, 26 februarie 2014

Decizia autorității naționale de reglementare independente este obligatorie și se aplică fără întârziere.

Prin derogare de la articolul 4 alineatul (3), durata acestor contracte nu depășește nouă ani.

Comisia adoptă acte delegate pentru a detalia cerințele prevăzute la litera (a) de la prezentul alineat". [AM 50]

5. Se introduce următorul articol 5a:

„Articolul 5a

Materialul rulant

(1) ~~Statele membre vor lua~~ **Autoritățile competente iau** măsurile necesare, în conformitate cu normele privind ajutoarele de stat, pentru a se asigura că operatorii care doresc să furnizeze servicii publice de transport feroviar de călători în cadrul unor contracte de servicii publice au **condiții efective și nediscriminatorii de acces efectiv și nediscriminatorii** la un material rulant adecvat pentru transportul public feroviar de călători. [AM 51]

(2) Dacă pe piața relevantă nu există societăți de închiriere a materialului rulant care să închirieze materialul rulant menționat la alineatul (1) în condiții nediscriminatorii și viabile din punct de vedere comercial tuturor operatorilor de transport public de călători interesați, statele membre se asigură că riscul aferent valorii reziduale a materialului rulant este suportat de autoritatea competentă, în conformitate cu normele privind ajutoarele de stat, atunci când operatorii care intenționează și sunt în măsură să participe la procedurile de atribuire a contractelor de servicii publice solicită acest lucru pentru a putea participa la procedurile de atribuire a contractelor.

Autoritatea competentă poate îndeplini cerința stabilită la primul alineat ~~într-unul din următoarele~~ **în diferite** moduri **care facilitează economia de scară, cum ar fi:** [AM 52]

- (a) achiziționând, **la prețul pieței**, materialul rulant utilizat pentru executarea contractului de servicii publice pentru a-l pune la dispoziția operatorului de servicii publice selectat la prețul pieței sau în cadrul contractului de servicii publice conform articolului 4 alineatul (1) litera (b), articolului 6 și, după caz, anexei; [AM 53]
- (b) oferind o garanție pentru finanțarea materialului rulant utilizat pentru executarea contractului de servicii publice la prețul pieței sau în cadrul contractului de servicii publice conform articolului 4 alineatul (1) litera (b), articolului 6 și, după caz, anexei. O astfel de garanție poate acoperi riscul aferent valorii reziduale respectând în același timp normele relevante privind ajutoarele de stat, după caz;
- (c) angajându-se, în cadrul contractului de servicii publice, ca la sfârșitul contractului să preia materialul rulant la prețul pieței;
- (ca) **cooperând cu autoritățile locale învecinate, în scopul de a dispune de o platformă comună de material rulant mai mare.** [AM 54]

(3) În cazurile menționate la **alineatul (2) al doilea paragraf** literele (b) și (c), autoritatea competentă are dreptul de a cere ca operatorul de servicii publice să transfere materialul rulant, după expirarea contractului, noului operator căruia îi este atribuit un contract. Autoritatea competentă poate obliga noul operator de transport public să preia materialul rulant. Transferul se realizează la cursurile pieței. [AM 55]

~~(3)~~ (4) Dacă materialul rulant este transferat unui nou operator de transport public, autoritatea competentă include în caietul de sarcini informații detaliate privind costul întreținerii materialului rulant și condițiile fizice ale acestuia." [AM 56]

(4) Până la [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], Comisia adoptă măsuri care să stabilească detaliile procedurii de urmat pentru aplicarea alineatelor (2) și (3) din prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 9a alineatul (2)." [AM 57 și 82]

Miercuri, 26 februarie 2014

6. La articolul 6, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Orice compensație legată de o normă generală sau de un contract de servicii publice este conformă cu articolul 4, indiferent de modul în care a fost atribuit contractul. Orice compensație, indiferent de natura ei, legată de un contract de servicii publice care nu a fost atribuit în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) sau legată de o normă generală respectă, de asemenea, dispozițiile enunțate în anexă.”

7. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) Alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Fiecare autoritate competentă publică anual un raport cumulativ privind obligațiile de serviciu public pentru care este răspunzătoare, data de început și durata contractelor de servicii publice, operatorii de serviciu public selectați, precum și plățile compensatorii și drepturile exclusive acordate operatorilor de serviciu public respectivi sub forma rambursării. **Raportul evaluează detaliat performanța în materie de conformitate și specifică toți indicatorii aferenți serviciilor de transport, inclusiv punctualitatea, fiabilitatea, curățenia, satisfacția clienților evaluată pe baza unor sondaje publice și rata minimă de utilizare a capacităților.** Raportul face distincția între transportul cu autobuzul și transportul feroviar, permite monitorizarea și evaluarea funcționării, a calității și a finanțării rețelei de transport public și furnizează, dacă este cazul, informații cu privire la natura și sfera eventualelor drepturi exclusive acordate. Statele membre facilitează accesul central la aceste rapoarte, de exemplu prin intermediul unui portal de internet comun. **Comisia pregătește un rezumat al acestor rapoarte și îl transmite Parlamentului European și Consiliului în toate limbile de lucru.** [AM 58]

(b) La alineatul (2), se inserează următoarea literă:

„(d) data de început preconizată și durata contractului de servicii publice.”

8. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) La alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Fără a aduce atingere alineatului (3), atribuirea contractelor de servicii publice de transport feroviar, ~~cu excepția altor~~ **care se referă la transportul rutier și la alte** moduri de transport pe șine precum metrourele, ~~tramvaiele sau tramvaiele,~~ **sistemele tren-tramvai** se conformează articolului 5 ~~alineatul (3)~~ începând cu 3 decembrie 2019. ~~Toate~~ **De la 3 decembrie 2022,** contractele de servicii publice pentru ~~alte moduri de transport pe șine și de transport rutier trebuie să fi fost atribuite~~ **transportul public feroviar de călători se atribuie** în conformitate cu articolul 5, ~~alineatul (3) cel târziu~~ Până la 3 decembrie 2019, **2022, autorităților competente responsabile cu elaborarea planurilor de transport public menționate la articolul 2a li se conferă toate competențele necesare pentru atribuirea contractelor de servicii publice în conformitate cu articolul 5.** În ~~perioada~~ **perioadele** de tranziție care se va încheia la 3 decembrie 2019, statele membre iau măsuri pentru a se conforma ~~treptat~~ articolului 5 alineatul (3) cu scopul de a evita probleme structurale grave legate în special de capacitatea de transport.” [AM 59]

(aa) La alineatul (2) se adaugă următorul paragraf:

„În termen de șase luni de la încheierea primei jumătăți a perioadelor de tranziție, statele membre transmit Comisiei un raport privind progresele înregistrate, care subliniază aplicarea oricărei atribuirii treptate de contracte de servicii publice în conformitate cu articolul 5. Pe baza rapoartelor statelor membre privind progresele înregistrate, Comisia poate propune măsuri corespunzătoare adresate statelor membre.” [AM 60]

(b) Se introduce următorul alineat:

„(2a) Contractele de servicii publice pentru transportul public feroviar de călători atribuite direct ~~între 1 ianuarie 2013 și 2~~ **înainte de 3 decembrie 2019** pot continua până la data lor de expirare. Cu toate acestea **2022 care nu respectă articolul 5 expiră**, în orice caz, ~~ele nu continuă după 31 decembrie 2022~~ **cel târziu la ... (*)**.” [AM 61]

(*) 10 ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament (a actului de modificare – 2013/0028(COD)).

Miercuri, 26 februarie 2014

(c) La alineatul (3), ultima teză din al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Contractele menționate la litera (d) pot continua până la expirare, cu condiția de a fi fost încheiate pentru o durată limitată similară cu duratele menționate la articolul 4.”.

9. Se introduce următorul articol:

„Articolul 9a

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul pentru spațiul feroviar unic european instituit de articolul 62 din Directiva 2012/34/UE. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(*) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. **Prezentul regulament este disponibil în forma sa consolidată cu Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 pe care îl modifică în termen de trei luni de la data publicării sale.** [AM 62]

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la ...,

Pentru Parlamentul European

Președintele

Pentru Consiliu

Președintele

Miercuri, 26 februarie 2014

P7_TA(2014)0149

Interoperabilitatea sistemului feroviar ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind interoperabilitatea sistemului feroviar în Uniunea Europeană (reformare) (COM(2013)0030 – C7-0027/2013 – 2013/0015(COD))

(Procedura legislativă ordinară – reformare)

(2017/C 285/54)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2013)0030),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2), articolul 91 alineatul (1) și articolele 170 și 171 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0027/2013),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizele motivate prezentate de către Parlamentul Lituaniei și Parlamentul Suediei în cadrul Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, în care se susține că proiectul de act legislativ nu respectă principiul subsidiarității,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 11 iulie 2013 ⁽¹⁾,
 - având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 7 octombrie 2013 ⁽²⁾,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 28 noiembrie 2001 privind utilizarea mai structurată a tehnicii de reformare a actelor legislative ⁽³⁾,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru afaceri juridice din 16 decembrie 2013 adresată Comisiei pentru transport și turism în conformitate cu articolul 87 alineatul (3) din Regulamentul de procedură,
 - având în vedere articolele 87 și 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru transport și turism și avizul Comisiei pentru dezvoltare regională (A7-0033/2014),
- A. întrucât grupul de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei consideră că propunerea în cauză nu conține nicio modificare de fond în afara celor care au fost identificate ca atare în propunere și întrucât, în ceea ce privește codificarea dispozițiilor neschimbate din actele precedente cu respectivele modificări, propunerea se limitează la o simplă codificare a actelor existente, fără modificări de fond ale acestora,
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare, modificată pentru a ține seama de recomandările grupului de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 327, 12.11.2013, p. 122.

⁽²⁾ JO C 356, 5.12.2013, p. 92.

⁽³⁾ JO C 77, 28.3.2002, p.1.

Miercuri, 26 februarie 2014

P7_TC1-COD(2013)0015

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 26 februarie 2014 în vederea adoptării Directivei 2014/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind interoperabilitatea sistemului feroviar în Uniunea Europeană (Reformare)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 91 alineatul (1), articolul 170 și articolul 171,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 2008/57/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ a fost modificată în mod substanțial de mai multe ori. Deoarece urmează să fie efectuate modificări suplimentare, este necesar ca directiva să fie reformată din motive de claritate.
- (2) Pentru a permite cetățenilor Uniunii, operatorilor economici, precum și autorităților regionale și locale să beneficieze pe deplin de avantajele care decurg din realizarea unui spațiu fără frontiere interne **și pentru a îndeplini obiectivul de coeziune teritorială**, este recomandabil, în special, să se îmbunătățească interconectarea și interoperabilitatea rețelelor feroviare naționale, precum și accesul la aceste rețele **inclusiv pentru pasagerii cu handicap**, prin punerea în aplicare a oricăror măsuri care se pot dovedi necesare în domeniul armonizării standardelor tehnice. [AM 1]
- (3) Urmărirea obiectivului interoperabilității în cadrul sistemului feroviar al Uniunii ar trebui să conducă la definirea unui nivel optim de armonizare tehnică și să permită facilitarea, îmbunătățirea și dezvoltarea serviciilor de transport feroviar ~~internă~~ internațional în cadrul Uniunii Europene și cu țări terțe, precum și să contribuie la crearea treptată a pieței interne de echipamente și servicii pentru construcția, reînnoirea, modernizarea și exploatarea sistemului feroviar în cadrul Uniunii. [AM 2]
- (4) Exploatarea comercială a trenurilor pe tot cuprinsul rețelei feroviare necesită în special o compatibilitate excelentă între caracteristicile infrastructurii și cele ale vehiculelor, precum și o interconectare eficientă a sistemelor de informare, **de și comunicare și de emitere a biletelor** ale diferiților administratori de infrastructură și ale diverselor întreprinderi feroviare. Nivelurile de performanță, siguranța, calitatea serviciilor și costurile depind de compatibilitatea și interconectarea ce se vor realiza îndeosebi prin interoperabilitatea sistemului feroviar. [AM 3]
- (5) Cadrul de reglementare în domeniul feroviar ar trebui să traseze responsabilități clare în vederea asigurării respectării normelor sanitare, **sociale**, de siguranță și privind protecția consumatorilor care se aplică rețelelor de căi ferate. [AM 4]
- (6) Există diferențe majore între normele de drept intern și normele și specificațiile tehnice interne aplicabile sistemelor, subsistemelor și componentelor feroviare, deoarece acestea încorporează tehnici care sunt specifice industriilor naționale și prescriu dimensiuni și dispozitive specifice, precum și unele caracteristici speciale. Această situație împiedică trenurile să circule fără impedimente pe tot cuprinsul Uniunii **și să profite de avantajele standardizării și ale economiilor de scară în cadrul pieței unice**. [AM 5]

⁽¹⁾ JO C 327, 12.11.2013, p. 122.⁽²⁾ JO C 356, 5.12.2013, p. 92.⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 26 februarie 2014.⁽⁴⁾ Directiva 2008/57/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 privind interoperabilitatea sistemului feroviar în Comunitate (JO L 191, 18.7.2008, p. 1).

Miercuri, 26 februarie 2014

- (7) În decursul anilor, această situație a generat legături foarte strânse între industriile feroviare naționale și căile ferate naționale, în detrimentul unei deschideri veritabile a piețelor care să permită apariția de noi societăți pe piață. Pentru a-și spori competitivitatea lor la nivel mondial, aceste industrii necesită o piață europeană deschisă, competitivă.
- (8) Prin urmare, se recomandă să fie definite cerințe esențiale referitoare la interoperabilitatea în domeniul feroviar, pentru întreaga Uniune, care ar trebui aplicate sistemului feroviar al acesteia.
- (9) Elaborarea unor specificații tehnice de interoperabilitate (STI-uri) a demonstrat necesitatea de a fi clarificat raportul între cerințele esențiale și STI-uri, pe de o parte, și standardele europene și alte documente cu caracter normativ, pe de altă parte. În special, ar trebui să se facă o distincție clară între standardele sau părțile din standarde care este necesar să devină obligatorii în vederea realizării obiectivelor prezentei directive și standardele „armonizate” care au fost elaborate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾. În cazurile în care este strict necesar, STI-urile pot face o trimitere expresă la standarde sau specificații europene, care devin obligatorii din momentul în care STI respectivă este aplicabilă.
- (10) Pentru a spori cu adevărat competitivitatea sectorului feroviar al Uniunii fără a denatura concurența între principalii actori ai sistemului feroviar, este necesar ca STI-urile să fie elaborate cu respectarea principiilor deschiderii, consensului și transparenței, definite în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 1025/2012.
- (11) Calitatea serviciilor feroviare din Uniune depinde, printre altele, de o compatibilitate excelentă între caracteristicile rețelei, în sensul cel mai larg, inclusiv părțile fixe ale tuturor subsistemelor vizate, și cele ale vehiculelor, inclusiv ale componentelor de bord ale tuturor subsistemelor vizate. Nivelurile de performanță, siguranța, calitatea serviciilor și costurile depind de această compatibilitate.
- (12) O STI stabilește toate condițiile pe care ar trebui să le îndeplinească un element constitutiv de interoperabilitate și procedura care trebuie urmată pentru evaluarea conformității. În plus, este necesar să se precizeze faptul că fiecare element constitutiv ar trebui să treacă prin procedura de evaluare a conformității și a adecvării pentru utilizarea indicată în STI-uri și să fie însoțit de certificatul corespunzător.
- (13) La elaborarea unor noi STI-uri ar trebui să se urmărească întotdeauna asigurarea compatibilității cu sistemul existent. Acest lucru va contribui la promovarea competitivității sistemului feroviar și la prevenirea unor costuri suplimentare inutile generate de necesitatea de a moderniza sau reînnoi subsistemele existente pentru a asigura compatibilitatea inversă. În cazurile excepționale în care nu va fi posibilă asigurarea compatibilității, STI-urile pot stabili cadrul necesar pentru a se decide dacă subsistemul existent necesită o nouă decizie sau autorizație de punere în funcțiune și termenele aferente.
- (14) Din motive de siguranță, se impune atribuirea unui cod de identificare fiecărui vehicul pus în funcțiune. Vehiculul ar trebui să fie ulterior înregistrat într-un registru național al vehiculelor. Registrele ar trebui să poată fi consultate de toate statele membre și de anumiți operatori economici din Uniune. Registrele naționale ale vehiculelor ar trebui să fie unitare în ceea ce privește formatul datelor. În consecință, acestea ar trebui să intre sub incidența unor specificații funcționale și tehnice comune.
- (15) Dacă anumite aspecte tehnice corespunzătoare cerințelor esențiale nu pot fi tratate în mod explicit într-o STI, astfel de aspecte care încă necesită să fie abordate sunt identificate ca puncte deschise într-o anexă la respectiva STI. Pentru aceste puncte deschise, până la finalizarea STI, se aplică normele naționale.
- (16) Ar trebui să se precizeze procedura de urmat în cazul cerințelor esențiale aplicabile unui subsistem care nu au fost încă tratate în STI corespunzătoare. Într-un astfel de caz, organismele cărora le revine răspunderea procedurilor de evaluare a conformității și de verificare ar trebui să fie organismele notificate menționate la articolul 17 din Directiva 2008/57/CE.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 316, 14.11.2012, p. 12).

Miercuri, 26 februarie 2014

- (17) Directiva 2008/57/CE se aplică întregului sistem feroviar din cadrul Uniunii, iar domeniul de aplicare al STI-urilor este extins pentru a include și vehiculele și rețelele neincluse în sistemul feroviar transeuropean. Prin urmare, anexa I ar trebui simplificată prin eliminarea trimerelor specifice la sistemul feroviar transeuropean.
- (18) Specificațiile funcționale și tehnice care trebuie respectate de subsisteme și de interfețele acestora pot varia în funcție de utilizarea subsistemelor, de exemplu în funcție de categoriile de linii și vehicule.
- (19) Pentru a asigura punerea în aplicare progresivă a interoperabilității feroviare în întreaga Uniune și reducerea treptată a diversității sistemelor existente, STI-urile ar trebui să specifice dispozițiile care se aplică în cazul reînnoirii sau modernizării subsistemelor existente și pot să specifice termene limită pentru definitivarea sistemului vizat.
- (20) Ținând seama de abordarea treptată pentru eliminarea obstacolelor din calea interoperabilității sistemului feroviar și, prin urmare, de timpul necesar pentru adoptarea STI-urilor, ar trebui luate măsuri pentru a se evita o situație în care statele membre adoptă noi norme naționale ori inițiază proiecte care sporesc diversitatea sistemului actual.
- (21) Pentru a elimina obstacolele din calea interoperabilității și ca urmare a extinderii domeniului de aplicare al STI-urilor la întregul sistem feroviar din Uniune, este necesar să se reducă treptat volumul de norme naționale. Normele naționale ar trebui să se împartă în norme strict legate de cerințele locale și norme necesare pentru a acoperi punctele deschise din STI-uri. Al doilea tip de norme ar trebui eliminate treptat ca urmare a închiderii punctelor deschise din STI-uri.
- (22) Adoptarea unei abordări treptate respectă nevoile speciale ale obiectivului de interoperabilitate a sistemului feroviar, caracterizat prin existența unor vehicule și infrastructuri naționale învechite care necesită investiții mari pentru adaptare și înnoire, și trebuie să se acorde o atenție specială pentru a nu sancționa din punct de vedere economic căile ferate, în raport cu alte moduri de transport.
- (23) Având în vedere întinderea și complexitatea sistemului feroviar, s-a dovedit necesar, din motive practice, ca acest sistem să fie divizat în următoarele subsisteme: infrastructură, control-comandă și semnalizare terestre, control-comandă și semnalizare la bord, energie, material rulant, exploatare și gestionarea traficului, întreținere, aplicații telematice pentru serviciile de călători și transport de marfă. Pentru fiecare dintre aceste subsisteme trebuie să fie precizate cerințele esențiale și trebuie să fie stabilite specificațiile tehnice, îndeosebi cele privind elementele constitutive și interfețele, astfel încât să fie respectate aceste cerințe esențiale. Același sistem este divizat în capital fix și circulant, care cuprinde, pe de o parte, rețeaua, compusă din linii, stații, terminale și orice alte echipamente fixe necesare pentru asigurarea exploatării continue și în condiții de siguranță a sistemului, și, pe de altă parte, toate vehiculele care circulă în această rețea. Prin urmare, în înțelesul prezentei directive, un vehicul este compus dintr-un subsistem (material rulant) și, după caz, alte subsisteme (în special subsistemul control-comandă și semnalizare la bord). **Deși sistemul este divizat în mai multe elemente, Agenția Europeană a Căilor Ferate („agenția”) ar trebui să aibă o privire de ansamblu asupra acestuia în vederea garantării siguranței și a interoperabilității.** [AM 6]
- (24) Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap la care Uniunea este parte stabilește accesibilitatea ca fiind unul dintre principiile sale generale și impune statelor parte să ia măsurile adecvate pentru a garanta accesul persoanelor cu handicap în condiții egale cu celelalte persoane, inclusiv prin elaborarea, promulgarea și monitorizarea punerii în aplicare a unor standarde și îndrumări minime privind accesibilitatea. Prin urmare, accesibilitatea **pentru persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă** este o cerință importantă pentru interoperabilitatea sistemului feroviar, **în conformitate cu legislația Uniunii privind călătorii cu mobilitate redusă.** [AM 7]
- (25) Punerea în aplicare a dispozițiilor privind interoperabilitatea sistemului feroviar nu ar trebui să genereze bariere nejustificate din perspectiva raportului cost-beneficiu pentru păstrarea rețelei feroviare existente în fiecare stat membru, dar ar trebui să nu piardă din vedere obiectivul interoperabilității.
- (26) STI-urile au, de asemenea, un impact asupra condițiilor de utilizare a transportului feroviar de către beneficiari și, în consecință, este necesar să fie consultați beneficiarii, **inclusiv organizațiile persoanelor cu handicap,** asupra aspectelor care îi privesc. [AM 8]

Miercuri, 26 februarie 2014

- (27) Fiecare stat membru interesat ar trebui să aibă posibilitatea de a aplica anumite STI-uri într-un număr limitat de situații temeinic justificate. Este necesar să se definească în mod clar aceste situații, precum și procedurile care trebuie urmate în cazul neaplicării STI.
- (28) Elaborarea STI-urilor și aplicarea lor la sistemul feroviar nu ar trebui să împiedice inovația tehnologică, care ar trebui să fie direcționată spre ameliorarea performanțelor economice.
- (29) Pentru respectarea dispozițiilor corespunzătoare privind procedurile de achiziții din sectorul feroviar și, în special, ale Directivei 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, entitățile contractante ar trebui să includă specificațiile tehnice în documentațiile generale sau în condițiile contractuale pentru fiecare contract. În acest scop, este necesar să se elaboreze un set de norme, care să servească drept referințe pentru aceste specificații tehnice.
- (30) Ar fi în interesul Uniunii să existe un sistem internațional de standardizare capabil să genereze standarde care să fie utilizate efectiv de cei implicați în comerțul internațional și care să respecte cerințele politicii Uniunii. Prin urmare, organizațiile europene de standardizare ar trebui să continue cooperarea lor cu organismele de standardizare internaționale.
- (31) Părțile contractante urmează să definească cerințele suplimentare necesare pentru completarea specificațiilor europene sau a altor standarde. Aceste specificații ar trebui să respecte cerințele esențiale care au fost armonizate la nivelul Uniunii și pe care trebuie să le îndeplinească sistemul feroviar.
- (32) Procedurile care reglementează metodele de evaluare a conformității sau a adecvării elementelor constitutive la utilizarea propusă ar trebui să aibă la bază utilizarea modulelor care intră sub incidența Deciziei 2010/713/UE a Comisiei ⁽²⁾. În măsura posibilului și în scopul promovării dezvoltării industriale, se recomandă elaborarea unor proceduri care să implice un sistem de asigurare a calității.
- (33) Conformitatea elementelor constitutive este legată în principal de domeniul lor de utilizare, pentru a garanta interoperabilitatea sistemului și nu numai circulația lor liberă pe piața Uniunii. Ar trebui să fie evaluat gradul de adecvare la utilizarea propusă a elementelor constitutive care au un rol decisiv din punctul de vedere al siguranței, disponibilității sau economiei sistemului. De aceea, nu este necesar ca fabricantul să aplice marcajul „CE” pe elementele constitutive care sunt reglementate prin dispozițiile prezentei directive. Pe baza evaluării conformității și/sau a adecvării pentru utilizare, declarația de conformitate a fabricantului ar trebui să fie suficientă.
- (34) Cu toate acestea, producătorii sunt obligați să aplice marcajul „CE” pe anumite componente, pentru a certifica conformitatea acestora cu alte dispoziții ale Uniunii aplicabile.
- (35) La data intrării în vigoare a unei STI, o serie de elemente constitutive de interoperabilitate se comercializează deja. Ar trebui să se prevadă o perioadă de tranziție, astfel încât aceste elemente constitutive să poată fi integrate într-un subsistem chiar și în cazul în care nu respectă cu strictețe respectiva STI.
- (36) Subsistemele care constituie sistemul feroviar ar trebui supuse unei proceduri de verificare. Această verificare ar trebui să permită entităților responsabile cu punerea lor în funcțiune să se asigure că în etapele de proiectare, construcție și punere în funcțiune rezultatele concordă cu reglementările și normele tehnice, precum și cu dispozițiile operaționale în vigoare. Ea ar trebui, de asemenea, să permită producătorilor să se bazeze pe principiul egalității de tratament în orice stat membru.
- (37) După punerea în funcțiune a unui subsistem, ar trebui să fie asigurată exploatarea și întreținerea acestuia în conformitate cu cerințele esențiale aplicabile. În temeiul Directivei .../.../UE a Parlamentului European și a Consiliului (Directiva privind siguranța feroviară) ⁽³⁾, răspunderea pentru îndeplinirea acestor cerințe aparține, pentru subsistemul corespunzător, administratorului de infrastructură sau întreprinderii feroviare respective.

⁽¹⁾ Directiva 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale (JO L 134, 30.4.2004, p. 1).

⁽²⁾ Deciziei 2010/713/UE a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind modulele pentru procedurile de evaluare a conformității și a adecvării pentru utilizare, precum și de verificare CE care trebuie utilizate în specificațiile tehnice de interoperabilitate adoptate în temeiul Directivei 2008/57/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 319, 4.12.2010, p. 1-52).

⁽³⁾ Directiva .../.../UE a Parlamentului European și a Consiliului din ... (JO L ...).

Miercuri, 26 februarie 2014

- (38) Ar trebui să fie clarificată procedura de punere în funcțiune a vehiculelor și instalațiilor fixe, avându-se în vedere responsabilitățile administratorilor de infrastructură și ale întreprinderilor feroviare.
- (39) Pentru a facilita punerea în funcțiune a vehiculelor și pentru a reduce sarcina administrativă, noțiunea unei autorizații de introducere pe piață a unui vehicul, valabilă în întreaga Uniune, ar trebui inclusă drept condiție prealabilă pentru ca întreprinderile feroviare să poată pune în funcțiune un vehicul. În plus, această noțiune corespunde mai bine Deciziei nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾.
- (39a) ***Pentru a crea un spațiu feroviar unic european, a reduce costurile și durata procedurilor de autorizare și a îmbunătăți siguranța feroviară, procedurile de autorizare trebuie raționalizate și armonizate la nivelul Uniunii. Aceasta impune o distribuire clară a sarcinilor și responsabilităților între agenție și autoritățile naționale de siguranță pe parcursul perioadei de tranziție.***

Agenția ar trebui să utilizeze expertiza valoroasă, cunoștințele locale și experiența autorităților naționale de siguranță. Aceasta ar trebui să delege sarcini și responsabilități specifice autorităților naționale de siguranță în temeiul unor acorduri contractuale, astfel cum sunt descrise la articolul 22a, însă ar trebui să ia decizia finală în cadrul tuturor procedurilor de autorizare. [AM 9]

- (40) Pentru a se asigura trasabilitatea vehiculelor și a istoricului acestora, referințele autorizațiilor de introducere pe piață ale vehiculelor ar trebui înregistrate împreună cu celelalte date referitoare la vehicule. [AM 10]
- (41) STI-urile ar trebui să specifice procedurile de verificare a compatibilității dintre vehicule și rețea după eliberarea autorizației de introducere pe piață a vehiculelor și înainte de decizia de punere în funcțiune ***începerea unei noi exploatare***. [AM 11]
- (42) Pentru a ajuta întreprinderile feroviare să decidă cu privire la punerea în funcțiune a unui vehicul și pentru a se evita verificările redundante și sarcinile administrative inutile, normele naționale ar trebui, de asemenea, clasificate pentru a se stabili echivalența între normele naționale din state membre diferite care se referă la aceleași subiecte.
- (43) Organismele notificate cărora le revine răspunderea pentru examinarea procedurilor de evaluare a conformității și a adecvării la utilizare a elementelor constitutive, împreună cu procedura de evaluare a subsistemelor, ar trebui să-și coordoneze deciziile cât mai atent posibil, îndeosebi în absența specificațiilor europene.
- (44) Acreditarea transparentă, prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, care să asigure nivelul necesar de încredere în certificatele de conformitate, ar trebui considerată de autoritățile publice naționale din întreaga Uniune drept mijlocul preferat de demonstrare a competenței tehnice a organismelor notificate și, mutatis mutandis, a organismelor desemnate să verifice conformitatea cu normele naționale. Cu toate acestea, autoritățile naționale pot considera că dispun de mijloacele adecvate pentru a realiza ele însele această evaluare. În asemenea cazuri, în vederea asigurării nivelului adecvat de credibilitate a evaluărilor realizate de alte autorități naționale, acestea ar trebui să furnizeze Comisiei și celorlalte state membre documentele justificative necesare pentru a demonstra că organismele de evaluare a conformității evaluate respectă cerințele legale corespunzătoare.
- (45) Prezenta directivă ar trebui să se limiteze la stabilirea cerințelor de interoperabilitate pentru elementele constitutive și subsistemele de interoperabilitate. Pentru a facilita respectarea cerințelor menționate, este necesar să se prevadă prezumția de conformitate a elementelor constitutive și subsistemelor de interoperabilitate care respectă standardele armonizate adoptate în concordanță cu Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 în scopul formulării specificațiilor tehnice detaliate ale cerințelor respective.
- (46) STI-urile ar trebui revizuite periodic. În cazurile în care se descoperă deficiențe în STI-uri, ar trebui să se solicite Agenției emiterea unui aviz care, în anumite condiții, ar putea fi publicat și folosit de toate părțile interesate (inclusiv de către industrie și organismele notificate) drept mijloc acceptabil de conformitate până la revizuirea STI-urilor respective.

⁽¹⁾ Deciziei nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 iulie 2008 privind un cadru comun pentru comercializarea produselor și de abrogare a Deciziei 93/465/CEE a Consiliului (JO L 218, 13.8.2008, p. 82).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 (JO L 218, 13.8.2008, p. 30).

Miercuri, 26 februarie 2014

- (46a) **Măsurile de reglementare ar trebui completate de inițiative care vizează acordarea de sprijin financiar tehnologiilor inovatoare și interoperabile din sectorul feroviar, cum ar fi proiectul „Shift2Rail”. [AM 12]**
- (47) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume interoperabilitatea la nivelul Uniunii a sistemului feroviar, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre în mod individual, întrucât niciun stat membru nu este în măsură să adopte măsurile necesare pentru realizarea acestui grad de interoperabilitate, și, în consecință, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (48) ~~În scopul de a modifica anumite~~ **În vederea modificării anumitor** elemente neesențiale din prezenta directivă, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei referitor la ~~în ceea ce privește~~ adaptarea la progresul tehnic a anexei II ~~în ceea ce privește~~ **privind** divizarea sistemului feroviar în subsisteme și descrierea acestor subsisteme, conținutul STI-urilor și modificările aduse STI-urilor, inclusiv modificările necesare pentru a remedia deficiențele din STI-uri, **domeniul de aplicare și conținutul declarației „CE” de conformitate și de adecvare pentru utilizare a elementelor constitutive de interoperabilitate, procedurile de verificare pentru subsisteme, inclusiv principiile generale, conținutul, procedura și documentele legate de procedura „CE” de verificare și de procedura de verificare în cazul normelor naționale.** Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia trebuie să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu. [AM 13]
- (49) În vederea soluționării deficiențelor descoperite în STI-uri, Comisia ar trebui să adopte acte delegate de modificare a STI-urilor respective prin procedură de urgență.
- (50) Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare pentru a se asigura punerea în aplicare a articolului 6 alineatul (1) din prezenta directivă referitor la mandatul agenției de a elabora STI-uri și modificări ale acestora și de a furniza Comisiei recomandările relevante.
- (51) Pentru a asigura condiții uniforme de implementare a prezentei directive, Comisia ar trebui să fie investită cu competențe de executare cu privire la: conținutul dosarului care trebuie să însoțească cererea de neaplicare a uneia sau mai multor STI-uri sau a unor părți ale acestora, detaliile, formatul și modalitățile de transmitere ale respectivului dosar; ~~domeniul de aplicare și conținutul declarației~~ **formatul și detaliile informațiilor incluse în declarația CE** de conformitate și de adecvare pentru utilizare a elementelor constitutive de interoperabilitate, ~~formatul și detaliile cu privire la informațiile incluse în aceasta;~~ clasificarea normelor naționale notificate în diferite grupe, cu scopul de a facilita verificările compatibilității dintre echipamentele fixe și mobile; ~~procedurile de verificare pentru subsisteme, inclusiv principiile generale, conținutul, procedura și documentele legate de procedura de verificare „CE”, precum și de procedura de verificare în cazul normelor naționale;~~ modelele de declarație de verificare „CE” și de declarație de verificare în cazul normelor naționale și modelele de documente cuprinse în dosarul tehnic care trebuie să însoțească declarația de verificare; specificațiile comune referitoare la conținutul, formatul datelor, arhitectura funcțională și tehnică, modul de operare și regulile de introducere și consultare a datelor pentru registrul de infrastructură. Aceste competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾. [AM 14]
- (52) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative, statele membre și-au luat angajamentul de a adăuga la notificarea măsurilor lor de transpunere, în cazuri justificate, unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

Miercuri, 26 februarie 2014

- (53) Obligația de a transpune prezenta directivă în dreptul intern ar trebui limitată la acele dispoziții care reprezintă o modificare de fond față de directivele anterioare. Obligația de a transpune dispozițiile care rămân nemodificate decurge din directivele anterioare.
- (54) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre referitoare la termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor menționate în anexa IV partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL 1 DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

- (1) Prezenta directivă stabilește condițiile care trebuie să fie îndeplinite pentru realizarea interoperabilității în sistemul feroviar al Uniunii într-un mod care să asigure compatibilitatea cu dispozițiile Directivei .../.../UE [Directiva privind siguranța feroviară]. Aceste condiții se referă la proiectarea, construirea, punerea în funcțiune, modernizarea, reînnoirea, exploatarea și întreținerea elementelor acestui sistem, precum și calificarea profesională și condițiile de sănătate și de siguranță ale personalului care contribuie la exploatarea și întreținerea sa. **Urmărirea acestui obiectiv presupune în mod obligatoriu stabilirea unui nivel optim de armonizare tehnică, care să facă posibilă participarea la crearea treptată a pieței interne de echipamente și servicii pentru construcția, reînnoirea, modernizarea și exploatarea sistemului feroviar din Uniune.** [AM 15]
- (2) Prezenta directivă stabilește, pentru fiecare subsistem, dispozițiile referitoare la elementele constitutive de interoperabilitate, la interfețe și proceduri, precum și condițiile de compatibilitate generală a sistemului feroviar, necesare pentru realizarea interoperabilității sale.
- (3) ~~Următoarele sisteme sunt excluse~~ **Statele membre pot exclude** din domeniul de aplicare al prezentei directive **măsurilor prin care se pune în aplicare prezenta directivă:** [AM 16]
- (a) metrourele, tramvaiele, **trenurile cu rol de tramvai** și sistemele feroviare ușoare; [AM 17]
- (b) rețelele care sunt separate din punct de vedere funcțional de restul sistemului feroviar și sunt destinate exclusiv exploatarea de către serviciile locale, urbane sau suburbane de transport de călători, precum și întreprinderile feroviare care operează exclusiv pe aceste rețele.
- (ba) infrastructura feroviară privată și vehiculele care sunt utilizate exclusiv pe o astfel de infrastructură, atunci când aceasta este utilizată doar de proprietarul său pentru propriile operațiuni de transport de marfă;** [AM 19]
- (bb) infrastructura și vehiculele rezervate pentru o utilizare strict locală, istorică sau turistică.** [AM 20]
- (4) ~~Statele membre pot exclude din domeniul de aplicare al măsurilor prin care se pune în aplicare prezenta directivă:~~
- (a) ~~infrastructura feroviară privată și vehiculele care sunt utilizate exclusiv pe o astfel de infrastructură, dacă există, și exclusiv în folosul proprietarului pentru propriile operațiuni de transport de marfă;~~
- (b) ~~infrastructura și vehiculele rezervate pentru o utilizare strict locală, istorică sau turistică.~~ [AM 21]

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive:

- (1) „sistemul feroviar al Uniunii” înseamnă elementele **sistemelor feroviare convenționale și de mare viteză** enumerate în anexa I **punctele 1 și 2;** [AM 22]

Miercuri, 26 februarie 2014

- (2) „interoperabilitate” înseamnă capacitatea unui sistem feroviar de a permite deplasarea sigură și neîntreruptă a trenurilor care ating nivelurile necesare de performanță pentru aceste linii. **Această capacitate depinde de toate condițiile tehnice, operaționale și de reglementare care trebuie îndeplinite în vederea respectării cerințelor esențiale;** [AM 23]
- (3) „vehicul” înseamnă un vehicul feroviar capabil să circule pe ~~propriile~~ roți pe liniile de cale ferată, cu sau fără tracțiune, ~~cu o compunere fixă sau variabilă~~. Un vehicul este alcătuit din unul sau mai multe subsisteme structurale și funcționale; [AM 24]
- (4) „rețea” înseamnă liniile, stațiile, terminalele și orice echipamente fixe necesare pentru asigurarea exploatarei continue și în condiții de siguranță a sistemului feroviar;
- (5) „subsisteme” înseamnă părțile structurale și funcționale ale sistemului feroviar, așa cum se indică în anexa II;
- (5a) **„subsistem mobil” înseamnă subsistemul material rulant, subsistemul control-comandă și semnalizare la bord și vehiculul, atunci când este compus dintr-un subsistem;** [AM 25]
- (6) „elemente constitutive de interoperabilitate” înseamnă orice componentă elementară, grup de componente, subansamblu sau ansamblu complet din echipamentul încorporat sau destinat să fie încorporat într-un subsistem, de care depinde, direct sau indirect, interoperabilitatea sistemului feroviar, inclusiv atât obiectele tangibile, cât și cele intangibile;
- (7) „cerințe esențiale” înseamnă toate condițiile precizate în anexa III, pe care trebuie să le îndeplinească sistemul feroviar, subsistemele și elementele constitutive de interoperabilitate, inclusiv interfețele;
- (8) „specificație europeană” înseamnă o specificație tehnică comună, o aprobare tehnică europeană conform definiției din anexa XXI la Directiva 2004/17/CE sau un standard european conform definiției de la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012;
- (9) „specificație tehnică de interoperabilitate” (STI) înseamnă o specificație adoptată în conformitate cu prezenta directivă pe care trebuie să o respecte fiecare subsistem sau parte de subsistem pentru a îndeplini cerințele esențiale și a asigura interoperabilitatea sistemului feroviar;
- (9a) **„organism de evaluare a conformității” înseamnă un organism care a fost notificat sau desemnat ca fiind responsabil de activitățile de evaluare a conformității, inclusiv etalonare, încercare, certificare și inspecție. Un organism de evaluare a conformității este clasificat ca „organism notificat” după notificarea existenței sale de către un stat membru. Un organism de evaluare a conformității este clasificat ca „organism desemnat” după desemnarea sa de către un stat membru;** [AM 27]
- (10) „parametri de bază” înseamnă orice condiție tehnică, operațională sau de reglementare care este esențială pentru interoperabilitate și care este specificată în STI-urile aplicabile;
- (11) „caz special” înseamnă orice parte a sistemului feroviar care necesită includerea unor dispoziții speciale în STI-uri, temporare sau definitive, din cauza constrângerilor geografice, topografice sau de mediu urban sau de compatibilitate cu sistemul existent, în special, linii și rețele de cale ferată izolate de rețeaua Uniunii, gabaritul, ecartamentul sau entraxa liniilor de cale ferată și vehiculele destinate exclusiv utilizării locale, regionale sau istorice, precum și vehiculele provenite din țări sau destinate acestora;
- (12) „modernizare” înseamnă orice lucrare de modificare **majoră** a unui subsistem sau a unei părți a acestuia care duce la modificarea dosarului tehnic ce însoțește declarația de verificare „CE”, în cazul în care există un astfel de dosar, și care îmbunătățește performanțele generale ale subsistemului;. **În cazul în care modificarea care urmează să fie făcută privește un subsistem sau un vehicul, STI relevantă indică dacă modificarea respectivă trebuie considerată ca fiind majoră și, dacă da, motivele care justifică această clasificare.** [AM 28]
- (13) „reînnoire” înseamnă orice lucrare **majoră** de înlocuire a unui subsistem sau a unei părți a acestuia care nu modifică performanțele generale ale subsistemului;. **În cazul în care înlocuirea care urmează să fie făcută privește un subsistem sau un vehicul, STI relevantă indică dacă modificarea respectivă trebuie considerată ca fiind majoră și, dacă da, motivele care justifică această clasificare** [AM 29].
- (14) „sistem feroviar existent” înseamnă structura compusă din liniile și instalațiile fixe ale sistemului feroviar existent, precum și vehiculele, de toate categoriile și originile, care se deplasează pe această infrastructură;

Miercuri, 26 februarie 2014

- (15) „înlocuire în cadrul întreținerii” înseamnă orice înlocuire de componente cu piese având funcții și performanțe identice în cadrul întreținerii preventive sau de remediere;
- (16) „punere în funcțiune” înseamnă toate operațiunile prin care un subsistem sau un vehicul este dat în exploatare;
- (17) „parte contractantă” înseamnă o entitate, publică sau privată, care comandă proiectarea și/sau construirea sau reînnoirea sau modernizarea unui subsistem. Entitatea în cauză poate fi o întreprindere feroviară, un administrator de infrastructură sau un deținător, **o entitate responsabilă de întreținere** sau un concesionar responsabil pentru desfășurarea unui proiect; [AM 30]
- (18) „deținător” înseamnă persoana sau entitatea care exploatează un vehicul ca mijloc de transport, fie că este proprietarul vehiculului, fie că are dreptul de a-l utiliza, și este înregistrată ca atare în ~~Registrul național al~~ **registrele vehiculelor (RNV) menționat la articolul 44 menționate la articolele 43 și 43a**; [AM 31]
- (18a) „proprietar” înseamnă persoana sau entitatea care este proprietarul vehiculului și este înregistrată ca atare în registrele vehiculelor menționate la articolele 43 și 43a**; [AM 32]
- (19) „proiect într-un stadiu avansat de dezvoltare” înseamnă orice proiect al cărui stadiu de planificare/construcție a atins un punct în care o schimbare în specificațiile tehnice ar putea compromite viabilitatea proiectului așa cum a fost prevăzut;
- (20) „standard armonizat” înseamnă un standard european conform definiției de la articolul 2 punctul 1 litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012;
- (21) „autoritate națională de siguranță” înseamnă o „autoritate de siguranță”, astfel cum este definită la articolul 3 din Directiva .../.../UE [Directiva privind siguranța feroviară];
- (22) „tip” înseamnă un tip de vehicul ce definește caracteristicile de proiectare de bază ale vehiculului care fac obiectul unui certificat de examinare a tipului sau a proiectului descris în modulul de verificare relevant;
- (23) „serie” înseamnă un număr de vehicule identice aparținând unui singur tip de model;
- (24) „entitate responsabilă de întreținere” înseamnă o entitate care răspunde de întreținere conform definiției de la articolul 3 din Directiva .../.../UE [Directiva privind siguranța feroviară];
- (25) „sistem feroviar ușor” înseamnă un sistem de transport feroviar urban și/sau suburban cu o capacitate și viteze mai mici decât sistemul feroviar greu și sistemul de metrou, dar cu o capacitate și viteze mai mari decât sistemele de tramvai. Sistemele feroviare ușoare pot avea propria prioritate de trecere sau o pot împărți cu traficul rutier și, de obicei, nu schimbă vehicule cu sistemele care transportă călători sau marfă pe distanțe lungi;
- (26) „norme naționale” înseamnă toate normele obligatorii **notificate de un stat membru** care cuprind cerințele tehnice sau de siguranță feroviară impuse la nivelul statelor membre și aplicabile ~~întreprinderilor feroviare~~ **actorilor din domeniul feroviar**, indiferent de organismul emitent; [AM 33]
- (27) „stare de funcționare nominală” înseamnă modul normal de funcționare, precum și condițiile de avarie (inclusiv uzură) previzibile, în limitele și condițiile de utilizare specificate în dosarele tehnice și de întreținere;
- (27a) „zonă de utilizare” înseamnă rețeaua sau rețelele din Uniune, fie dintr-un stat membru, fie dintr-un grup de state membre, cu care un vehicul este compatibil din punct de vedere tehnic, conform dosarului său tehnic**; [AM 34]
- (27b) „rețea feroviară izolată” înseamnă rețeaua feroviară a unui stat membru sau o porțiune a acesteia, cu un ecartament de 1 520 mm, care este, din punct de vedere geografic sau tehnic, distinctă de rețeaua europeană cu ecartament nominal standard (1 435 mm – denumit în continuare „ecartament standard”), și care, alături de țări terțe, este bine integrată în rețeaua feroviară cu ecartament de 1 520 mm, dar este izolată de rețeaua standard a Uniunii**; [AM 35]
- (28) „mijloace acceptabile de conformitate” înseamnă avize neobligatorii emise de agenție pentru a defini mijloace de stabilire a conformității cu cerințele esențiale, **pentru a compensa temporar deficiențele unei STI până la modificarea acesteia**; [AM 36]

Miercuri, 26 februarie 2014

- (28a) **„mijloace naționale acceptabile de conformitate” înseamnă alte mijloace de conformitate prevăzute într-un stat membru, care oferă o prezumție de conformitate cu secțiunea relevantă din normele naționale. Aceste mijloace naționale acceptabile de conformitate sunt notificate agenției. [AM 37]**
- (29) „introducere pe piață” înseamnă prima punere la dispoziție pe piața Uniunii a unui element constitutiv de interoperabilitate, subsistem sau vehicul gata să funcționeze în starea de funcționare nominală;
- (30) „fabricant” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care fabrică un element constitutiv de interoperabilitate sau un subsistem ori care îl dă spre proiectare sau spre fabricare și îl comercializează sub numele sau marca sa;
- (31) „reprezentant autorizat” înseamnă orice persoană fizică sau juridică stabilită în Uniune care a primit un mandat scris din partea unui fabricant **sau a unei părți contractante** pentru a acționa în numele acestuia **său** în legătură cu sarcini specificate; [AM 38]
- (32) „specificație tehnică” înseamnă un document care stabilește cerințele tehnice pe care trebuie să le îndeplinească un produs, **subsistem**, proces sau serviciu; [AM 39]
- (33) „acreditare” are semnificația care i s-a atribuit prin Regulamentul (CE) nr. 765/2008;
- (34) „organism național de acreditare” are semnificația care i s-a atribuit prin Regulamentul (CE) nr. 765/2008;
- (35) „evaluare a conformității” înseamnă procesul prin care se arată dacă s-au îndeplinit cerințele specificate pentru un produs, un proces, un serviciu, un sistem, o persoană sau un organism;
- (36) „organism de evaluare a conformității” înseamnă un organism care efectuează activități de evaluare a conformității, inclusiv etalonare, încercare, certificare și inspecție;
- (37) „persoană cu handicap și persoană cu mobilitate redusă” înseamnă orice persoană care suferă de o deficiență fizică, mentală, intelectuală sau senzorială, permanentă sau temporară, care, în interacțiune cu diverse obstacole, o poate împiedica să utilizeze deplin și efectiv mijloacele de transport, în condiții de egalitate cu alți călători, sau orice persoană a cărei mobilitate la utilizarea transportului este redusă din cauza vârstei **și care are nevoie, prin urmare, de servicii speciale**; [AM 40]
- (38) „administrator de infrastructură” înseamnă un administrator de infrastructură conform definiției de la articolul 3 din Directiva .../... UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ [privind instituirea spațiului feroviar unic european];
- (39) „întreprindere feroviară” înseamnă o întreprindere feroviară conform definiției de la articolul 3 din Directiva .../.../UE [privind instituirea spațiului feroviar unic european] și orice altă întreprindere publică sau privată, a cărei activitate este de a furniza transport feroviar de mărfuri și/sau de călători, tracțiunea fiind asigurată de această întreprindere. Acest termen include și întreprinderile care asigură numai tracțiunea.

Articolul 3

Cerințe esențiale

- (1) Sistemul feroviar, subsistemele și elementele de interoperabilitate, inclusiv interfețele, respectă cerințele esențiale aplicabile.
- (2) Specificațiile tehnice menționate la articolul 34 din Directiva 2004/17/CE, necesare pentru a completa specificațiile europene sau alte standarde care se aplică la nivelul Uniunii, nu contravin cerințelor esențiale.

(2a) Nicio persoană nu poate fi discriminată, direct sau indirect, pe baza unui handicap. Pentru ca toți cetățenii Uniunii să se poată bucura de beneficiile instituirii unui spațiu fără frontiere interne, statele membre asigură existența unui sistem feroviar fără bariere. [AM 41]

⁽¹⁾ Directiva .../... UE a Parlamentului European și a Consiliului din ... [privind instituirea spațiului feroviar unic european] (JO L ...).

Miercuri, 26 februarie 2014

CAPITOLUL II
SPECIFICAȚII TEHNICE DE INTEROPERABILITATE

Articolul 4

Conținutul specificațiilor tehnice de interoperabilitate

- (1) Fiecare subsistem definit în anexa II intră sub incidența unei STI. După caz, un subsistem poate intra sub incidența mai multor STI-uri, iar sub incidența unei STI pot intra mai multe subsisteme.
- (2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 46 referitor la adaptarea la progresul tehnic a anexei II în ceea ce privește divizarea sistemului feroviar în subsisteme și descrierea acestor subsisteme.
- (3) Subsistemele ~~trebuie să fie~~ **fixe sunt** conforme cu STI-urile în vigoare la data ~~punerii lor~~ **primei numiri a unui organism notificat și cel târziu la data acordării autorizațiilor de construcție. Vehiculele sunt** în funcțiune, a modernizării sau a reînnoirii lor, în conformitate cu prezenta directivă; **STI-urile și respectă normele naționale în vigoare la data primei numiri a unui organism notificat.** Această conformitate este menținută și această respectare a normelor sunt menținute în permanență pe durata utilizării subsistemului. [AM 42]
- (4) Fiecare STI:
- (a) prezintă domeniul său de aplicare (partea de rețea sau vehicule menționate în anexa I; subsistemul sau partea de subsistem menționate în anexa II);
 - (b) stabilește cerințele esențiale pentru subsistemul în cauză și interfețele acestuia cu alte subsisteme;
 - (c) definește specificațiile funcționale și tehnice care trebuie respectate de către subsistem și interfețele sale cu alte subsisteme. În cazul în care este necesar, aceste specificații pot varia în conformitate cu utilizarea subsistemului;
 - (d) determină elementele constitutive de interoperabilitate și interfețele care trebuie să facă obiectul specificațiilor europene, inclusiv al standardelor europene, care sunt necesare pentru realizarea interoperabilității în cadrul sistemului feroviar. **Aceasta include identificarea pieselor de schimb feroviare care trebuie standardizate în conformitate cu articolul 41 din Regulamentul (UE) nr. .../... al Parlamentului European și al Consiliului** ⁽¹⁾. **Lista pieselor de schimb care trebuie standardizate, inclusiv piesele existente, este inclusă în fiecare STI;** [AM 43]
 - (e) indică, pentru fiecare caz luat în considerare, procedurile care urmează să fie utilizate în vederea evaluării conformității sau a adecvării pentru utilizare a elementelor constitutive de interoperabilitate, pe de o parte, sau a verificării „CE” a subsistemelor, pe de altă parte. Aceste proceduri se bazează pe modulele definite în Decizia 2010/713/UE;
 - (f) indică strategia de aplicare a STI-urilor. În special, este necesar să se precizeze etapele care trebuie finalizate în vederea realizării unei tranziții treptate de la situația existentă la situația finală, în care respectarea STI-urilor este generalizată, inclusiv, ~~acolo unde este necesar,~~ să se fixeze termene de finalizare a acestor etape. **Calendarul de stabilire a etapelor este legat de o evaluare care să analizeze costurile și beneficiile estimate ale punerii în aplicare a acestuia și repercusiunile prevăzute asupra operatorilor și agenților economici afectați;** [AM 44]
 - (g) indică, pentru personalul respectiv, calificările profesionale și condițiile de sănătate și de siguranță la locul de muncă necesare pentru exploatarea și întreținerea subsistemului în cauză, precum și pentru aplicarea STI-urilor.
 - (h) indică dispozițiile aplicabile subsistemelor și tipurilor de vehicule existente, în special în cazul modernizării și al reînnoirii, cu și fără o nouă autorizație sau decizie de punere în funcțiune;

⁽¹⁾ **Regulamentul (UE) nr. .../... al Parlamentului European și al Consiliului din ... privind Agenția pentru Căi Ferate a Uniunii Europene și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 881/2004 (JO L ...).**

Miercuri, 26 februarie 2014

- (i) indică parametrii care trebuie verificați ~~de întreprinderea feroviară și procedurile care trebuie aplicate pentru verificarea acestor parametri după eliberarea autorizației de introducere pe piață a vehiculului și înainte de decizia de punere în funcțiune~~ pentru a se asigura compatibilitatea dintre vehicule și rutele pe care acestea sunt destinate să fie folosite. [AM 45]
- (ia) **indică parametrii specifici care trebuie verificați și furnizează descrieri privind reînnoirea, îmbunătățirea sau înlocuirea pieselor de schimb sau a elementelor constitutive de interoperabilitate care fac obiectul articolului 21 alineatul (3).** [AM 46]
- (5) Fiecare STI este elaborată plecându-se de la examinarea subsistemului existent și indică un subsistem-țintă care poate fi obținut în mod progresiv și într-un interval de timp rezonabil. În acest fel, adoptarea treptată a STI-urilor și respectarea lor facilitează realizarea progresivă a interoperabilității sistemului feroviar în respectivul interval de timp.
- (6) STI-urile mențin în mod corespunzător compatibilitatea sistemului feroviar existent al fiecărui stat membru. În acest scop, pot fi prevăzute cazuri speciale pentru fiecare STI, atât în ceea ce privește rețeaua, cât și în ceea ce privește vehiculele, mai ales în ceea ce privește gabaritul, ecartamentul sau entraxa liniilor de cale ferată, precum și vehiculele provenite din țări sau destinate acestora. Pentru fiecare caz specific, STI-urile prevăd modalitățile de aplicare a elementelor din standard prevăzute la alineatul (4) literele (c)-(g).
- (7) În cazul în care anumite aspecte tehnice corespunzătoare cerințelor esențiale nu pot fi tratate în mod explicit într-o STI, acestea se identifică în mod clar într-o anexă la STI ca puncte deschise.
- (8) STI-urile nu împiedică statele membre să adopte decizii referitoare la utilizarea infrastructurilor pentru deplasarea vehiculelor care nu intră sub incidența STI-urilor.
- (9) Atunci când acest lucru este absolut necesar pentru realizarea obiectivului prezentei directive, STI-urile pot conține o trimitere explicită, clar identificată, la standarde sau specificații europene sau internaționale sau la documente tehnice publicate de agenție. În astfel de cazuri, aceste standarde, specificații (sau părți relevante din acestea) sau documente tehnice sunt considerate anexe la STI respectivă și devin obligatorii din momentul în care STI este aplicabilă. În lipsa unor astfel de standarde, specificații sau documente tehnice și până la elaborarea acestora, se poate face trimitere la alte acte normative identificate în mod clar, care sunt ușor accesibile și care se află în domeniul public.

Articolul 5

Elaborarea, adoptarea și revizuirea STI-urilor

- (1) Comisia emite un mandat agenției pentru ca aceasta să elaboreze STI-urile și modificările aduse acestora, precum și să furnizeze Comisiei recomandările relevante.
- (1a) Elaborarea, adoptarea și revizuirea fiecărei STI, inclusiv parametrii fundamentali, țin seama de costurile și beneficiile estimate ale tuturor soluțiilor tehnice avute în vedere, împreună cu interfețele dintre ele, astfel încât să se definească și să se pună în aplicare soluțiile cele mai viabile.** [AM 47]
- (2) Fiecare proiect de STI se elaborează în următoarele etape.
- (a) Agenția identifică parametrii fundamentali pentru STI respectivă, precum și interfețele cu celelalte subsisteme și oricare alte caz specific necesar. Pentru fiecare dintre acești parametri și interfețe, se prezintă cele mai avantajoase soluții alternative, însoțite de justificări tehnice și economice.
- (b) Agenția elaborează proiectul de STI pe baza acestor parametri fundamentali. După caz, agenția ține seama de progresul tehnic, de lucrările de standardizare realizate deja, de grupurile de lucru stabilite deja și de lucrările de cercetare recunoscute.

La proiectul de STI se anexează o evaluare globală a costurilor și a beneficiilor estimate prin punerea în aplicare a STI-urilor. Această evaluare indică consecințele scontate pentru toți operatorii și agenții economici în cauză **și tine seama în mod cuvenit de cerințele Directivei .../.../UE [Directiva privind siguranța feroviară]. Statele membre participă la evaluare furnizând, dacă este cazul, datele necesare.** [AM 48]

- (3) Pentru a ține seama de evoluția tehnologiei sau de cerințele sociale, agenția elaborează STI-urile și modificările acestora în temeiul mandatului menționat la alineatul (1) în conformitate cu articolele 4 și 15 din Regulamentul (UE) nr. .../... [Regulamentul privind agenția] și respectând principiile deschiderii, consensului și transparenței, definite în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 1025/2012.

Miercuri, 26 februarie 2014

(4) ~~Pe perioada lucrărilor~~ **Comitetul prevăzut la articolul 48 este informat cu regularitate în legătură cu lucrările** de elaborare a STI-urilor. ~~Pe perioada acestor lucrări, la cererea comitetului,~~ **Comisia poate formula formulează** orice termeni de referință sau orice recomandări utile privind conceperea STI-urilor și analiza costuri-beneficii. În special, Comisia poate solicita, **la cererea unui stat membru**, să se examineze unele soluții alternative, iar evaluarea costurilor și beneficiilor acestor soluții alternative să fie menționată în raportul anexat la proiectul de STI. [AM 49]

(5) În cazul în care trebuie puse în funcțiune simultan subsisteme diferite, din motive de compatibilitate tehnică, datele intrării în vigoare a STI-urilor corespunzătoare trebuie să coincidă.

(6) Elaborarea, adoptarea și revizuirea STI-urilor țin seama de opinia utilizatorilor, în privința caracteristicilor care au o influență directă asupra condițiilor în care aceștia utilizează subsistemele. În acest scop, agenția consultă asociații și organisme care îi reprezintă pe utilizatori, în timpul fazelor de elaborare și de revizuire a STI-urilor. Aceasta anexează la proiectul de STI un raport privind rezultatele acestei consultări.

(7) În conformitate cu articolul 6 din Regulamentul (UE) nr. .../... [Regulamentul privind agenția], agenția întocmește și actualizează periodic lista asociațiilor și a organismelor care îi reprezintă pe utilizatori și care trebuie consultate. Această listă **cuprinde în mod obligatoriu asociații și organisme reprezentative din toate statele membre și** poate fi reexaminată și actualizată la solicitarea unui stat membru sau la inițiativa Comisiei. [AM 50]

(8) Elaborarea, adoptarea și revizuirea STI-urilor iau în considerare avizul partenerilor sociali, **reprezentativi din toate statele membre** în privința condițiilor menționate la articolul 4 alineatul (3) ~~(4)~~ litera (g) **și în orice altă STI care afectează direct sau indirect personalul implicat**. În acest scop, agenția consultă partenerii sociali înainte de a prezenta Comisiei recomandări cu privire la STI-uri și la modificările aduse acestora. Partenerii sociali sunt consultați în cadrul comitetului de dialog sectorial instituit în conformitate cu Decizia 98/500/CE a Comisiei ⁽¹⁾. Partenerii sociali își emit avizul în termen de trei luni. [AM 51]

(9) Atunci când revizuirea unei STI conduce la o modificare a cerințelor, noua versiune a STI asigură compatibilitatea cu subsistemele puse în funcțiune în conformitate cu versiunile anterioare ale STI.

(10) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 46, acte delegate referitoare la STI-uri și la modificările acestora.

În cazul în care se descoperă deficiențe în STI-uri în conformitate cu articolul 6, actelor delegate adoptate în temeiul prezentului articol li se aplică procedura prevăzută la articolul 47 dacă există motive imperative de urgență care impun acest lucru.

Articolul 6

Deficiențe ale STI-urilor

(1) Dacă, după adoptarea unei STI, se constată că aceasta prezintă o deficiență, respectiva STI se modifică în conformitate cu articolul 5 alineatul (3).

(2) Până la revizuirea STI, Comisia poate solicita un aviz din partea agenției. Comisia analizează avizul agenției și informează statele membre în legătură cu concluziile sale.

(3) La cererea Comisiei, avizele agenției menționate la alineatul (2) constituie mijloace acceptabile de punere în conformitate în vederea îndeplinirii cerințelor esențiale și, prin urmare, pot fi folosite pentru evaluarea proiectelor.

(3a) Un membru al rețelei de organisme reprezentative poate acționa în calitate de solicitant pentru a solicita avize cu privire la deficiențele din cadrul STI-urilor prin intermediul Comisiei. Solicitantul este informat cu privire la decizia luată. Comisia prezintă în mod convenit motivele care stau la baza oricărui refuz. [AM 52]

⁽¹⁾ Decizia 98/500/CE a Comisiei din 20 mai 1998 privind constituirea comitetelor de dialog sectorial, menite să promoveze dialogul între partenerii sociali la nivel european (JO L 225, 12.8.1998, p. 27).

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 7

Neaplicarea STI-urilor

- (1) Se permite statelor membre să nu aplice una sau mai multe STI-uri sau părți ale acestora în următoarele cazuri:
- (a) pentru un proiect de subsistem nou sau de parte a acestuia, pentru reînnoirea sau modernizarea unui sistem existent sau a unei părți a acestuia sau pentru orice element menționat la articolul 1 alineatul (1) care se află într-un stadiu avansat de dezvoltare sau care face obiectul unui contract în curs de executare la data aplicării acestor STI-uri;
 - (b) în cazul în care, în urma unui accident sau a unui dezastru natural, condițiile pentru refacerea rapidă a rețelei nu permit, din punct de vedere economic sau tehnic, aplicarea parțială sau totală a STI-urilor pertinente. În acest caz, neaplicarea STI-urilor este limitată în timp;
 - (c) pentru orice proiect de reînnoire, extindere sau modernizare a unui subsistem existent sau a unei părți a acestuia, în cazul în care aplicarea acestor STI-uri ar compromite **grav** viabilitatea economică a proiectului. [AM 53]
- (2) În cazul menționat la alineatul (1) litera (a), fiecare stat membru transmite Comisiei, în termen de un an de la data intrării în vigoare a fiecărei STI, o listă de proiecte care se desfășoară pe teritoriul său și care se află într-un stadiu avansat de dezvoltare.
- (3) În toate cazurile menționate la alineatul (1), statul membru în cauză prezintă Comisiei o cerere de neaplicare a STI în care se precizează și dispozițiile alternative pe care statul membru intenționează să le aplice în locul respectivei STI. Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, conținutul dosarului care însoțește cererea de neaplicare a uneia sau mai multor STI-uri sau părți din acestea, detaliile, formatul și modalitățile de transmitere ale respectivului dosar. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (3). Comisia verifică respectivul dosar, analizează dispozițiile alternative pe care statul membru intenționează să le aplice în locul STI, decide dacă acceptă sau nu cererea de neaplicare a STI și informează statul membru cu privire la decizia luată.
- (4) Până la adoptarea deciziei Comisiei, statul membru poate aplica fără întârziere dispozițiile alternative menționate la alineatul (3).
- (5) Comisia adoptă o decizie în termen de patru luni de la prezentarea cererii susținute de dosarul complet. În absența unei astfel de decizii, cererea este considerată acceptată.
- (6) Toate statele membre sunt informate cu privire la rezultatele analizelor și rezultatele procedurii prevăzute la alineatul (3).

CAPITOLUL III

ELEMENTELE CONSTITUTIVE DE INTEROPERABILITATE

Articolul 8

Introducerea pe piață a elementelor constitutive de interoperabilitate

- (1) Statele membre adoptă toate măsurile necesare pentru a se asigura că elementele constitutive de interoperabilitate:
- (a) sunt introduse pe piață numai dacă permit realizarea interoperabilității în cadrul sistemului feroviar și respectă în același timp cerințele esențiale;
 - (b) sunt folosite în domeniul **zona** lor de utilizare ~~conform destinației~~ **prevăzută în conformitate cu zona de utilizare definită la articolul 2 punctul (27a)** și sunt instalate și întreținute în mod corespunzător. [AM 54]

Aceste dispoziții nu împiedică introducerea pe piață a acestor elemente constitutive pentru alte aplicații.

- (2) Statele membre nu pot, pe teritoriul lor și prevalându-se de prezenta directivă, să interzică, să limiteze ori să împiedice introducerea pe piață a elementelor constitutive de interoperabilitate destinate utilizării în sistemul feroviar, dacă acestea respectă prezenta directivă. În speță, ele nu pot impune verificări care au fost deja efectuate în cadrul procedurii privind declarația „CE” de conformitate sau de adecvare pentru utilizare.

Miercuri, 26 februarie 2014

Un stat membru nu poate să interzică, să limiteze sau să împiedice punerea în funcțiune a elementelor constitutive de interoperabilitate care au fost recunoscute pentru o zonă pentru care acestea sunt destinate dacă zona respectivă este situată pe teritoriul său. [AM 55]

Comisia stabilește, prin intermediul unor ~~este împuternicită să adopte~~ acte de punere în aplicare, **delegate în conformitate cu articolul 46 în ceea ce privește** domeniul de aplicare și conținutul declarației CE de conformitate și de adecvare pentru utilizare a elementelor constitutive de interoperabilitate, ~~formatul și detaliile cu privire la informațiile incluse în aceasta.~~ Respectiv ~~acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (3).~~ **[AM 56]**

(2a) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, formatul și detaliile informațiilor incluse în declarația „CE” de conformitate și de adecvare pentru utilizare a elementelor constitutive de interoperabilitate. Respectiv ~~acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (3).~~ [AM 57]

Articolul 9

Conformitate și adecvare pentru utilizare

- (1) Statele membre și agenția consideră ca fiind interoperabile și îndeplinind cerințele esențiale acele elemente constitutive de interoperabilitate care fac obiectul declarației „CE” de conformitate sau de adecvare pentru utilizare.
- (2) Orice element constitutiv de interoperabilitate este supus procedurii de evaluare a conformității și a adecvării pentru utilizarea indicată în respectiva STI și este însoțit de certificatul corespunzător.
- (3) Statele membre și agenția consideră că un element constitutiv de interoperabilitate îndeplinește cerințele esențiale în cazul în care respectă condițiile prevăzute în respectiva STI sau în specificațiile europene corespunzătoare, realizate pentru respectarea acestor condiții.
- (4) Piese de schimb pentru subsisteme care sunt deja puse în funcțiune în momentul intrării în vigoare a STI corespunzătoare pot fi instalate în aceste subsisteme fără a fi nevoie să facă obiectul procedurii menționate la alineatul (2).
- (5) STI-urile pot prevedea o perioadă tranzitorie pentru produsele feroviare identificate de STI-urile respective ca elemente constitutive de interoperabilitate care au fost deja introduse pe piață în momentul intrării în vigoare a STI-urilor. Aceste elemente constitutive trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute la articolul 8 alineatul (1).

Articolul 10

Procedură pentru declarația „CE” de conformitate sau de adecvare pentru utilizare

- (1) Pentru a elibera declarația „CE” de conformitate sau de adecvare pentru utilizare a unui element constitutiv de interoperabilitate, fabricantul sau reprezentantul său autorizat din cadrul Uniunii aplică dispozițiile prezentate în STI-urile relevante.
- (2) În cazul în care STI corespunzătoare impune acest lucru, evaluarea conformității sau a adecvării pentru utilizare a unui element constitutiv de interoperabilitate este efectuată de organismul de evaluare a conformității notificat căruia fabricantul sau reprezentantul său autorizat din cadrul Uniunii i-a prezentat cererea.
- (3) Atunci când elementele constitutive de interoperabilitate intră sub incidența altor directive ale Uniunii, care privesc alte aspecte, declarația „CE” de conformitate sau de adecvare pentru utilizare precizează că aceste elemente constitutive de interoperabilitate respectă și cerințele acestor directive.
- (4) Atunci când nici fabricantul, nici reprezentantul său autorizat nu a respectat obligațiile prevăzute la alineatele (1) și (3), aceste obligații revin oricărei persoane care introduce pe piață elemente constitutive de interoperabilitate. Aceleași obligații se aplică oricărei persoane care assemblează elemente constitutive de interoperabilitate sau părți ale acestora având diverse origini sau care produce elemente constitutive de interoperabilitate pentru uz propriu, în scopul prezentei directive.
- (5) Pentru a evita introducerea pe piață a unor elemente constitutive de interoperabilitate care nu sunt conforme cu cerințele esențiale și fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 11:

Miercuri, 26 februarie 2014

- (a) în fiecare caz în care un stat membru constată că declarația „CE” de conformitate a fost întocmită în mod necorespunzător, fabricantului sau reprezentantului său autorizat din cadrul Uniunii i se solicită, în cazul în care este necesar, să aducă elementul constitutiv de interoperabilitate la o stare de conformitate și să nu mai încalce normele, în condițiile formulate de statul membru;
- (b) atunci când neconformitatea se menține, statul membru adoptă toate măsurile adecvate pentru a restrânge sau a interzice introducerea pe piață a elementului constitutiv de interoperabilitate în cauză ori pentru a se asigura că acesta este retras de pe piață în conformitate cu procedurile prevăzute la articolul 11.

Articolul 11

Neconformitatea elementelor constitutive de interoperabilitate cu cerințele esențiale

(1) Atunci când constată că este puțin probabil ca unul dintre elementele constitutive de interoperabilitate care face obiectul declarației „CE” de conformitate sau de adecvare pentru utilizare și care a fost introdus pe piață să respecte cerințele esențiale dacă este utilizat cu destinația propusă, un stat membru ia măsurile necesare pentru a-i restrânge domeniul de aplicare, a interzice utilizarea sa, a-l retrage de pe piață sau a-l rechema. Statul membru informează de îndată Comisia și celelalte state membre cu privire la măsurile adoptate și motivează decizia sa, precizând în special dacă lipsa conformității are drept cauză:

- (a) neîndeplinirea cerințelor esențiale;
- (b) aplicarea incorectă a specificațiilor europene, atunci când se are în vedere aplicarea unor astfel de specificații;
- (c) inadecvarea specificațiilor europene.

(2) ~~Comisia consultă Agenția, pe baza unui mandat din partea Comisiei, inițiază, de îndată, procesul de consultare cu părțile interesate cât mai repede posibil. Atunci când, în cauză și, în orice caz, în termen de 20 de zile. În urma consultării, Comisia agenția stabilește ea dacă~~ măsura este justificată; ~~ea~~. **Agenția** informează de îndată **Comisia**, statul membru care a avut inițiativa cu privire la aceasta. ~~Atunci când, după consultare, Comisia stabilește că măsura este nejustificată, ea informează de îndată statul membru care a avut inițiativa în privința respectivă, precum și fabricantul sau reprezentantul său autorizat din cadrul Uniunii. [AM 58]~~

(3) Atunci când un element constitutiv de interoperabilitate care face obiectul declarației „CE” de conformitate nu îndeplinește cerințele, statul membru competent adoptă măsuri adecvate împotriva oricărei persoane care a întocmit declarația și informează Comisia și celelalte state membre cu privire la aceasta.

(4) ~~Comisia se asigură că statele membre sunt în permanență informate asupra derulării și a rezultatelor acelei proceduri. [AM 59]~~

CAPITOLUL IV

SUBSISTEME

Articolul 12

Libera circulație a subsistemelor

Fără a aduce atingere dispozițiilor capitolului V, statele membre, prevalându-se de această directivă, nu pot să interzică, să limiteze ori să împiedice, pe teritoriul lor, construcția, punerea în funcțiune și exploatarea subsistemelor structurale din componența sistemului feroviar care respectă cerințele esențiale. În special, statele membre nu pot solicita verificări care au fost deja efectuate:

- (a) ca parte a procedurii de acordare a declarației de verificare „CE”; sau
- (b) într-un alt stat membru, înainte sau după intrarea în vigoare a prezentei directive, în vederea verificării conformității cu cerințe identice în condiții identice de exploatare.

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 13

Conformitatea cu STI-urile și cu normele naționale

(1) Statele membre și agenția consideră ca fiind interoperabile și îndeplinind cerințele esențiale subsistemele structurale din componența sistemului feroviar care fac, **după caz**, obiectul unei declarații de verificare „CE” **stabilite prin raportare la STI-uri, în conformitate cu articolul 15 sau al declarației de verificare stabilită prin raportare la normele naționale notificate, în conformitate cu articolul 15a, sau al ambelor.** [AM 60]

~~(2) Verificarea interoperabilității, în conformitate cu cerințele esențiale, pentru un subsistem structural din componența sistemului feroviar se stabilește prin raportare la STI-uri și la normele naționale notificate conform alineatului (3).~~ [AM 61]

(2a) Deciziile privind acordarea de autorizații se bazează pe STI și pe normele naționale notificate aplicabile la data depunerii cererii. [AM 62]

(3) Statele membre întocmesc, pentru fiecare subsistem, o listă a normelor naționale utilizate pentru aplicarea cerințelor ~~în~~ **și/sau a mijloacelor naționale acceptabile de conformitate în** următoarele cazuri: [AM 63]

- (a) atunci când STI-urile nu acoperă integral anumite aspecte care corespund cerințelor esențiale (puncte deschise);
- (b) atunci când a fost notificată neaplicarea uneia sau mai multor STI-uri sau a unor părți ale acestora în temeiul articolului 7;
- (c) atunci când un caz special impune aplicarea unor norme tehnice care nu sunt incluse în STI relevantă;
- (d) în cazul normelor naționale folosite pentru a descrie sistemele existente.

(da) în cazul rețelelor și vehiculelor care nu fac obiectul STI-urilor; [AM 64]

(db) din motive de siguranță specifice unuia sau mai multor state membre, cu condiția să fie justificate și fără a aduce atingere prerogativelor agenției. [AM 65]

(4) Statele membre desemnează organismele responsabile cu elaborarea, în cazul acestor norme tehnice, a declarației de verificare CE menționate la articolul 15.

Articolul 14

Norme naționale

(1) Statele membre notifică Comisiei **și agenției** lista normelor naționale ~~menționate~~ **utilizate, astfel cum se menționează** la articolul 13 alineatul (3), **în următoarele cazuri:** [AM 66]

- (a) ori de câte ori se modifică lista cu normele; ~~sau~~ [AM 67]
- (b) ~~după depunerea unei cereri~~ **atunci când se depune o cerere** de neaplicare a unei STI în conformitate cu articolul 7; ~~sau~~ [AM 68]
- (c) după publicarea STI în cauză sau a revizuirii acesteia, în vederea eliminării normelor naționale care devin redundante în urma închiderii punctelor deschise din STI-uri.

(ca) în cazul în care norma sau normele naționale nu au fost notificate până la data intrării în vigoare a prezentei directive; [AM 69]

(1a) În termen de o lună de la intrarea în vigoare a prezentei directive, statele membre notifică Comisiei orice normă națională în vigoare care nu a fost notificată până la data respectivă. [AM 70]

(2) Statele membre notifică ~~agenției și Comisiei~~ textul integral al normelor naționale existente prin intermediul sistemului informatic adecvat în conformitate cu articolul 23 din Regulamentul (UE) nr. .../... [Regulamentul privind agenția]. [AM 71]

Miercuri, 26 februarie 2014

(3) Statele membre pot stabili noi norme naționale numai în următoarele cazuri:

- (a) în cazul în care o STI nu respectă în întregime cerințele esențiale;
- (b) ca măsură preventivă de urgență, în special în urma unui accident.

(4) Dacă un stat membru intenționează să introducă o nouă normă națională, acesta ~~notifică~~ **prezintă** proiectul agenției și Comisiei **spre analiză cu cel puțin trei luni înainte de intrarea în vigoare prevăzută a noii norme propuse, precizând motivul de introducere a acesteia, în conformitate cu articolul 21 din Regulamentul (UE) nr. .../... [Regulamentul privind agenția]**, prin intermediul sistemului informatic adecvat în conformitate cu articolul 23 din respectivul Regulament]. [AM 72]

(4a) Atunci când notifică o normă națională existentă sau o nouă normă, statele membre dovedesc necesitatea acestei norme pentru a satisface o cerință esențială care nu este deja acoperită de STI-ul relevant. Statele membre nu sunt autorizate să notifice o normă națională fără a dovedi necesitatea acesteia.

Agenția are la dispoziție două luni pentru a examina proiectul de normă și pentru a adresa o recomandare Comisiei. Comisia aprobă sau respinge proiectul de normă. Doar în cazul măsurilor preventive de urgență, statele membre pot adopta și aplica o nouă normă fără întârziere, iar respectiva normă este valabilă două luni. Dacă o astfel de normă vizează mai multe state membre, Comisia, în cooperare cu agenția și cu autoritățile naționale de siguranță, armonizează norma la nivelul Uniunii. [AM 73]

(5) Statele membre se asigură că normele naționale, inclusiv cele care acoperă interfețele între vehicule și rețea, sunt puse la dispoziție gratuit, într-o limbă pe care poate fi înțeleasă de către toate părțile vizate.

(6) Statele membre pot decide să nu notifice normele și restricțiile strict locale. În astfel de cazuri, statele membre menționează normele și restricțiile respective în registrele de infrastructură menționate la articolul 45.

(7) Normele naționale notificate în temeiul prezentului articol nu sunt supuse procedurii de notificare prevăzute în Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾.

(8) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, clasificarea normelor naționale notificate în diferite grupe, cu scopul de a facilita **acceptarea reciprocă în diferite state membre, precum și** verificările compatibilității dintre echipamentele fixe și mobile. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (3). **Agenția clasifică, în conformitate cu actele de punere în aplicare respective, normele naționale notificate în temeiul prezentului articol și publică registrul corespunzător. Acest registru cuprinde și o listă cu toate mijloacele naționale acceptabile de conformitate.** [AM 74]

Agenția clasifică, în conformitate cu actele de punere în aplicare menționate în primul paragraf, normele naționale care sunt notificate în conformitate cu prezentul articol.

(9) Agenția examinează proiectele de norme naționale și normele naționale în vigoare în conformitate cu procedurile prevăzute la articolele 21 și 22 din Regulamentul (UE) nr. .../... [Regulamentul privind agenția].

Articolul 15

Procedura de emitere a declarației de verificare „CE”

(1) Pentru emiterea declarației de verificare „CE”, solicitantul cere organismului de evaluare a conformității notificat pe care l-a selectat în acest scop să aplice procedura de verificare „CE”. Solicitantul poate fi partea contractantă sau fabricantul sau reprezentantul lor autorizat din cadrul Uniunii.

(2) Obligația organismului de evaluare a conformității notificat responsabil de verificarea „CE” a unui subsistem începe din faza de proiectare și acoperă întreaga perioadă de fabricație, până la faza de recepție dinaintea punerii în funcțiune a subsistemului. Aceasta ~~poate~~ include, de asemenea, verificarea interfețelor subsistemului în cauză cu sistemul în care este încorporat, pe baza informațiilor disponibile în STI relevantă și în registrele prevăzute la articolele 44 și 45. [AM 75]

⁽¹⁾ Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul standardelor, reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (JO L 204, 21.7.1998, p. 37).

Miercuri, 26 februarie 2014

(3) Organismul de evaluare a conformității notificat este responsabil de redactarea dosarului tehnic care trebuie să însoțească declarația de verificare „CE”. Acest dosar tehnic conține toate documentele necesare referitoare la caracteristicile subsistemului și, după caz, toate documentele care atestă conformitatea elementelor constitutive de interoperabilitate. Dosarul conține, de asemenea, toate elementele referitoare la condițiile și limitele de utilizare, precum și instrucțiuni referitoare la service, verificare continuă sau periodică, reglare și întreținere.

(4) Orice ~~modificare a dosarului tehnic menționat la alineatul (3) care are impact asupra verificărilor efectuate implică modernizare creează~~ necesitatea emiterii unei noi declarații de verificare „CE”. [AM 76]

(5) Organismul de evaluare a conformității notificat poate emite declarații intermediare de verificare pentru anumite etape ale procedurii de verificare sau anumite părți ale subsistemului. În acest caz, se aplică procedurile de verificare stabilite în conformitate cu alineatul (7) litera (a).

(6) În cazul în care STI-urile relevante permit acest lucru, organismul de evaluare a conformității notificat poate emite certificate de conformitate pentru o serie de subsisteme sau anumite părți ale subsistemelor respective.

(7) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare:

(a) ~~procedurile de verificare pentru subsisteme, inclusiv principiile generale, conținutul, procedura și documentele legate de procedura de verificare „CE” și de procedura de verificare în cazul normelor naționale.~~

(b) ~~modelele de declarație de verificare „CE” și de declarație de verificare în cazul normelor naționale și modelele de documente cuprinse în dosarul tehnic care trebuie să însoțească declarația de verificare.~~

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (3). [AM 78]

(7a) *Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 46 pentru a stabili procedurile de verificare pentru subsisteme, inclusiv principiile generale, conținutul, procedura și documentele legate de procedura de verificare „CE” și de procedura de verificare în cazul normelor naționale.* [AM 79]

(7b) *Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, modelele de declarație de verificare „CE” și de declarație de verificare în cazul normelor naționale și modelele de documente care trebuie să figureze în dosarul tehnic care trebuie să însoțească declarația de verificare.*

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (3). [AM 80]

Articolul 15a

Procedura de emiteră a declarației de verificare în cazul normelor naționale

Procedurile de emiteră a declarației de verificare „CE” menționate la articolul 15 se aplică, de asemenea, dacă este cazul, pentru emiteră declarației de verificare a normelor naționale.

Statele membre desemnează organismele responsabile de efectuarea procedurii de verificare a normelor naționale, în conformitate cu capitolul VI. [AM 77]

Articolul 16

Neconformitatea subsistemelor cu cerințele esențiale

(1) Atunci când constată că un subsistem structural care face obiectul unei declarații de verificare „CE” însoțite de dosarul tehnic nu este pe deplin conform cu prezenta directivă și, în special, nu îndeplinește cerințele esențiale, un stat membru poate solicita efectuarea de verificări suplimentare.

(2) Statul membru solicitant informează imediat Comisia cu privire la verificările suplimentare solicitate și prezintă motivele care le justifică. Comisia consultă părțile interesate.

(3) Statul membru solicitant precizează dacă nerespectarea în întregime a prezentei directive se datorează:

(a) nerespectării cerințelor esențiale sau a unei STI sau aplicării incorecte a unei STI. În acest caz, Comisia informează de îndată statul membru în care își are reședința persoana care a întocmit declarația de verificare „CE” eronată și îi solicită statului membru în cauză să ia măsurile care se impun;

Miercuri, 26 februarie 2014

(b) caracterului inadecvat al unei STI. În acest caz, se aplică procedura de modificare a STI menționată la articolul 6.

Articolul 17

Prezumția de conformitate

Elementele constitutive de interoperabilitate și subsistemele care sunt conforme cu standardele armonizate sau cu părți ale acestora, ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, sunt considerate a fi în conformitate cu cerințele esențiale vizate de standardele respective sau de părți ale acestora, prevăzute în anexa III.

CAPITOLUL V

INTRODUCEREA PE PIAȚĂ ȘI PUNEREA ÎN FUNCȚIUNE

Articolul 18

Punerea în funcțiune a instalațiilor fixe

(1) Subsistemele control-comandă și semnalizare terestre, energie și infrastructură se pun în funcțiune numai dacă sunt proiectate, construite și instalate în așa fel încât să îndeplinească cerințele esențiale prevăzute în anexa III, precum și dacă s-a primit autorizația relevantă în conformitate cu alineatul (2).

(2) Fiecare autoritate națională de siguranță autorizează punerea în funcțiune a subsistemelor energie și infrastructură și a subsistemelor control-comandă și indicarea celor care nu aparțin de ERTMS sau care nu sunt amplasate sau exploatare pe teritoriul statului membru de care aparține. **Autoritățile naționale de siguranță țin seama de avizul agenției atunci când sunt implicate coridoare TEN-T sau tronsoane transfrontaliere.**

Agenția autorizează infrastructurile transfrontaliere cu un singur administrator de infrastructură. [AM 81]

~~Agenția adoptă deciziile de autorizare a punerii în funcțiune a subsistemelor control-comandă și semnalizare terestre amplasate sau exploatare pe întreg teritoriul Uniunii~~ **autorizează ERTMS în strânsă cooperare cu autoritățile naționale de siguranță. Înaintea autorizării ERTMS de către agenție, autoritățile naționale de siguranță dispun de competența de a verifica compatibilitatea funcțională cu rețelele naționale. Agenția asigură punerea în aplicare uniformă a ERTMS în Uniune. [AM 82]**

În ceea ce privește ERTMS, agenția consultă autoritățile naționale de siguranță relevante în termen de o lună de la primirea cererii complete pentru a asigura o dezvoltare coerentă a ERTMS în Uniune. Autoritatea națională de siguranță emite în termen de două luni un aviz destinat agenției cu privire la compatibilitatea tehnică și operațională a subsistemului cu vehiculele prevăzute să funcționeze pe tronsonul în cauză al rețelei. Agenția ține seama, pe cât posibil, de acest aviz înainte de a elibera autorizația, iar în cazul unui dezacord informează autoritatea națională de siguranță, prezentând motivele acestuia. Prezentul articol nu aduce atingere obligațiilor agenției în calitate de autoritate a sistemului în temeiul capitolului 6 din Regulamentul (UE) nr. .../... [Regulamentul privind agenția].

În cazul în care este în dezacord cu evaluarea negativă realizată de o agenție națională de siguranță, agenția informează autoritatea în cauză cu privire la acest lucru, precizând motivele care stau la baza dezacordului său. Agenția și autoritatea națională de siguranță cooperează în vederea obținerii unei evaluări reciproc acceptabile. După caz, astfel cum a fost decis de agenție și de autoritatea națională de siguranță, în acest proces este implicat și solicitantul. Dacă nu se ajunge la o evaluare reciproc acceptabilă în termen de o lună de la data la care agenția a informat autoritatea națională de siguranță cu privire la dezacordul său, agenția își adoptă decizia finală, cu excepția cazului în care autoritatea națională de siguranță a transmis chestiunea spre arbitraj Comisiei de apel instituite în temeiul articolului 51 din Regulamentul (UE) nr. .../... [regulamentul de instituire a agenției]. Comisia de apel decide dacă confirmă sau nu proiectul de decizie a agenției în termen de o lună de la depunerea cererii de către autoritatea națională de siguranță.

Orice decizie de refuz al autorizației de punere în funcțiune a instalațiilor fixe necesită o justificare corespunzătoare din partea agenției. Solicitantul poate prezenta, în termen de o lună de la primirea deciziei negative, o cerere de revizuire a deciziei de către agenție. Cererea este însoțită de o justificare a sa. Agenția are la dispoziție două luni de la data primirii cererii de revizuire pentru a își confirma sau modifica decizia. În cazul în care decizia negativă a agenției este confirmată, solicitantul poate face recurs la Comisia de apel instituită în temeiul articolului 51 din Regulamentul (UE) nr. .../... (Regulamentul de instituire a agenției). [AM 83]

Miercuri, 26 februarie 2014

Agenția și autoritățile naționale de siguranță furnizează îndrumări detaliate cu privire la modul de obținere a autorizațiilor menționate la primul și al doilea paragraf. Solicitanților li se pune la dispoziție în mod gratuit un document de îndrumare pentru depunerea de cereri, în care sunt descrise și explicate cerințele pentru autorizațiile respective și în care se enumeră documentele necesare. Agenția și autoritățile naționale de siguranță cooperează în privința difuzării acestor informații.

(3) Pentru a autoriza punerea în funcțiune a subsistemelor menționate la alineatul (1), autoritatea națională de siguranță sau agenția, în funcție de care dintre acestea este autoritatea competentă după cum se prevede la alineatul (2), trebuie să obțină dovada:

- (a) declarației de verificare CE;
- (b) compatibilității tehnice a acestor subsisteme cu sistemul în care urmează să fie integrate, stabilită pe baza STI-urilor, normelor naționale și registrelor relevante;
- (c) integrarea în siguranță a acestor subsisteme, stabilită pe baza STI-urilor, normelor naționale și registrelor relevante, precum și a metodelor comune de siguranță prevăzute la articolul 6 din Directiva .../.../UE [privind siguranța feroviară].

(ca) declarația de verificare în cazul normelor naționale. [AM 84]

În termen de o lună de la primirea cererii solicitantului, agenția sau autoritatea națională de siguranță, în funcție de care dintre acestea reprezintă autoritatea competentă, informează solicitantul că dosarul este complet sau solicită informații suplimentare relevante, stabilind un termen rezonabil pentru furnizarea acestora. [AM 85]

(4) În cazul reînnoirii sau modernizării subsistemelor existente, solicitantul trebuie să trimită **un dosar care să descrie proiectul** autorității naționale de siguranță (pentru subsistemele energie și infrastructură) ~~sau agenției (și pentru subsistemele control-comandă și semnalizare terestre~~ **care nu aparțin de ERTMS), un dosar care să descrie proiectul sau agenției (pentru ERTMS și pentru infrastructurile transfrontaliere cu un singur administrator de infrastructură).** Autoritatea națională de siguranță și agenția examinează dosarul și decid, pe baza criteriilor de la alineatul (5), dacă este necesară o nouă autorizație de punere în funcțiune. Autoritatea națională de siguranță sau agenția adoptă deciziile respective într-un termen rezonabil prestabilit și, în orice caz, în termen de ~~patru~~ **trei** luni de la primirea tuturor informațiilor relevante. [AM 86]

(5) În cazul reînnoirii sau modernizării subsistemelor existente, este necesară o nouă declarație de verificare „CE”, după cum se prevede la articolul 15 alineatul (4). În plus, este necesară o nouă autorizație de punere în funcțiune atunci când:

- (a) nivelul general de siguranță al subsistemului în cauză poate fi afectat negativ de lucrările avute în vedere; sau
- (b) acest lucru este impus de STI-urile relevante; sau
- (c) acest lucru este impus de planurile naționale de punere în aplicare stabilite de statele membre.

Articolul 19

Introducerea pe piață a subsistemelor mobile

(1) ~~Subsistemul material rulant și sistemul control-comandă și semnalizare la bord~~ **Subsistemele mobile** sunt introduse pe piață de către solicitant numai dacă sunt proiectate, construite și ~~instalate~~ **asamblate** în așa fel încât să îndeplinească cerințele esențiale prevăzute în anexa III. [AM 87]

(2) În special, solicitantul se asigură că a fost furnizată declarația de verificare CE.

(3) În cazul reînnoirii sau modernizării subsistemelor existente, este necesară o nouă declarație de verificare „CE”, după cum se prevede la articolul 15 alineatul (4).

Articolul 20

Autorizația de introducere pe piață a unui vehicul

(1) Un vehicul se introduce pe piață numai după ce a primit o autorizație de introducere pe piață a vehiculului ~~eliberată de agenție~~ în conformitate cu ~~alineatul (5)~~ **prezentul articol.** [AM 88]

Miercuri, 26 februarie 2014

Autorizația vehiculului trebuie să specifice:

- (a) *zona de utilizare;*
- (b) *valorile parametrilor stabiliți în STI-uri și, după caz, în normele naționale, în funcție de relevanța acestora pentru verificarea compatibilității tehnice dintre vehicul și zona de utilizare;*
- (c) *conformitatea vehiculului cu STI-urile și cu seturile de norme naționale relevante în ceea ce privește parametrii menționați la litera (b);*
- (d) *condițiile de utilizare a vehiculului și orice alte restricții. [AM 89]*

(2) *Agencia adoptă deciziile de acordare a autorizațiilor de introducere pe piață a vehiculelor. Respectivul autorizații atestă valorile parametrilor relevanți pentru verificarea compatibilității tehnice dintre vehicul și instalațiile fixe, după cum se prevede în STI-uri. Autorizația de introducere pe piață a unui vehicul furnizează și informații despre conformitatea vehiculului cu STI-urile relevante și cu seturile de norme naționale, referitoare la acești parametri. **Autorizația vehiculului se eliberează pe baza unui dosar al vehiculului sau al tipului de vehicul prezentat de solicitant, care include documente justificative cu privire la:***

— *în ceea ce privește subsistemele mobile care compun vehiculul:*

- (a) *declarația corespunzătoare de verificare în conformitate cu articolul 19;*
- (b) *compatibilitatea tehnică în cadrul vehiculului;*
- (c) *siguranța integrării în cadrul vehiculului;*

— *în ceea ce privește vehiculul:*

compatibilitatea tehnică a vehiculului cu rețelele din zona de utilizare. [AM 90]

Compatibilitatea tehnică se stabilește pe baza STI-urilor relevante și, atunci când este cazul, a normelor și a registrelor naționale. Ori de câte ori sunt necesare teste pentru obținerea unor dovezi documentare cu privire la compatibilitatea tehnică, autoritățile naționale de siguranță vizate pot emite autorizații temporare pe baza cărora solicitantul să utilizeze vehiculul pentru verificări tehnice în rețea. Administratorul de infrastructură, în consultare cu solicitantul, depune toate eforturile pentru a garanta că orice test se poate efectua în termen de o lună de la data primirii cererii solicitantului. Dacă este cazul, autoritatea națională de siguranță ia măsuri pentru a asigura efectuarea testelor. Siguranța integrării subsistemelor în vehicul este stabilită pe baza STI-urilor relevante, metodele comune de siguranță stabilite la articolul 6 din Directiva .../.../UE [privind siguranța feroviară] și, atunci când este cazul, pe baza normelor naționale. [AM 91]

(3) *Agencia acordă o autorizație de introducere pe piață a unui vehicul poate stipula condiții de utilizare a vehiculului și alte restricții autorizație a vehiculului după evaluarea elementelor cuprinse în dosarul menționat la alineatul (2) într-un termen rezonabil prestabilit și, în orice caz, în termen de patru luni de la primirea tuturor informațiilor relevante din partea solicitantului. În termen de o lună, agenția îi comunică solicitantului dacă dosarul este sau nu este complet. Orice decizie negativă referitoare la o cerere trebuie justificată în mod convenit. Autorizațiile sunt recunoscute în toate statele membre.*

Agencia își asumă responsabilitatea deplină pentru autorizațiile pe care le emite. [AM 92]

(3a) *Pe parcursul perioadei de tranziție menționate la articolul 50a, solicitantul poate alege să își depună cererea de autorizare a vehiculului la agenție sau la autoritatea națională de siguranță relevantă. [AM 94]*

(4) *Autorizația de introducere pe piață a unui vehicul se eliberează pe baza unui dosar al vehiculului sau al tipului de vehicul produs de solicitant, care include documente justificative cu privire la:*

- (a) *introducerea pe piață a subsistemelor mobile care compun vehiculul în conformitate cu articolul 19;*

Miercuri, 26 februarie 2014

- (b) compatibilitatea tehnică a subsistemelor menționate la litera (a) în cadrul vehiculului, stabilită pe baza STI-urilor, normelor naționale și registrelor relevante;
- (c) integrarea în siguranță a subsistemelor menționate la litera (a) în vehicul, stabilită pe baza STI-urilor și normelor naționale relevante, precum și a metodelor comune de siguranță prevăzute la articolul 6 din Directiva .../... [privind siguranța sistemului feroviar din Uniune]. [AM 93]

(5) Agenția adoptă deciziile menționate la alineatul (2) într-un termen rezonabil prestabilit și, în orice caz, **Orice decizie de refuz de autorizare a unui vehicul este justificată în mod corespunzător. Solicitantul poate, în termen de patru o lună de la primirea deciziei negative, să solicite ca agenția sau autoritatea națională de siguranță, după caz, să își revizuiască decizia. Agenția sau autoritatea națională de siguranță au la dispoziție două luni de la primirea tuturor informațiilor relevante. Aceste autorizații sunt valabile în toate statele membre data primirii cererii de revizuire pentru a-și confirma sau modifica decizia.** [AM 95]

În cazul în care agenția confirmă o decizie negativă, solicitantul poate face recurs la Comisia de apel desemnată în temeiul articolului 51 din Regulamentul (UE) nr. .../... [Regulamentul de instituire a agenției]. [AM 96]

În cazul în care decizia negativă a unei autorități naționale de siguranță este confirmată, solicitantul poate introduce o cale de atac la organismul de apel desemnat de statul membru competent în temeiul articolului 17 alineatul (3) din Directiva .../... [Directiva privind siguranța feroviară]. Statele membre pot desemna organismul de reglementare instituit la articolul 56 din Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾ pentru aplicarea acestei proceduri de apel. [AM 97]

Agenția oferă îndrumări detaliate cu privire la modalitatea de obținere a unei autorizații de introducere pe piață a unui vehicul. Solicitanților li se pune la dispoziție în mod gratuit un document de îndrumare pentru depunerea de cereri, în care sunt descrise și explicate cerințele pentru autorizația de introducere pe piață a unui vehicul și în care se enumeră documentele necesare. Autoritățile naționale de siguranță cooperează cu agenția în privința difuzării acestor informații.

(6) Agenția poate elibera autorizația de introducere pe piață a unui vehicul pentru o serie de vehicule. Aceste autorizații sunt valabile în toate statele membre **modifică sau revocă o autorizație dacă aceasta nu mai îndeplinește condițiile în baza cărora a fost eliberată, motivând această decizie. Agenția actualizează fără întârziere registrul european al vehiculelor definit la articolul 43a.**

În cazul în care autoritatea națională de siguranță constată că un vehicul autorizat nu respectă cerințele esențiale, aceasta informează fără întârziere agenția și toate celelalte agenții naționale de siguranță relevante. Agenția decide cu privire la măsurile necesare în termen de o lună. În cazul în care este nevoie să fie luate măsuri preventive de urgență, agenția poate restricționa sau suspenda imediat autorizația, înainte de adoptarea unei decizii. [AM 98]

(7) Solicitantul poate introduce o cale de atac în fața comisiei de apel desemnate în temeiul articolului 51 din Regulamentul (UE) nr. .../... [de înființare a Agenției Europene a Căilor Ferate] împotriva deciziilor agenției sau a nerespectării de către aceasta a termenilor menționate la alineatul (5). **Comisia este împuternicită să adopte, în termen de cel mult șase luni de la adoptarea prezentei directive, acte delegate în conformitate cu articolul 46 în ceea ce privește stabilirea unor norme detaliate privind procedura de autorizare, inclusiv:**

- (a) orientări detaliate care să descrie și să explice cerințele pentru obținerea autorizației vehiculului, precum și documentele necesare;
- (b) dispozițiile procedurale pentru procesul de autorizare, cum ar fi conținutul și intervalele de timp pentru fiecare etapă a procesului;
- (c) criteriile de evaluare a dosarelor solicitanților. [AM 99]

(8) În cazul reînnoirii sau modernizării vehiculelor existente care dețin deja o autorizație de introducere pe piață a unui vehicul:

- (a) este necesară o nouă declarație de verificare „CE”, după cum se prevede la articolul 15 alineatul (4); și

⁽¹⁾ Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind instituirea spațiului feroviar unic european (JO L 343, 14.12.2012, p. 32).

Miercuri, 26 februarie 2014

(b) este necesară o nouă autorizație de introducere pe piață a unui vehicul dacă se aduce orice modificare **majoră** valorilor parametrilor incluși într-o autorizație de introducere pe piață a vehiculului care a fost **în autorizația** deja acordată. [AM 100]

(9) La cererea solicitantului, autorizația de introducere pe piață a unui vehicul poate include o mențiune clară a rețelilor, a liniilor sau a grupurilor de rețele sau de linii pe care întreprinderea feroviară poate pune în funcțiune un astfel de vehicul fără verificări, controale sau teste suplimentare în ceea ce privește compatibilitatea tehnică dintre vehicul și aceste rețele sau linii. În acest caz, solicitantul trebuie să includă în cererea sa dovada compatibilității tehnice a vehiculului cu rețelele sau liniile în cauză.

Această mențiune poate fi de asemenea adăugată, la cererea solicitantului inițial sau a altui solicitant, după eliberarea autorizației relevante de introducere pe piață. [AM 101]

(9a) **Autorizația pentru vehicule care sunt utilizate sau se intenționează să fie utilizate pe infrastructura feroviară a unor rețele feroviare izolate poate fi acordată, de asemenea, de către autoritățile naționale de siguranță din statele membre în care se află rețeaua în cauză. În acest caz, solicitantul poate alege să își depună cererea fie la agenție, fie la autoritățile naționale de siguranță din statele membre respective.**

Pe durata perioadei de tranziție menționate la articolul 50a, autoritățile naționale de siguranță din statele membre în care se află rețeaua feroviară izolată stabilesc proceduri comune de autorizare a vehiculelor și garantează recunoașterea reciprocă a autorizațiilor vehiculelor pe care le eliberează. În cazul în care deciziile autorităților naționale de siguranță sunt contradictorii și în lipsa unei decizii care să poată fi reciproc acceptată de acestea, agenția ia o decizie în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr.../... [Regulamentul de instituire a agenției].

Dacă până la sfârșitul perioadei de tranziție menționate la articolul 50a, aceste autorități naționale de siguranță nu au stabilit aranjamente privind procedurile comune de autorizare și recunoașterea reciprocă a autorizațiilor vehiculelor, autorizațiile menționate la prezentul articol sunt acordate doar de către agenție.

Dacă sunt stabilite aranjamentele privind procedurile comune de autorizare și recunoașterea reciprocă a autorizațiilor vehiculelor, autoritățile naționale de siguranță din statele membre care au rețele feroviare izolate pot continua să elibereze autorizații ale vehiculelor, iar solicitantul poate alege să adreseze cererea de autorizare a vehiculului agenției sau autorităților naționale de siguranță relevante după încheierea perioadei de tranziție menționate la articolul 50a.

La zece ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind progresele realizate în ceea ce privește interoperabilitatea pe rețelele feroviare izolate și, dacă este necesar, prezintă o propunere legislativă adecvată. [AM 102]

Articolul 20a

Înregistrarea vehiculelor autorizate

Înainte de utilizarea unui vehicul pentru prima dată și după acordarea autorizației acestuia în conformitate cu articolul 20, acesta este înregistrat la cererea deținătorului său.

Dacă autorizația a fost acordată de către agenție, vehiculul se înregistrează în registrul european al vehiculelor în conformitate cu articolul 43a.

Dacă zona de utilizare a unui vehicul este limitată la teritoriul unui stat membru și autorizația a fost acordată de către o autoritate națională de siguranță, vehiculul este înmatriculat în registrul național al vehiculelor din statul membru respectiv în conformitate cu articolul 43. [AM 103]

Articolul 21

Punerea în funcțiune a **Utilizarea** vehiculelor [AM 104]

(1) *Întreprinderile feroviare pun în funcțiune un vehicul numai după ce au verificat, în consultare cu administratorul infrastructurii, compatibilitatea tehnică dintre vehicul și rută, precum și integrarea în siguranță a vehiculului în sistemul în care este destinat să funcționeze, stabilită pe baza STI-urilor, normelor naționale și registrelor relevante, precum și a metodelor comune de siguranță prevăzute la articolul 6 din directivă. **Înainte ca o întreprindere feroviară să utilizeze vehiculul în zona de utilizare precizată în autorizația vehiculului, aceasta se asigură, folosind sistemul său de management al siguranței, că:** [AM 105]*

Miercuri, 26 februarie 2014

În acest scop

- (a) **vehiculul a fost autorizat**, vehiculele trebuie să primească mai întâi autorizația de introducere pe piață a vehiculului în conformitate cu articolul 20 și este înregistrat în mod corespunzător; [AM 106]
- (aa) există o compatibilitate tehnică între vehicul și rută pe baza registrului de infrastructură, a STI-urilor relevante sau a oricărei alte informații care trebuie furnizată de administratorul de infrastructură gratuit și într-un termen rezonabil, în cazul în care un astfel de registru nu există sau este incomplet; și că [AM 107]
- (ab) vehiculul se integrează în compunerea trenului în care se intenționează exploatarea sa, pe baza sistemului de management al siguranței menționat la articolul 9 din Directiva privind siguranța feroviară și a STI-urilor privind exploatarea și gestionarea. [AM 108]
- (1a) Pentru a ajuta întreprinderile feroviare să verifice compatibilitatea tehnică și integrarea în siguranță dintre vehicul și rută (rute), administratorul de infrastructură pune la dispoziția întreprinderilor feroviare, la cerere, informații suplimentare cu privire la caracteristicile rutei (rutelor). [AM 109]
- (2) Întreprinderea feroviară transmite deciziile sale cu privire la punerea în funcțiune a **exploatarea** vehiculelor către agenție, administratorul infrastructurii și autoritatea națională de siguranță în cauză. Aceste decizii se înregistrează în registrele naționale ale **registru național al** vehiculelor menționate la articolul 43 **menționat la articolul 43 și în registrul european al vehiculelor menționat la articolul 43a**. [AM 110]
- (3) În cazul reînnoirii sau modernizării vehiculelor existente, este necesară o nouă declarație de verificare „CE”, după cum se prevede la articolul 15 alineatul (4). În plus, este necesară luarea unei noi decizii de către întreprinderea feroviară pentru punerea în funcțiune a acestor vehicule atunci când:
- (a) nivelul general de siguranță al subsistemului în cauză poate fi afectat negativ de lucrările avute în vedere; sau
- (b) acest lucru este impus de STI-urile relevante. [AM 111]

Articolul 22

~~Autorizația de introducere pe piață a unor tipuri~~ **Autorizația tipurilor** de vehicule [AM 112]

- (1) Agenția sau, pe durata perioadei de tranziție menționate la articolul 50a, **autoritățile naționale de siguranță** acordă autorizații de introducere pe piață a unor tipuri **autorizația pentru tipurile** de vehicule. [AM 113]

Agenția și **autoritățile naționale de siguranță** oferă îndrumări detaliate cu privire la modalitatea de obținere a unei autorizații **autorizației pentru tipurile** de introducere pe piață a unor tipuri de vehicule. Solicitanților li se pune la dispoziție în mod gratuit un document de îndrumare pentru depunerea de cereri, în care sunt descrise și explicate cerințele pentru ~~autorizația de introducere pe piață a unor tipuri de vehicule~~ **obținerea autorizației** și în care se enumeră documentele necesare. Autoritățile naționale de siguranță cooperează cu agenția în privința difuzării acestor informații. [AM 114]

- (2) Cu toate acestea, dacă agenția sau **autoritățile naționale de siguranță** eliberează o autorizație de introducere pe piață a unui **autorizația pentru un** vehicul, aceasta eliberează **autorizația pentru tipul de vehicul este eliberată** în același timp și autorizația de introducere pe piață a tipului respectiv de vehicul. [AM 115]

- (3) Un vehicul care este în conformitate cu un tip de vehicul pentru care s-a eliberat deja o autorizație de introducere pe piață a tipului respectiv de vehicul obține autorizația de introducere pe piață a vehiculului fără verificări suplimentare, pe baza unei declarații de conformitate cu tipul în cauză, prezentată de solicitant. [AM 116]

- (4) În cazul unor modificări aduse oricărei dispoziții relevante din STI-uri sau din normele naționale pe baza cărora s-a eliberat o autorizație de introducere pe piață a unui **pentru un** tip de vehicul, STI sau norma națională în cauză stabilesc dacă autorizația de **tip** introducere a aceluși tip de vehicul pe piață deja acordată **pentru vehiculul respectiv** rămâne valabilă sau trebuie reînnoită. Dacă autorizația respectivă trebuie reînnoită, verificările efectuate de agenție nu pot viza decât normele modificate. Reînnoirea autorizației de introducere pe piață a unui tip de vehicul nu afectează autorizațiile de introducere pe piață a vehiculelor deja emise pe baza autorizației anterioare de introducere a aceluși tip de vehicul pe piață. [AM 117]

Miercuri, 26 februarie 2014

- (5) Declarația de conformitate cu tipul se întocmește în conformitate cu Decizia 2010/713/UE.
- (6) Declarația de conformitate cu tipul se întocmește în conformitate cu:
- (a) procedurile de verificare a STI-urilor relevante, pentru vehiculele conforme cu STI;
- (b) procedurile de evaluare a conformității definite în modulele B+D și B+F din Decizia 768/2008/CE, pentru vehiculele neconforme cu STI. Dacă este cazul, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care stabilesc module ad hoc pentru evaluarea conformității. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (3).
- (7) Autorizația de introducere a unor tipuri de vehicule pe piață se înregistrează în Registrul european al autorizațiilor de introducere a unor tipuri de vehicule pe piață menționat la articolul 44.

Articolul 22a

Cooperarea dintre agenție și autoritățile naționale de siguranță

În scopul articolelor 18, 20 și 22, agenția poate încheia acorduri de cooperare cu autoritățile naționale de siguranță în conformitate cu articolul 69 din Regulamentul (UE) nr. .../... [Regulamentul de instituire a agenției].

Aceste acorduri pot fi acorduri specifice sau acorduri-cadru și pot implica una sau mai multe autorități naționale de siguranță. Acestea conțin o descriere detaliată a sarcinilor și condițiilor referitoare la rezultate și precizează termenii pentru realizarea acestora, precum și detaliile referitoare la repartizarea taxelor plătite de solicitant.

Acestea pot include, de asemenea, acorduri de cooperare specifice în cazul rețelelor care necesită competențe specifice datorită unei desfășurări geografice avansate a ERTMS sau a unui ecartament diferit, sau din motive istorice, în vederea reducerii sarcinii administrative și a costurilor suportate de solicitant. Aceste acorduri sunt instituite înainte ca agenția să aibă dreptul de a primi cereri în conformitate cu prezenta directivă și, în orice caz, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 46 în ceea ce privește aceste acorduri de cooperare. Aceste acte delegate se adoptă în termen de cel mult șase luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

La cinci ani de la încheierea primului acord de cooperare și, apoi, din trei în trei ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a acordurilor de cooperare încheiate de către agenție. [AM 118]

CAPITOLUL VI

NOTIFICAREA ORGANISMELOR DE EVALUARE A CONFORMITĂȚII

Articolul 23

Notificare

Statele membre notifică Comisiei și celorlalte state membre organismele autorizate să îndeplinească sarcini de evaluare a conformității ca părți terțe în temeiul prezentei directive.

Articolul 24

Autoritățile de notificare

(1) Statele membre desemnează o autoritate de notificare care este responsabilă de instituirea și desfășurarea procedurilor necesare pentru evaluarea și notificarea organismelor de evaluare a conformității și pentru monitorizarea organismelor de evaluare a conformității notificate, inclusiv a respectării dispozițiilor de la articolele 27-29.

Miercuri, 26 februarie 2014

(2) Statele membre pot decide ca evaluarea și monitorizarea menționate la alineatul (1) să fie efectuate de către un organism de acreditare în sensul și în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

(3) În cazul în care autoritatea de notificare delegă sau încredințează în alt mod evaluarea, notificarea sau monitorizarea menționate la alineatul (1) unui organism care nu este o entitate guvernamentală, organismul respectiv trebuie să fie persoană juridică și să îndeplinească cerințele prevăzute la articolul 25. Aceasta ia măsuri pentru a acoperi responsabilitățile care decurg din activitățile desfășurate.

(4) Autoritatea de notificare își asumă întreaga răspundere pentru sarcinile îndeplinite de organismul menționat la alineatul (3).

Articolul 25

Cerințe referitoare la autoritățile de notificare

(1) Autoritatea de notificare este instituită în așa fel încât să nu apară conflicte de interes cu organismele de evaluare a conformității.

(2) Autoritatea de notificare este organizată și funcționează astfel încât să garanteze obiectivitatea și imparțialitatea activităților sale.

(3) Autoritatea de notificare este organizată în așa fel încât fiecare decizie cu privire la notificarea unui organism de evaluare a conformității să fie luată de persoane competente, diferite de cele care au efectuat evaluarea.

(4) Autoritatea de notificare nu oferă și nu prestează activități care sunt realizate de organismele de evaluare a conformității și nici servicii de consultanță în condiții comerciale sau concurențiale.

(5) Autoritatea de notificare garantează confidențialitatea informațiilor obținute.

(6) Autoritatea de notificare trebuie să aibă la dispoziție un număr suficient de personal competent pentru îndeplinirea corespunzătoare a sarcinilor sale.

Articolul 26

Obligația de informare a autorităților de notificare

Statele membre informează Comisia în legătură cu procedurile lor de evaluare și notificare a organismelor de evaluare a conformității, precum și de monitorizare a organismelor notificate și în legătură cu orice modificări aduse acestora.

Comisia pune la dispoziția publicului informațiile respective.

Articolul 27

Cerințe referitoare la organismele de evaluare a conformității

(1) În scopul notificării, un organism de evaluare a conformității îndeplinește cerințele prevăzute la alineatele (2)-(7) și la articolele 28 și 29. Aceste cerințe se aplică și organismelor desemnate de statele membre în temeiul articolului 13 alineatul (4).

(2) Organismul de evaluare a conformității este înființat în temeiul legislației naționale și are personalitate juridică.

(3) Organismul de evaluare a conformității este capabil să îndeplinească toate sarcinile de evaluare a conformității care îi sunt atribuite prin STI relevantă și în legătură cu care a fost notificat, indiferent dacă acele sarcini sunt îndeplinite chiar de către organismul de evaluare a conformității sau în numele și sub responsabilitatea acestuia.

De fiecare dată și pentru fiecare procedură de evaluare a conformității și pentru fiecare tip sau categorie de produse pentru care a fost notificat, organismul de evaluare a conformității are la dispoziție:

(a) personalul necesar, care să dețină cunoștințe tehnice și experiență suficientă și corespunzătoare pentru a îndeplini sarcinile de evaluare a conformității;

(b) descrierile relevante ale procedurilor în concordanță cu care se realizează evaluarea conformității, asigurându-se transparența și posibilitatea de a reproduce respectivele proceduri. Acesta dispune de politici și proceduri adecvate care să facă o distincție clară între sarcinile pe care la îndeplinește în calitate de organism de evaluare a conformității notificat și orice alte activități;

Miercuri, 26 februarie 2014

- (c) procedurile corespunzătoare pentru desfășurarea activităților sale, care să țină seama de dimensiunea unei întreprinderi, de sectorul său de activitate, de structura acesteia, de gradul de complexitate al tehnologiei produsului în cauză și de caracterul de serie sau de masă al procesului de producție.

Organismul de evaluare a conformității dispune de mijloacele necesare pentru a îndeplini în mod corespunzător sarcinile tehnice și administrative legate de activitățile de evaluare a conformității și are acces la toate echipamentele sau bazele materiale necesare.

- (4) Organismele de evaluare a conformității încheie o asigurare de răspundere cu excepția cazului în care răspunderea este asumată de stat în conformitate cu legislația națională sau chiar statul membru este direct responsabil de evaluarea conformității.

(5) Personalul unui organism de evaluare a conformității păstrează secretul profesional în privința tuturor informațiilor obținute în cursul îndeplinirii sarcinilor sale în temeiul STI relevante sau al oricărei dispoziții din legislația națională care o transpune, cu excepția informațiilor legate de autoritățile competente ale statului membru în care își desfășoară activitatea. Drepturile de autor sunt protejate.

(6) Organismele de evaluare a conformității participă la activitățile de standardizare relevante și la activitățile grupului de coordonare a organismelor de evaluare a conformității notificate înființat în temeiul legislației relevante a Uniunii sau se asigură că personalul lor de evaluare este informat cu privire la aceste activități și aplică, cu titlul de orientări generale, deciziile administrative și documentele rezultate din activitatea acestui grup.

(7) Organismele de evaluare a conformității participă la activitățile grupului de lucru ad hoc ERTMS prevăzut la articolul 25 din Regulamentul (UE) nr. .../... [Regulamentul de instituire a agenției] sau se asigură că personalul lor de evaluare este informat cu privire la aceste activități. Organismele de evaluare a conformității respectă orientările rezultate din activitatea acestui grup. În cazul în care consideră că este inadecvat sau imposibil să le aplice, organismele de evaluare a conformității în cauză trebuie să își transmită comentariile către grupul de lucru ad hoc ERTMS spre dezbateră în vederea îmbunătățirii continue a orientărilor.

Articolul 28

Imparțialitatea organismelor de evaluare a conformității

- (1) Organismul de evaluare a conformității este un organism terț, independent de organizația sau de fabricantul produsului pe care îl evaluează.

Un organism care aparține de o asociație de întreprinderi sau de o federație profesională care reprezintă întreprinderile implicate în proiectarea, fabricarea, furnizarea, asamblarea, utilizarea sau întreținerea produselor pe care le evaluează poate fi considerat a fi un astfel de organism, cu condiția să demonstreze că este independent și că nu există un conflict de interese.

- (2) Se garantează imparțialitatea organismelor de evaluare a conformității, a conducerii generale și a personalului de evaluare al acestora.

(3) Un organism de evaluare a conformității, conducerea generală a acestuia și personalul responsabil cu îndeplinirea sarcinilor de evaluare a conformității nu pot fi proiectantul, producătorul, furnizorul, instalatorul, cumpărătorul, proprietarul, utilizatorul sau operatorul de întreținere al produselor pe care le evaluează, nici reprezentantul autorizat al vreuneia dintre aceste părți. Acest lucru nu împiedică utilizarea produselor evaluate care sunt necesare pentru operațiunile organismului de evaluare a conformității sau utilizarea acestor produse în scopuri personale.

(4) Un organism de evaluare a conformității, conducerea generală a acestuia și personalul responsabil cu îndeplinirea sarcinilor de evaluare a conformității nu pot fi direct implicați în proiectarea, fabricarea sau construirea, comercializarea, instalarea, utilizarea sau întreținerea produselor respective și nici nu reprezintă părțile angajate în aceste activități. Aceștia nu se angajează în nicio activitate care poate intra în conflict cu judecata lor independentă sau cu integritatea lor în cea ce privește activitățile de evaluare a conformității pentru care sunt notificați. Această dispoziție se aplică în special serviciilor de consultanță.

- (5) Organismele de evaluare a conformității se asigură că activitățile filialelor sau ale subcontractanților lor nu afectează confidențialitatea, obiectivitatea sau imparțialitatea activităților lor de evaluare a conformității.

Miercuri, 26 februarie 2014

(6) Organismele de evaluare a conformității și personalul acestora desfășoară activitățile de evaluare a conformității la cel mai înalt nivel de integritate profesională și cu competența tehnică necesară în domeniul specific și nu sunt supuși niciunor presiuni sau stimulente, îndeosebi financiare, care le-ar putea influența judecata sau rezultatele activităților lor de evaluare a conformității, în special în ceea ce privește persoanele sau grupurile de persoane care au un interes legat de rezultatele acestor activități.

Articolul 29

Personalul organismelor de evaluare a conformității

- (1) Personalul responsabil cu îndeplinirea activităților de evaluare a conformității dispune de următoarele competențe:
- (a) pregătire tehnică și profesională solidă care să acopere toate activitățile de evaluare a conformității pentru care a fost notificat organismul de evaluare a conformității, **precum și formare cu privire la aspectele legate de accesibilitate; [AM 119]**
 - (b) cunoașterea satisfăcătoare a cerințelor evaluărilor pe care le efectuează și autoritatea corespunzătoare pentru realizarea acestor evaluări;
 - (c) cunoașterea și înțelegerea corespunzătoare a cerințelor esențiale, a standardelor armonizate aplicabile și a dispozițiilor relevante din legislația Uniunii și din regulamentele de punere în aplicare a acestora;
 - (d) capacitatea de a întocmi certificate, evidențe și rapoarte care să demonstreze că au fost realizate evaluări.
- (2) Remunerația conducerii generale și a personalului de evaluare ale unui organism de evaluare a conformității nu depinde de numărul de evaluări realizate sau de rezultatele evaluărilor respective.

Articolul 30

Prezumția de conformitate a unui organism de evaluare a conformității

În cazul în care un organism de evaluare a conformității demonstrează conformitatea sa cu criteriile prevăzute în standardele armonizate relevante sau în părți ale acestora, ale căror referințe au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, se presupune că acesta se conformează cerințelor prevăzute la articolele 27-29 în măsura în care aceste cerințe sunt reglementate de standardele armonizate aplicabile.

Articolul 31

Filiale ale autorităților de evaluare a conformității și subcontractarea de către acestea

- (1) În cazul în care un organism de evaluare a conformității notificat subcontractează anumite sarcini referitoare la evaluarea conformității sau recurge la o filială, acesta se asigură că subcontractantul sau filiala îndeplinește cerințele prevăzute la articolele 27-29 și informează autoritatea de notificare în acest sens.
- (2) Organismele notificate își asumă întreaga responsabilitate pentru sarcinile îndeplinite de subcontractanți sau filiale, oriunde ar fi acestea stabilite.
- (3) Activitățile organismelor notificate pot fi subcontractate sau îndeplinite de o filială doar cu acordul clientului.
- (4) Organismele notificate pun la dispoziția autorității de notificare documentele relevante referitoare la evaluarea calificărilor subcontractantului sau ale filialei și la activitățile desfășurate de aceștia în temeiul STI relevante.

Articolul 32

Organisme interne acreditate

- (1) Întreprinderea solicitantă poate recurge la un organism intern acreditat pentru a realiza activitățile de evaluare a conformității în scopul aplicării procedurilor stabilite în modulele A1, A2, C1 sau C2 definite în anexa II la Decizia nr. 768/2008/CE și modulele CA1 și CA2 definite în anexa I la Decizia 2010/713/CE. Organismul respectiv este o parte separată și distinctă a întreprinderii solicitante și nu este implicat în proiectarea, fabricarea, furnizarea, instalarea, utilizarea sau întreținerea produselor pe care le evaluează.

Miercuri, 26 februarie 2014

- (2) Organismul intern acreditat îndeplinește următoarele cerințe:
- (a) este acreditat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008;
 - (b) organismul și personalul acestuia sunt identificabile din punct de vedere organizațional și dispun de metode de raportare, în cadrul întreprinderii din care fac parte, care le asigură imparțialitatea și o demonstrează în fața organismului național de acreditare relevant;
 - (c) nici organismul și nici personalul acestuia nu sunt responsabili cu proiectarea, fabricarea, furnizarea, instalarea, exploatarea sau întreținerea produselor pe care le evaluează și nici nu se angajează în vreo activitate care ar putea intra în conflict cu judecata lor independentă sau cu integritatea acestora în ceea ce privește activitățile lor de evaluare;
 - (d) organismul prestează servicii exclusiv întreprinderii din care face parte.
- (3) Organismele interne acreditate nu se notifică statelor membre sau Comisiei, însă întreprinderea din care fac parte sau organismul național de acreditare furnizează informații cu privire la acreditarea lor autorității de notificare, la cererea acesteia din urmă.

Articolul 33

Cererea de notificare

- (1) Un organism de evaluare a conformității depune o cerere de notificare la autoritatea de notificare a statului membru în care este stabilit.
- (2) Această cerere este însoțită de o descriere a activităților de evaluare a conformității, a modulului sau modulelor de evaluare a conformității și a produsului sau produselor pentru care organismul se consideră a fi competent, precum și de un certificat de acreditare, în cazul în care acesta există, eliberat de un organism național de acreditare, care să ateste că organismul de evaluare a conformității îndeplinește cerințele prevăzute la articolele 27-29.
- (3) În cazul în care un organism de evaluare a conformității nu poate prezenta un certificat de acreditare, acesta prezintă autorității de notificare toate documentele justificative necesare pentru verificarea, recunoașterea și monitorizarea periodică a conformității acestuia cu cerințele prevăzute la articolele 27-29.

Articolul 34

Procedura de notificare

- (1) Autoritățile de notificare pot notifica numai organismele de evaluare a conformității care îndeplinesc cerințele prevăzute la articolele 27-29.
- (2) Acestea notifică Comisia și celelalte state membre folosind instrumentul de notificare electronică dezvoltat și gestionat de Comisie.
- (3) Notificarea include detalii complete despre activitățile de evaluare a conformității, modulul sau modulele de evaluare a conformității și produsul sau produsele în cauză, precum și atestarea relevantă a competenței.
- (4) În cazul în care o notificare nu se bazează pe un certificat de acreditare menționat la articolul 33 alineatul (2), autoritatea de notificare prezintă Comisiei și celorlalte state membre documentele justificative care atestă competența organismului de evaluare a conformității și măsurile adoptate pentru a se asigura că organismul respectiv va fi monitorizat periodic și că va îndeplini în continuare cerințele prevăzute la articolele 27-29.
- (5) Organismul în cauză poate îndeplini activitățile unui organism de evaluare a conformității notificat numai în cazul în care nu există obiecții din partea Comisiei sau a celorlalte state membre, transmise în termen de două săptămâni de la notificare, în cazul în care se utilizează un certificat de acreditare, sau în termen de două luni de la notificare, în cazul în care nu se utilizează acreditarea.
- (6) Comisia și celelalte state membre sunt înștiințate cu privire la orice modificări relevante ulterioare aduse notificării.

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 35

Numerele de identificare și listele organismelor de evaluare a conformității notificate

(1) Comisia atribuie un număr de identificare unui organism de evaluare a conformității notificat.

Unui organism de evaluare a conformității notificat i se atribuie un singur număr de identificare, chiar și în cazul în care acesta este notificat în baza mai multor acte ale Uniunii.

(2) Comisia pune la dispoziția publicului lista organismelor notificate în temeiul prezentei directive, inclusiv numerele de identificare care le-au fost alocate și activitățile pentru care acestea au fost notificate.

Comisia se asigură că lista respectivă este ținută la zi.

Articolul 36

Modificări ale notificărilor

(1) În cazul în care o autoritate de notificare a constatat sau a fost informată că un organism de evaluare a conformității notificat nu mai îndeplinește cerințele prevăzute la articolele 27-29 sau că acesta nu își îndeplinește obligațiile, autoritatea de notificare restricționează, suspendă sau retrage notificarea, după caz, în funcție de gravitatea încălcării cerințelor sau a neîndeplinirii obligațiilor. Autoritatea de notificare informează imediat Comisia și celelalte statele membre în consecință.

(2) În caz de restricționare, suspendare sau retragere a notificării sau în cazul în care organismul de evaluare a conformității notificat și-a încetat activitatea, statul membru care a făcut notificarea adoptă măsurile adecvate pentru a se asigura că dosarele celui organism sunt fie prelucrate de un alt organism de evaluare a conformității notificat, fie sunt puse la dispoziția autorităților de notificare și de supraveghere a pieței responsabile, la solicitarea acestora.

Articolul 37

Contestarea competenței organismelor notificate

(1) Comisia investighează toate cazurile în care se îndoiește sau i se atrage atenția asupra unei îndoieli în ceea ce privește competența unui organism de evaluare a conformității notificat sau continuarea îndeplinirii de către un organism de evaluare a conformității notificat a cerințelor și responsabilităților care îi revin.

(2) Statul membru care a făcut notificarea prezintă Comisiei, la cerere, toate informațiile referitoare la temeiul notificării sau la menținerea competenței organismului în cauză.

(3) Comisia se asigură că toate informațiile sensibile obținute pe parcursul investigațiilor sale sunt tratate confidențial.

(4) În cazul în care Comisia constată că un organism de evaluare a conformității notificat nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește cerințele pentru a fi notificat, aceasta informează în mod corespunzător statul membru care a făcut notificarea și îi solicită acestuia să adopte măsurile corective necesare, inclusiv retragerea notificării dacă este necesar.

Articolul 38

Obligații operaționale ale organismelor notificate

(1) Organismele notificate realizează evaluări ale conformității în concordanță cu procedurile de evaluare a conformității prevăzute în STI relevantă.

(2) Evaluările conformității se realizează în mod proporționat, evitând sarcinile inutile pentru operatorii economici. Organismele de evaluare a conformității își desfășoară activitățile ținând seama în mod corespunzător de dimensiunea unei întreprinderi, de sectorul său de activitate, de structura acesteia, de gradul de complexitate al tehnologiei produsului în cauză și de caracterul de serie sau de masă al procesului de producție.

În același timp, scopul activității lor este însă evaluarea conformității produsului cu dispozițiile prezentei directive.

Miercuri, 26 februarie 2014

(3) În cazul în care constată că fabricantul nu îndeplinește cerințele prevăzute în STI relevantă sau în standardele armonizate sau specificațiile tehnice corespunzătoare, organismul de evaluare a conformității notificat solicită fabricantului în cauză să ia măsurile corective corespunzătoare și nu eliberează un certificat de conformitate.

(4) În cazul în care, pe parcursul monitorizării conformității după eliberarea certificatului, un organism de evaluare a conformității notificat constată că un produs nu mai este conform cu STI relevantă sau cu standardele armonizate sau specificațiile tehnice corespunzătoare, acesta solicită fabricantului să ia măsurile corective corespunzătoare și suspendă sau retrage certificatul dacă este necesar.

(5) În cazul în care nu se iau măsuri corective sau acestea nu au efectul cerut, organismul de evaluare a conformității notificat restricționează, suspendă sau retrage orice certificat, după caz.

Articolul 39

Obligația de informare care revine organismelor notificate

(1) Organismele notificate informează autoritatea de notificare în legătură cu următoarele:

(a) orice refuz, restricție, suspendare sau retragere a unui certificat;

(b) orice circumstanță care afectează domeniul de aplicare și condițiile notificării;

(c) orice cerere de informații pe care au primit-o de la autoritățile de supraveghere a pieței cu privire la activitățile de evaluare a conformității;

(d) la cerere, activitățile de evaluare a conformității realizate în limita domeniului de aplicare al notificării și în legătură cu orice altă activitate realizată, inclusiv activități transfrontaliere și subcontractare.

(2) Organismele notificate furnizează celorlalte organisme notificate în temeiul prezentei directive, care desfășoară activități similare de evaluare a conformității ce vizează aceleași produse, informații relevante privind aspecte legate de rezultate negative și, la cerere, pozitive ale evaluării conformității.

(3) Organismele notificate furnizează agenției certificatele de verificare CE a subsistemelor, certificatele de conformitate CE a elementelor constitutive de interoperabilitate și certificatele de adecvare CE la utilizare a elementelor constitutive de interoperabilitate.

Articolul 40

Schimbul de experiență

Comisia prevede organizarea schimbului de experiență între autoritățile naționale ale statelor membre responsabile de politica de notificare.

Articolul 41

Coordonarea organismelor notificate

Comisia se asigură de existența unei coordonări și a unei cooperări adecvate între organismele notificate în temeiul prezentei directive și de buna funcționare a acestora în cadrul unui grup sectorial al organismelor notificate. Agenția sprijină activitățile organismelor notificate în conformitate cu articolul 20 din Regulamentul (UE) nr. .../... [Regulamentul de instituire a agenției].

Statele membre se asigură că organismele notificate de acestea participă la activitatea grupului respectiv în mod direct sau prin reprezentanți desemnați.

Miercuri, 26 februarie 2014

CAPITOLUL VII

REGISTRE

Articolul 42

Sistemul de numerotare a vehiculelor

- (1) Orice vehicul pus în funcțiune în sistemul feroviar al Uniunii poartă un număr european de vehicul (NEV) atribuit de ~~autoritatea națională de siguranță competentă pentru teritoriul relevant înainte de prima punere în funcțiune a vehiculului~~ **agenție în momentul emiterii autorizației.** [AM 120]
- (2) Întreprinderea feroviară care exploatează un vehicul se asigură că vehiculul este marcat cu NEV alocat **și este responsabilă de înregistrarea corectă a acestuia.** [AM 121]
- (3) NEV este specificat în Decizia 2007/756/CE a Comisiei ⁽¹⁾.
- (4) Unui vehicul i se alocă un număr NEV doar o singură dată, cu excepția cazului în care Decizia 2007/756/CE precizează altfel.
- (5) Sub rezerva alineatului (1), în cazul vehiculelor care circulă sau care sunt destinate să circule dinspre sau înspre țări terțe în care ecartamentul este diferit de cel din rețeaua principală din cadrul Uniunii, statele membre pot accepta vehiculele identificate în mod clar în conformitate cu un sistem de codare diferit.

Articolul 43

Registrele naționale ale vehiculelor

- (1) Fiecare stat membru ține un registru al vehiculelor feroviare puse în funcțiune pe teritoriul său. Acesta îndeplinește următoarele criterii:
- (a) respectă specificațiile comune menționate la alineatul (2);
- (b) este ținut la zi de către un organism independent de orice întreprindere feroviară;
- (c) este **public** ~~accesibil autorităților naționale de siguranță și organismelor de anchetă menționate la articolele 16 și 21 din Directiva [...]/... privind siguranța sistemului feroviar din Uniune]; de asemenea, el este accesibil, în urma oricărei solicitări legitime, organismelor de reglementare menționate la articolele 55 și 56 din Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind instituirea spațiului feroviar unic european ⁽²⁾; agenției, întreprinderilor feroviare și administratorilor de infrastructură, precum și persoanelor/organizațiilor care înregistrează vehicule sau care sunt identificate în registru.~~ [AM 122]
- (2) Comisia adoptă specificații comune referitoare la conținutul, formatul datelor, arhitectura funcțională și tehnică, modul de operare, inclusiv modalitățile de efectuare a schimbului de date, și regulile de introducere și consultare a datelor pentru registrele naționale ale vehiculelor, prin intermediul unor acte de punere în aplicare. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (3).

(2a) Pentru fiecare vehicul, registrul conține cel puțin următoarele informații:

(a) NEV;

(b) trimiteri la declarația de verificare și la organismul emitent;

⁽¹⁾ Decizia 2007/756/CE Comisiei din 9 noiembrie 2007 de adoptare a unei specificații comune a registrului național al vehiculelor prevăzut la articolul 14 alineatele (4) și (5) din Directivele 96/48/CE și 2001/16/CE (JO L 305, 23.11.2007, p. 30).

⁽²⁾ JO L 343, 14.12.2012, p. 32.

Miercuri, 26 februarie 2014

(c) *identificarea deținătorului și a proprietarului vehiculului;*

(d) *restricții privind utilizarea vehiculului;*

(e) *entitatea responsabilă de întreținere.* [AM 123]

(3) Titularul înregistrării declară imediat orice modificare a datelor introduse în registrul național al vehiculelor, distrugerea unui vehicul sau decizia sa de a nu mai înregistra un vehicul, autorității naționale de siguranță a oricărui stat membru în care a fost ~~pus în funcțiune~~ **utilizat** vehiculul. [AM 124]

(4) ~~Atât timp cât registrele naționale ale vehiculelor ale statelor membre nu sunt interconectate,~~ Fiecare stat membru își actualizează registrul cu modificările efectuate de alt stat membru în registrul său în ceea ce privește datele care îl interesează. [AM 125]

(5) În cazul vehiculelor care sunt puse în funcțiune pentru prima dată într-o țară terță și apoi sunt ~~pus în funcțiune~~ **utilizate** într-un stat membru, respectivul stat membru garantează că datele referitoare la respectivele vehicule pot fi recuperate prin intermediul registrului național al vehiculelor ~~sau cu ajutorul dispozițiilor unui acord internațional.~~ [AM 126]

(5a) *Registrele naționale ale vehiculelor sunt incluse în registrul european al vehiculelor după încheierea perioadei de tranziție menționată la articolul 50a, cu excepția cazurilor menționate la articolul 20 alineatul (9a) în condițiile stabilite la articolul respectiv. Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, formatul-tip al documentului. Actele respective de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (3).* [AM 127]

Articolul 43a

Registrul european al vehiculelor

(1) *Agenția ține un registru al vehiculelor feroviare puse în funcțiune în Uniune. Acesta îndeplinește următoarele criterii:*

(a) *respectă specificațiile comune menționate la alineatul (2);*

(b) *este ținut la zi de către agenție;*

(c) *este public.*

(2) *Comisia adoptă specificații comune referitoare la conținutul, formatul datelor, arhitectura funcțională și tehnică, modul de operare, inclusiv modalitățile de efectuare a schimbului de date, și regulile de introducere și consultare a datelor pentru registrele europene ale vehiculelor prin intermediul unor acte de punere în aplicare. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (3).*

(3) *Titularul înregistrării comunică imediat Agenției orice modificare a datelor introduse în registrul european al vehiculelor, distrugerea unui vehicul sau decizia sa de a nu mai înregistra un vehicul.*

(4) *Pentru fiecare vehicul, registrul conține cel puțin următoarele informații:*

(a) *NEV;*

(b) *trimiteri la declarația „CE” de verificare și la organismul emitent;*

(c) *trimiteri la registrul european al tipurilor de vehicule autorizate menționat la articolul 44;*

(d) *identificarea deținătorului și a proprietarului vehiculului;*

(e) *restricții privind utilizarea vehiculului;*

(f) *entitatea responsabilă de întreținere.*

De fiecare dată când agenția emite, reînnoiește, modifică, suspendă sau revocă o autorizație a unui vehicul, ea actualizează registrul fără întârziere.

Miercuri, 26 februarie 2014

(5) În cazul vehiculelor utilizate pentru prima dată într-o țară terță și utilizate ulterior într-un stat membru, respectivul stat membru garantează că datele referitoare la respectivele vehicule, incluzând cel puțin datele referitoare la deținătorul vehiculului, entitatea responsabilă cu întreținerea și restricțiile privind modul de utilizare a vehiculului, pot fi recuperate prin intermediul registrului european al vehiculelor sau cu ajutorul dispozițiilor unui acord internațional. [AM 128]

Articolul 44

Registrul european autorizațiilor de introducere pe piață a unor tipuri de vehicule

(1) Agenția creează și păstrează un registru al autorizațiilor de introducere pe piață a unor tipuri de vehicule, eliberate în conformitate cu articolul 22. Acest registru îndeplinește următoarele criterii:

- (a) este public și accesibil tuturor în format electronic;
- (b) respectă specificațiile comune menționate la alineatul (3);
- (c) este conectat cu toate registrele naționale ale vehiculelor. [AM 129]

(2) Comisia adoptă specificații comune referitoare la conținutul, formatul datelor, arhitectura funcțională și tehnică, modul de operare și regulile de introducere și consultare a datelor pentru registrul autorizațiilor de introducere pe piață a unor tipuri de vehicule, prin intermediul unor acte de punere în aplicare. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (3).

(2a) Acest registru conține, în cazul fiecărui tip de vehicul, cel puțin următoarele informații:

- (a) caracteristicile tehnice ale tipului de vehicul, definite în STI-urile relevante;
- (b) denumirea fabricantului;
- (c) datele și referințele autorizațiilor succesive pentru acest tip de vehicul, inclusiv eventualele restricții sau retrageri;
- (d) caracteristicile de proiectare pentru persoanele cu mobilitate redusă și persoanele cu handicap;
- (e) identificarea proprietarului și a deținătorului vehiculului;

Atunci când agenția emite, reînnoiește, modifică, suspendă sau revocă o autorizație de punere în funcțiune a tipurilor de vehicule, aceasta actualizează registrul fără întârziere. [AM 130]

Articolul 45

Registrul de infrastructură

(1) Fiecare stat membru ~~publică un~~ **asigură publicarea unui** registru de infrastructură care să indice valorile parametrilor de rețea ai fiecărui subsistem sau parte de subsistem în cauză. [AM 131]

(2) Valorile parametrilor înregistrate în registrul de infrastructură se utilizează în combinație cu valorile parametrilor înregistrate în autorizația de introducere pe piață a vehiculului pentru a verifica compatibilitatea tehnică dintre vehicul și rețea.

(3) Registrul de infrastructură poate stipula condiții de utilizare a instalațiilor fixe, precum și alte restricții, **inclusiv restricții temporare care se aplică pentru o perioadă mai mare de șase luni**. [AM 132]

(4) Fiecare stat membru ~~și actualizează~~ **se asigură că** registrul de infrastructură **este actualizat** în conformitate cu Decizia de punere în aplicare a Comisiei 2011/633/UE ⁽¹⁾. [AM 133]

⁽¹⁾ Decizia de punere în aplicare a Comisiei 2011/633/UE din 15 septembrie 2011 privind specificațiile comune ale registrului de infrastructură feroviară (JO L 256, 1.10.2011, p. 1).

Miercuri, 26 februarie 2014

(5) Alte registre, precum un registru privind accesibilitatea, ~~pot fi~~ **pentru persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă, sunt**, de asemenea, asociate registrului de infrastructură. [AM 134]

(6) Comisia adoptă specificații comune referitoare la conținutul, formatul datelor, arhitectura funcțională și tehnică, modul de operare și regulile de introducere și consultare a datelor pentru registrul de infrastructură, prin intermediul unor acte de punere în aplicare. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (3).

CAPITOLUL VIII

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 46

Exercitarea delegării

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolele 4 alineatul (2) și 5 alineatul (10), **8 alineatul (2), 15 alineatul (7a), 20 alineatul (7) și 22a alineatul (4)** se conferă Comisiei pe o perioadă de ~~timp nedeterminată începând cu~~ **cinci ani de la** data intrării în vigoare a prezentei directive].

Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade. [AM 135]

(3) Delegarea competenței menționate la articolele 4 alineatul (2), 5 alineatul (10), 8 alineatul (2), 15 alineatul (7a), 20 alineatul (7) și 22a alineatul (4) poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. Decizia de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în respectiva decizie. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității niciunui act delegat aflat deja în vigoare.

(4) Imediat ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Actul delegat adoptat în temeiul articolelor 4 alineatul (2), 5 alineatul (10), 8 alineatul (2), 15 alineatul (7a), 20 alineatul (7) și 22a alineatul (4) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu a formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înainte expirării termenului respectiv, Parlamentul European, și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 47

Procedura de urgență

(1) Actele delegate adoptate în temeiul prezentului articol intră imediat în vigoare și se aplică atât timp cât nu se formulează nicio obiecție în conformitate cu alineatul (2). În notificarea unui act delegat către Parlamentul European și Consiliu sunt menționate motivele aplicării procedurii de urgență.

(2) Parlamentul European sau Consiliul poate formula obiecții la un act delegat în conformitate cu procedura menționată la articolul 46 alineatul (5). În acest caz, Comisia abrogă actul imediat ce Parlamentul European sau Consiliul își notifică decizia de a formula obiecții.

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 48

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de comitetul înființat prin articolul 21 din Directiva 96/48/CE a Consiliului. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
- (3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
- (4) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 49

Motivare

Orice decizie privind evaluarea conformității sau a adecvării pentru utilizare al elementelor constitutive de interoperabilitate, luată ca urmare a prezentei directive, verificarea subsistemelor care formează sistemul feroviar și orice decizie adoptată în conformitate cu articolele 6, 11 și 16 trebuie să precizeze în detaliu motivele pe care se bazează. Partea în cauză este notificată în cel mai scurt timp posibil, în același timp indicându-se soluțiile posibile în baza dreptului în vigoare în statul membru în cauză și termenele acordate pentru punerea în aplicare a acestor soluții.

Articolul 49a**Sanțiuni**

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 46, pentru a stabili norme privind sancțiunile aplicabile în cazul în care agenția nu respectă termenele stabilite de prezentul regulament pentru adoptarea deciziilor. De asemenea, Comisia stabilește un regim de plăți compensatorii în cazul în care comisia de apel prevăzută în Regulamentul (UE) nr. .../... [Regulamentul privind agenția] decide în favoarea destinatarului unei decizii a agenției. Sancțiunile și regimul de plăți compensatorii trebuie să fie eficace, proporționale, nediscriminatorii și disuasive. [AM 136]

Articolul 50

Raportare și informare

(1) La fiecare trei ani și, pentru prima dată, la ~~trei~~ **doi** ani de la publicarea prezentei directive, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind progresele înregistrate privind obținerea interoperabilității sistemului feroviar. Raportul include o analiză a cazurilor specificate la articolul 7 și a aplicării capitolului V. **Pe baza rezultatelor raportului, Comisia propune îmbunătățiri și măsuri de consolidare a rolului Agenției în ceea ce privește punerea în aplicare a interoperabilității.** [AM 137]

(1a) La doi ani de la publicarea prezentei directive și după consultarea diferiților actori implicați, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind progresele înregistrate de agenție în îndeplinirea noilor sale competențe și funcționarea acesteia. [AM 138]

(2) Agenția dezvoltă și actualizează cu regularitate un instrument care poate furniza, la cererea statului membru, **a Parlamentului European** sau a Comisiei, o perspectivă generală asupra nivelului de interoperabilitate al sistemului feroviar. Instrumentul utilizează informațiile conținute în registrele prevăzute în capitolul VII. [AM 139]

⁽¹⁾ Directiva 96/48/CE a Consiliului din 23 iulie 1996 privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean de mare viteză (JO L 235, 17.9.1996, p. 6).

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 50a

Regimul tranzitoriu

Fără a aduce atingere articolului 20 alineatul (9a), începând cu patru ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive, autorizațiile vehiculelor menționate la articolele 20 și 22 sunt acordate de către agenție. Pe durata acestei perioade de tranziție, autorizația unui vehicul poate fi acordată de către agenție sau de către autoritatea națională de siguranță, la alegerea solicitantului.

Agenția deține capacitatea organizatorică și expertiza necesare pentru a-și îndeplini toate sarcinile în temeiul articolelor 18, 20 și 22 cel târziu la patru ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

Pentru a-și îndeplini obligațiile, agenția poate încheia acorduri de cooperare cu autoritățile naționale de siguranță în conformitate cu articolul 22a. [AM 140]

Articolul 51

Regim tranzitoriu pentru punerea în funcțiune a vehiculelor

(1) Statele membre pot continua să aplice dispozițiile prevăzute în capitolul V din Directiva 2008/57/CE până la ~~doi ani~~ **un an** de la data intrării în vigoare]. [AM 141]

(2) Autorizațiile de punere în funcțiune a vehiculelor care au fost acordate în temeiul alineatului (1), inclusiv autorizațiile emise în temeiul unor acorduri internaționale, în special RIC (Regolamento Internazionale Carozze) și RIV (Regolamento Internazionale Veicoli), rămân valabile în conformitate cu condițiile în care au fost acordate.

(3) Vehiculele autorizate pentru punerea în funcțiune în temeiul alineatelor (1) și (2) trebuie să primească o autorizație de introducere pe piață a unui vehicul pentru a funcționa într-una sau mai multe rețele care nu sunt acoperite de autorizație. Punerea în funcțiune în aceste rețele suplimentare se supune dispozițiilor de la articolul 21.

Articolul 52

Alte dispoziții tranzitorii

Anexele IV, V, VI, VII și IX la Directiva 2008/57/CE se aplică până la data aplicării actelor **delegatelor corespunzătoare menționate la articolul 8 alineatul (2) și la articolul 15 alineatul (7a) și până la data aplicării actelor** de punere în aplicare ~~corespunzătoare~~ menționate la ~~articolul 8 alineatul (2)~~, articolul 14 alineatul (8), **articolul 15 alineatul (7) și articolul 7 alineatul (3) din prezenta directivă. [AM 142]**

Articolul 53

Recomandări și avize ale agenției

Agenția furnizează recomandări și avize în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. .../... [Regulamentul privind agenția] în scopul aplicării prezentei directive. Aceste recomandări și avize servesc drept bază oricărei măsuri a Uniunii adoptate în temeiul prezentei directive.

Articolul 54

Transpunere

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare în vederea respectării dispozițiilor de la articolul 1, articolul 2, articolul 7 alineatele (1)-(4), articolul 11 alineatul (1), articolul 13, articolul 14 alineatele (1)-(7), articolul 15 alineatele (1)-(6), articolele 17-21, articolul 22 alineatele (3)-(7), articolele 23-36, articolul 37 alineatul (2), articolul 38, articolul 39, articolele 41-43, articolul 45 alineatele (1)-(5), articolul 51 și anexele I-III până la ~~doi ani~~ **un an** de la data intrării în vigoare], cel târziu. Comisiei îi sunt comunicate de îndată de către statele membre textele respectivelor măsuri și un tabel de corespondență între aceste măsuri și prezenta directivă. Tabelele de corespondență sunt necesare pentru a permite tuturor actorilor implicați să identifice în mod clar dispozițiile relevante aplicabile la nivel național pentru punerea în aplicare a prezentei directive. [AM 143]

Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Acestea conțin, de asemenea, o mențiune prin care se precizează că trimiterile făcute, în cuprinsul actelor cu putere de lege și al actelor administrative în vigoare, la directivele abrogate prin prezenta directivă se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri și modalitatea de formulare a respectivei mențiuni.

Miercuri, 26 februarie 2014

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

(3) Obligațiile de transpunere și aplicare referitoare la articolul 13, articolul 14 alineatele (1)-(7), articolul 15 alineatele (1)-(6), articolele 17-21, articolul 42, articolul 43, articolul 45 alineatele (1)-(5) și articolul 51 din prezenta directivă nu se aplică Republicii Cipru și Republicii Malta atât timp cât pe teritoriul acestora nu există un sistem feroviar.

Cu toate acestea, imediat ce o entitate publică sau privată depune o cerere oficială de construire a unei linii de cale ferată care să fie exploatată de una sau mai multe întreprinderi feroviare, statele membre în cauză adoptă acte legislative pentru a pune în aplicare articolele menționate la primul paragraf, în termen de un an de la primirea cererii.

Articolul 55

Abrogare

Directiva 2008/57/CE, astfel cum a fost modificată de directivele enumerate în anexa IV partea A se abrogă de la ~~doi ani un~~ **an** de la data intrării în vigoare], fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în legislația națională a directivelor indicate în anexa IV partea B. **[AM 144]**

Trimiterile la directivele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa V.

Articolul 56

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolele 3-10, articolul 11 alineatele (2), (3) și (4), articolul 12 și articolul 16 se aplică de la [doi ani de la data intrării în vigoare].

Articolul 57

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la ...

*Pentru Parlamentul European,
Președintele*

*Pentru Consiliu
Președintele*

Miercuri, 26 februarie 2014

ANEXA I

Elementele sistemului feroviar al Uniunii

1. Rețea

În sensul prezentei directive, rețeaua Uniunii include **rețeaua de mare viteză definită la punctele (a), (b) și (c) și rețeaua convențională definită la punctele (d)-(i), respectiv următoarele elemente:**

- (a) linii special construite pentru mare viteză, echipate pentru viteze în general egale cu sau mai mari de 250 km/h, **permițând în același timp rularea la viteze de peste 300 km/h în circumstanțe adecvate;**
- (b) linii special modernizate pentru mare viteză, echipate pentru viteze de ordinul a 200 km/h;
- (c) linii special modernizate pentru mare viteză, care au caracteristici speciale din cauza constrângerilor de ordin topografic, de relief sau de sistematizare urbană, la care viteza trebuie adaptată fiecărui caz în parte. Această categorie include liniile de interconectare între rețelele de mare viteză și cele convenționale, liniile din stații, liniile de acces către terminale, depouri etc. pe care materialul rulant „de mare viteză” circulă cu viteza convențională;
- (d) linii convenționale destinate serviciilor pentru călători;
- (e) linii convenționale destinate traficului mixt (călători și marfă);
- (f) linii convenționale destinate serviciilor de transport de marfă;
- (g) noduri de călători;
- (h) noduri de marfă, inclusiv terminale intermodale;
- (i) linii de legătură între elementele de mai sus.

Această rețea include sisteme de gestionare a traficului, de localizare și navigație, instalațiile tehnice pentru prelucrarea datelor și telecomunicațiile destinate serviciilor de transport de călători pe distanțe mari și serviciilor de transport de marfă în cadrul rețelei, în vederea garantării unei exploatare sigure și armonioase și în condiții de siguranță a rețelei, precum și a unei gestionări eficiente a traficului. [AM 145]

2. Vehicule

În scopul prezentei directive, vehiculele Uniunii cuprind toate vehiculele adecvate deplasării pe întreaga rețea a Uniunii sau pe o parte a acesteia, incluzând:

- locomotivele și materialul rulant pentru trenurile de călători, inclusiv unitățile de tracțiune termică sau electrică, trenurile de călători autopropulsate cu motoare termice sau electrice, vagoanele de călători;
- **vehicule proiectate să ruleze la viteze de cel puțin 250 km/h pe linii special construite pentru mare viteză, permițând, în același timp atingerea unei viteze de peste 300 km/h în circumstanțe adecvate;**
- **vehicule proiectate să ruleze la viteze de ordinul a 200 km/h pe linii de mare viteză sau pe linii special construite ori modernizate, atunci când sunt compatibile cu nivelurile de performanță ale acestor linii.**

În plus, vehiculele destinate să ruleze cu o viteză maximă mai mică de 200 km/h și care sunt susceptibile să se poată deplasa pe întreaga rețea transeuropeană de mare viteză sau pe o parte a acesteia, atunci când sunt compatibile cu nivelurile de performanță ale rețelei respective, îndeplinesc cerințele pentru funcționarea în condiții de siguranță pe rețeaua respectivă. În acest scop, STI-urile pentru vehiculele convenționale specifică, de asemenea, cerințe pentru funcționarea în condiții de siguranță a vehiculelor convenționale pe rețelele de mare viteză. [AM 146]

- vagoanele de marfă, inclusiv vehiculele **cu platformă joasă** destinate întregii rețele și vehiculele destinate transportului de camioane; [AM 147]

Miercuri, 26 februarie 2014

— vehiculele speciale, precum mașinile de cale.

Fiecare dintre categoriile de mai sus poate fi împărțită în:

- vehicule pentru uz internațional;
- vehicule pentru uz național.

STI-urile precizează cerințele pentru asigurarea exploatării în condiții de siguranță a acestor vehicule pe diferite categorii de linii.

Miercuri, 26 februarie 2014

ANEXA II

SUBSISTEME

1. Lista subsistemelor

În sensul prezentei directive, sistemul care constituie sistemul feroviar poate fi divizat în următoarele subsisteme:

(a) din domeniul structural:

- infrastructură;
- energie;
- control-comandă și semnalizare terestre;
- control-comandă și semnalizare la bord;
- material rulant;

(b) din domeniul funcțional:

- operare și gestionarea traficului;
- întreținere;
- aplicații telematice pentru serviciile de transport călători și marfă.

2. Descrierea subsistemelor

Pentru fiecare subsistem sau parte a unui subsistem, lista elementelor constitutive și a aspectelor referitoare la interoperabilitate este propusă de agenție în momentul elaborării proiectului de STI relevantă. Fără a aduce atingere determinării aspectelor și elementelor constitutive referitoare la interoperabilitate sau ordinii în care acestea vor face obiectul STI-urilor, subsistemele includ:

2.1. Infrastructură

Linia ferată, macazurile, lucrările de artă (poduri, tuneluri etc.), elementele componente ale stațiilor care au legătură cu transportul feroviar (inclusiv intrările, peroanele, zonele de acces, spațiile de servicii, toaletele și sistemele de informare, precum și caracteristicile lor de accesibilitate pentru persoanele cu mobilitate redusă și persoanele cu handicap), echipamentele de siguranță și de protecție.

2.2. Energie

Sistemul de electrificare, inclusiv liniile aeriene și componentele terestre ale sistemului de măsurare a consumului de energie electrică.

2.3. Control-comandă și semnalizare terestre

Toate echipamentele terestre necesare pentru a asigura siguranța și pentru a comanda și controla mișcările trenurilor autorizate să circule în rețea.

2.4. Control-comandă și semnalizare la bord

Toate echipamentele de bord necesare pentru a asigura siguranța și pentru a comanda și controla mișcările trenurilor autorizate să circule în rețea.

2.5. Operarea și gestionarea traficului

Procedurile și echipamentele asociate care permit operarea coerentă a diferitelor subsisteme structurale, atât în cursul unei operări normale, cât și al unei operări în condiții de avarie, incluzând, în special, compunerea și conducerea trenurilor, planificarea și gestionarea traficului.

Calificările profesionale care pot fi necesare pentru efectuarea oricărui tip de serviciu feroviar.

Miercuri, 26 februarie 2014

2.6. Aplicații telematice

În conformitate cu anexa I, acest subsistem cuprinde două elemente:

- (a) aplicații pentru serviciile destinate călătorilor, incluzând sistemele care oferă călătorilor informații înaintea și în cursul călătoriei, sistemele de rezervare și plată, gestionarea bagajelor și gestionarea legăturilor între trenuri și cu alte moduri de transport;
- (b) aplicații pentru servicii de transport de marfă, incluzând sistemele de informare (monitorizarea în timp real a mărfurilor și a trenurilor), sistemele de selectare și de alocare, sistemele de rezervare, plată și facturare, gestionarea legăturilor cu alte moduri de transport și eliberarea documentelor electronice de însoțire.

2.7. Material rulant

Structură, sistem de comandă și control pentru toate echipamentele trenului, dispozitive de captare a curentului electric, unități de tracțiune și de transformare a energiei, echipamente de bord pentru măsurarea consumului de energie electrică, mecanisme de frânare, cuplare și rulare (boghiuri, osii etc.) și suspensii, uși, interfețe om/mașină (mecanic, personal de bord și călători, incluzând caracteristicile de accesibilitate pentru persoanele cu mobilitate redusă și persoanele cu handicap), dispozitive de siguranță pasive sau active și dispozitive necesare pentru asigurarea sănătății călătorilor și a personalului de bord.

2.8. Întreținere

Procedurile, echipamentele asociate, centrele logistice pentru lucrări de întreținere și componente de rezervă care efectuează întreținerea corectivă și preventivă obligatorie pentru asigurarea interoperabilității sistemului feroviar și garantarea performanțelor cerute.

Miercuri, 26 februarie 2014

ANEXA III

CERINȚE ESENȚIALE

1. cerințe generale

1.1. Siguranță

1.1.1. Proiectarea, construcția sau asamblarea, întreținerea și supravegherea componentelor critice pentru siguranță și, în special, a elementelor implicate în circulația trenurilor trebuie să garanteze siguranța la un nivel care să corespundă obiectivelor fixate pentru rețea, inclusiv pentru situații de avarie speciale.

1.1.2. Parametrii implicați în contactul roată/șină trebuie să respecte cerințele de stabilitate necesare pentru garantarea deplasării sigure la viteza maximă autorizată. Parametrii echipamentului de frânare trebuie să garanteze posibilitatea de oprire într-o anumită distanță de frânare la viteza maximă autorizată.

1.1.3. Componentele folosite trebuie să reziste la solicitările normale sau excepționale specificate pe timpul duratei lor de serviciu. Consecințele în materie de siguranță ale unor defecțiuni accidentale trebuie limitate prin mijloace adecvate.

1.1.4. Proiectarea instalațiilor fixe și a materialului rulant, precum și alegerea materialelor utilizate trebuie să urmărească limitarea producerii, a propagării și a efectelor focului și fumului în caz de incendiu.

1.1.5. Orice dispozitive destinate a fi manevrate de utilizatori trebuie proiectate astfel încât să nu fie afectate funcționarea sigură a dispozitivelor sau sănătatea și siguranța utilizatorilor, în cazul unei utilizări previzibile care, cu toate acestea, nu respectă instrucțiunile afișate.

1.2. Fiabilitate și disponibilitate

Monitorizarea și întreținerea componentelor fixe sau mobile care sunt implicate în circulația trenurilor trebuie să fie organizate, efectuate și cuantificate astfel încât să mențină funcționarea lor în condițiile proiectate.

1.3. Sănătate

1.3.1. Materialele susceptibile, datorită modului de utilizare, să pună în pericol sănătatea persoanelor care au acces la ele nu trebuie utilizate în trenuri și infrastructuri feroviare.

1.3.2. Aceste materiale trebuie selectate, instalate și utilizate astfel încât să limiteze emisiile de fumuri sau gaze nocive și periculoase, în special în caz de incendiu.

1.4. Protecția mediului

1.4.1. Impactul asupra mediului al constituirii și funcționării sistemului feroviar trebuie să fie evaluat și luat în considerare în etapa de proiectare a sistemului, în conformitate cu dispozițiile în vigoare ale Uniunii.

1.4.2. Materialele folosite în trenuri și infrastructuri trebuie să împiedice emisiile de fumuri sau gaze nocive și periculoase pentru mediu, în special în caz de incendiu.

1.4.3. Materialul rulant și sistemele de alimentare cu energie trebuie proiectate și produse astfel încât să fie compatibile din punct de vedere electromagnetic cu instalațiile, echipamentele și rețelele publice sau private cu care ar putea să interfereze.

1.4.4. Funcționarea sistemului feroviar trebuie să respecte reglementările existente privind poluarea sonoră.

1.4.5. Funcționarea sistemului feroviar nu trebuie să provoace un nivel inadmisibil de vibrații ale solului pentru activitățile și zonele apropiate infrastructurii, într-un stadiu normal de întreținere.

Miercuri, 26 februarie 2014

1.5. Compatibilitate tehnică

Caracteristicile tehnice ale infrastructurii și ale instalațiilor fixe trebuie să fie compatibile între ele și cu cele ale trenurilor ce urmează a se folosi în sistemul feroviar.

În cazul în care conformitatea cu aceste caracteristici se dovedește dificilă pe anumite secțiuni ale rețelei, se pot aplica soluții temporare, care să asigure compatibilitatea în viitor.

2. cerințe specifice fiecărui subsistem

2.1. Infrastructură

2.1.1. Siguranță

Trebuie adoptate măsuri adecvate pentru a preveni accesul la instalații sau pătrunderile neautorizate.

Trebuie adoptate măsuri de limitare a pericolelor la care sunt expuse persoanele, în special la trecerea trenurilor prin stații.

Infrastructura la care publicul are acces trebuie proiectată și realizată astfel încât să limiteze orice pericole pentru siguranța oamenilor (stabilitate, incendiu, acces, evacuare, peroane etc.).

Este necesar să se adopte dispoziții corespunzătoare care să țină seama de condițiile speciale de siguranță în tunelurile și pe viaductele foarte lungi.

2.2. Energie

2.2.1. Siguranță

Funcționarea sistemelor de alimentare cu energie trebuie să nu afecteze siguranța trenurilor și a persoanelor (utilizatori, personal de exploatare, locuitori din zona limitrofă căii ferate și terțe părți).

2.2.2. Protecția mediului

Funcționarea sistemelor de alimentare cu energie electrică sau termică nu trebuie să perturbe mediul dincolo de limitele specificate.

2.2.3. Compatibilitate tehnică

Sistemele utilizate pentru alimentarea cu electricitate/energie termică trebuie:

— să permită trenurilor atingerea nivelurilor de performanță specificate;

— în cazul sistemelor de alimentare cu energie electrică, să fie compatibile cu dispozitivele de captare din dotarea trenurilor.

2.3. Control-comandă și semnalizare

2.3.1. Siguranță

Instalațiile și procedurile de control-comandă și semnalizare utilizate trebuie să permită trenurilor să se deplaseze la un nivel de siguranță care să corespundă obiectivelor fixate pentru rețea. Sistemele de control-comandă și semnalizare trebuie să permită în continuare circulația, în condiții de siguranță, a trenurilor cărora li s-a permis să circule în condiții de avarie.

2.3.2. Compatibilitate tehnică

Întreaga infrastructură nouă și întregul material rulant nou, produse sau dezvoltate după adoptarea sistemelor compatibile de control-comandă și semnalizare, trebuie să fie adaptate pentru utilizarea acestor sisteme.

Echipamentul de control-comandă și semnalizare instalat în cabinele mecanicilor de locomotivă trebuie să permită funcționarea normală, în condițiile specificate, pe tot parcursul sistemului feroviar.

Miercuri, 26 februarie 2014

2.4. Material rulant

2.4.1. Siguranță

Structura materialului rulant și a legăturilor dintre vehicule trebuie să fie proiectată astfel încât să protejeze compartimentele călătorilor și ale mecanicilor în caz de coliziune sau de deraiere.

Echipamentele electrice trebuie să nu afecteze siguranța și funcționarea instalațiilor de control-comandă și semnalizare.

Tehnicile de frânare și tensiunile exercitate trebuie să fie compatibile cu concepția șinelor, a lucrărilor de artă și a sistemelor de semnalizare.

Trebuie adoptate măsuri pentru prevenirea accesului la componentele aflate sub tensiune, pentru a nu periclita siguranța persoanelor.

În caz de pericol, dispozitivele trebuie să permită călătorilor să informeze mecanicul de locomotivă **și/sau conductorul** și **să impună** personalului însoțitor să îl/îi contacteze. [AM 148]

~~Ușile de acces~~ Trebuie să fie dotate cu un sistem **se poate urca în tren și coborî din acesta în siguranță. Mecanismele de deschidere și închidere care a ușilor, distanța față de peron și măsurile de pregătire a trenurilor pentru plecare trebuie să garanteze siguranța călătorilor. Trenurile trebuie să fie proiectate astfel încât călătorii să nu poată rămâne imobilizați.** [AM 149]

Trebuie prevăzute și semnalizate ieșiri de siguranță.

Este necesar să se adopte dispoziții corespunzătoare care să țină seama de condițiile speciale de siguranță în tunelurile foarte lungi.

Un sistem de iluminare în caz de urgență, de intensitate și durată suficientă, este obligatoriu la bordul trenurilor.

Trenurile trebuie să fie dotate cu un sistem de sonorizare care să permită personalului de bord **și/sau mecanicilor de locomotivă** să se adreseze călătorilor. [AM 150]

Călătorilor trebuie să li se furnizeze informații detaliate și ușor de înțeles privind reglementările aplicabile atât în gări, cât și în trenuri (puncte fără acces, intrări și ieșiri, instrucțiuni privind conduita, accesul persoanelor cu mobilitate redusă, semnificația indicatoarelor, zonele periculoase etc.). [AM 151]

2.4.2. Fiabilitate și disponibilitate

Proiectarea echipamentelor esențiale, a echipamentelor de rulare, tracțiune și frânare și a sistemului de control-comandă trebuie să permită, într-o situație de avarie specifică, continuarea călătoriei fără consecințe nefavorabile pentru echipamentele care rămân în funcțiune.

2.4.3. Compatibilitate tehnică

Echipamentul electric trebuie să fie compatibil cu funcționarea instalațiilor de control-comandă și semnalizare.

În cazul tracțiunii electrice, caracteristicile dispozitivelor de captare a curentului trebuie să permită trenurilor să se deplaseze în condițiile sistemelor de alimentare cu energie ale sistemului feroviar.

Caracteristicile materialului rulant trebuie să permită deplasarea acestuia pe orice linie pe care este prevăzută funcționarea sa, ținând seama de condițiile climatice relevante **și de topografie.** [AM 152]

2.4.4. Controale

Trenurile trebuie dotate cu un dispozitiv de înregistrare. Datele captate de acest dispozitiv și prelucrarea informațiilor trebuie armonizate.

Miercuri, 26 februarie 2014

2.5. Întreținere

2.5.1. Sănătate și siguranță

Instalațiile tehnice și procedurile folosite în centrele de întreținere trebuie să asigure funcționarea în condiții de siguranță a subsistemului și să nu constituie un pericol pentru sănătate și siguranță.

2.5.2. Protecția mediului

Instalațiile tehnice și procedurile utilizate în centrele de întreținere nu trebuie să depășească nivelurile de noxe admisibile pentru mediul înconjurător.

2.5.3. Compatibilitate tehnică

Instalațiile de întreținere pentru materialul rulant trebuie să permită realizarea operațiunilor de siguranță, sănătate și confort pentru toate vehiculele pentru care au fost proiectate.

2.6. Operarea și gestionarea traficului

2.6.1. Siguranță

Alinierea normelor de funcționare în rețea și calificările mecanicilor, **ale inspectorilor de material rulant, ale controlorilor de mișcare**, ale personalului de bord și ale personalului din centrele de control trebuie să asigure operarea în condiții de siguranță, ținând seama de diferența dintre cerințele serviciilor transfrontaliere și cele ale serviciilor interne. **Trebuie depuse eforturi pentru a asigura un nivel ridicat de formare, cu calificări avansate, la nivelul Uniunii.** [AM 153]

Lucrările de întreținere și intervalele dintre acestea, formarea și calificările personalului din centrele de întreținere și control, precum și sistemul de asigurare a calității adoptat de operatorii respectivi în centrele de întreținere și control trebuie să asigure un nivel înalt de siguranță.

2.6.2. Fiabilitate și disponibilitate

Lucrările de întreținere și perioadele de efectuare a acestora, formarea și calificările personalului din centrele de întreținere și control, precum și sistemul de asigurare a calității adoptat de operatorii respectivi în centrele de întreținere și control trebuie să asigure un nivel înalt de fiabilitate și disponibilitate a sistemului.

2.6.3. Compatibilitate tehnică

Alinierea normelor de exploatare a rețelei și calificările mecanicilor, ale personalului de bord și ale impiegaților de mișcare trebuie să asigure eficiența funcționării în sistemul feroviar, ținând seama de diferența dintre cerințele serviciilor transfrontaliere și cele ale serviciilor interne.

2.7. Aplicații telematice pentru serviciile de călători și transport de marfă

2.7.1. Compatibilitate tehnică

Cerințele esențiale pentru aplicațiile telematice garantează o calitate minimă a serviciilor de călători și transport de marfă, mai ales în ceea ce privește compatibilitatea tehnică.

Trebuie adoptate măsuri pentru a asigura:

- faptul că bazele de date, programele informatice și protocoalele de comunicare a datelor sunt realizate într-un mod care să permită schimbul de date la nivel maxim între diferitele aplicații și diferiții operatori, excluzând datele comerciale confidențiale;
- facilitarea accesului la informații pentru utilizatori.

2.7.2. Fiabilitate și disponibilitate

Metodele de utilizare, gestionarea, actualizarea și întreținerea acestor baze de date, programe informatice și protocoale de comunicare a datelor trebuie să garanteze eficiența acestor sisteme și calitatea serviciilor.

Miercuri, 26 februarie 2014

2.7.3. Sănătate

Interfețele dintre aceste sisteme și utilizatori trebuie să fie în concordanță cu normele minime privind ergonomia și protecția sănătății.

2.7.4. Siguranță

Pentru stocarea sau transmiterea informațiilor privind siguranța trebuie asigurate niveluri corespunzătoare de integritate și fiabilitate.

Miercuri, 26 februarie 2014

ANEXA IV

PARTEA A

Directive abrogate
cu lista modificărilor sale ulterioare
(menționate la articolul 55)

Directiva 2008/57/CE	(JO L 191, 18.7.2008, p. 1)
Directiva 2009/131/CE	(JO L 273, 17.10.2009, p. 12)
Directiva 2011/18/UE	(JO L 57, 2.3.2011, p. 21)

PARTEA B

Termene pentru transpunerea în legislația națională
(menționate la articolul 55)

Directivă	Termen pentru transpunere
2008/57/CE	19 iulie 2010
2009/131/CE	19 iulie 2010
2011/18/UE	31 decembrie 2011

Miercuri, 26 februarie 2014

ANEXA V

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 2008/57/CE	Prezenta directivă
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2 literele (a)-(z)	Articolul 2 punctele 1-24
—	Articolul 2 punctele 25-41
Articolul 3	—
Articolul 4	Articolul 3
Articolul 5 alineatele (1)-(3) litera (g)	Articolul 4 alineatele (1)-(3) litera (g)
—	Articolul 4 alineatul (3) literele (h) și (i)
Articolul 5 alineatele (4)-(8)	Articolul 4 alineatele (4)-(8)
Articolul 6	Articolul 5
Articolul 7	Articolul 6
Articolul 8	—
Articolul 9	Articolul 7
Articolul 10	Articolul 8
Articolul 11	Articolul 9
Articolul 12	—
Articolul 13	Articolul 10
Articolul 14	Articolul 11
Articolul 15 alineatul (1)	Articolul 18 alineatul (3) și articolul 19 alineatul (2)
Articolul 15 alineatele (2) și (3)	—
Articolul 16	Articolul 12
Articolul 17	Articolele 13 și 14
Articolul 18	Articolul 15
Articolul 19	Articolul 16
—	Articolul 17

Miercuri, 26 februarie 2014

Directiva 2008/57/CE	Prezenta directivă
_____	Articolul 18 [cu excepția alineatului (3)]
_____	Articolele 19 și 20
Articolul 20	_____
Articolul 21	Articolul 21
Articolele 22-25	_____
Articolul 26	Articolul 22
Articolul 27	Articolul 14 alineatul (8)
Articolul 28 și anexa VIII	Articolele 23-41
Articolul 29	Articolul 48
Articolele 30 și 31	_____
Articolul 32	Articolul 42
Articolul 33	Articolul 43
Articolul 34	Articolul 44
Articolul 35	Articolul 45
Articolul 36	_____
_____	Articolele 46 și 47
Articolul 37	Articolul 49
Articolul 38	Articolul 54
Articolul 39	Articolul 50
_____	Articolele 51 și 52
_____	Articolul 53
Articolul 40	Articolul 55
Articolul 41	Articolul 56
Articolul 42	Articolul 57
Anexele I-III	Anexele I-III
Anexa IV	Articolul 8 alineatul (2)
Anexele V și VI	Articolul 15 alineatul (7)

Miercuri, 26 februarie 2014

Directiva 2008/57/CE	Prezenta directivă
Anexa VII	Articolul 14 alineatul (8)
Anexa VIII	Articolele 27, 28 și 29
Anexa IX	Articolul 7 alineatul (3)
Anexa X	Anexa IV
Anexa XI	Anexa V

Miercuri, 26 februarie 2014

P7_TA(2014)0150

Siguranța feroviară *I****Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind siguranța feroviară (reformare) (COM(2013)0031 – C7-0028/2013 – 2013/0016(COD))****(Procedura legislativă ordinară – reformare)**

(2017/C 285/55)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2013)0031),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 91 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0028/2013),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizele motivate prezentate de către Parlamentul Lituaniei, Senatulul României și Parlamentul Suediei în cadrul Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, în care se susține că proiectul de act legislativ nu respectă principiul subsidiarității,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 11 iulie 2013 ⁽¹⁾,
 - având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 8 octombrie 2013 ⁽²⁾,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 28 noiembrie 2001 privind utilizarea mai structurată a tehnicii de reformare a actelor legislative ⁽³⁾,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru afaceri juridice, adresată Comisiei pentru transport și turism în conformitate cu articolul 87 alineatul (3) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere articolele 87 și 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru transport și turism (A7-0015/2014),
- A. întrucât grupul de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei consideră că propunerea în cauză nu conține nicio modificare de fond în afara celor care au fost identificate ca atare în propunere și întrucât, în ceea ce privește codificarea dispozițiilor neschimbate din actele precedente cu respectivele modificări, propunerea se limitează la o simplă codificare a actelor existente, fără modificări de fond ale acestora,
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare, modificată pentru a ține seama de recomandările grupului de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 327, 12.11.2013, p. 122.

⁽²⁾ JO C 356, 5.12.2013, p. 92.

⁽³⁾ JO C 77, 28.3.2002, p.1.

Miercuri, 26 februarie 2014

P7_TC1-COD(2013)0016

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 26 februarie 2014 în vederea adoptării Directivei 2014/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind siguranța feroviară (Reformare)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 91 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 2004/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ a fost modificată substanțial. Întrucât urmează să se efectueze modificări suplimentare, este necesar să se procedeze la reformarea acesteia, din motive de claritate.
- (1a) *Transportul feroviar este deja cel mai sigur mijloc de transport din Uniunea Europeană și, în ultimele decenii, chiar și-a îmbunătățit performanțele în materie de siguranță. Deși performanțele de transport din domeniu au crescut de la aproximativ 200 miliarde kilometri-călători în 1970 la peste 300 miliarde azi, rata anuală medie de mortalitate a pasagerilor din transportul feroviar a scăzut de la aproximativ 400 la începutul anilor 1970 la sub 100 în prezent. [AM 1]*
- (1b) *Siguranța ar trebui asigurată nu doar pentru pasageri și personal, inclusiv personalul contractanților, ci și pentru persoanele care folosesc trecerile la nivel și pentru persoanele care locuiesc în apropierea liniilor de cale ferată. [AM 2]*
- (1c) *În conformitate cu progresul tehnic și științific, siguranța feroviară ar trebui îmbunătățită în continuare, ținând cont de îmbunătățirea preconizată a competitivității modului de transport feroviar. [AM 3]*
- (1d) *Mediul feroviar din Uniune trece prin schimbări profunde, declanșate, printre altele, de cele trei pachete feroviare ale Uniunii adoptate începând cu începutul anilor '90. Instituirea treptată a spațiului feroviar unic european este caracterizată printr-o multiplicare a actorilor, o utilizare din ce în ce mai mare a subcontractanților și mai multe intrări pe piață. În acest context de complexitate crescută, siguranța feroviară depinde în extrem de mare măsură de interacțiunile dintre toți actorii, și anume dintre întreprinderile feroviare, administratorii de infrastructură, industria feroviară și autoritățile responsabile pentru siguranță. Ar trebui ca legislația în materie de siguranță să țină seama de aceste evoluții și să instituie proceduri și instrumente potrivite pentru informare, administrare și cazuri de urgență. [AM 4]*

⁽¹⁾ JO C 327, 12.11.2013, p. 122.

⁽²⁾ JO C 356, 5.12.2013, p. 92.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 26 februarie 2014.

⁽⁴⁾ Directiva 2004/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind siguranța căilor ferate comunitare și de modificare a Directivei 95/18/CE a Consiliului privind acordarea de licențe întreprinderilor feroviare și a Directivei 2001/14/CE privind repartizarea capacităților de infrastructură feroviară și perceperea de tarife pentru utilizarea infrastructurii feroviare și certificarea siguranței (JO L 164, 30.4.2004, p. 44).

Miercuri, 26 februarie 2014

- (2) Directiva 2004/49/CE a instituit un cadru comun de reglementare aplicabil siguranței feroviare prin armonizarea conținutului normelor de siguranță, a certificării siguranței întreprinderilor feroviare, a sarcinilor și rolurilor organismelor naționale de certificare și a procedurilor de investigare a accidentelor. ~~Cu toate acestea, pentru a avansa către instituirea~~ **Instituirea în curs a** pieței unice a serviciilor de transport feroviar **are ca rezultat o multiplicare a diferiților actori și a diferitelor interfețe de comunicații. Pentru a garanta siguranța feroviară în acest mediu** este necesară o revizuire temeinică a ~~directivei respectivei directive~~. [AM 5]
- (2a) **Având în vedere diferențele existente dintre cerințele în materie de siguranță, care afectează funcționarea în condiții optime a transportului feroviar din Uniune, este deosebit de important să se continue procesul de armonizare a normelor operaționale și a normelor în materie de siguranță, precum și a normelor privind investigarea accidentelor.** [AM 6]
- (2b) **Cu toate acestea, armonizarea nu ar trebui să periclitaze nivelul de siguranță actual al niciunui stat membru.** [AM 7]
- (2c) **Punerea în executare corectă și îmbunătățirea Directivei 96/49/CE⁽¹⁾ și a Directivei 2008/68/CE⁽²⁾ sunt de importanță primordială pentru siguranța feroviară și pentru protejarea vieților omenești, a sănătății publice și a mediului.** [AM 8]
- (3) Metrourele, tramvaiele, **trenurile cu rol de tramvai** și alte sisteme feroviare urbane se supun în multe state membre normelor de siguranță locale sau regionale și sunt adeseori controlate de autoritățile locale sau regionale, nefiind vizate de cerințele privind interoperabilitatea sau autorizarea în Uniune. În plus, tramvaiele sunt în general reglementate de legislația privind siguranța rutieră și de aceea este posibil să nu fie vizate integral de normele de siguranță feroviară. Din aceste motive, sistemele feroviare urbane ~~trebuie ar trebui~~ **excluse** din domeniul de aplicare al prezentei directive, fără a împiedica statele membre să aplice, dacă consideră de cuviință, dispozițiile acesteia la sistemele lor feroviare urbane, aplicând principiul voluntariatului. [AM 9]
- (4) Nivelurile de siguranță din sistemul feroviar al Uniunii sunt în general ridicate, în special în comparație cu transportul rutier. În conformitate cu progresul tehnic și științific, siguranța ar trebui îmbunătățită în continuare, în măsura în care este rezonabil din punct de vedere practic și ținând cont de competitivitatea modului de transport feroviar.
- (4a) **Siguranța depinde în extrem de mare măsură de interacțiunea dintre infrastructura, operațiunile, producătorii și autoritățile de siguranță din domeniul feroviar. Ar trebui să se folosească și să se dezvolte instrumente adecvate pentru a asigura și a îmbunătăți siguranța.** [AM 11]
- (5) ~~Principalii actori~~ **Toți actorii** din sistemul feroviar, ~~gestionarii de infrastructură și întreprinderile feroviare,~~ ar trebui să fie pe deplin răspunzători pentru siguranța sistemului, fiecare pentru propria sa parte. ~~Oricând este adecvat, acestea ar trebui să coopereze la punerea în aplicare a măsurilor de control al riscurilor.~~ Statele membre ar trebui să facă o distincție clară între această responsabilitate imediată pentru siguranță și sarcina autorităților naționale de siguranță de a oferi un cadru național de reglementare și de controlare a performanței tuturor operatorilor. [AM 12]
- (6) Responsabilitatea administratorilor de infrastructură și a întreprinderilor feroviare în ceea ce privește exploatarea sistemului feroviar nu ~~trebuie să împiedice~~ **împiedică** alți actori (precum producătorii, transportatorii, expeditorii, manipulatorii, **încărcătorii, descărcătorii, destinatarii**, entitățile care se ocupă de întreținere, furnizorii de servicii de întreținere, **proprietarii unui vehicul**, deținătorii de ~~vagoane~~ **vehicule**, prestatorii de servicii și câștigătorii licitațiilor) să își asume responsabilitatea pentru produsele și serviciile pe care le furnizează **și pentru instituirea unor măsuri de control al riscului**. Pentru a evita riscul neasumării adecvate a responsabilității, fiecare actor ~~trebuie relevant ar trebui~~ să poată răspunde pentru procesul de care se ocupă **prin intermediul acordurilor contractuale**. Fiecare actor din sistemul feroviar ~~trebuie ar trebui~~ să fie responsabil față de ceilalți actori, **inclusiv față de autoritățile relevante**, pentru comunicarea completă și fidelă a tuturor informațiilor pertinente **necesare** pentru a ~~se verifica dacă~~ **vehiculele sunt apte de funcționare asigura operarea unui vehicul în condiții de siguranță**, în special, acest lucru privește ~~informațiile~~ **informații** referitoare la statutul și istoricul vehiculului, dosarul de întreținere, trasabilitatea operațiunilor de încărcare și avizele de expediție. [AM 13]

⁽¹⁾ Directiva 96/49/CE a Consiliului din 23 iulie 1996 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind transportul feroviar de mărfuri periculoase (JO L 235, 17.9.1996, p. 25).

⁽²⁾ Directiva 2008/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 septembrie 2008 privind transportul interior de mărfuri periculoase (JO L 260, 30.9.2008, p. 13).

Miercuri, 26 februarie 2014

- (6a) ***Incidența accidentelor grave în care sunt implicate vagoane de marfă a arătat că sunt necesare norme obligatorii, armonizate la nivelul Uniunii, cu privire la frecvența și intervalele dintre lucrările de întreținere a vagoanelor de marfă, a materialului rulant pentru călători și a locomotivelor. [AM 14]***
- (7) Întreprinderile feroviare, administratorii de infrastructură și entitatea însărcinată cu întreținerea trebuie să se asigure că atât contractorii, cât și alte părți implementează măsuri de control al riscurilor. În acest scop, ele trebuie să aplice metodele de monitorizare prevăzute de metodele de siguranță comune (MSC). Contractorii lor trebuie să aplice acest proces prin intermediul dispozițiilor contractuale. Pentru că aceste dispoziții sunt o parte esențială a sistemului de management al siguranței practicat de întreprinderile feroviare și de administratorii de infrastructură, întreprinderile feroviare și administratorii de infrastructură trebuie să divulge dispozițiile contractuale la cererea Agenției Europene a Căilor Ferate (denumită în continuare „agenția”) sau a autorității naționale de siguranță în contextul activităților de supraveghere.
- (7a) ***Gradul de cooperare dintre producători, furnizorii de servicii de întreținere și întreprinderile feroviare a scăzut în cursul ultimelor decenii. De aceea este necesar să se armonizeze intervalele minime dintre lucrările de întreținere și respectiv cerințele de calitate pentru a asigura siguranța întregului sistem feroviar. [AM 15]***
- (8) Obiectivele de siguranță comune (OSC) și MSC au fost introduse treptat pentru a asigura menținerea și, ~~atunci când și unde este necesar și rezonabil din punct de vedere practic,~~ îmbunătățirea unui nivel ridicat de siguranță. OSC ~~trebuie~~ ***ar trebui*** să furnizeze instrumente de evaluare a nivelului de siguranță și a performanței operatorilor atât la nivelul Uniunii, cât și în statele membre. Au fost stabiliți indicatori comuni de siguranță (ICS) pentru a se evalua dacă sistemele respectă OSC și pentru a se facilita monitorizarea performanței siguranței feroviare. [AM 16]
- (9) Normele naționale, care adeseori se bazează pe standarde tehnice naționale, ~~au fost~~ ***sunt*** înlocuite treptat de normele bazate pe standarde comune, stabilite prin OSC, MSC și specificațiile tehnice pentru interoperabilitate (STI). Pentru eliminarea obstacolelor care stau în calea interoperabilității, numărul normelor naționale ~~trebuie~~ ***ar trebui*** redus ca urmare a extinderii sferei STI la întregul sistem feroviar al Uniunii și la închiderea punctelor deschise din STI. În acest scop, statele membre trebuie să își mențină actualizat sistemul de norme naționale, să elimine normele caduce și să informeze Comisia și agenția în acest sens, ***fără întârziere***. [AM 17]
- (10) Ținând seama de abordarea graduală pentru eliminarea obstacolelor din calea interoperabilității sistemului feroviar, ***menținând în același timp un nivel ridicat al siguranței feroviare*** și, prin urmare, de timpul necesar pentru adoptarea STI-urilor, ar trebui să fie adoptate măsuri pentru a se evita o situație în care statele membre adoptă noi reglementări naționale ori inițiază proiecte care sporesc diversitatea sistemului actual. Sistemul de management al siguranței este ~~instrumentul~~ ***un instrument*** recunoscut pentru prevenirea accidentelor. ***Statelor membre, Agenției și întreprinderilor feroviare le revine responsabilitatea de a lua măsuri corective imediate pentru a împiedica repetarea accidentelor. Statele membre nu trebuie să reducă responsabilitatea întreprinderilor feroviare prin stabilirea unor norme naționale noi imediat după producerea unui accident. [AM 18]***
- (10a) ***Sistemele de control și semnalizare a trenurilor joacă un rol esențial în asigurarea siguranței feroviare. Dezvoltarea și punerea în funcțiune armonizată a „Sistemului european de management al traficului feroviar”(ERTMS) pe rețeaua feroviară a Uniunii reprezintă o contribuție importantă la îmbunătățirea nivelurilor de siguranță. [AM 19]***
- (11) În cursul îndeplinirii sarcinilor și a responsabilităților lor, gestionarii de infrastructură și întreprinderile feroviare trebuie să pună în aplicare un sistem de management al siguranței, care să îndeplinească cerințele UE și să cuprindă elemente comune. Informațiile privind siguranța și implementarea sistemului de management al siguranței trebuie prezentate agenției și autorității naționale de siguranță din statul membru respectiv.
- (11a) ***Întreprinderile feroviare și administratorii infrastructurii ar trebui să instituie în cadrul culturii lor în materie de siguranță o „cultură a echității” pentru a încuraja în mod activ personalul să raporteze accidentele, incidentele și incidentele evitate la limită legate de siguranță fără a face obiectul unor pedepse sau al discriminării. O cultură a echității permite industriei feroviare să învețe lecții din accidente, incidente și incidente evitate la limită și, prin urmare, să îmbunătățească siguranța feroviară pentru lucrători și pentru călători. [AM 20]***

Miercuri, 26 februarie 2014

- (12) Pentru a se asigura un nivel ridicat de siguranță feroviară și condiții egale pentru toate întreprinderile feroviare, acestea ~~trebuie~~ **ar trebui** supuse aceluiași cerințe de siguranță. O întreprindere feroviară titulară a unei licențe ~~trebuie~~ **ar trebui** să dețină un certificat de siguranță pentru a obține accesul la infrastructura feroviară. Certificatul de siguranță ~~trebuie~~ **ar trebui** să dovedească **faptul** că întreprinderea feroviară și-a instituit propriul sistem de management al siguranței și că este capabilă să respecte standardele și normele de siguranță relevante **în toate statele membre în care întreprinderea își desfășoară activitatea**. În ceea ce privește serviciile de transport internațional, ar trebui să fie de ajuns ca sistemul de management al siguranței să fie aprobat doar o singură dată la nivelul Uniunii **sau pentru teritoriul a cărui infrastructură feroviară o va utiliza întreprinderea feroviară**. [AM 21]
- (13) Metodele armonizate **minime** bazate pe Directiva 2004/49/CE au fost elaborate pentru a fi aplicate întreprinderilor feroviare și autorităților naționale de siguranță ~~pentru monitorizare~~ **în ceea ce privește monitorizarea**, evaluarea conformității, ~~supraveghere~~ **supravegherea** și evaluarea și analiza riscurilor. Acest cadru de reglementare este suficient de matur pentru a se îndrepta trepat către „certificatul unic de siguranță”, care să fie valabil pe întreg teritoriul Uniunii **în zonele de funcționare specificate**. Trecerea la un certificat unic de siguranță ar trebui să facă sistemul feroviar mai eficace și mai eficient prin reducerea ~~puterii~~ **sarcinilor** administrative ~~suportate de întreprinderile~~ **ale întreprinderilor** feroviare, **transportul feroviar devenind, astfel, mai competitiv în contextul concurenței intermodale**. [AM 22]
- (14) Certificatul unic de siguranță trebuie eliberat pe baza dovezii că întreprinderea feroviară și-a instituit propriul sistem de management al siguranței. Furnizarea acestei dovezi poate presupune, pe lângă inspecțiile la fața locului și la sediul întreprinderilor feroviare, și supravegherea menită a evalua dacă întreprinderea feroviară continuă să își aplice corect sistemul de management al siguranței după ce i s-a acordat certificatul unic de siguranță.
- (15) Fiecare administrator de infrastructură are o răspundere esențială pentru proiectarea, întreținerea și exploatarea sigură a rețelei sale feroviare. Administratorul de infrastructură trebuie să primească autorizația de siguranță din partea autorității naționale de siguranță în ceea ce privește sistemul de management al siguranței și întrunirea cerințelor de siguranță.
- (16) **Formarea și calificarea personalului feroviar este un factor esențial pentru siguranța feroviară. Întreprinderile feroviare ar trebui să se asigure că personalul lor este calificat, certificat și format în mod adecvat, inclusiv atunci când își desfășoară activitatea în rețeaua altui stat membru. Autoritățile naționale de siguranță ar trebui să monitorizeze și să pună în aplicare cerințele în această privință.** Certificarea personalului de tren reprezintă adesea **poate fi** o barieră ~~insurmontabilă~~ pentru nou-intrați. Statele membre ~~trebuie~~ **ar trebui** să se asigure că facilitățile pentru formarea și certificarea personalului feroviar necesare pentru a îndeplini cerințele normelor interne sunt disponibile întreprinderilor feroviare care intenționează să își desfășoare activitatea în rețeaua relevantă. [AM 23]
- (17) Entitatea responsabilă cu întreținerea ~~trebuie~~ **ar trebui** certificată pentru vagoanele de marfă. În cazul în care entitatea responsabilă cu întreținerea este un administrator de infrastructură, această certificare ~~trebuie~~ **ar trebui** inclusă în procedura pentru autorizarea siguranței. Certificatul emis unei astfel de entități ar garanta îndeplinirea de către aceasta a cerințelor cu privire la întreținere, prevăzute în prezenta directivă, pentru fiecare vagon de marfă aflat în răspunderea sa. Certificatul ar trebui să fie valabil pe întreg teritoriul Uniunii și ar trebui emis de către un organism capabil să auditeze sistemul de întreținere instituit de entitatea respectivă. Deoarece vagoanele de marfă sunt adesea folosite în traficul internațional și deoarece o entitate responsabilă cu întreținerea poate dori să folosească ateliere stabilite în mai mult de un stat membru, organismul de certificare ar trebui să poată implementa controalele în întreaga Uniune.
- (17a) **Agenția ar trebui să elaboreze împreună cu experții din sector o metodă comună de siguranță pentru identificarea componentelor esențiale pentru siguranță, ținând cont de experiența sectorului aviatic**. [AM 24]
- (18) Autoritățile naționale de siguranță ~~trebuie~~ **ar trebui** să fie complet independente din punct de ~~vedere~~ **vedere** organizatoric, juridic și decizional față de întreprinderile feroviare, de administratorii de infrastructură și de entitățile ~~contractuale~~ **sau de entitățile achizițoare**. Ele ~~trebuie~~ **ar trebui** să își desfășoare activitatea într-un mod deschis și nediscriminatoriu și să coopereze cu agenția la crearea unui spațiu feroviar unic **cu un nivel ridicat de siguranță feroviară** și să coordoneze criteriile decizionale. Pentru **îndeplinirea sarcinilor lor, autoritățile naționale de siguranță trebuie să aibă suficiente resurse bugetare și un număr suficient de personal bine format**. Pentru creșterea eficienței, două sau mai multe state membre pot decide să unească personalul și resursele autorităților naționale de siguranță respective. [AM 25]

Miercuri, 26 februarie 2014

- (18a) **Pentru crearea unui spațiu european feroviar unic și îmbunătățirea siguranței feroviare, este esențial să se introducă un certificat unic de siguranță. Acest lucru necesită o distribuție clară a sarcinilor și responsabilităților între agenție și autoritățile naționale de siguranță. Agenția ar trebui să devină un ghișeu unic pentru certificatele de siguranță din Uniune, utilizând experiența valoroasă, cunoștințele locale și experiența autorităților naționale de siguranță. Agenția ar trebui să delege sarcini și responsabilități specifice autorităților naționale de siguranță pe baza acordurilor contractuale menționate în Regulamentul [...] [Regulamentul privind Agenția Europeană a Căilor Ferate], dar ar trebui să aibă competența exclusivă de a emite, reînnoi, modifica sau revoca certificate de siguranță atât pentru întreprinderile feroviare, cât și pentru administratorii de infrastructură. [AM 26]**
- (19) Atunci când unei autorități naționale de siguranță i se solicită să supravegheze o întreprindere feroviară stabilită în mai multe state membre, celelalte autorități naționale de resort trebuie informate în acest sens de către agenție, care trebuie să asigure coordonarea necesară a activităților de supraveghere.
- (19a) **Respectarea normelor privind timpul de lucru, conducere și odihnă pentru mecanicii de locomotivă și personalul feroviar care execută sarcini de siguranță este esențială pentru siguranța feroviară și pentru concurența loială. Autoritățile naționale de siguranță ar trebui să fie responsabile pentru executarea și verificarea aplicării respectivelor norme și în cazul operațiunilor transfrontaliere. Agenția ar trebui dezvolte un dispozitiv la bord de înregistrare a timpului de conducere și de odihnă al mecanicilor de locomotivă. Autoritățile naționale de siguranță ar trebui să aibă competența de a monitoriza timpul de conducere și de odihnă la nivel transfrontalier. [AM 27]**
- (20) Accidentele feroviare grave sunt rare. ~~Cu toate acestea~~ **Totuși**, acestea pot avea consecințe dezastruoase și pot preocupa publicul cu privire la performanțele de siguranță ale sistemului feroviar. În consecință, toate aceste accidente ar trebui anchetate din perspectiva siguranței pentru a evita repetarea lor, iar rezultatele anchetelor ar trebui publicate și incluse în rapoarte regulate. Alte accidente și incidente trebuie ar trebui de asemenea să facă obiectul anchetelor atunci când ar putea fi precursori semnificativi ai unor accidente grave. **Pentru identificarea acestor precursori, întreprinderile feroviare și administratorii de infrastructură ar trebui să instituie o „cultură a echității”, astfel cum este definită la articolul 3. [AM 28]**
- (20a) **Sistemul feroviar de siguranță se bazează pe reacțiile și lecțiile învățate în urma accidentelor și incidentelor care necesită aplicarea strictă a normelor privind confidențialitatea pentru a garanta disponibilitatea în viitor a surselor valoroase de informații. În acest context, informațiile sensibile privind siguranța ar trebui să beneficieze de o protecție corespunzătoare. [AM 29]**
- (20b) **Accidentele implică mai multe interese publice diverse, cum ar fi nevoia prevenirii accidentelor în viitor și administrarea corespunzătoare a justiției. Respectivele interese depășesc atât interesele individuale ale părților implicate, cât și evenimentul specific în cauză. Pentru a garanta respectarea interesului public general este necesară obținerea unui echilibru corect între toate interesele implicate. [AM 30]**
- (21) O anchetă privind siguranța trebuie ar trebui separată de ancheta judiciară a aceluiași incident și trebuie ar trebui să aibă acces la dovezi și martori. Aceasta ar trebui realizată de un organism permanent, independent de organizațiile din sectorul feroviar. Organismul ar trebui să funcționeze într-un mod care să evite orice conflict de interese și orice posibilă implicare în cauzele evenimentului investigat; în special, independența sa funcțională nu ar trebui să fie afectată dacă este strâns legată de autoritatea națională de siguranță sau autoritatea de reglementare din motive organizaționale sau de structură juridică. Anchetele sale ar trebui desfășurate într-un mod cât mai deschis. Pentru fiecare incident, organismul de anchetă ar trebui să stabilească grupul de anchetă relevant, având competența necesară pentru găsirea cauzelor imediate și a celor subiacente.
- (21a) **Sectorul feroviar ar trebui să promoveze în egală măsură un mediul nepunitiv care să înlesnească raportarea spontană a evenimentelor, promovând, astfel, principiul „culturii echității”. [AM 31]**
- (21b) **Pentru prevenirea accidentelor și incidentelor este important să fie comunicate cât mai rapid posibil informațiile relevante, în special rapoartele și recomandările privind siguranța derivate din investigațiile referitoare la siguranță. [AM 32]**

Miercuri, 26 februarie 2014

- (21c) *În sectorul feroviar, este dificil să se identifice victimele și persoanele de contact și/sau membrii familiei în urma unui accident, dat fiind faptul că, în general, operatorul nu cunoaște identitatea victimelor. Cu toate acestea, în anumite servicii ale Uniunii în care rezervarea este obligatorie sau, înainte de urcarea în tren, se realizează un control de securitate al călătorilor, ar fi adecvat ca operatorul să dispună de o listă a călătorilor și a echipajului la bord cu scopul unic de a comunica imediat cu membrii familiei și/sau cu persoanele de contact. Prin urmare, ar trebui acordat un mandat agenției de a dezvolta sisteme de integrare a acestor informații în sistemele de rezervare pentru călători. Agențiile naționale trebuie, de asemenea, să elaboreze planuri de urgență care stabilesc serviciile, planurile de acces și asistența de urgență la locul accidentului, care să includă și un plan pentru acordarea de asistență victimelor. Agenția va putea să ofere cooperare și sprijin pentru elaborarea unor astfel de planuri, luând în considerare cele mai bune practici. De asemenea, operatorul ar trebui să aibă un plan pentru acordarea de asistență victimelor. [AM 33]*
- (22) Pentru a îmbunătăți eficiența activităților unui organism de anchetă și pentru a-l ajuta să își îndeplinească sarcinile, organismului de anchetă, **precum și agenției dacă o solicită, trebuie ar trebui** să i se permită accesul rapid la locul unui accident și, dacă este necesar, în bună cooperare cu autoritatea judiciară. **Toate părțile implicate, inclusiv agenția, ar trebui să ofere toate informațiile relevante necesare pentru a permite organismului de anchetă să-și desfășoare activitatea.** Rapoartele privind anchetele și orice concluzii și recomandări oferă informații cruciale pentru îmbunătățirea siguranței feroviare și ar trebui publicate la nivelul Uniunii. Recomandările de siguranță ar trebui urmate de destinatarii lor, iar măsurile luate ar trebui raportate organismului de anchetă. [AM 34]
- (23) Statele membre trebuie să stabilească norme privind sancțiunile aplicabile nerespectării dispozițiilor prezentei directive și să se asigure că acestea sunt puse în aplicare. Sancțiunile respective trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.
- (24) Deoarece obiectivele acțiunilor propuse în prezenta directivă, respectiv coordonarea activităților din statele membre pentru reglementarea și controlul siguranței și pentru anchetarea accidentelor, precum și stabilirea unor obiective de siguranță comune, a unor metode comune de siguranță, a unor indicatori comuni de siguranță și a unor cerințe comune pentru certificatele unice de siguranță, nu pot fi atinse în mod suficient de statele membre și, în consecință, datorită dimensiunii acțiunii, pot fi mai bine atinse la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității stabilit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității stabilit la același articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (25) ~~Pentru a completa sau a modifica anumite~~ **În vederea completării sau a modificării anumitor** elemente neesențiale ale prezentei directive, ~~Comisiei trebuie să i se delege~~ competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din tratat **ar trebui delegată Comisiei** în ceea ce privește metodele comune de siguranță și revizuirea acestora și revizuirea indicatorilor comuni de siguranță și a obiectivelor comune de siguranță. Este deosebit de important ca în timpul lucrărilor ~~sale~~ pregătitoare Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, **cu partenerii sociali și în special cu autoritățile naționale de siguranță.** Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ~~trebuie ar trebui~~ să asigure ~~transmiterea~~ **o transmitere** simultană, **în timp util** și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu. [AM 35]
- (26) Pentru a asigura condiții uniforme pentru implementarea prezentei directive, Comisiei trebuie să i se confere competențe de punere în aplicare în ceea ce privește cerințele pentru sistemul de management al siguranței și elementele aferente, revizuirea sistemului de certificare a entităților responsabile de întreținerea vagoanelor de marfă și extinderea lor la materialul rulant, precum și conținutul principal al raportului de anchetă a accidentelor și incidentelor. Competențele menționate trebuie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.
- (27) Obligația de a transpune prezenta directivă în dreptul intern trebuie să se limiteze la dispozițiile care reprezintă o modificare de fond în raport cu directiva anterioară. Obligația de a transpune dispozițiile care rămân neschimbate rezultă din directiva anterioară.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

Miercuri, 26 februarie 2014

- (28) Prezenta directivă nu trebuie să aducă atingere obligației statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor menționate în anexa IV, partea B.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I
DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

Prezenta directivă conține dispoziții **minime, statele membre putând introduce dispoziții legislative mai severe numai în conformitate cu articolul 8**, menite a ~~asigura~~ **să asigure** dezvoltarea și ameliorarea **în continuare a** siguranței pe căile ferate ale Uniunii și un acces îmbunătățit la piață pentru serviciile de transport feroviar prin: [AM 36]

- (a) armonizarea structurii de reglementare în statele membre;
- (b) definirea responsabilităților actorilor din sistemul feroviar;
- (c) elaborarea de obiective de siguranță comune și metode de siguranță comune în ~~vederea eliminării treptate~~ **vederea unei mai bune armonizări** a normelor interne **la un nivel de siguranță ridicat**; [AM 37]
- (d) solicitarea instituirii, în fiecare stat membru, a unei autorități naționale de siguranță și a unui organism de anchetare a accidentelor și incidentelor;
- (e) definirea unor principii comune pentru gestionarea, reglementarea și controlul siguranței feroviare;
- (ea) **introducerea unui certificat unic de siguranță care este valabil și recunoscut în toate statele membre în zonele de funcționare specificate**; [AM 38]
- (eb) **instituirea obligației ca agenția să publice orientări privind siguranța feroviară și certificarea de siguranță, inclusiv liste de exemple de bune practici, în special pentru transportul transfrontalier**. [AM 39]

Articolul 2

Domeniu de aplicare

(1) Prezenta directivă se aplică sistemului feroviar din statele membre, care poate fi subdivizat în subsisteme pentru zone structurale și funcționale. Aceasta acoperă cerințele de siguranță pentru sistem ca întreg, inclusiv gestionarea sigură a infrastructurii și a traficului, precum și interacțiunea dintre întreprinderile feroviare, gestionarii de infrastructură și alți actori din sectorul feroviar.

(2) ~~Următoarele sisteme se exclud din domeniul de~~ **Statele membre pot exclude din măsurile pe care la adoptă la punerea în aplicare a prezentei directive**: [AM 103]

- (a) metrourele, tramvaiele, **trenurile cu rol de tramvai** și sistemele feroviare urbane; [AM 40]
- (b) rețelele care funcțional sunt separate de restul sistemului feroviar și destinate numai exploataării unor servicii de călători locale, urbane sau suburbane, precum și întreprinderile feroviare care funcționează exclusiv pe aceste rețele;

Miercuri, 26 februarie 2014

- (3) Statele membre pot exclude din domeniul de aplicare al prezentei directive:
- (a) infrastructura feroviară privată și vehiculele care sunt utilizate exclusiv pe o astfel de infrastructură, atunci când ea există exclusiv în folosul proprietarului pentru propriile operațiuni de transport;
 - (b) infrastructura și vehiculele rezervate pentru o utilizare strict locală, istorică sau turistică;
- (ba) infrastructura feroviară ușoară, care este uneori folosită de vehiculele feroviare grele în condițiile de exploatare ale sistemelor feroviare ușoare, în cazul în care folosirea sistemului respectiv de aceste vehicule este necesară numai pentru a asigura conexiunile; [AM 41]**
- (bb) materialul rulant care și-a pierdut autorizația sa și este mutat într-un terminal sau la o locație pentru a-i permite să fie reautorizat. [AM 42]**

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

- (a) „sistem feroviar” **al Uniunii** înseamnă sistemul feroviar **convențional și de mare viteză** al Uniunii, astfel cum este definit la articolul 2 din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea]; [AM 43]
- (b) „administrator de infrastructură” înseamnă ~~administratorul infrastructurii~~ **un administrator de infrastructură**, astfel cum este definit la articolul 2 din ~~Directiva 2001/14/CE~~ **3 din Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului** ⁽¹⁾; [AM 44]
- (c) „întreprindere feroviară” înseamnă întreprinderea feroviară definită la ~~articolul 2 din Directiva 2001/14/CE~~ **articolul 3 din Directiva 2012/34/UE** și orice altă întreprindere publică sau privată, a cărei activitate este de a furniza transport feroviar de bunuri și/sau pasageri, tracțiunea fiind asigurată de această întreprindere, inclusiv întreprinderile care asigură numai tracțiunea; [AM 45]
- (ca) „zonă de funcționare” înseamnă o rețea sau rețele dintr-un stat membru sau un grup de state membre în cadrul cărora intenționează să-și desfășoare activitatea o întreprindere feroviară;**
- (cb) „rețea feroviară izolată” înseamnă rețeaua feroviară a unui stat membru sau o porțiune a acesteia, cu un ecartament de 1 520 mm, care este, din punct de vedere geografic sau tehnic, distinctă de rețeaua europeană cu ecartament nominal standard (1 435 mm – denumit în continuare „ecartament standard”), și care, alături de țări terțe, este bine integrată în rețeaua feroviară cu ecartament de 1 520 mm, dar este izolată de rețeaua standard a Uniunii; [AM 46]**
- (d) „specificație tehnică pentru interoperabilitate (STI)” înseamnă o specificație care acoperă fiecare subsistem sau parte a unui subsistem pentru a îndeplini cerințele esențiale și pentru a asigura interoperabilitatea sistemului feroviar definit la articolul 2 din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea];
- (e) „obiective de siguranță comune (OSC)” înseamnă nivelurile de siguranță care trebuie cel puțin atinse de diferite părți ale sistemului feroviar (precum sistemul feroviar convențional, sistemul feroviar de mare viteză, tunelurile feroviare lungi sau liniile utilizate exclusiv pentru transportul de mărfuri) și de sistem ca întreg, exprimate în criteriile de acceptare a riscurilor;
- (f) „metode de siguranță comune (MSC)” înseamnă metodele prin care se descrie modul de evaluare a nivelurilor de siguranță, a realizării obiectivelor de siguranță și a conformității cu alte cerințe de siguranță;
- (fa) „indicatori de siguranță comuni” (ISC) înseamnă un set comun de date privind siguranța feroviară, colectate pentru a facilita monitorizarea performanței în ceea ce privește siguranța sistemului feroviar, precum și atingerea obiectivelor de siguranță comune (OSC); [AM 48]**
- (g) „autoritate națională de siguranță” înseamnă organismul național responsabil de sarcinile referitoare la siguranța feroviară în conformitate cu prezenta directivă sau orice organism căruia mai multe state membre i-au încredințat aceste sarcini pentru a asigura un regim de siguranță unificat;

⁽¹⁾ Directiva 2012/34/EU a Parlamentului European și a Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind instituirea spațiului feroviar unic european (JO L 343, 14.12.2012, p. 32).

Miercuri, 26 februarie 2014

- (h) „norme interne” înseamnă toate normele obligatorii cuprinzând **care au fost notificate de un stat membru și care conțin** cerințe de siguranță feroviară sau cerințe tehnice **sau de exploatare** impuse la nivelul statelor membre și aplicabile întreprinderii feroviare **actorilor din domeniul feroviar**, indiferent de organismul emitent; [AM 49]
- (i) „sistem de administrare a infrastructurii **management al siguranței**” înseamnă organizarea și **aranjamentele procedurile** stabilite de un administrator de infrastructură sau de o întreprindere feroviară pentru a asigura gestionarea sigură a operațiunilor sale; [AM 50]
- (j) „anchetator principal” înseamnă o persoană responsabilă de organizarea, desfășurarea și controlul unei anchete;
- (k) „accident” înseamnă un eveniment neprevăzut, nedorit sau neintenționat sau un lanț specific de asemenea evenimente care are consecințe dăunătoare; accidentele se împart în următoarele categorii: coliziuni, deraieri, accidente la treceri de nivel, accidentări ale persoanelor, **inclusiv cele care nu intră în domeniul de aplicare al definiției călătorilor**, produse de materialul rulant în mișcare, **inclusiv în stațiile de triaj și în timpul lucrărilor de întreținere a șinelor**, incendii și altele; [AM 51]
- (l) „accident grav” înseamnă orice coliziune sau deraiere de trenuri, ducând la decesul a cel puțin o persoană sau vătămări grave a cinci sau a mai multor persoane sau pagube importante ale materialului rulant, infrastructurii sau mediului și orice alt accident similar cu un impact evident asupra reglementării siguranței feroviare sau asupra gestionării siguranței; prin „pagube importante” se înțeleg pagube care pot fi evaluate imediat de organismul de anchetă la un total de cel puțin 2 milioane EUR;
- (m) „incident” înseamnă orice eveniment, altul decât un accident sau accident grav, asociat cu exploatarea trenurilor și afectând siguranța operațiunilor;
- (n) „anchetă” înseamnă un proces desfășurat în scopul prevenirii accidentelor și incidentelor, care include strângerea și analizarea informațiilor, precum și concluzii, inclusiv stabilirea cauzelor și, dacă este cazul, emiterea unor recomandări de siguranță;
- (na) **termenul „rezonabil din punct de vedere practic”, atunci când este aplicat oricărei activități, înseamnă că, în urma unei analize costuri-beneficii, activitatea în cauză nu are costuri disproporționate și un timp de implementare disproporționat în raport cu obiectivul de siguranță care trebuie atins;** [AM 52]
- (nb) **„alte părți” înseamnă orice parte care realizează activități externe aflate la interfața cu sistemul feroviar care pot crea riscuri ce au un impact direct asupra exploatarea și care trebuie controlate de administratorii de infrastructură și de întreprinderile feroviare;** [AM 53]
- (o) „cauze” înseamnă acțiuni, omisiuni, evenimente sau condiții ori o combinație a acestora care au dus la accident sau incident;
- (p) „sistem feroviar urban” înseamnă un sistem de transport pe cale ferată urban sau suburban, cu o capacitate mai mică și cu o viteză mai mică decât sistemele feroviare de tonaj greu și decât sistemele de metrou, dar cu o capacitate mai mare și cu o viteză mai mare decât sistemele de tramvai. Sistemele feroviare urbane pot avea o cale dedicată sau pot folosi drumurile publice împreună cu traficul rutier și de obicei nu fac schimb de vehicule cu traficul de călători pe distanțe mari și nici cu traficul de marfă;
- (pa) **„sisteme feroviare transfrontaliere” înseamnă sistemele feroviare care furnizează servicii de transport între cele mai apropiate noduri urbane de fiecare parte a unei frontiere;** [AM 54]
- (q) „organisme notificate” înseamnă organismele responsabile pentru evaluarea conformității sau a adecvării pentru utilizare a constituenților de interoperabilitate sau pentru evaluarea procedurii CE pentru verificarea subsistemelor;
- (r) „constituenți de interoperabilitate” înseamnă orice componentă elementară, grup de componente, subansamblu sau ansamblu complet de echipamente încorporate sau destinate încorporării într-un subsistem de care depinde direct sau indirect interoperabilitatea sistemului feroviar, definite la articolul 2 din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea];
- (s) **„deținător proprietar” înseamnă persoana sau entitatea care, fiind proprietarul unui vehicul sau având dreptul de a-l utiliza, exploatează acest vehicul ca mijloc de transport și care este înregistrată ca atare în registrul național al registrele** vehiculelor **menționate la articolele 43 și 43a** din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea]; [AM 55]

Miercuri, 26 februarie 2014

- (t) „entitate responsabilă de întreținere” înseamnă o entitate care răspunde de întreținerea unui vehicul și care este înregistrată ca atare în registrul național al vehiculelor;
- (u) „vehicul” înseamnă un vehicul feroviar care circulă pe ~~propriile~~ roți pe liniile de cale ferată, cu sau fără tracțiune, ~~în configurație fixă sau variabilă~~. Un vehicul este alcătuit din unul sau mai multe subsisteme structurale și funcționale; [AM 56]
- (v) „~~producător~~ **fabricant**” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care fabrică un ~~constituent~~ **element constitutiv de interoperabilitate, un component** sau un subsistem ~~de interoperabilitate ori care subcontractează procesul de fabricație a acestor elemente, comercializându-le ulterior sub propriul său nume sau sub propria sa denumire comercială ori care dispune proiectarea sau fabricarea sa și îl comercializează sub numele sau marca sa~~; [AM 57]
- (w) „expeditor” înseamnă întreprinderea care expediază mărfuri fie în nume propriu, fie în numele unui terț;
- (x) „încărcător” înseamnă orice întreprindere care încarcă mărfuri ambalate, inclusiv mărfuri periculoase, containere mici sau cisterne portabile, pe un vagon sau pe un container ori care încarcă un container, un container-cisternă sau o cisternă mobilă pe un vagon;
- (xa) **„descărcător” înseamnă întreprinderea care înlătură un container de la un vagon sau descarcă mărfuri ambalate dintr-un vagon sau un container sau care descarcă mărfurile dintr-o cisternă, dintr-un vagon sau container;** [AM 58]
- (y) „încărcător vrac” înseamnă orice întreprindere care încarcă mărfuri, inclusiv mărfuri periculoase, într-o cisternă (vagon-cisternă, vagon cu cisternă demontabilă, cisternă mobilă sau container-cisternă) pe un vagon, cisternă mare sau mică pentru transport în vrac, vagon-baterie sau containere de gaz cu elemente multiple;
- (ya) **„cultură a echității” înseamnă o procedură pentru a încuraja în mod activ personalul să raporteze accidente, incidentele și incidentele evitate la limită legate de siguranță, acesta fiind în continuare responsabil pentru încălcările deliberate și neglijențele grave. Aceste persoane nu ar trebui sancționate sau discriminate pentru erori neintenționate sau pentru dezvăluirea acestor informații. O cultură a echității permite industriei feroviare să învețe lecții din accidente, incidente și incidente evitate la limită și, prin urmare, să îmbunătățească siguranța feroviară pentru lucrători și pentru călători;** [AM 59]
- (yb) **„destinatar” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care este identificată ca atare în documentul de însoțire și care primește mărfurile și documentul de însoțire;** [AM 60]
- (yc) **„transportator” înseamnă orice întreprindere cu care expeditorul sau călătorul a încheiat contractul de transport sau un transportator succesiv care este responsabil în temeiul contractului respectiv.** [AM 61]

CAPITOLUL II

DEZVOLTAREA ȘI MANAGEMENTUL SIGURANȚEI

Articolul 4

Rolul actorilor din sistemul feroviar la dezvoltarea și îmbunătățirea siguranței feroviare

(1) Statele membre și agenția se asigură, **fiecare în limitele domeniului său de responsabilitate**, că siguranța feroviară este ~~în general~~ menținută și, când este rezonabil din punct de vedere practic, îmbunătățită în mod continuu, ținând cont de **impactul factorilor umani**, dezvoltarea legislației Uniunii și **a legislației internaționale** și de progresul tehnic și științific și acordând prioritate prevenirii accidentelor grave.

Statele membre și agenția se asigură că măsurile de dezvoltare și îmbunătățire a siguranței feroviare țin cont de necesitatea de a urma o abordare sistemică.

(2) Statele membre și **agenția** se asigură că responsabilitatea exploatarea ~~sigur~~ **în condiții de siguranță** a sistemului feroviar și a controlului riscurilor asociate cu acesta aparține ~~gestionarilor~~ **administratorilor** de infrastructură și întreprinderilor feroviare, impunându-le:

Miercuri, 26 februarie 2014

- (a) să pună în aplicare măsurile necesare de control al riscurilor, dacă este cazul în cooperare,
- (b) să aplice normele Uniunii și normele interne de siguranță,
- (c) să instituie sisteme de management al siguranței în conformitate cu prezenta directivă.

Fără să aducă atingere răspunderii civile în conformitate cu cerințele legale ale statelor membre, fiecare ~~gestionar~~ **administrator** de infrastructură și fiecare întreprindere feroviară este responsabilă de partea sa de sistem și de exploatarea în siguranță a acestuia, inclusiv aprovizionarea cu materiale și contractarea de servicii, față de utilizatori, clienți, lucrătorii implicați și terți. Sistemele de management al siguranței ale administratorilor de infrastructură și întreprinderilor feroviare țin cont și de riscurile aferente activității terților.

(3) Fiecare producător, furnizor de întreținere, ~~+~~ deținător, prestator de servicii și entitate achizitoare se asigură că materialul rulant, **utilajele**, instalațiile, accesoriile, echipamentele și serviciile furnizate de aceștia respectă cerințele și condițiile de utilizare specificate, astfel încât pot fi puse în funcțiune în mod sigur de întreprinderea feroviară și/sau de ~~gestionarul~~ **administratorul** de infrastructură.

(4) Toți actorii care au un rol relevant în operațiunile de siguranță, **fiecare în limitele domeniului său de responsabilitate**, implementează măsurile necesare de control al riscurilor, dacă este cazul în cooperare cu **ceilalți și poartă responsabilitatea pentru îndeplinirea propriilor atribuții**. În afară de întreprinderile feroviare și administratorii de infrastructură, printre acești actori se numără și:

- (a) **deținătorii și entitatea acestora și** entitățile responsabile de întreținerea vehiculelor;
- (b) ~~expeditorii, încărcătorii, descărcătorii și încărcătorii în vrac, care participă la siguranța operațiunilor~~ **au un rol în operațiunile de încărcare în condiții de siguranță;**
- (c) producătorii, care sunt responsabili de proiectarea și fabricarea de vehicule feroviare, piese, componente și subansambluri sigure, de infrastructura feroviară, de aspectele energetice și de sistemul de control-comandă de cale, precum și de elaborarea documentației preliminare de întreținere pentru vehicul.

(5) Întreprinderile feroviare, administratorii de infrastructură și entitățile responsabile de întreținere se asigură că măsurile de control al riscului sunt aplicate de contractori. În acest scop, întreprinderile feroviare, administratorii de infrastructură și entitățile responsabile de întreținere aplică ~~metodele~~ **metodele** comune pentru procesele de monitorizare stabilite de Regulamentul (UE) nr. 1078/2012 al Consiliului (¹). ~~Contractorii~~ **Contractanții** aplică acest proces prin intermediul ~~aranjamentelor~~ **acordurilor** contractuale. Întreprinderile feroviare, administratorii de infrastructură și entitățile responsabile de întreținere divulgă ~~aranjamentele~~ **acordurile** contractuale la cererea agenției sau a autorității naționale de siguranță.

(6) Dacă un actor al sistemului feroviar identifică un risc **systemic** la adresa siguranței, generat de defecțiuni, de neconformități de fabricație sau de funcționarea defectuoasă a echipamentelor tehnice, **inclusiv a subsistemelor structurale**, informează, **în temeiul unei proceduri armonizate la nivelul Uniunii**, părțile implicate și **agenția** asupra existenței riscului pentru a le permite să ia măsurile corective necesare în vederea asigurării permanente a performanței de siguranță a sistemului feroviar.

(6a) Statele membre, agenția și toți actorii din sistemul feroviar stabilesc „o cultură a echității” care asigură raportarea consecventă a accidentelor, incidentelor și a potențialelor riscuri pentru siguranță. Pentru a încuraja aceste raportări, statele membre creează un mecanism care permite realizarea raportărilor în mod confidențial.

(7) În ~~cazul~~ **situația** schimbului de vehicule între întreprinderile feroviare, toți actorii fac schimb de informații care sunt relevante pentru exploatarea în condiții de siguranță **folosind registrele de vehicule menționate la articolele 43 și 43a din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea]**. Se consideră informații relevante, ~~printre altele~~, informații privind statutul și istoricul vehiculului, elementele dosarelor de întreținere, trasabilitatea operațiunilor de încărcare și **a componentelor esențiale pentru siguranță, precum și** avizele de încărcare. Informațiile puse la dispoziție trebuie să fie suficient de amănunțite pentru a permite evaluarea riscurilor ce pot apărea în exploatarea vehiculului de către întreprinderea feroviară. [AM 62]

(¹) Regulamentul (UE) nr. 1078/2012 al Comisiei din 16 noiembrie 2012 privind o metodă de siguranță comună pentru monitorizarea pe care trebuie să o aplice întreprinderile feroviare și administratorii de infrastructură după primirea unui certificat de siguranță sau a unei autorizații de siguranță, precum și entitățile responsabile cu întreținerea (JO L 320, 17.11.2012, p. 8).

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 5

Indicatori de siguranță comuni

(1) Pentru a facilita evaluarea atingerii ISC și pentru a permite monitorizarea dezvoltării generale a siguranței feroviare, statele membre colectează informații privind indicatorii de siguranță comuni (ISC) prin rapoarte anuale ale autorităților naționale de siguranță prevăzute în articolul 18.

ISC sunt stabiliți în conformitate cu anexa I.

(1a) Statele membre sprijină agenția în activitatea sa de monitorizare a dezvoltării siguranței feroviare la nivelul Uniunii. [AM 63]

(2) Comisia i se conferă competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolului 26 în ceea ce privește revizuirea anexei I, în special actualizarea ICS ținând cont de progresele tehnice și adaptarea metodelor comune de calcul al costurilor accidentelor.

Articolul 6

Metode de siguranță comune

(1) MSC descriu modul în care nivelurile de siguranță, atingerea obiectivelor de siguranță, precum și conformitatea cu alte cerințe de siguranță, sunt evaluate prin elaborarea și definirea următoarelor elemente:

- (a) evaluarea riscului și metode de evaluare;
- (b) metode de evaluare a conformității cu cerințele din certificatele de siguranță și autorizațiile de siguranță emise în conformitate cu articolele 10 și 11;
- (c) metode de supraveghere ce trebuie aplicate de autoritățile naționale de siguranță și metode de monitorizare ce trebuie aplicate de întreprinderile feroviare, de administratorii de infrastructură și de entitățile responsabile pentru întreținere;
- (ca) metode de monitorizare a dezvoltării siguranței la nivel național și la nivelul Uniunii. [AM 64]**
- (d) orice alte metode care acoperă un proces al sistemului de management al siguranței și care trebuie armonizate la nivelul Uniunii.

(2) Comisia ~~va~~ emite mandate agenției pentru elaborarea noilor MSC menționate la alineatul 1 litera (d), ~~să revizuiască și să actualizeze~~ **precum și revizuirea și actualizarea** tuturor MSC pentru a ține seama de evoluțiile tehnologice sau de cerințele de ordin social și ~~să facă~~ **pentru a face** recomandările relevante Comisiei **cât mai repede posibil. [AM 65]**

La elaborarea recomandărilor, agenția ~~va~~ ține cont de opinia utilizatorilor, **autorităților naționale de siguranță, partenerilor sociali** și a părților interesate. Recomandările ~~trebuie să conțină~~ **conțin** un raport asupra rezultatelor acestei consultări și un raport referitor la impactul noilor MSC care urmează a fi adoptate. **[AM 66]**

(3) MSC se revizuiesc la intervale regulate, ținându-se cont de experiența dobândită prin aplicarea lor și de dezvoltarea globală a siguranței feroviare, ~~în vederea menținerii~~ **pentru a menține siguranța**, în general, și, în măsura ~~posibilului, a îmbunătățirii permanente a siguranței~~ **în care este rezonabil din punct de vedere practic, pentru a o îmbunătăți permanent. [AM 67]**

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate de stabilire a MSC și MSC revizuite, în conformitate cu articolul 26.

(5) Statele membre efectuează, **fără întârziere**, orice modificări necesare ~~la normele~~ **ale normelor** lor interne ținând cont de adoptarea și revizuirea MSC. **[AM 68]**

Articolul 7

Obiective de siguranță comune

(1) OSC definesc nivelurile minime de siguranță care trebuie atinse de diferite părți ale sistemului feroviar și de sistem ca întreg în fiecare stat membru, exprimate în criteriile de acceptare a riscului pentru:

- (a) riscuri individuale referitoare la călători, personal, inclusiv personalul contractanților, utilizatorii trecerilor de nivel și alții și, fără să aducă atingere normelor interne și internaționale existente de răspundere civilă, riscuri individuale legate de persoane neautorizate în incinta instalațiilor feroviare;

Miercuri, 26 februarie 2014

(b) riscuri societale.

(2) Comisia emite un mandat agenției pentru elaborarea OSC revizuite **cât mai repede posibil** și pentru a face recomandările relevante Comisiei. [AM 69]

(3) OSC se revizuiesc periodic, ținându-se cont de dezvoltarea generală a siguranței feroviare. Acestea reflectă domeniile prioritare în care trebuie îmbunătățite condițiile de siguranță.

(4) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate de stabilire a OSC revizuite, în conformitate cu articolul 26.

(5) Statele membre aduc toate modificările necesare normelor lor interne de siguranță pentru a atinge cel puțin OSC și orice OSC revizuite, în conformitate cu calendarul de punere în aplicare anexat acestora. Statele membre notifică aceste norme Comisiei în conformitate cu articolul 8.

Articolul 8

Norme interne

(1) Statele membre pot ~~stabili~~ **redacta** noi norme ~~interne~~ **naționale după intrarea în vigoare a prezentei directive numai în** următoarele cazuri: [AM 70]

(a) atunci când normele privind metodele de siguranță existente nu sunt acoperite de ~~un MSC~~ **MSC**;

(b) ca măsură preventivă de urgență, în special după producerea unui accident.

Statele membre se asigură că normele ~~naționale~~ **interne nu sunt discriminatorii și** țin seama de necesitatea unei abordări sistemice.

Statele membre pot decide să atingă un nivel de siguranță mai ridicat decât cel definit în OSC-ul relevant, cu condiția ca acest nivel de siguranță mai ridicat să fie pe deplin compatibil cu OSC-ul existent.

(2) Dacă intenționează să introducă o normă ~~națională~~ **internă** nouă, un stat membru ~~transmite~~ **notifică imediat** proiectul de normă agenției și Comisiei, folosind instrumentul IT corespunzător, în conformitate cu articolul 23 din Regulamentul ... [Regulamentul privind agenția căilor ferate] **și incluzând un raport de evaluare a impactului noii norme care urmează să fie adoptată. Cu excepția cazurilor menționate la alineatul (1) litera (b), această notificare este făcută cu cel puțin trei luni înainte de adoptarea prevăzută a normei.**

După primirea proiectului de normă internă, agenția inițiază un proces de coordonare care implică toate autoritățile naționale de siguranță cu scopul de a asigura cel mai ridicat grad posibil de armonizare pe teritoriul Uniunii.

Noua normă internă nu poate rămâne în vigoare sau nu poate intra în vigoare, dacă Comisia, la recomandarea agenției, formulează obiecțiuni, motivând decizia de a prezenta obiecțiuni.

(3) Dacă agenției i se aduce la cunoștință că există norme interne notificate sau nu, care au devenit redundante sau intră în conflict cu MSC sau cu alte ~~texte de lege~~ **acte legislative** ale Uniunii, adoptate după aplicarea normei interne, se aplică procedura prevăzută la articolul 22 din Regulamentul ... [Regulamentul privind agenția căilor ferate].

În privința aspectelor referitoare la formarea, sănătatea și siguranța la locul de muncă a personalului din sectorul feroviar cu sarcini esențiale privind siguranța, agenția poate aplica prezentul alineat numai dacă norma internă în cauză este discriminatorie și MSC-urile sau alte acte legislative al Uniunii asigură un nivel mai ridicat de siguranță.

(4) Statele membre se asigură că normele interne, **inclusiv cele care acoperă interfețele între vehicule și rețea**, sunt puse la dispoziție gratuit, într-o limbă care poate fi înțeleasă de toate părțile interesate **și în cel puțin două limbi oficiale ale Uniunii.**

Miercuri, 26 februarie 2014

(5) Normele interne notificate în conformitate cu prezentul articol nu sunt supuse procedurii de notificare stabilite în Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului (¹).

(5a) Agenția stabilește și publică orientări comune pentru adoptarea noilor norme interne sau pentru modificarea celor existente. [AM 70]

Articolul 9

Sisteme de management al siguranței

(1) Administratorii de infrastructură și întreprinderile feroviare își stabilesc propriile sisteme de management al siguranței pentru a se asigura că sistemul feroviar poate atinge cel puțin OSC, este în conformitate cu cerințele de siguranță descrise în STI, precum și că sunt aplicate părțile relevante din MSC și normele notificate în temeiul articolului 8.

(2) Sistemul de management al siguranței îndeplinește cerințele, adaptate la caracterul, amploarea și alte condiții ale activității desfășurate. Acesta asigură controlul tuturor riscurilor asociate cu activitatea ~~gestionării~~ **administratorului** de infrastructură sau a întreprinderii feroviare, inclusiv **calificarea și formarea corespunzătoare a personalului și** furnizarea de lucrări de întreținere și material și utilizarea contractanților. Fără să aducă atingere normelor existente de răspundere civilă, interne și internaționale, sistemul de ~~gestionare a riscului~~ **management al siguranței** ia de asemenea în considerare, dacă este adecvat și rezonabil, riscurile ce decurg din activitățile altor părți. **Prin urmare, administratorii de infrastructură și întreprinderile feroviare au proceduri de identificare a eventualelor riscuri care rezultă din activitățile externe aflate la interfețele cu sistemul feroviar și care au un impact direct asupra exploatării. [AM 71]**

Comisia adoptă, prin intermediul actelor de ~~punere în aplicare~~, **delegate, următoarele** elemente ale sistemului de management al siguranței, **inclusiv o politică în materie de siguranță aprobată și comunicată la nivel intern: obiective calitative și cantitative în materie de siguranță și proceduri pentru realizarea obiectivelor respective; proceduri pentru respectarea standardelor tehnice și de exploatare; proceduri pentru evaluarea riscului și punerea în aplicare a măsurilor de control al riscurilor; măsuri privind formarea și informarea personalului; proceduri care asigură comunicarea și documentarea informațiilor în materie de siguranță; proceduri pentru raportarea și analizarea incidentelor și accidentelor și a altor evenimente în materie de siguranță și pentru elaborarea de măsuri preventive; dispoziții referitoare la planuri în caz de urgență care sunt convenite împreună cu autoritățile publice; și dispoziții pentru auditarea internă a sistemului de management al siguranței.** Respectivele acte de ~~punere în aplicare~~ **delegate** se adoptă în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 27 alineatul (2) **menționată la articolul 26. [AM 72]**

(2a) În ceea ce privește personalul feroviar, sistemul de management al siguranței include măsuri pentru stabilirea de programe pentru formarea personalului și sisteme pentru asigurarea menținerii competenței personalului și a realizării sarcinilor în mod corespunzător. [AM 73]

(2b) Sistemul de management al siguranței include dispoziții pentru o „cultură a echității”, astfel cum este definită la articolul 3. [AM 74]

(3) Sistemul de management al siguranței al unui administrator de infrastructură ia în considerare efectele operațiunilor diferitelor întreprinderi feroviare asupra rețelei și prevede ca toate întreprinderile feroviare să funcționeze în conformitate cu STI și normele interne și în condițiile stabilite în certificatul lor de siguranță. Sistemul de management al siguranței este dezvoltat în scopul de a coordona procedurile de urgență ale administratorului de infrastructură cu toate întreprinderile feroviare care funcționează pe infrastructura sa, **cu serviciile de urgență, astfel încât să garanteze intervenția rapidă a serviciilor de salvare și cu orice altă parte care ar putea fi implicată într-o situație de urgență. Pentru infrastructura transfrontalieră, în special pentru tunelurile transfrontaliere, se dezvoltă și se îmbunătățesc sisteme specifice de management al siguranței pentru a garanta coordonarea și pregătirea necesară a serviciilor de urgență competente existente în ambele părți ale frontierei. [AM 75]**

⁽¹⁾ Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul standardelor, reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (JO L 204, 21.07.1998, p. 37).

Miercuri, 26 februarie 2014

(3a) *Administratorii de infrastructură stabilesc, de asemenea, un sistem de coordonare cu administratorii din țările învecinate cu care are legătură rețeaua. Respectivul sistem include mecanisme de informare în cazul unor incidente sau accidente în rețea, întârzieri care ar putea perturba traficul transfrontalier și proceduri de cooperare pentru a restabili traficul între cele două infrastructuri, garantând totodată în permanență siguranța rețelei. Administratorii de infrastructură din ambele țări notifică operatorii, părțile interesate și autoritățile naționale corespunzătoare orice informație care ar putea afecta traficul între cele două state. [AM 76]*

(4) Toți administratorii de infrastructură și întreprinderile feroviare prezintă anual autorității naționale de siguranță, până la 30 iunie, un raport de siguranță referitor la anul calendaristic precedent. Raportul de siguranță conține:

- (a) informații privind modul în care sunt atinse obiectivele de siguranță ale organizației și rezultatele planului de siguranță;
- (b) elaborarea indicatorilor de siguranță naționali și a ISC prevăzuți în anexa I, în măsura în care este relevant pentru organizația raportoare;
- (c) rezultatele auditurilor de siguranță interne;
- (d) observații privind defecțiunile și deficiențele de funcționare ale operațiunilor feroviare potențial relevante pentru autoritatea națională de siguranță.

CAPITOLUL III

CERTIFICAREA ȘI AUTORIZAREA DE SIGURANȚĂ

Articolul 10

Certificatul unic de siguranță

(1) Accesul la infrastructura feroviară se acordă exclusiv întreprinderilor feroviare care dețin certificatul unic de siguranță.

(2) Certificatul unic de siguranță se acordă de către agenție, **cu excepția cazurilor menționate la alineatul (2a)**, pe baza dovezilor că întreprinderea feroviară și-a instituit propriul sistem de management al siguranței în conformitate cu articolul 9 și întrunește cerințele stabilite în STI, în alte texte de lege în materie și **în normele de exploatare specifice relevante pentru serviciul prestat de întreprinderea feroviară** pentru a controla riscurile și pentru a ~~sprijini siguranța serviciilor~~ **furniza servicii de transport în condiții de siguranță.**

(2a) Certificatele de siguranță pentru întreprinderile feroviare care își desfășoară activitatea exclusiv pe o rețea izolată pot fi acordate și de autoritatea națională de siguranță din statele membre care au o astfel de rețea. În acest caz, solicitantul poate alege să își depună cererea fie la agenție, fie la autoritățile naționale de siguranță din statele membre în cauză.

Pe durata perioadei de tranziție prevăzute la articolul 30, autoritățile naționale de siguranță din statele membre care au rețea feroviară izolată stabilesc proceduri comune de certificare a siguranței și asigură recunoașterea reciprocă a certificatelor de siguranță pe care le eliberează. În cazul în care deciziile autorităților naționale de siguranță sunt contradictorii sau în lipsa unei decizii care să poată fi reciproc acceptată de acestea, agenția ia o decizie în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul ... [Regulamentul privind agenția căilor ferate].

Dacă până la sfârșitul perioadei de tranziție prevăzute la articolul 30, respectivele autorități naționale de siguranță nu au stabilit dispoziții privind procedurile comune și recunoașterea reciprocă a certificatelor de siguranță, autorizațiile menționate la prezentul articol sunt acordate numai de către agenție.

Dacă până la sfârșitul perioadei de tranziție prevăzute la articolul 30, sunt stabilite dispozițiile privind procedurile comune de certificare și recunoaștere reciprocă a certificatelor de siguranță, autoritățile naționale de siguranță din statele membre care au rețele feroviare izolate pot continua să elibereze certificate de siguranță, iar solicitantul poate alege să adreseze cererea pentru certificatul de siguranță agenției sau autorităților naționale de siguranță relevante după încheierea perioadei de tranziție prevăzute la articolul 30.

Miercuri, 26 februarie 2014

La zece ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind progresele realizate în ceea ce privește stabilirea procedurilor comune și recunoașterea reciprocă a certificatelor de siguranță pe rețelele feroviare izolate și, dacă este necesar, prezintă propuneri legislative adecvate.

(3) Certificatul unic de siguranță ~~trebuie să precizeze~~ **precizează** tipul, și amploarea și zona de desfășurare a operațiunilor feroviare la care se referă. Certificatul este valabil și recunoscut în întreaga Uniune pentru operațiuni echivalente sau în părți ale Uniunii în conformitate cu condițiile stabilite de agenție.

(4) ~~Cu trei luni~~ Înainte de începerea exploatarei unui serviciu nou **care nu este reglementat de certificatul său unic de siguranță**, întreprinderea feroviară transmite ~~autorității~~ **agenției sau, în cazurile menționate la alineatul (2a), autorităților** naționale de siguranță ~~relevante~~ documentația **suplimentară necesară** care atestă că:

- (a) întreprinderea feroviară va urma normele de operare, inclusiv normele interne ce i-au fost puse la dispoziție în conformitate cu articolul 8 alineatul (4) și va evalua siguranța în ~~operare~~ **exploatare**, ținând cont de cerințele din Regulamentul (CE) nr. 352/2009 ⁽¹⁾ și asigurându-se că gestionează toate riscurile prin intermediul sistemului său de management al siguranței să că ia toate măsurile necesare pentru a desfășura ~~operațiuni~~ **activitatea** în condiții de siguranță;
- (b) întreprinderea feroviară a realizat demersurile necesare pentru cooperare și coordonarea cu administratorul sau administratorii rețelei/rețelelor unde își propune să-și desfășoare ~~operațiuni~~ **activitatea**;
- (c) ~~întreprinderea feroviară a luat toate măsurile necesare pentru a asigura exploatarea serviciului în condiții de siguranță;~~
- (d) întreprinderea feroviară deține o licență emisă conform Directivei 95/18/CE a Consiliului ⁽²⁾;
- (e) tipul, și amploarea și zona de **exploatare a activității** operațiunilor preconizate corespund celor prevăzute în certificatul unic de siguranță.

Dacă **agenția sau, în cazurile menționate la alineatul (2a), autoritatea națională de siguranță** are îndoieli cu privire la îndeplinirea uneia sau mai multor condiții, autoritatea națională de siguranță solicită mai multe informații de la întreprinderea feroviară, **în conformitate cu termenele-limită stabilite la articolul 11 alineatul (1)**. Acest schimb nu poate avea ca efect suspendarea sau întârzierea începerii operațiunii. Dacă **agenția sau, în cazurile menționate la alineatul (2a),** autoritatea națională de siguranță constată că una sau mai multe condiții nu sunt îndeplinite, ~~transmite dosarul agenției,~~ **transmite dosarul agenției, care va lua** ia măsurile corespunzătoare, inclusiv **modificarea, suspendarea sau** revocarea certificatului.

(5) Certificatul unic de siguranță este reînnoit la cererea întreprinderii feroviare, la intervale care nu depășesc cinci ani. Acesta este actualizat în întregime sau parțial ~~la fiecare modificare~~ **înainte de modificarea** substanțială a tipului, **amplorii** sau ~~extinderii~~ **zonei** operațiunii.

Deținătorul certificatului unic de siguranță informează fără întârziere Agenția **sau, în cazurile menționate la alineatul (2a), autoritatea națională de siguranță**, cu privire la modificările majore aduse condițiilor ~~părții relevante a~~ **părții relevante a** certificatului unic de siguranță. În plus, notifică Agenției **sau, în cazurile menționate la alineatul (2a), autorității naționale de siguranță**, orice introducere de categorii noi de personal sau tipuri noi de material rulant **esențiale pentru siguranță. Termenele-limită prevăzute la articolul 11 alineatul (1) se aplică și în aceste cazuri.**

Agenția poate cere ca ~~partea relevantă a certificatului~~ **certificatul** unic de siguranță să fie ~~revizuită~~ **revizuit** în urma unor modificări substanțiale ale cadrului de reglementare în domeniul siguranței.

(6) În cazul în care constată că deținătorul unui certificat unic de siguranță nu mai îndeplinește condițiile pentru certificare, autoritatea națională de siguranță solicită agenției revocarea certificatului. Agenția **sau, în cazurile menționate la alineatul (2a), autoritatea națională de siguranță**, poate revoca certificatul unic de siguranță, ~~cu condiția fundamentării~~ **cu condiția fundamentării** deciziei pe care a luat-o, **motivând această decizie.** Agenția **sau, în cazurile menționate la alineatul (2a), autoritatea națională de siguranță**, informează de îndată toate autoritățile naționale de siguranță din rețelele în care ~~întreprinderea~~ **întreprinderea** ~~respectiva~~ **respectiva** întreprindere feroviară ~~respectivă~~ își desfășoară activitatea.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 352/2009 al Comisiei din 24 aprilie 2009 privind adoptarea unei metode de siguranță comune pentru evaluarea riscului prevăzută la articolul 6 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2004/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 108, 29.4.2009, p. 4).

⁽²⁾ Directiva 95/18/CE a Consiliului din 19 iunie 1995 privind acordarea de licențe întreprinderilor feroviare (JO L 143, 27.6.1995, p. 70).

Miercuri, 26 februarie 2014

(7) Agenția ~~informează autoritățile~~ **sau, în cazurile menționate la alineatul (2a), autoritatea națională de siguranță, informează autoritățile** naționale de siguranță în termen de o lună cu privire la emiterea, reînnoirea, modificarea sau revocarea ~~certificatului unic~~ **unui certificat unic** de siguranță. Aceasta menționează denumirea și adresa întreprinderii feroviare, data emiterii, domeniul de aplicare și valabilitatea certificatului și, în caz de revocare, motivele deciziei sale.

(8) Agenția monitorizează permanent eficacitatea măsurilor pentru emiterea certificatelor unice de siguranță și activitatea de supraveghere desfășurată de autoritățile naționale de siguranță și, dacă se dovedește necesar, transmite Comisiei recomandări pentru ameliorarea aspectelor deficitare, ~~precum~~ **. Acestea pot include** o recomandare pentru MSC care să ~~acopere~~ **reglementeze** un proces al sistemului de management al siguranței care trebuie armonizat la nivelul UE, după cum se prevede la articolul 6 alineatul (1) litera (d).

(8a) Orice persoană fizică sau juridică poate face recurs împotriva unei decizii adresate persoanei respective de către agenție în temeiul articolelor 12, 16, 17 și 18 din Regulamentul ... [Regulamentul privind agenția căilor ferate] sau în cazul în care Agenția nu răspunde în termenul-limită stabilit. Aceste drepturi se aplică și organismelor care reprezintă persoanele menționate la articolul 34 alineatul (2) din Regulamentul ... [Regulamentul privind agenția căilor ferate], mandatate corespunzător conform statutelor lor. [AM 77]

Articolul 11

Cererile pentru certificatele unice de siguranță

(1) Cererile pentru certificatele unice de siguranță se transmit agenției. Agenția ia fără întârziere o decizie cu privire la cerere și, în orice caz, nu mai târziu de ~~patru~~ **trei** luni după ~~prezentarea tuturor informațiilor necesare și a oricăror informații suplimentare cerute de agenție~~ **primirea cererii**. Dacă solicitantului i se cere să prezinte informații suplimentare, ~~aceste informații trebuie prezentate prompt~~ **acestea se furnizează într-un termen rezonabil stabilit de către agenție, care nu depășește o lună, cu excepția cazurilor în care, în circumstanțe excepționale, agenția acceptă și autorizează o prelungire a termenului cu o perioadă determinată. Deciziile negative sunt însoțite de o motivare corespunzătoare.**

În cazul unei cereri de prelungire pentru desfășurarea activității într-un stat membru suplimentar, agenția ia o decizie în termen de trei luni de la primirea cererii.

(2) Agenția ~~va elabora~~ **elaborează** îndrumări detaliate cu privire la modul de obținere a certificatului unic de siguranță. Agenția ~~va enumera~~ **enumeră** toate cerințele care au fost stabilite în sensul articolului 10 alineatul (2) și ~~va publica~~ **publică** toate documentele relevante.

(3) Un document de îndrumare, descriind și explicând cerințele pentru certificatele unice de siguranță și enumerând documentele necesare, este pus în mod gratuit la dispoziția solicitanților **în toate limbile oficiale ale Uniunii**. Autoritățile naționale de siguranță cooperează cu agenția în vederea diseminării acestor informații. [AM 78]

Articolul 12

Autorizarea de siguranță a administratorilor de infrastructură

(1) Pentru a i se permite să gestioneze și să exploateze o infrastructură feroviară, administratorul de infrastructură trebuie să obțină o autorizație de siguranță din partea autorității naționale de siguranță din statul membru în care este stabilit. **În cazul infrastructurilor transfrontaliere cu un administrator unic de infrastructură, agenția este responsabilă pentru sarcinile stabilite la prezentul articol.**

(2) Autorizația de siguranță cuprinde: o autorizație confirmând acceptarea sistemului de management al siguranței al administratorului de infrastructură, prevăzut la articolul 9 care include procedurile și dispozițiile pentru îndeplinirea cerințelor ~~specifice~~ necesare pentru proiectarea, întreținerea și exploatarea ~~sigură~~ **în condiții de siguranță** a infrastructurii feroviare incluzând, dacă este cazul, întreținerea și exploatarea sistemului de control al traficului și de semnalizare, **precum și procedurile privind acțiunile în eventualitatea unui accident grav pentru a garanta asistența de urgență și a restabili siguranța infrastructurii.**

Autorizația de siguranță este reînnoită la cererea ~~gestionarului~~ **administratorului** de infrastructură, la intervale de cinci ani. Aceasta este actualizată în întregime sau parțial oricând au loc modificări substanțiale ale infrastructurii, semnalizării sau aprovizionării cu energie sau ale principiilor de exploatare sau întreținere a acesteia. Deținătorul autorizației de siguranță informează ~~fară întârziere~~ **imediat** autoritatea națională de siguranță **și agenția** cu privire la toate aceste modificări.

Miercuri, 26 februarie 2014

Autoritatea națională de siguranță **sau, în cazul infrastructurilor transfrontaliere, menționate la alineatul 1, agenția** poate cere ca autorizația de siguranță să fie revizuită în urma unor modificări substanțiale ale cadrului de reglementare în domeniul siguranței.

Dacă autoritatea națională de siguranță **sau, în cazul infrastructurilor transfrontaliere, menționate la alineatul 1, agenția** constată că un administrator de infrastructură autorizat nu mai îndeplinește condițiile pentru o autorizație de siguranță, revocă autorizația, motivându-și deciziile.

(3) Autoritatea națională de siguranță ia fără întârziere o decizie cu privire la cererea pentru obținerea autorizației de siguranță și, în orice caz, nu mai târziu de ~~patru~~ **trei** luni după ~~prezentarea tuturor informațiilor necesare și a oricăror primirea cererii. Dacă solicitantului i se cere să prezinte~~ informații suplimentare ~~solicitate~~, **acestea se furnizează într-un termen rezonabil stabilit de autoritatea națională de siguranță sau de agenție, care nu depășește o lună, cu excepția cazurilor în care, în circumstanțe excepționale, autoritatea națională de siguranță sau agenția acceptă și autorizează o prelungire a termenului cu o perioadă determinată. Deciziile negative sunt motivate în mod corespunzător.**

Se pune la dispoziție un document de îndrumare pentru depunerea de cereri, în care sunt descrise și explicate cerințele pentru autorizarea de siguranță și în care se enumeră documentele necesare.

(4) Autoritatea națională de siguranță informează agenția în termen de o lună cu privire la autorizațiile de siguranță care au fost emise, reînnoite, modificate sau revocate. Aceasta menționează denumirea și adresa administratorului de infrastructură, data emiterii, domeniul de aplicare și valabilitatea ~~certificatului~~ **autorizației** de siguranță și, în caz de revocare, motivele deciziei sale. **[AM 79]**

Articolul 13

Acces la serviciile de formare

(1) Statele membre se asigură că întreprinderile feroviare beneficiază de acces echitabil și nediscriminatoriu la serviciile de formare pentru mecanicii de locomotivă și însoțitorii de tren, atunci când această formare este necesară pentru exploatarea serviciilor din rețeaua proprie sau pentru îndeplinirea cerințelor de obținere a certificatului de siguranță și a cerințelor pentru obținerea licențelor și certificatelor în temeiul Directivei 2007/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾.

Serviciile oferite ~~trebuie să includă~~ **includ** formarea privind cunoștințele necesare despre rute, **asistență pentru persoanele cu handicap**, normele și procedurile de exploatare, sistemul de semnalizare și de control și comandă, precum și procedurile de urgență aplicate pe rutele exploatare. **[AM 80]**

De asemenea, statele membre se asigură că administratorii de infrastructură și personalul lor care efectuează sarcini de siguranță vitale beneficiază de acces echitabil și nediscriminatoriu la serviciile de formare.

Dacă serviciile de formare nu includ examinări și acordarea de certificate, statele membre se asigură că întreprinderile feroviare au acces la această certificare.

Autoritatea națională de siguranță se asigură că furnizarea de servicii de formare sau, dacă este cazul, acordarea de certificate îndeplinește cerințele stabilite în Directiva 2007/59/CE, în STI sau normele interne menționate la articolul 8.

(2) Dacă serviciile de formare sunt disponibile numai prin intermediul unei singure întreprinderi feroviare sau ale administratorului de infrastructură, statele membre se asigură că acestea sunt puse la dispoziția altor întreprinderi feroviare la un preț rezonabil și nediscriminatoriu, care este raportat la cost și care poate include o marjă de profit.

(3) La recrutarea de noi mecanici de tren, de personal însoțitor la bordul trenurilor și personal care efectuează sarcini de siguranță vitale, întreprinderile feroviare trebuie să poată lua în considerare orice formare, calificări și experiență câștigate anterior la alte întreprinderi feroviare. În acest sens, acești membri ai personalului sunt îndreptățiți să aibă acces la, să obțină copii și să comunice toate documentele care le atestă formarea, calificările și experiența.

⁽¹⁾ Directiva 2007/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 privind certificarea mecanicilor de locomotivă care conduc locomotive și trenuri în sistemul feroviar comunitar (JO L 315, 3.12.2007, p. 51).

Miercuri, 26 februarie 2014

(4) Întreprinderile feroviare și administratorii de infrastructură sunt răspunzători de nivelul formării și de calificările personalului său care desfășoară activități legate de siguranță, **inclusiv al personalului de bord.** [AM 81]

Articolul 14

Întreținerea vehiculelor

(1) Fiecărui vehicul, anterior introducerii sale în circulație sau utilizării sale în rețea, i se atribuie o entitate responsabilă cu întreținerea, înregistrată în ~~registru național al~~ **registrele** vehiculelor în conformitate cu articolul 43 **și cu articolul 43a** din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea].

(2) Entitatea responsabilă cu întreținerea poate fi o întreprindere feroviară, un administrator de infrastructură sau un deținător.

(3) Fără a aduce atingere răspunderii întreprinderilor feroviare și administratorilor de infrastructură în ceea ce privește exploatarea în **condiții de** siguranță a unui tren, astfel cum este prevăzută la articolul 4, entitatea se asigură, cu ajutorul unui sistem de întreținere, că vehiculele de a căror întreținere răspunde se află în stare de funcționare și ~~că prezintă~~ **în condiții de** siguranță. În acest scop, entitatea responsabilă cu întreținerea garantează că vehiculele sunt întreținute în conformitate cu:

- (a) manualul de întreținere al fiecărui vehicul;
- (b) cerințele în vigoare, inclusiv normele privind întreținerea și dispozițiile STI;

Entitatea responsabilă cu întreținerea efectuează ea însăși întreținerea sau contractează ateliere de întreținere.

(4) În cazul vagoanelor de marfă, fiecare entitate responsabilă cu întreținerea este certificată de un organism acreditat sau recunoscut în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 445/2011 al Comisiei⁽¹⁾ sau de către o autoritate națională de siguranță. Procesul de recunoaștere se bazează de asemenea pe criteriile de independență, competență și imparțialitate.

În cazul în care entitatea responsabilă cu întreținerea este o întreprindere feroviară sau un administrator de infrastructură, respectarea ~~Regulamentului~~ **Regulamentului** (UE) nr. 445/2011 al Comisiei se verifică de către autoritatea națională de siguranță competentă în conformitate cu procedurile menționate la articolul 12 **din prezenta directivă** și se confirmă ~~prin~~ **în certificatele** specificate în cadrul respectivelor proceduri.

(5) Certificatele emise în conformitate cu alineatul (4) sunt valabile **și recunoscute automat** pe întreg teritoriul Uniunii.

Agenția creează, publică și, ulterior, actualizează, fără întârziere, un registru al entităților certificate responsabile cu întreținerea. Acesta este corelat cu registrele naționale ale vehiculelor sau cu registrele vehiculelor în conformitate cu articolul 43 alineatele (1) și (4) și articolul 43a alineatele (1) și (4) din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea].

Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește specificațiile comune pentru respectivele registre referitoare la conținutul, formatul datelor, structura funcțională și tehnică, modul de exploatare și regulile de introducere și consultare a datelor. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 27 alineatul (3).

(5a) Atunci când elaborează sau modifică TSI, agenția armonizează normele privind cerințele minime de întreținere pentru a garanta siguranța întregului sistem feroviar. Pentru a realiza acest lucru, agenția ia în considerare diferiți parametri (uz, vechime, materiale, kilometraj, condiții meteorologice, tip de traseu etc.) care afectează uzura fizică. Întreprinderile pot continua să folosească propriul sistem de întreținere, cu condiția ca agenția să considere cu respectivul sistem oferă un nivel de siguranță echivalent sau mai ridicat.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 445/2011 al Comisiei din 10 mai 2011 privind un sistem de certificare a entităților responsabile cu întreținerea vagoanelor de marfă și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 653/2007 (JO L 122, 11.5.2011, p. 22).

Miercuri, 26 februarie 2014

(6) ~~Până la 31 mai 2014~~ **În termen de cel mult doi ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive**, agenția evaluează sistemul de certificare a entității responsabile pentru întreținerea vagoanelor de marfă și ~~ia în considerare posibilitatea de a extinde acest sistem la toate vehiculele, urmând să transmită~~ **prezintă** Comisiei un raport în acest sens. **Respectivul raport conține o recomandare privind oportunitatea extinderii respectivului sistem de certificare la alte tipuri de vehicule. Ulterior Comisia ia măsurile adecvate în temeiul respectivei recomandări.**

(6a) În termen de cel mult șase luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive, agenția identifică componentele feroviare esențiale pentru siguranța feroviară și dezvoltă un sistem care permite depistarea respectivelor componente.

(7) **În temeiul recomandării agenției și în termen de cel mult 36 de luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive**, Comisia ~~va adopta~~ **adoptă**, prin intermediul actelor de punere în aplicare **delegate, în conformitate cu articolul 26**, condiții comune pentru certificarea entității responsabile pentru întreținerea tuturor vehiculelor, ~~până la 24 decembrie 2016.~~

~~Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 27 alineatul (2).~~

Sistemul de certificare aplicabil vagoanelor de marfă, adoptat prin Regulamentul (UE) nr. 445/2011, continuă să se aplice până la adoptarea actelor de punere în aplicare **delegate** menționate ~~în~~ **la** primul paragraf. [AM 82]

Articolul 15

Derogări de la sistemul de certificare a entităților responsabile pentru întreținere

(1) Statele membre pot decide îndeplinirea obligațiilor de a identifica entitățile responsabile cu întreținerea și de le a certifica prin intermediul unor măsuri alternative, cu respectarea certificării prevăzute la articolul 14, în următoarele cazuri:

- (a) vehicule înregistrate într-o țară terță și întreținute în conformitate cu legislația țării respective;
- (b) vehicule care sunt folosite în rețele sau pe linii cu ecartament diferit de cel al rețelei feroviare principale din cadrul Uniunii și pentru care îndeplinirea cerințelor de la articolul 14 alineatul (3) este asigurată prin acorduri internaționale cu țări terțe;
- (c) vehicule vizate la articolul 2 alineatul (2) și echipamentul militar și de transport special care necesită un permis ad hoc de la autoritatea națională de siguranță ce trebuie emis înainte de utilizare. În acest caz se acordă derogări pentru perioade de cel mult cinci ani.

(2) Măsurile alternative menționate la alineatul (1) se pun în aplicare prin derogări ce se acordă de autoritatea națională de siguranță competentă sau de agenție:

- (a) la înregistrarea vehiculelor conform articolului 43 din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea], în ceea ce privește identificarea entității responsabile cu întreținerea;
- (b) la eliberarea certificatelor și a autorizațiilor de siguranță către întreprinderile feroviare și administratorii de infrastructură în conformitate cu articolele 10 și 12 din prezenta directivă, în ceea ce privește identificarea sau certificarea entității responsabile cu întreținerea;

(3) Astfel de derogări sunt identificate și motivate în raportul anual privind siguranța menționat la articolul 18. Atunci când se pare că se asumă riscuri nejustificate în ceea ce privește siguranța în cadrul sistemului feroviar al Uniunii, agenția informează imediat Comisia despre acest fapt. Comisia contactează părțile implicate și, unde este cazul, solicită statelor membre să își retragă decizia de derogare.

Miercuri, 26 februarie 2014

CAPITOLUL IV
AUTORITĂȚI NAȚIONALE DE SIGURANȚĂ

Articolul 16

Sarcini

- (1) Fiecare stat membru instituie o autoritate de siguranță. **Statele membre pot decide, de asemenea, să instituie în comun o autoritate de siguranță competentă pentru teritoriile lor.** Această autoritate este independentă în organizarea, structura juridică și procesul decizional de orice întreprindere feroviară, ~~gestionar~~ **administrator** de infrastructură și, **solicitant sau** entitate achizitoare. **Autoritatea dispune de expertiza necesară și de resursele de personal necesare pentru a-și îndeplini sarcinile. Autoritatea poate fi ministerul transporturilor, cu condiția să respecte cerințele de independență stabilite la prezentul alineat.**
- (2) Autoritățile **naționale** de siguranță i se încredințează cel puțin următoarele sarcini:
- (a) să autorizeze punerea în funcțiune a subsistemelor energetice și de infrastructură care constituie sistemul feroviar în conformitate cu articolul 18 ~~alineatul~~ **alineatul (2)** din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea], **cu excepția infrastructurilor transfrontaliere cu un administrator unic de infrastructură, în cazul cărora agenția este responsabilă pentru sarcinile stabilite la prezentul paragraf;**
- (b) să ~~supravegheze~~ **asigure** conformitatea constituenților de interoperabilitate cu cerințele esențiale, ~~în conformitate cu stabilite la~~ articolul [x] din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea];
- (c) să aplice sistemul ~~europen~~ **național** de numerotație a vehiculelor, în conformitate cu ~~articolul 42~~ **articolele 20a și 43** din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea];
- (d) la cererea agenției și **pe baza acordurilor contractuale menționate în Regulamentul ... [Regulamentul privind Agenția Căilor Ferate]**, care o sprijină în acest sens, să reînnoiască, să modifice și să revoce certificatele unice de siguranță acordate în conformitate cu articolul 10 și să verifice dacă sunt îndeplinite condițiile și cerințele prevăzute la respectivul articol și dacă întreprinderile feroviare își desfășoară activitatea în conformitate cu cerințele legislative ale Uniunii sau ale dreptului intern;
- (e) să emită, să reînnoiască, să modifice și să revoce autorizațiile de siguranță acordate în conformitate cu articolul 12 și să verifice dacă sunt îndeplinite condițiile și cerințele prevăzute la respectivul articol și dacă administratorii de infrastructură își desfășoară activitatea în conformitate cu cerințele legislative ale Uniunii sau ale dreptului intern;
- (f) să monitorizeze, să promoveze și, dacă este cazul, să aplice și să actualizeze cadrul de reglementare în domeniul siguranței, inclusiv sistemul de norme interne de siguranță;
- (g) să supravegheze întreprinderile feroviare în conformitate cu anexa IV la Regulamentul (UE) nr. 1158/2010 al Comisiei ⁽¹⁾ și cu Regulamentul (UE) nr. 1077/2012 al Comisiei ⁽²⁾;
- (h) să ~~supravegheze~~ ~~dacă se asigure că~~ vehiculele sunt înregistrate corespunzător în registrul **europen și** național al vehiculelor și ~~dacă~~ **informațiile conținute de aceste respective registre** cu privire la siguranță sunt ~~precise exacte~~ și actualizate;
- (ha) să monitorizeze conformitatea cu normele privind timpul de lucru, conducere și odihnă pentru mecanicii de locomotivă în întreprinderile feroviare și pe calea ferată;
- (hb) să monitorizeze conformitatea cu normele aplicabile privind întreținerea și exploatarea în condiții de siguranță a vagoanelor de marfă și a altor tipuri de material rulant;
- (hc) să elaboreze un plan de urgență general pentru rețeaua feroviară care este obligatoriu pentru toți actorii sistemului feroviar și care detaliază măsurile de luat în eventualitatea unui accident grav sau a unei situații de urgență și să-l transmită agenției. Planul respectiv include:

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1158/2010 al Comisiei din 9 decembrie 2010 privind o metodă de siguranță comună pentru evaluarea conformității cu cerințele pentru obținerea certificatelor de siguranță feroviară (JO L 326, 10.12.2010, p. 11).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1077/2012 al Comisiei din 16 noiembrie 2012 privind o metodă de siguranță comună pentru supravegherea exercitată de autoritățile naționale de siguranță după eliberarea unui certificat de siguranță sau a unei autorizații de siguranță (JO L 320, 17.11.2012, p. 3).

Miercuri, 26 februarie 2014

- (i) *mecanisme și proceduri de garantare a unei comunicări eficiente între actorii implicați, în principal între administratorii de infrastructură, operatorii feroviari și serviciile de urgență;*
- (ii) *mecanisme de coordonare cu agențiile naționale ale țărilor învecinate;*
- (iii) *canale de comunicare cu familiile victimelor în urma unui accident grav, pentru a comunica cu personalul care a fost instruit pentru diferite sarcini;*
- (iv) *un sistem de a asigura asistență pentru victime în urma unui accident, care le va orienta în cadrul procedurilor de soluționare a plângerilor în temeiul legislației Uniunii și, în special a Regulamentului (CE) nr. 1371/2007 al Parlamentului European și al Consiliului privind drepturile și obligațiile călătorilor din sectorul feroviar ⁽¹⁾, fără a aduce atingere obligațiilor operatorilor feroviari. Această asistență include sprijin psihologic pentru victimele accidentului și familiile acestora.*

Comisia elaborează de urgență măsuri care vizează armonizarea conținutului și a formatului planurilor de urgență prin intermediul unor acte de punere în aplicare, astfel cum sunt prevăzute la articolul 27. Agenția sprijină și supraveghează autoritățile naționale de siguranță în legătură cu elaborarea respectivelor planuri, acordând o atenție specială accidentelor feroviare care afectează două sau mai multe rețele naționale.

(3) Autoritatea națională de siguranță a statului membru în care întreprinderea feroviară își desfășoară activitatea trebuie să facă face demersurile necesare pentru a se coordona cu agenția și cu celelalte autorități de siguranță pentru a se asigura că informațiile esențiale referitoare la o anumită întreprindere feroviară sunt partajate, în special în ceea ce privește riscurile cunoscute și performanța în materie de siguranță. Autoritatea națională de siguranță partajează de asemenea informațiile cu alte autorități naționale de resort în cazul în care constată că întreprinderea feroviară nu ia măsurile necesare de control al riscurilor.

Autoritatea informează de îndată agenția cu privire la existența unor preocupări referitoare la performanța în materie de siguranță a întreprinderilor feroviare aflate sub supraveghere. Agenția ia măsurile necesare prevăzute la articolul 10 alineatul (6).

(4) Sarcinile prevăzute la alineatul (2) nu pot fi transferate sau subcontractate către un administrator de infrastructură, întreprindere feroviară sau entitate achizițoare.

(4a) Autoritățile naționale de siguranță, cu sprijinul agenției, stabilesc mecanisme pentru schimbul de exemple de bune și de cele mai bune practici.

(4b) Pe baza principiului voluntariatului, autoritățile naționale de siguranță pot solicita agenției să le auditeze activitatea. De asemenea, agenția poate audita din proprie inițiativă autoritățile naționale de siguranță. [AM 83]

Articolul 17

Principii decizionale

(1) Autoritățile naționale de siguranță își îndeplinesc sarcinile în mod deschis, nediscriminatoriu și transparent. În special, ele permit tuturor părților să fie ascultate și își motivează deciziile.

Ele răspund prompt la cereri și solicitări, comunică cererile lor de informații fără întârziere și adoptă toate deciziile în termen de patru luni după furnizarea tuturor informațiilor cerute *respectând termenele-limită stabilite la articolul 11 alineatul (1) și obligațiile prevăzute în acordurile contractuale încheiate cu agenția.* Ele pot cere în orice moment asistența tehnică a ~~gestionarilor~~ *administratorilor* de infrastructură și a întreprinderilor feroviare sau a altor organisme calificate, în cursul îndeplinirii sarcinilor prevăzute în articolul 16.

În procesul elaborării cadrului de reglementare național, autoritatea națională de siguranță consultă *și ține cont de* toate persoanele implicate și părțile interesate, inclusiv ~~gestionarii~~ *administratorii* de infrastructură, întreprinderile feroviare, producătorii și furnizorii de întreținere, utilizatorii și reprezentanții personalului.

(2) Agenția și autoritățile naționale de siguranță sunt libere să desfășoare toate inspecțiile, *auditurile* și anchetele necesare pentru îndeplinirea sarcinilor lor și li se acordă acces la toate documentele și incintele relevante, la instalațiile și echipamentele administratorilor de infrastructură și ale întreprinderilor feroviare.

⁽¹⁾ *Regulamentul (CE) nr. 1371/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind drepturile și obligațiile călătorilor din transportul feroviar (JO L 315, 3.12.2007, p. 14).*

Miercuri, 26 februarie 2014

(3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că deciziile luate de autoritatea națională de siguranță sunt supuse controlului judiciar.

(4) Autoritățile naționale de siguranță desfășoară un schimb activ de opinii și experiență în ~~interiorul~~ **cadrul** rețelei instituite de agenție pentru armonizarea criteriilor decizionale la nivelul Uniunii.

(4a) Autoritățile naționale de siguranță sprijină agenția în activitatea sa de monitorizare a dezvoltării siguranței feroviare la nivelul Uniunii.

(5) ~~Area~~ **Sfera** cooperării dintre agenție și autoritățile naționale de siguranță în ceea ce privește **toate aspectele privind** inspecțiile la fața locului legate de ~~certificatul~~ **emiterea certificatului** unic de siguranță și supravegherea întreprinderilor feroviare după emiterea certificatului unic de siguranță se stabilește ~~prin dispoziții~~ **în acordurile** contractuale sau de altă natură de către ~~dintre~~ **dintre** agenție și autoritățile naționale de siguranță **în termen de cel mult un an de la intrarea în vigoare a prezentei directive.**

Respectivele acorduri pot include externalizarea anumitor sarcini și responsabilități ale agenției către autoritățile naționale, cum ar fi verificarea și pregătirea dosarelor, verificarea compatibilității tehnice, efectuarea de vizite și elaborarea de proiecte de studii tehnice, în conformitate cu articolul 69 din Regulamentul ... [Regulamentul privind Agenția Căilor Ferate].

Respectivele acorduri stabilesc o partajare a veniturilor proporțională cu ponderea volumului de muncă al fiecărui actor. [AM 84]

Articolul 18

Raportul anual

Autoritatea națională de siguranță publică anual un raport privind activitățile sale în anul precedent și îl trimite Agenției până la 30 septembrie. Raportul cuprinde informații privind următoarele:

- (a) dezvoltarea siguranței feroviare, inclusiv o agregare la nivelul statelor membre a ISC stabiliți în anexa I;
- (b) modificări importante ale legislației și reglementărilor privind siguranța feroviară;
- (c) dezvoltarea certificării de siguranță și a autorizării de siguranță;
- (d) rezultate și experiență referitoare la controlarea gestionarilor de infrastructură și a întreprinderilor feroviare;
- (e) derogările adoptate în conformitate cu articolul 14 alineatul (8);
- (f) toate inspecțiile sau vizitele de audit la întreprinderile feroviare care își desfășoară activitatea în statul membru respectiv în perioada activităților de supraveghere;

(fa) toate inspecțiile tehnice ale vagoanelor de marfă care circulă pe calea ferată. [AM 85]

CAPITOLUL V

ANCHETAREA ACCIDENTELOR ȘI INCIDENTELOR

Articolul 19

Obligația de a ancheta

(1) Statele membre se asigură că organismul de anchetă prevăzut în articolul 21 desfășoară o anchetă după accidente grave pe sistemul feroviar, obiectivul acestuia fiind posibila îmbunătățire a siguranței feroviare și prevenirea accidentelor.

(2) În plus față de accidentele grave, organismul de anchetă prevăzut în articolul 21 poate ancheta acele accidente și incidente care în condiții ușor diferite ar fi putut duce la accidente grave, inclusiv defecțiuni tehnice ale subsistemelor structurale sau ale constituenților de interoperabilitate ai sistemelor feroviare de mare viteză sau convenționale europene.

Miercuri, 26 februarie 2014

Organismul de anchetă decide, după cum consideră adecvat, dacă se întreprinde o anchetă a unui asemenea accident sau incident. În decizia sa ține cont de următoarele:

- (a) gravitatea accidentului sau incidentului;
 - (b) dacă face parte dintr-o serie de accidente sau incidente relevante pentru întregul sistem;
 - (c) impactul său asupra siguranței feroviare la nivelul Uniunii,
 - (d) cereri ale gestionarilor de infrastructură, întreprinderilor feroviare, autorității naționale de siguranță sau ale statelor membre.
- (3) Amploarea anchetelor și procedura de urmat la desfășurarea acestor anchete este determinată de organismul de anchetă, ținând cont de articolele 20 și 22 și în funcție de lecțiile care se preconizează a fi învățate în urma accidentului sau incidentului pentru îmbunătățirea siguranței.
- (4) Ancheta nu are ca obiect în nici un caz stabilirea vinovăției sau a răspunderii.

Articolul 20

Statutul anchetei

- (1) Statele membre definesc, în cadrul sistemului lor juridic, regimul juridic al anchetei care va permite anchetatorilor principali să-și îndeplinească sarcinile în modul ce mai eficient și în timpul cel mai scurt cu putință.
- (2) În conformitate cu legislația în vigoare, statele membre asigură cooperarea deplină a autorităților responsabile de ancheta judiciară și garantează că anchetatorilor, **precum și agenției în cazul în care solicită acest lucru**, li se acordă, de îndată ce este posibil, următoarele: **[AM 86]**
- (a) acces la locul accidentului sau incidentului, precum și la materialul rulant implicat, infrastructura aferentă și instalațiile de control al traficului și de semnalizare;
 - (b) dreptul de a întocmi imediat o listă a probelor și la îndepărtarea controlată a epavelor, instalațiilor sau componentelor de infrastructură în vederea examinării sau analizei;
 - (c) accesul la și utilizarea conținutului aparatelor de înregistrare de bord și a echipamentelor de înregistrare a mesajelor verbale și de înregistrare a funcționării sistemului de semnalizare și control al traficului;
 - (d) accesul la rezultatele examinării corpurilor victimelor;
 - (e) accesul la rezultatele examinării personalului trenului și a altui personal feroviar implicat în accident sau incident;
 - (f) posibilitatea chestionării personalului feroviar implicat și a altor martori;
 - (g) accesul la orice informații relevante sau înregistrări deținute de gestionarul de infrastructură, întreprinderile feroviare și autoritatea națională de siguranță.
- (3) Ancheta este realizată independent de orice anchetă judiciară.

Articolul 21

Organismul de anchetă

- (1) Fiecare stat membru se asigură că anchetele accidentelor și incidentelor prevăzute în articolul 19 sunt desfășurate de un organism permanent, care include cel puțin un anchetator capabil să îndeplinească funcția de anchetator principal în cazul unui accident sau incident. Acest organism este independent în organizarea, structura juridică și luarea deciziilor de orice gestionar de infrastructură, întreprindere feroviară, organism de tarifare, organism de repartizare și organism notificat, precum și de orice parte ale cărei interese ar putea intra în conflict cu sarcinile încredințate organismului de anchetă. În plus, este independent din punct de vedere funcțional de autoritatea națională de siguranță și de orice autoritate de reglementare a căilor ferate.
- (2) Organismul de anchetă își îndeplinește sarcinile în mod independent de organizațiile prevăzute în alineatul (1), **fără a discrimina nicio parte**, și este capabil să obțină suficiente resurse în acest sens. Anchetatorii săi beneficiază de un statut care le oferă garanția de independență necesară. **[AM 87]**

Miercuri, 26 februarie 2014

(3) Statele membre prevăd că întreprinderile feroviare, gestionarii de infrastructură și, dacă este cazul, autoritatea națională de siguranță sunt obligate să raporteze imediat către organismul de anchetă accidentele și incidentele prevăzute în articolul 19. Organismul de anchetă este capabil să răspundă la aceste rapoarte și să ia măsurile necesare pentru a lansa ancheta cel târziu la o săptămână după primirea raportului cu privire la accident sau incident.

(4) Organismul de anchetă poate combina sarcinile în temeiul prezentei directive cu munca de anchetare a altor evenimente decât accidentele și incidentele feroviare, în măsura în care aceste anchete nu îi periclitează independența.

(5) Dacă este necesar, organismul de anchetă poate cere asistența organismelor de anchetă din alte state membre sau din partea agenției pentru oferirea de competențe sau pentru desfășurarea de inspecții tehnice, analize sau evaluări.

(5a) Pe baza principiului voluntariatului, organismele de anchetă pot solicita agenției să le auditeze activitatea. [AM 88]

(6) Statele membre pot încredința organismului de anchetă sarcina de desfășurare a anchetelor privind accidentele și incidentele feroviare, altele decât cele prevăzute în articolul 19.

(7) Organismele de anchetă desfășoară un schimb activ de opinii și experiență în scopul elaborării unor metode comune de anchetă, realizării unor principii comune pentru urmărirea recomandărilor de siguranță și pentru adaptarea la evoluția progresului tehnic și științific.

Agencia sprijină organismele de anchetă în această sarcină. **În plus, organismele de anchetă sprijină agenția în activitatea sa de monitorizare a dezvoltării siguranței feroviare la nivelul Uniunii. [AM 89]**

Articolul 22

Procedura de anchetă

(1) Un accident sau incident prevăzut în articolul 19 este anchetat de organismul de anchetă al statului membru în care a avut loc. Dacă nu este posibil să se stabilească în care stat membru a avut loc sau dacă a avut loc la sau aproape de o instalație de frontieră între două state membre, organismele relevante convin care dintre acestea va desfășura ancheta sau convin să o desfășoare în cooperare. Celui alt organism i se permite în primul caz să participe la anchetă și să aibă acces la toate rezultatele acesteia.

Organismele de anchetă din alt stat membru **și agenția** sunt invitate să participe la o anchetă oricând o întreprindere feroviară stabilită și licențiată **autorizată** în acel stat membru este implicată în accident sau incident. [AM 90]

Prezentul alineat nu împiedică statele membre să convină ca organismele relevante să desfășoare anchete în cooperare, în alte împrejurări.

(2) Pentru fiecare accident sau incident, organismul responsabil de anchetă asigură mijloacele corespunzătoare, cuprinzând competențele operaționale și tehnice necesare **și resurse suficiente** pentru desfășurarea anchetei. Competențele pot fi obținute din interiorul sau din exteriorul organismului, în funcție de caracterul accidentului sau incidentului de anchetat. [AM 91]

(3) Ancheta se desfășoară într-un mod cât mai deschis, astfel încât toate părțile să poată fi ascultate și să aibă acces la rezultate. Administratorul de infrastructură și întreprinderile feroviare relevante, autoritatea națională de siguranță, victimele și rudele acestora, deținătorii bunurilor deteriorate, producătorii, serviciile de urgență implicate și reprezentanții personalului și utilizatorii sunt informați în mod regulat cu privire la anchetă și mersul acesteia și, în măsura în care este practicabil, li se acordă posibilitatea de a-și prezenta opiniile și perspectivele în anchetă și li se permite să comenteze cu privire la informațiile din proiectele de rapoarte.

(4) Organismul de anchetă își încheie examinările la locul accidentului în cel mai scurt timp posibil pentru a permite administratorului de infrastructură să refacă infrastructura și să o deschidă cât mai repede serviciilor de transport feroviar.

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 23

Rapoarte

(1) O anchetă a unui accident sau incident prevăzut în articolul 19 face obiectul unor rapoarte într-o formă corespunzătoare tipului și gravității accidentului sau incidentului și relevanței constatărilor anchetei. Rapoartele descriu obiectivele anchetelor prevăzute în articolul 19 alineatul (1) și cuprind, dacă este cazul, recomandări de siguranță.

(2) Organismul de anchetă publică raportul final, **inclusiv recomandările în materie de siguranță**, în cel mai scurt timp posibil și ~~în mod normal~~ cel târziu la ~~12~~ **șase** luni de la data evenimentului. Raportul, ~~inclusiv recomandările de siguranță~~, este comunicat părților relevante prevăzute în articolul 22 alineatul (3) și organismelor și părților în cauză din alte state membre. [AM 92]

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare **delegat**, conținutul rapoartelor de anchetă a accidentelor și incidentelor, **care includ următoarele elemente: un rezumat; faptele imediate ale evenimentului; înregistrarea anchetelor și investigațiilor; analiză și concluzii**. Respectivele acte de punere în aplicare **delegat** se adoptă în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 27 alineatul (2) **menționată la articolul 26**. [AM 93]

(3) În fiecare an, organismul de anchetă publică până la 30 septembrie, cel târziu, un raport anual descriind anchetele desfășurate în anul precedent, recomandările de siguranță emise și măsurile luate în conformitate cu recomandările emise anterior.

Articolul 24

Informații care se trimit agenției

(1) În termen de o săptămână de la decizia de deschidere a unei anchete, organismul de anchetă informează agenția cu privire la aceasta. Informațiile indică data, ora și locul evenimentului, precum și tipul său și consecințele în ceea ce privește pierderile de vieți omenești, persoanele rănite și pagubele materiale.

(2) Organismul de anchetă trimite agenției o copie a raportului final prevăzut în articolul 23 alineatul (2) și a raportului anual prevăzut în articolul 23 alineatul (3).

(2a) Agenția creează și administrează o bază de date centralizată care conține toate informațiile transmise în legătură cu incidentele și accidentele. Această bază de date este creată până cel târziu la 31 decembrie 2015. [AM 94]

Articolul 25

Recomandări de siguranță

(1) Recomandarea de siguranță emisă de un organ de anchetă nu creează în nici un caz o prezumție de vinovăție sau răspundere civilă pentru un accident sau incident.

(2) Recomandările sunt adresate agenției, autorității naționale de siguranță și, atunci când este necesar din cauza caracterului recomandării, altor organisme sau autorități din statul membru sau alte state membre. Statele membre și autoritățile lor naționale de siguranță iau măsurile necesare pentru a se asigura că recomandările de siguranță emise de organismele de anchetă sunt luate în considerare și, dacă este cazul, urmate.

(3) Autoritatea națională de siguranță și alte autorități sau organisme ori, dacă este cazul, alte state membre cărora li s-au adresat recomandări, raportează cel puțin anual organismului de anchetă cu privire la măsurile luate sau planificate a fi luate drept consecință a recomandării.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 26

Exercitarea competențelor delegate

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei sub rezerva condițiilor prevăzute de prezentul articol.

Miercuri, 26 februarie 2014

(2) ~~Comisia este abilitată să adopte actele~~ **Competența de a adopta acte** delegate ~~menționate~~ **menționată** la articolul 5 alineatul (2) și la articolul 7 alineatul (2) ~~pentru o perioadă de timp nedeterminată~~ **articolul 9 alineatul (2), articolul 14 alineatul (7) și articolul 23 alineatul (2) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la [intrarea în vigoare a prezentei directive]. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.** [AM 95]

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 5 alineatul (2) și articolul 7 alineatul (2) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia intră în vigoare în ziua următoare publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în textul deciziei. Decizia nu aduce atingere valabilității niciunui dintre actele delegate aflate deja în vigoare.

(4) Imediat ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Actul delegat adoptat în temeiul articolului 5 alineatul (2) și al articolului 7 alineatul (2) intră în vigoare numai în cazul în care Parlamentul European sau Consiliul nu a exprimat nicio obiecție în termen de [două luni] de la notificarea actului respectiv Parlamentului European și Consiliului sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Perioada respectivă se prelungește cu două luni, la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 27

Procedura comitetelor

(1) Comisia este asistată de un comitet. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 28

Raport și alte acțiuni la nivelul Uniunii

Pe baza informațiilor pertinente furnizate de agenție, Comisia ~~trebuie să transmită~~ **transmite** Parlamentului European și Consiliului un raport privind ~~implementarea~~ **punerea în aplicare a** prezentei directive, înainte de ... (*) și o dată la ~~cinci ani~~ **trei ani** după primul raport. [AM 96]

Raportul este însoțit, dacă este necesar, de propuneri pentru alte acțiuni la nivelul Uniunii.

Articolul 29

Sanțiuni

Statele membre stabilesc normele privind sancțiunile aplicabile pentru nerespectarea dispozițiilor interne adoptate în conformitate cu prezenta directivă și iau toate măsurile necesare pentru asigurarea punerii în aplicare a acestora. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale, nediscriminatorii și disuasive.

Statele membre notifică Comisiei aceste norme până la data specificată în articolul 32 alineatul (1) și notifică fără întârziere cu privire la orice modificare care le afectează.

Articolul 30

Dispoziții tranzitorii

Anexele III și V la Directiva 2004/49/CE se aplică până la data aplicării actelor de punere în aplicare menționate la articolul 6 alineatele (2) și (3), la articolul 9 alineatul (2), la articolul 14 alineatul (7) și la articolul 23 alineatul (2) din prezenta directivă.

(*) **Trei ani** de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

Miercuri, 26 februarie 2014

Până la ... (*), autoritățile naționale de siguranță ~~continuu~~ **pot continua** să acorde certificate de siguranță în conformitate cu dispozițiile Directivei 2004/49/CE, **fără a aduce atingere articolului 10 alineatul (2a)**. Aceste certificate de siguranță sunt valabile până la data expirării.

Pentru o perioadă suplimentară de trei ani de la încheierea perioadei de transpunere de un an prevăzute la articolul 32, solicitanții pot depune cererea fie la agenție, fie la autoritatea națională de siguranță. În timpul acestei perioade, autoritățile naționale de siguranță pot continua să emită certificate de siguranță, în conformitate cu dispozițiile Directivei 2004/49/CE. [AM 97]

Articolul 31

Recomandări și avize ale agenției

Agenția emite recomandări și avize în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul ... [Regulamentul privind agenția căilor ferate] în scopul aplicării prezentei directive. Aceste recomandări și avize vor reprezenta temeiul măsurilor adoptate la nivelul Uniunii în conformitate cu prezenta directivă.

Articolul 32

Transpunere

(1) Statele membre ~~pun în aplicare actele~~ **asigură intrarea în vigoare a actelor** cu putere de lege și ~~actele și a actelor~~ administrative necesare pentru a se conforma ~~articolelor 2, 3, 4, 8, 10, 16, 18, 20 și anexei I~~ **prezentei directive cel târziu** până la ... (**). Statele membre comunică de îndată Comisiei textele respectivelor dispoziții. [AM 98]

(2) Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Ele conțin, de asemenea, o declarație conform căreia trimiterile din actele cu putere de lege și actele administrative la directivele abrogate prin prezenta directivă se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modul în care se fac aceste trimiteri și modul de formulare a declarației.

Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

(3) Republica Cipru și Republica Malta nu au obligația de a transpune și aplica prezenta directivă atât timp cât pe teritoriul lor nu există un sistem feroviar.

Cu toate acestea, imediat ce o entitate publică sau privată depune o cerere oficială de construire a unei linii de cale ferată care să fie exploatată de una sau mai multe întreprinderi feroviare, statele membre în cauză vor stabili o legislație de aplicare a prezentei directive, în termen de un an de la primirea cererii.

Articolul 33

Abrogare

Directiva 2004/49/CE, astfel cum a fost modificată prin directivele enumerate în anexa II partea A, se abrogă începând cu ... (***) , fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre privind datele limită pentru transpunerea în dreptul intern și aplicarea directivei, menționate în anexa II partea B. [AM 99]

Trimiterile la directiva abrogată se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa III.

Articolul 34

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolele 10 și 11 se aplică de la ... (****), **fără a aduce atingere dispozițiilor tranzitorii stabilite la articolul 30.** [AM 100]

(*) **Patru ani** de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

(**) **Un an** de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

(***) **Patru ani** de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

(****) **Patru ani** de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 35

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la ,

Pentru Parlamentul European

Președintele

Pentru Consiliu

Președintele

Miercuri, 26 februarie 2014

ANEXA I

INDICATORI COMUNI DE SIGURANȚĂ

Indicatorii comuni de siguranță se raportează anual de către autoritățile naționale de siguranță. Dacă sunt descoperite noi fapte sau erori după prezentarea raportului, indicatorii pentru un anumit an sunt modificați sau corecționați de autoritatea națională de siguranță cu prima ocazie convenabilă și cel târziu în următorul raport anual.

Pentru indicatorii referitori la accidente prevăzuți la punctul 1 de mai jos, Regulamentul (CE) nr. 91/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (¹) se aplică în măsura în care informațiile sunt disponibile.

1. Indicatori referitori la accidente

1.1. Număr total și relativ (pe kilometru-tren) de accidente grave și o defalcare pe următoarele tipuri de accidente:

- (i) coliziuni de trenuri cu vehicule feroviare,
- (ii) coliziuni de trenuri, inclusiv coliziuni cu obstacole aflate în spațiul gabaritudinii de liberă trecere;
- (iii) deraieri de trenuri,
- (iv) accidente la trecerile la nivel, inclusiv accidente în care sunt implicați pietoni la trecerile la nivel;
- (v) accidentări de persoane care implică material rulant în mișcare, cu excepția sinuciderilor;
- (vi) incendii ale materialului rulant;
- (vii) altele.

Fiecare accident grav este raportat la tipul de accident primar, chiar dacă consecințele accidentului secundar sunt mai grave, de exemplu, un incendiu în urma unei deraieri.

1.2. Număr total și relativ (pe kilometru-tren) de persoane grav rănite și ucise pe tip de accident, împărțit în următoarele categorii:

- (i) călători [de asemenea în raport cu numărul total de kilometri-călători și de tren-kilometri (călători)];
- (ii) angajați, inclusiv personalul contractanților;
- (iii) utilizatori ai trecerilor la nivel;
- (iv) intruși;
- (v) altele.

2. Indicatori referitori la mărfuri periculoase

Număr total și relativ (pe kilometru-tren) de accidente **și incidente** care implică transportul de mărfuri periculoase, împărțit în următoarele categorii: **[AM 101]**

- (i) accidente care implică cel puțin un vehicul feroviar transportând mărfuri periculoase, astfel cum este definit în apendice;
- (ii) numărul accidentelor de acest fel în care se eliberează substanțe periculoase.

3. Indicatori referitori la sinucideri

Număr total și relativ (pe kilometru-tren) de sinucideri.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 91/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind statisticile din transportul feroviar (JO L 14, 21.01.2003, p. 1).

Miercuri, 26 februarie 2014

4. Indicatori referitori la elementele precursoare ale accidentelor

Număr total și relativ (pe kilometru-tren) de:

- (i) șine rupte;
- (ii) deformări și alinieri defectuoase ale șinelor;
- (iii) defecțiuni de semnalizare rezultând într-o stare periculoasă a semnalului;
- (iv) depășiri ale unui semnal de pericol;
- (v) rupturi de roți la materialul rulant în serviciu,
- (vi) rupturi de osii la materialul rulant în serviciu.

Toate elementele precursoare trebuie raportate, atât cele care conduc la accidente, cât și cele care nu conduc la accidente. Elementele precursoare care conduc la accidente sunt raportate la ISC privind elementele precursoare; dacă sunt grave, accidentele care au loc sunt raportate la ISC privind accidentele la care se face referire la rubrica 1.

5. Indicatori pentru calculul impactului economic al accidentelor

Agenția definește costurile unitare pe baza datelor colectate până la intrarea în vigoare a prezentei directive.

6. Indicatori referitori la siguranța tehnică a infrastructurii și la implementarea acesteia

6.1. Procentaj de linii dotate cu un sistem de protecție automată a trenurilor (ATP) în funcțiune, procentaj de kilometri-tren utilizând sisteme ATP operaționale.

6.2. Număr de treceri la nivel (total, pe kilometru de linie și pe lungime desfășurată) pentru următoarele opt tipuri:

(a) treceri la nivel active, echipate cu:

- (i) sistem automat de avertizare a utilizatorilor trecerii la nivel;
- (ii) sistem automat de protecție a utilizatorilor trecerii la nivel;
- (iii) sistem automat de protecție și avertizare a utilizatorilor trecerii la nivel;
- (iv) sistem automat de protecție și avertizare a utilizatorilor trecerii la nivel, precum și protecție interblocață pe partea căii ferate;
- (v) sistem manual de avertizare a utilizatorilor trecerii la nivel;
- (vi) sistem manual de protecție a utilizatorilor trecerii la nivel;
- (vii) sistem manual de protecție și avertizare a utilizatorilor trecerii la nivel;

(b) treceri la nivel pasive.

7. Indicatori referitori la managementul siguranței

Auditurile interne realizate de administratorii de infrastructură și întreprinderile feroviare, prevăzute în documentația sistemului de management al siguranței. Numărul total de audituri realizate și numărul ca procentaj din auditurile necesare (și/sau planificate).

8. Definiții

Definițiile comune ale ISC și metodele comune de calcul al impactului economic al accidentelor figurează în apendice.

Miercuri, 26 februarie 2014

Apendice

Definiții comune ale ISC și metode comune de calcul al impactului economic al accidentelor

1. Indicatori referitori la accidente

- 1.1. „Accident grav” înseamnă orice accident care implică cel puțin un vehicul feroviar în mișcare și care provoacă moartea sau rănirea gravă a cel puțin unei persoane ori pagube semnificative materialului rulant, șinelor, altor instalații sau mediului ori perturbări considerabile ale traficului. Se exclud accidentele din ateliere, antrepozite și depouri.
- 1.2. „Pagube importante cauzate materialului rulant, șinelor, altor instalații sau mediului” înseamnă daune echivalente cu cel puțin 150 000 EUR.
- 1.3. „Perturbări importante ale traficului” înseamnă suspendarea serviciilor de transport feroviar pe o linie principală de cale ferată pentru cel puțin șase ore.
- 1.4. „Tren” înseamnă unul sau mai multe vehicule feroviare remorcate de una sau mai multe locomotive sau automotoare ori un automotor care circulă singur, rulând sub un anumit număr sau cu o denumire specifică de la un punct fix inițial la un punct fix final. O locomotivă ușoară, precum o locomotivă care circulă singură, este considerată tren.
- 1.5. „Coliziune de trenuri,” înseamnă coliziunea frontală, din spate sau laterală între partea unui tren și partea altui tren sau vehicul feroviar sau material rulant pentru manevre .
- 1.6. „coliziune cu obstacole aflate în spațiul gabaritului de liberă trecere” înseamnă o coliziune între o parte a unui tren și obiecte fixate sau aflate temporar pe sau în apropierea șinei (cu excepția trecerilor la nivel, dacă au fost pierdute de un vehicul sau utilizator care a traversat calea). Se include coliziunea cu liniile aeriene de contact.
- 1.7. „Deraiere de tren” înseamnă orice situație în care cel puțin una dintre roțile trenului părăsește șinele.
- 1.8. „Accidente la trecerile la nivel” înseamnă accidente la trecerile la nivel care implică cel puțin un vehicul feroviar și unul sau mai multe vehicule care utilizează trecerea, alți utilizatori ai trecerii precum pietonii sau obiecte aflate temporar pe calea ferată sau lângă aceasta, care au fost pierdute de un vehicul sau de un alt utilizator care a folosit trecerea.
- 1.9. „Accidentări ale persoanelor ~~cu material~~ **provocate de materialul** rulant în mișcare” înseamnă accidentarea uneia sau mai multor persoane care sunt lovite de un vehicul feroviar sau de un obiect atașat la acesta, ori care s-a detașat de acesta. Se includ persoanele care cad din vehiculele feroviare, precum și persoanele care cad sau sunt lovite de obiecte detașate în timpul călătoriei la bordul vehiculelor. [AM 102]
- 1.10. „Incendii ale materialului rulant” înseamnă incendiile și exploziile care au loc în vehiculele feroviare (inclusiv încărcătura acestora) atunci când acestea se deplasează între gara de plecare și destinație, inclusiv în timpul staționării în gara de plecare, la destinație sau în timpul opririlor intermediare, precum și în timpul operațiunilor de triaj.
- 1.11. „Alte tipuri de accidente” înseamnă toate accidentele altele decât cele deja menționate (coliziuni de trenuri, deraieri de trenuri, accidente la trecerile la nivel, accidentări ale persoanelor cauzate de material rulant în mișcare și incendii ale materialului rulant).
- 1.12. „Călător” înseamnă orice persoană, cu excepția membrilor personalului trenului, care efectuează o călătorie pe calea ferată. Pentru statisticile privind accidentele, sunt incluși călătorii care încearcă să se îmbarce/să debarce în/ dintr-un tren în mișcare.
- 1.13. „Angajat (se include personalul contractanților și contractanții independenți)” înseamnă orice persoană al cărei loc de muncă este legat de căile ferate și care se află la serviciu în momentul accidentului. Se include personalul trenurilor și persoanele care manipulează materialul rulant și instalațiile de infrastructură.

Miercuri, 26 februarie 2014

- 1.14. „Utilizator al trecerilor la nivel” înseamnă orice persoană care utilizează o trecere la nivel pentru a traversa linia de cale ferată cu orice mijloace de transport sau pe jos.
 - 1.15. „Intrus” înseamnă orice persoană prezentă în incinta instalațiilor feroviare în care prezența acesteia este interzisă, cu excepția utilizatorilor trecerilor la nivel.
 - 1.16. „Alte persoane (terți)” înseamnă toate persoanele care nu intră în categoriile „călători”, „angajați, inclusiv personalul contractanților”, „Utilizator al trecerilor la nivel” sau „intruși”.
 - 1.17. „Deces (persoană ucisă)” înseamnă orice persoană ucisă pe loc sau care decedează în cel mult 30 de zile în urma unui accident, cu excepția sinuciderilor.
 - 1.18. „Vătămare (persoană grav rănită)” înseamnă orice persoană rănită care a fost spitalizată mai mult de 24 de ore în urma unui accident, cu excepția tentativelor de sinucidere.
2. Indicatori referitori la mărfuri periculoase
 - 2.1. „Accident care implică transportul de mărfuri periculoase” înseamnă orice accident sau incident supus raportării în conformitate cu RID ⁽¹⁾/ADR, secțiunea 1.8.5.
 - 2.2. „Mărfuri periculoase” înseamnă acele substanțe și articole al căror transport este interzis de RID sau este autorizat numai în condițiile prevăzute în RID.
 3. Indicatori referitori la sinucideri
 - 3.1. „Sinucidere” înseamnă un act săvârșit în mod deliberat de o persoană pentru a-și produce vătămări ducând la deces, înregistrat și clasificat ca atare de autoritatea națională competentă.
 4. Indicatori referitori la elementele precursorale ale accidentelor
 - 4.1. „Șină ruptă” înseamnă orice șină care este separată în două sau mai multe părți, sau orice șină din care s-a detașat o bucată de metal, creând pe suprafața de rulare un gol de mai mult de 50 mm în lungime și de 10 mm în profunzime.
 - 4.2. „Deformare și aliniere defectuoasă ale șinelor” înseamnă defecte privind continuitatea și geometria șinelor, care necesită închiderea căii sau reducerea imediată a vitezei autorizate.
 - 4.3. „Defecțiune de semnalizare rezultând într-o stare periculoasă a semnalului” înseamnă orice defecțiune tehnică a sistemului de semnalizare (a infrastructurii sau a materialului rulant), care conduce la informații de semnalizare mai puțin restrictive decât cele cerute.
 - 4.4. „Depășirea unui semnal de pericol” înseamnă orice situație în care o parte a unui tren transgresează deplasarea sa autorizată.

Deplasare neautorizată înseamnă depășirea:

unui semnal luminos de cale sau a unui semafor semnalizând pericolul, cu ordinul de oprire, în cazul în care sistemul automat de control al trenului sau sistemul ATP nu este operațional;

limitei unei deplasări autorizate din motive de siguranță, prevăzute în cadrul unui sistem ATCS sau ATP;

unui punct comunicat prin autorizare verbală sau scrisă, care figurează în regulamente;

panourilor de oprire (nu se includ opritoarele de linie fixe) sau a gesturilor manuale.

Nu se includ cazurile în care vehiculele fără nicio unitate de tracțiune atașată sau trenurile fără personal depășesc un semnal de pericol. Nu se includ nici cazurile în care, indiferent de motiv, semnalul de pericol nu este activat în timp util pentru a permite oprirea trenului în fața semnalului.

Autoritățile naționale de siguranță pot prezenta rapoarte separate pentru cele patru tipuri de deplasări neautorizate și trebuie să raporteze cel puțin un indicator agregat care conține date legate de toate cele patru deplasări în cauză.

⁽¹⁾ RID, Regulamentul privind transportul internațional feroviar al mărfurilor periculoase, astfel cum a fost adoptat prin Directiva 2008/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 septembrie 2008 privind transportul interior de mărfuri periculoase (JO L 260, 30.9.2008, p. 13).

Miercuri, 26 februarie 2014

- 4.5. „Rupturi de roți” înseamnă rupturi ale elementelor esențiale ale roților, care creează riscul unui accident (deraiere sau coliziune).
- 4.6. „rupturi de osii” înseamnă rupturi ale elementelor esențiale ale osiei, care creează riscul unui accident (deraiere sau coliziune).

5. Metode comune pentru calculul impactului economic al accidentelor

Agenția elaborează o metodă de calcul al prețului unitar, pornind de la datele colectate înainte de intrarea în vigoare a prezentei directive.

6. Indicatori referitori la siguranța tehnică a infrastructurii și la implementarea acesteia

- 6.1. „Protecția automată a trenurilor (ATP)” înseamnă un sistem care aplică respectarea semnalelor și a restricțiilor de viteză prin supravegherea vitezei, inclusiv prin oprirea automată la semnale.
- 6.2. „Trecere la nivel” înseamnă orice intersecție la nivel între un drum și o cale ferată, autorizată de administratorul de infrastructură și deschisă publicului sau utilizatorilor privați. Sunt excluse pasajele între peroanele din gări, precum și pasajele peste șine destinate utilizării exclusive de către angajați.
- 6.3. „Pasaj” înseamnă orice drum, stradă sau autostradă publică sau privată, inclusiv căile pietonale și piste pentru bicicliști sau alte rute puse la dispoziție pentru trecerea oamenilor, animalelor, vehiculelor sau utilajelor.
- 6.4. „Trecere la nivel activă” înseamnă o trecere la nivel ai cărei utilizatori sunt protejați sau avertizați de sosirea trenului prin activarea unor dispozitive atunci când trecerea nu poate fi folosită de aceștia în condiții de siguranță.

Protecția prin utilizarea unor dispozitive fizice:

bariere sau semibariere;

porți.

Avertizarea prin utilizarea unor echipamente fixe instalate la trecerea la nivel:

semnale vizuale: lumini;

semnale acustice: clopote, sirene, claxoane etc.;

dispozitive fizice, de exemplu vibrații datorate denivelărilor șoselei.

Trecerile la nivel active se clasifică în:

1. „trecerea la nivel cu sistem automat de protecție și/sau avertizare a utilizatorilor trecerii”, care înseamnă trecerea la nivel pentru care sistemul de protecție și/sau avertizare este activat de sosirea trenului sau în care există protecție interblocată pe partea căii ferate.

Aceste treceri la nivel se clasifică, la rândul lor, astfel:

(i) sistem automat de avertizare a utilizatorilor trecerii la nivel;

(ii) sistem automat de protecție a utilizatorilor trecerii la nivel;

(iii) sistem automat de protecție și avertizare a utilizatorilor trecerii la nivel;

(iv) sistem automat de protecție și avertizare a utilizatorilor trecerii la nivel, precum și protecție pe partea căii ferate.

„Protecție interblocată pe partea căii ferate” înseamnă un semnal sau un alt sistem de protecție a trenului care îi permite acestuia să înainteze numai atunci când trecerea la nivel este protejată pe partea utilizatorilor trecerii la nivel și când nicio incursiune nu mai este permisă; grație unor mijloace de supraveghere și/sau de detectare a obstacolelor;

2. „trecerea la nivel cu sistem manual de protecție și/sau avertizare a utilizatorilor trecerii”, care înseamnă trecerea la nivel pentru care sistemul de protecție și/sau avertizare este activat manual de un angajat al căilor ferate și pentru care nu există o protecție interblocată pe partea căii ferate.

Miercuri, 26 februarie 2014

Aceste treceri la nivel se clasifică, la rândul lor, astfel:

- (v) sistem manual de avertizare a utilizatorilor trecerii la nivel;
- (vi) sistem manual de protecție a utilizatorilor trecerii la nivel;
- (vii) sistem manual de protecție și avertizare a utilizatorilor trecerii la nivel;

6.5. „Trecerea la nivel pasivă”, care înseamnă o trecere la nivel fără vreun sistem de avertizare și/sau protecție activat atunci când trecerea nu poate fi folosită de utilizatori în condiții de siguranță.

7. Indicatori referitori la managementul siguranței

7.1. „Audit” înseamnă un proces sistematic, independent și documentat pentru obținerea dovezilor de audit și evaluarea acestora în mod obiectiv cu scopul de a determina în ce măsură sunt îndeplinite criteriile de audit.

8. Definițiile bazelor de etalonare

- 8.1. „Tren-km” înseamnă unitatea de măsură care reprezintă deplasarea unui tren pe o distanță de un kilometru. Distanța utilizată este distanță parcursă efectiv, dacă este cunoscută, în caz contrar fiind utilizată distanța standard a rețelei între origine și destinație. Trebuie luată în considerare numai distanța pe teritoriul național al țării declarante.
 - 8.2. „Călători-km” înseamnă unitatea de măsură reprezentând transportul unui călător pe calea ferată pe o distanță de un kilometru. Trebuie luată în considerare numai distanța pe teritoriul național al țării declarante.
 - 8.3. „Km de linie” înseamnă lungimea măsurată în kilometri a rețelei feroviare a statelor membre, al cărui domeniu de aplicare este definit la articolul 2. Pentru căile feroviare cu mai multe fire este luată în considerare numai distanța între origine și destinație.
 - 8.4. „Lungimea desfășurată” înseamnă lungimea măsurată în kilometri a rețelei feroviare a statelor membre, al cărui domeniu de aplicare este definit la articolul 2. Este luat în calcul fiecare fir de cale al liniilor de cale ferată cu mai multe fire.
-

Miercuri, 26 februarie 2014

ANEXA II

PARTEA A

Directiva abrogată și lista modificărilor ulterioare aduse acesteia
(menționate la articolul 32)

Directiva 2004/49/CE	(JO L 164, 30.4.2004, p. 44)
Directiva 2008/57/CE	(JO L 191, 18.7.2008, p. 1)
Directiva 2008/110/CE	(JO L 345, 23.12.2008, p. 62)
Directiva 2009/149/CE a Comisiei	(JO L 313, 28.11.2009, p. 65)
Rectificare, 2004/49/CE	(JO L 220, 21.6.2004, p. 16)

PARTEA B

Termene de transpunere în dreptul intern
(menționate la articolul 32)

Directiva	Termenul de transpunere
2004/49/CE	30 aprilie 2006
2008/57/CE	19 iulie 2010
2008/110/CE	24 decembrie 2010
2009/149/CE	18 iunie 2010

Miercuri, 26 februarie 2014

ANEXĂ III

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 2004/49/CE	Prezenta directivă
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2	Articolul 2
Articolul 3	Articolul 3
Articolul 4	Articolul 4
Articolul 5	Articolul 5
Articolul 6	Articolul 6
Articolul 7	Articolul 7
Articolul 8	Articolul 8
Articolul 9	Articolul 9
Articolul 10	Articolul 10
Articolul 11	Articolul 12
Articolul 12	Articolul 11
Articolul 13	Articolul 13
Articolul 14a alineatele (1)-(7)	Articolul 14
Articolul 14a alineatul (8)	Articolul 15
Articolul 15	–
Articolul 16	Articolul 16
Articolul 17	Articolul 17
Articolul 18	Articolul 18
Articolul 19	Articolul 19
Articolul 20	Articolul 20
Articolul 21	Articolul 21
Articolul 22	Articolul 22
Articolul 23	Articolul 23

Miercuri, 26 februarie 2014

Directiva 2004/49/CE	Prezenta directivă
Articolul 24	Articolul 24
Articolul 25	Articolul 25
Articolul 26	–
–	Articolul 26
Articolul 27	Articolul 27
Articolul 28	–
Articolul 29	–
Articolul 30	–
Articolul 31	Articolul 28
Articolul 32	Articolul 29
–	Articolul 30
–	Articolul 31
Articolul 33	Articolul 32
–	Articolul 33
Articolul 34	Articolul 34
Articolul 35	Articolul 35
Anexa I	Anexa I
Anexa II	–
Anexa III	–
Anexa IV	–
Anexa V	–
–	Anexa II

Miercuri, 26 februarie 2014

P7_TA(2014)0151

Agenția pentru Căi Ferate a Uniunii Europene ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Agenția pentru Căi Ferate a Uniunii Europene și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 881/2004 (COM(2013)0027 – C7-0029/2013 – 2013/0014(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2017/C 285/56)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2013)0027),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 91 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0029/2013),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 11 iulie 2013 ⁽¹⁾,
 - având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 8 octombrie 2013 ⁽²⁾,
 - având în vedere avizele motivate prezentate de către Parlamentul Lituaniei, Senatul României și Parlamentul Suediei în cadrul Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, în care se susține că proiectul de act legislativ nu respectă principiul subsidiarității,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru transport și turism și avizul Comisiei pentru bugete, precum și cel al Comisiei pentru control bugetar (A7-0016/2014),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei prezentarea unei fișe financiare care țină seama pe deplin de rezultatul acordului legislativ între Parlamentul European și Consiliu privind toate actele legislative din cel de-al patrulea pachet feroviar pentru a îndeplini cerințele bugetare și de personal ale AEF și eventual cele ale serviciilor Comisiei;
 3. subliniază faptul că nicio decizie a autorității legislative privind propunerea de regulament nu aduce atingere deciziilor autorității bugetare în contextul procedurii bugetare anuale;
 4. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 327, 12.11.2013, p.122.

⁽²⁾ JO C 356, 5.12.2013, p.92.

Miercuri, 26 februarie 2014

P7_TC1-COD(2013)0014

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 26 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 privind Agenția pentru Căi Ferate a Uniunii Europene și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 881/2004

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 91 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) În vederea creării treptate a unui spațiu feroviar european fără frontiere, este necesar să se întreprindă acțiuni la nivelul Uniunii în domeniul reglementărilor tehnice aplicabile transportului feroviar cu privire la aspectele tehnice (interoperabilitate) și la aspectele de siguranță, cele două fiind legate în mod indisolubil și necesitând, în aceeași măsură, un nivel mai ridicat de armonizare la nivelul Uniunii. Legislația relevantă din domeniul transportului feroviar, în special cele trei pachete feroviare, a fost adoptată în ultimele două decenii, cele mai importante acte legislative fiind Directiva 2004/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ și Directiva 2008/57/EC a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾.
- (2) Urmărirea simultană a obiectivelor privind siguranța și interoperabilitatea sistemului feroviar necesită lucrări tehnice substanțiale ce trebuie conduse de un organism specializat. Acesta este motivul pentru care a fost necesar să se înființeze, ca parte a celui de-al doilea pachet feroviar din 2004, în cadrul sistemului instituțional existent și respectându-se echilibrul puterii în Uniune, o agenție europeană responsabilă cu siguranța și interoperabilitatea sistemului feroviar (denumită în continuare „agenția”).
- (3) Inițial, Agenția Europeană a Căilor Ferate a fost înființată prin Regulamentul (CE) nr. 881/2004 al Parlamentului European și al Consiliului, pentru a promova crearea unui spațiu feroviar european fără frontiere și pentru a contribui la revitalizarea sectorului feroviar, consolidând totodată avantajele esențiale ale acestuia în ceea ce privește siguranța. Regulamentul (CE) nr. 881/2004 trebuie înlocuit cu un act nou din cauza ~~numărului considerabil de modificări aduse sarcinilor agenției și organizării sale interne~~ **modificărilor substanțiale necesare cu privire la sarcinile agenției și la organizarea sa internă. [AM 1]**
- (4) Cel de-al patrulea pachet feroviar propune modificări importante pentru îmbunătățirea funcționării spațiului feroviar unic european prin intermediul reformării Directivei 2004/49/CE și a Directivei 2008/57/CE, ambele legate în mod direct de sarcinile care îi revin agenției. Aceste directive, împreună cu prezentul regulament, prevăd, în special, efectuarea de sarcini legate de emiterea autorizațiilor pentru vehicule și a certificatelor de siguranță, **îndeosebi în traficul transfrontalier** la nivelul Uniunii. Acest lucru implică atribuirea unui rol mai important agenției. [AM 2]

⁽¹⁾ JO C 327, 12.11.2013, p. 122.

⁽²⁾ JO C 356, 5.12.2013, p. 92.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 26 februarie 2014.

⁽⁴⁾ Directiva 2004/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind siguranța căilor ferate comunitare și de modificare a Directivei 95/18/CE a Consiliului privind acordarea de licențe întreprinderilor feroviare și a Directivei 2001/14/CE privind repartizarea capacităților de infrastructură feroviară și perceperea de tarife pentru utilizarea infrastructurii feroviare și certificarea siguranței (Directiva privind siguranța feroviară) (JO L 164, 30.4.2004, p. 44).

⁽⁵⁾ Directiva 2008/57/EC a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 privind interoperabilitatea sistemului feroviar în Comunitate (JO L 191, 18.7.2008, p. 1).

Miercuri, 26 februarie 2014

- (5) Agenția ~~trebuie~~ **ar trebui** să contribuie la crearea și la funcționarea eficace a unui spațiu feroviar unic european fără frontiere, care să garanteze un nivel ridicat de siguranță și să îmbunătățească totodată poziția concurențială a sectorului feroviar. Acest obiectiv ~~trebuie~~ **ar trebui** atins prin contribuția, în ceea ce privește aspectele tehnice, la punerea în aplicare a legislației Uniunii Europene prin sporirea nivelului interoperabilității sistemelor feroviare și la elaborarea unei abordări comune privind siguranța în cadrul sistemului feroviar european. De asemenea, agenția ~~trebuie~~ **ar trebui** să îndeplinească rolul de autoritate europeană responsabilă cu emiterea, **la nivelul Uniunii, a** autorizațiilor de introducere pe piață a vehiculelor feroviare și a ~~tipurilor~~ **autorizațiilor pentru tipurile** de vehicule, a certificatelor de siguranță pentru întreprinderile feroviare și a autorizațiilor de punere în funcțiune a subsistemelor ~~de control comandă și semnalizare terestre. Sistemului european de management al traficului feroviar (ERTMS) care sunt situate sau sunt exploatate pe întregul teritoriu al Uniunii.~~ Mai mult, agenția ~~trebuie~~ **ar trebui** să monitorizeze normele naționale în domeniul transportului feroviar și performanța autorităților naționale care își desfășoară activitatea în domeniul interoperabilității și al siguranței feroviare. [AM 3]
- (6) Pentru atingerea acestor obiective, agenția ~~trebuie~~ **ar trebui** să țină seama pe deplin de procesul de extindere a Uniunii și de constrângerile specifice privind legăturile feroviare cu țările terțe. ~~Agenția trebuie să aibă responsabilitate exclusivă pentru funcțiile și competențele care i-au fost atribuite. , precum și de situația specifică a rețelelor feroviare cu un ecartament diferit, mai ales când statele membre sunt bine integrate în aceste rețele împreună cu țările terțe, dar sunt izolate de rețeaua principală a Uniunii. Ar trebui să urmărească, de asemenea, să faciliteze principiul reciprocității între accesul țărilor terțe pe piața Uniunii și accesul întreprinderilor Uniunii pe pietele țărilor terțe.~~ [AM 4]
- (6a) **Agenția ar trebui să aibă responsabilitate exclusivă pentru funcțiile și competențele care i-au fost atribuite. Autoritățile naționale ar trebui să aibă responsabilitatea numai pentru deciziile pe care le iau.** [AM 5]
- (7) În timpul îndeplinirii sarcinilor sale, și în special a celor legate de elaborarea de recomandări, agenția ~~trebuie~~ **ar trebui** să țină seama în cel mai înalt grad de expertiză externă în domeniul feroviar. Această expertiză ~~trebuie~~ **ar trebui** să provină, în primul rând, de la **experți din cadrul autorităților naționale de siguranță și al altor autorități naționale competente, precum și de la** specialiști din sectorul feroviar ~~și din cadrul autorităților naționale competente , printre care organisme reprezentative și organisme notificate independente de evaluare a conformității.~~ Aceștia ~~trebuie~~ **ar trebui** să formeze grupuri de lucru competente și reprezentative în cadrul agenției. **Agenția ar trebui să țină seama de necesitatea de a menține un echilibru între riscuri și beneficii, în special în ceea ce privește gestionarea conflictelor de interese, pe de o parte, și obiectivul de a obține cea mai bună expertiză pe de altă parte.** [AM 6]
- (8) Pentru a furniza informații referitoare la efectele economice asupra sectorului feroviar și a impactului asupra societății, pentru a permite altora să ia decizii în cunoștință de cauză și pentru a gestiona cu mai multă eficacitate prioritățile de lucru și alocarea resurselor în cadrul agenției, aceasta trebuie să se angajeze mai ferm în activitatea de evaluare a impactului.
- (9) Agenția trebuie să furnizeze asistență tehnică independentă și obiectivă, în principal Comisiei. Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar] stă la baza elaborării și a revizuirii specificațiilor tehnice de interoperabilitate (STI-uri), în timp ce Directiva ... [Directiva privind siguranța feroviară] stă la baza elaborării și a revizuirii metodelor comune de siguranță (MCS-uri) și a obiectivelor comune de siguranță și (OCS-uri). Pentru a se asigura continuitatea activității și elaborarea în timp a STI-urilor, MCS-urilor și OCS-urilor este necesar un cadru tehnic permanent și un personal dedicat, în cadrul unui organism specializat. În acest scop, agenția trebuie să fie responsabilă cu formularea de recomandări adresate Comisiei în legătură cu elaborarea și revizuirea STI-urilor, MCS-urilor și OCS-urilor. Organizațiile naționale de siguranță și organismele naționale de reglementare trebuie să poată solicita un aviz tehnic independent din partea agenției.
- (10) În momentul solicitării certificatelor de siguranță din partea autorităților naționale competente, întreprinderile feroviare s-au confruntat cu diverse probleme, de la amânarea procedurilor și costuri excesive, până la tratamentul inechitabil aplicat, în special, întreprinderilor nou intrate pe piață. Certificatele emise într-un stat membru nu au fost recunoscute necondiționat în alte state membre, în detrimentul spațiului feroviar unic european. Pentru ca procedurile de emitere a certificatelor de siguranță feroviară întreprinderilor feroviare să devină mai eficiente și imparțiale, este esențial să se treacă la un certificat de siguranță unic, valabil în întreaga Uniune **în zonele de funcționare specificate și** emis de către agenție. Directiva ... revizuită [Directiva privind siguranța feroviară] furnizează o bază în acest sens. [AM 7]

Miercuri, 26 februarie 2014

- (11) În prezent, Directiva 2008/57/CE prevede, în cazul vehiculelor feroviare, o autorizație de punere în funcțiune în fiecare stat membru, cu excepția unor cazuri specifice. Grupul operativ pentru autorizarea vehiculelor, înființat de Comisie în 2011, a discutat mai multe cazuri în care producătorii și întreprinderile feroviare au avut de suferit din cauza duratei și a costurilor excesive aferente procesului de autorizare și a propus o serie de îmbunătățiri. Întrucât problemele sunt cauzate de complexitatea actualului proces de autorizare a vehiculelor, acesta trebuie simplificat. Fiecare vehicul feroviar trebuie să primească doar o singură autorizație, iar această autorizație de introducere pe piață a vehiculelor și a tipurilor de vehicule trebuie emisă de agenție. Acest lucru ar aduce beneficii reale sectorului prin reducerea costurilor și a duratei procedurii și ar diminua riscul de discriminare potențială, în special a noilor societăți care doresc să pătrundă pe o piață feroviară. Directiva ... revizuită [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar] furnizează o bază în acest sens.
- (11a) **Pe o piață feroviară europeană deschisă cu din ce în ce mai multe operațiuni transfrontaliere, respectarea timpului de condus și de odihnă este esențială pentru siguranța feroviară și pentru concurența echitabilă și ar trebui controlată și aplicată. Autoritățile naționale de siguranță ar trebui să monitorizeze timpul de condus și de odihnă, inclusiv pentru operațiunile transfrontaliere.** [AM 8]
- (11b) **Personalul de la bord efectuează sarcini legate de siguranța operațională în cadrul sistemului feroviar și este responsabil pentru confortul și siguranța călătorilor la bordul trenurilor. O certificare similară cu certificarea mecanicilor de locomotivă ar trebui stabilită de agenție pentru a garanta un nivel ridicat al calificărilor și al competențelor, pentru a recunoaște importanța acestui grup profesional pentru serviciile feroviare sigure și, de asemenea, pentru a facilita mobilitatea lucrătorilor.** [AM 9]
- (12) Pentru a continua dezvoltarea spațiului feroviar unic european, în special în ceea ce privește furnizarea de informații corespunzătoare clienților serviciilor de transport-marfă și călătorilor, și luând în considerare rolul actual al agenției, este necesar să i se atribuie mai multe responsabilități în domeniul aplicațiilor telematice, **într-un cadru flexibil, asigurând interoperabilitatea, precum și facilitând coexistența strategiilor comerciale inovatoare.** Acest lucru va asigura dezvoltarea coerentă și instalarea rapidă a acestora. [AM 10]
- (13) Având în vedere importanța sistemului **Sistemului** european de management al traficului feroviar (ERTMS) pentru dezvoltarea fără probleme a spațiului feroviar unic european și pentru garantarea siguranței acestuia și ținând seama de dezvoltarea sa fragmentată **absența** de până acum **a dezvoltării și a implementării**, este necesar să se consolideze coordonarea globală a acestuia la nivelul Uniunii. **Obiectivul atingerii interoperabilității și armonizării sistemelor de control și de semnalizare ale trenului pe teritoriul Uniunii este în prezent subminat în mod grav de o multitudine de versiuni naționale divergente ale ERTMS.** [AM 11]

Prin urmare, agenția, fiind cel mai competent organism al Uniunii, trebuie să primească un rol mai proeminent în acest domeniu pentru a asigura dezvoltarea coerentă a ERTMS, pentru a contribui la asigurarea conformității echipamentelor ERTMS cu specificațiile în vigoare și pentru a asigura coordonarea programelor europene de cercetare legate de ERTMS cu dezvoltarea specificațiilor tehnice privind ERTMS. Mai mult, pentru ca procedurile de emisie a autorizațiilor de punere în funcțiune a subsistemelor de control-comandă și semnalizare terestre să devină mai eficiente și mai imparțiale, este esențial să se treacă la o autorizație unică, valabilă în întreaga Uniune, emisă de Agenție. Directiva ... revizuită [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar] furnizează o bază în acest sens.

- (13a) **În ultimii ani, mai multe accidente din sectorul transportului feroviar de marfă au indicat nevoia de a îmbunătăți normele la nivelul Uniunii pentru întreținerea vagoanelor de marfă. Agenția ar trebui să lucreze la cerințele obligatorii armonizate privind periodicitatea întreținerii.** [AM 12]
- (14) În mod normal, autoritățile naționale competente percepeau până acum o taxă pentru emiterea autorizațiilor pentru vehicule și a certificatelor de siguranță. ~~O dată~~ **O dată** cu transferarea competenței la nivelul Uniunii, agenția ~~trebuie~~ **ar trebui** imputernicită să perceapă taxe de la solicitanți pentru emiterea certificatelor și a autorizațiilor menționate la considerentele precedente. Nivelul taxelor respective ~~trebuie să fie mai mic sau egal cu media taxelor percepute în prezent în Uniune și trebuie~~ **ar trebui să varieze în funcție de amploarea operațiunilor și de zona de utilizare specificată în certificat sau în autorizație și ar trebui** stabilit într-un act delegat care trebuie adoptat de către Comisie. **Posturile din schema de personal finanțate din respectivele taxe nu ar trebui să facă obiectul reducerilor de personal prevăzute pentru toate instituțiile și organisme Uniunii.** [AM 13]

Miercuri, 26 februarie 2014

- (14a) *Acest act delegat ar trebui să asigure că nivelul tarifelor nu depășește costurile procedurilor de certificare sau autorizare în cauză.* [AM 14]
- (15) Un obiectiv general este transferarea către Agenție, în mod eficient și fără nicio reducere a nivelurilor actuale ridicate de siguranță, a funcțiilor și sarcinilor care le revin statelor membre. Agenția ~~trebuie ar trebui~~ să dispună de resurse suficiente pentru îndeplinirea noilor sale sarcini, iar momentul alocării acestor resurse ~~trebuie ar trebui~~ ales pe baza unor necesități clar definite. Având în vedere cunoștințele practice ale autorităților naționale, în special ale autorităților naționale de siguranță, agenției ~~trebuie ar trebui~~ să i se permită să utilizeze în mod adecvat această expertiză, **inclusiv prin acorduri contractuale**, atunci când acordă autorizațiile și certificatele relevante. În acest scop, ~~trebuie ar trebui~~ încurajată, **promovată și facilitată cu fermitate** detașarea de experți naționali la Agenție. [AM 15]
- (16) Directiva ... [Directiva privind siguranța feroviară] și Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar] prevăd examinarea măsurilor naționale din punctul de vedere al siguranței și al interoperabilității, precum și al compatibilității cu normele în domeniul concurenței. De asemenea, aceste directive limitează posibilitatea statelor membre de a adopta noi norme naționale. Sistemul actual, în care continuă să existe un număr mare de norme naționale, ~~poate~~ duce la **posibile riscuri de siguranță și la conflicte** cu normele Uniunii și creează riscul de transparență insuficientă și de discriminare disimulată a operatorilor străini, în special a celor mai mici și a celor noi. Pentru a se trece la un sistem de norme cu adevărat transparente și imparțiale în domeniul transportului feroviar la nivelul Uniunii, trebuie consolidată reducerea progresivă a numărului de norme naționale, **inclusiv a normelor operaționale**. Un aviz bazat pe expertiză independentă și neutră este esențial la nivelul Uniunii. În acest scop, este necesar să se consolideze rolul agenției. [AM 16]
- (17) Performanța, organizarea și procedurile decizionale în domeniul interoperabilității și siguranței feroviare variază considerabil de la o autoritate națională de siguranță la alta și de la un organism notificat de evaluare a conformității la altul, ceea ce este în detrimentul bunei funcționări a spațiului feroviar unic european. Concret, întreprinderile mici și mijlocii care doresc să intre pe piața transportului feroviar dintr-un alt stat membru pot fi afectate negativ. Prin urmare, este esențială o coordonare consolidată în vederea unei mai bune armonizări la nivelul Uniunii. În acest scop, agenția ~~trebuie ar trebui~~ să monitorizeze autoritățile naționale de siguranță și organismele **prin audituri și inspecții**. **Monitorizarea organismelor** notificate de evaluare a conformității ~~prin audituri și inspecții ar trebui realizată de organismele naționale de acreditare în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului~~⁽¹⁾. **O monitorizare similară a performanței agenției este, de asemenea, necesară.** [AM 17]
- (18) În domeniul siguranței, este important să se asigure cel mai înalt grad posibil de transparență și un flux informațional eficace. O analiză a performanțelor, bazată pe indicatori comuni și legând toate părțile din sector, este importantă și trebuie efectuată. În ceea ce privește statisticile, este necesară o strânsă colaborare cu Eurostat.
- (19) În vederea monitorizării progreselor înregistrate în domeniul interoperabilității și siguranței feroviare, agenția trebuie să fie responsabilă cu publicarea unui raport relevant o dată la doi ani. Având în vedere expertiza tehnică și imparțialitatea, agenția trebuie, de asemenea, să asiste Comisia la monitorizarea punerii în aplicare a legislației Uniunii în domeniul siguranței și interoperabilității sistemului feroviar.
- (20) Interoperabilitatea rețelei transeuropene ~~trebuie ar trebui~~ să crească, iar ~~noile proiecte proiectele~~ de investiții **noi și în desfășurare** selecționate pentru a beneficia de sprijinul Uniunii ~~trebuie ar trebui~~ să fie în conformitate cu noile obiective de interoperabilitate stabilite în Decizia nr. 1692/96/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽²⁾. Agenția este instituția potrivită pentru a contribui la atingerea acestor obiective. [AM 18]
- (21) Întreținerea materialului rulant reprezintă o parte importantă a sistemului de siguranță. Până în prezent, din cauza lipsei unui sistem de certificare a atelierelor de întreținere, nu a existat o piață europeană autentică a întreținerii echipamentului feroviar. Această situație a contribuit la creșterea costurilor în sector și are ca rezultat efectuarea de călătorii fără încărcătură. Prin urmare, trebuie dezvoltat și actualizat progresiv un sistem european de certificare a atelierelor de întreținere, agenția fiind organismul cel mai potrivit pentru a propune soluții adecvate Comisiei.

⁽¹⁾ **Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 (JO L 218, 13.8.2008, p. 30).**

⁽²⁾ Decizia nr. 1692/96/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 1996 privind orientările comunitare pentru dezvoltarea rețelei transeuropene de transport (JO L 228, 9.9.1996, p. 1).

Miercuri, 26 februarie 2014

- (22) Calificările profesionale de care trebuie să dea dovadă mecanicii de locomotivă reprezintă un factor major atât pentru siguranță cât și pentru interoperabilitate în Uniune. Acestea sunt, de asemenea, și condiții preliminare pentru libera circulație a lucrătorilor din industria feroviară. Această chestiune trebuie abordată în raport cu cadrul existent pentru dialog social. Agenția trebuie să furnizeze asistența tehnică necesară pentru ca acest aspect să fie luat în considerare la nivelul Uniunii.
- (23) Agenția trebuie să organizeze și să faciliteze cooperarea dintre autoritățile naționale de siguranță, organismele naționale de anchetă și organismele reprezentative din sectorul feroviar care acționează la nivel european pentru a promova bunele practici, schimbul de informații relevante și colectarea de date legate de transportul feroviar, precum și pentru a monitoriza performanța globală în materie de siguranță a sistemului feroviar.
- (24) Pentru a se asigura cea mai mare transparență posibilă și accesul egal pentru toate părțile la informațiile relevante, documentele avute în vedere pentru procesele de interoperabilitate și siguranță feroviare ~~trebuie~~ **ar trebui** să fie accesibile publicului. Același lucru este valabil și în cazul autorizațiilor, al certificatelor de siguranță și al altor documente relevante pentru transportul feroviar. Agenția ~~trebuie~~ **ar trebui** să ofere un mijloc eficient, **favorabil utilizatorilor și ușor accesibil** pentru schimbul de astfel de informații și pentru publicarea lor. [AM 19]
- (25) Promovarea inovării și a cercetării în domeniul transportului feroviar reprezintă o sarcină importantă care trebuie încurajată de agenție, având în vedere reputația și poziția acesteia. Orice sprijin financiar acordat în acest scop în cadrul activităților agenției nu trebuie să conducă la nicio denaturare a pieței relevante.
- (26) Pentru a spori eficiența sprijinului financiar acordat de Uniune, calitatea și compatibilitatea acestuia cu reglementările tehnice relevante, agenția, ~~fiind singurul organism al Uniunii cu competențe repute în domeniul transportului feroviar, trebuie să joace~~ **ar trebui să aibă** un rol activ în evaluarea proiectelor feroviare **în domeniul transportului feroviar cu valoare adăugată europeană, în strânsă cooperare cu administratorii infrastructurii naționale.** [AM 20]
- (27) Legislația în domeniul interoperabilității și siguranței feroviare, ghidurile de punere în aplicare sau recomandările agenției pot pune uneori probleme de interpretare sau de altă natură părților interesate. Înțelegerea adecvată și uniformă a actelor respective este o condiție prealabilă pentru punerea în aplicare eficace a acquis-ului în domeniul transportului feroviar și pentru funcționarea pieței transportului feroviar. Prin urmare, agenția ~~trebuie~~ **ar trebui** să participe activ la activități de formare și explicative în acest sens, **acordând totodată o atenție deosebită întreprinderilor mici și mijlocii.** [AM 21]
- (27a) **Agenția ar trebui să coopereze pe deplin cu autoritățile naționale însărcinate cu investigațiile civile sau penale, atunci când acestea vizează aspecte care sunt responsabilitatea agenției și să le ofere întreaga sa asistență.** [AM 22]
- (28) Pentru a-și îndeplini corect sarcinile, agenția ~~trebuie~~ **ar trebui** să aibă personalitate juridică și un buget autonom constituit în principal dintr-o contribuție a Uniunii și din taxele și tarifele plătite de solicitanți. **Contribuția Uniunii ar trebui să fie evaluată și revizuită la fiecare atribuire de noi competențe care nu fac obiectul taxelor sau tarifelor plătite de solicitanți. Independența și imparțialitatea agenției nu ar trebui compromise prin nicio contribuție financiară din partea statelor membre, a țărilor terțe sau a altor entități.** Pentru a-și asigura independența atât în administrația de zi cu zi, cât și pentru avizele, recomandările și opiniile pe care le emite, organizarea agenției ~~trebuie~~ **ar trebui** să fie transparentă, iar directorul executiv ~~trebuie~~ **ar trebui** să aibă responsabilitate deplină. Personalul agenției ~~trebuie~~ **ar trebui** să fie independent și să reprezinte un echilibru corespunzător între contractele pe termen scurt și cele pe termen lung, **între experții naționali detașați și funcționarii permanenți,** pentru a-și menține cunoștințele organizaționale și continuitatea în afaceri, realizând totodată schimbul necesar și permanent de expertiză cu sectorul feroviar. [AM 23]
- (29) Pentru a asigura îndeplinirea eficace a funcțiilor agenției, statele membre și Comisia trebuie să fie reprezentate în cadrul unui consiliu de administrație investit cu competențele necesare, inclusiv pentru stabilirea bugetului și aprobarea programelor de lucru anuale și multianuale.

Miercuri, 26 februarie 2014

- (30) Pentru a garanta transparența deciziilor consiliului de administrație, reprezentanții sectoarelor interesate ~~trebuie ar trebui~~ să participe la reuniunile acestuia, însă fără drept de vot, acest drept fiindu-le rezervat reprezentanților autorităților publice care sunt răspunzătoare în fața autorităților democratice de control. Reprezentanții sectorului ~~trebuie ar trebui~~ numiți de Comisie în funcție de capacitatea acestora de a reprezenta, la nivelul Uniunii, întreprinderile feroviare, directorii de infrastructură, industria feroviară, **organismele notificate, organismele desemnate**, sindicatele lucrătorilor, călătorii și, **în special, călătorii cu mobilitate redusă, precum și** clienții serviciilor de transport-marfă. [AM 24]
- (31) Pentru pregătirea adecvată a reuniunilor consiliului de administrație și pentru acordarea de consultanță acestuia în legătură cu deciziile pe care urmează să le ia, trebuie creat un comitet executiv.
- (32) Este necesar să se garanteze că părțile afectate de deciziile luate de agenție dispun de căile de atac necesare în mod independent și imparțial. ~~Trebuie~~ **Ar trebui** creat un mecanism adecvat de recurs, astfel încât deciziile directorului executiv să poată face obiectul unui recurs în fața unei comisii de apel specializate **care acționează complet independent de Comisie, agenție, autoritățile naționale de siguranță și orice actor din sectorul feroviar**, ale cărei decizii ~~pot face, să poată fi~~ la rândul lor, obiectul unei acțiuni în fața Curții de Justiție **contestate într-o instanță judecătorească**. [AM 25]
- (32a) **Personalul agenției care consiliază o comisie de apel nu trebuie să fi fost implicat anterior în decizia care face obiectul recursului**. [AM 26]
- (33) O perspectivă strategică mai largă în legătură cu activitățile agenției ar contribui la planificarea și gestionarea mai eficace a resurselor acesteia și la ameliorarea calității rezultatelor sale. Prin urmare, consiliul de administrație trebuie să adopte și să actualizeze periodic un program de lucru multianual, după consultarea adecvată a părților interesate relevante.
- (34) Activitatea agenției ~~trebuie ar trebui~~ să fie transparentă. ~~Trebuie~~ **Ar trebui** asigurat un control eficace din partea Parlamentului European și, în acest scop, Parlamentul European ~~trebuie ar trebui~~ să aibă posibilitatea de a audia directorul executiv al agenției și de a fi consultat cu privire la ~~programul~~ **programele** de lucru ~~multianuale anuale și multianuale~~. Agenția ~~trebuie ar trebui~~ să aplice, de asemenea, legislația relevantă a Uniunii privind accesul public la documente. [AM 27]
- (35) ~~În ultimii ani, având în vedere că au fost înființate agenții mai descentralizate, autoritatea bugetară a căutat să crească gradul de transparență și control asupra administrării finanțărilor Uniunii alocate acestora, în special în ceea ce privește includerea în buget a taxelor, controlul financiar, puterea de descărcare, contribuțiile la programul de pensii și procedura bugetară internă (codul de conduită). În mod similar, Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ trebuie ar trebui să se aplice fără restricții agenției, care trebuie ar trebui să adere la Acordul Interinstituțional din 25 mai 1999 dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind investigațiile interne efectuate de ~~Biroul~~ **Oficiul European de Luptă Antifraudă** ⁽²⁾. [AM 28]~~
- (36) Din moment ce obiectivele acțiunii propuse, și anume înființarea unui organism specializat pentru formularea de soluții comune în privința unor chestiuni vizând siguranța și interoperabilitatea sistemului feroviar, nu pot fi în mod suficient realizate de statele membre din cauza naturii combinate a activității ce trebuie desfășurată și, prin urmare, pot fi atinse mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității prevăzut la același articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar în vederea atingerii acestor obiective,
- (37) Pentru a se stabili în mod adecvat nivelul taxelor și tarifelor pe care agenția are dreptul să le perceapă, ~~trebuie ar trebui~~ să i se delege Comisiei competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în ceea ce privește articolele care ~~tratează vizează~~ emiterea și reînnoirea autorizațiilor de punere în funcțiune a subsistemelor de control comandă și semnalizare **ERTMS** terestre, ale autorizațiilor de introducere pe piață a vehiculelor și a tipurilor de vehicule, precum și ale certificatelor de siguranță. **Un nivel diferențiat al redevențelor și impunerilor ar trebui să fie aplicat în funcție de amploarea operațiunilor și de zonele de utilizare specificate în certificatele de siguranță și în autorizații**. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor pregătitoare, Comisia să desfășoare consultări corespunzătoare, inclusiv la nivel de experți. **Taxele și tarifele ar trebui stabilite în mod transparent, echitabil și uniform și nu ar trebui să aducă atingere competitivității industriilor europene în cauză**. [AM 29]

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) (JO L 136, 31.5.1999, p. 1).

⁽²⁾ JO L 136, 31.5.1999, p. 15.

Miercuri, 26 februarie 2014

Comisia, atunci când pregătește și întocmește acte delegate, trebuie să asigure o transmitere simultană, la timp și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și către Consiliu.

- (37a) **În vederea încurajării în mod corespunzător a standardizării pieselor de schimb feroviare, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește standardizarea pieselor de schimb feroviare. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor pregătitoare, Comisia să desfășoare consultări corespunzătoare, inclusiv la nivel de experți. [AM 30]**
- (38) Pentru a se asigura punerea în aplicare a articolelor 21 și 22 din prezentul regulament referitoare la examinarea proiectelor de norme naționale și a normelor în vigoare, trebuie să i se confere Comisiei competențe de executare.
- (39) Pentru a se asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a articolelor 29, 30, 31 și 51 din prezentul regulament, trebuie să i se confere Comisiei competențe de executare. Aceste competențe trebuie să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.
- (40) Este necesar să se aplice anumite principii privind guvernanta agenției pentru a se respecta declarația comună și abordarea comună convenite în iulie 2012 de grupul de lucru interinstituțional privind agențiile descentralizate ale UE, al căror scop este de a raționaliza activitățile agențiilor și de a le spori performanțele.
- (41) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL 1

PRINCIPII

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

- (1) Prezentul regulament instituie Agenția pentru Căi Ferate a Uniunii Europene („agenția”)
- (2) Prezentul regulament prevede:
- (a) instituirea agenției și sarcinile care îi revin acesteia;
- (b) sarcinile care le revin statelor membre.
- (3) Prezentul regulament se aplică:
- (a) interoperabilității în sistemul feroviar al Uniunii, prevăzută în Directiva ../../UE [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar];
- (b) siguranței sistemului feroviar din Uniune, prevăzută în Directiva ../../UE [Directiva privind siguranța feroviară];
- (c) certificării mecanicilor de locomotivă, prevăzută în Directiva 2007/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, **precum și certificării întregului personal relevant pentru siguranță. [AM 31]**

(3a) Agenția urmărește să asigure un nivel înalt de siguranță feroviară și să contribuie la finalizarea spațiului feroviar unic european. Aceste obiective sunt realizate prin:

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁽²⁾ Directiva 2007/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 privind certificarea mecanicilor de locomotivă care conduc locomotive și trenuri în sistemul feroviar comunitar (JO L 315, 3.12.2007, p. 51).

Miercuri, 26 februarie 2014

- (a) *contribuția, pe plan tehnic, la punerea în aplicare a legislației Uniunii care urmărește consolidarea nivelului de interoperabilitate a sistemului feroviar și dezvoltarea unei abordări comune privind siguranța sistemului feroviar al Uniunii;*
- (b) *asumarea unui rol de autoritate europeană, în colaborare cu statele membre, pentru autorizarea introducerii pe piață a vehiculelor și pentru eliberarea certificatului de siguranță pentru întreprinderile feroviare;*
- (c) *armonizarea normelor naționale și optimizarea procedurilor;*
- (d) *monitorizarea acțiunii autorităților naționale de siguranță în materie de interoperabilitate și de siguranță feroviară.*
[AM 32]

Articolul 2

Statutul juridic

- (1) Agenția este un organism al Uniunii cu personalitate juridică.
- (2) În fiecare dintre statele membre, agenția se bucură de cea mai extinsă capacitate juridică acordată persoanelor juridice, în temeiul legislațiilor acestora. În special, agenția poate să dobândească sau să înstrăineze bunuri mobile și imobile și se poate constitui parte în acțiuni în justiție.
- (3) Agenția este reprezentată de către directorul acesteia.

Articolul 3

Tipuri de acte emise de agenție

Agenția poate:

- (a) să adreseze recomandări Comisiei cu privire la aplicarea articolelor 11, 13, 14, 15, 23, 24, 26, 30, 32, 31, 33 și 41;
- (b) să adreseze recomandări statelor membre cu privire la aplicarea articolelor 21, 22 și 30 **și autorităților naționale de siguranță privind aplicarea articolului 29 alineatul (4); [AM 33]**
- (c) să emită avize adresate Comisiei în temeiul articolelor 9, 21, 22 și 38, precum și autorităților competente din statele membre în temeiul articolului 9.
- (d) să emită decizii în temeiul articolelor 12, 16, 17, 18;
- (e) să emită avize care constituie mijloace acceptabile de conformitate în temeiul articolului 15;
- (f) să emită documente tehnice în temeiul articolului 15;
- (g) să emită rapoarte de audit în temeiul articolelor 29 și 30;
- (h) să emită orientări și alte documente fără caracter obligatoriu care să faciliteze aplicarea legislației în domeniul interoperabilității și siguranței feroviare, în temeiul articolelor 11, 15 și 24.

CAPITOLUL 2

METODE DE LUCRU

Articolul 4

Crearea și componența grupurilor de lucru

- (1) Agenția creează un număr limitat de grupuri de lucru pentru întocmirea recomandărilor, în special a celor legate de specificațiile tehnice privind interoperabilitatea (STI-uri), ~~de~~ obiectivele comune de siguranță (OCS-uri) ~~și de~~, metodele comune de siguranță (MCS-uri), **indicatorii comuni de siguranță (ICS-uri), registrele, entitățile responsabile cu întreținerea, documentele menționate la articolul 15 și prevederile referitoare la calificările minime pe care trebuie să le aibă personalul feroviar căruiua i-au fost încredințate sarcini esențiale privind siguranța.** [AM 34]

Miercuri, 26 februarie 2014

Agenția poate crea grupuri de lucru și în alte cazuri justificate corespunzător, la cererea Comisiei sau din proprie inițiativă, după consultarea Comisiei.

(2) Agenția numește experți în grupurile de lucru.

Agenția numește în grupurile de lucru reprezentanți desemnați de autoritățile naționale competente pentru grupurile de lucru în care doresc să participe.

Agenția numește în grupurile de lucru specialiști din sectorul feroviar aflați pe lista menționată la alineatul (3). Agenția asigură reprezentarea adecvată **a tuturor statelor membre**, a sectoarelor industriale, și a utilizatorilor care ar putea fi afectați de măsurile pe care le poate propune Comisia pe baza recomandărilor adresate acesteia de agenție. [AM 35]

Agenția poate, dacă este necesar, să numească în grupurile de lucru experți independenți și reprezentanți ai organizațiilor internaționale a căror competență este recunoscută în domeniul vizat. Personalul agenției nu poate fi numit în cadrul grupurilor de lucru, **cu excepția președintelui grupurilor de lucru, care este un reprezentant al agenției**. [AM 36]

(3) **Annual**, fiecare organism reprezentativ menționat la articolul 34 înaintează agenției o listă a celor mai calificați experți mandatați să îl reprezinte în fiecare grup de lucru. [AM 37]

(4) Ori de câte ori activitatea acestor grupuri de lucru are un impact direct asupra condițiilor de lucru, asupra sănătății și siguranței lucrătorilor din acest sector, reprezentanții organizațiilor de lucrători **din toate statele membre** participă la grupurile de lucru relevante, în calitate de membri cu drepturi depline. [AM 38]

(5) Cheltuielile pentru transportul și traiul membrilor grupurilor de lucru, stabilite pe baza normelor și măsurilor adoptate de consiliul de administrație, sunt suportate de agenție.

~~(6) Grupurile de lucru sunt conduse de un reprezentant al agenției. [AM 39]~~

(7) Activitatea grupurilor de lucru este transparentă. Consiliul de administrație stabilește regulamentul de procedură al grupurilor de lucru.

Articolul 5

Consultarea partenerilor sociali

Atunci când activitatea prevăzută la articolele 11, 12, 15, și 32 are un impact direct asupra mediului social sau asupra condițiilor de muncă ale lucrătorilor din sector, agenția consultă partenerii sociali **din toate statele membre** în cadrul comitetului de dialog sectorial înființat în temeiul Deciziei 98/500/CE a Comisiei ⁽¹⁾. [AM 40]

Aceste consultări au loc înainte ca agenția să își prezinte recomandările Comisiei. Agenția ține seama în mod corespunzător de aceste consultări și este disponibilă în orice moment pentru a-și explica recomandările. Avizele prezentate de comitetul de dialog sectorial sunt înaintate de agenție Comisiei și de Comisie comitetului menționat la articolul 75, **în termen de două luni**. [AM 41]

Articolul 6

Consultarea clienților serviciilor de transport de mărfuri și a călătorilor

Atunci când activitatea menționată la articolele 11 și 15 are un impact direct asupra clienților serviciilor de transport-marfă și asupra călătorilor, agenția consultă organizațiile care îi reprezintă pe aceștia, **printre care, în special, reprezentanții călătorilor cu mobilitate redusă**. Lista organizațiilor care urmează să fie consultate este întocmită de către Comisie, cu sprijinul comitetului menționat la articolul 75. [AM 42]

Aceste consultări au loc înainte ca agenția să își prezinte ~~recomandările~~ **propunerile** Comisiei. Agenția ține seama în mod corespunzător de aceste consultări și este disponibilă în orice moment pentru a-și explica ~~recomandările~~ **propunerile**. Avizele prezentate de organizațiile interesate sunt înaintate de agenție Comisiei și de Comisie comitetului menționat la articolul 75, **în termen de două luni**. [AM 43]

⁽¹⁾ Decizia 98/500/CE a Comisiei din 20 mai 1998 privind constituirea comitetelor de dialog sectorial, menite să promoveze dialogul între partenerii sociali la nivel European (JO L 225, 12.8.1998, p. 27).

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 7

Evaluarea impactului

(1) Agenția efectuează o evaluare a impactului recomandărilor și avizelor sale. Consiliul de administrație adoptă o metodologie de evaluare a impactului bazată pe metodologia Comisiei, **ținând cont de cerințele Directivei ... [Directiva privind siguranța feroviară]**. Agenția ține legătura cu Comisia pentru a se asigura că activitatea relevantă realizată în cadrul Comisiei este luată în considerare în mod corespunzător. **Ipotezele considerate drept bază pentru evaluarea impactului, precum și sursele de date utilizate sunt identificate clar în raportul care însoțește fiecare recomandare.** [AM 44]

(2) Înainte de începerea unei activități incluse în programul de lucru, agenția efectuează o evaluare intermediară a impactului în legătură cu care indică:

- (a) problema de rezolvat și soluțiile probabile;
- (b) măsura în care ar fi necesară o acțiune specifică, inclusiv emiterea unei recomandări sau a unui aviz al agenției;
- (c) contribuția preconizată a agenției la soluționarea problemei.

Mai mult decât atât, fiecare activitate și fiecare proiect din programul de lucru trebuie să facă obiectul unei analize a eficienței, atât în mod individual, cât și în raport cu celelalte, pentru a utiliza în mod optim bugetul și resursele agenției.

(3) Agenția efectuează o evaluare ex post a legislației rezultate din recomandările sale.

(4) Statele membre **și părțile interesate** furnizează agenției, **la nevoie și la cererea acesteia**, datele necesare pentru evaluarea impactului. [AM 45]

Articolul 8

Studii

Atunci când este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care îi revin, agenția comandă studii și le finanțează din propriul buget.

Articolul 9

Avize

(1) Agenția emite avize la cererea ~~organismelor~~ **unuia sau mai multor organisme** naționale de reglementare menționate la articolul 55 din Directiva 2012/34/UE **a Parlamentului European și a Consiliului** ⁽¹⁾ cu privire la aspectele legate de siguranță și de interoperabilitate ale problemelor care le sunt aduse la cunoștință. [AM 46]

(2) Agenția emite, la cererea Comisiei, avize cu privire la modificările aduse oricărui act adoptat pe baza Directivei ... [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar] sau a Directivei ... [Directiva privind siguranța feroviară], mai ales dacă se semnalează posibila existență a unor deficiențe.

(3) În ceea ce privește avizele menționate la alineatele anterioare și la alte articole din prezentul regulament, agenția emite avizele în termen de două luni, în lipsa unor dispoziții contrare. Agenția face publice avizele respective în termen de două luni, într-o versiune din care au fost eliminate toate informațiile comerciale cu caracter confidențial.

Articolul 10

Vizite în statele membre

(1) Agenția poate efectua vizite în statele membre pentru a-și îndeplini sarcinile care îi revin, în special cele menționate la articolele 12, 21, 22, 16, 17, **18**, 27, **28**, 29, 30, 31, **33** și 38, în conformitate cu politica definită de consiliul de administrație. [AM 47]

⁽¹⁾ Directiva 2012/34/UE **a Parlamentului European și a Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind instituirea spațiului feroviar unic european (JO L 343, 14.12.2012, p. 32).**

Miercuri, 26 februarie 2014

- (2) Agenția informează statul membru vizat asupra vizitei planificate, comunică numele oficialilor delegați din partea agenției și data la care începe vizita. Oficialii delegați ai agenției efectuează aceste vizite în urma prezentării unei decizii a directorului executiv în care se specifică scopul și obiectivele vizitei.
- (3) Autoritățile naționale ale statelor membre facilitează activitatea personalului agenției.
- (4) Agenția întocmește un raport cu privire la fiecare vizită și îl transmite Comisiei și statelor membre interesate.
- (5) Alineatele precedente nu aduc atingere inspecțiilor menționate la articolul 29 alineatul (6) și la articolul 30 alineatul (6) care se efectuează în continuare în conformitate cu procedura descrisă la articolele respective.

CAPITOLUL 3

SARCINI LEGATE DE SIGURANȚA FERROVIARĂ

Articolul 11

Asistență tehnică – recomandări privind siguranța feroviară

- (1) Agenția emite recomandări adresate Comisiei cu privire la metodele comune de siguranță (MCS), **la indicatorii comuni de siguranță (ICS)** și la obiectivele comune de siguranță (OCS) prevăzute la articolele 6 și 7 din Directiva ... [Directiva privind siguranța feroviară]. De asemenea, agenția emite recomandări adresate Comisiei cu privire la revizuirea periodică a MCS-urilor și la OCS-urilor. [AM 48]
- (2) La cererea Comisiei sau din proprie inițiativă, agenția emite recomandări adresate Comisiei cu privire la alte măsuri luate în domeniul siguranței.
- (3) Agenția poate emite orientări și alte documente fără caracter obligatoriu care facilitează punerea în aplicare a legislației din domeniul siguranței feroviare.

Articolul 12

CertIFICATELE DE SIGURANȚĂ

Fără a aduce atingere articolului 10 alineatul (2a) din Directiva ... [Directiva privind siguranța], Agenția emite, **reînnoiește, suspendă, modifică sau revocă** certificate de siguranță unice în conformitate cu articolele 10 și 11 din Directiva ... [Directiva privind siguranța feroviară]. [AM 49]

Articolul 13

Întreținerea vehiculelor

- (1) Agenția asistă Comisia în ceea ce privește sistemul de certificare a entităților însărcinate cu întreținerea în conformitate cu articolul 14 alineatul (6) din Directiva ... [Directiva privind siguranța feroviară].
- (2) Agenția emite recomandări adresate Comisiei în vederea aplicării articolului 14 alineatul (7) din Directiva ... [Directiva privind siguranța feroviară].
- (3) Agenția analizează eventualele măsuri alternative decise în conformitate cu articolul 15 din Directiva ... [Directiva privind siguranța feroviară] în raportul menționat la articolul 30 alineatul (2) din prezentul regulament.

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 14

Transportul feroviar de mărfuri periculoase

Agencia urmărește evoluțiile legislației din domeniul transportului feroviar de mărfuri periculoase în sensul Directivei 2008/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și le compară cu legislația din domeniul interoperabilității și al siguranței feroviare, în special cu cerințele esențiale. În acest scop, agenția asistă Comisia și poate emite recomandări la cererea Comisiei sau din proprie inițiativă.

Articolul 14a

Raportarea spontană a incidentelor

Agencia stabilește un sistem de facilitare a raportării spontane și anonime a oricărui incident care ar putea periclita siguranța sistemului. Ea creează un mecanism de informare automată a actorilor responsabili. Agenția coordonează, de asemenea, comunicarea rapoartelor din partea agențiilor naționale, în special atunci când acestea afectează siguranța în mai mult de un stat. [AM 50]

CAPITOLUL 4

SARCINI LEGATE DE INTEROPERABILITATE

Articolul 15

Asistență tehnică în domeniul interoperabilității sistemului feroviar

- (1) Agenția:
 - (a) adresează recomandări Comisiei cu privire la STI-uri și la revizuirea acestora, în conformitate cu articolul 5 din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar];
 - (b) adresează recomandări Comisiei cu privire la modelele declarației de verificare „UE” și ale documentelor din dosarul tehnic care trebuie să o însoțească, în conformitate cu articolul 15 din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar];
 - (c) adresează recomandări Comisiei privind specificațiile pentru registre și revizuirea acestora, în conformitate cu articolele 43, 44 și 45 din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar];
 - (d) emite avize care constituie mijloace acceptabile de conformitate cu privire la deficiențele în materie de STI-uri, în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar], și le prezintă Comisiei;
 - (e) adresează avize Comisiei cu privire la cererile de neaplicare a STI-urilor prezentate de statele membre, în conformitate cu articolul 7 din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar];
 - (f) emite documente tehnice în conformitate cu articolul 4 alineatul (9) din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar].
 - (g) adresează recomandări Comisiei cu privire la condițiile de lucru ale întregului personal care efectuează sarcini esențiale pentru siguranță;
 - (ga) adresează recomandări Comisiei cu privire la normele europene care trebuie elaborate de organismele europene de standardizare competente, îndeosebi cu privire la piesele de schimb; [AM 52]**
 - (gb) adresează cereri detaliate privind standardele pe care organismele de standardizare europene competente trebuie să le îndeplinească pentru a executa mandatul atribuit de Comisie; [AM 53]**

⁽¹⁾ Directiva 2008/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 septembrie 2008 privind transportul interior de mărfuri periculoase (JO L 260, 30.9.2008, p. 13).

Miercuri, 26 februarie 2014

- (gc) *adresează recomandări Comisiei privind formarea și certificarea personalului de la bord care are sarcini în materie de siguranță*; [AM 54]
- (gd) *adresează recomandări Comisiei să armonizeze normele naționale conform articolului 22 alineatul (1), în special în cazul în care o normă privește mai multe state membre; această activitate este efectuată în cooperare cu autoritățile naționale de siguranță*; [AM 55]
- (ge) *la cererea Comisiei, prezintă avize care i-au fost adresate privind elementele constitutive de interoperabilitate care nu respectă cerințele esențiale în conformitate cu articolul 11 din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar]*; [AM 56]
- (gf) *face recomandări Comisiei cu privire la intervalele minime uniforme de verificare (temporale și în funcție de kilometri) pentru materialul rulant (vagoane de marfă, vagoane de călători, locomotive)*. [AM 57]
- (2) Pentru elaborarea recomandărilor menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c), agenția: [AM 58]
- (a) se asigură că STI-urile și specificațiile privind registrele sunt adaptate la progresele tehnice, la tendințele pieței și la cerințele sociale, *în vederea îmbunătățirii eficienței sistemului feroviar, luând în considerare raportul cost-eficacitate al măsurilor de îmbunătățire*; [AM 59]
- (b) se asigură că elaborarea și actualizarea STI-urilor, pe de o parte, și dezvoltarea eventualelor standarde europene care se dovedesc a fi necesare pentru interoperabilitate, pe de altă parte, sunt coordonate și mențin contactele relevante cu organismele europene de standardizare;
- (ba) *participă în calitate de observator în cadrul grupurilor de lucru competente privind standardizarea*. [AM 60]
- (3) Agenția poate emite orientări și alte documente fără caracter obligatoriu care facilitează punerea în aplicare a legislației din domeniul interoperabilității sistemului feroviar.
- (3a) *Agenția implică grupurile de lucru atunci când acest lucru este prevăzut la articolul 4*. [AM 61]

Articolul 16

Autorizațiile de introducere pe piață a vehiculelor

Fără a aduce atingere articolului 20 alineatul (9a) din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar], Agenția emite, reînnoiește, suspendă, modifică sau revocă autorizații de introducere pe piață a vehiculelor feroviare în conformitate cu articolul 20 din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea] directiva respectivă. [AM 62]

Articolul 17

Autorizațiile de introducere pe piață a tipurilor de vehicule

Agenția emite, *reînnoiește, suspendă, modifică sau revocă* autorizații de introducere pe piață a tipurilor de vehicule feroviare în conformitate cu articolul 22 din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar]. [AM 63]

Articolul 18

~~Autorizațiile~~ *Autorizația* de punere în funcțiune a subsistemelor ~~de control comandă și semnalizare~~ ERTMS terestre [AM 64]

Agenția emite, *reînnoiește, suspendă, modifică sau revocă* autorizații de punere în funcțiune a subsistemelor ~~de control comandă și semnalizare~~ ERTMS terestre care sunt situate sau sunt exploatate pe întregul teritoriu al Uniunii, în conformitate cu articolul 18 din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar]. [AM 65]

Articolul 19

Aplicațiile telematice

(1) Agenția acționează ca autoritate de sistem, fiind responsabilă pentru menținerea specificațiilor tehnice privind aplicațiile telematice, în conformitate cu STI-urile relevante.

Miercuri, 26 februarie 2014

(1a) Agenția poate avea un rol în promovarea unui acces direct și deplin la date, inclusiv la seturile de date privind calendarul internațional. [AM 66]

(2) Agenția definește, publică și aplică procedura de gestionare a cererilor de modificare a specificațiilor respective. În acest scop, agenția stabilește și menține un registru al cererilor de modificare a specificațiilor privind aplicațiile telematice și a statutului acestora.

(3) Agenția elaborează și ~~menține~~ **întreține** instrumentele tehnice de gestionare a diferitelor versiuni ale specificațiilor privind aplicațiile telematice **și asigură compatibilitatea, atât în aval, cât și în amonte, a diferitelor versiuni. [AM 67]**

(4) Agenția asistă Comisia la monitorizarea instalării aplicațiilor telematice în conformitate cu STI-urile relevante.

Articolul 20

Srijin pentru organismele notificate de evaluare a conformității

(1) Agenția sprijină activitățile organismelor notificate de evaluare a conformității menționate la articolul 27 din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar]. Sprijinul respectiv include, în special, elaborarea de orientări privind evaluarea conformității sau a adecvării pentru utilizare a unui element constitutiv de interoperabilitate menționat la articolul 9 din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar] și de orientări pentru procedura de verificare CE menționată la articolul 10 din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar].

(2) Agenția facilitează cooperarea între organismele notificate de evaluare a conformității și funcționează, în special, ca secretariat tehnic pentru grupul lor de coordonare.

CAPITOLUL 5

SARCINI LEGATE DE NORMELE NAȚIONALE

Articolul 21

Examinarea proiectelor de norme naționale

(1) În termen de două luni de la primire, agenția examinează proiectele de norme naționale care i-au fost transmise în conformitate cu:

(a) articolul 8 alineatul (2) din Directiva ... [Directiva privind siguranța feroviară];

(b) articolul 14 din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar].

(2) În cazul în care, după examinarea ~~menționată~~ **și în termenele prevăzute** la alineatul (1), agenția consideră că normele naționale permit îndeplinirea cerințelor esențiale în materie de interoperabilitate, respectarea MCS-urilor și atingerea OCS-urilor, precum și că acestea nu ar duce la discriminare arbitrară sau la restricționare disimulată în ceea ce privește operațiunile de transport feroviar ~~dintre statele membre~~, agenția informează Comisia și statul membru interesat cu privire la evaluarea sa favorabilă. Comisia poate valida norma în sistemul informatic menționat la articolul 23. **[AM 68]**

(3) Dacă examinarea menționată la alineatul (1) duce la o evaluare nefavorabilă, agenția:

(a) emite o recomandare adresată statului membru în cauză, în care prezintă motivele pentru care norma în cauză nu ar trebui să intre în vigoare și/sau să fie aplicată;

(b) informează Comisia cu privire la evaluarea sa nefavorabilă.

(4) Dacă statul membru în cauză nu ia nicio măsură în termen de 2 luni de la primirea recomandării agenției, menționate la alineatul (3) litera (a), Comisia, după primirea informațiilor menționate la alineatul (3) litera (b) și după luarea la cunoștință a motivelor statului membru interesat, poate adopta o decizie adresată statului membru interesat prin care îi solicită acestuia să modifice proiectul de normă în cauză, să suspende adoptarea, intrarea în vigoare sau implementarea acestuia.

Miercuri, 26 februarie 2014

(4a) Dispozițiile prezentului articol nu se aplică normelor naționale privind sănătatea și siguranța la locul de muncă și cerințelor privind calificarea și formarea pentru personalul feroviar cu sarcini relevante în materie de siguranță. [AM 69]

(4b) În cazul măsurilor preventive luate în regim de urgență menționate la articolul 8 din Directiva ... [Directiva privind siguranța feroviară] și la articolul 14 alineatul (4) din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar], în special în urma unui accident sau a unui incident, agenția conduce procesul de armonizare a normelor la nivelul Uniunii, în colaborare cu autoritățile naționale de siguranță. Dacă este necesar, agenția emite o recomandare sau un aviz adresat Comisiei. [AM 70]

Articolul 22

Examinarea normelor naționale în vigoare

(1) În termen de două luni de la primire, agenția examinează proiectele de norme naționale care i-au fost transmise în conformitate cu articolul 14 alineatul (3) din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar].

(1a) Agenția examinează nocele naționale în vigoare la data aplicării prezentului regulament. Prin urmare, agenția propune consiliului de administrație un plan de lucru pentru a realiza această examinare, în cadrul programelor de lucru multianuale și anuale menționate la articolul 48. Anual, agenția prezintă consiliului de administrație, în conformitate cu articolul 50, un raport privind progresele înregistrate cu privire la activitățile sale și la rezultatele obținute. [AM 71]

(2) În cazul în care, după examinarea menționată la alineatul (1), agenția consideră că normele naționale permit îndeplinirea cerințelor esențiale în materie de interoperabilitate, respectarea MCS-urilor și atingerea OCS-urilor, precum și că acestea nu ar duce la discriminarea arbitrară sau la restricționarea disimulată a operațiunilor de transport feroviar ~~dintre statele membre~~, agenția informează Comisia și statul membru interesat cu privire la evaluarea sa favorabilă. Comisia poate valida norma în sistemul informatic menționat la articolul 23. [AM 72]

(3) Dacă examinarea menționată la alineatul (1) duce la o evaluare nefavorabilă, agenția:

(a) emite o recomandare adresată statului membru în cauză, în care **solicită abrogarea sau modificarea imediată a normei care a făcut obiectul evaluării negative și** prezintă motivele pentru care ~~norma în cauză ar trebui această normă trebuie~~ modificată sau abrogată; [AM 73]

(b) informează Comisia cu privire la evaluarea sa nefavorabilă **și îi transmite recomandarea adresată statului membru.** [AM 74]

(4) Dacă statul membru nu ia nicio măsură în termen de 2 luni de la primirea recomandării agenției, menționate la alineatul (3) litera (a), Comisia, după primirea informațiilor menționate la alineatul (3) litera (b) și după luarea la cunoștință a motivelor statului membru interesat, poate adopta o decizie adresată statului membru interesat prin care îi solicită acestuia să modifice sau să abroge norma în cauză.

(5) Procedura descrisă la alineatele (2) și (3) și (4) se aplică, mutatis mutandis, în cazurile în care Agenția află **sau este informată** că o normă națională, notificată sau nu, este redundantă sau intră în conflict cu MCS-urile, cu OCS-urile, cu STI-urile sau cu orice act legislativ al Uniunii din domeniul feroviar **sau creează un obstacol nejustificat în calea pieței unice feroviare. În acest caz, se aplică termenele limită stabilite la alineatul (1).** [AM 75]

(5a) În ceea ce privește aspectele legate de pregătirea, sănătatea și siguranța la locul de muncă a personalului feroviar responsabil cu sarcini esențiale privind siguranța, agenția poate aplica prezentul alineat doar dacă normele naționale prezintă un potențial impact discriminatoriu. [AM 76]

Articolul 22a

Utilizarea bazei de date

Agencia efectuează examinarea tehnică a normelor naționale în vigoare menționate în cadrele legislative naționale disponibile, astfel cum au fost enumerate în baza de date a documentelor de referință publicate de agenție la data intrării în vigoare a prezentului regulament. [AM77]

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 23

Sistemul informatic care trebuie utilizat în scopul notificării și al clasificării normelor naționale

(1) Agenția creează și gestionează un sistem informatic special care conține normele naționale menționate la articolul 21 alineatul (1) și la articolul 22 alineatul (1) și **mijloacele acceptabile de conformitate naționale menționate la articolul 2 alineatul (28a) din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar]. Agenția îl face accesibil părților interesate și publicului. [AM 78]**

(1a) În termen de o lună de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, statele membre notifică Comisiei orice normă națională în vigoare care nu a fost notificată până la data intrării în vigoare a prezentului regulament. [AM 79]

(2) Statele membre notifică agenției și Comisiei normele naționale menționate la articolul 21 alineatul (1) și la articolul 22 alineatul (1) prin intermediul sistemului informatic menționat la alineatul (1). Agenția publică normele în acest sistem și îl utilizează pentru a informa Comisia în conformitate cu articolele 21 și 22. **Agenția utilizează sistemul IT pentru a informa Comisia cu privire la orice recomandare negativă transmisă unui stat membru conform articolului 21 alineatul (3) și articolului 22 alineatul (3) litera (b). [AM 80]**

(3) Agenția clasifică normele naționale notificate în conformitate cu articolul 14 alineatul (8) din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar]. În acest scop, agenția utilizează sistemul menționat la alineatul (1) al prezentului articol.

(4) Agenția clasifică normele naționale notificate în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) din Directiva ... [Directiva privind siguranța feroviară], ținând seama de evoluția legislației UE. În acest scop, agenția elaborează un instrument de gestionare a normelor care trebuie utilizat de statele membre pentru a-și simplifica sistemele de norme naționale. Agenția utilizează sistemul menționat la alineatul (1) al prezentului articol pentru a publica instrumentul de gestionare a normelor.

(4a) De asemenea, agenția pune la dispoziția publicului situația evaluării acestor norme și, atunci când sunt finalizate, rezultatele evaluării, prin intermediul sistemului menționat la alineatul (1) din prezentul articol. [AM 81]

CAPITOLUL 6

SARCINI LEGATE DE SISTEMUL EUROPEAN DE MANAGEMENT AL TRAFICULUI FEROVIAI (ERTMS)

Articolul 24

Autoritatea de sistem pentru ERTMS

(1) Agenția acționează ca autoritate de sistem, fiind responsabilă pentru menținerea specificațiilor tehnice pentru ERTMS.

(2) Agenția definește, publică și aplică procedura de gestionare a cererilor de modificare a specificațiilor respective. În acest scop, agenția stabilește și menține un registru al cererilor de modificare a specificațiilor privind ERTMS și a statutului acestora.

(3) Agenția recomandă adoptarea unei noi versiuni a specificațiilor tehnice privind ERTMS. Totuși, agenția face acest lucru numai în cazul în care versiunea anterioară a fost desfășurată într-o măsură suficientă. Dezvoltarea de noi versiuni nu afectează negativ rata de desfășurare a ERTMS, stabilitatea specificațiilor necesară pentru optimizarea producției de echipamente ERTMS, randamentul investițiilor pentru întreprinderile feroviare și **deținători și** planificarea eficientă a desfășurării ERTMS. [AM 82]

(4) Agenția elaborează și menține instrumente tehnice de gestionare a diferitelor versiuni ale ERTMS în scopul asigurării compatibilității tehnice și funcționale dintre rețelele și vehiculele echipate cu versiuni diferite și pentru a furniza stimulente pentru instalarea rapidă a versiunilor în vigoare.

(5) În conformitate cu articolul 5 alineatul (10) din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar], agenția asigură compatibilitatea din punct de vedere tehnic dintre versiunile succesive ale echipamentelor ERTMS și versiunile mai vechi.

(6) Agenția pregătește și diseminează orientări de aplicare relevante destinate părților interesate, precum și documentația tehnică legată de specificațiile tehnice privind ERTMS.

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 25

Grupul de lucru ad hoc privind ERTMS al organismelor notificate de evaluare a conformității

(1) Agenția sprijină activitățile organismelor notificate de evaluare a conformității menționate la articolul 27 din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar].

Grupul de lucru verifică dacă aplicarea procedurii de evaluare a conformității este coerentă sau dacă un element constitutiv de interoperabilitate menționat la articolul 9 din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar] și procedurile de verificare „CE” menționate la articolul 10 din Directiva... [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar] sunt adecvate pentru utilizare și efectuate de organisme notificate de evaluare a conformității.

(2) Agenția prezintă Comisiei, o dată la doi ani, un raport privind activitățile grupului de lucru menționat la alineatul (1), inclusiv statistici privind prezența reprezentanților organismelor notificate de evaluare a conformității la reuniunile grupului de lucru.

(3) Agenția evaluează aplicarea procedurii pentru evaluarea conformității elementelor constitutive de interoperabilitate și a procedurii de verificare „CE” pentru echipamentul ERTMS și, o dată la doi ani, prezintă un raport în care propune Comisiei îmbunătățiri, dacă este cazul.

Articolul 26

Sprijinirea compatibilității tehnice și funcționale dintre subsistemele ERTMS terestre și de la bord

(1) Înainte de punerea în funcțiune a unui vehicul, agenția poate ~~asista~~ **asistă** întreprinderile feroviare, la cererea acestora, la verificarea compatibilității tehnice și funcționale dintre subsistemele ERTMS terestre și de la bord. [AM 83]

(2) Dacă agenția constată că există un risc de incompatibilitate tehnică și funcțională între rețelele și vehiculele dotate cu echipament ERTMS ~~în contextul unor proiecte ERTMS specifice~~, agenția poate solicita actorilor corespunzători, în special producătorilor, organismelor notificate de evaluare a conformității, întreprinderilor feroviare, ~~gestionarilor de infrastructură~~ **deținătorilor, administratorilor infrastructurii** și autorităților naționale de siguranță, să furnizeze orice informații relevante pentru procedurile aplicate pentru verificarea „CE” și pentru punerea în funcțiune, precum și pentru condițiile de funcționare. Agenția informează **imediat** Comisia cu privire la existența unui astfel de risc și, dacă este necesar, recomandă Comisiei măsuri corespunzătoare. [AM 84]

(2a) Agenția stabilește o pistă de încercare și un laborator pentru testarea centralizată a echipamentului ERTMS terestru și de la bord. [AM 85]

Articolul 27

Sprijinirea desfășurării ERTMS și a proiectelor ERTMS

(1) Agenția monitorizează implementarea ERTMS în conformitate cu planul de desfășurare prevăzut în Decizia 2012/88/UE a Comisiei ⁽¹⁾ și monitorizează coordonarea instalării ERTMS de-a lungul coridoarelor transeuropene de transport și al coridoarelor de transport feroviar de marfă, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 913/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾.

(2) Agenția asigură monitorizarea tehnică a proiectelor de desfășurare a ERTMS finanțate de Uniune, inclusiv, dacă este posibil, analiza documentelor de licitație în cazul invitațiilor de participare la licitație. De asemenea, agenția asistă, dacă este necesar, beneficiarii fondurilor Uniunii să se asigure că soluțiile tehnice implementate în cadrul proiectelor respectă pe deplin STI-urile legate de control-comandă și de semnalizare și sunt, prin urmare, pe deplin interoperabile.

⁽¹⁾ Decizia 2012/88/UE a Comisiei din 25 ianuarie 2012 privind specificația tehnică de interoperabilitate referitoare la subsistemele de control-comandă și semnalizare ale sistemului feroviar transeuropean (JO L 51, 23.2.2012, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 913/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2010 privind rețeaua feroviară europeană pentru un transport de marfă competitiv (JO L 276, 20.10.2010, p. 22).

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 28

Accreditarea laboratoarelor

- (1) Agenția sprijină, în special prin furnizarea de orientări corespunzătoare organismelor de acreditare, armonizarea acreditării laboratoarelor ERTMS în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008.
- (2) Agenția poate participa ca observator la evaluările inter pares prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

(2a) În cazul în care are îndoieli cu privire la performanța unui laborator acreditat, agenția le semnalează acest lucru organismului de acreditare competent, precum și statului membru interesat și autorităților naționale de siguranță. Agenția este invitată să participe în calitate de observator la evaluarea inter pares. Atunci când îndoielile sunt eliminate, agenția informează imediat statul membru interesat și autoritățile naționale de siguranță. [AM 86]

CAPITOLUL 7

SARCINI LEGATE DE MONITORIZAREA SPAȚIULUI FEROVIIAR UNIC EUROPEAN

Articolul 29

Monitorizarea autorităților naționale de siguranță

- (1) Agenția monitorizează performanța și procesul decizional al autorităților naționale de siguranță prin audit și inspecții.
- (2) Agenția are dreptul să auditeze:
 - (a) capacitatea autorităților naționale de siguranță de a îndeplini sarcini legate de siguranța și interoperabilitatea feroviară;
 - (b) eficacitatea monitorizării de către autoritățile naționale de siguranță a sistemelor de gestionare a siguranței actorilor, astfel cum se menționează la articolul 16 din Directiva ... [Directiva privind siguranța feroviară].

Procedura de desfășurare a auditurilor este adoptată de Consiliul de administrație.

- (3) Agenția emite rapoarte de audit și le trimite autorităților naționale de siguranță și Comisiei. Fiecare raport de audit include, în special, o listă a eventualelor deficiențe identificate de agenție, precum și recomandări de îmbunătățire.
- (4) Dacă agenția consideră că deficiențele menționate la alineatul (3) împiedică autoritatea națională de siguranță interesată să își îndeplinească în mod eficace sarcinile legate de siguranță și de interoperabilitate, agenția recomandă respectivei autorități naționale de siguranță să ia măsurile adecvate într-un termen ~~care urmează să fie stabilit~~ **pe care ea îl stabilește** ținând seama de importanța deficienței. [AM 87]
- (5) Dacă autoritatea națională de siguranță nu este de acord cu recomandarea agenției menționată la alineatul (4) sau dacă autoritatea națională de siguranță nu ia măsuri ca urmare a recomandării agenției în termen de 3 luni de la primirea acesteia, Comisia poate lua o decizie în termen de șase luni, în conformitate cu procedura consultativă menționată la articolul 75.

- (6) De asemenea, agenția are dreptul să efectueze inspecții anunțate sau neanunțate la autoritățile naționale de siguranță, pentru a verifica anumite sectoare ale activității și funcționării acestora, în special pentru a reexamina documente, procese și registre legate de sarcinile care le revin acestora, menționate la articolul 16 din Directiva ... [Directiva privind siguranța feroviară]. Inspecțiile pot fi efectuate ad hoc sau în conformitate cu un plan elaborat de agenție. Durata unei inspecții nu depășește două zile. Autoritățile naționale ale statelor membre facilitează activitatea personalului agenției. Agenția prezintă Comisiei câte un raport cu privire la fiecare inspecție.

Miercuri, 26 februarie 2014

(6a) În cazurile menționate la articolul 10 alineatul (2a) din Directiva ... [Directiva privind siguranța feroviară] și la articolul 20 alineatul (9a) din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar], dacă deciziile autorităților naționale de siguranță sunt contradictorii și dacă nu există nicio decizie care să poată fi reciproc acceptată de acestea, solicitantul vizat de respectivele decizii sau o autoritate națională de siguranță implicată poate transmite deciziile agenției în vederea adoptării unei decizii finale. [AM 88]

Articolul 30

Monitorizarea organismelor notificate de evaluare a conformității

(1) Agenția monitorizează organismele notificate de evaluare a conformității prin acordarea de asistență organismelor de acreditare, auditurilor și inspecțiilor, în conformitate cu alineatele (2)-(5).

(2) Agenția sprijină acreditarea armonizată a organismelor notificate de evaluare a conformității, în special prin faptul că furnizează organismelor de acreditare, prin intermediul infrastructurii europene de acreditare recunoscute la articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008, orientări corespunzătoare privind criteriile și procedurile de evaluare necesare pentru a stabili dacă organismele notificate îndeplinesc cerințele menționate la ~~articolul 27~~ **capitolul 6** din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar]. [AM 89]

(3) În cazul organismelor notificate de evaluare a conformității care nu sunt acreditate în conformitate cu articolul 24 din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar], agenția poate să le auditeze capacitățile de a îndeplini cerințele menționate la articolul 27 din directiva respectivă. Procedura de desfășurare a auditurilor este adoptată de consiliul de administrație.

(4) Agenția emite rapoarte de audit care vizează activitățile menționate la alineatul (3) și le trimite organismului notificat de evaluare a conformității în cauză și Comisiei. Fiecare raport de audit include, în special, eventualele deficiențe identificate de agenție și recomandări de îmbunătățire. Dacă agenția consideră că aceste deficiențe împiedică organismul notificat în cauză să își îndeplinească în mod eficace sarcinile legate de siguranța și de interoperabilitatea sistemului feroviar, agenția adoptă o recomandare prin care solicită statului membru în care este stabilit respectivul organism notificat să ia măsuri corespunzătoare până la un anumit termen **definit de ea**. [AM 90]

(5) Dacă statul membru nu este de acord cu recomandarea menționată la alineatul (4) sau dacă organismul notificat nu ia măsuri ca urmare a recomandării agenției în termen de 3 luni de la primirea acesteia, Comisia poate adopta un aviz în termen de șase luni, în conformitate cu procedura consultativă menționată la articolul 75.

(6) Agenția poate, inclusiv în cooperare cu organismele naționale de acreditare relevante, să efectueze inspecții anunțate sau neanunțate la organismele notificate de evaluare a conformității pentru a verifica anumite sectoare ale activităților și funcționării acestora, în special pentru a reexamina documente, procese și registre legate de sarcinile care le revin acestora, menționate la articolul 27 din Directiva [...] [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar]. Inspecțiile pot fi efectuate ad hoc sau în conformitate cu un plan elaborat de agenție. Durata unei inspecții nu depășește două zile. Organismele notificate de evaluare a conformității facilitează activitatea personalului agenției. Agenția prezintă Comisiei câte un raport cu privire la fiecare inspecție.

Articolul 31

Monitorizarea progreselor în domeniul interoperabilității și al siguranței

(1) Agenția, împreună cu rețeaua de organisme naționale de anchetă, colectează date relevante cu privire la accidente și la incidente și monitorizează contribuția organismelor naționale de anchetă la siguranța sistemului feroviar în ansamblu.

(2) Agenția monitorizează performanța globală a sistemului feroviar în materie de siguranță și **cadrul de reglementare a siguranței**. Agenția poate, în special, să solicite asistență din partea rețelelor menționate la articolul 34, inclusiv pentru colectarea de date. De asemenea, agenția recurge la datele colectate de Eurostat și cooperează cu Eurostat pentru a evita orice repetare a lucrărilor și pentru a asigura consecvența metodologică între indicatorii comuni de siguranță și indicatorii utilizați pentru alte moduri de transport. [AM 91]

(3) ~~La cererea Comisiei, Agenția emite recomandări cu privire la modul de ameliorare a interoperabilității sistemelor feroviare, în special prin facilitarea coordonării între întreprinderile feroviare și gestionarii de infrastructură sau între gestionarii de infrastructură~~ **elaborează un sistem comun de raportare și de monitorizare a evenimentelor**. [AM 92]

Miercuri, 26 februarie 2014

(4) Agenția monitorizează și **evaluează** progresele înregistrate în domeniul interoperabilității și al siguranței sistemelor feroviare, **precum și al costurilor și avantajelor aferente**. O dată la doi ani, agenția prezintă Comisiei și publică un raport privind progresele înregistrate în domeniul interoperabilității și siguranței în spațiul feroviar unic european. [AM 93]

(5) La cererea Comisiei, agenția prezintă rapoarte privind stadiul implementării și al aplicării legislației Uniunii în domeniul siguranței și al interoperabilității într-un anumit stat membru.

CAPITOLUL 8

ALTE SARCINI

Articolul 32

Personalul feroviar

(1) Agenția îndeplinește sarcinile corespunzătoare legate de personalul feroviar, prevăzute la articolele 4, 20, 22, 23, 25, 28, 33, 34, 35 și 37 din Directiva 2007/59/CE.

(2) Comisia poate solicita agenției să îndeplinească și alte sarcini legate de personalul feroviar în conformitate cu Directiva 2007/59/CE și **de personalul feroviar căruia i-au fost încredințate sarcini esențiale privind siguranța care nu fac obiectul Directivei 2007/59/CE**. [AM 94]

(3) Agenția consultă autoritățile competente cu privire la aspectele legate de personalul feroviar ale sarcinilor menționate la alineatele (1) și (2). Agenția poate promova cooperarea între autoritățile respective, inclusiv prin organizarea de reuniuni corespunzătoare cu reprezentanții acestora.

Articolul 33

Registrele și accesibilitatea acestora

(1) Agenția ~~stabilește și păstrează~~ **definește** registrele europene prevăzute la articolele 43, 44 și 45 din Directiva... [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar] **într-un format practic, eficient și ușor de utilizat pentru a răspunde pe deplin nevoilor operaționale și ale întreprinderilor**. Agenția acționează ca autoritate de sistem pentru toate registrele și bazele de date menționate în directivele privind siguranța, interoperabilitatea și mecanicii de locomotivă. Aceasta include, în special: [AM 95]

(a) elaborarea și menținerea specificațiilor din registre;

(b) coordonarea evoluțiilor din statele membre în raport cu registrele;

(c) furnizarea de orientări privind registrele părților interesate relevante;

(d) formularea de recomandări adresate Comisiei privind îmbunătățirea specificațiilor din registrele existente și eventuala necesitate de a stabili altele noi;

(da) stabilirea și menținerea registrelor la care se face referire la literele (g), (i) și (ma); [AM 96]

(db) crearea unui registru european al vehiculelor. [AM 97]

(1a) Registrul european al vehiculelor:

(a) este păstrat de agenție;

(b) este public;

(c) are încorporate în el registrele naționale de vehicule, nu mai târziu de doi ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament. Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, formatul-tip al documentului. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 75;

Miercuri, 26 februarie 2014

(d) *conține, în cazul fiecărui vehicul, cel puțin următoarele informații:*

(i) *caracteristicile tehnice ale tipului de vehicul, definite în STI-urile relevante;*

(ii) *numele producătorului;*

(iii) *datele și referințele autorizațiilor succesive pentru acest tip de vehicul, inclusiv orice restricție sau retragere, precum și statele membre care acordă autorizațiile;*

(iv) *caracteristicile de proiectare destinate persoanelor cu mobilitate redusă și persoanelor cu handicap.*

Atunci când agenția emite, reînnoiește, modifică, suspendă sau revocă o autorizație de punere în funcțiune a unor tipuri de vehicule, ea actualizează registrul fără întârziere. [AM 98]

(2) Agenția pune la dispoziția publicului următoarele documente și registre prevăzute de Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar] și de Directiva ... [Directiva privind siguranța feroviară] **prin implementarea unei soluții IT ușor de utilizat și accesibile cu ușurință. [AM 99]**

(a) declarațiile CE de verificare a subsistemelor;

(b) declarațiile CE de conformitate a elementelor constitutive de interoperabilitate și declarațiile CE de adecvare pentru utilizare a elementelor constitutive de interoperabilitate;

(c) autorizațiile emise în conformitate cu Directiva ... [Directiva privind crearea spațiului feroviar unic european (reformare)];

(d) certificatele de siguranță emise în conformitate cu articolul 10 din Directiva ... [Directiva privind siguranța feroviară];

(e) rapoartele de anchetă trimise agenției în conformitate cu articolul 24 din Directiva ... [Directiva privind siguranța feroviară];

(f) normele naționale notificate Comisiei în conformitate cu articolul 8 din Directiva ... [Directiva privind siguranța feroviară] și cu articolul 14 din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar], **precum și evaluarea lor de către agenție. [AM 100]**

(g) ~~registrele referitoare la vehicule, inclusiv prin intermediul unor linkuri la registrele naționale relevante~~ **registrul european al vehiculelor. [AM 101]**

(h) registrele referitoare la infrastructură, inclusiv prin intermediul unor linkuri la registrele naționale relevante;

(i) registrul european al tipurilor autorizate de vehicule;

(j) registrul de cereri de modificare și modificările planificate ale specificațiilor ERTMS;

(k) registrul cererilor de modificare și a modificărilor planificate ale specificațiilor STI „Aplicații telematice pentru transportul de călători” (TAP)/STI „Aplicații telematice pentru transportul de marfă” (TAF);

(l) registrul marcajelor deținătorilor de vehicule menținut de către agenție în conformitate cu STI privind gestionarea și exploatarea traficului.

(m) rapoarte de calitate emise în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1371/2007 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾;

(ma) registrul entităților certificate responsabile de întreținere, în conformitate cu articolul 14 din Directiva ... [Directiva privind siguranța feroviară]. [AM 102]

(3) Modalitățile practice de trimitere a documentelor menționate la alineatul (2) sunt discutate și stabilite de comun acord de către Comisie și statele membre pe baza unui proiect pregătit de agenție.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1371/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind drepturile și obligațiile călătorilor din transportul feroviar (JO L 315, 3.12.2007, p. 14).

Miercuri, 26 februarie 2014

(4) La trimiterea documentelor menționate la alineatul (2), organismele interesate pot indica documentele care nu trebuie comunicate publicului din motive de securitate.

(5) Autoritățile naționale responsabile cu emiterea autorizațiilor și certificatelor menționate la alineatul (2) literele (c) și (d) notifică agenției, în termen de ~~o lună~~ **zece zile**, fiecare decizie individuală de emitere, reînnoire, modificare sau revocare a autorizațiilor și certificatelor respective. [AM 103]

(6) Agenția poate include în baza de date publică orice document sau link public important pentru obiectivele prezentului regulament, luând în considerare legislația aplicabilă a Uniunii în domeniul protecției datelor.

Articolul 34

Rețele ale autorităților naționale de siguranță, ~~ale organismelor de anchetă~~ și ale organismelor reprezentative [AM 104]

(1) Agenția creează o rețea a autorităților naționale de siguranță și o rețea a ~~organismelor de anchetă~~ menționate la articolul ~~21~~ **17 alineatul (4)** din Directiva ... [Directiva privind siguranța feroviară]. Agenția le asigură acestora un secretariat. Rețelelor le revin, în special, următoarele sarcini: [AM 105]

(a) schimbul de informații legate de siguranța și interoperabilitatea feroviară;

(b) promovarea bunelor practici;

(c) furnizarea de date privind siguranța feroviară agenției, în special date legate de indicatorii comuni de siguranță;

(ca) dacă este necesar, informarea agenției cu privire la deficiențele dreptului derivat din Directiva ... [Directiva privind siguranța feroviară] și din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar]. [AM 106]

Agenția facilitează cooperarea dintre rețelele respective, putând, în special, să decidă să organizeze reuniuni mixte ale ambelor rețele.

(2) Agenția creează o rețea de organisme reprezentative din sectorul feroviar, **printre care se numără și reprezentanții călătorilor, ai călătorilor cu mobilitate redusă și ai salariaților, care** acționează la nivelul Uniunii. Lista acestor organisme este definită într-un act de punere în aplicare adoptat de Comisie, în conformitate cu procedura consultativă menționată la articolul 75. Agenția asigură un secretariat acestei rețele. Rețelei îi revin, în special, următoarele sarcini: [AM 107]

(a) schimbul de informații legate de siguranța și interoperabilitatea sistemului feroviar;

(b) promovarea bunelor practici;

(c) furnizarea de date agenției cu privire la siguranța și interoperabilitatea sistemului feroviar.

(3) Rețelele menționate la alineatele (1) și (2) pot emite avize fără caracter obligatoriu privind proiectele de recomandări menționate la articolul 9 alineatul (2).

(4) Agenția poate crea și alte rețele de organisme sau autorități responsabile pentru o parte a sistemului feroviar.

(5) Comisia poate participa la reuniunile rețelelor menționate în prezentul articol.

Articolul 35

Comunicarea și diseminarea

Agenția comunică părților interesate relevante și diseminează în rândul acestora cadrul european al legislației, standardelor și orientărilor în domeniul transportului feroviar, în conformitate cu planurile de comunicare și diseminare relevante adoptate de consiliul de administrație. Planurile respective, bazate pe o analiză a necesităților, sunt actualizate periodic de către consiliul de administrație.

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 36

Cercetarea și promovarea inovării

- (1) La cererea Comisiei, agenția contribuie la activități de cercetare la nivelul Uniunii, inclusiv prin sprijinirea serviciilor Comisiei și a organismelor reprezentative relevante. Această contribuție nu aduce atingere altor activități de cercetare desfășurate la nivelul Uniunii.
- (2) Comisia poate încredința agenției sarcina de a promova inovații care vizează îmbunătățirea interoperabilității și siguranței feroviare, în special utilizarea noilor tehnologii informatice și a sistemelor de urmărire și localizare.

Articolul 37

Asistența acordată Comisiei

- (1) Agenția acordă asistență Comisiei, la solicitarea acesteia, pentru punerea în aplicare a legislației Uniunii care vizează îmbunătățirea nivelului de interoperabilitate a sistemelor feroviare și elaborarea unei abordări comune privind siguranța în sistemul feroviar european.
- (2) Această asistență poate include:
- (a) acordarea de consultanță tehnică în chestiuni care necesită cunoștințe practice specifice;
 - (b) colectarea de informații prin intermediul rețelelor menționate la articolul 34.

Articolul 38

Asistență pentru evaluarea proiectelor feroviare

Fără a se aduce atingere derogărilor prevăzute de articolul 9 din Directiva [...] [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar], la cererea Comisiei, agenția examinează, din punctul de vedere al interoperabilității și al siguranței, orice proiect care implică proiectarea, construirea, reînnoirea sau modernizarea subsistemului pentru care s-a depus o cerere de asistență financiară a Uniunii. **În cazul proiectelor finanțate în temeiul programului privind rețeaua transeuropeană de transport (TEN-T), agenția ar trebui să coopereze îndeaproape cu Agenția Executivă pentru Inovare și Rețele.** [AM 108]

Agenția emite un aviz cu privire la conformitatea proiectului cu legislația relevantă în domeniul interoperabilității și al siguranței feroviare într-un termen stabilit de comun acord cu Comisia, dar care nu poate fi mai mare de două luni, în funcție de importanța proiectului și de resursele disponibile.

Articolul 39

Asistența acordată statelor membre, țărilor candidate și părților interesate

- (1) Din proprie inițiativă sau la cererea Comisiei, a statelor membre, a țărilor candidate sau a rețelelor menționate la articolul 34, agenția inițiază activități adecvate de formare sau de altă natură vizând aplicarea și explicarea legislației în domeniul interoperabilității și siguranței feroviare și ale produselor conexe ale agenției, cum sunt registrele, ghidurile de punere în aplicare sau recomandările.
- (2) Natura și amploarea activităților menționate la alineatul (1) sunt decise de consiliul de administrație și incluse în programul de lucru.

Articolul 40

Relații internaționale

- (1) În măsura în care este necesar pentru atingerea obiectivelor stabilite în prezentul regulament și fără a aduce atingere competențelor statelor membre și ale instituțiilor Uniunii, inclusiv ale Serviciului European de Acțiune Externă, agenția poate stabili contacte și încheia acorduri administrative cu autorități de supraveghere, cu organizații internaționale și cu administrațiile țărilor terțe care sunt competente în chestiuni acoperite de activitățile agenției, pentru a se menține la zi în ceea ce privește progresele științifice și tehnice și pentru a asigura promovarea legislației și a standardelor Uniunii în domeniul transportului feroviar.
- (2) Acordurile respective nu creează obligații juridice în raport cu Uniunea și cu statele sale membre și nici nu împiedică statele membre și autoritățile lor competente să încheie acorduri bilaterale sau multilaterale cu respectivele autorități de supraveghere, organizații internaționale și administrații ale țărilor terțe. Acordurile respective și cooperarea vor face obiectul unor discuții preliminare cu Comisia și al unor rapoarte periodice către aceasta.

Miercuri, 26 februarie 2014

(3) Consiliul de administrație adoptă o strategie privind relațiile cu țările terțe sau cu organizațiile internaționale în privința chestiunilor care intră în sfera de competență a agenției. Această strategie este inclusă în programul de lucru anual și multianual al agenției, cu precizarea resurselor aferente. **Strategia urmărește să se asigure că activitățile agenției facilitează accesul reciproc al întreprinderilor feroviare ale Uniunii pe piețele feroviare din țările terțe.** [AM 109]

Articolul 41

Coordonarea cu privire la piesele de schimb

Agenția contribuie la identificarea potențialelor piese de schimb feroviare care trebuie standardizate. În acest scop, agenția ~~poate crea~~ **crează** un grup de lucru care să coordoneze activitățile părților interesate și ~~poate stabili~~ **stabilește** contacte cu organismele europene de standardizare. Agenția prezintă Comisiei recomandări corespunzătoare **în termen de maximum doi ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.** [AM 110]

CAPITOLUL 9

ORGANIZAREA AGENȚIEI

Articolul 42

Structura administrativă și de conducere

Structura administrativă și de conducere a agenției cuprinde:

- (a) un consiliu de administrație, care exercită funcțiile prevăzute la articolul 47;
- (b) un comitet executiv, care exercită funcțiile prevăzute la articolul 49;
- (c) un director executiv, căruia îi revin responsabilitățile stabilite la articolul 50;
- (d) o comisie de apel, căreia îi revin responsabilitățile prevăzute la articolele 54-56.

Articolul 43

Componența consiliului de administrație

(1) Consiliul de administrație este format din câte un reprezentant al fiecărui stat membru și din ~~patru~~ **doi** reprezentanți ai Comisiei, având cu toții drept de vot. [AM 111]

Consiliul de administrație include, de asemenea, șase reprezentanți, fără drept de vot, ai următoarelor grupuri la nivel european:

- (a) întreprinderile feroviare;
- (b) administratorii de infrastructură;
- (c) industria feroviară;
- (d) sindicatele;
- (e) călătorii;
- (f) clienții serviciilor de transport-marfă.

Pentru fiecare dintre aceste grupuri, Comisia numește câte un reprezentant și câte un supleant dintr-o listă restrânsă de patru nume înaintată de respectivele organizații europene.

(2) La numirea membrilor consiliului și a supleanților acestora, se ține seama de măsura în care aceștia cunosc activitatea principală a agenției și de competențele lor manageriale, administrative și bugetare. Toate părțile depun eforturi pentru a limita rotația reprezentanților lor în consiliu, cu scopul de a asigura continuitatea activității acestuia. Toate părțile urmăresc realizarea unei reprezentări echilibrate a bărbaților și femeilor în consiliul de administrație.

Miercuri, 26 februarie 2014

- (3) Statele membre și Comisia își desemnează proprii membri în consiliul de administrație, precum și câte un supleant care îl va reprezenta pe membru în absența acestuia.
- (4) Mandatul membrilor este de ~~patru~~ **cinci** ani și poate fi reînnoit **o singură dată**. [AM 112]
- (5) După caz, participarea reprezentanților țărilor terțe și condițiile acestei participări se stabilesc în acordurile prevăzute la articolul 68.

Articolul 44

Președintele consiliului de administrație

- (1) Consiliul de administrație alege, cu o majoritate de două treimi dintre membrii săi cu drept de vot, un președinte dintre reprezentanții statelor membre și un vicepreședinte dintre membrii săi.

Vicepreședintele înlocuiește președintele în cazul în care acesta din urmă nu își poate îndeplini atribuțiile.

- (2) Mandatul președintelui și al vicepreședintelui este de ~~patru~~ **cinci** ani și poate fi reînnoit **o singură dată**. Cu toate acestea, mandatele lor expiră automat în momentul încetării calității acestora de membri ai consiliului de administrație. [AM 113]

(2a) Președintele consiliului de administrație decide dacă dă sau nu curs unei cereri de recuzare privind un membru al comisiei de apel, conform articolului 53 alineatul (3a) și numește, după caz, un membru temporar în comisia de apel, conform articolului 53 alineatul (3b). [AM 114]

Articolul 45

Reuniuni

- (1) Reuniunile consiliului de administrație sunt convocate de către președinte. Directorul executiv al agenției participă la ~~ședințe~~ **reuniuni, cu excepția cazului în care consiliul de administrație trebuie să ia o decizie legată de articolul 64.** [AM 115]
- (2) Consiliul de administrație se întrunește cel puțin de două ori pe an. De asemenea, consiliul de administrație se întrunește la inițiativa Președintelui, la cererea Comisiei, a majorității membrilor săi sau a unei treimi din reprezentanții statelor membre din cadrul consiliului.

Articolul 46

Votul

Dacă prezentul regulament nu conține dispoziții contrare, consiliul de administrație ia decizii cu majoritatea absolută a membrilor săi cu drept de vot. Fiecare membru cu drept de vot beneficiază de un vot.

Articolul 47

Funcțiile consiliului de administrație

- (1) Pentru se asigura că agenția își îndeplinește sarcinile, consiliului de administrație îi revin următoarele atribuții:
- (a) adoptă raportul anual privind activitățile agenției pentru anul precedent, îl trimite Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi până la data de 1 iulie și îl publică;
 - (b) adoptă în fiecare an, cu o majoritate de două treimi dintre membrii săi cu drept de vot, după primirea avizului din partea Comisiei și în conformitate cu articolul 48, programul de lucru anual al agenției pentru anul următor și un program de lucru strategic multianual;
 - (c) adoptă, cu o majoritate de două treimi dintre membrii săi cu drept de vot, bugetul anual al agenției și exercită alte funcții legate de bugetul agenției, în conformitate cu capitolul 10;
 - (d) stabilește procedurile de luare a deciziilor de către directorul executiv;
 - (e) adoptă o politică privind vizitele în temeiul articolului 10;
 - (f) stabilește regulamentul de procedură;

Miercuri, 26 februarie 2014

- (g) adoptă și actualizează planurile de comunicare și de diseminare menționate la articolul 35;
- (h) adoptă procedurile de desfășurare a auditurilor menționate la articolele 29 și 30;
- (i) în conformitate cu alineatul (2), exercită, în ceea ce privește personalul agenției, competențele de autoritate împuternicită să facă numiri, conferite prin Statutul funcționarilor și competențele de autoritate abilitată să încheie contracte de muncă, ce îi sunt conferite prin Regimul aplicabil altor agenți („competențele de autoritate împuternicită să facă numiri”);
- (j) adoptă norme corespunzătoare de punere în aplicare a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil altor agenți în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 110 din Statutul funcționarilor;
- (k) numește directorul executiv și poate să prelungească mandatul acestuia sau să îl demită din funcție cu o majoritate de două treimi dintre membrii săi cu drept de vot, în conformitate cu articolul 62;
- (l) adoptă o strategie de **transparență și de** combatere a fraudei care să fie proporțională cu riscurile de fraudă, ținând seama de raportul dintre costurile și beneficiile măsurilor care ar urma să fie puse în aplicare; [AM 116]
- (m) asigură monitorizarea adecvată a concluziilor și recomandărilor rezultate din investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și din diferitele rapoarte și evaluări de audit intern sau extern;
- (n) adoptă norme de prevenire și gestionare a conflictelor de interese **ale agenției, astfel cum se prevede la articolul 68a și** în ceea ce privește membrii consiliului de administrație și ai comisiei de apel. [AM 117]

(2) Consiliul de administrație adoptă, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 110 din Statutul funcționarilor, o decizie bazată pe articolul 2 alineatul (1) din Statutul funcționarilor și pe articolul 6 din Regimul aplicabil altor agenți, prin care delegă directorului executiv competențele relevante de autoritate împuternicită să facă numiri și definește condițiile în care această delegare de competențe poate fi suspendată. Directorul executiv este autorizat să subdelege aceste competențe. **Această subdelegare de competențe nu aduce atingere responsabilității sale. Directorul executiv informează consiliul de administrație cu privire la aceste delegări și subdelegări.** [AM 118]

În aplicarea paragrafului precedent, în cazul în care circumstanțe foarte ieșite din comun impun acest lucru, consiliul de administrație poate, printr-o decizie, să suspende temporar delegarea către directorul executiv a competențelor de autoritate împuternicită să facă numiri și competențele subdelegate de către acesta și să le exercite el însuși sau să le delege unuia dintre membrii săi sau unui membru al personalului, altul decât directorul executiv. **Persoana delegată informează consiliul de administrație cu privire la această delegare.** [AM 119]

(2a) Consiliul de administrație ridică imunitatea agenției sau a actualului sau fostului personal al acesteia, conform dispozițiilor articolului 64. [AM 120]

Articolul 48

Programul de lucru anual și programul de lucru multianual

(1) Consiliul de administrație al agenției adoptă programul de lucru până la data de 30 noiembrie a fiecărui an, ținând seama de avizul Comisiei, și îl prezintă statelor membre, Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și rețelelor menționate la articolul 34.

(2) Programul de lucru este adoptat fără a aduce atingere procedurii bugetare anuale a Uniunii. Dacă, în termen de 15 zile de la data adoptării programului de lucru, Comisia își exprimă dezacordul cu privire la program, consiliul de administrație îl reexaminează și îl adoptă, cu eventualele modificări, în termen de două luni, în a doua lectură, ~~fie cu o majoritate de două treimi dintre membrii săi cu drept de vot, printre care și toți reprezentanții Comisiei, fie prin votul unanim al reprezentanților statelor membre;~~ [AM 121]

(3) Programul de lucru al agenției identifică obiectivele fiecărei activități. În general, fiecare activitate și fiecare proiect trebuie să fie legate în mod clar de resursele necesare pentru realizarea lor, în conformitate cu principiile stabilirii bugetului și ale gestionării pe activități și cu procedura de evaluare intermediară a impactului prevăzută la articolul 7 alineatul (2).

Miercuri, 26 februarie 2014

(4) Dacă este necesar, atunci când agenției i se încredințează o nouă sarcină, consiliul de administrație modifică programul de lucru adoptat. Includerea acestei sarcini noi face obiectul unei analize a implicațiilor sale asupra resurselor umane și bugetare și poate face obiectul unei decizii de amânare a altor sarcini.

(5) De asemenea, până la data de 30 noiembrie a fiecărui an, consiliul de administrație adoptă și actualizează programul de lucru strategic multianual. Se ține seama de avizul Comisiei, Parlamentul European și rețelele menționate la articolul 34 sunt consultate cu privire la proiectul de program. Programul de lucru multianual adoptat este prezentat statelor membre, Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și rețelilor menționate la articolul 34.

Articolul 49

Comitetul executiv

(1) Consiliul de administrație este asistat de un comitet executiv.

(2) Comitetul executiv pregătește deciziile care urmează să fie adoptate de consiliul de administrație. Dacă este necesar, din cauza urgenței situației, comitetul executiv ia anumite decizii provizorii în numele consiliului de administrație, în special în chestiuni administrative și bugetare.

Împreună cu consiliul de administrație, comitetul executiv asigură monitorizarea adecvată a concluziilor și recomandărilor rezultate din investigațiile efectuate de OLAF și din diferitele rapoarte și evaluări de audit intern sau extern;

Fără a aduce atingere responsabilităților care îi revin directorului executiv, astfel cum sunt prevăzute la articolul 30, comitetul executiv îl asistă pe acesta la punerea în aplicare a deciziilor consiliului de administrație, cu scopul de a consolida supravegherea gestionării administrative și bugetare.

(3) Comitetul executiv este format din președintele consiliului de administrație, un reprezentant al Comisiei și alți [patru] membri ai consiliului de administrație. Membrii și președintele comitetului executiv sunt numiți de consiliul de administrație.

(4) Durata mandatului membrilor comitetului executiv este aceeași ca și în cazul membrilor consiliului de administrație.

(5) Comitetul executiv se întrunește cel puțin de o dată la trei luni. Președintele comitetului executiv organizează reuniuni suplimentate la cererea membrilor săi.

(6) Consiliul de administrație prevede regulile de procedură ale comitetului executiv.

Articolul 50

Atribuțiile directorului executiv

(1) Agenția este coordonată de directorul executiv, care dispune de o independență totală în executarea atribuțiilor sale. Directorul executiv răspunde în fața consiliului de administrație pentru activitățile sale.

(2) Fără a aduce atingere competențelor Comisiei, ale consiliului de administrație sau ale comitetului executiv, directorul executiv nu solicită și nu acceptă niciun fel de instrucțiuni de la niciun guvern sau alt organism.

(3) Directorul executiv raportează Parlamentului European cu privire la îndeplinirea atribuțiilor sale atunci când este invitat să o facă. Consiliul poate invita directorul executiv să raporteze cu privire la îndeplinirea atribuțiilor sale.

(4) Directorul executiv este reprezentantul legal al agenției. Directorul executiv adoptă decizii, recomandări, avize și alte acte oficiale ale agenției.

(5) Directorul executiv este responsabil pentru gestionarea administrativă a agenției și pentru îndeplinirea sarcinilor încredințate acestuia prin prezentul regulament. În special, directorului executiv îi revin următoarele responsabilități:

(a) administrează zilnic agenția;

(b) pune în aplicare deciziile adoptate de consiliul de administrație;

Miercuri, 26 februarie 2014

- (c) pregătește programul de lucru anual și programul de lucru strategic multianual și îl prezintă consiliului de administrație după consultarea Comisiei;
- (d) pune în aplicare programul de lucru anual și programul de lucru strategic multianual și, în măsura posibilului, răspunde cererilor de asistență ale Comisiei în legătură cu sarcinile care îi revin agenției în conformitate cu prezentul regulament;
- (e) raportează consiliului de administrație cu privire la implementarea programului de lucru strategic multianual;
- (f) ia măsurile necesare, în special adoptarea instrucțiunilor administrative interne și publicarea ordinelor, pentru a se asigura că agenția funcționează conform prezentului regulament;
- (g) stabilește un sistem eficace de monitorizare pentru a compara rezultatele agenției cu obiectivele sale operaționale și stabilește un sistem regulat de evaluare care corespunde standardelor profesionale recunoscute;
- (h) pregătește în fiecare an un proiect de raport general pe baza sistemelor de monitorizare și de evaluare menționate la litera (g) și îl prezintă consiliului de administrație;
- (i) pregătește proiectul de declarație estimativă a agenției cu privire la veniturile și cheltuielile acesteia în temeiul articolului 58 și pune în aplicare bugetul în temeiul articolului 59.
- (j) pregătește raportul anual privind activitățile agenției și îl prezintă spre evaluare consiliului de administrație;
- (k) pregătește un plan de acțiune pentru monitorizarea concluziilor evaluărilor retrospective și prezintă Comisiei, de două ori pe an, un raport privind progresele înregistrate;
- (l) protejează interesele financiare ale Uniunii prin aplicarea de măsuri preventive de combatere a fraudei, a corupției și a altor activități ilegale, prin realizarea de controale eficace și, dacă se constată nereguli, prin recuperarea sumelor plătite necorespunzător și, dacă este cazul, prin sancțiuni administrative și financiare eficace, proporționale și disuasive;
- (m) pregătește strategia agenției de combatere a fraudei și o prezintă spre aprobare consiliului de administrație;
- (n) pregătește proiectul de regulament financiar al agenției și îl prezintă spre adoptare consiliului de administrație în temeiul articolului 60, precum și normele de punere în aplicare a regulamentului respectiv.

Articolul 51

Crearea și componența comisiilor de apel

- (1) Agenția instituie una sau mai multe comisii de apel **independente**. [AM 122]
- (2) Fiecare comisie de apel este compusă dintr-un președinte și doi membri. Aceștia au supleanți care să-i reprezinte în absența lor.
- (3) Președintele, ceilalți membri, precum și supleanții acestora sunt desemnați de consiliul de administrație de pe o listă de candidați calificați stabilită de Comisie.
- (4) În cazul în care comisia de apel consideră că natura cauzei impune acest lucru, ea poate solicita consiliului de administrație să numească doi membri suplimentari și supleanții acestora de pe lista menționată la alineatul (3).
- (5) La propunerea agenției, Comisia stabilește regulamentul de procedură al comisiei de apel, după consultarea consiliului de administrație și în conformitate cu procedura consultativă menționată la articolul 75.

(5a) Calificările solicitate pentru fiecare dintre membrii comisiei de apel, competența fiecăruia dintre aceștia în faza pregătitoare a procesului de adoptare a deciziilor și condițiile de votare se stabilesc de Comisie, cu asistența comitetului prevăzut la articolul 48 alineatul (3) din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar]. [AM 123]

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 52

Membrii comisiilor de apel

(1) Mandatul membrilor și al supleanților din comisiile de apel este de ~~patru~~ **cinci** ani și poate fi reînnoit **o singură dată**. [AM 124]

(2) Membrii comisiilor de apel sunt independenți și **de toate părțile vizate de recurs**. Ei nu pot exercita alte atribuții în cadrul agenției **sau al Comisiei**. Aceștia nu se supun niciunor instrucțiuni în luarea deciziilor lor **sau în emiterea avizelor lor**. [AM 125]

(3) Membrii comisiilor de apel nu pot fi demisi din funcție sau retrași de pe lista de candidați calificați pe durata mandatului lor, decât în cazul în care există motive temeinice care să justifice o astfel de măsură și Comisia, după obținerea avizului consiliului de administrație, ia o decizie în acest sens.

Articolul 53

Excludere și recuzare

(1) Membrii comisiilor de apel nu ~~pot lua iau~~ parte la judecarea recursurilor în legătură cu care au un interes personal, dacă au fost anterior reprezentanții uneia dintre părțile la procedură sau dacă au participat la luarea deciziei care face obiectul recursului, **inclusiv, în cazul unui recurs intentat conform articolului 54 alineatul (1), prin emiterea unui aviz conform articolului 54 alineatul (4) și cu privire la aceeași autorizație sau același certificat**. [AM 126]

(2) Membrii comisiilor de apel care consideră că nu ar trebui să ia parte la o procedură de recurs pentru unul dintre motivele menționate la alineatul (1) sau pentru orice alt motiv informează comisia de apel, ~~care decide excluderea lor în consecință~~ **cu privire la decizia lor de a nu participa**. [AM 127]

(3a) O parte poate solicita excluderea unui membru al comisiei de apel prin cerere scrisă adresată președintelui consiliului de administrație. Cererea de excludere este motivată invocând unul dintre motivele menționate la alineatul (1) sau printr-un risc de părtinire. Cererea este însoțită de documentele care o pot justifica. Cererea este admisibilă numai dacă este depusă înainte de începerea procedurii în fața comisiei de apel sau, atunci când informația care motivează cererea de excludere este cunoscută după inițierea procedurii, în termen de cinci zile de la luarea la cunoștință a informației respective de către partea solicitantă.

Cererea este comunicată membrului comisiei de apel în cauză. Acesta din urmă aduce la cunoștință dacă acceptă excluderea, în termen de cinci zile de la data la care a fost informat cu privire la cererea de excludere. În cazul în care membrul în cauză nu acceptă excluderea, președintele consiliului de administrație ia o decizie în termen de șapte zile lucrătoare de la primirea răspunsului membrului interesat, sau, dacă acesta nu a dat un răspuns, după expirarea termenului stabilit pentru a da un răspuns. [AM 128]

(3b) Comisia de apel emite avizul sau decizia sa fără participarea membrului care a decis să nu participe sau care a fost exclus conform alineatelor (2) și (3). În vederea emiterii deciziei sau a avizului, membrul interesat este înlocuit în comisia de apel cu supleantul său.

În cazul în care supleantul nu poate participa în cadrul comisiei, indiferent de motiv, președintele consiliului de administrație numește, din lista menționată la articolul 51 alineatul (3), un membru temporar în comisia de apel, pentru a-l înlocui în acest caz. [AM 129]

Articolul 54

Decizii care pot face obiectul unui recurs

(1) În fața comisiei de apel poate fi introdus un recurs împotriva deciziilor luate de agenție în temeiul articolelor 12, 16, 17 și 18 **sau a lipsei de recomandări în temeiul articolelor 21 și 22 sau a lipsei de reacție din partea agenției în termenul stabilit**. [AM 130]

Miercuri, 26 februarie 2014

(2) Un recurs introdus în conformitate cu alineatul (1) nu comportă un efect de suspendare. Cu toate acestea, agenția poate suspenda aplicarea deciziei împotriva căreia se face recurs dacă aceasta consideră că circumstanțele permit acest lucru **și atât timp cât suspendarea acestei decizii nu afectează siguranța feroviară.** [AM 131]

Articolul 55

Persoane care au dreptul la recurs, ~~termen~~ **termene** și demersuri

(1) Orice persoană fizică sau juridică poate face recurs împotriva unei decizii adresate persoanei respective de către agenție în temeiul articolelor 12, 16, 17 și 18 **sau împotriva lipsei unei decizii în termenul stabilit. De asemenea, aceste drepturi de recurs se aplică organismelor care reprezintă persoanele prevăzute la articolul 34 alineatul (2), mandatate corespunzător conform statutelor lor.**

(2) Recursul, împreună cu expunerea de motive aferentă, se trimite în scris la sediul agenției, în termen de două luni de la data notificării măsurii către persoana interesată sau, dacă decizia nu îi este notificată persoanei respective, în termen de două luni de la data la care persoana în cauză află despre existența deciziei respective.

(2a) Recursurile împotriva lipsei unei decizii se trimit în scris agenției în termen de două luni de la expirarea termenului limită stabilit la articolul relevant. [AM 132]

Articolul 56

Examinarea recursurilor și deciziile privind recursurile

(1) ~~La examinarea recursului, Comisia de apel acționează cu promptitudine~~ **adoptă, în termen de trei luni de la data trimiterii recursului, o decizie cu privire la admiterea sau refuzarea recursului respectiv. Comisia de apel are la dispoziție o lună de la data trimiterii recursului pentru a solicita informațiile suplimentare care îi sunt necesare. Informațiile solicitate se furnizează într-un termen rezonabil, care se stabilește de către comisia de apel și care nu depășește o lună.** Comisia de apel invită părțile la procedura de recurs, ori de câte ori este necesar, să prezinte, în termenele stabilite, **care nu depășesc o lună**, observații cu privire la notificările făcute de comisia de apel sau la comunicările altor părți la procedura de recurs. Părțile la procedura de recurs au dreptul de a face ~~sustineri~~ **observații** verbale. [AM 133]

(2) Comisia de apel poate să exercite atribuțiile corespunzătoare care țin de competența agenției sau să trimită cazul organului competent din cadrul agenției. Decizia comisiei de apel este obligatorie pentru acest organism competent.

Articolul 57

Recursuri la Curtea de Justiție

(1) Acțiunile în anulare împotriva deciziilor luate de agenție în temeiul articolelor 12, 16, 17 sau 18 pot fi intentate înaintea Curții de Justiție a Uniunii Europene doar după epuizarea tuturor căilor de atac interne ale agenției.

(2) Agenția ia toate măsurile necesare pentru a aduce la îndeplinire hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene.

CAPITOLUL 10

DISPOZIȚII FINANCIARE

Articolul 58

Buget

(1) Estimările privind toate veniturile și cheltuielile agenției se elaborează pentru fiecare exercițiu financiar, corespunzător anului calendaristic, și se includ în bugetul agenției. Veniturile și cheltuielile trebuie să fie echilibrate.

(2) Veniturile agenției constau în **principal în:** [AM 134]

(a) o contribuție din partea Uniunii;

Miercuri, 26 februarie 2014

- (b) eventualele contribuții din partea țărilor terțe care participă la lucrările agenției, în conformitate cu articolul 68;
- (c) taxele plătite de către solicitanții și titularii certificatelor și autorizațiilor emise de agenție în conformitate cu articolele 12, 16, 17 și 18. **Actul delegat menționat la articolul 73 stabilește tarife diferite în funcție de zonele de utilizare a certificatelor și a autorizațiilor și de tipul și amploarea operațiunilor feroviare;** [AM 135]
- (d) tarifele pentru publicații, activități de formare și orice alte servicii oferite de agenție;
- (e) orice contribuție financiară voluntară din partea statelor membre, a țărilor terțe sau a altor entități, cu condiția ca o astfel de contribuție să nu compromită independența și imparțialitatea agenției.

(2a) Orice sarcină sau obligație suplimentară sarcinilor prevăzute de o dispoziție legislativă a Uniunii și care nu presupune compensații, astfel cum se prevede la articolul 58 alineatul (2) literele (b), (c), (d) și (e), face obiectul unei evaluări și al unei compensații din bugetul Uniunii. [AM 136]

- (3) Cheltuielile agenției includ cheltuieli cu personalul, cheltuieli administrative, de infrastructură și de exploatare.
- (4) Veniturile și cheltuielile trebuie să fie echilibrate..
- (5) În fiecare an, consiliul de administrație, pe baza unui proiect stabilit de directorul executiv pe baza stabilirii bugetului pe activități, elaborează o declarație estimativă a veniturilor și a cheltuielilor agenției pentru exercițiul financiar următor. Această declarație estimativă, care conține un proiect al schemei de personal, este transmisă de către consiliul de administrație Comisiei până cel târziu la data de 31 ianuarie.
- (6) Raportul estimativ este transmis de către Comisia Parlamentului European și Consiliului (denumite în continuare „autoritate bugetară”) împreună cu proiectul preliminar al bugetului general al Uniunii Europene.
- (7) Pe baza declarației estimative, Comisia introduce în proiectul general de buget al Uniunii estimările pe care le consideră necesare pentru schema de personal și valoarea subvenției ce urmează să fie acordată din bugetul general, pe care îl prezintă autorității bugetare în conformitate cu articolul 314 din tratat, împreună cu o descriere și cu justificări privind orice diferență dintre declarația estimativă a agenției și subvenția care urmează să fie acordată din bugetul general.
- (8) Autoritatea bugetară autorizează creditele reprezentând subvenții alocate agenției. Autoritatea bugetară adoptă schema de personal a agenției.
- (9) Bugetul este adoptat de consiliul de administrație cu o majoritate de două treimi dintre membrii săi cu drept de vot. Bugetul agenției devine definitiv după adoptarea finală a bugetului general al Uniunii Europene și, atunci când este necesar, este ajustat în mod corespunzător.
- (10) Consiliul de administrație informează cât mai curând posibil autoritatea bugetară asupra intenției sale de a implementa un proiect care poate avea implicații financiare semnificative pentru resursele bugetare, în special orice proiect privind proprietatea, precum închirierea sau achiziționarea de clădiri. Consiliul de administrație informează Comisia în acest sens. În cazul în care o sucursală a autorității bugetare și-a anunțat intenția de a prezenta un aviz cu privire la proiectul respectiv, aceasta își prezintă avizul consiliului de administrație în termen de șase săptămâni de la data notificării proiectului.

Articolul 59

Execuția și controlul bugetului

- (1) Directorul executiv execută bugetul agenției.
- (2) Până cel târziu la data de 1 martie a anului care urmează fiecărui exercițiu financiar, contabilul agenției comunică contabilului Comisiei conturile provizorii însoțite de raportul privind gestiunea bugetară și financiară a exercițiului financiar respectiv. Contabilul Comisiei consolidează bilanțurile provizorii ale instituțiilor și organismelor descentralizate, în conformitate cu articolul 147 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ (regulamentul financiar general).

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) Nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).

Miercuri, 26 februarie 2014

(3) Până cel târziu la data de 31 martie a anului care urmează fiecărui exercițiu financiar, contabilul Comisiei transmite Curții de Conturi conturile provizorii ale agenției însoțite de raportul privind gestiunea bugetară și financiară a exercițiului financiar respectiv. Raportul privind măsurile de gestionare bugetară și financiară pentru exercițiul financiar respectiv se prezintă, de asemenea, Parlamentului European și Consiliului.

Curtea de Conturi verifică aceste conturi în conformitate cu articolul 287 din tratat. Aceasta publică, în fiecare an, un raport asupra activităților agenției.

(4) ~~De îndată ce primește~~ **Bazându-se, după caz, pe** observațiile formulate de Curtea de Conturi privind conturile provizorii ale agenției, în temeiul articolului 148 din regulamentul financiar general, directorul executiv întocmește conturile definitive ale agenției sub proprie răspundere și le transmite ~~pentru aviz~~, **însoțite de o declarație de asigurare**, consiliului de administrație **pentru aprobare**. [AM 137]

(5) Consiliul de administrație emite un aviz cu privire la conturile definitive ale agenției.

(6) Până cel târziu la data de 1 iulie a anului care urmează fiecărui exercițiu financiar, directorul executiv transmite Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi conturile definitive, însoțite de avizul consiliului de administrație.

(7) Conturile definitive se publică.

(8) Directorul executiv trimite Curții de Conturi un răspuns la observațiile acesteia până cel târziu la data de 30 septembrie, după încheierea fiecărui exercițiu financiar. Directorul executiv trimite acest răspuns și consiliului de administrație.

(9) Directorul executiv prezintă Parlamentului European, la solicitarea acestuia din urmă, toate informațiile necesare pentru aplicarea mai ușoară a procedurii de descărcare pentru exercițiul financiar respectiv, conform articolului 165 alineatul (3) din regulamentul financiar general.

(10) Până la data de 30 aprilie a exercițiului N + 2, Parlamentul European, la recomandarea Consiliului, care hotărăște cu majoritate calificată, acordă descărcarea directorului executiv cu privire la punerea în aplicare a bugetului pentru exercițiul N.

Articolul 60

Regulamentul financiar

Reglementările financiare aplicabile agenției sunt adoptate de consiliul de administrație după consultarea Comisiei. Acestea nu pot face derogare de la Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2343/2002 al Comisiei ⁽¹⁾, decât dacă o asemenea derogare este în mod specific necesară pentru funcționarea agenției, iar Comisia și-a dat acordul prealabil.

CAPITOLUL 11

PERSONALUL

Articolul 61

Dispoziții generale

(1) Statutul funcționarilor Uniunii Europene și Regimul aplicabil altor agenți ai Uniunii Europene, precum și normele adoptate de comun acord de instituțiile Uniunii Europene pentru punerea în aplicare a respectivului Statut al funcționarilor se aplică personalului agenției.

(2) În interes de serviciu, agenția recrutează:

- (a) personal eligibil pentru contracte pe durată nedeterminată și
- (b) personal neeligibil pentru contracte pe durată nedeterminată.

În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 110 din Statutul funcționarilor, se adoptă norme corespunzătoare de punere în aplicare a prezentului alineat.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2343/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 privind Regulamentul financiar cadru pentru organismele menționate la articolul 185 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 357, 31.12.2002, p. 72).

Miercuri, 26 februarie 2014

(3) Agenția ia măsuri administrative corespunzătoare, **printre altele prin strategii de formare și prevenire**, pentru organizarea serviciilor sale cu scopul de a evita ~~orice conflicte~~ **conflictele** de interese, **inclusiv cele referitoare la aspectele legate de perioada ulterioară angajării, precum „uși turnante” și „informații privilegiate”**. [AM 138]

(3a) Agenția și personalul său îndeplinesc sarcinile prevăzute în prezentul regulament cu cea mai mare integritate profesională și cu competența tehnică solicitată în domeniul respectiv. Aceștia nu sunt supuși niciunor presiuni sau stimulente, în special de natură financiară, susceptibile de a le influența raționamentul sau rezultatul activităților, în special din partea persoanelor sau grupurilor vizate de rezultatul acestor activități. Agenția dispune de un personal suficient pentru asigurarea bunei îndepliniri a sarcinilor prevăzute în prezentul regulament.

(3b) Personalul deține următoarele competențe:

(a) o formare tehnică și profesională solidă care acoperă toate activitățile agenției;

(b) o cunoaștere satisfăcătoare a cerințelor evaluărilor pe care agenția le efectuează, precum și autoritatea corespunzătoare pentru realizarea acestor evaluări;

(c) o cunoaștere și o înțelegere adecvate a cerințelor necesare formulării deciziilor agenției;

(d) capacitatea de a examina avizele emise și deciziile adoptate de autoritățile naționale de siguranță, precum și regulamentele naționale. [AM 139]

Articolul 62

Directorul executiv

(1) Directorul executiv este angajat ca agent temporar al agenției în temeiul articolului 2 litera (a) din Regimul aplicabil altor agenți ai Uniunii Europene.

(2) Directorul executiv este numit de consiliul de administrație dintr-o listă de candidați propusă de Comisie, ca urmare a unei proceduri de selecție deschise și transparente.

În scopul încheierii contractului directorului executiv, agenția este reprezentată de președintele consiliului de administrație.

Înainte de a fi numit în funcție, candidatul selecționat de către consiliul de administrație poate fi invitat să facă o declarație în fața comisiei competente a Parlamentului European și să răspundă întrebărilor adresate de membrii acesteia.

(3) Directorul executiv este numit pentru un mandat de cinci ani. Până la sfârșitul acestei perioade, Comisia realizează o evaluare care ia în considerare evaluarea performanțelor directorului executiv, precum și sarcinile și provocările viitoare ale agenției.

(4) Consiliul de administrație, la propunerea Comisiei, care ia în considerare evaluarea menționată la alineatul (3), poate prelungi mandatul directorului executiv o singură dată, cu cel mult cinci ani.

(5) Consiliul de administrație informează Parlamentul European în legătură cu intenția sa de a prelungi mandatul directorului executiv. În luna care precede acordarea acestei prelungiri, directorul executiv poate primi invitația de a se adresa comisiei competente a Parlamentului European și de a răspunde întrebărilor puse de membrii acesteia.

(6) Directorul executiv al cărui mandat a fost prelungit nu mai poate să participe la o altă procedură de selecție pentru același post la sfârșitul perioadei totale.

(7) Directorul executiv poate fi demis din funcție numai prin decizia consiliului de administrație, care acționează la propunerea Comisiei.

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 63

Experti naționali detașați și alt tip de personal

Agencia ~~poate recurge~~, de asemenea, să ~~recurgă~~ la experți naționali detașați **și, în special, la personal din cadrul autorităților naționale de siguranță** sau la alt tip de personal neangajat de agenție în temeiul Statutului funcționarilor și al Regimului aplicabil altor agenți. **Agencia adoptă și pune în aplicare o politică de evaluare și gestionare a eventualelor conflicte de interese ale experților naționali detașați, printre care interzicerea acestora să participe la reuniunile grupului de lucru atunci când independența și imparțialitatea lor ar putea fi subminate.** [AM 140]

Consiliul de administrație adoptă o decizie care prevede norme privind detașarea experților naționali în cadrul agenției.

CAPITOLUL 12

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 64

Privilegiile și imunități

Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene se aplică agenției și personalului acesteia, **fără a aduce atingere procedurilor judiciare și/sau extrajudiciare în raport cu domeniul de aplicare al responsabilității agenției.** [AM 141]

Articolul 65

Acordul privind sediul și condițiile de funcționare

(1) Dispozițiile necesare privind găzduirea agenției în statul membru în care își are sediul și facilitățile care trebuie puse la dispoziție de către statul respectiv, împreună cu normele specifice aplicabile în statul membru în care își are sediul agenția cu privire la directorul executiv, la membrii consiliului de administrație, la personalul agenției și la membrii familiilor acestora sunt stabilite într-un acord privind sediul între agenție și statul membru gazdă, încheiat după ce s-a obținut aprobarea consiliului de administrație și cel târziu în 2015.

(2) Statul membru gazdă asigură cele mai bune condiții posibile pentru buna funcționare a agenției, inclusiv condiții de școlarizare multilingvă și cu vocație europeană, precum și conexiuni de transport adecvate.

Articolul 66

Răspundere

(-1) Agenția își asumă întreaga responsabilitate, inclusiv acceptarea răspunderii contractuale și extracontractuale, pentru autorizările și certificările pe care le emite. [AM 142]

(1) Răspunderea contractuală a agenției este reglementată de legea aplicabilă contractului în cauză.

(2) Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să se pronunțe în temeiul oricărei clauze compromisorii cuprinse într-un contract încheiat de agenție.

(3) În cazul răspunderii extracontractuale, în conformitate cu principiile comune ale legislațiilor statelor membre, agenția repară prejudiciile cauzate de serviciile sale sau personalul din subordine în timpul îndeplinirii sarcinilor atribuite acestora.

(4) Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă în ce privește litigiile cu privire la despăgubirile ce se acordă pentru prejudiciile menționate la alineatul (3).

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 67

Regimul lingvistic

(-1) *Fără a aduce atingere niciunui acord încheiat între agenție și solicitant în ceea ce privește cerințele referitoare la traducere, documentele furnizate agenției și autorităților naționale de siguranță de solicitant și deținătorii de certificate și de autorizații conform articolelor 12, 16, 17 și 18, în vederea avizării lor, sunt traduse în toate limbile oficiale ale statelor în care se utilizează material rulant și în care își desfășoară activitatea întreprinderea feroviară în cauză, cu condiția ca limbile respective să fie limbi oficiale ale statelor membre ale Uniunii. Fiecare traducere este autentică în statul interesat, inclusiv pentru procedurile prevăzute la articolul 56. Autorizația și certificatul se emit în toate limbile oficiale ale statelor respective, cu condiția ca acestea să fie limbi oficiale ale statelor membre ale Uniunii.* [AM 143]

(1) Dispozițiile prevăzute de Regulamentul nr. 1 din 15 aprilie 1958 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene ⁽¹⁾ se aplică agenției, **în cazul în care articolul 67 alineatul (-1) nu se aplică.** [AM 144]

(2) Serviciile de traducere necesare pentru funcționarea agenției sunt asigurate de Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene.

Articolul 68

Participarea țărilor terțe la activitățile agenției

(1) ~~Fără a aduce atingere articolului 40, agenția este deschisă participării țărilor terțe, în special a țărilor care intră sub incidența politicii europene de vecinătate, a țărilor vizate de politica de extindere și a țărilor AELS care au încheiat cu Uniunea acorduri în temeiul cărora țările în cauză au adoptat și aplică în prezent legislația dreptul Uniunii sau măsuri naționale echivalente în domeniul reglementat de prezentul regulament. Prezentul alineat se aplică în special țărilor care intră sub incidența politicii europene de vecinătate, țărilor vizate de politica de extindere a Uniunii și țărilor AELS.~~ **Prezentul alineat se aplică în special țărilor care intră sub incidența politicii europene de vecinătate, țărilor vizate de politica de extindere a Uniunii și țărilor AELS.** [AM 145]

(2) În conformitate cu prevederile relevante ale acordurilor menționate la alineatul (1), între agenție și țările terțe se instituie aranjamente pentru a stabili normele detaliate de participare a acestor țări la activitățile agenției, în special în ceea ce privește natura și anvergura participării. Aceste aranjamente includ dispoziții privind contribuțiile financiare și personalul. Ele pot include și dispoziții referitoare la reprezentarea, fără drept de vot, în consiliul de administrație.

Agenția semnează aranjamentele după primirea acordului din partea Comisiei și după consultarea consiliului de administrație.

Articolul 68a

Conflictul de interese

(1) *Directorul executiv, precum și funcționarii detașați temporar din partea statelor membre și din partea Comisiei fac o declarație de angajament și o declarație de interese, indicând absența oricăror interese directe sau indirecte despre care se poate considera că aduc atingere independenței lor. Declarațiile respective se fac în scris în momentul intrării în funcție și se reînnoiesc în cazul în care situația lor personală se schimbă. Membrii consiliului de administrație, ai comitetului executiv și ai comisiei de apel publică, de asemenea, aceste declarații împreună cu curriculum vitae al acestora. Agenția publică pe site-ul său internet o listă a membrilor organismelor descrise la articolul 42, precum și a experților externi și interni.*

(2) *Consiliul de administrație pune în aplicare o politică de gestionare și de evitare a conflictelor de interese, care include cel puțin:*

(a) *principii referitoare la gestionarea și verificarea declarațiilor de interese, care includ norme privind publicarea acestora ținând seama de articolul 77;*

(b) *cerințe referitoare la formările obligatorii privind conflictele de interese pentru personalul agenției și pentru experții naționali detașați;*

⁽¹⁾ JO 17, 6.10.1958, p. 385.

Miercuri, 26 februarie 2014

- (c) *norme privind cadourile și invitațiile;*
- (d) *norme detaliate privind incompatibilitatea pentru angajații și membrii agenției, atunci când aceștia și-au încheiat relațiile de muncă cu agenția;*
- (e) *norme privind transparența deciziilor agenției, inclusiv procesele-verbale ale consiliului agenției care sunt publicate luând în considerare informațiile sensibile, clasificate și comerciale; precum și*
- (f) *sanțiuni și mecanisme de protejare a autonomiei și a independenței agenției.*

Agenția ține seama de nevoia de a menține un echilibru între riscuri și beneficii, în special în ceea ce privește obiectivul de a obține cel mai bun nivel de consiliere și expertiză tehnică și gestionarea conflictelor de interese. Directorul executiv include informații referitoare la punerea în aplicare a acestei politici în rapoartele pe care le transmite Parlamentului European și Consiliului în conformitate cu prezentul regulament. [AM 146]

Articolul 69

Cooperarea cu autoritățile și organismele naționale [AM 147]

- (1) Agenția poate încheia acorduri cu autoritățile naționale competente, în special cu autoritățile naționale de siguranță, și cu alte organisme competente, în legătură cu punerea în aplicare a articolelor 12, 16, 17 și 18. **Astfel de acorduri pot implica una sau mai multe autorități naționale de siguranță.** [AM 148]
- (2) Acordurile pot include ~~contractarea de către autoritățile~~ **delegarea de sarcini și responsabilități ale agenției autorităților** naționale ~~a unora dintre sarcinile agenției~~, cum ar fi verificarea și pregătirea dosarelor, verificarea compatibilității tehnice, efectuarea de vizite și elaborarea de proiecte de studii tehnice. [AM 149]
- (2a) **În mod reciproc, o autoritate națională de siguranță poate subcontracta agenției alte sarcini decât cele atribuite acesteia conform articolului 20 din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea] și articolului 16 alineatul (2) din Directiva ... [Directiva privind siguranța feroviară].** [AM 150]
- (3) Agenția se asigură că acordurile cuprind cel puțin descrierea specificată a sarcinilor și a condițiilor pentru prestații, termenele care se aplică furnizării acestora, precum și nivelul și calendarul plăților.
- (4) Acordurile descrise la alineatele (1), (2) și (3) **specifică clar nivelurile de responsabilitate ale agenției și ale autorităților naționale în ceea ce privește sarcinile executate de fiecare parte contractuală, astfel cum au fost stipulate în acorduri. Aceasta nu aduce atingere responsabilității generale a agenției pentru îndeplinirea sarcinilor care îi revin în conformitate cu articolele 12, 16, 17 și 18.** [AM 151]

Articolul 70

Transparență

Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ se aplică documentelor deținute de către Agenție.

Consiliul de administrație adoptă măsurile practice pentru punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 până la [...].

Deciziile adoptate de agenție în temeiul articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 pot face obiectul unei plângeri adresate Ombudsmanului sau al unei acțiuni înaintate Curții de Justiție a Uniunii Europene, conform articolelor 228, respectiv 263 din tratat.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

Miercuri, 26 februarie 2014

Prelucrarea datelor cu caracter personal de către agenție face obiectul Regulamentului (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.

Articolul 71

Norme de securitate pentru protecția informațiilor confidențiale

Agenția aplică principiile de securitate cuprinse în normele de securitate ale Comisiei pentru protecția informațiilor UE clasificate (IUEC) și a informațiilor neclasificate sensibile, în conformitate cu anexa la Decizia 2001/844/CE, CECO, Euratom a Comisiei ⁽²⁾. Aceasta acoperă, printre altele, dispoziții privind schimbul, prelucrarea și stocarea informațiilor respective.

Articolul 72

Combaterea fraudei și monitorizarea performanței [AM 152]

(1) Pentru a facilita combaterea fraudei, a corupției și a altor activități ilegale în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1073/1999, în termen de șase luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, agenția aderă la acordul interinstituțional din 25 mai 1999 privind investigațiile interne efectuate de către Oficiul European de Lupta Antifraudă (OLAF) și adoptă dispozițiile corespunzătoare aplicabile tuturor angajaților agenției, utilizând modelul stabilit în anexa la acordul respectiv.

(2) Curtea Europeană de Conturi are competența de a efectua audituri, pe bază de documente și la fața locului, în ceea ce-i privește pe toți beneficiarii de granturi, contractanții și subcontractanții care au primit fonduri ale Uniunii din partea agenției.

(2a) Curtea de Conturi a Uniunii Europene monitorizează performanța și procesul decizional al agenției prin audit și inspecții. [AM 153]

(3) OLAF poate efectua investigații, inclusiv controale la fața locului și inspecții, în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 și de Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului ⁽³⁾, pentru a stabili dacă au avut loc fraude, cazuri de corupție sau orice activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii în legătură cu un grant sau cu un contract finanțat de agenție.

(4) Fără a aduce atingere alineatelor (1), (2) și (3), acordurile de cooperare cu țări terțe și cu organizații internaționale, contractele, acordurile de grant și deciziile privind granturile luate de agenție trebuie să conțină dispoziții care să împuternicească în mod expres Curtea Europeană de Conturi și OLAF să efectueze astfel de audituri și investigații, în conformitate cu competențele lor respective.

CAPITOLUL 13

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 73

Acte delegate legate de articolele 12, 16, 17 și , 18 și 41 [AM 154]

(1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 74 privind taxele și tarifele în aplicarea articolelor 12, 16, 17 și 18.

(2) Măsurile menționate la alineatul (1) determină în special aspectele pentru care sunt datorate taxele și tarifele în temeiul articolelor 12, 16, 17 și 18, valoarea taxelor și tarifelor și modul de plată a acestora.

⁽¹⁾ Regulamentului (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

⁽²⁾ Decizia 2001/844/CE, CECO, Euratom a Comisiei din 29 noiembrie 2001 modificare a regulamentului său de procedură (JO L 317, 3.12.2001, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

Miercuri, 26 februarie 2014

(3) Se percep taxe și tarife pentru:

- (a) emiterea și reînnoirea autorizațiilor de punere în funcțiune a subsistemelor de control-comandă și de semnalizare terestre, ale autorizațiilor de introducere pe piață a vehiculelor și a tipurilor de vehicule, inclusiv eventuala mențiune a compatibilității cu rețelele sau cu liniile;
- (b) emiterea și reînnoirea certificatelor de siguranță;
- (c) prestarea de servicii; acestea trebuie să reflecte costul real al fiecărei prestații individuale;
- (d) prelucrarea recursurilor.

Toate taxele și tarifele sunt exprimate și se plătesc în euro.

(4) Valoarea taxelor și tarifelor **legate de agenție** se stabilește la un astfel de nivel încât să se garanteze că veniturile legate de acestea sunt suficiente pentru a acoperi întregul cost al serviciilor prestate. Toate cheltuielile agenției imputabile personalului implicat în activitățile menționate la alineatul (3), inclusiv contribuția proporțională a angajatorului la fondul de pensii, se reflectă în mod special în acest cost. În cazul în care se constată recurența unui dezechilibru semnificativ rezultat din furnizarea serviciilor acoperite de taxe și tarife, revizuirea nivelului taxelor și tarifelor devine obligatorie. [AM 155]

(4a) Comisia este, de asemenea, împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 74 cu privire la standardizarea pieselor de schimb feroviare în aplicarea articolului 41. [AM 156]

Articolul 74

Exercitarea delegării

(1) Competența de a adopta acte delegate i se conferă Comisiei sub rezerva condițiilor prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența **de a adopta acte delegate** menționată la articolul 73 se ~~delegă~~ **conferă** Comisiei ~~pentru pe~~ o perioadă de ~~timp nedeterminată~~ **cinci ani**, începând ~~cu~~ **din** data intrării în vigoare a prezentului regulament. **Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Cu condiția ca acest raport să fi fost primit, delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.** [AM 157]

(3) Delegarea competenței menționate la articolul 73 poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Imediat după ce adoptă un act delegat, Comisia notifică acest lucru simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 73 intră în vigoare doar dacă Parlamentul European sau Consiliul nu a formulat nicio obiecție în termen de [2 luni] de la notificarea actului către Parlamentul European și Consiliu sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European, cât și Consiliul, au informat Comisia că nu au obiecții. Termenul respectiv poate fi prelungit cu [2 luni] la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 75

Procedura comitetelor

Comisia este sprijinită de comitetul înființat în temeiul articolului 21 din Directiva 96/48/CE a Consiliului (¹). Comitetul respectiv este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

Atunci când se face trimitere la prezentul articol, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 76

Evaluare și revizuire

(1) În termen de cel mult cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament și, ulterior, o dată la cinci ani, Comisia comandă o evaluare în special a impactului, a eficacității și a eficienței agenției, **precum și a practicilor sale de lucru. Evaluarea ține seama de opiniile reprezentanților sectorului feroviar, ale partenerilor sociali și ale organizațiilor consumatorilor.** Evaluarea abordează, în special, orice necesitate de modificare a mandatului agenției și implicațiile financiare ale unei astfel de modificări. [AM 158]

(2) Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și consiliului de administrație raportul de evaluare împreună cu concluziile sale asupra raportului. Concluziile evaluării se fac publice.

(3) Cu ocazia unei evaluări din două, se efectuează o evaluare a rezultatelor realizate de agenție, având în vedere obiectivele, mandatul și sarcinile acesteia.

Articolul 77

Dispoziții tranzitorii

(1) Agenția înlocuiește Agenția Europeană a Căilor Ferate înființată prin Regulamentul (CE) nr. 881/2004 și este succesoarea acesteia în ceea ce privește proprietatea, acordurile, obligațiile juridice, contractele de angajare, angajamentele financiare și răspunderea.

(2) Prin derogare de la articolul 43, membrii consiliului de administrație numiți în temeiul Regulamentului (CE) nr. 881/2004 înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament rămân în funcție până la data expirării mandatelor lor de membri ai consiliului de administrație.

Prin derogare de la articolul 49, directorul executiv care a fost numit în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 881/2004 își păstrează funcția până la data expirării mandatului său.

(3) Prin derogare de la articolul 61, toate contractele de angajare aflate în vigoare la data intrării în vigoare a prezentului regulament vor fi onorate până la data expirării lor.

(3a) Agenția îndeplinește sarcinile de certificare și autorizare conform articolelor 12, 16, 17 și 18, în termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentului regulament. Până la această dată, statele membre aplică în continuare legislațiile lor naționale. [AM 159]

(3b) Pentru o perioadă suplimentară de trei ani de la încheierea perioadei de un an prevăzute la articolul 77 alineatul (3a), solicitanții pot depune cererea fie la agenție, fie la autoritatea națională de siguranță. Pe parcursul acestei perioade, autoritățile naționale de siguranță pot continua să emită certificate și autorizări prin derogare de la articolele 12, 16, 17 și 18, în conformitate cu Directiva 2008/57/CE și cu Directiva 2004/49/CE. [AM 160]

(3c) În cazurile menționate la articolul 10 alineatul (2a) din Directiva ... [Directiva privind siguranța feroviară] și la articolul 20 alineatul (9a) din Directiva ... [Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar], autoritățile naționale de siguranță pot continua să emită certificate și autorizații și după încheierea perioadei menționate la alineatul (3b) de la prezentul articol, în temeiul condițiilor stipulate la articolele respective. [AM 161]

Articolul 78

Abrogare

Regulamentul (CE) nr. 881/2004 se abrogă.

(¹) Directiva 96/48/CE a Consiliului din 23 iulie 1996 privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean de mare viteză (JO L 235, 17.9.1996, p. 6).

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 79

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la ...,

Pentru Parlamentul European

Președintele

Pentru Consiliu

Președintele

Miercuri, 26 februarie 2014

P7_TA(2014)0152

Standardizarea conturilor întreprinderilor feroviare *I****Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1192/69 al Consiliului privind standardizarea conturilor întreprinderilor feroviare (COM(2013)0026 – C7-0026/2013 – 2013/0013(COD))****(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)**

(2017/C 285/57)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2013)0026),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolele 91 și 109 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0026/2013),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 11 iunie 2013 ⁽¹⁾,
 - având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 8 octombrie 2013 ⁽²⁾,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru transport și turism (A7-0472/2013),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2013)0013**Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 26 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1192/69 al Consiliului privind standardizarea conturilor întreprinderilor feroviare****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 91 și 109,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

⁽¹⁾ JO C 327, 12.11.2013, p. 122.⁽²⁾ JO C 356, 5.12.2013, p. 92.

Miercuri, 26 februarie 2014

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CEE) nr. 1192/69 al Consiliului ⁽⁴⁾ permite statelor membre să acorde, unui număr de 36 de întreprinderi feroviare enumerate, compensații pentru plata unor obligații pe care întreprinderile care operează alte moduri de transport nu trebuie să le îndeplinească. Aplicarea corectă a normelor privind standardizarea are drept rezultat faptul că statele membre sunt scutite de obligațiile de notificare a ajutoarelor de stat.
- (2) La nivel european au fost adoptate o serie de măsuri legislative care au deschis către concurență piețele transportului feroviar de marfă și transportului feroviar internațional de călători stabilind, prin Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾, anumite principii fundamentale, care prevăd că întreprinderile feroviare trebuie să fie administrate pe baza principiilor care se aplică societăților comerciale, că entitățile responsabile pentru alocarea capacităților și tarifarea infrastructurii feroviare trebuie să fie separate de entitățile care operează servicii feroviare, că trebuie să existe o separare a conturilor, că este necesar ca orice întreprindere feroviară autorizată în conformitate cu criteriile UE să aibă acces la infrastructura feroviară în condiții echitabile și nediscriminatorii și că administratorii infrastructurilor pot beneficia de finanțare din partea statului. **Termenul pentru transpunerea Directivei 2012/34/UE în dreptul național este 16 iunie 2015. [AM 1]**
- (3) Regulamentul (CEE) nr. 1192/69 este inconsecvent și incompatibil cu măsurile legislative în vigoare. În special, în contextul unei piețe liberalizate în care întreprinderile feroviare se află în concurență directă cu întreprinderile feroviare enumerate, discriminările dintre aceste două grupuri de întreprinderi nu mai sunt justificate.
- (4) Prin urmare, este oportună abrogarea Regulamentului (CEE) nr. 1192/69 pentru a înlătura incoerențele existente în ordinea juridică a UE, contribuind astfel la simplificarea prin eliminarea unui act juridic care a devenit depășit,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CEE) nr. 1192/69 se abrogă.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei **după doi ani de la data** publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. [AM 2]

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la ...,

Pentru Parlamentul European

Președintele

Pentru Consiliu

Președintele

⁽¹⁾ JO C 327, 12.11.2013, p. 122.

⁽²⁾ JO C 356, 5.12.2013, p. 92.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 26 februarie 2014.

⁽⁴⁾ Regulamentul (CEE) nr. 1192/69 al Consiliului din 26 iunie 1969 privind standardizarea conturilor întreprinderilor feroviare (JO L 156, 28.6.1969, p. 8).

⁽⁵⁾ Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind instituirea spațiului feroviar unic european (reformare) (JO L 343, 14.12.2012, p. 32).

Miercuri, 26 februarie 2014

P7_TA(2014)0153

Raportarea evenimentelor în aviația civilă *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind raportarea evenimentelor de aviație civilă, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 996/2010 și de abrogare a Directivei nr. 2003/42/CE, a Regulamentului (CE) nr. 1321/2007 al Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 1330/2007 al Comisiei (COM(2012)0776 – C7-0418/2012 – 2012/0361(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2017/C 285/58)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2012)0776),
- având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 100 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0418/2012),
- având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 17 aprilie 2013 ⁽¹⁾,
- după consultarea Comitetului Regiunilor,
- având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 2 decembrie 2013, de a aproba poziția Parlamentului European în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru transport și turism (A7-0317/2013),
 1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2012)0361

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 26 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului privind raportarea, analiza și acțiunile subsecvente cu privire la evenimentele de aviație civilă, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 996/2010 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2003/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului, și a Regulamentelor (CE) nr. 1321/2007 și (CE) nr. 1330/2007 ale Comisiei

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 376/2014.)

⁽¹⁾ JO C 198, 10.7.2013, p. 73.

Miercuri, 26 februarie 2014

P7_TA(2014)0154

Instalarea unui sistem eCall la bordul vehiculelor *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind cerințele de omologare de tip pentru instalarea unui sistem eCall la bordul vehiculelor și de modificare a Directivei 2007/46/CE (COM(2013)0316 – C7-0174/2013 – 2013/0165(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2017/C 285/59)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2013)0316),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0174/2013),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 19 septembrie 2013 ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și avizul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, al Comisiei pentru industrie, cercetare și energie și al Comisiei pentru transport și turism (A7-0106/2014),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2013)0165

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 26 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului privind cerințele de omologare de tip pentru instalarea la bordul autovehiculelor a unui sistem eCall la bordul vehiculelor bazat pe numărul 112 și de modificare a Directivei 2007/46/CE [AM 1]

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

⁽¹⁾ JO C 341, 21.11.2013, p. 47.

Miercuri, 26 februarie 2014

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Autorității Europene pentru Protecția Datelor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Un sistem UE complet de omologare de tip a autovehiculelor este în vigoare pe ansamblul Uniunii, stabilit prin Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾.
- (2) Cerințele tehnice pentru omologarea de tip a autovehiculelor cu privire la numeroase elemente de siguranță și de mediu au fost armonizate la nivelul Uniunii pentru a asigura un nivel ridicat de siguranță rutieră pe întreg teritoriul Uniunii.
- (2a) **Instalarea unui serviciu eCall la bordul tuturor autovehiculelor și în toate statele membre a fost una dintre prioritățile de vârf ale Uniunii în domeniul siguranței rutiere începând din 2003. Pentru atingerea acestui obiectiv, au fost lansate o serie de inițiative, ca parte a unei abordări bazate pe instalarea voluntară, dar, până în prezent, nu s-au înregistrat suficiente progrese.** [AM 2]
- (3) În scopul de a îmbunătăți și mai mult siguranța rutieră, ~~comunicarea~~ **Comunicarea Comisiei din 21 august 2009, intitulată „eCall: Faza de implementare”** ⁽⁴⁾ propune noi măsuri pentru a accelera implementarea ~~instalarea~~ **instalarea** unui serviciu de apeluri de urgență la bordul ~~autovehiculelor~~ **autovehiculelor** în Uniune. Una dintre măsurile sugerate este de a face obligatorie montarea ~~sistemelor la bordul autovehiculelor a sistemului eCall încorporate la bordul vehiculului~~ **bazat pe numărul 112**, în toate vehiculele noi începând cu categoriile de vehicule M1 și N1, astfel cum sunt definite în anexa II la Directiva 2007/46/CE. [AM 3]
- (4) La 3 iulie 2012, Parlamentul European a aprobat Raportul privind eCall: un nou serviciu 112 pentru cetățeni prin care invita Comisia să prezinte o propunere în cadrul Directivei 2007/46/CE pentru a asigura implementarea obligatorie a unui sistem eCall public, bazat pe numărul 112, până în 2015.
- (4a) **Este încă necesar să se îmbunătățească funcționarea serviciului bazat pe numărul 112 la nivelul întregii Uniuni, astfel încât acesta să asigure asistență în mod rapid și eficace în situații de urgență.** [AM 4]
- (5) ~~Uniunea~~ Se așteaptă ca sistemul eCall ~~al Uniunii~~ să reducă numărul deceselor în Uniune, precum și gravitatea ~~rănilor vătămărilor~~ cauzate de accidente rutiere ~~din Uniune, prin alertarea rapidă a serviciilor de urgență.~~ Introducerea obligatorie ~~la bordul autovehiculelor~~ a sistemului eCall ~~bazat pe numărul 112 și modernizarea necesară și coordonată a infrastructurii rețelei de comunicații electronice pentru efectuarea de apeluri eCall și a centrelor de preluare a apelurilor de urgență (PSAP) pentru primirea de apeluri eCall~~ ar pune serviciul la dispoziția tuturor cetățenilor și, prin urmare, ar contribui la reducerea ~~suferinței umane și a asistenței medicale numărului de decese și a gravității vătămărilor, a costurilor legate de asistența medicală, a congestiei traficului cauzate de accidente,~~ precum și a altor costuri. [AM 5]
- (5a) **Sistemul eCall va reprezenta o structură importantă alcătuită din mai mulți actori care se ocupă cu aspecte legate de siguranța vieții. Prin urmare, este esențial ca aspectul răspunderii să fie prevăzut de prezentul regulament pentru ca utilizatorii să aibă încredere deplină în sistemul eCall și pentru ca acesta din urmă să funcționeze fără probleme.** [AM 6]
- (6) Furnizarea de informații de poziționare exacte și fiabile **în caz de urgențe** reprezintă un element esențial pentru funcționarea eficientă a sistemului eCall **bazat pe numărul 112** încorporat la bordul autovehiculelor. Prin urmare, este necesar să se solicite compatibilitatea acestuia cu serviciile furnizate de programele de navigație prin satelit, ~~inclusiv în special,~~ sistemele create în cadrul programelor Galileo și EGNOS, ~~menționate astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 683/2008 (UE) nr. 1285/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008~~

⁽¹⁾ JO C 341, 21.11.2013, p. 47..

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 26 februarie 2014.

⁽³⁾ Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective („directiva cadru”) (JO L 263, 9.10.2007, p. 1).

⁽⁴⁾ COM(2009) 434 final.

Miercuri, 26 februarie 2014

privind punerea în aplicare în continuare a programelor europene de radionavigație prin satelit (EGNOS și Galileo) ⁽¹⁾. [AM 7]

- (7) Echiparea ~~Instalarea~~ obligatorie a vehiculelor cu dispozitivul ~~la bordul autovehiculelor a sistemului eCall încorporat la bordul autovehiculului~~ **bazat pe numărul 112** ar trebui să se aplice inițial doar la noile **tipuri de** autoturisme și vehicule utilitare ușoare (categoriile M1 și N1) pentru care există deja mecanisme adecvate de activare. **Posibilitatea de a extinde în viitorul apropiat aplicarea cerinței de instalare la bordul autovehiculelor a sistemului eCall bazat pe numărul 112 pentru a include alte categorii de vehicule, cum ar fi vehiculele grele de marfă, autobuzele, autocarele, vehiculele cu două roți și tractoarele agricole, ar trebui evaluată în continuare de către Comisie în vederea prezentării, dacă este cazul, a unei propuneri legislative.** [AM 8]
- (7a) **Instalarea sistemului eCall bazat pe numărul 112 la bordul tipurilor existente de vehicule care urmează să fie fabricate după 1 octombrie 2015 ar trebui să fie promovată pentru a crește gradul de implementare a sistemului. În ceea ce privește tipurile de vehicule omologate înainte de 1 octombrie 2015, este posibilă instalarea ulterioară, în mod opțional, a unui sistem eCall.** [AM 9]
- (7b) **Serviciul public eCall interoperabil, disponibil la nivelul Uniunii și bazat pe numărul unic european de urgență 112 („numărul de urgență 112”) și serviciile eCall private (sisteme eCall bazate pe serviciile furnizorilor privați) pot coexista cu condiția să se adopte măsurile necesare pentru a asigura continuitatea furnizării serviciului pentru consumatori. Pentru a garanta continuitatea serviciului public eCall bazat pe numărul de urgență 112 în toate statele membre și pe toată durata de viață a autovehiculului și pentru a garanta că serviciul public eCall bazat pe numărul de urgență 112 este mereu disponibil în mod automat, toate autovehiculele ar trebui să fie echipate cu sistemul pentru serviciul public eCall bazat pe numărul 112, indiferent dacă cumpărătorul autovehiculului optează pentru un serviciu eCall privat sau nu.** [AM 10]
- (7c) **Consumatorilor ar trebui să li se ofere o imagine de ansamblu realistă cu privire la sistemul eCall bazat pe numărul 112 încorporat la bordul autovehiculului, dar și la sistemul eCall privat, dacă autovehiculul este echipat cu un astfel de sistem, precum și informații cuprinzătoare și fiabile cu privire la orice funcționalități sau servicii suplimentare legate de serviciul privat de urgență, aplicațiile de urgență încorporate la bord sau aplicațiile propuse pentru apelurile de asistență, precum și informații cu privire la nivelul preconizat al serviciilor la achiziționarea aplicațiilor oferite de furnizori privați, dar și la costurile asociate. Sistemul eCall bazat pe numărul 112 este un serviciu public de interes general și, prin urmare, ar trebui să fie accesibil în mod gratuit pentru toți consumatorii.** [AM 11]
- (8) Echiparea ~~Instalarea~~ obligatorie a vehiculelor cu sistemul eCall încorporat la bordul autovehiculului ~~la bordul autovehiculelor a sistemului eCall bazat pe numărul 112~~ nu ar trebui să aducă atingere dreptului părților interesate, cum ar fi producătorii de automobile și operatorii independenți, de a oferi servicii de urgență suplimentare și/sau servicii cu valoare adăugată, în paralel cu sau pe baza sistemului eCall bazat pe numărul 112 încorporat la bordul ~~vehiculelor~~ **autovehiculului**. Cu toate acestea, ~~aceste~~ **orice** servicii suplimentare ar trebui să fie astfel concepute încât să nu sporească distragerea conducătorului auto **sau să nu afecteze funcționarea sistemului eCall bazat pe numărul 112 încorporat la bordul autovehiculului și nici eficiența centrelor de preluare a apelurilor de urgență. Sistemul eCall bazat pe numărul 112 încorporat la bordul autovehiculului și sistemul care oferă servicii private sau cu valoare adăugată ar trebui concepute astfel încât între acestea să nu fie posibil niciun schimb de date cu caracter personal. În cazul în care sunt furnizate, aceste servicii ar trebui să respecte legislația aplicabilă în domeniul siguranței, securității și protecției datelor și ar trebui să rămână mereu opționale pentru consumatori.** [AM 12]
- (9) Pentru a asigura libera opțiune a clienților și concurența loială, precum și pentru a încuraja inovarea și stimularea competitivității industriei Uniunii de tehnologie a informației pe piața mondială, sistemul eCall **bazat pe numărul 112** încorporat la bordul ~~vehiculului~~ **trebuie să fie accesibil gratuit și fără discriminare pentru toți operatorii independenți și autovehiculului ar trebui să se bazeze pe o platformă interoperabilă, și cu acces liber, sigură și standardizată** pentru posibile viitoare aplicații sau servicii încorporate la bordul vehiculelor. **Dat fiind că, în acest scop, este nevoie de susținere tehnică și juridică, Comisia ar trebui să evalueze fără întârziere, pe baza consultărilor cu toate părțile interesate implicate, printre care și producătorii de autovehicule și operatorii independenți, toate posibilitățile de a promova și de a asigura o astfel de platformă cu acces liber și, dacă este cazul, să prezinte o propunere legislativă în acest sens. Ar trebui să se clarifice, de asemenea, în ce condiții furnizorii privați care oferă servicii cu valoare adăugată pot avea acces la datele stocate în sistemul bazat pe**

⁽¹⁾ JO L 196, 24.7.2008, p. 1 Regulamentul (UE) nr. 1285/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind punerea în aplicare și exploatarea sistemelor europene de radionavigație prin satelit și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 876/2002 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 683/2008 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 1.).

Miercuri, 26 februarie 2014

numărul 112 încorporat la bordul autovehiculului. În plus, sistemul eCall bazat pe numărul 112 încorporat la bordul autovehiculului ar trebui să fie accesibil, în mod gratuit și fără discriminare, tuturor operatorilor independenți, pentru reparații și întreținere. [AM 13]

- (9a) Instalarea oricărei aplicații sau a oricărui serviciu suplimentar la bordul autovehiculelor nu ar trebui să întârzie intrarea în vigoare și aplicarea prezentului regulament. [AM 14]
- (10) Pentru a menține integritatea sistemului de omologare, numai acele sisteme eCall bazat pe numărul 112 încorporate la bordul ~~vehiculului~~ **autovehiculului** care pot fi pe deplin testate ar trebui să fie acceptate în sensul prezentului regulament.
- (10a) *Dat fiind faptul că sistemul eCall bazat pe numărul 112 încorporat la bordul autovehiculului este un sistem pentru situații de urgență, acesta necesită cel mai înalt nivel de fiabilitate posibil. Ar trebui deci asigurate acuratețea setului minim de date, precum și transmisia vocală și calitatea acestuia și ar trebui dezvoltat un sistem uniform de testare pentru a asigura longevitatea și durabilitatea sistemului eCall bazat pe numărul 112 încorporat la bordul autovehiculului. Prin urm, are, ar trebui realizate în mod regulat inspecții tehnice periodice, în conformitate cu Directiva 2014/45/UE a Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾. Dispozițiile detaliate privind testarea ar trebui incluse în anexa relevantă la respectivul regulament.* [AM 15]
- (11) Vehiculele în serii mici sunt excluse în temeiul Directivei 2007/46/CE de la cerințele privind protecția pasagerilor în cazul unei coliziuni frontale și de impact lateral. Prin urmare, respectivele vehicule produse în serii mici ar trebui să fie excluse de la obligația de a se conforma cerințelor eCall **stabilite în prezentul regulament**. [AM 16]
- (12) Vehiculele cu destinație specială ar trebui să fie în conformitate cu cerințele eCall stabilite în acest regulament, cu excepția cazului în care autoritățile de omologare de tip iau în considerare, de la caz la caz, faptul că vehiculul nu poate îndeplini aceste condiții datorită destinației sale speciale. [AM 17]
- (13) În conformitate cu recomandările făcute de articolul 29 ale grupului de lucru pentru protecția datelor și conținute în „Documentul de lucru referitor la protecția datelor și la implicațiile asupra vieții private în cadrul inițiativei privind eCall”, adoptat la 26 septembrie 2006, orice prelucrare a datelor cu caracter personal prin intermediul sistemului eCall încorporat la bordul vehiculului trebuie să fie conformă cu normele de protecție a datelor prevăzute în Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽²⁾ din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date și în , Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice)⁽³⁾ și articolele 7 și 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene reglementează prelucrarea datelor cu caracter personal realizată în contextul prezentului regulament . Orice prelucrare a datelor cu caracter personal prin intermediul sistemului eCall bazat pe numărul 112 încorporat la bordul autovehiculului ar trebui, prin urmare, să se realizeze în conformitate cu aceste directive și sub supravegherea autorităților competente ale statelor membre, îndeosebi a autorităților publice independente desemnate de statele membre în temeiul directivelor respective, în special pentru a garanta că vehiculele dotate cu sisteme eCall bazate pe numărul 112 încorporate la bordul ~~vehiculului~~ **vehiculelor**, în starea normală de funcționare legate de un apel eCall 112, nu pot fi urmărite și nu fac obiectul unei urmăriri constante și că setul minim de date trimise de sistemul eCall include numai informațiile minime necesare pentru tratarea corespunzătoare a apelurilor de urgență de către PSAP, precum și că ulterior nu se stochează niciun fel de date cu caracter personal. În condițiile exprimării consimțământului persoanei vizate sau al unui acord între părți, se pot aplica alte condiții în cazul în care, la bordul autovehiculului, mai este instalat un alt sistem de apel de urgență, pe lângă sistemul eCall bazat pe numărul 112, dar și acesta ar trebui să respecte totuși directivele menționate. [AM 18]
- (13a) Prezentul regulament ia în considerare recomandările făcute de Grupul de lucru „articolul 29”, instituit prin Directiva 95/46/CE, în documentul său de lucru privind protecția datelor și implicațiile asupra vieții private în cadrul inițiativei eCall adoptate la 26 septembrie 2006⁽⁴⁾. [AM 19 și 90]

⁽¹⁾ Directiva 2014/45/UE a Parlamentului European și al Consiliului din 3 aprilie 2014 privind inspecția tehnică periodică a autovehiculelor și remorcilor și de abrogare a Directivei 2009/40/CE (JO L 127, 29.4.2014, p. 51).

⁽²⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

⁽³⁾ Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (JO L 201, 31.7.2002, p. 37).

⁽⁴⁾ 1609/06/EN -WP 125.

Miercuri, 26 februarie 2014

- (13b) **Pentru respectarea cerințelor tehnice, producătorii de autovehicule ar trebui să integreze forme tehnice de protecție a datelor în sistemele încorporate la bordul autovehiculelor și să respecte principiul luării în considerare a vieții private începând din momentul conceperii (privacy by design).** [AM 20]
- (14) Organizațiile europene de standardizare, ETSI și CEN, au elaborat standarde comune pentru implementarea unui serviciu eCall paneuropean, care ar trebui să se aplice în sensul prezentului regulament, deoarece acest lucru va facilita evoluția tehnologică a serviciului eCall la bordul vehiculului, pentru a asigura interoperabilitatea și continuitatea serviciului în întreaga Uniune și pentru a reduce costurile de implementare pentru Uniune în ansamblu.
- (15) Pentru a asigura aplicarea cerințelor tehnice comune în ceea ce privește sistemul eCall **bazat pe numărul 112** încorporat la bordul ~~vehiculului~~ **autovehiculului**, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește normele privind aplicarea standardelor relevante, privind testarea, asupra datelor cu caracter personal și protecția vieții private și privind scutirea anumitor vehicule sau clase de vehicule din categoriile M1 și N1. Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, **îndeosebi cu Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, cu Grupul de lucru „articolul 29” și cu organizațiile pentru protecția consumatorilor.** Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu. [AM 21]
- (16) Producătorilor de vehicule ar trebui să li se acorde suficient timp pentru a se adapta la cerințele tehnice ale prezentului regulament **și ale actelor delegate adoptate în temeiul prezentului regulament, pentru a putea realiza studiile și testele necesare, în diferite condiții, conform prevederilor, și pentru a asigura astfel fiabilitatea deplină a sistemului eCall bazat pe numărul 112.** [AM 22]
- (17) Prezentul regulament este un regulament nou, individual, în contextul procedurii de omologare CE de tip prevăzută de Directiva 2007/46/CE și prin urmare, anexele I, III, IV, VI și IX la directiva respectivă ar trebui modificate în consecință.
- (18) Întrucât obiectivul prezentului regulament, respectiv realizarea pieței interne prin introducerea unor cerințe tehnice comune pentru toate tipurile de vehicule noi omologate echipate cu sisteme eCall **bazat pe numărul 112** la bordul autovehiculului, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre dar, având în vedere amploarea acțiunii, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum se prevede la articolul menționat anterior, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiectul

Prezentul regulament stabilește cerințele tehnice pentru omologarea CE de tip a vehiculelor cu privire la sistemul eCall **bazat pe numărul 112** încorporat la bordul ~~vehiculului~~ **autovehiculului.**

Articolul 2

Domeniul de aplicare

Prezentul regulament se aplică vehiculelor din categoriile M1 și N1, astfel cum sunt definite la punctele 1.1.1. și 1.2.1. din anexa II la Directiva 2007/46/CE.

Prezentul regulament nu se aplică vehiculelor în serii mici. [AM 23]

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, pe lângă definițiile prevăzute la articolul 3 din Directiva 2007/46/CE și la articolul 2 din Regulamentul delegat (UE) nr. 305/2013 al Comisiei⁽¹⁾, se aplică următoarele definiții: [AM 24]

1. „sistem eCall **bazat pe numărul 112** încorporat la bordul autovehiculului” înseamnă un sistem **de urgență, compus din echipamentul încorporat și din mijloacele de declanșare, gestionare și efectuare a transmisiei eCall, care este** activat fie automat prin intermediul unor senzori de la bordul autovehiculului, fie manual, care ~~transmite~~ **emite semnale**, prin intermediul ~~rețelelor de comunicare mobilă~~ **unei rețele publice de comunicații mobile** pe suport radio, ~~și~~ **pentru a permite transmiterea unui** set minim de date standardizate și stabilește **stabilirea** unui canal audio bazat pe numărul 112 între ~~persoanele care se află la bordul vehiculului și un centru~~ **ocupanții autovehiculului și centrul adecvat** de preluare a apelurilor de urgență; [AM 25 **Prezentul amendament se aplică în tot textul**]
2. „sistem încorporat la bordul vehiculului” înseamnă dispozitivul încorporat la bordul vehiculului împreună cu mijloacele necesare pentru a declanșa, gestiona și efectua transmisia eCall, prin intermediul unei rețele de comunicații mobile, publice, pe suport radio care oferă o legătură între vehicul și un mijloc de aplicare a serviciului eCall prin intermediul unei rețele de comunicații mobile, publice, pe suport radio. [AM 26 și 80]
- 2a. „eCall” înseamnă un apel de urgență la numărul 112 efectuat de la bordul autovehiculului, prin intermediul sistemului eCall bazat pe numărul 112 încorporat la bordul autovehiculului; [AM 27]
- 2b. „centru de preluare a apelurilor de urgență” sau PSAP înseamnă o locație fizică unde se primesc inițial apelurile de urgență, aflat sub răspunderea unei autorități publice sau a unei organizații private recunoscute de statul membru în cauză; [AM 28]
- 2c. „set minim de date” sau SMD înseamnă informațiile definite de standardul „Telematică pentru transportul și traficul rutier – eSafety – Setul minim de date eCall (SMD)” (EN 15722), transmise centrului de preluare a apelurilor de urgență eCall; [AM 29]
- 2d. „dispozitiv încorporat la bordul autovehiculului” înseamnă dispozitivul instalat permanent în interiorul autovehiculului, care oferă sau are acces la setul minim de date (SMD) din interiorul autovehiculului necesare pentru efectuarea operațiunii eCall prin intermediul unei rețele publice de comunicații mobile pe suport radio; [AM 30]
- 2e. „rețea publică de comunicații mobile pe suport radio” înseamnă o rețea de comunicații mobile pe suport radio aflată la dispoziția publicului în conformitate cu Directiva 2002/21/CE⁽²⁾ și cu Directiva 2002/22/CE⁽³⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului; [AM 31]

Articolul 4

Obligațiile generale ale producătorului

Producătorii fac dovada faptului că toate noile tipuri de vehicule **la bordul tuturor noilor tipuri de autovehicule** menționate la articolul 2 ~~sunt echipate cu~~ **este instalat câte** un sistem eCall încorporat la bordul vehiculului **integrat bazat pe numărul 112**, în conformitate cu prezentul regulament și actele delegate adoptate în temeiul prezentului regulament. [AM 32]

Articolul 5

Obligațiile specifice ale producătorilor

(1) Producătorii se asigură că toate noile tipuri de vehicule sunt fabricate și omologate în conformitate cu cerințele prevăzute în prezentul regulament și cu actele delegate adoptate în temeiul prezentului regulament.

(2) Producătorii fac dovada faptului că toate noile tipuri de vehicule **autovehicule** sunt construite astfel încât să asigure că, în cazul unui accident grav, **detectat prin activarea unuia sau a mai multor senzori și/sau procesoare din interiorul autovehiculului**, care se produce pe teritoriul Uniunii, este declanșat automat un apel eCall către numărul de urgență ~~un~~ **europen** 112. [AM 33]

⁽¹⁾ JO L 91, 3.4.2013, p. 1.

⁽²⁾ Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) (JO L 108, 24.4.2002, p. 33).

⁽³⁾ Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (Directiva privind serviciul universal) (JO L 108, 24.4.2002, p. 51).

Miercuri, 26 februarie 2014

Producătorii trebuie să demonstreze că vehiculele **demonstrează că tipurile noi de autovehicule** sunt construite astfel încât să asigure că un apel eCall la numărul european unic de urgență 112 poate fi declanșat și manual. [AM 34]

(2a) **Alineatul (2) nu aduce atingere dreptului proprietarului autovehiculului de a folosi alt sistem pentru apeluri de urgență instalat în autovehicul și care furnizează un serviciu similar, în plus față de sistemul eCall bazat pe numărul 112 încorporat la bordul autovehiculului. În acest caz, celălalt sistem pentru apeluri de urgență respectă standardul EN 16102 „Sistemele inteligente de transport – Cerințe operaționale pentru serviciile eCall oferite de furnizori privați”, iar producătorii trebuie să asigure că cele două sisteme nu pot fi active în același timp și că sistemul eCall bazat pe numărul 112 încorporat la bord intră automat în funcțiune în cazul în care celălalt sistem pentru apeluri de urgență nu funcționează.** [AM 35]

(3) Producătorii garantează că aparatele de recepție din sistemele **eCall bazate pe numărul 112** încorporate la bordul autovehiculelor sunt compatibile cu serviciile de poziționare furnizate de sistemele de navigație prin satelit **inclusiv, în special** sistemele Galileo și EGNOS. [AM 36]

(4) Numai acele sisteme eCall **integrate bazate pe numărul 112** încorporate la bordul ~~vehiculului~~ **autovehiculelor** care pot fi testate sunt acceptate în scopul omologării de tip. [AM 37]

(5) Sistemele eCall **bazate pe numărul 112** încorporate la bordul vehiculului trebuie să fie în conformitate cu cerințele Directivei 1999/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului (¹) și cu Regulamentul CEE-ONU nr. 10 (²).

(5a) **Producătorii demonstrează că, în cazul apariției unei defecțiuni grave a sistemului, depistate pe durata sau în urma autotestării, care ar împiedica realizarea unui apel eCall, ocupanții autovehiculului sunt avertizați.** [AM 38]

(6) Sistemul eCall **bazat pe numărul 112** încorporat la bordul vehiculului trebuie să fie **autovehiculului este** accesibil tuturor operatorilor independenți, în mod gratuit și fără discriminare, cel puțin pentru reparații și întreținere. [AM 39]

(7) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 9, de stabilire a cerințelor tehnice detaliate și a încercărilor pentru omologarea de tip a sistemelor eCall **de bazate pe numărul 112 încorporate** la bordul vehiculelor și de modificare în consecință a Directivei 2007/46/CE **autovehiculelor**. [AM 40]

Cerințele tehnice și încercările la care se face referire în primul paragraf **sunt adoptate în urma consultării cu părțile interesate relevante** și se bazează pe cerințele stabilite la ~~punctele alineatele (2), (2a), (3), (4) și (6) și pe următoarele standarde~~ **standardele disponibile referitoare la eCall, precum și pe Regulamentele CEE-ONU**, dacă este cazul, **printre care:** [AM 41]

(a) EN 16072 „Sistemele de transport inteligente – ESafety – Sistem eCall paneuropean – Cerințe de funcționare”;

(b) EN 16062 „Sistemele de transport inteligente – ESafety – Cerințe HLAP pentru eCall”;

(c) EN 16454 „Sistemele de transport inteligente – eSafety – Testarea conformității sistemului eCall **bazat pe numărul 112** de la un capăt la altul”, în ceea ce privește conformitatea sistemului eCall încorporat la bordul vehiculului la sistemul paneuropean eCall;

(ca) EN 15722 „Sisteme de transport inteligente – eSafety – Setul minim de date eCall (SMD)”. [AM 42]

(d) ~~orice alte standarde europene sau regulamente CEE-ONU suplimentare privind sistemele eCall.~~ [AM 43]

Articolul 6

Norme privind protecția datelor și a vieții private

(-1a) **Prezentul regulament nu aduce atingere Directivei 95/46/CE și Directivei 2002/58/CE^{14a}. Orice prelucrare a datelor cu caracter personal prin intermediul sistemului eCall bazat pe numărul 112 încorporat la bordul autovehiculului respectă reglementările de protecție a datelor cu caracter personal prevăzute de respectivele directive.** [AM 44]

(¹) Directiva 1999/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 1999 privind echipamentele hertziene și echipamentele terminale de telecomunicații și recunoașterea reciprocă a conformității acestora (JO L 91, 7.4.1999, p. 10).

(²) Regulamentul nr. 10 al Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite – Dispoziții uniforme privind aprobarea vehiculelor în ceea ce privește compatibilitatea electromagnetică (JO L 254, 20.9.2012, p. 1).

Miercuri, 26 februarie 2014

(1) În conformitate cu cerințele Directivei 95/46/CE și ale Directivei 2002/58/CE, Producătorii se asigură că vehiculele echipate cu **autovehiculele la bordul cărora este instalat** sistemul eCall **încorporat la bordul vehiculului bazat pe numărul 112** nu pot fi urmărite și nu fac obiectul unei urmăriri constante în starea normală de funcționare **de pre-urgență** legată de sistemul eCall. [AM 45]

Tehnologii de protecție a vieții private trebuie să fie integrate în sistemul eCall **bazat pe numărul 112** de la bordul vehiculului **autovehiculului** pentru a oferi utilizatorilor eCall nivelul dorit de protecție a vieții private, precum și garanțiile necesare pentru prevenirea supravegherii persoanelor fizice și utilizării abuzive a datelor.

(2) ~~Setul minim de date trimise de către SMD transmis de~~ sistemul eCall **încorporat la bordul vehiculului autovehiculului** conține **cel mult** informațiile ~~minime necesare~~ **prevăzute de standardul menționat la punctul 2c de la articolul 3. Datele din SMD nu sunt prelucrate pentru o perioadă mai lungă decât cea necesară pentru scopul în care au fost prelucrate și nu sunt stocate pentru mai mult timp decât este necesar** pentru tratarea corespunzătoare a apelurilor de urgență. **SMD este stocat astfel încât să poată fi șters în totalitate.** [AM 46]

(3) Producătorii trebuie să se asigure că utilizatorilor sistemului eCall le sunt furnizate informații clare și complete cu privire la **existența unui sistem eCall bazat pe numărul 112 public, gratuit și la** activitățile de prelucrare a datelor efectuate prin intermediul sistemului eCall **bazat pe numărul 112** ~~încorporat la bordul vehiculului autovehiculului~~, în special cu privire la: [AM 47]

- (a) trimiterea la temeiul juridic al prelucrării;
- (b) faptul că sistemul eCall **bazat pe numărul 112** ~~încorporat la bord~~ este activat implicit;
- (c) modalitățile de prelucrare a datelor pe care le efectuează sistemul eCall **bazat pe numărul 112** ~~încorporat la bordul vehiculului autovehiculului~~;
- (d) scopul **specific al** prelucrării eCall, **care este limitat la situațiile de urgență menționate la articolul 5 alineatul (2) primul paragraf**; [AM 48]
- (e) tipurile de date colectate și prelucrate și destinatarii acestor date;
- (f) termenul limită pentru păstrarea datelor în sistemul ~~de~~ **eCall bazat pe numărul 112 încorporat** la bordul ~~vehiculului~~ **autovehiculului**; [AM 49]
- (g) faptul că nu există o monitorizare ~~constantă a vehiculului~~ **a autovehiculului în afară de colectarea setului minim de date necesare pentru ca sistemul eCall bazat pe numărul 112 încorporat la bord să determine și să transmită poziția autovehiculului și sensul său de mers atunci când raportează un incident, precum și faptul că orice date necesare pentru poziționare sunt stocate de dispozitiv doar pentru durata strict necesară în acest scop**; [AM 50]
- (h) modalitățile pentru exercitarea drepturilor persoanelor vizate;
- (ha) **faptul că datele colectate de centrele PSAP prin intermediul sistemului eCall bazat pe numărul 112 încorporat la bordul autovehiculului nu trebuie transferate părților terțe fără consimțământul prealabil al persoanei vizate**; [AM 51]
- (i) orice informații suplimentare necesare în ceea ce privește **urmărirea, detectarea și prelucrarea datelor cu caracter personal în legătură cu furnizarea unui serviciu eCall privat și/sau alte servicii cu valoare adăugată, care fac obiectul consimțământului explicit al utilizatorului și sunt în conformitate cu Directiva 95/46/CE. Se ține seama în mod special de diferențele ce se pot înregistra între prelucrarea datelor prin intermediul sistemului eCall bazat pe numărul 112 încorporat la bordul autovehiculului și sistemele eCall private sau alte servicii cu valoare adăugată.** [AM 52]

(3a) **Producătorii pun la dispoziție informațiile prevăzute la alineatul (3) ca parte a documentației tehnice care se înmânează odată cu autovehiculul.** [AM 53]

(3b) **Pentru a evita orice confuzie legată de scopul urmărit și de valoarea adăugată a prelucrării, informațiile menționate la alineatul (3) sunt furnizate utilizatorului în mod separat pentru sistemul eCall bazat pe numărul 112 încorporat la bordul autovehiculului și pentru alte sisteme eCall, înainte de utilizarea acestora.** [AM 54]

(3c) **Producătorii garantează că sistemul eCall bazat pe numărul 112 încorporat la bordul autovehiculului și un alt sistem privat pentru apeluri de urgență sau un sistem care furnizează servicii cu valoare adăugată existent la bord sunt concepute astfel încât să nu permită schimbul de date cu caracter personal între acestea. Neutilizarea unui alt sistem privat sau a unui sistem cu valoare adăugată sau refuzul persoanei vizate de a-și da consimțământul pentru prelucrarea datelor sale cu caracter personal pentru un astfel de serviciu privat nu are repercusiuni negative asupra utilizării sistemului eCall bazat pe numărul 112 încorporat la bordul autovehiculului și/sau asupra utilizatorului.** [AM 55]

Miercuri, 26 februarie 2014

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 9, care ~~trebuie să definească~~ **definește** în continuare cerința privind absența posibilității de urmărire și de detectare, tehnologiile de protecție a vieții private menționate la alineatul (1) **în ceea ce privește sistemul eCall, în special, măsurile de securitate care trebuie adoptate de furnizorii de servicii eCall pentru asigurarea prelucrării datelor în condiții de legalitate și pentru prevenirea accesului neautorizat, a comunicării nepermise, a modificării sau a pierderii datelor cu caracter personal prelucrate**, precum și modalitățile de prelucrare a datelor ~~personale~~ **cu caracter personal** și de informare a utilizatorului menționate la alineatul (3). [AM 56]

Articolul 7

Obligațiile statelor membre

Cu începere de la ~~1 octombrie 2015~~ ... (*), autoritățile naționale nu acordă omologare ~~CE UE~~ de tip în ceea ce privește sistemul eCall **bazat pe numărul 112** încorporat la bordul ~~vehicului~~ **autovehiculului** decât noilor tipuri de vehicule care sunt conforme cu prezentul regulament și actele delegate adoptate în temeiul prezentului regulament. [AM 57]

Articolul 7a

Inspecțiile tehnice periodice

Cerințele privind inspecțiile tehnice periodice referitoare la sistemul eCall bazat pe numărul 112 încorporat la bordul autovehiculului sunt reglementate de Directiva 2014/45/UE. [AM 58]

Articolul 8

Excepții

(1) Comisia poate excepta anumite ~~vehicule sau~~ clase de vehicule ~~măsuri privind scutirea anumitor vehicule sau clase de vehicule~~ din categoriile M1 și N1 de la obligația de a fi echipate cu un sistem eCall **bazat pe numărul 112** încorporat la bordul ~~vehicului~~ **autovehiculului** prevăzută la articolul 4, atunci când, în urma unei analize cost-beneficii **sau a unei analize tehnice** efectuate sau mandatate de către Comisie și, ținând seama de toate aspectele pertinente în materie de securitate, aplicarea acestui tip de sistem **instalarea la bordul autovehiculului a sistemului eCall bazat pe numărul 112** nu este adecvată pentru vehiculul sau **indispensabilă pentru îmbunătățirea suplimentară a siguranței rutiere, întrucât** clasa de vehicule în cauză **este destinată în primul rând utilizării pe teren accidentat sau nu are un mecanism adecvat de declanșare. Derogările sunt limitate ca număr.** [AM 59]

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 9, pentru a stabili excepțiile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol. ~~Aceste excepții se referă la vehicule, cum ar fi vehiculele cu destinație specială și vehiculele fără airbaguri, și sunt limitate ca număr.~~ [AM 60]

Articolul 9

Exercitarea delegării

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 5 alineatul (7), la articolul 6 alineatul (4) și la articolul 8 alineatul (2) se conferă Comisiei ~~pe o perioadă nedeterminată, începând cu [...][Oficiul pentru publicații: vă rugăm să introduceți data exactă a intrării în vigoare]~~ **pentru o perioadă de cinci ani începând de la ... (**). Comisia întocmește un raport cu privire la delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.** [AM 61]

(3) Parlamentul European sau Consiliul poate revoca în orice moment delegarea de competențe menționată la articolul 5 alineatul (7), la articolul 6 alineatul (4) și la articolul 8 alineatul (2). O decizie de revocare pune capăt delegării competenței specificate în decizia respectivă. Decizia intră în vigoare în ziua următoare publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară, menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității niciunui dintre actele delegate aflate deja în vigoare.

(*) **Data menționată la articolul 12 al treilea paragraf.**

(**) **Data intrării în vigoare a prezentului regulament.**

Miercuri, 26 februarie 2014

- (4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (5) Un act delegat adoptat în conformitate cu articolul 5 alineatul (7), articolul 6 alineatul (4) și articolul 8 alineatul (2) intră în vigoare numai dacă Parlamentul European sau Consiliul nu a ridicat obiecții în termen de ~~doisprezece~~ **trei** luni de la data la care le-a fost notificat actul în cauză sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor ridica obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului. [AM 62]

Articolul 10

Sancțiuni în cazul nerespectării acestei obligații

- (1) Statele membre adoptă regimul sancțiunilor care se aplică în cazul nerespectării de către ~~fabricanți~~ **producători** a dispozițiilor prezentului regulament și a **actelor delegate corespunzătoare** și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a acestora. Sancțiunile prevăzute sunt eficiente, proporționale și disuasive, **în special în cazul în care se încalcă articolul 6 din prezentul regulament**. Statele membre notifică dispozițiile respective Comisiei precum și, fără întârziere, orice modificare ulterioară a acestora. [AM 63]
- (2) Tipurile de neconformitate care fac obiectul unei sancțiuni includ cel puțin următoarele:
- (a) fals în declarații în timpul unei proceduri de omologare sau al unei proceduri care duce la rechemarea în fabrică;
 - (b) falsificarea rezultatelor la încercările pentru omologarea de tip;
 - (c) nedeclararea datelor sau a specificațiilor tehnice care ar putea duce la rechemarea în fabrică sau la retragerea omologării de tip;
- (ca) **încălcarea dispozițiilor de la articolul 6**. [AM 64]

Articolul 10a

Raportare și revizuire

- (1) **Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la gradul de pregătire a infrastructurii de telecomunicații și a infrastructurii PSAP necesare pentru sistemul eCall în toate statele membre. În cazul în care raportul indică în mod clar că infrastructura eCall nu va fi funcțională înainte de data menționată la articolul 12 al treilea paragraf, Comisia adoptă măsurile corespunzătoare.**
- (2) **Până la 1 octombrie 2018, Comisia întocmește un raport de evaluare pe care îl prezintă Parlamentului European și Consiliului referitor la progresele sistemului eCall bazat pe numărul 112 încorporat la bordul autovehiculului, inclusiv la rata de penetrare a acestuia. Comisia analizează dacă domeniul de aplicare al regulamentului ar trebui extins la alte categorii de vehicule, cum ar fi autovehiculele cu două roți, vehiculele grele de marfă, autobuzele și autocarele, precum și tractoarele agricole. În acest sens, Comisia prezintă o propunere legislativă, după caz.**
- (3) **Cât mai repede posibil și, în orice caz, nu mai târziu de ... (*), Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului un raport elaborat în urma unei consultări vaste cu toate părțile interesate, printre care producătorii de autovehicule și operatorii independenți, precum și o evaluare a impactului, privind cerințele tehnice necesare pentru o platformă interoperabilă, standardizată, sigură și cu acces liber. Comisia transmite împreună cu raportul, dacă este cazul, o propunere legislativă în acest sens. Sistemul eCall bazat pe numărul 112 încorporat la bordul autovehiculului se bazează pe standardele acestei platforme, de îndată ce acestea sunt disponibile.** [AM 65]

Articolul 11

Modificări ale Directivei 2007/46/CE

Anexele I, III, IV, VI și IX la Directiva 2007/46/CE se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

(*) **Un an de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.**

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 12

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 5 alineatul (7), articolul 6 alineatul (4), articolul 8 alineatul (2) și articolele 9 și 10a se aplică de la ... (*).
[AM 66]

Alte articole decât cele menționate la al doilea paragraf de la prezentul articol se aplică de la 1 octombrie 2015. [AM 67]

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la ...,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

(*) **Data intrării în vigoare a prezentului regulament.**

Miercuri, 26 februarie 2014

ANEXĂ**Modificări ale Directivei 2007/46/CE**

Directiva 2007/46/CE se modifică după cum urmează:

(1) În anexa I, se adaugă următoarele puncte:

„12.8 sistem eCall

12.8.1 descriere sau schițe”;

(2) În anexa III, partea I, secțiunea A, se adaugă următoarele puncte:

„12.8 sistem eCall

12.8.1 Prezență: da/nu (1)”;

(3) Anexa IV partea 1 se modifică după cum urmează:

(a) tabelul se completează cu următorul punct:

Articol nr.	Subiect	Act de reglementare	Aplicabilitate											
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄		
71.	Sistem eCall	Regulamentul (UE) nr. ...	X			X								

(b) Apendicele 1 se modifică după cum urmează:

(i) tabelul 1 se completează cu următorul punct:

Articol nr.	Subiect	Act de reglementare	Aspecte specifice	Aplicabilitatea și cerințele specifice
71.	Sistem eCall	Regulamentul (UE) nr. ...		N/A

(ii) tabelul 2 se completează cu următorul punct:

Articol nr.	Subiect	Act de reglementare	Aspecte specifice	Aplicabilitatea și cerințele specifice
71.	Sistem eCall	Regulamentul (UE) nr. ...		N/A

(4) În apendicele la modelul A din anexa VI tabelul se completează cu următorul punct:

Articol nr.	Subiect	Referința actului de reglementare ⁽¹⁾	Astfel cum a fost modificat prin	Aplicabil versiunilor
71.	Sistem eCall	Regulamentul (UE) nr. ...		

Miercuri, 26 februarie 2014

(5) Anexa IX se modifică după cum urmează:

(a) La partea I, modelul B se modifică după cum urmează:

(i) Pagina 2 „categoria de vehicule M_1 ” se modifică după cum urmează:

— punctul 52 se înlocuiește cu următorul text:

„52. prezență eCall da/nu”,

— se adaugă următorul punct:

„53. Observații ⁽¹¹⁾:”;

(ii) pagina 2 „categoria de vehicule N_1 ” se modifică după cum urmează:

— punctul 52 se înlocuiește cu următorul text:

„52. prezență eCall da/nu”,

— se adaugă următorul punct:

„53. Observații ⁽¹¹⁾:”;

(b) în partea II, modelul C2 se modifică după cum urmează:

(i) pagina 2 „categoria de vehicule M_1 ” se modifică după cum urmează:

— punctul 52 se înlocuiește cu următorul text:

„52. prezență eCall da/nu”,

— se adaugă următorul punct:

„53. Observații ⁽¹¹⁾:”;

(ii) pagina 2 „categoria de vehicule N_1 ” se modifică după cum urmează:

— punctul 52 se înlocuiește cu următorul text:

„52. prezență eCall da/nu”,

— se adaugă următorul punct:

„53. Observații (11):”.

(6) În anexa XI apendicele 1, se adaugă în tabel următorul punct 71.:

Articol nr.	Subiect	Referința actului de reglementare	$M_1 \leq 2\,500$ (¹) kg	$M_1 > 2\,500$ (¹) kg	M_2	M_3
71.	Sistem eCall	Regulamentul (UE) nr.	A	A	N/A	N/A

[AM 68]

Miercuri, 26 februarie 2014

P7_TA(2014)0155

Intermedierea de asigurări *I**

Amendamentele adoptate de Parlamentul European la 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind intermedierea de asigurări (reformare) (COM(2012)0360 – C7-0180/2012 – 2012/0175(COD)) ⁽¹⁾

(Procedura legislativă ordinară – reformare)

(2017/C 285/60)

[Amendamentul nr. 1, dacă nu se menționează altfel]

AMENDAMENTELE PARLAMENTULUI EUROPEAN (*)

la propunerea Comisiei

DIRECTIVA 2014/.../UE

A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind intermedierea de asigurări

(reformare)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 53 alineatul (1) și articolul 62,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Directiva 2002/92/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ urmează să fie modificată. **Prin urmare se propune** reformarea directivei menționate.

⁽¹⁾ Chestiunea a fost retrimisă spre reexaminare comisiei competente în conformitate cu articolul 57 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură (A7-0085/2014).

(*) Amendamente: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive aldine; textul eliminat este marcat prin simbolul ▬.

⁽¹⁾ Directiva 2002/92/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 decembrie 2002 privind intermedierea de asigurări (JO L 9, 15.1.2003, p. 3).

Miercuri, 26 februarie 2014

- (2) Având în vedere că obiectivul principal și obiectul prezentei propuneri sunt de a armoniza dispozițiile naționale privind domeniile menționate, propunerea ar trebui să se bazeze pe articolul 53 alineatul (1) și pe articolul 62 din TFUE. Instrumentul adecvat îmbracă forma unei directive pentru a permite ajustarea dispozițiilor de punere în aplicare în domeniile care fac obiectul prezentei directive în funcție de caracteristicile specifice pieței și sistemului juridic din fiecare stat membru, atunci când o astfel de ajustare este necesară. Prezentă directivă ar trebui să urmărească, de asemenea, coordonarea normelor naționale privind accesul la activitate al intermediarilor de asigurări și de reasigurări, și se bazează astfel pe articolul 53 alineatul (1) din TFUE. În plus, dat fiind că acest sector oferă servicii în întreaga Uniune, prezenta directivă se bazează, de asemenea, pe articolul 62 din TFUE.
- (3) Intermediarii de asigurări și de reasigurări joacă un rol central în distribuirea produselor de asigurare și reasigurare în cadrul Uniunii.
- (4) Produsele de asigurare pot fi distribuite de diferite categorii de persoane sau instituții, cum ar fi agenți, brokeri și agenți de asigurări bancare, întreprinderi de asigurare, agenți de voiaj și societăți de închirieri auto.
- (4a) **Pentru a garanta aplicarea aceluiași nivel de protecție și posibilitatea consumatorului de a beneficia de standarde comparabile, este esențial ca prezenta directivă să promoveze condiții de concurență echitabile și o concurență în termeni de egalitate între intermediari, indiferent dacă aceștia au sau nu legătură cu o întreprindere de asigurare. Intermedierea produselor de asigurare este în beneficiul consumatorilor dacă aceasta se realizează prin diverse canale și intermediari a căror cooperare cu întreprinderile de asigurare ia diferite forme și cu condiția ca aceștia să aplice aceleași norme de protecție a consumatorilor. Este important ca aceste aspecte să fie luate în considerare de statele membre la punerea în aplicare a prezentei directive.**
- (5) În urma punerii în aplicare a Directivei 2002/92/CE, s-a dovedit că o serie de dispoziții ar trebui să fie mai explicit precizate în vederea facilitării exercitării activității de intermediere de asigurări și de reasigurări, și că protecția consumatorilor impune o extindere a domeniului de aplicare al directivei menționate pentru a include toate vânzările de produse de asigurare **ca activitate profesională principală**, fie de către intermediari de asigurări, fie de către întreprinderi de asigurare. În ceea ce privește procedurile lor de vânzare, post-vânzare și gestionare, cu titlu profesional, a solicitărilor de daune, întreprinderile de asigurare care vând în mod direct produse de asigurare ar trebui să fi incluse în domeniul de aplicare al noii directive, în mod similar agenților și brokerilor de asigurări.
- █
- (8) Există încă diferențe substanțiale între dispozițiile de drept intern care obstrucționează accesul la activitățile intermediarilor de asigurări și de reasigurări și exercitarea acestor activități pe piața internă. **Este necesar să se consolideze în continuare piața internă și să se creeze o piață internă europeană veritabilă pentru produsele și serviciile de asigurare de viață și pentru produsele și serviciile de asigurare generală.**
- (9) Actualele turbulențe financiare, precum și cele recente, au subliniat necesitatea de a asigura o protecție eficace a consumatorilor în toate sectoarele financiare. Prin urmare, este oportună consolidarea încrederii consumatorilor și uniformizarea cadrelor de reglementare în ceea ce privește distribuția produselor de asigurare în vederea asigurării unui nivel adecvat de protecție a consumatorilor în întreaga Uniune. **Ar trebui să se îmbunătățească nivelul de protecție a consumatorilor în raport cu Directiva 2002/92/CE pentru a se reduce necesitatea de diversificare a măsurilor la nivel național. Este important să se ia în considerare caracterul specific al contractelor de asigurare, comparativ cu produsele de investiții reglementate în temeiul Directivei 2014/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului [MiFID] ⁽¹⁾. Prin urmare, distribuția contractelor de asigurare, inclusiv a așa-numitelor produse cu componentă investițională bazate pe asigurare, ar trebui să fie reglementată în temeiul prezentei directive și ar trebui să fie aliniată la dispozițiile prevăzute de Directiva 2014/.../UE [MiFID]. Este necesar ca standardele minime să devină mai stricte atât în ceea ce privește normele de distribuție, cât și în ceea ce privește crearea unor condiții de concurență echitabile aplicabile tuturor pachetelor de produse cu componentă investițională bazate pe asigurare. Măsurile de protecție a consumatorilor ar trebui să fie mai stricte pentru clienții „neprofesioniști” decât pentru clienții „profesioniști”.**
- (10) Prezentă directivă ar trebui să se aplice persoanelor a căror activitate constă în prestarea de servicii de intermediere de asigurări sau de reasigurări în favoarea unor terți, în schimbul unei remunerații care poate fi de natură pecuniară sau care poate fi sub forma unui alt avantaj economic convenit și legat de prestația furnizată.

⁽¹⁾ Directiva 2014/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind piețele instrumentelor financiare de abrogare a Directivei 2004/39/CE (JO ...).

Miercuri, 26 februarie 2014

- (11) Prezenta directivă ar trebui să se aplice persoanelor a căror activitate constă în furnizarea de informații privind unul sau mai multe contracte de asigurare sau de reasigurare ca răspuns la criteriile selectate de client fie prin intermediul unui site web, fie prin alte mijloace, sau constă în furnizarea unei clasificări a produselor de asigurare sau de reasigurare ori a unei reduceri a prețului unui contract, în cazul în care clientul poate să încheie un contract de asigurare în mod direct la finalizarea procesului; directiva nu ar trebui să se aplice activităților de simplă prezentare care constau în furnizarea de date și de informații referitoare la potențiali titulari de polițe întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare ori intermediarilor, sau care constau în furnizarea de informații referitoare la produse de asigurare sau de reasigurare ori referitoare la o potențială întreprindere de asigurare sau de reasigurare ori la un eventual intermediar unor potențiali titulari de polițe.
- (12) Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice persoanelor cu o altă activitate profesională, cum ar fi experți fiscali sau contabili, care oferă consultanță privind acoperirea prin asigurare numai ocazional, în cadrul acestei alte activități profesionale, după cum ea nu ar trebui să se aplice nici în cazul simplei furnizări de informații generale cu privire la produsele de asigurare, cu condiția ca activitatea respectivă să nu vizeze sprijinirea clientului în vederea încheierii sau executării unui contract de asigurare sau reasigurare. **Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice gestionării, cu titlu profesional, a solicitărilor de daune în numele unei întreprinderi de asigurare sau reasigurare sau compensării daunelor și evaluării de către un expert a solicitărilor de daune.**
- (13) Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice persoanelor care se ocupă cu intermedierea de asigurări doar ca o activitate auxiliară cu anumite restricții care țin de poliță, în speță de cunoștințele necesare pentru vânzarea poliței, de riscurile acoperite și de valoarea primei .
- (14) Prezenta directivă definește „intermediarul de asigurări legat” pentru a ține seama de caracteristicile piețelor din anumite state membre și pentru a stabili condițiile aplicabile unor astfel de intermediari.
- (15) Intermediarii de asigurări și de reasigurări care sunt persoane fizice ar trebui înregistrați la autoritatea competentă din statul membru în care au domiciliul; cei care sunt persoane juridice ar trebui înregistrați la autoritatea competentă din statul membru în care au sediul social (sau dacă, în temeiul legislației naționale, aceștia nu au sediu social, atunci acolo unde au sediul central), cu condiția să îndeplinească o serie de cerințe profesionale stricte referitoare la competența, buna reputație, asigurarea de răspundere civilă profesională și capacitatea lor financiară. Intermediarii de asigurări deja înregistrați în statele membre nu au obligația de a se înregistra din nou în temeiul prezentei directive.
- (16) Intermediarii de asigurări și reasigurări ar trebui să fie în măsură să se prevaleze de libertatea de stabilire și de libertatea de a presta servicii care sunt consfințite de TFUE. În consecință, înregistrarea sau declararea în statul membru de origine ar trebui să permită intermediarilor de asigurări și de reasigurări să își desfășoare activitatea în alte state membre, în conformitate cu principiul libertății de stabilire și al libertății de a presta servicii, cu condiția respectării procedurii corespunzătoare de notificare între autoritățile competente.
- I**
- (18) Pentru a spori transparența și a facilita activitatea transfrontalieră, **Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale („AEAPO”), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului** ⁽¹⁾, ar trebui să creeze, să publice și să actualizeze regulat o bază de date electronică unică în care să fie înregistrat fiecare intermediar de asigurare și de reasigurare care a notificat intenția de a-și exercita libertatea de stabilire sau de a presta servicii. Statele membre ar trebui să furnizeze AEAPO informațiile relevante cu promptitudine pentru a-i permite să facă acest lucru. Această bază de date ar trebui să conțină un link către autoritatea competentă relevantă din fiecare stat membru. Fiecare autoritate competentă din fiecare stat membru ar trebui să includă pe pagina sa web un link către această bază de date.

⁽¹⁾ **Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).**

Miercuri, 26 februarie 2014

- (19) Ar trebui să fie definite în mod clar drepturile și responsabilitățile care revin statului membru de origine și statului membru gazdă în ceea ce privește supravegherea intermediarilor de asigurări și de reasigurări înregistrați de către acestea sau care desfășoară activități de intermediere de asigurări sau reasigurări pe teritoriul lor în temeiul libertății de stabilire sau al libertății de a presta servicii.
-
- (21) Incapacitatea intermediarilor de asigurări de a își desfășura activitatea liber pe tot teritoriul Uniunii este un obstacol în calea bunei funcționări a pieței unice în domeniul asigurărilor. **Prezenta directivă constituie un pas important în direcția îmbunătățirii nivelului de protecție a consumatorilor și de integrare a pieței în cadrul pieței interne.**
- (21a) **Un intermediar de asigurări sau de reasigurări desfășoară activități de intermediere de asigurări în regimul libertății de prestare de servicii atunci când exercită activități de intermediere de asigurări sau reasigurări în favoarea unui titular de poliță sau a unui potențial titular de poliță care își are reședința sau este stabilit într-un alt stat membru decât statul membru de origine al intermediarului și orice risc ce trebuie asigurat este localizat într-un alt stat membru decât statul membru de origine al intermediarului. Un intermediar de asigurări sau de reasigurări desfășoară activități de intermediere de asigurări sau de reasigurări în regimul libertății de stabilire atunci când menține o prezență permanentă într-un alt stat membru decât statul său membru de origine.**
- (22) Este important să se garanteze un nivel ridicat de profesionalism și competență în rândul intermediarilor de asigurări și de reasigurări, precum și în rândul angajaților asigurătorilor direcți care sunt implicați în activități pregătitoare vânzării, în vânzare și în activități ulterioare vânzării polițelor de asigurare. Prin urmare, cunoștințele profesionale ale unui intermediar și ale angajaților asigurătorilor direcți ■ trebuie să corespundă cu gradul de complexitate al acestor activități. Ar trebui asigurată educația continuă. **Statele membre reglementează forma, conținutul și obligațiile de furnizare a dovezilor. În acest context, ar trebui certificate organisme de formare profesională legate de sector sau aparținând unei asociații.**
- (22a) **În cazul angajaților unui intermediar de asigurări care oferă clienților de retail consultanță cu privire la produsele cu componentă investițională bazate pe asigurare sau care vând astfel de produse acestor clienți, statele membre ar trebui să se asigure că acești angajați posedă un nivel adecvat de cunoștințe și de competențe în raport cu produsele oferite. Acest lucru este deosebit de important, având în vedere complexitatea sporită și inovarea permanentă în crearea de produse cu componentă investițională bazate pe asigurare. Achiziționarea unui produs cu componentă investițională bazat pe asigurare este supusă riscului și investitorii ar trebui să se poată baza pe informațiile și pe calitatea evaluărilor furnizate. În plus, este necesar ca angajații să dispună de timpul și de resursele adecvate pentru a putea furniza clienților toate informațiile pertinente cu privire la produsele pe care le oferă.**
- (23) Coordonarea dispozițiilor de drept intern referitoare la cerințele profesionale și înregistrarea persoanelor care abordează și desfășoară activitatea de intermediere de asigurări sau de reasigurări poate să contribuie atât la realizarea pieței unice pentru servicii financiare, cât și la o mai bună protecție a consumatorilor în acest domeniu.
- (24) Pentru a stimula activitatea transfrontalieră, ar trebui să se introducă principii care reglementează recunoașterea reciprocă a cunoștințelor și a abilităților intermediarilor de asigurări.
- (25) O calificare națională acreditată la nivelul 3 sau la un nivel superior conform Cadrului european al calificărilor introdus de Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind stabilirea Cadrului european al calificărilor pentru învățarea de-a lungul vieții ar trebui să fie acceptată de către statul membru gazdă ca dovadă că un intermediar de asigurări sau reasigurări îndeplinește cerințele în materie de cunoștințe și abilități care constituie o condiție de înregistrare în conformitate cu prezenta directivă. Acest cadru ajută statele membre, instituțiile de învățământ, angajatorii și cetățenii în general să compare calificările obținute în diversele sisteme de educație și formare profesională din Uniune. Instrumentul menționat este esențial pentru dezvoltarea unei piețe a muncii care să cuprindă întregul teritoriu al Uniunii. Cadrul nu este conceput să înlocuiască sistemele naționale de calificări, ci să vină în completarea acțiunilor statelor membre prin facilitarea cooperării dintre ele.
- (26) În pofida sistemelor de pașaport unic existente pentru asigurători și intermediari, piața europeană a asigurărilor rămâne foarte fragmentată. Pentru a facilita activitatea transfrontalieră și a spori gradul de transparență pentru consumatori, statele membre ar trebui să asigure publicarea normelor privind interesul general aplicabile pe teritoriile lor și ar trebui puse la dispoziția publicului atât un registru electronic unic, cât și informații referitoare la normele privind interesul general din toate statele membre aplicabile intermediarilor de asigurări și de reasigurări.

Miercuri, 26 februarie 2014

- (27) Colaborarea și schimbul de informații între autoritățile competente sunt esențiale pentru a proteja clienții și pentru a garanta soliditatea activităților de asigurare și reasigurare pe piața unică.
- (28) Sunt necesare proceduri extrajudiciare adecvate și eficiente de contestație și de atac în statele membre pentru soluționarea litigiilor între intermediarii de asigurări sau întreprinderile de asigurare și clienți, prin utilizarea, după caz, a procedurilor existente. Ar trebui să fie disponibile proceduri extrajudiciare eficiente de contestație și de atac pentru soluționarea litigiilor privind drepturile și obligațiile **prevăzute de prezenta directivă**, apărute între întreprinderi de asigurare sau persoane care vând sau care oferă produse de asigurare și clienți. **În cazul soluționării alternative a litigiilor (SAL), dispozițiile Directivei 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾ ar trebui să fie obligatorii și în sensul prezentei directive.** Pentru a spori eficiența procedurilor de soluționare extrajudiciară a litigiilor care au ca obiect plângerile depuse de clienți, prezenta directivă ar trebui să prevadă obligativitatea întreprinderilor de asigurare sau a persoanelor care vând sau oferă produse de asigurare de a participa la procedurile de soluționare a litigiilor **și la deciziile care, la cerere explicită, pot fi obligatorii pentru intermediar și client**, deschise împotriva acestora de către clienți și care privesc drepturile și obligațiile instituite în temeiul prezentei directive. Astfel de proceduri de soluționare extrajudiciară a litigiilor ar trebui să urmărească soluționarea mai rapidă și mai puțin costisitoare a litigiilor între întreprinderile de asigurare sau persoanele care vând sau oferă produse de asigurare și clienți și degrevarea de sarcini a sistemului judiciar. ■

Fără a aduce atingere dreptului clienților de a introduce o acțiune în instanță, statele membre ar trebui să se asigure că entitățile de soluționare alternativă a litigiilor (SAL) care se ocupă de litigiile menționate în prezenta directivă cooperează pentru soluționarea litigiilor transfrontaliere. Statele membre ar trebui să încurajeze entitățile de soluționare alternativă a litigiilor care se ocupă de astfel de litigii să devină parte a **rețelei pentru reclamații privind serviciile financiare (Financial Services Complaints Network) (FIN-NET)**.

- (29) Lărgirea paletelor de activități pe care mulți intermediari de asigurări și multe întreprinderi de asigurare le desfășoară simultan a crescut potențialul de apariție a unor conflicte de interese între aceste activități diverse și interesele clienților lor. Prin urmare, este necesar ca statele membre să prevadă norme care să garanteze **abordarea intereselor** clientului.
- (30) Clienților ar trebui să li se furnizeze în avans informații clare cu privire la statutul persoanelor care vând produsul de asigurare. Este **recomandabil** să se introducă obligativitatea prezentării statutului pentru intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare din Europa. Aceste informații ar trebui să fie puse la dispoziția consumatorului în etapa precontractuală. Rolul lor este de a face cunoscută legătura dintre întreprinderea de asigurare și intermediar, dacă este cazul ■ .
- (31) Pentru a reduce conflictele de interese dintre vânzătorul și cumpărătorul unui produs de asigurare, este necesar să se asigure o informare suficientă cu privire la remunerarea distribuitorilor de asigurări. ■ Intermediarul și angajatul intermediarului de asigurări sau al întreprinderii de asigurare ar trebui să aibă obligația de a informa, **la cerere**, clientul cu privire la **natura și sursa remunerației** lor, înainte de vânzare **și în mod gratuit**.
- (32) Pentru a furniza unui client informații comparabile privind serviciile de intermediere de asigurări furnizate indiferent dacă un client cumpără printr-un intermediar sau direct de la o întreprindere de asigurare și pentru a evita denaturarea concurenței prin încurajarea întreprinderilor de asigurare să vândă direct către clienți, mai degrabă decât prin intermediari, în încercarea de a evita respectarea cerințelor de informare, întreprinderile de asigurare ar trebui, de asemenea, să aibă obligația de a furniza informații clienților cu care acestea interacționează direct în prestarea de servicii de intermediere de asigurări cu privire la remunerația pe care o primesc pentru vânzarea de produse de asigurare.
- (32a) **În cazul în care taxele și stimulentele nu pot fi stabilite înainte de furnizarea serviciului de consultanță, modalitatea de calcul trebuie să fie prezentată în documentul privind serviciile principale într-un mod cuprinzător, clar și inteligibil, împreună cu costul cumulativ total și impactul consultanței asupra veniturilor cât mai curând posibil după furnizarea serviciului de consultanță clientului. Atunci când serviciul de consultanță de investiții este furnizat în mod constant, datele referitoare la costul consultanței de investiții, inclusiv la stimulente, trebuie să fie prezentate periodic și cel puțin o dată pe an. Totalitatea stimulentele plătite sau primite în perioada precedentă sunt făcute publice prin intermediul raportului periodic.**

⁽¹⁾ Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (JO L 165, 18.6.2013, p. 63).

Miercuri, 26 februarie 2014

- (32b) *Orice persoană care vinde produse de asigurare și care nu este creatorul produselor în cauză ar trebui să furnizeze micilor investitori, într-un document diferit privind serviciile principale, detalii cu privire la costurile și serviciile sale, în conformitate cu prezenta directivă și cu Directiva 2014/.../UE [MiFID], precum și informații suplimentare relevante necesare micilor investitori pentru a evalua dacă produsul de asigurare corespunde necesităților lor, informații care nu pot fi furnizate de creatorul produsului de investiții.*
- (32c) *Vânzarea produselor de asigurare este în beneficiul consumatorilor dacă aceasta se realizează prin diverse canale și intermediari a căror cooperare cu întreprinderile de asigurare ia diferite forme și cu condiția ca aceștia să aplice aceleași norme de protecție a consumatorilor și de transparență.*
- (33) Întrucât prezenta propunere are ca obiectiv sporirea protecției consumatorilor, unele dintre dispozițiile acesteia se aplică numai în relațiile „dintre întreprinderi și consumatori” („business to consumer” B2C), în special cele care reglementează normele de conduită profesională a intermediarilor de asigurări sau a altor comercianți de produse de asigurare.
-
- (34a) *Statele membre ar trebui să impună ca politicile aplicate de intermediarii de asigurări și de întreprinderile de asigurare în ceea ce privește remunerarea angajaților sau a reprezentanților lor să nu aducă atingere capacității acestora de a acționa în interesul superior al clienților. În cazul angajaților care oferă clienților consultanță cu privire la produsele cu componentă investițională bazate pe asigurare sau care vând astfel de produse clienților, statele membre ar trebui să le solicite intermediarilor de asigurări și întreprinderilor de asigurare să garanteze că remunerația acordată angajaților nu va afecta imparțialitatea acestora în ceea ce privește prezentarea de recomandări adecvate sau efectuarea unei vânzări corespunzătoare, sau furnizarea de informații corecte, clare și neînșelătoare. În astfel de situații, remunerarea nu ar trebui să depindă numai de țintele de vânzări sau de profitul societății provenit dintr-un anumit produs.*
- (35) Este **important** pentru client să știe dacă discută cu un intermediar care îi oferă consultanță în legătură cu produsele unei game largi de întreprinderi de asigurare sau cu produsele oferite de un număr specific de întreprinderi de asigurare.
- (36) Dată fiind dependența în creștere a consumatorilor de recomandările personale, este necesar să se includă o definiție a consultanței. **Calitatea consultanței este esențială și orice tip de consultanță ar trebui să reflecte caracteristicile personale ale clientului.** Înainte de a oferi consultanță, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare ar trebui să evalueze nevoile, **așteptările** și situația financiară a clientului. În cazul în care intermediarul declară că oferă consultanță în legătură cu produsele unei game largi de întreprinderi de asigurare, acesta trebuie să facă o analiză imparțială și ■ cuprinzătoare a **unui număr suficient de mare de produse de asigurare** disponibile pe piață. În plus, toți intermediarii de asigurări și toate întreprinderile de asigurare ar trebui să își motiveze sfaturile oferite **și să recomande produse de asigurare adecvate în funcție de preferințele, necesitățile, situația financiară și personală a clientului.**
- (37) Înainte de încheierea unui contract, inclusiv în cazul vânzărilor fără consultanță, consumatorul ar trebui să primească informațiile relevante despre produsul de asigurare care să îi permită să ia o decizie avizată. Intermediarul de asigurări ar trebui să ■ îi explice clientului principalele caracteristici ale produselor de asigurare pe care le vinde **și, prin urmare, ar trebui să le aloc angajaților săi timpul și resursele adecvate pentru ca aceștia să realizeze acest lucru.**
- (38) Ar trebui prevăzute norme uniforme pentru **a ușura** alegerea mijloacelor de transmitere a ■ informațiilor **prevăzute** către client, permițându-se utilizarea mijloacelor de comunicare electronice în cazurile adecvate, în funcție de circumstanțele tranzacției. Totuși, clientul ar trebui să aibă opțiunea de a primi informațiile pe hârtie. În vederea facilitării accesului consumatorului la informații, toate informațiile precontractuale **ar trebui să fie accesibile** cu titlu gratuit.
- (39) Este mai puțin necesar să se solicite ca astfel de informații să fie date în cazul în care clientul ■ urmărește să asigure sau să reasigure riscurile industriale și comerciale sau este un client profesional ■ .
- (40) Prezenta directivă ar trebui să specifice obligațiile minime pe care întreprinderile de asigurare și intermediarii de asigurări ar trebui să le aibă atunci când furnizează informații clienților. Un stat membru ar trebui să poată menține sau adopta în acest domeniu dispoziții mai stricte care pot fi impuse intermediarilor de asigurări și întreprinderilor de asigurare care desfășoară activități de intermediere de asigurări pe teritoriul său, independent de dispozițiile

Miercuri, 26 februarie 2014

statului membru de origine, cu condiția ca aceste dispoziții mai stricte să respecte dreptul Uniunii, inclusiv Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾. Un stat membru care propune să aplice și aplică dispoziții care reglementează activitatea intermediarilor de asigurări și vânzarea de produse de asigurare suplimentar față de cele prevăzute de prezenta directivă trebuie să se asigure că povara administrativă care rezultă din respectarea dispoziției este **limitată**.

- (41) Practicile de vânzare încrucișată fac parte din strategiile obișnuite și **judicioase** ale furnizorilor de servicii financiare de retail pe întreg teritoriul Uniunii. █
- (41a) *Atunci când o asigurare este oferită împreună cu un alt serviciu sau produs ca parte a unui pachet sau pentru a condiționa o înțelegere sau un pachet, asigurarea respectivă face obiectul Directivei 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din ⁽²⁾. Prezenta directivă prevede, de asemenea, un set de măsuri de protecție pentru clienți care cumpără o asigurare ca parte a unui pachet. Statele membre pot impune autorităților naționale competente să adopte sau să mențină măsuri suplimentare pentru a aborda practicile de vânzare încrucișată care sunt în detrimentul consumatorilor.*
- (42) Contractele de asigurare care implică investiții sunt adesea oferite clienților ca potențiale alternative sau substitute pentru produsele de investiții care fac obiectul Directivei 2014/.../UE [MiFID]. Pentru asigurarea unei protecții adecvate a investitorilor și pentru a evita riscul de arbitraj de reglementare, este important ca produsele de investiții de retail (produse cu componentă investițională bazate pe asigurare, astfel cum sunt definite în Regulamentul privind documentele cu informații cheie referitoare la produsele de investiții) să facă obiectul aceluiași norme de conduită profesională: acestea includ furnizarea de informații adecvate, cerințe de asigurare a caracterului adecvat al consultanței și restricții privind stimulentele, precum și cerințe de gestionare a conflictelor de interese și █ restricții **suplimentare privind** remunerarea. Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) („AEVMP”), **instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului** ⁽³⁾ și █ AEAPo ar trebui să colaboreze pentru a armoniza cât mai mult posibil normele de conduită profesională pentru produsele de investiții de retail care fac obiectul Directivei 2014/.../UE [MiFID] sau al prezentei directive, prin intermediul unor orientări. **Particularitățile produselor de asigurare generală ar trebui, totuși, să fie luate în considerare în aceste orientări. De asemenea, în conformitate cu principiul analog prevăzut în Directiva 2014/.../UE [MiFID], la punerea în aplicare a prezentei directive, la nivel național și în orientările comitetului comun, ar trebui să se ia în considerare un regim analog pentru întreprinderile de asigurare.** Pentru produsele cu componentă investițională bazate pe asigurare, **ar trebui să existe norme de conduită profesională consolidate care să se substituie** normelor conținute de prezenta directivă care se aplică █ contractelor de asigurare generală █. În consecință, persoanele care desfășoară activități de intermediere de asigurări în materie de produse cu componentă investițională bazate pe asigurare ar trebui să se conformeze █ normelor sporite aplicabile **unor astfel de produse**.
- (42a) *Parlamentul European va încerca să asigure aliniere prezentei directive cu Directiva 2014/.../UE [MIFID II] pe parcursul negocierilor cu Consiliul. [AM 5]*
- (42b) *Prezenta directivă stabilește norme privind accesul la activitățile de intermediere de asigurări și de reasigurări și exercitarea acestor activități de către persoane fizice și juridice stabilite sau care doresc să se stabilească într-un stat membru. Dispozițiile prevăzute de alte instrumente ale Uniunii care decurg sau care completează aceste norme nu ar trebui să se aplice activităților de intermediere de asigurări și reasigurări.*
- (43) Pentru a asigura respectarea dispozițiilor prezentei directive de către întreprinderile de asigurare și persoanele care exercită activități de intermediere de asigurări și pentru a garanta faptul că acestea sunt supuse unui tratament similar pe întreg teritoriul Uniunii, statele membre ar trebui să fie obligate să prevadă sancțiuni și **alte** măsuri administrative care sunt eficace, proporționale și disuasive. În scopul promovării convergenței sancțiunilor și măsurilor,

⁽¹⁾ Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă („Directiva privind comerțul electronic”) (JO L 178, 17.7.2000, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO L 149, 11.6.2005, p. 22).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

Miercuri, 26 februarie 2014

Comunicarea Comisiei din 8 decembrie 2010 privind consolidarea regimurilor de sancțiuni în sectorul serviciilor financiare conține o reexaminare a competențelor existente și a aplicării lor în practică. Prin urmare, sancțiunile și măsurile administrative prevăzute de statele membre ar trebui să respecte anumite cerințe esențiale cu privire la destinatari, criteriile care trebuie luate în considerare la aplicarea unei sancțiuni sau măsuri, publicare, **precum** și competențele principale de sancționare ■ .

- (44) În speță, autoritățile competente ar trebui să fie abilitate să impună sancțiuni pecuniare suficient de ridicate pentru a contracara avantajele care pot fi preconizate și care să fie disuasive chiar și pentru instituțiile mari și pentru managerii acestora.
- (45) Pentru a se asigura o aplicare consecventă a sancțiunilor în toate statele membre, în momentul stabilirii sancțiunilor sau a măsurilor administrative și a tipului și nivelului sancțiunilor administrative pecuniare, statele membre ar trebui să fie obligate să se asigure că autoritățile competente iau în considerare toate circumstanțele relevante. **Cu toate acestea, statele membre nu sunt obligate să prevadă sancțiuni administrative dacă legislația națională prevede sancțiuni în cadrul sistemului de justiție penală.**
- (46) Pentru a întări efectul disuasiv asupra publicului larg și pentru a informa cu privire la încălcările normelor care ar putea fi în detrimentul protecției consumatorului, sancțiunile și măsurile impuse ar trebui să fie publicate, cu excepția anumitor circumstanțe bine definite. Pentru a garanta respectarea principiului proporționalității, sancțiunile și măsurile impuse ar trebui să fie publicate sub formă anonimă în situațiile în care publicarea lor ar aduce un prejudiciu disproporționat părților implicate.
- (47) Pentru a detecta posibilele încălcări ale normelor, autoritățile competente ar trebui să aibă competențele de investigare necesare și să instituie mecanisme eficiente pentru a încuraja raportarea încălcărilor potențiale sau reale **și care să asigure o protecție adecvată persoanelor care denunță astfel de încălcări. Cu toate acestea, prezenta directivă nu presupune ca statele membre să ofere autorităților administrative competența de a efectua anchete penale.**
- (48) Prezenta directivă ar trebui să facă trimitere atât la sancțiuni, cât și la măsuri administrative, indiferent de clasificarea acestora în categoria sancțiunilor sau a măsurilor în temeiul dreptului intern.
- (49) Prezenta directivă ar trebui să se aplice fără a aduce atingere dispozițiilor prevăzute de legislația statelor membre în materie de infracțiuni penale.
- (49a) **Informatorii aduc informații noi în atenția autorităților competente sprijinindu-le astfel în detectarea și sancționarea cazurilor de utilizare abuzivă a informațiilor privilegiate și de manipulare a pieței. Cu toate acestea, informarea poate fi descurajată de teama represaliilor sau din lipsa procedurilor adecvate pentru raportarea încălcărilor. Prezenta directivă ar trebui să asigure existența unor proceduri corespunzătoare pentru a încuraja informatorii să înștiințeze autoritățile competente cu privire la posibilele încălcări ale prezentei directive și să le ofere protecție împotriva represaliilor. Statele membre ar trebui, de asemenea, să se asigure că schemele de informare pe care le aplică includ mecanisme prin care se oferă o protecție adecvată persoanei incriminate, în special având în vedere dreptul la protecția datelor cu caracter personal și procedurile prin care se asigură dreptul persoanei incriminate la apărare și dreptul acesteia de a fi ascultată înainte de adoptarea unei decizii care o privește, precum și dreptul la o cale de atac eficace în instanță împotriva unei decizii care o privește.**
- (50) În vederea realizării obiectivelor stabilite în prezenta directivă, Comisiei ar trebui să i se delege competența de a adopta acte legislative în conformitate cu articolul 290 din tratat în ceea ce privește ■ gestionarea conflictelor de interese, obligațiile de conduită profesională în ceea ce privește pachetele de produse de investiții de retail sub formă de asigurări, procedurile și formele de prezentare a informațiilor referitoare la sancțiuni. Este deosebit de important ca în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Comisia, atunci când pregătește și elaborează acte delegate, ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (51) Standardele tehnice în domeniul serviciilor financiare ar trebui să asigure o armonizare consecventă și o protecție corespunzătoare a consumatorilor din întreaga Uniune. ■ AEAP, ca organism cu înaltă specializare, **dar cu capacități limitate, ar putea avea drept sarcini doar elaborarea de proiecte de propuneri** care nu **necesită** alegeri strategice și **înaintarea acestor proiecte Parlamentului European și Comisiei.**

Miercuri, 26 februarie 2014

- (52) Prin intermediul unor acte delegate în conformitate cu articolele 290 și 291 din TFUE și în conformitate cu articolele 10-15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 [...], Comisia ar trebui să adopte actele delegate prevăzute **în prezenta directivă** în ceea ce privește gestionarea conflictelor de interese, **obligățiile de conduită profesională pentru pachetele de produse de investiții de retail sub formă de asigurări**, precum și standardele tehnice de punere în aplicare **și** cu privire la procedurile și formele de prezentare a informațiilor referitoare la sancțiuni. Proiectele pentru aceste acte delegate și standarde tehnice de punere în aplicare ar trebui să fie elaborate de AEAPPO.
- (53) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului [...] ⁽¹⁾ și Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului [...] ⁽²⁾ reglementează prelucrarea datelor cu caracter personal efectuată de către AEAPPO în temeiul prezentei directive, sub supravegherea Autorității Europene pentru Protecția Datelor.
- (54) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, consacrate în tratat.
- (55) În conformitate cu Declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei din 28 septembrie 2011 privind documentele explicative ⁽³⁾, statele membre s-au angajat să însoțească, în cazurile justificate, notificarea măsurilor de transpunere cu unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.
- (55a) **Autoritățile de supraveghere ale statelor membre ar trebui să dispună de toate mijloacele necesare pentru a asigura o desfășurare ordonată a activității intermediarilor de asigurări și a întreprinderilor de reasigurare în întreaga Uniune, indiferent dacă activitatea este desfășurată în conformitate cu dreptul de stabilire sau cu libertatea de a presta servicii. Pentru a asigura eficiența supravegherii, toate acțiunile întreprinse de autoritățile de supraveghere ar trebui să fie proporționale cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activității unei întreprinderi de asigurare sau reasigurare, indiferent de importanța întreprinderii în cauză pentru stabilitatea globală a pieței.**
- (55b) **Prezenta directivă nu ar trebui să fie o povară prea mare pentru întreprinderile de asigurare mici și mijlocii. Unul dintre instrumentele pentru atingerea acestui obiectiv este reprezentat de aplicarea adecvată a principiului proporționalității. Acest principiu ar trebui să se aplice atât cerințelor impuse întreprinderilor de asigurare și reasigurare, cât și activității de exercitare a competențelor de supraveghere.**
- (56) În termen de **trei** ani de la data intrării în vigoare, ar trebui realizată o revizuire a prezentei directive, pentru a ține seama de evoluțiile pieței, precum și de evoluțiile din alte domenii ale dreptului Uniunii sau de experiențele statelor membre în aplicarea dreptului Uniunii, în special cu privire la produsele reglementate de Directiva 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾.
- (57) Directiva 2002/92/CE ar trebui, în consecință, abrogată .
- (58) Obligația de a transpune prezenta directivă în legislația națională ar trebui limitată la acele dispoziții care reprezintă o modificare de substanță a Directivei 2002/92/CE. Obligația de a transpune dispozițiile care rămân neschimbate decurge din Directiva 2002/92/CE.
- (59) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre referitoare la termenele de transpunere în legislația națională a Directivei 2002/92/CE,

⁽¹⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, sub supravegherea autorităților competente din statele membre, în special a autorităților publice independente desemnate de statele membre (JO L 281, 23.11.1995, p.31).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

⁽³⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

⁽⁴⁾ Directiva 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 iunie 2003 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (JO L 235, 23.9.2003, p.10).

Miercuri, 26 februarie 2014

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I DOMENIUL DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Domeniul de aplicare

- (1) Prezenta directivă stabilește norme privind accesul la activitățile de intermediere de asigurări și reasigurări și exercitarea acestora de către persoane fizice și juridice stabilite sau care doresc să se stabilească într-un stat membru.
- (2) Prezenta directivă nu se aplică persoanelor care oferă servicii de intermediere pentru contracte de asigurare în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții cumulative:
- (a) contractul de asigurare impune numai cunoașterea acoperirii oferite de asigurare;
 - (b) contractul de asigurare nu este un contract de asigurare de viață;
 - (c) contractul de asigurare nu acoperă niciun risc de răspundere civilă;
 - (d) principala activitate profesională a persoanei nu este intermedierea de asigurări.
 - (e) asigurarea este complementară bunurilor oferite de orice prestator, în cazul în care asigurarea respectivă oferă acoperire pentru riscul de defectare, pierdere sau avariere a bunurilor furnizate de prestatorul respectiv;
 - (f) valoarea primei anuale pentru contractul de asigurare, calculată pro-rata pentru a obține o valoare anuală nu depășește 600 EUR.
- (3) Prezenta directivă nu se aplică serviciilor de intermediere de asigurări și de reasigurări furnizate pentru riscuri și angajamente situate în afara Uniunii .

Prezenta directivă nu afectează legislația unui stat membru referitoare la activitatea de intermediere de asigurări și de reasigurări desfășurată de întreprinderi de asigurare sau de reasigurare sau de intermediari de asigurări și de reasigurări stabiliți într-o țară terță și care lucrează pe teritoriul acesteia în baza principiului libertății de a presta servicii, cu condiția garantării unui tratament egal pentru toate persoanele care desfășoară sau care sunt autorizate să desfășoare activități de intermediere de asigurări și de reasigurări pe piața respectivă.

Prezenta directivă nu reglementează activitățile de intermediere de asigurări sau de reasigurări desfășurate în țări terțe.

Statele membre informează Comisia cu privire la orice dificultăți de ordin general cu care se confruntă intermediarii de asigurări la stabilirea sau în desfășurarea activităților de intermediere de asigurări în orice țară terță.

(3a) Prezenta directivă garantează că se aplică același nivel de protecție și că consumatorul are posibilitatea de a beneficia de standarde comparabile. Prezenta directivă promovează condiții de concurență echitabile și o concurență în termeni de egalitate între intermediari, indiferent dacă aceștia au sau nu legătură cu o întreprindere de asigurare. Intermedierea produselor de asigurare este în beneficiul consumatorilor dacă aceasta se realizează prin diverse canale și intermediari a căror cooperare cu întreprinderile de asigurare ia diferite forme și cu condiția ca aceștia să aplice norme similare de protecție a consumatorilor. Statele membre trebuie să țină seama de acest aspect la punerea în aplicare a prezentei directive.

Articolul 2

Definiții

- (1) În sensul prezentei directive:
1. „întreprindere de asigurare” înseamnă o întreprindere de asigurare **astfel cum este definită la articolul 13 alineatul (1) din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului** ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II), (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).

Miercuri, 26 februarie 2014

2. „întreprindere de reasigurare” înseamnă o întreprindere **de reasigurare astfel cum este definită la articolul 13 alineatul (4) din Directiva 2009/138/CE**;
3. „intermediere de asigurări” înseamnă orice activitate care constă în consultanță sau propunerea unor contracte de asigurare sau în desfășurarea altor acțiuni pregătitoare în vederea finalizării unor astfel de contracte, în încheierea unor astfel de contracte sau în asistență la gestionarea sau derularea unor astfel de contracte. **Activitățile de consultanță, propunere sau încheiere a unor contracte de asigurare** sunt considerate ■ intermediere de asigurări și în cazul în care sunt realizate de **un angajat al unei întreprinderi** de asigurare **aflat în contact direct cu un client**, fără intervenția unui intermediar de asigurări.

Este considerată intermediere de asigurări furnizarea de informații privind unul sau mai multe contracte de asigurare în conformitate cu criteriile selectate de clienți pe un site web sau alte mijloace de comunicare și furnizarea unui clasament al produselor de asigurare, inclusiv comparații de preț și de produse, sau o reducere la o primă, în cazul în care clientul are posibilitatea de a încheia în mod direct un contract de asigurare la finalizarea procesului prin utilizarea unui site web sau a altor mijloace de comunicare.

Niciuna dintre următoarele activități nu este considerată intermediere de asigurări în sensul prezentei directive:

- (a) furnizarea ocazională de informații unui client în contextul unei alte activități profesionale, dacă furnizorul nu trece ulterior la acordarea de asistență unui client în vederea încheierii sau derulării unui contract de asigurare;
 - (b) simpla furnizare de date și informații despre potențiali titulari de polițe unor intermediari de asigurări sau unor întreprinderi de asigurare, nici simpla furnizare de informații despre produse de asigurare, un intermediar de asigurări sau o întreprindere de asigurare unor potențiali titulari de polițe de asigurare.
4. „produs **cu componentă investițională bazat pe asigurare**” înseamnă un **produs** de asigurare **care oferă o valoare de scadență sau de răscumpărare, aceasta fiind expusă, parțial sau integral, direct sau indirect, fluctuațiilor pieței, cu excepția**:
 - (a) **produselor de asigurare generală, astfel cum sunt enumerate în anexa I la Directiva 2009/138/CE (Clase de asigurare generală)**;
 - (b) **contractelor de asigurare de viață la care beneficiile menționate în contract sunt plătibile numai după deces sau în caz de incapacitate rezultată în urma unei vătămări, boli sau dizabilități**;
 - (c) **produselor de pensii, recunoscute, conform legislației naționale, ca având drept scop principal furnizarea unui venit investitorului în momentul pensionării și care îi conferă acestuia dreptul la anumite prestații**;
 - (d) **sistemelor de pensii ocupaționale recunoscute oficial și care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2003/41/CE sau al Directivei 2009/138/CE**;
 - (e) **produselor de pensii individuale în cazul cărora legea națională prevede o contribuție financiară din partea angajatorului, iar angajatorul sau angajatul nu poate alege produsul de pensii sau furnizorul**;
 5. „intermediar de asigurări” înseamnă orice persoană fizică sau juridică, alta decât o întreprindere de asigurare **și alta decât un angajat al acesteia**, ce inițiază sau desfășoară, în schimbul unei remunerații, activități de intermediere de asigurări;
 6. „intermediere de reasigurări” înseamnă orice activitate care constă în consultanță sau propunerea unor contracte de **asigurare sau reasigurare** sau în desfășurarea altor acțiuni pregătitoare în vederea finalizării unor astfel de contracte, în încheierea unor astfel de contracte sau în asistență la gestionarea sau derularea unor astfel de contracte, în special în caz de solicitare de daune, **inclusiv** în cazul în care sunt realizate de o întreprindere de reasigurare fără intervenția unui intermediar de reasigurări.

Niciuna dintre următoarele activități nu este considerată intermediere de reasigurări în sensul prezentei directive:

- (a) furnizarea ocazională de informații în contextul unei alte activități profesionale, cu condiția ca scopul activității respective să nu fie acordarea de asistență unui client în vederea încheierii sau derulării unui contract de reasigurare;

Miercuri, 26 februarie 2014

(aa) **gestionarea solicitărilor unei societăți de reasigurări cu titlu profesional și compensarea pierderilor și expertiza de evaluare a solicitărilor de compensare;**

(b) simpla furnizare de date și informații despre potențiali titulari de polițe unor intermediari de reasigurări sau unor întreprinderi de reasigurare, nici simpla furnizare de informații despre produse de reasigurare, un intermediar de reasigurări sau o întreprindere de reasigurare unor potențiali titulari de polițe;

7. „intermediar de reasigurări” înseamnă orice persoană fizică sau juridică, alta decât o întreprindere de reasigurare **sau angajații săi**, ce inițiază sau desfășoară, în schimbul unei remunerații, activități de intermediere de reasigurări;

8. „intermediar de asigurări legat” înseamnă orice persoană care desfășoară activități de intermediere de asigurări pentru o întreprindere de asigurare sau un intermediar de asigurări și în numele acesteia/acestui, **sau pentru mai multe întreprinderi/intermediari, dacă produsele de asigurare nu sunt în concurență și cu condiția să nu perceapă nici primele, nici sumele destinate clienților;** și care acționează sub răspunderea totală a acelor întreprinderi de asigurare sau intermediari de asigurări, cu condiția ca intermediarii de asigurări sub răspunderea cărora acționează persoana respectivă să nu acționeze ei înșiși sub răspunderea unei alte întreprinderi de asigurare sau a unui alt intermediar de asigurări;

Orice persoană care desfășoară activități de intermediere de asigurări pe lângă activitatea sa profesională principală este, de asemenea, considerată un intermediar de asigurări legat care acționează sub răspunderea uneia sau mai multor întreprinderi de asigurare pentru produsele fiecărei întreprinderi, în cazul în care asigurarea este complementară bunurilor sau serviciilor furnizate în cadrul acelei activități profesionale principale;

9. „consultanță” înseamnă furnizarea unei recomandări **personalizate** pentru un client, fie la cererea sa, fie la inițiativa întreprinderii de asigurare sau a intermediarului de asigurări;

10. „comision contingent” înseamnă o remunerație sub formă de comision **bazată** pe atingerea țintelor **sau a pragurilor** convenite **în prealabil** în materie de **volum al contractelor** aduse de intermediar respectivului asigurător;

11. „riscuri mari” **înseamnă riscuri mari astfel cum sunt** definite la articolul **13 punctul 27** din Directiva **2009/138/CE**;

12. „stat membru de origine” înseamnă:

(a) în cazul în care intermediarul este o persoană fizică, statul membru în care acesta are domiciliul;

(b) statul membru în care se află sediul său social în cazul în care intermediarul este o persoană juridică, sau statul membru în care se află sediul său central, în cazul în care în conformitate cu dreptul său intern acesta nu are sediu social;

13. „stat membru gazdă” înseamnă statul membru în care un intermediar de asigurări sau de reasigurări are o reprezentanță permanentă sau este stabilit permanent sau în care prestează servicii și care nu este statul său de origine;

14. „suport durabil” înseamnă suportul durabil definit la articolul 2 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾;

■

16. „legături strânse” înseamnă o situație de genul celei menționate la articolul **13 punctul 7** din Directiva **2009/138/CE**;

17. „loc principal de desfășurare a activității” înseamnă locul de unde este gestionată activitatea principală;

⁽¹⁾ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

Miercuri, 26 februarie 2014

18. „remunerație” înseamnă orice comision, onorariu, taxă sau alt tip de plată, inclusiv beneficiile economice **sau prestațiile în natură** de orice natură **și orice alte stimulente**, oferite sau date în legătură cu activitățile de intermediere de asigurări.
19. „**practică de legare**” înseamnă **oferirea sau vânzarea unui produs de asigurare în cadrul unui pachet împreună cu alte produse sau servicii auxiliare distincte, produsul de asigurare nefiind pus la dispoziția consumatorului în mod separat;**
20. „**practică de grupare**” înseamnă **oferirea sau vânzarea unui produs de asigurare în cadrul unui pachet, împreună cu alte produse sau servicii auxiliare distincte, atunci când produsul de asigurare este pus la dispoziția consumatorului și separat, însă nu neapărat cu aceleași clauze sau în aceleași condiții ca cele oferite la pachet, alături de alte servicii auxiliare;**

(20a) „**produs**” înseamnă un contract de asigurare care acoperă un risc sau mai multe;

20b. „**retail**” înseamnă neprofesionist.

(2) **Pentru a garanta că se aplică același nivel de protecție și posibilitatea consumatorului de a beneficia de standarde comparabile, este esențial ca prezenta directivă să promoveze un mediu concurențial echitabil și o concurență în termeni egali între beneficiari, indiferent dacă sunt legați de o întreprindere de asigurări sau nu. La implementarea prezentei directive, statele membre țin cont de importanța promovării unor condiții de concurență echitabile și a unei concurențe în termeni de egalitate.**

CAPITOLUL II CERINȚE DE ÎNREGISTRARE

Articolul 3

Înregistrare

(1) Cu excepția situațiilor prevăzute la articolul 4, intermediarii de asigurări și de reasigurări sunt înregistrați la autoritatea competentă din statul membru de origine, **astfel cum este menționat la articolul 10 alineatul (2)**. Întreprinderile de asigurare **și reasigurare** înregistrate în statele membre în temeiul Directivei 73/239/CEE a Consiliului ⁽¹⁾, al Directivei 2002/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ și al Directivei 2005/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ și angajații acestora nu au obligația de a se înregistra din nou în temeiul prezentei directive.

Fără a aduce atingere primului paragraf, statele membre pot prevedea posibilitatea ca întreprinderile de asigurare și de reasigurare, precum și alte organisme, să coopereze cu autoritățile competente pentru înregistrarea intermediarilor de asigurări și de reasigurări și pentru aplicarea cerințelor din articolul 8 acestor intermediari. În special, în cazul intermediarilor de asigurări legați între ei, aceștia pot fi înregistrați de către o întreprindere de asigurare, de către o asociație de întreprinderi de asigurare sau de către un intermediar de asigurări sau de reasigurări sub controlul unei autorități competente.

Statele membre pot să prevadă că, în cazul în care un intermediar de asigurări sau de reasigurări acționează sub răspunderea unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare înregistrate ori a unui intermediar de asigurări, **intermediarul de asigurări nu are obligația de a-i furniza autorității competente informațiile prevăzute la articolul (3) alineatul (7) literele (a) și (b) și entitatea de asigurare responsabilă se asigură că intermediarul de asigurări respectă condițiile de înregistrare și alte dispoziții** prevăzute în prezenta directivă. Statele membre pot dispune, de asemenea, ca persoana sau entitatea care își asumă responsabilitatea pentru intermediar să fie obligată să înregistreze acel intermediar.

⁽¹⁾ Prima Directivă 73/239/CEE a Consiliului din 24 iulie 1973 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind inițierea și exercitarea activității de asigurare generală directă (JO L 228, 16.8.1973, p. 3).

⁽²⁾ Directiva 2002/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 noiembrie 2002 privind asigurarea de viață (JO L 345, 19.12.2002, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 2005/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 noiembrie 2005 privind reasigurarea și de modificare a Directivelor 73/239/CEE și 92/49/CEE ale Consiliului, precum și a Directivelor 98/78/CE și 2002/83/CE (JO L 323, 9.12.2005, p. 1).

Miercuri, 26 februarie 2014

Statele membre nu sunt obligate să aplice cerința prevăzută la primul și al doilea paragraf tuturor persoanelor fizice care lucrează într-o întreprindere de asigurare sau de reasigurare ori pentru un intermediar de asigurări sau de reasigurări înregistrat și care desfășoară activități de intermediere de asigurări sau de reasigurări.

Statele membre asigură înregistrarea persoanelor juridice și specifică de asemenea în registru numele persoanelor fizice din conducere care răspund de activitatea de intermediere.

(2) Statele membre pot institui mai multe registre pentru intermediarii de asigurări și de reasigurări, cu condiția să definească criteriile potrivit cărora se face înregistrarea intermediarilor.

Statele membre stabilesc un sistem de înregistrare online constând într-un singur formular de înregistrare disponibil pe un site web, care să fie ușor accesibil pentru intermediarii și întreprinderile de asigurări și care să poată fi completat direct online.

(3) Statele membre veghează la crearea unui punct unic de informare, care să permită un acces ușor și rapid la informațiile provenind de la aceste diverse registre care sunt create electronic și care sunt actualizate în permanență. Punctul de informare oferă de asemenea elementele de identificare ale autorităților competente din fiecare stat membru, prevăzute la alineatul (1) primul paragraf. Registrul indică în plus țara sau țările în care intermediarul își desfășoară activitatea în conformitate cu reglementările privind libertatea de stabilire sau libertatea de a presta servicii.

(4) AEAPO elaborează, publică pe site-ul său și actualizează permanent un registru electronic unic care conține intermediarii de asigurări și de reasigurări înregistrați care și-au notificat intenția de a desfășura activități transfrontaliere, în conformitate cu capitolul IV. Statele membre trebuie să furnizeze AEAPO informațiile relevante cu promptitudine pentru a-i permite să facă acest lucru. Acest registru trebuie să conțină un link către autoritatea competentă relevantă din fiecare stat membru. Registrul trebuie să conțină linkuri către site-urile web ale fiecărei autorități competente din statele membre și să poată fi accesat de pe aceste site-uri. **AEAPO are dreptul să acceseze datele stocate acolo. AEAPO și autoritățile competente au dreptul să modifice datele stocate. Persoanele vizate ale căror date cu caracter personal pot să fie stocate și să facă obiectul unui schimb au dreptul la acces și la informații adecvate.**

AEAPO creează un site internet care să conțină linkuri către fiecare punct unic de informare stabilit de statele membre în temeiul articolului 3 alineatul (3).

Statele membre veghează ca înregistrarea intermediarilor de asigurări – inclusiv a intermediarilor legați – și a intermediarilor de reasigurări să se facă sub rezerva îndeplinirii cerințelor profesionale prevăzute la articolul 8.

Statele membre veghează de asemenea ca intermediarii de asigurări – inclusiv intermediarii legați – și intermediarii de reasigurări care încetează să mai îndeplinească aceste cerințe să fie radiați **imediat** din registru. Validitatea înregistrării este revizuită periodic de autoritatea competentă. În cazul în care este necesar, statul membru de origine informează statul membru gazdă în legătură cu o astfel de radieră.

(5) Statele membre se asigură că autoritățile competente nu înregistrează un intermediar de asigurări sau de reasigurări decât dacă acesta întrunește cerințele prevăzute la articolul 8 **sau dacă un alt intermediar sau o altă întreprindere își va asuma responsabilitatea pentru a asigura că intermediarul îndeplinește aceste cerințe în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) paragraful 3.**

(5a) Intermediarii de asigurări și reasigurări înregistrați sunt autorizați să inițieze și să desfășoare activitatea de intermediere de asigurări și reasigurări în cadrul Uniunii în baza libertății de stabilire și a libertății de a presta servicii.

Un intermediar de asigurări își desfășoară activitatea în temeiul libertății de a presta servicii dacă acesta intenționează să încheie cu un deținător de poliță de asigurare, care își are domiciliul într-un stat membru diferit de statul membru în care este stabilit intermediarul de asigurări, un contract de asigurare care acoperă un risc existent într-un stat membru diferit de statul membru în care este stabilit intermediarul de asigurări.

Autoritățile competente pot elibera intermediarilor de asigurări și de reasigurări un document care să permită oricărei părți interesate să verifice, prin consultarea oricăruia dintre registrele prevăzute la alineatul (2) dacă aceștia sunt înregistrați legal.

Miercuri, 26 februarie 2014

Documentul trebuie să conțină cel puțin informațiile specificate la articolul 16 litera (a) **punctele (i) și (iii)** și litera (b) **punctele (i) și (iii)** și, în cazul unei persoane juridice, numele persoanei (persoanelor) fizice prevăzute la alineatul (1) al patrulea paragraf de la prezentul articol.

Statul membru cere ca documentul să fie returnat autorității competente care l-a eliberat în momentul în care intermediarul de asigurări sau de reasigurări respectiv încetează să mai fie înregistrat.

(6) Statele membre adoptă dispozițiile necesare pentru ca cererile de includere în registru ale intermediarilor să fie tratate în termen de două luni de la data depunerii unei cereri complete, iar solicitantul să fie informat în cel mai scurt timp în privința deciziei.

Statele membre se asigură că autoritățile competente dispun de măsuri adecvate care să le permită să monitorizeze dacă intermediarii de asigurări și de reasigurări continuă să îndeplinească în orice moment cerințele de înregistrare conform prezentei directive.

(7) Statele membre se asigură că autoritățile lor competente solicită, **drept condiție de înregistrare, dovezi cu privire la următoarele elemente de la intermediarii de asigurări și de reasigurări, alții decât intermediarii de asigurări legați și intermediarii pentru care o altă entitate de asigurare își asumă răspunderea de a asigura că intermediarul respectă aceste cerințe în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) al treilea paragraf.**

- (a) să furnizeze autorităților competente informații privind identitatea acționarilor sau a membrilor, indiferent dacă sunt persoane fizice sau juridice, care dețin o participație de peste 10 % și valoarea respectivelor participații;
- (b) să furnizeze autorităților competente informații privind identitatea persoanelor care au legături strânse cu intermediarul de asigurări sau de reasigurări;
- (c) să demonstreze în mod satisfăcător că participațiile sau legăturile strânse nu împiedică exercitarea eficientă a funcțiilor de supraveghere ale autorității competente.

Statele membre se asigură că autoritățile lor competente solicită intermediarilor de asigurări și reasigurări cărora li se aplică articolul 3 alineatul (7) să le informeze, fără întârziere nejustificată, atunci când informațiile prevăzute la articolul 3 alineatul (7) literele (a) și (b) se modifică.

(8) Statele membre se asigură că autoritățile competente refuză înregistrarea în cazul în care exercitarea efectivă a funcțiilor lor de supraveghere este împiedicată de acte cu putere de lege sau acte administrative ale unei țări terțe aplicabile uneia sau mai multor persoane fizice sau juridice cu care intermediarul de asigurări sau de reasigurări are legături strânse ori de anumite dificultăți legate de aplicarea respectivelor acte cu putere de lege și acte administrative.

(8a) Statele membre pot prevedea ca persoanele care au exercitat activitatea de intermediere înainte de 1 ianuarie 2014, care au fost înregistrate și care au avut nivelul de formare și experiența cerute în prezenta directivă să fie în mod automat înscrise în registrul care urmează să fie creat, de îndată ce sunt îndeplinite cerințele prevăzute la articolul 4 alineatele (3) și (4).

CAPITOLUL III

PROCEDURA DE ÎNREGISTRARE SIMPLIFICATĂ – DECLARAREA ACTIVITĂȚILOR

Articolul 4

Procedura de declarare pentru furnizarea de activități auxiliare de intermediere de asigurări; gestionarea, cu titlu profesional, a solicitărilor de daune și serviciile de evaluare a daunelor

(1) Cerințele de înregistrare prevăzute la articolul 3 nu se aplică unui intermediar de asigurări care desfășoară activități de intermediere de asigurări doar auxiliar, cu condiția ca activitățile sale să îndeplinească integral următoarele condiții:

- (a) activitatea profesională principală a intermediarului de asigurări nu este intermedierea de asigurări;
- (b) intermediarul de asigurări intermediază numai anumite produse de asigurare care sunt complementare unui produs sau unui serviciu și pe care le identifică în mod explicit în declarație;
- (c) produsele de asigurare în cauză nu cuprind asigurări de viață și nu acoperă riscurile de responsabilitate civilă, cu excepția cazului în care această acoperire este **complementară produsului sau serviciului pe care intermediarul îl oferă ca parte a activității sale profesionale principale;**

Miercuri, 26 februarie 2014

(ca) intermediarul își desfășoară activitatea sub responsabilitatea unui intermediar înregistrat.

■

(3) Orice intermediar de asigurări care face obiectul dispozițiilor de la prezentul articol alineatele (1) și (2) depune la autoritatea competentă din statul membru de origine o declarație prin care informează autoritatea competentă în legătură cu identitatea, adresa și activitățile sale profesionale.

(4) Intermediarii care fac obiectul dispozițiilor de la prezentul articol alineatele (1) și (2) fac obiectul dispozițiilor din capitolele I, III, IV, V, VIII, IX și de la articolele 15 și 16 din prezenta directivă.

(4a) Statele membre pot aplica cerințele de înregistrare menționate la articolul 3 pentru intermediarii de asigurări în sensul articolului 4, dacă consideră că acest lucru este necesar în interesul protecției consumatorilor.

CAPITOLUL IV

LIBERTATEA DE A PRESTA SERVICII ȘI LIBERTATEA DE STABILIRE

Articolul 5

Exercitarea libertății de a presta servicii

(1) Orice intermediar de asigurări sau reasigurări care intenționează să exercite pentru prima dată o activitate pe teritoriul unui alt stat membru, în baza libertății de a presta servicii, comunică următoarele informații autorității competente din statul său membru de origine.

- (a) numele, adresa și numărul de înregistrare al intermediarului;
- (b) statul sau statele membre în care intermediarul intenționează să își desfășoare activitatea;
- (c) categoria intermediarului și, dacă este cazul, numele oricărei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare reprezentate;
- (d) categoriile relevante de asigurare, dacă este cazul;
- (e) acte doveditoare ale cunoștințelor și abilităților profesionale.

(2) În termen de o lună de la primirea informațiilor menționate la alineatul (1), autoritatea competentă din statul membru de origine le transmite autorității competente din statul membru gazdă, care trebuie să confirme primirea lor fără întârziere. Statul membru de origine informează în scris intermediarul de asigurări sau reasigurări că informațiile au fost primite de către statul membru gazdă și că întreprinderea de asigurare sau de reasigurare își poate începe activitatea în statul membru gazdă.

La primirea informațiilor menționate la alineatul (1), statul membru gazdă acceptă experiența anterioară în activitatea de intermediere de asigurări sau de reasigurări, demonstrată pe baza documentelor de înregistrare sau declarație în statul membru de origine, drept dovadă a cunoștințelor și abilităților solicitate.

(3) Dovada înregistrării sau a declarării prealabile se face pe baza documentelor de înregistrare eliberate sau a declarației primite de către autoritatea sau organismul competent din statul membru de origine al solicitantului, pe care acesta din urmă trebuie să le prezinte statului membru gazdă, în sprijinul cererii depuse.

(4) În caz de modificare a oricăreia dintre informațiile comunicate în conformitate cu alineatul (1), intermediarul de asigurări sau de reasigurări anunță în scris autoritatea competentă din statul membru de origine, cu cel puțin o lună înainte de implementarea modificării respective. Autoritatea competentă din statul membru gazdă va fi, de asemenea, informată cu privire la această modificare de către autoritatea competentă din statul membru de origine de îndată ce este posibil și în termen de cel mult o lună de la data primirii informațiilor de către autoritatea competentă din statul membru de origine.

Miercuri, 26 februarie 2014

(4a) Un intermediar de asigurări sau de reasigurări înregistrat desfășoară o activitate de intermediere de asigurări în regimul „libertății de prestare de servicii” atunci când:

- (a) realizează activități de intermediere de asigurări sau reasigurări cu sau în favoarea unui titular de poliță care își are reședința sau este stabilit într-un alt stat membru decât statul membru de origine al intermediarului;**
- (b) orice risc ce trebuie asigurat este localizat într-un alt stat membru decât statul membru de origine al intermediarului;**
- (c) este în conformitate cu alineatele (1) și (4).**

Articolul 6

Exercitarea libertății de stabilire

(1) Statele membre solicită ca orice intermediar de asigurări sau de reasigurări care intenționează să își exercite libertatea de stabilire pentru a înființa o sucursală pe teritoriul unui alt stat membru să informeze în prealabil autoritatea competentă din statul său membru de origine și să îi comunice acesteia informațiile următoare:

- (a) numele, adresa și numărul de înregistrare (dacă este cazul) al intermediarului;
- (b) statul membru pe teritoriul căruia intenționează să înființeze o sucursală sau o reprezentanță permanentă;
- (c) categoria intermediarului și, dacă este cazul, numele oricărei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare reprezentate;
- (d) categoriile relevante de asigurare, dacă este cazul;
- (e) un program de activitate care să specifice activitățile de intermediere de asigurări sau de reasigurări care urmează a fi desfășurate și structura organizațională a unității, indicând, de asemenea, identitatea agenților, în cazul în care intermediarul are intenția de a-i utiliza;
- (f) adresa în statul membru gazdă de la care pot fi obținute documentele;
- (g) numele tuturor persoanelor responsabile cu conducerea unității sau a reprezentanței permanente.

(1a) Un intermediar de asigurări funcționează în temeiul libertății de stabilire dacă acesta realizează activități într-un stat membru gazdă pentru o perioadă nedeterminată printr-o prezență permanentă în statul membru respectiv.

(2) Cu excepția cazului în care autoritatea competentă din statul membru de origine are motive să considere că structura organizațională sau situația financiară a intermediarului de asigurări sau de reasigurări este necorespunzătoare, ținând seama de activitățile de intermediere avute în vedere, aceasta transmite autorității competente din statul membru gazdă informațiile menționate la alineatul (1) în termen de o lună de la primirea lor, iar cea din urmă trebuie să confirme primirea informațiilor fără întârziere. Statul membru de origine informează în scris intermediarul de asigurări sau reasigurări că informațiile au fost primite de către statul membru gazdă și că întreprinderea de asigurare sau de reasigurare își poate începe activitatea în statul membru gazdă.

(3) În cazul în care autoritatea competentă din statul membru de origine refuză să comunice informațiile autorității competente din statul membru gazdă, aceasta își motivează refuzul față de intermediarul de asigurări sau de reasigurări în termen de o lună de la primirea tuturor informațiilor menționate la alineatul (1).

(4) În caz de modificare a oricăreia dintre informațiile comunicate în conformitate cu alineatul (1), intermediarul de asigurări sau de reasigurări anunță în scris autoritatea competentă din statul membru de origine, cu cel puțin o lună înainte de implementarea modificării respective. Autoritatea competentă din statul membru gazdă va fi, de asemenea, informată cu privire la această modificare de către autoritatea competentă din statul membru de origine de îndată ce este posibil și în termen de cel mult o lună de la data primirii informațiilor de către autoritatea competentă din statul membru de origine.

Articolul 7

Împărțirea competențelor între statul membru de origine și statul membru gazdă

(1) În cazul în care locul principal de desfășurare a activității unui intermediar de asigurări este situat în alt stat membru, atunci autoritatea competentă din acel stat membru poate conveni cu autoritatea competentă din statul membru de origine să acționeze ca și cum ar fi autoritatea competentă din statul membru de origine cu privire la obligațiile prevăzute în capitolele VI, VII și VIII din prezenta directivă. În eventualitatea unui astfel de acord, autoritatea competentă din statul membru de origine notifică intermediarul de asigurări și AEAO fără întârziere.

Miercuri, 26 februarie 2014

(2) Autoritatea competentă din statul membru gazdă își asumă responsabilitatea de a garanta că serviciile furnizate de sucursală pe teritoriul său respectă obligațiile prevăzute în capitolele VI și VII și în măsurile adoptate în temeiul lor.

Autoritatea competentă din statul membru gazdă are dreptul de a examina modalitățile de stabilire a sucursalei și de a solicita acele modificări care sunt strict necesare pentru a-i permite autorității competente să impună respectarea obligațiilor prevăzute în capitolul VI și în capitolul VII și a măsurilor adoptate în temeiul lor în ceea ce privește serviciile sau activitățile oferite de sucursala stabilită pe teritoriul său.

(3) În cazul în care statul membru gazdă are motive să concluzioneze că un intermediar de asigurări sau de reasigurări care acționează pe teritoriul său în temeiul libertății de a presta servicii sau prin intermediul unei sucursale a încălcat o obligație prevăzută în prezenta directivă, acesta transmite constatările autorității competente din statul membru de origine, care ia măsurile adecvate. În cazurile în care, în pofida măsurilor luate de autoritatea competentă din statul membru de origine, un intermediar de asigurări sau de reasigurări continuă să acționeze într-un mod care prejudiciază evident interesele consumatorilor din statul membru gazdă sau buna funcționare a piețelor de asigurări și de reasigurări, intermediarul de asigurări sau de reasigurări trebuie să fie supus următoarelor măsuri:

- (a) autoritatea competentă din statul membru gazdă, după informarea autorității competente din statul membru de origine, ia toate măsurile adecvate necesare pentru a proteja consumatorii și buna funcționare a piețelor de asigurări și de reasigurări, inclusiv interzicând intermediarului de asigurări sau de reasigurări în cauză să inițieze noi tranzacții pe teritoriul său; autoritatea competentă din statul membru gazdă informează Comisia cu privire la astfel de măsuri în cel mai scurt timp;
- (b) autoritatea competentă din statul membru gazdă poate sesiza AEAPO și îi poate solicita asistență în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010; în acest caz, AEAPO poate acționa în conformitate cu atribuțiile care i-au fost conferite prin respectivul articol în cazul unui dezacord între autoritatea competentă din statul membru gazdă și autoritatea competentă din statul membru de origine.

(4) Dacă autoritățile competente din statul membru gazdă constată că un intermediar de asigurări sau de reasigurări care are o reprezentanță pe teritoriul său încalcă actele cu putere de lege și normele administrative adoptate de acel stat membru în temeiul dispozițiilor din prezenta directivă și care conferă competențe autorităților competente din statul membru gazdă, autoritățile respective solicită intermediarului de asigurări sau de reasigurări să pună capăt acestei situații.

În cazurile în care, în pofida măsurilor luate de autoritatea competentă din statul membru gazdă, un intermediar de asigurări sau de reasigurări continuă să acționeze într-un mod care prejudiciază evident interesele consumatorilor din statul membru gazdă sau buna funcționare a piețelor de asigurări și de reasigurări, intermediarul de asigurări sau de reasigurări trebuie să fie supus următoarelor măsuri:

- (a) autoritatea competentă din statul membru gazdă, după informarea autorității competente din statul membru de origine, ia toate măsurile adecvate necesare pentru a proteja consumatorii și buna funcționare a piețelor, inclusiv interzicând intermediarului de asigurări sau de reasigurări în cauză să inițieze noi tranzacții pe teritoriul său; autoritatea competentă din statul membru gazdă informează Comisia cu privire la astfel de măsuri în cel mai scurt timp;
- (b) autoritatea competentă din statul membru gazdă poate sesiza AEAPO și îi poate solicita asistență în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010; în acest caz, AEAPO poate acționa în conformitate cu atribuțiile care i-au fost conferite prin respectivul articol în cazul unui dezacord între autoritatea competentă din statul membru gazdă și autoritatea competentă din statul membru de origine.

CAPITOLUL V

ALTE CERINȚE ORGANIZATORICE

Articolul 8

Cerințe profesionale și organizatorice

(1) Intermediarii de asigurări și de reasigurări, precum și personalul întreprinderilor de asigurare care desfășoară activități de intermediare de asigurări trebuie să aibă cunoștințele și abilitățile corespunzătoare, astfel cum sunt acestea stabilite de statul membru de origine al intermediarului sau al întreprinderii, pentru a-și îndeplini sarcinile și îndatoririle în mod adecvat .

Miercuri, 26 februarie 2014

Statele membre se asigură că ▯ personalul **intermediarilor de asigurări și de reasigurări** și al întreprinderilor de asigurare **care desfășoară activități de intermediere de asigurări ca activitate profesională principală** își actualizează **periodic** cunoștințele și abilitățile **corespunzătoare activității pe care o desfășoară și pieței relevante**.

Pentru a garanta respectarea acestor dispoziții, trebuie îndeplinite condițiile vizând o dezvoltare profesională continuă și o formare suficientă și adecvată oferită personalului de cel puțin 200 de ore pe o perioadă de cinci ani, sau un număr proporțional de ore în cazul în care nu reprezintă activitatea lor principală. Statele membre publică, de asemenea, criteriile stabilite pentru ca personalul să îndeplinească cerințele privind competențele. Aceste criterii includ o listă de calificări recunoscute de statele membre.

În acest sens, statele membre instituie mecanisme de control, de evaluare și de certificare a cunoștințelor și a abilităților prin intermediul organismelor independente.

Statele membre **adaptează** condițiile cerute în materie de cunoștințe și abilități în funcție de activitatea specifică de intermediere de asigurări sau de reasigurări și de produsele intermediare, în special în cazul în care activitatea profesională principală a intermediarului este alta decât intermedierea de asigurări. ▯ Statele membre pot prevedea că, în cazurile menționate în al doilea paragraf din articolul 3 alineatul (1) **și în cazul personalului întreprinderilor de asigurare care desfășoară activități de intermediere de asigurări**, întreprinderea de asigurări sau intermediarul verifică dacă cunoștințele și abilitățile intermediarilor sunt în conformitate cu obligațiile prevăzute în primul paragraf din acest alineat și, dacă este necesar, oferă acestor intermediari formarea necesară, care să corespundă cerințelor legate de produsele pe care aceștia le vând.

Statele membre nu sunt obligate să aplice cerința prevăzută la primul paragraf din prezentul alineat tuturor persoanelor fizice care lucrează într-o întreprindere de asigurare sau pentru un intermediar de asigurări sau de reasigurări și care desfășoară activități de intermediere de asigurări sau de reasigurări. Statele membre veghează ca o proporție rezonabilă din persoanele aflate în structura de conducere a unor astfel de întreprinderi, care răspund de intermediere în materie de produse de asigurare și de reasigurare, precum și toate celelalte persoane direct implicate în intermedierea de asigurări și de reasigurări, să demonstreze cunoștințele și abilitățile necesare pentru îndeplinirea îndatoririlor lor.

(2) Intermediarii de asigurări și de reasigurări, precum și personalul întreprinderilor de asigurare care desfășoară activități de intermediere de asigurări trebuie să se bucure de o bună reputație. Ca un minim necesar, **cei implicați în mod direct în comercializarea sau vânzarea produsului** nu au cazier judiciar sau un alt document național echivalent pentru infracțiuni grave care au adus atingere proprietății sau pentru alte infracțiuni în domeniul financiar ▯ .

Statele membre pot permite, în conformitate cu dispozițiile celui de-al doilea paragraf din articolul 3 alineatul (1), ca întreprinderile de asigurare să verifice bunul renume al intermediarilor de asigurări.

Statele membre nu sunt obligate să aplice cerința prevăzută la primul paragraf din prezentul alineat tuturor persoanelor fizice care lucrează într-o întreprindere de asigurare sau pentru un intermediar de asigurări sau de reasigurări și care desfășoară activitatea de intermediere de asigurări și de reasigurări. Statele membre veghează ca structurile de conducere ale unor astfel de întreprinderi și orice membru al personalului direct implicat în intermedierea de asigurări și de reasigurări să îndeplinească această cerință.

(3) Intermediarii de asigurări și de reasigurări vor deține o asigurare de răspundere civilă profesională care să acopere întreg teritoriul Uniunii sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională, în valoare de cel puțin **1 250 000 EUR** pentru fiecare solicitare de daune și în valoare globală de **1 850 000 EUR** pe an pentru totalitatea solicitărilor de daune, cu excepția cazului în care o astfel de asigurare sau garanție comparabilă le este pusă la dispoziție de o întreprindere de asigurare sau de reasigurare sau de altă întreprindere în numele căreia intermediarul de asigurări sau de reasigurări acționează sau este împuternicit să acționeze sau dacă întreprinderea respectivă și-a asumat întreaga răspundere pentru acțiunile intermediarului.

(4) Statele membre adoptă toate măsurile necesare pentru a proteja clienții în cazul incapacității intermediarului de asigurări de a transfera prima întreprinderii de asigurare sau de a transfera suma aferentă despăgubirii sau de a returna prima asiguratului.

Miercuri, 26 februarie 2014

Astfel de măsuri îmbracă una sau mai multe din următoarele forme:

- (a) dispoziții legale sau contractuale în conformitate cu care banii pe care clientul i-a plătit intermediarului sunt considerați a fi fost transferați întreprinderii, în vreme ce banii pe care întreprinderea de asigurări i-a plătit intermediarului nu sunt considerați a fi fost transferați clientului decât în momentul primirii lor efective de către acesta din urmă;
 - (b) cerința ca intermediarii de asigurări să aibă o capacitate financiară care în permanență să fie la nivelul de 4 % din suma primelor anuale încasate, cu condiția ca această sumă să fie de minimum **18 750** EUR;
 - (c) cerința ca banii clienților să fie transferați prin conturi client strict separate și ca aceste conturi să nu fie utilizate pentru a face plăți către alți creditori în caz de faliment;
 - (d) cerința constituirii unui fond de garanție.
- (5) Exercitarea activităților de intermediere de asigurări și de reasigurări impune ca cerințele profesionale prevăzute în prezentul articol să fie îndeplinite în permanență.
- (6) Statele membre pot adopta cerințe mai stricte decât cele prevăzute de prezentul articol sau pot prevedea cerințe suplimentare pentru intermediarii de asigurări și de reasigurări înregistrați pe teritoriul lor.
- (7) AEAPO revizuieste periodic sumele prevăzute la alineatele (3) și (4) pentru a ține seama de evoluția indicelui european al prețurilor de consum publicat de Eurostat. Prima revizuire are loc la cinci ani după intrarea în vigoare a prezentei directive, iar revizuirile ulterioare au loc din cinci în cinci ani.

AEAPO elaborează proiecte de standarde de reglementare care adaptează valoarea de bază în euro menționată la alineatele (3) și (4) în funcție de procentul de variație al indicelui respectiv pentru perioada cuprinsă între intrarea în vigoare a prezentei directive și data primei revizuii sau între data ultimei revizuii și data noii revizuii, rotunjită până la cel mai apropiat număr întreg.

AEAPO înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare în termen de cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, iar revizuirile succesive la fiecare cinci ani de la data revizuirii anterioare.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

(8) *Statele membre* specifică:

- (a) noțiunea de cunoștințe și abilități adecvate ale intermediarului și ale angajaților întreprinderii de asigurare atunci când aceștia desfășoară activități de intermediere de asigurări cu clienții săi, astfel cum sunt menționate la alineatul (1) din prezentul articol;
- (b) criteriile adecvate de determinare, în speță, a nivelului calificărilor profesionale, experienței și competențelor necesare pentru desfășurarea activității de intermediere de asigurări;
- (c) măsurile pe care intermediarii de asigurări și angajații întreprinderilor de asigurare le pot lua în mod rezonabil pentru a-și actualiza cunoștințele și competențele prin dezvoltare profesională continuă pentru a menține un nivel adecvat de performanță.

(8a) În cazul în care statul membru gazdă înregistrează un intermediar de asigurări care a obținut calificări profesionale sau experiență în alt stat membru, acesta ține cont de calificările profesionale și de experiență, având în vedere Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, precum și nivelul calificărilor, astfel cum este definit conform Cadrului european al calificărilor introdus de Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, 30.9.2005, p. 22).

⁽²⁾ Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind stabilirea Cadrului european al calificărilor pentru învățarea de-a lungul vieții (JO C 111, 6.5.2008, p. 1).

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 9

Publicarea normelor privind interesul general

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura publicarea corespunzătoare de către autoritățile lor competente a dispozițiilor relevante din legislația națională care protejează interesul general, aplicabile în cazul desfășurării activității de intermediere de asigurări și de reasigurări pe teritoriile lor.
- (2) Un stat membru care propune să aplice și aplică dispoziții care reglementează activitatea intermediarilor de asigurări și vânzarea de produse de asigurare suplimentar față de cele prevăzute de prezenta directivă se asigură că povara administrativă care rezultă din respectivele dispoziții este proporțională pentru protecția consumatorilor. Statul membru continuă să monitorizeze dispozițiile respective, pentru a se asigura că acestea rămân proporționale.
- (3) AEAPO prezintă o fișă informativă standardizată pentru normele privind interesul general care să fie completată de autoritățile competente din fiecare stat membru. Aceasta include linkurile către site-urile web ale autorităților competente unde se publică informațiile referitoare la norme privind interesul general. Aceste informații sunt actualizate de către autoritățile competente naționale în mod regulat și AEAPO pune la dispoziție aceste informații pe site-ul său web în limbile engleză, franceză și germană, cu toate normele naționale privind interesul general clasificate în diferite domenii de drept relevante.
- (4) Statele membre stabilesc un punct de contact unic responsabil cu furnizarea de informații referitoare la normele privind interesul general în respectivul stat membru. Un astfel de punct de contact ar trebui să fie o autoritate competentă adecvată.
- (5) AEAPO examinează într-un raport și informează Comisia în legătură cu normele privind interesul general publicate de către statele membre, astfel cum este prevăzut la prezentul articol în contextul bunei funcționări a prezentei directive și a pieței interne până la data de ... [trei ani de la data intrării în vigoare a directivei].

Articolul 10

Autorități competente

- (1) Statele membre desemnează autoritățile competente împuternicite să asigure punerea în aplicare a prezentei directive. Acestea informează Comisia în acest sens, indicând orice repartizare a respectivelor atribuții.
- (2) Autoritățile prevăzute la alineatul (1) sunt fie autorități sau organisme publice recunoscute în dreptul intern sau autorități publice abilitate în mod expres în acest sens prin legislația internă. Aceste autorități nu sunt întreprinderi de asigurare sau de reasigurare **sau asociații printre membrii cărora se numără în mod direct sau indirect întreprinderi de asigurare și reasigurare sau intermediari de asigurări sau reasigurări.**
- (3) Autoritățile competente dețin toate puterile necesare pentru a-și îndeplini funcțiile. În cazul existenței mai multor autorități competente pe teritoriul său, statul membru respectiv veghează ca aceste autorități să colaboreze strâns, astfel încât să își îndeplinească eficient îndatoririle.

Articolul 11

Schimbul de informații între statele membre

- (1) Autoritățile competente din diferitele state membre colaborează pentru a asigura aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor prezentei directive.
- (2) Autoritățile competente realizează un schimb de informații cu privire la intermediarii de asigurări și de reasigurări, în cazul în care aceștia au făcut obiectul unei sancțiuni menționate în capitolul VIII, astfel de informații putând să determine radierea intermediarilor respectivi din registru. Autoritățile competente pot, de asemenea, să facă schimb de orice informații relevante la cererea uneia dintre ele.

Miercuri, 26 februarie 2014

(3) Toate persoanele care trebuie să primească sau să dezvăluie informații în legătură cu prezenta directivă sunt obligate să respecte secretul profesional, după cum prevede articolul 16 din Directiva 92/49/CEE a Consiliului ⁽¹⁾ și articolul 15 din Directiva 92/96/CEE a Consiliului ⁽²⁾.

Articolul 12

Contestații

Statele membre veghează la elaborarea unor proceduri care să permită clienților și altor părți interesate, în special asociații ale consumatorilor, să depună contestații împotriva intermediarilor și întreprinderilor de asigurări și de reasigurări. În toate cazurile, astfel de contestații trebuie să primească răspuns.

Articolul 13

Soluționarea extrajudiciară a litigiilor

(1) **În conformitate cu Directiva .../.../UE a Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ și cu Regulamentul .../.../UE al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾**, statele membre asigură elaborarea unor proceduri corespunzătoare, eficiente, imparțiale și independente de contestație și de atac pentru soluționarea extrajudiciară a litigiilor între intermediarii de asigurări și clienți, precum și între întreprinderile de asigurare și clienți recurgând la organele existente, după caz. Statele membre trebuie să se asigure, de asemenea, că toate întreprinderile de asigurare și intermediarii de asigurări participă la procedurile extrajudiciare de soluționare a litigiilor, în cazul în care **procedura duce la decizii care pot fi obligatorii pentru intermediar sau pentru întreprinderea de asigurare, după cum este cazul, și pentru client.**

■

(2) Statele membre se asigură că aceste organisme cooperează la soluționarea litigiilor transfrontaliere.

(2a) **Statele membre se asigură că intermediarii de asigurări stabiliți pe teritoriul lor informează consumatorii cu privire la numele, adresa și site-ul internet al entităților SAL sub incidența cărora intră aceștia și care sunt competente să soluționeze eventualele litigii între ei și consumatori.**

(2b) **Intermediarii de asigurări stabiliți în Uniune care practică vânzarea de bunuri online sau transfrontaliere informează consumatorii cu privire la platforma SAL, dacă se aplică, și cu privire la adresa lor de e-mail. Accesul la aceste informații trebuie să fie simplu, direct, vizibil și permanent pe site-urile internet ale intermediarilor de asigurări și, dacă oferta este prezentată prin e-mail sau prin alt mesaj textual transmis prin mijloace electronice, în mesajul respectiv. Aceste informații includ un link către pagina principală a platformei SAL. De asemenea, intermediarii de asigurări informează consumatorii cu privire la platforma SAL atunci când clientul înaintează o reclamație către un intermediar de asigurare, către un sistem de tratare a reclamațiilor clienților gestionat de intermediarul de asigurare sau către un mediator din cadrul întreprinderii.**

(2c) **În cazul în care un client inițiază o procedură pentru soluționarea alternativă a litigiului prevăzută în legislația națională împotriva unui intermediar sau a unei întreprinderi de asigurare în ceea ce privește un litigiu privind drepturile și obligațiile prevăzute în prezenta directivă, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare are obligația de a participa la procedura respectivă.**

⁽¹⁾ Directiva 92/49/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 de coordonare a dispozițiilor legale, de reglementare și administrative privind asigurarea directă, alta decât asigurarea de viață, și de modificare a directivelor 73/239/CEE și 88/357/CEE (A treia directivă „asigurări altele decât de viață”) (JO L 228, 11.8.1992, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 92/96/CEE a Consiliului din 10 noiembrie 1992 de coordonare a dispozițiilor legale, de reglementare și administrative privind asigurarea directă de viață și de modificare a directivelor 79/267/CEE și 90/619/CEE (A treia directivă privind asigurarea de viață) (JO L 360, 9.12.1992, p. 1).

⁽³⁾ **Directiva .../.../UE a Parlamentului European și a Consiliului din ... privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (Directiva privind SAL în materie de consum) (JO ...).**

⁽⁴⁾ **Regulamentul .../.../UE al Parlamentului European și al Consiliului din ... privind soluționarea online a litigiilor în materie de consum (Regulamentul privind SOL în materie de consum) (JO ...).**

Miercuri, 26 februarie 2014

(2d) **În scopul aplicării prezentei directive, autoritățile competente cooperează între ele și cu entitățile responsabile pentru plângeri extrajudiciare și procedura de recurs menționată în prezentul articol și în măsura permisă de actele legislative al Uniunii în vigoare.**

Articolul 14

Restricții privind utilizarea intermediarilor

Statele membre veghează ca, **la utilizarea serviciilor prestate de intermediarii de asigurări și reasigurări stabiliți în Uniune**, întreprinderile de asigurare și de reasigurare și intermediarii să recurgă numai la serviciile de intermediere de asigurări și de reasigurări prestate de intermediarii de asigurări și de reasigurări înregistrați sau de persoanele prevăzute la articolul 1 alineatul (2) sau de persoanele care au încheiat procedura de declarare menționată la articolul 4.

CAPITOLUL VI

CERINȚE PRIVIND INFORMAȚIILE ȘI NORME DE CONDUITĂ PROFESIONALĂ

Articolul 15

Principiu general

(1) Statele membre solicită unui intermediar de asigurări sau unei întreprinderi de asigurare, atunci când desfășoară activități de intermediere de asigurări cu sau pentru clienți, să acționeze **întotdeauna** cu onestitate, corectitudine, **încredere**, **onoare** și profesionalism, astfel încât să răspundă cel mai bine intereselor clienților.

(2) Toate informațiile, inclusiv comunicările publicitare, adresate de către intermediarul de asigurări sau de întreprinderea de asigurare clienților sau clienților potențiali trebuie să fie corecte, clare și neînșelătoare. Informațiile publicitare sunt **întotdeauna** clar identificabile ca atare.

Articolul 16

Informații generale furnizate de intermediarul de asigurări sau de întreprinderea de asigurare

Statele membre stabilesc norme care să asigure că:

(a) înaintea încheierii oricărui contract de asigurare **sau, în cazul în care datele dezvăluite clienților referitoare la intermediar au suferit modificări semnificative, după încheierea contractului de asigurare**, intermediarii de asigurări – inclusiv cei legați – prezintă clienților următoarele informații:

(i) identitatea și adresa sa, precum și faptul că este un intermediar de asigurări;

(ii) dacă oferă sau nu orice tip de consultanță cu privire la produsele de asigurare comercializate;

(iii) procedurile prevăzute la articolul 12 care permit clienților sau altor părți interesate să depună contestații împotriva intermediarilor de asigurări și de reasigurări și împotriva procedurilor extrajudiciare de contestație și de atac prevăzute la articolul 13;

(iv) registrul în care a fost înscris și modalitățile prin care se poate verifica că este înscris; precum și

(v) dacă intermediarul reprezintă clientul sau acționează pentru și în numele întreprinderii de asigurare;

(b) înaintea încheierii oricărui contract de asigurare, o întreprindere de asigurare trebuie să prezinte clienților următoarele informații:

(i) identitatea și adresa sa, precum și faptul că este o întreprindere de asigurare;

(ii) dacă oferă sau nu orice tip de consultanță cu privire la produsele de asigurare comercializate;

(iii) procedurile menționate la articolul 12 care permit clienților sau altor părți interesate să depună contestații cu privire la întreprinderile de asigurare și cu privire la procedurile extrajudiciare de contestație și de atac menționate la articolul 13.

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 17

Conflictele de interese și transparența

(1) Înainte de încheierea oricărui contract de asigurare, un intermediar de asigurări ■ îi furnizează clientului cel puțin următoarele informații:

- (a) orice participație, directă sau indirectă, reprezentând cel puțin 10 % din drepturile de vot sau din capitalul pe care îl deține la o anumită întreprindere de asigurare;
- (b) orice participație, directă sau indirectă, reprezentând cel puțin 10 % din drepturile de vot sau din capitalul intermediarului de asigurări, deținută de o anumită întreprindere de asigurare sau de întreprinderea mamă a unei anumite întreprinderi de asigurare;
- (c) în legătură cu contractul propus, dacă:
 - (i) consultanța pe care o oferă se bazează pe o analiză imparțială și **personalizată** sau
 - (ii) dacă are obligația contractuală să lucreze, în sectorul intermedierei de asigurări, exclusiv cu una sau mai multe întreprinderi de asigurare. În acest caz, intermediarul comunică numele întreprinderilor de asigurare respective sau
 - (iii) dacă nu are nicio obligație contractuală de a lucra, în sectorul intermedierei de asigurări, exclusiv cu una sau mai multe întreprinderi de asigurare și dacă nu oferă consultanță pe baza unei analize imparțiale și **personalizate**. În acest caz, intermediarul comunică numele întreprinderilor de asigurare cu care poate lucra și cu care lucrează efectiv;

■

- (e) dacă în ceea ce privește contractul de asigurare, acesta lucrează:
 - (i) pe baza unui onorariu, și anume remunerația plătită direct de client; sau
 - (ii) pe baza unui comision de orice fel, și anume remunerația inclusă în prima de asigurare; sau
 - (iii) pe baza unei combinații între punctele (i) și (ii);

■

(ea) **dacă, în ceea ce privește contractul de asigurare, sursa remunerației este:**

- (i) **titularul poliței;**
- (ii) **întreprinderea de asigurare;**
- (iii) **un alt intermediar de asigurări;**
- (iv) **o combinație între punctele (i), (ii) și (iii);**

Statele membre pot solicita informații suplimentare în conformitate cu articolul 17a;

■

(2) **Consumatorul are dreptul de a solicita informații suplimentare detaliate după cum este menționat la alineatul (1) litera (ea).**

(3) ■ **Întreprinderea de asigurare, atunci când vinde asigurări direct clienților, informează clientul cu privire la oricare remunerație variabilă primită de oricare dintre angajații săi pentru distribuirea și gestionarea respectivului produs de asigurare.**

■

(5a) În caz de conflicte de interese și pentru a stimula concurența loială, consumatorilor li se furnizează informații privind elemente cantitative relevante în ceea ce privește conceptele menționate la alineatul (1) litera (ea) și la alineatul (3) de la prezentul articol și în aceleași condiții. În conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, AEAPO elaborează, cel târziu până la 31 decembrie 2015, și actualizează periodic orientări pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol.

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 17a
Divulgarea informațiilor

Statele membre pot introduce sau menține pentru intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare cerințe suplimentare referitoare la divulgarea informațiilor privind cuantumul remunerației, al onorariilor, al comisioanelor sau al beneficiilor nepecuniare în legătură cu furnizarea de servicii de intermediere, cu condiția ca statul membru să sprijine condiții echitabile de concurență între toate canalele de distribuție, să nu denatureze concurența și să respecte legislația Uniunii și cu condiția păstrării proporționalității între sarcinile administrative rezultate și nivelul țintit de protecție a consumatorului.

Articolul 18

Consultanța și standardele aplicabile vânzărilor

(1) **În cazul în care se oferă consultanță** înainte de încheierea unui contract de asigurare, intermediarul de asigurări – inclusiv cei legați – sau întreprinderea de asigurare specifică pe baza informațiilor oferite de client:

- (a) cerințele și nevoile clientului respectiv;
- (b) motivele care au stat la baza consultanței acordate clientului referitor la un produs specific de asigurare .

(2) Detaliile menționate la alineatul 1 literele (a) și (b) sunt ajustate în funcție de complexitatea produsului de asigurare propus și de nivelul riscului financiar pentru client, **indiferent de ruta de distribuție selectată.**

(3) În cazul în care intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare acordă consultanță **pe baza unei analize imparțiale**, acesta este obligat să ofere consultanța după ce a analizat **imparțial** un număr suficient de mare de contracte de asigurare disponibile pe piață, pentru a putea **face o recomandare personală în interesul consumatorului**, potrivit unor criterii profesionale, **cu privire la** contractul de asigurare care ar răspunde cel mai bine nevoilor clientului.

(4) Înainte de încheierea unui contract, indiferent dacă se acordă sau nu consultanță, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare furnizează clientului informațiile relevante despre produsul de asigurare, într-o formă ușor de înțeles, care să permită clientului să ia o decizie în cunoștință de cauză, ținând seama de complexitatea produsului de asigurare și de tipul de client. **Informațiile sunt furnizate în cadrul unei fișe de informații standardizate, prin intermediul unui document cu informații referitoare la produs (DIP), într-un limbaj simplu. Acesta conține cel puțin următoarele informații:**

- (a) **informații cu privire la tipul de asigurare;**
- (b) **o descriere a riscurilor asigurate și a riscurilor excluse;**
- (c) **metodele de plată a primelor și durata plăților;**
- (d) **excluderi;**
- (e) **obligații la începutul contractului;**
- (f) **obligații pe durata contractului;**
- (g) **obligații în cazul solicitării de daune;**
- (h) **durata contractului, inclusiv data de începere și de încheiere a contractului;**
- (i) **metode de reziliere a contractului.**

(4a) **Alineatul (4) nu se aplică:**

- (a) **produselor de investiții astfel cum sunt definite la articolul 4a din Regulamentul .../.../UE al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾; sau**

⁽¹⁾ Regulamentul .../.../UE al Parlamentului European și al Consiliului privind documentele cu informații cheie referitoare la produsele de investiții (JO ...).

Miercuri, 26 februarie 2014

(b) vânzării de produse de asigurare cu componentă investițională menționate la capitolul VII din prezenta directivă.

Articolul 19

Scutiri de la obligativitatea prezentării informațiilor și clauza de flexibilitate

(1) Informațiile prevăzute la articolele 16, 17 și 18 nu trebuie furnizate în cazul în care intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare intermediază asigurarea unor riscuri mari, în cazurile de intermediere de către intermediari de reasigurări sau întreprinderi de reasigurare, ori în cazul clienților profesioniști, așa cum se precizează în anexă .

(2) Statele membre pot menține sau adopta dispoziții mai stricte cu privire la cerințele de informații prevăzute la articolele 16, 17 și 18, cu condiția ca aceste dispoziții să fie conforme dreptului Uniunii . Statele membre comunică AEAPo și Comisiei aceste dispoziții de drept intern.

(2a) Statele membre care mențin sau adoptă dispoziții mai stricte care se aplică intermediarilor de asigurări asigură că aceste dispoziții respectă principiile unui mediu concurențial echitabil și că sarcina administrativă care stă la baza acestor dispoziții este proporțională în raport cu beneficiile privind protecția consumatorilor.

(3) Pentru a institui un nivel ridicat de transparență pe toate căile adecvate, AEAPo veghează ca informațiile pe care le primește cu privire la dispozițiile de drept intern să fie, de asemenea, comunicate clienților, intermediarilor de asigurări și întreprinderilor de asigurare.

Articolul 20

Condiții privind informarea

(1) Toate informațiile care urmează să fie furnizate în conformitate cu articolele 16, 17 și 18 se comunică clienților:

(a) pe hârtie;

(b) cu claritate și precizie, într-un mod care să fie pe înțelesul clientului; precum și

(c) într-o limbă oficială a statului membru în care este situat riscul ori a statului membru în care se asumă angajamentul sau în orice altă limbă agreată de părți. Informațiile sunt furnizate gratuit.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (a), informațiile menționate la articolele 16,17 și 18 pot fi furnizate clientului folosind unul dintre următoarele mijloace de comunicare:

(a) un alt suport durabil decât hârtia, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (4); sau

(b) prin intermediul unui site web, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (5).

(3) Totuși, în cazul în care informațiile prevăzute la articolele 16, 17 și 18 sunt furnizate utilizând un suport durabil altul decât hârtia sau prin intermediul unui site web, o copie imprimată trebuie să fie furnizată clientului la cerere și în mod gratuit.

(4) Informațiile menționate la articolele 16, 17 și 18 pot fi furnizate utilizând un suport durabil altul decât hârtia dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) utilizarea suportului durabil este adecvată în contextul activității desfășurate între intermediar sau întreprinderea de asigurare și client; precum și

(b) clientului i s-a oferit posibilitatea de a alege între informații pe suport de hârtie și pe suport durabil, și acesta l-a ales pe cel din urmă.

(5) Informațiile menționate la articolele 16, 17 și 18 pot fi furnizate prin intermediul unui site web dacă se adresează personal clientului sau dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) furnizarea informațiilor menționate la articolele 16, 17 și 18, prin intermediul unui site web este adecvată în contextul activității desfășurate între intermediar sau întreprinderea de asigurare și client;

(b) clientul și-a dat acordul cu privire la furnizarea informațiilor menționate la articolele 16, 17 și 18 prin intermediul unui site web;

Miercuri, 26 februarie 2014

- (c) clientului i-au fost transmise pe cale electronică adresa site-ului web și locul de pe site unde pot fi accesate informațiile menționate la articolele 16, 17 și 18;
- (d) se garantează că informațiile menționate la articolele 16, 17 și 18 rămân accesibile pe site-ul web pe toată perioada care este în mod rezonabil necesară clientului pentru a le consulta.
- (6) În sensul alineatului (4) și (5), furnizarea de informații utilizând un suport durabil altul decât hârtia sau un site web se consideră adecvată în contextul activității desfășurate între intermediar sau întreprinderea de asigurare și client, dacă există dovezi că respectivul client are acces la internet în mod regulat. Furnizarea de către client a unei adrese de e-mail în scopul activității respective este considerată o astfel de dovadă.
- (7) În cazul vânzării prin telefon, informațiile furnizate în prealabil clientului trebuie să fie în conformitate cu normele UE aplicabile comercializării la distanță a serviciilor financiare pentru consumatori. În plus, **după ce clientul a ales să obțină informații pe un alt suport decât cel de hârtie în conformitate cu alineatul (4)**, informațiile sunt furnizate clientului în conformitate cu alineatul (1) sau (2) imediat după încheierea contractului de asigurare.

Articolul 21a

Practici de legare și de grupare

- (1) *Atunci când o asigurare este oferită împreună cu un alt serviciu sau produs auxiliar ca parte a unui pachet sau a aceluiași acord sau pachet, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare informează clientul și îi oferă posibilitatea să cumpere diferitele componente împreună sau separat și furnizează dovezi separate privind primele sau prețul fiecărei componente. Aceasta nu exclude intermedierea de produse de asigurare cu niveluri diferite de acoperire de asigurare sau politici de asigurări multiple împotriva riscurilor.*
- (2) *Atunci când este posibil ca riscurile ce rezultă dintr-un astfel de acord sau pachet oferit unui client să fie diferite de riscurile asociate cu componentele luate separat, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare furnizează, la solicitarea clientului, o descriere adecvată a diferitelor componente ale acordului sau pachetului, precum și modul în care această interacțiune modifică riscurile.*
- (3) *AEAPO, în cooperare cu Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) și cu AEVMP, prin intermediul Comitetului comun al autorităților europene de supraveghere elaborează până la ... [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive] și actualizează periodic orientări pentru evaluarea și supravegherea practicilor de vânzare încrucișată, indicând, în speță, situațiile în care practicile de vânzare încrucișată nu respectă dispozițiile articolului 15 alineatul (1).*
- (4) *Statele membre garantează că, în cazul în care intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare furnizează consultanță, acesta sau aceasta se asigură că pachetul total de produse de asigurare răspunde cerințelor și nevoilor clientului.*
- (5) *Statele membre pot menține sau adopta măsuri suplimentare mai stricte sau pot interveni de la caz la caz, pentru a interzice vânzarea unei asigurări împreună cu un alt serviciu sau produs ca parte a unui pachet sau ca o condiție a aceluiași acord sau pachet atunci când pot demonstra că astfel de practici sunt în detrimentul consumatorilor.*

Miercuri, 26 februarie 2014

CAPITOLUL VII

CERINȚE SUPLIMENTARE ÎN MATERIE DE PROTECȚIA CONSUMATORULUI PRIVIND PRODUSELE DE ASIGURARE CU COMPONENTĂ INVESTIȚIONALĂ

Articolul 22

Domeniu de aplicare

Prezentul capitol aplică cerințe suplimentare **față de cele menționate la articolele 15, 16, 17 și 18 activităților** de intermediere de asigurări, în cazul în care aceste activități privesc vânzarea de produse cu componentă investițională **bazate pe** asigurare de către:

- (a) un intermediar de asigurări;
- (b) o întreprindere de asigurare.

Articolul 23

Conflicte de interese

(1) Statele membre solicită ca intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare să ia toate măsurile necesare pentru identificarea conflictelor de interese dintre ei, inclusiv managerii și angajații lor, intermediarii de asigurări legați sau orice altă persoană legată în mod direct sau indirect de ei printr-o relație de control și clienții lor, sau dintre un client și altul, care apar în cursul desfășurării **oricăror activități** de intermediere de asigurări.

(2) În cazul în care **dispozițiile organizatorice și administrative** luate de intermediarul de asigurări sau de întreprinderea de asigurare în conformitate cu articolele 15, 16 și 17 nu sunt suficiente pentru a garanta, cu o certitudine rezonabilă, că va fi evitat riscul de a aduce atingere intereselor **clientului**, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare prezintă clientului în mod clar natura generală **și** sursele conflictelor de interese, **după cum este cazul**, înainte de a întreprinde acțiuni în numele **acestuia**.

(2a) **Divulgarea menționată la alineatul (2):**

- (a) **este efectuată pe un suport durabil; și**
- (b) **include detalii suficiente, având în vedere natura clientului, pentru a-i permite acestuia să ia decizii în cunoștință de cauză în ceea ce privește activitățile de intermediere de asigurări, în contextul în care apare conflictul de interese.**

(3) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 33, pentru **■** :

- (a) **a preciza** măsurile **■** pe care intermediarii de asigurări **sau** întreprinderile de asigurare le pot lua în mod rezonabil pentru a identifica, a preveni, a gestiona și a face publice conflictele de interese atunci când **desfășoară** activități de intermediere de asigurări;
- (b) **a stabili** criteriile corespunzătoare pentru determinarea tipurilor de conflicte de interese a căror existență poate aduce atingere intereselor clienților sau clienților potențiali ai intermediarului de asigurări sau ai întreprinderii de asigurare.

Articolul 24

Principii generale și informarea clienților

(1) Statele membre **garantează că**, atunci când desfășoară activități de intermediere de asigurări **■**, un intermediar de asigurări sau o întreprindere de asigurări **acționează** cu onestitate, corectitudine și profesionalism, în interesul clienților și **respectă**, în special, principiile stabilite la prezentul articol și la articolul 25.

(2) Toate informațiile, inclusiv comunicările publicitare, adresate de către intermediarul de asigurări sau de întreprinderea de asigurare clienților sau clienților potențiali trebuie să fie corecte, clare și neînșelătoare. Comunicările publicitare trebuie să fie clar identificabile ca atare.

Miercuri, 26 februarie 2014

- (3) Clienților sau clienților potențiali li se furnizează informații adecvate cu privire la:
- (a) intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare și serviciile sale: atunci când se oferă consultanță, informațiile trebuie să precizeze dacă serviciile de consultanță sunt furnizate în mod independent și dacă se bazează pe o analiză mai amplă sau mai restrânsă a pieței și trebuie să indice dacă intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare va furniza clientului o evaluare continuă a adecvării produsului **cu componentă investițională bazat pe asigurare recomandat clienților**;
 - (b) produsele **cu componentă investițională bazate pe asigurare** și strategiile de investiții propuse: aceste informații ar trebui să includă orientări și avertizări adecvate privind riscurile inerente investiției în **aceste instrumente** sau anumitor strategii de investiții; █
- (ba) **toate costurile și cheltuielile aferente intermediării de asigurări sau serviciile auxiliare care trebuie să includă costurile consilierii, după caz, costurile instrumentului financiar recomandat sau prezentat spre vânzare clientului și modul în care clientul poate plăti, inclusiv plățile către terți.** [AM 8]

(3a) **Informațiile privind toate costurile și cheltuielile, inclusiv costurile și cheltuielile asociate serviciului de intermediere și produsului de asigurare care nu sunt provocate de materializarea riscului de piață subiacent sunt agregate pentru a permite clientului să înțeleagă care este costul global și efectul cumulativ asupra profitabilității investiției și, la cererea clientului, o defalcare detaliată. Atunci când este posibil, aceste informații sunt furnizate clientului în mod periodic, cel puțin anual, pe durata investiției.**

Informațiile la care se face referire la primul paragraf și la alineatul (6a) se furnizează într-o formă ușor de înțeles și astfel încât clienții sau clienții potențiali să poată înțelege natura serviciului de investiții sau a tipului specific de produs de asigurare cu componentă investițională propus, precum și riscurile aferente acestora și, prin urmare, să poată lua decizii în materie de investiții în cunoștință de cauză. Statele membre pot dispune ca aceste informații să fie furnizate într-o formă standardizată. [AM 9]

(4) Informațiile menționate la **alineatele (2) și (3)** ar trebui furnizate într-o formă ușor de înțeles, în așa fel încât clienții sau clienții potențiali să fie în mod rezonabil în măsură să înțeleagă natura și riscurile tipului de **produs cu componentă investițională bazat pe asigurare** specific care le este oferit și, prin urmare, să ia decizii de investiții în cunoștință de cauză. Aceste informații pot fi furnizate într-un format standardizat **în conformitate cu articolul 18 alineatul (4).**

(5) **Statele membre solicită ca, atunci când intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare informează clientul că îi oferă consultanță în materie de asigurări în mod independent, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare să informeze clientul cu privire la natura remunerației primite în legătură cu respectivul contract de asigurare:**

(a) **gama de produse de asigurare pe baza căreia se va baza recomandarea și, în special, dacă gama este limitată la produsele de asigurare emise sau furnizate de entități care au legături strânse cu intermediarul care reprezintă clientul;**

(5a) **În afară de aceasta, statele membre pot interzice sau restricționa suplimentar oferirea sau acceptarea de taxe, comisioane ori beneficii nepecuniare de la terți în legătură cu oferirea consultanței în materie de asigurări. Măsurile respective pot prevedea obligația ca taxele, comisioanele sau beneficiile nepecuniare în cauză să îi fie returnate clientului sau deduse din onorariul plătit de client.**

În plus, statele membre pot să solicite ca, în cazul în care un intermediar informează clientul că serviciul de consultanță este prestat în mod independent, intermediarul să evalueze un număr suficient de mare de produse de asigurare disponibile pe piață, care sunt suficient de diversificate în ceea ce privește tipul și emitenții acestora sau furnizorii de produse, pentru a se asigura că obiectivele clientului pot fi atinse în mod adecvat și nu sunt limitate la produsele de asigurare emise sau furnizate de entitățile care au legături strânse cu intermediarul █ .

(5b) **Un intermediar de asigurări menține și aplică dispoziții organizatorice și administrative eficiente, în vederea adoptării tuturor măsurilor rezonabile destinate a preveni prejudicierea intereselor clienților săi de conflicte de interese, astfel cum sunt definite la articolul 23.**

Miercuri, 26 februarie 2014

O societate de asigurări care produce instrumente financiare pentru a le comercializa clienților săi menține, operează și revizuieste un proces pentru aprobarea fiecărui produs de asigurare sau a adaptărilor importante ale produselor de asigurări existente, anterior comercializării sau distribuirii către clientelă.

Procesul de aprobare a produsului prevede o piață-țintă clară de clienți finali în rândul categoriei relevante de clienți, pentru fiecare produs, și asigură că toate riscurile relevante aferente sunt evaluate și că strategia de distribuire avută în vedere este coerentă cu piața-țintă respectivă.

Societatea de asigurări revizuieste periodic instrumentele financiare furnizate sau comercializate, ținând cont de orice eveniment ce ar putea afecta riscul potențial la adresa pieței-țintă identificate, evaluând dacă produsul respectă în continuare necesitățile pieței-țintă și dacă strategia de distribuire este în continuare adecvată. [AM 11]

(6) AEVMP elaborează, până la ... [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive], orientări pentru evaluarea și supravegherea practicilor de vânzare încrucișată, indicând în special situațiile în care practicile de vânzare încrucișată nu sunt compatibile cu obligațiile prevăzute la alineatul (1), și actualizează periodic aceste orientări.

■

(7) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 33 pentru a **specifica principiile pe care** intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare **trebuie să le respecte** atunci când desfășoară activități de intermediere de asigurări cu clienții lor. Aceste acte delegate țin seama de următoarele:

- (a) natura ■ serviciilor oferite sau furnizate clientului sau clientului potențial, ținând seama de tipul, obiectul, amploarea și frecvența tranzacțiilor;
- (b) natura produselor oferite sau avute în vedere, incluzând diferite tipuri de produse **cu componentă investițională bazate pe** asigurare.

Articolul 25

Evaluarea caracterului adecvat și corespunzător și raportarea către clienți

(1) Atunci când oferă consultanță, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare obține informațiile necesare privind cunoștințele și experiența clientului sau a clientului potențial în domeniul **de investiții** relevant pentru tipul respectiv de produs ■, în ceea ce privește situația financiară și obiectivele investiționale ale clientului sau clientului potențial, **pentru a permite intermediarului de asigurări sau întreprinderii de asigurare ■ să recomande clientului sau clientului potențial activități de intermediere de asigurări sau produse cu componentă investițională bazate pe** asigurare corespunzătoare pentru client sau potențialul client.

(2) Statele membre se asigură că intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare, atunci când **desfășoară activități de intermediere de asigurări altele decât cele menționate la alineatul (1)**, cer clientului sau potențialului client să furnizeze informații privind cunoștințele și experiența **acestuia** în domeniul de investiții relevant pentru tipul respectiv de produs **cu componentă investițională bazat pe asigurare** oferit sau solicitat, astfel încât să permită intermediarului de asigurări sau întreprinderii de asigurare să evalueze dacă **activitatea de intermediere de asigurări** sau produsul **bazat pe** asigurare vizat este adecvat pentru client.

În cazul în care intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare consideră, pe baza informațiilor primite în conformitate cu paragraful anterior, că produsul **cu componentă investițională bazat pe asigurare** nu este adecvat pentru client sau potențialul client, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare avertizează clientul sau potențialul client. Acest avertisment poate fi furnizat într-un format standardizat.

În cazul în care clienții sau potențialii clienți nu furnizează informațiile menționate la primul paragraf sau în cazul în care aceștia furnizează informații insuficiente în ceea ce privește cunoștințele și experiența lor, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare îi avertizează că ■ **nu sunt** în măsură să determine dacă ■ produsul **cu componentă investițională bazat pe asigurare** vizat este adecvat pentru ei. Acest avertisment poate fi furnizat într-un format standardizat.

(2a) *Statele membre pot permite intermediarilor de asigurări sau întreprinderilor de asigurare, atunci când prestează activități de intermediere de asigurări ce constau doar din executarea comenzilor clientului, să presteze aceste activități clienților lor fără a fi necesară obținerea informațiilor sau fără a face determinarea prevăzută la alineatul (2), atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:*

Miercuri, 26 februarie 2014

- (a) *activitățile vizează unul dintre următoarele produse cu componentă investițională bazate pe asigurare:*
- (i) *contracte care prevăd expunerea investițiilor doar la instrumentele financiare considerate a fi ne complexe potrivit Directivei .../.../UE [MiFID] și nu includ o structură care face dificilă înțelegerea de către client a riscurilor implicate; sau*
 - (ii) *alte investiții ne complexe bazate pe asigurări în sensul prezentului alineat;*
- (b) *activitatea de intermediere de asigurări se efectuează la inițiativa clientului sau a potențialului client;*
- (c) *clientul sau potențialul client a fost informat în mod clar, într-un format standardizat sau nu, cu privire la faptul că, la prestarea acestei activități de intermediere de asigurări, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare nu are obligația de a evalua dacă produsul cu componentă investițională bazat pe asigurare sau activitatea de intermediere de asigurări prestată sau oferită este adecvată și că, prin urmare, el nu beneficiază de protecția aferentă normelor relevante de conduită profesională;*
- (d) *intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare îndeplinește obligațiile prevăzute la articolul 23.*

(3) Intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare întocmește un dosar incluzând **documentul** sau **documentele încheiate** între intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare și client, în care sunt enunțate drepturile și obligațiile părților, precum și celelalte condiții în care intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare **vor desfășura activități de intermediere de asigurări** pentru client. Drepturile și obligațiile părților la contract pot fi stipulate prin trimiteri la alte documente sau texte juridice.

(4) ■ Intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare **furnizează clientului** rapoarte adecvate privind **activitatea de intermediere de asigurări prestată**. Aceste rapoarte includ comunicări periodice către clienți, luând în considerare tipul și complexitatea produselor **cu componentă investițională bazate pe asigurare** în cauză și natura **activității de intermediere de asigurări prestată pentru client** și includ, după caz, costurile asociate **activităților** efectuate în numele clientului. ■

Atunci când oferă consultanță, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare furnizează clientului, înainte ca produsul cu componentă investițională bazat pe asigurare să fie convenit cu acesta, o declarație pe suport durabil privind caracterul adecvat, specificând consultanța acordată și modul în care aceasta corespunde preferințelor, obiectivelor și celorlalte caracteristici ale clientului.

În cazul în care acordul este încheiat prin intermediul unui mijloc de comunicare la distanță, care împiedică furnizarea prealabilă a evaluării privind caracterul adecvat, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare poate furniza respectiva declarație scrisă pe un suport durabil imediat după ce clientul își asumă obligații în temeiul unui acord.

(5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 33 pentru a **specifica principiile pe care** intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare **trebuie să le respecte** atunci când desfășoară activități de intermediere de asigurări cu clienții lor. Aceste acte delegate **țin seama de următoarele:**

- (a) natura ■ serviciilor oferite sau furnizate clientului sau clientului potențial, ținând seama de tipul, obiectul, amploarea și frecvența tranzacțiilor;
- (b) natura produselor oferite sau avute în vedere, inclusiv diversele tipuri de **instrumente financiare și depozite bancare menționate la articolul 1 alineatul (2) din Directiva .../.../UE [MiFID];**

(ba) tipul de client sau de client potențial (client obișnuit sau profesional).

(5a) AEVMP elaborează, până la ... [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive], orientări pentru evaluarea produselor cu componentă investițională bazate pe asigurare care includ o structură care face dificilă înțelegerea de către client a riscurilor implicate în conformitate cu alineatul (3) litera (a), și actualizează periodic aceste orientări..

Miercuri, 26 februarie 2014

CAPITOLUL VIII SANȚIUNI ȘI ALTE MĂSURI

Articolul 26

Sanțiuni și alte măsuri administrative

- (1) Statele membre se asigură că sancțiunile și măsurile lor administrative sunt eficace, proporționale și cu efect de descurajare.
- (2) Statele membre se asigură că, în cazul în care le revin obligații întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare sau intermediarilor de asigurări sau de reasigurări, în cazul unei încălcări, pot fi aplicate sancțiuni și alte măsuri administrative membrilor personalului lor de conducere, precum și oricărei alte persoane fizice sau juridice responsabile, în conformitate cu legislația națională, pentru o încălcare .
- (3) Autoritățile competente sunt investite cu toate competențele de investigare necesare pentru exercitarea funcțiilor lor. Atunci când își exercită competențele de sancționare, autoritățile competente cooperează îndeaproape pentru a se asigura că sancțiunile și măsurile aplicate au efectele scontate și își coordonează acțiunile în cazurile transfrontaliere, **ținând seama de condițiile pentru o prelucrare legală a datelor în conformitate cu Directiva 95/46/CE și Regulamentul (CE) nr. 45/2001. Autoritățile competente pot solicita documente și alte informații printr-o decizie formală. Această decizie precizează temeiul juridic, termenul în care trebuie furnizate informațiile și dreptul destinatarului la o revizuire judiciară a deciziei.**

Articolul 27

Publicarea sancțiunilor

Statele membre dispun ca autoritatea competentă să publice imediat orice sancțiuni sau măsuri care au fost impuse pentru încălcarea dispozițiilor de drept intern adoptate pentru punerea în aplicare a prezentei directive, ■ incluzând informații cu privire la tipul și natura încălcării și identitatea persoanelor responsabile de aceasta **numai în cazul în care sancțiunea sau măsura a devenit definitivă și nu face obiectul unei căi de atac sau al unei revizuri judiciare.** Dacă publicarea ar cauza un prejudiciu disproporționat părților implicate, autoritățile competente publică sancțiunile sub formă anonimă.

Articolul 28

Încălcări

- (1) Prezentul articol se aplică:
- (a) unui intermediar de asigurări sau de reasigurări care nu este înregistrat într-un stat membru și care nu intră în sfera de aplicare a articolului 1 alineatul (2) sau a articolului 4;
 - (b) unei persoane care furnizează servicii de asigurare auxiliare fără să fi prezentat o declarație astfel cum este prevăzută la articolul 4 sau care a prezentat o astfel de declarație, însă fără a îndeplini cerințele prevăzute la articolul 4;
 - (c) unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare sau unui intermediar de asigurări sau de reasigurări care utilizează serviciile de intermediere de asigurări sau de reasigurări furnizate de persoane care nu sunt nici înregistrate într-un stat membru, nici menționate la articolul 1 alineatul (2), și care nu au depus o declarație în temeiul articolului 4;
 - (d) unui intermediar de asigurări sau de reasigurări care a obținut înregistrarea prin declarații false sau alte mijloace neregulate cu încălcarea articolului 3;
 - (e) unui intermediar de asigurări sau de reasigurări sau unei întreprinderi de asigurare care nu respectă dispozițiile articolului 8;
 - (f) unei întreprinderi de asigurare sau unui intermediar de asigurări sau de reasigurări care nu respectă normele de conduită profesională în conformitate cu capitolele VI și VII.

Miercuri, 26 februarie 2014

(2) Statele membre se asigură că, în cazurile menționate la alineatul (1), sancțiunile și **celelalte măsuri** administrative care pot fi aplicate includ cel puțin următoarele:

- (a) o declarație publică, care indică persoana fizică sau juridică și natura încălcării;
- (b) un ordin prin care i se solicită persoanei fizice sau juridice să pună capăt comportamentului respectiv și să se abțină de la repetare lui;
- (c) în cazul unui intermediar de asigurări sau de reasigurări, retragerea înregistrării în conformitate cu articolul 3;
- (d) o interdicție **temporară** de a exercita funcții în cadrul intermediarilor de asigurări sau de reasigurări ori al întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare, îndreptată împotriva oricărui membru al personalului de conducere al intermediarului de asigurări sau de reasigurări sau al întreprinderii de asigurare sau de reasigurare care este considerat răspunzător;
- (e) în cazul unei persoane juridice, sancțiuni administrative pecuniare de până la 10 % din cifra de afaceri anuală totală a persoanei juridice din exercițiul financiar precedent; în cazul în care persoana juridică este o filială a unei întreprinderi-mamă, cifra de afaceri anuală totală este cifra de afaceri anuală totală care rezultă din conturile consolidate ale întreprinderii-mamă în exercițiul financiar precedent;
- (f) în cazul unei persoane fizice, sancțiuni pecuniare administrative în valoare de până la 5 000 000 EUR sau, în statele membre în care euro nu este moneda oficială, valoarea echivalentă în moneda națională la data intrării în vigoare a prezentei directive; precum și

Atunci când beneficiul care decurge din încălcarea respectivă poate fi determinat, statele membre se asigură că nivelul maxim este mai mare sau egal cu dublul valorii respectivului beneficiu.

Articolul 29

Aplicarea eficace a sancțiunilor

(1) Statele membre se asigură că, atunci când stabilesc tipul sancțiunilor administrative sau al altor măsuri administrative și nivelul sancțiunilor administrative pecuniare, autoritățile competente iau în considerare toate circumstanțele relevante, inclusiv, **după caz**:

- (a) gravitatea și durata încălcării;
- (b) gradul de responsabilitate al persoanei fizice sau juridice responsabile;
- (c) puterea financiară a persoanei fizice sau juridice responsabile, stabilită pe baza cifrei de afaceri totale a persoanei juridice responsabile sau pe baza venitului anual al persoanei fizice responsabile;
- (d) importanța profiturilor înregistrate sau a pierderilor evitate de către persoana fizică sau juridică responsabilă, în măsura în care acestea pot fi stabilite;
- (e) pierderile suferite de părți terțe în urma respectivei încălcări, în măsura în care acestea pot fi stabilite;
- (f) nivelul cooperării persoanei fizice sau juridice responsabile cu autoritatea competentă; precum și
- (g) încălcările anterioare ale persoanei fizice sau juridice.

■

(3) Prezenta directivă nu afectează prerogativa statelor membre gazdă de a adopta măsurile corespunzătoare pentru a preveni sau sancționa neregulile comise pe teritoriul lor care contravin actelor cu putere de lege sau normelor administrative adoptate în interesul general. Aceasta include posibilitatea de a-i împiedica pe intermediarii de asigurări și de reasigurări care au comis astfel de nereguli să mai desfășoare noi operațiuni pe teritoriile statelor respective.

Articolul 30

Raportarea încălcărilor

(1) Statele membre se asigură că autoritățile competente creează mecanisme eficiente pentru a încuraja raportarea către autoritățile competente a cazurilor de încălcare a dispozițiilor naționale de punere în aplicare a prezentei directive.

Miercuri, 26 februarie 2014

(2) Aceste mecanisme includ cel puțin:

- (a) proceduri specifice pentru primirea rapoartelor și luarea unor măsuri pe baza acestora;
- (b) o protecție adecvată, **inclusiv anonimitate, după caz, pentru cei care raportează** încălcările comise în cadrul lor; și
- (c) protecția datelor cu caracter personal, atât în cazul persoanei care raportează încălcările, cât și în cazul persoanei fizice suspectate de a fi responsabilă de o încălcare, în conformitate cu principiile prevăzute în Directiva 95/46/CE.

Identitatea persoanelor care raportează și a persoanelor care sunt suspectate că sunt responsabile de încălcare trebuie protejată în toate etapele procedurii, cu excepția cazului în care legislația națională prevede divulgarea sa în legătură cu alte investigații sau cu o procedură judiciară ulterioară.

Articolul 31

Transmiterea informațiilor referitoare la sancțiuni către AEAPO

(1) Statele membre furnizează anual AEAPO informații agregate referitoare la toate măsurile administrative sau sancțiunile administrative impuse în conformitate cu articolul 26.

Autoritățile competente furnizează anual AEAPO informații agregate referitoare la toate măsurile administrative sau sancțiunile administrative impuse în conformitate cu articolul 26.

(2) În cazul în care autoritatea competentă a făcut publică o măsură administrativă sau o sancțiune administrativă, ea transmite simultan acest fapt la AEAPO.

(3) AEAPO elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la procedurile și formularele de prezentare a informațiilor prevăzute la prezentul articol.

AEAPO înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la ... [șase luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive].

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

CAPITOLUL IX DISPOZIȚII FINALE

Articolul 32

Protecția datelor

(1) Statele membre aplică Directiva 95/46/CE în cazul prelucrării datelor cu caracter personal efectuate de statele membre în temeiul prezentei directive.

(2) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 se aplică în cazul prelucrării datelor cu caracter personal efectuate de AEAPO în temeiul prezentei directive.

Articolul 33

Acte delegate

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 34 privind articolele 23, 24 și 25.

Articolul 34

Exercitarea delegării

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

Miercuri, 26 februarie 2014

- (2) Competența de a adopta actele delegate menționată la articolele 23, 24 și 25 se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la data intrării în vigoare a prezentei directive.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolele 23, 24 și 25 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentul European și Consiliului.
- (5) Un act delegat adoptat în temeiul articolelor 23, 24 și 25 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de **trei** luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu **trei** luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 34a

Dispoziții suplimentare privind proiectul de standarde tehnice de reglementare

- (1) *Fără a aduce atingere niciunei limite de timp prevăzute pentru înaintarea proiectului de standarde tehnice de reglementare către Comisie, aceasta își prezintă proiectele la intervale de 12, 18 sau 24 de luni.*
- (2) *Comisia nu adoptă standarde tehnice de reglementare în cazul în care perioada de control alocată Parlamentului European este redusă la mai puțin de două luni, inclusiv orice eventuală prelungire, datorită vacanței parlamentare.*
- (3) *Autoritățile europene de supraveghere pot consulta Parlamentul European în etapa de elaborare a standardelor tehnice de reglementare, în special în cazul în care există preocupări cu privire la domeniul de aplicare al prezentei directive.*
- (4) *În cazul în care comisia competentă din cadrul Parlamentului European a respins standardele tehnice de reglementare și mai sunt mai puțin de două săptămâni până la următoarea sesiune plenară, Parlamentul European își poate extinde perioada de control până la sesiunea plenară de după următoarea sesiune plenară.*
- (5) *În cazul în care standardele tehnice de reglementare au fost respinse, iar aspectele identificate au o aplicare limitată, Comisia poate adopta un calendar mai rapid pentru elaborarea unui proiect revizuit de standard tehnic de reglementare.*
- (6) *Comisia se asigură că toate întrebările Parlamentului European, adresate în mod oficial prin intermediul președintelui comisiei competente, primesc un răspuns prompt înaintea adoptării proiectelor de standarde tehnice de reglementare.*

Articolul 35

Revizuire și evaluare

- (1) *Până la ... [cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive], Comisia revizuieste aplicarea în practică a normelor instituite în prezenta directivă, ținând seama de evoluția piețelor produselor de investiții de retail, precum și de experiența dobândită în aplicarea prezentei directive, a Regulamentului .../.../UE [privind documentele cu informații-cheie referitoare la produsele de investiții] și a Directivei .../.../UE [MiFID II]. **Examinarea** include, de asemenea, o analiză specifică a impactului articolului 17 alineatul (2), luând în considerare situația concurenței pe piața serviciilor de intermediere a altor contracte în afară de contractele incluse în oricare dintre categoriile stipulate în anexa I la Directiva 2002/83/CE, și a impactului obligațiilor menționate la articolul 17 alineatul (2) asupra intermediarilor de asigurări care sunt întreprinderi mici și mijlocii.*
- (2) După consultarea Comitetului comun al autorităților europene de supraveghere, Comisia **își** prezintă **constatările** Parlamentului European și Consiliului.

Miercuri, 26 februarie 2014

(5) **Comisia examinează** dacă autoritățile competente menționate la articolul 10 alineatul (1) dispun de competențe suficiente și de resurse adecvate pentru a-și îndeplini sarcinile.

■

Articolul 36

Transpunere

(1) Statele membre **adoptă și publică, până la ... [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive]**, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma **prezentei directive**. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul respectivelor **măsuri**.

În cazul în care documentele care însoțesc notificarea măsurilor de transpunere furnizate de statele membre nu sunt suficiente pentru a evalua pe deplin conformitatea măsurilor respective cu anumite dispoziții ale prezentei directive, Comisia, la cererea AEAPD și având în vedere aplicarea Regulamentului (UE) nr. 1094/2010, sau din proprie inițiativă, poate solicita statelor membre să furnizeze informații mai detaliate referitoare la transpunerea prezentei directive și la punerea în aplicare a măsurilor respective.

(1a) Statele membre aplică măsurile menționate la alineatul (1) începând cu ... [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive].

Atunci când statele membre adoptă aceste **măsuri**, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Acestea includ, de asemenea, o mențiune potrivit căreia trimiterile din cadrul actelor cu putere de lege și actelor administrative în vigoare la directiva abrogată prin prezenta directivă trebuie interpretate ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri și modul în care se formulează această mențiune.

2. Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții ale actelor cu putere de lege naționale pe care le adoptă în domeniul acoperit de prezenta directivă.

Articolul 37

Abrogare

Directiva 2002/92/CE se abrogă de la ... **[18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive]**, fără să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern a directivei menționate.

Trimiterile la directiva abrogată se consideră trimiteri la prezenta directivă.

Articolul 38

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 39

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la ...,

Pentru Parlamentul European

Pentru Consiliu

Miercuri, 26 februarie 2014

ANEXA I**CLIENTII PROFESIONIȘTI**

Un client profesionist este un client care are experiența, cunoștințele și competențele necesare pentru a lua propriile decizii și a evalua corect riscurile la care se expune. Clienții din următoarele categorii sunt considerați profesioniști în ceea ce privește toate serviciile și activitățile de asigurări și produsele de asigurare în sensul prezentei directive.

1. *Întreprinderi de asigurare și de reasigurare;*

■

1a. *Intermediari de asigurări și de reasigurări.***2. Marile întreprinderi care întrunesc două din următoarele criterii, la nivelul societății:**

- bilanțul total: 20 000 000 EUR
- cifra de afaceri netă: 40 000 000 EUR
- fonduri proprii: 2 000 000 EUR.

3. Guvernele naționale ■.

■

Miercuri, 26 februarie 2014

ANEXA II

DOCUMENTE EXPLICATIVE

În conformitate cu Declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei din 28 septembrie 2011 privind documentele explicative, statele membre s-au angajat să însoțească, în cazuri justificate, notificarea măsurilor de transpunere cu unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespondente din instrumentele naționale de transpunere.

În ceea ce privește prezenta directivă, Comisia consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente, din următoarele motive:

Complexitatea directivei și a sectorului vizat:

Domeniul asigurărilor și distribuția de produse de asigurare sunt deosebit de complicate și pot fi foarte tehnice din punctul de vedere al persoanelor care nu sunt specializate în acest domeniu. În absența unor documente explicative bine structurate, sarcina de supervizare a transpunerii ar necesita disproporționat de mult timp. Propunerea actuală reprezintă o revizuire în cadrul căreia textul directivei privind intermedierea de asigurări (directiva IMD) a fost reformat. Deși numeroase dispoziții nu au fost modificate pe fond, au fost introduse o serie de dispoziții noi, iar unele dintre dispozițiile existente au fost revizuite sau eliminate. Structura, forma și prezentarea textelor sunt complet noi. Noua structură a fost necesară pentru a conferi o ordine mai clară și mai logică dispozițiilor legale, însă aceasta va conduce la necesitatea unei abordări structurate în cursul perioadei de supraveghere a transpunerii.

Anumite dispoziții din directiva propusă ar putea avea un impact asupra unor domenii care țin de ordinea juridică națională, cum ar fi dreptul societăților comerciale, dreptul comercial ori dreptul fiscal sau alte domenii legislative din statele membre. De asemenea, acestea pot să afecteze legislația națională secundară, inclusiv actele cu putere de lege și normele de conduită profesională care privesc intermediarii din domeniul financiar și al asigurărilor. Corelarea aspectelor care țin de toate aceste domenii învecinate poate însemna, în funcție de sistemul din fiecare stat membru, că unele dispoziții sunt puse în aplicare prin intermediul unor norme noi sau deja existente în domeniile respective, iar o imagine clară a acestui ansamblu trebuie să fie disponibilă.

Coerența și corelarea cu alte inițiative:

Prezenta propunere este prezentată spre adoptare în cadrul unui pachet vizând produsele de retail și protecția consumatorilor alături de propunerea PRIPs privind informațiile referitoare la produse (Regulamentul privind documentele cu informații cheie referitoare la produsele de investiții și de modificare a Directivelor 2003/71/CE și 2009/65/CE) și de propunerea OPCVM V. Inițiativa PRIPs vizează asigurarea unei abordări orizontale consecvente în materie de prezentare a informațiilor referitoare la produsele de investiții și produsele de asigurare cu elemente de investiții (așa-numitele asigurări cu componentă investițională), iar cu ocazia revizuirii IMD și a MiFID (Directiva privind piețele instrumentelor financiare) vor fi incluse dispoziții privind practicile de vânzare. Prezenta propunere este, de asemenea, în concordanță cu alte acte legislative și politici ale UE și complementară acestora, în special în domeniul protecției consumatorilor, al protecției investitorilor și al supravegherii prudențiale, precum Directiva Solvabilitate II (Directiva 2009/138/CE), Directiva MiFID II (reformarea MiFID) și inițiativa PRIPs menționată anterior.

Noua IMD ar continua să aibă caracteristicile unui instrument juridic de „minimă armonizare”. Acest lucru înseamnă că statele membre pot decide să adopte dispoziții suplimentare, dacă este necesar pentru protecția consumatorului. Totuși, standardele minime din directiva IMD vor fi semnificativ mai stricte. Mai mult, directiva conține o clauză de revizuire și, pentru a putea colecta toate informațiile relevante privind funcționarea normelor respective, Comisia va trebui să poată monitoriza punerea în aplicare a acestora de la început.

Capitolul privind asigurările cu componentă investițională: textul propunerii conține un capitol privind introducerea unor cerințe suplimentare în materie de protecție a consumatorilor pentru produsele cu componentă investițională bazate pe asigurare.

Există o puternică voință politică de a introduce astfel de dispoziții, însă, în același timp, există foarte puțină experiență deoarece acesta este un domeniu nou. Prin urmare, pentru Comisie este foarte important să primească documentele referitoare la modul în care statele membre au transpus aceste dispoziții.

Miercuri, 26 februarie 2014

Specificitățile produselor de asigurare generală trebuie totuși să fie luate în considerare în orientările de nivelul 2. În conformitate cu principiul analog prevăzut la articolul 3 din MiFID II, ar trebui să se ia în considerare un regim analog pentru asigurări, atunci când se pune în aplicare directiva la nivel național și în cadrul orientărilor Comitetului comun. Persoanele care desfășoară activități de intermediere de asigurări în materie de produse cu componentă investițională bazate pe asigurare ar trebui să respecte atât normele de conduită aplicabile tuturor contractelor de asigurare, cât și normele sporite aplicabile produselor cu componentă investițională bazate pe asigurare. Oricine intermediază produse cu componentă investițională bazate pe asigurare trebuie să fie înregistrat ca intermediar de asigurări.

Sarcina administrativă suplimentară care decurge din solicitarea unor documente explicative din partea statelor membre se estimează a fi scăzută: așa cum s-a menționat anterior, textul actual este în vigoare din 2002 (anul în care a fost adoptată directiva inițială). Prin urmare, pentru statele membre nu va reprezenta o povară comunicarea dispozițiilor de aplicare adoptate deoarece, în mod normal, cele mai multe dintre ele au fost deja notificate cu destul de mult timp în urmă. Sarcina administrativă suplimentară, estimată a fi redusă, care decurge din solicitarea unor documente explicative din partea statelor membre în ceea ce privește noile părți din directivă este proporțională și necesară Comisiei pentru a își îndeplini sarcina de supraveghere a aplicării dreptului Uniunii.

Pe baza celor de mai sus, Comisia consideră că cerința de a furniza documente explicative în cazul directivei propuse este proporțională și nu depășește ceea ce este necesar pentru a atinge obiectivul îndeplinirii eficiente a sarcinii de a supraveghea transpunerea corectă.

Miercuri, 26 februarie 2014

P7_TA(2014)0156

Al treilea program de acțiune a Uniunii în domeniul sănătății (2014-2020) ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind instituirea unui program „Sănătate pentru creștere economică”, al treilea program multianual de acțiune a UE în domeniul sănătății pentru perioada 2014-2020 (COM(2011)0709 – C7-0399/2011 – 2011/0339(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2017/C 285/61)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2011)0709),
- având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 168 alineatul (5) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0399/2011),
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolul 35,
- având în vedere Rezoluția sa din 9 octombrie 2008 intitulată „Împreună pentru sănătate: o abordare strategică pentru UE 2008-2013”⁽¹⁾,
- având în vedere Cartea albă – Împreună pentru sănătate: O abordare strategică pentru UE 2008-2013” (COM(2007)0630),
- având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 23 februarie 2012⁽²⁾,
- având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 4 mai 2012⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 8 martie 2011 referitoare la reducerea inegalităților în materie de sănătate în UE⁽⁴⁾,
- având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 20 noiembrie 2013, de a aproba poziția Parlamentului în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și avizul Comisiei pentru bugete, precum și cel al Comisiei pentru industrie, cercetare și energie (A7-0224/2012),

1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;

⁽¹⁾ JO C 9 E , 15.1.2010, p. 56.

⁽²⁾ JO C 143, 12.5.2012, p. 102.

⁽³⁾ JO C 225, 27.7.2012, p. 223.

⁽⁴⁾ JO C 199 E , 7.7.2012, p. 25.

Miercuri, 26 februarie 2014

3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale, poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2011)0339

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 26 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului privind instituirea celui de al treilea program de acțiune a Uniunii în domeniul sănătății (2014-2020) și de abrogare a Deciziei nr. 1350/2007/CE

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 282/2014.)

Miercuri, 26 februarie 2014

P7_TA(2014)0157

Rețelele de telecomunicații transeuropene ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind o serie de orientări pentru rețelele de telecomunicații transeuropene și de abrogare a Deciziei nr. 1336/97/CE (COM(2013)0329 – C7-0149/2013 – 2011/0299(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2017/C 285/62)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2011)0657) și propunerea modificată (COM(2013)0329),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 172 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0149/2013),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 22 februarie 2012 ⁽¹⁾,
 - având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 4 mai 2012 ⁽²⁾,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 15 noiembrie 2013, de a aproba poziția Parlamentului European în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie și avizele Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, Comisiei pentru dezvoltare regională, precum și al Comisiei pentru cultură și educație (A7-0272/2013),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2011)0299

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 26 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului privind o serie de orientări pentru rețelele transeuropene din domeniul infrastructurii de telecomunicații și de abrogare a Deciziei nr. 1336/97/CE

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 283/2014.)

⁽¹⁾ JO C 143, 22.5.2012, p. 120.

⁽²⁾ JO C 225, 27.7.2012, p. 211.

Miercuri, 26 februarie 2014

P7_TA(2014)0158

Accesibilitatea site-urilor web ale organismelor din sectorul public *I****Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind accesibilitatea site-urilor web ale organismelor din sectorul public (COM(2012)0721 – C7-0394/2012 – 2012/0340(COD))****(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)**

(2017/C 285/63)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2012)0721),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 114 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0394/2012),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 22 mai 2013 ⁽¹⁾,
 - după consultarea Comitetului Regiunilor,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și avizele Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și Comisiei pentru cultură și educație (A7-0460/2013),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2012)0340**Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 26 februarie 2014 în vederea adoptării Directivei 2014/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind accesibilitatea site-urilor web internet ale organismelor din sectorul public și a site-urilor internet administrate de entități care îndeplinesc sarcini publice [AM 1]****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

⁽¹⁾ JO C 271, 19.9.2013, p. 116.

Miercuri, 26 februarie 2014

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

~~având în vedere avizul~~ după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Orientarea spre o societate digitală oferă utilizatorilor noi posibilități de accesare a informațiilor și serviciilor. Furnizorii de informații și servicii, cum ar fi organismele din sectorul public, se bazează în mare măsură pe internet pentru producerea, colectarea și furnizarea unei game variate de informații și servicii de bază pentru cetățeni. **În acest sens, transmiterea de informații în condiții de securitate și protecția datelor cu caracter personal sunt deosebit de importante.** [AM 2]
- (2) Accesibilitatea site-urilor web face trimitere la principiile și tehnicile care trebuie avute în vedere în momentul construirii de site-uri web cu scopul de a face conținutul acestora accesibil tuturor utilizatorilor, în special persoanelor cu limitări funcționale, printre care se numără și persoanele cu handicap. Conținutul site-urilor web include informații textuale și non-textuale, precum și servicii de descărcare de formulare și de interacțiune bidirecțională, de exemplu, prelucrarea de formulare digitale, autentificarea și tranzacțiile online, cum ar fi soluționarea de reclamații sau efectuarea de plăți. [AM 3]
- (2a) **Accesibilitatea internetului, mai exact angajamentul asumat de a asigura accesul la toate site-urile internet publice până în 2010, a fost inclusă în Declarația ministerială de la Riga din 11 iunie 2006 referitoare la e-incluziune.** [AM 4]
- (2b) **Deși prezenta directivă nu se aplică în cazul site-urilor internet ale instituțiilor Uniunii, acestea din urmă ar trebui să respecte cerințele prevăzute în prezenta directivă și să dea un exemplu de bună practică.** [AM 5]
- (3) **În Comunicarea sa din 15 decembrie 2010 intitulată „Planul european de acțiune privind guvernarea electronică 2011-2015 al Comisiei ⁽³⁾ – Exploatarea TIC pentru promovarea unei guvernări inteligente, sustenabile și inovatoare”, Comisia prevede a prevăzut luarea de măsuri de dezvoltare a serviciilor de guvernare electronică care să garanteze incluziunea și accesibilitatea. În același timp, sunt necesare eforturi suplimentare pentru implementarea efectivă a politicii de e-incluziune, care vizează reducerea discrepanțelor în ceea ce privește utilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor (TIC) și promovarea utilizării TIC pentru depășirea excluziunii și îmbunătățirea performanței economice, a șanselor de angajare, a calității vieții, a participării și coeziunii sociale, inclusiv consultările democratice.** [AM 6]
- (4) În comunicarea **Comunicarea sa din 19 mai 2010** intitulată „O Agendă digitală pentru Europa” ⁽⁴⁾, o inițiativă a **Strategiei Europa 2020**, Comisia a anunțat că site-urile web internet aparținând sectorului public (și site-urile care le oferă servicii de bază cetățenilor) ~~trebuie~~ **ar trebui** să fie complet accesibile până în 2015. [AM 7]
- (4a) **Persoanele în vârstă se confruntă cu riscul excluziunii digitale din cauza unor factori precum lipsa de competențe în domeniul TIC și lipsa accesului la internet. Comunicarea Comisiei din 8 noiembrie 2011 intitulată „Inițiativa europeană i2020 privind e-incluziunea – Participarea la societatea informațională” încearcă să garanteze că toate grupurile de utilizatori beneficiază de cele mai bune oportunități pentru a utiliza internetul și a se familiariza cu TIC. Agenda digitală pentru Europa propune o serie de măsuri de promovare a utilizării noilor TIC de către grupurile de utilizatori dezavantajate, cum ar fi persoanele în vârstă.** [AM 8]
- (5) Programul-cadru pentru cercetare și inovare (Orizont 2020) ⁽⁵⁾ și Programul pentru competitivitatea întreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (COSME) ⁽⁶⁾ sprijină cercetarea și găsirea unor soluții tehnologice la problemele privind accesibilitatea site-urilor internet.

⁽¹⁾ JO C 271, 19.9.2013, p. 116.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 26 februarie 2014.

⁽³⁾ COM (2010) 743 final — nepublicată în Jurnalul Oficial.

⁽⁴⁾ COM(2010) 245 final/2.

⁽⁵⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 104-43.

⁽⁶⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 33 —40.

Miercuri, 26 februarie 2014

- (6) Prin ratificarea Convenției Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap („Convenția ONU”), majoritatea statelor membre și Uniunea s-au angajat „să garanteze accesul persoanelor cu handicap, în condiții de egalitate cu celelalte persoane, la tehnologiile informării și comunicării” și „să ia măsurile adecvate [...] pentru a promova accesul persoanelor cu handicap la noile tehnologii și sisteme ale informării și comunicării, inclusiv la internet.”
- (6a) **În conformitate cu Convenția ONU, abordarea unei proiectări universale ar trebui să reprezinte o bază pentru dezvoltarea de noi tehnologii.** [AM 9]
- (7) **Comunicarea Comisiei din 15 noiembrie 2010 intitulată „Strategia europeană 2010-2020 pentru persoanele cu handicap⁽¹⁾: un angajament reînnoit pentru o Europă fără bariere”, care urmărește înlăturarea barierelor care împiedică persoanele cu handicap să participe la viața socială în condiții de egalitate**, are la bază Convenția ONU și prevede luarea de măsuri în diferite domenii prioritare, inclusiv accesibilitatea site-urilor ~~web~~ **internet**, cu scopul de „a asigura accesibilitatea persoanelor cu handicap la bunuri și servicii, inclusiv servicii publice și la dispozitive de asistare”. [AM 10]
- (8) Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁾ conține dispoziții privind accesibilitatea TIC. Acesta nu abordează însă și aspecte specifice privind accesibilitatea site-urilor internet.
- (8a) **In rezoluția sa din 25 octombrie 2011⁽³⁾ Parlamentul European subliniază faptul că economiile inovatoare și bazate pe cunoaștere nu se pot dezvolta fără conținuturi și forme accesibile pentru persoanele cu handicap, de exemplu, pagini de internet accesibile pentru nevăzători și conținuturi subtitrate pentru persoanele cu deficiențe de auz, inclusiv servicii mass-media și servicii online disponibile pentru cei care utilizează limbajul semnelor, aplicații smartphone și asistență tactilă și vocală, prin intermediul unei legislații cu forță juridică obligatorie.** [AM 11]
- (8b) **Agenda digitală pentru Europa subliniază importanța acțiunilor pozitive prin care persoanele cu handicap sunt ajutate să acceseze conținuturile culturale, care sunt esențiale pentru ca persoanele respective să se poată bucura pe deplin de statutul de cetățeni ai Uniunii, și solicită punerea în aplicare pe deplin a Memorandumului de înțelegere privind accesul digital pentru persoanele cu handicap. Elaborarea de documente precum rapoarte, cărți și acte legislative, puse la dispoziție pe site-uri internet publice pentru a le face pe deplin accesibile, în paralel cu acțiunile de sprijinire a sectorului privat pentru stimularea investițiilor în acest domeniu, ar putea avea o contribuție importantă la îndeplinirea acestui obiectiv și ar putea promova dezvoltarea unor competențe și oportunități pentru furnizorii de servicii în cadrul Uniunii.** [AM 12]
- (9) Piața accesibilității site-urilor ~~web~~ **internet**, care cunoaște o creștere rapidă, cuprinde o serie de operatori economici cum ar fi dezvoltatorii de site-uri ~~web~~ **internet** sau instrumente software necesare pentru crearea, gestionarea și testarea paginilor ~~web de internet~~, dezvoltatorii de agenți utilizator, cum ar fi browsere web și tehnologii conexe de asistare, cei care pun în aplicare serviciile de certificare și formatorii **și platformele sociale integrate în site-urile internet. În acest sens, eforturile depuse în cadrul Marii coaliții pentru locuri de muncă digitale, care se înscrie în continuarea pachetului privind ocuparea forței de muncă și care se adresează specialiștilor TIC și vizează eliminarea lacunelor în materie de competențe, inclusiv cele din domeniul informatic și cele profesionale în sectorul TIC, au o importanță deosebită.** [AM 13]
- (10) Anumite state membre au adoptat o serie de măsuri bazate pe orientările utilizate la nivel internațional în ceea ce privește proiectarea de site-uri internet accesibile, însă indicațiile oferite fac trimitere, de cele mai multe ori, la versiuni sau niveluri diferite de respectare a orientărilor respective; de asemenea, se poate întâmpla să fi fost introduse variații tehnice la nivel național.

⁽¹⁾ ~~COM(2010) 636 final — republicată în Jurnalul Oficial.~~

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 320).

⁽³⁾ **Rezoluția Parlamentului European din 25 octombrie 2011 referitoare la mobilitatea și incluziunea persoanelor cu handicap în Strategia europeană 2010-2020 pentru persoanele cu handicap (JO C 131 E, 8.5.2013, p. 9).**

Miercuri, 26 februarie 2014

- (11) Furnizorii în domeniul accesibilității site-urilor internet includ numeroase întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri). Furnizorii și IMM-urile, în special, sunt descurajate să caute oportunități de afaceri în afara piețelor naționale. Din cauza diferențelor dintre specificațiile și reglementările privind accesibilitatea site-urilor internet, competitivitatea și creșterea acestora este împiedicată de costurile suplimentare pe care ar trebui să le suporte pentru dezvoltarea și comercializarea produselor și serviciilor legate de accesibilitatea transfrontalieră a site-urilor internet.
- (11a) **Garanția neutralității rețelei este esențială pentru ca site-urile internet ale organismelor din sectorul public să rămână accesibile în prezent și în viitor și pentru ca internetul să fie deschis.** [AM 14]
- (12) Cumpărătorii de site-uri internet și de produse și servicii conexe se confruntă cu prețuri ridicate în ceea ce privește furnizarea de servicii sau cu dependența de un singur furnizor, din cauza concurenței limitate. De multe ori, furnizorii favorizează variații ale „standardelor” brevetate, limitând astfel domeniul de aplicare al interoperabilității agenților utilizator, precum și accesul universal la conținuturi web pe întreg teritoriul Uniunii. Fragmentarea reglementărilor naționale reduce beneficiile care ar putea rezulta în urma împărtășirii experiențelor cu omologii de la nivel național și internațional ca răspuns la progresele societale și tehnologice.
- (13) Pentru a pune capăt acestei fragmentări, este necesară apropierea măsurilor naționale la nivelul Uniunii, pe baza unui acord privind cerințele de accesibilitate a site-urilor ~~web~~ **internet** aparținând organismelor din sectorul public **și a site-urilor internet administrate de entități care îndeplinesc sarcini publice**. Aceasta ar reduce incertitudinea pentru dezvoltatorii web și ar promova interoperabilitatea. ~~Utilizarea cerințelor~~ **Atunci când scot la licitație contracte pentru conținuturile site-urilor internet, statele membre ar trebui să încurajeze utilizarea unor cerințe de accesibilitate a site-urilor internet adecvate și interoperabile. Cerințele de accesibilitate a site-urilor internet care sunt neutre din punct de vedere tehnologic va conduce la eliminarea piedicilor în calea inovării, aceasta nu vor constitui o piedică în calea inovării, acestea putând fi chiar stimulate să o stimuleze.** [AM 15]
- (14) De asemenea, o abordare armonizată ar trebui să permită organismelor din sectorul public și întreprinderilor din cadrul Uniunii să obțină beneficii economice și sociale de pe urma unei furnizări la scară largă a serviciilor online către cetățeni și clienți. Aceasta ar crește potențialul pieței interne pentru produsele și serviciile accesibile online **și ar contribui la finalizarea pieței unice digitale**. Creșterea implicită a pieței ar permite întreprinderilor să contribuie la creșterea economică și la crearea de locuri de muncă în cadrul Uniunii. Consolidarea pieței interne ar crește atractivitatea investițiilor în Uniune, iar guvernele ar beneficia de pe urma unei accesibilități mai puțin costisitoare a site-urilor ~~web~~ **internet**. [AM 16]
- (15) Cetățenii ar trebui să beneficieze de un acces mai extins la serviciile **publice** online, ~~aparținând sectorului public,~~ **ar trebui să poată accesa conținuturi informative, culturale și de divertisment care să le permită o implicare deplină la nivel social și profesional**, primind servicii și informații care să **le faciliteze viața de zi cu zi și** exercitarea drepturilor lor pe teritoriul Uniunii, în special dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul Uniunii, **dreptul de acces la informație**, precum și dreptul de stabilire și de ~~furnizare de~~ **a presta** servicii. [AM 17]
- (15a) **Serviciile online ocupă un rol din ce în ce mai important în societatea noastră. Internetul este un instrument esențial pentru accesul la informație, educație și participarea socială. Prin urmare, în scopul incluziunii sociale, toate persoanele ar trebui să dispună de acces neîngrădit la site-urile internet ale organismelor publice, precum și la site-urile internet care oferă publicului servicii de bază, cum ar fi principalele site-uri internet de știri și bibliotecile media, serviciile bancare („online banking”) și informațiile și serviciile destinate grupurilor de interese.** [AM 18]
- (16) Cerințele privind accesibilitatea site-urilor internet definite în prezenta directivă sunt neutre din punct de vedere tehnologic. Ele indică doar funcționalitățile de bază care ar trebui îndeplinite, astfel încât utilizatorul să perceapă, să navigheze, să opereze, să interacționeze, să citească sau să înțeleagă în mod autonom site-ul internet și conținutul acestuia. Ele nu precizează modul în care ar trebui realizat acest lucru și nici tehnologiile care ar trebui alese pentru un site internet, sau o informație sau aplicație online specifică. Prin urmare, ele nu împiedică inovarea.

Miercuri, 26 februarie 2014

- (17) Interoperabilitatea legată de accesibilitatea site-urilor internetar trebui să se bazeze pe specificații adoptate și utilizate în comun care să maximizeze compatibilitatea conținutului web cu actualii și viitorii agenți utilizator și tehnologii de asistare. Mai exact, conținutul web ar oferi agenților utilizator un cod intern comun de limbaj natural, structuri, relații și secvențe, precum și date integrate ale interfeței cu utilizatorul. Prin urmare, interoperabilitatea avantajează utilizatorii, permițându-le să recurgă oriunde la agenții utilizator pentru a accesa site-urile internet. Aceștia pot beneficia, de asemenea, de mai multe oportunități de selecție și de prețuri mai mici pe teritoriul Uniunii. Interoperabilitatea ar avantaja, în egală măsură, furnizorii și cumpărătorii de produse și servicii legate de accesibilitatea site-urilor internet.
- (18) Astfel cum se subliniază în Agenda digitală pentru Europa, autoritățile publice vor trebui la rândul lor să promoveze piețele de conținut online. Guvernele pot stimula piețele de conținut prin punerea la dispoziție a informațiilor din sectorul public în baza unor criterii de transparență, eficacitate și nediscriminare. Aceasta reprezintă o importantă sursă de creștere potențială pentru serviciile online inovatoare.
- (18a) **Autoritățile publice din statele membre ar trebui să fie în măsură să impună obligația ca anumite site-uri internet să fie găzduite pe servere din cadrul Uniunii pentru a preveni spionarea de către entități din afara Uniunii sau scurgerile de informații și pentru a garanta că entitățile din afara Uniunii nu pot suspenda servicii importante din motive de securitate. [AM 19]**
- (19) ~~Directiva trebuie~~ **Prezenta directivă ar trebui** să vizeze garantarea accesibilității ~~anunitor tipuri de site-uri web depline a tuturor site-urilor internet~~ ale organismelor din sectorul public, ~~care sunt și a site-urilor internet administrate de entități care îndeplinesc sarcini publice~~ esențiale pentru cetățeni, ~~în conformitate cu o serie de cerințe comune. Astfel pentru persoanele cu handicap pentru a le înlesni o existență autonomă și participarea pe deplin la toate aspectele vieții, astfel cum se menționează în Convenția ONU. Tipurile de site-uri web au fost identificate în exercițiul de referință din 2001 privind guvernarea electronică⁽¹⁾ și au stat la baza listei din internet administrate de entități care îndeplinesc sarcini publice care urmează să fie acoperite de prezenta directivă ar trebui enumerate în anexă. Termenele pentru respectarea cerințelor din prezenta directivă ar trebui să fie progresive, pentru a permite extinderea domeniului de aplicare la toate site-urile internet ale organismelor din sectorul public care prestează servicii direct cetățenilor. [AM 20]~~
- (20) Prezenta directivă stabilește cerințele privind accesibilitatea ~~site-urilor web~~ pentru anumite tipuri de organisme **toate site-urile internet ale organismelor** din sectorul public **și pentru site-urile internet administrate de entități care îndeplinesc sarcini publice**. Pentru a facilita conformitatea cu aceste cerințe a site-urilor ~~web internet~~ în cauză, este necesar să se ofere prezumția de conformitate pentru site-urile ~~web internet~~ respective care respectă standardele armonizate elaborate și publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁾ ~~privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE și a Deciziei nr. 1673/2006/CE, cu scopul de a formula specificații tehnice detaliate pentru cerințele respective. În temeiul regulamentului respectiv, statele membre și Parlamentul European vor putea formula obiecții la standardele armonizate despre care consideră că nu satisfac în întregime cerințele privind accesibilitatea site-urilor ~~web internet~~ prevăzute în prezenta directivă. [AM 21]~~
- (21) Comisia a emis deja Mandatul M/376⁽³⁾ pentru organizațiile europene de standardizare, în vederea dezvoltării unui standard european care să specifice cerințele funcționale privind accesibilitatea produselor și serviciilor TIC, inclusiv a conținutului web, și care pot fi utilizate în cadrul achizițiilor publice, precum și în alte scopuri, cum ar fi achizițiile din sectorul privat. În acest sens, organizațiilor europene de standardizare li se solicită să stabilească o cooperare strânsă cu forumurile și consorțiile de standardizare relevante din sectorul industriei, inclusiv Consorțiul World Wide Web (W3C/WAI). Un standard armonizat care să ofere prezumția de conformitate cu cerințele privind accesibilitatea site-urilor internet prevăzute în prezenta directivă ar trebui să se bazeze pe rezultatele acestei activități.

⁽¹⁾ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/egovernment-indicators-benchmarking-europe>

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 316, 14.11.2012, p. 12).

⁽³⁾ <http://www.mandate376.eu/>

Miercuri, 26 februarie 2014

- (21a) **În contextul pregătirii și al eventualelor viitoare revizii ale standardelor europene și armonizate pertinente, organizațiile de standardizare europene responsabile ar trebui să fie puternic încurajate să asigure coerența cu standardele internaționale pertinente (în prezent, ISO/IEC 40500), pentru a evita orice fragmentare sau incertitudine juridică.** [AM 22]
- (22) Până la publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a trimiterilor la un astfel de standard armonizat sau la părți ale acestuia, site-urilor internet care respectă standardele europene sau părți ale acestora, stabilite de Comisie prin intermediul actelor delegate ar trebui să li se aplice prezumția de conformitate cu cerințele privind accesibilitatea site-urilor internet prevăzute în standardele respective sau în părțile din standardele respective. Un astfel de standard armonizat ar putea fi standardul european care ar urma să fie adoptat pe baza mandatului M/376.
- (23) În absența unui astfel de standard european, prezumția de conformitate cu cerințele privind accesibilitatea site-urilor internet ar trebui oferită site-urilor internet în cauză care respectă părțile din standardul ISO/IEC 40500:2012 ce vizează Criteriile și cerințele de succes privind conformitatea de nivel AA. Standardul internațional ISO/IEC 40500:2012 este identic cu Orientările inițiale privind accesibilitatea conținutului web, versiunea 2.0. Criteriile și cerințele de succes privind conformitatea de nivel AA pentru paginile web din versiunea 2.0 a Orientărilor privind accesibilitatea conținutului web (WCAG 2.0) emise de W3C sunt larg recunoscute de părțile interesate atât la nivel internațional, cât și la nivel european, în ceea ce privește furnizarea bazei pentru specificații adecvate privind accesibilitatea site-urilor internet. Acest aspect a fost subliniat în Concluziile Consiliului din 31 martie 2009 privind accesibilitatea societății informaționale.
- (24) Conformitatea cu cerințele privind accesibilitatea site-urilor ~~web~~ **internet** ar trebui să fie monitorizată continuu, începând cu activitatea inițială de construire a site-urilor ~~web ale organismelor din sectorul public~~ **internet în cauză** până la totalitatea actualizărilor ulterioare ale conținutului acestora. **Desemnarea unei autorități competente în fiecare stat membru, în calitate de organism responsabil de asigurarea respectării aplicării, ar fi o modalitate adecvată de a garanta monitorizarea și punerea în aplicare cu rigurozitate a conformității cu cerințele în materie de accesibilitate internet, implicând îndeaproape părțile interesate prin crearea unui mecanism de înregistrare a plângerilor în cazurile de nerespectare identificate.** O metodologie armonizată de monitorizare ar urma să acopere, uniform, modul de verificare la nivelul tuturor statelor membre, a gradului de respectare a cerințelor de accesibilitate de către site-ul ~~web~~ **internet** în cauză, colectarea eșantioanelor reprezentative și periodicitatea monitorizării. Statele membre ~~furnizează~~ **ar trebui să furnizeze din doi în doi ani** rapoarte ~~anuale~~ privind rezultatele monitorizării și, în general, o listă cu măsurile adoptate în vederea punerii în aplicare a prezentei directive. [AM 23]
- (24a) **Prima metodologie utilizată pentru monitorizarea continuă a conformității site-urilor internet în cauză cu cerințele de accesibilitate la internet ar trebui adoptată prin intermediul actelor de punere în aplicare în termen de cel mult un an de la intrarea în vigoare a prezentei directive.** [AM 24]
- (25) Într-un cadru armonizat, industria dezvoltatorilor web ar trebui să întâmpine mai puține piedici în ceea ce privește funcționarea pe piața internă, în timp ce costurile suportate de guverne și alte părți interesate în ceea ce privește achiziționarea de produse și servicii accesibile online ar trebui să fie reduse, **fapt ce ar contribui la creșterea economică și la ocuparea forței de muncă.** [AM 25]
- (26) Pentru a se asigura accesibilitatea site-urilor ~~web~~ **internet** în cauză în conformitate cu cerințele privind accesibilitatea site-urilor internet prevăzute de prezenta directivă **și pentru a garanta că aceste cerințe sunt clare și ușor de înțeles pentru părțile implicate în punerea în aplicare a directivei, inclusiv pentru dezvoltatorii web externi și pentru personalul intern al organismelor din sectorul public și al altor entități care îndeplinesc sarcini publice,** competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei pentru ~~specificarea mai detaliată a oferi detalii suplimentare, dacă este cazul, a cerințelor~~ **specifice cu privire la aceste cerințe, fără a le modifica** și pentru ~~stabilirea standardului european a stabili~~ **standardele europene** sau ~~a părților~~ **părțile** din acesta care oferă prezumția de conformitate cu cerințele privind accesibilitatea site-urilor ~~web~~ **internet** în cauză ce respectă standardul sau părțile acestuia și pentru a modifica anexa la pentru a lua în considerare progresul tehnologic. Este deosebit de important ca în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Comisia, atunci când pregătește și elaborează acte delegate, ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu. [AM 26]

Miercuri, 26 februarie 2014

- (27) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a dispozițiilor relevante ale prezentei directive, ar trebui conferite competențele de executare Comisiei. Procedura de examinare ar trebui utilizată pentru stabilirea metodologiei pe care statele membre ar trebui să o utilizeze în vederea monitorizării conformității site-urilor ~~web~~ **internet** în cauză cu cerințele respective. Procedura de consultare ar trebui utilizată pentru stabilirea unui model de declarație privind gradul de accesibilitate și a modalităților de raportare de către statele membre către Comisie. Competențele respective ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.
- (28) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume crearea unei piețe armonizate pentru accesibilitatea site-urilor ~~web~~ **internet** ale organismelor din sectorul public **și a site-urilor internet administrate de entități care îndeplinesc sarcini publice**, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, întrucât necesită armonizarea diferitelor norme prevăzute în sistemele lor juridice respective, ~~și că acesta poate fi îndeplinit, prin urmare, cu o mai mare eficiență dar, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, poate fi realizat mai bine~~ la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului menționat. **Adoptarea unei abordări armonizate în ceea ce privește accesibilitatea site-urilor internet în întreaga Uniune ar reduce costurile pentru întreprinderile care dezvoltă site-uri internet și, prin urmare, pentru organismele publice care utilizează serviciile lor. În viitor, accesul la informațiile și serviciile prestate prin intermediul site-urilor internet va fi din ce în ce mai important pentru exercitarea drepturilor fundamentale ale cetățenilor, inclusiv accesul la un loc de muncă, [AM 27]**

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

(1) Prezenta directivă are drept obiectiv apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre referitoare la accesibilitatea **pentru toți utilizatorii a** conținutului site-urilor ~~web~~ **internet** ale organismelor din sectorul public **și a site-urilor internet administrate de entități care îndeplinesc sarcini publice**, pentru toți utilizatorii, în special pentru ~~persoanele cu limitări funcționale, inclusiv persoanele cu handicap și cele în vârstă.~~ **[AM 28]**

(1a) În conformitate cu Convenția ONU, persoanele cu handicap sunt acele persoane care au deficiențe fizice, mentale, intelectuale sau senzoriale pe termen lung care, în conjuncție cu alte obstacole, pot împiedica participarea lor deplină și efectivă la viața socială în condiții de egalitate cu ceilalți. [AM 29]

(2) Prezenta directivă prevede normele conform cărora statele membre ~~trebuie să facă accesibil~~ **fac accesibile funcționarea și conținutul:**

(a) site-urilor ~~web~~ **internet** aparținând organismelor din sectorul public; ~~ale căror tipuri sunt specificate în anexă și~~

(b) site-urilor internet administrate de alte entități care îndeplinesc tipurile de sarcini publice menționate în anexa Ia.

Statele membre pot extinde aplicarea prezentei directive și la alte tipuri de sarcini publice decât cele menționate în anexa Ia. [AM 30]

(3) Statele membre ~~pot extinde~~ **sunt încurajate să extindă** aplicarea prezentei directive la alte tipuri de site-uri ~~web~~ **internet** aparținând sectorului public decât cele menționate la alineatul (2). **[AM 31]**

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

Miercuri, 26 februarie 2014

(3a) *Statele membre pot decide să nu aplice prezenta directivă microîntreprinderilor, astfel cum sunt ele definite în Recomandarea 2003/361/CE⁽¹⁾, dacă ele îndeplinesc tipurile de sarcini publice menționate în anexa Ia la prezenta directivă. [AM 32]*

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

- 1a. *„organism din sectorul public” înseamnă statul, autoritățile regionale sau locale, organismele de drept public, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 4 din Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽²⁾, și asociațiile formate din una sau mai multe astfel de autorități sau din unul sau mai multe astfel de organisme de drept public; [AM 33]*
- 1b. *„site-uri internet aparținând organismelor din sectorul public” înseamnă site-uri internet dezvoltate, contractate, întreținute sau cofinanțate de organisme din sectorul public sau cofinanțate din fonduri ale Uniunii; [AM 34]*
- 1c. *„site-uri internet administrate de entități care îndeplinesc sarcini publice” înseamnă site-uri internet administrate de entități care îndeplinesc tipurile de sarcini publice specificate în Anexa Ia; [AM 35]*
- 1. *„site-urile web internet în cauză” înseamnă ~~site-urile web~~ toate versiunile site-urilor internet menționate la articolul 1 alineatul (2) din prezenta directivă, inclusiv cele concepute pentru a fi consultate prin intermediul unui dispozitiv mobil sau prin orice alte mijloace. În cazul în care o aplicație concepută de proprietarii unui site internet oferă servicii în legătură cu site-ul, prezenta definiție se aplică și acestuia; [AM 36]*
- 2. *„conținutul site-urilor web internet” înseamnă informațiile și componentele interfeței pentru utilizatori care trebuie comunicate utilizatorului prin intermediul unui agent utilizator, inclusiv codul sau marcajul care definește structura, prezentarea și interacțiunile conținutului. Conținutul site-urilor internet include informații textuale și nontextuale, posibilitatea de a descărca documente și formulare, precum și interacțiunea bidirecțională, de exemplu prelucrarea formularelor digitale și procesele de autentificare, identificare și plată. Acesta include, de asemenea, funcțiile oferite prin intermediul site-urilor care sunt externe site-ului în cauză, de pildă prin utilizarea de link-uri web, cu condiția ca site-ul extern să fie singurul mijloc prin care informațiile sau serviciile sunt furnizate utilizatorului. Conținutul site-urilor include și conținutul generat de utilizatori și, atunci când este posibil din punct de vedere tehnic, platforme de comunicare socială, dacă acestea sunt integrate în site. Conținutul include nu doar părțile site-ului în cauză care oferă un serviciu specific, ci întregul site legat de acesta; [AM 37]*
- 2a. *„instrument de creare de conținut” înseamnă orice aplicație online sau offline care poate fi utilizată de către autori (în mod individual sau în colaborare) pentru a crea sau a modifica conținutul web destinat utilizării de către alți autori sau utilizatori finali; [AM 38]*
- 3. *„agent utilizator” înseamnă orice software care recuperează și prezintă conținuturi web pentru utilizatori, inclusiv browsere web, playere media, module de extensie și alte programe care pot contribui la recuperarea, prezentarea și interacțiunea cu conținutul web, indiferent de tipul de dispozitiv utilizat pentru a interacționa cu conținutul, inclusiv dispozitivele mobile; [AM 39]*
- 3a. *„accesibilitatea site-urilor internet” înseamnă principiile și tehnicile care trebuie respectate la construirea site-urilor internet în cauză, cu scopul de a face accesibil conținutul acestora tuturor utilizatorilor, în special persoanelor cu handicap și persoanelor în vârstă. Accesibilitatea site-urilor internet se referă în special la principiile și tehnicile care îmbunătățesc percepția, navigarea, utilizarea, interacțiunea, lizibilitatea și înțelegerea utilizatorilor și include utilizarea tehnologiei asistive sau a comunicării ameliorate și alternative; [AM 40]*
- 3b. *„tehnologie asistivă” înseamnă orice hardware sau software care acționează ca un agent utilizator sau alături de un agent utilizator integrat pentru a furniza o funcționalitate care răspunde cerințelor utilizatorilor cu handicap mai extinsă decât cea oferită de agenții utilizatori integrați. Aceasta include prezentări alternative, metode*

⁽¹⁾ Recomandarea Comisiei 2003/361/CE din 6 mai 2003 privind definiția microîntreprinderilor, a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 136).

⁽²⁾ Directiva 2014/24/EU a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 65).

Miercuri, 26 februarie 2014

alternative de introducere a datelor, mecanisme suplimentare de navigare sau de orientare și transformări ale conținutului; [AM 41]

- 3c., *proiectare universală* înseamnă proiectarea produselor, mediilor, programelor și serviciilor, astfel încât acestea să poată fi utilizate de toată lumea, în cea mai mare măsură posibilă, fără a fi necesare adaptarea sau proiectarea specială, conform definiției din Convenția ONU. Proiectarea universală nu exclude dispozitivele asistive pentru grupurile specifice de persoane cu handicap, acolo unde acestea sunt necesare; [AM 42]
4. „standard” înseamnă un standard, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012;
5. „standard internațional” înseamnă un standard internațional, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012;
6. „standard european” înseamnă un standard european, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012;
7. „standard armonizat” înseamnă un standard armonizat, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012.
8. ~~„organism din sectorul public” înseamnă statul, autoritățile regionale sau locale, organismele de drept public, astfel cum sunt definite la articolul 1 alineatul (9) din Directiva 2004/18/CE, și asociațiile formate din una sau mai multe astfel de colectivități sau unul sau mai multe organisme de drept public.~~ [AM 43]

Articolul 3

Cerințe privind accesibilitatea site-urilor internet

- (1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a garanta accesibilitatea tuturor site-urilor internet în cauză
- (a) într-o manieră coerentă și adecvată pentru perceperea, **navigarea**, operarea, **interacționarea**, **lizibilitatea** și înțelegerea ~~lor~~ **autonome ale acestora** de către utilizatori, inclusiv adaptabilitatea prezentării și ~~interacțiunii~~ conținutului, furnizând, după caz, o alternativă electronică accesibilă; [AM 44]
- (b) într-o manieră care să ~~faciliteze~~ **asigure** interoperabilitatea cu diferiți agenți ~~utilizator~~ **utilizatori** și tehnologii ~~de asistare asistive~~ la nivelul Uniunii și la nivel internațional; [AM 45]
- (ba) printr-o abordare a proiectării universale.** [AM 46]
- (2) Statele membre pun în aplicare dispozițiile de la alineatul (1) până cel târziu la 31 decembrie 2015. [AM 47]
- (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 8, ~~în vederea specificării mai detaliate pentru a furniza detalii suplimentare, dacă este cazul, a cerințelor referitoare la cerințele~~ privind accesibilitatea site-urilor ~~web~~ **internet** menționate la alineatul (1), ~~fără a modifica aceste cerințe.~~ [AM 48]

Articolul 4

Prezumția de conformitate cu standardele armonizate

Site-urile internet în cauză care respectă standardele armonizate sau părți ale acestora, ale căror trimiteri au fost stabilite și publicate de Comisie în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1025/2012, sunt considerate a fi în conformitate cu cerințele privind accesibilitatea site-urilor internet vizate de standardele respective sau de părți ale acestora, prevăzute la articolul 3 alineatul (1).

Articolul 5

Prezumția de conformitate cu standardele europene sau internaționale

- (1) Atât timp cât trimiterile la standardele armonizate menționate la articolul 4 nu au fost încă publicate, site-urile internet în cauză care respectă standarde europene sau părți ale acestora stabilite în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol sunt considerate a fi în conformitate cu cerințele privind accesibilitatea site-urilor internet vizate de standardele respective sau de părți ale acestora, prevăzute la articolul 3 alineatul (1).

Miercuri, 26 februarie 2014

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 8, pentru a stabili standardele europene sau părțile acestora menționate la alineatul (1) de la prezentul articol.

(3) Atât timp cât trimiterile la standardele europene menționate la alineatul (1) nu au fost încă stabilite, site-urile ~~web~~ **internet** în cauză care respectă ~~părțile din standardul ISO/IEC 40500:2012~~ **standardul tehnic internațional WCAG 2.0**, ce vizează Criteriile și cerințele de succes privind conformitatea de nivel AA sunt considerate a fi în conformitate cu cerințele privind accesibilitatea site-urilor ~~web~~ **internet** prevăzute la articolul 3 **alineatul (1)**. [AM 49]

Articolul 6

Măsuri suplimentare

(1) Statele membre ~~solicită site-urilor web~~ **se asigură că site-urile internet** în cauză ~~să furnizeze~~ **furnizează** o declarație **clară și concisă** privind gradul lor de accesibilitate, în special gradul de respectare a prezentei directive, **inclusiv informații privind gradul de conformitate cu cerințele în materie de accesibilitate internet legate de conținutul audio live**, și posibile informații suplimentare referitoare la gradul lor de accesibilitate, care să vină în sprijinul utilizatorilor **la evaluarea gradului de accesibilitate a site-urilor internet în cauză. Aceste informații se furnizează într-un format accesibil.**

(1a) Comisia instituie un model de declarație privind accesibilitatea prin intermediul unor acte de punere în aplicare. Actele respective de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 9 alineatul (2). [AM 50]

(2) Statele membre iau măsuri pentru a facilita aplicarea cerințelor privind accesibilitatea site-urilor ~~web~~, astfel cum sunt definite **internet prevăzute** la articolul 3 **alineatul (1)** în cazul tuturor site-urilor ~~web~~ ale organismelor din sectorul public **internet**, pe lângă cele în cauză, în special, în cazul site-urilor ~~web~~ ale organismelor din sectorul public **internet** care intră sub incidența legislației naționale existente sau a măsurilor relevante privind accesibilitatea site-urilor ~~web~~ **internet**. [AM 51]

(2a) Statele membre promovează și sprijină programele de formare privind accesibilitatea site-urilor internet destinate părților interesate relevante, inclusiv personalului organismelor din sectorul public și entităților care îndeplinesc sarcini publice, pentru a crea, a administra și a actualiza pagini internet, inclusiv conținutul acestora. [AM 52]

(2b) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a crește gradul de sensibilizare cu privire la cerințele în materie de accesibilitate a site-urilor internet prevăzute la articolul 3 alineatul (1), cu privire la avantajele acestora pentru utilizatori și pentru proprietarii de site-uri internet și cu privire la posibilitatea de a depune plângeri în cazul nerespectării cerințelor din prezenta directivă, conform dispozițiilor de la articolul 7a. [AM 53]

(2c) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a promova utilizarea instrumentelor de creare de conținut care sprijină îndeplinirea obiectivelor prezentei directive. [AM 54]

(3) Statele membre sprijină mecanismele adecvate de consultare cu părțile interesate relevante **și cu organizațiile care reprezintă interesele persoanelor cu handicap și ale persoanelor în vârstă** privind accesibilitatea site-urilor ~~web~~ **internet** și fac publice orice evoluții în cadrul politicii în acest domeniu, precum și experiențele și constatările rezultate în urma punerii în aplicare a conformității cu cerințele privind accesibilitatea site-urilor ~~web~~ **internet**. [AM 55]

(4) Statele membre cooperează, la nivel de ~~Unie~~ **național și la nivelul Uniunii**, cu **partenerii sociali relevanți, cu** părțile interesate din cadrul industriei și al societății civile, prin intermediul Comisiei, cu scopul de a ~~revizui~~ **reexamina**, în sensul raportării ~~anuale~~ menționate la articolul 7 ~~alineatul (4)~~ **7b**, evoluția pieței, progresele tehnologice și în materie de accesibilitate **a site-urilor internet**, precum și în vederea schimbului de cele mai bune practici. [AM 56]

(4a) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că partenerii sociali relevanți participă la elaborarea și aplicarea programelor de formare și de creștere a gradului de sensibilizare, menționate la alineatul (2a) și, respectiv, la alineatul (2b). [AM 57]

Articolul 7

Monitorizare și raportare [AM 58]

(1) Statele membre monitorizează permanent conformitatea site-urilor internet cu cerințele privind accesibilitatea site-urilor internet cu ajutorul metodologiei prevăzute la alineatul (4).

Miercuri, 26 februarie 2014

(1a) **Comisia înființează un grup de experți, care se reunește cel puțin o dată la doi ani, la invitația Comisiei, pentru a discuta în legătură cu rezultatele monitorizării, a face schimb de bune practici în ceea ce privește punerea în aplicare a prezentei directive și a evalua necesitatea introducerii unor specificații suplimentare la cerințele în materie de accesibilitate a site-urilor internet definite la articolul 3 alineatul (1). Grupul de experți în cauză este alcătuit din experți guvernamentali și experți proveniți din mediul privat, precum și părțile interesate relevante, printre care persoanele în vârstă, persoanele cu handicap și organizațiile reprezentative ale acestora.** [AM 59]

(2) Statele membre raportează anual rezultatele monitorizării desfășurate în conformitate cu alineatul (4), inclusiv datele privind măsurătorile și, dacă este cazul, lista site-urilor web, menționată la articolul 1 alineatul (3). [AM 60]

(3) Raportul vizează, de asemenea, acțiunile desfășurate în conformitate cu articolul 6. [AM 61]

(4) **Comisia stabilește**, prin intermediul actelor de punere în aplicare, ~~Comisia stabilește~~ metodologia de monitorizare a conformității site-urilor ~~web~~ **internet** în cauză cu cerințele privind accesibilitatea site-urilor ~~web~~ **internet** prevăzute la articolul 3 **alineatul (1). Metodologia este transparentă, transferabilă, comparabilă și reproductibilă și se stabilește în urma consultării strânse cu părțile interesate relevante din industrie și din societatea civilă, în special cu organizațiile reprezentative ale persoanelor cu handicap.** Actele respective de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 9 alineatul (3). **Prima metodologie se adoptă până la...** (*). Metodologia se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. [AM 62]

(5) Metodologia menționată la alineatul (4) include:

(a) periodicitatea monitorizării și a eșantionării site-urilor internet în cauză care fac obiectul monitorizării;

(b) la nivel de site internet, descrierea modului în care respectarea cerințelor privind accesibilitatea site-urilor internet prevăzute la articolul 3 alineatul (1) urmează să fie demonstrată, cu trimiteri directe – dacă este posibil – la descrierile relevante care figurează în standardul armonizat sau, în absența acestuia, în standardele europene sau internaționale menționate la articolele 4, respectiv, 5; și

(ba) în conformitate cu metodologia de cercetare care combină analiza efectuată de experți cu experiența utilizatorilor, inclusiv aceea a utilizatorilor cu handicap. [AM 63]

(6) ~~Metodele de raportare ale statelor membre sunt stabilite de Comisie prin intermediul actelor de punere în aplicare. Actele respective de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 9 alineatul (2).~~ [AM 64]

Articolul 7a

Organismul responsabil de asigurarea respectării aplicării

(1) **Statele membre desemnează o autoritate competentă (organismul responsabil de asigurarea respectării aplicării) responsabilă cu punerea în aplicare a conformității site-urilor internet în cauză cu cerințele în materie de accesibilitate a site-urilor internet prevăzute la articolul 3 alineatul (1). Statele membre se asigură că, în măsura posibilă, organismul responsabil de asigurarea respectării aplicării cooperează îndeaproape cu părțile interesate relevante, inclusiv cu persoanele în vârstă, cu persoanele cu handicap și cu organizațiile reprezentative ale acestora.**

(2) **Statele membre se asigură că organismul responsabil de asigurarea respectării aplicării dispune de resursele umane și financiare necesare pentru a îndeplini următoarele sarcini:**

(a) **monitorizarea conformității site-urilor internet în cauză cu cerințele în materie de accesibilitate prevăzute la articolul 7;**

(b) **instituirea unui mecanism de reclamații pentru a permite tuturor persoanelor fizice sau juridice să notifice orice nerespectare a cerințelor în materie de accesibilitate a site-urilor în cauză; și**

(c) **examinarea reclamațiilor depuse.**

(*) Un an de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

Miercuri, 26 februarie 2014

(3) *Statele membre pot atribui răspunderea pentru punerea în aplicare a măsurilor suplimentare prevăzute la articolul 6 organismului responsabil de asigurarea respectării aplicării.*

(4) *Statele membre informează Comisia cu privire la organismul responsabil de asigurarea respectării aplicării desemnat până la ... (*). [AM 65]*

Articolul 7b

Raportare

(1) *Statele membre raportează o dată la doi ani Comisiei rezultatele monitorizării efectuate în conformitate cu articolul 7, inclusiv în legătură cu datele privind măsurătorile și, dacă este cazul, lista site-urilor internet menționate la articolul 1 alineatul (3).*

(2) *Raportul vizează, de asemenea, măsurile adoptate în temeiul articolului 6, inclusiv posibilele concluzii generale la care au ajuns organismele responsabile de asigurarea respectării aplicării relevante în urma monitorizării.*

(3) *Acest raport este pus la dispoziția publicului în formate ușor accesibile.*

(4) *Modalitățile de raportare de către statele membre către Comisie se stabilesc prin intermediul unor acte de punere în aplicare. Actele respective de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 9 alineatul (2). [AM 66]*

Articolul 7c

Modificarea anexei Ia

Pentru a ține cont de progresul tehnologic, Comisia este abilitată să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 8, pentru a modifica anexa Ia. [AM 67]

Articolul 7d

Sanțiuni

Statele membre stabilesc normele privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a sancțiunilor. Sancțiunile prevăzute sunt eficace, proporționale și disuasive.

Statele membre comunică aceste norme Comisiei până la ... (**). [AM 74]

Articolul 8

Exercitarea delegării

(1) Competența de a adopta actele delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta actele delegate menționată la articolul 3 alineatul (3), la articolul 5 alineatul (2) și la articolul 7c este conferită Comisiei pe o perioadă de timp nedeterminată de la ... (**).

(3) Delegarea de competență menționată la articolul 3 alineatul (3), la articolul 5 alineatul (2) și la articolul 7c poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(*) *Data transpunerii prezentei directive.*

(**) *Șase luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive.*

(***) *Data intrării în vigoare a prezentei directive.*

Miercuri, 26 februarie 2014

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 3 alineatul (3), a articolului 5 alineatul (2) și al articolului 7c intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 9

Comitetul

(1) Comisia este asistată de un comitet. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 10

Transpunere

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 30 iunie 2014. Statele membre transmit de îndată Comisiei textul acestor măsuri. Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(1a) Statele membre aplică măsurile menționate la articolul 3 alineatul (1) pentru orice conținut nou al site-urilor în cauză până la ... (*) și pentru întreg conținutul existent al site-urilor în cauză până la ... (). [AM 75]**

(1b) Termenele-limită privind aplicarea prevăzute la alineatul (1a) se prelungesc cu doi ani pentru cerințele în materie de accesibilitate a site-urilor internet legate de conținutul audio live. [AM 70]

(2) Statele membre transmit Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 11

Revizuire

Pe baza rapoartelor statelor membre menționate la articolul 7b, Comisia revizuieste reexaminează punerea în aplicare a prezentei directive, **în special a anexei la**, în termen de trei ani de la data intrării în vigoare a acesteia ... (***) **și face publice constatările acestei reexaminări. [AM 71]**

Articolul 12

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(*) **Un an de la data intrării în vigoare a prezentei directive.**

(**) **Trei ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.**

(***) **Doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.**

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 13

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la ...,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

Miercuri, 26 februarie 2014

ANEXĂ**Tipurile de site-uri web aparținând organismelor din sectorul public**

[astfel cum sunt menționate la articolul 1 alineatul (2)]

- (1) Impozite pe venit: declarație, decizie de impunere
- (2) Servicii de căutare a unui loc de muncă oferite de către birourile de ocupare a forței de muncă
- (3) Prestații de asigurări sociale: ajutoare de șomaj, alocații pentru copii, costuri medicale (rambursare sau plată directă), burse pentru studenți
- (4) Documente personale: pașaport sau permis de conducere
- (5) Înmatricularea autovehiculelor
- (6) Cerere de solicitare a autorizației de construcție
- (7) Declarație la poliție, de exemplu, în caz de furt
- (8) Biblioteci publice, de exemplu, cataloage și instrumente de căutare
- (9) Solicitarea și furnizarea certificatelor de naștere sau de căsătorie
- (10) Înscriere în cadrul învățământului superior sau la universități
- (11) Notificarea schimbării de reședință
- (12) Servicii de sănătate: consiliere interactivă cu privire la disponibilitatea serviciilor, servicii online pentru pacienți, programări la medic. [AM 72]

Anexa Ia

Tipurile de sarcini publice menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (b)

- (1) Servicii de rețea: servicii legate de gaz, căldură, electricitate și apă; servicii poștale; rețeaua și serviciile de comunicații electronice;
- (2) Servicii legate de transport;
- (3) Servicii bancare și de asigurări de bază (care includ cel puțin următoarele: contul de plăți de bază, asigurarea bunurilor din locuință și a clădirilor, asigurarea de viață și asigurarea medicală);
- (4) Învățământul primar, secundar, superior și învățământul pentru adulți;
- (5) Sistemele de securitate socială obligatorii și complementare, care acoperă principalele riscuri ale vieții (incluzând cel puțin riscurile legate de sănătate, îmbătrânire, accidente de muncă, șomaj, pensionare și handicap);
- (6) Servicii de sănătate;
- (7) Servicii de îngrijire a copiilor;
- (8) Alte servicii esențiale furnizate direct publicului pentru a facilita incluziunea socială și a proteja drepturile fundamentale;
- (9) Activități culturale și informații turistice.

[AM 73]

Miercuri, 26 februarie 2014

P7_TA(2014)0159

Legislația europeană comună în materie de vânzare *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Legislația europeană comună în materie de vânzare (COM(2011)0635 – C7-0329/2011 – 2011/0284(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2017/C 285/64)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2011)0635),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0329/2011),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizele motivate, prezentate de, Senatul Belgiei, de Bundestag-ul Republicii Federale Germania, Consiliul Federal al Austriei și Camera Lorzilor a Regatului Unit în cadrul Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, în care se afirmă că proiectul de act legislativ nu respectă principiul subsidiarității,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 29 martie 2012 ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice și avizele Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A7-0301/2013),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2013)0119

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 26 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului privind Legislația europeană comună în materie de vânzare

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

⁽¹⁾ JO C 181, 21.6.2012, p. 75.

Miercuri, 26 februarie 2014

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Există încă blocaje importante în activitățile economice transfrontaliere care împiedică piața internă să își valorifice integral potențialul de creștere economică și de creare de locuri de muncă. În prezent, numai unul din zece comercianți din Uniune exportă bunuri în cadrul Uniunii și majoritatea acestora nu exportă decât către un număr redus de state membre. Din seria de obstacole în calea comerțului transfrontalier, printre care se numără reglementările fiscale, cerințele administrative, dificultățile la livrare, limba și cultura, comercianții consideră dificultatea cunoașterii dispozițiilor legislației străine în materie contractuală printre obstacolele cele mai importante în calea tranzacțiilor între întreprinderi și consumatori precum și în calea tranzacțiilor între întreprinderi. De asemenea, aceasta conduce la crearea de dezavantaje în detrimentul consumatorilor, ca urmare a accesului limitat la bunuri. Prin urmare, coexistența legislațiilor naționale diferite în materie contractuală are un efect disuasiv asupra exercitării libertăților fundamentale, precum libertatea de a furniza bunuri și de a presta servicii, și reprezintă o barieră în calea funcționării și a procesului continuu de creare a pieței interne. Acestea pot, de asemenea, să aibă ca efect limitarea concurenței, în special pe piețele statelor membre mai mici.
- (2) Contractele reprezintă instrumentul juridic indispensabil pentru orice tranzacție economică. Cu toate acestea, necesitatea comercianților de a identifica sau de a negocia legislația aplicabilă, de a cunoaște care sunt dispozițiile legislației străine aplicabile, ceea ce implică adesea eforturi de traducere, de a obține consiliere juridică pentru a se familiariza cu cerințele acestei legislații și pentru a-și adapta contractele la diferitele legislații naționale care se pot aplica în tranzacțiile transfrontaliere au ca efect creșterea gradului de complexitate și a costurilor pe care trebuie să le suporte comercianții în tranzacțiile transfrontaliere, în raport cu schimburile comerciale interne. Prin urmare, obstacolele create de legislația în materie contractuală constituie un factor important care contribuie la descurajarea unui număr considerabil de comercianți ale căror activități sunt orientate spre export să inițieze activități de comerț transfrontalier sau să își extindă operațiunile în mai multe state membre. Efectul descurajator al acestor costuri este deosebit de puternic pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM), în cazul cărora costurile de acces pe mai multe piețe străine sunt adesea deosebit de ridicate în raport cu cifra lor de afaceri. În consecință, comercianții nu reușesc să realizeze economiile de costuri pe care le-ar putea realiza dacă ar fi posibilă vânzarea de bunuri și servicii în baza unei legislații unitare în materie contractuală pentru toate tranzacțiile transfrontaliere ale acestora și, în mediul electronic, folosirea un singur site internet.
- (3) Costurile de tranzacționare aferente legislației în materie contractuală, care s-au dovedit a fi considerabile și barierele juridice care rezultă din diferențele între diversele norme obligatorii în materia protecției consumatorului au un efect direct asupra funcționării pieței interne în ceea ce privește tranzacțiile între întreprinderi și consumatori. În temeiul articolului 6 din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾, ori de câte ori un comerciant își orientează activitățile către consumatorii dintr-un alt stat membru, se aplică dispozițiile privind protecția consumatorilor din statul membru în care consumatorul își are reședința obișnuită, care asigură un nivel mai ridicat de protecție și de la care nu se poate deroga prin convenția părților în temeiul legii respective, chiar dacă o altă lege aplicabilă a fost aleasă de părți. Prin urmare, comercianții trebuie să cunoască, în prealabil, dacă legislația privind protecția consumatorilor prevede un nivel mai ridicat de protecție și să se asigure că cerințele acestei legislații sunt respectate în cadrul contractului încheiat. În plus, în cazul comerțului electronic, adaptările site-ului internet, care trebuie să reflecte cerințele obligatorii ale legislațiilor străine în materie contractuală privind consumatorii, presupun costuri suplimentare. Armonizarea existentă la nivelul Uniunii în materia dreptului consumatorilor a condus la o anumită apropiere în unele domenii. Cu toate acestea, diferențele între legislațiile statelor membre rămân importante; armonizarea existentă oferă statelor membre o gamă largă de opțiuni privind modalitățile de respectare a cerințelor legislației Uniunii și stabilirea nivelului de protecție a consumatorilor.

⁽¹⁾ JO C 181, 21.6.2012, p. 75 .

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 26 februarie 2014.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (JO L 177, 4.7.2008, p. 6).

Miercuri, 26 februarie 2014

- (4) Obstacolele generate de legislația în materie contractuală care îi împiedică pe comercianți să valorifice pe deplin potențialul pieței interne acționează și în detrimentul consumatorilor. Un volum mai redus al schimburilor comerciale transfrontaliere are ca rezultat mai puține importuri și un nivel mai scăzut al concurenței. Consumatorii pot fi dezavantajați de o ofertă limitată de bunuri, la prețuri mai mari, atât ca urmare a faptului că un număr mai mic de comercianți străini își oferă produsele și serviciile în mod direct, dar și indirect, ca urmare a comerțului transfrontalier limitat între întreprinderi la nivelul comerțului cu ridicata. Cu toate că achizițiile transfrontaliere ar putea aduce avantaje economice substanțiale sub aspectul creării unor oferte mai bune și mai variate, mulți consumatori manifestă reticență față de achizițiile transfrontaliere din cauza incertitudinii cu privire la drepturile de care beneficiază. Unele dintre principalele preocupări ale consumatorilor sunt legate de legislația în materie contractuală, de exemplu dacă, în cazul achiziționării de produse cu defecte, ar beneficia de o protecție adecvată. Prin urmare, un număr important de consumatori preferă să facă achiziții pe piața internă, în pofida faptului că beneficiază de o ofertă mai redusă de produse sau plătesc prețuri mai ridicate.
- (5) În plus, consumatorii care doresc să beneficieze de diferențele de preț de la un stat membru la altul prin efectuarea de achiziții de la un comerciant din alt stat membru sunt adesea împiedicați de refuzul comerciantului de a vinde. Deși comerțul electronic a facilitat în mare măsură căutarea de oferte precum și compararea prețurilor și a altor condiții, indiferent de locul în care are sediul un comerciant, comenzile plasate de consumatorii din străinătate sunt refuzate adesea de comercianți, care nu doresc să efectueze tranzacții transfrontaliere.
- (6) Diferențele dintre legislațiile naționale în materie contractuală constituie, prin urmare, obstacole care împiedică consumatorii și comercianții să beneficieze de avantajele pieței interne. Aceste bariere generate de legislația în materie contractuală ar fi reduse în mod considerabil în cazul în care contractele ar putea să se bazeze pe un singur set unitar de norme, indiferent de locul în care sunt stabilite părțile. Un asemenea set unitar de norme în materie contractuală ar trebui să aibă ca obiect un ciclu de viață complet al unui contract și să includă, astfel, aspectele cele mai importante în momentul încheierii unui contract. De asemenea, ar trebui să includă dispoziții armonizate privind protecția consumatorilor.
- (7) Diferențele între legislațiile naționale în materie contractuală și impactul acestora asupra comerțului transfrontalier au, de asemenea, ca efect restrângerea concurenței. Un nivel scăzut al comerțului transfrontalier are ca efect reducerea concurenței și, astfel, a stimulentei care îi îndeamnă pe comercianți să devină mai inovatori, să își îmbunătățească calitatea produselor sau să reducă prețurile. În special în statele membre mai mici, cu un număr limitat de concurenți naționali, decizia comercianților străini de a se abține de la a intra pe aceste piețe din cauza costurilor și a complexității poate restrânge concurența pe aceste piețe, cu un impact semnificativ asupra opțiunilor și a nivelului prețurilor produselor disponibile. În plus, obstacolele în calea comerțului transfrontalier pot denatura concurența între IMM-uri și marile întreprinderi. Având în vedere impactul important al costurilor de tranzacționare în raport cu cifra de afaceri, este mult mai probabil ca o IMM să se abțină să intre pe o piață străină decât un concurent mai important.
- (8) **Obstacolele legate de dreptul contractual îi împiedică pe consumatori și comercianți să valorifice pe deplin potențialul pieței interne și au o importanță deosebită în domeniul vânzărilor la distanță, care ar trebui să reprezinte unul dintre rezultatele concrete ale pieței interne. În special dimensiunea digitală a pieței interne capătă un rol esențial atât pentru consumatori, cât și pentru comercianți, deoarece consumatorii fac din ce în ce mai multe achiziții pe internet, iar numărul comercianților care vând online crește și el din ce în ce mai mult. Având în vedere faptul că mijloacele de comunicare și de tehnologie a informației se dezvoltă constant și devin din ce în ce mai accesibile, potențialul de creștere al vânzărilor pe internet este foarte ridicat. Având în vedere această situație și pentru a depăși aceste obstacole create de legislația în materie contractuală, părțile ar trebui să aibă posibilitatea să convină asupra unui set unitar de norme în materie contractuală care să reglementeze raporturile lor contractuale contractele la distanță, și mai ales pe cele online, pe care aceștia le încheie, care să aibă un înțeles și o interpretare unitară în toate statele membre, respectiv o legislație europeană comună în materie de vânzare. Aceasta ar trebui să reprezinte o opțiune suplimentară pentru vânzările la distanță și, mai ales, pe internet, care să sporească posibilitățile de alegere aflate la dispoziția părților și să se poată recurge la aceasta ori de câte ori este considerată, de comun acord, utilă pentru a facilita în mod real comerțul transfrontalier și a reduce costurile de tranzacționare și de oportunitate, precum și alte obstacole generate de legislația în materie contractuală în ceea ce privește comerțul transfrontalier. Legislația europeană comună în materie de vânzare ar trebui să constituie baza raporturilor contractuale doar în cazul în care părțile decid de comun acord acest lucru. [AM 1]**
- (9) Prezentul regulament instituie o legislație europeană comună în materie de vânzare **pentru contractele la distanță și în special pentru contractele online**. Acesta armonizează **apropie** legislațiile în materie contractuală ale statelor membre nu prin impunerea revizuirii legislației contractuale adoptate anterior **primului regim național de drept contractual**, ci prin crearea în cadrul dreptului național al fiecărui stat membru a unui **secund cadru juridic unui al doilea regim de drept** contractual pentru contractele care fac obiectul **său** de aplicare al acestuia. Acest **secund cadru**

Miercuri, 26 februarie 2014

este identică al doilea regim cu aplicabilitate directă ar trebui să fie parte integrantă din ordinea juridică aplicabilă pe teritoriul statelor membre. În cadrul ordinii juridice respective, în locul primului regim național de drept contractual ar trebui să se aplice legislația europeană comună în materie de vânzare, în măsura în care o permite sfera sa de aplicare și acolo unde părțile au convenit să o aplice. Aceasta ar trebui să fie identică pe întreg teritoriul UE și există Uniunii și să existe în paralel cu dispozițiile naționale de drept contractual național deja adoptate din legislația contractuală. Legislația europeană comună în materie de vânzare se va aplica unui contract transfrontalier doar pe baze voluntare, în temeiul unui acord expres al părților. [AM 2]

- (10) Acordul de a aplica Legislația europeană comună în materie de vânzare ar trebui să fie o opțiune exercitată în virtutea dreptului național respectiv aplicabil **ordinii juridice naționale respective** în **privința căreia s-a stabilit că este legea aplicabilă** în în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 593/2008 sau, în ceea ce privește obligațiile de furnizare a ~~informațiile~~ **informațiilor** precontractuale, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 864/2007 al Parlamentului European și al Consiliului (¹) sau orice altă normă privind conflictul de legi. Prin urmare, acordul de aplicare a Legislației europene comune în materie de vânzare **duce la alegerea unuia dintre două regimuri diferite din cadrul aceleiași ordini juridice naționale. Prin urmare, această alegere nu reprezintă** nu ar trebui să reprezinte și nu trebuie să fie confundat cu o alegere a legislației aplicabile **între două ordini juridice naționale** în sensul normelor privind conflictul de legi și nu ar trebui să aducă atingere acestor norme și nu ar trebui să fie confundată cu o astfel de alegere. Prin urmare, prezentul regulament nu va afecta aplicarea normelor în vigoare privind conflictul de legi, **precum cele din Regulamentul (CE) nr. 593/2008.** [AM 3]
- (11) Legislația europeană comună în materie de vânzare ar trebui să conțină un set complet de norme imperative armonizate integral **uniforme** în domeniul protecției consumatorilor. În conformitate cu articolul 114 alineatul (3) din Tratat, aceste norme ar trebui să garanteze un nivel ridicat de protecție a consumatorilor în vederea consolidării încrederii acestora în Legislația europeană comună în materie de vânzare și, astfel, să îi stimuleze să încheie contracte transfrontaliere pe această bază. Aceste norme ar trebui să mențină sau să îmbunătățească nivelul de protecție de care se bucură consumatorii în temeiul legislației actuale a Uniunii privind protecția consumatorilor. **Mai mult, adoptarea prezentului regulament nu ar trebui să împiedice revizuirea Directivei privind drepturile consumatorilor, pentru a asigura un nivel maxim de armonizare a protecției consumatorilor în statele membre.** [AM 4]
- (11a) **Definiția consumatorului ar trebui să includă persoanele fizice care acționează în afara activității lor comerciale, a afacerii, a meseriei sau a profesiei lor. Cu toate acestea, în cazul contractelor cu dublu scop, când contractul este încheiat în scopuri parțial circumscrise activității comerciale și parțial aflate în afara acesteia, și dacă scopul comercial este într-atât de limitat, încât nu are o pondere predominantă în contextul general al contractului, respectiva persoană trebuie să fie, și ea, considerată drept un consumator. Pentru a stabili dacă o persoană fizică acționează în scopuri care se încadrează total sau parțial în activitatea sa comercială, industrială, meșteșugărească sau profesională ar trebui să se ia în considerație modul în care persoana respectivă se comportă în raport cu partea contractantă.** [AM 5]
- (12) **Odată ce consimțământul de a aplica Legislația europeană comună în materie de vânzare a fost exprimat în mod valabil, doar Legislația europeană comună în materie de vânzare ar trebui să reglementeze materiile care intră în domeniul său de aplicare.** Întrucât Legislația europeană comună în materie de vânzare conține un set complet de norme imperative armonizate integral **uniforme** în domeniul protecției consumatorilor nu vor exista discrepanțe între legislațiile statelor membre în acest domeniu în cazul în care părțile au optat pentru aplicarea acesteia. Prin urmare, articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 593/2008, care pornește de la premisa existenței unor niveluri diferite de protecție a consumatorilor în statele membre, nu are importanță practică în ceea ce privește aspectele care fac obiectul Legislației europene comune în materie de vânzare, **deoarece s-ar ajunge la o comparație între dispozițiile obligatorii ale unui al doilea regim în materie de drept contractual și ale unui alt regim identic.** [AM 6]
- (13) Legislația europeană comună în materie de vânzare ar trebui să fie aplicabilă contractelor transfrontaliere, deoarece, în acest context, disparitățile dintre legislațiile naționale generează complicații și costuri suplimentare și descurajează părțile să inițieze relații contractuale, **iar comerțul la distanță, în special comerțul online, are un potențial ridicat.** Natura transfrontalieră a unui contract ar trebui să fie evaluată în funcție de reședința obișnuită a părților în contractele între întreprinderi. Într-un contract dintre o întreprindere și un consumator, cerința caracterului transfrontalier al contractului este respectată atunci când adresa generală precizată de consumator, sau adresa de livrare a bunurilor ori adresa de facturare indicată de consumator este situată într-un stat membru, însă în afara statului unde comerciantul își are locul de reședință obișnuit. [AM 7]

(¹) Regulamentul (CE) nr. 864/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale (JO L 199, 31.7.2007, p. 40).

Miercuri, 26 februarie 2014

- (14) Legislația europeană comună în materie de vânzare nu ar trebui să fie aplicată exclusiv în situațiile transfrontaliere care implică numai statele membre, ci ar trebui să poată fi aplicabilă pentru facilitarea comerțului între statele membre și țările terțe. Atunci când sunt implicați consumatori din țările terțe, acordul asupra utilizării Legislației europene comune în materie de vânzare, care ar implica alegerea unei legislații străine acestora, ar trebui să facă obiectul normelor aplicabile conflictului de legi.
- (15) De asemenea, comercianții care încheie tranzacții pur interne sau tranzacții transfrontaliere ar putea găsi utilă posibilitatea de a aplica un contract unitar și uniform pentru toate tranzacțiile acestora. Prin urmare, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a decide să pună Legislația europeană comună în materie de vânzare la dispoziția părților pentru a fi aplicată la nivel național.
- (16) Legislația europeană comună în materie de vânzare ar trebui să poată fi aplicată, în special, vânzării de bunuri mobile, inclusiv fabricării sau producerii unor asemenea bunuri, deoarece, din punct de vedere economic, acesta este cel mai important tip de contract care ar putea prezenta un potențial de creștere deosebit pentru comerțul transfrontalier, în special în ceea ce privește comerțul electronic.
- (17) Pentru a reflecta importanța crescândă a economiei digitale, domeniul de aplicare al Legislației europene comune în materie de vânzare ar trebui să cuprindă, de asemenea, contractele de furnizare de conținut digital. Transferul conținutului digital în vederea stocării, prelucrării sau accesării și utilizării repetate, cum ar fi descărcarea de muzică online, a crescut rapid și are un mare potențial de creștere suplimentară, dar este încă caracterizat printr-un un grad considerabil de diversitate și de incertitudine juridică. Prin urmare, Legislația europeană comună în materie de vânzare ar trebui să acopere furnizarea de conținut digital, indiferent dacă acesta este oferit sau nu pe un mediu tangibil.
- (17a) **Cloud computingul se dezvoltă rapid și are un potențial de creștere ridicat. Legislația europeană comună în materie de vânzare pune la dispoziție un set uniform de norme adaptate la furnizarea la distanță și în special la furnizarea online a conținutului digital și a serviciilor conexe. Aceste norme ar trebui să se poată aplica și în cazul în care conținutul digital sau serviciile conexe sunt furnizate prin folosirea unui cloud, în special în cazul în care conținutul digital poate fi descărcat din cloudul vânzătorului sau stocat în regim temporar în cloudul furnizorului.** [AM 8]
- (18) Conținutul digital este adesea furnizat nu în schimbul unui preț, ci în combinație cu mărfuri sau servicii plătite separat, implicând considerente nepecuniare, cum ar fi oferirea de acces la datele cu caracter personal sau accesul gratuit, în cadrul unei strategii de marketing (pe baza așteptării că, într-o fază ulterioară, consumatorul va cumpăra produse cu conținut digital suplimentare sau mai complexe). Ținând seama de această structură specifică de piață și de faptul că defectele conținutului digital oferit pot dăuna intereselor economice ale consumatorilor indiferent de condițiile în care au fost furnizate, aplicabilitatea Legislației europene comune în materie de vânzare nu ar trebui să depindă de criteriul existenței obligației de plată a unui preț pentru conținutul digital specific în cauză. **Cu toate acestea, în astfel de cazuri, măsurile reparatorii luate de cumpărător ar trebui să se limiteze la daune. Pe de altă parte, cumpărătorul ar trebui să poată recurge la întreaga gamă de măsuri reparatorii, cu excepția reducerii prețului, chiar dacă nu este obligat să plătească un preț pentru furnizarea conținutului digital, cu condiția să fi oferit o contraprestație, precum furnizarea unor date cu caracter personal sau a altui beneficiu cu valoare comercială pentru furnizor, care să fie egal cu plata prețului, având în vedere că în astfel de cazuri conținutul digital nu este furnizat cu adevărat gratuit.** [AM 9]
- (19) În vederea maximizării valorii adăugate a Legislației europene comune în materie de vânzare, domeniul său material de aplicare ar trebui să includă, de asemenea, anumite servicii furnizate de vânzător care sunt direct și strâns legate de anumite bunuri sau conținut digital furnizat pe baza Legislației europene comune în materie de vânzare, și care, în practică, sunt deseori combinate în cadrul aceluiași contract sau în contracte legate, în special repararea, întreținerea sau instalarea bunurilor sau a conținutului digital **sau stocarea în regim temporar a conținutului digital în cloudul furnizorului.** [AM 10]
- (19a) **Legislația europeană comună în materie de vânzare poate fi, de asemenea, aplicată unui contract care este asociat cu un alt contract încheiat între anumite părți care nu sunt părți ale contractului de vânzare pentru furnizarea de conținuturi digitale sau cu un contract de servicii conexe. Contractul conexe este reglementat de legislația națională în cauză, care este aplicabilă în temeiul normei conflictuale pertinente. Legislația europeană comună în materie de vânzare poate fi aplicată, de asemenea, în cazul serviciilor care includ orice alt element în afară de vânzarea de bunuri, furnizarea de conținut digital sau stipularea unor contracte accesorii, cu condiția ca respectivele elemente să fie divizibile și să li se poată atribui o parte din preț.** [AM 11]

Miercuri, 26 februarie 2014

- (20) Legislația europeană comună în materie de vânzare nu ar trebui să se aplice niciunui contract accesoriu prin care cumpărătorul achiziționează bunurile sau serviciile de la un terț. Acest lucru nu ar fi adecvat, deoarece terțul nu este parte la acordul încheiat între părțile contractante privind aplicarea normelor Legislației europene comune în materie de vânzare. Un contract accesoriu cu un terț ar trebui să fie reglementat de legislația națională aplicabilă în conformitate cu Regulamentele (CE) nr. 593/2008 și (CE) nr. 864/2007 sau cu orice normă relevantă privind conflictul de legi.
- (21) Pentru a rezolva problemele existente legate de piața internă și concurență într-un mod orientat și proporțional, domeniul de aplicare *ratione personae* al Legislației europene comune în materie de vânzare ar trebui să se concentreze pe părțile care în prezent sunt descurajate să își desfășoare activitatea în străinătate din cauza diferențelor dintre legislațiile naționale în materie contractuală, având drept consecință un impact negativ semnificativ asupra comerțului transfrontalier. Prin urmare, aceasta ar trebui să aibă ca obiect toate tranzacțiile între întreprinderi și consumatori și contractele încheiate între comercianți, în cazul în care cel puțin una din părți este o IMM, răspunzând cerințelor formulate în Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei ⁽¹⁾. Acest fapt nu ar trebui, cu toate acestea, să aducă atingere posibilității statelor membre de a adopta acte normative care să extindă domeniul de aplicare al Legislației europene comune în materie de vânzare, astfel încât să includă contractele între comercianți, dintre care niciunul nu este o IMM. În orice caz, în tranzacțiile dintre comercianți, aceștia se bucură de libertatea deplină de a contracta și sunt încurajați să se inspire din Legislația europeană comună în materie de vânzare în elaborarea clauzelor contractuale.
- (22) Acordul între părțile contractante **privind aplicarea Legislației europene comune în materie de vânzare** este indispensabil pentru aplicarea Legislației europene comune în materie de vânzare. Acesta ar trebui să facă obiectul unor cerințe stricte în cazul tranzacțiilor între întreprinderi și consumatori. Deoarece în practică, de obicei, comerciantul va fi cel care va propune aplicarea Legislației europene comune în materie de vânzare, consumatorii trebuie să fie în deplină cunoștință de cauză cu privire la faptul că își dau acordul de a aplica norme diferite de cele ale legislației lor naționale preexistente. Prin urmare, acordul consumatorului de a aplica Legislația europeană comună în materie de vânzare ar trebui să fie admisibil numai dacă este exprimat sub forma unei declarații explicite, distincte de declarația prin care se exprimă acordul în vederea încheierii contractului. Prin urmare, nu ar trebui să fie posibil să se propună aplicarea Legislației europene comune în materie de vânzare ca o clauză a contractului care urmează să fie încheiat, mai ales ca un element al condițiilor și clauzelor standard ale comerciantului. Comerciantul ar trebui să furnizeze consumatorului, pe un suport durabil, o confirmare a acordului de aplicare a Legislației europene comune în materie de vânzare. [AM 12]
- (23) În plus față de faptul de a fi o alegere conștientă, consimțământul consumatorului pentru utilizarea Legislației europene comune în materie de vânzare ar trebui să fie o alegere în cunoștință de cauză. Prin urmare, comerciantul ar trebui nu numai să atragă atenția consumatorului cu privire la intenția sa de a aplica Legislația europeană comună în materie de vânzare, ci, de asemenea, să îi furnizeze informații cu privire la natura și la caracteristicile esențiale ale acesteia. Pentru a facilita această sarcină a comercianților, evitându-se astfel formalitățile administrative inutile, precum și pentru a asigura coerența privind nivelul și calitatea informațiilor comunicate consumatorilor, comercianții ar trebui să le furnizeze acestora formularul standard de informare prevăzut în prezentul regulament, disponibil astfel în toate limbile oficiale ale Uniunii. În cazul în care nu este posibil să se furnizeze consumatorului formularul de informare, de exemplu în cazul unui apel telefonic, sau în cazul în care comerciantul nu a furnizat formularul de informare, acordul privind aplicarea Legislației europene comune în materie de vânzare nu ar trebui să fie obligatoriu pentru consumator până când acesta nu a primit formularul de informare însoțit de confirmarea acordului și nu și-a exprimat ulterior consimțământul.
- (23a) **În cazul în care acordul părților privind aplicarea Legislației europene comune în materie de vânzare nu este valabil sau în care cerințele privind furnizarea formularului de informare nu sunt respectate, ar trebui să se stabilească dacă se încheie un contract și în ce condiții în conformitate cu legislația națională aplicabilă în temeiul normelor conflictuale în vigoare.** [AM 13]
- (24) Pentru a se evita aplicarea selectivă a anumitor elemente ale Legislației europene comune în materie de vânzare care ar putea afecta echilibrul între drepturile și obligațiile părților și ar avea efecte negative asupra nivelului de protecție a consumatorilor, alegerea ar trebui să se refere la Legislația europeană comună în materie de vânzare în ansamblul său și nu numai la anumite părți ale acesteia.
- (25) În cazul în care Convenția Națiunilor Unite asupra contractelor de vânzare internațională de mărfuri ar fi aplicabilă contractului în cauză, alegerea Legislației europene comune în materie de vânzare ar trebui să presupună un acord între părțile contractante care să excludă aplicarea acestei convenții.

⁽¹⁾ Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36).

Miercuri, 26 februarie 2014

- (26) Normele Legislației europene comune în materie de vânzare ar trebui să reglementeze aspectele de drept al contractelor care au relevanță practică pe durata ciclului de viață al tipurilor de contracte care se încadrează în domeniul său de aplicare *ratione materiae* și *ratione personae*, în special al celor încheiate online. Prin urmare, în plus față de drepturile și obligațiile părților și măsurile reparatorii în caz de neexecutare, Legislația europeană comună în materie de vânzare ar trebui să reglementeze obligațiile de informare precontractuală, încheierea contractului, inclusiv cerințele de formă, dreptul de retragere și consecințele acestuia, nulitatea pentru cauză de eroare, dol, violență sau leziune, precum și consecințele unei asemenea nulități, interpretarea, conținutul și efectele contractului, evaluarea și consecințele clauzelor contractuale abuzive, restituirea ca urmare a anulării și a rezoluțiunii, prescrierea și decăderea din drepturi. Aceasta ar trebui să reglementeze sancțiunile aplicabile în cazul încălcării tuturor obligațiilor care decurg din aplicarea sa.
- (27) Toate aspectele de natură contractuală sau extracontractuală care nu sunt reglementate de Legislația europeană comună în materie de vânzare sunt reglementate de norme ale legislației naționale deja existente care nu fac parte din Legislația europeană comună în materie de vânzare, aplicabile în temeiul Regulamentelor (CE) nr. 593/2008 și (CE) nr. 864/2007 sau al oricărei alte norme relevante în materia conflictului de legi. Aceste aspecte includ, ~~de exemplu,~~ personalitatea juridică, nulitatea unui contract pentru lipsa capacității, pentru caracter ilegal sau imoral, **cu excepția cazului în care motivele care determină caracterul ilegal sau imoral sunt abordate de Legislația europeană comună în materie de vânzare**, stabilirea limbii contractului, chestiunile legate de nediscriminare, reprezentare, pluralitatea de debitori și creditori, subrogarea în drepturile părților inclusiv cesiunea, compensația și confuziunea, materia dreptului de proprietate inclusiv transferul de proprietate, dreptul proprietății intelectuale și materia răspunderii civile delictuale. ~~În plus, chestiunea instrumentării simultane a acțiunilor, precum și analizarea posibilității de a instrumenta simultan acțiunile~~ privind răspunderea contractuală și extracontractuală ~~nu intră în domeniul de aplicare al Legislației europene comune în.~~ **În interesul clarității și al securității juridice, Legislația europeană comună în materie de vânzare ar trebui să se refere în mod clar la chestiunile care fac obiectul ei și la cele care nu fac obiectul ei.** [AM 14]
- (27a) **Practicile comerciale neloiale menționate în Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului** ⁽¹⁾ **fac obiectul Legislației europene comune în materie de vânzare în cazul în care se suprapun cu normele în materie de drept contractual inclusiv în special cu cele legate de practicile comerciale neloiale care pot duce la anularea unui contract ca urmare a erorii, dolului, violenței sau la leziunii sau la măsuri reparatorii pentru nerespectarea obligațiilor privind informarea. Practicile comerciale neloiale altele decât cele care se suprapun cu normele de drept contractual nu intră în domeniul de aplicare al Legislației europene comune în materie de vânzare.** [AM 15]
- (28) Legislația europeană comună în materie de vânzare nu ar trebui să reglementeze materii care exced domeniul de aplicare al dreptului contractelor. Prezentul regulament nu aduce atingere legislației Uniunii sau legislației naționale care reglementează orice astfel de aspecte. De exemplu, obligațiile de informare, care sunt imperative pentru protecția sănătății și din motive de siguranță sau de mediu, ar trebui să rămână în afara domeniului de aplicare a Legislației europene comune în materie de vânzare. Prezentul regulament ar trebui să nu aducă atingere nici cerințelor de informare prevăzute în Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾.
- (29) ~~Odată ce conținutul de a aplica Legislația europeană comună în materie de vânzare a fost exprimat în mod valabil, doar Legislația europeană comună în materie de vânzare ar trebui să reglementeze materiile care intră în domeniul său de aplicare.~~ Normele Legislației europene comune în materie de vânzare ar trebui interpretate în mod autonom, în conformitate cu principiile consacrate de interpretare a legislației Uniunii. Problemele privind materiile care intră în domeniul de aplicare al Legislației europene comune în materie de vânzare și care nu sunt clarificate în mod expres de aceasta, ar trebui soluționate doar prin interpretarea normelor acesteia, fără a se recurge la niciun sistem de drept. Normele Legislației europene comune în materie de vânzare ar trebui interpretate în baza principiilor și obiectivelor care o fundamentează, cu luarea în considerare a ansamblului prevederilor acesteia. [AM 16]
- (30) Libertatea de a contracta ar trebui să fie principiul director care stă la baza Legislației europene comune în materie de vânzare. Autonomia părților ar trebui să fie limitată numai în cazul și în măsura în care acest lucru este indispensabil, în special din motive legate de protecția consumatorilor. În cazul în care există o astfel de necesitate, caracterul imperativ al normelor în cauză ar trebui să fie precizat în mod expres.
- (31) Principiul **general al** bunei-credințe și al corectitudinii ar trebui să ofere îndrumări cu privire la modul în care părțile trebuie să coopereze. Întrucât unele norme constituie manifestări specifice ale principiului general al bunei credințe și al corectitudinii, acestea ar trebui să prevaleze în raport cu principiul general. Prin urmare, principiul general ar trebui să nu fie utilizat ca un instrument de modificare a drepturilor și obligațiilor specifice ale părților, astfel cum

⁽¹⁾ Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO L 149, 11.6.2005, p. 22).

⁽²⁾ Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 376, 27.12.2006, p. 36).

Miercuri, 26 februarie 2014

acestea sunt stabilite în normele speciale. Cerințele concrete care rezultă din principiul **general al** bunei-credințe și al corectitudinii ar trebui să depindă, printre altele, de nivelul corespunzător de competență al părților și ar trebui, prin urmare, să fie diferit în cazul tranzacțiilor între întreprinderi și consumatori și în cazul tranzacțiilor între întreprinderi. În tranzacțiile între comercianți, practicile comerciale consacrate în sectorul specific în cauză ar trebui să fie un factor relevant în acest context. **Principiul general al bunei-credințe și al corectitudinii ar trebui să stabilească norme uniforme de conduită care să asigure o relație onestă, transparentă și echitabilă. Deși împiedică o parte să-și exercite sau să se bazeze pe un drept, o măsură reparatorie sau o măsură de apărare pe care partea respectivă altfel ar avea-o, principiul ca atare nu ar trebui să nască niciun drept general la despăgubiri. Normele Legislației europene comune în materie de vânzare care constituie manifestări specifice ale principiului bunei-credințe și corectitudinii, precum anularea unui contract ca urmare a unei fraude sau a nerespectării unei obligații create de o condiție implicită pot da dreptul la despăgubiri, dar numai în cazuri foarte specifice.** [AM 17]

- (32) Legislația europeană comună în materie de vânzare ar trebui să aibă ca obiectiv conservarea unui contract valabil ori de câte ori este posibil și oportun, având în vedere interesele legitime ale părților.
- (33) Legislația europeană comună în materie de vânzare ar trebui să identifice soluții echilibrate, ținând seama de interesele legitime ale părților în desemnarea și recurgera la măsurile reparatorii disponibile în caz de neexecutare a contractului. În cazul contractelor între întreprinderi și consumatori, sistemul de măsuri reparatorii ar trebui să reflecte faptul că neconformitatea bunurilor, a conținutului digital sau a serviciilor intră în sfera de responsabilitate a comerciantului.
- (34) Pentru a consolida securitatea juridică prin facilitarea accesului publicului la jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene și a instanțelor naționale privind interpretarea Legislației europene comune în materie de vânzare sau a oricărei prevederi specifice a prezentului regulament, Comisia ar trebui să creeze o bază de date cuprinzând deciziile definitive relevante. Pentru ca acest lucru să fie posibil, statele membre ar trebui să se asigure că aceste hotărâri naționale sunt transmise rapid Comisiei. **Ar trebui să se creeze o bază de date care să fie ușor accesibilă, pe deplin sistematizată și în care să se poată căuta cu ușurință. Pentru a depăși problemele legate de abordările diferite cu privire la hotărârile date în Uniune și pentru ca baza de date să poată funcționa în mod eficient și economic, deciziile ar trebui comunicate pe baza unui sumar al hotărârii standard care ar trebui să însoțească hotărârea respectivă. Acesta ar trebui să fie succint și să redea hotărârea într-un mod foarte accesibil. El ar trebui împărțit în cinci secțiuni, care ar trebui să prezinte elementele principale ale hotărârii comunicate, și anume: chestiunea și articolul aplicabil din legislația europeană comună în materie de vânzare; un scurt rezumat al faptelor; un scurt rezumat al principalelor argumente; decizia; motivele care stau la baza deciziei, în care se indică în mod clar principiul decis.** [AM 18]
- (34a) **Un comentariu privind Legislația europeană comună în materie de vânzare ar putea fi un instrument valoros, deoarece ar furniza claritate și orientări cu privire la această legislație. Un astfel de comentariu ar trebui să furnizeze o exegeză clară și cuprinzătoare a articolelor din Legislația europeană comună în materie de vânzare și o explicație, dacă este cazul, a opțiunilor politice care stau la baza anumitor articole. O explicație clară a acestor opțiuni ar permite instanțelor din toate statele membre să interpreteze și să aplice în mod corespunzător Legislația europeană comună în materie de vânzare, precum și să elimine toate lacunele. Aceasta va facilita elaborarea unei Legislații europene comune în materie de vânzare coerentă și uniformă. Comisia ar trebui să analizeze care sunt posibilitățile de a pune la dispoziție un astfel de comentariu.** [AM 19]
- (34b) **Un alt obstacol în calea comerțului transfrontalier este lipsa accesului la mecanisme eficiente și necostisitoare de soluționare a litigiilor. Prin urmare, un consumator și un comerciant care încheie un contract pe baza Legislației europene comune în materie de vânzare ar trebui să aibă în vedere introducerea litigiilor care decurg din contractul respectiv pe lângă un organism existent de soluționare alternativă a litigiilor conform definiției de la articolul 4 alineatul (1) litera (h) din Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾. Această opțiune nu ar trebui să aducă deloc atingere posibilității pe care o au părțile de a sesiza instanțele competente, fără a trebui să recurgă mai întâi la soluționarea alternativă a litigiilor.** [AM 20]

⁽¹⁾ Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (Directiva privind SAL în materie de consum) (JO L 165, 18.6.2013, p. 63).

Miercuri, 26 februarie 2014

- (34c) *Pentru a facilita utilizarea Legislației europene comune în materie de vânzare, Comisia ar trebui să acționeze în direcția elaborării unui model european de clauze contractuale, cu asistența unui grup de lucru compus, în principal, din reprezentanți ai consumatorilor și ai întreprinderilor, sprijinit de cadre universitare și de practicieni. Aceste clauze contractuale model ar putea completa în mod util Legislația europeană comună în materie de vânzare în ceea ce privește descrierea caracteristicilor specifice ale unui anumit contract și ar trebui să țină seama de particularitățile sectoarelor comerciale pertinente. Acestea ar trebui să satisfacă nevoile părților interesate și să se bazeze pe lecțiile învățate din experiența practică inițială legată de aplicarea Legislației europene comune în materie de vânzare. Clauzele contractuale model ar trebui puse la dispoziția populației deoarece ar aduce valoare adăugată comercianților care optează să încheie contracte transfrontaliere prin aplicarea Legislației europene comune în materie de vânzare. Pentru ca aceste clauze contractuale model să însoțească în mod efectiv Legislația europeană comună în materie de vânzare, activitatea Comisiei în acest sens ar trebui să înceapă cât mai curând posibil. [AM 21]*
- (35) De asemenea, este necesar să se revizuiască modul de aplicare a Legislației europene comune în materie de vânzare sau a oricărei dispoziții a prezentului regulament, la cinci ani de la data punerii sale în aplicare. Revizuirea ar trebui să țină seama, printre altele, de nevoia de a ~~extinde domeniul de aplicare în privința contractelor între comercianți,~~ **include și alte norme referitoare la rezervarea dreptului de proprietate**, evoluțiile tehnologice și ale pieței în ceea ce privește conținutul digital, precum și de evoluțiile viitoare ale acquis-ului Uniunii. **Pe lângă toate acestea, ar trebui să se acorde o atenție deosebită analizării întrebării dacă limitarea la contractele la distanță și, în special, la contractele online, este în continuare adecvată sau dacă ar fi fezabilă o extindere a sferei de aplicare, care să includă și contractele încheiate la fața locului.** [AM 22]
- (36) Deoarece obiectivul prezentului regulament, respectiv de a contribui la buna funcționare a pieței interne prin punerea la dispoziție a unui set unitar de norme în materie contractuală la care se poate recurge în cazul tranzacțiilor transfrontaliere în întreaga Uniune nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea acestui obiectiv.
- (37) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile consacrate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special la articolele 16, 38 și 47.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Cuprins (*)

[AM 23]

Titlul I

Dispoziții generale [AM 24]

Partea -I: Aplicarea instrumentului [AM 25]

Articolul 1

Scop și obiect

(1) Scopul prezentului regulament este de a îmbunătăți condițiile pentru crearea și funcționarea pieței interne, prin punerea la dispoziție, **în cadrul ordinii juridice a fiecărui stat membru**, a unui set unitar de norme de drept contractual, astfel cum se prevede în titlul II („Legislația europeană comună în materie de vânzare”). Aceste norme pot fi aplicate în cazul tranzacțiilor transfrontaliere care au ca obiect vânzarea de bunuri, furnizarea de conținut digital sau prestarea de servicii conexe **la distanță, în special online**, în cazul în care părțile contractante convin în acest sens. [AM 26]

(*) Cuprinsul se va stabili ulterior.

Miercuri, 26 februarie 2014

(2) Prezentul regulament permite comercianților, **în special întreprinderilor mici și mijlocii („IMM-uri”)**, să se bazeze pe un set comun de norme și să folosească aceleași clauze contractuale pentru toate tranzacțiile transfrontaliere, reducând astfel costurile inutile, furnizând în același timp un nivel ridicat de certitudine juridică. [AM 27]

(3) În ceea ce privește contractele încheiate între comercianți și consumatori, prezentul regulament cuprinde un set global de norme în materia protecției consumatorilor, destinate să asigure un nivel ridicat de protecție a acestora, pentru a crește încrederea consumatorilor în piața internă și pentru a-i încuraja să efectueze achiziții transfrontaliere.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (a) „contract” înseamnă un acord destinat să dea naștere unor obligații sau altor efecte juridice;
- (b) „bună-credință și corectitudine” înseamnă un standard de conduită caracterizat prin onestitate, deschidere și luarea în calcul a intereselor celeilalte părți la tranzacția sau raportul juridic în cauză; [AM 28]
- (c) „pierdere” înseamnă prejudiciul patrimonial și nepatrimonial, ca durere și suferință, excluzând alte forme de prejudicii nepatrimoniale precum deprecierea calității vieții și privarea de foloase; [AM 29]
- (d) „clauze contractuale standard” înseamnă clauzele contractuale care au fost redactate în prealabil pentru câteva tranzacții care implică diferite părți și care nu au fost negociate în mod individual de către părți, în sensul articolului 7 din Legislația europeană comună în materie de vânzare; [AM 30]
- (e) „comerciant” înseamnă orice persoană fizică **sau juridică, indiferent dacă este publică sau privată**, ce acționează **în cadrul contractelor** în scopuri care se încadrează în activitatea sa comercială, industrială, ~~de artizanat meșteșugărească~~ sau profesională; [AM 31]
- (f) „consumator” înseamnă orice persoană fizică ce acționează în scopuri care nu se încadrează în activitatea sa comercială, industrială, de artizanat sau profesională; **atunci când contractul este încheiat în scopuri parțial circumscrise activității comerciale și parțial aflate în afara acesteia, iar scopul comercial este într-atât de limitat, încât nu are o pondere predominantă în contextul general al contractului, respectiva persoană trebuie să fie, și ea, considerată drept un consumator**; [AM 32]
- (fa) „prestator de servicii” înseamnă un vânzător de bunuri sau un furnizor de conținut digital care se angajează să furnizeze unui client un serviciu legat de acele bunuri sau de acel conținut digital; [AM 33]
- (fb) „client” înseamnă orice persoană care achiziționează un serviciu conex; [AM 34]
- (fc) „creditor” înseamnă o persoană care are dreptul la executarea unei obligații, pecuniare sau nepecuniare, din partea altei persoane, numite debitor; [AM 35]
- (fd) „debitor” înseamnă o persoană care are o obligație, pecuniară sau nepecuniară, în favoarea altei persoane, numite creditor. [AM 36]
- (fe) „bună-credință și corectitudine” înseamnă un standard de conduită caracterizat prin onestitate, deschidere și, în măsura în care s-ar impune, prin luarea în calcul a intereselor celeilalte părți la tranzacția sau raportul juridic în cauză; [AM 37]
- (ff) „clauze contractuale standard” înseamnă clauzele contractuale care au fost redactate în prealabil pentru câteva tranzacții care implică diferite părți și care nu au fost negociate în mod individual de către părți, în sensul articolului 7 din Legislația europeană comună în materie de vânzare; [AM 38]
- (fg) „pierdere” înseamnă prejudiciul patrimonial și nepatrimonial, ca durere și suferință, excluzând alte forme de prejudicii nepatrimoniale precum deprecierea calității vieții și privarea de foloase; [AM 39]
- (g) „daune-interese” înseamnă o sumă de bani la care o persoană poate avea dreptul cu titlul de daune în caz de pierdere, vătămare sau pagube;
- (ga) „normă cu caracter imperativ” înseamnă orice dispoziție a cărei aplicare nu poate fi exclusă de către părți, de la a cărei aplicare părțile nu pot deroga și nici nu pot modifica efectele acesteia; [AM 40]

Miercuri, 26 februarie 2014

- (gb) **„obligatie” înseamnă datoria de a presta pe care o parte la un raport juridic o are față de o altă parte și pe care cealaltă parte are dreptul de a o pune în aplicare ca atare; [AM 41]**
- (gc) **„express” se referă la o declarație sau la un aranjament făcut(ă) separat de alte declarații sau angajamente și în mod activ și fără echivoc, inclusiv prin bifarea unei căsuțe sau prin activarea unui buton sau a unei funcții similare; [AM 42]**
- (h) „bunuri” înseamnă orice elemente mobile corporale, excluzând:
- (i) energia electrică și gazele naturale și
 - (ii) apa și alte tipuri de gaze, în afară de cazul în care acestea sunt vândute într-un volum limitat sau într-o cantitate determinată;
- (i) „preț” înseamnă suma de bani care este datorată în schimbul bunurilor vândute, al conținutului digital furnizat sau al serviciilor conexe prestate;
- (j) „conținut digital” înseamnă datele care sunt create și livrate în format digital, în conformitate sau nu cu specificațiile cumpărătorului, incluzând conținut digital video, audio, imagine sau materiale scrise, jocuri digitale, programe informatice sau conținut digital care permite personalizarea echipamentelor informatice și a programelor informatice existente excluzând:
- (i) serviciile financiare, inclusiv serviciile bancare online;
 - (ii) activitățile de consiliere juridică sau financiară furnizate în format electronic;
 - (iii) serviciile medicale electronice;
 - (iv) serviciile și rețelele de comunicații electronice, precum și resursele și serviciile asociate;
 - (v) jocurile de noroc;
 - (vi) crearea de conținut digital nou și modificarea conținutului digital existent de către consumatori sau orice altă interacțiune cu creațiile altor utilizatori;
- (k) **„contract de vânzare-cumpărare” înseamnă orice contract în temeiul căruia comerciantul („vânzătorul”) transmite sau se angajează să transmită dreptul de proprietate asupra bunurilor către o altă persoană („cumpărătorul”), iar cumpărătorul plătește sau se angajează să plătească prețul, incluzând contractele care au ca obiect furnizarea de bunuri care urmează să fie fabricate sau produse și excluzând vânzarea silită sau care implică, sub orice formă, exercitarea autorității publice;**
- (l) **„contract de vânzare-cumpărare încheiat cu un consumator” înseamnă un contract de vânzare-cumpărare în care vânzătorul este un comerciant iar cumpărătorul este un consumator;**
- (m) **„serviciu conex” înseamnă orice serviciu legat de bunuri sau de conținutul digital, cum ar fi instalarea, întreținerea, repararea, *stocarea* sau orice altă procesare, prestat de vânzătorul bunurilor sau de furnizorul de conținut digital în temeiul contractului de vânzare-cumpărare, al contractului de furnizare a conținutului digital sau al unui contract separat de servicii conexe, care a fost încheiat în același timp cu contractul de vânzare-cumpărare sau cu contractul de furnizare a conținutului digital *sau prevăzut, chiar și doar opțional, în contractul de vânzare sau în contractul de furnizare a conținutului digital*, excluzând: [AM 44]**
- (i) serviciile de transport;
 - (ii) ~~serviciile de formare; [AM 45]~~
 - (iii) serviciile de asistență în telecomunicații și
 - (iv) **serviciile financiare, inclusiv serviciile de plată și emisiunea de monedă electronică și asigurări de orice fel, indiferent dacă pentru bunuri și conținut digital sau de altă natură; [AM 46]**
- (n) ~~„prestator de servicii” înseamnă un vânzător de bunuri sau un furnizor de conținut digital care se angajează să furnizeze unui client un serviciu legat de acele bunuri sau de acel conținut digital; [AM 47]~~

Miercuri, 26 februarie 2014

- (o) „client” înseamnă orice persoană care achiziționează un serviciu conex; [AM 48]
- (p) „contract la distanță” înseamnă orice contract între comerciant și consumator **sau alt comerciant** în cadrul unui regim organizat de vânzare la distanță, încheiat în lipsa prezenței fizice simultane a comerciantului sau, în cazul în care comerciantul este o persoană juridică, a unei persoane fizice care reprezintă comerciantul, și a consumatorului **sau a celuilalt comerciant**, cu utilizarea exclusivă, până inclusiv la data la care s-a încheiat contractul, a unuia sau a mai multor mijloace de comunicare la distanță; [AM 49]
- (q) „contract în afara spațiilor comerciale” înseamnă orice contract între un comerciant și un consumator:
- (i) încheiat în prezența fizică simultană a comerciantului sau, în cazul în care comerciantul este o persoană juridică, a persoanei fizice care reprezintă comerciantul, și a consumatorului într-un loc care nu este spațiul comercial al comerciantului, sau încheiat pe baza unei oferte făcute de către consumator, în aceleași circumstanțe sau
 - (ii) încheiat la sediul comerciantului sau prin intermediul oricărui mijloc de comunicare la distanță, imediat după ce consumatorul a fost abordat personal și individual într-un loc care nu este spațiul comercial al comerciantului, în prezența fizică simultană a comerciantului sau, în cazul în care comerciantul este o persoană juridică, a persoanei fizice care reprezintă comerciantul, și a consumatorului sau
 - (iii) încheiat în timpul unei excursii organizate de comerciant sau, în cazul în care comerciantul este o persoană juridică, de persoana fizică care reprezintă comerciantul, în scopul sau având drept rezultat promovarea și vânzarea de bunuri sau oferirea de conținut digital sau furnizarea de servicii conexe către consumator; [AM 50]
- (r) „spațiu comercial” înseamnă:
- (i) orice spațiu imobil de vânzare cu amănuntul, în care comerciantul își desfășoară activitatea în mod permanent, sau
 - (ii) orice spațiu mobil de vânzare cu amănuntul, în care comerciantul își desfășoară activitatea în mod obișnuit; [AM 51]
- (s) „garanție comercială” înseamnă orice angajament ~~asumat de comerciant sau de un~~ **din partea comerciantului sau a unui** producător (**denumit în continuare „garantul”**) în favoarea consumatorului, în plus față de obligațiile sale legale în temeiul articolului 106, în caz de lipsă a conformității, **obligația sa legală referitoare la garanția de conformitate**, de a rambursa prețul plătit sau de a înlocui, a repara ori a efectua operații de întreținere asupra bunurilor ~~sau conținutului digital~~, **respectiv asupra conținuturilor digitale**, în orice mod, în cazul în care acestea nu corespund specificațiilor sau ~~oricăror~~ **oricărei** alte cerințe care nu ~~au legătură cu conformitatea menționată în~~ **este legată de conformitate din** certificatul de garanție sau ~~în reclama din publicitatea~~ **relevantă disponibilă în momentul sau înainte de încheierea înaintea încheierii** contractului; [AM 52]
- (sa) „măsurile reparatorii” înseamnă, în caz de neconformitate, **procesarea bunurilor de consum sau a conținutului digital pentru a le aduce la conformitate cu contractul**; [AM 53]
- (t) „suport durabil” înseamnă orice suport care permite unei părți să stocheze informații care îi sunt adresate personal, într-un mod accesibil pentru referințe ulterioare, pentru o perioadă de timp adecvată scopului informațiilor și care permite reproducerea neschimbată a informațiilor stocate;
- (u) „licitație publică” înseamnă o metodă de vânzare în care produsele sau conținutul digital sunt oferite de comerciant către consumator, care participă sau căruia i se oferă posibilitatea de a participa personal la licitație, prin intermediul unei proceduri de licitare transparente, concurențiale, conduse de un adjudecător și în care ofertantul câștigător este obligat să cumpere bunurile sau conținutul digital;
- (v) „normă cu caracter imperativ” înseamnă orice dispoziție a cărei aplicare nu poate fi exclusă de către părți, de la a cărei aplicare părțile nu pot deroga și nici nu pot modifica efectele acesteia; [AM 54]
- (w) „creditor” înseamnă o persoană care are dreptul la executarea unei obligații, pecuniare sau nepecuniare, din partea altei persoane, numite debitor; [AM 55]

Miercuri, 26 februarie 2014

- (x) ~~„debitor” înseamnă o persoană care are o obligație, pecuniară sau nepecuniară, în favoarea altei persoane, numite creditor. [AM 56]~~
- (y) ~~„obligație” înseamnă o îndatorire de a executa o prestație pe care una din părțile unui raport juridic o datorează celeilalte părți. [AM 57]~~
- (ya) **„aducere gratuită la conformitate” înseamnă costurile necesare suportate pentru a aduce bunurile la conformitate, în special costul expedierii prin poștă, al forței de muncă și al materialelor. [AM 58]**

Articolul 3

Caracterul opțional al Legislației europene comune în materie de vânzare

Părțile pot să convină, **cu condiția respectării cerințelor prevăzute la articolele 8 și 9**, să aplice normele Legislației europene comune în materie de vânzare pentru contractele transfrontaliere care au ca obiect vânzarea de bunuri, furnizarea de conținut digital și prestarea de servicii conexe care intră în domeniul său de aplicare teritorial, material și personal, astfel cum se prevede la articolele 4 – 7. [AM 59]

Articolul 4

Contractele transfrontaliere

- (1) Legislația europeană comună în materie de vânzare poate fi folosită în cazul contractelor **la distanță** transfrontaliere. [AM 60]
- (2) În sensul prezentului regulament, un contract încheiat între comercianți este un contract transfrontalier dacă părțile au reședința obișnuită în state diferite, dintre care cel puțin unul este un stat membru.
- (3) În sensul prezentului regulament, un contract încheiat între un comerciant și un consumator este un contract transfrontalier dacă:
- (a) adresa indicată de consumator, adresa de livrare a bunurilor sau adresa de facturare sunt situate într-un alt stat decât statul în care comerciantul are reședința obișnuită și
- (b) cel puțin unul dintre aceste state este un stat membru.
- (4) În sensul prezentului regulament, reședința obișnuită a societăților și a altor organisme, constituite sau nu ca persoane juridice, este sediul unde și-au stabilit organele administrative centrale. Reședința obișnuită a unui comerciant persoană fizică este locul în care persoana în cauză își desfășoară activitatea principală.
- (5) Atunci când contractul este încheiat în cadrul activității desfășurate de o sucursală, agenție sau oricare altă unitate a unui comerciant, locul în care comerciantul are reședința obișnuită este locul unde este situată sucursala, agenția sau unitatea în cauză.
- (6) Pentru a se stabili dacă un contract este transfrontalier, momentul relevant este cel al acordului asupra aplicării Legislației europene comune în materie de vânzare.

Articolul 5

Contracte în cazul cărora se poate aplica Legislația europeană comună în materie de vânzare

Legislația europeană comună în materie de vânzare poate fi aplicată în cazul **contractelor la distanță, inclusiv al contractelor online, care**: [AM 61]

- (a) contractelor de vânzare-cumpărare;
- (b) contractelor de furnizare de conținut digital, indiferent dacă acesta este sau nu este furnizat pe un suport material **sau prin orice alte mijloace**, care poate fi stocat, procesat sau accesat și reutilizat de către utilizator și indiferent dacă furnizarea conținutului digital se face sau nu în schimbul plății unui preț **sau în schimbul unui contraserviciu, altul decât plata unui preț, sau nu este furnizat în schimbul niciunui alt contraserviciu**; [AM 62]
- (c) contractelor de prestare de servicii conexe, indiferent dacă s-a convenit sau nu s-a convenit asupra unui preț separat pentru serviciul conex.

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 6

~~Excluderea contractelor~~ **Contractele accesorii și contractele** cu obiect mixt și ~~a contractelor legate de un credit de consum~~
[AM 63]

(1) ~~Legislația europeană comună în materie de vânzare nu poate fi aplicată și în cazul contractelor cu obiect mixt care includ orice alt element în afară de vânzarea de bunuri, furnizarea de conținut digital și prestarea de servicii conexe în sensul articolului (5):~~

(a) ~~în cazul în care un contract care face obiectul Legislației europene comune în materie de vânzare este legat de un contract care nu este un contract de vânzare, un contract de furnizare de conținut digital sau un contract de prestare de servicii conexe sau~~

(b) ~~în cazul în care un contract include orice alt element în afară de vânzarea de bunuri, furnizarea de conținut digital sau prestarea de servicii conexe în sensul articolului 5, cu condiția ca elementele respective să fie divizibile și să li se poată atribui o parte proporțională din preț.~~ [AM 64]

(1a) ~~În cazurile la care se face referire la alineatul (1) litera (a), contractul legat face obiectul legilor care sunt de altfel în vigoare.~~ [AM 65]

(1b) ~~În cazurile prevăzute la alineatul (1) litera (a) și~~

(a) ~~în cazurile în care, în contextul contractului care face obiectul Legislației europene comune în materie de vânzare, oricare din părți își exercită un drept sau ia o măsură reparatorie sau de apărare sau în care contractul respectiv nu este valid sau obligatoriu, legislația națională aplicabilă în cazul contractului legat stabilește care sunt efectele asupra contractului legat;~~ [AM 66]

(b) ~~în cazurile în care, în contextul contractului conex, oricare din părți își exercită un drept sau ia o măsură reparatorie sau de apărare, sau în care contractul respectiv nu este valabil sau obligatoriu conform legislației naționale aplicabile în cazul contractului respectiv, obligațiile părților conform contractului care face obiectul Legislației europene comune în materie de vânzare nu sunt afectate, cu excepția cazului în care o parte nu a încheiat contractul care face obiectul Legislației europene comune în materie de vânzare, ci numai contractul conex sau l-ar fi încheiat în condiții contractuale complet diferite, caz în care partea respectivă are dreptul de a rezilia contractul care face obiectul Legislației europene comune în materie de vânzare.~~ [AM 67]

(1c) ~~În cazurile menționate la alineatul (1) litera (b), se consideră că asupra celorlalte elemente incluse în contract s-a convenit în temeiul unui contract accesoriu.~~ [AM 68]

(2) ~~Legislația europeană comună în materie de vânzare nu poate fi aplicată în cazul contractelor încheiate între un comerciant și un consumator potrivit cărora comerciantul acordă sau se angajează să acorde un credit consumatorului sub formă de amânare a plății, împrumut sau altă facilitate de plată similară. Legislația europeană comună în materie de vânzare poate fi aplicată în cazul contractelor încheiate între un comerciant și un consumator potrivit cărora bunurile, conținutul digital sau serviciile de același tip sunt furnizate în mod continuu și consumatorul plătește pentru astfel de bunuri, conținut digital sau servicii conexe în rate, pe durata furnizării acestora.~~ [AM 69]

Articolul 7

Părțile contractante

(1) Legislația europeană comună în materie de vânzare poate fi aplicată doar dacă furnizorul de conținut digital este un comerciant. Atunci când toate părțile contractante sunt comercianți, Legislația europeană comună în materie de vânzare poate fi aplicată dacă cel puțin una dintre aceste părți este o întreprindere mică sau mijlocie („IMM”).

(2) În sensul prezentului regulament, o IMM este un comerciant care:

(a) are mai puțin de 250 de angajați și

(b) are o cifră de afaceri anuală care nu depășește 50 de milioane EUR sau un bilanț anual total care nu depășește 43 de milioane EUR, sau, pentru o IMM care are reședința obișnuită într-un stat membru a cărui monedă nu este euro sau într-o țară terță, suma echivalentă în moneda aceluși stat membru sau țară terță. [AM 70]

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 8

Acordul privind aplicarea Legislației europene comune în materie de vânzare

(1) Aplicarea Legislației europene comune în materie de vânzare se face pe baza unui acord al părților în acest sens. Existența și validitatea unui astfel de acord se stabilesc în temeiul alineatelor (2) și (3) ale prezentului articol, al articolului 9, precum și al dispozițiilor relevante din Legislația europeană comună în materie de vânzare.

(2) În raporturile dintre un comerciant și un consumator, alegerea Legislației europene comune în materie de vânzare produce efecte numai în cazul în care consumatorul și-a exprimat consimțământul printr-o declarație explicită, distinctă de declarația care indică acordul pentru încheierea unui contract **și sunt îndeplinite cerințele de la articolul 9**. Comerciantul trebuie să furnizeze consumatorului o confirmare a acestui acord, pe un suport durabil. [AM 71]

(3) În raporturile dintre un comerciant și un consumator, Legislația europeană comună în materie de vânzare nu poate fi aplicată parțial, ci doar în integralitatea sa. **În raporturile dintre comercianți, Legislația europeană comună în materie de vânzare poate fi aplicată parțial, cu condiția ca aceasta să nu interzică excluderea dispozițiilor respective.** [AM 72]

Articolul 9

Formularul standard de informare în contractele încheiate între un comerciant și un consumator

(1) În plus față de obligațiile de furnizare de informații precontractuale prevăzute în Legislația europeană comună în materie de vânzare, în relațiile dintre un comerciant și un consumator, comerciantul avertizează consumatorul, înainte de încheierea contractului, cu privire la intenția de a aplica Legislația europeană comună în materie de vânzare prin punerea la dispoziția acestuia, în mod bine evidențiat, a formularului de informare prevăzut în anexă. În cazul în care acordul asupra aplicării Legislației europene comune în materie de vânzare este încheiat prin telefon sau prin orice alte mijloace care nu permit furnizarea către consumator a formularului de informare, sau în cazul în care comerciantul nu a furnizat formularul de informare, consumatorul nu are obligații în temeiul acordului până când nu primește confirmarea prevăzută la articolul 8 alineatul (2), însoțită de formularul de informare, și nu își exprimă ulterior în mod expres consimțământul cu privire la aplicarea Legislației europene comune în materie de vânzare.

(2) Dacă formularul de informare menționat la alineatul (1) este furnizat în format electronic, acesta conține un hiperlink sau, în toate celelalte cazuri, indicarea unei pagini de internet prin intermediul căreia textul Legislației europene comune în materie de vânzare poate fi obținut în mod gratuit.

Articolul 10

Sanțiuni în cazul încălcării cerințelor specifice

Statele membre prevăd sancțiuni pentru încălcarea de către comercianți, în relația cu consumatorii, a cerințelor prevăzute la articolele 8 și 9 și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că aceste sancțiuni sunt aplicate. Sancțiunile prevăzute în acest scop sunt eficace, proporționale și disuasive. Statele membre notifică Comisiei dispozițiile relevante până cel târziu... (*) și orice modificări ulterioare în termenul cel mai scurt

Articolul 11

Consecințele aplicării Legislației europene comune în materie de vânzare

(1) Atunci când părțile au convenit în mod valabil să aplice Legislația europeană comună în materie de vânzare pentru un contract, aspectele care fac obiectul **normelor** acestei legislații sunt reglementate în mod exclusiv de aceasta. ~~Cu condiția ca respectivul contract să fi fost efectiv încheiat, Legislația europeană comună în materie de vânzare reglementează, de asemenea, respectarea obligațiilor de furnizare a informațiilor precontractuale și măsurile reparatorii în cazul neexecutării acestor obligații, și nu de regimul de drept contractul care, în absența unui astfel de acord, ar reglementa contractul în cadrul ordinii juridice stabilite ca fiind legislația aplicabilă.~~ [AM 73]

(*) Un an de la data aplicării prezentului regulament.

Miercuri, 26 februarie 2014

(1a) În cazul în care părțile demarează negocieri sau iau măsuri pregătitoare pentru încheierea unui contract, având în vedere Legislația europeană comună în materie de vânzare, aceasta reglementează și respectarea măsurilor reparatorii în cazul neîndeplinirii obligațiilor de furnizare a informațiilor precontractuale, precum și alte chestiuni importante înainte de încheierea unui contract.

Aplicarea Legislației europene comune în materie de vânzare astfel cum se menționează la primul paragraf nu aduce atingere legislației aplicabile în temeiul normelor conflictuale, în cazul în care comerciantul face trimitere și la alte regimuri juridice. [AM 74]

Articolul 11a

Chestiuni care fac obiectul Legislației europene comune în materie de vânzare

(1) Legislația europeană comună în materie de vânzare abordează prin normele sale următoarele chestiuni:

- (a) obligațiile de informare precontractuală;
- (b) încheierea contractului, inclusiv cerințele de formă;
- (c) dreptul de retragere și consecințele acesteia;
- (d) anularea unui contract ca urmare a erorii, dolului, violenței sau a executării incorecte și consecințele acestei anulări;
- (e) interpretarea;
- (f) conținutul și efectele, inclusiv ale contractului pertinent;
- (g) evaluarea și consecințele clauzelor contractuale abuzive;
- (h) drepturile și obligațiile părților;
- (i) măsuri reparatorii în cazul neexecutării unei obligații;
- (j) restituirea în caz de anulare, rezoluțiune sau în cazul unui contract fără caracter obligatoriu;
- (k) prescrierea și decăderea din drepturi;
- (l) sancțiunile aplicabile în cazul încălcării obligațiilor și îndatoririlor care decurg din aplicarea sa. [AM 75]

(2) Chestiunile care nu fac obiectul Legislației europene comune în materie de vânzare sunt reglementate de normele aplicabile în temeiul legislației naționale în vigoare conform Regulamentului (CE) nr. 593/2008 și Regulamentului (CE) nr. 864/2007 sau al oricărei alte norme conflictuale în vigoare. Aceste chestiuni includ:

- (a) personalitatea juridică;
- (b) nulitatea unui contract pentru lipsa capacității, pentru caracter ilegal sau imoral, cu excepția cazului în care motivele care determină caracterul ilegal sau imoral sunt abordate de Legislația europeană comună în materie de vânzare;
- (c) stabilirea limbii contractului;
- (d) chestiunile legate de nediscriminare;
- (e) reprezentarea;
- (f) pluralitatea de debitori și creditori și subrogarea în drepturile părților inclusiv cesiunea;
- (g) compensația și confuziunea;
- (h) pentru crearea, dobândirea sau transferul unui bun imobil sau al unor drepturi asupra unui bun imobil;
- (i) dreptul proprietății intelectuale; precum și

Miercuri, 26 februarie 2014

(j) *materia răspunderii civile delictuale, inclusiv analiza posibilității de a instrumenta simultan acțiunile privind răspunderea contractuală și extracontractuală.* [AM 76]

(3) *Prezentul articol nu aduce atingere niciunei norme obligatorii dintr-un stat care nu are calitate de membru care poate fi aplicabilă conform normelor conflictuale în vigoare.* [AM 77]

Articolul 12

Cerințe în materie de informare în temeiul Directivei privind serviciile

Prezentul regulament nu aduce atingere cerințelor în materie de informare prevăzute de legislația internă care transpune dispozițiile Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului și care completează cerințele în materie de informare prevăzute de Legislația europeană comună în materie de vânzare.

Articolul 13

Opțiunile statelor membre

Un stat membru poate decide ca Legislația europeană comună în materie de vânzare să fie aplicabilă:

- (a) contractelor în care reședința obișnuită a comercianților sau, în cazul unui contract între un comerciant și un consumator, reședința obișnuită a comerciantului, adresa indicată de consumator, adresa de livrare a bunurilor și adresa de facturare se află în acel stat membru și/sau
- (b) contractelor în care toate părțile sunt comercianți, însă niciuna dintre părți nu este o IMM în sensul articolului 7 alineatul (2).

Articolul 14

~~Comunicarea hotărârilor în care se aplică prezentul regulament~~

- (1) ~~Statele membre se asigură că hotărârile definitive pronunțate de instanțele judecătorești ale acestora, prin care se aplică normele prezentului regulament, sunt comunicate fără întârziere Comisiei.~~
- (2) ~~Comisia instituie un sistem care permite consultarea informațiilor privind hotărârile menționate la alineatul (1), precum și privind hotărârile relevante ale Curții de Justiție a Uniunii Europene. Acest sistem este pus la dispoziția publicului.~~ [AM 78]

Articolul 15

Revizuirea

- (1) ~~La data de ... [4 ani de la data aplicării prezentului regulament], statele membre furnizează Comisiei informații privind aplicarea prezentului regulament, în special cu privire la nivelul de acceptare al Legislației europene comune în materie de vânzare, măsura în care dispozițiile sale au dus la litigii și situația referitoare la diferențele între Legislația europeană comună în materie de vânzare și legislația națională, în ceea ce privește nivelul de protecție a consumatorilor. Informațiile respective includ o prezentare cuprinzătoare a jurisprudenței instanțelor judecătorești naționale care interpretează dispozițiile Legislației europene comune în materie de vânzare.~~
- (2) ~~La data de ... [5 ani de la data aplicării prezentului regulament], Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social un raport detaliat privind funcționarea prezentului regulament, ținând seama, între altele, de nevoia de a extinde domeniul său de aplicare în privința contractelor între comercianți, de evoluțiile tehnologice și ale pieței în ceea ce privește conținutul digital, precum și de evoluțiile viitoare ale acquis-ului Uniunii.~~ [AM 79]

Articolul 16

Intrarea în vigoare și aplicarea

- (1) ~~Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.~~
- (2) ~~Acesta se aplică din [6 luni după intrarea sa în vigoare].~~

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre [AM 80]

Miercuri, 26 februarie 2014

ANEXA I

LEGISLAȚIA EUROPEANĂ COMUNĂ ÎN MATERIE DE VÂNZARE

CUPRINS

Partea I Dispoziții introductive	36
Capitolul 1 Principii generale și aplicare	36
Secțiunea 1 Principii generale	36
Secțiunea 2 Aplicare	36
Partea a II-a Încheierea unui contract valabil	42
Capitolul 2 Informații precontractuale	42
Secțiunea 1 Informații precontractuale pe care comercianții trebuie să le furnizeze în raporturile cu consumatorii	42
Secțiunea 2 Informații precontractuale pe care comercianții trebuie să le furnizeze în raporturile cu alți comercianți	48
Secțiunea 3 Contractele care urmează să fie încheiate prin mijloace electronice	48
Secțiunea 4 Obligația de a garanta corectitudinea informațiilor furnizate	50
Secțiunea 5 Măsuri reparatorii în cazul nerespectării obligațiilor de informare	50
Capitolul 3 Încheierea contractelor	52
Capitolul 4 Dreptul de retragere din contractele la distanță și în afara spațiilor comerciale între comercianți și consumatori	56
Capitolul 5 Viciile de consimțământ	62
Partea a III-a Evaluarea conținutului contractului	65
Capitolul 6 Interpretare	65
Capitolul 7 Conținut și efecte	67
Capitolul 8 Clauzele contractuale abuzive	72
Secțiunea 1 Dispoziții generale	72
Secțiunea 2 Clauze contractuale abuzive în contractele încheiate între un comerciant și un consumator	72
Secțiunea 3 Clauze contractuale abuzive în contractele încheiate între comercianți	76
Partea a IV-a Obligațiile părților și măsurile reparatorii aflate la dispoziția acestora într-un contract de vânzare-cumpărare sau într-un contract de furnizare de conținut digital	78
Capitolul 9 Dispoziții generale	78
Capitolul 10 Obligațiile vânzătorului	81
Secțiunea 1 Dispoziții generale	81
Secțiunea 2 Livrarea	81
Secțiunea 3 Conformitatea bunurilor și a conținutului digital	84
Capitolul 11 Măsuri reparatorii aflate la dispoziția cumpărătorului	87
Secțiunea 1 Dispoziții generale	87
Secțiunea 2 Dreptul vânzătorului de a pune în conformitate	88
Secțiunea 3 Dreptul de a cere executarea	89
Secțiunea 4 Refuzul cumpărătorului de a executa obligațiile care îi revin	90

Miercuri, 26 februarie 2014

Secțiunea 5 Rezoluțiunea contractului	90
Secțiunea 6 Reducerea prețului	92
Secțiunea 7 Cerințe privind examinarea și notificarea într-un contract încheiat între comercianți	92
Capitolul 12 Obligațiile cumpărătorului	94
Secțiunea 1 Dispoziții generale	94
Secțiunea 2 Plata prețului	94
Secțiunea 3 Primirea	96
Capitolul 13 Măsurile reparației aflate la dispoziția vânzătorului	98
Secțiunea 1 Dispoziții generale	98
Secțiunea 2 Dreptul de a cere executarea	98
Secțiunea 3 Refuzul vânzătorului de a executa obligațiile care îi revin	99
Secțiunea 4 Rezoluțiunea contractului	99
Capitolul 14 Transferul riscurilor	101
Secțiunea 1 Dispoziții generale	101
Secțiunea 2 Transferul riscurilor în contractele de vânzare-cumpărare încheiate cu un consumator	101
Secțiunea 3 Transferul riscurilor în contractele dintre comercianți	102
Partea a V-a Obligațiile părților și măsurile reparației aflate la dispoziția acestora într-un contract de servicii conexe	104
Capitolul 15 Obligațiile părților și măsurile reparației aflate la dispoziția acestora	104
Secțiunea 1 Aplicarea anumitor norme generale privind contractele de vânzare-cumpărare	0
Secțiunea 2 Obligațiile prestatorului de servicii	104
Secțiunea 3 Obligațiile clientului	106
Secțiunea 4 Măsurile reparației	106
Partea a VI-a Despăgubiri și dobânzi	109
Capitolul 16 Despăgubiri și dobânzi	109
Secțiunea 1 Despăgubiri	109
Secțiunea 2 Dobânda pentru efectuarea cu întârziere a plății: dispoziții generale	110
Secțiunea 3 Efectuarea cu întârziere a plății de către comercianți	111
Partea a VII-a Restituirea	114
Capitolul 17 Restituirea	114
Partea a VIII-a Prescripția	117
Capitolul 18 Prescripția	117
Secțiunea 1 Dispoziții generale	117
Secțiunea 2 Termenele de prescripție și momentul de la care acestea încep să curgă	117
Secțiunea 3 Extinderea termenelor de prescripție	118
Secțiunea 4 Prorogarea termenelor de prescripție	119
Secțiunea 5 Efectele prescripției	119

Miercuri, 26 februarie 2014

Secțiunea 6 Modificare prin acord	119
Apendicele 1	119
Apendicele 2	121
[AM 81]	

Titlul II

Dispozițiile Legislației europene comune în materie de vânzare [AM 82]

Partea I

Dispoziții introductive

Capitolul 1

Principii generale și aplicare

Secțiunea 1

Principii generale

Articolul 1

Libertatea de a contracta

- (1) Părțile sunt libere să încheie un contract și să determine conținutul acestuia, sub rezerva oricăror norme imperative aplicabile.
- (2) Părțile pot să excludă aplicarea oricăreia dintre normele Legislației europene în materie de vânzare sau să deroge de la acestea ori să modifice efectele acestora, cu excepția cazului în care se prevede în mod expres contrariul.

Articolul 2

Buna-credință și corectitudinea

- (1) Părțile au obligația să acționeze cu bună-credință și corectitudine.
- (2) Încălcarea acestei obligații poate împiedica partea responsabilă de încălcare să își exercite un drept, o acțiune sau un mijloc de apărare de care altfel ar dispune sau să se întemeieze pe acestea, ~~sau poate atrage răspunderea părții pentru orice pierdere cauzată celeilalte părți~~ **dar nu duce în mod direct la adoptarea unor măsuri reparatorii pentru nedeplinirea unei obligații.** [AM 83]
- (3) Părțile nu pot să excludă aplicarea prezentului articol, să deroge de la acesta sau să modifice efectele acestuia.

Articolul 3

Cooperarea

Părțile sunt obligate să coopereze în măsura în care aceasta se poate aștepta pentru executarea obligațiilor contractuale ce le revin.

Secțiunea 2

Aplicare

Articolul 4

Interpretare

- (1) Legislația europeană comună în materie de vânzare trebuie să fie interpretată în mod autonom și în conformitate cu obiectivele și cu principiile care stau la baza acesteia.

Miercuri, 26 februarie 2014

(2) Aspectele care intră în domeniul de aplicare al Legislației europene comune în materie de vânzare, dar care nu sunt reglementate în mod expres în cadrul acesteia trebuie interpretate în conformitate cu obiectivele și principiile ce stau la baza acesteia și cu toate dispozițiile acesteia, fără a se recurge la legea națională care ar fi aplicabilă în absența acordului de a aplica Legislația europeană comună în materie de vânzare sau la orice altă legislație.

(3) În caz de conflict între o normă generală și o normă specială aplicabile unei anumite situații care face parte din domeniul de aplicare al normei generale, norma specială se aplică cu prioritate.

Articolul 5

Caracterul rezonabil

(1) Caracterul rezonabil trebuie să fie determinat în mod obiectiv, având în vedere natura și scopul contractului, circumstanțele cazului, precum și uzanțele și practicile din domeniul comercial sau profesional în cauză.

(2) Orice referire la ceea ce se poate aștepta de la o persoană sau într-o anumită situație, este înțeleasă ca o referire la ceea ce se poate aștepta în mod rezonabil.

Articolul 6

Libertatea formei

Cu excepția cazului în care prin Legislația europeană comună în materie de vânzare se prevede altfel, nicio formalitate nu este cerută pentru redactarea sau probarea unui contract, a unei declarații sau a oricărui alt act reglementat de acesta.

Articolul 7

Clauze contractuale care nu au fost negociate individual

(1) O clauză contractuală nu este negociată individual dacă a fost furnizată de către una dintre părți, iar cealaltă parte nu a avut posibilitatea de a influența conținutul acesteia.

(2) În cazul în care una dintre părți propune un set de clauze celeilalte părți, o clauză nu va fi considerată ca fiind negociată individual doar pentru că cealaltă parte alege acea clauză din setul respectiv.

(3) Părții care pretinde că o clauză contractuală propusă ca făcând parte din clauzele contractuale standard a fost între timp negociată individual îi revine sarcina de a proba acest fapt.

(4) Într-un contract încheiat între un comerciant și un consumator, comerciantului îi revine sarcina de a proba faptul că o clauză contractuală propusă de acesta a fost negociată individual.

(5) Într-un contract încheiat între un comerciant și un consumator, clauzele contractuale redactate de un terț se consideră că au fost propuse de comerciant, cu excepția cazului în care consumatorul le-a introdus în contract.

Articolul 8

Rezoluțiunea contractului

(1) A „declara rezoluțiunea unui contract” înseamnă a stinge drepturile și obligațiile părților contractante, cu excepția celor care decurg din orice clauză contractuală care prevede soluționarea litigiilor sau orice altă clauză contractuală care trebuie să continue să producă efecte chiar și ulterior rezoluțiunii contractului.

(2) Plățile datorate și daunele-interese pentru orice neexecutare intervenită înainte de momentul declarării rezoluțiunii contractului rămân exigibile. În cazul în care rezoluțiunea intervine pentru neexecutarea obligațiilor sau pentru neexecutarea preconizată a obligațiilor, partea care declară rezoluțiunea contractului are, de asemenea, dreptul de a cere despăgubiri în locul executării viitoare a obligațiilor de către cealaltă parte.

(3) Efectele rezoluțiunii asupra restituirii prețului și returnării bunurilor sau a conținutului digital, precum și alte efecte în materie de restituire sunt reglementate de normele privind restituirea prevăzute la capitolul 17.

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 9

~~Contracte cu obiect mixt~~ **Contracte care includ prestarea unor servicii conexe [AM 84]**

- (1) În cazul în care un contract prevede atât vânzarea de bunuri sau furnizarea de conținut digital, cât și prestarea de servicii conexe, normele din partea IV se aplică obligațiilor și acțiunilor aflate la dispoziția părților în calitate de vânzător și cumpărător de bunuri sau conținut digital, iar normele din partea V se aplică obligațiilor și acțiunilor aflate la dispoziția părților în calitate de prestator de servicii și client.
- (2) Atunci când, într-un contract care intră sub incidența alineatului (1), obligațiile vânzătorului și ale prestatorului de servicii prevăzute în contract trebuie executate prin prestații separate sau sunt divizibile în alt mod și în cazul în care există o cauză de rezoluțiune pentru neîndeplinirea unei prestații careia i se poate atribui o parte proporțională din preț, cumpărătorul și clientul pot declara rezoluțiunea numai în raport cu prestația respectivă.
- (3) Alineatul (2) nu se aplică în cazurile în care nu se poate pretinde cumpărătorului și clientului să accepte executarea celorlalte prestații sau neîndeplinirea este de natură să justifice rezoluțiunea contractului în întregime.
- (4) Atunci când obligațiile vânzătorului și ale prestatorului de servicii prevăzute în contract nu sunt divizibile sau acestora nu li se poate atribui o parte proporțională din preț, cumpărătorul și clientul pot declara rezoluțiunea numai în cazul în care neexecutarea este de natură să justifice rezoluțiunea contractului în întregime.

Articolul 10

Notificarea

- (1) ~~Prezentul articol se aplică notificării în orice scopuri în temeiul normelor Legislației europene comune în materie de vânzare și în temeiul contractului.~~ Noțiunea de notificare include comunicarea oricărei declarații făcute în scopul de a produce efecte juridice sau de a transmite informații într-un scop juridic. [AM 85]
- (2) Notificarea poate fi făcută prin orice mijloace adecvate circumstanțelor.
- (3) Notificarea produce efecte atunci când ajunge la destinatar, cu excepția cazului în care aceasta prevede un efect întârziat.
- (4) Notificarea ajunge la destinatar:
- (a) atunci când aceasta este predată destinatarului;
 - (b) atunci când aceasta este predată la sediul social al destinatarului sau, în cazul în care nu există un astfel de sediu sau notificarea este adresată consumatorului, la reședința obișnuită a destinatarului;
 - (c) în cazul unei notificări transmise prin poștă electronică sau prin alt mijloc de comunicare individuală, atunci când aceasta poate fi accesată de către destinatar sau
 - (d) atunci când aceasta este pusă în orice alt fel la dispoziția destinatarului într-un loc și într-un mod care fac posibil în mod rezonabil accesul destinatarului, fără întârziere.

Notificarea a ajuns la destinatar după îndeplinirea uneia dintre cerințele prevăzute la literele (a), (b), (c) sau (d), oricare dintre acestea este îndeplinită mai întâi.

- (5) Notificarea nu produce efecte dacă retragerea acesteia ajunge la destinatar înaintea notificării sau în același timp cu aceasta.
- (6) În raporturile dintre un comerciant și un consumator, părțile nu pot să excludă aplicarea alineatelor (3) și (4), nu pot să deroge de la acestea sau să modifice efectele acestora, în detrimentul consumatorului.

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 11

Calculul termenelor

(1) ~~Dispozițiile prezentului articol se aplică în ceea ce privește calculul termenelor în orice scopuri în temeiul Legislației europene comune în materie de vânzare. [AM 86]~~

(1a) În cazul în care un termen stabilit pe zile, săptămâni, luni sau ani trebuie calculat începând de la un anumit eveniment, acțiune sau moment, nu se consideră că ziua în care se produce evenimentul, are loc acțiunea ori sosește momentul respectiv este inclusă în termenul în cauză. [AM 87]

(2) Sub rezerva alineatelor (3), (5) și (7):

(a) termenele stabilite pe zile încep să curgă de la începutul primei ore a primei zile și se împlinesc la expirarea ultimei ore a ultimei zile a termenului;

(b) termenele stabilite pe săptămâni, luni sau ani încep să curgă de la începutul primei ore a primei zile a termenului și se împlinesc la expirarea ultimei ore a zilei din ultima săptămână, lună sau din ultimul an corespunzătoare aceleiași zile a săptămânii în care a început să curgă termenul, sau care cade în aceeași dată cu ziua în care a început să curgă termenul, cu precizare că, în cazul în care, într-un termen exprimat în luni sau în ani, ziua în care ar trebui să se sfârșească termenul nu există în ultima lună, acesta se sfârșește la expirarea ultimei ore a ultimei zile a lunii respective;

~~(3) În cazul în care un termen stabilit pe zile, săptămâni, luni sau ani trebuie calculat începând de la un anumit eveniment, acțiune sau moment, ziua în care se produce evenimentul, are loc acțiunea ori sosește momentul respectiv nu este inclusă în termenul în cauză. [AM 88]~~

(4) Termenele includ zilele de sâmbătă, duminică și sărbătorile legale, cu excepția cazului în care acestea sunt excluse în mod expres sau a cazului în care termenele sunt stabilite pe zile lucrătoare.

(5) În cazul în care ultima zi a unui termen este o zi de sâmbătă, duminică sau o sărbătoare legală în locul în care o anumită acțiune trebuie îndeplinită, termenul se împlinește la expirarea ultimei ore a zilei lucrătoare următoare. Această dispoziție nu se aplică termenelor calculate retroactiv, cu începere de la o dată sau de la un eveniment determinat.

~~(6) Atunci când o persoană transmite unei alte persoane un document care stabilește un termen în care destinatarul trebuie să răspundă sau să acționeze, dar nu precizează momentul în care începe să curgă termenul, în absența unor indicații contrare, termenul se calculează din momentul în care documentul a ajuns la destinatar. [AM 89]~~

7. În sensul prezentului articol:

(a) „sărbătoare legală” cu privire la un stat membru sau o parte a unui stat membru al Uniunii Europene înseamnă orice zi desemnată ca atare în statul membru sau în partea statului membru, într-o listă publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și

(b) „zile lucrătoare” înseamnă toate zilele, altele decât zilele de sâmbătă, duminică și sărbătorile legale.

(7a) Atunci când o persoană transmite unei alte persoane un document care stabilește un termen în care destinatarul trebuie să răspundă sau să acționeze, dar nu precizează momentul din care începe să curgă termenul, în absența unor indicații contrare, termenul se calculează din momentul în care documentul a ajuns la destinatar. [AM 90]

Articolul 12

Declarații sau comportamente unilaterale

(1) O declarație unilaterală care exprimă o anumită intenție trebuie să se interpreteze în sensul în care este de așteptat ca aceasta să fie înțeleasă de către persoana căreia îi este adresată.

(2) În cazul în care persoana care face declarația a intenționat să ofere un sens special unui termen folosit în această declarație și cealaltă parte avea cunoștință sau se poate presupune că avea cunoștință de acea intenție, termenul trebuie interpretat conform sensului dat acestuia de către persoana care face declarația.

Miercuri, 26 februarie 2014

~~(3) Articolele 59—65 se aplică, cu adaptările corespunzătoare, interpretării declarațiilor unilaterale care exprimă o anumită intenție. [AM 91]~~

~~(4) Normele din capitolul 5 privind viciile de consimțământ se aplică, cu adaptările corespunzătoare, declarațiilor unilaterale care exprimă o anumită intenție. [AM 92]~~

(5) Orice referire la o declarație prevăzută în prezentul articol include o referire la un comportament care poate fi considerat ca echivalent al unei declarații.

Partea a II-a

Încheierea unui contract valabil

Capitolul 2

Informații precontractuale

Secțiunea 1

Informații precontractuale pe care comercianții trebuie să le furnizeze în raporturile cu consumatorii

Articolul 13

~~Obligația de a furniza informații în momentul încheierii cu un consumator a unui contract la distanță sau a unui contract în afara spațiilor comerciale [AM 93]~~

(1) Un comerciant care încheie un contract la distanță sau un contract în afara spațiilor comerciale are obligația, înainte de încheierea contractului sau de nașterea oricărei obligații în seama consumatorului, în temeiul unei eventuale oferte, să informeze consumatorul, în mod clar și ușor de înțeles, cu privire la:

- (a) caracteristicile esențiale ale bunurilor, ale conținutului digital sau ale serviciilor conexe care urmează să fie furnizate, în măsura adecvată suportului de comunicare și bunurilor, conținutului digital sau serviciilor conexe în cauză;
- (b) prețul total, precum și taxele și costurile suplimentare, în conformitate cu articolul 14;
- (c) identitatea și adresa comerciantului, în conformitate cu articolul 15;
- (d) clauzele contractuale, în conformitate cu articolul 16;
- (e) dreptul de retragere, în conformitate cu articolul 17;
- (f) dacă este cazul, existența și condițiile pe care acesta le impune în ceea ce privește asistența postvânzare pentru consumatori, serviciile postvânzare și garanțiile comerciale, precum și politica de soluționare a reclamațiilor;
- (g) dacă este cazul, posibilitatea de a recurge la un mecanism alternativ de soluționare a litigiilor, la care este parte comerciantul și modalitatea de a avea acces la acesta;
- (h) dacă este cazul, modul de funcționare, inclusiv măsurile aplicabile de protecție tehnică a conținutului digital și
- (i) dacă este cazul, orice interoperabilitate relevantă a conținutului digital cu echipamentul și programele informatice de care comerciantul are cunoștință sau se poate aștepta să aibă cunoștință. [AM 94]

(2) Informațiile furnizate, în afară de adresele menționate la alineatul (1) litera (c), fac parte integrantă din contract și nu pot fi modificate decât dacă părțile decid în mod expres contrariul.

~~(3) În cazul unui contract la distanță, informațiile prevăzute de prezentul articol trebuie:~~

- (a) să fie furnizate sau puse la dispoziția consumatorului într-un mod adecvat tehnicii de comunicare la distanță utilizate;
- (b) să fie formulate într-un limbaj simplu și inteligibil și

Miercuri, 26 februarie 2014

- (c) în măsura în care sunt furnizate pe un suport durabil, să fie lizibile. [AM 95]
- (4) Pentru un contract în afara spațiilor comerciale, informațiile prevăzute de prezentul articol trebuie:
- (a) să fie furnizate pe suport de hârtie sau, în cazul în care consumatorul este de acord, pe un alt suport durabil și
- (b) să fie lizibile și într-un limbaj simplu și inteligibil. [AM 96]
- (5) Prezentul articol nu se aplică în cazul în care contractul este:
- (a) un contract de furnizare de produse alimentare, băuturi sau alte bunuri de uz curent în gospodărie, livrate fizic de un comerciant cu ocazia unor deplasări frecvente și periodice la domiciliul, reședința sau locul de muncă al consumatorului;
- (b) un contract încheiat prin intermediul distribuitorilor automate sau în localurile comerciale automatizate; [AM 97]
- (c) un contract în afara spațiilor comerciale, dacă prețul, sau, în cazul în care au fost încheiate simultan mai multe contracte, prețul total prevăzut în contracte nu depășește 50 EUR sau o sumă echivalentă în moneda convenită pentru prețul prevăzut în contract. [AM 98]
- (ca) în conformitate cu legislația statelor membre, sunt stabilite de un funcționar public care are obligația legală de a fi independent și imparțial și care trebuie să se asigure, furnizând informații juridice cuprinzătoare, că încheierea contractului survine numai după ce consumatorul a analizat cu atenție aspectele juridice și a luat la cunoștință sfera de aplicare juridică a acestuia. [AM 99]

Articolul 14

Informații cu privire la preț, taxe și costuri suplimentare

- (1) Informațiile care trebuie furnizate în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) litera (b) trebuie să cuprindă:
- (a) prețul total al bunurilor, al conținutului digital sau al serviciilor conexe, cu toate taxele incluse sau, în cazul în care prețul nu poate fi în mod rezonabil calculat în avans dată fiind natura bunurilor, a conținutului digital sau a serviciilor, modul de calculare a prețului și
- (b) dacă este cazul, toate costurile suplimentare de transport, de livrare sau cheltuielile poștale și toate celelalte costuri sau, în cazul în care acestea nu pot fi în mod rezonabil calculate în avans, menționarea faptului că aceste costuri și cheltuieli suplimentare pot fi exigibile.
- (2) În cazul unui contract pe durată nedeterminată sau a unui contract care implică un abonament, prețul total trebuie să includă prețul total pe perioada de facturare. Atunci când în cadrul acestor contracte facturarea se face la un tarif fix, prețul total trebuie să includă prețul lunar total. În cazul în care prețul total nu pot fi calculat în mod rezonabil în avans, trebuie furnizat modul de calculare a prețului.
- (3) Dacă este cazul, comerciantul trebuie să informeze consumatorul cu privire la costul utilizării tehnicii de comunicare la distanță în vederea încheierii contractului, în cazul în care acest cost este calculat în mod diferit de tariful de bază.

Articolul 15

Informații privind identitatea și adresa comerciantului

Informațiile care trebuie furnizate în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) litera (c) trebuie să cuprindă:

- (a) identitatea comerciantului, cum ar fi denumirea sa comercială;
- (b) adresa geografică la care comerciantul își are sediul;
- (c) numerele de telefon și de fax, precum și adresa de e-mail ale comerciantului, dacă există, pentru a permite consumatorului să contacteze rapid comerciantul și să comunice în mod eficace cu comerciantul;

Miercuri, 26 februarie 2014

- (d) după caz, identitatea și adresa geografică a oricărui alt comerciant în numele căruia comerciantul acționează și
- (e) în cazul în care este diferită de adresa furnizată în temeiul literelor (b) și (d) ale prezentului articol, adresa geografică a comerciantului și, după caz, cea a comerciantului în numele căruia acesta acționează, la care consumatorul poate trimite eventualele reclamații.

Articolul 16

Informații privind clauzele contractuale

Informațiile care trebuie furnizate în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) litera (d) trebuie să cuprindă:

- (a) modalitățile de plată, de livrare a bunurilor, de furnizare a conținutului digital sau de prestare a serviciilor conexe și data la care comerciantul se angajează să livreze bunurile, să furnizeze conținutul digital sau să presteze serviciile conexe;
- (b) dacă este cazul, durata contractului, durata minimă a obligațiilor care revin consumatorului sau, în cazul în care contractul este pe durată nedeterminată sau se prelungește în mod automat, condițiile pentru rezoluțiunea contractului și
- (c) dacă este cazul, existența obligației consumatorului de a plăti sau de a furniza o garanție în bani sau alte garanții financiare la cererea comerciantului, și condițiile aferente acestei obligații;
- (d) dacă este cazul, existența unor coduri de conduită relevante sau modul în care acestea pot fi obținute.

Articolul 17

Informații privind dreptul de retragere în momentul încheierii unui contract ~~la distanță sau în afara spațiilor comerciale~~
[AM 100]

- (1) Atunci când consumatorul are dreptul de retragere în conformitate cu capitolul 4, informațiile care trebuie furnizate în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) litera (e) trebuie să includă condițiile, termenele și procedurile de exercitare a dreptului respectiv, în conformitate cu apendicele 1, precum și formularul standard de retragere prevăzut în apendicele 2.
- (2) Dacă este cazul, informațiile care trebuie furnizate în temeiul articolului 13 alineatul (1) litera (e) trebuie să includă obligația consumatorului de a suporta costurile aferente returnării bunurilor în eventualitatea retragerii și, în cazul contractelor la distanță, obligația consumatorului de a suporta costul returnării bunurilor, în cazul în care, dată fiind natura lor, bunurile nu pot fi returnate în mod normal prin poștă.
- (3) Atunci când consumatorul își poate exercita dreptul de retragere după ce a formulat o cerere prin care solicită începerea furnizării serviciilor conexe în cursul termenului de retragere, informațiile care trebuie furnizate în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) litera (e) trebuie să includă obligația consumatorului de a plăti comerciantului suma menționată la articolul 45 alineatul (5).
- (4) Obligația de a furniza informațiile prevăzute la alineatele (1), (2) și (3) poate fi executată prin furnizarea către consumator a modelului de formular conținând instrucțiunile privind exercitarea dreptului de retragere prevăzute în apendicele 1. Se consideră că această obligație de informare a fost executată de către comerciant în cazul în care acesta a furnizat consumatorului instrucțiunile prin completarea corectă a formularului.
- (5) Atunci când dreptul de retragere nu se aplică în conformitate cu articolul 40 alineatul (2) literele (c) – (i) și articolul 40 alineatul (3), informațiile care trebuie furnizate în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) litera (e) trebuie să cuprindă mențiunea conform căreia consumatorul nu beneficiază de un drept de retragere, sau, după caz, circumstanțele în care consumatorul își pierde dreptul de retragere.

Articolul 18

~~Contractele în afara spațiilor comerciale: cerințe suplimentare privind furnizarea de informații și confirmarea~~

- (1) ~~Comerciantul trebuie să comunice consumatorului un exemplar al contractului semnat sau confirmarea contractului și, după caz, inclusiv confirmarea consimțământului și a luării la cunoștință din partea consumatorului, conform articolului 40 alineatul (3) litera (d), pe suport de hârtie, sau, în cazul în care comerciantul este de acord, pe un alt suport durabil.~~

Miercuri, 26 februarie 2014

~~(2) Atunci când consumatorul dorește ca furnizarea serviciilor conexe să înceapă în cursul termenului de retragere prevăzut la articolul 42 alineatul (2), comerciantul trebuie să solicite consumatorului să formuleze această cerere expresă pe un suport durabil. [AM 101]~~

Articolul 19

~~Contractele la distanță: Informații suplimentare și alte cerințe [AM 102]~~

(1) Atunci când un comerciant apelează telefonic consumatorul în vederea încheierii unui contract la distanță, la începutul conversației cu consumatorul, comerciantul trebuie să își decline identitatea și, dacă este cazul, identitatea persoanei în numele căreia telefonează și să specifice scopul comercial al apelului.

(2) În cazul în care contractul la distanță este încheiat prin intermediul unui mediu de comunicare la distanță care permite un spațiu sau o perioadă de timp limitată pentru prezentarea informațiilor, comerciantul trebuie să furnizeze, pe suportul în cauză și înainte de încheierea unui astfel de contract, cel puțin informațiile prevăzute la alineatul (3) al prezentului articol. Comerciantul furnizează consumatorului celelalte informații prevăzute la articolul 13, într-un mod adecvat, în conformitate cu articolul 13 alineatul (3).

(3) Informațiile care trebuie furnizate în conformitate cu alineatul (2) sunt:

(a) caracteristicile esențiale ale bunurilor, ale conținutului digital sau ale serviciilor conexe, astfel cum se prevede la articolul 13 alineatul (1) litera (a);

(b) identitatea comerciantului, astfel cum se prevede la articolul 15 litera (a);

(c) prețul total, inclusiv toate elementele menționate la articolul 13 alineatul (1) litera (b) și la articolul 14 alineatele (1) și (2);

(d) dreptul de retragere și

(e) după caz, durata contractului sau, în cazul în care contractul este încheiat pe perioadă nedeterminată, condițiile pentru rezoluțiunea acestuia, la care se face referire în articolul 16 litera (b).

(4) Un contract la distanță încheiat prin telefon este valabil numai în cazul în care consumatorul semnează oferta sau își dă consimțământul în scris, indicând acordul de a încheia un contract. Comerciantul trebuie să furnizeze consumatorului o confirmare a acestui acord, pe un suport durabil.

(5) Comerciantul trebuie să ofere consumatorului o confirmare a contractului încheiat, inclusiv, după caz, a acordului și a confirmării consumatorului menționate la articolul 40 alineatul (3) litera (d), și toate informațiile menționate la articolul 13, pe un suport durabil. Comerciantul trebuie să furnizeze aceste informații în termen rezonabil după încheierea contractului la distanță, și cel târziu în momentul livrării bunurilor sau înainte să înceapă livrarea conținutului digital sau prestarea serviciului conex, cu excepția cazului în care aceste informații au fost deja furnizate consumatorului înainte de încheierea contractului la distanță, pe un suport durabil.

(6) Atunci când consumatorul dorește ca furnizarea serviciilor conexe să înceapă în cursul termenului de retragere prevăzut la articolul 42 alineatul (2), comerciantul trebuie să solicite consumatorului să formuleze o cerere expresă în acest sens pe un suport durabil.

Articolul 20

~~Obligația de a furniza informații în momentul încheierii altor contracte în afara contractelor la distanță și a contractelor în afara spațiilor comerciale~~

~~(1) În cazul altor contracte decât contractele la distanță și contractele în afara spațiilor comerciale, comerciantul are obligația de a furniza consumatorului următoarele informații, în mod clar și ușor de înțeles, înainte de încheierea contractului sau de nașterea oricărei obligații în seama consumatorului în temeiul unei eventuale oferte, în cazul în care aceste informații nu reies în mod evident din context:~~

~~(a) caracteristicile esențiale ale bunurilor, ale conținutului digital sau ale serviciilor conexe care urmează să fie furnizate, în măsura adecvată suportului de comunicare și bunurilor, conținutului digital sau serviciilor conexe în cauză;~~

~~(b) prețul total, precum și taxele și costurile suplimentare, în conformitate cu articolul 14;~~

Miercuri, 26 februarie 2014

- ~~(e) identitatea comerciantului, cum ar fi denumirea sa comercială, adresa geografică la care își are sediul și numărul său de telefon;~~
- ~~(d) clauzele contractuale, în conformitate cu articolul 16 literele (a) și (b);~~
- ~~(e) dacă este cazul, existența și condițiile pe care acesta le impune în ceea ce privește asistența postvânzare pentru consumatori, serviciile postvânzare și garanțiile comerciale, precum și politica de soluționare a reclamațiilor;~~
- ~~(f) dacă este cazul, modul de funcționare, inclusiv măsurile aplicabile de protecție tehnică a conținutului digital și~~
- ~~(g) dacă este cazul, orice interoperabilitate relevantă a conținutului digital cu echipamentul și programele informatice de care comerciantul are cunoștință sau se poate aștepta să aibă cunoștință. [AM 103]~~

(2) Prezentul articol nu se aplică în cazul în care contractul presupune o tranzacție curentă și este executat imediat în momentul încheierii sale.

Articolul 21

Sarcina probei

Sarcina probei privind furnizarea informațiilor prevăzute în prezenta secțiune îi revine comerciantului.

Articolul 22

Caracterul imperativ

Părțile nu pot să excludă aplicarea prezentei secțiuni sau să deroge de la aceasta ori să modifice efectele acesteia, în detrimentul consumatorului.

Secțiunea 2

Informații precontractuale pe care comercianții trebuie să le furnizeze în raporturile cu alți comercianți

Articolul 23

Obligația de a furniza informații cu privire la bunuri și servicii conexe

(1) Înainte de încheierea unui contract privind vânzarea de bunuri, furnizarea de conținut digital sau prestarea de servicii conexe de către un comerciant unui alt comerciant, furnizorul are obligația de a furniza celui alt comerciant, prin orice mijloace adecvate, informații cu privire la caracteristicile esențiale ale bunurilor, conținutului digital sau serviciilor conexe care trebuie furnizate, pe care aceasta le deține sau se poate aștepta să le dețină și a căror nefurnizare ar contraveni bunei-credințe și corectitudinii.

(2) Pentru a stabili dacă alineatul (1) impune în sarcina furnizorului o obligație de a furniza informații, trebuie să se țină seama de toate circumstanțele, inclusiv:

- (a) dacă furnizorul avea cunoștințe speciale în domeniu;
- (b) costul pe care îl presupune pentru furnizor dobândirea informațiilor relevante;
- (c) ușurința cu care celălalt comerciant ar fi obținut informațiile prin alte mijloace;
- (d) natura informațiilor;
- (e) importanța probabilă a informațiilor pentru celălalt comerciant și
- (f) bunele practici comerciale în situația dată.

Miercuri, 26 februarie 2014

Secțiunea 3

Contractele care urmează să fie încheiate prin mijloace electronice

Articolul 24

Obligații suplimentare privind furnizarea de informații în contractele la distanță care urmează să fie încheiate prin mijloace electronice

(1) Prezentul articol se aplică în cazul în care un comerciant furnizează mijloacele pentru încheierea unui contract și în cazul în care aceste mijloace sunt electronice și nu implică schimbul exclusiv de mesaje prin poșta electronică sau alte mijloace de comunicare individuală.

(2) Comerciantul trebuie să pună la dispoziția celeilalte părți mijloace tehnice adecvate, eficiente și accesibile care să îi permită să identifice și să corecteze erorile de introducere a datelor înainte ca aceasta să formuleze sau să accepte o ofertă.

(3) Înainte ca cealaltă parte să formuleze sau să accepte o ofertă, comerciantul trebuie să furnizeze informații cu privire la următoarele aspecte:

- (a) diferitele etape tehnice de urmat pentru încheierea contractului;
- (b) dacă documentul contractual este sau nu arhivat de către comerciant și dacă acesta este accesibil sau nu;
- (c) mijloacele tehnice de identificare și de corectare a erorilor comise la introducerea datelor înainte ca cealaltă parte să formuleze sau să accepte o ofertă;
- (d) limbile propuse pentru încheierea contractului;
- (e) clauzele contractuale **pe baza cărora comerciantul este dispus să încheie contractul.** [AM 104]

(4) **Fără a aduce atingere oricăror alte cerințe mai stricte impuse unui comerciant în relațiile sale cu consumatorii în conformitate cu secțiunea 1**, comerciantul trebuie să garanteze punerea la dispoziție a clauzelor contractuale menționate la alineatul (3) litera (e) în caractere alfabeticе sau alte caractere inteligibile, pe un suport durabil, prin intermediul oricărui suport care să permită citirea, înregistrarea informațiilor conținute în text și reproducerea acestora într-o formă accesibilă. [AM 105]

(5) Comerciantul trebuie să confirme pe cale electronică și fără întârziere nejustificată primirea unei oferte sau a acceptării unei oferte trimise de cealaltă parte. **Confirmarea în cauză include conținutul ofertei sau acceptării.** [AM 106]

Articolul 25

Cerințe suplimentare în contractele la distanță care urmează să fie încheiate prin mijloace electronice

(1) Atunci când în temeiul unui contract la distanță, care urmează să fie încheiat prin mijloace electronice, consumatorul ar avea obligația să efectueze o plată, comerciantul trebuie să aducă la cunoștința consumatorului într-un mod clar, bine evidențiat și imediat înainte ca acesta să plaseze comanda, informațiile prevăzute la articolul 13 alineatul (1) litera (a), articolul 14 alineatele (1) și (2), articolul 16 litera (b).

(2) Comerciantul trebuie să se asigure că, în momentul în care consumatorul plasează comanda, acesta ia cunoștință în mod explicit de faptul că respectiva comandă implică o obligație de plată. Dacă, pentru plasarea comenzii, este necesară activarea unui buton sau o funcție similară, butonul sau funcția similară trebuie să poarte doar mențiunea ușor lizibilă „comandă cu obligație de plată” sau o mențiune similară, neechivocă, care să indice faptul că plasarea comenzii obligă la efectuarea unei plăți către comerciant. În cazul în care dispozițiile prezentului alineat nu sunt respectate, consumatorul nu are obligații în temeiul contractului sau al comenzii.

(3) Comerciantul trebuie să menționeze în mod clar și lizibil pe site-ul său comercial cel târziu la începutul procesului de comandă, dacă se aplică eventuale restricții în ceea ce privește livrarea, precum și modalitățile de plată care sunt acceptate.

Articolul 26

Sarcina probei

În raporturile dintre un comerciant și un consumator, sarcina probei privind furnizarea informațiilor prevăzute în prezenta secțiune îi revine comerciantului.

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 27

Caracterul imperativ

În raporturile dintre un comerciant și un consumator, părțile nu pot să excludă aplicarea prezentei secțiuni, nu pot să deroge de la aceasta sau să modifice efectele acesteia, în detrimentul consumatorului.

Secțiunea 4

Obligația de a garanta corectitudinea informațiilor furnizate

Articolul 28

Obligația de a garanta corectitudinea informațiilor furnizate

- (1) Partea care furnizează informații înainte de încheierea unui contract sau în momentul încheierii acestuia, fie pentru a se conforma obligațiilor prevăzute în prezentul capitol, fie în alt scop, are obligația de a garanta, în mod rezonabil, că informațiile furnizate sunt corecte și nu sunt înșelătoare.
- (2) Partea căreia i s-au furnizat informații incorecte sau înșelătoare cu încălcarea obligației menționate la alineatul (1) și care se bazează în mod rezonabil pe informațiile respective pentru încheierea unui contract cu partea care i-a comunicat aceste informații dispune de măsurile reparatorii prevăzute la articolul 29.
- (3) În raporturile dintre un comerciant și un consumator, părțile nu pot să excludă aplicarea prezentului articol, nu pot să deroge de la acesta sau să modifice efectele acestuia, în detrimentul consumatorului.

Secțiunea 5

Măsuri reparatorii în cazul nerespectării obligațiilor de informare

Articolul 29

Măsuri reparatorii în cazul nerespectării obligațiilor de informare

- (1) Partea care nu și-a respectat oricare dintre obligațiile impuse în prezentul capitol răspunde, **în temeiul capitolului 16**, pentru orice prejudiciu cauzat celeilalte părți ca urmare a nerespectării obligațiilor. [AM 107]
- (2) În cazul în care comerciantul nu și-a respectat obligațiile de a furniza informații cu privire la costurile suplimentare sau alte cheltuieli menționate la articolul 14, sau cu privire la costurile returnării bunurilor, astfel cum se menționează la articolul 17 alineatul (2), consumatorul nu este obligat să plătească cheltuielile suplimentare și alte costuri.
- (3) Măsurile reparatorii prevăzute în prezentul articol nu aduc atingere niciunei măsuri reparatorii care ar putea fi disponibilă în conformitate cu articolul 42 alineatul (2), articolul 48 sau articolul 49.
- (4) În raporturile dintre un comerciant și un consumator, părțile nu pot să excludă aplicarea prezentului articol, nu pot să deroge de la acesta sau să modifice efectele acestuia, în detrimentul consumatorului.

Capitolul 3

Încheierea contractelor

Articolul 30

Condițiile încheierii unui contract

- (1) Un contract este încheiat dacă:
 - (a) părțile ajung la un acord;
 - (b) părțile intenționează să confere acordului efecte juridice și

Miercuri, 26 februarie 2014

- (c) acordul, completat, după caz, de normele prevăzute în Legislația europeană comună în materie de vânzare, prezintă un conținut și un grad de securitate juridică suficiente pentru a produce efecte juridice.
- (2) Se ajunge la un acord prin acceptarea unei oferte. ~~Acceptarea se poate face explicit sau prin efectuarea unor declarații ori executarea unor acțiuni.~~ [AM 108]
- (3) Intenția părților ca acordul să producă efecte juridice se stabilește pe baza declarațiilor și acțiunilor acestora.
- (4) În cazul în care una dintre părți condiționează încheierea contractului de acordul cu privire la un anumite element, contractul nu se consideră încheiat decât dacă părțile au ajuns la un acord asupra elementului respectiv.

Articolul 31

Oferta

- (1) O propunere constituie ofertă dacă:
- (a) exprimă intenția de a încheia un contract, în cazul acceptării acesteia și
- (b) prezintă un conținut și un grad de securitate juridică suficiente pentru formarea unui contract. **În raportul dintre un comerciant și un consumator, se consideră că o ofertă prezintă un conținut și un grad de securitate suficiente cu condiția să conțină un obiect, o cantitate sau o durată și un preț.** [AM 109]
- (2) Oferta poate fi adresată uneia sau mai multor persoane.
- (3) O propunere adresată publicului nu reprezintă o ofertă, cu excepția cazului în care din circumstanțele specifice rezultă contrariul.

Articolul 32

Revocarea ofertei

- (1) Oferta poate fi revocată dacă revocarea ajunge la destinatarul ofertei înainte ca acesta să îi fi transmis acceptarea ofertantului sau, în cazurile de acceptare prin executarea unei acțiuni, înainte de încheierea contractului.
- (2) Atunci când o propunere adresată publicului reprezintă o ofertă, aceasta poate fi revocată prin aceleași mijloace care au fost folosite pentru a prezenta oferta.
- (3) Revocarea unei oferte nu produce efecte juridice dacă:
- (a) în ofertă se prevede faptul că este irevocabilă;
- (b) în ofertă se prevede un interval de timp determinat pentru acceptarea acesteia sau
- (c) era rezonabil pentru alt motiv ca destinatarul ofertei să o considere irevocabilă și acesta a acționat în consecință.

Articolul 33

Refuzul ofertei

Atunci când refuzul ofertei ajunge la ofertant, oferta devine caducă.

Articolul 34

Acceptarea

- (1) Orice formă de declarație sau acțiune din partea destinatarului ofertei se consideră acceptare a acesteia dacă exprimă acordul de voință în ceea ce privește oferta.

Miercuri, 26 februarie 2014

(2) Tăcerea sau inacțiunea nu constituie, în sine, acceptare. **În special, în caz de livrare de bunuri, furnizare de conținut digital sau prestare de servicii conexe nesolicitate, lipsa unui răspuns din partea consumatorului nu constituie o acceptare.** [AM 110]

Articolul 35

Momentul încheierii contractului

(1) Atunci când destinatarul ofertei își transmite acceptarea, contractul este considerat încheiat în momentul în care acceptarea ajunge la ofertant.

(2) Atunci când oferta este acceptată prin executarea unei acțiuni, contractul este considerat încheiat în momentul în care notificarea acțiunii respective ajunge la ofertant.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (2), atunci când, prin natura ofertei sau ca urmare a uzanțelor între părți ori a cutumelor, destinatarul ofertei poate accepta oferta prin executarea unei acțiuni fără notificarea în acest sens a ofertantului, contractul se consideră încheiat în momentul în care destinatarul ofertei începe să execute acțiunea.

Articolul 36

Termenul stabilit pentru acceptare

(1) Acceptarea unei oferte produce efecte juridice doar dacă ajunge la ofertant în termenul menționat în ofertă de către ofertant.

(2) În cazul în care nu a fost stabilit niciun termen de către ofertant, acceptarea produce efecte juridice doar dacă ajunge la ofertant într-un termen rezonabil după ce a fost făcută oferta.

(3) Atunci când o ofertă poate fi acceptată prin executarea unei acțiuni fără notificarea ofertantului, acceptarea produce efecte juridice doar dacă acțiunea este executată în termenul de acceptare stabilit de ofertant sau, dacă nu este stabilit un asemenea termen, într-un termen rezonabil.

Articolul 37

Acceptarea tardivă

(1) Acceptarea tardivă produce efecte juridice dacă ofertantul îl înștiințează de îndată pe destinatarul ofertei cu privire la faptul că ofertantul o consideră o acceptare valabilă.

(2) Atunci când o scrisoare sau un alt înscris care conține o acceptare tardivă arată că expedierea a avut loc în astfel de circumstanțe încât, dacă transmiterea ar fi avut loc în condiții normale, ar fi ajuns la ofertant în termen, acceptarea tardivă produce efecte juridice, cu excepția cazului în care ofertantul îl informează fără întârziere pe destinatarul ofertei că oferta este caducă.

Articolul 38

Acceptarea modificată

(1) Răspunsul destinatarului ofertei care conține sau implică clauze contractuale noi sau diferite ce modifică substanțial conținutul ofertei reprezintă o respingere a ofertei și constituie o nouă ofertă.

(2) Se consideră că acele clauze contractuale, suplimentare sau diferite, referitoare, printre altele, la preț, plată, calitatea și cantitatea mărfurilor, locul și data livrării, sfera răspunderii părților sau soluționarea litigiilor modifică în mod substanțial oferta.

(3) Răspunsul care exprimă acordul final privind o ofertă reprezintă o acceptare chiar dacă include sau implică clauze contractuale noi sau diferite, cu condiția ca acestea să nu modifice substanțial conținutul ofertei. Clauzele noi sau diferite devin ulterior parte a contractului.

Miercuri, 26 februarie 2014

(4) Un răspuns care conține sau implică clauze contractuale noi sau diferite reprezintă întotdeauna un refuz al ofertei dacă:

- (a) oferta limitează în mod expres acceptarea la clauzele ofertei;
- (b) ofertantul se opune fără întârziere clauzelor noi sau diferite sau
- (c) destinatarul ofertei condiționează acceptarea ofertei de acordul ofertantului cu privire la clauzele noi sau diferite, iar acordul acestuia din urmă nu ajunge la destinatarul ofertei într-un termen rezonabil.

(4a) În relațiile dintre comerciant și consumator, răspunsul destinatarului care conține sau implică clauze contractuale noi sau diferite reprezintă o respingere a ofertei și constituie o nouă ofertă. [AM 111]

Articolul 39

Clauze contractuale standard contradictorii

(1) Atunci când părțile ajung la o înțelegere, contractul este încheiat chiar dacă oferta și acceptarea conțin clauze contractuale standard contradictorii. Clauzele contractuale standard fac parte din contract în măsura în care conținutul acestora este, în esență, același.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), contractul nu se consideră încheiat dacă una dintre părți:

- (a) a precizat în mod expres și anticipat, prin intermediul altor clauze contractuale decât cele standard, că nu intenționează să încheie un contract încheiat în temeiul alineatului (1) sau
- (b) informează cealaltă parte, fără întârziere, cu privire la această intenție.

Capitolul 4

~~Dreptul de retragere din contractele la distanță și în afara spațiilor comerciale între comercianți și consumatori [AM 112]~~

Articolul 40

Dreptul de retragere

(1) În termenul prevăzut la articolul 42, consumatorul are dreptul de a se retrage, fără invocarea vreunui motiv și fără a suporta vreun cost, cu excepția circumstanțelor menționate la articolul 45:

- (a) dintr-un contract încheiat la distanță;
 - (b) dintr-un contract în afara spațiilor comerciale, dacă prețul, sau, în cazul în care au fost încheiate simultan mai multe contracte, prețul total prevăzut în contracte depășește 50 EUR sau o sumă echivalentă în moneda convenită pentru prețul prevăzut în contract în momentul încheierii contractului.
- (2) Alineatul (1) nu se aplică în cazul:
- (a) unui contract încheiat prin intermediul distribuitorilor automate sau în localurile comerciale automatizate;
 - (b) unui contract de furnizare de produse alimentare, băuturi sau alte bunuri de uz curent în gospodărie, livrate fizic de un comerciant cu ocazia unor deplasări frecvente și periodice la domiciliul, reședința sau locul de muncă al consumatorului;
 - (c) unui contract de furnizare de bunuri sau de prestare de servicii conexe al cărui preț depinde de fluctuațiile de pe piața financiară, pe care comerciantul nu le poate controla și care pot apărea în cursul termenului de retragere;
 - (d) unui contract de furnizare de bunuri sau de conținut digital, creat conform specificațiilor consumatorului sau distinct personalizate;
 - (e) unui contract de furnizare de bunuri de natură a se deteriora sau a se perima rapid;

Miercuri, 26 februarie 2014

- (f) unui contract de furnizare de băuturi alcoolice, ale căror prețuri au fost convenite în momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare, a căror livrare poate avea loc numai la împlinirea unui termen de 30 de zile de la încheierea contractului și a căror valoare reală depinde de fluctuațiile de pe piață pe care comerciantul nu le poate controla;
 - (g) unui contract de vânzare de ziare, periodice sau reviste, cu excepția contractelor de abonament pentru furnizarea acestor publicații;
 - (h) unui contract încheiat în cadrul unei licitații publice și
 - (i) unui contract de prestare de servicii de catering sau de servicii legate de activități de agrement care prevede o dată sau o durată de execuție specifică;
- (ia) în conformitate cu legislația statelor membre, sunt stabilite de un funcționar public care are obligația legală de a fi independent și imparțial și care trebuie să se asigure, furnizând informații juridice cuprinzătoare, că încheierea contractului survine numai după ce consumatorul a analizat cu atenție aspectele juridice și a luat la cunoștință sfera de aplicare juridică a acestuia; [AM 113]**
- (3) Alineatul (1) nu se aplică în următoarele situații:
- (a) atunci când bunurile furnizate sigilate au fost desigilate de către consumator și, prin urmare, nu mai pot fi returnate din motive de protecție a sănătății sau de igienă;
 - (b) atunci când bunurile furnizate, după ce au fost livrate și potrivit naturii lor, au fost amestecate în mod inseparabil cu alte elemente;
 - (c) atunci când bunurile furnizate erau înregistrări audio sau video sau programe informatice sigilate care au fost desigilate după livrare;
 - (d) atunci când furnizarea de conținut digital care nu este furnizat pe un suport material a început, cu consimțământul expres prealabil al consumatorului și cu luarea la cunoștință de către consumator a faptului că, astfel, își pierde dreptul de retragere;
 - (e) atunci când consumatorul a solicitat în mod expres comerciantului să se deplaseze în scopul efectuării de reparații sau întreținere, urgente. Atunci când, cu ocazia unei astfel de deplasări, comerciantul prestează servicii conexe suplimentare față de cele solicitate în mod expres de către consumator, sau furnizează alte bunuri decât piesele de schimb necesare pentru efectuarea lucrărilor de întreținere sau de reparații, dreptul de retragere se aplică acelor servicii conexe sau bunuri suplimentare.
- (4) Atunci când consumatorul a făcut o ofertă care, dacă ar fi acceptată, ar duce la încheierea unui contract care ar da naștere unui drept de retragere, în temeiul prezentului capitol, consumatorul își poate retrage oferta chiar dacă aceasta ar fi, în caz contrar, irevocabilă.

Articolul 41

Exercitarea dreptului de retragere

- (1) Consumatorul își poate exercita dreptul de retragere oricând înainte de împlinirea termenului de retragere prevăzut la articolul 42.
- (2) Consumatorul își exercită dreptul de retragere prin notificarea comerciantului în acest sens. În acest scop, consumatorul poate să utilizeze fie formularul standard de retragere prevăzut în apendicele 2, fie orice altă declarație neechivocă care exprimă decizia sa de a se retrage.
- (3) Atunci când comerciantul oferă consumatorului posibilitatea de a-și exercita dreptul de retragere în mod electronic pe site-ul său internet unde își desfășoară activitatea comercială, iar consumatorul folosește această posibilitate, comerciantul are obligația de a trimite consumatorului, pe un suport durabil de îndată, o confirmare de primire a retragerii.
- (4) Notificarea retragerii este efectuată în timp util dacă este expediată înainte de împlinirea termenului de retragere.
- (5) Sarcina probei exercitării dreptului de retragere în conformitate cu acest articol îi revine consumatorului.

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 42

Termenul de retragere

- (1) Termenul de retragere se împlinește în paisprezece zile:
- (a) de la data la care consumatorul a recepționat bunurile în cazul unui contract de vânzare-cumpărare, inclusiv al unui contract de vânzare-cumpărare în care vânzătorul este de acord să presteze și servicii conexe;
 - (b) de la data la care consumatorul a recepționat ultimul element în cazul unui contract care are ca obiect vânzarea mai multor bunuri, comandate de consumator printr-o comandă unică și livrate separat, inclusiv în cazul unui contract în temeiul căruia vânzătorul este de acord să presteze și servicii conexe;
 - (c) de la data la care consumatorul a recepționat ultimul lot sau ultima bucată în cazul unui contract în care bunurile sunt constituite din mai multe loturi sau bucăți, inclusiv în cazul unui contract în temeiul căruia vânzătorul este de acord să presteze și servicii conexe;
 - (d) de la data la care consumatorul a recepționat primul element în cazul unui contract care are ca obiect furnizarea periodică de bunuri pe o perioadă de timp determinată, inclusiv în cazul unui contract în temeiul căruia vânzătorul este de acord să presteze și servicii conexe;
 - (e) de la data încheierii contractului, în cazul unui contract pentru servicii conexe încheiat după livrarea bunurilor;
 - (f) de la data la care consumatorul a recepționat suportul material în conformitate cu litera (a) în cazul unui contract pentru furnizarea de conținut digital, atunci când conținutul digital este furnizat pe un suport material;
 - (g) de la data încheierii contractului, în cazul unui contract în temeiul căruia conținutul digital nu este furnizat pe un suport material.
- (2) În cazul în care comerciantul nu a furnizat consumatorului informațiile prevăzute la articolul 17 alineatul (1), termenul de retragere se împlinește:
- (a) la un an de la împlinirea termenului inițial de retragere, stabilit conform alineatului (1) sau
 - (b) atunci când comerciantul furnizează consumatorului informațiile solicitate în termen de un an de la împlinirea termenului de retragere stabilit conform alineatului (1), la paisprezece zile de la data la care consumatorul primește informațiile.

Articolul 43

Efectele retragerii

Prin retragere se sting obligațiile ambelor părți în temeiul contractului:

- (a) să declare rezoluțiunea contractului sau
- (b) de a încheia contractul în cazul în care consumatorul a făcut o ofertă.

Articolul 44

Obligațiile care revin comerciantului în cazul retragerii

- (1) Comerciantul trebuie să ramburseze toate sumele plătite de consumator, inclusiv, dacă este cazul, costurile livrării, fără întârziere nejustificată și în orice caz cel mai târziu în paisprezece zile de la data la care comerciantul este informat cu privire la decizia consumatorului de a se retrage din contract în conformitate cu articolul 4(1). Comerciantul trebuie să efectueze aceste rambursări prin utilizarea acelorași mijloace de plată utilizate de consumator pentru tranzacția inițială, cu excepția cazului în care consumatorul și-a dat acordul expres pentru utilizarea altor mijloace de plată și cu condiția ca rambursarea să nu ocazionaze costuri suplimentare pentru consumator.
- (2) Fără a aduce atingere alineatului (1), comerciantul nu este obligat să ramburseze costurile suplimentare în cazul în care consumatorul a optat în mod expres pentru un alt tip de livrare decât cel mai puțin costisitor tip de livrare standard oferit de comerciant.

Miercuri, 26 februarie 2014

(3) În cazul unui contract de vânzare-cumpărare de bunuri, comerciantul poate amâna rambursarea până în momentul în care primește înapoi bunurile sau până în momentul în care primește de la consumator o dovadă a returnării bunurilor, oricare dintre aceste situații intervine mai întâi, cu excepția cazului în care comerciantul s-a oferit să colecteze bunurile.

(4) În cazul unui contract în afara spațiilor comerciale, atunci când bunurile au fost livrate la domiciliul consumatorului la momentul încheierii contractului, comerciantul trebuie să colecteze bunurile pe cheltuiala proprie, dacă bunurile, prin natura lor, nu pot fi returnate în mod normal prin poștă.

Articolul 45

Obligațiile consumatorului în cazul retragerii

(1) Consumatorul trebuie să trimită înapoi bunurile sau să le predea comerciantului sau unei persoane autorizate de acesta, fără întârziere nejustificată și în orice caz nu mai târziu de paisprezece zile de la data la care consumatorul informează comerciantul cu privire la decizia sa de a se retrage din contract, în conformitate cu articolul 41, cu excepția cazului în care comerciantul s-a oferit să colecteze bunurile. Acest termen este respectat în cazul în care consumatorul returnează bunurile înainte de împlinirea termenului de paisprezece zile.

(2) Consumatorul trebuie să suporte costurile directe ocazionate de returnarea bunurilor, cu excepția cazului în care comerciantul a fost de acord să suporte aceste costuri sau a cazului în care a omis să informeze consumatorul că trebuie să suporte aceste costuri.

(3) Consumatorul răspunde cu privire la diminuarea valorii bunurilor doar atunci când aceasta rezultă din alte manipulări ale bunurilor decât cele necesare pentru stabilirea naturii, caracteristicilor și a funcționării bunurilor. Consumatorul nu răspunde pentru diminuarea valorii în cazul în care comerciantul nu a furnizat toate informațiile cu privire la dreptul de retragere în conformitate cu articolul 17 alineatul (1).

(4) Fără a aduce atingere alineatului (3), consumatorul nu este obligat să plătească compensații pentru utilizarea bunurilor în cursul termenului de retragere.

(5) În cazul în care consumatorul își exercită dreptul de retragere după ce a făcut o cerere expresă pentru ca furnizarea serviciilor conexe să înceapă în timpul perioadei de retragere, consumatorul trebuie să plătească comerciantului o sumă proporțională cu ceea ce a fost furnizat înaintea exercitării dreptului de retragere de către consumator, raportată la întregul contract. Suma proporțională pe care consumatorul trebuie să o plătească comerciantului se calculează pe baza prețului total convenit prin contract. În cazul în care prețul total este excesiv, suma proporțională se calculează pe baza valorii de piață a ceea ce a fost furnizat.

(6) Consumatorul nu răspunde de cheltuielile privind:

(a) prestarea serviciilor conexe, integral sau parțial, în cursul termenului de retragere, atunci când:

(i) comerciantul nu a furnizat informații în conformitate cu articolul 17 alineatele (1) și (3) sau

(ii) consumatorul nu a cerut în mod expres începerea executării în cursul termenului de retragere în conformitate cu articolul 18 alineatul (2) și articolul 19 alineatul (6);

(b) furnizarea, integrală sau parțială, a conținutului digital care nu este furnizat pe un suport material, atunci când:

(i) consumatorul nu și-a dat în mod expres și prealabil consimțământul pentru începerea furnizării de conținut digital înainte de împlinirea termenului de retragere prevăzut la articolul 42 alineatul (1);

(ii) consumatorul nu a luat cunoștință de pierderea dreptului de retragere atunci când și-a exprimat acordul sau

(iii) comerciantul nu a furnizat confirmarea în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) și articolul 19 alineatul (5).

7. Cu excepția dispozițiilor prezentului articol, exercitarea dreptului de retragere nu atrage nicio formă de răspundere a consumatorului.

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 46

Contracte accesorii

(1) În cazul în care consumatorul își exercită dreptul de retragere dintr-un contract la distanță sau dintr-un contract în afara spațiilor comerciale, în conformitate cu articolele 41-45, contractele accesorii sunt desființate de plin drept, fără suportarea de costuri de către consumator, cu excepția cazurilor prevăzute la alineatele (2) și (3). În sensul prezentului articol, contract accesoriu înseamnă un contract prin care consumatorul dobândește bunuri, conținut digital sau servicii conexe în legătură cu un contract la distanță sau al unui contract în afara spațiilor comerciale, iar aceste bunuri, acest conținut digital sau aceste servicii conexe sunt furnizate de comerciant sau de un terț pe baza unui acord între terțul respectiv și comerciant.

(2) Dispozițiile articolelor 43, 44 și 45 se aplică în mod corespunzător contractelor accesorii, în măsura în care aceste contracte sunt reglementate de Legislația europeană comună în materie de vânzare.

(3) Pentru contractele accesorii care nu sunt reglementate de Legislația europeană comună în materie de vânzare, obligațiile părților în cazul retragerii sunt reglementate de legislația aplicabilă.

Articolul 47

Caracterul imperativ

Părțile nu pot să excludă aplicarea acestui capitol sau să deroge de la acesta ori să modifice efectele acestuia, în detrimentul consumatorului.

Capitolul 5

Viciile de consimțământ

Articolul - 48

Domeniul de aplicare

(1) *Prezentul capitol se aplică în cazul anulării unui contract ca urmare a viciilor de consimțământ sau a unor vicii asemănătoare.*

(2) *Normele prevăzute la prezentul capitol se aplică, cu adaptările corespunzătoare, anulării unei oferte, acceptării sau altei declarații unilaterale care exprimă o intenție sau un comportament echivalent.* [AM 114]

Articolul 48

Eroarea

(1) O parte poate invoca nulitatea unui contract pentru eroare de fapt sau de drept care exista în momentul încheierii contractului dacă:

(a) în absența erorii, aceasta nu ar fi încheiat contractul sau ar fi încheiat doar un contract cu clauze fundamentale diferite; iar cealaltă parte știa sau se poate aștepta să fi știut acest lucru și [AM 115]

(b) cealaltă parte:

(i) a provocat eroarea; **sau** [AM 116]

(ii) a determinat încheierea contractului sub imperiul erorii prin nerespectarea oricărei obligații de a furniza informații precontractuale în conformitate cu capitolul 2 secțiunile 1-4; **sau** [AM 117]

(iii) cunoștea sau se poate aștepta să fi avut cunoștință despre existența erorii și a determinat încheierea contractului sub imperiul erorii prin nesemnarea informațiilor relevante, cu condiția ca, în temeiul bunei-credințe și al corectitudinii, partea care cunoștea existența erorii să fie obligată să o semnaleze sau

(iv) a comis aceeași eroare.

(2) O parte nu poate invoca nulitatea unui contract pentru eroare dacă riscul de eroare a fost asumat sau, după împrejurări, trebuia să fie asumat de acesta.

Miercuri, 26 februarie 2014

(3) O inexactitate în formularea sau transmiterea unei declarații este tratată ca o eroare comisă de persoana care a efectuat sau trimis declarația.

Articolul 49

Dolul

(1) O parte poate invoca nulitatea contractului în cazul în care cealaltă parte a determinat încheierea contractului prin manevre dolosive săvârșite prin intermediul unor afirmații sau acțiuni, ori prin nefurnizarea dolosivă a unor informații pe care, în temeiul bunei-credințe și al corectitudinii sau al oricărei obligații de informare precontractuale, partea era obligată să le divulge.

(2) Manevrelor sunt dolosive dacă sunt săvârșite cu intenția de a determina destinatarul să comită o greșeală, fie având știința sau convingerea că informația este falsă, fie necunoscând din neglijență dacă aceasta este adevărată sau falsă. Faptul de a nu furniza informații este dolosiv dacă se urmărește să se determine persoana față de care se ascund informațiile să comită o greșeală.

(3) Pentru a se stabili dacă, în temeiul bunei-credințe și al corectitudinii, o parte avea obligația să furnizeze anumite informații, trebuie să se țină seama de toate circumstanțele, inclusiv de următoarele:

- (a) dacă partea avea cunoștințe speciale în domeniu;
- (b) costul pe care îl presupune pentru parte dobândirea informațiilor relevante;
- (c) ușurința cu care cealaltă parte ar fi putut obține informațiile prin alte mijloace;
- (d) natura informațiilor;
- (e) importanța aparentă **probabilă** a informațiilor pentru cealaltă parte și [AM 119]
- (f) în contractele dintre comercianți, bunele practici comerciale în situația dată.

Articolul 50

Violența

O parte poate invoca nulitatea unui contract în cazul în care cealaltă parte a determinat încheierea contractului prin amenințarea cu o vătămare nelegitimă, iminentă și gravă sau cu un act nelegitim.

Articolul 50a

Terți

(1) **În cazul în care un terț pentru care o persoană este responsabilă sau care, cu acordul persoanei respective, este implicat în încheierea unui contract:**

- (a) **face o eroare sau este sau ar putea fi la curent cu existența unei erori sau**
- (b) **este vinovat de eroare, dol, violență sau leziune,**

pot fi luate măsurile reparatorii prevăzute la prezentul capitol de așa manieră încât comportamentul sau cunoștințele respective ar corespunde persoanei responsabile sau care și-a dat acordul;

(2) **În cazul în care un terț pentru acțiunile căruia o anumită persoană nu este responsabilă sau în care un terț care nu are acordul persoanei respective pentru a se implica în încheierea unui contract este vinovat de dol sau violență, pot fi luate măsurile reparatorii prevăzute la prezentul capitol în cazul în care persoana în cauză a avut cunoștință sau ar putea avea cunoștință de faptele respective sau care, în momentul anulării, nu a acționat în conformitate cu contractul.** [AM 120]

Articolul 51

Leziunea

O parte poate invoca nulitatea unui contract dacă, la momentul încheierii contractului:

- (a) acea parte se afla în întreținerea celeilalte părți sau avea o relație bazată pe încredere cu cealaltă parte, era într-o situație economică dificilă sau se afla în stare de nevoie stringentă, era imprudentă, ignorantă sau neexperimentată și

Miercuri, 26 februarie 2014

- (b) cealaltă parte știa sau se poate aștepta să fi știut acest lucru și, având în vedere circumstanțele și scopul contractului, a profitat de situația primei părți obținând un beneficiu excesiv sau un avantaj incorect.

Articolul 52

Notificarea anulării

- (1) Anularea se face prin notificarea celeilalte părți.
- (2) Notificarea anulării produce efecte numai în cazul în care este efectuată în următoarele termene după ce partea care invocă anularea ia cunoștință de circumstanțele relevante sau devine capabilă să acționeze în mod liber:
- (a) șase luni în caz de eroare și
- (b) un an în caz de dol, violență și leziune.

Articolul 53

Confirmarea

Nu mai poate invoca nulitatea contractului partea care are acest drept în temeiul prezentului capitol și îl confirmă, în mod expres sau implicit, după ce ia cunoștință de circumstanțele relevante sau devine capabilă să acționeze în mod liber.

Articolul 54

Efectele nulității

- (1) Un contract anulabil este valabil până la invocarea nulității, însă, odată anulat, nulitatea produce efecte retroactiv, de la încheiere.
- (2) Atunci când cauzele de nulitate afectează doar anumite clauze contractuale, efectul nulității este limitat doar la acele clauze, cu excepția cazului în care este nerezonabil să se mențină celelalte clauze.
- (3) Normele privind restituirea prevăzute în capitolul 17 reglementează dreptul părților la restituirea a ceea ce au transferat sau furnizat conform contractului anulat ori la primirea unui echivalent în bani.

Articolul 55

Daune-interese pentru pierderi

Partea care are dreptul să invoce nulitatea contractului în conformitate cu prevederile prezentului capitol sau care avea un astfel de drept înainte de pierderea acestuia prin prescriere sau confirmare este îndreptățită, indiferent dacă contractul este anulat sau nu, să primească, **în temeiul capitolului 16**, daune-interese de la cealaltă parte pentru pierderile suferite ca urmare a erorii, dolului, violenței sau leziunii, cu condiția a cealaltă parte să fi cunoscut sau să se poată aștepta să fi cunoscut circumstanțele relevante. **[AM 121]**

Articolul 56

Excluderea sau restrângerea măsurilor reparatorii

- (1) Părțile nu pot exclude sau restrânge direct sau indirect măsurile reparatorii în caz de dol, violență sau leziune.
- (2) În raporturile dintre un comerciant și un consumator, părțile nu pot exclude sau restrânge, în detrimentul consumatorului, măsurile reparatorii în caz de eroare.

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 57

Alegerea măsurii reparatorii

Partea care este îndreptățită la una din măsurile reparatorii prevăzute de prezentul capitol, în circumstanțe care conferă părții dreptul la despăgubiri pentru neexecutarea contractului, poate alege oricare dintre aceste măsuri reparatorii.

Partea a III-a

Evaluarea conținutului contractului

Capitolul 6

Interpretare

Articolul 58

Dispoziții generale privind interpretarea contractelor

(1) Un contract trebuie interpretat în conformitate cu voința concordantă a părților, chiar dacă aceasta diferă de înțelesul obișnuit al expresiilor folosite în cadrul contractului.

(2) Dacă una dintre părți a intenționat să atribuie un anumit înțeles unei expresii **sau unui comportament echivalent** utilizate în contract și, în momentul încheierii contractului, cealaltă parte avea cunoștință sau se putea aștepta să fi avut cunoștință despre această intenție, expresia **sau comportamentul echivalent** se interpretează în înțelesul atribuit de prima parte. [AM 122]

(3) Cu excepția cazului în care la alineatele (1) și (2) se prevede altfel, contractul trebuie interpretat în conformitate cu înțelesul pe care l-ar da o persoană rezonabilă.

(3a) Expresiile utilizate în contract sunt interpretate avându-se în vedere contractul în ansamblul său. [AM 123]

(3b) Normele prevăzute la prezentul capitol se aplică, cu adaptările corespunzătoare, interpretării unei oferte, acceptării sau altei declarații unilaterale care exprimă o intenție sau un comportament echivalent. [AM 124]

Articolul 59

Aspecte relevante

La interpretarea unui contract, se poate ține seama în special de:

- (a) circumstanțele în care a fost încheiat contractul, ~~inclusiv de negocierile prealabile;~~ [AM 125]
- (b) conduita părților, ~~chiar ulterioară încheierii~~ **înainte, în timpul și după încheierea** contractului; [AM 126]
- (c) interpretarea care a fost dată ~~deja~~ **în trecut** de către părți expresiilor care sunt identice sau similare celor folosite în contract; [AM 127]
- (d) cutumele care ar fi considerate general aplicabile de către părți în aceeași situație;
- (e) uzanțele instituite între părți;
- (f) înțelesul atribuit în mod obișnuit expresiilor în domeniul de activitate vizat;
- (g) natura și scopul contractului și
- (h) buna-credință și corectitudinea.

Articolul 60

Interpretarea sistematică a contractului

~~Expresiile utilizate în contract trebuie interpretate avându-se în vedere contractul în ansamblul său.~~ [AM 128]

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 61

Discrepanțe între versiuni lingvistice

Atunci când un contract este redactat în două sau mai multe versiuni lingvistice, niciuna nefiind declarată autentică, și există discrepanțe între aceste versiuni, versiunea care trebuie considerată ca având autoritate este cea în care a fost redactat inițial contractul.

Atunci când s-a utilizat un document contractual redactat în limba națională a consumatorului, se consideră că respectiva versiune este prevalentă. Părțile nu pot să excludă aplicarea prezentului articol, să deroge de la acesta sau să modifice efectele sale. [AM 129]

Articolul 61a

Preferința pentru interpretarea care conferă efecte juridice clauzelor contractuale

Interpretarea în sensul în care clauzele contractuale pot produce efecte care prevalează asupra celei în sensul în care nu produce efecte. [AM 130]

Articolul 61b

Interpretarea în favoarea consumatorilor

(1) *Atunci când există îndoieli în ceea ce privește înțelesul unei clauze contractuale într-un contract încheiat între un comerciant și un consumator, prevalează interpretarea cea mai favorabilă pentru consumator, cu excepția cazului în care respectiva clauză a fost propusă de consumator.*

(2) *Părțile nu pot să excludă aplicarea prezentului articol, să deroge de la acesta sau să modifice efectele acestuia în detrimentul consumatorului. [AM 131]*

Articolul 62

Preferința pentru clauzele **Clauze** contractuale **care nu sunt** negociate individual [AM 132]

(1) În măsura în care există o incoerență, clauzele contractuale care au fost negociate individual prevalează asupra celor care nu au fost negociate individual în sensul articolului 7.

(1a) *Atunci când, în pofida articolului 61b, există îndoieli cu privire la înțelesul unei clauze contractuale care nu a fost negociată individual în sensul articolului 7, prevalează interpretarea clauzei împotriva părții care a propus respectiva clauză. [AM 133]*

Articolul 63

Preferința pentru interpretarea care conferă efecte juridice clauzelor contractuale

Interpretarea în sensul în care clauzele contractuale pot produce efecte prevalează asupra celei în sensul în care nu ar putea produce efecte. [AM 134]

Articolul 64

Interpretarea în favoarea consumatorilor

(1) *Atunci când există îndoieli în ceea ce privește înțelesul unei clauze contractuale într-un contract încheiat între un comerciant și un consumator, prevalează interpretarea cea mai favorabilă pentru consumator, cu excepția cazului în care respectiva clauză a fost propusă de consumator.*

(2) *Părțile nu pot să excludă aplicarea prezentului articol, să deroge de la acesta sau să modifice efectele acestuia. [AM 135]*

Miercuri, 26 februarie 2014

~~Articolul 65~~~~Interpretarea împotriva părții care a propus o clauză contractuală~~

~~Atunci când, în ceea ce privește un contract care nu face obiectul articolului 64, atunci când există îndoieli cu privire la înțelesul unei clauze contractuale care nu a fost negociată individual în sensul articolului 7, prevalează interpretarea clauzei împotriva părții care a propus respectiva clauză. [AM 136]~~

Capitolul 7

Conținut și efecte

Secțiunea 1**Dispoziții generale [AM 137]**

Articolul 66

Clauzele contractuale

Clauzele contractuale rezultă din:

- (a) acordul părților, sub rezerva respectării dispozițiilor imperative ale Legislației europene comune în materie de vânzare;
- (b) orice cutumă sau uzanță care obligă părțile în temeiul articolului 67;
- (c) orice dispoziție a Legislației europene comune în materie de vânzare aplicabilă în absența acordului contrar al părților și
- (d) orice clauză contractuală implicită în virtutea articolului 68.

Articolul 67

Cutume și uzanțe în contractele încheiate între comercianți

- (1) În contractele încheiate între comercianți sunt obligatorii cutumele convenite ca aplicabile și orice uzanță stabilită între părți.
- (2) Între părți sunt obligatorii cutumele care ar fi considerate general aplicabile de către comercianți aflați în aceeași situație cu părțile.
- (3) Cutumele și practicile nu obligă părțile în măsura în care acestea contravin ~~clauzelor contractului care au fost negociate individual~~ **celor convenite de părți** sau oricăror norme imperative prevăzute de Legislația europeană comună în materie de vânzare. [AM 138]

Articolul 68

Clauze care pot fi considerate implicite

- (1) Atunci când este necesară reglementarea unui aspect care nu este reglementat în mod expres în acordul părților sau de orice cutumă, uzanță sau normă a Legislației europene comune în materie de vânzare, se poate presupune că există o clauză suplimentară implicită dedusă, în special, din următoarele aspecte:
 - (a) natura și scopul contractului
 - (b) circumstanțele în care a fost încheiat contractul și
 - (c) buna-credință și corectitudinea.
- (2) Orice clauză contractuală implicită în temeiul alineatului (1) trebuie, în măsura posibilului, să aibă ca efect realizarea a ceea ce se poate presupune că părțile ar fi convenit ~~în cazul în care ar fi reglementat aspectele respective.~~ [AM 139]
- (3) Alineatul (1) nu se aplică în cazul în care părțile au omis în mod deliberat să nu reglementeze un anumit aspect, acceptând asumarea riscului de către oricare dintre părți.

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 69

Clauze contractuale rezultate din anumite declarații precontractuale

(1) În cazul în care comerciantul **sau o persoană implicată în activități de publicitate sau de marketing pentru comerciant** face o declarație înainte de încheierea contractului, fie celeilalte părți, fie publicului cu privire la caracteristicile a ceea ce urmează să fie furnizat de către comerciant în conformitate cu contractul, declarația este încorporată în contract, devenind o clauză a acestuia, cu excepția cazului în care **comerciantul arată că:**

(a) cealaltă parte a avut cunoștință sau se poate aștepta să fi avut cunoștință, în momentul încheierii contractului, de faptul că declarația era incorectă sau de faptul că nu putea constitui, pentru orice alt motiv, o astfel de clauză ~~sau~~

(aa) în momentul încheierii contractului, declarația era corectată sau

(b) decizia celeilalte părți de a încheia contractul nu ar fi putut fi influențată de declarație. [AM 140]

~~(2) În sensul alineatului (1), o declarație făcută de o persoană implicată în activitățile de publicitate sau de comercializare ale comerciantului respectiv este considerată o declarație a comerciantului în cauză. [AM 141]~~

(3) Atunci când cealaltă parte este un consumator, în sensul alineatului (1), o declarație publică făcută de către un producător sau în numele acestuia sau de către ori în numele oricărei altei persoane în cadrul etapelor premergătoare ale seriei de tranzacții care conduc la încheierea unui contract este considerată ca fiind făcută de comerciant, cu excepția cazului în care comerciantul dovedește faptul că, la momentul încheierii contractului, **comerciantul** nu avea cunoștință și nu se poate aștepta să fi avut cunoștință de aceasta. [AM 142]

(4) În raporturile dintre un comerciant și un consumator, părțile nu pot să excludă aplicarea prezentului articol, nu pot să deroge de la acesta sau să modifice efectele acestuia, în detrimentul consumatorului.

Articolul 70

Obligația de a atrage atenția asupra clauzelor contractuale care nu au fost negociate individual

~~(1) Clauzele contractuale propuse de o parte care nu au fost negociate în mod individual în sensul articolului 7 pot fi invocate împotriva celeilalte părți doar dacă cealaltă parte a avut cunoștință de acestea sau dacă partea care a propus clauzele a luat măsuri rezonabile pentru a atrage atenția celeilalte părți asupra acestora, înainte sau în momentul încheierii contractului.~~

~~(2) În sensul prezentului articol, în raporturile între un comerciant și un consumator, clauzele contractuale nu sunt aduse în atenția consumatorului în mod suficient printr-o simplă trimitere la acestea în cadrul documentului care constituie suportul contractului, chiar dacă consumatorul semnează documentul.~~

~~(3) Părțile nu pot să excludă aplicarea prezentului articol, să deroge de la acesta sau să modifice efectele acestuia. [AM 143]~~

Articolul 71

Plăți suplimentare în contractele încheiate între un comerciant și un consumator

~~(1) Într-un contract încheiat între un comerciant și un consumator, o clauză contractuală care obligă consumatorul să efectueze orice altă plată suplimentară față de remunerația indicată pentru obligația contractuală principală a comerciantului, în special atunci când aceasta a fost încorporată prin utilizarea de opțiuni standard pe care consumatorul este obligat să le respingă pentru a evita plata suplimentară, nu este obligatorie pentru consumator, cu excepția cazului în care, înainte ca acesta să fie obligat prin contract, și a dat acordul în mod expres pentru plata suplimentară. În cazul în care consumatorul a efectuat plata suplimentară, poate să o recupereze.~~

~~(2) Părțile nu pot să excludă aplicarea prezentului articol, să deroge de la acesta sau să modifice efectele acestuia. [AM 144]~~

Articolul 72

Clauze de integralitate

(1) Atunci când un contract scris conține o clauză care prevede că documentul care cuprinde textul contractului cuprinde toate clauzele contractuale (o clauză de integralitate), orice declarații, angajamente sau înțelegeri anterioare care nu sunt cuprinse în document nu sunt incluse în contract.

Miercuri, 26 februarie 2014

- (2) Cu excepția cazului în care contractul prevede altfel, o clauză de integralitate nu împiedică folosirea declarațiilor anterioare ale părților pentru a interpreta contractul.
- (3) Într-un contract încheiat între un comerciant și un consumator, clauza de integralitate nu este obligatorie pentru consumator.
- (4) Părțile nu pot să excludă aplicarea prezentului articol, să deroge de la acesta sau să modifice efectele acestuia.

Articolul 73

Stabilirea prețului

Atunci când cuantumul prețului care trebuie plătit în temeiul unui contract nu poate fi stabilit în alt mod, acest preț exigibil este, în absența unor indicii în sens contrar, prețul cerut în mod obișnuit în circumstanțe comparabile la momentul încheierii contractului sau, dacă un asemenea preț nu este disponibil, un preț rezonabil.

Articolul 74

Stabilirea unilaterală a prețului de către una dintre părți

(1) În cazul în care prețul sau orice alte clauze contractuale trebuie să fie stabilite de către o parte și aceasta stabilește un preț sau clauze care sunt în mod manifest nerezonabile față de prețul perceput sau de clauzele utilizate în mod normal în condiții comparabile în momentul încheierii contractului sau în cazul în care respectivul preț sau respectivele clauze nu sunt disponibile, prețului sau clauzei în mod manifest nerezonabile li se substituie un preț rezonabil sau o clauză rezonabilă.

(2) **În raporturile dintre un comerciant și un consumator**, părțile nu pot să excludă aplicarea prezentului articol, să deroge de la acesta sau să modifice efectele acestuia **în detrimentul consumatorului**. [AM 145]

Secțiunea 2

Dispoziții specifice privind contractele dintre comercianți și consumatori [AM 146]

Articolul 75

Stabilirea prețului de către un terț

- (1) Atunci când prețul sau orice clauză contractuală trebuie stabilite de către un terț, iar acesta nu poate sau nu face acest lucru, instanța poate numi o altă persoană în acest sens, cu condiția ca aceasta să nu contravină clauzelor contractuale.
- (2) În cazul în care prețul sau alte clauze contractuale stabilite de un terț sunt în mod manifest nerezonabile, prețul perceput sau clauza utilizată în mod normal în condiții comparabile în momentul încheierii contractului sau, în cazul în care nu este disponibil un astfel de preț, prețului sau clauzei în mod manifest nerezonabile li se substituie un preț rezonabil sau o clauză rezonabilă.
- (3) În sensul alineatului (1), prin „instanță” se înțelege și o curte de arbitraj.
- (4) În raporturile dintre un comerciant și un consumator, părțile nu pot să excludă aplicarea alineatului (2), nu pot să deroge de la acesta sau să modifice efectele acestuia, în detrimentul consumatorului.

Articolul 76

Limba

Atunci când nu poate fi stabilită în alt mod, limba care trebuie folosită pentru comunicările efectuate în legătură cu contractul sau cu drepturile și obligațiile care decurg din contract este cea folosită la încheierea contractului.

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 76a

Obligația de a atrage atenția asupra clauzelor contractuale care nu au fost negociate individual [AM 147]

- (1) *Clauzele contractuale propuse de un comerciant care nu au fost negociate în mod individual în sensul articolului 7 pot fi invocate împotriva unui consumator doar dacă cealaltă parte a avut cunoștință de acestea sau dacă acel comerciant a luat măsuri rezonabile pentru a atrage atenția consumatorului asupra acestora, înainte sau în momentul încheierii contractului. [AM 148]*
- (2) *În sensul prezentului articol, clauzele contractuale sunt aduse suficient în atenția consumatorilor numai dacă:*
 - (a) *sunt prezentate într-un mod adecvat pentru a atrage atenția unui consumator asupra existenței lor; precum și*
 - (b) *comerciantul le furnizează sau le pune la dispoziția unui consumator într-un mod care îi dă consumatorului posibilitatea de a le înțelege înaintea încheierii contractului. [AM 149]*
- (3) *Nu se consideră că o clauză contractuală a fost adusă în atenția consumatorului în mod suficient dacă s-a făcut numai o trimitere la aceasta într-un document al contractului, chiar dacă documentul respectiv este semnat de consumator. [AM 150]*
- (4) *Părțile nu pot să excludă aplicarea prezentului articol, să deroge de la acesta sau să modifice efectele acestuia în detrimentul consumatorului. [AM 151]*

Articolul 76b

Plăți suplimentare în contractele încheiate între un comerciant și un consumator

- (1) *Într-un contract încheiat între un comerciant și un consumator, o clauză contractuală care obligă consumatorul să efectueze orice altă plată suplimentară față de remunerația indicată pentru obligația contractuală principală a comerciantului, în special atunci când aceasta a fost încorporată prin utilizarea de opțiuni standard pe care consumatorul este obligat să le respingă pentru a evita plata suplimentară, nu este obligatorie pentru consumator, cu excepția cazului în care, înainte ca acesta să fie obligat prin contract, și-a dat acordul în mod expres pentru plata suplimentară. În cazul în care consumatorul a efectuat plata suplimentară fără să fi consimțit explicit la aceasta, acesta o poate recupera.*
- (2) *Părțile nu pot să excludă aplicarea prezentului articol, să deroge de la acesta sau să modifice efectele acestuia în detrimentul consumatorului. [AM 152]*

Articolul 77

Contracte pe durată nedeterminată

- (1) *Atunci când, într-un caz care implică executarea continuă sau repetată a unei obligații contractuale, clauzele contractuale nu stipulează momentul încetării raportului contractual sau stipulează faptul că acesta se reziliază prin efectuarea unei notificări în acest sens, contractul poate fi reziliat de oricare dintre părți prin acordarea unui termen rezonabil de preaviz de maximum două luni.*
- (2) *În raporturile dintre un comerciant și un consumator, părțile nu pot să excludă aplicarea prezentului articol, nu pot să deroge de la acesta sau să modifice efectele acestuia, în detrimentul consumatorului.*

Articolul 78

Clauze contractuale în favoarea terților

- (1) *Părțile la un contract pot, prin contract, să confere un drept unui terț. Nu este obligatoriu ca terțul să existe sau să fie identificat în momentul încheierii contractului, dar trebuie să fie identificabil.*
- (2) *Natura și conținutul dreptului terțului sunt stabilite prin contract. Dreptul conferit poate consta în excluderea sau limitarea răspunderii terțului față de una dintre părțile contractante.*
- (3) *Atunci când una din părțile contractante este obligată în temeiul contractului să efectueze o prestație în favoarea unui terț:*

Miercuri, 26 februarie 2014

- (a) terțul beneficiază de același drept la executare și de aceleași măsuri reparatorii în caz de neexecutare ca și cum partea contractantă ar fi obligată să efectueze prestația în temeiul unui contract cu terțul și
- (b) partea contractantă căreia îi revine obligația poate invoca în relația cu terțul toate mijloacele de apărare pe care le-ar putea invoca împotriva părții cocontractante.
- (4) Terțul poate refuza dreptul care i-a fost conferit, prin efectuarea unei notificări către oricare dintre părți, dacă notificarea este efectuată anterior acceptării explicite sau implicite a acestuia. În caz de refuz al dreptului, se consideră că acesta nu a intrat niciodată în patrimoniul terțului.
- (5) Părțile contractante pot înlătura sau modifica clauza contractuală prin care se conferă dreptul, cu condiția ca înlăturarea sau modificarea să se facă înainte ca oricare dintre părți să fi notificat terțul cu privire la acordarea dreptului.

Capitolul 8

Clauzele contractuale abuzive

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 79

Efectele clauzelor abuzive

- (1) O clauză contractuală propusă de una din părți și care este abuzivă în temeiul secțiunilor 2 și 3 din prezentul capitol nu este obligatorie pentru cealaltă parte.
- (2) În cazul în care contractul poate fi menținut fără clauza contractuală abuzivă, celelalte clauze rămân valabile.

Articolul 80

Exceptări de la analiza caracterului abuziv

- (1) Secțiunile 2 și 3 nu se aplică în cazul clauzelor contractuale care reflectă normele din Legislația europeană comună în materie de vânzare care s-ar aplica dacă respectivele clauze nu ar reglementa materia în cauză.
- ~~(2) Secțiunea 2 nu se aplică definiției obiectului principal al contractului caracterului adecvat al prețului care trebuie plătit în cazul în care comerciantul a respectat obligația de transparență prevăzută la articolul 82. [AM 153]~~
- (3) Secțiunea 3 nu se aplică definiției obiectului principal al contractului sau caracterului adecvat al prețului care trebuie plătit.

Articolul 81

Caracterul imperativ

Părțile nu pot să excludă aplicarea prezentului capitol, să deroge de la acesta sau să modifice efectele acestuia.

Secțiunea 2

Clauze contractuale abuzive în contractele încheiate între un comerciant și un consumator

Articolul 82

Obligația de transparență în clauzele contractuale care nu au fost negociate individual

În cazul în care un comerciant propune clauze contractuale care nu au fost negociate în mod individual cu consumatorul, în sensul articolului 7, acesta are obligația de a se asigura că respectivele clauze sunt redactate și comunicate într-un limbaj simplu **clar** și inteligibil. [AM 154]

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 83

Înțelesul noțiunii de abuziv în contractele încheiate între un comerciant și un consumator

- (1) ~~Într-un contract încheiat între un comerciant și un consumator, o clauză contractuală propusă de comerciant care nu a fost negociată în mod individual în sensul articolului 7 este considerată abuzivă în sensul prezentei secțiuni dacă provoacă un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract, în detrimentul consumatorului, contrar bunei credințe și corectitudinii. [AM 155]~~
- (2) La evaluarea caracterului abuziv al unei clauze contractuale în sensul prezentei secțiuni trebuie să se țină seama de următoarele aspecte:
- (a) dacă comerciantul a respectat obligația de transparență prevăzută la articolul 82;
 - (b) natura obiectului contractului;
 - (c) circumstanțele determinante în cadrul încheierii contractului;
 - (ca) *dacă este, prin însăși natura sa, într-atât de surprinzătoare, încât consumatorul nu s-ar fi putut aștepta la clauza propusă;* [AM 156]**
 - (d) celelalte clauze contractuale și
 - (e) clauzele cuprinse în orice alt contract de care depinde contractul.

Articolul 84

Clauzele contractuale abuzive în orice situație

O clauză contractuală este abuzivă în orice situație în sensul prezentei secțiuni dacă are ca obiect sau ca efect:

- (a) să excludă sau să limiteze răspunderea comerciantului pentru decesul consumatorului sau vătămarea corporală a consumatorului, ca urmare a acțiunii sau inacțiunii comerciantului sau a persoanei care acționează în numele acestuia;
- (b) să excludă sau să limiteze răspunderea comerciantului pentru orice pierdere sau prejudiciu cauzat consumatorului provocat în mod deliberat sau ca urmare a unei neglijențe grave;
- (ba) *să excludă sau să limiteze în mod necorespunzător măsurile reparatorii de care beneficiază consumatorul împotriva comerciantului sau a unui terț, pentru neexecutarea de către comerciant a obligațiilor care îi revin în temeiul contractului;* [AM 157]**
- (c) să limiteze obligația comerciantului de a respecta angajamentele asumate de către agenții săi autorizați sau să supună angajamentele sale respectării unei anumite condiții a cărei îndeplinire depinde exclusiv de comerciant;
- (ca) *să limiteze elementele de probă aflate la dispoziția consumatorului sau să impună consumatorului sarcina probei în circumstanțe în care aceasta revine în mod legal comerciantului;* [AM 158]**
- (d) să excludă sau să obstrucționeze dreptul consumatorului de a introduce acțiuni în justiție sau de a recurge la orice căi legale, în special prin obligarea consumatorului să sesizeze exclusiv o curte de arbitraj care nu este reglementată de dispozițiile legale aplicabile contractelor încheiate între un comerciant și un consumator;
- (e) să confere competență exclusivă pentru toate litigiile apărute în temeiul contractului unei instanțe de la locul unde are sediul comerciantul, cu excepția cazului în care instanța aleasă este, de asemenea, instanța de la locul unde are domiciliul consumatorului;
- (f) să acorde comerciantului dreptul exclusiv de a stabili dacă bunurile, conținutul digital sau serviciile conexe furnizate sunt conforme cu contractul sau să acorde comerciantului dreptul exclusiv de a interpreta orice clauză contractuală;

Miercuri, 26 februarie 2014

- (fa) să permită comerciantului să modifice unilateral clauzele contractuale, fără a avea un motiv întemeiat care să fie precizat în contract; acest lucru nu aduce atingere clauzelor contractuale în temeiul cărora comerciantul își rezervă dreptul de a modifica unilateral clauzele unui contract cu durată nedeterminată, cu condiția ca acesta să aibă obligația de a informa consumatorul cu privire la modificare printr-o notificare prealabilă rezonabilă, iar consumatorul să aibă libertatea de a rezilia contractul fără să suporte vreun cost; [AM 159]
- (fb) să permită unui comerciant să modifice unilateral, fără a avea un motiv întemeiat, caracteristicile bunurilor, ale conținutului digital sau ale serviciilor conexe care urmează să fie furnizate sau orice alte elemente ale executării; [AM 160]
- (fc) să-i permită comerciantului să ceară pentru serviciile sale un preț mai mare decât cel stabilit la data încheierii contractului, cu excepția cazului în care contractul permite și o reducere a prețului atunci când au fost convenite și condiții de modificare a acestuia, când contractul stipulează și justifică obiectiv circumstanțele care pot determina modificarea prețului și când prețul nu poate fi modificat arbitrar de către comerciant; [AM 161]
- (g) să stipuleze faptul că prin contract se creează obligații în sarcina consumatorului, dar nu și în sarcina comerciantului;
- (ga) să oblige consumatorul să își execute toate obligațiile care îi revin în temeiul contractului în situațiile în care comerciantul nu și-a executat propriile obligații; [AM 162]
- (gb) să permită unui comerciant să se retragă sau să declare rezoluțiunea contractului, în sensul articolului 8, în mod discreționar, fără a oferi același drept consumatorului, sau să permită unui comerciant să păstreze sumele plătite pentru servicii conexe care nu au fost încă furnizate în eventualitatea în care comerciantul se retrage sau declară rezoluțiunea contractului; [AM 163]
- (h) să oblige consumatorul să recurgă, pentru declararea rezoluțiunii contractului, în sensul articolului 8 la o formă cu grad mai înalt de solemnitate față de cea prin care a fost încheiat contractul;
- (ha) să impună o sarcină excesivă asupra consumatorului în scopul de a declara rezoluțiunea unui contract cu durată nedeterminată; [AM 164]
- (i) să acorde comerciantului un termen de notificare a declarației de rezoluțiune a contractului mai scurt decât cel impus consumatorului;
- (j) să oblige consumatorul la plata unor bunuri, a unui conținut digital sau a unor servicii conexe care nu au fost efectiv livrate, furnizate sau prestate;
- (k) să stipuleze faptul că vor prevala sau sunt preferate clauzele care nu au fost negociate individual, în sensul articolului 7, față de clauzele contractuale care au fost negociate individual.

Articolul 85

Clauze contractuale prezumate a fi abuzive

O clauză contractuală este prezumată a fi abuzivă în sensul prezentei secțiuni dacă are ca obiect sau ca efect:

- (a) să limiteze elementele de probă aflate la dispoziția consumatorului sau să impună consumatorului sarcina probei în circumstanțe în care aceasta revine în mod legal; [AM 165]
- (b) să excludă sau să limiteze în mod necorespunzător măsurile reparatorii de care beneficiază consumatorul împotriva comerciantului sau a unui terț, pentru neexecutarea de către comerciant a obligațiilor care îi revin în temeiul contractului; [AM 166]
- (c) să excludă sau să limiteze în mod necorespunzător dreptul consumatorului la compensarea eventualelor creanțe pe care acesta le are împotriva comerciantului, cu datoriile față de comerciant;
- (d) să permită unui comerciant să păstreze sumele plătite de consumator în cazul în care acesta din urmă decide să nu încheie contractul sau să nu își execute obligațiile care îi revin în temeiul acestuia, fără a prevedea dreptul consumatorului de a primi compensații în valoare echivalentă din partea comerciantului în situația inversă;
- (e) să oblige consumatorul care nu își execută obligațiile care îi revin în temeiul contractului la plata unei sume disproporționat de mari cu titlu de daune-interese sau la plata unei sume stipulate pentru neexecutarea obligațiilor;

Miercuri, 26 februarie 2014

- (ea) să considere că un anumit comportament specific al consumatorului este echivalent cu emiterea sau ne-emiterea unei declarații, cu excepția cazului în care, la începutul termenului prevăzut, se atrage atenția consumatorului în mod explicit cu privire la interpretarea comportamentului său și acesta dispune de un interval de timp adecvat pentru a face o declarație explicită; [AM 167]
- (f) să permită unui comerciant să se retragă sau să declare rezoluțiunea contractului, în sensul articolului 8, în mod discreționar, fără a oferi același drept consumatorului, sau să permită unui comerciant să păstreze sumele plătite pentru servicii conexe care nu au fost încă furnizate în cazul în care comerciantul se retrage sau declară rezoluțiunea contractului; [AM 168]
- (g) să acorde posibilitatea comerciantului să rezilieze contractul încheiat pe o durată nedeterminată fără o notificare prealabilă rezonabilă, cu excepția cazurilor în care există motive întemeiate de a face acest lucru;
- (h) să prelungească automat un contract cu durată determinată, în absența unei indicații contrare din partea consumatorului, în cazurile în care clauzele contractuale prevăd un termen excesiv de timpuriu pentru notificare;
- ~~(i) să permită comerciantului să modifice unilateral clauzele contractuale, fără a avea un motiv întemeiat care să fie precizat în contract; acest lucru nu aduce atingere clauzelor contractuale în temeiul cărora comerciantul își rezervă dreptul de a modifica unilateral clauzele unui contract cu durată nedeterminată, cu condiția ca acesta să aibă obligația de a informa consumatorul printr-o notificare prealabilă rezonabilă, iar consumatorul să aibă libertatea de a rezilia contractul fără să suporte vreun cost; [AM 169]~~
- ~~(j) să permită unui comerciant să modifice unilateral, fără a avea un motiv întemeiat, caracteristicile bunurilor, ale conținutului digital sau ale serviciilor conexe care urmează să fie furnizate sau orice alte elemente ale executării; [AM 170]~~
- (k) să prevadă faptul că prețul bunurilor, al conținutului digital sau al serviciilor conexe urmează să fie stabilit la momentul livrării sau al furnizării sau să permită comerciantului să crească prețul fără a acorda consumatorului dreptul de a se retrage din contract în cazul în care creșterea prețului este prea mare în raport cu prețul convenit la încheierea contractului; acest lucru nu aduce atingere clauzelor de indexare a prețurilor, în cazurile în care acestea sunt conforme cu legea, cu condiția ca metoda în conformitate cu care se modifică prețurile să fie descrisă în mod explicit; [AM 171]
- ~~(l) să oblige consumatorul să își execute toate obligațiile care îi revin în temeiul contractului în situațiile în care comerciantul nu și-a executat propriile obligații; [AM 172]~~
- (m) să permită unui comerciant să își transfere drepturile și obligațiile în temeiul contractului, fără acordul consumatorului, cu excepția cazului în care acestea sunt transferate unei filiale controlate de comerciant sau ca urmare a unei fuziuni ori a unei alte operațiuni legale similare a societății, iar un astfel de transfer nu este de natură să afecteze în mod negativ dreptul consumatorului;
- (n) să permită unui comerciant, în cazul în care obiectul comenzii nu este disponibil, să furnizeze un echivalent fără a informa în mod expres consumatorul de această posibilitate și de faptul că comerciantul trebuie să suporte cheltuielile de returnare a ceea ce consumatorul a primit în temeiul contractului, în cazul în care consumatorul își exercită dreptul de a respinge executarea și fără o solicitare expresă a consumatorului în acest sens; [AM 173]
- (o) să permită unui comerciant să își rezerve un termen exagerat de lung sau nemenționat în mod corespunzător pentru a accepta sau a refuza o ofertă;
- (p) să permită unui comerciant să își rezerve un termen exagerat de lung sau nemenționat corespunzător pentru a-și executa obligațiile care îi revin în temeiul contractului;
- (q) să excludă sau să limiteze în mod necorespunzător măsurile reparatorii de care beneficiază consumatorul împotriva comerciantului sau apărările de care dispune consumatorul împotriva pretențiilor comerciantului;
- (r) să supună executarea obligațiilor contractuale de către comerciant sau alte avantaje pentru consumator prevăzute în contract unor anumite formalități care nu prevăzute de lege și nu sunt rezonabile;
- (s) să solicite consumatorului plăți în avans excesive sau garanții excesive de executare a obligațiilor care îi revin;

Miercuri, 26 februarie 2014

- (t) să împiedice în mod nejustificat consumatorul să obțină livrări sau reparații din surse terțe;
- (u) să lege în mod nejustificat contractul cu un alt contract cu comerciantul, cu o filială a comerciantului sau cu un terț, într-un mod la care consumatorul nu se poate aștepta în mod rezonabil;
- ~~(v) să impună o sarcină excesivă asupra consumatorului în scopul de a declara rezoluțiunea unui contract cu durată nedeterminată; [AM 174]~~
- (w) să prelungească cu mai mult de un an durata inițială sau perioadele de reînnoire a contractului pentru furnizarea prelungită de bunuri, conținut digital sau servicii conexe, cu excepția cazului în care consumatorul poate rezilia în orice moment contractul, în termen de maximum 30 de zile.

Secțiunea 3

Clauze contractuale abuzive în contractele încheiate între comercianți

Articolul 86

Înțelesul noțiunii de abuziv în contractele între comercianți

- (1) În contractele încheiate între comercianți, o clauză contractuală este abuzivă în sensul prezentei secțiuni numai dacă:
 - (a) face parte din clauzele care nu au fost negociate individual, în sensul articolului 7 și
 - (b) această clauză este de astfel de natură încât utilizarea sa se abate grav de la practicile comerciale **uzuale**, contrar bunei-credințe și corectitudinii. [AM 175]
- (2) La evaluarea caracterului abuziv al unei clauze contractuale în sensul prezentei secțiuni trebuie să se țină seama de următoarele aspecte:
 - (a) natura obiectului contractului;
 - (b) circumstanțele determinate în cadrul încheierii contractului;
 - (c) celelalte clauze contractuale și
 - (d) clauzele cuprinse în orice alt contract de care depinde contractul.

Partea a IV-a

Obligațiile părților și măsurile reparatorii aflate la dispoziția acestora într-un contract de vânzare-cumpărare sau într-un contract de furnizare de conținut digital

Capitolul 9

Dispoziții generale

Articolul 87

Neexecutarea și neexecutarea esențială a obligațiilor

- (1) Neexecutarea unei obligații reprezintă orice neîndeplinire a acelei obligații, indiferent dacă este sau nu este justificată, și include:
 - (a) nelivrarea sau livrarea cu întârziere a bunurilor;
 - (b) nelivrarea sau livrarea cu întârziere a conținutului digital;
 - (c) livrarea de bunuri care nu sunt în conformitate cu contractul;
 - (d) furnizarea de conținut digital care nu este în conformitate cu contractul;
 - (e) neplata sau plata întârziată a prețului și

Miercuri, 26 februarie 2014

- (f) orice alte preținse executări care nu sunt în conformitate cu contractul.
- (2) Neexecutarea unei obligații de către una dintre părți este esențială în cazul în care:
 - (a) privează în mod substanțial cealaltă parte de ceea ce ar fi fost îndreptățită să obțină în temeiul contractului, cu excepția cazului în care, în momentul încheierii contractului, partea care nu și-a executat obligația nu a prevăzut sau se poate aștepta să fi prevăzut acest rezultat sau
 - (b) este de așa natură încât să fie evident că nu poate fi certă executarea în viitor a obligațiilor care îi revin, de către partea care nu și-a executat obligațiile.

Articolul 88

Neexecutarea justificată

- (1) Neexecutarea de către una dintre părți a unei obligații este justificată dacă este cauzată de un impediment care nu poate fi controlat de către parte și dacă nu se poate aștepta ca partea respectivă, în momentul încheierii contractului, să fi ținut de impediment sau să fi evitat sau depășit impedimentul respectiv sau consecințele acestuia.
- (2) Atunci când impedimentul este doar temporar, neexecutarea este justificată pe perioada în care acesta subzistă. Cu toate acestea, în cazul în care întârzierea conduce la o neexecutare esențială, cealaltă parte o poate considera ca atare.
- (3) Partea care nu își poate executa obligațiile este obligată să se asigure că notificarea impedimentului și a efectelor acestuia asupra capacității sale de a-și executa obligațiile ajunge la cealaltă parte fără întârzieri nejustificate de la momentul în care prima parte a cunoscut sau se poate aștepta că ar fi putut să cunoască aceste circumstanțe. Cealaltă parte are dreptul, **în temeiul capitolului 16**, la despăgubiri pentru orice pierdere care rezultă din încălcarea acestei obligații. [AM 176]

Articolul 89

Schimbarea circumstanțelor

- (1) O parte trebuie să își execute obligațiile chiar și în cazul în care executarea a devenit mai oneroasă din cauza creșterii costului executării sau a diminuării valorii contraprestației.

Atunci când executarea devine excesiv de oneroasă din cauza unei schimbări excepționale a circumstanțelor, părțile au obligația de a intra în negocieri în vederea adaptării sau rezoluțiunii contractului.

- (2) În cazul în care părțile nu reușesc să ajungă la un acord într-un termen rezonabil, la cererea uneia dintre părți, instanța poate:
 - (a) să adapteze contractul în scopul aducerii acestuia în conformitate cu ceea ce părțile ar fi convenit în mod rezonabil în momentul încheierii contractului dacă ar fi luat în considerare schimbarea circumstanțelor sau
 - (b) să rezilieze contractul, în sensul articolului 8, la o dată și în condiții care urmează să fie stabilite de instanță.
- (3) Alineatele (1) și (2) se aplică numai în cazul în care:
 - (a) modificarea circumstanțelor a apărut după data la care s-a încheiat contractul;
 - (b) partea care invocă schimbarea circumstanțelor nu a luat în considerare și nu se poate aștepta să fi luat în considerare în momentul respectiv eventualitatea sau amploarea acestei schimbări a circumstanțelor și
 - (c) **având în vedere schimbarea circumstanțelor**, partea prejudiciată nu și-a asumat și nu se poate considera în mod rezonabil că și-ar fi asumat riscul schimbării circumstanțelor. [AM 177]
- (4) În sensul alineatelor (2) și (3), prin „instanță” se înțelege și o curte de arbitraj.

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 90

Extinderea aplicării normelor privind plata la bunurile sau la conținutul digital care nu au fost acceptate

- (1) Cu excepția unor dispoziții contrare, normele din capitolul 12 privind plata prețului de către cumpărător se aplică, *mutatis mutandis*, și celorlalte plăți.
- (2) Articolul 97 se aplică, *mutatis mutandis*, altor cazuri în care o persoană rămâne în posesia bunurilor sau a conținutului digital deoarece o altă persoană nu le-a recuperat atunci când avea obligația să facă acest lucru.

Capitolul 10

Obligațiile vânzătorului

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 91

Principalele obligații ale vânzătorului

Vânzătorul bunurilor sau furnizorul conținutului digital (denumit „vânzător” în prezenta parte) trebuie:

- (a) să livreze mărfurile sau să furnizeze conținutul digital;
- (b) să transfere **sau să se angajeze să transfere** dreptul de proprietate asupra bunurilor, inclusiv suportul material pe care este furnizat conținutul digital; [AM 178]
- (c) să garanteze faptul că bunurile sau conținutul digital sunt în conformitate cu contractul;
- (d) să garanteze faptul că cumpărătorul are dreptul de a utiliza conținutul digital în conformitate cu contractul și
- (e) să livreze documentele care reprezintă sau referitoare la bunuri ori documentele referitoare la conținutul digital, conform prevederilor contractuale.

Articolul 91a**Dreptul de retenție**

În cazul în care se convine asupra unei clauze privind dreptul de retenție, vânzătorul nu este obligat să transfere dreptul de proprietate asupra bunurilor până când cumpărătorul nu-și îndeplinește obligația de a achita prețul convenit. [AM 179]

Articolul 92

Executarea de către un terț

- (1) Un vânzător poate încredința unei alte persoane executarea obligațiilor, cu excepția cazului în care prin clauzele contractuale se impune executarea obligațiilor în mod personal, de către vânzător.
- (2) Vânzătorul care încredințează executarea obligațiilor unei alte persoane rămâne responsabil pentru executare.
- (3) În raporturile dintre un comerciant și un consumator, părțile nu pot să excludă aplicarea alineatului (2), nu pot să deroge de la acestea sau să modifice efectele acestora, în detrimentul consumatorului.

Secțiunea 2

Livrarea

Articolul 93

Locul livrării

- (1) Atunci când locul livrării nu poate fi determinat în alt mod, acesta este:

Miercuri, 26 februarie 2014

- (a) în cazul unui contract de vânzare-cumpărare încheiat cu un consumator sau ~~a al~~ unui contract de furnizare de conținut digital ~~care este un contract la distanță sau un contract în afara spațiilor comerciale, sau în care vânzătorul s-a angajat să asigure transportul către cumpărător,~~ **încheiat între un comerciant și un consumator**, locul în care consumatorul își are reședința în momentul încheierii contractului; [AM 180]
- (b) în orice alt caz,
- (i) atunci când contractul de vânzare-cumpărare implică transportul bunurilor de către unul sau mai mulți transportatori, cel mai apropiat punct de colectare al primului transportator;
- (ii) atunci când contractul nu implică transportul, sediul vânzătorului în momentul încheierii contractului.
- (2) În cazul în care vânzătorul are mai multe sedii, sediul profesional, în sensul alineatului (1) litera (b), este cel care are cea mai strânsă legătură cu obligația de livrare.

Articolul 94

Modalitatea de livrare

- (1) Cu excepția unor clauze contractuale contrare, vânzătorul își îndeplinește obligația de livrare:
- (a) în cazul unui contract de vânzare-cumpărare încheiat ~~cu~~ **între un comerciant și un consumator sau a unui contract de furnizare de livrare** de conținut digital, ~~care este un contract la distanță sau un contract în afara spațiilor comerciale sau în care vânzătorul s-a angajat să asigure transportul către cumpărător,~~ prin transferul fizic al posesiei sau al controlului asupra bunurilor sau asupra conținutului digital către consumator; **în cazul unui contract de vânzare-cumpărare încheiat între un comerciant și un consumator de livrare de conținut digital, locul în care consumatorul își are reședința în momentul încheierii contractului;** [AM 181]
- (b) în alte cazuri, în care contractul implică transportul bunurilor de către un transportator, prin predarea bunurilor primului transportator pentru a fi transmise cumpărătorului și prin predarea către cumpărător a tuturor documentelor necesare pentru a permite acestuia să preia bunurile de la transportatorul în a cărui posesie se află acestea sau
- (c) în cazurile care nu se încadrează la litera (a) sau (b), prin punerea bunurilor, a conținutului digital sau a documentelor, în cazul în care s-a convenit că vânzătorul trebuie să predea doar documentele care reprezintă bunurile, la dispoziția cumpărătorului.
- (2) La alineatul (1) literele (a) și (c), orice trimitere la consumator sau cumpărător include o parte terță care nu este transportatorul, desemnată de consumator sau cumpărător, în conformitate cu contractul.

Articolul 95

Termenul de livrare

- (1) Atunci când termenul de livrare nu poate fi stabilit în alt mod, bunurile sau conținutul digital trebuie livrate ~~fără întârziere~~ **într-un interval rezonabil de timp** după încheierea contractului. [AM 182]
- (2) În contractele încheiate între un comerciant și un consumator, cu excepția cazului în care părțile au convenit altfel, comerciantul trebuie să livreze bunurile sau conținutul digital în termen de cel mult 30 de zile de la data încheierii contractului.

Articolul 96

Obligațiile vânzătorului cu privire la transportul bunurilor

- (1) În cazul în care contractul prevede ca vânzătorul să asigure transportul bunurilor, acesta trebuie să încheie contractele necesare pentru transportul la locul stabilit cu mijloacele de transport adecvate în condițiile date și în conformitate cu clauzele obișnuite pentru astfel de transporturi.
- (2) În cazul în care vânzătorul, în conformitate cu contractul, predă bunurile unui transportator și dacă bunurile nu sunt identificate în mod clar ca bunuri care trebuie furnizate în temeiul contractului prin marcarea acestora, prin documentele de expediție sau în alt mod, vânzătorul trebuie să transmită cumpărătorului un avis de expediție în care să fie specificate bunurile respective.
- (3) În cazul în care contractul nu obligă vânzătorul să încheie o asigurare în ceea ce privește transportul mărfurilor, vânzătorul trebuie, la cererea cumpărătorului, să furnizeze acestuia toate informațiile disponibile necesare pentru a permite cumpărătorului să încheie această asigurare.

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 97

Bunurile sau conținutul digital care nu au fost acceptate de către cumpărător

- (1) Vanzătorul care rămâne în posesia bunurilor sau a conținutului digital deoarece cumpărătorul nu le-a luat în primire deși avea această obligație, trebuie să ia măsurile rezonabile pentru a le proteja și a le conserva.
- (2) Vanzătorul este exonerat de obligația de livrare dacă:
 - (a) depozitează bunurile sau conținutul digital în condiții rezonabile la un terț, la dispoziția cumpărătorului și notifică acest lucru cumpărătorului sau
 - (b) vinde bunurile sau conținutul digital în condiții rezonabile, după notificarea cumpărătorului, și plătește acestuia veniturile nete obținute din vânzare.
- (3) Vanzătorul are dreptul să îi fie rambursate costurile pe care le-a suport în mod rezonabil sau să rețină aceste costuri din veniturile obținute din vânzare.

~~Articolul 98~~~~Efectul asupra transferului riscului~~~~Efectul livrării în privința transferului riscului este reglementat de capitolul 1(4) [AM 183]~~

Secțiunea 3

Conformitatea bunurilor și a conținutului digital

Articolul 99

Conformitatea cu prevederile contractului

- (1) Pentru a fi în conformitate cu prevederile contractului, bunurile sau conținutul digital trebuie:
 - (a) să fie în cantitatea cerută prin contract și să aibă calitatea și caracteristicile prevăzute în acesta;
 - (b) să fie împachetate sau ambalate în condițiile prevăzute prin contract și
 - (c) să fie furnizate împreună cu accesoriile, instrucțiunile de instalare sau alte instrucțiuni cerute prin contract.
- (2) Pentru a fi conforme cu prevederile contractului, bunurile sau conținutul digital trebuie să îndeplinească și cerințele de la articolele 100, 101 și 102, cu excepția cazului în care părțile au convenit altfel.
- (3) În cadrul unui contract ~~de vânzare-cumpărare~~ încheiat ~~cu~~ **între un comerciant și un** consumator, orice acord prin care se derogă de la cerințele articolelor 100, **101 și 102** și ~~103~~ în detrimentul consumatorului este valabil numai în cazul în care, la încheierea contractului, consumatorul cunoștea condițiile specifice ale bunurilor sau ale conținutului digital și a acceptat bunurile sau conținutul digital ca fiind conforme cu dispozițiile contractului în momentul încheierii sale. [AM 184]
- (4) În cadrul unui contract de vânzare-cumpărare încheiat cu un consumator, părțile nu pot să excludă aplicarea alineatului (3) sau să deroge de la acesta ori să modifice efectele acestuia, în detrimentul consumatorului.

Articolul 100

Criterii de conformitate a bunurilor și a conținutului digital

Bunurile sau conținutul digital trebuie:

- (a) să corespundă scopului special adus la cunoștința vânzătorului la încheierea contractului, cu excepția cazului în care circumstanțele indică faptul că cumpărătorul nu s-a bazat, sau nu putea, în mod rezonabil, să se bazeze pe competențele și aprecierea vânzătorului;
- (b) să corespundă scopurilor pentru care sunt utilizate în mod normal bunurile sau conținutul digital de același tip;

Miercuri, 26 februarie 2014

- (c) să aibă aceleași calități ca bunurile sau conținutul digital pe care vânzătorul l-a prezentat consumatorului ca mostră sau model;
- (d) să fie împachetate sau ambalate în modalitatea obișnuită pentru acest tip de bunuri sau, în cazul în care nu există o astfel de modalitate, într-o modalitate adecvată care să asigure conservarea și protejarea bunurilor;
- (e) să fie furnizate împreună cu accesoriile, instrucțiunile de instalare sau alte instrucțiuni pe care cumpărătorul se poate aștepta să le primească;
- (f) să aibă calitățile și capacitățile de funcționare indicate în orice declarație precontractuală care face parte din clauzele contractuale în temeiul articolului 69 și
- (g) să aibă acele calități și capacități de funcționare la care se poate aștepta ~~cumpărătorul~~ **consumatorul, inclusiv în ceea ce privește durabilitatea, aspectul și lipsa defectelor**. Atunci când se stabilește la ce se poate aștepta ~~consumatorul~~ **cumpărătorul** în privința conținutului digital trebuie să se ia în calcul dacă conținutul digital a fost furnizat în schimbul plății unui preț **sau al unei contrapartide [AM 185]**.

Articolul 101

Instalarea incorectă în temeiul unui contract de vânzare-cumpărare încheiat cu un consumator

- (1) În cazul în care bunurile sau conținutul digital livrate în temeiul unui contract de vânzare-cumpărare încheiat cu un consumator sunt incorect instalate, lipsa conformității rezultată din instalarea incorectă este considerată ca lipsă a conformității bunurilor sau a conținutului digital dacă:
 - (a) bunurile sau conținutul digital au fost instalate de vânzător sau sub răspunderea vânzătorului sau
 - (b) bunurile sau conținutul digital trebuiau instalate de consumator și instalarea incorectă a fost cauzată de o greșeală în instrucțiunile de instalare.
- (2) Părțile nu pot să excludă aplicarea prezentului articol, să deroge de la acesta sau să modifice efectele acestuia.

Articolul 102

Drepturile sau pretențiile terților

- (1) Bunurile sau conținutul digital trebuie să fie libere de orice drepturi sau de orice pretenții care nu sunt în mod evident nefondate, emise de un terț.
- (2) În ceea ce privește drepturile sau pretențiile întemeiate pe proprietatea intelectuală, sub rezerva alineatelor (3) și (4), bunurile sau conținutul digital trebuie să fie libere de orice drepturi sau de orice pretenții care nu sunt în mod evident nefondate, emise de un terț:
 - (a) în temeiul legislației statului în care bunurile sau conținutul digital va fi utilizat în conformitate cu contractul sau, în absența unui astfel de acord, în conformitate cu dreptul statului unde cumpărătorul își desfășoară activitatea sau, în contractele încheiate între un comerciant și un consumator, de la locul de reședință al consumatorului, indicată de consumator la momentul încheierii contractului și
 - (b) de care vânzătorul știa sau se poate aștepta să fie știut în momentul încheierii contractului.
- (3) ~~În contractele între comercianți, Alineatul (2) nu se aplică atunci când: cumpărătorul avea cunoștință sau se poate aștepta să fi avut cunoștință de drepturile sau pretențiile întemeiate pe proprietatea intelectuală în momentul încheierii contractului.~~
 - (a) **în contractele între comercianți, cumpărătorul avea cunoștință sau se poate aștepta să fi avut cunoștință de drepturile sau pretențiile întemeiate pe proprietatea intelectuală în momentul încheierii contractului;**

Miercuri, 26 februarie 2014

~~(4) (b)~~ în contractele dintre un comerciant și un consumator, ~~alineatul (2) nu se aplică atunci~~ când consumatorul avea cunoștință de drepturile sau pretențiile întemeiate pe proprietatea intelectuală în momentul încheierii contractului. [AM 186]

(5) În raporturile dintre un comerciant și un consumator, părțile nu pot să excludă aplicarea prezentului articol, nu pot să deroge de la acesta sau să modifice efectele acestuia, în detrimentul consumatorului.

~~Articolul 103~~

~~Limitare cu privire la conformitatea conținutului digital~~

~~Conținutul digital nu este considerat a nu fi în conformitate cu contractul pentru simplul motiv că actualizarea conținutului digital a devenit disponibilă după încheierea contractului. [AM 187]~~

Articolul 104

Cunoașterea de către cumpărător a lipsei de conformitate într-un contract între comercianți

~~Într-un contract între comercianți,~~ Vânzătorul nu răspunde pentru lipsa de conformitate a bunurilor, dacă, în momentul încheierii contractului, cumpărătorul a cunoscut ~~sa~~ **respectiva lipsă de conformitate. Într-un contract între comercianți același lucru este valabil dacă cumpărătorul** nu ar fi putut să nu cunoască lipsa de conformitate ~~a acestora~~. [AM 188]

Articolul 105

Momentul relevant pentru stabilirea conformității

(1) Vânzătorul răspunde pentru orice lipsă de conformitate existentă în momentul în care riscul este transferat cumpărătorului în temeiul dispozițiilor din capitolul 1(4)

(2) Într-un contract ~~de vânzare-cumpărare~~ încheiat ~~cu~~ **între un comerciant și un** consumator, orice lipsă de conformitate care devine aparentă în termen de șase luni din momentul în care riscul este transferat cumpărătorului este prezumată a fi existat deja la acea dată, cu excepția cazului în care aceasta este incompatibilă cu natura bunurilor, a conținutului digital sau cu natura lipsei de conformitate. [AM 189]

(3) Într-o situație reglementată de articolul 101 alineatul (1) litera (a), orice trimitere făcută în alineatul (1) sau (2) din prezentul articol la momentul transferării riscului către cumpărător trebuie interpretată ca trimitere la data la care instalarea este completă. Într-o situație reglementată de articolul 101 alineatul (1) litera (b), orice trimitere la momentul transferării riscului către cumpărător trebuie interpretată ca trimitere la momentul în care consumatorul ar fi avut un interval rezonabil de timp pentru instalare.

(4) În cazul în care conținutul digital trebuie să fie actualizat ulterior de către comerciant **sau în cazul în care comerciantul furnizează separat părți ale conținutului respectiv**, comerciantul trebuie să se asigure faptul că se menține conformitatea conținutului digital cu prevederile contractului, pe durata de valabilitate a acestuia. [AM 190]

(5) În cadrul unui contract dintre un comerciant și un consumator, părțile nu pot să excludă aplicarea prezentului articol, nu pot să deroge de la acesta sau să modifice efectele acestuia, în detrimentul consumatorului.

Capitolul 11

Măsuri reparatorii aflate la dispoziția cumpărătorului

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 106

Enumerare a măsurilor reparatorii aflate la dispoziția cumpărătorului

(1) În cazul neexecutării unei obligații de către vânzător, cumpărătorul poate da curs, **cu condiția respectării obligațiilor specifice pentru remediile respective**, oricăreia din următoarele măsuri reparatorii: [AM 191]

(a) să ceară executarea, care include executarea convenită, repararea sau înlocuirea bunurilor ori a conținutului digital, în conformitate cu secțiunea 3 din prezentul capitol;

Miercuri, 26 februarie 2014

- (b) să refuze executarea propriilor obligații, în conformitate cu secțiunea 4 din prezentul capitol;
 - (c) să declare rezoluțiunea contractului în conformitate cu secțiunea 5 din prezentul capitol și să ceară rambursarea oricărei plăți efectuate deja, în conformitate cu capitolul 17;
 - (d) să reducă prețul în conformitate cu secțiunea 6 din prezentul capitol și
 - (e) să ceară daune-interese, în conformitate cu capitolul 1(6)
- (2) În cazul în care cumpărătorul este un comerciant:
- (a) drepturile cumpărătorului de a recurge la o măsură reparatorie cu excepția refuzului executării sunt subordonate dreptului vânzătorului de punere în conformitate prevăzut în secțiunea 2 din prezentul capitol și
 - (b) drepturile cumpărătorului de a se prevala de lipsa conformității sunt subordonate cerințelor de examinare și de notificare prevăzute în secțiunea 7 din prezentul capitol.
- (3) În cazul în care cumpărătorul este un consumator:
- (a) drepturile cumpărătorului nu sunt subordonate dreptului vânzătorului de punere în conformitate și , **cu excepția cazului în care se raportează la bunuri sau conținuturi digitale manufacturate, produse sau modificate în conformitate cu specificațiile consumatorului sau sunt clar personalizate sau [AM 192]**
 - (b) cerințele de examinare și de notificare prevăzute în secțiunea 7 din prezentul capitol nu se aplică.
- (4) În cazul în care neexecutarea obligațiilor de către vânzător este justificată, cumpărătorul poate recurge la oricare din măsurile reparatorii menționate la alineatul (1), însă nu poate cere executarea obligațiilor și nici daune-interese.
- (5) Cumpărătorul nu poate recurge la niciuna din măsurile reparatorii menționate la alineatul (1) în cazul în care a provocat neexecutarea din partea vânzătorului.
- (6) Măsurile reparatorii care nu sunt incompatibile pot fi cumulate.

Articolul 107

Limitare a măsurilor reparatorii în cazul conținutului digital care nu este furnizat în schimbul **plății unui preț sau a oricărei alte contraprestații**

(- 1) În cazul în care conținutul digital este furnizat în schimbul unei contraprestații, alta decât plata unui preț, cumpărătorul poate recurge la oricare dintre măsurile reparatorii menționate la articolul 106 alineatul (1), cu excepția reducerii de preț prevăzute la litera (d) a acestuia.

(1) În cazul în care conținutul digital nu este furnizat în schimbul ~~plății unui preț~~ **vreunei contraprestații**, cumpărătorul nu poate recurge la măsurile reparatorii menționate la articolul 106 alineatul (1) literele (a)-(d). Cumpărătorul nu poate solicita despăgubiri în conformitate cu articolul 106 alineatul (1) litera (e) decât pentru prejudicii sau daune cauzate bunurilor aflate în proprietatea sa, inclusiv echipamente și programe informatice și date, prin lipsa de conformitate a conținutului digital furnizat, cu excepția oricărui câștig de care cumpărătorul a fost lipsit din cauza acestor daune. **[AM 193]**

Articolul 108

Caracterul imperativ

În raporturile dintre un comerciant și un consumator, părțile nu pot, în detrimentul consumatorului, să excludă aplicarea prezentului capitol, nu pot să deroge de la acesta sau să modifice efectele acestuia înainte ca lipsa de conformitate să fie adusă în atenția comerciantului de către consumator.

Secțiunea 2

Dreptul vânzătorului de a pune în conformitate

Articolul 109

Dreptul vânzătorului de a pune în conformitate

(1) Vânzătorul care a făcut o ofertă de executare anticipată și care este notificat că executarea nu este conformă cu dispozițiile contractului, poate face o nouă ofertă de executare conformă, în cazul în care acest lucru este posibil înainte de scadență.

Miercuri, 26 februarie 2014

- (2) În cazurile care nu intră sub incidența alineatului (1), un vânzător care a făcut o ofertă de executare care nu este conformă cu dispozițiile contractului poate, fără întârziere nejustificată, atunci când este notificat cu privire la lipsa de conformitate, să ofere punerea în conformitate, pe cheltuiala sa.
- (3) Declarația rezoluției contractului nu exclude o ofertă de punere în conformitate.
- (4) Cumpărătorul poate refuza o ofertă de punere în conformitate numai în cazul în care:
- (-a) **atunci când cumpărătorul este un consumator, măsurile reparatorii aflate la dispoziția cumpărătorului nu sunt subordonate dreptului vânzătorului de punere în conformitate în temeiul articolului 106 alineatul (3) litera (a); [AM 194]**
- (a) punerea în conformitate nu poate fi realizată fără întârziere și fără inconveniente semnificative pentru cumpărător;
- (b) cumpărătorul are motive să creadă că nu se poate aștepta la o executare viitoare din partea vânzătorului sau
- (c) întârzierea în executare ar conduce la o neexecutare esențială.
- (5) Vânzătorul are la dispoziție un termen rezonabil pentru punerea în conformitate. **În contractele încheiate între un comerciant și un consumator, termenul rezonabil nu depășește 30 de zile. [AM 195]**
- (6) Cumpărătorul poate refuza executarea propriilor obligații până la punerea în conformitate, însă drepturile cumpărătorului care sunt incompatibile cu acordarea unui termen vânzătorului pentru a efectua punerea în conformitate sunt suspendate până la împlinirea termenului respectiv.
7. Fără a aduce atingere punerii în conformitate, cumpărătorul își rezervă, **în conformitate cu capitolul 16**, dreptul de a cere daune-interese pentru întârziere, precum și pentru orice prejudiciu cauzat sau care nu a fost evitat prin punerea în conformitate. **[AM 196]**

Secțiunea 3

Dreptul de a cere executarea

Articolul 110

Dreptul de a cere executarea obligațiilor care îi revin vânzătorului

- (1) Cumpărătorul are dreptul să ceară executarea obligațiilor care îi revin vânzătorului, **inclusiv remedierea gratuită a unei executări care nu este conformă cu dispozițiile contractului.**
- ~~(2) Executarea care poate fi cerută include remedierea gratuită a unei executări care nu este conformă cu dispozițiile contractului. [AM 197]~~
- (3) Nu se poate cere executarea în cazul în care:
- (a) executarea ar fi imposibilă sau a devenit ilegală sau
- (b) sarcina executării sau cheltuielile de executare ar fi disproporționate în raport cu beneficiile pe care le-ar obține cumpărătorul.

Articolul 111

Dreptul consumatorului de a opta între reparare și înlocuire

- (1) Atunci când, în cadrul unui contract de vânzare-cumpărare încheiat cu un consumator, comerciantului i se cere să remedieze o lipsă de conformitate în temeiul articolului 110 ~~alineatul (2)~~, consumatorul poate opta între reparare și înlocuire, cu excepția cazului în care opțiunea aleasă ar fi ilegală sau imposibilă sau, în comparație cu cealaltă opțiune disponibilă, ar impune asupra vânzătorului costuri care ar fi disproporționate ținându-se seama: **[AM 198]**
- (a) de valoarea bunurilor în cazul în care nu ar fi existat neconformitatea;
- (b) de importanța neconformității și
- (c) dacă măsura reparatorie alternativă ar putea fi executată fără vreun inconvenient semnificativ pentru consumator.
- (2) În cazul în care consumatorul a solicitat remedierea lipsei de conformitate prin reparare sau înlocuire, în temeiul alineatului (1), acesta poate recurge la alte măsuri reparatorii, numai în cazul în care:

Miercuri, 26 februarie 2014

- (a) comerciantul nu a finalizat **execută** reparația sau înlocuirea într-un termen rezonabil care nu trebuie să depășească 30 de zile.;~~Cu toate acestea, consumatorul poate refuza executarea în acest interval de timp.~~
- (b) **comerciantul a refuzat implicit sau explicit remedierea neconformității;**
- (c) **după reparație sau înlocuire survine același defect. [AM 199]**

Articolul 112

Restituirea elementului înlocuit

- (1) Atunci când vânzătorul a remediat lipsa de conformitate prin înlocuire, acesta are dreptul și obligația de a lua înapoi elementul înlocuit, pe cheltuiala sa.
- (2) Cumpărătorului nu i se poate cere să plătească pentru utilizarea elementului înlocuit în perioada care a precedat înlocuirea.

Secțiunea 4

Refuzul cumpărătorului de a executa obligațiile care îi revin

Articolul 113

Dreptul de a refuza executarea obligațiilor

- (1) Un cumpărător care trebuie să își execute obligațiile în același timp cu vânzătorul sau după ce acesta și-a executat obligațiile are dreptul de a refuza executarea până în momentul în care vânzătorul a făcut o ofertă de executare a obligațiilor sau și-a executat obligațiile.
- (2) Un cumpărător care trebuie să își execute obligațiile înaintea vânzătorului și care are convingerea, în mod rezonabil, că vânzătorul nu își va executa obligațiile în momentul în care acestea vor deveni exigibile, poate refuza executarea atât timp cât persistă, în mod rezonabil, această convingere.
- (3) În temeiul prezentului articol se poate refuza executarea tuturor sau a unora dintre obligații, în măsura justificată de neexecutare. În cazul în care obligațiile vânzătorului trebuie executate prin prestații distincte sau sunt divizibile în alt mod, cumpărătorul poate refuza executarea doar cu privire la partea din prestație care nu a fost executată, cu excepția cazului în care neexecutarea este de așa natură încât să justifice refuzul executării tuturor obligațiilor cumpărătorului.
- (3a) Într-un contract încheiat între un comerciant și un consumator, executarea poate fi refuzată integral, cu excepția cazului în care acest refuz este disproporționat în raport cu amploarea lipsei de conformitate. [AM 200]**

Secțiunea 5

Rezoluțiunea contractului

Articolul 114

Rezoluțiunea ca urmare a neexecutării obligațiilor

- (1) Un cumpărător poate declara rezoluțiunea contractului, în sensul articolului 8, în cazul în care neexecutarea obligațiilor care îi revin vânzătorului în temeiul contractului este esențială în sensul articolului 87 alineatul (2).
- (2) Într-un contract de vânzare încheiat cu un consumator și într-un contract de furnizare de conținut digital între un comerciant și un consumator, în cazul neexecutării întemeiate pe lipsa de conformitate a bunurilor cu contractul, consumatorul poate declara rezoluțiunea contractului, cu excepția cazurilor în care lipsa de conformitate este nesemnificativă.

Articolul 115

Rezoluțiunea ca urmare a întârzierii în livrare, după notificarea prin care se acordă o perioadă suplimentară pentru executare

- (1) Un cumpărător poate declara rezoluțiunea contractului în cazul livrării cu întârziere care nu este esențială în sine, dacă notifică vânzătorul, acordând o perioadă de executare suplimentară cu o durată rezonabilă, iar vânzătorul nu își execută obligațiile în decursul perioadei respective.

Miercuri, 26 februarie 2014

(2) Se consideră că perioada suplimentară menționată la alineatul (1) are o durată rezonabilă dacă vânzătorul nu se opune acestuia fără întârziere nejustificată.

(3) Atunci când notificarea prevede desființarea de plin drept a contractului în cazul în care vânzătorul nu își execută obligațiile în termenul stabilit prin aceasta, rezoluțiunea contractului intervine după împlinirea termenului respectiv, fără o notificare ulterioară.

Articolul 116

Rezoluțiunea ca urmare a neexecutării preconizate a obligațiilor

Un cumpărător poate declara rezoluțiunea contractului înainte ca executarea să fie exigibilă, în cazul în care vânzătorul a declarat, sau a rezultat în mod clar din alte circumstanțe că nu își va executa obligațiile și natura neexecutării justifică rezoluțiunea contractului.

Articolul 117

Domeniul de aplicare al dreptului de a declara rezoluțiunea contractului

(1) Atunci când obligațiile vânzătorului în temeiul contractului trebuie executate prin prestații distincte sau sunt divizibile în alt mod, în situația în care există o cauză de rezoluțiune în temeiul prezentei secțiuni a unei părți din prestație căreia i se poate atribui o parte din preț, cumpărătorul poate declara rezoluțiunea contractului doar cu privire la partea respectivă din prestație.

(2) Alineatul (1) nu se aplică în cazul în care nu se poate aștepta din partea cumpărătorului să accepte executarea celorlalte părți din prestație sau neexecutarea este de natură să justifice rezoluțiunea contractului în întregime.

(3) Atunci când obligațiile vânzătorului în temeiul contractului nu sunt divizibile sau acestora nu li se poate atribui o parte proporțională din preț, cumpărătorul poate declara rezoluțiunea numai în cazul în care neexecutarea este de natură să justifice rezoluțiunea contractului în întregime.

Articolul 118

Notificarea rezoluțiunii

Dreptul de a declara rezoluțiunea în conformitate cu prezenta secțiune se exercită prin notificarea vânzătorului.

Articolul 119

Decăderea din dreptul de a declara rezoluțiunea

(1) Cumpărătorul este decăzut din dreptul de a declara rezoluțiunea în temeiul prezentei secțiuni în cazul în care nu notifică rezoluțiunea într-un termen rezonabil de **două luni de** la data la care a luat naștere dreptul sau de la data la care cumpărătorul a avut cunoștință sau, **în cazul în care cumpărătorul este un comerciant, cumpărătorul** se poate aștepta să fi avut cunoștință despre neexecutare, oricare dintre acestea intervine mai târziu.

(2) Alineatul (1) nu se aplică ~~atunci când:~~

~~(a) cumpărătorul este un consumator sau~~

~~(b) nu a fost făcută nicio ofertă de executare. [AM 201]~~

Secțiunea 6

Reducerea prețului

Articolul 120

Dreptul de a reduce prețul

(1) Un cumpărător care acceptă o executare care nu corespunde dispozițiilor contractuale, poate reduce prețul. Reducerea trebuie să fie proporțională cu diminuarea valorii a ceea ce a fost primit cu titlu de executare în momentul executării, comparativ cu valoarea a ceea ce ar fi fost primit în cazul unei executări conforme.

Miercuri, 26 februarie 2014

(2) Un cumpărător care are dreptul la reducerea prețului în temeiul alineatului (1) și care a plătit deja o sumă mai mare decât prețul redus poate recupera diferența de la vânzător.

(3) Un cumpărător care reduce prețul nu poate, **în conformitate cu capitolul 16**, cere și daune-interese pentru pierderea astfel compensată, însă are dreptul să primească daune-interese pentru orice altă pierdere suferită. [AM 202]

Secțiunea 7

Cerințe privind examinarea și notificarea într-un contract încheiat între comercianți

Articolul 121

Examinarea bunurilor în contractele dintre comercianți

(1) În contractele dintre comercianți, cumpărătorul are obligația să examineze bunurile **sau conținutul digital** personal sau prin intermediar, într-un termen cât mai scurt, în mod rezonabil, de maximum 14 zile de la data livrării bunurilor, a furnizării conținutului digital sau a prestării serviciilor conexe. [AM 203]

(2) În cazul în care contractul implică transportul de bunuri, examinarea poate fi amânată până după momentul ajungerii bunurilor la destinație.

(3) În cazul în care bunurile sunt redirecționate în tranzit sau reexpediate de către cumpărător înainte ca acesta să fi avut o ocazie rezonabilă de a le examina și, în momentul încheierii contractului, vânzătorul avea cunoștință sau ar se poate aștepta să fi avut cunoștință de eventualitatea acestei redirecționări sau reexpedieri, examinarea poate fi amânată până după momentul ajungerii bunurilor la noua destinație.

Articolul 122

Cerința de notificare a lipsei de conformitate în contractele de vânzare-cumpărare dintre comercianți

(1) Într-un contract între comercianți, cumpărătorul nu se poate prevala de o lipsă de conformitate în cazul în care nu notifică vânzătorul într-un termen rezonabil, precizând natura lipsei de conformitate. **Cu toate acestea, cumpărătorul poate reduce prețul în continuare sau poate solicita daune, mai puțin pentru pierderea beneficiilor, dacă are o justificare adecvată pentru faptul că nu a prezentat notificarea necesară.** [AM 204]

Termenul începe să curgă de la data la care bunurile sunt livrate sau de la data la care cumpărătorul descoperă sau se poate aștepta să fi descoperit lipsa de conformitate, oricare dintre acestea intervine mai târziu.

(2) Cumpărătorul este decăzut din dreptul de a se prevala de o lipsă de conformitate dacă nu notifică vânzătorului lipsa de conformitate în termen de doi ani de la data la care bunurile au fost efectiv predate cumpărătorului conform contractului.

(3) În cazul în care părțile au convenit că bunurile trebuie să rămână apte pentru un anumit scop sau pentru scopul lor obișnuit pe o perioadă determinată, termenul de notificare în temeiul alineatului (2) nu se împlințește înainte de sfârșitul perioadei convenite.

(4) Alineatul (2) nu se aplică în ceea ce privește pretențiile sau drepturile terților menționate la articolul 102.

(5) Cumpărătorul nu trebuie să notifice vânzătorului faptul că bunurile nu au fost livrate integral în cazul în care cumpărătorul are motive să creadă că restul bunurilor vor fi livrate.

(6) Vânzătorul nu are dreptul să se prevaleze de prezentul articol dacă lipsa de conformitate se referă la fapte de care vânzătorul avea cunoștință sau se poate aștepta să fi avut cunoștință și pe care nu le-a dezvăluit cumpărătorului.

Miercuri, 26 februarie 2014

Capitolul 12
Obligațiile cumpărătorului

Secțiunea 1
Dispoziții generale

Articolul 123
Principalele obligații ale cumpărătorului

- (1) Cumpărătorul trebuie:
- (a) să plătească prețul;
 - (b) să preia bunurile sau conținutul digital și
 - (c) să primească documentele care reprezintă sau referitoare la bunuri ori documentele referitoare la conținutul digital, după cum se prevede în contract.
- (2) **Pentru contractele de furnizare a de conținut digital:**
- (a) Alineatul (1) litera (a) nu se aplică unui contract de furnizare de conținut digital în cazul în care conținutul digital nu este furnizat în schimbul plății unui preț.
 - (b) **Alineatul (1) litera (b) nu se aplică în cazul în care conținutul digital nu este furnizat pe un suport material.**
[AM 205]

Secțiunea 2
Plata prețului

Articolul 124
Mijloace de plată

- (1) Plata se efectuează prin mijloacele de plată indicate în clauzele contractuale sau, în cazul în care nu există o astfel de indicație, prin orice mijloace utilizate în cursul activității uzuale la locul plății, luând în considerare natura tranzacției.
- (2) Atunci când un vânzător acceptă un cec sau un alt ordin de plată sau o promisiune de plată, se prezumă că le acceptă doar cu condiția ca acestea să fie onorate. Vânzătorul poate cere executarea obligației inițiale de plată în cazul în care ordinul sau promisiunea de plată nu au fost onorate.
- (3) Obligația inițială a cumpărătorului se stinge dacă vânzătorul acceptă o promisiune de plată de la un terț cu care vânzătorul are un acord prealabil de acceptare a promisiunii de plată a terțului ca mijloc de plată.
- (4) Într-un contract între un comerciant și un consumator, consumatorul nu răspunde, în ceea ce privește utilizarea unui anumit mijloc de plată, de plata taxelor care depășesc costurile suportate de comerciant pentru utilizarea unor astfel de mijloace.

Articolul 125
Locul plății

- (1) Atunci când locul plății nu poate fi stabilit în alt mod, acesta este sediul profesional al vânzătorului la momentul încheierii contractului.
- (2) În cazul în care vânzătorul are mai multe sedii profesionale, locul plății este sediul profesional al vânzătorului care are cea mai strânsă legătură cu obligația de plată.

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 126
Momentul plății

- (1) Plata prețului este exigibilă în momentul livrării.
- (2) Vânzătorul poate respinge o ofertă de plată înainte ca plata să fie exigibilă, în cazul în care acesta are un interes legitim în acest sens.

Articolul 127
Efectuarea plății de către un terț

- (1) Un cumpărător poate încredința efectuarea plății unei alte persoane. Cumpărătorul care încredințează efectuarea plății unei alte persoane rămâne responsabil pentru plată.
- (2) Vânzătorul nu poate refuza efectuarea plății de către un terț în cazul în care:
 - (a) terțul acționează cu consimțământul cumpărătorului sau
 - (b) terțul are un interes legitim în a efectua plata și cumpărătorul nu a plătit sau este evident că acesta nu va plăti la momentul la care plata în cauză devine exigibilă.
- (3) Plata efectuată de către un terț în conformitate cu alineatele (1) sau (2) liberează cumpărătorul de răspunderea față de vânzător.
- (4) Atunci când vânzătorul acceptă plata efectuată de către un terț în circumstanțe care nu intră sub incidența alineatului (1) sau alineatului (2), cumpărătorul este liberat de răspunderea față de vânzător, însă, **în conformitate cu capitolul 16**, vânzătorul răspunde față de cumpărător pentru orice pierdere cauzată prin respectiva acceptare. [AM 206]

Articolul 128
Imputația plății

- (1) Atunci când un cumpărător trebuie să efectueze mai multe plăți către vânzător și plata efectuată nu este suficientă pentru a le acoperi pe toate, cumpărătorul poate să notifice vânzătorului, în momentul plății, obligația pe care dorește să o stingă prin efectuarea plății.
- (2) În cazul în care cumpărătorul nu procedează la notificarea prevăzută la alineatul (1) vânzătorul poate, prin notificarea cumpărătorului într-un termen rezonabil, să impute plata asupra uneia dintre obligații.
- (3) O imputație în sensul alineatului (2) nu este validă dacă se efectuează asupra unei obligații neexigibile sau litigioase.
- (4) În absența unei imputații valide efectuate de către oricare dintre părți, plata se impută asupra acelei obligații care îndeplinește unul din următoarele criterii, în ordinea indicată:
 - (a) obligația care este exigibilă sau este prima ajunsă la scadență;
 - (b) obligația pentru care vânzătorul nu are nicio garanție sau are cele mai puține garanții;
 - (c) obligația care este cea mai oneroasă pentru cumpărător;
 - (d) obligația care a luat naștere prima.

În cazul în care niciunul dintre aceste criterii nu se aplică, imputația plății se va face, în mod proporțional, asupra tuturor obligațiilor.

- (5) Plata poate fi imputată în conformitate cu alineatele (2), (3) sau (4), asupra unei obligații a cărei executare nu poate fi cerută ca efect al prescripției, numai dacă nu există nicio altă obligație asupra căreia ar putea fi imputată plata în conformitate cu alineatele menționate.
- (6) În toate cazurile, plata efectuată de cumpărător trebuie imputată mai întâi asupra cheltuielilor, apoi asupra dobânzilor și în final, asupra capitalului, dacă vânzătorul nu stabilește altfel.

Miercuri, 26 februarie 2014

Secțiunea 3

Primirea

Articolul 129

Primirea

Cumpărătorul își îndeplinește obligația de recepție prin:

- (a) efectuarea tuturor actelor care se pot aștepta pentru a permite vânzătorului să își execute obligația de livrare și
- (b) primirea bunurilor sau a documentelor care reprezintă bunurile sau conținutul digital, în conformitate cu contractul.

Articolul 130

Livrea anticipată și livrea în cantitate greșită

- (1) În cazul în care vânzătorul livrează bunurile sau conținutul digital înainte de termenul stabilit, cumpărătorul trebuie să le preia cu excepția cazului în care cumpărătorul are un interes legitim în a refuza acest lucru.
- (2) În cazul în care vânzătorul livrează o cantitate de bunuri mai mică sau un conținut digital inferior față de ceea ce se prevede în contract, cumpărătorul trebuie să le preia, cu excepția cazului în care cumpărătorul are un interes legitim în a refuza acest lucru.
- (3) În cazul în care vânzătorul livrează o cantitate de bunuri mai mare sau un conținut digital superior față de ceea ce se prevede în contract, cumpărătorul poate păstra sau poate refuza cantitatea în exces.
- (4) În cazul în care cumpărătorul păstrează cantitatea în exces aceasta este considerată ca fiind furnizată în temeiul contractului și trebuie să fie plătită la tariful prevăzut în contract.
- (5) Într-un contract de vânzare-cumpărare încheiat cu un consumator, alineatul (4) nu se aplică în cazul în care cumpărătorul are, în mod rezonabil, convingerea că vânzătorul a livrat cantitatea excedentară intenționat și fără erori, cunoscând faptul că aceasta nu a fost comandată.
- (6) Prezentul articol nu se aplică unui contract de furnizare de conținut digital în cazul în care conținutul digital nu este furnizat în schimbul plății unui preț.

Capitolul 13

Măsurile reparației aflate la dispoziția vânzătorului

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 131

Enumerarea măsurilor reparației aflate la dispoziția vânzătorului

- (1) În cazul neexecutării unei obligații de către cumpărător, vânzătorul poate recurge, **cu condiția respectării criteriilor specifice pentru reparațiile respective**, la oricare dintre următoarele măsuri reparației: [AM 207]
 - (a) să ceară executarea în conformitate cu secțiunea 2 din prezentul capitol;
 - (b) să refuze executarea propriilor obligații în conformitate cu secțiunea 3 din prezentul capitol;
 - (c) să declare rezoluțiunea contractului în conformitate cu secțiunea 4 din prezentul capitol și

Miercuri, 26 februarie 2014

(d) să ceară dobândă asupra prețului sau daune-interese în conformitate cu capitolul 1(6)

(2) În cazul în care neexecutarea obligațiilor de către cumpărător este justificată, vânzătorul poate recurge la oricare din măsurile reparatorii menționate la alineatul (1), însă nu poate cere ~~executarea obligațiilor și nici~~ daune-interese. [AM 208]

(3) Vânzătorul nu poate recurge la niciuna din măsurile reparatorii menționate la alineatul (1) în cazul în care a provocat neexecutarea din partea cumpărătorului.

(4) Măsurile reparatorii care nu sunt incompatibile pot fi cumulate.

Secțiunea 2

Dreptul de a cere executarea

Articolul 132

Dreptul de a cere executarea obligațiilor care îi revin cumpărătorului

(1) Vânzătorul are dreptul să recupereze plata prețului atunci când aceasta este exigibilă și să ceară executarea oricărei alte obligații asumate de către cumpărător.

(2) Atunci când cumpărătorul nu a primit încă bunurile sau conținutul digital și este evident faptul că acesta nu va consimți să primească executarea, vânzătorul poate totuși să ceară cumpărătorului să primească livrarea și poate recupera prețul, cu excepția cazului în care vânzătorul ar fi putut realiza o tranzacție substitutivă rezonabilă fără eforturi sau cheltuieli semnificative.

Secțiunea 3

Refuzul vânzătorului de a executa obligațiile care îi revin

Articolul 133

Dreptul de a refuza executarea obligațiilor

(1) Un vânzător care trebuie să își execute obligațiile în același timp cu cumpărătorul sau după ce acesta și-a executat obligațiile are dreptul de refuza executarea obligațiilor până în momentul în care cumpărătorul a făcut o ofertă de executare a obligațiilor sau și-a executat obligațiile.

(2) Un vânzător care trebuie să își execute obligațiile înaintea cumpărătorului și care are convingerea, în mod rezonabil, că acesta nu își va executa obligațiile în momentul în care acestea vor deveni exigibile, poate refuza executarea atât timp cât persistă, în mod rezonabil, această convingere. Cu toate acestea, vânzătorul este decăzut din dreptul de a refuza executarea în cazul în care cumpărătorul oferă asigurări adecvate în sensul executării datorate sau furnizează o garanție adecvată.

(3) În temeiul prezentului articol se poate refuza executarea tuturor sau a unora dintre obligații, în măsura justificată de neexecutare. În cazul în care obligațiile cumpărătorului trebuie executate prin prestații distincte sau sunt divizibile în alt mod, vânzătorul poate refuza executarea doar cu privire la partea din prestație care nu a fost executată, cu excepția cazului în care neexecutarea cumpărătorului este de așa natură încât să justifice refuzul executării tuturor obligațiilor vânzătorului.

Secțiunea 4

Rezoluțiunea contractului

Articolul 134

Rezoluțiunea ca urmare a neexecutării esențiale a obligațiilor

Un vânzător poate declara rezoluțiunea contractului, în sensul articolului 8, în cazul în care neexecutarea obligațiilor care îi revin cumpărătorului în temeiul contractului este esențială în sensul articolului 87 alineatul (2).

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 135

Rezoluțiunea ca urmare a întârzierii, după notificarea prin care se acordă o perioadă suplimentară pentru executare

- (1) Un vânzător poate declara rezoluțiunea în cazul în care executarea cu întârziere a obligațiilor nu este esențială în sine, dacă notifică cumpărătorul, acordând o perioadă de executare suplimentară cu o durată rezonabilă, iar cumpărătorul nu își execută obligațiile în decursul perioadei respective.
- (2) Se consideră că perioada are o durată rezonabilă dacă cumpărătorul nu se opune acestuia fără întârziere nejustificată. În raporturile între un comerciant și un consumator, perioada suplimentară de executare nu trebuie să se încheie înainte de termenul de 30 de zile menționat la articolul 167 alineatul (2).
- (3) Atunci când notificarea prevede desființarea de plin drept a contractului în cazul în care cumpărătorul nu își execută obligațiile în termenul stabilit prin aceasta, rezoluțiunea intervine după împlinirea termenului respectiv, fără o notificare ulterioară.
- (4) În cadrul unui contract încheiat cu un consumator, părțile nu pot să excludă aplicarea prezentului articol sau să deroge de la acesta ori să modifice efectele acestuia, în detrimentul consumatorului.

Articolul 136

Rezoluțiunea ca urmare a neexecutării preconizate a obligațiilor

Un vânzător poate declara rezoluțiunea contractului înainte ca executarea să fie exigibilă în cazul în care cumpărătorul a declarat, sau a rezultat în mod clar din alte circumstanțe, că nu își va executa obligațiile, și dacă neexecutarea este esențială.

Articolul 137

Domeniul de aplicare al dreptului de a declara rezoluțiunea contractului

- (1) Atunci când obligațiile cumpărătorului în temeiul contractului trebuie executate prin prestații distincte sau sunt divizibile în alt mod, în situația în care există o cauză de rezoluțiune în temeiul prezentei secțiuni a unei părți din prestație căreia i se poate atribui o parte din obligațiile vânzătorului, vânzătorul poate declara rezoluțiunea contractului doar cu privire la partea respectivă din prestație.
- (2) Alineatul (1) nu se aplică în cazul în care neexecutarea este esențială în raport cu contractul în întregime.
- (3) Atunci când obligațiile cumpărătorului în temeiul contractului nu trebuie executate prin prestații distincte, vânzătorul poate declara rezoluțiunea doar dacă neexecutarea este esențială în raport cu contractul în întregime.

Articolul 138

Notificarea rezoluțiunii

Dreptul de a declara rezoluțiunea contractului în conformitate cu prezenta secțiune se exercită prin notificarea cumpărătorului.

Articolul 139

Decăderea din dreptul de a declara rezoluțiunea

- (1) Atunci când executarea a fost oferită cu întârziere, sau executarea oferită în alt mod nu este conformă cu contractul, vânzătorul este decăzut din dreptul de a declara rezoluțiunea în conformitate cu prezenta secțiune, cu excepția cazului în care a notificat rezoluțiunea contractului într-un termen rezonabil din momentul în care vânzătorul a avut cunoștință sau se poate aștepta să fi avut cunoștință despre oferta de executare sau despre lipsa de conformitate.
- (2) Vânzătorul este decăzut din dreptul de a declara rezoluțiunea prin notificare în temeiul articolului 136, cu excepția cazului în care vânzătorul notifică rezoluțiunea într-un termen rezonabil de la data la care s-a născut acest drept.
- (3) Atunci când cumpărătorul nu a plătit prețul sau nu și-a executat obligațiile în alt mod care este esențial, vânzătorul își păstrează dreptul de a declara rezoluțiunea.

Miercuri, 26 februarie 2014

Capitolul 14
Transferul riscurilor

Secțiunea 1
Dispoziții generale

Articolul 140
Efectul transferului riscurilor

Pierderea sau deteriorarea bunurilor sau a conținutului digital ulterior transferării riscurilor către cumpărător nu îl exonerează pe acesta de obligația de a plăti prețul, cu excepția cazului în care pierderea sau deteriorarea se datorează unei acțiuni sau omisiuni a vânzătorului.

Articolul 141
Individualizarea bunurilor sau a conținutului digital care fac obiectul contractului

Riscurile nu sunt transferate cumpărătorului până în momentul în care bunurile sau conținutul digital nu sunt individualizate în mod clar ca bunuri sau conținut digital care trebuie furnizate în conformitate cu contractul, fie pe baza acordului inițial, prin notificarea cumpărătorului, fie în alt mod.

Secțiunea 2
Transferul riscurilor în contractele de vânzare-cumpărare încheiate cu un consumator

Articolul 142
Transferul riscurilor în contractele de vânzare-cumpărare încheiate cu un consumator

(1) Într-un contract de vânzare încheiat cu un consumator, riscurile sunt transferate în momentul în care consumatorul sau un terț desemnat de consumator, altul decât transportatorul, a dobândit posesia efectivă a bunurilor sau a suportului material pe care este furnizat conținutul digital.

(2) Într-un contract de furnizare de conținut digital care nu este furnizat pe un suport material, riscurile sunt transferate în momentul în care consumatorul sau un terț desemnat de consumator în acest scop a dobândit controlul asupra conținutului digital.

~~(3) Cu excepția cazului în care contractul este un contract la distanță sau un contract în afara spațiilor comerciale, alineatele (1) și (2) nu se aplică atunci când consumatorul nu își execută obligația de a recepționa bunurile sau conținutul digital și neexecutarea nu este justificată în temeiul articolului 88. În acest caz, riscurile sunt transferate în momentul în care consumatorul sau terțul desemnat de către consumator ar fi dobândit posesia efectivă a bunurilor sau controlul asupra conținutului digital dacă obligația de a le primi ar fi fost executată. [AM 209]~~

(4) În cazul în care consumatorul organizează transportul bunurilor sau al conținutului digital furnizat pe un suport material, opțiune pe care comerciantul nu a oferit-o consumatorului, riscurile sunt transferate în momentul în care bunurile sau conținutul digital furnizat pe un suport material sunt predate transportatorului, fără a aduce atingere drepturilor de care consumatorul se poate prevala față de transportator.

(5) Părțile nu pot să excludă aplicarea prezentului articol, să deroge de la acesta sau să modifice efectele acestuia.

Miercuri, 26 februarie 2014

Secțiunea 3

Transferul riscurilor în contractele dintre comercianți

Articolul 143

~~Momentul transferului~~ **Transferul riscurilor în contractele dintre comercianți** [AM 210]

(1) Într-un contract între comercianți, riscurile sunt transferate în momentul în care cumpărătorul preia bunurile sau conținutul digital ori documentele care le reprezintă.

(2) ~~Alineatul (1) se aplică sub rezerva dispozițiilor articolelor 144, 145 și 14(6)~~ **În cazul în care bunurile sau conținutul digital sunt puse la dispoziția cumpărătorului și cumpărătorul are cunoștință despre aceasta, riscurile sunt transferate cumpărătorului din momentul în care bunurile sau conținutul digital ar fi trebuit să fie recepționate, cu excepția cazului în care cumpărătorul avea dreptul să refuze preluarea bunurilor în conformitate cu articolul 113.**

În cazul în care bunurile sau conținutul digital sunt puse la dispoziția cumpărătorului în alt loc decât la un sediu profesional al vânzătorului, riscurile sunt transferate în momentul în care livrarea este exigibilă și cumpărătorul are cunoștință despre faptul că bunurile sau conținutul digital sunt puse la dispoziția sa în acel loc. [AM 211]

(2a) **Într-un contract de vânzare-cumpărare care implică transportul de bunuri, indiferent dacă vânzătorul este autorizat să păstreze documente care atestă dreptul de a dispune de bunuri:**

(a) **în cazul în care vânzătorul nu este obligat să predea bunurile într-un anumit loc, riscurile sunt transferate cumpărătorului în momentul în care bunurile sunt predate primului transportator pentru a fi transmise cumpărătorului, în conformitate cu contractul;**

(b) **în cazul în care vânzătorul este obligat să predea bunurile unui transportator într-un anumit loc, riscurile nu sunt transferate cumpărătorului până în momentul în care bunurile nu sunt predate transportatorului în locul respectiv.** [AM 212]

(2b) **În cazul bunurilor vândute în tranzit, riscurile sunt transferate cumpărătorului din momentul în care bunurile au fost predate primului transportator, sau la încheierea contractului, după caz. Riscurile sunt transferate cumpărătorului în cazul în care, la data la care a fost încheiat contractul, vânzătorul știa sau ar fi putut să știe că bunurile fuseseră pierdute sau deteriorate și nu a dezvăluit această informație cumpărătorului.** [AM 213]

Articolul 144

Bunuri puse la dispoziția cumpărătorului

(1) ~~În cazul în care bunurile sau conținutul digital sunt puse la dispoziția cumpărătorului și cumpărătorul are cunoștință despre aceasta, riscurile sunt transferate cumpărătorului din momentul în care bunurile sau conținutul digital ar fi trebuit să fie recepționate, cu excepția cazului în care cumpărătorul avea dreptul să refuze preluarea bunurilor în conformitate cu articolul 11(3)~~

(2) ~~În cazul în care bunurile sau conținutul digital sunt puse la dispoziția cumpărătorului în alt loc decât la un sediu profesional al vânzătorului, riscurile sunt transferate în momentul în care livrarea este exigibilă și cumpărătorul are cunoștință despre faptul că bunurile sau conținutul digital sunt puse la dispoziția sa în acel loc.~~ [AM 214]

Articolul 145

Transportul bunurilor

(1) ~~Prezentului articol se aplică contractelor de vânzare-cumpărare care implică transportul de bunuri.~~

(2) ~~În cazul în care vânzătorul nu este obligat să predea bunurile într-un anumit loc, riscurile sunt transferate cumpărătorului în momentul în care bunurile sunt predate primului transportator pentru a fi transmise cumpărătorului, în conformitate cu contractul.~~

Miercuri, 26 februarie 2014

(3) În cazul în care vânzătorul este obligat să predea bunurile unui transportator într-un anumit loc, riscurile nu sunt transferate cumpărătorului până în momentul în care bunurile nu sunt predate transportatorului în locul respectiv.

(4) Faptul că vânzătorul este autorizat să păstreze documente care atestă dreptul de a dispune de bunuri nu afectează transferarea riscurilor. [AM 215]

Articolul 146

Bunuri vândute în tranzit

(1) Prezentul articol se aplică contractelor de vânzare-cumpărare care implică bunuri vândute în tranzit.

(2) Riscurile sunt transferate cumpărătorului din momentul în care bunurile au fost predate primului transportator. Cu toate acestea, în cazul în care circumstanțele indică astfel, riscurile sunt transferate cumpărătorului în momentul încheierii contractului.

(3) În cazul în care, la data la care a fost încheiat contractul, vânzătorul știa sau se poate aștepta să fi știut că bunurile fuseseră pierdute sau deteriorate și nu a dezvăluit această informație cumpărătorului, riscurile pierderii sau deteriorării rămân în sarcina vânzătorului. [AM 216]

Partea a V-a

Obligațiile părților și măsurile reparatorii aflate la dispoziția acestora într-un contract de servicii conexe

Capitolul 15

Obligațiile părților și măsurile reparatorii aflate la dispoziția acestora

Secțiunea 1

Aplicarea anumitor norme generale privind contractele de vânzare-cumpărare

Articolul 147

Aplicarea anumitor norme generale privind contractele de vânzare-cumpărare

(1) Normele din capitolul 9 se aplică prezentei părți.

(2) În cazul rezoluției unui contract de vânzare-cumpărare sau a unui contract de furnizare de conținut digital, se desființează de asemenea orice contracte de servicii conexe.

Secțiunea 2

Obligațiile prestatorului de servicii

Articolul 148

Obligația de rezultat și obligația de diligență

(1) Prestatorul de servicii trebuie să realizeze rezultatele specifice prevăzute în contract.

(2) În absența oricărei obligații contractuale exprese sau implicite de a realiza un rezultat specific, prestatorul de servicii trebuie să presteze serviciul conex cu diligența și competența care pot fi așteptate, în mod rezonabil, din partea unui prestator de servicii și în conformitate cu orice lege sau alte norme juridice cu caracter obligatoriu aplicabile serviciului conex respectiv.

(3) Pentru stabilirea diligenței și a competenței rezonabile cerute din partea prestatorului de servicii, trebuie să se țină seama, printre altele:

(a) de natura, amploarea, frecvența și caracterul previzibil al riscurilor pe care le presupune prestarea serviciului conex pentru client;

(b) în cazul în care s-au produs daune, de costurile măsurilor preventive care ar fi evitat producerea respectivelor daune sau a unor daune similare și

Miercuri, 26 februarie 2014

(c) de timpul disponibil pentru prestarea serviciului conex.

(4) Atunci când într-un contract între un comerciant și un consumator, serviciul conex include instalarea bunurilor, instalarea trebuie să fie de așa natură încât bunurile instalate să fie conforme cu contractul, în sensul articolului 10(1)

(5) În raporturile dintre un comerciant și un consumator, părțile nu pot să excludă aplicarea alineatului (2), nu pot să deroge de la acesta sau să modifice efectele acestuia, în detrimentul consumatorului.

Articolul 149

Obligația de a preîntâmpina producerea daunelor

Prestatorul de servicii trebuie să ia măsurile preventive necesare pentru a preîntâmpina orice deteriorare a bunurilor sau a conținutului digital ori pagubă materială sau orice alte pierderi ori daune în timpul prestării serviciului conex sau ca o consecință a prestării acestuia.

Articolul 150

Executarea de către un terț

(1) Un prestator de servicii poate încredința executarea unei alte persoane, cu excepția cazului în care este necesară executarea personală de către prestatorul de servicii.

(2) Prestatorul de servicii care încredințează executarea unei alte persoane rămâne responsabil de executare.

(3) În raporturile dintre un comerciant și un consumator, părțile nu pot să excludă aplicarea alineatului (2), nu pot să deroge de la acesta sau să modifice efectele acestuia, în detrimentul consumatorului.

Articolul 151

Obligația de facturare

Atunci când pentru serviciul conex se plătește un preț separat și prețul nu este o sumă forfetară convenită la momentul încheierii contractului, prestatorul de servicii trebuie să ofere clientului o factură în care să se explice, într-un mod clar și inteligibil, modul în care a fost calculat prețul.

Articolul 152

Obligația de a avertiza cu privire la costurile neprevăzute sau neeconomice

(1) Prestatorul de servicii trebuie să avertizeze clientul și să ceară consimțământul acestuia pentru a proceda la prestarea serviciului în cazul în care:

(a) costul serviciului conex ar urma să fie mai mare decât cel menționat deja clientului de prestatorul de servicii sau

(b) serviciul conex ar costa mai mult decât valoarea bunurilor sau a conținutului digital după ce serviciul conex a fost prestat, în măsura în care acest lucru este cunoscut de prestatorul de servicii.

(2) Prestatorul de servicii care nu obține consimțământul clientului în conformitate cu alineatul (1) nu are dreptul la un preț mai mare decât costul menționat deja sau, după caz, decât valoarea bunurilor sau a conținutului digital după ce serviciul conex a fost prestat.

Secțiunea 3

Obligațiile clientului

Articolul 153

Plata prețului

(1) Clientul trebuie să plătească prețul pentru serviciul conex, în conformitate cu contractul.

(2) Prețul trebuie plătit atunci când serviciul conex este prestat integral și obiectul serviciului conex este pus la dispoziția clientului.

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 154

Acordarea accesului

În cazul în care este necesar ca prestatorul de servicii să obțină accesul în sediul clientului pentru a presta serviciul conex, clientul trebuie să acorde acest acces la ore rezonabile.

Secțiunea 4

Măsuri reparatorii

Articolul 155

Măsurile reparatorii aflate la dispoziția clientului

(1) În cazul neexecutării unei obligații de către prestatorul de servicii, clientul are la dispoziție, cu adaptările prevăzute în prezentul articol, aceleași măsuri reparatorii precum cele prevăzute pentru cumpărător în capitolul 11, și anume:

- (a) să ceară executarea în sine;
- (b) să refuze executarea propriilor obligații;
- (c) să declare rezoluțiunea contractului
- (d) să reducă prețul și
- (e) să ceară daune-interese, **în conformitate cu capitolul 16. [AM 218]**

(2) Fără a aduce atingere alineatului (3), măsurile reparatorii aflate la dispoziția clientului sunt subordonate dreptului prestatorului de servicii de a pune în conformitate, ~~indiferent dacă clientul este sau nu este un consumator.~~ **[AM 219]**

(3) În cazul unei instalări incorecte în cadrul unui contract de vânzare-cumpărare încheiate cu un consumator prevăzute la articolul 101, măsurile reparatorii aflate la dispoziția consumatorului nu sunt subordonate dreptului prestatorului de servicii de a pune în conformitate.

(4) În cazul în care clientul este un consumator, acesta are dreptul de a declara rezoluțiunea contractului pentru orice caz de lipsă de conformitate a serviciului conex prestat, cu excepția situației în care lipsa de conformitate este nesemnificativă.

(5) Capitolul 11 se aplică cu adaptările necesare, în special:

- ~~(a) în ceea ce privește dreptul prestatorului de servicii de a pune în conformitate, în contractele încheiate între un comerciant și un consumator, termenul rezonabil prevăzut la articolul 109 alineatul (5) nu trebuie să depășească 30 de zile; [AM 220]~~
- ~~(b) în ceea ce privește remedierea unei executări necorespunzătoare, articolele 111 și 112 nu se aplică și [AM 221]~~
- (c) articolul 156 se aplică în locul articolului 122.

Articolul 156

Cerința de notificare a lipsei de conformitate în contractele de prestare de servicii conexe între comercianți

(1) Într-un contract de prestare de servicii conexe între comercianți, clientul se poate prevala de o lipsă de conformitate numai în cazul în care clientul notifică prestatorului de servicii acest lucru într-un termen rezonabil, specificând natura lipsei de conformitate.

Termenul începe să curgă din momentul în care serviciul conex este prestat integral sau din momentul în care clientul descoperă sau se poate aștepta să fi descoperit lipsa de conformitate, oricare din acestea intervine mai târziu.

(2) Prestatorul de servicii nu se poate prevala de prezentul articol în cazul în care lipsa de conformitate se referă la fapte despre care prestatorul de servicii avea cunoștință sau se poate aștepta să fi avut cunoștință și pe care acesta nu le-a dezvăluit clientului.

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 157

Măsurile reparației aflate la dispoziția prestatorului de servicii

- (1) În cazul unei neexecutări din partea clientului, prestatorul de servicii are la dispoziție, cu adaptările prevăzute la alineatul (2), aceleași măsuri reparației precum cele prevăzute pentru vânzător în capitolul 13, și anume:
- (a) să ceară executarea;
 - (b) să refuze executarea propriilor obligații;
 - (c) să declare rezoluțiunea contractului și
 - (d) să ceară dobândă asupra prețului sau daune-interese, **în conformitate cu capitolul 16. [AM 222]**
- (2) Capitolul 13 se aplică cu adaptările necesare. În special, articolul 158 se aplică în locul articolului 132 alineatul (2).

Articolul 158

Dreptul clientului de a refuza executarea serviciului

- (1) Clientul poate, în orice moment, să notifice prestatorului de servicii faptul că prestarea sau prestarea viitoare a serviciului conex nu mai este necesară.
- (2) În cazul în care există o notificare în temeiul alineatului (1):
- (a) prestatorul de servicii nu mai are dreptul sau obligația de a presta serviciul conex și
 - (b) în cazul în care nu există cauze de rezoluțiune în temeiul niciunei alte dispoziții, clientul datorează în continuare plata prețului, mai puțin cheltuielile pe care prestatorul de servicii le-a economisit sau se poate aștepta să le fi economisit prin faptul că nu a mai fost necesar să finalizeze prestarea.
- (3) În raporturile dintre un comerciant și un consumator, părțile nu pot să excludă aplicarea prezentului articol, nu pot să deroge de la acesta sau să modifice efectele acestuia, în detrimentul consumatorului.

Partea a VI-a

Despăgubiri și dobânzi

Capitolul 16

Despăgubiri și dobânzi

Secțiunea 1

Despăgubiri

Articolul 159

Dreptul la daune-interese

- (1) Creditorul are dreptul la daune-interese pentru pierderile cauzate prin neexecutarea unei obligații de către debitor, cu excepția cazului în care neexecutarea este justificată.
- (2) Pierderea pentru care se pot obține daune-interese include pierderea viitoare la care debitorul se poate aștepta.

Articolul 160

Criteriul general de evaluare a daunelor-interese

Criteriul general de evaluare a daunelor-interese pentru pierderea cauzată prin neexecutarea unei obligații este reprezentat de suma de bani care va pune creditorul într-o situație identică cu cea în care s-ar fi aflat dacă obligația ar fi fost executată corespunzător sau, atunci când acest lucru nu este posibil, într-o situație cât mai apropiată de aceasta. Daunele-interese acoperă pierderea pe care creditorul a suferit-o, precum și câștigul nerealizat.

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 161

Caracterul previzibil al pierderii

Debitorul răspunde doar pentru pierderea pe care a prevăzut-o sau pe care se poate aștepta să o fi prevăzut la momentul încheierii contractului ca rezultat al neexecutării.

Articolul 162

Pierderea imputabilă creditorului

Debitorul nu răspunde pentru pierderea suferită de către creditor în măsura în care creditorul a contribuit la neexecutare sau la efectele acesteia.

Articolul 163

Diminuarea pierderii

(1) Debitorul nu răspunde pentru pierderea suferită de către creditor în măsura în care creditorul ar fi putut să diminueze pierderea prin luarea unor măsuri rezonabile.

(2) Creditorul este îndreptățit să recupereze orice cheltuieli suportate în mod rezonabil în încercarea de a diminua pierderea.

Articolul 164

Tranzacție substitutivă

Creditorul care a declarat rezoluțiunea unui contract, în tot sau în parte, și a efectuat o tranzacție substitutivă într-un termen rezonabil și în mod rezonabil, poate, în măsura în care acesta are dreptul la daune-interese, să recupereze diferența între valoarea a ceea ce ar fi trebuit plătit conform contractului desființat și valoarea a ceea ce trebuie plătit conform tranzacției substitutive, precum și să obțină daune-interese pentru orice alte pierderi.

Articolul 165

Prețul curent

În cazul în care creditorul a declarat rezoluțiunea contractului și nu a efectuat o tranzacție substitutivă, însă există un preț curent pentru executare, creditorul poate, în măsura în care are dreptul la daune-interese, să recupereze diferența dintre prețul stipulat prin contract și prețul curent la momentul rezoluțiunii, precum și să obțină despăgubiri pentru orice alte pierderi.

Secțiunea 2

Dobânda pentru efectuarea cu întârziere a plății: dispoziții generale

Articolul 166

Dobânda pentru efectuarea cu întârziere a plății

(1) În cazul în care plata unei sume de bani se efectuează cu întârziere, creditorul are dreptul, fără a fi necesară o notificare din partea sa, la dobândă pentru suma respectivă din momentul scadenței plății până la momentul în care s-a efectuat plata, la rata dobânzii prevăzută la alineatul (2).

(2) Rata dobânzii pentru efectuarea cu întârziere a plății este:

(a) în cazul în care reședința obișnuită a creditorului este într-un stat membru a cărui monedă nu este euro sau într-un stat terț, rata percepută de Banca Centrală Europeană pentru principalele și cele mai recente operațiuni de refinanțare efectuate anterior primei zile calendaristice a semestrului în cauză sau rata marginală a dobânzii ce rezultă din procedurile de licitație cu preț variabil pentru principalele și cele mai recente operațiuni de refinanțare ale Băncii Centrale Europene, la care se adaugă două puncte procentuale;

Miercuri, 26 februarie 2014

- (b) în cazul în care reședința obișnuită a creditorului este într-un stat membru a cărui monedă nu este euro, rata echivalentă stabilită de banca centrală a aceluia stat membru, la care se adaugă două puncte procentuale.
- (3) Creditorul poate obține despăgubiri pentru orice alte pierderi.

Articolul 167

Dobânda în cazul în care debitorul este un consumator

- (1) În cazul în care debitorul este un consumator, dobânda pentru efectuarea cu întârziere a plăților este datorată la rata prevăzută la articolul 166 numai în cazul în care neexecutarea nu este justificată.
- (2) Dobânda nu începe să curgă decât după împlinirea unui termen de 30 de zile de la data la care creditorul a notificat debitorului obligația de a plăti dobândă și rata acesteia. Notificarea poate fi efectuată înainte de data scadenței plății.
- (3) Clauza contractuală prin care se stabilește o rată a dobânzii mai ridicată decât cea prevăzută în articolul 166 sau perceperea dobânzii mai devreme de termenul menționat la alineatul (2) al prezentului articol nu are caracter obligatoriu în măsura în care acest lucru ar fi abuziv în temeiul articolului 8(3)
- (4) Dobânda pentru efectuarea cu întârziere a plății nu poate fi adăugată la capital pentru a produce dobândă.
- (5) Părțile nu pot să excludă aplicarea prezentului articol, să deroge de la acesta sau să modifice efectele acestuia.

Secțiunea 3

Efectuarea cu întârziere a plății de către comercianți

Articolul 168

Rata dobânzii și data de la care curge dobânda

- (1) Atunci când un comerciant întârzie plata unui preț datorat conform unui contract având ca obiect livrarea de bunuri, furnizarea de conținut digital sau prestarea de servicii conexe, fără ca întârzierea să fie justificată în virtutea articolului 88, se datorează dobândă la rata specificată la alineatul (5) al prezentului articol.
- (2) Dobânda la rata specificată la alineatul (5) se aplică din ziua următoare scadenței sau împlinirii termenului de plată prevăzut în contract. În cazul în care nu există o astfel de dată sau termen, dobânda la rata respectivă începe să curgă:
- (a) la 30 de zile de la data primirii de către debitor a facturii sau a unei cereri echivalente de plată sau
- (b) la 30 de zile de la data primirii bunurilor, a conținutului digital sau a serviciilor conexe, dacă data prevăzută la litera (a) este anterioară sau nu este certă sau dacă nu este certă dacă debitorul a primit o factură sau o cerere echivalentă de plată.
- (3) În cazul în care conformitatea cu contractul a bunurilor, a conținutului digital sau a serviciilor conexe trebuie certificată prin recepție sau examinare, termenul de 30 de zile prevăzut la alineatul (2) litera (b) începe să curgă de la data recepției sau de la data la care s-a încheiat procedura de examinare. Durata maximă a procedurii de examinare nu poate să depășească 30 de zile de la data livrării bunurilor, furnizării conținutului digital sau prestării serviciilor conexe, cu excepția cazului în care părțile convin în mod expres contrariul și respectivul acord nu este abuziv conform articolului 170.
- (4) Termenul de plată stabilit conform alineatului (2) nu poate să depășească 60 de zile, cu excepția cazului în care părțile convin în mod expres contrariul, și respectivul acord nu este abuziv, conform articolului 170.

Miercuri, 26 februarie 2014

- (5) Rata dobânzii pentru efectuarea cu întârziere a plății este:
- (a) în cazul în care reședința obișnuită a creditorului este într-un stat membru a cărui monedă nu este euro sau într-un stat terț, rata percepută de Banca Centrală Europeană pentru principalele și cele mai recente operațiuni de refinanțare efectuate anterior primei zile calendaristice a semestrului în cauză sau rata marginală a dobânzii ce rezultă din procedurile de licitație cu preț variabil pentru principalele și cele mai recente operațiuni de refinanțare ale Băncii Centrale Europene, la care se adaugă opt puncte procentuale;
 - (b) în cazul în care reședința obișnuită a creditorului este într-un stat membru a cărui monedă nu este euro, rata echivalentă stabilită de banca centrală a aceluși stat membru, la care se adaugă opt puncte procentuale.
- (6) Creditorul poate obține despăgubiri pentru orice alte pierderi.

Articolul 169

Compensația pentru costurile de recuperare

- (1) Atunci când dobânda trebuie plătită în conformitate cu articolul 168, creditorul are dreptul de a obține din partea debitorului cel puțin o sumă fixă de 40 EUR sau echivalentul sumei în moneda de schimb convenită pentru plata prețului stipulat în contract, cu titlu de compensație pentru costurile de recuperare ale creditorului.
- (2) Creditorul are dreptul să obțină o compensație rezonabilă de la debitor pentru toate costurile de recuperare care depășesc suma fixă menționată la alineatul (1) și ocazionate de efectuarea cu întârziere a plății de către debitor.

Articolul 170

Clauzele contractuale abuzive referitoare la dobânda pentru efectuarea cu întârziere a plății

- (1) O clauză contractuală referitoare la data sau la perioada de efectuare a plății, la rata dobânzii pentru efectuarea cu întârziere a plății sau la o sumă cu titlu de compensație pentru costurile de recuperare nu este obligatorie în măsura în care clauza este abuzivă. O clauză contractuală este abuzivă dacă se abate grav de la bunele practici comerciale, în contradicție cu buna-credință și corectitudinea, ținând cont de toate circumstanțele cazului, inclusiv natura bunurilor, a conținutului digital sau a serviciului conex.
- (2) În sensul alineatului (1), se presupune că este abuzivă o clauză contractuală care prevede o dată sau un perioadă de efectuare a plății sau o rată a dobânzii mai puțin favorabile creditorului decât data, perioada sau rata specificate la articolele 167 sau 168 ori o clauză care prevede o sumă cu titlu de compensație pentru costurile de recuperare mai mică decât suma specificată la articolul 169.
- (3) În sensul alineatului (1), este întotdeauna abuzivă o clauză contractuală prin care nu se acordă dobânzi pentru efectuarea cu întârzierea plății sau o sumă cu titlu de compensație pentru costurile de recuperare.

Articolul 171

Caracterul imperativ

Părțile nu pot să excludă aplicarea prezentei secțiuni, să deroge de la aceasta sau să modifice efectele acesteia.

Partea a VII-a

Restituirea

Capitolul 17

Restituirea

Articolul 172

Restituirea în caz de anulare, **rezoluțiune** sau ~~rezoluțiune~~ **invaliditate** a contractului [AM 223]

- (1) În cazul în care oricare dintre părți declară nulitatea sau rezoluțiunea unui contract **sau a unei părți a contractului, sau contractul sau o parte a acestuia este declarat invalidă sau neobligatorie din alte motive decât prin anulare sau rezoluțiune**, fiecare parte este obligată să returneze ceea ce partea respectivă („beneficiarul”) a primit de la cealaltă parte **în temeiul contractului sau a părții din contract afectate**. [AM 224]

Miercuri, 26 februarie 2014

(2) Obligația de restituire a ceea ce s-a primit se extinde și la fructele naturale și civile rezultate din ceea ce s-a primit.

(2a) Restituirea se efectuează fără întârziere nejustificată și, în orice caz, nu mai târziu de paisprezece zile de la data primirii notificării anulării sau rezoluțiunii. În cazul în care cumpărătorul este un consumator, termen se consideră respectat cu condiția ca consumatorul să ia măsurile necesare înainte de încheierea termenului de 14 zile. [AM 225]

(2b) Cumpărătorul suportă costurile de returnare a bunurilor primite. [AM 226]

(2c) Una dintre părți poate refuza executarea obligației de restituire în cazul în care partea respectivă acționează astfel ca urmare a unui interes legitim, de exemplu, atunci când refuzul este necesar pentru a stabili existența neconformității. [AM 227]

(2d) În cazul în care una dintre părți refuză executarea obligației de restituire sau de plată în temeiul prezentului capitol, cealaltă parte poate solicita daune-interese în temeiul articolelor 159-163. [AM 228]

(3) La rezilierea unui contract cu executare în tranșe sau părți, restituirea a ceea ce s-a primit nu este necesară în ceea ce privește tranșele sau părțile în legătură cu care obligațiile au fost integral executate de ambele părți sau în cazul în care prețul pentru ceea ce s-a executat rămâne exigibil în temeiul articolului 8 alineatul (2), cu excepția cazului în care contractul este de așa natură încât executarea parțială nu are nicio valoare pentru una dintre părți.

Articolul 172a

Returnarea conținutului digital și returnarea contraprestației în cazul furnizării de conținut digital [AM 229]

(1) Conținutul digital este considerat restituibil în cazul în care:

(a) conținutul digital a fost furnizat pe un suport material, iar suportul este încă sigilat sau vânzătorul nu l-a sigilat înainte de livrare sau

(b) este evident că beneficiarul care returnează suportul material nu ar fi putut păstra o copie care poate fi utilizată a conținutului digital sau

(c) vânzătorul poate, fără eforturi sau cheltuieli semnificative, împiedica utilizarea de către beneficiar a conținutului digital, de exemplu prin ștergerea conținutului de utilizator al beneficiarului; [AM 230]

(2) Se consideră că beneficiarul conținutului digital furnizat pe un suport material restituibil în temeiul alineatului (1) literele (a) și (b) și-a îndeplinit obligația de returnare dacă trimite înapoi suportul material. [AM 231]

(3) În cazul în care conținutul digital este furnizat în schimbul unei contraprestații, alta decât plata unui preț, cum ar fi în schimbul furnizării de date cu caracter personal, și contraprestația în cauză nu poate fi returnată, beneficiarul contraprestației nu mai utilizează ceea ce a primit, de exemplu, șterge datele cu caracter personal primite. Consumatorul este informat despre ștergerea datelor cu caracter personal. [AM 232]

Articolul 173

Plata prin echivalent bănesc

(1) Atunci când ceea ce s-a primit, inclusiv fructele, dacă este cazul, nu poate fi returnat sau, în cazul conținutului digital, indiferent dacă a fost furnizat pe un suport material, beneficiarul trebuie să plătească echivalentul bănesc. Atunci când restituirea este posibilă, însă ar ocaziona eforturi sau cheltuieli nerezonabile, beneficiarul poate alege să plătească prin echivalent bănesc, cu condiția ca aceasta să nu dăuneze intereselor patrimoniale ale celeilalte părți. [AM 233]

(2) Echivalentul bănesc al bunurilor este valoarea pe care acestea ar fi avut-o la data la care plata prin echivalent bănesc trebuie efectuată în cazul în care acestea ar fi fost păstrate de către beneficiar fără a fi distruse sau deteriorate până la acea dată.

(3) Atunci când clientul declară nulitatea sau rezoluțiunea unui contract de prestare de servicii conexe, după ce serviciul conex a fost prestat integral sau parțial, echivalentul bănesc a ceea ce a fost primit este suma pe care clientul a economisit-o beneficiind de serviciul conex prestat.

(4) În cazul conținutului digital, echivalentul bănesc a ceea ce a fost primit este suma pe care clientul a economisit-o prin utilizarea conținutului digital.

Miercuri, 26 februarie 2014

(5) În cazul în care beneficiarul a obținut un echivalent în bani sau în natură al bunurilor sau al conținutului digital, atunci când beneficiarul avea cunoștință sau se poate aștepta să fi avut cunoștință de cauza de nulitate sau de rezoluțiune, cealaltă parte poate alege să ceară restituirea respectivului echivalent bănesc sau în natură. Un beneficiar care a obținut un echivalent în bani sau în natură al bunurilor sau al conținutului digital, atunci când beneficiarul nu avea cunoștință și nu se poate aștepta să fi avut cunoștință de cauza de nulitate sau de rezoluțiune, poate alege să restituie respectivul echivalent bănesc sau în natură. [AM 234]

(6) În cazul ~~conținutului~~ **în care conținutul** digital care nu este furnizat în schimbul plății unui preț, **ci al unei contraprestații, alta decât plata unui preț, sau fără o contraprestație, iar conținutul digital** nu se va efectua nicio restituire **poate fi considerat restituibil în temeiul articolului 172a alineatul (1), beneficiarul conținutului digital nu este obligat să plătească echivalentul bănesc.** [AM 235]

(6a) **Fără a aduce atingere articolului 172a alineatul (3), atunci când conținutul digital este furnizat în schimbul unei contraprestații, alta decât plata unui preț și contraprestația în cauză nu poate fi restituită, beneficiarul contraprestației nu este obligat să plătească echivalentul bănesc.** [AM 236]

Articolul 174

Plata pentru utilizare și dobânzi pentru sumele primite **și pentru diminuarea valorii** [AM 237]

(1) Beneficiarul care a utilizat bunurile **sau conținutul digital** trebuie să plătească celeilalte părți echivalentul bănesc al utilizării respective pentru orice perioadă în care:

- (a) beneficiarul a provocat cauza de nulitate sau de rezoluțiune;
- (b) anterior începutului perioadei respective, beneficiarul avea cunoștință de cauza de nulitate sau de rezoluțiune sau
- (c) având în vedere natura bunurilor **sau a conținutului digital**, natura și amploarea utilizării și disponibilitatea altor măsuri reparatorii decât rezoluțiunea, ar fi inechitabil să se permită beneficiarului utilizarea cu titlu gratuit a bunurilor **sau a conținutului digital** pentru perioada respectivă. [AM 238]

(2) Beneficiarul care are obligația de a restitui o sumă de bani trebuie să plătească dobândă la rata prevăzută la articolul 166, în cazul în care:

- (a) cealaltă parte este obligată să plătească pentru utilizare sau
- (b) beneficiarul a provocat cauza de nulitate a contractului, prin dol, violență sau leziune.

(3) În sensul prezentului capitol, beneficiarul nu este obligat să plătească pentru utilizarea bunurilor **sau a conținutului digital** primite sau să plătească dobândă pentru sumele de bani primite în orice alte circumstanțe decât cele menționate la alineatele (1), (1a) și (2). [AM 239]

(3a) **Beneficiarul este răspunzător, în temeiul articolelor 159 – 163, pentru orice diminuare a valorii bunurilor, conținutului digital sau a fructelor în măsura în care valoarea s-a diminuat în mai mult decât prin utilizarea normală.** [AM 240]

(3b) **Plata pentru utilizare sau pentru diminuarea valorii nu depășește prețul convenit pentru bunuri sau pentru conținutul digital.** [AM 241]

(3c) **În cazul în care conținutul digital nu este furnizat în schimbul plății unui preț, ci al unei contraprestații, alta decât plata unui preț sau fără o contraprestație, beneficiarul conținutului digital nu este obligat să plătească pentru utilizare sau pentru diminuarea valorii.** [AM 242]

(3d) **Fără a aduce atingere articolului 172a alineatul (3), în cazul în care conținutul digital este furnizat în schimbul unei contraprestații, alta decât plata unui preț, beneficiarul contraprestației nu este obligat să plătească pentru utilizare sau pentru diminuarea valorii a ceea ce a primit.** [AM 243]

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 175

Compensație pentru cheltuieli

(1) Atunci când un beneficiar a efectuat cheltuieli cu bunurile sau cu conținutul digital **sau cu fructele lor**, acesta are dreptul la o compensație în măsura în care cheltuielile au beneficiat celeilalte părți, cu condiția ca acestea să fi fost efectuate în momentul în care beneficiarul nu a avut cunoștință sau nu se poate aștepta să fi avut cunoștință despre cauza de nulitate sau de rezoluțiune. [AM 244]

(2) Beneficiarul care a avut cunoștință sau se poate aștepta să fi avut cunoștință despre cauza de nulitate sau de rezoluțiune are dreptul la compensație numai pentru cheltuielile care au fost necesare pentru a evita pierderea bunurilor sau a conținutului digital **sau a fructelor lor** ori diminuarea valorii acestora, cu condiția ca beneficiarul să nu fi avut posibilitatea să solicite părerea celeilalte părți. [AM 245]

Articolul 176

Modificare echitabilă

Orice obligație de restituire sau de plată în temeiul prezentului capitol poate fi modificată în măsura în care executarea acesteia ar fi în mod serios inechitabilă, ținând cont, în special, de faptul că partea nu a provocat cauza de nulitate sau de rezoluțiune, sau nu avea cunoștință de aceasta.

Articolul 177

Caracterul imperativ

În raporturile dintre un comerciant și un consumator, părțile nu pot să excludă aplicarea prezentului capitol, să deroge de la acesta sau să modifice efectele acestuia, în detrimentul consumatorului **înainte de declararea nulității sau rezoluțiunii contractului**. [AM 246]

Articolul 177a

Garanții comerciale

(1) **O garanție comercială dă naștere unei obligații juridice pentru garant în condițiile stabilite în certificatul de garanție. Dacă nu există un certificat de garanție sau dacă acesta este dezavantajos în raport cu publicitatea făcută, garanția comercială dă naștere unei obligații juridice în condițiile indicate în publicitatea făcută acesteia.**

(2) **Certificatul de garanție se redactează într-un limbaj simplu, inteligibil și lizibil. Acesta trebuie întocmit în limba în care este redactat contractul cu consumatorul și cuprinde următoarele:**

(a) **o declarație privind drepturile juridice ale consumatorului, astfel cum se prevede la articolul 11 și o declarație clară prin care se indică faptul că acele drepturi nu sunt afectate de garanția comercială,**

(b) **termenii garanției comerciale, în special cei care fac referire la durata, transferabilitatea și domeniul de aplicare teritorial al garanției, precum și numele și adresa garantului și, în cazul unei alte persoane decât garantul, persoana căreia îi poate fi adresată orice solicitare și procedura prin care solicitarea trebuie făcută,**

(3) **Dacă documentul de garanție nu prevede altceva, garanția este, de asemenea, obligatorie fără aprobare în favoarea tuturor proprietarilor bunurilor în cursul perioadei de garanție.**

(4) **La solicitarea consumatorului, comerciantul îi furnizează certificatul de garanție pe un suport durabil.**

Miercuri, 26 februarie 2014

(5) *Nerespectarea alineatelor (2), (3) sau (4) nu afectează valabilitatea garanției.* [AM 247]

Partea a VIII-a

Prescripția

Capitolul 18

Prescripția

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 178

Drepturile care fac obiectul prescripției

Dreptul de a cere executarea silită a unei obligații și orice drept accesoriu acestuia, **inclusiv orice măsură reparatorie ca urmare a neexecutării obligațiilor, cu excepția refuzului executării**, se sting prin prescripție la împlinirea unui termen în conformitate cu prezentul capitol. [AM 248]

Secțiunea 2

Termenele de prescripție și momentul de la care acestea încep să curgă

Articolul 179

Termenele de prescripție

(1) Termenul scurt de prescripție este de doi ani.

(2) Termenul lung de prescripție este de ~~zece~~ **șase** ani sau, în cazul dreptului de a obține daune-interese pentru vătămări corporale, un termen de treizeci de ani. [AM 249]

(2a) Prescripția produce efecte când una dintre perioade a expirat, luându-se în considerare data cea mai apropiată. [AM 250]

Articolul 180

Începutul prescripției

(1) Termenul scurt de prescripție începe să curgă de la data la care creditorul a cunoscut sau se poate aștepta să fi cunoscut faptele pe baza cărora poate fi exercitat dreptul.

(2) Termenul lung de prescripție începe să curgă de la data la care debitorul trebuie să își execute obligația sau, în cazul în care este vorba despre un drept de a obține daune-interese, de la data actului care dă naștere dreptul respectiv.

(3) Atunci când debitorul are o obligație continuă de a face sau de a nu face, creditorul este considerat ca având un drept distinct în raport cu fiecare neexecutare a obligației.

Secțiunea 3

Extinderea termenelor de prescripție

Articolul - 181

Suspendarea în caz de reparare sau înlocuire

(1) **În cazul în care o lipsă de conformitate este remediată prin reparare sau înlocuire, scurgerea intervalului scurt de prescripție se suspendă de la data la care creditorul îl informează pe debitor despre lipsa de conformitate.**

Miercuri, 26 februarie 2014

(2) Suspendarea durează până la remedierea executării neconforme. [AM 251]

Articolul 181

Suspendarea în cazul procedurilor judiciare și a altor proceduri

- (1) Cursul ambelor termene de prescripție este suspendat din momentul în care au fost inițiate procedurile judiciare pentru confirmarea dreptului.
- (2) Suspendarea durează până la pronunțarea unei hotărâri definitive sau până în momentul în care cauza a fost scoasă de pe rol în alt mod. În cazul în care procedurile se finalizează în ultimele șase luni ale termenului de prescripție fără a se pronunța o hotărâre pe fond, termenul de prescripție nu se împlinește înaintea de a fi trecut șase luni de la momentul finalizării procedurilor.
- (3) Alineatele (1) și (2) se aplică, mutatis mutandis, procedurilor de arbitraj, procedurilor de mediere, procedurilor prin care un diferend între două părți este încredințat unui terț pentru ca acesta să ia o decizie cu caracter obligatoriu, precum și tuturor procedurilor inițiate cu scopul de a obține o hotărâre cu privire la drept sau pentru a evita insolvența.
- (4) Mediere înseamnă o procedură structurată, indiferent cum este denumită sau cum se face referire la aceasta, în care două sau mai multe părți într-un litigiu încearcă, ele însele, din proprie inițiativă, să ajungă la un acord privind soluționarea litigiului dintre ele, cu ajutorul unui mediator. Această procedură poate fi inițiată de către părți sau poate fi recomandată sau impusă de instanța judecătorească ori prevăzută de dreptul național. Medierea se încheie cu un acord între părți sau printr-o declarație a mediatorului sau a uneia dintre părți.

Articolul 182

Amânarea împlinirii termenului în cazul negocierilor

În cazul în care părțile negociază cu privire la drept sau cu privire la circumstanțele din care ar putea rezulta o pretenție privind acel drept, termenul de prescripție nu se împlinește înainte de a fi trecut un an de la ultima comunicare făcută în cadrul negocierilor sau din momentul în care una dintre părți a comunicat celeilalte că nu dorește să continue negocierile.

Articolul 183

Amânarea împlinirii termenului în cazul incapacității

Dacă o persoană lovită de incapacitate nu este reprezentată, termenul de prescripție a unui drept deținut de persoana respectivă nu se împlinește înainte de a fi trecut un an fie de la data încetării incapacității, fie de la numirea unui reprezentant.

Articolul 183a**Suspendarea în caz de forță majoră**

- (1) **Cursul termenului scurt de prescripție este suspendat în perioada în care creditorul este împiedicat să inițieze proceduri pentru confirmarea dreptului ca urmare a unui impediment care nu poate fi controlat de către creditor și dacă nu se poate aștepta ca creditorul să fi evitat sau depășit impedimentul respectiv.**
- (2) **Alineatul (1) se aplică doar în cazul impedimentul apare sau se continuă să existe în ultimele șase luni ale termenului de prescripție .**
- (3) **În cazul în care ca urmare a duratei sau naturii impedimentului, nu se poate aștepta în mod rezonabil ca creditorul să fi inițiat procedurile judiciare pentru confirmarea dreptului în timpul perioadei de prescripție care se va scurge după încheierea suspendării, termenul de prescripție nu expiră mai înainte să fi trecut șase luni de la înlăturarea impedimentului. [AM 252]**

Secțiunea 4

Prorogarea termenelor de prescripție

Articolul 184

Reînnoirea prin confirmare

În cazul în care debitorul recunoaște dreptul creditorului, prin plata parțială, plata dobânzii, oferirea unei garanții, compensare sau în orice alt mod, începe să curgă un nou termen scurt de prescripție.

Miercuri, 26 februarie 2014

Secțiunea 5

Efectele prescripției

Articolul 185

Efectele prescripției

- (1) După împlinirea termenului de prescripție corespunzător, debitorul are dreptul să refuze executarea obligației în cauză și creditorul pierde măsură reparatorie în caz de neexecutare, cu excepția refuzului executării.
- (2) Nu poate fi cerută restituirea a ceea ce s-a plătit sau s-a transferat de către debitor cu titlu de executare a obligației în cauză pentru simplul motiv că termenul de prescripție era împlinit în momentul executării obligației.
- (3) Termenul de prescripție a dreptului la plata dobânzii și a altor drepturi cu natură accesorie se împlinește cel mai târziu la împlinirea termenului aferent dreptului principal.

Secțiunea 6

Modificare prin acord

Articolul 186

Acordurile privind prescripția

- (1) Normele prevăzute în prezentul capitol pot fi modificate prin acordul părților, în special prin scurtarea sau prelungirea termenelor de prescripție.
- (2) Termenul scurt de prescripție nu poate fi redus la mai puțin de un an sau extins la mai mult de zece ani.
- (3) Termenul lung de prescripție nu poate fi redus la mai puțin de un an sau extins la mai mult de treizeci de ani.
- (4) Părțile nu pot să excludă aplicarea prezentului articol, să deroge de la acesta sau să modifice efectele acestuia.
- (5) Într-un contract încheiat între un comerciant și un consumator, prezentul articol nu poate fi aplicat în detrimentul consumatorului.

Titlul III

Măsuri însoțitoare [AM 253]

Articolul 186a

Comunicarea hotărârilor în care se aplică prezentul regulament

- (1) *Statele membre se asigură că hotărârile definitive pronunțate de instanțele lor judecătorești, prin care se aplică normele prezentului regulament, sunt comunicate fără întârziere Comisiei. [AM 254]*
- (2) *Comisia instituie un sistem care permite consultarea informațiilor privind hotărârile menționate la alineatul (1), precum și privind hotărârile relevante ale Curții de Justiție a Uniunii Europene. Acest sistem este pus la dispoziția publicului. Sistemul este pe deplin sistematizat și poate fi utilizat pentru căutări cu ușurință. [AM 255]*
- (3) *Hotărârile comunicate în temeiul alineatului (1) sunt însoțite de un rezumat al hotărârii standard care să cuprindă:*
 - (a) *chestiunea și articolul/articolele aplicabil/aplicabile din Legislația europeană comună în materie de vânzare;*
 - (b) *un scurt rezumat al faptelor;*
 - (c) *un scurt rezumat al principalelor argumente;*

Miercuri, 26 februarie 2014

(d) decizia; precum și

(e) motivele care stau la baza deciziei, în care se indică în mod clar principiul decis. [AM 256]

Articolul 186b

Metodele alternative de soluționare a litigiilor

(1) În contractele dintre un consumator și un comerciant, părțile sunt încurajate să aibă în vedere supunerea litigiilor care decurg dintr-un contract încheiat pe baza Legislației europene comune în materie de vânzare pe lângă un organism de soluționare alternativă a litigiilor în sensul articolului 4 alineatul (1) litera (h) din Directiva 2013/11/UE.

(2) Prezentul articol nu exclude sau limitează dreptul părților de a-și prezenta cazul în fața unei instanțe mai degrabă decât pe lângă un organism de soluționare alternativă a litigiilor. [AM 257]

Articolul 186c

Elaborarea unor clauze contractuale model la nivel european.

(1) De îndată ce este posibil și cel târziu în termen de trei luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, Comisia creează un grup de experți care să contribuie la elaborarea unor clauze contractuale model la nivel european pe baza, și în completarea, Legislației europene comune în materie de vânzare și la mai buna aplicare practică a acesteia.

(2) Împreună cu grupul de experți, Comisia prezintă primele clauze contractuale model la nivel european în termen de [xxx] de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

(3) Grupul de experți este alcătuit din membri care reprezintă, în special, interesele utilizatorilor Legislației europene comune în materie de vânzare din Uniune. Grupul de experți poate decide să creeze subgrupuri de specialiști separat pentru anumite domenii ale activității comerciale. [AM 258]

Titlul IV

Dispoziții finale [AM 259]

Articolul 186d

Revizuirea

(1) Până la ... (*), statele membre furnizează Comisiei informații privind aplicarea prezentului regulament, în special cu privire la nivelul de acceptare a Legislației europene comune în materie de vânzare, măsura în care dispozițiile sale au dus la litigii și situația referitoare la diferențele între Legislația europeană comună în materie de vânzare și legislația națională în ceea ce privește nivelul de protecție a consumatorilor. Informațiile respective includ o prezentare cuprinzătoare a jurisprudenței instanțelor judecătorești naționale care interpretează dispozițiile Legislației europene comune în materie de vânzare.

(2) Până la data de ... (**), Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social un raport detaliat privind funcționarea prezentului regulament, ținând seama, inter alia, de nevoia de a extinde sfera de aplicare a Legislației europene comune în materie de vânzare în privința contractelor între comercianți, de evoluțiile tehnologice și ale pieței în ceea ce privește conținutul digital, precum și de evoluțiile viitoare ale acquis-ului Uniunii. Se va acorda, în continuare, o atenție deosebită eventualității menținerii restricției în legătură cu contractele la distanță și, mai ales, cu contractele online, dacă aceasta mai este adecvată, sau extinderii, dacă este fezabilă, a sferei de aplicare, astfel încât să cuprindă, inter alia, contractele negociate în spațiile comerciale. [AM 260]

(*) Patru ani de la data punerii în aplicare a prezentului regulament.

(**) Cinci ani de la data aplicării prezentului regulament.

Miercuri, 26 februarie 2014

Articolul 186e

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 2006/2004

În anexa la Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾, se adaugă următorul punct:

„22. Regulamentul (UE) nr. ... Parlamentului European și al Consiliului din ... privind Legislația europeană comună în materie de vânzare (JO L ...).” [AM 261]

Articolul 186f

Intrarea în vigoare și aplicarea

(1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării sale în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

(2) Acesta se aplică din ... (*).

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre. [AM 262]

Adoptat la ...

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 octombrie 2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului („Regulamentul privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului”) (JO L 364, 9.12.2004, p. 1).

(*) Șase luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

Miercuri, 26 februarie 2014

Apendicele 1

Model de instrucțiuni privind retragerea

Dreptul de retragere

Aveți dreptul de a vă retrage din prezentul contract în termen de 14 zile, fără prezentarea vreunui motiv.

Perioada de retragere expiră după 14 zile începând din ziua 1.

Pentru a vă exercita dreptul de retragere din contract trebuie să ne informați ^[2] de decizia dumneavoastră de vă retrage din prezentul contract printr-o declarație clară (de exemplu o scrisoare trimisă prin poștă, fax sau e-mail). Puteți utiliza modelul atașat de formular de retragere, dar acest lucru nu este obligatoriu. ^[3]

Pentru ca termenul de retragere din contract să fie respectat, este suficient să ne comunicați exercitarea dreptului de retragere înainte de expirarea termenului de retragere.

Efectele retragerii

În cazul în care vă retrageți din prezentul contract, vi se vor rambursa toate sumele pe care ni le-ați plătit, inclusiv costurile de livrare (cu excepția costurilor suplimentare în cazul în care ați optat pentru un alt tip de livrare decât tipul de livrare standard, cel mai puțin costisitor, pe care îl punem la dispoziție), fără întârziere nejustificată, și în orice caz în termen de cel mult 14 zile de la data la care suntem informați de decizia dumneavoastră de vă retrage din prezentul contract. Vom realiza această rambursare folosind aceleași mijloace de plată pe care le-ați utilizat dumneavoastră pentru tranzacția inițială, cu excepția cazului în care ați convenit în mod expres asupra unui alt mijloc de plată; în orice caz, nu veți avea de achita nicio taxă suplimentară în urma acestei rambursări. ^[4]

^[5]

^[6]

Instrucțiuni de completare:

^[1] La acest punct inserați unul dintre următoarele texte marcate cu ghilimele:

- (a) În cazul unui contract de servicii conexe sau a unui contract având ca obiect furnizarea de apă, gaze sau electricitate, atunci când acestea nu sunt oferite spre vânzare într-un volum limitat sau într-o cantitate fixată, furnizarea de încălzire urbană sau de conținut digital care nu este furnizat pe un suport material: „încheierii contractului.”;
- (b) în cazul unui contract de vânzare-cumpărare: „în care ați dobândit personal sau un terț, altul decât transportatorul, indicat de dumneavoastră a dobândit posesia fizică asupra bunurilor.”;
- (c) în cazul unui contract având ca obiect bunuri multiple, comandate de consumator printr-o singură comandă și livrate separat: „în care ați dobândit personal sau un terț, altul decât transportatorul, indicat de dumneavoastră a dobândit posesia fizică asupra ultimului bun.”;
- (d) în cazul unui contract privind livrarea unui bun constând din mai multe loturi sau bucăți: „în care ați dobândit personal sau un terț, altul decât transportatorul, indicat de dumneavoastră a dobândit posesia fizică asupra ultimului lot sau asupra ultimei bucăți.”;
- (e) în cazul unui contract privind livrarea periodică de bunuri pe o perioadă de timp determinată: „în care ați dobândit sau un terț, altul decât transportatorul, indicat de dumneavoastră a dobândit posesia fizică asupra primului bun.”;

^[2] Completați numele dumneavoastră, adresa geografică și, dacă este cazul, numărul de telefon, numărul de fax și adresa de e-mail.

^[3] Dacă oferiți consumatorului opțiunea de a completa electronic și a depune informațiile privind retragerea din contract pe site-ul dumneavoastră de internet, introduceți următorul text: „De asemenea, puteți completa electronic și depune modelul de formular de retragere sau orice altă declarație clară pe site-ul nostru internet [de completat adresa internet]. Dacă folosiți această opțiune, vă vom transmite fără întârziere o confirmare de primire a unei astfel de retrageri pe un suport durabil (de exemplu, prin e-mail).”

Miercuri, 26 februarie 2014

- 4 În cazul contractelor de vânzare în care nu ați oferit posibilitatea de a colecta bunurile în cazul retragerii, inserați următorul text: „Putem amâna rambursarea până când vom primi înapoi bunurile sau până când veți furniza dovezi indicând că ați trimis înapoi bunurile, oricare dintre acestea intervine mai întâi”.
- 5 În cazul în care consumatorul a primit bunuri în legătură cu contractul, se inserează:
- a) fie:
- „Vom colecta bunurile.” sau
 - „Veți trimite înapoi bunurile sau ni le veți preda sau le veți preda ____ [se introduce numele și adresa geografică, după caz, a persoanei autorizate de dumneavoastră să primească bunurile], fără întârzieri nejustificate și, în orice caz, în termen de cel mult 14 zile de la data la care ne-ați comunicat retragerea din prezentul contract. Termenul este respectat dacă trimiteți înapoi bunurile înainte de expirarea termenului de 14 zile.”
- b) fie:
- „Vom suporta costurile de returnare a bunurilor.” sau
 - „Va trebui să suportați costurile directe ale returnării bunurilor.” sau
 - Dacă, într-un contract la distanță, nu vă oferiți să suportați costul returnării bunurilor, iar bunurile, prin natura lor, nu pot fi returnate în mod normal prin poștă: „Va trebui să suportați costurile directe ale returnării bunurilor. , ____ EUR [a se introduce suma].” sau, în cazul în care cheltuielile de returnare a bunurilor nu pot fi calculate în mod rezonabil în avans: „Va trebui să suportați costurile directe ale returnării bunurilor. Costurile sunt estimate la o valoare maximă de aproximativ ____ EUR [se introduce suma]” sau
 - ~~Dacă, într-un contract în afara spațiilor comerciale, bunurile, prin natura lor, nu pot fi returnate prin poștă și au fost livrate consumatorului la domiciliul acestuia, la momentul încheierii contractului: „Vom recupera bunurile și vom suporta costurile aferente.”] [AM 263]~~
- c) „Consumatorul răspunde doar în ceea ce privește diminuarea valorii bunurilor care rezultă din alte manipulări decât cele necesare pentru garantarea naturii și funcționării bunurilor.”
- 6 În cazul unui contract de prestări servicii conexe, se inserează următoarele: „Dacă ați solicitat începerea prestării serviciilor conexe în perioada de retragere, ne datorați o sumă proporțională cu serviciile furnizate până în momentul în care ne-ați comunicat exercitarea dreptului de retragere din prezentul contract, în raport cu acoperirea totală a contractului.”.

Miercuri, 26 februarie 2014

Apendicele 2

Model de formular de retragere

(prezentul formular se trimite înapoi completat doar dacă doriți să vă retrageți din contract)

- Către [aici comerciantul completează: numele său/denumirea sa, adresa geografică și, dacă este disponibil, numărul de fax și adresa de e-mail]:
 - Vă informez/vă informăm (*) prin prezenta cu privire la retragerea mea/noastră (*) din contractul referitor la vânzarea următoarelor bunuri (*) /furnizarea următorului conținut digital/prestarea următoarelor servicii conexe (*)
 - Comandate la data (*) /primite la data (*)
 - Numele consumatorului (consumatorilor)
 - Adresa consumatorului (consumatorilor)
 - Semnătura consumatorului (consumatorilor) (doar în cazul în care acest formular este notificat în scris)
 - Data
-

(*) A se elimina mențiunea inutilă, după caz.

Miercuri, 26 februarie 2014

ANEXĂ

FORMULAR STANDARD DE INFORMARE

Contractul pe care urmează să îl încheiați va fi reglementat de Legislația europeană comună în materie de vânzare, care este un sistem alternativ față de dreptul contractual național, aflat la dispoziția consumatorilor în situații transfrontaliere. Aceste norme comune sunt identice pe întreg teritoriul Uniunii Europene și au fost concepute pentru a oferi consumatorilor un nivel înalt de protecție.

Aceste norme se aplică numai dacă vă exprimați acordul ca Legislația europeană comună în materie de vânzare să se aplice în cadrul acestui contract.

Este posibil să fi fost de acord cu încheierea unui contract prin telefon sau prin orice alt mijloc (de exemplu, prin SMS), care nu v-a permis să obțineți în prealabil acest formular de informare. În acest caz, contractul va deveni valabil numai după ce veți primi acest formular de informare și veți confirma acordul dumneavoastră.

Drepturile fundamentale de care beneficiați sunt descrise mai jos.

LEGISLAȚIA EUROPEANĂ COMUNĂ ÎN MATERIE DE VÂNZARE: REZUMAT AL PRINCIPALELOR DREPTURI ALE CONSUMATORILOR

Drepturile dumneavoastră înainte de semnarea contractului

Comerciantul trebuie să vă ofere informații importante privind contractul, de exemplu, informații referitoare la produs și la prețul acestuia cu toate impozitele și taxele incluse, precum și datele de contact ale comerciantului. ~~Informațiile trebuie să fie mai detaliate atunci când cumpărați ceva în afara magazinului comerciantului sau în cazul în care nu l-ați întâlnit personal pe acesta, de exemplu, în cazul în care cumpărați online sau prin telefon.~~ În cazul în care aceste informații sunt incomplete sau eronate, aveți dreptul la despăgubiri. [AM 264]

Drepturile dumneavoastră după semnarea contractului

În majoritatea cazurilor, aveți la dispoziție 14 zile pentru a vă retrage din contractul de vânzare-cumpărare în cazul în care ați cumpărat bunurile în afara magazinului comerciantului sau, în cazul în care nu l-ați întâlnit comerciant, până la momentul cumpărării (de exemplu, în cazul în care ați cumpărat online sau prin telefon). Comerciantul trebuie să vă ofere informații și un formular standard de anulare ⁽¹⁾. În cazul în care comerciantul nu a făcut acest lucru, puteți anula contractul în termen de un an.

Ce puteți face în cazul în care produsele sunt defecte sau nu au fost livrate astfel cum a fost convenit? Aveți dreptul să alegeți între: 1) livrarea produsului) 2) înlocuirea produsului sau 3) repararea produsului, 4) solicitarea unei reduceri de preț, 5) anularea contractului, returnarea produsului și să fiți rambursat, cu excepția cazului în care defectul este foarte mic, 6) solicitarea unei despăgubiri pentru pierderea suferită. Nu trebuie să plătiți prețul până când nu primiți produsul fără defecte.

În cazul în care comerciantul nu a prestat un serviciu conex conform contractului, aveți drepturi similare. Cu toate acestea, după ce ați depus o plângere la un comerciant, acesta are în mod normal dreptul să încerce mai întâi să presteze serviciul în mod corespunzător. Numai în cazul în care comerciantul nu își îndeplinește din nou obligația, aveți dreptul să alegeți între 1) a cere comerciantului să presteze din nou serviciul conex, 2) a nu plăti prețul până când serviciul conex nu vă este prestat corespunzător, 3) a solicita o reducere de preț sau 4) a pretinde despăgubiri. 5) De asemenea, puteți să anulați contractul și să fiți rambursat, cu excepția cazului în care greșeala în furnizarea serviciului conex este foarte mică. Termenul în care vă puteți cere drepturile, atunci când produsele sunt defecte sau nu sunt livrate astfel cum a fost convenit: aveți 2 ani pentru a vă cere drepturile, din momentul în care vă dați seama sau ar fi trebuit să vă dați seama de nerespectarea contractului de către comerciant. Atunci când astfel de probleme apar foarte târziu, ultimul moment în care puteți face o astfel de cerere este la 10 ani de la data la care comerciantul trebuia să livreze bunurile, să furnizeze conținutul digital sau să presteze serviciul conex.

Protecția împotriva clauzelor abuzive: clauzele contractuale standard ale comerciantului care sunt abuzive nu sunt obligatorii din punct de vedere juridic pentru dumneavoastră.

Prezenta listă de drepturi nu este decât un rezumat și, prin urmare, nu este exhaustivă și nu conține toate detaliile. Puteți consulta textul integral al Legislației europene comune în materie de vânzare aici. Vă rugăm să citiți cu atenție contractul dumneavoastră.

În caz de litigiu, puteți solicita consiliere juridică.

⁽¹⁾ A se introduce un link.

Miercuri, 26 februarie 2014

P7_TA(2014)0160

Fabricarea, prezentarea și vânzarea tutunului și a produselor aferente *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește fabricarea, prezentarea și vânzarea tutunului și a produselor aferente (COM(2012)0788 – C7-0420/2012 – 2012/0366(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2017/C 285/65)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2012)0788),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0420/2012),
 - având în vedere avizul Comisiei pentru afaceri juridice privind temeiul juridic,
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) și articolele 53 alineatul (1), 62 și 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comisiei pentru afaceri juridice referitor la utilizarea actelor delegate,
 - având în vedere avizele motivate prezentate de către Camera Deputaților din Cehia, Parlamentul Danemarcei, Parlamentul Greciei, Camera Deputaților din Italia, Senatul Italiei, Parlamentul Portugaliei, Camera Deputaților din România și Parlamentul Suediei, în cadrul Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, în care se susține că proiectul de act legislativ nu respectă principiul subsidiarității,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 4 iulie 2013 ⁽¹⁾,
 - având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 3 iulie 2013 ⁽²⁾,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 18 decembrie 2013, de a aproba poziția Parlamentului European în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolele 55, 37 și 37a din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și avizele Comisiei pentru comerț internațional, Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală și Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0276/2013),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare ⁽³⁾;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;

⁽¹⁾ JO C 327, 12.11.2013, p. 65.

⁽²⁾ JO C 280, 27.9.2013, p. 57.

⁽³⁾ Prezenta poziție înlocuiește amendamentele adoptate la 8 octombrie 2013 (Texte adoptate, P7_TA(2013)0398).

Miercuri, 26 februarie 2014

3. încredințează Președintelui/Președintei sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2012)0366

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 26 februarie 2014 în vederea adoptării Directivei 2014/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe și de abrogare a Directivei 2001/37/CE

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Directiva 2014/40/UE.)

Joi, 27 februarie 2014

P7_TA(2014)0165

Ordinul european de anchetă *I****Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 27 februarie 2014 referitoare la proiectul de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind ordinul european de anchetă în materie penală (09288/2010 – C7-0185/2010 – 2010/0817(COD))****(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)**

(2017/C 285/66)

Parlamentul European,

- având în vedere inițiativa unui grup de state membre prezentată Parlamentului European și Consiliului (09288/2010),
 - având în vedere articolul 76 litera (b) și articolul 82 alineatul (1) litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora i-a fost prezentat proiectul de act (C7-0185/2010),
 - având în vedere articolul 294 alineatele (3) și (15) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 5 decembrie 2013, de a aproba poziția Parlamentului European, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolele 44 și 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A7-0477/2013),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2010)0817**Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 27 februarie 2014 în vederea adoptării Directivei 2014/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind ordinul european de anchetă în materie penală**

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Directiva 2014/41/UE.)

Joi, 27 februarie 2014

P7_TA(2014)0166

Regimul vizelor pentru resortisanții țărilor terțe *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 27 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație (COM(2013)0853 – C7-0430/2013 – 2013/0415(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2017/C 285/67)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2013)0853),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 77 alineatul (2) litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0430/2013),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 13 februarie 2014, de a aproba poziția Parlamentului European în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A7-0104/2014),
1. adoptă poziția sa în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2013)0415

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 27 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 al Consiliului de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 259/2014.)

Joi, 27 februarie 2014

P7_TA(2014)0167

Acordul de parteneriat voluntar UE-Indonezia cu privire la aplicarea legislației și guvernanta în domeniul forestier și la schimburile comerciale cu produse din lemn care intră în UE ***

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 27 februarie 2014 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului de parteneriat voluntar între Uniunea Europeană și Republica Indonezia cu privire la aplicarea legislației în domeniul forestier, guvernanta și schimburile comerciale cu produse din lemn care intră în Uniunea Europeană (11767/1/2013 – C7-0344/2013 – 2013/0205(NLE))

(Procedura de aprobare)

(2017/C 285/68)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (11767/1/2013),
 - având în vedere proiectul de acord de parteneriat voluntar între Uniunea Europeană și Republica Indonezia cu privire la aplicarea legislației în domeniul forestier, guvernanta și schimburile comerciale cu produse din lemn care intră în Uniunea Europeană (11769/1/2013),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 207 alineatul (3) primul paragraf, articolul 207 alineatul (4) primul paragraf, articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) punctul (v) și articolul 218 alineatul (7) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0344/2013),
 - având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru comerț internațional și avizul Comisiei pentru dezvoltare (A7-0043/2014),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Republicii Indonezia.
-

Joi, 27 februarie 2014

P7_TA(2014)0168

Controlul persoanelor la frontierele externe *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 27 februarie 2014 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de introducere a unui regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe recunoașterea unilaterală de către Croația și Cipru a anumitor documente ca fiind echivalente cu vizele naționale ale acestora pentru tranzitul sau șederea preconizată pe teritoriile lor pentru o perioadă care nu depășește 90 de zile în decursul unei perioade de 180 de zile și de abrogare a Deciziilor nr. 895/2006/CE și 582/2008/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului (COM(2013)0441 – C7-0186/2013 – 2013/0210(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2017/C 285/69)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2013)0441),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 77 alineatul (2) literele (a) și (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0186/2013),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 5 februarie 2014, de a aproba poziția Parlamentului în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A7-0082/2014),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2013)0210

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 27 februarie 2014 în vederea adoptării Deciziei nr. .../2014/UE a Parlamentului European și a Consiliului de introducere a unui regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe recunoașterea unilaterală de către Bulgaria, Croația, Cipru și România a anumitor documente ca fiind echivalente cu vizele naționale ale acestora pentru tranzitul sau șederea preconizată pe teritoriile lor pentru o perioadă care nu depășește 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile și de abrogare a Deciziilor nr. 895/2006/CE și 582/2008/CE

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Decizia nr. 565/2014/UE.)

Joi, 27 februarie 2014

P7_TA(2014)0169

Țări terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe ale statelor membre și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 27 februarie 2014 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe ale statelor membre și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație (COM(2012)0650 – C7-0371/2012 – 2012/0309(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2017/C 285/70)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2012)0650),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 77 alineatul (2) litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0371/2012),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 5 februarie 2014, de a aproba poziția Parlamentului European în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A7-0373/2013),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. aprobă declarația Parlamentului, a Consiliului și a Comisiei anexată la prezenta rezoluție;
 3. ia act de declarația Comisiei anexată la prezenta rezoluție;
 4. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2012)0309

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 27 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 al Consiliului de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 509/2014.)

Joi, 27 februarie 2014

ANEXĂ LA REZOLUȚIA LEGISLATIVĂ

Declarația Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei privind evaluarea suplimentară a Columbiei și a Peru-ului

Parlamentul European și Consiliul recunosc necesitatea unei evaluări suplimentare a îndeplinirii de către Columbia și Peru a criteriilor pertinente înainte ca Comisia să prezinte recomandări Consiliului în ce privește deciziile de autorizare a începerii negocierilor privind acordurile privind exonerarea de obligația de a deține viză cu respectivele țări.

Comisia se angajează să efectueze aceste evaluări fără întârziere și să le transmită Parlamentului European și Consiliului cât mai curând posibil după intrarea în vigoare a prezentului regulament.

Parlamentul European și Consiliul iau notă de respectivul angajament al Comisiei.

Declarația Comisiei privind informarea Parlamentului European

Comisia salută adoptarea de către Parlamentul European și Consiliul a propunerii sale de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 având ca scop să actualizeze anexele ce conțin listele țărilor terțe ai căror resortisanți sunt supuși obligației de a deține viză, sau sunt exonerati de această obligație.

În conformitate cu Acordul-cadru din 20 octombrie 2010 privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană, și în special punctul 23, Comisia își reiterează angajamentul de a informa în mod regulat Parlamentul European cu privire la progresul negocierilor privind acordurile privind exonerarea de obligația de a deține viză pe care le necesită transferul unor țări la anexa II la Regulamentul (CE) nr. 539/2001. Comisia va prezenta actualizări organismelor pertinente din cadrul Parlamentului European de cel puțin două ori pe an.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO